Madras University Tamil Series No. 6

NĀNĀRTHA-DĪPIKAI

EDITED BY

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI, M.A., L.T.

P31:415
N36
121161

Madras University Tamil Series, No. 6

NĀNĀRTHA-DĪPIKAI

(A TAMIL LEXICON OF HOMONYMS)

BY

KAVIRAJA MUTTUSWAMI PILLAI

OF TINNEVELLY

EDITED WITH NOTES BY

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI, M.A., L.T.,

Reader in Tamil, Oriental Research Institute,

University of Madras

UNIVERSITY OF MADRAS

1936

[Price: Rs. 6.

நாநார்த்த தீபிகை

திருநெல்வேலி

கவிராயர் முத்துசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T.

உரையெழுதிப்

பதிப்பித்தது

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

சென்னை

1936

[விலை ரூபா 6

Printed at Ananda Press, Madras.

உள்ளுறை

		பக்க எண்
Foreword		v
முன்னுரை		vii
சங்கேத மொழிகள்		xi
உரையிற் காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள்		„
சிறப்புப்பாயிரம்		xv
நூல்: தற்சிறப்புப்பாயிரம்	க— அ	1
ஓரெழுத்துப் பலபொருள்	1— 8	5
ககர வெதுகை	9— 79	10
ஙகர வெதுகை	80— 103	51
சகர வெதுகை	104— 164	64
ஞகர வெதுகை	165— 180	101
டகர வெதுகை	181— 274	112
ணகர வெதுகை	275— 328	162
தகர வெதுகை	329— 421	193
நகர வெதுகை	422— 477	252
பகர வெதுகை	478— 517	286
மகர வெதுகை	518— 577	309
யகர வெதுகை	578— 619	344
ரகர வெதுகை	620— 811	365
லகர வெதுகை	812— 893	488
வகர வெதுகை	894— 948	535
ழகர வெதுகை	949— 979	566
ளகர வெதுகை	980—1021	581
றகர வெதுகை	1022—1072	602
னகர வெதுகை	1073—1102	627
பிழை திருத்தம்		642
பலபொருளொருசொல் லகராதி		645

2-OCT 1938 MADRAS

FOREWORD

No language can be truly mastered without a grammar and a dictionary. Grammar was systematised in Tamil long ago and many good treatises on the subject were written, although a modern Tamil grammar is yet a desideratum. Not so with dictionary which is of greater use to a student of language. Dictionaries there are in Tamil, but a comprehensive dictionary prepared on scientific lines is possible only after a thorough examination of all the sources relating to matter, literary as well as lexical. Though there are a good number of metrical lexicons written in Tamil, only a few have been published so far. It is necessary that all of them must be made available to scholars who are engaged in linguistic studies, and especially the section on homonyms which treats purely of lexical matter. The present work *Nānārtha-dīpikai* is one of the very important nighaṇṭus of this class, and, as such, it is published in the hope that it will be a useful addition to the existing works on the subject.

The *Nānārtha-dīpikai*, a metrical lexicon dealing with homonyms alone, was written about 80 years ago. There were no doubt many Tamil lexicons before this, some similar to the one now published, dealing with homonyms alone. But there was none which contained the special features observable in this work. This work while appearing to follow the plan of the eleventh section of the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu*, a very popular metrical lexicon, is an improvement on it in some respects. While the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* contains 309 stanzas with 1,575 main words, this contains 1,102 stanzas with 5,452 main words, more than thrice that number. Although rhyme is made the basis of classification in both, in the *Cūḍāmaṇi-nighaṇṭu* some rhyme-sections contain words that do not legitimately belong to them, which defect is avoided in this work. Again, unnecessary adjuncts which often obscure the meaning in other nighaṇṭus are scrupulously eschewed in this; Sanskritic words seem to form the bulk of homonyms dealt with.

The author was Kavirāja Muttusvāmi Piḷḷai, a native of Tinnevelly. It is said he was a munshi to European missionaries, Bishop Sargent among others. He was a great Tamil scholar well versed in Sanskrit and Telugu. Of his Sanskrit knowledge the present work bears ample evidence. This was not his only work, but this is the only one that could be secured. Even of this, the author's manuscript or the manuscript of his son-in-law Mr Svāminātha Piḷḷai, also a scholar, who wrote an Introduction in verse to this work and who is said to have attempted to write a commentary, could not be obtained, but only a bare text which was copied from the previous manuscript by the son of the latter, Mr Sōmasundaram Piḷḷai. In editing this work it was found that many stanzas presented difficulties which could be got over only by a reference to a number of Sanskrit lexicons. To make the work really useful a clear commentary with references to Sanskrit lexicons and Tamil nighaṇṭus had to be prepared. It is not, however, suggested that the author had before him all the books quoted or referred to when he wrote the work, but it is believed that the quotations and references justify the interpretations where the stanzas are obscure or ambiguous.

The editor is indebted to Dr T. R. Chintāmaṇi, Senior Lecturer in Sanskrit, Oriental Research Institute, for the readiness with which he looked over the Sanskritic portion of the notes and offered very valuable suggestions, and to Mr S. Vaiyāpuri Piḷḷai, Editor of the Tamil Lexicon, University of Madras, for kindly looking over the proofs and making many suggestions which were calculated to improve the work.

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI.

முன்னுரை

தமிழிலக்கியங்களை யுணர்தற்குக் கருவியாயிருக்கும் நூல்கள் நிகண்டு, இலக்கணம், தருக்கம் முதலாகப் பலதிறப்படும். அவற்றுள் நிகண்டு இலக்கியங்களிற் காணுஞ் சொற்களின் அர்த்தத்தை வரையறுத்தற் கின்றியமையாதது. சொல்லர்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் அகராதிக்கு மூல நூல்களுள் முக்கியமானவையாகிய நிகண்டுகளில் பொருள்களின் பெயர்களைக் கூறும் பல பகுதிகளும், ஒருசொற் பல பொருளைக் கூறும் ஒரு பகுதியும் சாதாரணமாகக் காணப்படும். பொருள்களின் பெயர்களை யுரைக்கும் பல பகுதிகளைக் காட்டிலும் ஒருசொற் பலபொரு ளுரைக்கும் பகுதியையே மாணவர் நெட்டுருப்பண்ணுதல் நெடுநாள் வழக்கமாயிருக்கிறது. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைப் பாடம்பண்ணும் வழக்கம் தமிழ்ப்பாடசாலைகளில் இன்றும் உளது. கி. பி. 1843-ல் **நிகண்டு** என்னும் ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதியைப் பிரசித்தம்பண்ண முன்வந்த யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தக சங்கத்தாரும் **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியைச் சென்னைப் புலவர்சிகாமணி வேதகிரி முதலியார் இயற்றிய சில செய்யுட்களையுஞ் சேர்த்து விரித்துப் பிரசித்தம்பண்ணினர்.

நிகண்டுகளுட் பழமையானது **திவாகரம்**. அதில் ஒருசொற் பல பொருளுரைக்கும் பதினொராவது பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 377 சொற்களுக்குப் பொருளுரைத்தது. அது ஆதியிற்பொருள் அந்தத்துப் பொருள் என இரண்டு பிரிவுகளையுடையது. **பிங்கலந்தை**யிற் பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருள் வகை 1091 சொற்களின் பொருள்களை யுரைத்தது. **சூடாமணிநிகண்டு** ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி ககரவெதுகை முதல் னகரவெதுகை யீருகப் பதினெட்டு எதுகைகளையுடைய சொற்களை 310 விருத்தங்களாற் கூறியது; அதிற் காணும் சொற்கள் 1575. **உரிச்சொனிகண்டி**ல் பதினொராவது ஒருசொற் பல்பொருட் பெயர்த்தொகுதி 36 வெண்பாக்களையுடையது; அதில் 151 சொற்களின் பொருள்கள் உரைக்கப்பட்டன.

இவற்றின் பின் ஒருசொற் பல்பொருள் மாத்திரங் கூறும் நிகண்டுகளும் பல தோன்றின. கி. பி. 1594-ல் சிதம்பர ரேவண சித்தர் இயற்றிய **அகராதிநிகண்டு** 3368 சொற்களின் பொருள்களை அகராதிக் கிரமமாக உரைத்தது. அருமருந்தைய தேசிகர் இயற்றிய **அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டி**ல் 700 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணும் சொற்கள் 3200. சுமார் கி. பி. 1780-ல் கல்லிடைக்குறிச்சி சுவாமிநாத கவிராயர் இயற்றிய **போதிகைநிகண்டு** முதற் பகுதியில் பத்தாவது ஒருசொற் பல்பொருட்

பெயர்த்தொகுதி எதுகை முறையைப்பற்றி 140 விருத்தங்களில் ஒரு சொற் பல்பொருள் உரைத்தது; இரண்டாம் பகுதி அகராதி முறையைப் பற்றி 2228 சொற்களின் பொருள்களை உரைத்தது. முன் குறிக்கப்பட்ட **நிகண்டி**ல் 583 விருத்தங்கள் உள்ளன; அதிற் காணுஞ் சொற்கள் 2526. **சூடாமணிநிகண்டு** பதினொராவது தொகுதியின் முறையைப் பின்பற்றி எதுகைக்கிரமத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிகண்டு **நாநார்த்ததீபிகை**; 1102 விருத்தங்களா னியன்ற இந்நூல் முழுதும் ஒருசொற் பல்பொரு ளுரைப் பதே; இதிற் பொருளுரைக்கப்பட்ட சொற்கள் 5452. தமது நூலின் சிறப்பியல்புகளை ஆசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் 'ககராதி னகாவீ றெதுகை வைத்து அதிற் கலப்பு உறுது அடைவே பொருள் பெற எழுத்தின் முறையில் நாநார்த்ததீபிகை யென இது புகல்வாம்' என்றும், 'அடி ஒன்றில் இரண்டும் ஒன்றுமாக ஓர் தொடையிற் செய்யுள் முடிய ஓர் சொல் நாநார்த்தம் முறைதர மொழிகின்றேன்' என்றும், 'புகல்வன் வடநூற்சொற் செந்தமிழினும் பொருள்தொடுத்துச் செயும் நாநார்த்த தீபிகையே' என்றும், 'அடைசொற்கு அஞ்சிப் பற்பல விருத்தத்தாலும் பகர்ந்த' என்றும் குறிப்பிட்டார். **சூடாமணிநிகண்டு** சொற்களை எதுகை முறையில் உரைத்ததுபோலவே இதுவும் உரைப்பினும் இதில் எதுகைக் கலப்பில்லை. இவ்வெதுகைக் கலப்பின்மை **நிகண்டி**னும் காணப்படு கின்றது. மற்று, அடைசொற்களை நீக்கியிருத்தல் இதிற் சிறப்பாகக் காணப்படுவது. வடசொற்களின் விளக்கம் இந் நிகண்டிற்போல விரிவாக வேறெந்த நிகண்டினும் இல்லை யென்னலாம். இன்னும், **சூடாமணிநிகண்டு**, **நிகண்டு**களில் நூல் முழுதும் ஒருவகை விருத்தத்தா லமைந்திருத்தல் போலன்றி இதில் எல்லாவகை விருத்தங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரி யர் தமக்கு ஆதாரமான நூல்களை 'முன்னோர் பன்னூலிற் சிலவெவ்வேறு உரைத்தவெல்லாஞ் சேர்த்து ஒன்றுத் திரட்டி' யெனப் பொதுவகையாற் கூறினரேயன்றித் **திவாகரம்**, **பிங்கலந்தை**, **சூடாமணிநிகண்டு** முதலாகப் பெயராற் கூறினரல்லர்.

நூலாசிரியர் கவிராயர் முத்துசாமி பிள்ளையவர்கள் பழனிக்கடுத்த உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து திருநெல்வேலிப் பாவூரில் வந்து குடியேறிய ஓர் சைவ வேளாள குடும்பத்திற் பிறந்தவர். பழனிபோலவே இப் பாவூர்க் குச் சிறிது தூரத்தில் கந்தன் கோயிலையுடைய ஒரு சிறு மலை உளது. ஆசிரியர் 'கந்தன் பழனிப்பதிக் குமரன் கருணைபெறு செண்பகக்கவிஞன் மைந்தன் எழுதாயுதப் பெருமானெனும் நாவலர்கோன் வரமதனால் வந்த அடியேன்' என்று கூறித் தம் தந்தையும் பிதாமகரும் இன்னின்னா ரென உரைத்தார். இந்நூற்பதிப்பாசிரியர்க்குப் பிதாமகரின் தமையனாராகிய ஆசிரியரைப்பற்றிக் கேள்வியா லறிந்த சிலச்சில குறிப்புக்களை இங்கு

எழுதப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் முன்னோர்கள் கந்தக்கடவுளை நன்கு உபாசித்தவர்கள். அக் குடும்பத்தில் ஒரு பிதாவுக்கு ஒரு பிள்ளையே பிறப்பது வழக்கமாயிருந்தது. அப் பிள்ளையும் சிறுவயதிலேயே பழனிப்பதிக் கந்தன் சந்நிதியிற் சார்ந்தவுடனே கவியியற்றும் வன்மை வாய்ந்து கவியியற்றத் தொடங்கியதனால் அக் குடும்பத்தினர் பரம்பரையாகக் கவிராயரென வழங்கப்பட்டனர். ஆசிரியர் பிதா எழுதாயுதம் பிள்ளை ஒரு பிள்ளையோடு திருப்தியடையாது பல பிள்ளைகள் வேண்டுமென்று விரும்பி அங்ஙனமே வரம்பெற்றார். கவிராயரென்ற பெயரும் ஆசிரியர்க்குப் பின் அக் குடும்பத்தின ரெவர்க்கும் வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. இந்நாள் திருநெல்வேலியில் பலவூர்களினும் அவர் சந்ததியினர் இருக்கின்றனர். இனி ஆசிரியர் இளமையிற் பாவூரில் வசித்தவர். பின் திருநெல்வேலியில் வந்திருந்து பிஷப் ஸார்ஜன்ற் உள்ளிட்ட பல ஐரோப்பிய பாதிரிமார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்க்கும் தமிழறிவுறுத்திவந்தார். திருக்குற்றாலத்திற்கடுத்த மேலகரத்திற் பிறந்து வளர்ந்து பின் திருவாவடுதுறையில் மஹாஸந்நிதானமாய் விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளுக்கு இளமையிற் பாடஞ் சொல்லினரென்றுந் தெரிகிறது. இவர் தமிழ் நன்கு கற்றதோடமையாமல் ஸம்ஸ்க்ருதம் தெலுங்கு உருது முதலிய வேறு மொழிகளும் கற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார் என்பதற்கு **நாநார்த்ததீபிகை**யொன்றே சான்று பகரும். மற்று, அவர் செய்ததாகச் சொல்லும் தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருத தெலுங்கு அகராதிகளெல்லாம் செல்வாய்ப்பட்டொழிந்தன போலும். இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரஞ் சாற்றியவர் ஆசிரியரின் மருகரும் மகளை மணந்தவருமான தமிழறிஞர் சுவாமிநாத பிள்ளையவர்கள். இவர் இந்நூலுக்கு உரை யெழுதத் தொடங்கினரென்றும் அது பூர்த்தியுறவில்லையென்றும் கேள்வி. இவர் புத்திரர் தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கையால் எழுதிய காகிதப் பிரதியே இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிற்று. ஆசிரியர் கைப்பட எழுதிய ஓலைச் சுவடியாயினும் காகிதச் சுவடியாயினும் அகப்படவில்லை.

இந் நிகண்டைக் கண்ணுற் கண்டிலராயினும் ஆசிரியர் குலத்தினரெல்லாம் அதனை அருமையாக மதித்துவந்தனர். அதனைத் தத்தம் குடும்பத்துச் சிறாரை ஓதியுணரச் செய்யவேண்டுமென்னும் அவா அவரனைவர்க்கும் இருந்ததென்றே சொல்லலாம். ஆயினும் நூற்பிரதி தமிழறிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வசமேயிருந்தது. அதற்கு உரையெழுத வேண்டுமென்றே அவர் வடமொழியை ஊக்கமாகக் கற்றனர். பல காரணங்களால் அவர் கருத்து நிறைவேறாது போயிற்று. இதற்கு எளிதாக ஓர் உரை யியற்றி இதனைப் பதிப்பிக்கலாம் என்னும் நோக்கத்தோடு பதிப்பா

சிரியர் இதனை யாராய்ந்து பதவுரையும் இயற்றியபின் சில ஐயங்களை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பழ நிகண்டுகளையும் சில ஸம்ஸ்க்ருத கோசங்களையும் ஆராயவேண்டியிருந்தது. "மேற்கோள் நூல்கள்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ்ப் பின் காணும் தமிழ்நூல்கள் வடநூல்களனைத்தும் ஆராய்ந்த பின்னரே இந் நிகண்டின் செய்யுட் பொருள்கள் நன்கு விளங்கின. அங்ஙனம் ஆராய்ந்தும் பொருளுக்காதாரங் காணப்படாத சொற்கள் உண்டு. உரையில் அவ்விடங்களில் பொருள் எண்கள் ஆதாரமின்றி வெறுமையாக விடப்பட்டன. சொற் பொருள்களுக்குத் தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடநூல்களிலிருந்தும் ஆதாரங் காட்டுதலால் அவ்வாதாரங்களைக்கொண்டே ஆசிரியர் நூலியற்றினரென்பது பதிப்பாசிரியர் கருத்தன்று. பொருள்களின்கண் ஐயந் தீர்த்துக்கொள்ளற்காக ஆராயப்பட்ட நூல்களில் பொருள்கள் ஆங்காங்கே கண்டவிடத்து அங்ஙனமே காட்டியதாம். ஆயினும் ஆசிரியர் இந் நூலைப் பூர்த்தி செய்யாது சிறிது குறையாய் விட்டிருந்தனரோ என்றாகித்தற்கு நியாயஞ் சிலவுண்டு. 149-வது செய்யுளிற் பொருட்பிறழ்ச்சியும், 229, 382-வது செய்யுள்கள் பொருட் டெளிவின்றி யிருப்பதும், 159-வது செய்யுளில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளோடிருத்தலும், அவரம் ஏட்டை கடமை காயல் கிரந்தம் சீவநி நேயம் பிரதேசம் மைதுநம் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டு இடங்களில் பொருளுரைக்கப்பட்டிருத்தலும் ஆசிரியர்க்குத் தாமியற்றிய செய்யுள்களை மீண்டும் நோக்கித் திருத்துதற்கு அவகாசமில்லாது போயிற்றோ என்றும், செய்யுள்களிற் சில ஆசிரியர் வைத்துப்போன குறிப்புக்களைக் கொண்டு பிறர் இயற்றியனவோ என்றும் சங்கையுறச் செய்யும்.

முக்கிய நிகண்டுகளுக்கெல்லாம் காலத்தால் பிற்பட்ட நாநார்த்த தீபிகை தோன்றி எண்பது ஆண்டுகட்குமேலாகவில்லையாயினும் இந் நூல் இன்ன ஆண்டில் இயற்றி முடிந்தது என்று வரையறுத்துக் கூற வியலாமை வருந்தத்தக்கது. நூலாசிரியர் ஆண்டை யாண்டுங் குறித்திலர்; சிறப்புப்பாயிரமும் காலங் குறித்திலது.

சென்னைச் சர்வகலாசாலை
6—7—1936

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை

சங்கேத மொழிகள்

உலக வழக்கிலுள்ள சொற்கள் வழக்கு, வழக்., என்று காட்டப்பட்டுள்ளன.

வடமொழிக் கோசங்கள் பொதுவாகக் கோசம் என்று குறிக்கப்பட்டன.

இலக்கண நூல் - தமிழ் இலக்கண நூல்.

சைவாகமவழக்கு, சைவசாஸ்திர வழக்கு, சைவநூல் வழக்கு: இவை சைவ சம்பிரதாயச் சொற்களைக் குறிக்கும்.

உரையிற் காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள்

[தமிழ்]

நிகண்டுகள்:

அகராதிநிகண்டு—மதுரை, 1921. [அக. நி. பக்க எண்.]

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு — மதுரை, 1931. [அ. வி. நி. செய்யுள் எண்.]

உரிச்சொனிகண்டு — ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1914. [உரி. நி. தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

சூடாமணி நிகண்டு, சுவாமிநாத பண்டிதர் பதிப்பு—சென்னை, 1909. [சூடா. பத்துத் தொகுதி — தொகுதி எண், செய்யுள் எண். பதினொராந்தொகுதி—தொகுதி எண், எதுகை எழுத்து, செய்யுள் எண். பன்னிரண்டாந் தொகுதி—தொகுதி எண், செய்யுள் எண்.]

திவாகரம்—சென்னை, ஆண்டு குறியாதது. [திவா. தொகுதி எண், சூத்திர எண்.]

நாமதீபநிகண்டு—சென்னை, 1930. [நா. தீ. நி. செய்யுள் எண்.]

நிகண்டு, ஒருசொற் பலபொருட் டொகுதி — யாழ்ப்பாணம், 1843. [நிக. செய்யுள் எண்.]

பிங்கலநிகண்டு—ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1917. [பிங். தொகுதி எண், சூத்திர எண்.]

பொதிகைநிகண்டு — சென்னை, 1934. [பொ. நி. இரண்டாம் பகுதி மாத்திரம். சூத்திர எண்.]

அகராதிகள்: [அக.]

தமிழ்மொழியகராதி — சென்னை, 1911.

Tamil Lexicon. Pub. by the University of Madras. சென்னை, 1924—1936.

இலக்கண நூல்கள்:

இலக்கண விளக்கம் [இலக்கணவி.]

தண்டியலங்காரம் [தண்டி., தண்டிய.]

தொல்காப்பியம், எழுத்து [தொல். எழுத்.]

,, சொல் [தொல். சொல்.]

,, பொருள் [தொல். பொ.; தொ. பொ.]

நன்னூல் [நன்.]

பன்னிருபாட்டியல்

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை [பு. வெ.]

யாப்பருங்கலக் காரிகை [காரிகை]

யாப்பருங்கலம்

வச்சணந்திமாலை.

இலக்கிய நூல்கள்:

கம்பராமாயணம்

சிலப்பதிகாரம்

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை [குறள்]

திருமுருகாற்றுப்படை

நளவெண்பா

முல்லைப்பாட்டு.

[ஸம்ஸ்கிருதம்]

கோசங்கள்:

கிரந்த லிபி:

அமரகோஶ: த்ராவிடடீகயா ஸஹ—சென்னை, 1889. [அ. கோ. தமிழுரை.]

நாநார்த்தரத்நமாலா, மூலம்—சென்னை, 1879. [நா. ர.]

தெலுங்கு லிபி:

நாநார்த்தரத்நமாலா ஸடீகம் — சென்னை, 1924. [நா. ர. ஏகாக்ஷரகாண்டம் முதலியன, i, ii, iii, iv, ஸங்கீர்ண (காண்டம்), அவ்யய (காண்டம்). ஶ்லோக எண்.]

வைஜயந்தீகோஶம் ஸடீகம்—சென்னை, 1933. [வை. காண்டவர்ண: முதலியன, அ முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வகோஶம் ஸடீகம் — சென்னை, 1931. [வி. வ்ரு. (தெ). காண்டவர்ண: முதலியன, அ முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

தேவநாகரி லிபி:

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: மூலம்— நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1889. [அ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

அநேகார்த்தஸங்க்ரஹ: with extracts from the commentary of Mahendra, edited by Th. Zachariae, Vienna, 1893. [அ. ஸ. ஏகஸ்வரகாண்ட: முதலியன, i, ii, iii, iv, v, vi, vii. ஶ்லோக எண். மஹேந்த்ர-டீகா உரை, டீகை, மகேந்திரர் டீகை என்று காட்டப்பட்டுளது.]

அமரகோஶ:, மஹேஶ்வரடீகா — பம்பாய், 1907. [அ. கோ. காண்டம், I, II, III; வர்க:, i, ii, iii முதலியன; ஶ்லோக எண்.]

அமரகோஶ:, வ்யாக்யாஸுதயா—நிர்ணயஸாகர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1929. [அ. கோ. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

த்ரிகாண்டஶேஷ: வ்யாக்யாஸமேத:— ஸ்ரீ வேங்கடேஶ்வர யந்த்ரசாலை, பம்பாய், 1916. [த்ரி. ஶெ. காண்டம், வர்க:, ஶ்லோக எண்.]

நாநார்த்தார்ணவஸம்க்ஷேப: — அநந்தஶயநஸம்ஸ்க்ருதக்ரந்தா-வலி:, 23. 1913 முதலிய ஆண்டுகள். [நா. ஸ. ஏகாக்ஷரகாண்ட:, த்வ்யக்ஷரகாண்ட: — i, பக்கம் 1—180, த்ர்யக்ஷரகாண்ட: — ii, பக்கம் 1-226,

வர்காக்ஷரகாண்ட:, வர்ணாக்ஷரகாண்ட: — iii, பக்கம் 1-107, பகுதியெண்ணும் பக்க எண்ணும். நூலில் பதங்கள் தடித்த எழுத்தில் காணப்படும்.]

மங்ககோஶ: edited by Theodor Zachariae, Vienna, 1897. [மங். கோ. ஶ்லோக எண்.]

மேதினீகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு—கல்கத்தா, 1897. [மே. காண்டவர்க: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

விஶ்வப்ரகாஶ: — காசி, 1911. [வி. ப்ர. காண்டவர்க: முதலியன, க முதலியன. ஶ்லோக எண்.]

வைஜயந்தீ, edited by Gustav Oppert — சென்னை, 1893. [வை. பக்கம், வரி.]

ஶாஶ்வதகோஶ:, இரண்டாம் பதிப்பு — புனா, 1929. நாநார்த்தரத்நமாலாகோஶ:, வர்ணாக்ஷரகாண்ட: இறுதியிற் காணப்படுகிறது. [ஶா. கோ. ஶ்லோக எண்.]

அகராதிகள்: [ஸ. அக.]

The Practical Sanskrit-English Dictionary by Vaman Shivram Apte, M.A. —Poona, 1890.

A Sanskrit-English Dictionary Etymologically and Philologically arranged, with special reference to cognate Indo-European languages by Sir M. Monier - Williams, New edition greatly enlarged and improved by E. Leuman and C. Cappeller and other scholars — Oxford, 1899.

வேறு நூல்கள்:

காவ்யாதர்ஶ:
குவலயானந்தம்
தைத்திரீயஸம்ஹிதா
தேவீகாலோத்தரம்
தன்வந்தரீயநிகண்டு:, ராஜநிகண்டு:
மநுஸ்ம்ருதி:
மஹாபாரதம்
ஶாண்டில்யோபநிஷத்
ஸங்கீதரத்நாகர:.

நூலாசிரியரின் மருகர்

தமிழறிஞர்

சுவாமிநாத பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

சீர்மருவு பாண்டிவளர் நாட்டினின் மலர்ப்பொழில்
செறிந்திலகு பாகையென்னும்
திவ்யநக ரதிபனுயர் கங்கைகுல திலகன்மிகு
சீர்த்திபெறு சைவரத்நம்
சிறந்திடு குணாகர னறக்கடன் மனர்க்குமுடி
செங்குவளை யணியன்மார்பன்
றிகழ்கின்ற வடகலைக டென்கலைகண் முற்றுமுச்
சிக்கறுத் துளவுதேர்ந்தும்

ஏர்தரு தெலுங்குநா கரமுதல பாடைக
ளெனைத்தையும் வரம்புகண்டும்
எல்லையில் லாதகலை வேட்கைய னனந்தைய
ரியற்றிய தவங்கடாமே
யெழில்கொளொரு வடிவுற் றெனப்பொறை தயங்குமெழு
தாயுதப் பெருமான்வரத்
தினிமைதரு மகவெனவு மாகிவளர் முத்துசுவா
மிக்கவி யிராசர்கோமான்

பார்மிசை யிலக்கிய மெனப்பல துறைக்கொடு
பரந்திய ணிகண்டுமுதலாப்
பற்பலக ராதிகளை யுந்திரட் டியதிலுறு
பதரடைக ணீத்துநன்றும்
பதங்களொடு சிற்சில்வட பதமுஞ் செறித்தழகு
பத்துற விருத்தவகையாற்
பகர்ந்தருளி நாநார்த்த தீபிகை யெனுஞ்சுவைகொள்
பாடலினை யாவரேனும்

ஓர்தலுற் றிடினுறு மனத்திரு ளிரித்தகல்
வுறும்பொருள் விளக்குசெயலால்
உயர்கலைக ளுக்குரிய பொருள்வகை யெனைத்தையு
முனற்குமு னளித்திடுதலா

னுலகுறு மிலக்கிய மெனுந்திரள்க ளுக்குமுத
லாயுறுதி பெற்றசெயலால்
உதயனென வுஞ்சுரர்க டருவதென வுங்கலைஞ
ருளமெனவு மொளிர்கின்றதே. (க)

பற்பலநூல் கற்கினுமென் பாடித் தானென்
பயனிலவே யெழுத்தொடுசொற் பான்மை வந்த
வுற்பவமோர்ந் திலராயி னனைய தன்மைக்
குற்பவித்த முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
அற்புதமாய்ப் பயில்பிரசங் கமதிற் சில்போழ்
தகப்படுபுல் லறிவரையு மாய்ந்த கேள்வி
விற்பனரும் வெல்லரிதென் றலிங் நூலை
விண்டதவற் கொருவியப்போ விபுலை யீரே. (உ)

புகழ்பெருகு கம்பனொடு மொட்டக் கூத்தன்
புகழேந்தி காளமுகின் முதல்வ ராய
முகமுறுநற் புலவர்கண்முன் மாய்ந்த தோரின்
முற்றவுநன் றிற்றைஞான் றறிஞ வல்லீர்
தகவுளவிம் முத்துசுவா மிக்க வீந்த்ரன்
றன்முனெதிர்ப் பட்டவர்க டன்மை குன்றிப்
பகலவன்முன் மின்மினிபோ லாவா ரிச்சொற்
பயனுளவென் பதற்கவனூல் பகருஞ் சான்றே. (ங)

முன்னிலக் கிசை நூன் முதுவிலக் கியங்கள்
மொழிப்பிறழ் வடைசொலான் முழுதுந்
துன்னிலக் கிதயத் துனிவட கலையாற்
சோதனை கண்டுசுத் தமதாப்
பன்னிலக் கியங்கட் கிலக்கிய மெனவிப்
பதப்பொருள் பகர்ந்தனன் பாகை
தன்னிலக் கினில்வாழ் தருங்கவி முத்து
சுவாமியாந் தமிழ்ப்புர வலனே. (ச)

கம்பனுக்குங் கும்பனுக்குங் காளியொட்டக் கூத்தனுக்கும்
கம்பனுக்கும் வாணி கருத்துருக்கும் - கம்பனுக்குங்
கொண்டனிகர் முத்து சுவாமிகுரு சாமிசெயுந்
தண்டமிழ்ப்ர சங்கமதிற் றான். (ரு)

நாநார்த்த தீபிகை

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரசிவம்

உலகமோர் மூன்று மேத்த வுயிர்க்குயி ராகி யெங்கு
மிலகிய கடவுள் பாத மிறைஞ்சிமுன் னோர்பன் னூலிற் [ர்சொற்
சிலவெவ்வே றுரைத்த வெல்லாஞ் சேர்த்தொன்றாத் திரட்டி யோ
பலபொரு ளெனுநா னார்த்த தீபிகை பகர லுற்றாம். (க)

சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னும் மூவகை யுலகங்களும் வழிபட உயிரனைத்தினுக்கும் உயிராகி எங்கும் விளங்குகின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தொழுது முன்னோர் பலநூல்களில் வெவ்வேறாக உரைத்த சிலவற்றை யெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாகத் திரட்டி ஓர் சொற் பலபொரு ளென்னும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

திரிபுரசுந்தரி

தெரிதர நவினா னார்த்த தீபிகைக் கொருதீங் கின்றி
விரிவெலாஞ் சுருக்க மாக விளம்பிட வேண்டி யன்பாற்
றிரிபுவ னங்க ளீன்றத் தேவர்மூ வரையுந் தந்த
திரிபுர சுந்த ரித்தாய் சேவடி வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

விளக்கமாகச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகைக்கு ஓரிடையூறும் நேராமல் விரிந்தவையெல்லாம் சுருக்கமாக அதனை விளம்பிடுதற்கு, அன்பினாலே மூவுலகங்களையும் ஈன்று அத் திரிமூர்த்திகளையும் தந்தருளிய திரிபுரசுந்தரித் தாயாரது திருவடிகளை வணங்குவாம்.

திரிபுரசுந்தரி ஆசிரியர்க்கு உபாசனாமூர்த்தி. அ—ப்பண்டறிசுட்டு.

விநாயகர்

பதமார் பொருள்சொ னார்த்த தீபி கைப்பேர்ப் பனுவல்செயத்
திதமா விரும்பு மகமருண்டு தேம்பித் தளைபட் டுழலாமே
யிதமாஞ் செம்பா கச்சொல்வள மீய மலர்ப்பொன் னடியேத்தி
மதமார் வெள்ளிக் கோட்டுமுக மாதங் கத்தை வணங்குவாம். (ங)

பதங்களுக்குரிய பொருள்களை எடுத்துச் சொல்லும் நாநார்த்த தீபிகை யென்னும் பெயர்கொண்ட நூலை யியற்ற உறுதியாக விரும்புகின்ற மனம் மயங்கி மெலிந்து தடைபட்டு உழலாமல் இனிமையான செம்பாகமாயுள்ள சொல்வள மளிக்கும்படி தாமரைமலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளைத் துதித்து மதம் பொருந்திய வெள்ளைக் கொம்பினை யுடைய யானைமுகக்கடவுளை வணங்குவாம்.

முருகக்கடவுள்

கருங்கடற் சுருக்கி யுண்டு செந்தமிழ்க் கடல்வி ரிக்கும்
அருந்தவக் குறுமு னிக்கன் றருள்குரு பரன்றாள் போற்றி
வருந்துறு மையம் பேத மயக்கமு நீங்கப் பத்துத்
திருந்தழ கொடுநா னார்த்த தீபிகை செப்ப லுற்றாம். (௨)

கருமையாகிய கடலை யாசமனஞ் செய்து செந்தமிழ்க் கடலை விரித்த அரிய தவத்தினையுடைய அகத்திய முனிவர்க்கு அந்நாளில் அருளிய குருமுதல்வரது திருவடிகளை வணங்கி, வருந்தாது ஐயம் திரிபு அஞ்ஞான மூன்றும் நீங்க, திருந்திய பத்துவித அழகோடு நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

திருமால்

திருமறு மார்ப னுலகெலாம் புரக்குந் திருநெடு மால்கல்வி பயிறற் [கொருமுத லென்னத் தொழத்தகுங் கடவு ளுபயதா மரைப்பதம் பணிந்து
வருகக ராதி னகரவீ றெதுகை வைத்ததிற் கலப்புறு தடைவே [வாம்.
பொருள்பெற வெழுத்தின் முறையினா னார்த்த தீபிகை யெனவிது புகல்

இலக்குமி தேவியையும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவையும் மார்பிலே யுடையவனும் உலகமெங்கும் காப்பவனும் திரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்தவனும் கல்வி பயிலுதற்கு ஒப்பற்ற தலைமையை யுடையவனென்று தொழத்தக்க கடவுளுமாகிய திருமாலினது திருவடித் தாமரைக ளிரண்டையும் வணங்கி, முதலிலே வருகிற ககரமுதலாக னகரமீறாக எதுகை வைத்து அவற்றில் ஒன்றிற் பிறிதொன்று கலவாமல் அடைவே பொருள் விளங்க எழுத்துக்களது முறையில் நாநார்த்த தீபிகை என இந்நூலை இயற்றுவாம்.

கலைமகள்

புடிகவெண் ணிறத்த ளாய்ச்செம் பதுமத்தோ னுன்மு கத்துங்
குடிகொண்மெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி குசேசயப் பதம்வ ணங்கி
யடியொன்றி லிரண்டு மொன்று மாகவோர் தொடையிற்செய்யுண்
முடியவோர் சொன்னு நார்த்த முறைதர மொழிகின் றேனல். (சு)

பளிங்கு போன்ற வெள்ளை நிறத்தளாய்ச் செந்தாமரையில் வீற்திருக்கும் பிரமனது நான்கு வாய்களிலும் குடிகொண்டிருக்கும் உண்மை ஞானவடிவினளாகிய கலைமகளது தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, அடியொன்றிலே இரண்டு சொற்களும் ஒரு சொல்லுமாக ஒரு நெறிப்படச் செய்யுள் பூர்த்தியாக ஓர் சொல் நாநார்த்தத்தை முறையாகச் சொல்கின்றேன்.

ஆசிரியர்

கந்தன் பழனிப் பதிக்குமரன் கருணை பெறுசெண் பகக்கவிஞன்
மைந்த னெழுதா யுதப்பெருமா ளெனுநா வலர்கோன் வரமதனல்
வந்த வடியே னவரிருதாள் வணங்கிப் புகல்வன் வடநூற்சொற்
செந்த மிழினும் பொருடொகுத்துச் செயுநா நார்த்த தீபிகையே. (எ)

கந்தனும் பழனிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரனுமாகிய முருகக்கடவுளது திருவருளைப்பெற்ற செண்பகக் கவிராயர்தம் புத்திரர் எழுதாயுதப் பெருமாள் என்னும் நாவலர்கோனுடைய வரத்தால் தோன்றிய அடியேன் அன்னார் இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி வடநூற் சொற்களையும் செந்தமிழிற் பொருள்தொகுத்துச் செய்யும் நாநார்த்த தீபிகையைச் சொல்வேன்.

அவையடக்கம்

கற்பநா டுறுமைக் தர்க்கோர் பாடமா மென்னக் கற்ற
விற்பனர் கொள்வ ராக வேண்டுகொண் டடைசொற் கஞ்சிப்
பற்பல விருத்தத் தாலும் பகர்ந்தவுந் தள்ளா ரென்றோர்
சொற்பல பொருள்வி ளக்கஞ் சொல்லின னகைநா ணுமே. (அ)

கற்க விரும்பும் இளைஞர்க்கு ஒரு பாடமாகுமென்று கற்ற புலவர் கொள்ளுக: வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு அடைமொழிகளை ஒழித்தற்காகப் பற்பல விருத்த பேதங்களாலும் சொல்லியவற்றையும் அவர் தள்ளார் என்று கருதி ஓர் சொற் பலபொருள் விளக்கம் சொல்லினேன் நகைக்கு நாணுதலின்றி.

நாநார்த்ததீபிகை

ஓரெழுத்துப் பலபொருள்

1. அப்பர னுமைமால் வேதா வணியாமை யமர்கால் சூட்டாம்
கப்பிர மன்காற் றூன்மாக் கனல்கதிர் நமன்ம யிற்பேர்
குப்புவி யிடைச்சொல் பாவஞ் சிறுமையும் பழிப்புங் கூறும்
விப்பர மான்மாக் காற்றோ டுபசர்க்கம் விழிவிண் புள்ளே.

அ—சிவன்[1], உமாதேவி[2], விஷ்ணு[3], பிரமன்[4], ஆபரணம்[5], ஆமை[6], போர்[7], பாதம்[8], சூட்டு[9]. [1-8: அகாரோ ப்ரஹ்மவிஷ்ணீஶகமடேஷு... ரணே, ... ஹேஷ்விஷ்ணௌஸ்ஸ்ராவகே—நா. ர. i, 9. 9: அஶ்ரிவாயாம் ..., கடகேஷ்டிஷ்வபி—நா. ர. i, 22.]

க—பிரமன்[1], காற்று[2], ஆன்மா[3], நெருப்பு[4], சூரியன்[5], யமன்[6], மயில்[7], [1-7: கோ ப்ரஹ்மண்யாத்மநி ரவௌ மயூரேஸ்நௌ யமே-ஸநிலே—அ. வ. i, 5.]

கு—பூமி, ஓர் இடைச்சொல், பாபம், சிறுமை, பழிப்பு. [1, 3-5: கு: ... ஸ்வி கு வாபேஸ்பே குத்ஸாயாம்—நா. ர. i, 25. 2: நன். 298.]

வி—பரமாத்மா, காற்று, ஓர் உபசர்க்கம், கண், ஆகாசம், பறவை. [1, 2, 4-6: விஶ்ருக்ஷஷ்வஷி வெர்யாத்ரி வாதே வரோதநி வக்ஷிணி—நா. ர. i, 70. 3: வி—ஸ. அக.]

2. ஆவிரக்கம் பசுச்சொலிசை புழுக்கநினை வாச்சா
வற்புதமோர் வினவினையின் விகுதிவாய் திறத்தல்
ஓவிடைச்சொன் மதகுநீர் தாங்குகத விரக்கம்
ஓர்வினு வோலமிட்ட விளியோகி வியப்பாம்
மாவலிசெய் யவள்செல்வ நிலம்வியங்கோ ளசைச்சொல்
வண்டுகறுப் பளவுபுத்தி பரிகரிமைம் மாகென்
மாவயல்சந் திரன்மாதம் வெறுப்போர்சிற் றெண்ணோர்
மரம்பெருமை யழைக்கைமர ணஞ்சநம்வே லியுமே.

ஆ—இரக்கம்[1], பசு[2], சொல்லிசை[3], புழுக்கம்[4], நினைவு[5]. ஆச்சா மரம்[6], வியப்பு[7], ஓர் வினா[8], ஓர் வினைவிகுதி[9], வாய்திறத்தல்[10]. [1: சூடா. xi, வ, 13. 2: திவா. iii, 17. 3, 5, 7: ஆ...ஸ்ம்ருதௌ வாக்யே ... ஸ்ருத ...—நா. ர. அவ்யய. 2. வாக்ய மென்பது வாக்யப்ரமாண மென்றுரைகாரர் சொல்லுதலால் அது சொல்லிசையாகலாமென்று தோன்றுகிறது. சூடா. xi, வ, 3 இசை யென்று ஓர் பொருள் தருதலால் சொல் இசை இரண்டு பொருளாகவுங் கூடும். 4: ஆகாரஸ்து...வஸிதாவெ—நா. ர. i, 10. 6: திவா. iv, 4. 8: நன். 421, உரை. 9: நன். 140. 10: வழக்கு.]

ஓ—ஓர் இடைச்சொல்[1], மதகு நீர் தாங்கு கதவு[2], இரக்கம்[3], ஓர் வினா[4], ஓலமிட்ட விளி[5], யோனி[6], வியப்பு[7], [1, 4: நன். 423. 2, 3: சூடா. xi, வ, 17. 5: வழக்கு. 6: ஓகார:...யோநிஷு—நா. ர. i, 19. 7: நன். 421, உரை.]

மா—வலி[1], இலக்குமி[2], செல்வம்[3], நிலம்[4], வியங்கோளசைச் சொல்[5], வண்டு[6], கறுப்பு[7], அளவு[8], புத்தி[9], குதிரை[10], யானை[11], பன்றி[12], நெல்லுமா[13], வயல்[14], சந்திரன்[15], மாசம்[16], வெறுப்பு[17], ஓர் சிற்றெண் $(\frac{1}{20})$[18], ஓர் மரம்[19], பெருமை[20], அழைக்கை[21], மரணம்[22], சனம்[23], கடற் கரை[24]. [1, 3, 4, 10, 13, 18, 21: பிங். x, 919. 2, 8, 9, 15, 16, 22-24: சந்த்ரே மாஸி ச மா:...; மா ஸ்ரீ மானே ம்ருதௌ ...ஶ்ரீ..., மாऽவ்யயம்...ஜனே—நா. ர. i, 59, 60. வேலை யென்பதற்குப் பலபொருளுளவேனும் உரைகாரர் கொண்ட பொருள் இங்குக் கொள்ளப்பட்டது. 5: நன். 439. 6, 7, 19, 20: திவா. xi, 189. 11, 12 : குதிரையும் யானையும் பன்றியு மாவே என்று திவா. iii, 65 உரைக்குமாயினும் இடம் நோக்கி மா அவற்றின் ஆண்களைக் குறிக் குஞ் சொல்லாகவே கொள்ளப்படும். 14: பிங். iv, 124. 17: சூடா. xi, வ, 11.]

3\. காவசைச் சொற்று லாம்பூஞ் சோலைதோட் சுமைகா வென்றல்
சேவிள வெருத ழிஞ்சில் தேவநுக் கிரகந் தெய்வம்
தூவெள்ளை பற்றுக் கோடு நடுக்கந்தூ பம்பொன் சுத்தம்
பாவென்ப கிரணஞ் செய்யுள் பரப்புக்கா ருகர்தந் நூற்பா.

கா—ஓர் அசைச்சொல், துலாம், பூஞ்சோலை, தோட்சுமை, கா வெனல். [1: நன். 441. 2-4: பிங். x, 309. 5: திவா. xi, 83.]

சே—இளவெருது, அழிஞ்சில். [1: பிங். viii, 160. பேரெருதின் பெயர் வேறு கொடுக்கப்பட்டிருத்தல் நோக்கத்தக்கது. 2: சூடா. iv, 7.]

தே—அனுக்கிரகம், தெய்வம். [1: அக. 2: பிங். x, 646.]

தூ—வெள்ளை, பற்றுக்கோடு, நடுக்கம், தூபம், பொன், சுத்தம். [1: அக. 2, 6: பிங். x, 634. 3-5: யஞூ யனெ ஷீதா கவெீ விதெ —நா. ர. i, 50. ' வித்தம் '-பொன்—பிங். vi, 131.]

பா—கிரணம், செய்யுள், பரப்பு, நெய்வோர் நூற்பா. [1: ஹாஸா ரஶ்ரள—நா. ஸ. i, 6. 2: திவா. x, 111. 3, 4: சூடா. xi, வ, 13.]

4\. கோவிழி கண்ணீர் திக்குக் குலிசம்விண் கதிர்பா னல்குங்
கோவிடை மதிசு வர்க்கங் குருசில்வாக் கிலக்குப் பூமி
பூவனப் பிடம்பார் கூர்மை பொலிவுடல் கமலங் கண்ணிற்
பூவிளை வொடுபி றப்பு நிலம்புட்ப நகர்பன் மூப்பேர்.

கோ—கண்[1], அன்பு[2], நீர்[3], திசை[4], வச்சிராயுதம்[5], ஆகாசம்[6], கிரணம்[7], பால்தரும் பசு[8], எருது[9], சந்திரன்[10], சுவர்க்கம்[11], அரசன்[12], வாக்கு[13], இலக்கு[14], பூமி[15]. [1-5, 7-11, 13, 15: ளெ:...வஜஷஹெ வநெ வாஹூஙிஷெ ந ஷ..., ... ரஶ்மிஷு ஹாணஸவஜ ராவீ ... —நா. ர. i, 28. 6: மொ—ஸ. அக. 12: திவா. xi, 286. 14: அக.]

பூ—அழகு[1], இடம்[2], பூமி[3], கூர்மை[4], பொலிவு[5], உடல்[6], தாமரை[7], கண்ணிற்பூ[8], விளைவு[9], பிறப்பு[10], நிலம்[11], புட்பம்[12], நகர்[13]. [1, 4, 5: திவா. xi, 75. 2, 3: ஹஙஸா ஹஙிஶிவ க்ஷிதெள; ஸூரெ வ—க. ஸ. i, 9, 10. 6, 13: வங: ஶரீரெ நமரெ வ — க. ஸ. i, 12. 7: அக. நி. 179. 8: அக. 9: வழக்கு. 10, 12: பிங். x, 845. 11: பிங். iv, 31.]

5\. ஊவென்ப துணவோ டூனும்
தாவயின் பகைவ ருத்தம்
நாவென்ப நடுவு நாக்கும்
யாவொரு வினுவ சைச்சொல்.

ஊ—உணவு, ஊன். [1: அக. 2: தொல். எழுத். 269.]

தா—வயின், பகை, வருத்தம். [1: வயின் என்பது இடமென்னும் பொருளுடையதாயின் தா தெலுங்குச் சொல்லாதல் கூடும். ஆயினும் திவாகரம் முதலிய நிகண்டனைத்திலுங் காணும் வலியென்னும் பொருள் இங்குக் காணப்படாமையின் வயின் வயமென்பதற்கு எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ வென்று ஐயம் உண்டாகின்றது. 2: சூடா. xi, வ, 13. 3: திவா. xi, 125.]

நா—நடு, நாக்கு. [1: பிங். iv, 45. 2: பிங். v, 318.]

யா—ஒரு வினா, ஓர் அசைச்சொல். [1: நன். 67. 2. நன். 441.]

6. சீயெழில் கமலை வாணி யிலவங்கஞ் செல்வம் வில்வம்
சீயெனல் சரளம் வேடம் விடம்புண்ணிற் சீபன் னென்றும்
தீயென்ப நெருப்புப் புத்தி நிரையந்தீங் கென்ன நாற்பேர்
மீயுய ரம்வின் மேலாம் வீயென்ப பூவும் புள்ளும்.

சீ—அழகு[1], இலக்குமி[2], சரசுவதி[3], இலவங்கம்[4], செல்வம்[5], வில்வமரம்[6], சீயெனல்[7], சரளமரம்[8], வேடம்[9], விடம்[10], புண்ணிற்சீ[11]. [1-6, 8-10: ஸ்ரீர்வேஷ ... ஶோஹாஸம்வ த்ஸஜஶாவிஷ; வாணீலவங்க-லவஜேஷு விஷெ ஷிவெ—நா. ர. i, 67, 68. 7: அக. 11: வழக்கு.]

தீ—நெருப்பு, புத்தி, நரகம், தீங்கு. [1, 4: பிங். x, 616. 2: யீ:— ஸ. அக. 3: சூடா. xi, ம, 9.]

மீ—உயரம், ஆகாசம், மேல். [1: திவா. v, 231. 2: திவா. i, 36. 3: திவா. i, 144.]

வீ—புட்பம், பறவை. [1, 2: பிங். x, 1059.]

7. ஐயரன் றிசாமு கங்கை வினைப்பெயர் விகுதி யாதி
யையுரு போடி டைச்சொ லழகையன் கபம்வெற் புச்சி
கையிடந் திரள்வி யூகஞ் சிறுமையின் முகட்டின் மூட்டுங்
கையொரு விகுதி செய்யு முறையோர்மெய் யுறுப்பொ ழுக்கம்.

ஐ—சிவன்[1], திசாமுகம்[2], கை[3], வினைப்பெயர் விகுதி முதலியன[4], ஐயுருபு[5], ஓர் இடைச்சொல்[6], அழகு[7], ஐயன்[8], கபம்[9], மலையுச்சி[10]. [1-3, 10: வெணகாரொ ஶிவெ ஹஸ்தெ ஹரெஶிரஸிவரெ—நா. ர. i, 19. 4: நன். 140. 5. நன். 296. 6: நன். 244. 7: பிங். vii, 183. 8: அக. நி. 45. 9: பிங். v, 359.]

கை—இடம்[1], திரள்[2], படைவகுப்பு[3], சிறுமை[4], வீட்டு முகட்டில் மூட்டுங் கைம்மரம்[5], ஒரு விகுதி[6], செய்யும் முறை[7], உடலுறுப்பு[8], ஒழுக்கம்[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2: வழக்கு. 3, 4, 8, 9: பிங். x, 399. 5: அக. 6: நன். 140, உரை. 7: கையறியாப் பேதை—குறள், 206.]

8. தையொரு மாதம் பூசம் வையென்ப கூர்மை நெற்றாள்
பையராப் படம்ப டாதி யாற்செய்த வுறைபச் சைப்பேர்
மையிரு ளஞ்ச நஞ்செம் மறிமுகில் கண்ணிற் றீட்டு
மையொரு விகுதி குற்ற மலட்டொடு கறுப்பொன் பான்பேர்.

தை—ஒரு மாசம், பூச நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 25.]

வை—கூர்மை, நெல்லின் தாள். [1, 2: திவா. xi, 375.]

பை—பாம்பின் படம், துணி முதலியவற்றாற் செய்த உறை, பச்சை. [1, 3: பிங். x, 860. 2: அக. நி. 182.]

மை—இருள்[1], அஞ்சனம்[2], செம்மறியாடு[3], மேகம்[4], கண்ணிலே தீட்டும் மை[5], ஒரு விகுதி[6], குற்றம்[7], மலடு[8], கறுப்பு[9]. [1: சூடா. xi, ய, 11. 2, 8: பிங். x, 967. 3, 4, 7, 9: திவா. xi, 358. 5: அக. 6: நன். 140, உரை.]

9. பகவன்மால் பிரமன் புத்தன் சினன்குருப் பரமன் றேவன்
பகவதி முதல்வி செல்வி பார்ப்பதி துர்க்கை வாணி
அகவலோர் பாவோ ரோசை மயிற்குர லழைத்த லாடல்
தகவரு ளுரிமை பண்பாஞ் சகனோர்மன் சகாய னண்பன்.

பகவன்—திருமால்[1], பிரமன்[2], புத்தன்[3], சினன்[4], குரு[5], சிவன்[6], தேவன்[7]. [1, 3, 5, 6: ஹ௰வாநு வாஜுவிஷ்ணுஶிவ-ஹெஜ்யேஷ்ட—நா. ர. ஸ-ஜ்ஞீர. 25. 2: பிங். ii, 64. 4: ஹ௰வாஜ்ஜிநெ—8 கொ. 338. 7: ஸ. அக.]

பகவதி—முதல்வி, இலக்குமி, பார்வதி, துர்க்கை, சரசுவதி. [1: 2: ஹ௰வதீ—ஸ. அக. 3: ஹ௰வதா்ரீ—நா. ர. ஸஜ்ஞீர. 25. 4: பிங். ii, 32. 5:]

அகவல்—ஓர் பா, ஓர் ஓசை, மயிற்குரல், அழைத்தல், ஆடல். [1, 3, 5: சூடா. xi, க, 16. 2: யாப்பருங்கலம், 69. 4: திவா. x, 49.]

தகவு — அருள், உரிமை, பண்பு. [1: பிங். vii, 238. 2: அக. 3: அ. வி. நி. 10.]

சகன்—ஓர் அரசன், சகாயன், நண்பன். [1: ஶகோ...ராஜ-ஹெஜெ—ஊ. ஸ. ii, 17. 2, 3: ஸவா ஸஹாயெ 8ெ தூ வ—ஊ. ஸ. ii, 28.]

10. விககமே கிரக மம்பு பறவைமே கம்விண் மீனும்
விகடமே யகலம் பேதம் விசாலஞ்சுந் தரமுன் மத்தம்
முகடென்ப வீட்டி னுச்சி மலைத்தலை முலைமு கப்பேர்
சகதிசே றுலகம் பூமி சகமீரா றெழுத்தின் சந்தை.

விககம்—கிரகம், அம்பு, பறவை, மேகம், நட்சத்திரம். [1: விஹ௰:— ஸ. அக. 2, 3: விஹ௰ஸ்தூ நஜுமிஜு: ஸ்ராஹாஶெ௰வ விஹஜூெ8—ெ8. ௰, 51. 4, 5: ‘விஹ௰: ஆகாசத்திற் செல்வது’ என்னும் தாதுப்பொருளை வைத்து இரண்டு பொருள்களையும் கொள்ளலாம்.]

விகடம்—அகலம், பேதம், விசாலம், அழகு, உன்மத்தம். [1, 3, 4: விகடீ: வுுயாகெ ரெ8ு விஶாய . . . — நா. ர. iii, 106. ௨, 5: அக.]

முகடு—வீட்டின் உச்சி, மலையுச்சி, முலைமுகம். [1, 2: அக. 3:]

சகதி—சேறு, உலகம், பூமி, சனம்; பன்னிரண்டெழுத்துச் சந்தம். [1: பிங். iv, 159. 2-5: ஜகதீ ஸம்ஜ்ஞஸ்தி க்ஷிதௌ,...ஜநே லோகே —அ. ஸ. iii, 253.]

11. சககியம் பரிக்கு ரம்பிந் தினதுவா லுபத்தந் தாழ்மை
ககமென்ப பறவை காற்றுக் கணைவிண்மீன் கிரக மைம்பேர்
சுகமின்பங் கிளிநீர் வில்வந் துணியங்கப் புதல்சு வர்க்கம்
நகம்வெற்பு மரம்பாம் போர்மெய் யுறுப்புநா குணம ரப்பேர்.

சககியம்—குதிரைக் குளம்பு(?), பிந்தினது, வால், உபத்தம், தாழ்மை. [1: 2, 4, 5: ஜவநத்வம் ஶிப்ரு மஹேஃத்ஸேத்ரு — அ. ஸ. iii, 480. உரைகாரர் 'அஶ்வஸ்ய குரஃ' என்றனர். ஜவநத்வாத்ஸேத்ரு-த்யஜேத்வி வ—அ. கோ. III, iii, 158. தாழ்மை—அதமம். 3: மேற்கோளி லுள்ள 'ஶிப்ரு' என்பதற்கு 'வால்' எனவும் ஒரு பொருள் உண்டு.]

ககம்—பறவை, காற்று அம்பு, நட்சத்திரம், கிரகம். [1-5: வமாஷு-ஞ்ரெத்நவிஶாரஹ...வாயவ:—நா. ம. ii, 28. நட்சத்திரத் திற்கு மாறுக 'சூரிய சந்திரர்' காணப்படுகிறது. அ. ஸ. ii, 30, 31-ம் வமொ ஸ்ரூஹவக்ஷிஷு; ஶரே என்றது.]

சுகம்—இன்பம், கிளி, நீர், வில்வம், துணியங்கப்புதல், சுவர்க்கம். [1, 3, 6: ஸுவம் ஸ்வர்காம்பு ஶர்மஸு—நா. ம. ii, 24. 2: ஶுகோ...கீரயோ: — அ. ஸ. ii, 18. 4: 5: ஶுகம் ருத்திவணே— அ. ஸ. ii, 19.]

நகம்—மலை, மரம், பாம்பு, ஓர் உடலுறுப்பு, நாகுணமரம். [1, 2: ஶைலவ்ருக்ஷௌ நகௌ — அ. கோ. III, iii, 19. 3: நக:—ஸ. அக. 4: நக:—அ. கோ. II, vi, 83. 5: அக.]

12. மகம்வேள்வி விழாவோர் நாளாம் மகன்மைந்தன் புருட னென்ப
முகமோர்மெய் யுறுப்பா ரம்பம் பிரதான முகப்பு பாயம்
யுகநுக முழநான் குள்ள துபயங்கி ருதாதி யும்பேர்
மகரமோர் நிதியம் வன்மீன் மலர்த்தாதோ ரிராசி யோர்மீன்.

மகம்—யாகம், உற்சவம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: மக:—அ. கோ. II, vii, 13. 2: மஹ:—அ. கோ. I, vii, 38. 3: மக:—ஸ. அக.]

மகன்—புத்திரன், புருடன். [1: சூடா. xi, ர, 16. 2: சூடா. ii, 57.]

முகம்—ஓர் உடலுறுப்பு, ஆரம்பம், பிரதானம், தலைவாயில், உபாயம். [1-5: முகம் வக்த்ரே ப்ராரம்பே வகேத்ர நிஸ்ஸரணேऽபி ச; உபாயே—நா. ர. ii, 23, 24.]

யுகம்—நுகம், நான்கு முழமுள்ளது, இரண்டு, கிருதமுதலிய சதுர்யுகம். [1-4: யுகம் ஹஸ்தசதுஷ்கே ச, யுக்மே சக்ருதாதிஷு ச யுக்யாங்கே ச நா யுக:—நா. ர. ii, 38.]

மகரம்—நவநிதியு ளொன்று, முதலை, பூந்தாது, ஓர் இராசி, சுறுமீன். [1, 2, 4: மகரோ நாகவிசேஷே நிதிராசிவிசேஷயோ:—வி. ப்ர. ர, 111. 3, 5: சூடா. xi, க, 1.]

13. சிகரிகோ புரம்வி ருக்கங் கருநாரை வெற்புஞ் செப்பும்
புகர்நிற மழைக்கோள் குற்ற மிபமுகப் பொறிபுற் கென்றல்
பகர்தல்சொல் லுதல்விற் றற்பேர் பகிநிசோ தரியும் பெண்ணும்
சுகர்மம்நல் வினையோர் யோகந் துகளென்ப குற்றந் தூளாம்.

சிகரி—கோபுரம், மரம், கருநாரை, மலை. [1, 3: சூடா. xi, க, 2. 2, 4: தருஶைலௌ ஶிகரிணௌ—அ. கோ. III, iii, 106.]

புகர்—நிறம், சுக்கிரன், குற்றம், யானை முகத்திற் புள்ளி, புற்கென்றல். [1: திவா. viii, 55. 2, 3, 5: பிங். x, 817. 4: பிங். viii, 102. 'புகர் முகம்-யானை'.]

பகர்தல்—சொல்லுதல், விற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ட, 6.]

பகினி—சகோதரி, ஸ்திரீ. [1: பகினீ—அ. கோ. II, vi, 29. 2: பகினீ—ஸ. அக.]

சுகர்மம்—நல்வினை, ஓர் யோகம். [1, 2: ஸுகர்ம—ஸ. அக. 2: சோதிட நூலிற் கூறப்படும் 27 யோகங்களுள் ஏழாவது.]

துகள்—குற்றம், தூள். [1, 2: பிங். x, 617.]

14. அகலமே விரிவு மார்பா மகவுள்பீ டகல நாடூர்
இகல்பகை வலிபோர் முப்பே ரிகுளையே தோழி சுற்றம்
உகல்கெட லுகுதல் சிந்த லுகளலே குதித்தல் தாண்டல்
பகலொளி நடுப்பி ளத்தல் பொழுதுநாள் பகலோ னீங்கல்.

அகலம்—விரிவு, மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 20.]

அகலுள்—பெருமை, அகலம், நாடு, ஊர். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 34. 3: திவா. v, 15. 4: திவா. v, 92.]

இகல்—பகை, வலி, போர். [1-3: பிங். x, 126.]

இகுளை—தோழி, சுற்றம். [1, 2: பிங். x, 127.]

உகல்—கெடல், உகுதல், சிந்தல். [1-3: அக.]

உகளல்—குதித்தல், தாண்டல். [1: சூடா. ix, 38. 2: பிங் vii, 428.]

பகல்—ஒளி[1], நடு[2], பிளத்தல்[3], பொழுது[4], நாள்[5], சூரியன்[6], நீங்கல்[7]. [1-3,5: திவா. xi, 324. 4, 6, 7: பிங். x, 713.]

15. புகல்குதிர் பிரவே சித்த லுடல்புகு மிடஞ்சொல் வென்றி
புகழென்ப துதிகீர்த் திப்பேர் புகறலே குறித்தல் சொல்லல்
அகளமே மிடாத்தா ழிப்பேர் அகறனீங் குதல கற்சி
அகிவிருத் திரன்பாம் பீய மகிலம்பூ மியும னைத்தும்.

புகல்—குதிர், புகுதல், உடல், புகுமிடம், சொல், வெற்றி. [1, 3, 5, 6: பிங். x, 818. 2, 4: அக.]

புகழ்—துதி, கீர்த்தி. [1, 2: அக.]

புகறல்—குறித்தல், சொல்லல். [1: சூடா. viii, 35. 2: திவா. 1, 2.]

அகளம்—மிடா, தாழி. [1: திவா. vii, 262. 2: திவா. vii, 263.]

அகறல்—நீங்குதல், விரிவு. [1, 2: அக.]

அகி—விருத்திராசுரன், பாம்பு, ஈயம். [1-3: அஹி: ஸர்ப்பே வ்ருத்ரே வப்ரே—அ. ஸ. ii, 583. 'வப்ரம் ஈயம்'—அ. கோ. II, ix, 105.]

அகிலம்—பூமி, அனைத்தும். [1: பிங். iv, 2. 2: அகிலம்—அ. கோ. III, i, 65.]

16. திகிரிசக் கிரம்வேய் வட்டந் தேருருள் திரிகை வெற்பாம்
வகிரென்ப வழிதோ லின்வார் வகிர்தல்வார்க் கிடல்பி ளத்தல்
குகுமதிக் கலைதோற் றுத நிசிகுயிற் றெனியோர் நாடி
சகுடநாய் பொதியஞ் சேம்பாக் தகுதிதக் கதுபண் பென்ப.

திகிரி—சக்கிரம்[1], மூங்கில்[2], வட்டம்[3], தேர்[4], தேருருளை[5], திரிகை[6], மலை[7], [1-5, 7: பிங். x, 607. 6: அக.]

வகிர்—வழி, தோலின்வார். [1: பிங். iv, 32. 2: அக.]

வகிர்தல்—வார்ந்திடல், பிளத்தல். [1, 2: அக.]

குகு—சந்திரகலை தோற்றாத இரவு, குயிலின் தொனி, ஓர் நாடி. [1-2: குஹூர்நஷ்டேந்துகலாதர்ஶே ஸ்வரக்வணிதே கோகிலஸ்ய ச—அ. ஸ. ii, 583. 3: குஹூ:—ஶாண்டில்யோபநிஷத், i, 4.]

சகுடம்—நாய், பொதியமலை, சேம்பு. [1, 2: ஜகுட:—ஸ. அக. 3: திவா. iv, 146.]

தகுதி—தக்கது, பண்பு. [1: திவா. viii, 100. 2: அக.]

17. மகுடமோர் சிவாக மஞ்சுற் றிக்கட்டுஞ் சடைமௌ லிப்பேர்
கருதமுக் கியமெ ருத்தி னிமில்செங்கோல் கனக தண்டம்
பகுதிபிர கிருதி சேனை குடியிறை வளம்பங் கீடாம்
சகுநம்புட் பொதுக்கி ழங்கு நிமித்தமங் களவி ருப்பம்.

மகுடம்—ஓர் சிவாகமம், சுற்றிக்கட்டுஞ் சடை, முடி. [1, 3: மகுடம்—ஸ. அக. 'மகுடம்' பிறைவடிவினதாய்க் கிரீடமௌலிகளின் வேறானது. 2: வழக்கு.]

ககுதம்—முக்கியம், எருத்தின் இமில், செங்கோல், கனகதண்டம். [1-4: ப்ராதாந்யே ராஜலிங்கே ச வ்ருஷாங்கே ககுதோऽஸ்த்ரியாம்—அ. கோ. III, iii, 91.]

பகுதி—பிரகிருதி, சேனை, குடியிறை, வளம், பங்கீடு. [1-3, 5: நிக. 11. 4:]

சகுநம்—பறவைப் பொது, கிழங்கு, நிமித்தம், மங்களவிருப்பம். [1: ஶகுந: விஹகே—அ. ஸ. iii, 415. 2: பிங். ix, 171. 3, 4: ஶகுநம் ஸ்யாச்ஶுபஶம்ஸிநிமித்தே—அ. ஸ. iii, 415. ஶுபஶம்ஸி நிமித்தே—மே. ந. 141, ஶுபாஶம்ஸநிமித்தே—நா. ர. iii, 269. இப்பிரமாணங்களால் மூலவாக்கியம் 'மங்களங் குறிநிமித்தம்' என்றிருத்தல் நலமென அறியலாகும். ஆயினும், ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶுபவிவேசகௌ ச—வெ. 274, 33, ஶகுநம் ச நிமித்தம் ச ஶுபாஶுபவிவேசகே உபே—நா. ர. ஸங்கீர்ண. 23. இவை சகுனமும் நிமித்தமும் மங்கலங் குறிப்பது என்னும் பொருள என உணர்த்தும். ஶகுநஸ்து...;...க்ஷீ தந்நிமித்தாத்தௌ ஶுபாஶுபே: ஸூசகௌ—நா. ஸ. ii, 204. இது 'சகுனம்' என்பது நிமித்தம், மங்கலங்குறிப்பது என்னும் வேறு வேறு பொருளஃது என்னும்.]

18. சகுனியோர் கரணம் புள்ளோர் தராதிப னிமித்தம் பார்ப்போன்
முகுரமே மகிழ்கு லாலன் றடிமுகு ளங்கண் ணாடி
குகைநரி வாற்புல் வெற்பின் முழையுமட் குகையுங் கூறும்
நகைவிளை யாட்டின் பம்பூண் சிரிப்பொளி நயச்சொல் பல்லே.

சகுனி—ஓர் கரணம், பறவை, ஓர் அரசன், நிமித்தம் பார்ப்போன். [1-3: ஶகுநி: பக்ஷி கரணபேதயோ: கௌரவமாதுலே—ஶ. ஸ. iii, 416. கரண மென்னும் பொருளில் சோதிடவழக்கு. 4: அக.]

முகுரம்—மகிழமரம், குயவன்தடி, அரும்பு, கண்ணாடி, [1-4: முகுரோ மகுரோ யதா; குலாலதண்டே பகுலே கோரகாதர்ஶயோரபி—ஶ. ஸ. iii, 589, 590.]

குகை—நரிவாற்புல்,மலைக்குகை, மட்குகை. [1, 2: குஹா வாராஹீ; குஹரே ஸிம்ஹவல்லீஸ்த்ரியாம் ச—ஶ. ஸ. ii, 585. நா. ர. ii, 479 இச்சொற் பொருளுரையில் ஸிம்ஹவல்லீ என்பது நக்கதோககலவ எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. அத் தெலுங்குத் தொடர் நரிவாற்புல் எனப் பொருள்படுவது. 3: அக.]

நகை—விளையாட்டு[1], இன்பம்[2], ஆபரணம்[3], சிரிப்பு[4], ஒளி[5], நயச்சொல்[6], பல்[7], [1, 2: திவா. xi, 314. 3: அக. 4, 5, 7: பிங். x, 670. 6: திவா. x, 56.]

19. இகத்தனீங் குதல்க டத்தல் விட்டிட லேக லும்பேர்
முகப்புமொள் ளுகைத லைப்பாம் விகற்பம்வேற் றுமைவி தர்க்கம்
இகழ்ச்சிபொச் சாப்பு நிந்தை புகழ்ச்சியேத் துதல்கீர்த் தித்தல்
[கொப் புட்பேர்.
பொகுட்டுத்தா மரைப்பூங் கொட்டை பொருப்புச்சேற் றெழூங்

இகத்தல்—நீங்குதல், கடத்தல், விட்டிடல், ஏகல், [1: பகை... நான்கு மிகவாவாம்—குறள், 106. 2: பிங். vii, 425. 3: அக. 4: திவா. ix, 38.]

முகப்பு—மொள்ளுகை, தலைப்பு. [1, 2: அக.]

விகற்பம்—வேறுபாடு, சந்தேகம். [1, 2: விகல்ப:—ஸ. அக.]

இகழ்ச்சி—மறப்பு, நிந்தை. [1: சூடா. viii, 59. 2: பிங். vii, 120.]

• புகழ்ச்சி—துதித்தல், கீர்த்தித்தல். [1, 2: அக.]

பொகுட்டு—தாமரைப் பூங்கொட்டை, மலை, சேற்றி லெழூங் குமிழி. [1-3: பிங். x, 861.]

20. இருத்தலே மறித்த லூண்ட லெறிதல்துன் புறுத்தல் வீழ்த்தல்
செருத்தலோ டழைத்த லீதல் விரித்தல்சீத் திடலீ ரைம்பேர்
உருத்தலூற் றுதல்வி டுத்தல் சொரிதலோ டுதிர்த்த லென்ப
பருத்தல்வெட் டுதல்கொ டுத்தல் பங்கிட லெனமுப் பேரே.

இருத்தல்—மறித்தல்[1], தாண்டல்[2], எறிதல்[3], துன்புறுத்தல்[4], வீழ்த்தல்[5], செருத்தல்[6], அழைத்தல்[7], ஈதல்[8], விரித்தல்[9], துடைத்தல்[10]. [1: திவா. ix, 202. 2, 3: அக. 4, 10: அக. நி. 29. 5, 6: திவா. xi, 30. 7, 8: சூடா. xi, க, 7. 9: திவா. ix, 263.]

உருத்தல்—ஊற்றுதல், விடுத்தல், சொரிதல், உதிர்த்தல். [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 10.]

பருத்தல்—வெட்டுதல், கொடுத்தல், பங்கிடல். [1: திவா. ix, 111. 2: பிங். vii, 371. 3: திவா. ix, 262.]

21. அகாதம்விண் ணவராற் றொட்ட குளம்பில நிலையா வாழம்
நிகாயமோர் வினைஞர் கூட்டம் பரமான்மா வீடி லக்காம்
நிகாரமே யவமா னம்நெற் றூற்றுகை விழுங்கு தற்பேர்
விகாரம்நோய் திரிபு லாவல் விளையாட்டுச் சிநன்றன் கோயில்.

அகாதம்—தேவரால் தோண்டப்பட்ட குளம், பிலம், நிலையா ஆழம். [1: அகாதம் தேவகாதகம்— அ. கொ. I, x, 27. 2, 3: அகாதோ ஸ்தாவர்நயோ:—அ. ஸ. iii, 333.]

நிகாயம் — ஓர்வினைஞர் கூட்டம், பரமான்மா, வீடு, இலக்கு. [1: ஸதர்மிணாம், ஸ்யாந்நிகாய:—அ. கொ. II, v, 42. 1-4: நிகாய: ஸங்க-ஸம்வஸயோ:; பரமாத்மநி லக்ஷ்யே ச—அ. ஸ. iii, 482, 483.]

நிகாரம்—அவமானம், நெல் தூற்றுகை, விழுங்குதல், [1, 2: நிகாரஸ்து பராபவே; தாந்யோத்க்ஷேபே — அ. ஸ. iii, 562, 563. 3: நிகார:—அ. கொ. III, ii, 37.]

விகாரம்—நோய், திரிபு, உலாவல், விளையாட்டு, சிநாலயம். [1, 2: விகாரோ விக்ருதௌ ரோகே—அ. ஸ. iii, 596. 3-5: விஹாரஸ்து ஜிநாலயே; லீலாயாம் ஹ்ருதிணே—அ. ஸ. iii, 596, 597.]

22. விகாசம்விள் ளுகைவி ளக்கம் மிகிரமே மேகங் காற்றும்
விகாதமே தடைவி ரோதம் விகிரம்வெண் மணல்புள் ளென்ப

விகாயசம் பறவை விண்ணும் மிகிரன்சூ ரியன்புத் தன்பேர்
விகூடந்தான் மறைவு நிந்தை விகிர்தங்குற் சிதம்பொய் நோயே.

விகாசம் — அலர்கை, விளக்கம். [1: விகாஸ. — ஸ. அக. 2: விகாஸ:—ஸ. அக.]

மிகிரம்—மேகம், காற்று. [1: மிஹிரோ ... ஸூர்ய்யே — சூ. வ. iii, 588. 2: மிஹிரா வாயு... — நா. ரு. iii, 347.]

விகாதம்—தடை, விரோதம். [1, 2: விவாத:—ஸ. அக.]

விகிரம்—வெண்மணல், பறவை. [1: விகிரோ வாலுகாயாம் வ— நா. ரு. iii. 356. 2: விகிர:—சூ. கொ. II, v, 33.]

விகாயசம்—பறவை, ஆகாயம். [1: விஹாயஸ: — ஸ. அக. 2: விஹாயஸ:—சூ. கொ. I, ii, 2.]

மிகிரன்— சூரியன், புத்தன். [1, 2: மிஹிரோऽர்க்கே...வ்ருத்தே— சூ. வ. iii, 588.]

விகூடம்—மறைவு, நிந்தை. [1, 2: விகூடௌ குப்தநிந்திதௌ—சூ. வ. iii, 180.]

விகிர்தம்—குற்சிதம், பொய், நோய். [1, 3: விக்ருதோ ரோகீ ..., வீபத்ஸ— சூ. வ. iii, 289. 2: விக்ருத—ஸ. அக.]

23. சகடம் பண்டி சண்டைபொன்னற் கிந்து மறைத லுரோகிணிநாள்
அகடு வயிறு நடுவுள்ளாம் அகணி யுள்ளிட் டதுமருதம்
தகடுபொன்னு தியினிலைபோற் சமைத்த திலைபோன் றதுமிலையும்
பகடு பெருமை யானைகடாப் படுவை யோடம் போரெருதே.

சகடம்—பண்டி, சண்டை, குருவுக்குச் சந்திரன் மறைதல், உரோகிணி நட்சத்திரம். [1, 3, 4: ஶகடீ—ஸ. அக. 2: தெலுங்கு வழக்கு. ஜகடமு.]

அகடு—வயிறு, நடு, உள். [1, 2: சூடா. xi, க, 10. 3: பிங். vii, 60.]

அகணி—உள்ளிட்டது, மருதநிலம். [1: பிங். vii, 60. 'உள்.' 2: திவா. v, 84.]

தகடு—பொன் முதலியவற்றால் இலைபோலாக்கியது, இலைபோன்றது, இலை. [1: அக. 'இலைத்தட்டு'. 2: பிங். x, 565. 'ஐம்மை'. 3: பிங். x, 565.]

பகடு—பெருமை, யானை, எருமைக்கடா, தெப்பம், ஓடம், பேரெருது. [1, 2: பிங். x, 712. 3: திவா. iii, 22. 4: திவா. vii. 218. 5: திவா. vii, 217. 6: பிங். x, 712. 'பேரெருது'.]

24. மகதி பெரிது நாரதயாழ் கிசிதன் வாசவன் றிருமால் [செப்பும்
சிகதை யோர்நோய் சருக்கரைவெண் மணலம் மணற்சேர் தறை
குகநங் குரூர மெலிபாம்பாம் குகனை பொறுமை படிற்றொழுக்கம்
குகரங் கூழங் கைதொளைப கனேர ரக்கன் குபேரனிநன்.

மகதி—பெரிது, நாரதன்யாழ். [1: மஹதீ—ஸ. அக. 2: வீணா-ஹெஷெ்வி மஹதீ—அ. கொ. III, iii, 69. வீணாஹெஷொ நாரதீ வீணா என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கிசிதன்—இந்திரன், திருமால். [நூலில் எவ்விடத்தும் எதுகைக் கலப்பில்லை யாகையால் கிசிதன் என்பது சிகிதன் என்பதற்கு எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையாதல் வேண்டும். 1, 2: சிகிச என்னுஞ் சொல் அறிவுடைய, பிரகாசிக்கின்ற என்னும் பொருளுடையதாக ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது.]

சிகதை—ஓர் நோய், சர்க்கரை, வெண்மணல், வெண்மணற்றரை. [1, 3, 4: ஸிகதா: ஸ்ர்ஹாவுகாயாம் ஸிகதா ஸெகதெ ரஜி—அ. ஸ. iii, 303, 2: ஸிகதா...ஶர்க்கராயாம்—நா. ர. iii, 167.]

குகநம்—குரூரம், எலி, பாம்பு. [1: குஹநம் 'பொறுமை, வஞ்சம்'—ஸ. அக. 2: குஹநொ உலுஷிகெ—வெ. 258, 46. 3: குஹந:—ஸ. அக.]

குகனை—பொறுமை, படிற்றொழுக்கம். [1, 2: குஹநா உத்-ஸர்யாயாஈர்ஷ்யாயௌ—வெ. ந, 52.]

குகரம்—குள்ளமான கை, துளை. [1: குகர—ஸ. அக. 2: குஹரம்...ஹிெஷ்—அ. ஸ. iii, 532.]

பகன்—ஓர் அரக்கன், குபேரன், சூரியன். [1, 2: பகஸ்து ... ஶ்ரீஷெ வ ரக்ஷஸி—வெ. க, 30. 3: ஹம :... ஸூர்க்...—நா. ர. ii, 37.]

25. நகரம் புரமூர் கைந்நகப்பேர் நகுலி மாஞ்சி குக்குடியாம்
மகிஷி யரச மாதெருமை மகிளை யரிவைப் பெண்ஞாழல்
முகிரன் மூர்க்கன் காமுகனும் கிகிர்தன் பீடிப் பவன்கபடி
கிகிர்தி கபடங் கபடியறுத் திடல்தள் ளுதல்கிந் தையுமாமே.

நகரம்—பட்டணம், ஊர், கைந்நகம். [1, 2: நமரு — ஸ. அக. 3: நவர:—அ. கொ. II, vi, 83.]

நகுலி — சடாமாஞ்சி, இலவமரம். [1, 2: நகுலீ கடுகடுப- ரோஹிண்யோ:—சு. ஸ. iii, 650.]

மகிஷி—அரச மாது, பெண்ணெருமை. [1, 2: மஹிஷீ ந்ருப- யோஷிதி; மெஹிஷ்யாம்—சு. ஸ. iii, 734, 735.]

மகிளா—அரிவைப்பெண், ஞாழல். [1, 2: மஹிளா நார்யாம் ப்ரியங்- க்வாம்—சு. ஸ. iii, 670.]

முகிரன்—மூர்க்கன், காமுகன். [1, 2: முஹிரோ முர்க்ககாமயோ: —சு. ஸ. iii, 589. காமன்—மன்மதன். ஏனைக் கோசங்களிலு மிதுவே. காமுகன் என்னும் பொருள் ஸ. அக. யிலுங் காணப்படவில்லை.]

நிகிர்தன்—பீடிப்பவன், கபடி. [1: நிக்ருத: ஸ்யாத்விப்ரக்ருத:— சு. கொ. III, i, 41. 2: நிக்ருதஸ்த்வந்ருஜு: ஶட:—சு. கொ. III, i, 46.]

நிகிர்தி—கபடம், கபடி, அறுத்திடல், தள்ளுதல், நிந்தை [1, 2, 4, 5: நிக்ருதிஸ்ஸாத்யெ க்ஷெபெ வஞ்சனெ ஶம்ஶாம்யயோ: — வி. வ்ரு. த, 165. 3: நிக்ருந்—ஸ. அக.]

26. எகினங் கவரி மாப்புளிமாப் புளியாண் மரமோ திமம்நாயாம்
சிகுரம் பதற்ற மனைக்கீரி சிரோரு கங்கட் செவிவெற்பு
பகுலை பசுக்கார்த் திகையேலம் பகுளம் கறுப்புக் கனல்பலவாம்
சிகுவை சுவாலை நாவாக்கு வெகுரூ பன்மால் சிவன்காமன்.

எகினம்—கவரிமா, புளிமா, புளி, ஆண்மரம், அன்னப்பறவை, நாய். [1, 5, 6: திவா. xi, 254. 2-4: பிங். x, 191.]

சிகுரம்—பதற்றம், மனைக்கீரி, தலைமயிர், பாம்பு, மலை. [1-5: சிகுரோ சபலெ ஸர்பெ கெஶெ வஸ்வத்ரெளயோ: —சு. ஸ. iii, 548.]

பகுலை—பசு, கார்த்திகை, ஏலம். [1-3: ஸுரா மாதஸு பஹுலா பஹுலா: க்ருத்திகா கவி—ஶா. கொ. 16.]

பகுளம்—கறுப்பு, நெருப்பு, பல. [1-3: பஹுல: ... க்ருஷ்ண... கவிதெ பஹெள—வெ. 261, 122.]

சிகுவை—சுவாலை, நா, வாக்கு. [1-3: ஜிஹ்வா வாக்ரஸனா ஜ்வாலா— நா. ர. ii, 429.]

வெகுரூபன்—திருமால், சிவன், மன்மதன். [1-3: பஹுரூப: ஶிவெ விஷ்ணெள... ஸ்மரெ—வி. வ்ரு. வ, 21.]

27. சகத்து வாயு வுலகப்பேர் நிகர்த்த லொத்தல் சமர்செய்தல்
அகப்பா மதிலுண் மேடைமதி லகற்ற னீக்க லகலித்தல் [லுமாம்
தொகுத்த லீட்டல் தொகைசெய்தல் சுருக்கல் தொகுதி செய்த
[தலே.
அகைத்த லறுத்த லுலைப்புய்த்த லடித்த லொடித்த லுயர்த்து

சகத்து—வாயு, உலகம். [1, 2: ஜமஷாவஹ்ா ஸுகா வாயௌ விஷ்வெ—வி. வ்ஶ. ௩, 139.]

நிகர்த்தல்—ஒத்தல், போர்செய்தல். [1, 2: அக.]

அகப்பா—மதிலுள் மேடை, மதில். [1, 2: பிங். x, 1.]

அகற்றல்—நீக்கல், அகலமாக்கல். [1, 2: அக.]

தொகுத்தல்—ஈட்டல், தொகைசெய்தல், சுருக்கல், தொகுதி செய்தல். [1-4: அக.]

அகைத்தல்—அறுத்தல், உலைப்பு, உய்த்தல், அடித்தல், ஒடித்தல், உயர்த்துதல். [1: திவா. ix, 101. 2: திவா. ix, 134. 3: சூடா. ix, 44. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 25. 6: சூடா. xi, ௧, 7.]

28. விகங்கம் புள்ளோ திமம்பா மகண்டங் கண்ட மிலதெல்லாம்
சிகண்ட மயிற்சூட் டதின்றோகை திகம்ப ரம்மம் மணமிருட்பேர்
[றோன்
சிகண்டி மயில்குக் குடம்பாலைத் திறத்தோர் பண்வீட் டுமற்செற்
[கே.
பகன்றை சிவதை கிலுகிலுப்பை சகுந்தம் பறவைப் பொதுக்கழு

விகங்கம்—பறவை, அன்னம், அம்பு. [1, 3: விஹஜௌ வமஹாயகௌ—நா. ர. iii, 67. 2: பிங். viii, 1.]

அகண்டம்—கண்ட மில்லாதது, எல்லாம். [1: கவணு — ஸ. அக. 2: கவணூ—கூ. கொ. III. i, 65.]

சிகண்டம்—மயிற்சூட்டு, மயிற்றோகை. [1, 2: ஶிவணோ வஹவ—ஙயொ:—கூ. ஸ. iii, 176.]

திகம்பரம்—அம்மணம், இருள். [1, 2: திமஃராஸு ... ; கூநகாரெ...ஸஹ்ாஉஸாஹிதெsவி வ—கூ. ஸ. iv, 257, 258.]

சிகண்டி—மயில், கோழி, பாலைத்திறத்து ஓர் பண், வீட்டுமனைக் கொன்றோன். [1, 2, 4: ஶிவணீ கூகுஃடெ...வஹீ ..., வீஷாரௌ—கூ. ஸ. iii, 418. 3: பிங். vi, 280.]

பகன்றை—சிவதை, கிலுகிலுப்பை. [1: பிங். ix, 249. 'சிவேதை'. 2: பிங். ix, 233.]

சகுந்தம்—பறவைப் பொது, கழுகு. [1, 2: ஶகுந்தௌ விஹகெ ஹாஸெ—ஈ. ஸ. iii, 296.]

29. சகசரிபொற் குறிஞ்சிசகி கூடச்சஞ் சரிப்பாள்
சகநமரைத் தலமகளி ரின்பினரைப் புறமாம்
நிகடநிக ளஞ்சாணைக் கல்லுரைகல் லருகு
நிகளங்கால் விலங்கியானைக் கிடுசங்கி லிப்பேர்
ககநமறி யக்கூடா ததுதுக்கம் படைவிண்
காடுபுகக் கூடாத தகாதபிலக் குகையாம்
நிகமம்வழி கடைத்தெருநிச் சயம்வேதம் நகரம்
ஞெகிழிகாற் சிலம்புநெருப் புறுவிறகு நெருப்பே.

சகசரி—பொற்குறிஞ்சி, சகி, கூடச்சஞ்சரிப்பவள். [1: பீதா குரண்டா ... ஸஹசரீ :— ஈ. கொ. II, iv, 75. 2, 3: ஸஹசரீ —ஸ. அக.]

சகநம்—அரைத்தலம், மகளிரின் பின்அரைப்புறம். [1, 2: ஶ்ரோணிஹாமெ ஸ்த்ரியா: பஶ்சாத் ஜகநம் ஜகநம் கடி:—ஶா. கொ. 429. பஶ்சாந்நிதம்ப: ஸ்த்ரீகட்யா: க்லீபெ து ஜகநம் புர:—ஈ. கொ. II, vi, 74. மூலம் 'முனரைப்புறம்' என்றிருந்ததோ?]

நிகடம்—நிகளம், சாணைக்கல், உரைகல், அருகு. [1: நிகள: (அடுத்த சொல்). 2, 3: நிகஷ: ஶாணஹயகெ—ஈ. ஸ. iii, 731. 4: ஸமீபெ நிகட:—ஈ. கொ. III, i, 66.]

நிகளம்—கால் விலங்கு, யானைக்கிடு சங்கிலி. [1: நிகல:—ஸ. அக. 2: ஶ்ருங்கலெ, ... நிகலொऽஸ்த்ரீ — ஈ. கொ. II. viii, 41.]

ககநம்—அறியக்கூடாதது[1], துக்கம்[2], படை[3], ஆகாசம்[4], காடு[5], புகக்கூடாதது[6], அகாதபிலக்குகை[7]. [1: கஹநம் — ஸ. அக. 2, 5-7: கஹநம் வநது:கயொ:, கஹ்வரெ கலிலெ வாபி—ஈ. ஸ. iii, 362. 3: அக. 4: ககநம் ... வ்யொ—ஈ. கொ. I, ii, 1.]

நிகமம்—வழி, கடைத்தெரு, நிச்சயம், வேதம், நகரம். [1-5: நிகமா: பத: ... வெதநிஶ்சயாத்வவணிக்பதா: —ஈ. ஸ. iii, 459.]

ஞெகிழி—காற்சிலம்பு, நெருப்புறு விறகு, நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 563. 3: பிங். i, 44.]

30. அகமிடமுள் ளிராகதுவே டாதிமந மனைவெற்
பரவுத்ரு நானெனலான் மாப்பாவந் துன்பம்
பகமுயற்சி புகழறங்கொக் கிச்சைவைராக் கியம்வை
பவம்வீர்யம் ஞானமுத்தி யோநிசிவ மல்லி
சிகரமர நுனிபுளக மலையுச்சி யுயர்ச்சி
சிரசுமா துளவிதைநேர் மாமணித்துண் டப்பேர்
தகர்கிடாய் சுறுமீனாண் குஞ்சரம்யா ளியினாண்
சகலமெல்லா மரவுரிதுண் டந்தோ லுஞ் சாற்றும்.

அகம்—இடம்[1], உள்[2], இராகதுவேடமுதலியன[3], மனம்[4], வீடு[5], மலை[6], பாம்பு[7], மரம்[8], நானெனல்[9], ஆன்மா[10], பாபம்[11], துன்பம்[12]. [1, 9, 10: ஸ. அக. 2, 4, 5: பிங். x, 2. 6-8: ஈமः ஶெலெ ஊ—ஜெ... வவநாஶநெ — வி. வு. ம, 2. 3, 11, 12: ஈவம் த— வஶஸநெ வெராக்ஷவம் வாதகஷ—:வயொ:—வி. வு. வ, 1.]

பகம்—முயற்சி[1], புகழ்[2], அறம்[3], கொக்கு[4], இச்சை[5], வைராக்கியம்[6], வைபவம்[7], வீர்யம்[8], ஞானம்[9], முத்தி[10], யோனி[11], சிவமல்லி[12]. [1-3, 5-11: ஹமः ... ஜ்ஞாந ... யஶொவெராமஶஜெ—க்ஷீஷு—, வீஶவுய-த்ரூ ... யமெஜஸூாஶயொநிஷு— — ஈ. ஸ. ii, 36. 4, 12: வகொ ... ஶிவஜீீவகொடியொ:—ஈ. ஸ. ii, 12.]

சிகரம்—மரநுனி, புளகம், மலையுச்சி, உயர்ச்சி, தலை, மாதுள விதை போன்ற பெரிய மணித்துண்டம். [1-4, 6: ஶிவரம் வ—ஜகாஶு-யொ:, வக்ஷாவிஜஷீஜாஹஜாணிகஶுஙகயெ<வி வ; வுக்ஷாமெஶு வாவ-தாமெஶு வ—ஈ. ஸ. iii, 604, 605. 5: பிங். v, 336.]

தகர்—கிடாய், சுறுமீன், ஆண்யானை, ஆண்யாளி. [1-4: துருவாடும் வேழமும் யாளியுஞ் சுறுவும், தகரெனு நாமஞ் சாற்றப் பெறுமே—பிங். viii, 254.]

சகலம்—எல்லாம், மரவுரி, துண்டம், தோல். [1: ஸஜெஶும் ஸகலம் — ஈ. கொ. III, i, 65. 2-4: ஶகலம் ... , வக்ஷெ த்வ்வி வணெ வ —ஈ. ஸ. iii, 678.]

31. சகளம்நீ லாம்பரம்வெள் ளாட்டாண்கள் ளுருண்டை
தணியற்பிட் டுருப்படலா மத்தைமருட் காரை
சிகிகேதுக் கோளெருது குதிரைசூட் டுளது
சேவன்மயில் விருக்கமம்பு தீயெனவொன் பான்பேர்

சகிதங்கூ டப்பட்ட தஞ்சுவது மாகும்
சகைபூமி கற்ருழை நன்ருறி குறுட்டை
சிகைகிரணஞ் சுவாலைமரச் சினைவிழுது கவளம்
செங்காந்தள் குடுமிமயிற் சூட்டுமுதன் மையுமே.

சகளம்—நீலவஸ்திரம்[1], வெள்ளாட்டிருண்[2], கள்[3], உருண்டை[4], தணியற்பிட்டு[5], உருப்படல்[6], ஊமத்தை[7], மருட்காரை[8]. [1, 2: ஊமவஸூா-மெ...,ஊமவம் தசு நீலவஸெ—சு. ஸ. iii, 642. 3, 5, 7, 8: ஜமமொ ஊெத-ஞுவெ; ஊெகெ கிதவெ விஷ ஊெஷெ — சு. ஸ. iii, 642, 643. 4: 6:]

சிகி—கேது[1], எருது[2], குதிரை[3], சூட்டுள்ளது[4], சேவல்[5], மயில்[6], மரம்[7], அம்பு[8], தீ[9]. [1-9: ஶிகீ தூ ஷெள வுகெஷ கெதுநுஹெ ஶமெ; வமுஷாவதி லீவவெ ஊயமுமெ கூகூடெ ஹயெ—சு. ஸ. ii, 282, 283.]

சகிதம் — கூடப்பட்டது, அஞ்சுவது. [1: ஸஹித—ஸ. அக. 2: வகித—ஸ. அக.]

சகை—பூமி, கற்ருழை, நன்ருறி, குறுட்டை [1, 2: ஸஹொ... ஷியாநு ...; ... கூஊாஸீ வுயிவீஷ வமெ. ஹ, 10, 11. 3, 4:]

சிகை—கிரணம்[1], சுவாலை[2], மரக்கொம்பு[3], விழுது[4], கவளம்[5], செங்காந்தள்[6], குடுமி[7], மயிற்சூட்டு[8], முதன்மை[9], [1-4, 6-9: ஶிவா... வமுஷாயாம் கெகிவமுஷாவுயாமயொ:, ஜாலாயாம் லாஜுலிகாயாம் ஶிஹாஶாவாவுணிஷுவி—சு. ஸ. ii, 27. 5: அக.]

32. சகச முடன்பிறந் ததுதன் னியல்பு
விகசித மலர்ச்சி நடுவா மென்னகை
விகநம் பஞ்சை யெஃகும் விற்கோலை
தகர மயிர்ச்சாந் தோர்மர மீயம்.

சகசம்—உடன்பிறந்தது, தன்னியல்பு. [1, 2: ஸஹஜ: ஸஹஸஜூ-வெ; நிஸமெ வ—சு. ஸ. iii, 139, 140.]

விகசிதம்—அலர்ச்சி, நடுவாம் மென்னகை. [1: விகஸிதழ—ஸ. அக. 2: ஊயமூ: ஸமூஹஸிதம்—சு. கொ. I, vii, 35.]

விகநம்—பஞ்சைக் கொட்டும் வில், கொலை. [1, 2: விஹநநம் தசு விஜுநெ; வயெ—சு. ஸ. iv, 192, 193.]

தகரம் — மயிர்ச்சாந்து, ஓர் மரம், ஈயம். [1: பிங். vi, 212, 2: நந்த்யாவர்த்த தகரமா:—வை. 61, 388. 3: அக. நி. 118.]

33. அகர முதலெழுத் தந்தணர் சிரேணியூர்
அகரு காரகி லிருவீ டகிலுமாம்
சிகழிகை பூந்தார் மலர்முடி வாசிகை
சுகிர்தம் புண்ணியஞ் சுபநற் செய்கையே.

அகரம் — முதலெழுத்து, பிராமணர்தெரு, ஊர். [1, 2: அக. 3: திவா. v, 92.]

அகரு—காரகில், இருவீடு என்னும் மரம், அகில். [1-3: காலாகரு-ஸமரௌ வத்வௌ; ஸிம்ஸபாயாம்—சு. ஸ. iii, 513, 514.]

சிகழிகை—பூமாலை, மலர்முடி, வாசிகை. [1-3: பிங். (x, 484) யிற் சிகழிகை 'மயிர்முடி வாசிகை கோவை சிகழிகை' யெனக் கூறப்பட்டது. இதற்குப் பொருள் மயிர்முடி, தொடுத்தமாலை, கோத்தமாலை யென்றெழுதப்பட்டுளது. பிங். (vi, 229) யில் கோத்தமாலை யென்ற தலைப்பின்கீழ் 'சிகழிகை படலை வாசிகை தொடையல்' என்று வந்தது. திவா. (iv, 268) வாசிகையை 'மாலை சிகழிகை வாசிகை தொடைய லாகுமென்ப வறிந்திசினோரே' என்றது. சூடா. (xi, க, 2) 'சிகழிகை மயிர்மு டிப்பேர் சிறந்த வா சிகைதே மாலை' யென்றது; இதற்குப் பொருள் எழுதியோர் மயிர்முடி, சிகைமாலை, பூமாலை யென்றெழுதினர். வாசிகை யென்பதென்ன? மூலத்தில் மயிர்முடி யென்றிருக்கற்பாலது மலர்முடியெனப் பிரதிசெய்தோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டது போலும். இன்னும், பிங். (ix, 377) யில் சிகழிகை சிகைமாலையின் பெயராகவும் கூறப்பட்டது.]

சுகிர்தம் — புண்ணியம், சுபம், நற்செய்கை. [1-3: ஸுக்ருதம் தா ஸுபே புண்யே ஸுவிஹிதே—சு. ஸ. iii, 304.]

34. விகிர்தியொ ராண்டு பேதம் விகுதி
நெகிழ்தல் குழைதல் மலர்தல் தளருதல்
மகிழ்நன் மகிழ்வோன் மருதத் தலைவன்
நகுத லொளிர்த ருகழ்த னகைத்தல்.

விகிர்தி—ஓர் ஆண்டு, மாறுபாடு, விகுதி. [1: விக்ருத:—ஸ. அக. 2: விக்ருதி—ஸ. அக. 3: விக்ருதி—ஸ. வியாகரண வழக்கு.]

நெகிழ்தல்—குழைதல், மலர்தல், தளர்தல். [1, 2: அ. வி. நி. 49. 3: வழக்கு.]

மகிழ்நன்—மகிழ்வோன், மருதநிலத்தலைவன். [1: அக. 2: திவா. ii, 140.]

நகுதல்—ஒளிர்தல், இகழ்தல், நகைத்தல். [1: திவா, viii, 57. 2: பிங். vii, 120. 3: அக.]

35. **ககுபந் திசைதந் திரித்தடை மருது**
சுகுமா ரம்வெண் கரும்பு மிருது
தகையே பெருமை தன்மை யிளைப்பு
புகையோ சனைதீப் புறப்படு மாவி.

ககுபம்—திசை, தந்திரித்தடை, மருதமரம். [1: திஶஸ்து ககுப: —அ. கோ. I, iii, 1. 2, 3 : ககுபோ வீணாப்ரஸேவே...அர்ஜுநத்ருமே. ஹை—அ. ஸ. iii, 446.]

சுகுமாரம்-வெண்கரும்பு, மிருது. [1, 2: ஸுகுமாரஸ்து கோமலே, வர்ணேக்ஷௌ—அ. ஸ. iv, 285.]

தகை—பெருமை, தன்மை, இளைப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 257. 3: அ. வி. நி. 19.]

புகை-யோசனைதூரம், தீயிற் புறப்படும் ஆவி. [1: திவா. v, 240. 2: சூடா. xi, க, 7.]

36. **யுகந்தரம் பழுபா கலும்பார் மரமுமாம்**
சுகந்திநன் மணமுள தேலா வாலுகம்
திகம்பரன் சினவரன் சிவனிரு வாணிபேர்
முகுந்தமோர் நிதிகுந் துருவெள் ளிரதமே.

யுகந்தரம்—பழுபாகல், நுகங்கோக்குந் தடி [1: 2: கூபரோ நா யுகந்தர:—வை. 115, 264.]

சுகந்தி — நன்மண முள்ளது, ஏலாவாலுகம். [1: இஷ்டகந்த: ஸுகந்தி:— அ. கோ. I, v, 11. 2: ஏலாவாலுகம் ... ஸுகந்தி — அ. கோ. II, iv, 121.]

திகம்பரன் — சினவரன், சிவன், நிர்வாணி. [1-3: திகம்பரஸ்து ஶங்கரே;...க்ஷபணகே ஸர்வார்தஸஹிதே…வி வ—அ. ஸ. iv, 257, 258.]

முகுந்தம்—ஓர் நிதி, குந்துருக்கம், இரசம். [1, 2: முகுந்தோ நிதிபிதே ... குந்துரௌ — மே. த, 38. 3: முகுந்த: ... பாரதே— வி. ரு. த, 32.]

37. புகார்கழி முகங்கா விரிப்பூம் பட்டினம்
குகூல முமித்தீத் தறிநிரப் பியகுழி
துகூல மென்பவெண் பட்டுமென் றூசுமாம்
அகோரஞ் சிவன்முகத் தொன்றஞ் சாமையே.

புகார்—கழிமுகம், காவிரிப்பூம் பட்டினம். [1: திவா. v, 51. 2: பிங். iv, 24.]

குகூலம்—உமித்தீ, தறி நிரப்பிய குழி. [1, 2: குகூலம் துஷாநலே; ஶங்குஸம்யுக்தகர்தே ச—ஶ. ஸ. iii, 633, 634.]

துகூலம்—வெண்பட்டு, மென்றூசு. [1, 2: துகூலம் ஸூக்ஷ்மவாஸஸி, க்ஷௌமவஸ்த்ரே—ஶ. ஸ. iii, 649.]

அகோரம் — சிவன் ஐம்முகத்தொன்று, அஞ்சாமை. [1: பிங். ii. 7. 2: அகோர—ஸ. அக. 'பயங்கரமின்மை'. கோரம் அகோரம் இரண்டும் அக. யில் பயங்கர முடைமை யென்னும் ஒரு பொருளனவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அகோரத்திற்கு அப் பொருள் மங்கலவழக்கு. அகோரம் பயங்கரமின்மை யென்னும் பொருளதாகவுங் காட்டப்படுகின்றது. இங்கு அஞ்சாமை மங்கலவழக்குப் பொருளைத் தழுவியதாகத் தோன்றுகின்றது; தான் பயங்கர ஸ்வரூபியாயின் அஞ்சாமை யுடையனுவனன்றோ. 'அகோர வீரபத்திரன்' என்னும் வழக்கும் நோக்குக.]

38. பக்கண மூறு காய்தின் பனவேடச் சேரி யென்ப
முக்கணன் கணேசன் வீர பத்திரன் மகேசன் முப்பேர்
உக்கம்பே ரால வட்ட நுசுப்பிட பமுமு ரைப்ப
சொக்கந்தூய் தெழில்கீ தப்பேர் சுக்கிரன் கனலோ ஞேர்கோள்.

பக்கணம்—ஊறுகாய், தின்பன, வேடச்சேரி. [1: 2: பக்ஷணம்—ஸ. அக. 3: வக்ஷண:—ஸ. அக.]

முக்கணன்—கணேசன், வீரபத்திரன், சிவன். [1: பிங். ii, 1. 2: பிங். ii, 22. 3: பிங். ii, 2.]

உக்கம்—பேராலவட்டம், இடை, இடபம். [1: பிங். vi, 601. 2: சூடா. ii, 88. 3: உக்ஷா ... வ்ருஷப:—ஶ. கொ. II, ix, 59.]

சொக்கம்—தூய்து, அழகு, கீதம், [1, 2: அக. 3: சிலப்பதிகாரம், பதிகம், 73 உரையில் சொக்கம் நிருத்தவகை யெனக் கூறப்பட்டது.]

சுக்கிரன்—அக்கினி, ஓர் கோள். [1, 2: ஶுக்ர: காவ்யே ந௮ெ—வி. வ்ரு. ந, 51.]

39. பொக்கம்பொய் பொலிவு மிக்காம் பொக்கென்ப பதர்குற் றப்பேர்
செக்கர்செவ் வான்சி வப்பு மக்கண்மா நுடர்சி றூராம்
எக்கலெக் குதலே றற்பேர் எஃகமா யுதம்வேல் சக்ரம்
நிக்கிர கம்மொ டுக்க மெல்லேபக் தகமு கேரும்.

பொக்கம்—பொய், பொலிவு, மிகுதி. [1: பிங். vii, 131. 2: பிங். vii, 475. 3: அக. நி. 183.]

பொக்கு—பதர், குற்றம். [1: வழக்கு. 2: அக.; திவா. viii, 176—பிங். vii, 103; சூடா. viii, 58: ‘போக்கு’.]

செக்கர்—செவ்வானம், சிவப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 48.]

மக்கள்—மானுடர், சிறுர். [1: திவா. ii, 161. 2: அக.]

எக்கல்—வயிற்றை எக்குதல், ஏறுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 24.]

எஃகம்—ஆயுதம், வேல், சக்கிரம். [1: சூடா. vii, 16. 2: திவா. vii, 13. 3: திவா. vii, 4.]

நிக்கிரகம்—ஒடுக்குகை, எல்லே, பந்தகம். [1: நிக்ரஹ:—ஸ. அக. 2, 3: நிக்ரஹ:, பந்தனே ... ஸீம்நி—ஶ. ஸ. iii, 760.]

40. சக்கிரங் கோண்வ ரைந்த மந்திரத் தகடி ராசிச்
சக்கிரந் தேசந் தேர்க்கால் சலதிநீர்ச் சுழியோ டாணைச்
சக்கிரந் திரிகை செக்குச் சமூகம்வெட் பாலே சேனை
சக்கிர வாக மோரா யுதம்வட்ட மெனமூ வைம்பேர்.

சக்கிரம்—கோணம் வரைந்த மந்திரத்தகடு[1], இராசிச் சக்கிரம்[2], தேசம்[3], தேர்க்கால்[4], கடல்[5], நீர்ச்சுழி[6], ஆஞ்ஞாசக்கிரம்[7], திரிகை[8], செக்கு[9], சமூகம்[10], வெட்பாலை[11], சேனை[12], சக்கிரவாகப்புள்[13], சக்கிராயுதம்[14], வட்டம்[15]. [1, 2, 7, 9, 15: சக்ரம்—ஸ. அக. 3, 4, 6, 8, 10, 12, 13: சக்ரம் ... ரதாங்கே, கூலாலோபகரணே ராஷ்ட்ரே ஸைந்யதைலயந்த்ரயோ:; ஜலாவர்த்தே ... சக்ர: கோகே—ஶ. ஸ. ii, 405, 406. 11: குடஜ: ஶக்ர:—ஶ. கோ. II, iv, 66. 14: சக்ரம் ... ஶஸ்த்ரபேதயோ:—வை. 224, 13. 5: பிங். iv, 137.]

41. வக்கிரங் கொடுமை வட்டந் திருமுதல் வளைவு மாகும்
வக்கிரன் குரூரன் செவ்வாய் சுக்கொரு மருந்து சோகம்
சுக்கிலம் விளர்ப்போர் தாது சுக்கையே மலர்த்தார் விண்மீன்
கைக்கிளை யிசையி னொன்று மொருதலைக் காம மும்பேர்.

வக்கிரம் — கொடுமை, வட்டம், திரும்புதல், வளைவு. [1, 3, 4: வக்ரம் குடிலேபி வக்ர: க்ரூர... — க. வ. ii, 441. 2: சூடா. xi, க, 8.]

வக்கிரன் — குரூரன், செவ்வாய். [1, 2: வக்ர: ... க்ரூரலௌமயோ: — க. வ. ii, 441.]

சுக்கு — ஒரு மருந்து, சோகம். [1: ஶுக்ஷ், ஶுக்ஷார்த்ர — வ. அக. 2:]

சுக்கிலம் — விளர்ப்பு, ஏழுதாதுள் ஒன்று. [1: ஶுக்ல: — க. கோ. I, v, 12. 2: ஶுக்லம் வ்யாநயாத்ர: — வை. 182, 222. வ. அக.]

சுக்கை — பூமாலை, நட்சத்திரம். [1: திவா. iv, 254. 2: பிங். ii, 177.]

கைக்கிளை — ஏழிசையி னொன்று, ஒருதலைக்காமம். [1: திவா. x, 153. 2: திவா. viii, 95.]

42. தெக்க ணஞ்செய் யுளின்றொடர்ச்சி தெற்குச் சரள மரம்வலப்பால்
அக்க மாலை யருந்த தியோ டுருத்தி ராக்க மணிமாலை
கக்கம் பாவம் கிளைக்கொடிபுல் லுலர்கான் றாறு கைம்மூலம்
சிக்கல் மெலித லகப்படுதல் செக்கோ ரியந்தி ரஞ்சதையம்.

தெக்கணம் — செய்யுளின் தொடர்ச்சி, தெற்கு, சாளமரம், வலப்பக்கம். [1-4: தக்ஷிணஸ்து வரவுநாநுவர்த்தி, தக்ஷிணவலவெவ்யலாரமெ — க. வ. iii, 196. இங்குக் காணும் பொருள்களுள் வரவுநாநுவர்த்தி என்பது செய்யுளின் தொடர்ச்சியோடு ஒருவாறு பொருந்துவது. ஶா. கோ. (130) மும் வரவுநாநுவர்த்தீ யென்னும் பொருளையுந் தருகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இத்தொடர்க்கு 'பிறர் மனத்துக்கிசைய நடப்பவன்' என்னும் பொருளே சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஜை. யில் தக்ஷிணோ தக்ஷிணாஹ்ருததவரவுநுவர்த்திஷு என்று வந்தது. வர இன்றித் தொடர் வருமிடத்தும் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பவின், பிறர் அபிப்பிராயம்போல் நடப்பவன் என்றிருவிதமாகவே பொருள் சொல்லுகின்றனர்.]

அக்கமாலை—அருந்ததி, உருத்திராட்சமணிமாலை. [1, 2: அக்ஷமாலா த்வக்ஷமாலாயாம் வஸிஷ்டஸ்ய ச யோஷிதி—அ. வ. iv, 286.]

கக்கம்—பாபம், கிளைக்கொடி, புல், உலர்காடு, புதல், கைம்மூலம். [1, 3-6 : கக்ஷோ வீருதி தோஷே ... ஸுஷ்கவநே த்ருணே வாஹௌ—அ. வ. ii, 546. 2: கக்ஷ:—ஸ. அக.]

சிக்கல்—மெலிதல், அகப்படுதல். [1: சூடா. ix, 61. 2: அ. வி. நி. 24.]

செக்கு—ஓர் இயந்திரம், சதய நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 100.]

43\. தக்கன் றெரிந்தோ னோர்பிரசா பதியு தாச னன்சமர்த்தன்
உக்கி ரன்வீ ரேசனரன் சதுர்த்தை யான்மன் னருக்குதித்தோன்
இக்கு கந்தை நீர்முள் ளி நெருஞ்சி நாணல் வெள்ளீறில்
இக்கு வாகு குந்துருக்கம் பிசினே ரிராசன் பேய்ச்சுரையே.

தக்கன்—தெரிந்தோன், ஓர் பிரசாபதி, அக்கினி, சமர்த்தன். [1, 3: ஸ. அக. 2, 4: தக்ஷ: ப்ரஜாபதௌ...படௌ—அ. வ. ii, 550.]

உக்கிரன்—வீரபத்திரன், சிவன், சூத்திர ஸ்திரீயிடத்து க்ஷத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன். [1: பிங். ii, 22. 2, 3: உக்ர: க்ஷத்ரியத: ஸூத்ரா-வஸ்தௌ...ருத்ரயோ:—அ. வ. ii, 386.]

இக்குகந்தை—நீர்முள்ளி, நெருஞ்சி, நாணல், வெள்ளீறில். [1-4: இக்ஷுகந்தா காஸகோகிலாக்ஷயோ: கோக்ஷுரே—அ. வ. iv, 151.]

இக்குவாகு—குந்துருக்கம்பிசின், ஓர் இராசன், பேய்ச்சுரை. [1: 2, 3: இக்ஷ்வாகு: கடுதும்ப்யாம் ஸ்ரீஸூர்யவம்ஸ்யந்ருபே வாரீ—வை. க, 50.]

44\. அக்கங்க ணம்புலன்ஞா நம்வழக்குச் சகட
மச்சுக்காற் பலங்கவறு தான்றிசுவர்ச் சிகைப்பேர்
சிக்கமெலி வுறிசீப்புக் குடுமிசிறைச் சாலை
செக்கர்வா னிறத்தோன்வீ ரேச்சுரன்ம கேசன்
பக்கமயிர்த் திரள்சிறகு சகாயநட்புக் கிரகம்
படையடுப்பின் றுளையுறுப்புத் திரள்பூர்வா பரமென்
பக்கம்விலாப் புறஞ்சாத்தி யமரசுவா வருக்கம்
பகைமாதப் பாதிபித்தி சமீபம்பா ரிசமே.

அக்கம்—கண்[1], ஐம்புலன்[2], ஞானம்[3], வழக்கு[4], சகடம்[5], அச்சு[6], காற்பலம்[7], கவறு[8], தான்றி[9], சுவர்ச்சிகை[10]. [1: திவா. ii, 206. 2-10: 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌤𑌕𑍇, 𑌪𑌾𑌶𑌕𑍇 𑌶𑌕𑌟𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇...; 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌚𑌲𑍇...𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇—𑌅. ஸ. ii, 543, 544. அச்சு-தேரச்சு. சுவர்ச்சிகை-ஓர் உப்பு.]

சிக்கம்—மெலிவு, உறி, சீப்பு, குடுமி, சிறைச்சாலை. [1, 5: அக. 2, 3: திவா. xi, 292. 4: பிங். x, 486.]

செக்கர்வானிறத்தோன் — வீரபத்திரன், சிவன். [1: சூடா. i, 22. 2: அக.]

பக்கம்—மயிர்த்திரள்[1], சிறகு[2], சகாயம்[3], நட்பு[4], கிரகம்[5], படை[6], அடுப்பின் துளை[7], உறுப்பு[8], திரள்[9], பூர்வம் அபரமென்னும் பக்கம்[10], விலாப்புறம்[11], சாத்தியம்[12], அரசுவா[13], வருக்கம்[14], பகை[15], மாதப் பாதி[16], சுவர்[17], சமீபம்[18], பாரிசம்[19]. [1-3, 5-8, 12-16, 19: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃; 𑌚𑍁𑌲𑍍𑌲𑍀𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇—𑌅. ஸ. ii, 551, 552. 4, 17, 18: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 ... 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀...𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌷𑍁—𑌨𑌾. 𑌰. ii, 483. 9: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃—ஸ. அக. 10: 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍌—𑌅. 𑌕𑍋 I, iv, 12. 11: ஸ. அக.]

45. அக்கரம்விண் ணெழுத்துமுத்தி யறந்தவமிக் கான்மா
அக்குவிடை யின்முரிப்புச் சங்குமணி யெலும்பாம்
நக்கனிரு வாணிசம ணன்சிவன்வக் கிப்போன்
நக்கிரம்வா யிலினிடுமேற் படிமரமாண் முதலை
விக்கிரகம் சமர்பிரிப்புச் செயலுடல்வித் தாரம்
விக்கிரம மிகுவலிசம் பத்துக்கால் வைப்பாம்
அக்கிரமுக் கியமூற்றம் பரிமாணம் பலமுன்
னுதிதிரள் சிரேட்டநுனி மதிலதிக மேலாம்.

அக்கரம்—ஆகாசம், எழுத்து, முத்தி, அறம், தவம், பரமாத்மா. [1-6: 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃; 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍋𑌃 — 𑌅. ஸ. iii, 509, 510.]

அக்கு—எருத்தின் முரிப்பு, சங்குமணி, எலும்பு. [1, 2: பிங். x, 6. 3. அக.]

நக்கன் — நிர்வாணி, சமணன், சிவன், வந்திப்போன். [1, 2, 4: நக்நோ விவாஸஸி; ஶாமயெ க்ஷபணகெ ச—சு. ஸ. ii, 267, 268. 3: திவா. i, 1.]

நக்கிரம்—வாயிலினிடு மேற்படிமரம், ஆண்முதலை. [1. 2: நக்ரம் ... த்வாரதாரு ணோ:; நக்ரோ யாதஸி—சு. ஸ. ii, 423, 424.]

விக்கிரகம் — போர், பிரிப்புச்செயல், உடல், வித்தாரம். [1-4: விக்ரஹோ யுத்தி விஸ்தாரெ ப்ரவிபாகஶரீரயோ:—சு. ஸ. iii, 764.]

விக்கிரமம் — மிகுவலி, சம்பத்து, கால்வைப்பு. [1-3: விக்ரம: ஶக்திஸம்பத்தி; க்ராந்தௌ ச—சு. ஸ. iii, 465, 466.]

அக்கிரம்—முக்கியம்[1], பற்றுக்கோடு[2], பரிமாணம்[3], ஓர் நிறை[4], முன்[5], ஆதி[6], திரள்[7], சிரேட்டம்[8], நுனி[9], மதில்[10], அதிகம்[11], மேல்[12]. [1: அக்ரம் ... ப்ரதானயோ:—உ. கோ. 695. 2-9, 11, 12: அக்ரம் பலம்: ப்ரதமே஽திகெ, உபரிஷ்டாத் புநே ஶ்ரேஷ்டெ பரிமாணெ பதம்ஸ்ரு ச; ஸம்காதே ப்ராந்தே஽பி—சு. ஸ. ii, 381, 382. பலபரிமாண மென்று கோசங்களில் வருவது இங்குப் பலம் பரிமாண மென்று இரண்டு பொருளாக வந்திருக்கின்றது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த கோசாந்தரங்களில் பலம் பரிமாணமென்னும் பொருள்கள் பாடபேதங்களால் இருந்தன போலும். 10:]

46. சுக்கிரங்கள் விந்திரியங் காடிநீர் கண்ணோய்
சுகிர்தம்பொன் புளிவஞ்சி புளியானி மாதம்
சக்கிரிசெக் கான்குயவன் சக்கிரவா கப்புட்
சற்பஞ்சக் கிரவேந்தன் சக்கிரபா ணியும்பேர்
கொக்குமா மரமூல நாள்பரியோர் பறவை
குக்குடந்தீப் பொறிகோழி காணுங்கோ ழியுமாம்
பக்குமம்பூ விதழிமையின் மயிர்பூந்தா திறகு
பஞ்சிஞா லாதியினுண் ணுனியடுப்பின் றொளேயே.

சுக்கிரம்—கள்[1], விந்து[2], காடி[3], நீர்[4], கண்ணோய்[5], சுகிர்தம்[6], பொன்[7], புளிவஞ்சி[8], புளி[9], ஆனிமாதம்[10]. [1, 4, 6, 7: ஶுக்ரம் ... வாருண்யாம் ஶுக்லெ ஸுக்ருதேஷு ச—நா. ர. ii, 365. 2, 5, 10: ஶுக்ரஸ்து ... ஜ்யேஷ்டமாஸெ ...; ஶுக்ரம் த்து ரேதோ஽க்ஷிரோகயோ:— சு. ஸ. ii, 452, 453. 3: 8, 9: வ்ருக்ஷாம்லெ ஸ்வகவெதஸெ—சு. ஸ. ii, 409.]

சக்கிரி—செக்கான், குயவன், சக்கிரவாகப்புள், சர்ப்பம், சக்கரமுடைய அரசன், திருமால். [1: பிங். v, 80. 2-6: 'வக்ரீ கொகெ கூலாலெ ஸெஹள வெகூஹெர வக்ரவதிநி' ஐதி ஹெஉ:—கூ. கொ. (I, viii, 7.) வியாக்கியாசுதை யென்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது.]

கொக்கு—மாமரம், மூலநட்சத்திரம், குதிரை, ஓர் பறவை. [1-4: பிங். x, 400.]

குக்குடம்—தீப்பொறி, கோழி, காஞுங்கோழி. [1-3: கூக்கூடீ: கூக்கூஹெ தாஉவஹெ வஹிகணெவி வ—கூ. வ. iii, 147.]

பக்குமம்—பூவிதழ், இமைமயிர், பூந்தாது, இறகு, பஞ்சினூலாதியின் நுண்ணிய நுனி, அடுப்பின் துளை. [1-5: வக்ஷாகூஷியொஷ்டி தந்தாஷி-வஷுக்ஷாஂஶெ கூவஸஉஹெ, மஶாக்ஷிஜக்ஷயொஶ்வாவி — கூ. வ. ii, 270. 6: வஷ்மீஶெ வ வக்ஷ வஸ்ராக—நா. ர. ii, 276.]

47\. **பக்ககம் பாரிசம் பக்க வாயிலர்ம்**
தெக்கண னன்மனத் தவன்றி யாகிபேர்
அக்கதம் பொரியவை யரிசி தானியம்
பக்கதி புட்சிற கடிமு தற்றிதி.

பக்ககம்—பாரிசம், பக்கவாயில். [1, 2: வக்ஷகः வாஶ்வாதெ வ வக்ஷஜாரெ வ வக்ஷகः—வி. வ. க, 136.]

தெக்கணன்—நல்மனத்தவன், தியாகி. [1, 2: ஊக்ஷிண—ஸ. அக.]

அக்கதம்—பொரி, யவையென்னுந் தானியம், அரிசி, தானியம். [1-4: க்ஷக்ஷதம் தணுலெ யாநெ ந நா ஶாஜெஷ நா யவெ—வெ. 258, 27.]

பக்கதி—பறவைச்சிறகடி, முதற்றிதி. [1-2: வக்ஷதி: வதிவத்தி-யெள; வக்ஷஉஹெ—கூ. வ. iii, 268, 269.]

48\. **உக்கிர கந்தம்வெள் ளுள்ளி யிங்குவாம்**
உக்கிர கந்தை யோமம் வசம்பெனும்
திக்கெனல் புகலிடம் திசையு தாரணம்
சிக்குரு வெனலிலைக் கறிமு ருங்கையே.

உக்கிரகந்தம் — வெள்ளுள்ளி, பெருங்காயம். [1: உ஗்ரமஞ:—ஸ. அக. 2. உ஗்ரமஞ்ஜ—ஸ. அக.]

உக்கிரகந்தை — ஓமம், வசம்பு. [1: உக்ரகந்தா ஜமோதாயாம் வசாயாம் — மே. ய, 45.]

திக்கு—புகலிடம், திசை, உதாரணம். [1: வழக்கு. 2: 'திக் த்ரியாம் திசா ...' இதி ஶப்தார்ணவ:—சு. கொ. (I, iii, 1) வியாக்கியாசுதை என்னும் உரையிற் காணப்படுகிறது. 3: திஶ் —ஸ. அக.]

சிக்ஷிரு — இலைக்கறி, முருங்கை. [1, 2: ஶிக்ருர்னா ஶாகபேதே ச ஶோபாஞ்ஜநமஹீருஹே—மே. ர, 90.]

49. **ஏகருண் டலன்கு பேரன் பலராம னாதி சேடன்**
கீகசம் புழுவெ லும்பாம் கீகடம் மகதம் பாய்மா
வாகசம் பெரும்பாம் பாரைப் புதல்புனற் பாய்ச்சல் தீயாம்
காகணி காற்ப ணங்காற் கஃசுகான் முழஞ்சோ கிப்பேர்.

ஏககுண்டலன்—குபேரன், பலராமன், ஆதிசேடன். [1-3: ஸ. அக.]

கீகசம்—புழு, எலும்பு. [1, 2: கீகஸஸ்து க்ருமௌ கீகஸோஸ்தி—சு. ஸ. iii, 742.]

கீகடம்—மகததேசம், குதிரை. [1, 2: கீகடா: ... தேஶமேதே த்ராஜமே—சு. ஸ. iii, 146.]

வாகசம்—பெரும்பாம்பு, ஆரைப்புதல், நீர்ப்பாய்ச்சல், நெருப்பு. [1-3: வாஹஸோஜகரே வாரிநிர்யாணஸ்நிஷண்ணயோ:—சு. ஸ. iii, 750. 4: வாஹஸோக்நௌ—நா. ர. iii, 453.]

காகணி — காற்பணம், காற்கஃசு, கால்முழம், சோகி. [1-4: காகணீ மாநதண்டஸ்ய த்ரியாம்ஶே பணஸ்ய ச, க்ருஷ்ணாயாம் வராடே ச —சு. ஸ. iii, 189.]

50. **ஆகதங் குணிதங் கந்தை யடிப்பது பொய்ம்மைச் சொல்லாம்**
தோகதம் வயாநோய் வேட்கை தோகளஞ் சிந்தை யிச்சை
மாகத னிராச மாதின் வணிகற்குற் பவன்று திப்போன்
ஆகமம் வருகை யோர்நூல் ஆகவஞ் சமர்வேள் விப்பேர்.

ஆகதம்—பெருக்கிக் கண்ட பேறு, கந்தை, அடிப்பது, பொய்ம்மைச்சொல். [1, 3, 4: ஆஹதம் த்ரிஷு தாடிதே, குணிதே தாடிதே வாசி—சு. ஸ. iii, 236. 2: ஆஹதம் ..., ... வஸ்த்ரே ஜீர்ணவஸ்த்ரே வி—மே. த, 90.]

தோகதம்-மசக்கை, வேட்கை. [1, 2: ஶஸ்ரீணீ ஹாயாபிஹாஷதே- ஸவி தொஹதஃ—ஈ. கொ. I, vii, 28, மகேசுவரர் டீகை.]

தோகளம்—சிந்தை, இச்சை. [1: 2: தொஹளஃ — ஶ்ரூ- ஷ் இச்சா:.]

மாகதன்—க்ஷத்திரிய ஸ்திரீயிடத்து வைசியனுக்குப் பிறந்தவன், துதிப்போன். [1, 2: ஷாமயொ ... வந்தினொ:; வெெஶ்யாத்: க்ஷத்ரியா- வாமாத்—ஈ. ஸ. iii, 339, 340.]

ஆகமம்—வருகை, ஓர் நூல். [1, 2: ஆமஷிதாமதௌ ஶாஸ்த்ரவி —ஈ. ஸ. iii, 453.]

ஆகவம்—போர், யாகம். [1, 2: ஆஹவ: ஸஷெர யஜ்ஞவி— ஈ. ஸ. iii, 687.]

51. ஆகமார் பொடுதே கப்பே ரேகமே தனிமை யொன்றும்
ஊகம்வா நரத்த ருக்க முத்தியி னிச்ச யப்பேர்
கோகமே மிப்புட் செந்நாய் தவளைசிற் றீந்துங் கூறும்
சாகம்வெள் ளாட்டாண் தேக்கந் தருவிலைக் கறியோர் தீவே.

ஆகம்—மார்பு, தேகம். [1, 2: திவா. xi, 22.]

ஏகம்—தனிமை, ஒன்று. [1, 2: ஏக: ஸம்வ்யாந்தரே ... கேவல ... —மெ. க, 18.]

ஊகம்—குரங்கு, தர்க்கம், உத்தியினிச்சயம். [1: திவா. iii, 49. 2: ஈயர்ாஹாரஸ்தர்க்க உளஹ:—ஈ. கொ. I, v, 3. 3: தர்க்க-ஙுவிக்ஸர்ஶ உளஹ:—வெ. 97, 350.]

கோகம் — சக்கிரவாகப்புள், செந்நாய், தவளை, சிற்றீந்து. [1-4: கொகஶ்க்ரே வ்ருகெ ... வர்ஜ-ஙுமீத்ரமஷஹெகயொ: — வி. வ்ர. க, 30.]

சாகம்—வெள்ளாட்டின் ஆண், தேக்கமரம், இலைக்கறி, ஓர் தீவு. [1: ஊாமஷஸ்தஷமகா அஜெ—ஈ. கொ. II, ix, 76. 2-4: ஶாகொ த்வீபாந்த- ரெவி வ, ... த்ருமவிஶெஷெ வ வாஷாஹ ஹரிதகெஸ்ரியாழ்—மெ. க, 36.]

52. தோகஞ்சா தகப்பு ளற்பங் குலபரம் பரைசு தன்பேர்
மோகமே பழுதஞ் ஞாந மூர்ச்சையா சைப்பெ ருக்கம்
வேகமோர் மரம்ப்ர வாக மிந்தியம் விசைநாற் பேராம்
மோகரோ வியருன் மத்தர் மூகனல் கூர்ந்தோ னூமன்.

தோகம் — சாதகப்புள், அற்பம், குலபரம்பரை, மகன். [1, 2: ஷோகஃ ஸ்ராஹூாதகாலு்யோ:—அ. ஸ. ii, 21. 3, 4: தொகஂ ஸந்தாநஸுதயோ:—அ. ஸ. ii, 10.]

மோகம்—பழுது, அஞ்ஞானம், மூர்ச்சை, ஆசைப்பெருக்கம். [1: அக. 2, 3: கவிஷ்ஷ ஜி அஜ்ஞயொர்ஹோஹ: — ஜ. கொ. 952. 4: சூடா. vii, 76.]

வேகம் — ஓர் மரம், பிரவாகம், விந்து, விசை. [1-4: வெமொரயவ்ரவாஹயொ:; ரேதஃ கிஂவாகயொஸ்ராவி—அ. ஸ. ii, 47, 48.]

மோகர்—ஓவியர், உன்மத்தர். [1: சூடா. ii, 28. 2: அக.]

மூகன்—வறியன், ஊமன். [1, 2: ஜஅகொ ... கவாதீநெஷு—அ. ஸ. ii, 14.]

53. ஆகர முறைவி டத்தோ டரதனப் பூமி கூட்டம்
சீகரங் கரகந் தூறல் திவலைசா மரங்கல் லோலம்
சேகரஞ் சூட்டு மாலை சிரமகு டந்தி ரட்சி
ஆகல நம்பி ணித்த லெண்பெருக் குதலா சித்தல்.

ஆகரம் — உறைவிடம், அரதனபூமி, கூட்டம். [1-3: ஆகராஸ்தாநவநெர்யாவா:—நா. ர. iii, 348.]

சீகரம்—கரகம், தூறல், திவலை, சாமரம், அலை. [1, 5: பிங். x, 505. 2, 3: ஶீகர:; வாதாஸ்ருஜலெஷ்வநுகணெ—அ. ஸ. iii, 606, 607. 4: சூடா. xi, க, 15.]

சேகரம்—சிகைமாலை, தலை, மகுடம், திரட்சி. [1: ஶிகாஸ்ராவீஜஶெவரௌ — அ. கொ. II, vii, 136. 2: திவா. ii, 210. 3: ஶெவர:—ஸ. அக. 4: அக.]

ஆகலநம் — பிணித்தல், எண்பெருக்குதல், விரும்பல். [1-3: ஆகலநஂ வரிஸஂவ்யாகாக்ஷயொஸ்நநெஃவி வ—அ. ஸ. iv, 160.]

54. காகள மிகுதி சுட்கந் தெரியாச்சொல் களமெக் காளம்
காகளி தருணப் பெண்கா களங்கண்டத் தெழுமெல் லோசை
ஏகன்மற் றவன்ம கேசன் பிரதாந னொருவ னென்ப
பாகனூர் தியையூர் வோனோ ரசுரன்பங் கினன்பு தன்பேர்.

காகளம்—மிகுதி, உலர்ந்தது, தெரியாச்சொல், களம், எக்காளம். [1-3, 5: காஹலம் த்ரு ஸ்ராஹ்ராஸெ வாவ்ய்க்தவாகி வ; ஷேஷெ வ வாஜ்யஹெஷெ வ—ஈ. ஸ. iii, 628, 629. 4: காஹல: ...; ... வமெ—ஜெ. ஸ, 75, 76.]

காகளி—தருணஸ்திரீ, காகளம், கண்டத்தி லெழும் மெல்லோசை. [1: காஹலீ தருணஸ்ரியா—ஈ. ஸ. iii, 629. 2: எக்காளம். 3: காகலீ த்ரு கலெ ஸூக்ஷ்ம த்வநெள த்ரு ஜயாமாஷ்டெ — ஈ. கொ. I, vii, 2.]

ஏகன்—மற்றவன், மகேசன், பிரதானன், ஒருவன். [1, 3, 4: வகொ-ந்ய: கேவல: ஸ்ரேஷ்ட: —ஈ. ஸ. ii, 2. 2: வக:—ஸ. அக.]

பாகன்—ஊர்தியை யூர்வோன், ஓர் அசுரன், பங்கினன், புதன். [1: வாஹ :—ஸ. அக. 2: வாக: ... தைத்யயொ: — ஈ. ஸ. ii, 12. 3: ஹாகிநு—ஸ. அக. 4: திவா. i, 58.]

55. ஆகிருதி யுருவு டம்பா மாகுலம் வருத்த மோசை
கோகிலங் குயில்க லப்பை குறைக்கொள்ளி யுலக்கை யென்ப
காகுபா மரச்சொல் கண்ட தோடத்தி னொலிவி காரம்
நாகுவெற் பெருமை யான்சங் கிளமைபுற் றுமா நத்தை.

ஆகிருதி—உரு, உடம்பு. [1, 2: ஆக்ருதி: காயருவயொ:—ஶா. கொ. 671.]

ஆகுலம்—வருத்தம், ஓசை. [1: பிங். vii, 121. 2: திவா. x, 173.]

கோகிலம்—குயில், கலப்பை, குறைக்கொள்ளி, உலக்கை. [1, 3: கொகிலாவ்ருஷ்ணகவிகெள — நா. ர. iii, 392. 2, 4: ஶொகில:; உலூ-லெ லாஜ்லெ வாவி—ஈ. ஸ. iii, 637, 638.]

காகு—பாமரச்சொல், கண்டதோடத்தின் ஒலி விகாரம். [1: 2: காகு: ஸ்த்ரியாம் விகாரொ ய: ஶொகஹீத்யாதிஜிர்த்வநெ:—ஈ. கொ. I, vi, 12.]

நாகு—மலை[1], எருமை[2], பசு[3], சங்கு[4], இளமை[5], புற்று[6], காட்டுப் பசு[7], நத்தை[8]. [1, 6: நாகஃ: ... வ்யாஸ்ரவஸோஃயோ: வஃஶா — ஜெ. க, 27. 2, 3: திவா. iii, 86. 4, 8: திவா. iii, 209. 5: திவா. viii, 204. 7:]

56. பாகுவெல் லம்ப ருப்புக் குழம்புபாக் குப்பா கன்பேர்
வாகுதோ ளழகா மென்ப வாகையோர் மரந்தோள் வெற்றி
சாகைதோ ளருகு வேதப் பங்கரி தகிகொம் பர்ப்பேர்
தோகைவால் மயில்முன் ருனை துவசம்புட் சிறகு மாமே.

பாகு—வெல்லம், பருப்புக்குழம்பு, பாக்கு, பாகன். [1, 2: பிங். x, 776. 3: சூடா. xi, ண, 8. 4: அக.]

வாகு—தோள், அழகு. [1: திவா. ii, 189. ஹஜபாஹு வ்யவெஷா ஷொ: ஸ்யாத—க. கொ. II, vi, 80. 2: சூடா. xi, க, 13.]

வாகை—ஓர் மரம், தோள் வெற்றி. [1: பிங். ix, 94. 2: பிங். vii, 9. தோள் வலியாற் பெறும் வெற்றி.]

சாகை—தோள், அருகு, வேதப்பகுதி, கடுக்காய், மரக்கிளை. [1-3, 5: ஶாவா உஶாஂஶெ வெஶாஂஶெ ஹஜெ...,க நிகெ—க. ஸ. ii, 26. 4: ஶாவா—ஸ. அக.]

தோகை—வால், மயில், முன்ருனை, கொடி, பறவைச் சிறகு. [1: திவா. iii, 112. 2: திவா. iii, 148. 3: திவா. vii, 284. 4: பிங். vi, 197. 5: பிங். viii, 84.]

57. நீகாச முறுதி யொப்பாம் பூகேச மால்நீர்ப் பாசி
நாகாதி பதிசு ரேசன் வாசுகி நாற்கோட் டியானை
ஆகார முருவ முண்டி செய்தெரி யாக்க ருத்தாம்
மாகாலன் மாசாத் தன்றன் படைத்தலை வன்மா தேவன்.

நீகாசம்—உறுதி, ஒப்பு. [1, 2: நீகாஶொ நிஶ்சயெ தஃயெ—க. ஸ. iii, 716.]

பூகேசம்—ஆலமரம், நீர்ப்பாசி. [1, 2: ஹுகெஶ: ஶைவலெ வடெ—க. ஸ. iii, 718.]

நாகாதிபதி—இந்திரன், வாசுகி, ஐராவதம். [1: நாகாயிபதி:—ஸ. அக. 2: நாமாயிபதி: — வாஸுகிஸ்த ஸா ராஜ: என்னும் க. கொ. I, viii. 4 ஆதாரமாதல் வேண்டும். 3: நாமாயிபதி:. யானைகளுள் தலைமைபெற்ற தென்பது பொருள்.]

ஆகாரம் — உருவம், உண்டி, நெய், தெரியாக்கருத்து. [1, 4: ஆகார இங்கிதாகாரௌ—அ. ஸ. iii, 515. 2: ஆஹார: ... ஹோஜ-நெ—ஹே. ர, 114. 3: பிங். x, 88.]

மாகாலன் — மாசாத்தன்றன் படைத்தலைவன், சிவன். [1, 2: மஹாகாலோ மஹாதேவ ... ப்ரமதாந்தரே—ஹே. ஏ, 159.]

58. நாக தந்தம் யானைக்கொம் பதுபோ னாட்டு முளையாணி
ஆக ரிகமண் ணகழ்கருவி பன்றி பெருச்சா ளியுமாகும்
நாக புட்பம் புன்னாகஞ் சிறுநா கப்பூச் சம்பகமாம்
ஓகம் வெள்ளம் பரம்பரைவீ டிடங்கு ழாங்கூத் தின்றுருதம்.

நாகதந்தம் — யானைக்கொம்பு, யானைக்கொம்புபோல் நாட்டும் முளை. [1, 2: நாகதந்தோ ஹஸ்திதந்தே கேஹாந்நி:ஸ்ருதகாரணி — அ. ஸ. iv, 112. 2: நாகதந்தாஸ்து நாகேந்த்ர தந்தாகாராணி—வை. 163, 105.]

ஆகரிகம்—மண்ணகழ் கருவி, பன்றி, பெருச்சாளி. [1: ஆகரிக:—ஸ. அக. 2, 3: ஆகரிகஸ்து வராஹஸ்ய கிரௌ உந்துர ... —அ. ஸ. iv, 4.]

நாகபுட்பம்—புன்னாகம், சிறுநாகப்பூ, சம்பகம். [1-3: நாகபுஷ்பம் புந்நாகே வஸுகே நாககேஸரே—அ. ஸ. iv, 209.]

ஓகம்—வெள்ளம், பரம்பரை, வீடு, இடம், குழாம், கூத்தின் துருதம். [1, 2, 5, 6: ஓக: ப்ரவாஹ: ஸம்வாதோ த்ருதந்ருத்தம் பரம்பரா—அ. ஸ. ii, 52. 3, 4: ஓகஸ்வௌ கஸ்தோராஸ்ரயௌ—நா. ர. ii, 10.]

59. சூகம் நெல்வா லம்புமுனை சுணைகாற் றிரக்கங் கருநெய்தல்
சேகம் வளர்க்கும் மிருகம்புள் ளோடுநீ ரிறைக்கை வல்லமையாம்
பேகம் முகில்மண் டூகப்பேர் பேகன் பீரு வோர்வள்ளல்
மேக மோர்நோய் முகில்கோரை வீகம் பூட்டு மோதிரமே.

சூகம்—நெல்வால்[1], அம்பு[2], முனை[3], சுணை[4], காற்று[5], இரக்கம்[6], கருநெய்தல்[7]. [1, 6: ஶூகோ க்ஷ்ட்ரி ஶூகஜயயோ:—ஹே. க, 38. 2, 5, 7: ஸூக:—ஸ. அக. 3: ஶூக:—ஸ. அக. 4: அக.]

சேகம்—வளர்க்கும் மிருகமும் பறவையும், நீர் இறைக்கை, வல்லமை. [1, 3: சேகோ விக்ஷே விஶ்வஸ்த்ரமதீஜயோரபி — அ. ஸ. ii, 7. 2: ஸேக:—ஸ. அக.]

பேகம்—மேகம், தவளை. [1, 2: ஹெகொ லெவஊ-ஞுக ...—ஊ. வ. ii, 13.]

பேகன்—பயந்தவன், ஓர் வள்ளல். [1: ஹெகொ ... வீரஷ—ஊ. வ. ii, 13. 2 : பிங். v, 32.]

மேகம்—ஓர் நோய், முகில், கோரை. [1: ஜூரமெஹஹமநூா:—ஊ. கொ. II, vi, 56. 2, 3: லெவஹ ஊஹகெ ஜலடெவி வ—ஊ. வ. ii, 52.]

வீகம்—பூட்டு, மோதிரம். [1: ஸீமஉ என்னும் தெலுங்குச் சொல். 2: பிங். vi, 96.]

60. **போகம் வேசை கரிபரியின் பணையம் பொருளி ராச்யமநு**
போகம் விளைவு பாம்பினுடல் படம்பா லகம்போ சகஞ்சுகமாம்
யோக முடல்கூட் டரவுமருந் துபாயம் கவசம் நிலைமைபிர
யோகம் விட்கம் பாதிதநம் யுத்தி முயற்சி யியமாதி.

போகம்—வேசை யானை குதிரையின் பணையம்[1], பொருள்[2], இராச்சியம்[3], அனுபோகம்[4], விளைவு[5], பாம்பின் உடல்[6], பாம்பின் படம்[7], காத்தல்[8], போசனம்[9], சுகம்[10]. [1, 6, 7, 10: ஹொம: ஸவெ ஹூஷிஹ-தாவஹெஷு ஹணகாயயொ:—ஊ. கொ. III, iii, 23. மகேசுவரர் டீகையில் 'ஹூஷிஹதெள வணூஸீணாு. கூஷிஸ ஊாஊஹூூஷாஷிகூகாரா-ணாஂ ஹதெள உ-ஏஜெ வாலெந ஹரணெ வா ஹொம:' என்று வருவதும் கவனிக்கத் தக்கது. 2, 3, 8, 9: ஹொமஹூ ராஜெ ...; யநெ ... வாலநாஹவஹாரயொ:—ஊ. வ. ii, 39, 40. 4: நிக. 29. 5: அக.]

யோகம்—உடல்[1], கூட்டரவு[2], மருந்து[3], உபாயம்[4], கவசம்[5], நிலைமை[6], பிரயோகம்[7], விட்கம்பம் முதலிய யோகம்[8], தனம்[9], யுக்தி[10], முயற்சி[11], இயமம் முதலிய யோகாங்கம்[12]. [1-12: யொமொ...; ...ஸஂம-தூஂ காஜூணயூநயக்ஷி, வவ:ஸெஷூரவூயொமெ வ ஸஂநாஹெ ஹெஷஜெ யநெ; விஷ்கூஊவவாயெ வ—ஊ. வ. ii, 42-44. விட்கம்ப முதலியன சோதிட வழக்கு. யோகத்தில் பிரதானமான தியானம் அட்டாங்கத்தில் மற்ற அங்கங்களையுந் தழுவி நின்றது.]

61. **வாகம் நானூற் றுக்குறுணித் தொகைபாய் மாத்தே ரெருதென்ப**
ஆக ருடம்விற் பழக்கஞ்சூ ததன்றன் பலகை கவறிழுத்தல்
கோக ருணமோர் தலமோர்பாம் பணிவி ரற்சாண் கோச்செவிமான்
போக வதிபா தாளகதி யுரக புரிசு காநுபவை.

வாகம்—நானூற்றுக்குறுணித்தொகை, குதிரை, தேர், எருது. [1, 2, 4: வாஹொரஸ்ஹூரநயொ:; வ்ருஷெ—கூ. ஸ. ii, 588, 589. மாகம்-மாக பேதம். 3: வாஹ:—ஸ. அக.]

ஆகருடம்—விற்பழக்கம், சூது, சூதாடுதற்குரிய பலகை, கவறு, இழுத்தல். [1-5: ஆகர்ஷ: வாஸகெ யநாஹ்ராஸாஜெ ஊ்ஹைதெ ..., ஆக்ருஷ்டௌ ஸாரிஃஸ்ஃகெஃவி—கூ. ஸ. iii, 725.]

கோகருணம்—ஓர் தலம், ஓர் பாம்பு, மோதிரவிரற் சாண், பசுவின் செவி, ஓர் மான். [1, 4: கொகர்ண:—ஸ. அக. 2, 3, 5: கொகர்ணொ ... ஸர்ப்வ ஸாரஜெ வ ...; ஊஜுஷ்டாநாமிகொந்ாமெ—மெ. ண, 46, 47.]

போகவதி — பாதாளநதி, நாகர்நகரம், சுகமனுபவிப்பவள். [1, 2: ஹொமவதீ தூ ஸர்வாணாம் நமரெஸவி ஸரிதர்வி—கூ. ஸ. iv, 125. 3: ஸ. அக.]

62\. சாகசமா ராயாமற் செய்தல்வலாற் காரந்
தண்டித்தல் துவேடம்பொல் லாதசெயற் செய்கை
காகமோர் சுரதபந்த மோர்மரமோர் தீவோர்
கண் ணுளபுள் ளோரளவை தலைகழுவு தலும்பேர்
நாகம்விண் சுவர்க்கமலை நாகதந்தம் புன்னை
நாகப்பூக் குரங்குகுரு ராசாரந் துத்த
நாகமீ யந்தகரங் கரிசுரத பேதம்
நற்றூசோர் கரணமுகில் பெருங்கோரை பாம்பாம்.

சாகசம்—ஆராயாமற் செய்தல், வலாற்காரம், தண்டித்தல், துவேஷம், பொல்லாத செயற் செய்கை. [1-3, 5: ஸாஹஸம் தூ ஊமெ ஊுக்ஷாரகர்ணி; கவிமூஸ்ருக்ருதௌ யாஷ்ரெ—கூ. ஸ. iii, 753, 754. 4: அக.]

காகம்—ஓர் சுரதபந்தம்[1], ஓர் மரம்[2], ஓர் தீவு[3], ஓர் கண்ணுள்ள பறவை[4], ஓர் அளவை[5], தலைகழுவுதல்[6]. [1-6: காக: ..., த்வீபாநதரூஹெ-ஷெஷூ ஸிரொஸவகூஷாலநெ த்விகெ; காகம் ... ஸ்ராதரூதவயூ வ யொஷிதாம்—கூ. ஸ. ii, 4, 5.]

நாகம்—ஆகாசம்[1], சுவர்க்கம்[2], மலை[3], யானைக் கொம்பு[4], புன்னை[5], நாகப்பூ[6], குரங்கு[7], குரூராசாரம்[8], துத்தநாகம்[9], ஈயம்[10], தகரம்[11], யானை[12], சுரதபேதம்[13], நல்லாடை[14], பதினொருகரணத் தொன்று[15], மேகம்[16], பெருங்கோரை[17], பாம்பு[18]. [1, 2: நாக: ஸு: வெ—கூ. ஸ.

i, 10. 3: திவா. v, 16. 4-6, 8, 10, 12, 13, 15-18: நாமௌ உதஜெஜ ஸுவூ வஹநாமெ நாமகெஸமெ; கூ நிராவாமெ நாமஷகூ உஷகெ வாஸிஷெ ஷி வ, ...; நாமம் ... ஸீஸெவதெ ஸீஸைய கமணாநுமெ —அ. ஸ. ii, 32-34. 7: நிக. 42. 9,11: அக. 14: திவா. vii, 275.]

63. பாகம்பாக் கியஞ்சிசுபக் குவஞ்சமைத்தல் பிச்சை
பங்குரு பகப்பாதி யேகதே சமுமாம்
பூகமே கமுகுதிரண் டதுதொளிகா லப்பேர்
போகலே குதல்கடத்தல் நீளுதலோ டுயர்தல்
நாகரமோர் மொழிநகரோற் பவங்கோரை சுக்காம்
நாகரிகங் கண்ணேட்ட நகரசம்பந் தமும்பேர்
வாகரமோக் கத்தினிச்சை நிருணயஞ்சா ணைக்கல்
வடவாமு காநலஞ்செந் நாய்தடையச் சமுமே.

பாகம்—பாக்கியம்[1], சிசு[2], பக்குவம்[3], சமைத்தல்[4], பிச்சை[5], பங்கு[6], ரூபகப்பாதி[7], ஏகதேசம்[8]. [1, 7, 8: ஹாமௌ ரூவாமூகெ ஹாமெஜகஷெஙயொ:—அ. ஸ. ii, 38. 2, 4: வாகஃ: வவமெ ஸிஸ ... —அ. ஸ. ii, 12. 3: அக. 5: திவா. ix, 88. 6: நிக. 28.]

பூகம்—கமுகு, திரண்டது, துளி, காலம். [1, 2: வநிம: கூஉக ஸஂவயொ:—அ. ஸ. ii, 35. 3, 4: ஸ௱ிகஷூஜெ காலெ—அ. ஸ. ii, 13.]

போகல்—ஏகுதல், நடத்தல், நீளுதல், உயர்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38. 3: திவா. viii, 31. 4: பிங். vii, 2.]

நாகரம்—ஓர் மொழி, நகரத்திலுண்டானது, கோரை, சுக்கு. [1: ஸ. அக. 2-4: நாமரஃ, ஸணீஉஷகவௌமெஷ—அ. ஸ. iii, 500.]

நாகரிகம்—கண்ணேட்டம், நகரசம்பந்தம். [1: பிங். vii, 278. 2: நாமரிக—ஸ. அக.]

வாகரம்—மோட்ச இச்சை[1], நிர்ணயம்[2], சாணைக்கல்[3], வடவாமுகாக்கினி[4], செந்நாய்[5], தடை[6], அச்சம்[7]. [1, 3-7: வாமமெ வாமகெ ஸாணெ ... வாஙவெ வுகெ, உஉக்ஷெ...வஸிதயூஷயெஷி வ—அ. ஸ. iii, 593. வாமகஃ என்பது தடையாம். உஉக்ஷ: என்பது மோக்ஷ இச்சை யுடையவன் என்று பொருள்படும். வஸிதயூஷய: என்பது பயம் விட்டவனைக் குறிக்கும்; வி. வு., ஜெ. கோசங்களும் மதாதஜெ என்றன. அச்சமென்று பொருள் செய்யும்படி பாடபேதம் ஒன்று இருந்தது போலும். 2: வாமஸஷ ...; ... நிணயெ—ஜெ. ம. 212, 213.]

64. காகருகன்கபடி திகம்பரனல் கூர்ந்தோன்
காமசித னிடம்பமுளோன் பயப்பட்டோ னென்ப
மேகலையேழ் கோவைப்பெண் ணரைமாலை கயிறு
வெற்பினடுக் கடிப்புறம்வா ளுறைவேள்விக் கோலம்
போகிநா விதனரசன் சுகாநுபவன் பிரபு
புருகூதன் வியாபாரத் தொழிற்செய்வோன் பாம்பு
யோகிசிவன் மாசாத்தன் யோகுடையோ னருகன்
யோகினியோர் தேவதையா மளைதிதிச்சூ லமுமே.

காகருகன்—கபடி, நிர்வாணி, வறியன், காமத்தை வென்றோன், இடம்பமுள்ளோன், பயப்பட்டோன். [1: காகருகஃ — ஸ. அக. 2-6: காகருகொ திமஹ்வரெ; ... ஸ்ரீஜிதெ உடூ வீரகெ நிஷுடெசவி வ —க. ஸ. iv, 6, 7.]

மேகலை — ஏழ்கோவைப் பெண்அரைமாலை, கயிறு, மலையின் நடு, கடிப்புறம், வாளுறை, ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றியிடுங் கோலம். [1: மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், விரிசிகை யேழுமோ ரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே—திவா. vii, 57. ஸ்ரீகடிஸ்ரீ மெவலா காஞ்சீ ஸப்தகீ ரஸநா ததா; க்ஷீபெ ஸாரஸநம் வ—க. கொ. II, vi, 108, 109. மகேசுவரர் உரையிலும் வியாக்கியாசுதையிலும் 'ஏகா யஷ்டிர்பவெத் காஞ்சீ மெவலா த்வஷ்டயஷ்டிகா:, ரஸநா ஷொடஸ ஜ்ஞேயா கலாப: பஞ்சவிம்ஸக:' என்னுஞ் சுலோகம் காணப்படுகிறது. 2, 3, 5: மெவலாத்ரி நிதம்பே ஸ்யாத்கூஸநாவத்வபந்தயோ: — க. ஸ. iii, 672. 4: கய மெவலா, ஶ்ரோணிஸூத்ரெ — வெ. 248, 35. 6: மெவலா— ஸ. அக.]

போகி — நாவிதன்[1], அரசன்[2], சுகம் அநுபவிப்பவன்[3], பிரபு[4], இந்திரன்[5], வியாபாரத் தொழிற் செய்வோன்[6], பாம்பு[7]. [1, 2, 4, 6, 7: ஹோகீ ஹுஜஜெ, வெயாவ்ருத்திகரெ ராஜ்ஞி ஶ்ராமண்யாம் நாவி-தெசவி வ—க. ஸ. ii, 273. 3: ஹொகிநு—ஸ. அக. 5: பிங். x, 872.]

யோகி — சிவன், ஐயனர், யோகம் பயின்றவன், அருகன். [1: திவா. i, 1; யொகிநு—ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 3. யொகிநு—ஸ. அக. 4: சூடா. i, 5.]

யோகினி—ஓர் தேவதை, யாமளை, திதிச்சூலம். [1, 2: யொகிநீ— ஸ. அக. 3: விதானமாலை, எச்சவினைப்படலம், 42.]

65. சைகத மணற்றிடர் மணற்ற றைப்பெயர்
சைகதி கன்சம ணன்று றந்தவன்
நைகமன் வைச்சிய னகர வாசியாம்
வைகல்நாள் கழிவுநாள் வதிதல் வைகறை.

சைகதம்—மணற்றிடர், மணற்றறை. [1: ஸைகதம் ஸிகதா-ப்ராயம்—வை. 156, 66. 2: ஸைகதம் ஸிகதாமயம் — அ. கோ. I, x, 9.]

சைகதிகன்—சமணன், துறந்தவன். [1, 2: ஸைகதிகம் ...; நா ஸம்ந்யஸ்தே க்ஷபணகே — ஹே. க, 221, 222.]

நைகமன் — வைசியன், நகரவாசி. [1, 2: நைகம: ... வணிஜோ-நாகரேऽபி ச — ஹே. ஹ, 46.]

வைகல் — நாள், கழிவு நாள், தங்குதல், வைகறை. [1: திவா. i, 119. 2-4: திவா. xi, 376.]

66. ஆகசென் பதுதவ றதமம் பாவமாம்
கீகட னென்பகல் கூர்க்தோன் கிருபணன்
வேகட னரதன வினைஞ னிளமையன்
மாகதம் வெண்சீ ரகமக தோற்பவம்.

ஆகசு — தவறு, அதமம், பாபம். [1, 3: பாபாபராதயோ-ராக:—அ. கோ. III, iii, 229. 2: ஆகஸ்—ஸ. அக.]

கீகடன்—வறியன், உலோபி. [1, 2: கீகட: க்ருபணே நி:ஸ்வே—அ. ஸ. iii, 146.]

வேகடன் — இரத்தினப்பணி செய்வோன், இளமையன். [1, 2: வேகடோ ஜாததாருண்யே மணிகாரே—அ. ஸ. iii, 160.]

மாகதம்—வெண்சீரகம், மகததேசத்திற் பிறந்தது. [1, 2: மாகதோ மகதோத்பந்நே ஶுக்லஜீரகே ... —அ. ஸ. iii, 339.]

67. மாகதி முல்லைதிப் பலியோர் பாடையாம்
மேகந மூத்திர மாண்குறி மேவுறும்
கேகய மசுணப் புள்ளோர் தேயமாம்
பாகலம் யானையி னேய்கறுங் கோட்டமே.

மாகதி—முல்லை, திப்பலி, ஓர் பிராகிருத பாஷை. [1-3: மாகதீ ஸ்யாத் பிப்பலீ, யூதிகா பாஷாவிஶேஷயோ:—அ. ஸ. iii, 340.]

மேகநம்—மூத்திரம், ஆண்குறி. [1, 2: मेहनं मूत्रशिश्न-योः —ச. ஸ. iii, 392.]

கேகயம் — அசுணப்புள், ஓர் தேசம். [1: திவா. iii, 143. 2: ஸ. அக.]

பாகலம் — யானையின் நோய், நறுங்கோட்டம். [1, 2: पाकलो द्विपज्वरे; पाकलं कुष्ठभेषजे—ச. ஸ. iii, 656, 657.]

68. பாக தேயங் குடியிறை பாக்கியம்
மேக நாதஞ் சிறுகீரை காரொலி
மேக நாதன் வருண னிராவணி
மேக புட்ப மழைத்துளி யோசைநீர்.

பாகதேயம்—குடியிறை, பாக்கியம். [1, 2: भागधेयः बलिः करे, ... भागधेयं तु भाग्ये—ச. ஸ. iv, 228.]

மேகநாதம் — சிறுகீரை, மேகத்தின் ஒலி. [1: मेघनादो [illegible] — வை. 57, 301. 2: मेघनादो मेघशब्दे — ச. ஸ. iv, 145.]

மேகநாதன்—வருணன், இராவணன் மகன். [1, 2: मेघनादो ... वरुणे रावणात्मजे—ச. ஸ. iv, 145.]

மேகபுட்பம் — மழைத்துளி, ஓசை, நீர். [1-3: मेघपुष्पं तु नादेये विष्णोर्हये सलिलेऽपि च—ச. ஸ. iv, 211. ‘मेघपुष्पं तु नादे [illegible]’ என்பதும் பாடம்’—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

69. சோக மனத்துயர் திரளை தொடையாம்
மாக மகப்பூ ரணையுறு மாதம்விண்
யூகம் படையின் வகுப்புந் தலைப்பேனும்
பாகல் பலாமர மோர்பைங் கொடியுமே.

சோகம்—மனத்துயர், திரளை, துடை. [1: [illegible]—ச. கொ. I, vii, 25. 2: பிங். vii, 478. 3: திவா. ii, 173.]

மாகம்—மகப்பூரணையுறும் மாதம், ஆகாசம். [1: माघः—ஸ. அக. 2: திவா. i, 36.]

யூகம்—படைவகுப்பு, தலைப்பேன். [1: வ்யூஹஸ்து ப³லவிந்யாஸ:—அ. கொ. II, viii, 79. 2: யூக:—ஸ. அக.]

பாகல்—பலாமரம், ஓர் பைங்கொடி. [1, 2: பிங். x, 775.]

70. கோகந தஞ்செங் குமுதஞ்செந் தாமரை
சாகரங் கண்டுயி லாமை சமுத்திரம்
வாகரன் பண்டிதன் றுறவி முமுட்சுவாம்
சாகிவெள் ளாடுவே தந்தரு வென்னுமே.

கோகநதம்—செங்குமுதம், செந்தாமரை. [1, 2: ஸ்யாத் கோகநத³ம் ரக்தகுமுதே³ ரக்தஸரோஜே—மே. த, 47.]

சாகரம்—கண்ணுறங்காமை, சமுத்திரம். [1: ஜாக³ர:—ஸ. அக. 2: ஸமுத்³ரோ ..., ... ஸாக³ர:—அ. கொ. I, x, 1.]

வாகரன்—பண்டிதன், துறவி, முமுட்சு. [1-3: வாக³ரோ ..., முமுக்ஷௌ பண்டி³தே வாரி வஸிதஸ்யாபிஸ்யவி வ—அ. வ. iii, 593. 63-ம் செய்யுளில் 'வாகரம்' என்னும் சொல் வந்தது. ஆசிரியர்க்கு இக்கோசமும் இப்பொருளைத் தரும் வேறு கோசங்களும் பிரமாணமாக இருந்தனவாயின், துறவி பயத்தை யொழித்தவனாகையால் வஸிதஸ்ய என்னுந் தொடர் துறவியைக் குறித்ததாக அவர் கொண்டா ரெனல் வேண்டும். துறவிக்கு முக்கியபயம் ஸம்ஸார பயம். இன்னும், ஸ. அக. யும் வாகரன் என்பதற்குப் பொருள் சொல்லுங்காலை சூரன், தைரியவான் என்றது.]

சாகி—வெள்ளாடு, வேதம், மரம். [1: அஜா ஷாகீ — அ. கொ. II, ix, 76. 2, 3: ஶாகீ² து த்³ருமவேத³யோ:—அ. வ. ii, 282.]

71. வாகினி யோர்படைத் தொகைநதி சேனை
போகில் புட்பொதுப் பூமொட்டுக் கொப்பூழ்
ஆகு வராக மெலிபெருச் சாளியாம்
வாகுசந் தானுப் பிறந்தவெள் ளுக்கிளி.

வாகினி—ஓர் படைத்தொகை, நதி, சேனை. [1-3: வாஹினீ து ஸேநாநத்³யோர்விஶேஷே—அ. வ. iii, 405.]

போகில்—பறவைப்பொது, பூமொட்டு, கொப்பூழ். [1-3: பிங். x, 873.]

ஆகு—பன்றி, எலி, பெருச்சாளி. [1: ஆுவ-ூ ஸ-ூகூர ... —ஹெ. 214, 13. 2: உ-நூ-ஈு-ரூ-ூஷகொாஃவ்ராவ-ः—ஊ. கொ. II, v, 12. 3: திவா. iii, 62.]

வாகுசம் — தானக முளேத்த எள், கிளி. [1, 2: வாஹ-ஜஸூ-ஷுயஂஜாதகிமெ ... கீரயொ:—ஊ. ஸ. iii, 137.]

72. வாகுரை மிருகம் படுக்கும் வலேயுறி
கோகுலம் கோயில்கோ சாலே பசுத்திரள்
நாகுலி யென்பசிற் றரத்தை செவ்வியம்
ஈகை யிச்சை கொடையெடுப் பீங்கையே.

வாகுரை—மிருகம் படுக்கும் வலே, உறி. [1: வாமுரா ஜாமவ-நுநீ—ஊ. கொ. II, x, 26. 2:]

கோகுலம்—கோயில், கோசாலே, பசுத்திரள். [1: கோ குலம் எனப் பிரித்து 'குலம்' என்றற்கு இல் என்னும் பொருள் உண்மையால் கோயில் எனப்பட்டது. 2: மொகுலஂ—ஸ. அக. 3: மொகுலஂ தெ மொயநஂ ஸ்ராவாஂ வ்ஜெ—ஊ. கொ. II, ix, 58.]

நாகுலி—சிற்றரத்தை, செவ்வியம். [1, 2: நாகுலீ வவ்ராஸூ-யொ:—ஊ. ஸ. iii, 651.]

ஈகை—இச்சை, கொடை, எடுப்பு, இண்டங்கொடி. [1, 3: ஈஹா ஸ்ராஉ-ஊ்ஜெஷுயொ:—ஶா. கொ. 703. 2, 4: பிங். x, 155.]

73. சாகா மிருகங் குரங்குதே வாங்கணில்
வாகீ சன்கவி ஞன்வாக் கிறையயன்
பாகூ டஞ்சல சரம்பற் பதமுமாம்
காகோல மோர்நஞ் சண்டங் காக்கையே.

சாகாமிருகம் — குரங்கு, தேவாங்கு, அணில். [1: கவிஷுவஜஷுவமஶாவாஜாமவரீஉ-வா: — ஊ. கொ. II, v, 3. 2: தேவாங்கு மரக் கிளேயைப் பற்றியிருக்கும் ஓர் மிருகம். 3: ஶாவாஜாம:—ஸ. அக.]

வாகீசன்—கவிஞன், வாக்குக்கிறை, பிரமன். [1, 3: வாமீஶ:—ஸ. அக. 2: வாமீஶொ வாகூதி: ஸஉள—ஊ. கொ. III, i, 35.]

பாகூடம்—மீன், மலை. [1, 2: ஹாகூடு: ஸௌஃரீநயோ: — க. ஸ. iii, 156. 'ஹாகூடு: என்பதும் பாடம்' — நிர்ணயசாகரப் பதிப்பு. ஹாகூடு: கயஂதெ ஶீநஹெஷெ ஸௌவாநு௱ெஸவி வ—வி. வ்ரு. டு, 47. ஜெ., நா. ஸ. கோசங்களும் இவ்வாறே.]

காகோலம்—ஓர் நஞ்சு, அண்டங்காக்கை. [1, 2: காகொலொ ஜௌகூ௱ௌ விஷெ—க. ஸ. iii, 628.]

74. தீக்கணம் விடங்க டுஞ்சூ டிரும்புபோர் செய்யுட் சீரின்
தீக்கணங் கடலி னுப்புத் தீப்பொறி யுவர்ப்போ டெண்பேர்
மோக்கமே மோச நம்பேய்ப் பாதிரை மரண முத்தி
பாக்கரன் றகநன் பாநு வாக்குப்பா மகள்சொல் லாமே.

தீக்கணம்—விடம்[1], கடுஞ்சூடு[2], இரும்பு[3], போர்[4], செய்யுட் சீரின் தீக்கணம்[5], கடலினுப்பு[6], தீப்பொறி[7], உவர்ப்பு[8]. [1-4: விஷாஹிஸாலொ-ஹெஷ௱ தீக்ஷ்ணம் தீவெ வரெ திஷ௱—க. கொ. III, iii, 53. 5: வச்சணந்திமாலை, முதன்மொழி யியல், 21. 'இடைநேர் — புளிமாங்கனி — தீக்கணம்.' 6: தீக்ஷ்ணம் ஸஶுஜவணெ—க. ஸ. ii, 141. 7: தீ + கண:. கண: = பொறி—ஸ. அக. 8. அக.]

மோக்கம் — விடுதல், பேய்ப்பாதிரை, மரணம், முத்தி. [1-4: ஜோக்ஷா நி:ஶ்ரெயஸெ வ்ருக்ஷவிஶெஷெ ஜோவநெ ஶ்ரெதௌ — க. ஸ. ii, 556. 2: ஜோக்ஷ:—க. கொ. II, iv, 39.]

பாக்கரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: ஹாஸ்கரொ வஹ்நிஸூர்யயோ:—க. ஸ. iii, 578.]

வாக்கு—சரசுவதி, சொல். [1, 2: வாக் வவநெ ஸரஸ்வத்யாம் ஹாஷா ஶீஷ்ஃரதீ யயா—வி. வ்ரு. வ, 11.]

75. ஊக்கலே முயலல் நோக்கல் நெகிழ்த்தல்மேற் கொளனி னைத்தல்
தாக்கலெண் பெருக்கல் முட்டல் தாக்கென்ப வலியும் போரும்
தூக்கலே நிறுத்தல் தேர்த லெடுத்தல்தூக் குதலு மாகும்
நீக்கலே யகற்றல் போக்கல் பிரித்தல்மாற் றலுமி கழ்த்தும்.

ஊக்கல்—முயலல், நோக்கல், நெகிழ்த்தல், ஏறுதல், நினைத்தல். [1: அக. 2: 3: அக. 4, 5: அ. வி. நி. 20.]

தாக்கல்—எண்பெருக்கல், முட்டுதல். [1: அக. 2: நிக. 36.]

தாக்கு—வலி, போர். [1: அக. 2: திவா. ix, 147.]

தூக்கல்—நிறுத்தல், தேர்தல், எடுத்தல், தூக்குதல், [1, 4: நிக. 37. 2: திவா. ix, 73. 3: அக.]

நீக்கல்—அகற்றல், போக்கல், பிரித்தல், மாற்றல். [1: நிக. 36. 2, 3: 'நீங்கலே பிரிதல் போகல்'—நிக. 55. நீக்கல் அதன் பிறவினை. 4: அக.]

76. **நோக்கலே காத்தல் பார்த்தல் நோக்கென்ப தழகு பார்வை**
பாக்கியம் யவட்சா ரம்முற் சுபாசுப வினையட் டுப்பாம்
யோக்கியன் பிரிய வாக்கி யுபாயகன் சமர்த்தன் றக்கோன்
ஆக்கிர கங்கைக் கொள்கை யருள்கைநிற் பந்தங் கோபம்.

நோக்கல்—காத்தல், பார்த்தல். [1: பிங். vii, 65. 2: பிங். vii, 288.]

நோக்கு—அழகு, பார்வை. [1: பிங். vii, 183. 2: அக.]

பாக்கியம்—வெடியுப்பு, முற்செய்த நல்வினை தீவினை, அட்டுப்பு. [1: யவக்ஷாரோ ...; பாக்யூ:—க. கொ. II, ix, 108, 109. 2: ஸா-மூ்ரம் காரு ஸுஹாஸுஹூ—க. கொ. III, iii, 154. 3: பாக்யூம் விஷம் ச க்ருதகே லூயபூ—க. கொ. II, ix, 42.]

யோக்கியன்—பிரியவாக்கி, உபாயகன், சமர்த்தன், தக்கோன். [1-4: யொமெயூா யொமாஹு ஸக்துயோ:; உபாயிநி வஸுவீணெ ச—க. ஸ. ii, 367, 368. யொமாஹு: என்பதற்கு டீகைகாரர் உசிதன் என்று பொருள் கூறினர். இச் சுலோகத்தில் உள்ள வஸுவீண என்னும் சொல்லே 'பிரிய வாக்கி' யென மொழிபெயர்க்கப்பட்டதோ அன்றி அப்பொருளுக்கு வேறு ஆதாரமுளதோ அறியுமாறில்லை. வஸுவீண: என்பதற்குத் தாதுப் பொருள் வீணைவல்லான் என்பது. அதுவே இலக்கணையாகப் பிரியவாக்கி யெனப் பொருள் பட்டது போலும். வஸுவீணொவிதயொமெயூாமூ: —உ. கொ. 621.]

ஆக்கிரகம்—கைக்கொள்கை, அருள்கை, நிர்ப்பந்தம், கோபம். [1-3: ஆமூஹொ நுமூஹ ... நிஷ் நுமூஹணெஷு —நா. ர. iii, 461. 4: அக.]

77\. மேக்குமேற் குயர்வு மேலாம் மீக்கோளே றுதல்மேற் போர்வை
சூக்குமம் நுண்மை யான்மா வணுத்தேற்றோர் சிவாக மப்பேர்
தோக்குமம் பசுமை பச்சை யவைகாதின் மலமுஞ் சொல்ப
சேக்கைகற் கடகங் கொங்கை மிருகந் துஞ் சிடம்ப டுக்கை.

மேக்கு—மேற்கு, உயர்வு, மேல். [1, 3: சூடா. xi, க, 9. 2: திவா. v, 231.]

மீக்கோள்—ஏறுதல், மேற்போர்வை. [1: பிங். vii, 221. 2: திவா. vii, 283.]

சூக்குமம்—நுண்மை, ஆன்மா, அணு, தேற்று, ஓர் சிவாகமம். [1-4: ஸூக்ஷ்மோऽணௌ ஸூக்ஷ்மமத்யாத்மகே, ஸ்யாத்மதே கதகே—ஙு. வ. ii, 333. 5: அக.]

தோக்குமம் — பசுமை, பச்சை, யவை, காதின்மலம். [1-4: தோக்மம் கர்ணமலே தோக்ம: ஸ்யாஜ்யவே ஹரிதேऽபிவ—ஙு. வ. ii, 317.]

சேக்கை—கர்க்கடகம், கொங்கை, மிருகம் துயிலிடம், படுக்கை. [1: சூடா. i, 64. 2, 4: பிங். x, 547. 3: சூடா. xi, க, 14.]

78\. ஆக்கம் பெருக்கங் கொடிப்படைதாக் கணங்கி லாபம் பொருளை ம்பேர்
ஊக்கம் வலியுற் சாகமந வெழுச்சி மிகுதி யுயர்ச்சியெனும்
தூக்க முறக்க மாலசியங் குடையி லணியிற் றூங்குவவாம் [பே.
தூக்குக் கூத்துப் பாட்டுறிகாற் றுலாந்[து லாந்]தூக் கணமொப்

ஆக்கம் — பெருக்கம், கொடிப்படை, இலக்குமி, இலாபம், பொருள். [1: திவா. viii, 141. 'நந்த லாக்கம்.' 2: திவா. ii, 158. 3: திவா. i, 18. 4: திவா. viii, 211. 5: பிங். vii, 10.]

ஊக்கம்—வலி, உற்சாகம், மனவெழுச்சி மிகுதி, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 187. 3: திவா, viii, 117. 4: சூடா. viii, 8.]

தூக்கம்—உறக்கம், சோம்பு, குடையிலும் அணியிலுந் தூங்குவன. [1, 3: அ. வி. நி. 17. 2: அக.]

தூக்கு—கூத்து[1], பாட்டு[2], உறி[3], காற்றுலாம்[4], துலாம்[5], தூக்கணங்குருவி[6], ஒப்பு[7]. [1-3: பிங். x, 635. 4: நா. தீ. நி. 805. 5. திவா. viii, 252. 'துலாம்' என்னும் பொருள் பிரதிசெய்தோரால் எழுதாது விடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றினமையின் இங்குச் சேர்க்கப்பட்டது. 6: அக. 7: சூடா. viii, 78.]

79. ஆக்கலுண் டாக்கல் செய்தல் சமைத்தல்
ஆக்கிநே யந்தென் கிழக்கோர் புராணம்
சீக்கிரம் பண்டி யிலாமிச் சம்விசை
பாக்கெதிர் கால விடைச்சொற் றுவர்க்காய்.

ஆக்கல்—உண்டாக்கல், செய்தல், சமைத்தல். [1: நா. தீ. நி. 691. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 734.]

ஆக்கிநேயம் — தென்கிழக்கு, ஓர் புராணம். [1, 2: ஆக்நேய— ஸ. அக.]

சீக்கிரம்—வண்டி, இலாமிச்சம், விசை. [1-3: ஶீக்ரம் வக்ராஜ-தர்ணயோ:, உஶீரே—க. ஸ. ii, 452.]

பாக்கு—எதிர்கால இடைச்சொல், துவர்க்காய். [1: நன். 343. 2: பிங். vi, 650.]

80. அங்கச முரோமஞ் செந்நீ ரங்கசன் மைந்தன் காமன்
அங்கதி கொடைதீ யோர்நோ யயனங்கி கோத்தி ரன்பேர்
துங்கம்வெற் புயர்ச்சி புன்னை துங்கிதை வேளை மஞ்சள்
புங்கமங் களவொ ழுக்கம் வல்லூறம் புக்கு தைப்பேர்.

அங்கசம்—உரோமம், இரத்தம். [1, 2: அங்கஜோ...; ...கேசேஷ்வங்க-ஜம் ரக்தே—அ. ஸ. iii, 131, 132.]

அங்கசன்—மகன், மன்மதன். [1, 2: அங்கஜோ ஆத்மஜே ஸ்மரே—அ. ஸ. iii, 131.]

அங்கதி—கொடை, தீ, ஓர் நோய், பிரமன், அக்கினிஹோத்திரன். [1, 3: அம்ஹதிஸ்த்யாகரோகயோ:—அ. ஸ. iii, 233. 2, 4, 5: அங்-க்திர்வஹ்நிவேதஸோ:; அக்நிஹோத்ரிணி—அ. ஸ. iii, 232, 233.]

துங்கம்—மலை, உயர்ச்சி, புன்னை. [1-3: துங்க: ஸ்யாந்நாகநக-யோ: ... ஸ்யாதுந்நதேऽபி ச — அ. ஸ. நிர்ணய சாகரப்பதிப்பில் அதிகப்பாடமாக 'நக:' என்பதை அடுத்துக் காணப்படுகிறது. அ. கோ. II, iv, 25, வியாக்கியாசுதையில் ஆளப்பட்டுளது.]

துங்கி—தைவேளைச் செடி, மஞ்சள். [1, 2: துங்கீ ரோத்ரா ஹரித்ராயாம் வர்வராயாமபீஷ்யதே — அ. ஸ. மேற்கண்டது போன்றதே.]

புங்கம் — மங்களவொழுக்கம், வல்லூறு, அம்புக்குதை. [1-3: புங்க: ஸ்யாச்சுபாசாரே ஸ்யேநே ஸரஸ்ய மூலகே—அ. ஸ. ii, 23.]

81. வங்கமோர் தேயம் நாவாய் வழுதுணை தகர மீயம்
பொங்கர்வெற் பிலவு கொம்பர் புங்கவன் சிரேட்டன் றேவன்
பிங்கலன் சிவனி நன்பாற் றகசனோர் முசிகு பேரன்
சிங்கலே மெலிதல் குன்றல் திங்கள்சந் திரன்மா தப்பேர்.

வங்கம் — ஓர் தேசம், மரக்கலம், கத்தரி, தகரம், ஈயம். [1, 3-5: வங்க: ... வ்ருந்தாகே வங்கா ஜநபதாந்தரே; வங்கம் த்ரபுணி ஸீஸே ச—அ. ஸ. ii, 46, 47. 2: திவா. vii, 215.]

பொங்கர்—மலை, இலவு, மரக்கொம்பு. [1, 3: பிங். x, 862. 2: பிங். ix, 61.]

புங்கவன் — சிரேட்டன், தேவன். [1: வ-ஜவ: — ஸ. அக. சு. கொ. III, i, 59-ல் இச்சொல் உத்தரபதமாக வரும்பொழுது இப் பொருள் தருமென்று கூறப்பட்டுளது. 2: திவா. i, 28.]

பிங்கலன்—சிவன், சூரியன்பாற் றகனன், ஓர் முனி, குபேரன். [1-3: விஜுவ: ... ஈ-ஜெ-ஜுவாரிவாஸ்ரீகெ; ... 3-மெள — சு. ஸ. iii, 660, 661. வாரிவாஸ்ரீக—அணுக்கன். ஓர்முனி — சந்தஸ் என்னும் வேதாங்க நூல் செய்தவர்; தமிழ் நிகண்டு செய்தவருமாம். 4: திவா. i, 10.]

சிங்கல்—மெலிதல், குன்றல். [1: பிங். vii, 171. 2: திவா. ix, 139.]

திங்கள்—சந்திரன், மாசம். [1, 2: பிங். x, 609.]

82. தொங்கலாண் மயிர்பூ மாலை தோகைவெண் கவிகை நாலல்
மங்கல்மட் குதல்கெ டற்பேர் மங்குல்விண் ணிரவு மேகம்
சுங்கியா லித்தி கல்லால் துங்கீசன் மகேசன் சோமன்
பங்கியாண் மயிரு ரோமம் பிரகாரந் தரங்கம் பத்தி.

தொங்கல் — ஆண்மயிர், பூமாலை, மயிற்றோகை, வெண்குடை, நாலல். [1: திவா. ii, 211. 2: திவா. iv. 254. 3: திவா. iii, 149. 4: திவா. vii, 227. 5: அக.]

மங்கல்—மட்குதல், கெடல். [1: அக. 2: பிங். vii, 154.]

மங்குல்—ஆகாசம், இரவு, மேகம். [1: திவா. i, 36. 2: திவா. i, 117. 3: திவா. i, 147.]

சுங்கி — ஆலமரம், இத்திமரம், கல்லால். [1-3: ஶ-ஜூ்ர 3ாடெத வடெ வூகெஷ—சு. ஸ. ii, 48.]

துங்கீசன்—சிவன், சந்திரன். [1-2: த-ஹீஶ: ஶஶாஜெ ஶஶி-ஶெவரெ—சு. ஸ. iii, 713.]

பங்கி—ஆண்மயிர், உரோமம், விதம், அலை, வரிசை. [1: திவா. ii, 211. 2: திவா. ii, 214. 3: ஹஜி—ஸ. அக. 4, 5: ஹஜி: வ-ஙீ; ஹக்தி-வீவெர்ா:—சு. ஸ. ii, 37, 38.]

83. தங்கிச மருமந் துட்டங் கவசங்கண் டநங்காட் டீயாம்
வங்கிச முதுகி னென்பு குலஞ்சம வாய மூங்கில்
இங்கித மனக்கு றிப்பின் றொழில்கம நம்பு ணர்ச்சி
சங்கிதை புராண வேதங் களிற்சில பங்கு சாஸ்த்ரம்.

தங்கிசம்—மருமம், தோடம், கவசம், கண்டனம், காட்டு ஈ. [1-5: தம்ஶோ வர்மணி மர்மணி, தோஷே வநமக்ஷிகாயாம் கண்டநே — அ. ஸ. ii, 535.]

வங்கிசம்—முதுகெலும்பு, குலம், சமூகம், மூங்கில். [1: வம்ஶ-ஸ்து ப்ருஷ்டஸ்யாஸ்தி—வை. 178, 131. 2-4: வம்ஶோऽந்வய: ஸமூ-ஹஶ்ச... வேணவ:—அ. கோ. 882.]

இங்கிதம் — மனக்குறிப்பின் தொழில், கமனம், புணர்ச்சி. [1, 2: இங்கிதம் து ஸ்வசேஷ்டாயாம் மநோகதே ச—அ. ஸ. iii, 241. கமனம்—போதல். 3: இங்கிதம் ரதி ... —நா. ரு. iii, 180.]

சங்கிதை — புராண வேதங்களிற் சில பகுதி, சாத்திரம். [1, 2: ஸம்ஹிதா ... ஶாஸ்த்ரவேதைகதேஶயோ: — அ. ஸ. iii, 299. புராணத்திற் பகுதி இதில் விடப்பட்ட தாயினும் சங்கர ஸம்ஹிதை முதலியன ஸ்காந்த முதலிய புராணங்களில் உண்மை பிரசித்தம். டீகைகாரர் 'ஶாஸ்த்ரவேதைகதேஶ' என்று தனியே பிரித்ததும் கவனிக்கத்தக்கது.]

84. சங்கியை விசார மெண்ணுஞ் சங்குரந் திமிசு தேரே
அங்கிரி மரவேர் காலா மங்ஙன மாங்கத் தன்மை
பொங்குதல் கிளர்தல் கூர்தல் பொலிதல்பொங் கிடல்சோ ரூக்கல்
குங்குமஞ் செந்நி றஞ்செஞ் சாந்தொடு மரமுங் கூறும்.

சங்கியை—விசாரம், எண் [1, 2: ஸங்க்யா ஸங்க்யாநே விசாரே ச —அ. ஸ. ii, 376.]

சங்குரம்—திமிசு, தேர். [1, 2: ஶங்குர: ஸ்யந்தநே வ்ருக்ஷே—அ. ஸ. iii, 546. திமிசு-ஓர் மரம்.]

அங்கிரி—மரவேர், கால். [1, 2: அங்க்ரி: பாதத்ருமூலயோ:—அ. கோ. 703.]

அங்ஙனம்—ஆங்கு, அத்தன்மை. [1, 2: அக. 'அங்ஙன்'—நிக. 51.]

பொங்குதல்—கிளர்தல், மிகுதல், பொலிதல், பொங்கிடல், சோறு சமைத்தல். [1-5: அக.]

குங்குமம்—செந்நிறம், செஞ்சாந்து, குங்குமமரம். [1: அக. 2: குங்குமேஂ; ..., ... லோஹிதவந்நஂ — சு. கோ. II, vi, 123, 124. 3: பிங். ix, 8. குங்குமஂ—ஸ. அக.]

85. சங்காசஞ் சமீப மொப்பா மங்கார்ரக் தழலி ருந்தை
சிங்காணம் வளைமண் ணின்பாத் திரமூக்கின் மலங்கிட் டப்பேர்
சிங்காரம் யானை யின்பூ டணஞ்சிந்தூ ரங்கை செய்யுஞ்
சிங்காரம் நவர சத்தொன் றிலவங்கம் பொடியுஞ் செப்பும்.

சங்காசம்—சமீபம், ஒப்பு. [1-2: ஸஂகாஶ: ஸமீபெ஽ஸ்திகெ— சு. ஸ. iii, 722.]

அங்காரம்—நெருப்பு, கரி. [1: அஙாரோ உஹநஸ்ஸ்வ:—வெ. 196, 16. 2: அஙாரோ஽லாதகெஉல்முகெ — சு. கோ. II, ix. 30. இங்கு அங்காரம் எரிகொள்ளியென்று பொருள்படுகின்றது. ஸ. அக. யில் 'கரி' யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

சிங்காணம்—வளைமண்ணின் பாத்திரம், மூக்கு மலம், இரும்புக் கிட்டம். [1-3: ஶிஙாணஂ காவபாத்ரெ ஸ்யாக லோஹநாஸிகயோர்மலெ—மே. ண, 81.]

சிங்காரம்—யானையின் பூடணம், சிந்தூரம், கை செய்யுஞ் சிங்காரம், நவரசத் தொன்று, இலவங்கம், பொடி. [1, 2, 4-6: ஶ்ருஙாரோ மஜ மண்டநெ; ... ரஸபெதெ ச ஶ்ருஙாரஂ நாமஸஂஹவெ, சூர்ணெ லவஙு-லவஙெ ச—சு. ஸ. iii, 607, 608. 3: அக.]

86. பிங்கம்பொன் னிறஞ்சிசுவாம் பிங்கலம்பிங் கலந்தைபொன்மை
பிங்கலைவா மகப்பிடிபொன் னிறப்பெண்வலச் சரமாந்தை
சங்கினியோர் நாடிசத புப்பியோர் சாதிப்பெண்
கங்குதீப் பொறிவரம்பி னருகுகருந் தினைமுப்பேர்.

பிங்கம் — பொன்னிறம், சிசு. [1, 2: பிஙஂ பாலகெ பிஶஙெ —சு. ஸ. ii, 35.]

பிங்கலம்—பிங்கல நிகண்டு, பொன்மை. [1: அக. 2: பிஙல: கபிலெ—சு. ஸ. iii, 660. திவா. viii, 49.]

பிங்கலை—தென்றிசைப் பெண்யானை, பொன்னிறப்பெண், வலச சரம், ஆந்தை. [1, 3: பிஙலா குமுதஸ்த்ரியாஂ, ... நாடீபெதெ —

சு. வ. iii, 661. 2: பிங்கலம் பொன்னிறமென்னும் பொருளதாதலின் பிங்கலை பொன்னிறப் பெண்ணுக்குப் பெயராயிற்று. 4: உ௳-கெவெடி ஹிக்ஷா ஸ்ராக கநகாக்ஷீ வ விஜயா—வெ. 27, 42.]

சங்கினி—ஓர் நாடி, சதபுட்பி, ஓர் சாதிப்பெண். [1: ஶங்கினீ — ஸ. அக. 2, 3: ஶங்கினீ ... வொரவஂஷ்ராஂ வய-ஹிதி — லெ. ந, 141.]

கங்கு — தீப்பொறி, வரம்பின் அருகு, கருந்தினை. [1: அக. 2: பிங். x, 230. 3: கஜு:—சு. கொ. II, ix, 20.]

87\. கங்க தங்குற் சிதந்தருக்கங் கங்குல் பரணி நாளிரவு
அங்க பாலி யுபமாதா வாலிங் கனங்கோ டியுமாகும்
இங்கந் தெரியாக் கருத்தங்க சேட்டை மநுடா திகளென்ப
சங்கி ராமம் ரணமேற்செல் வழியாற் றின்மே லணைசமரே.

கங்கதம்—குற்சிதம், தருக்கம். [1,2: கஜுத: என்னும் சொல் ஸ. அக. யில் சீப்பு என்னுப் பொருளிலும், ஓராசிரியர் பெயராகவும் வருமென்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இங்குக்குறித்த பொருள்களுக்கு ஆதாரம் அகப்படவில்லை.

கங்குல்—பரணி நட்சத்திரம், இரவு. [1: அக. 2: திவா. i, 117.]

அங்கபாலி—செவிலித்தாய், ஆலிங்கனம், கோடி. [1-3: சுஜுவாலீ வலீரஜெ ஸ்ராக்ஷோடிராலிவவாதநி—சு. வ. iv, 287.]

இங்கம்—தெரியாக் கருத்து, அங்கசேட்டை, ஜங்கமங்கள். [1-3: ஐஜு: ... ஜஜுஜெஹீதயொரவி — லெ. ம, 5. ஐஜுஂ நரீஜுநெத; கீவஂ ஜமதி — ஜ. கொ. 118, 119. சு. வ. ii, 30-லும் இப்பொருள்கள் காணப் படுகின்றன. 1, 2 பொருள்கள் 'இங்கித' என்னும் சொல்லின் பொருளாகும். தெரியாக் கருத்தங்கசேட்டை என ஒரு பொருளாக்கொண்டு தெரியாக்கருத்தை யுணர்த்தும் அங்கசேட்டை யெனவும் ஒன்று. சு. கொ. III, ii, 15, மகேசுவரர் டீகை இதனை 'சுஹிவாயாநாவெவஹிதவ' என்றது. இனி, மநுடாதிகள் மனிதன் முதலிய அசையும் பொருள்களை யெல்லாம் உணர்த்தும்.]

சங்கிராமம்—ரணமேற் செல்வழி, ஆற்றின்மேல் அணை, போர். [1: ஸஂக்ராம: — ஸ. அக. ஸஂக்ரொ உஜுஸஂவர: — சு. கொ. III, ii, 25. கடத்தற்கரிய வழியென்று பொருள்படுகிறது. 2: ஸஂக்ரம:— ஸ. அக. 3: ஸஂக்ராம:— சு. கொ. II, viii, 105.]

88. அங்க மிடம்பூ ணுருவகம்போ ரப்ர தாந முடலுடலின்
அங்க முபாயங் குறிமடிகோ தருகோர் தேய மோர்கூத்தாம்
சிங்கி யாடா தோடைவிட மிராகு வின்றாய் குறிசெப்புஞ்
சிங்கி சிங்கப் பெண்சிறுகத் தரிமஞ் சிட்டை தேம்புறுத்தல்.

அங்கம் — இடம்[1], பூண்[2], உருவகம்[3], போர்[4], அப்பிரதானம்[5], உடல்[6], உடலின் அங்கம்[7], உபாயம்[8], குறி[9], மடி[10], கோது[11], அருகு[12], ஓர் தேசம்[13], ஓர் கூத்து[14]. [1-4, 9-12, 14: अङ्को भूषारूपकलक्ष्मसु; चित्राजौ नाटकाद्यंशे स्थाने क्रोडेऽन्तिकागसोः —அ. ஸ. ii, 1, 2. चित्राजौ कौतुकसङ्ग्रामे என்று டீகைகாரர் எழுதுவதால் இங்குப் போர் விளையாட்டுப் போராம். 5-8, 12, 13: अङ्गमन्तिकगात्रयोः, उपसर्जनभेदे स्यात् सामर्थ्योपायप्रतीकयोः; अङ्गा नीवृद्विशेषे — அ. ஸ. ii, 29, 30. प्रतीकोऽवयवे என்பது டீகை.]

சிங்கி—ஆடாதோடை[1], விடம்[2], இராகுவின்தாய்[3], குறிசொல்லுஞ் சிங்கி[4], பெண்சிங்கம்[5], சிறுகத்தரி[6], மஞ்சிட்டை[7], தேம்புறுத்தல்[8]. [1, 3, 4, 6: सिंही स्वर्भानुजननी, वासाबृहत्योः क्षुद्रायाम्— அ. ஸ. ii, 591. क्षुद्रा இழிந்த மாது, ஆடும் மாது என்னும் பொருள்களில் வழங்குகின்றது. 2: சூடா. vi, 31. 5: सिंही—ஸ. அக. 7: मञ्जिष्ठा विकसा जिङ्गी—அ. கொ. II, iv, 90. 8: அக. சிங்கி—ஓர் நோய். சிங்கல்—இளைத்தல்.]

89. பங்கா ரம்நீர்க் குமிழிபுனற் பாசி சேது சோபாநம்
சங்கீ ரணமோ ரணியுடம்பா டசுத்தம் நிறைவுங் கலந்ததுமாம்
சங்கு கர்ந மொட்டகங்கத் தபங்கோ வேறு கழுதைப்பேர்[சொல்.
சங்கு லம்வியா குலஞ்செறிவாய் நிறைவுற் றதுதம் மிற்பகைச்

பங்காரம் — நீர்க்குமிழி, நீர்ப்பாசி, அணை, சோபானம். [1-4: पङ्कारो जलकुब्जके; सोपाने शैवले सेतौ—அ. ஸ. iii, 566, 567.]

சங்கீரணம்—ஓர் அணி, உடம்பாடு, அசுத்தம், நிறைவு, கலந்தது. [1: संकीर्णम्—काव्यादर्शः, ii, 7. 2: संकीर्णम् — அ. கொ. III, i, 109. அங்கீகிருத மென்பது பொருள். 3, 4: संकीर्णौ निचिताशुद्धौ— அ. கொ. III, iii, 56. 5: संकीर्णम्—அ. கொ. III, i, 85.]

சங்குகர்ணம் — ஒட்டகம், கழுதை, கோவேறுகழுதை. [1, 2: शङ्कुकर्णौ रासभोष्ट्रौ—வை. 268, 88. 3:]

சங்குலம்—வியாகுலம், செறிவாய் நிறைவுற்றது, தம்மிற்பகைச் சொல். [1, 2: ஸம்குலம் வ்யாகுலே வ்யாப்தே — ம. கோ. 827. 3: ஸம்குலக்லிஷ்டே பரஸ்பரபராஹதே — அ. கோ. I, vi, 19. உதாரணம் 'என் தாய் மலடி' யென்பது; 'குருடன் பார்க்கிறான், செவிடன் கேட்கின்றான்' என்பதுமாம்.]

90. சங்கதிஞா னந்தொடர்பு கூட்டங்கூட் டரவாஞ்
சங்கிரக முடம்பாடீட் டுத லுயர்ச்சி சுருக்கம்
சங்கமோர் நிதிசிறுநா குணநுதலெண் போரெண்
சவைபிராணித் திரள்புலவர் சங்குகுழாம் புணர்ச்சி
பங்கம்நீர்த் திரைகுடிலம் சேறுபின்னந் தோல்வி
பயம்பாவ முரோமமோர் நோய்பிளப்பீ ரைம்பேர்
சங்கரமா பத்துவிட முடம்பாடு கலப்புச்
சமர்கரும நிச்சயம்வன் னிக்காய்குப் பையுமே.

சங்கதி—ஞானம், தொடர்பு, கூட்டம், கூட்டரவு, [1,2: ஸம்கதிர்ஜ்ஞாநஸம்கயோ:— அ. ஸ. iii, 301. 3: ஸம்ஹதி:— அ. கோ. II, v, 40. 4: ஸம்கதி:— ஸ. அக.]

சங்கிரகம் — உடம்பாடு, ஈட்டுதல், உயர்ச்சி, சுருக்கம். [1: ஸம்க்ரஹ:— ஸ. அக. 2-4: ஸம்க்ரஹோ ... உத்தூஜே க்ரஹஸம்க்ஷேபயோரபி— மே. ஹ, 25.]

சங்கம்—ஓர் நிதி[1], சிறு நாகுணம்[2], நெற்றியெலும்பு[3], ஓர் எண்[4], சபை[5], பிராணித்திரள்[6], புலவர்[7], சங்கு[8], குழாம்[9], புணர்ச்சி[10]. [1-3, 8: ஶங்க: கம்பௌ நிதிபேதே ஸ்யாந்நக்யாம் பாலாஸ்தநி — அ. ஸ. ii, 26. சிறு நாகுணம் ஒரு கந்ததிரவியம். 4: ஸம்க்யாபேதேऽபி ஶங்க: ஸ்யாத் —வை. 282, 27. 5-7, 9: ஸம்க:— ஸ. அக. ஸம்கஸார்தௌ து ஜந்துபி: — அ. கோ. II, v, 41. 10: ஸம்க: ஶ்லேஷே ... — ம. கோ. 104. ஶ்லேஷ:—புணர்ச்சி.]

பங்கம் — நீர்த்திரை[1], குடிலம்[2], சேறு[3], பின்னம்[4], தோல்வி[5], பயம்[6], பாபம்[7], உரோமம்[8], ஓர் நோய்[9], பிளப்பு[10]. [1, 2, 4-6, 9, 10: பங்கஸ்தரங்கே பேதே ச ருக்விஶேஷே பராஜயே, கௌடில்யே பய விச்சித்த்யோ: — அ. ஸ. ii, 37. 3, 7: பங்கோऽஸ்த்ரீ கர்தமே — அ. ஸ. ii, 12. 8:]

சங்கரம்—ஆபத்து[1], விடம்[2], உடம்பாடு[3], கலப்பு[4], சமர்[5], கரும நிச்சயம்[6], வன்னிக்காய்[7], குப்பை[8]. [1-3, 5-7: ஸம்கரோऽங்கீக்ருதௌ யு-

ஜேத்ரியாகாரே விஷாவஹோ:, ஸம்ஹாரம் தத்ர ஹேமே ஶஸ்த்ரா:—க. ஸ. iii, 609. 4, 8: ஸங்கரோ ராஜ்ஞதக்ஷிஷ்டே ஜேமநே—உ. கொ. 720.]

91. மங்கலியம் வெளித்துவார வழிதயிரோ ரகில்வில்
 வத்திராய் திருமரஞ்சுக் கழகிதுவெண் கடலை
மங்கலியை சதபுட்பை வெள்வசம்பு ஞாழல்
 வன்னிகவிழ் தும்பைசங்க புப்பிசுமங் கலையாம்
சங்குவெண்சங் கிலைநரம்பின் றிரளாப்போ ராயு
 தங்கைவளை யாண்குறிநீர்ப் பன்றிகுற்றி யோரெண்
அங்குசநூ லாதியினுண் ணுனிகிரண மருக்கன்
 அங்குரம்செென் முளையிரத்த நீருரோ மமுமே.

மங்கலியம்—வெளித்துவாரவழி[1], தயிர்[2], ஓர் அகில்[3], வில்வம்[4], திராய்[5], அரசமரம்[6], சுக்கு[7], அழகிது[8], வெண்கடலை[9]. [1: 2, 4-6, 8, 9: உஜ்ஜ்வலா ராஜிவிரோஸ்ஸ்வஸ்தே த்ராயமாணே உஸஞ்ஜரகே; விஶ்வே உஜ்ஜ்வலம் தத்ர உயுக்தே—க. ஸ. iii, 491, 492, 3: காலாஹரா தத்ர உஜ்ஜ்வலா—வெ. 132, 216. 7:]

மங்கலியை—சதபுட்பை[1], வெள்வசம்பு[2], ஞாழல்[3], வன்னி[4], கவிழ் தும்பை[5], சங்க புட்பி[6], சுமங்கலை[7]. [1-6: உஜ்ஜ்வலா ... ஶமீ, ஶதவாஷ்வா ஶாகூவவா த்ரிபஜ்ஜா: ஶஜ்வவாஷ்வவி; சுய:வாஷ்வீ—க. ஸ. iii, 492, 493. 7: உஜ்ஜ்வலா—ஸ. அக.]

சங்கு—வெண்சங்கு[1], இலை நரம்பின் திரள்[2], ஆப்பு[3], ஓர் ஆயுதம்[4], கைவளை[5], ஆண்குறி[6], நீர்ப்பன்றி[7], குற்றி[8], ஓர் எண்[9]. [1: ஶஜ்வ: —ஸ. அக. 2-4, 6, 7, 9: ஶஜ்க: வத்ரஶிராஜாயெ ஸம்வ்யாகீலகஶம்ஹா-ஷா; யாதோஸ்த்ருஹேஷயோரூஜெ — க. ஸ. ii, 17, 18. 2: இலை, நரம்பின் திரள் எனப்பிரித்து இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம். ஶஜ்க: வர்ண விராஜாயெ — நா. ர. ii, 6. 5: திவா. vii, 69. 8, ஶஜ்க: ... ஸ்தாணௌ—நா. ர. ii, 6. ஸ்தாணு என்பது குற்றியென்றும் சிவனென்றும் பொருள்படும். மேல் க. ஸ. ii, 17, 18-ல் சம்பு வென்று பிந்திய பொருள் தெளிவாகத் தழுவப்பட்டது. மூலத்தில் குற்றியென்னும் பொருள் தழுவப்பட்டுளது.]

அங்குசு—நூலாதியின் நுண்ணிய நுனி, கிரணம், சூரியன். [1-3: அம்ஶு: ஸூத்ராதிஸூக்ஷ்மாம்ஶே கிரணே வஸ்தீயிதே—க. ஸ. ii, 530.]

அங்குரம்—நெல்லாதியின் முளை, இரத்தம், நீர், உரோமம். [1-4: அங்குரோ ரோமணி ஸலிலே ருதிரேऽபி நவோத்கமே—அ. ஸ. iii, 511.]

92. அங்கா ரகம்நெருப்புக் கொள்ளியும்பொற் குறிஞ்சியுமாம்
அங்கா ரிகைகரும்பின் றடிமுருக்கி னலர்க்கொத்து
அங்கா ரிணிகதிரோ னீங்குதிசை யழற்சட்டி
அங்கா ரிதம்நீரு யதுபலா சலர்த்திரளே.

அங்காரகம்—நெருப்புக் கொள்ளி, பொற்குறிஞ்சி. [1, 2: அங்கா-ரக உல்முககாம்ஸ்யே ... குருண்டகே—அ. ஸ. iv, 1.]

அங்காரிகை — கரும்பின் தடி, முருக்கம்பூக் கொத்து. [1, 2: அங்காரிகா வேக்ஷுதண்டே கிம்ஶுககோரகே — மே. க, 174. முண் முருக்கின் அரும்பென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

அங்காரிணி — சூரியன் நீங்குந் திசை, தீச்சட்டி. [1, 2: அங்கா-ரிணீ ஹஸந்த்யாம் ச ஹாஸ்கரத்யக்ததிஶ்யபி—மே. ண, 89.]

அங்காரிதம் — நீறுனது, பலாசின் பூத்திரள். [1, 2: அங்காரிதம் த்வ ஹஸ்மிதே; பலாஶகலிகோத்கமே — அ. ஸ. iv, 96, 97. பலாசின் அரும்பு அலர்கை யென்பதே ஸம்ஸ்கிருத வாக்கின் பொருள்.]

93. சங்ககந் தலைவினேய் சங்கு கைவளை
சங்கடம் நெருக்கமா மிடம்வ ருத்தமும்
அங்கண முற்றமிற் பகுப்புத் தூம்புவாய்
அங்கதந் தோளணி வசைச்சொல் பொய்யுமாம்.

சங்ககம்—தலைநோய், சங்கு, கைவளை. [1-3: ஶங்கக:—ஸ. அக.]

சங்கடம்—நெருக்கமான இடம், வருத்தம். [1: ஸங்கடம் நா து ஸம்பாத: — அ. கோ. III, i, 85. 2: ஸங்கடம்—ஸ. அக.]

அங்கணம் — முற்றம், வீட்டின் ஒரு பகுதி, சலதாரை. [1, 2: அங்கணம் சத்வராஜிரே—அ. கோ. II, ii, 13. 3: திவா. v, 161.]

அங்கதம்—தோளணி, வசைச்சொல், பொய். [1: அங்கதம் து கேயூரே—அ. ஸ. iii, 318. திவா. vii, 67. 2: பிங். x, 8. 3: அக.]

94. சங்கதக் திடமிணக் கச்சொற் சார்ந்தது
சங்கர னுருருத் திரன்ச தாசிவன்
சங்கரு டணன்றிரு மால லாயுதன்
சங்கையச் சம்முழந் தாள்சந் தேகமே.

சங்கதம்—திடம், இணக்கச் சொல், சார்ந்தது. [1, 3: ஸங்கதம் மிலிதே ஊர்ஜே—அ. ஸ. iii, 298. 2: ஸங்கதம் ஹ்ருதயங்கமம்—அ. கோ. I, vi, 18.]

சங்கரன்—ஓர் உருத்திரன், சதாசிவன். [1: ஶங்கர: — ஸ. அக. 2: ஶங்கர:—அ. கோ. I, i, 32.]

சங்கருடணன்—திருமால், பலராமன். [1: ஸங்கர்ஷண:—ஸ. அக. திருமாலின் வியூக மூர்த்தங்கள் நான்கனுள் ஒன்று. 2: ஸங்கர்ஷண:—அ. கோ. I, i, 25.]

சங்கை—அச்சம், முழந்தாள், சந்தேகம். [1, 3: ஶங்கா த்ராஸாதங்க-ஸம்ஶயே பயே—அ. ஸ. ii, 17. 2: ஜங்கா—அ. கோ. II, vi, 72.]

95. கங்க ணங்கர சூத்திரங் கையணி
சிங்க மோர்விலங் கோரிரா சிப்பெயர்
அங்க ராகமெய்ப் பூச்சுமெய்ச் சட்டையாம்
அங்கியங் கப்பை கார்த்திகை யக்கினி.

கங்கணம்—கையிற் கட்டுங் காப்புக்கயிறு, கையணி. [1, 2: கங்கணம் கரபூஷணே, ... ஹஸ்தஸூத்ரே ச—அ. ஸ. iii, 186.]

சிங்கம்—ஓர் விலங்கு, ஓர் இராசி. [1, 2: ஸிம்ஹஸ்து ராஶிபே-தே ம்ருகாதிபே—அ. ஸ. ii, 590.]

அங்கராகம் — உடற்பூச்சு, உடற்சட்டை. [1: அங்கராக: — ஸ. அக. 'பரிமளப்பூச்சு.' 2: அங்கரக்கா?]

அங்கி—உடற்சட்டை, கார்த்திகை, அக்கினி. [1: சூடா. vii. 73. 2: திவா. i, 79. 3: அக்னி:—அ. கோ. I, i, 56.]

96. கங்க பத்திரங் கழுகின் சிறைகணை
மங்கலை மங்கலப் பெண்வெள் ளறுகு
புங்கவ மிடப மருந்து சிரேட்டம்
மங்கலம் பொலிவு சுபஞ்சுப வாழ்த்தே.

கங்கபத்திரம்—கழுகின் சிறை, அம்பு. [1: கஜ்கவத்ர—ஸ. அக. 2: திவா. vii, 8. கஜுஶமெஸ்ரா*ஸுநாராவ: கஜ்கவத்ருஶீ ஃ-வ: — வெ. 119, 361.]

மங்கலை — மங்கலப்பெண், வெள்ளறுகு. [1: ஃஜுஆ — ஸ. அக. 2: ஃஜுஆ ஶெவதஃஷ்ஷிகா—ஈ. ஸ. iii, 670.]

புங்கவம்—எருது, மருந்து, சிரேட்டம். [1-3: வ-ஂமவொ மவி வெஷஜெ வுயாநெ—ஈ. ஸ. iii, 700.]

மங்கலம்—பொலிவு, சுபம், சுபவாழ்த்து. [1: ஃஜுஆஂ—ஸ. அக. 2: ஃஜுஆஂ வ-ந:; கஆ்ராணெ—ஈ. ஸ. iii, 669, 670. 3: அக.]

97. இங்கு பெருங்கா யத்தோ டிவ்விடம்
கொங்கு மலர்த்தா தோர்தமிழ் நாடு
பங்கு முடவன் சனிபாதி கூறு
பங்குனி யுத்திர நாளோர் மாதமே.

இங்கு—பெருங்காயம், இவ்விடம். [1: ஹிஜு — ஈ. கோ. II, ix, 40. 2: அக.]

கொங்கு—மலர்த்தாது, ஓர் தமிழ்நாடு. [1: திவா. iv, 252. 2: அக.]

பங்கு—முடவன், சனி, பாதி, கூறு. [1: வஜு:—ஈ. கோ. II, vi. 48. 2: வஜு:—ஸ. அக. 3: பிங். x, 719. 4: அக.]

பங்குனி—உத்திர நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1, 2: ஃஹ-நஜு-நெ ஃஆவெ நக்ஷெத்ரு ஹ-நீ ஃஸுகா' ஜதி ரொவஸுநா:—ஈ. கோ. 1, iv, 15. வியாக்யா சுதை.]

98. பங்குர மென்ப நசிப்பொடு கோணல்
அங்குலி கைவிர லியானைக் கையினுனி
இங்குலி கஞ்சிவப் புச்சாதி லிங்கம்
செங்கை சிவந்தகை யாதிரை நாளே.

பங்குரம்—நசிப்பு, கோணல். [1, 2: ஹஜு-ரெள வக்ரு நஶ்வரெள —ஈ. ஸ. iii, 577.]

அங்குலி—கைவிரல், யானைக்கையின் நுனி. [1, 2: ஃஜு-ஷி: கர-ஶாவாயாஂ கஷிணாயாஂ மஜவஸ்ய வ—ஈ. ஸ. iii, 618.]

இங்குலிகம் — சிவப்பு, சாதிலிங்கம். [1, 2: அ. வி. நி. 67. 2: ஹிஜ்ஜுலீ—ஸ. அக.]

செங்கை—சிவந்த கை, திருவாதிரை நட்சத்திரம். [1: செம்மை+கை. 2: திவா. i, 82.]

99. சங்கா டிகைமூக் கிரட்டை தொழுத்தை
சங்கா தந்திர ளோர்நிரை யங்கொலை
சங்கா ரங்கொலை குப்பை யழிப்பாம்
வங்கா ரம்பொனு லோகக் கட்டியே.

சங்காடிகை—மூக்கு, இரட்டை, படுவி. [1-3: ஸங்வாடி கா த்ரகுட்டநீ ஸ்ராணயுக்ஷே—சு. ஸ. iv, 38.]

சங்காதம்—திரள், ஓர் நரகம், கொலை. [1-3: ஸங்வாத: ஸ்ராகவுங்வலி வாதெ ஸஂஹதெள நரகாந்தரெ—ஜெ. த, 166.]

சங்காரம்—கொலை, குப்பை, அழிப்பு. [1: 2: ஸஂகாரொ௨வகரெ—சு. ஸ. iii, 610. 3: ஸஂஹார:—ஸ. அக.]

வங்காரம்—பொன், உலோகக் கட்டி. [1-2: அக.]

100. சாங்கரி குகன்க ணேசன் தாங்கலே சுமத்த லேரி
ஞாங்கர்வேற் படையு முன்பும் பக்கமு மேலு நாற்பேர்
ஓங்கலே வெற்பு மூங்கி லுயர்தலோங் குதலெ ழூச்சி
சாங்கிகன் விசையுற் றோடு பவன்சங்க வினைஞ னென்ப.

சாங்கரி—குகன், கணேசன். [1, 2: ஶாஂகரீ ஸ்கந்தஹெரம்பெள—நா. ர. iii, 345.]

தாங்கல்—சுமத்தல், ஏரி. [1, 2: அ. வி. நி. 63.]

ஞாங்கர்—வேற்படை, முன்பு, பக்கம், மேல். [1-4: சூடா. xi, ரு, 3.]

ஓங்கல்—மலை, மூங்கில், உயர்தல், ஓங்குதல், எழுச்சி. [1-3: பிங். x, 216. 4: அக. 5: அக.]

சாங்கிகன் — விசையுற்றோடுபவன், சங்கவினைஞன். [1: ஜஙாவாகிகஜாஙிகெள — சு. கொ. II, viii, 73. 2: ஸ்ராஙாஙிக: காஙிவிக:—சு. கொ. II, x, 8.]

101. பாங்கர் தோழர் பக்கமிடந் தீங்கு நவைபா வந்துட்டம்
ஏங்க லொலித்தன் மயிற்குரலோ டிளைத்த லழுத லிரங்கற்பேர்
தூங்கல் யானை தாழ்தனடித் திடல்சோம் புறங்க றூங்குதலாம்
தேங்க றதும்பல் திடுக்கிடற்பேர் நீங்கல் பிரிதல் செல்லுதலே.

பாங்கர்—தோழர், பக்கம், இடம். [1: திவா. ii, 150. 2: திவா. v, 229. 3: திவா. v, 227.]

தீங்கு—குற்றம், பாபம், தீது. [1, 2: பிங். x, 616. 3: பிங். vii, 129.]

ஏங்கல்—ஒலித்தல், மயிற்குரல், இளைத்தல், அழுதல், இரங்கல். [1: திவா. x, 171. 2: பிங். viii, 8. 3: வழக்கு. 4: திவா. ix, 32. 5: அக.]

தூங்கல்—யானை, தாழ்தல், நடித்திடல், சோம்பு, உறங்கல், தூங்குதல். [1: திவா. iii, 4. 2, 3: திவா. xi, 132. 4: திவா. viii, 164. 5: வழக்கு. நிகண்டுகளில் தூங்கல் நிரம்பாத்தூக்கம் என்று படிக்கப்பட்டுளது. 6:]

தேங்கல்—ததும்பல், திடுக்கிடல். [1-2: அக.]

நீங்கல்—பிரிதல், செல்லுதல். [1: சூடா. ix, 43. 2: திவா. ix, 38.]

102. வாங்கல் வளைதல் கொளலிழுத்தல் சார்ங்க மால்வில் விற்பொது வாம்
வீங்கல் பருத்த லேக்கறற்பேர் வேங்கை புலிபொன் னோர்மரப் பேர்
ஆங்கவ் விடத்தோ டொப்பென்ப வூங்குவ் விடமுன் னதமிகுதி
பாங்கு முறைமை யுரிமையிடம் பக்க மழகு நன்மைப்பேர்.

வாங்கல்—வளைதல், கொள்ளல், இழுத்தல். [1-3: அக.]

சார்ங்கம்—திருமால் வில், விற்பொது. [1-2: ஶார்ங்கம் விஷ்ணுதநு: ஶார்ங்கம் தநு:—அ. வ. ii, 48.]

வீங்கல் — பருத்தல், ஏக்கறல். [1: அக. 2: வழக்கு. 'சோற்றுக்கு வீங்கி.']

வேங்கை—புலி, பொன், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1071.]

ஆங்கு—அவ்விடம், ஒப்பு. [1: சூடா. xi, ந, 2. 2: பிங். vii, 531.]

ஊங்கு — உவ்விடம், உன்னதம், மிகுதி. [1,2: அக. 3: சூடா. viii, 7.]

பாங்கு—முறைமை, உரிமை, இடம், பக்கம், அழகு, நன்மை. [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 162. 3: பிங். iv, 272. 6: வழக்கு.]

103. தூங்காமை சோர்வில் விழிப்புடைமை சோம்பின்மை
ஆங்காரஞ் சுட்ட கரித்திர ளகங்காரம்
காங்கேயம் பொன்முத்தக் காசுகம லத்தின்வேர்
காங்கேயன் தெய்வ விரதன்கந் தக்கடவுள்.

தூங்காமை—சோர்வில்லாத விழிப்புடைமை, சோம்பின்மை. [1: சோர்வில்லாமை அரசர்குணங்களுள் ஒன்று—அக. விழிப்புடைமை வேறு பொருளுமாகலாம். 2: தூங்கல் சோம்பு, அஃதின்மை தூங்காமை.]

ஆங்காரம்—சுட்ட கரித்திரள், அகங்காரம். [1: குஜாஙு — ஸ. அக. 2: ஃஹங்காஙு: என்னும் சொல்லின் தற்பவம்.]

காங்கேயம்—பொன், முத்தக்காசு, தாமரையின் வேர். [1-3: ஶாஜெயம் ஸுவணெ-ஹுஸயொ:; கஸெஙுணி — கு. ஸ. iii, 478. கஸெஙு ஒருவகைப் புல்லின் வேர். தாமரைவேர் என்றதற்கு ஆதாரம் ஏற்படவில்லை.]

காங்கேயன்—பீஷ்மன், கந்தக்கடவுள். [1-2: ஶாஜெயொ ஶாஜ-வஸ்கநஹீஷ்யொ:—கு. ஸ. iii, 478.]

சகர வெதுகை

104. கசடுகுற் றங்க ளங்கங் கசிபுகூ றையுஞ்சோ றும்பேர்
அசதிகற் பிலாண யச்சொல் அசந்திமல் லிகைதீச் சட்டி
அசநிவச் சிராயு தந்தீச் சட்டியோ டனலே றென்ப
அசமூவாண் டுறுநெல் லாடாம் அசுபமே தீமை பாவம்.

கசடு—குற்றம், களங்கம். [1, 2: பிங் x, 231.]

கசிபு — கூறை, சோறு. [1, 2: கஶிபுரந்நாச்சாதநயோ: — ச. ஸ. iii, 433.]

அசதி—கற்பிலாள், நயச்சொல். [1: அஸதீ—ஸ. அக. 2: திவா. x, 56.]

அசந்தி — மல்லிகை, தீச்சட்டி. [1, 2: ஹஸந்தீ ...; ஶ்ரீகாஜாத்யா- யாநேஷ்ட்யாஞ்ச—ச. ஸ. iii, 305, 306.]

அசநி—வச்சிராயுதம், தீச்சட்டி, இடி, [1, 3: அஶநிர்வஜ்ரவித்யு- தோ:—ச. ஸ. iii, 348. வித்யுத் சாதாரணமாக மின்னல் என்று பொருள்படினும் இடி யென்னும் பொருளும் ஸ. அக. யிற் காணப்படு கின்றது. 2: ஹஸந்யங்காரதாந்யபி—வை. 163, 109.]

அசம்—மூவாண்டுறு நெல், ஆடு. [1: சூடா. xi, ச, 9. 'அஜ' ஓர் நெல்—ஸ. அக. 2: அஜ:—ச. கொ. III, iii, 30.]

அசுபம்—தீமை, பாபம். [1, 2: அஶுபம்ஹ—ஸ. அக.]

105. கசமத கயம்வ றட்புண் டலைமயிர் கட்டு நாற்பேர்
குசமரப் பொதுத ருப்பை கொங்கைநீர் தாம்போர் தீவாம்
நிசமெய்நித் தியந்த னுது நிசைமஞ்ச ளிராத்தி ரிப்பேர்
விசனென்ப மனுட னுய்கன் விசிகந்தோ மரமம் பென்ப.

கசம்—மதயானை, வறட்புண், தலைமயிர், கட்டு. [1: உதஜ்ஜோ கஜா: — ச. கொ. II, viii, 34. கஜ: யானையென்றுதான் பொருள்படும். கயத்திற்கு வேறு பொருள்களு முண்மையின் அவற்றை நீக்கற்கு மத மென்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது போலும். 2-4: கச: ஶுஷ்கவ்ரணே கேஶே பந்தே—ச. ஸ. ii, 54.]

குசம்—மரப்பொது, தருப்பை, கொங்கை, நீர், தாம்பு, ஓர் தீவு. [1: குஶோ வ்ருக்ஷே—அ. ஸ. ii, 66. 2, 4: குஶோ ... த்வீபே..., ...குஶம் ஜலே—அ. ஸ. ii, 532. 3: ஸ்தநௌ குசௌ—அ. கோ. II, vi, 77. 5, 6: குஶோ ... யோக்த்ரே த்வீபே—வி. ப்ர. ஶ, 2.]

நிசம்—மெய், நித்தியம், தனது. [1: அக. 2, 3: நிஜோ நித்யே ஸ்வகீயே ச—அ. ஸ. ii, 70.]

நிசை—மஞ்சள், இராத்திரி. [1, 2: நிஶா ஹரித்ராயாம் ராத்ரௌ—அ. ஸ. ii, 537.]

விசன் — மனிதன், வணிகன். [1, 2: விஶோ மநுஷ்யாஶ்ச வைஶ்யா விஶோ மநுஷ்யா நரா:—ஶா. கோ. 283.]

விசிகம்—இருப்புலக்கை, அம்பு. [1: 2: விஶிகோ ஸ்தூலகே ஶரே—நா. ர. iii, 66.]

106. அசிபடைக் கலம்வா ளோரா றவமதிச் சிரிப்பு மாகும்
குசியிரும் பாற்செ யப்பட் டதுகொடு வினைஞன் மத்தன்
மிசிசடா மாஞ்சி யோமம் சதபுட்பை சதபுப் பிப்பேர்
வசியுடற் றழும்பு கூர்மை கழுமுள்வாள் வசிய மென்றும்.

அசி—படைக்கலம், வாள், ஓர் நதி, அவமதிச் சிரிப்பு. [1: சூடா. xi, ச, 3. 2, 3: அஸி: வருணா நதீஸிநி நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது. — அ. ஸ. ii. 4: திவா. ix, 272.]

குசி—இரும்பாற் செய்யப்பட்டது, பாபி, வெறியன். [1: குஶீ லோஹவிகாரே—அ. ஸ. ii, 532. 2, 3: குஶாவே குசிபோலும். இவை யிரண்டும் ஒரு பதத்தின் பேதங்களே. குஶா பாபிஷ்டமத்தயோ:—வி. ப்ர. ஶ, 2.]

மிசி—சடாமாஞ்சி, ஓமம், சதபுட்பை, சதபுப்பி. [1-4: மிஸி: ஸ்த்ரீ மாம்ஸீ ஶதபுஷ்பாஜமோதயோ:— வி. ப்ர. ஸ, 12.]

வசி—உடற்றழும்பு, கூர்மை, கழுக்கடை, வாள், வசியம். [1: பிங். x, 981. 2, 5: திவா. xi, 200. 3: அக. 4: வஶீ:—ஸ. அக.]

107. உசிதமே மிதம்நி யாயம் யோக்கியம் பழக்க நாற்பேர்
கசிதலூ றுதலி ரங்க லுருகல்வேர்த் திடல்க வன்றல்
சசியமே பயிருங் காயும் சசிவன்மந் திரிச காயன்
அசிரங்காற் றுடல்சத் தாதி விடயந்தீ தவளை முற்றம்.

உசிதம்—மிதம், நியாயம், யோக்கியம், பழக்கம். [1, 3, 4: உசிதம் ... ஸஹ்யேஷு மிதெ ய-க்தேऽபி—ஸ. ஸ. iii, 242. 2: உசிதம் ந்யாய்யெ—வெ. 254, 13.]

கசிதல்—ஊறுதல், இரங்கல், உருகல், வேர்த்திடல், கவலைப் படல். [1, 3: அக. 2: அ. வி. நி. 81. 'கசிவு'. 4: சூடா. ix. 14. 'கசிவு'. 5: சூடா. viii, 64. 'கசிவு'.]

சசியம்—பயிர், காய். [1: ஸஸ்யம் — ஸ. அக. 2: வ்ருக்ஷாதீநாம் ஃபலம் ஸஸ்யம்—ஸ. கொ. II, iv, 15.]

சசிவன்—மந்திரி, சகாயன். [1, 2: ஸசிவ: ஸஹாயெऽமாத்யே—ஸ. ஸ. iii, 708.]

அசிரம்—காற்று, உடல், சத்தாதிவிடயம், தீ, தவளை, முற்றம். [1-3, 5, 6: அஜிரம் த்ரு-தெ காயெ விஷயெ த்ர்ணதிஂऽநிலெ—ஸ. ஸ. iii, 512. 4: அஶிரோ ... அக்ஷே—ஸ. ஸ. iii, 512.]

108. சுசிரமே நெருப்புப் பள்ளந் தொளைதொளைக் கருவி யும்பேர்
விசிரம்பம் பத்தி நேயம் விளையாட்டுக் கலக மென்ப
சிசுவென்ப குழந்தை குஞ்சாம் பசுபதி சிவன்றீத் தெய்வம்
பசுவுயி ரான்வெள் ளாட்டாண் பிரமத கணம்ரு காதி.

சுசிரம் — நெருப்பு, பள்ளம், துளை, துளைக்கருவி. [1-4: ஶு-ஷிரம் வாத்யமந்த்ரயோ:, ஶு-ஷிரோऽக்ஷௌ ஸரந்த்ரெ—ஸ. ஸ. iii, 607.]

விசிரம்பம் — பத்தி, நேயம், விளையாட்டுக்கலகம். [1-3: விஸ்ரம்ப: கெளிகலஹெ விஶ்வாஸெ ப்ரணயெ—ஸ. ஸ. iii, 451.]

சிசு—குழந்தை, குஞ்சு. [1: ஶிஶு: — ஸ. அக. 2: ஶிஶு:—ஸ. கொ. II, v, 38.]

பசுபதி—சிவன், அக்கினிதேவன், [1-2: பஶுபதி: பிநாகிநி ஹு-தாஶநெ—ஸ. ஸ. iv, 121.]

பசு—உயிர், ஆன், வெள்ளாட்டின் ஆண், சிவகணம், மிருக முதலி யன. [1: பஶு: — ஸ. அக. 2: பிங். x, 720. 3-5: பஶுஸ்ஸ்தாவரெ ஜீவ-மாத்ரெ, ப்ரமதெச்சாகெ ப—ஐ. ஸ. ii, 537.]

109. பிசுளம்நீர்க் காக்கை காஞ்சி மாமும்நீர்க் கடம்பும் பேசும்
இசைபண்சொல் லொலிபு கழ்ப்பேர் மிசைமேல்சோ றுயர்ச்சி [மேடு
கசைபரி முகத்தின் றம்பு கரிணிசட் டுவஞ்ச வுக்காம்
தசைவத்தி யூன்முன் றானை யவத்தைகோட் களின்ற சைப்பேர்.

பிசுளம்—நீர்க்காக்கை, காஞ்சிமரம், நீர்க்கடம்பு. [1-3. பிசுல-வொ நிசுலெ தொயவாயஸெ ஸாவகத்ருமெ — ஐ. ஸ. iii, 662.]

இசை—பண், சொல், ஒலி, புகழ். [1: அக. 2-4: பிங். x, 128.]

மிசை—மேல், சோறு, உயர்ச்சி, மேடு. [1, 4: பிங். x, 934. 2: சூடா. xi, ச, 13. 3: அக.]

கசை—குதிரை முகத்தின் தாம்பு, பெண்யானை, சட்டுவம், சவுக்கு. [1, 4: கஶா ஸ்ராஶ்வதாடநர்யாம் ரஜ்ஜௌ இதுவமணெஃபி வ நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.—ஐ. ஸ. ii. 2: கஶா கரெண்வாமு—ஐ. ஸ. ii, 55. 3: வஜா உஸ்ரீ ... —ஐ. ஸ. ii, 67.]

தசை—வத்தி, ஊன், முன்தானை, அவத்தை, கிரகங்களின் தசை. [1, 3, 4: உஶா வர்த்தாவவஸ்யாயாம் உஶாஸ்த்த வஸநாந்தயெ — ஐ. ஸ. ii. 536. 2: திவா. iii, 127. 5: உஶா—ஸ. அக.]

110. பசைபிசின் பசையி லாபம் பற்றிச்சை பசைவு சாரம்
அசைதலே துவளல் சோம்ப லாடலோ டுலாவல் தங்கல்
விசையனோர் வடுகன் மாலின் றுவாரிகன் விடையோன் பார்த்தன்
விசையையம் பிகைதற் பாங்கி சயைத்திதி வீரச் செல்வி.

பசை—பிசின்[1], பசை[2], இலாபம்[3], பற்று[4], இச்சை[5], பசைவு[6], சாரம்[7]. [1, 2, 4, 6, 7: அக. 3, 5: நிக. 77.]

அசைதல்—துவளல், சோம்பல், ஆடல், உலாவல், தங்கல். [1, 2, 4: அக. 3, 5: திவா. xi, 2.]

விசையன்—ஓர் வைரவன், திருமாலின் வாயில்காவலன், சிவன், அருச்சுனன். [1: 2: விஜய:— ஸ. அக.; அக. 3: பிங். ii, 89-ல்

விசயன் உருத்திரர் பதினொருவரில் ஒருவன் பெயராகப் படிக்கப்பட்டுளது. 4: விஜயோ ...; வாஜே— சு. ஸ. iii, 496, 497.]

விசையை—அம்பிகை, அம்பிகையின் பாங்கி, சயைத்திதி, துர்க்கை. [1-3: விஜயோஊதஷெஸாஹிபோவவி — சு. ஸ. iii, 497. 4: விஜயா—ஸ. அக.]

111. விசர்க்கமே மலங்க ழித்தல் கொடைதள்ளி விடல்வி டுத்தல்
இசித்தலீழ்த் திடலு ரித்த லிணுங்குதல் சிரித்த னாற்பேர்
விசித்திரம் பலநி றம்பே ரழகொடு வியப்பு மாகும்
இசைத்தலே புணர்த்தல் கட்டல் சொல்லலோ டொலித்த லென்ப.

விசர்க்கம்—மலங்கழித்தல், கொடை, தள்ளிவிடல், விடுத்தல். [1, 3: விஸர்:—ஸ. அக. 2, 4: விஸரோ...தாமஷாநயோ:—சு. ஸ. iii, 121.]

இசித்தல் — இழுத்திடல், உரித்தல், இணுங்குதல், சிரித்தல். [1, 3, 4: அக. இணுங்குதல் முரித்தல். 2:]

விசித்திரம் — பலநிறம், பேரழகு, வியப்பு. [1-3: விசித்ர:—ஸ. அக.]

இசைத்தல்—புணர்த்தல், கட்டல், சொல்லல், ஒலித்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 143. 4: திவா. x, 171.]

112. நிசர்க்கமே படைப்பி யற்கை நீசனே குறளன் றாழ்ந்தோன்
ஒசித்தலே யொடித்தல் சாய்த்த லூசலூ சுதலூஞ் சற்பேர்
நசித்தல்கே டுறலி றத்தல் நாசமே மரணங் கேடாம்
அசைத்தல்கட் டிடலாட் டற்பேர் ஆசையே திசையோ டிச்சை.

நிசர்க்கம் — படைப்பு, இயற்கை. [1, 2: நிஸர்: ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்வபாவே—சு. ஸ. iii, 114.]

நீசன்—குறளன், தாழ்ந்தோன். [1, 2: நீச: வஹேஸ்யஜே த்ருஷு—நா. ர. ii, 52.]

ஒசித்தல்—ஒடித்தல், சாய்த்தல். [1: திவா. ix, 25. 2: அக.]

ஊசல்—ஊசுதல், ஊஞ்சல். [1: அக. 'பதனழிதல்'. 2: பிங். vi, 569.]

நசித்தல்—கேடுறல், இறத்தல். [1, 2: நஶ் —ஸ. அக.]

நாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: நாஶ: ...ஶ்ரைத்யே வஶியுஷே
—அ. ஸ. ii, 536.]

அசைத்தல்—கட்டல், ஆட்டல். [1: திவா. ix, 142. 2: அக.]

ஆசை—திசை, இச்சை. [1-2: ஆஶா ககுபி த்ருஷ்ணாயாம்—
அ. ஸ. ii, 530.]

113. மசகங் கொசுகுத் திரநோய்ப்பேர் வசிரங் கசதிப் பலியுப்பாம்
விசதந் தூய்தா னதுவெண்மை விசரங் கூட்டம் படர்ச்சிகொலை
தசநங் கவசம் பல்லென்ப சுசம மெனல்சுந் தரமுவமை
வசம தீநம் பிரபுத்வ மின்மை வாஞ்சை சென்மமுமே.

மசகம்—கொசு, குத்திரநோய். [1, 2: மஶக: க்ஷுத்ரஜந்து-
ஹேதயோ:—அ. ஸ. iii, 72.]

வசிரம் — ஆனைத்திப்பலி, உப்பு. [1, 2: வஶிர: வாரிண்டு, ...
ஹஸ்திபிப்பல்யாம் ஸ்ரெ̆ஷ்டமவணே ஸ்ருத:—மே. ர, 208.]

விசதம்—தூய்தானது, வெண்மை. [1, 2: விஶதோ யவமெ ...
பாண்டுரே—நா. ர. iii, 226.]

விசரம்—கூட்டம், படர்ச்சி, கொலை. [1, 2: விஸரஸ்து ஸமூ-
ஹே ப்ரஸரேபி ச—அ. ஸ. iii, 598. 3: விஶர: — அ. கோ. II, viii,
115.]

தசநம் — போர்க்கவசம், பல். [1, 2: தஶந: ... தந்தே கவசே
—மே. ந, 74.]

சுசமம்—அழகு, உவமை. [1, 2: ஸுஷமம் ரூபிரே ஸமே—
அ. ஸ. iii, 467.]

வசம்—அதீனம், பிரபுத்துவமின்மை, வாஞ்சை, சென்மம். [1, 2:
ஆயத்தாப்ரபுத்வே ச வஶ: — த்ரி. மே. III, iii, 433. 'ஆயத்தம்
அதீநதா. வஶீபூதஸ்வ ஜநஸ்ய: அப்ரபுத்வம் அஸ்வாமித்வம் தயோ:'
என்பது வியாக்கியை. ஆயத்தாயாமப்ரபுத்வே ச வஶம் விது:
— மா. கோ. (50) த்திலும், அ. ஸ., வி. ப்ர., மே., ம. கோ., நா. ர.
முதலிய பல கோசங்களிலும் வஶ என்பதற்குப் பிரபுத்துவம் பொருளா
யுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3. ஸ்ப்ருஹாயாமபி வஶ: — மா. கோ.
737. 4: வஶ:—ஸ. அக.]

114. அசல மலையாப் பசைவின்மை யசிர னருக்கன் கனல்கவந்தன்
குசன்மத் தன்செவ் வாய்நரகா சுரனி ராம குமாரன்பேர்
விசிகை பாரக் கோல்வைத்ய சாலை வீடு தெருக்கருத்தாம்
அசிதஞ் சிரிக்கின் றதுகருமை வெலக்கூ டாத தலர்ந்ததுமே.

அசலம்—மலை, ஆப்பு, அசைவின்மை. [1, 2: ஶைலஶங்கு ஶிஸி-
லீலயோ:— ஸ. ஸ. iii, 617. 3: ஶைல—ஸ. அக.]

அசிரன் — சூரியன், அக்கினி, கவந்தன். [1-3: ஶுஸிரோரேஶ
ராக்ஷஸேஷு—ஸ. ஸ. iii, 512.]

குசன்—மத்தன், செவ்வாய், நரகாசுரன், இராமகுமாரன். [1, 4:
குஶோ ராமஸுதே ... உக்தயோ:—ஸ. ஸ. ii, 532. 2, 3: குஜோ
..., பூமே நரகஸ்யைஜே—ஸ. ஸ. ii, 66.]

விசிகை—கடப்பாரை, வைத்தியசாலை, வீடு, தெரு, கருத்து. [1, 4:
விஶிகா வனிதாயாம் ரத்யாயாம்—ஸ. ஸ. iii, 104. 2, 5: அக. 3:
]

அசிதம்—சிரிக்கின்றது, கருமை, வெல்லக்கூடாதது, அலர்ந்தது.
[1, 4: ஹஸித— ஸ. அக. 2: க்ருஷ்ண ... ஶ்ஸித ... — ஸ. கோ. I, v,
14. 3: ஶஜித—ஸ. அக.]

115. நிசிதம் நிறைவு கூர்த்ததுமாம் நிசுள மெய்ப்பை நீர்க்கடம்பு
சசிய கம்வா ளொடுதெங்கின் பேதஞ் சசிய நிறத்துமணி
கசியங் கசையி னடிக்குசித முளது பரியி னிடைகள்ளாம் [பேர்.
பிசுவோர் கண்ணோய் பஞ்சோர்கள் பிசுநன் கோளன் றுட்டன்

நிசிதம் — நிறைவு, கூர்த்தது. [1: நிஶிதஶாவிதே — வெ.
210, 230. 2: நிஶிதம்—ஸ. கோ. III, i, 91. சாணை முதலியவற்றால் கூராக்
கப்பட்டது.]

நிசுளம் — உடற்பை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: நிசுலஸ்த்வஜலே
நிசோலகே—ஸ. ஸ. iii, 651.]

சசியகம் — வாள், தெங்கின் பேதம், சசியநிறத்து மணி. [1-3:
ஸஸ்யகஸ்ஸ்யாத்குணைஸ் ஸமே நாரிகேலஸ்ய வாத்தரே — வி. ஸ. க,
121.]

கசியம்—கசையின் அடிக்கு உசித முளது, குதிரையின் இடை, கள். [1-3: கஶ்யம் மத்யே கஶார்ஹே ச ஹயமத்யே ச மத்யகே—ஶா. கோ. 592.]

பிசு—ஓர் கண்ணோய், பஞ்சு, ஓர் கள். [1-3: பிசுஸ்தூலே ஸுராந்தரே, குஷ்டரோகபேதே—நா. ர. ii, 49. ஸுராந்தரே என்பது ஓர் கள் எனப் பொருள்செய்யப்பட்டது. ஆயினும் பிசுஸ்தூலே ச குஷ்டே ச குஷ்டரோகபேதஸுராந்தரே என்னும் வி. ப்ர. (ச, 3) கோசத்திலும், மே. யிலும் 'ஸு' வுக்கு முன் அவக்கிரகம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யிலும் அசுரன் என்னும் பொருள் உளது. இனி, குட்டரோக மென்னும் பொருள் இங்குக் கண்ணோய் என்று வந்திருக்கிறது. பாடாந்தரங்களால் அப்பொருள் வந்திருக்கக்கூடும்.]

பிசுநன்—கோளன், துட்டன். [1, 2: பிஶுந: ஸூசகே கலே—ஶ. ஸ. iii, 384.]

116. பிசண்டமே பசுவி னங்கம் படுக்கையும் வயிறும் பேசும்
பசுங்கதிர் பீட்டை சோமன் பசும்புல்பைம் பயிர்பச் சைப்புல்
குசும்பமே கமண்ட லம்பொன் குங்குமங் குசும்பைப் பூவாம்
அசும்பென்ப கிணறூற் றுப்பொல் லாநிலம் வழுக்குப் பூமி.

பிசண்டம்—பசுவின் அங்கம், படுக்கை, வயிறு. [1-3: பிசண்ட: ஸ்யாத்பஶ்வங்கே ஶய்யாயாம் ஜடரேபி ச—நா. ர. iii, 112.]

பசுங்கதிர்—இளஞ்சூல், சந்திரன். [1: பிங். ix, 330. 2: பிங். ii, 133.]

பசும்புல் — பசுமையான பயிர், பச்சைப்புல். [1: திவா. iv, 184. 'பயிர்.' 2: பிங். ix, 348.]

குசும்பம் — கமண்டலம், பொன், குங்குமம், குசும்பைப்பூ. [1, 2, 4: குஸும்பம் து ஶாதகும்பே ஸ்யாத்புஷ்பாயாம் கமண்டலௌ—ஶ. ஸ. iii, 446. 3: குங்குமே ... குஸும்பமபி—வெ. 259, 50.]

அசும்பு—கிணறு, ஊற்று, பொல்லாநிலம், வழுக்குப்பூமி. [1: திவா. v, 64. 2: திவா. v, 65. 3: திவா. v, 77. 4: அக.]

117. வசந்த தூத மென்பகுயில் மாம ரம்பஞ் சமராகம்
வசந்தந் தென்ற லோரிரு து வாச வன்றன் மாளிகையாம்
வசந்தன் மதந தளபதியோர் கூத்து வசந்த விழாமதநன்
தசும்பு கடாரங் குடமென்ப விசும்பு திசைவிண் முகில்சுவர்க்கம்.

வசந்ததூதம்—குயில், மாமரம், பஞ்சமராகம். [1-3: வஸந்தஃ-டுத ஆூதெ விகெ வஞுஊாமெ—கூ. ஃ. v, 21.]

வசந்தம்—தென்றல், இளவேனில், இந்திரன் மாளிகை. [1: திவா. i, 42. இதிலும் மற்றை நிகண்டுகளிலும் தென்றலின் பெயர் வசந்தன் என்றே வந்துளது. வசந்தம்—அக. 2: வஸநூ:—கூ. கொ. I, iv, 18. 3: வெஜயநூ: என்பது இந்திரன் மாளிகையின் பெயர். அதன் தற்பவம் வசந்தமாகுமென்று தோன்றுகின்றது. ஸ்ூாதூாவஸாஷா வெஜயநூ: என்பது கூ. கொ. I, i, 49. அக. யில் வசந்தம் என்றற்கு இப்பொருள் காணப்படுகிறது.]

வசந்தன்—மதனதளபதி, ஓர் கூத்து, வசந்தவிழா, மன்மதன். [1: வஸநூ:—ஸ. அக. 2: அக. 3: வஸநொதஸவ:—ஸ. அக. சுருக்கமாய் வசந்தன் என நின்றதுபோலும். 4: பிங். ii, 53.]

தசும்பு—மிடா, குடம். [1: திவா. vii, 262. 2: திவா. vii, 259.]

விசும்பு—திசை, ஆகாசம், மேகம், சுவர்க்கம். [1: திவா. v, 6. 2: திவா. i, 36. 3. திவா. i, 147. 4: திவா. v, 2.]

118. வசதிமரு தத்தூர்வீ டிராத்திரிநல் லிடமாம்
வசுகமெருக் குச்சிவமல் லிகையளத்துப் பும்பேர்
முசலிநிலப் பனையோந்தி யுடும்புவீட் டுடும்பு
முதலைகே தகிபலபத் திராம னென்ப
விசல்லியைவண் டானப்பெண் சிவதைநே பாள
விதைசிந்தி நாகணந்தி காந்தள்குப்பை மேனி
அசனயன்மா யோன்சிவன்மன் மதனிரகு சுதன்பேர்
அசிதன்வெலற் கரியோன்மா யவன்சனிநீ னிறத்தோன்.

வசதி — மருதநிலத்தூர், வீடு, இராத்திரி, நல்லிடம். [1: திவா. v, 103. 2-4: வஸதி: ஸ்ூாஃவஸூாநெ நிஶாயாം ஸஃநெஃவி வ — கூ. ஃ. iii, 283.]

வசுகம்—எருக்கு, சிவமல்லிகை, அளத்து உப்பு. [1-3: வஸுகം வுஃ:; ஸௌஃகெ வஸுகஸூ ஸ்ூாஜீவஃஜ்ூ்ரூவணு்யொ: — கூ. ஃ. iii, 85, 86. ஸௌகஃ—ஸௌகஃவணஃ. ஶிவஃஜீ—கொக்குமந்தாரை.]

முசலி—நிலப்பனை[1], ஓந்தி[2], உடும்பு[3], பல்லி[4], முதலை[5], தாழை[6], பலராமன்[7], [1, 4: ஃஸஜீ தாஃஃஜீ ... ஶ்ூஹமொயிகா—கூ. ஃ.

iii, 672. 2: சூடா. iii, 28. 3: சூடா. iii, 29. 5: மொயா ... ஊஷீ— வெ. 150, 51. 6: அக. 7: வஜைஹ... ..., ...; ... ஊஷீ—ஈ. கொ. I, i, 24, 25.]

விசல்லியை — பெண் வண்டானம்[1], சிவதை[2], நேபாளவிதை[3], சீந்தி[4], நாககணந்தி[5], காந்தள்[6], குப்பைமேனி[7]. [1: 2-4, 7: விஶஜ்யா-ஸ்ரீவாஷ... — வெ. ய, 107. 5: 6:]

அசன்—பிரமன், திருமால், சிவன், மன்மதன், இரகுமகன். [1-5: ஈஜ: ... ஹரெ விஷ்ணு ரவுஜெ வெயவஸி ஸ்மரெ—ஈ. வ. ii, 64.]

அசிதன்—வெல்லற்கரியோன், திருமால், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 2: ஈஜித: ... விஷ்ணவதிஜிதெ — ஈ. வ. iii, 229. 3: ஈஸித: ... ஶநெஶ்சர:—வெ. 19, 69. 4: ஈஷ்ணெ ... ஈஸித ... — ஈ. கொ. I, v, 14. ஈஸித: கறுப்பு. அசிதன் கருநிறத்தன்.]

119. சுசிவெண்மை சுத்தமந்த்ரி முதிர்வேனி லாடி
தூய துமுச் சுடர்கழிவு படாததுசிங் காரம்
வசுகிரணங் குபேரனனல் சிவமல்லி தநம்நீர்
மணிமதுரம் வறட்சிதும்புக் கயிறுதரன் முதலோர்
வசைமிகுதி கணவன்றன் சோதரிபெண் ஞானை
மகள்பெண்மலட் டாவசம்பு கிணம்பழிச்சொல் குற்றம்
விசையமார்த் தாண்டமண் டலம்வெற்றி தெய்வ
விமாநஞ்சற் கரைகடுக்கா யோர்சிவா கமமே.

சுசி—வெண்மை[1], சுத்த மந்திரி[2], முதிர் வேனில்[3], ஆடிமாசம்[4], தூயது[5], சூரிய சந்திர அக்கினி[6], கழிவுபடாதது[7], சிங்காரம்[8]. [1-8: ஶுசி: ஶுக்லெ ... ஷாஷா... — ஈ. வ. ii, 59, 60. இதில் ஈநலெ என்பது அக்கினியை மாத்திரங் குறிக்கின்றது. ஶுசி... — வெ. வ, 10. இஃது இன்னுந் தெளிவாகச் சில பொருள்களை விளக்குகின்றது. ஶுசி: ... — நா. ர. ii, 54. இது முச்சுடர்களின் பெயர்களையும் தந்தது.]

வசு—கிரணம்[1], குபேரன்[2], அக்கினி[3], சிவமல்லி[4], செல்வம்[5], நீர்[6], மணி[7], மதுரம்[8], வறட்சி[9], தும்புக்கயிறு[10], தரன்முதலியோர்[11]. [1-3, 5, 7-11:

வஸுஸ்த்வௌ ஜேவஹெஜெ நூவெ ரவி, யொஷேத்ரூ ஸுக்ஷே வஸு ஸாஜெள ரஜெ வுஜ்ஞெஷுயெ யநெ — சு. ஸ. ii, 577. நூவ: அரசனைக் குறிக்குமாயினும் இங்குக் குபேரன் என்று பொருள் பண்ணப்பட்டது. ஸ. அக. களில் நூவதி: யென்பது குபேரன் பெயராகக் காட்டப் படுகின்றது. 4: ஶிவஶ்ரீ ... வஸு: — சு. கொ. II, iv, 81. 6: வஸு தொயெ—வெ. 236, 155. 11: பிங். ii, 90.]

வசை — மிருதி[1], கணவன் சோதரி[2], பெண் ஆணை[3], மகள்[4], பெண்[5], மலட்டுப்பசு[6], வசம்பு[7], கொழுப்பு[8], பழிச்சொல்[9], குற்றம்[10]. [1: 2, 9, 10: அக. 3-6: வஶா நாரீ வந்த்யாவரீ ஹஸ்திநீ உஹிதரி — சு. ஸ. ii, 540. 7: வசா — சு. கொ. II, iv, 102. 8: ஜேஸ்து வஸா வஸா—சு. கொ. II, vi, 64.]

விசையம்—சூரிய மண்டலம், வெற்றி, தெய்வ விமானம், சர்க்கரை, கடுக்காய், ஓர் சிவாகமம். [1, 6: அக. 2, 3: விஜயொ ஜயெ; ... விமாநெ—சு. ஸ. iii, 496, 497. 4: திவா. vi, 106. 5: விஜயா—ஸ. அக.]

120. பசநம் பாகஞ் செயல்வழி பாடு
வசநம் வார்த்தை வசித்தல் மனை துகில்
தசமி பத்தாந் திதிகூன் கிழவன்
குசலம் நன்மை சமர்த்துப் புண்ணியம்.

பசநம்—சமைத்தல், வழிபாடு. [1: ரநூநம் வவநு — வெ. 194, 63. 2: ஹஜநு—ஸ. அக.]

வசநம்—வார்த்தை, வசித்தல், வீடு, ஆடை. [1: ஜநவாஜஸ்து வவநு—வெ. 33, 67. 2, 4: வஸநம் வாஸவஸ்த்ரயொ:—நா. ர. iii, 243. 3: வஸநம்—ஸ. அக.]

தசமி — பத்தாந்திதி, கூன்கிழவன். [1: உஶமீ—ஸ. அக. 2: உஶமீ 91 முதல் 100 வயதுவரை யுள்ள காலம் — ஸ. அக. வஷீயாநு உஶமீ ஜ்யாயாநு—வெ. 201, 7.]

குசலம் — நன்மை, சாமர்த்தியம், புண்ணியம். [1-3: குஶலம் க்ஷேமவுண்யயொ:, வரியாஜெள — சு. ஸ. iii, 630. டீகைகாரர் வரியாஜு: ஸாமர்த்யம் என்றெழுதியிருக்கிறார்.]

121. அசமோ தையி லவம்பிசி னோமம்
சசம்வெள் ளுலோத்தி ரம்முயல் போளம்
சசியிந்தி ராணி சதாவரி சந்திரன்
விசிபத் மச்சுருள் விரதியர் பீடம்.

அசமோதை—இலவம்பிசின், ஓமம். [1, 2: கஜமோஷா தஞ்ஜு-ஜந்நா நீவஸ்ஸாஸுமொஷவி வ—நா. ரு. iv, 66.]

சசம் — வெள்ளுலோத்திரம், முயல், போளம். [1-3: ஶஶ: வஶௌ; லோஷெ ஜொஷெ—சு. வ. ii, 541, 542.]

சசி— இந்திராணி, சதாவரி, சந்திரன். [1, 2: ஶசீநாணீஶதாவ-ஜோ:—சு. வ. ii, 59. சதாவரி தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு. 3: ஶசீ வநு:—வெ. 19, 47.]

விசி — பத்மச்சுருள், விரதியர்பீடம். [1: விஷம், ஙிஸம் — ஸ. அக. 2: வ்ரஷீ தா வ்ரதிவிஷ்டரெ—சு. வ. ii, 559.]

122. குசிகம் படைவாள் தான்றி மராமரம்
ஒசிதல் தளர்த லொடித் லசைவுறல்
விசினி பதுமக் குளம்பது மக்கொடி
சிசிரம் பனிசீ தளமோ ரிருது.

குசிகம்—கலப்பை, தான்றிமரம், மராமரம். [1-3: கூஶிகோ ... ஸ்ஹாஷெ ஸஜ்ஜ விஜீதகெ—சு. வ. iii, 25.]

ஒசிதல்—தளர்தல், ஒடிதல், அசைதல். [1: திவா. ix, 28. 2: பிங். vii, 153. 3: அக.]

விசினி — தாமரைக்குளம், தாமரைக்கொடி. [1, 2: ஙிஸிநீ ... வஜுஸதெ ஸரஸ்வி—வெ. 157, 86.]

சிசிரம்—பனி, சீதளம், ஓர் இருது. [1-3: ஶிஶிர: ஶீதலெ ஹிமெ, ஐதாஹெதெ—சு. வ. iii, 605.]

123. அசகம் சிரித்தல்வேங் கைத்தரு போசகம்
சிசுக முல்லமீன் சிஞ்சுமா ரம்மெனும்
பிசுகங் குங்குமங் குறளை பருத்திப்பேர்
குசுமங் கண்ணினோய் பூப்பழம் பூப்புமே.

அசநம் — சிரித்தல், வேங்கைமரம், போசனம். [1: ஹாஸொ ஹஸநஞ்—வெ. 99, 388. 2: அஸந:—சு. கொ. II, iv, 44. 3: அஶநம் ஹொஜநஞ் —வெ. 167, 204.]

சிசுகம்—உல்லமீன், முதலே. [1, 2: ஶிஶுகஃ: ஶிஶுகாஶெ ... உலுவிஜெவி—வி. வ்ர. க, 54.]

பிசுநம்—குங்குமம், குறளை, பருத்தி. [1, 2: விஶுநஃ: ஸூவகெ ..., ... விஶுநம் த கூக்ஷெ — சு. ஸ. iii, 384. 3. விஶுநஃ: —ஸ. அக.]

குசுமம்-கண்ணோய், பூ, பழம், பூப்பு. [1-4: கூஸுமம் ஸ்ரீஜொ-நெதூரொமயொ: ஷலவஷ்யொ:—சு. ஸ. iii, 455.]

124\. நிசாசர ரரக்கர் கள்வர் நிசாசரி யரக்கி துட்டை
நிசாதந மிடமுண் மைப்பேர் நிசாந்தம்வை கறைவீ டென்ப
நிசாமநங் காட்சி கேள்வி நிசீதம்நள் ளிரவி ராவாம்
நிசாரமே கொடைச மூகந் திரவியம் நியாயஞ் சாரம்.

நிசாசரர்—அரக்கர், கள்வர். [1: நிஶாசரஸு ராக்ஷஸெ—சு. ஸ. iv, 263. 2: அக.]

நிசாசரி — அரக்கி, துட்டை. [1: நிஶாசரீ — ஸ. அக. 2: நிஶாசரீ த வாஂஸூலா—சு. ஸ. iv, 264.]

நிசாதநம்—இடம், உண்மை. [1: பிங். iv, 272. 2: அக.]

நிசாந்தம்—வைகறை, வீடு. [1, 2: நிஶாநூம் ஸஉநெ ... வ்ரஹா-தெவி—சு. ஸ. iii, 262.]

நிசாமநம்—காட்சி, கேள்வி. [1, 2: நிஶாமநம்; நிரீக்ஷணஶ்ரவண-யொ:—சு. ஸ. iv, 178, 179.]

நிசீதம்—நள்ளிரவு, இரா. [1, 2: நிஶீயஸு ராத்ரிமாதூாரா-தூயொ:—சு. ஸ. iii, 310.]

நிசாரம் — கொடை, சமூகம், திரவியம், நியாயம், சாரம். [1-5: நிகரஃ: ஸாரஸம்வயொ:; ந்யாயதா தவ்யவிதெவ — சு. ஸ. iii, 561, 562. நிஸாரஃ: சாரமற்றது என்று பொருள்படும். தமிழகராதிகளும் 'நிசாரம் சாரமற்றது' என்றே யுரைத்தன. ஆயினும் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் ஸ.

அக. யில் 'நிஹார (√ ஹ்ரு?) — ஸம்வ, ஹார அல்லது ந்யாயஶாஸ்த்ர விது என்னும் பொருள்களில் கோசங்களில் காணப்படுகிறது. (நிகார என்பதற்குப் பிழையான பாடம் போலும்)' என்றிருத்தலால் இவ்வாசிரியர்க்கு அப் பாடமே கிடைத்திருக்கவேண்டும். இனி, கொடை யென்னும் பொருள் நிகாரத்துக்கு ஸ. அக. களிற் காணப்படுகின்றதாயினும் ஶாஸ்த்ர என்பது கொடுக்கற்பாலது என்று பொருள்படும். அதற்கு நியாயமென்னும் பொருள் காணப்படவில்லை.]

125. விசாகன்செவ் வேளி ரப்போன் நிசாடியே யரக்கி வேசை
குசாக்கிர மரத்தி னுச்சி முலைக்காம்பு குசநு னிப்புல்
விசாரமீன் றேர்ச்சி சிந்தை விசாரத னறிஞ னூகி
விசாலைபேய்த் துமிட்டி யுச்சை யினிநகர் விரிவு மாமே.

விசாகன்—முருகக்கடவுள், யாசகன். [1, 2: விஶாகௌ யாசகே ஸ்கந்தே—அ. ஸ. iii, 105.]

நிசாடி — அரக்கி, வேசை. [1, 2: இரவில் திரிபவள் என்னும் பொருளுடைய ஸ. சொல்லாயிருக்கலாம். ஆயினும் அப்படி ஒரு சொல் ஸ. அக. களிற் காணப்படவில்லை.]

குசாக்கிரம்—மரத்தின் உச்சி, முலைக்காம்பு, தருப்பை நுனி. [1: குஜாக்ரம் — குஜ: மரம் தரு ஶாகீ குஜ: குஜ: — வெ. 45, 9. அதன் நுனி குஜாக்ரம். 2: சூசுகம் து குசாக்ரம் — அ. கொ. II, vi, 77. 3: குஶாக்ரம் — குஶம் தருப்பை — அ. கொ. II, iv, 166 அதன் நுனி குஶாக்ரம்.]

விசாரம்—மீன், தேர்ச்சி, கவலை. [1: மீனோ ..., விஸார: — அ. கொ. I, x. 17. 2: விசார:—ஸ. அக. 3: அக.]

விசாரதன்—அறிஞன், ஊகி. [1, 2: ப்ராஜ்ஞவித்வத்கோவிதப்ரவீண விஶாரத:—நா. ர. iv, 68.]

விசாலை—பேய்த்தும்மிட்டி, உச்சயினிநகர், விரிவு. [1-3: இந்த்ரவாருண்யுஜ்ஜயிந்யோஸ்ஸ்யாத் விஶாலா த்ரிஷு — நா. ர. iii, 415. விசாலை பெருங்கொம்மட்டி யென்று வழங்குகின்றது.]

126. சுசீமஞ்சுக் தரங்கு ளிர்ச்சி மசூரையே சூளை யோர்நெல்
குசீலவன் கற்றுப் பாடி யக்கிரீத் திரன்வான் மீகி
கசேருவே முதுகி னென்பு கரணைமுத் தக்கா சும்பேர்
அசோகமே திமிசு சோக மல்லதோர் மரம்வெண் சூதம்.

சுசீமம்—அழகு, குளிர்ச்சி. [1, 2: ஸுஷீமः ஶிஶிரே ரம்யே—கை. ஸ. iii, 467.]

மசூரை—வேசை, ஓர் நெல். [1, 2: மஸூரா மஸுரா வ்ரீஹி-ப்ரபேதே பண்யயோஷிதி—வி. ப்ர. ர, 215.]

குசீலவன்—கற்றுப்பாடி, யாகத்தில் அங்கி வளர்க்கும் இருத்துவிக்கு, வான்மீகி. [1-3: குஶீலவஸ்து காயனே, ப்ராசேதஸே யாஜகே ச—கை. ஸ. iv, 304. ப்ராசேதஸः வான்மீகி. வி. ப்ர. (வ, 54) குஶீலவஸ்து வால்மீகௌ என்று தெளிவாகச் சொல்லுகின்றது. இதில் யாஜகே என்னுமிடத்தில் யாஜகேऽபி என்னும் பாடபேதம் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது. அப் பாடமே இவ்வாசிரியர்க்கு அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

கசேரு—முதுகெலும்பு, காணை, முத்தக்காசு. [1:3: கஶேரு வ்ருக்ஷகீகஸே; த்ருணஜாதௌ குஶேரே—கை. ஸ. iii, 527, 528.]

அசோகம்—திமிசுமரம், சோகமல்லது, ஓர் மரம், பாதரசம். [1-4: கஶோகௌ கங்கேல்லிவஞ்ஜுலௌ, நி:ஶோகபாரதௌ சாபி—கை. ஸ. iii. 1. கங்கேல்லி என்பது அசோகு. வஞ்ஜுல: அசோகுக்கும் பெயராயினும் திமிசுக்கும் பெயரென்பது வித்ருக்ஷ திதிஶா நேமீ வஞ்ஜுலோ என்னும் வெ. (48, 92.) யால் விளங்குகின்றது.]

127. நிசாசரங் கூகை பாம்பு நரிப்பெயர்
குசீதம் பொலிசை கொடுத்தல் சுசீவநம்
விசேடகம் விசேடஞ் செய்வது திலகம்
விசேடம் நுதற்குறி யவயவஞ் சிறப்பே.

நிசாசரம்—கூகை, பாம்பு, நரி. [1-3: நிஶாசரஸ்து ...; ஸர்ப்பே பேசகே ஸ்ருகாலே ச—கை. ஸ. iv, 263, 264.]

குசீதம்—வட்டிக்குக்கொடுத்தல், சீவனம். [1: குஸீதம் ..., வ்ருத்த்யாஜீவே — கை. ஸ. iii, 322. 2: குஸீதம் ஜீவநே — நா. ர. iii, 227. 'சீவநம்' மூலபாடமாயிருந்தது போலும். இனி வட்டிக்குக் கொடுத்துச் சீவித்தலில் கஷ்டமின்றுதலின் சுசீவநமாயிற் றென்றனு மொன்று.]

விசேடகம்—விசேடஞ் செய்வது, திலகம். [1, 2: விஶேஷகஸ்து வர்ணகே, விஶேஷாயாயகே சாபி—கை. ஸ. iv, 34.]

விசேடம்—நுதற்குறி, உறுப்பு, சிறப்பு. [1-3: விஶேஷோऽவயவே ... திலகேऽத்யந்தஹேஷகே—நா. ர. iii, 442.]

128. உச்சடை யிடம்பா சாரம் வெள்ளுள்ளி வட்டக் கோரை
எச்சமே குறைவு புள்ளின் மலமகப் பொதுயா கப்பேர்
பிச்சம்புட் சிறகாண் பங்கி வெண்குடை பீலிக் குஞ்சம்
புச்சம்பிற் புறம்வா லென்ப மெச்சல்கொண் டாடல் வாழ்த்தல்.

உச்சடை—இடம்பாசாரம், வெள்ளுள்ளி, வட்டக்கோரை. [1, 2: உச்சடா தம்பாசாரம் ஶ்வேதலஶுந ஸ்த்ரியாம் — ஈ. ஸ. iii, 144. இங்கு இடம்பம் ஆசாரம் என இரண்டுபொருள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ. அக. யிலும் அப்படியே யிருக்கின்றது. இவ்வாசிரியர்க்கு தம்பாசாரம் என்று ஒரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும், 3. உச்சடா — ஈ. கோ. II, iv, 160.]

எச்சம் — குறைவு, பறவையின் மலம், சந்ததி, யாகம். [1, 2: அக. 3: பிங். v, 198. 4: யஜ்ஞ: ... யாம: — ஈ. கோ. II, vii, 13.]

பிச்சம்—பறவையின் சிறகு, ஆண்மயிர், வெண்குடை, பீலிக்குஞ்சம். [1: பிச்சம் பதத்ரே—நா. ர. ii, 58. 2-4: பிங். x, 799.]

புச்சம்—பின்புறம், வால். [1-2: புச்சோऽஸ்த்ரீ பஶ்சாத்பாகேऽபி வாலதௌ—நா. ர. ii, 59.]

மெச்சல்—கொண்டாடல், வாழ்த்தல். [1: அக. 2: சூடா. x, 4.]

129. எச்சன்பா வகன்மு குந்தன் அச்சுதன் மால்கே டில்லோன்
உச்சித னுயர்ச்சி யுள்ளோன் வளர்ந்தோனுற் பந்நன் முப்பேர்
விச்சித்தி சேதங் கைமெய் காட்டபி நயம்வீட் டெல்லை
வச்சிர மோர்யோ கம்வச் சிராயுதம் வயிர மென்ப.

எச்சன் — அக்கினி, திருமால். [1, 2: யஜ்ஞ: ... நாராயணஹுதாஶயோ:—ஈ. ஸ. ii, 77.]

அச்சுதன்—திருமால், கேடில்லோன். [1, 2: அச்யுதோ ... கேஶவாஹ்ரஷ்டயோரபி—ஈ. ஸ. iii, 229.]

உச்சிதன்—உயர்ச்சியுள்ளோன், வளர்ந்தோன், உற்பன்னன். [1-3: உச்ச்ரிதம் துங்கஜாதயோ:; வ்ருத்தே—ஈ. ஸ. iii, 243, 244.]

விச்சித்தி—சேதம், கைமெய் காட்டு அபிநயம், வீட்டின் எல்லை. [1, 2: விஜ்ஜித்தி: ... ஹாவவிஹேஷயோாவி—ஃ. ஸ. iii, 293. ஸ்ராஃ விஜ்ஜி-த்திஸ்த விஹேஷெ ஹாவஹேஷெ வ யோஷிதாழ், ஸ வாயம் வஸ்ரோஶ்ரா-ஷெஹ்ராஶோஙாஷோவவெஸாவித: — நா. ஸ. ii, 8, 3: விஜ்ஜெ என்னும் வினை பகு, பிரி என்னும் பொருளதாதலின் விஜ்ஜித்தி பகுப்பிற் காகி எல்லைக்கு ஆயிற்றுப் போலும்.]

வச்சிரம் — ஓர் யோகம், வச்சிராயுதம், வயிரம். [1: வஜ்ர:—ஸ. அக. 2, 3: வஜ்ரோஸ்த்ரீ வவிஹீரயோ:—நா. ஈ. ii, 369.]

130. அச்சென்ப தேரி னச்சோ டடையாள முயிரெ ழுத்தாம்
கச்சுரை பூனைக் காலி சிறியகாஞ் சொறிகச் சோலம்
விச்சுவ கருமன் வேதா விகர்த்தனன் றேவ சிற்பி
அச்சுவ தரமோர் நாகங் கோவேறு கழுதை யாமே.

அச்சு—தேரின் அச்சு, அடையாளம், உயிரெழுத்து. [1: ஃக்ஷா ஈயஸ்ராவயவெ—ஶா. கொ. 26. 2: அக. 3: ஃவ் —ஸ. அக.]

கச்சுரை — பூனைக்காலி, சிறுகாஞ்சொறி, கச்சோலம். [1-3: கஜ்ஜூரா ஶஃ, உா:ஸ்ஶா ஶூகஶீவ வ—ஃ. ஸ. iii, 526. ஶடீ சிறுகச்சோலம் — ஃ. கொ. II, iv, 154, தமிழுரை. உா:ஸ்ஶா சிறுகாஞ்சொறி. ஶூகஶீவ—பூனைக்காஞ்சொறி.]

விச்சுவகருமன்—பிரமன், சூரியன், தேவ சிற்பி. [1-3: விஶ்வகர்மா ஸஹஸ்ராம்ஶௌ தெவஶிஷ்நி வெயஸி—நா. ஈ. iv, 101.]

அச்சுவதரம்—ஓர் நாகம், கோவேறுகழுதை. [1, 2: ஃஶ்வதரோ நாமஹெஷெ வெஸரெ—ஃ. ஸ. iv, 235.]

131. உச்சுவ லஞ்சிங் காரம் விகசிதம் விளக்கந் தூய்தாம்
விச்சுவா வசுவோ ராண்டோர் கந்தர்வன் விபாவ ரிப்பேர்
இச்சையே யிட்ட மாசை மச்சையே மாக்காழ் மூளை
கொச்சைசி காழி வெள்ளா டறிந்துகூ றுச்சொற் கீழ்மை.

உச்சுவலம்—சிங்காரம், விகசிதம், விளக்கம், தூய்து. [1-4: உஜ்ஜ்வலஸ்து விகாஸிநி, ஶ்ருங்காரெ விஶதெ தீப்தெ—ஃ. ஸ. iii, 620.]

விச்சுவாவசு—ஓர் ஆண்டு, ஓர் கந்தர்வன், இரவு. [1: விஶ்வாவஸு: —ஸ. அக. 2, 3: விஶ்வாவஸு: வத்ஸர:; நிஶி [illegible] வ — சூ. ஸ. iv, 333, 334.]

இச்சை—இஷ்டம், ஆசை. [1: இச்சா — ஸ. அக. 2: இச்சா ... [illegible]:—சூ. கோ. I, vii, 27.]

மச்சை—மரவயிரம், மூளை. [1: மஜ்ஜா — சூ. கோ. II, iv, 12. 2: மஜ்ஜா—ஸ. அக.]

கொச்சை—சீகாழி, வெள்ளாடு, திருந்தாச் சொல், கீழ்மை. [1: அக. 2: பிங். viii, 174. 3, 4: அக.]

132\. செச்சைவெள் ளாட்டாண் வெட்சி செஞ்சாந்தின் குழம்போர் [மாடம்
பச்சையோர் புதல்பு தன்மால் மரகதம் பசுமை தோலாம்
பொச்சைகா டும்பொ ருப்பும் பொற்றையுங் கரிகா டும்பேர்
மிச்சைபொய் மிடியஞ் ஞானம் விச்சையே மறுகு வித்தை.

செச்சை—வெள்ளாட்டின் ஆண், வெட்சி, செஞ்சாந்தின் குழம்பு, ஓர் மாடம். [1, 2: திவா. xi, 297. 3: சூடா. xi, ௪, 5. 4: அக. 'வீட்டின் மேற்பக்கம்' என்றுளது.]

பச்சை—ஓர் புதல், புதன், விஷ்ணு, மரகதம், பசுமை, தோல். [1-4, 6: பிங். x, 721. 'பரிமளப் புதல்' என்றுளது. 5: அக.]

பொச்சை — காடு, மலை, குன்று, கரிகாடு. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 16. 3: திவா. v, 21. 4: திவா. iv, 88.]

மிச்சை—பொய், வறுமை, அஞ்ஞானம். [1: மித்யா [illegible] விதயே — சூ. கோ. III, iv, 15. 2, 3: பிங். x, 935.]

விச்சை — தெரு, வித்தை. [1: பிங். iv, 193. 2: வித்யா — ஸ. அக.]

133\. அச்சங் கரடி பயமகத்தி பளிங்கு தெளிந்த தபிமுகமாம்
உச்ச முயர்ச்சி வல்லிசைப்பேர் துச்ச முறுகண் பாழற்பம்
கச்சங் கரைநீர்த் தலஞ்சின்னி யருகி றளக்குங் கால்கடனும்
குச்சம் பூங்கொத் தெண்ணுன்கு வடமுத் தாரங் கூனுந்தை.

அச்சம்—காடி, பயம், அகத்தி, பளிங்கு, தெளிந்தது, முன்புறம். [1, 4-6: அச்சோ பல்லூகே ஸ்படிகேऽமலேऽச்சாபிமுகேऽவ்யயம் — அ. ஸ. ii, 60. 2, 3: பிங். x, 12.]

உச்சம்—உயர்ச்சி, உச்ச ஸ்வரம். [1: உச்ச:—அ. கோ. III, i, 70. 2: உச்ச:—ஸ. அக.]

துச்சம்—துன்பம், வெறுமை, அற்பம். [1, 2: துச்சம் து:கே நவாம்ஸகம்; ஸ்புடேர்த்ரி ருஷ்டா — நா. ர. ii, 58, 59. 3: துச்சா ... அல்பே ஹவேத்ரிஷ்டா—ஊ. கோ. 142.]

கச்சம்—கரை, நீர்த்தலம், படுகரணை, பக்கம், ஈறு, மரக்கால், கடன். [1, 2, 4: கச்சோ ... வாப்ரஸ்ய கூலவஸ்யே தடே — நா. ர. ii, 57. 3: கச்ச:—அ. கோ. II, iv, 128. 5: 6: பிங். x, 232. 7: அக.]

குச்சம் — பூங்கொத்து, முப்பத்திரண்டுவட முத்தாரம், கூன், ஆந்தை. [1: குச்சோ குச்சஸ்தபக:—வை. 46, 39. 2: அஷ்டா-ஸ்ருத்ஷஷ்டிர்குச்சோணவஷ்டரா: — வை. 170, 280. 3: குச்சு என்னும் தாது வளை குனி முதலிய பொருள்தரும்—ஸ. அக. 4:]

134. கச்சை யரைஞா ணுள்ளுடைக்கீள் கயிறுத் தியோக மிபக்கழுத் [தின்
கச்சை யுத்த ரீயமுப ரிகைநாற் கட்டு வீடொப்பாம்
பிச்சை சருவ சுவைத்தெளிவு வாழை யிலவம் பிசினிரக்கும்
பிச்சை யொழுங்கு பரிக்குரநோய் கமுகம் பாளை யிலவும்பேர்.

கச்சை—அரைஞாண்[1], உள்ளுடைக்கீள்[2], கயிறு[3], உத்தியோகம்[4], யானைக்கழுத்தின் கச்சை[5], மேலாடை[6], உபரிகை[7], நாற்கட்டு வீடு[8], ஒப்பு[9]. [1, 2, 5, 8, 9: கக்ஷா த்விபரஜ்ஜௌ காஞ்ச்யாம் ப்ரஹரகோஷ்டகே; ... ஸாம்யே ... ஸ்தூலீயவஸ்த்ராஞ்சலே — அ. ஸ. ii, 546, 547. 3: பிங். vi, 490. 4, 7: கக்ஷ்யா—ஸ. அக. 6: கக்ஷ்யா ப்ருஹதிகாயாம்—வி. ஹ்ரு. ய, 56.]

பிச்சை—சருவ சுவைத் தெளிவு[1], வாழை[2], இலவம் பிசின்[3], இரக்கும் பிச்சை[4], ஒழுங்கு[5], குதிரைக் குளம்பு நோய்[6], கமுகம்பாளை[7], இலவு[8]. [1-3, 5-8: பிச்சா ஸால்மலிவேஷ்டகே; பங்க்தௌ வமண்டா-

கொஶ௨ண்ஷ வஶவக௨யெ, ஶொவாயாம் விஹீமெ — ஊ. வ. ii, 62, 63. விஹீமா இலவு. 1: விஹா ..., ஹக்ஷவஹீ ஏக௨ண — ெ௨. ௨௨, 4. 4: ஸிக்ஷா ஸிக்ஷிதவஷூ நி—ஶா. கொ. 328.]

135. பிச்சடங் கண்ணோ யீயக் திராப்பெயர்
சச்சநஞ் சேனைப் புறக்காவல் நற்சநம்
கச்சப மாமையோர் நிதியின் கட்டுரை
கச்சபி வாணியின் யாழ்கம டப்பெண்.

பிச்சடம்—கண் நோய், ஈயம், திரா. [1-3: விவுடஷூ நேது-ரொமெ விவுடம் தூவஸீவயொ:—ஊ. வ. iii, 155.]

சச்சநம்—சேனைப் புறக்காவல், நற்சனம். [1: வஜ்ஜநம் தவாரு-க்ஷண — ஊ. கொ. II, viii, 33. 2: வஜ்ஜநஷூ கமீரெ — ஊ. வ. iii, 424.]

கச்சபம்—ஆமை, ஓர் நிதி. [1: கஹவ: — ஊ. கொ. I, x, 21. 2: கஷீ வஜ்ரா ஊஹாவக்ஷ: ஶஜ்வ ஊகஙகஹவெள, ஊகநூகநூ-நீலாஶ்வ வரா: ஸஂஸ்ரியயொ நவ—திரு. ஶெ. I, i, 78.]

கச்சபி—சரசுவதியின் யாழ், பெண் ஆமை. [1, 2: கஸ்ஜீ வீணா. ஹெஷஶ்வ கஹவீ—ஊ. கொ. III, iii, 131.]

136. நிச்சய மெய்ம்மை நிருணய மென்றும்
தச்சன் மரவினை ஞன்சித் திரைநாள்
கொச்சி புரிசை யோர்மரஞ் சிற்றூர்
பச்சிம மேற்கும் பிற்பட் டதுமே.

நிச்சயம்—மெய்ம்மை, நிர்ணயம். [1: பிங். vii, 51. 2: வெள நிரணயநிஶ்வெள—ஊ. கொ. I, v, 3.]

தச்சன்—மரவினைஞன், சித்திரை நட்சத்திரம். [1: தக்ஷந — ஊ. கொ. II, x, 9. 2: சூடா. xi, ச, 11.]

கொச்சி—மதில், ஓர் மரம், சிற்றூர். [1-3: பிங். x, 711.]

பச்சிமம் — மேற்கு, பிற்பட்டது. [1: திவா. v, 9. வஶ்வி௨ா — ஊ. கொ. I, iii, 1. 2: வஶ்வி௨ம—ஊ. கொ. III, i, 81.]

137. பிச்சிலே யிலவோ டிருவீ டெனுமரம்
அச்சுவத் தங்கல் லாலர சிருபெயர்
விச்சுவஞ் சுக்குப் புவநஞ் சகலமும்
விச்சுவன் பரன்றிரி விக்ரம னிந்திரன்.

பிச்சிலே — இலவு, இருவீடென்னும் மரம். [1, 2: விஜ்ஜிலா ...; ஶால்மலௌ ஶிம்ஶபாயாம் ச—ஶ. ஸ. iii, 663, 664.]

அச்சுவத்தம்—கல்லால், அரசு. [1-2: அஶ்வத்த: பிப்பலே கர்தபா-ண்டகே—ஶ. ஸ. iii, 306.]

விச்சுவம்—சுக்கு, புவனம், எல்லாம். [1-3: விஶ்வம் து ந ஶு-ண்ட்யாம் ஜகத்யபி—ஶ. ஸ. ii, 525.]

விச்சுவன்—சிவன், நெடுமால், இந்திரன். [1: 2: விஶ்வ:—ஸ. அக. 3:]

138. இச்சி யைகொடை யாசகம் பூசனை
நிச்சி ரேணிசிற் றீந்தோ டேணியாம்
நிச்சி ரேயச மோக்க மங்களம்
கச்சு ரன்சிரங் குள்ள வன்விடன்.

இச்சியை—கொடை, யாகம், பூசனை. [1-3: இஜ்யா தாநேऽத்வ-ரேऽர்சாயாம்—வி. வர். ய, 54.]

நிச்சிரேணி—சிற்றீந்து, ஏணி. [1-2: நி:ஶ்ரேணிர்யிநோஹி-ண்யாம் கர்ஜூரீவாதவேऽபி ச—ஶ. ஸ. iii, 202.]

நிச்சிரேயசம்—மோக்ஷம், மங்களம். [1, 2: நி:ஶ்ரேயஸம் கல்யா-ணமோக்ஷயோ:—ஶ. ஸ. iv, 329.]

கச்சுரன்—சிரங்குள்ளவன், விடன். [1, 2: கச்சுர: பாம்ஸுலே பாரேவஸஹிதே—ஶ. ஸ. iii, 526.]

139. கீசக மூங்கில் காற்றி னொலிக்குமூங் கிலுமா மென்ப
பேசகம் யானை வாலி னடித்தசைப் பிண்டங் கூகை
மேசக மிருள்க றுப்புச் சாமள மயிற்பீ லிக்கண்
சூசக னொற்றன் கோளன் கேசரி துரகஞ் சிங்கம்.

கீசகம்—மூங்கில், காற்றினல் ஒலிக்கும் மூங்கில். [1, 2: கீசகொ யுநிலஸ்வநெ ... உ-த்நாேதரு—ஃ. ஸ. iii, 23.]

பேசகம்—யானைவாலின் அடித்தசைப் பிண்டம், கூகை. [1, 2: வெசகஃ: கரிவாஜ-முலெ-முெ வ-கெ—ஃ. ஸ. iii, 66.]

மேசகம் — இருள், கறுப்பு, சாமளம், மயிற்பீலிக்கண். [1-4: மெசகஃ: ஸ்ராமலெ க்ருஷ்ணெ திமிரெ ஸிவநெத்ரகெ—ஃ. ஸ. iii, 75.]

சூசகன்—ஒற்றன், கோளன். [1, 2: ஸ-சகஃ: ... வொயகெ ..., விஸுநெ—வி. வு. க, 91.]

கேசரி—குதிரை, சிங்கம். [1, 2: கெஸரீ தரங்கெ ஸிம்ஹெ—வி. வு. ந, 183.]

140. ஓசசு கிரணம் ஞாநம் வலிசெருக் கொளிசொற் பண்பாம்
தேசசிந் திரியம் வெண்ணெய் பிரதாபந் திறல்தீக் காந்தி
சாசந மிறையி ருவூர் சாத்திரங் கருமந் தாந
சாசநம் பொறித்த லாணை யடக்கலா யுதமே வற்சொல்.

ஓசசு — கிரணம், ஞானம், வலி, செருக்கு, ஒளி, சொற்பண்பு. [1, 3-5: ஒஜொ தீஷ்திவுகாஸயொ:, கவஷுஜெ வலெ — ஃ. ஸ. ii, 563. 2: 6: ஒஜொ ..., ... காவ்யாஸக்காரஹெதுகெ—நா. ஸ. i, 34.]

தேசசு—இந்திரியம், வெண்ணெய், பிரதாபம், திறல், தீ, காந்தி. [1, 2, 4-6: தெஜஸ்வீயெு தஸொரெலெ; நவநீதெ ... கஷ்டுள — ஃ. ஸ. ii, 568, 569. 3: தெஜ: ... வுதாவெ—நா. ரு. ii, 65.]

சாசநம்—இறை இருத ஊர்[1], சாத்திரம்[2], கருமம்[3], தானசாசனம்[4], பொறித்தல்[5], ஆணை[6], அடக்கல்[7], ஆயுதம்[8], ஏவற்சொல்[9]. [1-3, 5-9: ஸாஸநம் நிருஹெ லெவெு ... கர்ணி, வாக்நியொமெ வுஹாரணெ ஸாஸெ த்ராலெ வ நிஷ்கெ; ஆஜ்ஞாயாழ—நா. ஸ. ii, 39. 4: ஸாஸநழ—ஸ. அக.]

141. தேசநங் கொறுக்கை மூங்கில் தேசியோ ரிராகம் பாய்மா
யோசநம் நாற்கு ரோச மான்மாக்கூ டுதல்யோ சித்தல்
காசமே வளைமண் கோழை யுரிநாணல் முதிர்புற் கண்ணோய்
பீசமே விதையே துச்சுக் கிலத்தாது தத்து வப்பேர்.

தேசகம்—கொறுக்கை, மூங்கில். [1: தெஜநம — ஸ. அக. 2: வெணு ஷேஜநா:—க. கொ. II, iv, 161.]

தேசி — ஓர் இராகம், குதிரை. [1, 2: அக. தெஸீநு, தெஸீ, தெஸ்யு?]

யோசகம்—நாற்குரோசம், ஆன்மா, கூடுதல், யோசித்தல். [1-3: யொஜநம வராஹ தநி; வக்ஷொஸ்ாம வ யொமெ—ஜெ. ந, 113, 114. 4: யொஜநழ—ஸ. அக.]

காசம்—வளைமண், கோழை, உறி, நாணல், முதிர்புல், கண்ணோய். [I, 3, 6: காவொகூஹிரொமெ ஸிகெ ... ஆஜி—க. ஸ. ii, 55. 2: காஸ:—க. கொ. II, vi, 52. 2, 4: காஸஸுணெ ரொமஹெஷெ—க. ஸ. ii, 531. 5: காஸழ—க. கொ. II, iv, 162.]

பீசம்—விதை, ஏது, சுக்கிலத் தாது, தத்துவம். [1-4: வீஜம தரதவி; ... தத்த்வ ஹெதாவக்ஷ்ரகாரணெ—க. ஸ. ii, 71, 72.]

142. வாசரை நிசிபெண் பூமி வாசிதை பெண்பெண் ணூணை
பேசலஞ் சமர்த்து லக்கை குயிலழ கியதும் பேசும்
மாசல முதலே நோயாம் மாசலன் றுதிப்போன் கள்வன்
மூசலே மொய்த்தல் சாய்தல் மோசைதா னிலவு வாழை.

வாசரை—இரவு, பெண், பூமி. [1-3: வாஸரா வாஸிதாராத்ரௌஹ்வி — க. ஸ. iii, 595. வாஸரா என்பது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டுளது. இப் பாடமே மூலத்திற்கு ஆதாரம்போலும். மற்றை யடிகளின் முதற் சொற்களோடு எதுகையாற் பொருந்துவது வாசரையே.]

வாசிதை—பெண், பெண் ஆணை. [1, 2: க்ய வாஸிதா; ஸ்த்ரீகரிணொ:—க. ஸ. iii, 286, 287.]

பேசலம் — சாமர்த்தியம், உலக்கை, குயில், அழகியது. [1, 4: வாரெள தகெஷ வ பெஸல:— க. கொ. III, iii, 204. 2: பெஷகழ—ஸ. அக. 'தூளாக்குவது'. 3:]

மாசலம்—முதலை, நோய். [1, 2: க்ய ஹவல:, ... ரஜி ஞாஹெ—க. ஸ. iii, 671.]

மாசலன்—துதிப்போன், கள்வன். [1, 2: ஈயஉ ஊவஷ:, வைநிவெள-ரெ—ஈ. வ. iii. 671.]

மூசல்—மொய்த்தல், சாய்தல். [1: திவா. ix, 176. 2: அ. வி. நி. 86. 'சாதல்'.]

மோசை—இலவு, வாழை. [1-2: ஜோவா ஶாஜூலிகஷமெ்யா: — ஈ. வ. ii, 57.]

143. தேசிகன் வணிக ஞசா ரியன்தேசத் துள்ள வன்பேர்
வாசிகை யாடா தோடை நுதற்சூட்டு மாலை யென்ப
ஆசிதஞ் சகட பாரந் துலாமிரு நூறும் பாரம்
கேசினி சங்க புப்பி பாதாந்த கேசப் பெண்ணே.

தேசிகன்—வணிகன், ஆசாரியன், தேசத்துள்ளவன். [1: சூடா. xi, ச, 1. 2: தெஶிக: வாரோவ: ஸ்ரொதா தூஜாஷகுரோ ம–ாா:—வெ. 84, 44-க்கு மேல் ஒரு பிரதியில் அதிகபாடம். 3: தெஶிக:—ஸ. அக.]

வாசிகை—ஆடாதோடை, நெற்றியிற் சூட்டும் மாலை, மாலை. [1: வாஶிகா—ஈ. கொ. II, iv, 103. 2: நுதலணிமாலைக்குச் சூட்டு இலம்பக மென்பவை பெயர்களெனத் திவா. பிங். சூடா. மூன்றும் உரைக்கின்றன. இங்கு வாசிகை அதற்குப் பெயர் என்றதற் காதாரங் கிடைக்கவில்லை. 3: திவா. iv, 254.]

ஆசிதம் — வண்டிப்பாரம், இருநூறு துலாங்கொண்ட பாரம். [1, 2: ஆசிதம:; ... ஶகடொமெ்யெ வஜா டாயோ–தஷியெ — ஈ. வ. iii, 227, 238.]

கேசினி — சங்கபுப்பி, பாதம்வரை நீண்ட கூந்தலாள். [1, 2: கெஶீ கெஶவதி திஷ– ... வொாவாஷ்ரா ஸீ —ஜே. ந, 53.]

144. ஆசிய முகோற்ப வம்வாய் முகமுகாந் தாஞ்சி ரிப்பாம்
பாகமே கங்க றுப்பு மலிமச மழுக்குக் குற்றம்
ஆசுகங் கணைபுட் காற்றும் ஆசுக னருக்கன் வாயு
ஓசையே நாதங் கீர்த்தி பூசைபூ சனைபூ ஜைப்பேர்.

ஆசியம்—முகத்திற் பிறந்தது, வாய், முகம், முகாந்தரம், சிரிப்பு. [1-4: ஆஸ்ய° ஓ–வஹவெ ஓ–வெ ஓ–வாநு: — ஈ. வ. ii, 337. டீகைகாரர்

'ஃவாநூஃவஃயெ' என்கிறார்; அது வாயாகும். ஶா. கொ. (485) 'ஃவம் ஃவாநூாயம் வ' என்றது. ஜ. (ய, 5) யும் 'ஃவெ வ தநூயெ' என்றது. முகாந்தரம் வேறாக எப்படி வந்ததென்று தெரியுமாறில்லை. அக. யில் முகாந்தரம் ஏது நியாயம் என்னும் பொருள்களில் வருவதாக எழுதப்பட்டுளது. உலகவழக்கிலும் அச்சொல் அப்பொருள்களில் வருகின்றது. 5: ஹாஸ்ய—சூ. கொ. I, vii, 19.]

மாசு—மேகம், கறுப்பு, களங்கம், அழுக்கு, குற்றம். [1, 4, 5: பிங். x, 920. 2, 3: அக.]

ஆசுகம்—அம்பு, பறவை, காற்று. [1, 3: ஆஶுமொ...ஶரெநி-ஷெ — ரெவ. 239, 17. 2: அக. சூடா. (iii, 68) 'ஆசுகி' புட்பொதுவின் பெயரென்றது.]

ஆசுகன்—சூரியன், வாயு. [1, 2: ஆஶுமொநெ ... வாயௌ —சூ. ஸ. iii, 108.]

ஓசை—ஒலி, கீர்த்தி. [1: திவா. x, 173. 2: அக.]

பூசை—பூசனை, பூனை. [1: வ-ஜா நஃஸ்ராவலிகி: ஸவாரா-ஹூணா: ஸஃ:—சூ. கொ. II, vii, 35. 2: திவா. iii, 41.]

145. மாசங்க நிதியத் தொன்று மநுடரி னரம்போ ரெண்ணும்
வாசந்தங் குயில்தா சேரம் வாசந்தன் விகிதன் றூர்த்தன்
ஆசந்தி வேத்தி ராத நஞ்சிறு கட்டில் பாடை
வாசந்தி யென்ப முல்லை குருக்கத்தி பாதி ரைப்பேர்.

மாசங்கம்—ஓர் நிதி, மனிதரின் நரம்பு, ஓர் எண். [1-3: ஃஹாஶ-ஷோ நியிஹெஷெ ஸம்வரஹெஷெ நாஷுநி — சூ. ஸ. iv, 44. மநுடரி னெனும்பென் றிருக்கவேண்டியது நரம்பென வந்தது. ஜ. (வ, 16) யில் 'ஃநஷாஷுி' என்பதையும், நா. ர. (iv, 20) யில் 'ஃநஷாஷுநி' என்பதையும் நோக்குக.]

வாசந்தம் — குயில், ஒட்டகம். [1, 2: வாஸநூ: வரவஷெ ஸ்ராக்ஷரஹெ—சூ. ஸ. iii, 285.]

வாசந்தன்—விகிதன், தூர்த்தன் [1, 2: வாஸநூ: ... சுவஹிதெ விடெ — சூ. ஸ. iii, 285. டீகைகாரர் 'சுவஹித: ஸாவயாந:' என்றார்.

'வாஸந்த' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் எழுதுங்கால் மோநியர் உவில்லியம்ஸ் தமது ஸ. அக. யில் '= ஸுவஹித அல்லது விஹித (கோசம்)' என்றெழுதுகிறார்.]

ஆசந்தி — வேத்திராசனம், சிறுகட்டில், பாடை. [1: ஆஸந்தீ ஆஸநஹேது: 'வெத்ராஸநமிதி ஹ்ரஸ்வே' — அ. கோ. III, v, 9, மகேசுவரர் டீகை. 'வெத்ராஸந ஆஸந்தீ ஸ்ரீ ஷீவ ஷதிகாஸநம்' என்னும் வசனம் வியாக்கியாசுதையிற் காணப்படுகின்றது. 2: ஆஸந்தீ ஸ்ரீ நமி ஜேஷ்: — வெ. 171, 320. ஆஸந்தீ உஜ்ஜ: வஷாவாஜ்யொ உத்தவாரணம்—வெ. 172, 328. 3: அக.]

வாசந்தி—முல்லை, குருக்கத்தி, பாதிரை. [1-3: வாஸந்தீ ஓயவீயஸ்ரீவாடியாஸ—அ. ஸ. iii, 286.]

146. பாசகம்யோக் கியஞ்சுற்ற மிருப்பி டம்முண் கலன்பாண்டம்
கோச ரம்மிக் தியத்தகப்பட் டதுகாண் குற்ற தைம்புலனும்
சோசம் லவங்கம் சோகம்வா ழைப்ப ழத்தோல் பனம்பழமாம்
வாச மொலிநீர் நெய்யவிசு மணம்வீ டிறகு துகில்வேகம்.

பாசகம்—யோக்கியம், சுற்றம், இருப்பிடம், உண்கலம், பாத்திரம். [1, 5: ஹாஜநம் யொமூவாத்யொ: — மே. ந, 101. 2, 4: பிங். x, 778. 3: ஹாஜநம்—ஸ. அக.]

கோசரம்—இந்திரியத்து அகப்பட்டது, காண்குற்றது, ஐம்புலன். [1: ஐந்திரியாணா: ... மொவராஷு தெ—வெ. 196, 4. 2: மொவர:—ஸ. அக. 3: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொ என்னுஞ் சொல் இந்திரியம் என்று பொருள்படும்.]

சோசம் — இலவங்கம், சோகம், வாழைப்பழம், தோல், பனம்பழம். [1: வொவம்—ஸ. அக. 2: ஶொவநம்—ஸ. அக. 3, 5: வொவம்—அ. கோ. III, v, 30. 'வொவஉவயஊஷாவஶிஷ்டம் தாலஃலம் வா; கடிஷ்ஜா: ஹலிதி கஷ்ரிக' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 4: ஸ. அக.]

வாசம் — ஒலி[1], நீர்[2], நெய்[3], அவிசு[4], மணம்[5], வீடு[6], இறகு[7], துகில்[8], வேகம்[9]. [1-4, 7, 9: வாஜம் ஹவிஷி வாஸிநி, யஜ்ஞாநே வாஜஸ்த வகேஷ ... நிஷ்நவெமயொ: — அ. ஸ. ii, 75. 5: திவா. viii, 242.

'நறுநாற்றம்.' 6: வாஸொ வெஶ்மநி — ஸ. ஸ. ii, 578. 8: வாஸொ வஸ்த்ரே — நா. ர. ii, 470.]

147. வேசம் வீடு வேசைமனை வீச லெறிதல் கொடுத்தற்பேர்
ஆசி போர்வாழ்த் தொத்ததறை தூசி பரிதூள் படையுறுப்பாம்
சூசி யூசி கேதகைப்பூ முனையோர் சுரத மபிநயப்பேர்
பாசி வருணன் மீன்கரிய மணிநீர்ப் பாசி கிடைச்சென்ப.

வேசம்—வீடு, வேசைமனை. [1, 2: வெஶ்ம வெஶ்யாக்ருஹெ க்ருஹெ— ஸ. ஸ. ii, 541.]

வீசல்—எறிதல், கொடுத்தல். [1, 2: பிங். x, 1060.]

ஆசி—போர், வாழ்த்து, ஒத்த தரை. [1, 3: ஶூஜி: ... ஸக்ஷாயாம் யாசயி— ஸ. ஸ. ii, 65. 2: ஶூஶீர்ஹிதாஶம்ஸா — ஸ. கொ. III, iii, 227.]

தூசி—குதிரை, தூள், கொடிப்படை. [1: பிங். viii, 139. 2: அக. 3: திவா. ii, 158.]

சூசி—ஊசி, தாழம்பூ, முனை, ஓர் சுரதம், அபிநயம். [1, 4, 5: ஸூசீவ்யதிநயெ வ்யதெ கரணெ ஸீவநாய: — ஸ. ஸ. ii, 60. 2: 'ஸூசி- விஷ்வக்: கேதகிமரம்' என்னும் ஸ. அக. 3: 'ஸூசீஸூசிந்ருத்யபெதெ வ வ்யதநீஸீவநயொரபி' இதி ரத்நகோஶ:— ஸ. கொ. III, v, 8, மகேசுவரர் டீகை.]

பாசி — வருணன், மீன், கரியமணி, நீர்ப்பாசி, கிடைச்சு. [1: ப்ரசேதா வருண: பாஶீ — ஸ. கொ. I, i, 64. 2, 3, 5: அக. 4: பிங். ix, 357.]

148. மாசி மகநா ளோர்மாதம் பாசு மூங்கில் பசுமையுமாம்
ஆசு விரைவோ ரிடைக்கார்நெல் லற்பம் பிழையோர் கவிகவசம்
காசு மணிப்பூ டணக்கோவை கஃசிற் செய்முத் திரைப்பணம் [பொற்
காசு மணியின் பொதுசூதுக் கருவி குற்ற மெனவறுபேர்.

மாசி—மக நட்சத்திரம், ஓர் மாசம். [1: திவா. i, 86. 2: சூடா. xi, க, 13. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நட்சத்திரப் பெயர் மகா, மாசப்பெயர் மாக:.]

பாசு—மூங்கில், பசுமை. [1, 2: சூடா. xi, ச, 12.]

ஆசு—விரைவு, ஓர் இடைக்கார் நெல், அற்பம், குற்றம், ஓர் கவி, மெய்புகு கருவி. [1, 2: ஆஶுஸ்த்ரீஹ்ரீஶீக்ரே — ஜே. ஸ, 2. 3, 4, 6: திவா. xi, 23. 5: பிங். x, 94.]

காசு—மணிப்பூடணக் கோவை, கஃசிற் செய் முத்திரைப் பணம், பொற்காசு, மணிப் பொது, சூதாடு கருவி, குற்றம். [1-3: அக. கஃசு காற் பலம். ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கர்ஷ: என்பது காற்பலம். கார்ஷிக: என்பது காற் பல வெடையுள்ள நாணயம். காசு அந்நாணயமும் பிற நாணயங்களு மாகலா மாகலின் இரண்டு பொருளுந் தரப்பட்டன. 4, 6: திவா. xi, 84. 5: திவா. vii, 232.]

149\. கோசம்வா ளுறைபயற்றி னெற்றுப்புத் தகமொக்
குட்பூக்கட் கிண்ணிமதி லுறுப்புமுட்டை யண்ட
கோசம்வீ டுடல்பண்ட சாலைசனத் திரள்பெண்
குறிதிவ்யம் போளம்நூல் சொயவெள்ளி சொயப்பொன்
பாசமூ சித்துளைபேய் கலாபார்த்தங் கிரணம்
பருந்துநிக்தார்த் தங்கயிறு சுவர்ணார்த்த மாசா
பாசமயிர்க் கற்றைகண்ணி செவிக்கடைநே யஞ்சோ
பனார்த்தமொடு குடையாதி யின்கடைமூ வைம்பேர்.

கோசம்—வாள் உறை[1], பயற்றின் நெற்று[2], புத்தகம்[3], மொக் குட்பூ[4], கள் வைக்குங் கிண்ணி[5], மதிலுறுப்பு[6], முட்டை[7], பீசம்[8], வீடு[9], உடல்[10], பண்டசாலை[11], சனத்திரள்[12], பெண்குறி[13], திவ்வியம்[14], போளம்[15], நூல்[16], சுயவெள்ளி[17], சுயப்பொன்[18]. [1, 2, 4, 5, 8, 11, 13-15: கோஶ: கோஷ ஜவாண்டகே; குட்மலே வஷ்கே திவ்யேऽர்த்தவயே யோ- நிஸிம்லயோ: ஜாதீகோஷேऽஸிபியாநே — ஸ. வ. ii, 533, 534. 3, 7, 9, 10, 16: கோஶோऽஸ்த்ரீ ... ஶாலேஸ்த்ரு ... ஹ்ருஹே தநௌ ... வெஶஸ்ரீம் வாஸ்தக ... — வை. 231, 30. 6: திவா. v, 195. 12: 17, 18: கோஶ- ஶஸ்த்ரீ ஹிரண்யம் ச ஹேமரூப்யம் க்ருதாக்ருதம் — வை. 129, 148.]

பாசம் — ஊசித்துளை[1], பிசாசம்[2], கலாபார்த்தம்[3], கிரணம்[4], பருந்து[5], நிந்தார்த்தம்[6], கயிறு[7], சுவர்ணார்த்தம்[8], ஆசாபாசம்[9], மயிர்க் கற்றை[10], வலை[11], செவிக்கடை[12], நேயம்[13], சோபனார்த்தம்[14], குடையாதி யின் கடை[15]. [1, 2, 7, 9: திவா. xi, 163. 3, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 15: பாஶஸ்ஸூ த்ரபக்ஷ்யாதிபந்தநே; கர்ணாந்தே ஶோபநார்த்த: ஸ்யாத்கபாந்தே நிந்தார்த்தக:; ஶாத்ராதிஷ்யந்தே ச நிந்தார்த்த:—ஸ. வ. ii, 537, 538. பாஶோ ரஜ்ஜௌ

ஸமிநாஙூக்ஷத்ராஷிஹ): வரோ யஷி, கூணாதூவஸு-வணாஙூ: கூவாவாஙூ: கூவாதூர:—ஈா. ரு. ii, 445. வாலு: வக்ஷஸு ஹஸஸு கூவாவாஙூா: கூவா-தூரெ—கூ. கொ. II, vi, 98. இவ்வசனங்களால் 'வலே' யொன்று தவிர மற்றைப் பொருள்கள் பிறழ்ச்சி யடைந்துளவென் றாகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூலாசிரியர் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு வடநூற்பயிற்சி யில்லாத ஒருவர் செய்யுளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கவேண்டும். மயிர்க்கற்றை யென்று பொருள்படும் 'கூவா:' என்பதற்குப்பின் 'வாலு:' என்னும் சொல் வருமாயின் ('கூவவாலு:') தொகுதி யென்னும் பொருளதாம். அவ்வாறே மாணவன் முதலிய சொற்களுக்குப்பின் அச்சொல் வருமாயின் நிந்தார்த்தந் தரும், செவிக்குப்பின் சோபநார்த்தமும், சுவர்ணார்த்தமுந் தரும். 4, 5: ஹாவஸு- ஹாவலி ஶுஶுலகூ-நூயொ:—கூ. வ. ii, 572. 13: சூடா. xi, ச, 7.]

150\. சூசகம்நாய் பூனைவா யசமூசி சஞ்ஞை
சூசனைகந் தநம்பார்வை பொதுத்தலபி நயமாம்
வாசனைபூர் வாநுபவ சிந்தைபரி மளப்பேர்
வாசிகுணங் கூறுபரி கணைபறவை பொலிசை
கேசரம்பூந் தாதுமகிழ் பெருங்காயம் நாக
கேசரமச் சுவசிங்கப் பிடரின்மயிர் புன்னை
வாசிதம்புட் குரல்விலங்கின் ரொனியறிவு துகிலான்
மறைக்கப்பட் டதுவாசங் கட்டினது மாமே.

சூசகம் — நாய், பூனை, காகம், ஊசி, சமிஞ்ஞை. [1-4: ஸூவக: ஶுநி ..., ... வீவநஊவெ) ஊஜாரெ வாயவெஸவிவ—கூ. வ. iii. 99. 5: ஸூவகூ—ஸ. அக.]

சூசனை — கந்தனம், பார்வை, பொதுத்தல், அபிநயம். [1-4: ஸூவநா ஸ்ாஉஹிநயெ ஶுநெ வ்யநெ ஊஷஙி — கூ. வ. iii, 428. டீகைகாரர் 'ஶுநநம் ஜொஹாஹிவ்ாயெண வஙஷொஷொஉடநூ, வ்யநம ஸூவ்ாஉஷஃஷி:' என்கிறார். கந்தநம்—துரோகசிந்தனையோடு பிறர் குற்றம் வெளிப்படுத்தல்.]

வாசனை—பூர்வாநுபவ சிந்தை, பரிமளம். [1: வாஸநா—ஸ. அக. 2: வாஸநா ... ஶுநய-வொஷெஹாவநாவியெள—ஈா. வ. ii, 195.]

வாசி—சௌக்கியம், தன்மை, குதிரை, அம்பு, பறவை, பொலிசை. [1, 2, 6: அக. 3-5: வாஜீ தூஶூ ஶரெ வஷெ — வெ. 218, 109.]

கேசரம் — பூந்தாது, மகிழமரம், பெருங்காயம், நாககேசரம், குதிரை சிங்க மிவற்றின் பிடரிமயிர், புன்னைமரம். [1-6: கேஸரோ நாக-கேஸரே; துரங்கஸிம்ஹயோ: ஸ்கந்தகேஶேஷு பகுலத்ருமே, புந்நாகவ்ருக்ஷே கிஞ்ஜல்கே ஸ்யாத்கேஸரம் து ஹிங்குநி — ஶ. ஸ. iii, 536, 537.]

வாசிதம்—பறவைக்குரல், விலங்கின் தொனி, அறிவு, துகிலால் மறைக்கப்பட்டது, வாசங் கட்டினது. [1: வாஸிதம் து வயஸ்ஸ்வநௌ— நா. ர. iii, 197. 2, 5: வாஸிதம் பாவிதே ஜ்ஞாதே—மே. த, 152. 3, 4: வாஸிதம், வஸ்த்ரச்சந்நே ஜ்ஞாநமாத்ரே — ஶ. ஸ. iii, 286.]

151. கூசல்கூ சுதல்வெருவல் வெள்கலச்சக் குறிப்பென்ப
பூசல்சம ரலங்கரித்தல் பேரொலிபூ சுதலும்பேர்
பாசறைதுன் பம்பகைமேற் சென்றோர்தங் கும்பதியாம்
தாசிகருங் குறிஞ்சியடி யாள்பரணி நாள்சாற்றும்.

கூசல்—கூசுதல், அஞ்சுதல், நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1. 2: அக. 3: பிங். vii, 95. 4: சூடா. viii, 56.]

பூசல்—போர், அலங்கரித்தல், பேரொலி, பூசுதல். [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. ix, 5. 3. திவா. x. 179. 4: திவா. vi, 45.]

பாசறை—துன்பம், பகைமேற் சென்றோர் உறைவிடம். [1: திவா. viii, 174. 2: சூடா. v, 39.]

தாசி—கருங்குறிஞ்சி, அடியாள், பரணி நட்சத்திரம். [1, 2: தாஸீ ஜிண்ட்யாம் சேட்யாம்—ஶ. ஸ. ii, 569. 3: பிங். ii, 148.]

152. பேசிவா ளுறைமுட்டை முகிழ்மாஞ்சி பிசிதபிண்டம்
வீசியலை சுகமற்ப மயிரின்வளை வொழுங்கற்றம்
ஆசினிதான் மரக்காழீ ரப்பலா வாகாயம்
பாசுபதம் சிவமல்லி பசுபதிசம் பந்தமுமே.

பேசி— வாளுறை, முட்டை, முகிழ், மாஞ்சி, மாமிசபிண்டம். [1, 3-5: பேஶீ மாம்ஸ்யஸிகோஶயோ:; ... பலபிண்டே ஸுபக்வகணிகாயாம் ச — ஶ. ஸ. ii, 538, 539. 2: பேஶீ த்வண்டே பக்ஷ்யாதீநாம் — நா. ர. ii, 449.]

வீசி—அலை, சுகம், அற்பம், மயிரின் வளைவு, ஒழுங்கு, சமயம். [1-3, 5, 6: வீசிஸ்தரங்காற்பஸுகயோர் வணாவால்யோ: — சு. ஸ. ii, 58. 4:]

ஆசினி—மரவயிரம், ஈரப்பலா, ஆகாசம். [1, 2: பிங். x, 93. 3: திவா. i, 36.]

பாசுபதம்—சிவமல்லி, பசுபதி சம்பந்தம். [1, 2: வாஸுபத: ஸிவமல்லிகா வஸுபதிஸம்பந்தே—சு. ஸ. iv, 121.]

153. யாசக மிராச யானை யிரப்பாம்
மோசகந் துறவு வாழை முருங்கை
வேசகம் வாலச் சுவத்தின் குசைமயிர்
யாசகன் வேள்விக் குரியோ னிரவலன்.

யாசகம்—இராச யானை, இரப்பு. [1: யாஜகோ ராஜகுஞ்ஜரே —சு. ஸ. iii, 77. 2: யாசநம்—ஸ. அக.]

மோசகம்—துறவு, வாழை, முருங்கை. [1, 3: மோசகோ...கதலீ-ஸிக்ருவிராகிஷு—சு. ஸ. iii, 76.]

வேசகம்—வால், குதிரையின் குசைமயிர். [1: நா. தீ. நி. 235. 2: நா. தீ. நி. 211 குதிரை மயிர்க்குப் பரியாயமாக இச்சொல்லைத் தருகின்றது. அங்குக் குதிரை மயிரென்றது குதிரையின் குசை மயிரினையே.]

யாசகன் — யாகத்துக்குரியோன், இரவலன். [1: யாஜகோ ..., யாஜ்ஞிகே ச—சு. ஸ. iii. 77. 2: யாசக:—ஸ. அக.]

154. கேசம் வெட்டிவேர் தலைமயிர் கயிறுகை
ஆசயங் கருத்துப் பலசஞ் சார்விடம்
தூசரங் கழுதை மங்கின மாநிறம்
கேசவ னன்மயி ருள்ளோன் கிருட்டிணன்.

கேசம்—வெட்டிவேர், தலைமயிர், கயிறு, கை. [1-4: கேஶ: ஶிர-ஸிஜே வாஸவாணௌ ஹ்ரீவேர ... — சு. ஸ. ii, 533.]

ஆசயம்—கருத்து, பலா, சார்விடம். [1-3: ஆஶய ஆஶயே, அபிப்ராயபநஸயோ:—சு. ஸ. iii, 472.]

தூசரம்—கழுதை, மங்கின மானிறம். [1, 2: ய–ஸிஹலாஷூ–ஈ ஈா-ஸஹெ ஷொாகவாணு–ஜெ—ஊ. வ. iii, 559.]

கேசவன் — நன்மயிருள்ளோன், கிருட்டிணன். [1, 2: கெஶவ: கெஶவஸயொதெ; ... வாஸுதெவெ வ—ஊ. வ. iii, 690, 691.]

155. காசறை மணிமயிர்ச் சாந்துகத் தூரி
தாச னடியான் சதுர்த்தன் பரதவன்
ஊசி தையற் கருவியெழுத் தாணி
கோசிக மெனவுடு கூறைபட் டாடையே.

காசறை—மணி, மயிர்ச்சாந்து, கத்தூரி. [1-3: அக. நி. 64.]

தாசன் — அடியான், சூத்திரன், செம்படவன். [1-3: தாஸொ ஶீவாஹுஜ்யயொ:, வ்ரஷலெ—ஊ. வ. ii, 569.]

ஊசி — தையற் கருவி, எழுத்தாணி. [1, 2: ஸூவி:—ஸ. அக. சூடா. xi, ழ, 5.]

கோசிகம்—புடைவை, பட்டாடை. [1, 2: பிங். x, 413. ‘கௌஶிகமு அல்லது கொஶிகமு பட்டாடை’—ஸ. அக.]

156. நாசிகை வாயிலின் மேற்படி நாசியாம்
காசிபி யவனி யருணன் கருடன்பேர்
தூசு புடைவை யிபத்தின் புரோசைதூள்
ஆசு சுக்கணி சூரிய னக்கியே.

நாசிகை—வாயிலின் மேற்படி, நாசி. [1: நாஸிகா — ஸ. அக. நாஸா ... த்வாரொஷ்வாரணி—ஜ. வ, 5. 2: நாஸிகா — ஊ. கொ. II, vi, 89.]

காசிபி—பூமி, அருணன், கருடன். [1: காஶ்யவீ ஸ்வாஹா — ஊ. வ. iii, 434. 2, 3: காஶ்யவி:—ஸ. அக.]

தூசு—புடைவை, யானையின் கழுத்திடு கயிறு, தூள். [1, 2, பிங். x, 637. 2: தூஷ்யா—ஸ. அக. 3: அக.]

ஆசுசுக்கணி-சூரியன், அக்கினி. [1, 2: ஸூர்யெ வஹ்நாவவ்யா-ஶுஶுக்ஷணி: — நா. ர. v, 6.]

157. ஈசாநம் வடகீழ்த் திக்கு மீசனைம் முகத்தொன் றும்பேர்
ஆசாரம் படையொ ழுக்கஞ் சொரிமழை வியாபிப் பாடை
மாசாலி பெருநெற் பீர்க்கா மாசேந னருகன் கந்தன்
வாசாலே மிகவும் பேச வல்லனு கணவாய்ப் புள்ளாம்.

ஈசாநம்—வடகீழ்த்திசை, ஈசன் ஐந்து முகத்தில் ஒன்று. [1, 2: அக. ஈசன் வடகீழ்த்திசைக் கிறைவன்—ஸ. அக. 2: சைவாகம வழக்கு.]

ஆசாரம்—படை, ஒழுக்கம், சொரிமழை, வியாபிப்பு, ஆடை. [1, 3, 4: ஆஸாரோ வேஶவஷே ஸஂஹாஜு ஷவஷாஸாரயோ:—க. ஸ. iii, 514. இங்கு 'நட்புப்படை' யென்பது பொருளாகத் தரப்பட்டது. 2: ஆவார:—ஸ. அக. 5: பிங். x, 92.]

மாசாலி—பெருநெல், பீர்க்கு. [1: ஊஹாஶாலி: — வெ. 125, 64. 2: ஊஹாஜாலீ—க. கொ. II. iv, 117. பொன்னிறமான தும்மட்டியென்பர்.]

மாசேநன் — அருகன், கந்தன். [1: திவா. i, 11. 2: ஊஹாஸேநோ ... ஸைநாநவி—க. ஸ. iv, 186.]

வாசாலே—மிகவும் பேசவல்லள், நாகணவாய்ப்பறவை. [1: ஸ்ரீாஜாலீகஸு வாவாயொ வாவாடொ வஹுமஹூவாக்—க. கொ. III, i, 36. கஂதிதம் வஹு ஹாஷதெ வாவாய: என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: வாவாயா ஊவரா ஶாரி:—வெ. 27, 40.]

158. கௌசிகங் கூகை கீரி குக்குலுத் தீப கம்பம்
கௌசிகன் விசுவா மித்ரன் மேகவா கனன்பாம் பாட்டி
வைசாகஞ் சாணு ளொத்த பதநிலை மத்தோர் மாதம்
ஔசீரங் கவரிக் காம்பா சநம்வெட்டி வேர்ப டுக்கை.

கௌசிகம்—கூகை, கீரி, குக்குலு, விளக்குத்தண்டு. [1-3: கௌஶிகः ... வகுகயொ:; ... ஶுஂஷுஂவௌ ... நகுலெ — க. ஸ. iii, 28, 29. 4: பிங். x, 430.]

கௌசிகன் — விசுவாமித்திரன், இந்திரன், பாம்பாட்டி. [1-3: கௌஶிகோ ... வஸ்ரீாஷஹாஹெ ... ஶகுயொ:; ... விஶ்வாமித்ரஂநா-வவி—ஜெ. க, 77, 78.]

வைசாகம்—சாண் உள்ளொத்த பதநிலை, மத்து, ஓர் மாசம். [1-3: யாநஂஷ்ஸூாநஹெஷ நா வெஶாவொ ஊாஸஊநுயொ: — ஊ. கொ. 99.]

ஔசீரம்—கவரிக்காம்பு, ஆசனம், வெட்டிவேர், படுக்கை. [1-4: ஔஶீரம் ஶயநாஸநே, உஶீரஜே சாமரே வ—அ. ஸ. iii, 520. ஔஶீரம் ஶயநாஸநவாமரோஷ்ணேஷ்வப்யுஶீரஜே த்ரிஷு—மே. ர, 120.]

159\. வைசயந்த மிந்திரன்றன் மாளிகையும் பதாகையுமாம்
வைசயந்தி தழுதாழை பதாகைவிண்டு வின்மாலை
கைசிகமோர் பண்கேசத் திரள்கைசி கியோர்விருத்தி
வைசிகமங் குரமுருங்கைத் தைலங்கா ரணமன்னும்.

வைசயந்தம் — இந்திரன் மாளிகை, இந்திரன் கொடி. [1, 2: வைஜயந்தோ மஹேந்த்ரஸ்ய த்வஜப்ராஸாதயோ: புமாந்—மே. த, 218.]

வைசயந்தி—தழுதாழை, கொடி, விஷ்ணுவின் மாலை. [1-3: வைஜயந்தீ பதாகாயாம் ஜயந்த்யாம் கேஶவஸ்ரஜி—வை. 271, 17.]

கைசிகம்—ஓர் பண், கேசத்திரள். [1, 2: கைஶிகம் கேஶஸம்சயே, நா ராகபேதே—மே. கொ. 66.]

கைசிகி—ஓர் விருத்தி, [1: வ்ருத்தௌ து கைஶிகீ ஹஸ்திபிந்து—மே. கொ. 66. விருத்திகள் நான்காவன: பாரதீ ஸாத்வதீ சைவ கைஶிக்யாரபடீதி ச; சதஸ்ரோ வ்ருத்தயோ ஹ்யேதா: ஸர்வநாட்யஸ்ய மாத்ருகா:—வை. 144, 202. ஹஸ்திபிந்து—யானைமேலிடும் வர்ணக்குறிகள். இங்குக் 'கைசிகி' க்கு ஒரு பொருளே காணப்படுகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நாநார்த்தகோசங்களில் இங்ஙனம் ஒரு பொருளோடு பதங்கள் ஏகதேசத்தில் வருதலுண்டு. அம்முறையைப் பின்பற்றியோ, அன்றி ஆசிரியர் குறிப்புக்களை வைத்துப் பின்னோர் செய்யுள் யாத்தோ இங்ஙனம் வந்தது.]

வைசிகம்—முளை, முருங்கைத் தைலம், காரணம். [1-3: வைஜிகம் காரணே ஶிக்ருதைலே ச வைஜிகோऽங்குரே—அ. ஸ. iii, 91.]

160\. ஆசா டம்நற் றவர்கைக்கோ லாடி மாத மலையமலை
மோசா டஞ்சந் தகங்கதலிக் கருப்பங் கருஞ்சீ ரகமுப்பேர்
கோசா தகிநா யுருவிபிடிப் பீர்க்குப் படோலி கையுங்கூறும்
ஆசா பந்தஞ் சிலம்பியினூ லாடை நம்பிக் கையுமாமே.

ஆசாடம் — நற்றவர் கைக்கோல், ஆடிமாசம், மலயமலை. [1-3: ஆஷாடோ மலயமாஸே ச வ்ரதிதண்டே ச பாலாஶே ச — அ. ஸ. iii, 178.]

மோசாடம்—சந்தனம், கதலிக்கரு, கருஞ்சீரகம். [1-3: மோசாடீ: க்ருஷ்ணஜீரகே; சந்தநே கதலீபலே—ஸ. ஸ. iii, 158, 159.]

கோசாதகி—நாயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு, படோலிகை. [1, 3: கோசாதகீ ஜ்யோத்ஸ்நிகாயாமபாமார்கே ச ஸா ஸ்ம்ருதா — நா. ர. iv, 12. 2:]

ஆசாபந்தம்—சிலம்பியின் நூலாடை, நம்பிக்கை. [1, 2: ஆசாபந்த: ஸமாச்வாஸே மர்கடஸ்ய ச வாஸகே—ஸ. ஸ. iv, 150.]

161. ஆசா ஞசா ரியன்செவ்வே ளருகன் பாலை யாழ்த்திறப்பேர்
நாசீ ரம்முன் னெழுஞ்சேனை முந்தி நடத்தும் வாகனமாம்
ஆசு வலிதிற் கூலிகொடா வமஞ்சி நரக வாதையெனும்
காசு வேலா யுதம்விகல வாக்கோர் நோய்புத் தியுங்காட்டும்.

ஆசான்—குரு, முருகக்கடவுள், அருகன், பாலையாழ்த்திறம். [1: பிங். v, 57. ஆசார்ய:. 2. பிங். ii, 18. 3: திவா. i, 11. 4: பிங். vi, 275.]

நாசீரம்—முன்னெழும் சேனை, முந்தி நடத்தும் வாகனம். [1: நாஸீர:—ஸ. அக. 2: நாஸீரோऽஸ்த்ருயாநம் — வை. 120, 405.]

ஆசு—வலிதிற் கூலிகொடா அமஞ்சி, நரகவாதை. [1, 2: ஆஜு: —ஸ. அக.]

காசு — வேலாயுதம், விகலவாக்கு, ஓர் நோய், புத்தி. [1-4: காஸு: சக்த்யாயுதே ருஜி; புத்தௌ விகலவாசி — ஸ. ஸ. i, 564, 565. விகலவாக்கு—குழறல்.]

162. தீச்சிகங் குசும்பைப் பூக்குங் குமமெரி கொள்ளி செப்பும்
தீச்சிகை தீக்கொ ழுந்து செங்காந்தள் குப்பை மேனி
ஆச்சுவா சஞ்சாக் காடு பழங்கதை யத்தி யாயம்
மூர்ச்சித னெனலு யர்ந்தோன் மயங்கினேன் மூடன் முப்பேர்.

தீச்சிகம் — குசும்பைப்பூ, குங்குமம், எரிகொள்ளி. [1, 2: அக்நிசிகம் குஸும்பே ஸ்யாத் குங்குமேऽபி ச — மே. வ, 14. அக்நிசிக இங்குத் தீச்சிகமென்று மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கிறது. 3:]

தீச்சிகை — தீக்கொழுந்து, செங்காந்தள், குப்பைமேனி. [1: சுஹ்ரிஶிவா—ஸ. அக. 2: சுஹ்ரிஶிவா—சூ. கொ. II, iv, 118. 3: சுஹ்ரிஶிவா — சூ. கொ. II, iv, 136. 1-3: இங்கும் சுஹ்ரிஶிவாவே தீச்சிகையாயிற்று.]

ஆச்சுவாசம்—சாக்காடு, பழங்கதையத்தியாயம். [1, 2: ஆஶ்வாஸ: ஸ்வாதந்நிர்வ்ருதௌ, ஆஶ்வாஸிகாவஸிஷ்டெ—சூ. ஸ. iii, 740.]

மூர்ச்சிதன்—உயர்ந்தோன், மயங்கினேன், மூடன். [1-3: உச்ச்ரிதம் மோஹ்யெ உச்ச்ரிதெ—சூ. ஸ. iii, 277. உச்ச்ரித என்பது 2, 3 ஆகிய இரண்டு பொருள்களுக்கும் பொருந்தும்.]

163\. ஆச்சிரம முனிவரிடம் மடம்பிரம சரியாதி
ஆச்சிரவஞ் சபதஞ்சொற் படிகேட்டல் கிலேசமுமாம்
ஆச்சுரித கம்பெருமைச் சிரிப்புநகக் குறியின்வடு
ஆச்சாத நம்போர்த்துக் கொளல்மறைவு மாடையுமே.

ஆச்சிரமம் — முனிவரிடம், மடம், பிரமசரிய முதலிய நான்கு நிலைகள். [1-3: ஆஶ்ரமோ(அ)ஸ்த்ரீ உடஜெ மடெ ப்ரஹ்மசர்யாதிகெ உலெ— வை. 258, 32.]

ஆச்சிரவம் — சபதம், சொற்படி கேட்டல், கிலேசம். [1-3: ஆஶ்ரவோ வசநஸ்திதெ; ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ச க்லேஶெ ச — சூ. ஸ. iii, 687, 688.]

ஆச்சுரிதகம்—பெருமைச்சிரிப்பு, நகக்குறியின் வடு. [1, 2: ஆச்சுரிதகம் ஹாஸநகவாதவிஶேஷயோ:—சூ. ஸ. v, 1.]

ஆச்சாதநம் — போர்த்துக்கொள்ளல், மறைவு, ஆடை. [1-3: ஆச்சாதநம் து வஸநெ ஸம்வியாநே(அ)பவாரணெ—சூ. ஸ. iv, 160.]

164\. ஆச்சியம் நெய்சிறீ வாசமு மாகும்
வாச்சியஞ் சொலத்தக் கதுவாத் தியப்பேர்
பூச்சியன் மாமன் பூசிக்கத் தக்கவன்
ஈச்சுரன் சுவாமி மன்மதன் மகேசனே.

ஆச்சியம்—நெய், ஸ்ரீவாஸம். [1, 2: ஆஜ்யம் ஸ்ரீவாஸஸர்பிஷோ: —நா. ரு. ii, 303. ஸ்ரீவாஸம் தேவதாருவின் பிசின்.]

வாச்சியம்—சொல்லத் தக்கது, வாத்தியம். [1: வாச்ய—ஸ. அக. 2: வாத்ய என்னுஞ் சொல்லின் தற்பவம், பிராகிருத ரூபம்.]

பூச்சியன்—மாமன், பூசிக்கத் தக்கவன். [1, 2: பூஜ்ய: ஶ்வஶுர-வந்த்யயோ:—ஶ. ஸ. ii, 362.]

ஈச்சுரன்—இறைவன், மன்மதன், சிவன். [1-3: ஈஶ்வர: ஸ்வாமினி ஶிவே மன்மதே—ஶ. ஸ. iii, 517.]

ஞகர வெதுகை

165\. அஞர் துன்ப நோயச் சப்பேர் அஞ்ஞனே மூடன் மூர்க்கன்
கஞறலே பொலிவெ ழுச்சி கதக்குறிப் பொடுநெ ருங்கல்
முஞல்கொசு வொடுமு யற்பேர் முஞ்சலே மொய்த்தல் சாதல்
உஞற்றலே முயறல் செய்த லுஞற்றுற்சா கம்வ ழக்காம்.

அஞர்—துன்பம், நோய், அச்சம். [1: திவா. viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: திவா. viii, 168.]

அஞ்ஞன்—மூடன், மூர்க்கன். [1-2: கஜ்ஞஸ்து ஜடஃ-இருயோ: — வி. வு. ஞ, 1. 1: திவா. ii, 77.]

கஞறல்—பொலிவு, எழுச்சி, சினக்குறிப்பு, நெருங்கல். [1: திவா. viii, 161. 2: திவா. ix, 185. 'எழுச்சியின் மிகுதி.' 3: திவா. viii, 103. 4: அக.]

முஞல்—கொசு, முயல். [1: அக. 2:]

முஞ்சல் — மொய்த்தல், சாதல். [1: திவா. ix, 176. 2: திவா. ix, 136.]

உஞற்றல்—முயலுதல், செய்தல். [1, 2: அக.]

உஞற்று—உற்சாகம், வழக்கு. [1: பிங். x, 157. 2: அக. நி. 34.]

166\. வஞ்சகன் குரூரன் றூர்த்தன் மனைக்கிரி நரிவஞ் சிப்போன்
பஞ்சதங் குயில்கா லப்பேர் சிஞ்சினி பதப்பூண் வின்னாண்
அஞ்சநங் கறுப்புக் கண்ணி லிடுமைமேற் றிசையா னைப்பேர்
கஞ்சந மேகண் ணாடி கரிக்குரீஇ வலியா னென்றாம்.

வஞ்சகன்—குரூரன், தூர்த்தன், மனைக்கிரி, நரி, வஞ்சிப்போன். [1-4: வஞ்சகோ ஜம்புகே மேஹநகாலெ வஞ்சய-இருயோ: — ஞ. ஸ. iii, 84. 5: அக.]

பஞ்சதம்—குயில், காலம். [1, 2: வஞ்சமா: — ஸ. அக. மானியர் உவில்லியம்ஸ் இச் சொல் இரண்டுபொருளிலும் கோசங்களில் காணப் படுவதாகச் சொல்லுகிறார்.]

சிஞ்சினி — காலணி, வில்லின் நாண். [1, 2: ஸிஞ்ஜிநீ நூபுரகாமு-ஜ்யயோ:—வை. 249. 51.]

அஞ்சநம்—கருமை, கண்ணில் இடும் மை, மேற்றிசையானை. [1, 2: அஞ்ஜநம் ...; ரஸாஞ்ஜநேऽஞ்ஜன — ஸ. வ. iii, 346, 347. 3: அஞ்ஜநோ திக்³ஹஸ்தி⁴நி— ஸ. வ. iii, 347.]

கஞ்சநம்—கண்ணாடி, கரிக்குருவி, வலியான். [1: திவா. vii, 99. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் கஞ்ச் என்னும் வினையடி ஒளிர் என்று பொருள்படும். 2: திவா. iii, 154. வஞ்ஜநः — ஸ. கொ. II, v, 15. 3: பிங். viii, 34. கஞ்ஜநः என்பது ஒரு பறவை—ஸ. அக.]

167. வஞ்சநி காளி யேவற் பெண்ணிடா கினிவஞ் சிப்பாள்
அஞ்சனை சார்வ பூமப் பிடியுட னனுமற் பெற்றாள்
பஞ்சம மழகைந் தாவ தோர்சொரம் நிறைவோர் பண்ணும்
குஞ்சரம் கேசம் யானை குஞ்சியாண் மயிர்புட் குஞ்சே.

வஞ்சநி—காளி யேவற்பெண், இடாகினி, வஞ்சிப்பாள். [1: அக. 2: பிங். ii, 29. 3: வஞ்சந—ஸ. அக.]

அஞ்சனை — வடதிசையானைப்பிடி, அனுமன்தாய். [1: அஞ்ஜநா அல்லது அஞ்ஜநா — ஸ. கொ. I, iii, 5. 2: அஞ்ஜநா ஹநூமந்மாதரி — ஸ. வ. iii, 347.]

பஞ்சமம்—அழகு, ஐந்தாவது, ஓர் ஸ்வரம், நிறைவு, ஓர் பண். [1, 2, 4, 5: பஞ்சமோ ருசிரே ... பஞ்சாநாமபி பூரணே, ராக³ பே⁴தே³—ஸ. வ. iii, 461. 3: ஷட்³ஜர்ஷப⁴கா³ந்தா⁴ரமத்⁴யமா: பஞ்சமஸ்ததா²— வெ. 146, 263.]

குஞ்சரம்—கேசம், யானை. [1, 2: குஞ்ஜரோऽநேகபே கேஶே —ஸ. வ. iii, 535.]

குஞ்சி—ஆண்மயிர், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. ii, 211. 2: அக.]

168. குஞ்சங்கூன் புறங்கூற் றியானைக் கொம்புபல் கன்னம் பீலிக்
குஞ்சம்பைங் கொடியின் வீடாக் கொளுமுழைஞ் சடவி யும்பேர்
நெஞ்சமே மனமு மார்பும் புஞ்சம்நெற் பொலிபி ழம்பாம்
பஞ்சமே செழிப்பி லாமை பரப்புட னைந்து மாமே.

குஞ்சம்—கூன்[1], புறங்கூற்று[2], யானைக் கொம்பு[3], பல்[4], கன்னம்[5], பீலிக்குஞ்சம்[6], பைங்கொடியின் வீடாகக் கொள்ளும் முழைஞ்சு[7], காடு[8], [1: அக. ஸம்ஸ்கிருத வினையடி குஞ்ச் என்பது இப்பொருளதாகும்.

2: பிங். x, 349. 3, 5, 7: கஞ்ஜோ ஹ்ருதயே உத்³தே³ஶே மிகஞ்ஜே வ— க. ஸ. ii, 66. 4: ஸ. அக. 5: அக. மயிற்றோகை யீயோட்டி. 8: கஞ்ஜோ ... கமலே — நா. ர. ii, 67.]

கெஞ்சம்—மனம், மார்பு. [1, 2: சூடா. xi, ஞ, 2.]

புஞ்சம்—நெற்பொலி, பிழம்பு. [1: புஞ்ஜ: — க. கொ. II, v. 42. 2: புஞ்ஜ:—ஸ. அக.]

பஞ்சம்—செழிப்பிலாமை, பரப்பு, ஐந்து. [1: சூடா. xi, ஞ, 4. 2: வஞ்சு—ஸ. அக. 3: வஞ்சு—ஸ. அக.]

169. வஞ்சமே கொடுமை பொய்வாள் சிறுமைவஞ் சனையு மன்னும்
பஞ்சரஞ் செருந்தி பண்ணும் பறவைக்கூ டுடலி னென்பாம்
பிஞ்சரம் பொற்சி வப்பக் கிறப்பரி யரிதா ரம்பொன்
மஞ்சரி தளிர்மஞ் சாடி பருத்தமுத் தொழுக்க மாலே.

வஞ்சம்—கொடுமை, பொய், வாள், சிறுமை, வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 983. 4: அக. 5. வஞ்சகம்—ஸ. அக.]

பஞ்சரம் — செருந்திமரம், பண்ணும் பறவைக் கூடு, உடலின் எலும்பு. [1: திவா. iv, 21. 2, 3: வஞ்ஜரம்—ஸ. அக.]

பிஞ்சரம்—பொற்சிவப்பு, பொற்சிவப்பு நிறக் குதிரை, அரிதாரம், பொன். [1, 2, 4: பிஞ்ஜரஸ்து பீதரக்தே ஸ்வர்ணே அஶ்வே, பிஞ்ஜரம் ஸாதகும்பே — க. ஸ. iii, 572. 3: ஹரிதாலம் தத வர்ணகம் பிஞ்ஜரம் நடஹரிஷணம்—வெ. 42, 26.]

மஞ்சரி—தளிர், மஞ்சாடிமரம், பருத்தமுத்து, ஒழுங்கு, மாலே. [1-3: மஞ்ஜரீ திலகத்ருமே, வல்லர்யாம் ஸ்தூலமுக்தாயாம் — க. ஸ. iii, 587. 4: மஞ்ஜரீ—ஸ. அக. 5: சூடா. xi, ஞ, 3.]

170. பிஞ்சலங் குசப்புற் பொன்மை பிஞ்சையே பஞ்சு மஞ்சள்
சஞ்சலே கமலே மின்னல் சஞ்சன்மா தேவன் வேதா
கிஞ்சற்கம் விண்பூந் தாதாம் கிஞ்சாரு கணேநெல் லின்வால்
கஞ்சன்று மரையோ னேர்கால் முடவன்கண் ணன்றன் மாமன்.

பிஞ்சலம்—தருப்பை, பொன்மை. [1, 2: பிஞ்ஜலம் ஸ்யாத் குஶ ஸுவர்ணயோ ஹரித்ராயாம்—க. ஸ. iii, 663.]

பிஞ்சை—பஞ்சு, மஞ்சள். [1, 2: விஜா த-ஒவஹ௱ிஜ்ரு யோ:— ஊ. வ. ii, 71.]

சஞ்சலை — இலக்குமி, மின்னல். [1, 2: வஞ்ஞுவா த-ஃ தவிஞு-க்ஷேஹா:—ஊ. வ. iii, 639.]

சஞ்சன்—சிவன், பிரமன். [1, 2: வஜௌ ஶ்ரு ஹுவிவௌ — ஊ. வ. ii, 76.]

கிஞ்சற்கம்—ஆகாயம், பூந்தாது. [1, 2: வெ கிஜுஜும் கெவமெ —நா. ரு. iii, 38.]

கிஞ்சாரு — அம்பு, நெல்லின் வால். [1, 2: கிம்ஶாரு-ஷ்ரா-நஜ-ஶ-ஒகெ ஶ்ரெஃவி வ—ஊ. வ. iii, 531.]

கஞ்சன்—பிரமன், ஓர் கால் முடவன், கண்ணன்றன் மாமன். [1: கஜோ வெயவி — ஊ. வ. ii, 65. 2: வஜு: — ஊ. கொ. II, vi, 49. 3: கம்வ: ..., ... வைத-தஜ் ஹெஷெ—ஊ. வ. ii, 564.]

171\. கஞ்சிகை மணிக்காற் பள்ளி யிடுதிரை பரிகட் டூர்தி
பஞ்சிகை சிறுதேக் கோர்நுண் பதவுரை வரவின் போக்காம்
அஞ்சிதம் பொருந்தல் கொண்டா டப்பட லசைத்தல் முப்பேர்
சஞ்சுபுள் ளலகே ரண்டஞ் சஞ்சையே புகழ்ச்சி யாசை.

கஞ்சிகை—இரத்தினக்காற் பள்ளி, இடுதிரை, குதிரை பூண்ட வாகனம். [1: சூடா. vii, 47. 2: சூடா. xi, ஞ, 5. 3: சூடா. vii, 46.]

பஞ்சிகை—சிறு தேக்கு, ஓர் நுண்பதவுரை, வரவின் போக்கு. [1: ஹஜிகா என்பது கண்டபோரங்கி என்று ஊ. கொ. II, iv, 89 தமிழுரை கூறுகின்றது. 2: வஜிகா மீ:ஶெஷவஉவ்ராவ்ரா என்பது ஊ. கொ. III, v, 7 மகேசுவரர் டீகை. 3: வஜிகா —ஸ. அக. வரவு செலவு எழுதும் புத்தக மென்பது பொருள். மூலம் குறிப்பாயிருந்தது பின்னோராற் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.]

அஞ்சிதம்—பொருந்தல், கொண்டாடப்படல், அசைத்தல். [1: அக. 2: ஊஞ்சித—ஸ. அக. 3:]

சஞ்சு—பறவையலகு, ஆமணக்கு. [1, 2: வஞ்ஞு: வஞ்ஞுராஜ-ெ தொடிவ்ரா—ஊ. வ. ii, 57.]

சஞ்சை—புகழ்ச்சி, ஆசை. [1, 2: ஶம்ஶொஜ்தௌ ஸ்துதிவாஞ்சயோ:—ஹே. கொ. 932.]

172. அஞ்சுக முத்த ரீய மாடைமெல் லாடை யும்பேர்
கஞ்சுகம் பாம்புச் சட்டை குப்பாசங் கவச மென்ப
கிஞ்சுக முண்மு ருக்குப் பலாசுகே கயப்புட் செம்மை
கஞ்சுகி மெய்காப் பாளன் கட்செவி யகில்வி டன்பேர்.

அஞ்சுகம்—உத்தரீயம், ஆடை, மெல்லாடை. [1-3: அம்ஶுகம் ஶ்லக்ஷ்ணவாஸஸி, உத்தரீயெ வஸ்த்ரமாத்ரெ—அ. ஸ. iii, 3.]

கஞ்சுகம்—பாம்புச்சட்டை, உடற் சட்டை, கவசம். [1-3: கஞ்சுகஸ்த்வாவரணே:; ..., நிர்மோகே—அ. ஸ. iii. 13, 14.]

கிஞ்சுகம்—முண்முருக்கு, பலாசு, கேகயப்புள், செந்நிறம். [1, 4: பிங். x, 335. 2: கிம்ஶுக:—அ. கொ. II, iv, 29. 3: அக.]

கஞ்சுகி—மெய்காப்பாளன், பாம்பு, அகில், விடன். [1: கஞ்சுகிந:—அ. கொ. II, viii, 8. 2-4: 'கஞ்சுகீ ஜாரஜகதரௌ ஸர்ப்பே வநமெ விடெ' இதி ஹெம:—அ. கொ. II, viii, 8, வியாக்கியாசுதை.]

173. தஞ்சம் பற்றுக் கோடெளிமை சஞ்ஞை யுரன்பே ரபிநயமாம்
பிஞ்சம் புள்ளி னிறகுகொலை வலிவி யாகு லமும்பேணும்
கஞ்ச ரீடம் வாட்கூர்மை விரத சாரி கரிக்குருவி
துஞ்சல் சோம்ப னிலைபெறுதல் துயிலல் சாத லெனநாற்பேர்.

தஞ்சம்—பற்றுக்கோடு, எளிமை. [1, 2: சூடா. xi, ஞ, 2.]

சஞ்ஞை—அறிவு, பெயர், அபிநயம். [1-3: நாமவேதநயோ: ஸம்ஜ்ஞா ஸம்ஜ்ஞா ஹஸ்தாதிபி:—ஶா. கொ. 307.]

பிஞ்சம் — பறவை யிறகு, கொலை, வலி, வியாகுலம். [1: பிஞ்சம் பர்ஹே பதத்ரிணாம்—வெ. 225, 42. 2-4: பிஞ்ஜா ...; பலெ ஹிம்ஸெ வயெ வ்யாகுலத்வெ த்ரிஷு—மெ. ஜ, 12, 13.]

கஞ்சரீடம்—வாட் கூர்மை விரதசாரி, கரிக்குருவி. [1, 2: கஞ்ஜரீடஸ்து கஞ்ஜநெ ஸ்யாத்பரமஹம்ஸ்தபஸ்விநி—அ. ஸ. iv, 60.]

துஞ்சல்—சோம்பல், நிலைபெறுதல், துயிலல், சாதல், [1: சூடா. xi, ஞ, 1. 2-4: திவா. xi, 308.]

174. இஞ்சி மதிலோர் மருந்தென்ப இஞ்சை களவா தியுங்கொலையும்
வஞ்சி கருவூ ரோர்மரமோர் வல்லி யோர்பாப் பாக்கழிப்பண்
மஞ்சு பனிபூண் முகடிளமை வலிகார் கரியின் முதுகழகாம்
கஞ்சை மணியுண் டாம்பூமி கமலை கள்விற் கும்வீடே.

இஞ்சி—மதில், ஓர் மருந்துச்சரக்கு. [1, 2: சூடா. xi, ஞ, 3.]

இஞ்சை—களவு முதலியன, கொலை. [1, 2: ஹிംஸா ஹௌர்யாதி-கெ வதெ—ஈ. ஸ. ii, 582.]

வஞ்சி — கருவூர், ஓர் மரம், ஓர் கொடி, ஓர் பா, பாக்கழிப்பண். [1: பிங். x, 985. 2: அக. நி. 214. 3, 4: திவா. xi, 359. 5: பிங். vi, 297.]

மஞ்சு—பனி[1], பூண்[2], முகடு[3], இளமை[4], வலி[5], மேகம்[6], யானையின் முதுகு[7], அழகு[8]. [1, 5, 7: பிங். x, 881. 2: சூடா. xi, ஞ, 2. 3: அக. நி. 192. 4. 6, 8: திவா. xi, 180.]

கஞ்சை—இரத்தினம் விளையும் பூமி, இலக்குமி, கள்விற்கும் வீடு. [1, 3: வஸுதா மஞ்ஜா ஸுராக்ருஹே — ஶா. கோ. 404. 2: கஞ்ஜா. கஞ்ஜ: பிரமன் என்று பொருள்படுதல் போலவே இப் பதம் இலக்குமி யென்று பொருள்படும்.]

175. அஞ்சம்வெள் விடைபிராண வாயுமந்தி ராதி
யன்னப்புட் புயத்துச்சி பங்கிருப்பு முன்னும்
கஞ்சமம்போ ருகமமிர்தந் தலைமயிர்தா ளம்வெண்
கலம்காழி வட்டில்பண்ட சாலையப்ப மென்ப
அஞ்சனேர் துறவிமதன் பொறுமையிலான் சிரேட்டன்
அருக்கன்சீ தரன்றியாக வேந்தனந்த ரான்மா
விஞ்சையர்விற் பன்னர்வித்தி யாதரரு மொக்கும்
விஞ்ஞாந முக்யவினை நூல்சிற்பத் துணர்வே.

அஞ்சம்—வெள்ளை எருது[1], பிராணவாயு[2], மந்திர முதலியன[3], அன்னப்பறவை[4], புயத்துச்சி[5], பங்கு[6], இருப்பு[7], முன்[8]. [1: ஹம்ஸோ ..., ... ஶ்வேதவ்ருஷே — வை. 219, 135. 2-4, 7, 8: ஹம்ஸோ ..., வா ... த்-ந்த்ராதிபேதேஷு ...; ... ப்ராணவாதே ஶ்ரேஷ்டேऽக்ர: ஸ்தித:—ஈ. ஸ. ii, 581, 582. டீகைகாரர் இறுதிப்பொருளிற்கு 'அக்ர: ஸ்தித உத்தரவத்-ஸ்தித: ஶ்ரேஷ்ட' என்று விளக்கஞ் சொல்லி 'கவிஹம்ஸஸேவ்யோந ...,

என்று உதாரணமுங் காட்டினூர். ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த நிகண்டுகளில் வேறு பாட மிருந்தது போலும். 5: கஂஸஃ — ஸ. அக. 6. கஂஸ: —க. கோ. II, ix, 89.]

கஞ்சம்—தாமரை[1], அமிர்தம்[2], தலைமயிர்[3], தாளம்[4], வெண்கலம்[5], நாழி[6], வட்டில்[7], பண்டசாலை[8], அப்பம்[9]. [1-3: கஜ்ஜோ ... கெஶெ வ கஜம் வீய-ஷவதயோ: — க. ஸ. ii, 65. 4: பிங். x, 235. 5-7: கஂஸ-ஜெஜஸரநயோ:, வாநவாதெ — க. ஸ. ii, 564. 8: மஜ்ஜோ ஹாணுாமாரெ—க. ஸ. ii, 67. 9: பிங். x, 235.]

அஞ்சன்—ஓர் துறவி[1], மன்மதன்[2], பொருமையிலான்[3], சிரேட்டன்[4], சூரியன்[5], திருமால்[6], கொடையாளியான அரசன்[7], பரமாத்மா[8]. [1, 5, 7: யொமிஹெஷெ ... ஹஂஸொ நிரொஹநவஸ-ஜெயோ: — ஶா. கோ. 158. 2, 6: ஹஂஸஸ்ரெ ... விஷெ்ள—நா. ர. ii, 466. 3, 8: ஹஂஸொ ..., ... வரஸாகநஜெஸ்ரெ—வி. வ. ஸ, 8. 4. அஞ்சம் என்பதன்கீழ்க் காட்டிய மேற்கோளில் ஶ்ரெஷெ் என்றிருப்பது இதற்காம்.]

விஞ்சையர் — விற்பன்னர், வித்தியாதரர். [1: விஷாயரா: — ஸ. அக. 'கற்றூர்' என்பது பொருள். 2: விஷாயரா: — க. கோ. I, i, 11. விஞ்சை விஷா என்னும் சொல்லின் மரூஉ.]

விஞ்ஞாநம் — முக்கிய வினைநூல், சிற்பத்துணர்வு. [1: விஜ்ஞாநம் காரணெ ஜ்ஞாநெ—க. ஸ. iii, 407. க. கோ. I, v, 6 மகேசுவரர் டீகையில் 'விஜ்ஞாநம் கரணி ஜ்ஞாநெ' என்ற பாடம் காணப்படுகிறது. 2: ஶோக்ஷயீஜ்ஞாநஸநஜ் விஜ்ஞாநம் ஶிஷ்ஶாஸ்தயோ:—க. கோ. I, v, 6.]

176. பஞ்சாக கம்புலி போதகங் கச்சபம்
பஞ்சமி யஞ்சாந் திதிதுரௌ பதியாம்
சஞ்சல மலைவதுங் காற்றுங் கிலேசமும்
அஞ்சலி யுழக்குக் கும்பிடல் கூப்புதல்.

பஞ்சநகம்—புலி, யானை, ஆமை. [1: வஞ்நவ: — ஸ. அக. 2-3: வஞ்நவஹஂ கஜெ; மஜெ—க. ஸ. iv, 43, 44.]

பஞ்சமி—ஐந்தாந் திதி, துரௌபதி. [1: வஞ்சீ—ஸ. அக. 2: வஞ்சீ தூ ஜௌவஷாஃ—க ஸ. iii, 461.]

சஞ்சலம்—அலைவது, காற்று, கிலேசம். [1: சஞ்சலம்—சு. கொ. III, i, 75. 2: சஞ்சலோ வாயு ... —சு. ஸ. iii, 639. 3: அக.]

அஞ்சலி—உழக்கு, கும்பிடல், கூப்புதல். [1, 3: அஞ்ஜலிஸ்து கா-ஷவே காரஸம்புடே—சு. ஸ. iii, 617. 2: பிங். x, 13. அஞ்ஜலி:—ஸ. அக.]

177. மஞ்சிகை தாளிக் கொடிபேழை காதணி
மஞ்சுள மிரம்மியஞ் சுந்த ரங்குயில்
வஞ்சுளந் திமிசு வஞ்சி யசோகுமாம்
குஞ்சை யின்றேனி படகங் குன்றியே.

மஞ்சிகை—தாளிக்கொடி, பேழை, காதணி. [1, 3: அக. 2: திவா. vii, 219.]

மஞ்சுளம் — இரம்மியம், அழகு, குயில். [1: மஞ்ஜுலம் தா ..., ரமேு—சு. ஸ. iii, 669. 2: மஞ்ஜுலம்—சு. கொ. III, i, 52. 3: சு. ஸ. 'மஞ்ஜுலஸ்து ஜாதக்யூஹெ' என்றது. மே. ஷ, 122 'ஜலரங்கெ' என்றது. இரண்டும் நீர்வாழ் பிராணியைக் குறிக்கும். குயில் என்னும் பொருள் ஸ. அக. களிலுங் காணலாவதில்லை.]

வஞ்சுளம்—திமிசு, வஞ்சி, அசோகமரம். [1-3: வஞ்ஜுலஸ்த்வஸோகே திநிஸத்ருமே; வாநீரே — சு. ஸ. iii, 675, 676.]

குஞ்சை—இன்னேசை, படகப்பறை, குன்றி. [1-3: மஞ்ஜா தா க்ருஷ்ணாயாம் ஸ்யாத்படஹெ மயாரயுநோள—சு. ஸ. ii, 68.]

178. பஞ்சாங் குலமா மணக்குக் கையுமாம்
பஞ்சா சியமைம் முகங்கண் டீரவம்
கஞ்சா ரந்தந் தாவளம் வயிறு
கஞ்சா ரன்சூ ரியன்கம லாசநன்.

பஞ்சாங்குலம்—ஆமணக்கு, கை. [1: பஞ்சாங்குல: — சு. கொ. II, iv, 51. 2: அக. ஸ. அக. யில் பஞ்சாங்குலம் என்பது ஐந்து விரலை யுள்ளது என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. ஐந்து விரல்களை யுடையது கை யாகலின் இப்பொருளும் ஏற்கும் போலும்.]

பஞ்சாசியம்—ஐம்முகம், சிங்கம். [1: பஞ்சாஸ்யம் என்பது ஸ. அக. யில் ஐந்து முக முடைய தென்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. 2: பஞ்சாஸ்ய:—சு. கொ. II, v, 1.]

கஞ்சாரம்—யானை, வயிறு. [1, 2: 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇 ... 𑌜𑌠𑌰𑍇—𑌕. 𑌸. iii, 524.]

கஞ்சாரன்—சூரியன், பிரமன். [1, 2: 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌾𑌰𑌃 ... 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 ... 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌿𑌣𑍇—𑌕. 𑌸. iii, 524.]

179. பாஞ்சசந் நியந்தீ நாணல் பரந்தாம னுடைய சங்கம்
காஞ்சநம் பொன்பூந் தாது புன்னைசெண் பகம்நா கப்பூ
ஆஞ்சியே வெறியாட் டேலஞ் சோம்பலோ டலைய லூற்பேர்
காஞ்சியோர் மரமோ ரூரெண் கோவைமே கலையோர் பண்ணும்.

பாஞ்சசந்நியம்—தீ, நாணல், திருமால் சங்கம். [1: அக. ஸ. அக. யில் இப் பதம் ஜம்புத் துவீபத்திலுள்ள எட்டு உபத்துவீபங்களுள் ஒன்று என்னும் பொருளோடு காணப்படுகிறது. [2, 3: 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍋𑌟𑌗𑌲𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃—𑌕. 𑌸. iv, 226.]

காஞ்சநம்—பொன், பூந்தாது, புன்னை, செண்பகம், நாகப்பூ. [1-5: 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌹𑍇𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑍇 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇, ... 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑍇 𑌚—𑌕. 𑌸. iii, 357.]

ஆஞ்சி—வெறியாட்டு, ஏலம், சோம்பல், அலையல். [1: அக. நி. 17. 'கூத்து.' 2: சூடா. iv, 34. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. ix, 275.]

காஞ்சி—ஓர் மரம், ஓர் ஊர், எண்கோவை மேகலை, ஓர் பண். [1, 3: திவா. xi, 273. 2, 4: பிங். x, 313.]

180. பாஞ்சலங் காற்றுக் கனலிலா பப்பொருள்
காஞ்சியங் கஞ்சக் கருவியப் பாத்திரம்
நாஞ்சில் கலப்பை மதிலுறுப் பும்பெயர்
பாஞ்சா லிகைதுரௌ பதிமரப் பாவை.

பாஞ்சலம்—காற்று, நெருப்பு, இலாபப் பொருள். [1-3: 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌂 ... 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌲𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑌯𑍋𑌃—𑌹𑍈. 𑌮, 109.]

காஞ்சியம்—ஓர் வாத்தியம், வெண்கலப் பாத்திரம். [1, 2: 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇—𑌹𑍈. 𑌯, 11.]

நாஞ்சில்—கலப்பை, மதிலுறுப்பு. [1: 2: திவா. xi, 319.]

பாஞ்சாலிகை—துரௌபதி, மரப்பாவை. [1, 2: 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾—ஸ. அக.]

டகர வெதுகை

181. கடகங்கற் கடக ராசி படைமதில் கேட கங்கைக்
கடகமோர் கூத்து வட்டங் கயத்திரள் மலைப்பக் கப்பேர்
சடகமூர்க் குருவி கள்ளுப் பாநபா சநங்கட் பாநம்
பிடகஞ்சாத் திரம்பௌத் தாக மம்பெட்டி பிளவை யாமே.

கடகம்—கர்க்கடக ராசி[1], படை[2], மதில்[3], கேடகம்[4], கைக்கடகம்[5], ஓர் கூத்து[6], வட்டம்[7], யானைத்திரள்[8], மலைப்பக்கம்[9]. [1: அக. 2, 5, 9: கடகஸ்த்வ்ரீ நிதம்பே வாஹஸைந்ய ஷணே; ஸாநாயாம்—ஈ. ஸ. iii, 14, 15. 3, 4, 7: பிங். x, 236. 6: திவா. ix, 230. 8: சூடா. iii, 9.]

சடகம் — ஊர்க்குருவி, கள், பானபாத்திரம், கட்பானம். [1: சடக:—ஈ. கொ. II, v, 18. 2-4: சஷகோ கூ்ஷே ஸுராயாம் ரஷ்யூஸாஜநே—ஈ. ஸ. iii, 36.]

பிடகம்—சாத்திரம், பௌத்தாகமம், பெட்டி, பிளவை. [1: சூடா. x, 24. 'நூல்'. 2: அக. பிடகம்—ஸ. அக. 3, 4: பிடகஸ்த்ரிஷு விஸ்போடே ஜ்ஞேஷாயாம் ஸ்யாத்: ஸ்யாத்ரா—மே. க, 120.]

182. சடகைதிப் பலிமூ லத்தோ டூர்க்குரு விப்பெண் சாற்றும்
விடதரம் பாம்பு மேகம் விடனென்ப தூர்த்தன் றேளாம்
இடபியே பூனைக் காலி யாண்வடி வப்பெண் கைம்மை
புடபேத முயர்த்துக் கொட்டும் பறைபுரம் நதிக்கோ ணற்பேர்.

சடகை—திப்பலி மூலம், ஊர்க்குருவிப் பெட்டை. [1: சடகா—ஸ. அக. 2: சடகா—ஈ. கொ. II, v, 18.]

விடதரம்—பாம்பு, மேகம். [1: விஷதர: — ஈ. கொ. I, viii, 7. 2: அக. விஷதர:—ஸ. அக.]

விடன் — தூர்த்தன், தேள். [1: விடோ தூர்த்த: — ஈ. கொ. III, v, 17 மகேசுவரர் டீகை. 2: விஷத்தை யுடையதெனத் தேளுக்கு ஆயிற்று. அக. யில் விடம் தேள் என்றிருக்கிறது.]

இடபி—பூனைக்காலிச் செடி, ஆண் வடிவப்பெண், கைம்மை. [1-3: ருஷபீ து ஸுசுகஸிம்ப்யாம் ஸ்த்ரீபும்ஸாகாரயோஷிதி; விதவாயாம்—ஈ. ஸ. iii, 444, 445.]

புடபேதம்—உயர்த்துக் கொட்டும் பறை, நகரம், நதிக்கோணல். [1-3: வ௹டஹெஷொ நீவஸ்த வதநாதொஷ்யோரவி—ஶ. ௨, 51.]

183\. கடமையே முறைமை காட்டுப் பசுக்கட னிறுப்பு நாற்பேர்
இடமிட மிடப்பால் செல்வ மிராசிவீ டகலம் விண்ணும்
சடமுடல் கடுமை பொய்யாஞ் சடன்மதி யீனன் மூர்க்கன்
வடம்பெருங் கயிறே டால மரம்நாணி மணிக்கோ வைப்பேர்.

கடமை — முறைமை, காட்டுப்பசு, கடன், இறை இறுப்பு. [1-4: அக.]

இடம் — தலம்[1], இடப்பக்கம்[2], செல்வம்[3], இராசி[4], வீடு[5], அகலம்[6], ஆகாசம்[7]. [1, 6: அக. 2, 3: சூடா. xi, ɾ, 39. 4: வழக்கு. 5: திவா. v, 149. 7: திவா. i, 36.]

சடம்—உடல், கொடுமை, பொய். [1-3: பிங். x, 438.]

சடன் — மதியீனன், மூர்க்கன். [1: ஜ஡ொ஽ஜ்ஞ: — ர. கொ. III, i, 38. 2: ஜ஡ொ ஶஹ்ரெ—ர. வ. ii, 117.]

வடம் — பெருங்கயிறு, ஆலமரம், வில்லின் நாண், மணிவடம். [1, 2: வடொ ... ரஜ்ஜெ ... வ்ருக்ஷ — ர. வ. ii, 95. 3: பிங். vi, 436. 4: அக.]

184\. தடம்வளை யம்வ ரம்பு கரையிடந் தடாகஞ் செல்லுந்
தடம்விரி வோம குண்டம் பெருமைதாழ் வரைதி ராசாம்
படமிடு திரைதீட் டுஞ்சித் திரப்படாம் புடைவை பாம்பின்
படம்யானை முகப டாமும் பதாகையு முரளு மாமே.

தடம்—வளையம்[1], வரம்பு[2], கரை[3], இடம்[4], தடாகம்[5], செல்லுந் தடம்[6], விரிவு[7], ஓமகுண்டம்[8], பெருமை[9], தாழ்வரை[10], தராசு[11]. [1, 2, 8, 11: அக. 3: தடீ—ர. கொ. I, x, 7. 4: 5: பிங். x, 568. 6, 7: சூடா. xi, ட, 16. 9, 10: திவா. xi, 118.]

படம்—இடுதிரை[1], தீட்டுஞ் சித்திரப்படாம்[2], புடைவை[3], பாம்பின் படம்[4], யானைமுகபடாம்[5], கொடி[6], முளரிச்செடி[7]. [1: வட: — ஸ. அக. 2, 3, 7: வடஶ்ரீத்ருவடெ வஸ்த்ரஸ்த்ரீ ஷ்ரியாமஶ்ருஜெ வஶாஶ்ரு—ஶ. ட, 20. 4: ஃடீ:—ஸ. அக. 5, 6: பிங். x, 723.]

185. விடமில வணம்நீர் நஞ்சு வெற்பெலி கருங்கா லிப்பேர்
பிடரமே தயிரின் மத்துப் பெருங்கோரை பானை யென்ப
படர்நடை வழிநோய் துன்பம் பகைவீரர் நினைப்பு மேடு
விடர்நிலப் பிளப்புக் காடு தூர்த்தர்வெற் பின்மு ழைப்பேர்.

விடம்—இலவணம், நீர், நஞ்சு, மலை, எலி, கருங்காலி. [1, 4-6: [illegible] ... [illegible] வ — [illegible]. 28. 2, 3: விஷம் [illegible] — சு. வ. ii, 558.]

பிடரம்—தயிரின் மத்து, பெருங்கோரை, பானை. [1-3: [illegible] ... [illegible]; உவாயாம் வ—சு. வ. iii, 571, 572.]

படர்—நடை[1], வழி[2], நோய்[3], துன்பம்[4], பகை[5], வீரர்[6], நினைப்பு[7], மேடு[8]. [1, 5: உரி. நி. xi, 18. 2, 4, 7: திவா. xi, 149. 3: சூடா. xi, ட, 1. 6: [illegible]: —சு. கொ. II, viii, 61. 8: திவா. v, 39.]

விடர்—நிலப்பிளப்பு, காடு, தூர்த்தர், மலை முழை. [1, 4: பிங். x, 1038. 2: திவா. iv, 86. 3: [illegible] ...; ... [illegible]—சு. வ. ii, 96, 97.]

186. படலம்வீட் டிறப்புக் கண்ணோய் பரிச்சேதந் திலகங் கூட்டம்
படலிகை பெரும்பீர்க் குக்கைம் மணிவட்டப் படிவந் தட்டம்
படலைதார் கோத்த மாலை வெளிக்கத வொடுப டர்ச்சி
அடல்கொலை வலிபோர் மூப்பே ரடவியே காடு சோலை.

படலம்—வீட்டினிறப்பு, கண்ணோய், நூற்பிரிவு, திலகம், கூட்டம். [1, 2, 4, 5: [illegible] — சு. வ. iii, 654. 3: [illegible]—ஸ. அக.]

படலிகை—பெரும்பீர்க்கு, கைம்மணி, வட்டவடிவம், பூந்தட்டு. [1-4: பிங். x, 724.]

படலை—மாலை, கோத்தமாலை, வெளிக்கதவு, படர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ட, 27. 2, 4: பிங். x, 725. 3: அக.]

அடல்—கொலை, வலிமை, போர். [1: சூடா. xi, ட, 16. 2, 3: பிங். x, 15.]

அடவி — காடு, சோலை. [1: [illegible] — சு. கொ. II, iv, 1. 2: திவா. iv, 85.]

187. படல்கெட லத்த மித்தல் துயில்மாளல் படுதல் தட்டி
மடல்பனை யோலை தாழை மடல்போல்வ மலரி தழ்ப்பேர்
கடல்வண்ணன் றிருமா லையன் கடவுளே தெய்வம் நன்மை
முடவனே சனிகா னொண்டி முடுவல்செந் நாய்பெண் ணுயே.

படல்—கெடல், அத்தமித்தல், துயில், மாளல், படுதல், தட்டி. [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. ix, 19. 'படை.']

மடல்—பனையோலை தாழைமடல் போல்வன, பூவினிதழ். [1, 2: திவா. xi, 345.]

கடல்வண்ணன்—திருமால், சாத்தா. [1: திவா. i, 2. 2: சூடா. i, 28.]

கடவுள்—தெய்வம், நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, க, 3.]

முடவன்—சனி, கால் நொண்டி. [1: திவா. i, 61. 2: அக. நி. 199.]

முடுவல் — செந்நாய், பெண்ணுய். [1: அக. நி. 198. 2: திவா. iii, 54.]

188. தடவென்ப பெருமை தூப முட்டியும் வளைவுஞ் சாற்றும்
கொடிகாக்கை துவசம் நீளம் குகனுடல் படர்கொ டிப்பேர்
செடிபத னழிவு பாவம் புதல்செறி வெருத்தி னுர்ப்பாம்
தடிவய லுலக்கை வில்லுந் தசையுடும் பொடுகைத் தண்டே.

தடவு — பெருமை, தூபக்கால், வளைவு. [1, 3: பிங். x, 569. 2: அக.]

கொடி — காக்கை, துவசம், நீளம், குமாரனுடல், படர்கொடி. [1: பிங். viii, 57. 2, 5: பிங். x, 401. 3, 4: அக.]

செடி—பதனழிவு, பாவம், புதல், செறிவு, எருத்தின் ஆரவாரம். [1: அக. 2, 3: பிங். x, 536. 4: சூடா. xi, ல, 16. 5:]

தடி — வயல், உலக்கை, வில், தசை, உடும்பு, கைத்தண்டு. [1-6: பிங். x, 570.]

189. துடியெழு மாத ராடல் கூதாளி யுடுக்கை யங்கத்
துடிவன்பாற் பறைசிற் றேலஞ் சிறிதையங் கால நுட்பம்
படியங்க வடிசோ பானம் பகையொப்பு நாழி வாயிற்
படிவிதங் கொற்றுப் பூமி கிறையறி கருவி பண்பே.

துடி — சப்த மாதராடல்[1], கூதாளி[2], உடுக்கை[3], அங்கத்துடிப்பு[4], குறிஞ்சி பாலைப்பறைகள்[5], சிற்றேலம்[6], சிறிது[7], ஐயம்[8], காலநுட்பம்[9]. [1, 5: பிங். x, 620. 2: அக. நி. 128. 3: பிங். vi, 423. 4: 'துடிநூல்' என்னுந் தொடரில் அதற்குள்ளபொருள். 6-9: த்ருடி: ஸம்ஶயெஸ்த்ரியொ:, ஸூக்ஷ்மகாலே காரசேடெ—ஶ. ஸ. ii, 89.]

படி—அங்கவடி[1], கல் முதலியவற்றுலாய படி[2], பகை[3], ஒப்பு[4], நாழி[5], வாயிற்படி[6], விதம்[7], சம்பளம்[8], பூமி[9], நிறையறிகருவி[10], பண்பு[11]. [1, 2, 5, 11: பிங். x, 726. 3, 9: திவா, xi, 150. 4: உரி. நி. xi, 12. வ்ருதி: என்பதன் பாகத வுருவம். 6, 7, 8, 10: அக.]

190. பிடிபெண்ணொட் டகம்பெண் ணானை கவரிமான் கைப்பி டிப்பேர்
முடிநாற்றின் முடிகி ரீட மயிர்முடி குடுமி சென்னி
வடிகூர்மை கயிறு கள்ளாம் வடிவழ குருவம் வண்ணம்
அடிகளே முனிவன் மூத்தோன் குடில்சிறு வீடா காயம்.

பிடி—பெண்ஒட்டகம், பெண்யானை, கவரிமான், கைப்பிடி. [1: சூடா. iii, 34. 2, 3: பிங். viii, 269. 4: அக.]

முடி—நாற்றின் முடி, கிரீடம், மயிர்முடி, குடுமி, தலை. [1, 4: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ட, 28.]

வடி—கூர்மை, கயிறு, கள். [1: அ. வி. நி. 128. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

வடிவு — அழகு, உருவம், மேனி. [1: பொ. நி. ii, 2036. 2, 3: திவா. xi, 201.]

அடிகள்—முனிவன், மூத்தோன். [1: சூடா. ii, 2. 2: சூடா. ii, 9.]

குடில்—சிறுவீடு, ஆகாசம். [1: திவா. v, 150. 2: திவா. i, 36.]

191. சுடிகையே மகுட முச்சி மயிர்முடி நெற்றிச் சுட்டி
குடிஞைபுட் பொதுவும் யாறுங் கோட்டானுங் குடிசை யும்பேர்
கடிதல்வெட் டுதல்தண் டித்தல் கதஞ்செய்த லழித்தல் கொய்தல்
படிதலே குளித்தல் தாழ்தல் படிவமே வடிவும் நோன்பும்.

சுடிகை—கிரீடம், உச்சி, மயிர்முடி, நெற்றிச்சுட்டி. [1, 2: பிங். x, 516. 3, 4: திவா. xi, 110.]

குடிஞை—பறவைப்பொது, நதி, கோட்டான், குடிசை. [1-3: பிங். x, 354. 4: பொ. நி. ii, 765.]

கடிதல்—வெட்டுதல், தண்டித்தல், கோபஞ்செய்தல், அழித்தல், கொய்தல். [1-5: அக.]

படிதல்—குளித்தல், தாழ்தல். [1: அ. வி. நி. 131. 2: அக.]

படிவம்—வடிவு, நோன்பு. [1, 2: திவா. xi, 151.]

192. குடிலமே வளைவு வஞ்ச மாகாயஞ் சடையுங் கூறும்
குடிலையோர் நதியோர் மந்த்ரம் கொடிறுபூ சங்க துப்பாம் [பேர்
நெடில்வேய்நெட் டெழுத்து நீளம் நெடுமைபெண் மயிர்நீட் டப்
படிறுபொய் களவு வஞ்சம் படுவிகுட் டனிகள் விற்பாள்.

குடிலம்—வளைவு, வஞ்சம், ஆகாயம், சடை. [1: 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌂 ஹஜ்ஞு-ரெ—சு. ஸ. iii, 632. 2: 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌮𑍍—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 46. 4: பிங். v, 349.]

குடிலை—ஓர் நதி, ஓர் மந்திரம். [1: 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌾 𑌨𑌦𑍀—சு. ஸ. iii, 632. 2: அக. ‘பிரணவம்.’]

கொடிறு—பூச நட்சத்திரம், கதுப்பு. [1: திவா. i, 84. 2: திவா. ii, 205.]

நெடில்—மூங்கில், நெட்டெழுத்து, நீளம். [1: பிங். ix, 110. 2: நன். 65. 3: திவா. viii, 31.]

நெடுமை — பெண்மயிர், நீட்டம். [1: திவா. ii, 212. 2: திவா. viii, 31.]

படிறு—பொய், களவு, வஞ்சம். [1-3: பிங். x, 727.]

படுவி—குட்டனி, கள்விற்பாள். [1, 2: சூடா. xi, ட, 17.]

193. உடுவிண்மீ னகழா டம்புத் தலையம்பின் சிறகோ டக்கோல்
வடுவசை தழும்பி ளங்காய் வாள்செம்பு பிரம சாரி
படுகர்நீர் நிலைமென் பாலோ டிழிந்தேறும் வழிபள் ளப்பேர்
முடுகலே விசையிற் போதல் மொய்த்திடல் வலியெ திர்த்தல்.

உடு—நட்சத்திரம், அகழ், ஆடு, அம்புத்தலை, அம்பின் சிறகு, ஓடக்கோல். [1: 𑌉𑌡𑍁 — சு. கொ. I, iii, 21. 2-4, 6: பிங். x, 159. 5: சூடா. xi, ட, 8.]

வடு — வசை, தழும்பு, மாவடு, வாள், செம்பு, பிரமசாரி. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 148. 2, 5: பிங். x, 989. 6: 𑌵𑌟𑍁𑌃—ஸ. அக.]

படுகர்—நீர்நிலை, மருத நிலம், இழிந்தேறப்படும் வழி, பள்ளம். [1: திவா. v, 60. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 224. 4: திவா. vii, 216.]

முடுகல்—விரைவு, மொய்த்திடல், வலி, எதிர்த்தல். [1: திவா. ix, 40. 2: அக. 3: திவா. viii, 64. 4: பிங். vii, 222.]

194. கிடுகுதேர் மரச்சுற் றுக்கே டகந்தென்னோ லைப்ப டற்பேர்
இடுதலே சொரிதல் வைத்தல் போடுத லீதல் பண்ணல்
தொடுதலே தீண்டல் பற்றல் தோண்டுதல் புனைத லென்ப
விடுதலே யெறிதல் போக்கல் தீர்தல்விட் டிடலு மாமே.

கிடுகு — தேர்மரச் சுற்று, கேடகம், தென்னோலைப் படல். [1, 2: பிங். x, 337. 3: அக.]

இடுதல் — சொரிதல், வைத்தல், போடுதல், ஈதல், பண்ணல். [1-3, 5: அக. 4: திவா. ix, 81.]

தொடுதல்—தீண்டல், பிடித்தல், தோண்டுதல், புனைதல். [1: பிங். vii, 378. 2: பிங். vii, 406. 3: திவா. ix, 117. 4: அக.]

விடுதல்—எறிதல், போக்கல், தீர்தல், விட்டிடல். [1: பிங். vii, 404. 2-4: அக.]

195. அடைகன மப்ப வர்க்க மிலைபுள்ளி னடைய டுத்தல்
கடையிட முடிவு கீழ்மை வாயிலங் காடி பாதை
கிடைபசுக் கிடைகி டைச்சு மறையோது மிடங்கி டப்பாம் [தல்.
தொடையம்போ ருறுப்பு நாணி தார்செய்யுட் டொடைதொ டுத்

அடை—கனம், அப்பவர்க்கம், இலை, பறவையின் அடை, அடுத்தல். [1-3: பிங். x, 18. 4: அக. 5: சூடா. xi, ட, 23.]

கடை — இடம், முடிவு, கீழ்மை, வாயில், அங்காடி, பாதை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 244. 3, 6: அக.]

கிடை—பசுக்கிடை, கிடைச்சு, வேதமோதும் இடம், கிடப்பு. [1: நா. தீ. நி. 215. 2: பிங். ix, 356. 3, 4: அக.]

தொடை—அம்பு, ஓர் அவயவம், நாணி, மாலை, செய்யுட்டொடை, தொடுத்தல். [1: சூடா. vii, 5. 2: பிங். v, 276. 3: பிங். vi, 436. 4: சூடா. iv, 66. 5: தொ. பொ. 313. 6: அக.]

196. நடைவாயிற் கடவை கூத்து வழிநடப் பொழுக்க மென்ப
படைபடைக் கலம்ப டுத்தல் பரியின்கல் லணைசே னைப்பேர்
மடைசோறு நீர்பாய் தூம்பு மதகணிக் கடைப்பு ணர்ப்பாம்
முடையோலைக் குடைபு லாலம் முடைநாற்றந் தவிடு மாமே.

நடை—வாயிற் கடவை, கூத்து, வழி, நடப்பு, ஒழுக்கம். [1: அக. 2: அக. நி. 141. 3-5: பிங். x, 671.]

படை — உழுபடை, படுத்தல், பரியின் கல்லணை, சேனை. [1-4: திவா. xi, 325.]

மடை — சோறு, நீர்பாயும் மடை, மதகு, அணிக்கடைப்பூட்டு. [1, 4: பிங். x. 885. 2: அ. வி. நி. 172. 3: சூடா. xi, ட, 10.]

முடை—ஓலைக்குடை, புலால், புலால் நாற்றம், தவிடு. [1: அக. 2: சூடா. iii, 44. 3: பிங். viii, 241. 4: பிங். vi, 626.]

197. மடக்கோர்சித் திரப்பாட் டோர்மட் கலன்மடக் கியது மாகும்
கடத்தலுண் டுதன டத்தல் கடப்பாடு கடமை யீகை
கடத்துத னாட்க ழித்தல் விலக்குதல் கடக்கச் செய்தல்
படப்பையூர்ப் புறங்கொல் லைப்பேர் படித்தலே பழக லோதல்.

மடக்கு — ஓர் சித்திரப்பாட்டு, ஓர் மட்கலன், மடக்கியது. [1: தண்டி. 92. 2, 3: அக.]

கடத்தல்–தாண்டுதல், போகல். [1: திவா. ix, 36. 2: திவா. ix, 38.]

கடப்பாடு—கடமை, ஈகை. [1: அக. 2: பிங். vii, 370.]

கடத்துதல்—நாட்கழித்தல், விலக்குதல், கடக்கச் செய்தல். [1-3: அக.]

படப்பை—ஊர்ப்புறம், தோட்டம். [1, 2: சூடா. xi. ன, 9.]

படித்தல்—பழகல், ஓதல். [1: அக. 2: திவா. x, 80.]

198. அடர்த்தலே பொரனெ ருக்க லடித்தல்கொட் டுதல துக்கல்
துடித்தலே பதறல் துள்ளல் நொடித்தல்கை பிதிர்த்தல் சொல்லல்
கடித்திர மரையிற் கட்டும் புடைவைமே கலைதோற் பேதம்
கடுத்தல்கோ பித்த லையப் படலொத்தல் கடுக லும்பேர்.

அடர்த்தல்—போர்புரிதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

அடித்தல்—கொட்டுதல், அதுக்கல். [1. திவா. ix, 254. 2: அக.]

துடித்தல்—பதறல், துள்ளல். [1, 2: அக.]

நொடித்தல்—கைந் நொடித்தல், சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 1.]

கடித்திரம்—அரையிற் கட்டும் புடைவை, மேகலை, தோற்பேதம். [1-3: கடித்ரம் து கடீவஸ்த்ரே ரஸநாசர்மபேதயோ:—ஹ. ஸ. iii, 525.]

கடுத்தல் — கோபித்தல், ஐயப்படல், ஒத்தல், விரைதல். [1: அக. 2-4: சூடா. xi, க, 16.]

199. தொடுத்தனு ணேற்ற லெய்த றொடங்கல்கட் டிடல்கோத் தல்பூத்
தொடுத்தல்பாத் தொடர்பு செய்தல் சேர்த்தல்பின் றொடர்த
லொன்பான்
விடுத்தலே நடத்தல் தீர்தல் போகவிட் டிடுதல் தங்கல்
அடுப்பென்ப தீவாய்த் தானம் பரணிநா ளச்ச முப்பேர்.

தொடுத்தல் — நாணேற்றல்[1], எய்தல்[2], தொடங்கல்[3], கட்டல்[4], கோத்தல்[5], பூத்தொடுத்தல்[6], பாத் தொடர்பு செய்தல்[7], சேர்த்தல்[8], பின் தொடர்தல்[9]. [1, 2, 5-8: அக. 3: நா. தீ. நி. 755. 4: திவா. ix, 143. 9: அ. வி. நி. 149.]

விடுத்தல்—நடத்தல், தீர்தல், போகவிட்டிடுதல், தங்கல். [1: சூடா. ix, 37. 2: சூடா. ix, 27. 3: அக. 4: சூடா. ix, 16.]

அடுப்பு—தீ யிருக்கும் இடம், பரணி நட்சத்திரம், அச்சம். [1, 3: பிங். x, 17. 2: திவா. i, 78.]

200. துடைத்தலே யழித்த லொன்றிற் றுவணீரைத் துகளைப் போக்கல்
படைத்தலாக் குதலந் நாதி பரிமாற லுடைத்தா தற்பேர்
புடைத்தல்குட் டுதல டித்தல் வீங்குதல் நெற்கொ ழித்தல்
கடைப்பிடி மறப்பி லாமை கருமத்தின் றுணிவு தேற்றம்.

துடைத்தல்—அழித்தல், ஒன்றில் துவள் நீரையாதல் துகளையா தல் போக்கல். [1, 2: அக.]

படைத்தல்—சிருட்டித்தல், அன்ன முதலியன பரிமாறல், உடைத் தாதல். [1-3: அக.]

புடைத்தல்—குட்டுதல், அடித்தல், வீங்குதல், நெற்கொழித்தல். [1: பிங். vii, 424. 2: பிங். vii, 379. 3, 4: அக.]

கடைப்பிடி — மறப்பிலாமை, கருமத்தின் துணிவு, தேற்றம். [1: திவா. viii, 147. 2: அக. 3: திவா. x, 38.]

201. இடங்கரே முதலை தூர்த்தர் நீர்ச்சாலுங் குடமு மேற்கும்
குடங்கரே குடிசை கும்பம் குடம்பைபுட் கூடு முட்டை
படங்குமேற் கட்டி யோடு பெருங்கொடி படாத்தின் வீடாம்
இடிம்பனே மூர்க்கன் பால னோரிராக் கதனு மெய்தும்.

இடங்கர் — முதலை, தூர்த்தர், நீர்ச்சால், குடம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 3. 3: திவா. vii, 264. 4: திவா. vii, 259.]

குடங்கர்—குடிசை, கும்பம். [1, 2: சூடா. xi, க, 6.]

குடம்பை—பறவைக் கூடு, முட்டை. [1, 2: பிங். x, 352.]

படங்கு—மேற்கட்டி, பெருங்கொடி, கூடாரம். [1-3: பிங். x, 722.]

இடிம்பன் — மூர்க்கன், பாலன், ஓர் இராக்கதன். [1, 2: ஹி஡ிஂ ெவெயெயவாஃயொ: — கூ. ஸ. ii, 304. 3: ஹி஡ிஂ:—ஸ. அக.]

202. நிடதமோர் மலையோர் தேயம் நிடாதனே புலைஞன் வேடன்
தடவல்பூ சுதனீ வற்பேர் சடாயுகுக் குலுவோர் புள்ளாம்
கடறுகா டருநெ றிப்பேர் கடாவினு வெருமைப் போத்தாம்
துடம்நெல்லி னுமிதான் றிப்பேர் துடாரமே பனிகு ளிர்ச்சி.

நிடதம் — ஓர் மலை, ஓர் தேசம். [1, 2: நிஷய: ... ஷெஶ ... வஷ்ஹாநெர—ஜ. ய, 33.]

நிடாதன்—புலைஞன், வேடன். [1: நிஷாஃ: ... ஸஂஹாஶ்ணாலெ— ஜ. உ, 34. 2: நிஷாஷொ ஜு௦வாகாக — வெ. 77, 138.]

தடவல்—பூசுதல், நீவல். [1: அக. 2: பிங். vii, 415.]

சடாயு — குங்கிலியம், ஓர் பறவை. [1, 2. ஜடாயு-ரூ-ஹூ-வெள வடூ—கூ. ஸ. iii, 480.]

கடறு—காடு, அருநெறி. [1: திவா. iv, 86. 2: திவா. v, 220.]

கடா—வினு, எருமையாண். [1: திவா. x, 57. 2: திவா. iii, 22.]

துடம்—நெல்லின் உமி, தான்றி. [1, 2: துஷஹு யாநுதவி விபீதகெ—கூ. ஸ. ii, 549.]

துடாரம் — பனி, குளிர்ச்சி. [1, 2: துஷாரஹு ஶீதலெ ... ஹிஜ—ஜ. ர, 163.]

203. குடப மரப்பொந் துழக்கென்ப சுடவி யிருசீ ரகம்பாகல்
விடபங் கொம்பு மரப்படர்ச்சி பெருந்தூ றேடு தளிர்விடையாம்
கடமை யாடு கடன்கடமான் கடவை யேணி கவரிறுக்கு
திடமே கடிநம் பருத்தது மெய் செறிவு திரந்தீ விரம்வலியே.

குடபம்—மரப் பொந்து, உழக்கு. [1, 2: கூடவொ ...; நிஷ்கூடெ ஊநஹெஷெ —சு. ஸ. iii, 435, 436.]

சுடவி—இருவகைச் சீரகம், பாகல். [1, 2: ஸுஷவீ க்ருஷ்ணஜீரகெ; ஜீரகெ காரவெலெ —சு. ஸ. iii, 708, 709.]

விடபம்—கொம்பு, மரப் படர்ச்சி, பெருந்தூறு, தளிர், எருது. [1-4: விடிவ: வஷுவெ ஹஸெ விஹாரெ ஷிஜுயாவயொ: — சு. ஸ. iii, 438. 5: வுஷஹ:—சு. கொ. II, ix, 59.]

கடமை—ஆடு, கடன், கடமா. [1-3: அக.]

கடவை—ஏணி, கடவுமரம். [1, 2: பிங். x, 239.]

திடம் — கடினம்[1], பருத்தது[2], மெய்[3], செறிவு[4], திரம்[5], தீவிரம்[6], வலிமை[7]. [1: ஊுஜ:—வெ. 196, 9. 2, 6, 7: ஊுஜ: ஶக்தெ ஹுஶெ ஷுஷெ—சு. ஸ. ii, 128. 3: திவா. x, 8. 4: ஊுஜா ஙயிஷ்டிஙைாஜா:—நா. ரு. ii, 117. 5: அக.]

204. சடரம் வயிறு கடிநப்பேர் சடிலம் குதிரை சடைநெருக்கம்
நடலை பொய்வஞ் சனைதுன்பம் நடவை கடப்பு மரம்வழிப்பேர்
முடலை பெருமை வலிதிரளை முருடு கழலை பெருங்குறடாம்
விடலை காம விடன்பாலைத் தலைவ னிளைஞன் விறலோனே.

சடரம் — வயிறு, கடினம். [1, 2: ஜ0ரஃ கூக்ஷி ...; கடிநெ — சு. ஸ. iii, 549, 550.]

சடிலம் — குதிரை, சடை, நெருக்கம். [1: அ. வி. நி. 134. 2: ஜடிலொ ஜடீ—சு. ஸ. iii, 643. 3: அக.]

நடலை—பொய், வஞ்சனை, துன்பம். [1, 2: சூடா. xi, ட, 1. 3: திவா. viii, 174.]

நடவை—கடவு மரம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

முடலை—பெருமை, வலிமை, திரளை, முருடு, கழலை, பெருங்குறடு. [1: பிங். x, 940. 2, 5, 6: அக. 3, 4: திவா. xi, 192.]

விடலை — காமவிடன், பாலைத்தலைவன், இளைஞன், விறலோன். [1, 2: பிங். x, 1039. 3: அக. 4: திவா. ii. 84.]

205. நடியே பவளக் கொடிநடிப்பாள் நடுவ னியம னடுச்சொல்வோன்
மடிபொய் சோம்பு நோய்கேடு வயிறான் மடிகே தகியாடை
கடிநம் பானை குரூரப்பேர் கடுவன் வெருகாண் குரங்காணாய்
மடுவாற் றிணுட்பள் ளம்சுனையாம் குடுமி யுச்சி தலைமயிரே.

நடி — பவளக்கொடி, நடிப்பாள். [1: விஜ்ரும்பதா ... நடீ— சூ. கோ. II, iv, 129. ஒரு கந்த திரவியம். 2: நடீ ... ஶைலூஷீ ... — கெ. ட, 20. நடீ—ஸ. அக.]

நடுவன்—இயமன், நடுச் சொல்வோன். [1: பிங். ii, 105. 2: அக. மத்தியஸ்தன்.]

மடி—பொய்[1], சோம்பு[2], நோய்[3], கேடு[4], வயிறு[5], பசுவின்மடி[6], தாழை[7], ஆடை[8]. [1-5, 7, 8: பிங். x, 883. 6: அக.]

கடிநம்—பானை, குரூரம். [1, 2: கடிநஸ்தாலீ நிஷ்டுரே ஸ்யாத் ... ந்ருஶம்ஸக்ரூர ஸ்தூலாஃ— கெ. ந, 45.]

கடுவன்—வெருகு, ஆண்குரங்கு, ஆண் நாய். [1: திவா. iii, 42. 2: திவா. iii, 49. 3: அக.]

மடு—ஆற்றினுட் பள்ளம், நீர்நிலை. [1, 2: பிங். x, 884.]

குடுமி—உச்சி, தலைமயிர். [1, 2: பிங். x, 355.]

206. இடைபார் சுவர்க்கம் நுசுப்புநடுப் பசுவாக் கிடத்தோ டிடச் சரப்பேர்
குடைபா துகையின் குமிழ்கவிகை சதுரக் கள்ளி குகன்கூத்தாம்
சடையால் விழுது கழுத்தின்மயிர்ப் பின்னல் கிடைச்சுத் தவத்தர் தலைச்
சடைவேர் மயிர்ச்சிக் கறிவில்லாள் பூனைக் காலி சடாமாஞ்சி.

இடை—பூமி[1], சுவர்க்கம்[2], நுசுப்பு[3], நடு[4], பசு[5], வாக்கு[6], இடம்[7], இடச்சரம்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: ஐராவதஸ்வர்காஶ்ஸ்வபூவாக்கோஷா — சூ. ஸ. ii, 108. 3, 4, 7: பிங். x, 132.]

குடை—பாதுகையின் குமிழ், கவிகை, சதுரக்கள்ளி, குகன்கூத்து. [1: பிங். vi, 614. 2: பிங். vi, 430. 3: மஹா — சூ. கோ. II, iv, 105. 4: திவா. ix, 224.]

சடை — ஆல்விழுது[1], கழுத்தின் மயிர்ப்பின்னல்[2], கிடைச்சு[3], தவத்தர் தலைச்சடை[4], வேர்[5], மயிர்ச்சிக்கு[6], அறிவில்லாள்[7], பூனைக்காலி[8], சடாமாஞ்சி[9]. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 439. 4: உரி. நி. xi, 18. 5, 6, 9: ജടാ കേശവികാരേ ശാഖിശിഫയോഃ — ശ. ക. ii, 88. 7: ജടാ— ஸ. அக. ജഡൊ ... നിഷ്പ്രതിഭേ—വൈ. 228, 12. 8: ജടാ സ്രാഹ്മുഖ-കന്ദ്വികാ—ശ. ക. ii, 117.]

207. புடைகற் புழைபொங் கிடம்பக்கம் அடைதல் புகல்சே ருதல்
பெறுதல்
உடைதல் தகர்தல் சாய்தல்தளர் வுடைமை பணதி பொருளுரிமை
குடைதல் கடைத லுடல்குடைதல் குளித்தல் தொளைத்தல்
தோண்டலுமாம்
விடையன் விடையத் தவன்றேச முடையோன் காமன் விடைக்
கொடியோன்.

புடை—கற்புழை, பொங்து, இடம், பக்கம். [1: அக. 2: வழக். 3: திவா. v, 228. 4: திவா. v, 229.]

அடைதல்—புகல், சேருதல், பெறுதல். [1: வழக். 2, 3: அக.]

உடைதல்—தகர்தல், சாய்தல், தளர்வு. [1-3: அக.]

உடைமை—ஆபரணம், பொருள், உரிமை. [1-3: அக.]

குடைதல்—கடைதல், உடல் குடைதல், குளித்தல், துளைத்தல், தோண்டல். [1: திவா. ix, 124. 2-5: அக.]

விடையன்—விடையத்தவன், தேசமுடையோன், மன்மதன், சிவபிரான். [1-3: விஷயீ ..., പുംസി നൃപതൌ കാമദേവെ വൈഷയികേऽപി ച — മെ. ന, 211. 4: விடை வ்ருஷ என்பதன் தற்பவம். விடையை வாகனமாகவும் கொடியாகவு முடையவன் சிவன்.]

208. பொடிசன் னந்தூள் விபூதிப்பேர் பொடித்தல் முளைத்தல் தூளாக்
கல்
அடுதல் பொரல்கொல் லுதல்சமைத்த லடுக்கல் வெற்போ டடுக்கு
தற்பேர்
கடுமை மிகுதி கடிதென்ப கடுப்புக் கடுத்தல் கடுகல்சினம்
கெடுதல் முறிதல் கேடாதல் கிடைத்தல் வாய்த்த லெதிர்த்தலுமே.

பொடி—சன்னம், தூள், விபூதி. [1: பிங், iv, 168. 2: அக. 3: சூடா. vi, 20.]

பொடித்தல் — முளைத்தல், தூளாக்கல். [1: சூடா. ix, 62. 2: அக.]

அடுதல்—பொருதல், கொல்லுதல், சமைத்தல். [1: அக. நி. 9. 2: திவா. ix, 137. 3: சூடா. xi, ட, 27.]

அடுக்கல்—மலை, அடுக்குதல். [1: திவா. v, 16. 2: அக.]

கடுமை—மிகுதி, கொடுமை. [1: அக. 2: சூடா. viii, 60.]

கடுப்பு—கடுத்தல், விரைவு, சினம். [1: வழக். 2: திவா. ix, 43. 3: அக.]

கெடுதல்—முறிதல், கேடாதல். [1, 2: வழக்.]

கிடைத்தல்—வாய்த்தல், எதிர்த்தல். [1:சூடா. ix, 64. 2: சூடா. i x, 47.]

209. புடக்கி ரீவந் தயிர்கடையுந் தாழி யொடுசெப் புக்குடமாம்
இடித்த லுறுதிச் சொற்சொலல்கட் டிடித்தல் குற்ற லிடிமுழங்கல்
ஒடித்தல் முறித்த லொளிசெய்த லொடுக்க மடக்க முடிவிடப்பேர்
மடித்தல் கெடுதல் மடிசெய்தல் மடுத்தல் தடுத்த லுட்கொள்ளல்.

புடக்கிரீவம்—தயிர்கடையும் தாழி, செப்புக்குடம். [1, 2: வடீ-ரீவஸ்து மநூநூரூம் தாஜுஸு கூஜெயஸஷீ வ—கூ. வூ. iv, 307.]

இடித்தல்—உறுதிச்சொற் சொல்லல், கட்டினது இடித்தல், குற்றல், இடி முழங்கல். [1-4: அக.]

ஒடித்தல்—முறித்தல், ஒளிசெய்தல். [1, 2: அக.]

ஒடுக்கம் — அடக்கம், முடிவு, இடம். [1, 2: நிக. 107. 3: அக. ஏகாந்தமான இடம், மறைவிடம்.]

மடித்தல்—கெடுதல், மடக்குதல். [1, 2: அக.]

மடுத்தல்—தடுத்தல், உட்கொள்ளல். [1, 2: அக.]

210. உடுக்கை சேலை யோர்பறையாம் உடைத்தல் தகர்த்தல் பேதித்தல்
படுத்த லாகச் செயல்சயனித் திடறுன் புறுத்தல் புட்படுத்தல்
தொடுப்புக் கலப்பை சால்வளைப்புக் குறளை சேர்க்கை தொடுத்
தருமாம்
அடைத்தல் மூடல் திறவாமை யரணஞ் செய்த லுட்படுத்தல்.

உடுக்கை—ஆடை, ஓர் பறை. [1: பிங். vi, 172. 2: திவா. vii, 121.]

உடைத்தல்—தகர்த்தல், பேதித்தல். [1: அக. 2: வழக்.]

படுத்தல் — உண்டாகச்செய்தல், சயனித்திடல், துன்புறுத்தல், பறவையைப்படுத்தல். [1: படுதலின் பிறவினை. 2-4: அக.]

தொடுப்பு—கலப்பை, சால்வளைப்பு, குறளை, சேர்க்கை, தொடுத்தது. [1: பிங். vi, 525. 2: திவா. v, 212. 3: பிங். vii. 262. 4, 5: அக.]

அடைத்தல்—மூடல், திறவாமை, காப்புச் செய்தல், உட்படுத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: வழக்.]

211. குடம்பூசஞ்சற் கரைகரிச்சங் நாகந் திருமால் கூத்துநீர்க்
குடங்காற் பரடோர் கொடுந்தமிழ்நா டுண்டை வீடு சிலாகுட்டம்
நிடங்க மம்புக் கூடம்பாம் கிடங்கு குழிநீர் நிலையகழி
விடங்க மழகு விழாலரிசி முகடு வீதிக் கொடிகொடுங்கை.

குடம் — பூசம்[1], சர்க்கரை[2], கரிச் சன்னுகம்[3], திருமால் கூத்து[4], நீர்க்குடம்[5], காற்பரடு[6], ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு[7], உண்டை[8], வீடு[9], கல்லுளி[10]. [1: அக. 2, 3, 8: ஶாஸ: கஜ்ரஸம்நாஹ ஶாஸகேக்ஷா-விகாரயோ:—சு. ஸ. ii, 114. 4: திவா. ix, 222. 5, 9, 10: கூட:... ஶிலா-கூடே வடே ஶஹே—சு. ஸ. ii, 82. 6: ஸாட:—ஸ. அக. 7: அக.]

நிடங்கம் — அம்புக்கூடு, அம்பு. [1: நிஷஜ்ஜஸ-ஙண ... — சு. ஸ. iii, 113. 2:]

கிடங்கு—குழி, நீர்நிலை, அகழி. [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 17.]

விடங்கம்—அழகு, விழாலரிசி, முகடு, வீதிக்கொடி, கொடுங்கை. [1: திவா. viii, 59. 2: விஙஜ்ஜ—சு. கோ. II, iv, 106. வாயுவிளங்கமென்ப. 3: விடங்க:—ஸ. அக. திவா. xi, 219. 4, 5: பிங். x, 1036.]

212. மடங்கலூழி மடங்குதனோ யிடியூ ழித்தீ நமன்சிங்கம்
முடங்கல் தாழை வரைந்தனுப்பு மோலை மூங்கின் முடங்குதலாம்
கொடிஞ்சி தேர்க்கூம் பொடுதோரங் குடும்பங் குடிமை சுற்றப்பேர்
ஒடுங்கல் பதுங்கல் கூம்புதலாம் கடும்பு வுறவு சுமையடையே.

மடங்கல்—ஊழி[1], மடங்குதல்[2], நோய்[3], இடி[4], ஊழித்தீ[5], நமன்[6], சிங்கம்[7]. [1, 3-7: திவா. xi, 344. 2: அக.]

முடங்கல்—தாழை, எழுதியனுப்பும் ஓலை, மூங்கில், முடங்குதல். [1, 3: பிங். x, 939. 2, 4: சூடா. xi, ட, 3.]

கொடிஞ்சி — தேர் மொட்டு, தேர். [1: பிங். vi, 381. 2: திவா. vii, 143.]

குடும்பம்—குடிமை, சுற்றம். [1: அக. 2: பிங். v, 175.]

ஒடுங்கல்—பதுங்கல், கூம்புதல். [1, 2: அக.]

கடும்பு—உறவு, சும்மாடு. [1: பிங். v, 175. 2: அக.]

213. விடாக பாயி திருக்கௌரி விடாங்கன் பரமன் சச்சகனும்
தடாகங் குளம்யக் திரகூடம் குடாரங் குரங்கு தருப்பொதுப்பேர்
விடாணி கிடாய்க்கொம் புப்பாலை சிறுகொம் பொடுகொம் புள
மிருகம்
கடாயக் துவர்ப்பு நிறஞ்சாயம் பிசின்மேற் பூச்சுச் சுகந்தப்பேர்.

விடாகபாயி—இலக்குமி, பார்வதி. [1, 2: வ்ருஷாகபாயீ ஸ்ரீகௌர்யோ:—அ. கோ. III, iii, 155.]

விடாங்கன்—சிவன், நல்லவன். [1, 2: வ்ருஷாங்க: ஶங்கரே ஸாதௌ—மே. க, 159.]

தடாகம்—குளம், யந்திரகூடம். [1. 2: தடாகோ(அ)ஸ்த்ரீ ஜலாதார-விஶேஷே யந்த்ரகூடகே—மே. ம, 36.]

குடாரம்—குரங்கு, மரப்பொது. [1, 2: குடாரோ வ்ருக்ஷஶாகினோ:—நா. ஸ. iii, 536.]

விடாணி—கிடாய்க் கொம்புப்பாலை, சிறு கொம்பு, கொம்புள்ள மிருகம். [1: விஷாணீ மேஷஶ்ருங்க்யாம் — நா. ஸ. iii, 217. ஆடு தீண்டாப் பாலை. 2, 3: விஷாணிநு—ஸ. அக.]

கடாயம்—சிவப்பு நிறம், சாயம், பிசின், மேற்பூச்சு, சுகந்தம். [1-5: கஷாயோ ... நிர்யாஸே ச விலேபநே, க்ஷணராகே ச ந ஸ்த்ரீ ஸௌரபே ஸுரபௌ ரஸே த்ருஷ்டே—மே. ய, 77, 78. கஷாய: ஸுரபௌ ...; ராகவஸ்துநி நிர்யாஸே...விலேபநே, வர்ணே—நா. ஸ. iii, 475, 476.]

214. கடாரந் தமிழ்சூ ழோர்நாடு பொன்மை கடம்போற் பெரும்பாத்
ரம்
சடாலந் தேன்கூ டாலமரம் வேள்வித் தறிக்கிட் டிடும்வளையம்
கடாவல் செலுத்தல் வினவற்பேர் கடரமு முழைஞ்சு கடித்தலமாம்
குடரஞ் சிற்றில் குடிசையுமாம் கோடரஞ் சூடிகைசடையே.

கடாரம்—தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த ஓர் நாடு, பொன்மை, கடம் போன்ற பெரும்பாத்திரம். [1: அக. 'காழகம்'—பிங். x, 329. 2: കടാഹഃ വിജയേ—മേ. ര, 130. 3: பிங். vi, 637. 'கொப்பரை'.]

சடாலம்—தேன்கூடு, ஆலமரம், வேள்வித்தறிக்கு இடும் வளையம். [1, 3: அக. 2- ജടാലഃ—ஸ. அக.]

கடாவல்—செலுத்தல், வினவல். [1: பிங். vii, 446. 2: பிங். vii, 270.]

கடரம்—குகை, கடித்தலம். [1·2: കടീരം കന്ദരേ കട്യാം — நா. ர. iii, 363.]

குடரம்—சிற்றில், குடிசை. [1·2: കുടീരസ്തു കുടീ വൃതീ — வெ. 161, 54.]

கோடரம்—கிரீடம், சடை. [1: കോടീരഃ ... കിരീടം — வெ. 169, 270. 2: കോടീരഃ—ஸ. அக.]

215. அடகுகடன் கொளற்கீடா வைப்பதிலைக் கறியாம்
அடிமுதல்செய் யுளின்பாதங் கீழ்கால்கா லடிப்பேர்
இடபமத கயம்விடைமுக் கியப்பொருள்பன் றியின்வால்
ஏழ்சொரத்தொன் றோர்புதலோ ரிராசிசெவித் தொளையாம்
கடமிகுதி யுடலரைபாழ்ங் கிணறுகயி றியானைக்
கதுப்பதன்மத் தகம்யானைத் திரளதன்மும் மதமட்
கடமலைப்பக் கங்கடன்பாய் பிணம்பிணத்தேர் சமாதி
கபஞ்சுடலை யருநெறிகா டுரைகல்சா ணைக்கல்.

அடகு—கடன் கொள்ளற்கு ஈடாக வைப்பது, இலைக்கறி. [1: அக. 2: பிங். ix, 190.]

அடி — முதல், செய்யுளின் பாதம், கீழ், கால், காற்சுவடு. [1, 4: பிங். x, 16. 2: சூடா. xi, ட, 30. 3, 5: அக.]

இடபம் — மதயானை[1], எருது[2], முக்கியப்பொருள்[3], பன்றியின் வால்[4], ஏழு சுரத்தொன்று[5], ஓர் புதல்[6], ஓர் இராசி[7], செவித்துளை[8]. [1-3, 5, 8: ஜஷஹொரஹெரூ ஊக்ஷமஜெ ஶ்ரொத்ரஶ்ரு ஷுஶெ வ்ருஷெ —ஶெ. 240, 26. 3, 4: ஜஷஹ: ...; ... கொஶவாலுஹெ ஶ்ரெஷ்டெ வா-வஸிஷ்ட்ரவுித: — ஈ. ஸ. iii, 443, 444. 6: ஜஷஹ: — ஸ. அக. 7: வ்ருஷஹ:— ஸ. அக. திவா. i, 66.]

கடம்—மிகுதி[1], உடல்[2], அரை[3], பாழ்ங்கிணறு[4], கயிறு[5], யானைக் கதுப்பு[6], யானை மத்தகம்[7], யானைத்திரள்[8], யானையின் மும்மதம்[9], மட்கடம்[10], மலைப்பக்கம்[11], கடன்[12], பாய்[13], பிணம்[14], பிணத்தேர்[15], சமாதி[16], கபம்[17], சுடலை[18], அருநெறி[19], காடு[20], உரைகல்[21], சாணைக்கல்[22]. [1, 3, 6, 13-15, 18: கடொ மஜமணெ கடெள ஹூயெ; ஶவெ ஶவாரய ... ஶ்மஶாநயொ: கிலிஞெ — ஈ. ஸ. ii. 79, 80. 2, 5, 8, 9, 19, 20: பிங். x, 237. 4, 17: வடொஸ்ஞுக-வுகவயொ: — ஜெ. ட, 10. 7, 10, 16: வடஹஸ்தி-ஸிர:கவுடெ ஸமாயிகஹ்ஹொ:— ஈ. ஸ. ii, 86. 8: வடா ... மஜவஂ-ஹதெள — ஈ. ஸ. ii, 86. 11: கடக: — ஈ. கொ. II, iii, 5. 12: சூடா. xi, ட,18. 21: 22:]

216. நடம்கடகம் பெருமரம்நெட் டிக்கோரை யென்ப
நடுவென்ப நுசுப்புமையம் நீதிநடு வனுமாம்
குடங்கடமே பெருமுத்தக் காசுபெரு மரப்பேர்
குடிகுலமூர் குடிமைசிற்றில் கும்பதா சியுமாம்
புடமிலைக்க லம்வியாபிப் பலர்ச்சிதெரிக் தநெருப்
பொதிந்தெரித்தல் கணிதசுத்த மூக்கினிதழ் வெண்மை
வெடியிடிகள் ளச்சநறும் புகைவெளியு மொக்கும்
விடையிடபம் விடுத்தலதி விடையமெதிர் மொழியே.

நடம்—நடனம், பெருமரம், நெட்டிக்கோரை. [1: திவா. ix, 220. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் நட: என்பது ஆடுபவனையே குறிக்கும். 2: நட:— ஈ. கொ. II, iv, 56. 3: நல:—ஈ. கொ. II, iv, 162.]

நடு — இடை, மையம், நீதி, யமன். [1, 2: அக. நி. 3: அக. 4: 'நடுவன்.' சூடா. i, 30.]

குடங்கடம் — பெருமுத்தக்காசு, பெருமரம். [1, 2: கூடநட: ஶொணகெ கெவஸ்தெஹெ—ஈ. ஸ. iv, 59.]

குடி—குலம், ஊர், குடிமை, சிற்றில், தூதிகை. [1-3: பிங். x, 353. 4: 5: கூடீ ... கூஹீஷாலீ—ஈ. ஸ. ii, 82.]

புடம்—இலேக்கலம்[1], வியாபிப்பு[2], அலர்ச்சி[3], தெரிந்தது[4], எருப்பெரதிந்தெரித்தல்[5], கணிதசுத்தம்[6], மூக்கின் இதழ்[7], வெண்மை[8]. [1, 5: வுடீ — ஸ. அக. 2-4, 8: ஸூடொ வுக்ஷவுஹஹஷயொ:; ஸிதெ வுாவெ—ஈ. ஸ. ii, 98, 99. 6: ஸூடீ—ஸ. அக. 7:]

வெடி—இடி, கள், அச்சம், நறும்புகை, வெளி. [1, 2: அ. வி. நி. 129. 3, 5: திவா. xi, 227. 4: பிங். x, 1063.]

விடை — எருது, விடுத்தல், அதிவிடயம், எதிர்மொழி. [1: வுஷ:—ஈ. கொ. II, ix, 59. 2: சூடா. xi, ட, 24. 3: விஷா—ஈ. கொ II, iv, 99. 4: பிங். x, 1040.]

217\. கடிபுதுமை வாசம்விளக் கம்மிகுதி யையங்
காவல்விவா கங்கூர்மை சீக்கிரம்பி சாசங்
கடிதடமின் பஞ்சிறப்புச் சிறுகும்பக் தடுக்குக்
கரிப்பச்ச நீக்கமொலி யெனப்பத்தொன் பான்பேர்
கடிகைநா ழிகைதுண்டம் பருவகா லமுமாம்
கடுகமே கடுரோணி திரிகடுகங் கார்ப்பாம்
கடில்லகங்கஞ் சாங்கோரை சாறடைபா கலும்பேர்
கடுகந்தம் வெள்ளுள்ளி முருங்கையிஞ்சி யாமே.

கடி—புதுமை[1], வாசம்[2], விளக்கம்[3], மிகுதி[4], ஐயம்[5], காவல்[6], விவாகம்[7], கூர்மை[8], சீக்கிரம்[9], பிசாசம்[10], கடிதடம்[11], இன்பம்[12], சிறப்பு[13], சிறுகும்பம்[14], தடுக்கு[15], கரிப்பு[16], அச்சம்[17], நீக்கம்[18], ஒலி[19]. [1, 3-6, 8, 9, 13, 16-18: தொல், சொல். 383, 384. 2, 7: திவா. xi, 59. 10: திவா. xi. 258. 11: கடி:—ஈ. கொ. II, vi, 74. 12, 19: அக. 14: வடீ—ஸ. அக. 15:]

கடிகை — நாழிகை, துண்டம், பருவகாலம். [1: வடிகா—ஸ. அக. 2: பிங். x, 241. 3: திவா. xi, 60.]

கடுகம் — கடுரோணி, திரிகடுகம், கார்ப்பு. [1-3: கடுகஂ கடு, கடுரொஹிணீ வெஷஂ வ—ஈ. ஸ. iii, 13.]

கடில்லகம்—கஞ்சாங்கோரை, சாறடை, பாகல். [1-3: கடிலூகஸூ வஷஹாஂ வணாவெ காரவெலூகெ—ஈ. ஸ. iv, 5.]

கடுகந்தம் — வெள்ளுள்ளி, முருங்கை, இஞ்சி. [1-3: கடுகநூ: ஶுஜவெரெ ஶொஹாஜநாவொநயொ:—ஈ. ஸ. iv, 139.]

218. கடுவென்ப முதுகிஞேய் விடமுவர்ப்புக் கார்ப்புக்
கைப்புக்கேழ் வரகுதினை சுகந்தியொடு நிந்தை
கடுரோணி மற்சரமோர் விருக்கங்கூன் முள்ளுக்
காரியமல் லதுகடுமை பிரியமல் லதும்பேர்
படுநோயி லான்சதுரன் றெரிந்தவன்கூர்ப் பாய்ச்செய்
பவன்கள்சத புப்பியுப்பு மரக்குலைபேய்ப் புடோலாம்
விடயங்கோ சரந்தேச மிந்தியஞ்சத் தாதி
விதமெவனுல் யாதொன்றை யறிவதோ வதுவே.

கடு—முதுகிஞேய்[1], விடம்[2], உவர்ப்பு[3], கார்ப்பு[4], கைப்பு[5], கேழ்வரகு[6], தினை[7], சுகந்தி[8], நிந்தை[9], கடுரோணி[10], பொறுமை[11], கடுமரம்[12], கூன்[13], முள்[14], காரியமல்லது[15], கடுமை[16], பிரியமல்லது[17]. [1, 13: கடு: வ்ருஷ்டமதெ கடுஜெ — சு. ஸ. ii, 113. டீகைகாரர் 'வ்ருஷ்டமதோ மோஹாக்ருதி: வ்ருஷ்டமதோ ஸம்ஸவிஷ்ணுஸ்து யயா' என்கிறார். 2, 12: திவா. xi, 61. 3-5, 8-11, 15: கட்வுகாரஸ்யோ ஷ்ணரஸ வக்ஷிஷ்ணெ வ கடுரவெ, திக்தே விப்ரயஜ்ஞஸ்வரஹிகடுகாராஜிகாஸ்வவி — சு. ஸ. ii, 81. 6, 7: 14: சூடா. xi, ட, 8. 16, 17: கடு: ... ஸவிப்ரய-தீக்ஷ்ணஷ்வவி — நா. ர. ii, 86.]

படு—நோயிலான்[1], சதுரன்[2], தெரிந்தவன்[3], கூர்ப்பாய்ச் செய்பவன்[4], கள்[5], சதபுப்பி[6], உப்பு[7], மரக்குலை[8], பேய்ப்புடோல்[9]. [1-4, 6, 7, 9: வடு ஷவணெ வடுஸ்தீக்ஷ்ணவடுாஷயோ:, ஷூடு ரோமவிஷீநெ வ ஹத்ராயாம் வதரேஸவி வ — சு. ஸ. ii, 92. 5, 8: பிங். x, 728.]

விடயம்—கோசரம், தேசம், இந்திரியம், சத்தாதிவிதம், எவனுல் யாதொன்றை அறிவதோ அது. [1, 2, 4, 5: விஷயோ யஸ்ய யொ ஜ்ஞாதஸ்து ஸோவரஷெஶயோ:; ஶப்தாஷெள—சு. ஸ. iii, 497, 498. 3: விஷய: —ஸ. அக.]

219. இடங்கமண் டொடுபடைகல் லுளிபொரிகா ரம்வா
ளின்னுறைகற் சாணைகோ பஞ்செருக்குக் கணைக்கால்
கடம்பமிலைக் கறிக்காம்பு கடம்பமர மம்பாங்
கடன்கொள்ளுங் கடனளத்தல் கடமைகுடி யிறைப்பேர்
இடிம்பமுலை குடிகுழந்தை பெருந்துன்ப மார்பி
னிடப்பக்கத் திரல்சச முட்டையே ரண்டம்
கடம்பரைசா றடைபிடரி னரம்புகடு ரோணி
கரிணிபெருங் குரும்பைமரோ சிலைபிரசா ரணியே.

இடங்கம் — மண்தோண்டும் படை[1], கல்லுளி, பொரிகாரம்[3], வாளின் உறை[4], கற்சாணை[5], கோபம்[6], செருக்கு[7], கணைக்கால்[8]. [1-4, 6, 8: டங்கா ... கநித்ரே பாஷாணதாரணே,...வருதௌ ச ஜங்காயாம் டங்கேஷு ச—சு. வ. ii, 8. 5: 7: கோப ..., மதே ...; ... டங்கஸ்ஸ்யாத்—நா. ர. ii, 4, 5.]

கடம்பம்—கீரைத்தண்டு, கடம்பமரம், அம்பு. [1, 3: அக. 2: கதம்ப:—சு. கொ. II, iv, 42.]

கடன்—கொள்ளுங் கடன், அளத்தல், கடமை, குடியிறை. [1-4: அக.]

இடிம்பம்—முலைகுடி குழந்தை, பெருந்துன்பம், மார்பின் இடப் பக்கத்து ஈரல், பறவை முட்டை, ஆமணக்கு. [1: டிம்ப:—சு. கொ. II. v, 38. 2, 3, 5: டிம்போ வாராண்டயோர்வ்ருத்தே ப்லீஹ்நி பாலகபீடநே—சு. வ. ii, 300. 4: டிம்ப: ... ஏரண்டயோ:—நா. ர. ii, 255.]

கடம்பரை—சாறடைச் செடி[1], பிடரின் நரம்பு[2], கடுரோகிணி[3], பெண்யானை[4], பெருங்குரும்பை[5], மனோசிலை[6], முதியார் கூந்தல்[7]. [1-7: கடம்பரா ப்ரஸாரண்யாம் ரோராயாம் மனோஷிலி; கலம்பிகாயாம் ரோஹிண்யாம் வக்ராஹீஹ்ருவயோரபி — சு. வ. iv, 247, 248. இப் பொருள்களுள் கலம்பிகா என்பதே பிடரி நரம்பெனப் பொருள்படற் பாலது. ஆயினும் கலம்பிகா என்பது கொடிவசலை யென்று பொருள் படும். டீகைகாரரும் அஃது ஓடதி யென்றனர். கலம்பிகே என இருமை யாயின் அது பிடரியெனப் பொருள்படும் என்னும் ஸ. அக.]

220\. விடாகபியிந் திரன்றிருமால் பாவகன்ம கேசன்
விடாணம்யா னைக்கொம்பு மிருகக்கொம் பும்பேர்
கடாகங்கூர் மத்தின்முது கோடெருமைக் கன்று
கப்பரையெண் ணெய்முதலாம் பாகபாத் திரப்பேர்
படாகைவிரு துக்கொடிபத் தநத்தருகாங் கிராமம்
பாடீரம் வயல்கார்சந் தநம்வேய்ங்காழ் தகரம்
படாமென்ப புடைவைபெருங் கொடியொடிடு திரையாம்
பாடீநங் குங்கிலிய மரம்வாளை மீனே.

விடாகபி—இந்திரன், திருமால், அக்கினி, சிவன். [1: வ்ருஷாகபி:—ஸ. அக. 2-4: வ்ருஷாகபி:, வாஸுதேவே ஶிவே வஹ்னௌ ச — சு. வ. iv, 212.]

விடாணம் — யானைக்கொம்பு, மிருகக் கொம்பு. [1, 2: விஷாணம் த்வ ஶ்ருங்கே கோலேஹதந்தயோ:—சு. ஸ. iii, 216.]

கடாகம்—ஆமை முதுகோடு, எருமைக்கன்று, கப்பரை, எண்ணெய் முதலானவற்றைப் பாகஞ்செய்யும் பாத்திரம். [1-4: கடாஹ: ஸ்யாத்கூர்மப்ருஷ்டே கபாலே மஹிஷீஶிஶௌ, தைலாதிபாககூபா-த்ரே ச—சு. ஸ. iii, 758.]

படாகை — விருதுக்கொடி, பட்டணத்தருகான கிராமம். [1: படாகா—ஸ. அக. 2: அக.]

பாடீரம்—வயல், மேகம், சந்தனம், மூங்கிற் காழ், தகரம். [1, 2, 4, 5: பாடீரோ ... வங்கே ... க்ஷேத்ரே, கேதாரே வேணுஸாரே ச —சு. ஸ. iii, 570. 3: பாடீர:—ஸ. அக.]

படாம் — புடைவை, பெருங்கொடி, இடுதிரை. [1, 3: படீ:—ஸ. அக. 2: அக.]

பாடீநம்—குங்கிலியமரம், வாளைமீன். [1, 2: பாடீநோ மத்ஸ்ய-பேதே ஸ்யாத் ... மீநபேதே ச — சு. ஸ. iii, 383, 384.]

221. மடமறி யாமை யறப்புற மாண வருமுனி வருமுறு முறையுள்
விடலிபெற் றிழப்பாள் மலடிசூத் திரகன் னிகைவிவா கத்தின்
முன் பூத்தாள்
வடவைபார்ப் பனிதூ திகைகடை யனல்பெண் பரிநவாங் குலக்
குய்ய வநிதை
படுதலுண்டாத ருக்குதல் கெடுதல் வருந்துதல் செயப்படல்
மாளல்.

மடம்—அறியாமை, அறப்புறம், மாணவரும் முனிவரும் உறும் ஆச்சிரமம். [1-3: சூடா. xi, ட, 10. அறப்புறம்—சத்திரம். இங்கு முனிவர் வாசம் மாத்திரம் குறிக்கப்பட்டது. ஸ. அக. யில் மடம் என்னும் சொல் மாணவர் முனிவர் வாசத்தைக் குறிக்கும்.]

விடலி—பெற்றிழப்பாள், மலடி, சூத்திரகன்னிகை, விவாகத்தின் முன் தெருண்டவள். [1-4: வ்ருஷலீ ம்ருதவத்ஸா ச வந்த்யா ஶூத்ரா ரஜஸ்வலா மத்யவ்ரஜா—வை. 249, 48.]

வடவை—பார்ப்பனி, தூதிகை, ஊழித்தீ, பெண்குதிரை, ஒன்பதங்குலக் குய்யமுடைய ஸ்திரீ. [1, 2, 4, 5: வடவா ஸ்வாயாம் ஸ்த்ரீபேதே குக்ஷாவாஸ்யாம் த்விஜஸ்த்ரியாம் — சு. ஸ. iii, 705. 3. பிங். i, 45.]

படுதல்—உண்டாதல், தாக்குதல், கெடுதல், வருந்துதல், செய்யப்படல், மாளல். [1, 6: சூடா. xi, ட, 8. 2, 3: அக. 4: வழக். 5:]

222. படக மோர்பறை போர்ப்ப றையினொலி
வடகம் வற்றன்மேற் போர்வை வடைதோல்
சுடர்முச் சுடர்தீச் சிகைவிளக் கோடொளி
தொடர்நூல் சங்கிலி நட்புத் தொடர்ந்ததே.

படகம்—ஓர் பறை, போர்ப்பறையின் ஒலி. [1: வடஹோ...ஸூந-கெ—ஒ. ஹ, 19. 2: வடஹ: ஸ. அக. யிலும் அக. யிலும் 'போர்ப்பறை' என்னும் பொருளில் வருவதாகவே காட்டப்பட்டது.]

வடகம்—வற்றல், மேற்போர்வை, வடை, தோல். [1: அக. 2, 4: பிங். x, 987. 3: வடகஂ—ஸ. அக.]

சுடர் — முச்சுடர், தீச்சிகை, விளக்கு, ஒளி. [1, 4: திவா. xi, 296. 2: அக. 3: பிங். x, 515.]

தொடர்—நூல், சங்கிலி, நட்பு, தொடர்ந்தது. [1-4: அக.]

223. தொடர்பு தொடுத்தது செய்யுள் தொடர்ச்சி
கெடவரல் மகளிர்தந் திரளவர் கிரீடை
தொடவை யுழவுநந் தநவநந் தோட்டம்
இடியிடி யேறொலி சுண்ணநெல் மாவே.

தொடர்பு—தொடுத்தது, செய்யுள், தொடர்ச்சி. [1-3: அக.]

கெடவரல்—பெண்கள் கூட்டம், மகளிர் விளையாட்டு. [1: சூடா. ii, 11. 2: சூடா. ix, 3.]

தொடவை—உழவு, நந்தனவனம், தோட்டம். [1-3: அக. சொல் 'துடவை' என்று எழுதப்படுகின்றது.]

இடி — இடியேறு, ஒலி, பொடி, நெல்லுமா. [1: பிங். x, 131. 2: அக. 3: திவா. xi, 245. 4: சூடா. xi, ட, 6.]

224. தொடிகங் கணங்கைச் சூடக மொருபலம்
படிகஞ் சூரிய காந்தம் பளிங்கெனும்
தடிதல் குறைத்தல் த்றித்தல் கொல்லுதல்
முடிதல் சாதல் முகிதல் முடிச்சிடல்.

தொடி — கங்கணம், கைவளை, ஒருபலம். [1: பிங். x, 655. 2, 3: திவா. xi, 312.]

படிகம் — சூரியகாந்தம், பளிங்கு. [1, 2: ஸ்ப²டிகோऽர்கோபலவி-
த்³ராவா ஸூர்யகாந்தோऽனலோபல: — வெ. 44, 73. இதனால் பளிங்
குக்கே சூரியகாந்த மென்னும் பெயருண்மை புலப்படுகிறது.]

தடிதல்—குறைத்தல், தறித்தல், கொல்லுதல். [1-3: அக.]

முடிதல்—சாதல், முற்றுதல், முடிச்சு இடுதல். [1-3: அக.]

225. வடித னீளனீ ரொழுகுதல் வற்றுதல்
தொடுமரு தத்திணை தோட்டம் வஞ்சனை
வடுகனோர் தேசன் சிறுவன் வைரவன்
படுநிலம் பாலைத் திணைபடு களமே.

வடிதல்—நீளல், நீர் ஒழுகுதல், வற்றுதல். [1-3: அக.]

தொடு—மருதநிலம், தோட்டம், வஞ்சனை. [1-3: பிங். x, 656.]

வடுகன்—தெலுங்கன், சிறுவன், வைரவன். [1: அக. 2: வடுக:
—ஸ. அக. 3: பிங். ii, 23.]

படுநிலம்—பாலை நிலம், போர்க்களம். [1, 2: அக.]

226. இடக்கர்மீ தூர்தல் தூர்த்தர் மறைத்தசொல்
இடக்கை யோர்பறை யிடதுகை யென்ப
கிடக்கை பாயல் கிடத்த லகலிடம்
கடிப்பங் காதணி பூண்கொள் கலனே.

இடக்கர்—நெருங்கல், தூர்த்தர், மறைத்த சொல். [1, 2: அக.
3: பிங். x, 129.]

இடக்கை — ஓர் பறை, இடதுகை. [1: ட⁴க்கா—ஸ. அக. 2: அக.]

கிடக்கை—பாயல், கிடத்தல், பூமி. [1, 3: பிங். x, 336. 2: அக.]

கடிப்பம்—காதணி, ஆபரணச் செப்பு. [1, 2: பிங். x, 242.]

227. தடித்தல் பருத்தல் நொடித்தல் மின்னுதல்
முடித்த லழித்தல் முகித்தல் சூடுதல்
வடித்தல் வடியிடல் வசமாக் குதலாம்
சடைச்சி மயிர்ச்சடை யினள்கீர்ப் பாசியே.

தடித்தல் — பருத்தல், நொடித்தல், மின்னுதல். [1, 3: அக.
தடித்—மின்னல். 2:]

முடித்தல்—அழித்தல், முற்றுவித்தல், சூடுதல். [1-3: அக.]

வடித்தல்—வடியவிடல், வசமாக்குதல். [1, 2: அக.]

சடைச்சி—மயிர்ச்சடையினள், நீர்ப்பாசி. [1: 'சடையன்' என்னும் சொல்லின் பெண்பால். 2: அக.]

228. கட்கம்வாள் கடமா னென்ப கட்சிகூ டமளி காடாம்
நிட்கமார் பணிபொன் பத்துப் பணநிறுத் திடுப லப்பேர்
மட்கல்மங் குதல்ம ழுங்கல் வட்கலே கெடுதல் வெள்கல்
வெட்கல்நா ணுதல்கூ சற்பேர் விட்கிர மயூரங் கோழி.

கட்கம்—வாள், கடமான். [1, 2: வஜோஸௌ மணகெஸவி வ—ஊ. கொ. 116. இங்கு மணகஃ என்பதும் வஜ: என்பதும் காண்டாமிருகமென்றும் கல்யாணி யென்றும் சொல்லப்படும் மிருகத்தைக் குறிக்கும். வஜ: என்பது வாளென்று பொருள்படுவதோடு காண்டாமிருகத்தின் கொம்பென்றும் பொருள்படும். கடமான் என்பது கடமா என்றும் சொல்லப்பட்டுக் காட்டுப்பசுவைக் குறிப்பதாகிறது. காட்டெருமையுமாகலாம்.]

கட்சி — கூடு, படுக்கை, காடு. [1, 3: திவா. xi, 259. 2: அக. நி. 55.]

நிட்கம்—மார்பணி, பொன், பத்துப்பணம், நிறுத்திடு பலம். [1, 2, 4: ஹெஜ் ... வமெ, உரோவிஹ-ஷெணெ ... நிஷ்க்ஷீயாழ—ஊ. கொ. 13. 3: நிஷ்க்ஷோஸ்ஹீ விஂஶதிவணஹெஸஷ வா உஶ வா வஜழ—மெ 189, 91. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட கோசம் பத்துப்பணமென்றது போலும்.]

மட்கல்—மங்குதல், மழுங்குதல். [1, 2: அக.]

வட்கல்—கெடுதல், வெள்கல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 5.]

வெட்கல்—நாணுதல், அச்சக்குறிப்பு. [1, 2: அக.]

விட்கிரம்—மயில், கோழி. [1, 2: விஷ்கிரௌ ஶிவிக்குக்குடௌ—நா. ர. iii, 343.]

229. விட்கம்பக் தறியோர் யோகம் நாடகாங் கம்வித் தாரம்
நிட்கிர மஞ்சா மர்த்யம் புத்திசம் பத்து நேரும்
நிட்குடங் கதவு வீடு வயல்புறக் கடைத்தோப் பென்ப
பிட்சையே சேவை கூலி யிரப்பிரப் புப்பொ ருட்பேர்.

விட்கம்பம்—தறி, ஓர் யோகம், நாடகத்தின் ஓர் உறுப்பு, விரிவு. [1: விஷ்கம்ப:—ஸ. அக. 2-4: விஷ்கம்போ விஸ்தரெ யோகவிஶேஷப்ரதிபந்தயோ:, ... நாடகாவயவேऽபி ச—சு. ஸ. iii, 450. யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று, சோதிடச்சொல்.]

நிட்கிரமம்—சாமர்த்தியம், புத்தி, சம்பத்து. [1, 2: ஶக்திர்நிஷ்க்ரமோऽஸ்த்ரீ—அ. கொ. III, ii, 25. இதற்கு மகேசுவரர் டீகை: 'ஶக்தி: நிஷ்க்ரம: த்வே பலஸ்ய நாமனீ. "நிஷ்க்ரமோ பலஸம்பத்தெள" இதி விஶ்வ:. "ஶுஶ்ரூஷா ஶ்ரவணம் சைவ க்ரஹணம் தாரணம் ததா, ஊஹாபோஹெள ச விஜ்ஞானம் தத்த்வஜ்ஞானம் ச தீகுணா:" இதி.' இனி நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே புத்தௌ பலஸம்பதி நிஷ்க்ரம:—மா. கொ. 313. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமோ பலஸம்பதூ—மே. கொ. 595. நிஷ்க்ரமோ நிர்கமே பலஸம்பத்தெள உத்க்ராந்தேऽபி ச—சு. ஸ. iii, 458. ஶஸ்த்ரப்ரயோகேऽபி நிஷ்க்ரம:—நா. ர. iii, 301. வை., மே. கோசங்களும் இப்பொருள்களையே தருகின்றன. இச்சொல் விஷயத்திலும் ஆசிரியர் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு ஏதோ பிறழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டு மென்று தோன்றுகிறது. நிட்கிரமம் என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டு முக்கியப் பொருள்கள் வெளிப்படுதல், புத்திசம்பத்து. குழந்தையை முதலிற் புறத்துக் கொண்டுபோதல் நிஷ்கிரமணம். இந்தப் பொருள் இங்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. சாமர்த்தியம் என்னும் பொருள் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. புத்திசம்பத்தே புத்தி சாமர்த்தியம்.]

நிட்குடம் — கதவு, வீடு, வயல், புறக்கடைத் தோப்பு. [1, 4: நிஷ்குடோ க்ருஹவாடிகா; கேதாரக: கவாடஶ்ச—சு. ஸ. iii, 153, 154. 2, 3: க்ருஹே ... கேதாரே ... நிஷ்குட:—நா. ர. iii, 98.]

பிட்சை—சேவை, கூலி, இரப்பு, இரப்புப் பொருள். [1-4: பிக்ஷா ஸேவாப்ரார்த்தனயோர்ப்ருதெள பிக்ஷிதவஸ்துனி—சு. ஸ. ii, 554.]

230. இட்டகக் தஞ்சு கந்த மேலாவா வுகமு மாகும்
இட்டமே துலங்கச் செய்கை மகவினை யிச்சையோகம்
கிட்டம்வேர் வாதி யாம்பன் னிருமல மிருப்புக் கிட்டம்
குட்டமே தொழுநோ யாழம் சிறுகுளம் நறுங்கோட் டப்பேர்.

இட்டகந்தம்—சுகந்தம், ஏலாவாலுகம். [1, 2: ஐஷ்டகந்த: ஸுகந்தி: ஸ்யாதிஷ்டகந்தம் தது வாலுகெ — சு. ஸ. iv, 150. இதற்கு டீகை 'வாலுகம் பேஷஜபேத:' என்பது. ஷாலாவாலுகமெலேயம் ஸுகந்தி ஹரிவாலுகம், வாலுகம் வ — சு. கொ. II, iv, 121. வாலுகம் ஒரு கந்ததிரவியம்.

இட்டம்—துலங்கச் செய்கை, யாககாரியம், இச்சை, யோகம். [1-4: ஐஷ்டீஸ்ஷெத க்ரதுகாரணி;...ஸம்ஸ்காரயொகெ—சு. ஸ. ii, 78, 79.]

கிட்டம்—வேர்வை முதலிய பன்னிருமலம், இரும்புக்கிட்டம். [1: கிட்டம்—சு. கொ. II, vi, 65. பன்னிரு மலங்களாவன: ''வஸா ஶுக்ரம் ஸ்ருக்மஜ்ஜா மூத்ரவிண்ணாஸிகாவிணவா:, ஶ்லேஷ்மாஶ்ருதூஷிகா: ஸ்வேதோ த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா:'' 2: கிட்டம்—ஸ. அக.]

குட்டம்—தொழுநோய், ஆழம், சிறு குளம், நறுங்கோட்டம். [1, 4: குஷ்டம் பேஷஜரோகயோ:—சு. ஸ. ii, 103. 2: அக. 3: திவா. v, 60.]

231\. சட்டமே நியமத் திட்டம் வரிச்சட்டங் கிடுகு செப்பம்
தட்டமுண் கலநச் சுப்பல் தட்டியே படல்கா வற்பேர்
நட்டங்கூத் திலாபத் தாழ்வாந் துட்டன்றுற் சநன்றே னென்ப
விட்டரந் தருப்பை முட்டி யிருப்பிடம் விருக்கம் பீடம்.

சட்டம் — நியமத்திட்டம், வரிச்சட்டம், கிடுகு, செப்பம். [1, 2: அக. 3: சூடா. vii, 56. 4. அக.]

தட்டம்—உண்கலம், நச்சுப்பல். [1: பிங். vi, 147. 2: அ. வி. நி. 138. தம்ஷ்ட்ரா: என்பதன் சிதைவு.]

தட்டி—படல், காவல். [1, 2: அக.]

நட்டம்—கூத்து, இலாபத்தாழ்வு. [1: ந்ருத்தம் என்பதன் சிதைவு. 2: நஷ்டம் என்பதன் தற்பவம்.]

துட்டன்—துர்ச்சனன், தேள். [1: துஷ்ட:—ஸ. அக. 2: பிங். viii, 230.]

விட்டரம் — தருப்பைமுட்டி, இருப்பிடம், மரம், பீடம். [1-4: விஷ்டரோ விடபீ தர்பமுஷ்டி: பீடாத்யமாஸநம் — சு. கொ. III, iii, 169.

இருப்பிடம் ஆசனப்பொது. (பீ॰ஊஷ்டிம் யஸூதஷாஸநம் வ விஷரா:. ஸூஷ்ஸ்ஸ்பூாக கரூஷாஜிநாஷி. கூதூ பீ॰॰ காஷ்டாஷியஊஸநமு' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

232. சிட்டர்சத் தமரு யர்ந்தோர் செட்டிவா ணிகன்செவ் வேளாம்
கட்டலே பிணித்தல் கள்ளல் களைதல்கட் டுதல்த டுத்தல்
கொட்டலப் புதல டித்தல் குவித்தல்சிந் துதல்தேட் கொட்டல்
இட்டன்பூச் சியனே யன்பே ரேட்டையே வெருகாண் மேதி.

சிட்டர்—நல்லாருட் டலைவர், உயர்ந்தோர். [1-2: ஶிஷ்ட:—ஸ. அக.]

செட்டி—வாணிகன், முருகன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 22. ஶ்ரேஷ்டிந் என்பது வணிகர் குழுவின் றலைவன் எனப் பொருள்படும்.]

கட்டல் — பிணித்தல், திருடல், களைதல், கட்டுதல், தடுத்தல். [1-3, 5: சூடா. xi, ட, 25. 4: அக.]

கொட்டல்—அப்புதல், அடித்தல், குவித்தல், சிந்துதல், தேள் கொட்டல். [1, 2: அ. வி. நி. 140. 3-5: அக.]

இட்டன்—பூச்சியன், நேயன். [1, 2: இஷ்ட॰ ...; வ-ஹெஜ்ஜு ப்ரி-யவி—ஊ. ஸ. ii, 78, 79.]

ஏட்டை—வெருகு, எருமைக்கடா. [1, 2: திவா. iii, 77.]

233. இட்டிசங் கிரகச் செய்யுள் கொடைபூசை வேள்வி யிச்சை
சட்டியோர் திதியோர் மட்பாத் திரமறு பதுமே சாற்றும்
திட்டியே சுகமா னந்தம் பரிணமந் திருட்டி தானம்
பட்டிமை களவு வஞ்சம் பட்டுப்பட் டாடை சிற்றூர்.

இட்டி—சங்கிரகச் செய்யுள், கொடை, பூசை, யாகம், இச்சை. 1, 4, 5: இஷ்டிரூவெஹுயோ:, ஸம்ஹூஹஸ்லோகெ — ஊ. ஸ. ii, 79. 2, 3: ... ஊாநதெவாரூாவிஷ்டி:—நா. ரு. ii, 82.]

சட்டி — ஓர் திதி, ஓர் மட்பாத்திரம், அறுபது. [1: ஷஷ்டீ — ஸ. அக. 2: திவா. vii, 270. 3: ஷஷ்டி:—ஸ. அக.]

திட்டி — சுகம், ஆனந்தம், பரிணமம், திருஷ்டி, தானம். [1-3: கிஷ்டி: ... ஸ-வாநூவரிணாமெஷ- — நா. ரு. ii, 78. 4: ஊஷ்டி: — ஊ. கொ. II, vi, 93. 5: கிஷ்டி: ஊாநெ — வெ. 221, 37.]

பட்டிமை—களவு, வஞ்சம். [1, 2: அக. நி. 157.]

பட்டு—பட்டாடை, சிற்றூர். [1, 2: பிங். x, 732.]

234. பட்டினி தேவி யல்லாப் பரகூத்தி யுணவி லாமை
ஓட்டநு பந்தம் புள்ளொட் டோரணி படைவ குப்பாம்
கட்டுமிக் குறுதி கட்டுந் தன்மைகட் டுடைமை பந்தம்
மட்டள வவதி கள்ளுப் பெருந்தம ருகம்வா சப்பேர்.

பட்டினி—தேவியல்லாத பர கூத்தி, உணவில்லாமை. [1: தேவீ க்ருதாபிஷேகாயாமிதராஸு து பட்டிநீ — அ. கோ. I, vi, 13. அத நாட்யோக்தய: ..., ... ராஜ்ஞீ து ஸ்வாமிநீ பட்டிநீ து தேவஸ், தேவீ ஸ்வாமிநீ த்வந்யா மணிகா வாநாஜ்ஞகா — வை. 144. 205. 2: நா. தீ. நி. 694.]

ஓட்டு—அநுபந்தம், புள்ளொட்டு, ஓர் அலங்காரம், படைவகுப்பு. [1. 2, 4: அக. 3: தண்டி. 50.]

கட்டு—மிக்குறுதி, கட்டுந்தன்மை, கட்டுடைமை, பந்தம். [1, 4: அக. 2, 3: வழக்.]

மட்டு—அளவு, எல்லை, கள், பெருந்தமருகம், வாசம். [1, 3: பிங். x, 886. 2: சூடா. xi. ட, 22. 4: ஶுப்ர:—ஸ. அக. 5: அ. வி. நி. 146.]

235. முட்டென்ப குறைவி டைஞ்சல் பணிமுட்டு முழந்தாள் பூப்பாம்
கொட்டைகா தணிநூற் பஞ்சு பாதுகைக் குமிழ்காழ்க் கொட்
தட்டைவேய் கிளியோப் புங்கோ லோர்பறை தினைத்தாள் [டை
முண்டம்
மட்டைநெட் டிலையு டைத்தா மரப்பணை யுடற்கு றைப்பேர்.

முட்டு—குறைவு, இடைஞ்சல், தளபாடம், முழந்தாள், பூப்பு. [1, 3, 5: அக. 2: நா. தீ. நி. 631. 4: நா. தீ. நி. 578.]

கொட்டை — காதணி, நூற்பஞ்சு, பாதுகைக்குமிழ், காழாகிய கொட்டை. [1: பிங். vi, 73. 2: நா. தீ. நி. 392. 3: நா. தீ. நி. 458. 4: பிங். ix, 178.]

தட்டை—மூங்கில், கிளியோட்டுங் கோல், ஓர்பறை, தினைத்தாள், முண்டம். [1-4: பிங். x, 572. 5: சூடா. xi, ட, 14.]

மட்டை—நெட்டிலை யுடைத்தாம் மரப்பணை, உடற்குறை. [1. 2: அக.]

236\. முட்டிவாட் பிடிகைப் பொத்தா மூட்டல்மூட் டுதல்பொ ருத்தல்
நிட்டுரங் குரூர மச்சொல் நீட்டனீள் வித்த லீதல்
சட்டைபாம் பின்றோல் மெய்ப்பை சாட்டியம் வருத்தம் வஞ்சம்
பட்டாங்கு மெய்ம்மை யூழாம் பாட்டுச்சொல் கீதஞ் செய்யுள்.

முட்டி—வாட்பிடி, கைப் பொத்து. [1, 2: த்ஸரௌ ... வாணிவ-ஞ்ஞ த்ஸரு:—அ. கோ. 165.]

மூட்டல்—மூட்டுதல், பொருத்தல். [1, 2: அக.]

நிட்டுரம்—குரூரம், குரூரச் சொல். [1: நிஷ்டுரம் — அ. கோ. III, i, 76. 2: நிஷ்டுரம்—அ. கோ. I, vi, 19. நிஷ்டுரம் பருஷம் த்வ க்ரூரஸ்வாதநஸ்ய என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

நீட்டல்—நீள்வித்தல், ஈதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 9.]

சட்டை—பாம்பின்தோல், மெய்ப்பை. [1: அக. 2: திவா. vii, 294.]

சாட்டியம்—வருத்தம், வஞ்சம். [1. அக. ஜாட்யம். 2: ஶாட்யம்—அ. கோ. I, vii, 30.]

பட்டாங்கு—மெய்ம்மை, ஊழ். [1, 2: அக.]

பாட்டு—சொல், கீதம், செய்யுள். [1, 2: அக. 3: திவா. x, 111.]

237\. கட்கி கடமான் வாள்பிடித்தோன் வெட்சி யோர்பூ நிரைகவர்தல்
புட்ப ரதம்பூந் தேர்பூந்தேன் புட்டம் புடைவை வளர்ப்பதுமாம்
கொட்புச் சுழற்சி கோணற்பேர் குட்டன் மகன்செம் மறிக்குட்டி
பெட்புப் பெருமை யாசையுமாம் பிட்ட கங்கண் ணேயப்பம்.

கட்கி—கடமான், வாள்பிடித்தோன். [1: கட்கம் (228) என்றதற் கெழுதியது இங்கும் பொருந்தும். கட்க: காண்டா மிருகத்தின் கொம்பாகவே கட்கிநு அதனை யுடைய மிருகத்திற் காயிற்று. 2: கட்க: வாள், கட்கிநு அதனைப் பிடித்தோன். இரண்டற்கும் ஆதாரம் ஸ. அக. பிலுண்டு.]

வெட்சி — ஓர்பூ, நிரைகவர்தல். [1, 2: சூடா. xi, ட, 26. அங்கு 'வெட்சிச் செடி' யென்றிருக்கிறது.]

புட்பரதம்—பூந்தேர், பூந்தேன். [1: புஷ்பரத: — ஸ. அக. 2: புஷ்பரஸ:—ஸ. அக.]

புட்டம்—புடைவை, வளர்ப்பது. [1: திவா. vii, 274. 2: வாஷ்டி —ஸ. அக.]

கொட்பு—சுழற்சி, வளைவு. [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

குட்டன்—மகன், ஆட்டுக்குட்டி. [1: அக. 2: திவா. iii, 31.]

பெட்பு—பெருமை, ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, ட, 26.]

பிட்டகம்—கண்ணேய், அப்பம். [1, 2: விஷ்கொ நெதுரொ-ெ ஸ்ரூஜாநரூஷிவஃவெஸ்வி வ—ஊ. ஸ. iii, 60.]

238. கட்ட மோவாய் மலஞ்சுங்கந் துறுமி டங்கா டிடுக்கணுமாம்
ஒட்டல் பொருந்த லுடன்படற்பேர் வட்டுச் சூதுக் கவறுருண்டை
தட்ட விடற லொத்தறுத்தல் தகர்த்தல் முட்டல் மறுத்தலெனும்
முட்ட லெதிர்த்தல் தொடல்பாய்த னெருக்கல் தட்டல் முட்டுதலே.

கட்டம்—மோவாய், மலம், சுங்கம், துறுமிடம், காடு, இடுக்கண். [1: பிங். v, 307. 2: நா. தீ. நி. 599. 3: 4: வடீ: —ஸ. அக. 5, 6: கஷ்டம் மஹநகூஜ்ஹயொ: — ஊ. ஸ. ii, 80.]

ஒட்டல்—பொருந்தல், உடன்படல். [1: அக. 2: திவா. ix, 167.]

வட்டு—சூது, கவறு, உருண்டை. [1-3: அக.]

தட்டல்—இடறல், ஒத்தறுத்தல், தகர்த்தல், முட்டல், மறுத்தல். [1: வழக். 2: திவா. ix, 235. 3-5: அக.]

முட்டல்—எதிர்த்தல், தொடல், பாய்தல், நெருக்கல், தட்டல், முட்டுதல். [1: நா. தீ. நி. 719. 2-4, 6: அக. 5: வழக்.]

239. குட்டி யாணல் லாவிலங்கின் குழவி சிறுவி சிறியதுமாம்
யட்டி சிறுதேக் கதிமதுர மோர்முத் தாரந் தடியீட்டி
பொட்டுப் பயறு தியின்மூடல் திலக மதுபோல் வதுபுழுப்பேர்
பெட்டை கழுதை பரிமரையொட் டகசிங் கப்பெண் பறவைப்
பெண்.

குட்டி—பெண்விலங்கின் குழவி, சிறுவி, சிறியது. [1: திவா. iii, 97. 2, 3: அக.]

யட்டி—சிறுதேக்கு, அதிமதுரம், ஓர் முத்தாரம், தடி, ஈட்டி. [1, 2: யஷ்டிஹாரூஹ்ரம் ஃயஷ்டிரஷ்டி—ஊ. ஸ. ii, 94. 3-5: யஷ்டிரெஜெ ஹார-ஹெஷ ... சூயஷ்யாதுரெ—நா. ரூ. ii, 77.]

பொட்டு—பயறு முதலியவற்றின் தோல், திலகம், திலகம்போல்வது, புழு. [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 391. 4: பிங். viii, 305.]

பெட்டை—கழுதை குதிரை மான் ஒட்டகம் சிங்க மிவற்றின் பெட்டை, பறவைப்பெட்டை. [1: பிங். viii, 265. 2: பிங். viii, 94.]

240. புட்கரமோர் தீர்த்தமோ ரிராகம்வண் டானம்
போர்மேளப் பத்தல்முகப் போர்நாகம் பதுமம்
புட்கரத்தீ வோரிலைத்தா மரைகளிப்பா காயம்
புனல்யானைக் கரநுனிவா ளோரமீ ரேழ்பேர்
புட்கரிணி பொய்கைகயப் பிடிசதுர வாவி
புட்கலமோர் முகில்திரட்சி நிறைந்தது சிரேட்டம்
புட்பகம்பித் தளையிரும்பா தியகனற்பூச் சட்டி
பூக்தேர்புட் பாஞ்சனத்தோ டரதனகங் கணமே.

புட்கரம் — ஓர் தீர்த்தம்[1], ஓர் இராகம்[2], வண்டானம்[3], போர்[4], மேளப்பத்தல் முகப்பு[5], ஓர் நாகம்[6], பதுமம்[7], புட்கரத்தீவு[8], ஓரிலைத் தாமரை[9], களிப்பு[10], ஆகாயம்[11], நீர்[12], யானைக்கைந்நுனி[13], வாளோரம்[14]. [1-3, 5-9, 11-14: புஷ்கரம் த்வீபதீர்த்தாஹிபத்மௌஷதியந்த்ருஷு, கரி-ஹஸ்தாக்ரவாத்யபாண்டமுகே ... ஶங்காராஜ்ய ச ஜலே வ்யோம்நி — சு. வ. iii, 573. 4, 10: புஷ்கரம் ... யுதி ... ரங்கே—நா. ரு. iii, 364.]

புட்கரிணி—பொய்கை, பெண்யானை, சதுரவாவி. [1, 2: புஷ்கரிணீ ஜலாஶயே, ஹஸ்திந்யாம்—சு. வ. iv, 86. 3: புஷ்கரிணீ. சு. வ. த்தில் மேற்காட்டியதை அடுத்து கமலிந்யாம் என்றுளது. மே. யிலும் ஸரோஜிந்யாம் என்றுள்ளது. இரண்டும் தாமரைத்தடாகமென்று பொருள்படும். சு. கொ. I, x, 27-ல் புஷ்கரிண்யோ தடா வாதம் ஸ்ரா-உவாதம் ஷேவவாதகா: என வருகின்றது. இந்த வரியையே யுடைய வெ. க்கு அங்கில மொழிபெயர்ப்பெழுதிய பதிப்பாசிரியர் புஷ்கரிணீ சதுரவாவி, பெரியவாவி என்றெழுதிவைத்தார்.]

புட்கலம்—ஓர் மேகம், திரட்சி, நிறைந்தது, சிரேட்டம். [1: புஷ்கல: —ஸ. அக. 2: 3, 4: புஷ்கலஸ்து பூர்ணே ஶ்ரேஷ்டே —சு. வ. iii, 664.]

புட்பகம்—பித்தளை இரும்பு முதலியன, தீப்பூச்சட்டி, குபேரன் விமானம், புட்பாஞ்சனம், இரத்தின கங்கணம். [1-5: புஷ்பகம் ரீதி-

காஜாரஸகடுரம் ரதுக்ஷணெ; காவீவெ ஸ்ரீஉவிஊரெ ... ரஸாஜெ, வொஹகாவெஹ மீஸிகாயாகூ—கா. ஸ. iii, 62, 63. 4: வூஷகம் கஷஊஜநகு—ஊ. கொ. II, ix, 103.]

241. அட்டமே வறட்சிகுறுக் கட்டாலை மிகுதி
யாவணம்நம் புகைசதுக்கம் நிறைவிருநான் கும்பேர்
திட்டமே பரிபாக மாநந்தங் காலங்
தெய்வமொப் புரவுறுதி கட்டளையேழ் பெயராம்
பட்டமம்பி மணையாதி யெழுதுபட மதுபோற்
பண்ணுவன நாற்சந்தி யிராசாவாங் குருவாம்
பட்டம்விதைப் புக்காலம் கவரிமா வோடை
பதவிவிர ணுதிபந்த நம்பிரதி பந்தம்.

அட்டம்—வறட்சி[1], குறுக்கு[2], அட்டாலை[3], மிகுதி[4], ஆவணம்[5], நம்புகை[6], சதுக்கம்[7], நிறைவு[8]. [1, 4: கடு ... ஷெ ... கதருெ—ஜெ. டு, 2. 2: அக. 3, 5-8: கடொ ஹடாடாஅகயொஹெ வதஷ ஹதுயொ:—கா. ஸ. ii, 78. ஹது என்பதற்குப் பலபொருள்கள் உண்டு. இக் கோசத்திலும் மே. யிலும் ஹது: என்றும், ஜெ. கொ. த்தில் ஸிஜாநெ என்றும், நா. ர. யில் கநெ என்றும் வந்திருக்கிறது.]

திட்டம்—பரிபாகம், ஆனந்தம், காலம், ஊழ், ஒப்புரவு, உறுதி, கட்டளை. [1, 5: அக. 2: 3, 4: காலெ தெஉவெ வ ஷிஷ்வாக் —ஸா. கொ. 732. 6, 7: ஷிஷ்டி—ஸ. அக.]

பட்டம்—அம்பி[1], மணை முதலியன[2], எழுதுபடம்[3], எழுதுபடம் போற் பண்ணுவன[4], நாற் சந்தி[5], இராசாவாம் குருவாம் பட்டம்[6], விதைப் புக்காலம்[7], கவரிமா[8], ஓடை[9], பதவி[10], புண்முதலியவற்றிற்குக் கட்டு[11], பிரதிபந்தம்[12]. [1, 2, 5, 11: வடு ஸூதஷயெ வீமெ ..., வூணாஷிவநெ வெஷாஸூநி—கா. ஸ. ii, 91. 3-4: அக. வடு:—ஸ. அக. 6: ஹடு:—ஸ. அக. 7: 8-10: பிங். x. 730. 12:]

242. உட்டணந்தீ வெயில்கடுஞ்சூ டுருப்பமுதிர் வேனில்
உட்டிகையொட் டகப்பெட்டை யோர்மட்பாண் டமுமாம்
வட்டஞ்சுற் றுகைநீர்ச்சால் மடுப்பரிவட் டங்கைம்
மணிபணவட் டம்பலகை வட்டவடி வூர்கோள்
கட்டளைது லாம்நியமம் கிறைகவுரை யாணி
கருவிசெங்கற் செயுங்கட்டி லாணையுமே வலும்பேர்
பட்டிசெவ்வு லோத்திரங்காட் டுத்தொழூநாய் நுதலின்
பட்டமிடங் களவுசிற்றூர் விக்ரமன்ற னமைச்சன்.

உட்டணம்—தீ, வெயில், கடுஞ்சூடு, கோபம், முதிர்வேனில். [1: உஷ்ணஸ்து ... வஹ்னௌ — நா. ர. ii, 138. 2, 3, 5: உஷ்ணா ஸ்ரீஷ்மஸ்ரூஷா-தவாஹிதா:—க. வ. ii, 131. 4: உஷ்ண:—வ. அக.]

உட்டிகை—ஒட்டகப் பெட்டை, ஓர் மட்பாண்டம். [1, 2: உஷ்ட்ரிகா ஸ்ரூதிகாஸாண்டஹெஷெகவி கூவஹெ ஷ்டியாழ—ஜெ. க, 52.]

வட்டம்—சுற்றுகை[1], நீர்ச்சால்[2], மடு[3], பரிவட்டம்[4], கைம்மணி[5], பணவட்டம்[6], கேடகம்[7], வட்டவடிவு[8], ஊர்கோள்[9]. [1: பிங். x, 991. வ்ருகூ—வ. அக. 2, 5, 7, 9: பிங். x, 991. 3, 4, 6: அக. 8: சூடா. xi, ட, 13. வ்ருத்தழ—வ. அக.]

கட்டளை—துலாம்[1], நியமம்[2], நிறைகல்[3], உரையாணி[4], கருவி[5], செங்கலச்சு[6], ஆணை[7], ஏவல்[8]. [1: பிங். x, 246. 2, 7: அக. 3, 4: திவா. xi, 260. 5: அக. 'நிறையறிகருவி.' 6: சூடா. xi, ட, 14. 8:]

பட்டி—செவ்வுலோத்திரம்[1], காட்டுத்தொழு[2], நாய்[3], நெற்றிப் பட்டம்[4], இடம்[5], களவு[6], சிற்றூர்[7], விக்கிரமன் மந்திரி[8]. [1, 4: வட்டீ ஷொடிகா; ஸொய்ர:—க. வ. ii, 91, 92. 2, 3, 5: பிங். x, 731. 6-8: அக.]

243. விட்டிபத்தி ரைக்கரணங் கூலியிலா வேலை
விலைகூலி யாள்வலிது செயல்நரக வாதை
வட்டிகைகைம் மணிகூடை சித்திரமோர் சாந்தாம்
வட்டித்தல் பரிமாறல் வஞ்சினமொத் தறுத்தல்
தட்டுமே னிலைமறிப்புப் பலகைவட்டந் தராசின்
றட்டுமுறம் வளைவுதடை முட்டுத்தேர்த் தட்டாம்
நிட்டையா சகம்வெவத்தை கிலேசங்கே டுறுதி
நிருவாக முடிவுதவஞ் சமாதிசித்தி மேன்மை.

விட்டி—பத்திரைக்கரணம் (7-வது கரணம் — சோதிடம்), கூலியிலாவேலை, விலை, கூலியாள், வலிது செயல், நரகவாதை. [1-4: விஷ்டி: கருமெ ஜெ-ஹெஷ்ரூ ஹஜாஜஸு ... —க. வ. ii, 98. 5, 6: விஷ்டிர்நரகவாதநெ; வலாத்காரெ வ—நா. ர. ii, 78, 79. இங்கு 'நரகத்தில் வீழ்தல்' என்பது பொருள்.]

வட்டிகை—கைம்மணி, கூடை, சித்திரம், ஓர் சாந்து. [1: அக. 2-4: அ. வி. நி. 138.]

வட்டித்தல் — பரிமாறல், வஞ்சினம், தாளம்போடல். [1: அக. 2: திவா. x, 7. 3: திவா. ix, 235.]

தட்டு—மேனிலை[1], மறிப்பு[2], பலகை[3], வட்டம்[4], தாசின் தட்டு[5], முறம்[6], வளைவு[7], தடை[8], முட்டு[9], தேர்த்தட்டு[10]. [1, 2, 5, 8: அக. 3: பிங். vi, 510. 'தோற்பலகை.' 4, 7: அ. வி. நி. 174. 6, 9, 10: சூடா. xi, ட, 22.]

நிட்டை—யாசகம்[1], வியவஸ்தை[2], கிலேசம்[3], கேடு[4], உறுதி[5], நிருவாகம்[6], முடிவு[7], தவம்[8], சமாதி[9], சித்தி[10], மேன்மை[11]. [1-4, 6-8, 10, 11: நிஷ்டா க்ஷவ்யவஸ்தயோ:, க்லேஶ நிஷ்பத்தௌ நாஶேऽந்தே நிர்வாஹ யாசநே வ்ரதே—அ. ஸ. ii. 105. 5, 9: நிஷ்டா—ஸ. அக.]

244. அட்டாப தஞ்சாரிப் பலகையெண்காற் புள்ளெட்
டடிமான்சந் திரமல்லி பொன்சிலம்பி புழுவாம்
பட்டார கன்றேவன் பட்டமன்னன் முனிவன்
பட்டிகைகச் சரைஞாணோர் பாதிரைதெப் பப்பேர்
கிட்டால மிரும்புக்கிட் டந்தாம்பர கலசம்
கிட்டிகைத்தா ளந்தலையீற் றுப்பசுகிட் டிக்கோல்
நிட்பாவஞ் சுத்திதுலக் குதல்சூர்ப்பம் போளம்
நிருவிகற்ப முள்ளதுநெற் பதர்பயற்றி னெற்றே.

அட்டாபதம்—சூதாடு பலகை[1], சரபம்[2], எட்டடிமான்[3], சந்திரமல்லி[4], பொன்[5], சிலம்பி[6], புழு[7]. [1, 2, 4-7: அஷ்டாபத: ஶரபே சந்த்ரமல்லிகாயாம் ஸ்வர்ணே லூதாயாம் ஶாரிபலகே—அ. ஸ. iv, 136. லூதா என்ற இடத்தில் கீடே என்று பாட பேதமுண்டென்று நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்புக் கூறுதலின் அப்பாடமே ஆசிரியர்க்கு ஆதாரமாயிற்றுப் போலும். 3: வருடைமான்?]

பட்டாரகன்—தேவன், பட்ட மன்னன், முனிவன். [1-3: பட்டாரகோ ராஜ்ஞி தேவே ஸாதௌ—அ. ஸ. iv, 25.]

பட்டிகை—கச்சு, அரைஞாண், ஓர் பாதிரை, தெப்பம். [1, 2, 4: சூடா. xi, ட, 22. 3: வடிகா — அ. கொ. II, iv, 41. செவ்வுலோத்திரமென்பர்.]

கிட்டாலம்—இரும்புக் கிட்டம், தாம்பிர கலசம். [1, 2: கிட்டாலஸ்து லோஹமலே தாம்ரஸ்ய கலஶேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 629.]

கிட்டி—கைத்தாளம், தலையீற்றுப்பசு, கிட்டிக்கோல். [1: திவா. vii, 107. 2: க்ருஷ்டிஸ்து ஸக்ருத்ப்ரஸூதகவீ ஹவெக: — அ. ஸ. ii, 85. 3: அக.]

நிட்பாவம்—சுத்தி[1], துலக்குதல்[2], முறம்[3], போளம்[4], நிருவிகற்ப முள்ளது[5], நெற்பதர்[6], பயற்றினெற்று[7]. [1, 3, 5-7: நிஷ்பாவ: வவநே ஸமூர்வவநே நிர்விகல்பகே; ... கலாய ஶிம்ப்யாம் — சு. ஸ. iii, 695, 696. 2, 4:]

245. கிட்கு முழஞ்சாண் முழங்கைகீ ழானவனும்
ஒட்ப மழகோ டறிவுடைமை யொண்மைப்பேர்
சட்ப மறிவீன முளதிளம்புற் புன்மயிராம்
புட்பந் துணியங்கம் பூப்புமல ரோர்கண்ணோய்.

கிட்கு — முழம், சாண், முழங்கை, கீழானவன். [1-4: கிஷ்கு: ப்ரகோஷ்ட ஹஸ்த விதஸ்த்யோ ருத்ஸிதேऽபி ச—சு. ஸ. ii, 6.]

ஒட்பம்—அழகு, அறிவுடைமை, ஒண்மை. [1-3: அக.]

சட்பம்—அறிவீனமுளது, இளம்புல், புன்மயிர். [1, 2: ஶஷ்பம் து ப்ரதிபாஹீநதாயாம் பாலத்ருணேऽபி ச—சு. ஸ. ii, 295. 3: ஶஷ்ப —அக.]

புட்பம் — துணியங்கப்புதல், பூப்பு, மலர், ஓர் கண்ணோய். [1: புஷ்ப—சு. கொ. II, iv, 132. 2-4: புஷ்பம் ... ஸ்த்ரீரஜஸி, ... குஸுமே நேத்ரரோகஜித்—சு. ஸ. ii, 292.]

246. சட்டகம் வடிவஞ் சயநஞ் சரீரம்
கிட்ட லெதிர்த்தல் கிடைத்த லருகுறல்
கொட்டி குகன்றன் கூத்தோர் நீர்ப்புதல்
புட்டில் கூடையோ டாயுதக் கூடுமே.

சட்டகம்—வடிவம், சயனம், சரீரம். [1: பிங். v, 270. 2: திவா. v, 182. 3: திவா. ii, 165.]

கிட்டல்—எதிர்த்தல், கிடைத்தல், அருகுறல். [1-3: அக.]

கொட்டி—குமரன் கூத்து, ஓர் நீர்ப்புதல். [1: திவா. ix, 224. 2: நா. தீ. நி. 345.]

புட்டில் — கூடை, ஆயுதக்கூடு. [1, 2: அக. 1: புட்டி லிறைவை; கூடை வட்டிகை—திவா. vii, 195, 196. 2: தடறுங் கருவிப் புட்டிலும் படையுறை—திவா. vii, 34.]

247. விட்டி லேயோர் பறவை பராய்மரம்
ஒட்டை சுட்டு விரற்சாணொ டொட்டகம்
கட்டை கூழை மரக்குற்றி காட்டமாம்
திட்டை மேடு திடருரல் திண்ணையே.

விட்டில் — ஓர் பறவை, பராய்மரம். [1: பிங். vii, 78. 2: பிங். ix, 125.]

ஒட்டை—சுட்டுவிரற் சாண், ஒட்டகம். [1, 2: அ. வி. நி. 156. சுட்டு விரற்சாண் பத்துவிரற் கிடை.]

கட்டை—கூழை, மரக்குற்றி, விறகு. [1, 2: அக. 3: சூடா. iv, 53.]

திட்டை—மேடு, திடர், உரல், திண்ணை. [1, 3, 4: பிங். x, 610. 2: திவா. v, 36.]

248. சொட்டை யோரா யுதந்தலை யின்வடு
பட்டை யோலைக் கலமரத் தோலெனும்
முட்டை புள்ளின் கருவுந் தவிடுமாம்
மொட்டை முண்டிதங் கூரின்மை மோழையே.

சொட்டை—ஓர் ஆயுதம், தலையின் வடு. [1, 2: அக.]

பட்டை—ஓலைக்கலம், மரத்தோல். [1: வழக். 2: அக.]

முட்டை—பறவையின் கரு, தவிடு. [1, 2: அ. வி. நி. 156.]

மொட்டை—முண்டிதம், கூரின்மை, மோழை. [1-3: அக.]

249. ஆடகம் நாழிக்கால் பொன்னொடோர் வகைப்பொன் னும்மாம்
கேடகம் பகைமேற் செல்வோ ருறையிடங் கிடுகு மொக்கும்
கோடகம் புதிது பீர்க்குக் குதிரையோர் முடியு றுப்பாம்
சாடக மரக்கு மஞ்சள் பச்சைச்சக் தகஞ்சே லைப்பேர்.

ஆடகம்—நாழிக்கால், பொன், ஓர்வகைப் பொன். [1: ஸூவக: ஜாம்பூநதமஷ்டாபதம் — க. ஸ. iii, 9. 2. ஹாடகம் — க. கோ. II, ix, 94. 3: சூடா. xii, 18.]

கேடகம்—பாசறை, பரிசை. [1, 2: அக.]

கோடகம்—புதிது, பீர்க்கு குதிரை, ஓர் முடியுறுப்பு. [1, 3, 4: பிங். x, 414. 2:]

சாடகம்—அரக்குமஞ்சள், பச்சைச் சந்தனம், சேலை. [1: காலா-நுஸாரஂ காலெயம் ஜாவகஂ வாவி—வெ. 171, 307. இதில் ஜாவகஂ என்பதற்கு வேறு ரூப மிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இவை மஞ்சளைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். 2: ஜாஷகஂ — ஸ. அக. ஜாயகஂ — சு. கொ. II, vi, 125. மகேசுவரர் இச்சொல் பீதசந்தநமென வழங்கு வதைக் குறிக்கு மென்றனர். பீதம் மஞ்சணிறம். பச்சையென்பது தெலுங்கில் மஞ்சணிறத்தைக் குறிக்கும். ஆசிரியர்க்குள்ள தெலுங்குப் பழக்கத்தால் மஞ்சட் சந்தனம் எனற்பாலது பச்சைச் சந்தனமென வந்ததுபோலும். 3: ஶாடகஃ—சு. கொ. III, v, 33.]

250. கோடணை வாச்சி யங்கூக் குரலிட்டுச் சொல்ல லோசை
ஞிடம்வண் டுலண்டுஞ் சொல்ப கேடென்ப நாசம் நட்டம்
வாடம்வீட் டொழுங்கு வேலி வழிதெருத் தோப்பு மன்னும்
கோடர மரப்பொந் தெட்டி மரமரச் சினைகு ரங்கே.

கோடணை — வாச்சியம், கூக்குரலிட்டுச் சொல்லல், ஓசை. [1: சூடா. vii, 43. 2: வொஷணா—ஸ. அக. சூடா. x, 50. 3: சூடா. x, 44.]

ஞிடம்—வண்டு, கோற்புழு. [1, 2: அ. வி. நி. 152.]

கேடு—நாசம், நஷ்டம். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 631.]

வாடம் — வீட்டொழுங்கு, வேலி, வழி, தெரு, தோப்பு. [1, 5: வாடீ வாஸ்தௌ ஗ருஹோத்யாந ... — சு. ஸ. ii, 96. 2, 3: வாடஃ வயீ வ்ருதௌ—சு. ஸ. ii, 96. 4: வாடஃ—ஸ. அக.]

கோடரம்—மரப்பொந்து, எட்டிமரம், மரக்கொம்பு, குரங்கு. [1: கொடரஂ — சு. கொ. II, iv, 13. 2: பிங். x, 415. 3: திவா. xi, 103. 4: பிங். viii, 196.]

251. மாடரன் சூரி யன்பால் வருமிந்த்ரன் வியாசன் விப்ரன்
நாடலா ராய்தல் தேடல் நாடிட முலகம் தேசம்
ஆடவ னிளைஞ னுடே ஆடைபாற் றடிப்புச் சேலை
ஏடனே செவிடன் றேழன் ஏடிதழ் பனைம டற்பேர்.

மாடரன்—சூரியன்பால் வரும் இந்திரன், வியாசன், பிராமணன். [1-3: ஶாஂஸொ வ்யாஸவிப்ரயொஃ; ஸூர்யாநுகெ — சு. ஸ. iii, 587, 588.]

காடல்—ஆராய்தல், தேடல். [1: அக. 2: பிங். vii, 20.]

காடு—இடம், உலகம், தேசம். [1, 3: அக. 2: திவா. v, 14.]

ஆடவன்—இளைஞன், புருடன். [1, 2: பிங். x, 97.]

ஆடை—பாலேடு, சேலை. [1, 2: அக.]

ஏடன்—செவிடன், தோழன். [1, 2: அக.]

ஏடு—பூவிதழ், பனைமடல். [1: திவா. iv, 253. 2: அக.]

252. ஆடியோர் மாத முத்தி ராடங்கண் ணுடி நாரை
பாடியூர் சேரி முல்லைப் பதிபடை நாடும் பன்னும்
பீடிகை கடைத்தெ ருப்பா யிரஞ்சிற்று தநம்பூந் தட்டாம்
ஈடென்ப குழைவொப் பாண்மை பெருமையோ டிடுத லும்பேர்.

ஆடி—ஓர் மாதம், உத்திராட நட்சத்திரம், கண்ணாடி, நாரை. [1-3: பிங். x, 98. 4: சூடி:—ஸ. அக.]

பாடி—ஊர், சேரி, முல்லை நிலத்தூர், படை, நாடு. [1, 5: திவா. xi, 165. 2: பிங். iv, 26. 3, 4: பிங். x, 779.]

பீடிகை — கடைத்தெரு, பாயிரம், சிற்றுதனம், பூந்தட்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 812. 2: வீதிகா—ஸ. அக.]

ஈடு—குழைவு, ஒப்பு, வலி, பெருமை, இடுதல். [1-4: சூடா. xi, ட, 9. 5: அக.]

253. ஓடுகப் பரைமட் பாண்டத் துடைந்ததோ ரிடைச்சொ லென்ப
தோடுபூ விதழ்காய்த் தோல்பொற் குழையணை தொகுதி யேடா
மாடென்ப பக்கஞ் செல்வ மணியானின் பொதுத்த நப்பேர் [ம்
மேடென்ப திடரு யர்ச்சி வீடில்லம் விடுதல் மோக்கம்.

ஓடு—கப்பரை, மட்பாண்டத் துடைந்தது, மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. [1, 2: அக. 3: நன். 297.]

தோடு—பூவிதழ், காய்த்தோல், பொற்குழை, அணை, தொகுதி, ஏடு. [1, 5: திவா. xi, 134. 2: அக. 3: திவா. vii, 71. 4: அக. நி. 138. 6: திவா. xi, 134. 'பனைமடல் போல்வன.']

மாடு—பக்கம், செல்வம், மணி, ஆனின்பொது, தனம். [1-5: திவா. xi, 351.]

மேடு—திடர், உயர்ச்சி. [1: திவா. v, 39. 2: திவா. v, 231.]

வீடு—இல்லம், விடுதல், மோட்சம். [1: திவா. v, 149. 2: அக. 3: திவா. v, 1.]

254. ஓடைநீ ரோடை கேணி யோர்மா நுதற்பட் டப்பேர்
கோடைமேல் காற்று வேனில் சதபுட்பை யொடுவெண் காந்தள்
சூடையா னைப்பு ரோசை மயிற்சூட்டுக் குடுமி சொல்ப
வாடையே சிரேணி வீதி வாசமும் வடகாற் றும்பேர்.

ஓடை—நீரோடை, கேணி, ஓர் மரம், நெற்றிப்பட்டம். [1: அக. 2-4: பிங். x, 217.]

கோடை—மேல்காற்று, வேனில், சதபுட்பை, வெண்காந்தள். [1, 2, 4: பிங். x, 419. 3:]

சூடை—யானைப் புரோசை, மயிற் சூட்டு, குடுமி. [1: வ-ஞஷா—வெ. 111, 167. 2. வ-ஞயா—க. கொ. II, v, 31. 3: ஶிவா வ-ஞயா—க. கொ. II, vi, 97.]

வாடை — சிரேணி, வீதி, வாசம், வடகாற்று. [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ட, 11. 4: பிங். x, 1019.]

255. மாடகமைங் குன்றியெடைப் பொன்யாழின் முறுக்காணி
தாடிமமே லந்தா து மாதளையோ டதன்கனியாம்
காடுவனந் திரள்செறிவு பரணிநா ளோர்விகுதி
பேடுசிற்றூர் மதனன்கூத் தலிபறவைப் பெண்ணூற்பேர்.

மாடகம்—ஐந்து குன்றியெடைப்பொன், யாழின் முறுக்காணி. [1: ரைஷகः—ஸ. அக. 2: திவா. vii, 139.]

தாடிமம்—ஏலம், தாதுமாதளை, தாதுமாதுளங்கனி. [1, 2: ஞாடிகூ: கஈடெகைமயொ:—க. ஸ. iii, 458. 3: ஞாடிகூ—ஸ. அக.]

காடு—வனம், திரள், செறிவு, பரணி நட்சத்திரம், ஓர் விகுதி. [1: திவா. iv, 86. 2, 3: அக. 4: திவா. i, 78. 5: தொழிற் பெயர்விகுதி—நன். 140, உரை.]

பேடு—சிற்றூர், மன்மதன் கூத்து, அலி, பறவைப்பெண். [1-3: பிங். x, 857. 4: அக.]

256. கேடங் கபங்குற் சிதம்வேட்டம் பளுட்டுக் கிரிசூ ழூர்கயிறும்
பாடங் கடுமை யுடம்பாடு மிகுதி படித்தல் தெருவைம்பேர்
பேடம் பெரிய கூடைகிடாய் பிரப்பம் பெட்டி முதலியவாம்
ஆடம் பரம்பல் லியமுழக்கம் கரிகற் சிதமா வேசமுமே.

கேடம்—கபம், குற்சிதம், வேட்டம், பளுட்டு, மலைசூழ்ந்த ஊர், கயிறு. [1-3, 5: வெடிः ஸ்ராஹாகெஹெஷு கஷெஃயஷெ, ... கிருமவெ்ஃ —சு. ஸ. ii, 85. 4: 5: திவா. v, 95. 'கேடகம்'. 6:]

பாடம்—கடுமை, உடம்பாடு, மிகுதி, படித்தல், தெரு. [1, 2: வாஃஂ தீ்ஷு ஃஜெ கீ்வகநாதெ்ாழ—நா. ா. ii, 116. 3: வாஃஂ ஹாஸவஃதிஜுயொ:— சு. ஸ. ii, 128. 4: வா०:— ஸ. அக. 5: பிங். iv, 193.]

பேடம் — பெரிய கூடை, கிடாய், பிரப்பம் பெட்டி முதலியன. [1, 3: வெடி:—ஸ. அக. 2: ஹெஃ:—ஸ. அக.]

ஆடம்பரம்—பல்லிய முழக்கம், யானை பிளிறொலி, ஆவேசம். [1-3: ஸூஃஹுாஸ்தா ஸஂஹேு வூஂஹிதெ தூராஃ் மிஸ்வநெ—சு. ஸ. iv, 240.]

257. போட களம்நெட் டிக்கோரை யோர்மீ ஞணற் புதலென்ப
கூட லியலல் மதுரைதிர ளுதல்கூ டுதல்சே ருதலும்பேர்
பாடல் படித்தல் கவிசெய்தல் பாடை திரிசொல் பிணக்கட்டில்
சேட னநந்தன் பலதேவன் றோழ னேவல் செய்வோனே.

போடகளம் — நெட்டிக் கோரை, ஓர்மீன், நாணற்புதல். [1-3: வொடிமலொ நலெ காஶெ ஃஷெ—சு. ஸ. iv, 292.]

கூடல்—இயலல், மதுரை, திரளுதல், கூடுதல், சேருதல். [1, 3: அக. 2: திவா. v, 110. 4: சூடா. viii, 9. 5: சூடா. ix, 63.]

பாடல்—படித்தல், கவிசெய்தல். [1, 2: அக.]

பாடை—திரிசொல், பிணக்கட்டில். [1: ஹாஷா-ஸம்ஸ்கிருதத்திற் றிரிந்த சொல், பாகதச்சொல். 2: திவா. vii, 256.]

சேடன்—அனந்தன், பலதேவன், தோழன், ஏவல்செய்வோன். [1. 2: ஶெஷொஃநநெ்...ஸீஶிணி—சு. ஸ. ii. 560. 3: பிங். x, 549. 4: திவா. ii, 65.]

258. சாடி தாழி துகில்குறளை தாடை கோரப் பல்லிச்சை
நாடி புண்கைத் தாதுநரம் பறுகம் புன்ஞு ழிகைநாளம்
மாடி சேலைத் தலைப்பெளிமை யிலையி னரம்போ டிறைவாரம்
மோடி வடுகன் ஞாய்பிணக்காம் மோடு பெருமை வயிறுயர்ச்சி.

சாடி—தாழி, துகில், குறளை. [1-3: பிங். x, 461.]

தாடை—கோரப்பல், இச்சை. [1, 2: தாடா தம்ஷ்ட்ராபிலாஷயோ: —ஶ. ஸ. ii, 127.]

நாடி—புண், கைத்தாது, நரம்பு, அறுகம்புல், நாழிகை, நாளம். [1, 3-6: நாடீ நாலவடீகடீவ்ரணேஷ்வஜஸிராஸு ச — நா. ர. ii, 101. 2: நாடீ—ஸ. அக.]

மாடி—சேலைத்தலைப்பு, எளிமை, இலையின் நரம்பு, இறைவாரம். [1: மாடி—ஸ. அக. 2, 3: மாடிர்தேஹாம்ஶ வஸ்த்ரஸிராஸு—ஶ. ஸ. ii, 128.]

மோடி—வடுகன்தாய், பிணக்கு. [1: சூடா. i, 33. 2: நா. தீ. நி. 649.]

மோடு—பெருமை, வயிறு, உயர்ச்சி. [1-3: பிங். x, 971.]

259. பாடு செயல்கே டிடம்வருத்தம் பெருமை படுத லொலிமடிவாம்
பீடு பெருமை பெருமிதப்பேர் பேடை பேழை பெண்பறவை
சேடை யாசி சொலித்தரும்வா லரிசி நிருமா லியதானம்
பீடை கருணை முடிமாலை விரகஞ் சரள மரம்பீழை.

பாடு—செயல்[1], கேடு[2], இடம்[3], வருத்தம்[4], பெருமை[5], படுதல்[6], ஒலி[7], சாவு[8]. [1, 4: அக. 2: பிங். x, 780. 3: சூடா. xi, ட, 9. 5-7: திவா. xi, 166. 8: வழக்.]

பீடு—பெருமை, பெருமிதம். [1: திவா. viii, 20. 2: திருக்குறள், 59, உரை.]

பேடை—பேழை, பெண்பறவை. [1: பேடா— ஸ. அக. 2: திவா. iii, 191.]

சேடை—ஆசி சொல்லித்தரும் வெள்ளையரிசி, நிருமாலியதானம். [1: வழக். 'சேஷையிடுதல்' விவாககாலங்களில் நடைபெறும். 2: ஶேஷா நிர்மால்யதானே— ஶ. ஸ. ii, 561.]

பீடை — கிருபை, முடிமாலை, விரகம், சரளமரம், பீழை. [1-5: பீடாஸ்திரோநொ த்ஸகருவாஸ ஸாஉமூஜெ—அ. ஸ. ii, 122. இவற்றில் சூஸ்தி என்பதை விரகம் குறிப்பதாகிறது. சூஸ்தி என்பது துன்பம், தௌர்ப்பாக்கிய மென்னும் பொருள்களையுடையது. விரகத்தின் காரிய மாதல் கூடும். விரகம் பிரிவு.]

260. கூடமிந்த்ர சாலாதி கபடம்பொய் மறைவு
கொற்சமட்டி யசைவில்லா ததுமேழி மாடக்
கூடமலை யுச்சிபுர வாயில்சூ னியம்நெற்
குவைகுவியல் புட்கண்ணி சூழ்வதுபா வமுமாம்
கோடமிடைச் சேரிமுகின் முழக்கமொலி வட்டங்
குட்டநோய் வெண்கலம்பே ரொலியோர்கான் முடப்பேர்
மாடமா ளிகையுழுந்தைங் குன்றியெடை யுளபொன்
மணிசரும தோடமிரு குன்றியெடை வெள்ளி.

கூடம்—இந்திரசால முதலியன[1], கபடம்[2], பொய்[3], மறைவு[4], கொற்சமட்டி[5], அசைவில்லாதது[6], மேழி[7], மாடக்கூடம்[8], மலையுச்சி[9], நகர்வாயில்[10], சூனியம்[11], நெற்குவை[12], குவியல்[13], பறவைவலை[14], சூழ்வது[15], பாவம்[16]. [1-3, 5-7, 9-11, 13, 14: கூடம் வ்யாஜமாயயோ:; மாயாநிச்சலயந்த்ராஸ்தீகார்யோ:, ஸீராங்கேஷயோரபி; நிச்சயே-ஸ்யோவசநே ராஷ்டேர—அ. ஸ. ii, 82, 83. 4, 15: கூடம் ரஹ:ஸம்வ்ருதயோ: — அ. ஸ. ii, 127. 8: வ்ழக். 12: அக. 16: கூடொஸ்த்ரீ ..., ... பாபே ச—நா. ர. ii, 84.]

கோடம்—இடைச்சேரி[1], மேகமுழக்கம்[2], ஒலி[3], வட்டம்[4], குட்டநோய்[5], வெண்கலம்[6], பேரொலி[7], ஓர்கால் முடம்[8]. [1-3: கோஷஆபீரபல்லீ ஸ்யாத் கோஷோ மேகஸ்வநே த்வநௌ — ஶா. கோ. 580. 4: கோட:—ஸ. அக. 5: கோஷ: குஷ்டம் ச ஜ்ஞேயம்—வை. 183, 248. 6: கோஷ: காம்ஸ்யே—அ. ஸ. ii, 548. 7: கோஷ:—ஸ. அக. 8: கோட:—ஸ. அக.]

மாடம் — மாளிகை, உழுந்து, ஐந்து குன்றியெடைப் பொன், மணி, சருமதோடம், இரண்டு குன்றியெடை வெள்ளி. [1: வழக். 2, 3, 6: ஊய மாஷவாக், நா க்லீபம் ஹேமரூப்யஸம்ஜ்ஞயா நியந்த்ரிதயா; பஞ்சகுஞ்ஜாத்மகோ ஹேம்நோ த்வ்யக்ஷ்ணோ ரூப்யஸ்ய ஸம்மித:, தண்டோஹநநவிதே வஸ்து நீதவ்யா: ஸதா:; காஷ்டாபணவத்ருஹேஜே—நா. ஸ. i, 127. 4: பிங். x, 921. 5: மாஷோ ... த்வகோஷ-ஹேதயோ: — மே. ஷ, 21.]

261. பாடகங்காற் கடகநட்டம் கூலிசதுக் கிட்கோர்
பறைகரைசூ தாதிபா தகங்க்ராமப் பாதி
பாடலம்வெண் சிவப்புக்குங் குமமிடைக்கார்ச் செந்நெல்
பாதிரைசே ரன்குதிரை பாதிரைப்பூக் குதிரை
ஆடல்வென்றி விளையாடல் கூத்தாடல் புணர்தல்
அசைதல்செயல் சொல்லுதனீ ராடலா ளுதலாம்
வாடவம்பெண் பரித்திரள்வா டவக்கனல்பா தாளம்
வாடிசுற்று வேலிமனை கட்டுமிடங் கொல்லை.

பாடகம்—காற்கடகம்[1], நட்டம்[2], கூலி[3], சதுக்கிட்கு[4], ஓர்பறை[5], கரை[6], சூதாதி பாதகம்[7], கிராமப்பாதி[8]. [1: 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌟𑌕𑌮𑍍 என்பதன் மரூஉ. 𑌪𑌾𑌟𑌕𑌃 ... 𑌕𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 ... — 𑌮𑍇. 𑌕, 116. 2, 4-8: 𑌪𑌾𑌟𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌯𑌵𑌸𑍀 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍈𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌟𑌿𑌵𑌾𑌦𑌕𑍇, 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌵𑌯𑌿𑌽𑌵𑌿 வ—ஈ. ஸ. iii, 57. சதுக்கிட்கு ஓர் நீட்டலளவை: நான்குமுழம். 3: அக.]

பாடலம்—வெண்சிவப்பு[1], குங்குமம்[2], இடைக்கார்ச் செந்நெல்[3], பாதிரி[4], சேரன்குதிரை[5], பாதிரிப்பூ[6], குதிரை[7]. [1, 3, 4, 6: 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍋 𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 ...; 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍀𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 — நா. ஏ. iii, 413, 414. 2: 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌮𑍍: — ஸ. அக. 5: பிங். viii, 142.]

ஆடல்—வெற்றி[1], விளையாடல்[2], கூத்தாடல்[3], புணர்தல்[4], அசைதல்[5], செய்தல்[6], சொல்லுதல்[7], நீராடல்[8], ஆளுதல்[9]. [1, 3, 7: பிங். x, 96. 2, 5, 9: அக. 4: சூடா. xi, ட, 19. 6: பிங். vii, 533. 8: பிங். vii, 234.]

வாடவம் — பெண்பரித்திரள், வடவைத்தீ, பாதாளம். [1-3: 𑌵𑌾𑌡𑌵𑌂 ... 𑌵𑌡𑌵𑍌𑌘𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇; 𑌵𑌾𑌡𑌵𑍋 ... 𑌔𑌰𑍍𑌵𑍇 வ—ஈ. ஸ. iii, 705, 706.]

வாடி — சுற்றுவேலி, மனைகட்டுமிடம், கொல்லை. [1: 𑌵𑌾𑌟𑍀 — ஸ. அக. 2, 3: 𑌵𑌾𑌟𑍀 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨 ... —ஈ. ஸ. ii, 96.]

262. கோடியிடம் புதுக்கூறை புதிதோர்பே ரெண்விற்
குதைநுனிபெண் பரியிருபான் மணித்தொகைமேம் பாடாம்
சேடியடி யாள்பாங்கி விஞ்சையரூர் சிரேணி
சேடுநன்மை யழகிளமை திரட்சிபெரு மைப்பேர்
கோடுசங்கூ துங்கொம்பு கிறும்வரை மிருகக்
கொம்புமரச் சினைவரம்பு கொடுமுடிநீர்க் கரையாம்
சாடுவிர தியர்பீடம் பண்டிதன்மாப் படுக்கை
சாதுரியம் புகழ்ச்சிச்சொல் சகடுபெருங் கூடை.

கோடி—இடம்[1], புதுவஸ்திரம்[2], புதிது[3], ஓர் பேரெண்[4], விற்குதை[5], நுனி[6], பெண்பரி[7], இருப்பது[8], மணித்தொகை[9], மேம்பாடு[10]. [1: 2, 8: அக. 3: சூடா. viii, 45. 4, 5, 10: கொடி: ஸ்ரீ யடீகஷொகெ ... ஸஜ்ஸ்ரா வைஷஷஷ யோ: — ஜெ. ட, 10. 6: கொடி: — ஸ. அக. 7: வொடிகா—ஸ. அக. 9: வழக்.]

சேடி—அடியாள், பாங்கி, வித்தியாதரஞர், சிரேணி. [1: வெடீ—ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 550. 4: சூடா. v, 48.]

சேடு—நன்மை, அழகு, இளமை, திரட்சி, பெருமை. [1, 2, 4, 5: பிங். x, 551. 3: திவா. viii, 203.]

கோடு—சங்கு[1], ஊதுங்கொம்பு[2], கிறும்வரை[3], மிருகக்கொம்பு[4], மரக்கிளை[5], வரம்பு[6], மலையுச்சி[7], நீர்க்கரை[8]. [1, 2, 4, 5, 8: திவா. xi, 104. 3: வழக். 6, 7: பிங். x, 418.]

சாடு—விரதியர்பீடம்[1], பண்டிதன்[2], விலங்கின் படுக்கை[3], சாதுரியம்[4], புகழ்ச்சிச்சொல்[5], சகடம்[6], பெருங்கூடை[7]. [1: வடு: ... வ்ரதி-நாஸெநெ—ஜெ. ட, 14. வாடு என்பதற்கு இப்பொருள் ஸ. கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. 2: சூடா. ii, 8. 3: 4: வாடு:—ஸ. அக. 5: வடுஸ்ாடுஸ ாஜாஷிஸ தெள — வெ. 215, 45. 6: சூடா. vii, 46. 7: அக.]

263. பேடக மரப்பெட்டி திரள்வேர்வைப் பருவாம்
தோடமிராத் திரிகுறைவு குணமலது பாவம்
வேடங்கா தணியோடு வேற்றுருக்கொள் கோலம்
பாடலிவெண் பாதிரைகள் ளுப்பேய்ப்பா திரையே.

பேடகம்—மரப்பெட்டி, திரள், வேர்வைப்பரு. [1, 2: கய வெடீ-கழ, ஜூஷாயாம் ஸெஹெ வ—கு. ஸ. iii, 66. 3:]

தோடம் — இராத்திரி, குறைவு, குணமலது, பாபம். [1, 3: ஷொஷா ம ணெதஷெ ஈாதெள — ஒ. கொ. 904. 2: அக. 4: ஷொஷ: ... வாவெ—ஜெ. ஷ, 15.]

வேடம்—காதணி, வேற்றுருக் கொள்ளும் கோலம். [1: அக. 2: வெஷ:—ஸ. அக.]

பாடலி—வெண்பாதிரி, கள், பேய்ப்பாதிரி. [1: 2: சூடா. vi, 29. 3:]

264. ஆடகி துவரை கிருட்டிணுப் பிரகம்
கோடல்வெண் காந்தள் கொள்ளுதல் கோணல்
மூட னறிவிலான் மூர்ச்சிதன் மூர்க்கன்
கோடிர மிந்திர கோபங் கீரியே.

ஆடகி-துவரை, கறுப்பு அப்பிரகம். [1, 2: ஆ஢கீ த-வரீ காஷீ-ஹ-நாஶோ—வெ. 42, 33.]

கோடல் — வெண்காந்தள், கொள்ளுதல், கோணல். [1: சூடா. v, 24. 2: அக. 3: உரி. நி. viii, 15.]

மூடன் — அறிவிலான், மூர்ச்சிதன், மூர்க்கன். [1-3: மூடஃ — ஸ. அக.]

கோடிரம் — இந்திரகோபம், கீரி. [1, 2: கோடிரஃ வாஸவி நகுலயொ ... மொவகஸகு யொ:—மே. ர, 144.]

265. கோடிகங் குண்டிகை பூந்தட்டுக் கூறைப்பேர்
ஈடிகை சித்திரிக் குங்கோ லியானைக்கண்
தூடிகை கட்பீளை சித்திர மெழுதுகோல்
கூடையோர் கொள்கலங் கூத்தின் விகற்பமே.

கோடிகம்—குண்டிகை, பூந்தட்டு, கூறை. [1: அக. 2: திவா. vii, 190. 3: திவா. vii, 274.]

ஈடிகை—சித்திரிக்குங் கோல், யானைக்கண். [1, 2: ஈஷீகா — ஸ. அக.]

தூடிகை — கட்பீளை, சித்திரமெழுதுகோல். [1, 2: தூஷீகா த-ஷிகாயாஞ் மலெ ஸ்யாஜெவக்ஸ்ய வ —மே. க, 105.]

கூடை—ஓர் கொள்கலம், கூத்து விகற்பம். [1: திவா. vii, 196. 2: அக.]

266. நீட மிடம்புட் கூடென்ப
வாடல் மெலிதல் சோர்தற்பேர்
சூடு சுடுதல் நெற்போராம்
மூடு மரத்து ராடென்னும்.

நீடம்—இடம், பறவைக்கூடு. [1, 2: நீ஡ம் ஸ்தாநெ வஸாயெ— ஞ. ஸ. ii, 120.]

வாடல்—மெலிதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

சூடு—சுடுதல், நெற்போர். [1, 2: அக.]

மூடு — மரவேர், பெண் ஆடு. [1: நா. தீ. நி. 364. 2: திவா. iii, 88.]

267. வேட்டக மகுடங் காதுப் பணிதலைப் பாகை சுற்றல்
ஈட்டமே கூட்டந் தேட்ட மேட்டையே தளர்ச்சி யாசை
ஓட்டமே லுதடோ டற்பே ரோட்டலுய்த் திடல்து ரத்தல்
கூட்டமே திரள்பு ணர்ச்சி கூட்டலே திரட்டல் சேர்த்தல்.

வேட்டகம்—மகுடம், காது, பணி, தலைப்பாகை, சுற்றல். [1, 2, 4, 5: വെഷ്ടനം മുകുടെ കർണ്ണശഷ്കുല്യാമുഷ്ണീഷയോരുവൌ — ஐ. வ. iii, 413. കർണ്ണശഷ്കുലീ என்பது புறக்காது. வேட்டனம்—காது: அக. 3: பணி இங்குக் காதிலணியும் ஆபரணவகைபோலும். இப்பொருள் கோசங்களிலும் அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

ஈட்டம்—கூட்டம், தேட்டம். [1: பிங். vii, 477. 2: அக.]

ஏட்டை—தளர்ச்சி, ஆசை. [1: திவா. viii, 129. 2: பிங். vii, 141.]

ஓட்டம்—மேலுதடு, ஓடல். [1: ஓஷ்ட: — வெ. 180, 174. பிங். v, 311. 2: அக.]

ஓட்டல்—உய்த்திடல், துரத்தல், [1, 2: அக.]

கூட்டம்—திரள், புணர்ச்சி. [1: பிங். x, 386. 2: சூடா. ix, 17.]

கூட்டல்—திரட்டல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

268. நாட்டம்வாள் குறிப்புக் கண்ணும் நாட்டையோ ரிராக மோர்பண்
வேட்டமே பிசின்வேட் டைப்பேர் வேட்டுவன் மகநாள் வேடன்
ஊட்டலூட் டுதல ருத்த லூட்டியே யிடறுண் டிப்பேர்
கேட்டல்கேட் டிடல்வி னவல் கேட்டைமூ தேவி யோர்நாள்.

நாட்டம்—வாள், நோக்கம், கண். [1,3: பிங். x, 689. 2: அக.]

நர்ட்டை—ஓர் இராகம், ஓர் பண். [1, 2: அக.]

வேட்டம்—பிசின், வேட்டை. [1, 2: அக.]

வேட்டுவன் — மக நட்சத்திரம், வேடன். [1: திவா. i, 86. 2: பிங். x, 1073.]

ஊட்டல்—ஊட்டுதல், அருத்தல். [1, 2: அக.]

ஊட்டி—மிடறு, உண்டி. [1, 2: அக.]

கேட்டல்—செவிகொடுத்தல், வினவல். [1, 2: அக.]

கேட்டை — மூதேவி, ஓர் நட்சத்திரம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 11. ஜெஷ்டா என்பதன் சிதைவு.]

269. பூட்டல்பூட் டிடல்நா ணேற்றல் கொளுவுதல் பூணச் செய்தல்
வேட்டலா சைப்பெ ருக்கம் வேள்விசெய் திடல்வி வாகம்
பாட்டிபெண் ணரிபெண் ணாய்பெண் பன்றிமூ தாயு மாகும்
நாட்டிய நிருத்த வாத்ய கீதமும் நடந மும்பேர்.

பூட்டல் — பூட்டிடல், நாணேற்றல், கொளுவுதல், பூணச்செய்தல். [1-4: அக.]

வேட்டல் — ஆசைப்பெருக்கம், வேள்வி செய்திடல், விவாகம். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 4.]

பாட்டி—பெண்நரி, பெண்நாய், பெண்பன்றி, மூதாய். [1: திவா. iii, 92. 2, 3: பிங். viii, 263. 4: அக. நி. 166.]

நாட்டியம்—நிருத்தவாத்திய கீதம், நடனம். [1: தௌர்யத்ரிகம் ந்ருத்தகீதவாத்யம் நாட்யமிதம் த்ரயம் — அ. கோ. I, vii, 10. 2: தாண்டவம் நடநம் நாட்யம் லாஸ்யம் ந்ருத்யம் ச நர்த்தநே—அ. கோ. I, vii, 10.]

270. பூட்கை மேற்கோள் கைம்மாவாம் பூட்சி யுடல்பூண் பனவுரிமை
ஆட்சி யுரிமை யாளுகைப்பேர் காட்சிய றிவு காண்பனவாம்
மாட்சி மாண்பு களிநிறைவு பாட்பங் கண்ணீர் வெம்மையெனும்
ஞாட்புப் பாரங் கூட்டம்போர் சேனை வலியைம் பேர்நாட்டும்.

பூட்கை—மேற்கோள், யானை. [1, 2: பிங். x, 848.]

பூட்சி—உடல், பூண்பன, உரிமை. [1: திவா. ii, 165. 2, 3: அக.]

ஆட்சி—உரிமை, ஆளுகை. [1: திவா. viii, 209. 2: அக.]

காட்சி—அறிவு, காண்பன. [1: திவா. viii, 84. 2: அக.]

மாட்சி—மாண்பு, பெருமை, நிறைவு. [1: அக. 2: சூடா. viii, 10. 3: திவா. viii, 101. 'நிறைவு மாட்சியின் பெயர்களுள் ஒன்று.']

பாட்பம்—கண்ணீர், வெம்மை. [1, 2: பாஷ்ப ஊஷ்மாஶ்ருஜயோ: —ஊ. வ. ii, 293.]

ஞாட்பு—பாரம், கூட்டம், போர், சேனை, வலி. [1, 3: பிங். x, 561. 2: சூடா. xi, க, 17. 4: அ. வி. நி. 160. 5: அக.]

271. சேட்ட மூப்புக் கொண்டாடப் பட்ட தானித் திங்களுமாம்
ஆட்ட லசைத்தல் குளிப்பித்த லரைத்த லாடச் செய்தற்பேர்
பூட்டு வீகம் வின்னாணி பூட்டை செக்குக் காராம்பி
கோட்டு முகமாக் கரிபன்றி கோட்டை புரிசை நெற்குதிரே.

சேட்டம் — மூப்பு, கொண்டாடப்பட்டது, ஆனிமாசம். [1-3: ஜ்யேஷ்ட: ஶ்ரேஷ்டேऽதிவ்ருத்தே ச த்ரிஷு மாஸாந்தரே புமாந் — மே. ௦, 5.]

ஆட்டல் — அசைத்தல், குளிப்பித்தல், அரைத்தல், ஆடச்செய்தல். [1, 2: அக. 3: வழக். 4: ஆடல் என்பதன் பிறவினை.]

பூட்டு — வீகம், வில்நாண். [1, 2: அக. 1: தெலுங்கில் பீகமு என வழங்கும்.]

பூட்டை—செக்கு, காராம்பி. [1: அக. 2: சூடா. vii, 58.]

கோட்டுமுகமா—யானை, பன்றி. [1: திவா. iii, 4. 'கோட்டுமா.' 2: அக. 'கோட்டுமா.']

கோட்டை—மதில், நெற்குதிர். [1: நா. தீ. நி. 500. 2: இருபத்தொரு மரக்கால் அளவாகிய ஒரு கோட்டை தானியங்கொள்ளுங் குதிராதல்கூடும். 'விரைக்கோட்டையிற் பெருச்சாளி புகுந்ததுபோல' என்னும் பழமொழியையும் நோக்குக.]

272. இட்டலெழு துதல்மினுக்கல் கூர்ப்பிடல்சித் திரித்தல்
சேட்டன்மூப் பினனதிசி லாக்கியன்மூத் தோன்பேர்
தோட்டியங் குசமழகு கதவுவா யிலுமாம்
சூட்டுநுத லணிநுதலின் மாலைபுட்சூட் டென்ப
காட்டைமேம் பாடெல்லை யிடம்பதினெண் ணிமிடக்
காலமர மஞ்சள்சட்டு வந்திசையேழ் பெயராம்
சேட்டைகைகா லசைத்தல்தொழில் முன்னுதித்தாள் பல்லி
சீர்கேடி நடுவிரல்மூப் பினள்கேட்டை நாளே.

திட்டல்—எழுதுதல், மினுக்கல், கூராக்கல், சித்திரித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: பிங். vii, 384. 3, 4: அக.]

சேட்டன் — மூப்பினன், அதிசிலாக்கியன், மூத்தோன். [1-3: ஜெ௵ஷா ...; சுயம் வ௵ஜஶெ௵ஷவ௵ஜெஷ௱ த்ரிஷ்ஜகஃ: — நா. ர. ii, 94, 95.]

தோட்டி—அங்குசம், அழகு, கதவு, வாயில். [1, 3: பிங். x, 663. 2: திவா. vii, 59. 4: திவா. v, 198.]

சூட்டு—நுதலணி, நுதலின் மாலை, பறவைச்சூட்டு. [1: சூடா. vii, 30. 2: திவா. iv, 256. 3: அக.]

காட்டை-மேம்பாடு[1], எல்லை[2], இடம்[3], பதினெட்டு நிமிடகாலம்[4], மரமஞ்சள்[5], சட்டுவம்[6], திசை[7]. [1, 3-5, 7: காஷ்டா த௱ வ௵கஷ்ஷ ஷ௵நஶாதுகெ, ஷிஶி ஷாா௱ஹஶிஷ௵யாம் காஷாநவ௵ஷ௵வி — சு. வ. ii, 102. 2: காஷ்டா—ஸ. அக. 6: காஷ்டா ஷ௵ாழ—நா. ர. ii, 96.]

சேட்டை—கைகால் அசைத்தல்[1], தொழில்[2], முன்பிறந்தாள்[3], பல்லி[4], மூதேவி[5], நடுவிரல்[6], மூப்பினள்[7], கேட்டை நட்சத்திரம்[8]. [1, 2: வெஷ்டா—ஸ. அக. 3, 5: சுஶக்ஷ்௵ஜயொஜெ௵ஷ்டா—வெ. 221, 29. 4, 8: ஜெ௵ஷ்டா ... நக்ஷத்ரு௵ஹமொயாஸ௱ — நா. ர. ii, 94. 6: ஜெ௵ஷ்டா த௱ ஶய௵ஶா—வெ. 179, 148. 7: ஜெ௵ஷ்டா—ஸ. அக.]

273. கோட்டமுள் வீடுள் வயிறு குதிர்மனக்
கோட்டம் வளைவோர் மருந்துகோ ணம்பசுக்
கோட்டமூர் நாடு குராமரந் தேவ
கோட்டந் துருக்கங் கூட்டமீ ரேழ்பேர்.

கோட்டம் — உள்வீடு[1], உள்வயிறு[2], குதிர்[3], மனக்கோட்டம்[4], வளைவு[5], ஓர் மருந்து[6], கோணம்[7], பசுக்கொட்டில்[8], ஊர்[9], நாடு[10], குராமரம்[11], தேவ கோட்டம்[12], அரண்[13], கூட்டம்[14]. [1-3: கொஷ்டோ ... க௱ஸ௵ஶெ வ க௱கெஷாநு௵ஹஸ௵ வ — சு. வ. ii, 103. 4-6, 9-12: பிங். x, 420. 7: அக. நி. 86. 8: மொஷ்டம் மொஷ்டாநகெ—சு. வ. ii, 104. 13: கொடூ—ஸ. அக. 14: அக.]

274. மாட்டல் சொருகுதல் பொருத்தல் மாட்டுதல்
கோட்டிசல் லாபஞ் சவைகோட் டாலையாம்
தாட்டிய மடிக்கத் தக்கது தைரியம்
வீட்டுமன் றேவ விரத னுருத்திரன்.

மாட்டல்—சொருகுதல், பொருத்துதல், மாட்டுதல். [1, 3: வழக். 2: நா. தீ. நி. 728.]

கோட்டி—சல்லாபம், சபை, துன்பம். [1: 2: கோஷ்டீ ஸம்பாஷே பரிஷதி—ஶ. ஸ. ii, 104. 3: அக.]

தாட்டியம்—அடிக்கத்தக்கது, தைரியம். [1: தாட்ய—ஸ. அக. 2: தார்ஷ்ட்ய—ஸ. அக.]

வீட்டுமன்—தேவவிரதன், உருத்திரன். [1, 2: பீஷ்மோ காங்கேய-ருத்ரயோ:—ஶ. ஸ. ii, 323.]

ணகர வெதுகை

275. இணக்கஞ்சம் மதம்பொ ருத்தந் தணத்தலே பிரித லேகல்[ணும்
கணக்கனெண் ணறிவோன் சாமன் கணக்கென்ப வெழுத்துமெண்
புணர்ச்சிமை துநம்பொ ருத்தல் புணர்ப்புட லிசைப்பு பாயம்
உணர்த்தல்போ தித்த லூட லொழித்தலோ டறிவித் தற்பேர்.

இணக்கம்—சம்மதம், பொருத்தம். [1, 2: அக.]

தணத்தல்—பிரிதல், ஏகல். [1: அக. 2: திவா. ix, 38.]

கணக்கன்—எண் அறிவோன், புதன். [1: அக. 2: திவா. i, 58.]

கணக்கு—எழுத்து, எண். [1: சூடா. ix, 12. 2: சூடா. x, 31.]

புணர்ச்சி—மைதுனம், பொருத்தல். [1, 2: பிங். x, 822.]

புணர்ப்பு—உடல், இசைப்பு, உபாயம். [1: சூடா. ii, 85. 2, 3: அக.]

உணர்த்தல்—போதித்தல், ஊடல்ஒழித்தல், அறிவித்தல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 18.]

276. அணங்குதெய் வந்தெய் வப்பெண் ணங்கழ சுந்த ரத்தோ
டணங்காட்டுக் கொலைவ ருத்த மாசைநோ யெனவொன் பான்பேர்
துணங்கற லிருள்வி ழாவாம் நுணங்கென்ப குழைவு நுண்மை
குணுங்கர்தோற் கருவி யாளர் பிசாசர்சண் டாளர் கூறும்.

அணங்கு—தெய்வம்[1], தெய்வப்பெண்[2], பெண்[3], அழகு[4], வெறியாட்டு[5], கொலை[6], வருத்தம்[7], ஆசை[8], நோய்[9]. [1, 6, 7, 9: திவா. xi, 236. 2: அக. நி. 14. 3: சூடா. xi, ண, 12. 4. பிங். x, 19. 5, 8: அ. வி. நி. 222.]

துணங்கறல்—இருள், விழா. [1, 2: பிங். x, 621.]

நுணங்கு — குழைவு, நுண்மை. [1: அக. 2: சூடா. xi, ற, 13.]

குணுங்கர்—தோற் கருவியாளர், பிசாசர், சண்டாளர். [1, 3: பிங். x, 358. 2: அக.]

277. இணர்பூங்கொத் தலர்பூந் தாதாம் துணருமிம் முப்பே ரேற்கும்
உணராமை மயக்க மூடம் உணவென்ப வுண்டி சோறும்
பணவைபேய் கழுகட் டாலை பணிதலே வணங்கல் தாழ்தல்
கணிவேங்கை மரம்வ யற்பேர் கணிசம்நெற் கதிர்ம திப்பாம்.

இணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: சூடா. iv, 48. 3: பிங். ix, 160.]

துணர்—பூங்கொத்து, பூ, பூந்தாது. [1: திவா. iv, 249. 2: பிங். ix, 159. 3: பிங். ix, 160.]

உணராமை—மயக்கம், மூடம். [1: பிங். vii, 128. 2: அக.]

உணவு—உண்டி, சோறு. [1: அக. 2: பிங். vi, 1.]

பணவை—பேய், கழுகு, பரண். [1: சூடா. xi, ண, 21. 2, 3: பிங். x, 733.]

பணிதல்—வணங்கல், தாழ்தல். [1, 2: அக.]

கணி—வேங்கைமரம், வயல். [1, 2: பிங். x, 248.]

கணிசம் — நெற்கதிர், மதிப்பு. [1: கணிஶம் ஸஸ்யமஞ்ஜரீ — அ. கோ. II, ix, 21. 2: அக.]

278. பிணிதுன்பம் நோய்கட் டென்ப பிணிமுக மயில்புள் ளன்னம்
மணிமாலை மகளிர் தம்மோர் பற்குறி வடுமுத் தாரம்
குணில்கவண் பறைய டிக்குங் கோல்குறுந் தடியு மாகும்
அணுவுயிர் நுணுங்கோ டற்ப மணுகனே சமர்த்த னற்பன்.

பிணி—துன்பம், நோய், கட்டு. [1: திவா, viii, 174. 2: திவா. viii, 148. 3: அக. நி. 170.]

பிணிமுகம் — மயில், பறவை, அன்னம். [1, 2: பிங். x, 800. 3: அக. நி. 179.]

மணிமாலை—மகளிர்தம் ஓர் பற்குறிவடு, முத்தாரம். [1, 2: மணி-மாலா ஹாரே ஸ்த்ரீணாம் தந்தக்ஷதவிஶேஷ்வபி—அ. ஸ. iv, 296.]

குணில் — கவண், பறையடிக்குங் கோல், குறுந்தடி. [1-3: பிங். x, 357.]

அணு—உயிர், நுண்மை, அற்பம். [1: பிங். x, 21. 2: அணு: ... ஸூக்ஷ்மே—மே. ண, 2. 3: அணுஸ்து ... த்ரிஷு ஸ்வல்பே —நா. ர. ii, 133.]

அணுகன்—சமர்த்தன், அற்பன். [1, 2: அணுகோ நிபுணே-ऽல்பே —அ. ஸ. iii, 1.]

279. புணரிகல் லோல முந்நீர் புணைமரக் கலந்தெப் பப்பேர்
அணவலெட் டுதல்சார் தற்பேர் அணைதலே யவிதல் சேர்தல்
துணிதுகிற் கிழிவு துண்டந் துணைவியே மனைவி தோழி
அணிதலே புனைதல் பூணல் கணையமம் பெழுப்ப டைப்பேர்.

புணரி—அலை, கடல். [1, 2: திவா. xi, 170.]

புணை—மரக்கலம், தெப்பம். [1: சூடா. vii, 51. 2: திவா. vii, 218.]

அணவல்-எட்டுதல், சார்தல். [1: பிங். vii, 76. 2: சூடா. xi, ந, 2.]

அணைதல்—அவிதல், சேர்தல். [1, 2: அக.]

துணி-துகிற்கிழிவு, துண்டு. [1: பிங். x, 622. 2: சூடா. xi, ண, 3.]

துணைவி—மனைவி, தோழி. [1: பிங். v, 194. 2: பிங். v, 208.]

அணிதல்—அலங்கரித்தல், பூணல். [1: பிங். vii, 196. 2: அக.]

கணையம்—அம்பு, தண்டாயுதம். [1, 2: அக.]

280. அணைபுனற் கரைவ ரம்பு செய்கரை மெத்தை யாகும்
துணைவன்கேள் வன்ச காயன் சோதரன் றோழ னென்ப
பணைமுர சரசு வேய்மாப் படுக்கைமந் துரைம ரத்தின்
பணைவயல் பெருமை மென்பால் பறைப்பொது பருமை யும்பேர்.

அணை—நீர்க்கரை, வரம்பு, செய்கரை, மெத்தை. [1, 2: அக. 3, 4: பிங். x, 22.]

துணைவன்—கணவன், சகாயன், சகோதரன், தோழன். [1, 4: திவா. ii, 156. 2, 3: அக.]

பணை—முரசு[1], அரசமரம்[2], மூங்கில்[3], விலங்கின் படுக்கை[4], குதிரைப்பந்தி[5], மரத்தின்பணை[6], வயல்[7], பெருமை[8], மருதநிலம்[9], பறைப்பொது[10], பருமை[11]. [1, 5-7, 11: திவா. xi, 154. 2, 3, 9: பிங். x, 736. 4: பிங். iv, 261. 8: சூடா. xi, ண, 5. 10: அக.]

281. குணபம் பிணம்பொல் லாகாற் றம் குணனே குணம்வீ மன்மடையன்
புணர்தல் கூடல் கலத்தற்பேர் துணிதல் தெளிதல் தொடங்கலு
மாம்
பிணவும் பிணுவும் புல்வாய்காய் பன்றி யின்பெண் பெண்பொதுப்
பேர்
பணிதோற் கருவி யாபரணம் பாம்பு வார்த்தை பணித்தொழி
லாம்.

குணபம்—பிணம், பொல்லா நாற்றம். [1, 2: குணப: பூதிகந்திநி, ஶவே—ஸ. வ. iii, 436.]

குணன்—குணம், வீமன், மடையன். [1: எழுத்துப்போலி. 2, 3: மந்தோ ... ஸமூஹ ...; ... பீமே—ஸ. வ. ii, 136, 137.]

புணர்தல்—கூடல், கலத்தல். [1: பிங். vii, 208. 2: பிங். vii, 213.]

துணிதல் — தெளிதல், தொடங்கல். [1: திவா. viii, 152. 2: திருக்குறள், 467, உரை.]

பிணவு—மான் நாய் பன்றி இவற்றின்பெண், பெண்பொது. [1, 2: அக.]

பிணா—மான் நாய் பன்றி இவற்றின் பெண், பெண்பொது. [1: திவா. iii, 84. 2: பிங். viii, 274.]

பணி — தோற்கருவி, ஆபரணம், பாம்பு, வார்த்தை, பணித்தொழில். [1-5: பிங். x, 734.]

282. இணையொப் புபயந் துணையென்ப இணைவு பிணைவு தொடுப் பிசைவு
கணைபா ணம்பூ ரந்திரளை சீர கந்திப் பலிச்செடியாம்
பிணைமான் புல்வாய் புலிகவரிப் பெண்ணோ டாசை தொடர்பென்ப
பிணைதல் பொருந்த லிணைதற்பேர் பிணையல் பிணைதல் பூமாலை.

இணை — ஒப்பு, இரண்டு, துணை. [1: திவா. viii, 262. 2: அக. 3: பிங். vii, 37.]

இணைவு—பிணைவு, தொடுப்பு, இசைவு. [1-3: வழக்.]

கணை—அம்பு, பூர நட்சத்திரம், திரளை, சீரகம், திப்பலிச்செடி. [1: திவா. vii, 8. 2: திவா. i, 87. 3: திவா. viii, 4. 4, 5: கணா ஜீரகவிப்பல்யோ:—ஸ. வ. ii, 132.]

பிணை—மான் புல்வாய் புலி கவரி இவற்றின் பெண், ஆசை, தொடர்பு. [1: திவா. iii, 83. 2: திவா. viii, 88. 3: பிங். x, 801.]

பிணைதல்—பொருந்தல், இணைதல். [1: வழக். 2: அக.]

பிணையல்—பிணைதல், பூமாலை. [1: அக. 2: திவா. iv, 255.]

283. வணக்கல் வளைத்தல் பணிவித்தல் மணத்தல் விவாகஞ் செயல்கமழல்
குணக்கு வளைவு கிழக்கென்ப குணித்தல் மதித்த லெண்பெருக்கல்
பணித்தல் வணக்கல் சொல்லுதல்தாழ்த் திடல்கட் டளையாற் பணியிடலாம்
இணைத்த லிசைத்தல் சேர்த்தற்பேர் பிணைத்த லிணைத்தல் தொடுத்தலுமே.

வணக்கல்—வளைத்தல், பணிவித்தல். [1, 2: அக.]

மணத்தல்—விவாகஞ்செய்யல், கமழல். [1, 2: அக.]

குணக்கு—கோணல், கிழக்கு. [1: அக. 2: திவா. v, 7.]

குணித்தல்—மதித்தல், எண்பெருக்கல். [1, 2: அக.]

பணித்தல்—வணக்கல், சொல்லுதல், தாழ்த்தல், கட்டளையாற் பணியிடல். [1: பிறவினை. 2-4: அக.]

இணைத்தல்—இசைத்தல், சேர்த்தல். [1, 2: அக.]

பிணைத்தல்—இணைத்தல், தொடுத்தல். [1, 2: அக.]

284. குணங்கல் வளைத லனுங்கற்பேர் பிணங்க லூடல் மாறுபடல்
நுணங்கல் முடங்க னுண்மையுறல் நுணுங்கோர் சிறுநெல் நுட்பப்பேர்
வணங்கல் வளைதல் தெண்டனிடல் மணங்கல் யாணம் வாசமெனும்
துணங்கை யிருகை முடக்கிவிலா வொற்றி யாடல் விழாச்சொல்லும்.

குணங்கல்—வளைதல், சோர்தல். [1, 2: அக.]

பிணங்கல்—ஊடல், மாறுபடல். [1, 2: அக.]

நுணங்கல்—முடங்கல், நுண்மையுறல். [1, 2: அக.]

நுணுங்கு—ஓர் சிறுநெல், நுட்பம். [1: வழக்.? 2: அக.]

வணங்கல்—வளைதல், தண்டனிடல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 19.]

மணம்—விவாகம், வாசம். [1, 2: சூடா. xi, ண, 21.]

துணங்கை—இருகை முடக்கி விலா வொற்றியாடல், விழா. [1: திவா. ix, 233. 2: திவா. xi, 130.]

285. கணமற்பந் திவலைநொறுங் கையிருவி நாடிக்
காலமவ சரம்பரதந் திரம்பிரம தாதிக்
கணம்வியா பாரவிகலத்துவங்கு ழாம்ரு [வோர்நோய்
கத்திரளோர் படைத்தொகையெண் முகூர்த்தம்விழா
குணமுறழ்ச்சி தோடமன்மை சந்திவிக்ர காதி
கொடைபராக் கிரமாதி புகழ்சத்து வாதி
குணம்நாணி பஞ்சினூல் கயிறிதமிந் திரியங்
குடம்பண்பைம் புலன்வெள்ளை யாதிநிறங் கூறும்.

கணம்—அற்பம்[1], திவலை[2], நொறுங்கு[3], பத்து விநாடிக்காலம்[4], சமயம்[5], பரதந்திரம்[6], பிரமதாதிகணம்[7], வியாபார விகலத்துவம்[8], குழாம்[9], மிருகத்திரள்[10], ஓர் படைத்தொகை[11], எண்[12], முகூர்த்தம்[13], விழா[14], ஓர் நோய்[15]. [1, 3: க்ஷணோ யாந்த்ராம்ஶமஹேஶயோ: — ஸ. ஸ. ii, 132. 2: ஶீக்ரே க்ஷண:—வை. 215, 29. 4, 5, 8: க்ஷண: காலவிஶேஷே ... அவஸரே ..., வ்யாபாரவிகலத்வே ச—ஸ. ஸ. ii, 133. 6, 13, 14: உத்ஸவபாரதந்த்ர்யமுஹூர்த்தேஷு, ... க்ஷண:—நா. ர. ii, 120. 7, 9, 11, 12: கண: ப்ரமதஸம்பத்யோ:, ஸமூஹே ஸைன்யபேதே — ஸ. ஸ. ii, 136. 10, 15: பிங். x, 247.]

குணம்—உறழ்ச்சி[1], தோடமன்மை[2], சந்திவிக்கிரகமுதலியன[3], கொடை[4], பராக்கிரம முதலியன[5], புகழ்[6], சத்துவமுதலிய குணம்[7], நாணி[8], பஞ்சின் நூல்[9], கயிறு[10], இதம்[11], இந்திரியம்[12], குடம்[13], பண்பு[14], ஐம்புலன்[15], வெள்ளையாதி நிறம்[16]. [1: குணஸ்ய — ஸ. அக. 2, 11: குண:—ஸ. அக. 3-5, 7, 8, 10, 12, 16: குணோ மௌர்வ்யாம் ... இந்த்ரியே, த்யாகே ஶௌர்யாதிஸத்த்வாதிஸந்த்யாதி ... ரஜ்ஜுஷு; ஶுக்லாத்யா-வபி—மே. ண, 10, 11. 6: 9: குணோ ... தந்துஷு — ஸ. ஸ. ii, 136. 13: பிங். x, 356. 14: சூடா. xi, ண, 1. 15: குண:—ஸ. அக.]

286. பணம்வழக்கொட் டஞ்சூது விலைகூலி பாம்பின்
படந்தனங்கஃ செடைக்காசு சாகாதி பகர்ச்சி
அணிபெருமை யொழுங்கழகா பரணமுனை யெல்லை
யலங்கார மாலையச்சி ஞணிபடை வகுப்பாம்
மணிமுத்துப் போல்வகறுப் பசக்கழுத்தி னதள்கண்
மணியொலிக்கு மணியெழில்குய் யத்துறுப்ப ரதனம்
கணிகைகரிப் பிடிவேசை முன்னைமுல்லைப் புதல்தற்
காரிபர மாணுக்கோ துமைப்பொடிநீர்த் திவலை.

பணம்—வழக்கு[1], ஒட்டம்[2], சூது[3], விலை[4], கூலி[5], பாம்பின் படம்[6], தனம்[7], கலைசெலைக்காசு[8], சாகமுதலியன பகர்ச்சி[9]. [1-5, 7, 8: வண: காஷாவணெ ஹூஹெ, ... ஊஎவெ ஹுதெள யநெ; வ்யவஹாரெ வ ஊஏதாஊஷ்ஹஷெ — சு. வ. ii, 144, 145. 6: ஹண: — வ. அக. 9: சு. கொ. III, iii, 46, மகேசுவரர் டீகையில் யாணி கோசத்திலிருந்து காட்டப்பட்ட மேற்கோளில் 'விகூயஹாகாஷெள' என்றிருக்கிறது.]

அணி—பெருமை[1], ஒழுங்கு[2], அழகு[3], ஆபரணம்[4], முனை[5], எல்லை[6], அலங்காரம்[7], மாலை[8], அச்சின் ஆணி[9], படைவகுப்பு[10]. [1, 7: பிங். x, 20. 2, 8: அக. 3, 4: திவா. xi, 4, 5, 6, 9: சுணிராணிவஊஸெள ஹ்ாதீஊநக்ஷாதீமெகெ — சு. வ. ii, 130. 10: பிங். vi, 402.]

மணி—முத்துப்போல்வன[1], கருப்பு[2], ஆட்டுக்கழுத்தின் அதள்[3], கண்மணி[4], ஒலிக்கும் மணி[5], அழகு[6], குய்யத்துறுப்பு[7], இரத்தினம்[8]. [1: வழக். 2, 5, 6: பிங். x, 887. 3, 7, 8: ஊணிஸ்ஜாமஸ்வநெ; ஜெஸா ... ரதெ—சு. வ. ii, 148, 149. 4: அக. 7: மஹ்ஊயம் ... ஊணி:—வெ. 178, 124.]

கணிகை — பெண்யானை[1], வேசை[2], முன்னைச்செடி[3], முல்லைப் புதல்[4], தற்காரிச்செடி[5], பாமாணு[6], கோதுமைப்பொடி[7], நீர்த்துளி[8]. [1, 2, 4, 5: மணிகெஹம் யஎயிகாயாம் தாரம் வணயொஷிதி— சு. வ. iii, 33. 3, 6: கணிகா வஎக்ஷவஸ்நி; கஹீஊஜெ — சு. வ. iii, 17, 18. 7: கணிகா ... மொயஎஊவஎணெகெ — நா. ர. iii, 25. 8: கணிகா—வ. அக.]

287\. பணவஞ் சிறுமுர சியானைப் பிடர்த்தலை
குணிசிறு சின்னி பண்பிகூ ழங்கையன்
திணைகிலங் குலனே டொழுக்கங் குடியிடம்
துணையிணை யளவொப் புபயஞ் சகாயம்.

பணவம்—சிறு முரசு, யானைப்பிடர்த்தலை. [1: வணவ:—சு. கொ. I, vii, 8. 2: மஜஸ்கஜெஷ்வி வணவ:—நா. ர. iii, 427.]

குணி—சிறுசின்னிச்செடி, பண்பி, கூழங்கையன். [1: கூணி: —சு. கொ. II, iv, 128. படுகரணையென்பர். 2: மணிநு—வ. அக. 3: கூகரெ கூணி:—சு. கொ. II, vi, 48.]

திணை—நிலம், குலம், ஒழுக்கம், குடி, இடம். [1-3: திவா. xi, 307. 4: சூடா. viii, 49. 5: பிங். iv, 272.]

துணை—இணை, அளவு, ஒப்பு, இரண்டு, சகாயம். [1, 4, 5: அக. 2, 3: சூடா. xi, ட, 15.]

288. கணிச்சி தறிகை யுளிமழு வாயுதம்
கணித்தல் வரையறுத் திடலெண் ணலுமாம்
அணைத்தல் தழுவுதல் சார்த்த லவித்தல்
பணைத்தல் கிளைத்தல் பிழைத்தல் பருத்தல்.

கணிச்சி—தறிகை, உளி, மழுப்படை. [1, 2: திவா. vii, 26. 3: திவா. vii, 3.]

கணித்தல்—வரையறுத்தல், எண்ணல். [1, 2: அக.]

அணைத்தல்—தழுவுதல், சார்த்தல், அவித்தல். [1-3: அக.]

பணைத்தல்—கிளைத்தல், தப்பல், பருத்தல். [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 52.]

289. கணுதி பதிபூ தேசன் கணபதி
மணீசங் கையினுனி முத்து மலர்காய்
கணீசி பண்டிபூக் குங்கொடி குன்றி
கணேரு வணிகன் கயப்பிடி கோங்கே.

கணுதிபதி—சிவன், கணபதி. [1, 2: ஸ்ராஜணாயிவதிஸ்வநாயகெ வாஜீவெதெள—க. ஸ. v, 19.]

மணீசம்—கையின் நுனி, முத்து, மலர், காய். [1-3: ஃணீவஃஹஷெ௱வி வஷஜெளக்திகயொ௱வி—வெ. 252, 53. 4.]

கணீசி — பண்டி, பூக்குங்கொடி, குன்றி. [1-3: கணீவி: வஷிதவதாமஜயொ: ஸகடெ௱வி வ—க. ஸ. iii, 128.]

கணேரு — வணிகன், பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கணெரு-ஷு மணெரவக, வெஸெஹீகணிகாரெஷ—க. ஸ. iii, 528. 'வணிகன்' என்னும் பொருளுக்குப் பிரதியாக எல்லாக் கோசங்களிலும் அக. களிலும் 'வேசை' என்பது காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு வெஸெ என்றொரு பாடங் கிடைத்திருத்தல் வேண்டும்.]

290. எண்ணெண்ப கணக்கோ டெள்ளாம் எண்ணர்சோ திடரமைச்சர்
கண்மரக் கணுக்கண் ணோட்டங் களன்வேயோ ரவய வப்பேர்
பண்ணிறை நரம்பின் யாழோ டிசைப்பாட்டுக் கலணை யென்ப
புண்ணுடற் புண்வி டக்காம் பெண்ணையோர் நதிப னைப்பேர்.

எண்—கணக்கு, எள். [1, 2: சூடா. xi, ண, 18.]

எண்ணர்—சோதிடர், அமைச்சர். [1: அக. 2: பிங். v, 114.]

கண்—மரக்கணு, கண்ணோட்டம், இடம், மூங்கில், ஓர் அவயவம். [1, 3-5: சூடா. xi, ண, 18. 2: சூடா. viii, 40.]

பண்—நிறை நரம்பின் யாழ், இசைப்பாட்டு, குதிரைக்கலணை. [1: திவா. x, 141. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. vii, 44.]

புண்—உடற்புண், மாமிசம். [1: அக. 2: திவா. iii, 127.]

பெண்ணை—ஓர் நதி, பனை. [1: அ. வி. நி. 221. 2: திவா. iv, 73.]

291. மண்மிருத் திகைநி லந்தூள் முழவின்மார்ச் சனையு மன்னும்
விண்விசும் பிளமை மேகம் விண்ணவ னருகன் றேவன்
எண்ணமே மதிப்புச் சூழ்ச்சி யிங்கிதஞ் சிந்த னைப்பேர்
வண்ணமொப் பனைபாச் சந்தம் வடிவெழி னிறம்பண் பென்ப.

மண்—மிருத்திகை, பூமி, தூள், முழவின் மார்ச்சனை. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 12. 4: சூடா. xi, ண, 11.]

விண்—ஆகாசம், இளமை, மேகம். [1, 3: சூடா. xi, ண, 18. 2: நா. தீ. நி. 617.]

விண்ணவன்—அருகன், தேவன். [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 28.]

எண்ணம்—மதிப்பு, சூழ்ச்சி, இங்கிதம், சிந்தனை. [1-4: அக.]

வண்ணம்—ஒப்பனை, பாச்சந்தம், வடிவு, அழகு, நிறம், பண்பு. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 202. 4, 6: பிங். x, 993. 5: திவா. viii, 55.]

292. எண்ணலே குறித்தல் தேர்தல் மதித்தலெண் ணுதல்நி னைத்தல்
கண்ணிதார் புட்ப டுக்குங் கயிறுதா மணியரும்பாம்
புண்ணிய சுகரி யக்கர் நைருத ரறஞ்செய் வோர்பேர்
ஒண்மையே மிகுதி நன்மை யொழுங்கழ கறிவு மாமே.

எண்ணல்—குறித்தல், தேர்தல், மதித்தல், கணக்கிடுதல், நினைத்தல். [1: பிங். vii, 18. 2, 3: அக. 4: நா. தீ. நி. 797. 5: பிங். vii, 22.]

கண்ணி—மாலை, பறவை பிடிக்குங் கயிறு, தாம்பு, அரும்பு. [1: திவா. iv, 254. 2, 4: அக. 3: பிங். vi, 491.]

புண்ணியசநர் — இயக்கர், அரக்கர், அறஞ்செய்வோர். [1-3: புண்யஜநஸ்துஜநே ஸாதௌ ரக்ஷஸி யக்ஷே—நா. ர. iv, 77.]

ஒண்மை—மிகுதி, நன்மை, ஒழுங்கு, அழகு, அறிவு. [1, 3: சூடா. xi, ண, 17. 2, 4, 5: பிங். x, 210.]

293. கொண்கனே துறைவன் கொண்டோன் நண்பனே கொழுநன் றோழன்
கண்படை யுறக்கம் பாயல் பண்பிலக் கணங்கு ணப்பேர்
குண்டகந் தைலபாத்ர மலிநந்தூள் கலோத்த மென்ப
முண்டகம் நுதன்முண் மூலம் முள்ளிகள் வநசந் தாழை.

கொண்கன்—நெய்தற் றலைவன், கொண்டோன். [1: திவா. ii, 137. 2: அக.]

நண்பன்—கொழுநன், தோழன். [1: அக. 2: திவா. ii, 150.]

கண்படை—உறக்கம், பாயல். [1: திவா. ix, 18. 2: சூடா. v, 58.]

பண்பு — இலக்கணம், குணம். [1: நா. தீ. நி. 603. 2: சூடா. viii, 79.]

குண்டகம்—தைலபாத்திரம், மலினம், தூள், கலோத்தம். [1-4: குண்டகோ மலிநே தூளௌ கலோத்தே தைலபாத்ரயோ:—மே. க, 34.]

முண்டகம் — நெற்றி, முள்ளுடை மூலம், முள்ளிச்செடி, கள், தாமரை, தாழை. [1, 3-6: பிங். x, 941. 2: சூடா. xi, ண, 7.]

294. கண்டக ரரக்க ரற்பப் பகையினர் கயவர் முப்பேர்
அண்டசம் பறவை யோந்தி பாம்பாதி சலச ராதி
பண்டகம் கவசம் போராம் பண்டம்பொன் பலபொ ருட்பேர்
துண்டம்புள் ளலகு சாரை முகமூக்குத் துண்டிப் பென்ப.

கண்டகர்—அரக்கர், அற்பப் பகையினர், கயவர். [1: பிங். ii, 109. இங்கும், அக. களிலும் 'அசுரர்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. அசுரர் அரக்கரின் வேறுவர். அரக்கரும் அசுரரைப்போலவே தேவர்க்குப் பகைவராதலின் அவரையும் கண்டகரெனல் பொருந்தும். 2: கண்டக: க்ஷுத்ரவைரிணி—அ. ஸ. iii, 15. 3: பிங். v, 147.]

அண்டசம்—பறவை, ஓந்தி, பாம்பு முதலியன, சலசரமுதலியன. [1-4: அண்டஜ: ஸர்ப்பக்ருகலாஸௌ பக்ஷி மத்ஸ்யே—அ. ஸ. iii, 131.]

பண்டநம் — கவசம், போர். [1, 2: பண்டநம் கவசே யுதி — அ. ஸ. iii, 387.]

பண்டம்—பொன், பலபொருள். [1, 2: பிங். x, 738.]

துண்டம்—பறவையின் அலகு, சாரை, முகம், மூக்கு, துண்டிப்பு. [1-5: பிங். x, 623.]

295. முண்டமே கவந்தம் நெற்றி தலைமொட்டை திரளை குற்றி
குண்டலம் வளையங் காதுக் குழையாகா யம்பா சப்பேர்
குண்டலி மயிலி சங்கு குழையினன் வருணன் பாம்பாம்
மண்டலி கிளிநாய் பூனை பாம்புமண் டலவான் பாநு.

முண்டம்—கவந்தம், நெற்றி, தலை, மொட்டை, திரளை, குற்றி. [1, 5: அக. 2: சூடா. ii, 97. 3, 4: முண்டோ முண்டிதஶீர்ஷயோ:—அ. ஸ. ii, 124. 6: முண்டம் ...; ஸ்தாணௌ து நா—வை. கோ. 194, 195.]

குண்டலம் — வளையம், காதுக்குழை, ஆகாயம், பாசம். [1, 2, 4: குண்டலம் வலயே பாஶே தாடங்கே—அ. ஸ. iii, 632. 3: பிங். x, 359.]

குண்டலி—மயில், இசங்கு, குழையினன், வருணன், பாம்பு. [1, 4: குண்டலிநு—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 207. 3, 5: அஹி குண்டலீ; புஜங்கமே ... குண்டலவதி —நா. ர. iii, 410, 411.]

மண்டலி — கிளி, நாய், பூனை, பாம்பு, அரசன், சூரியன். [1: 2-6: மண்டலீ நா ராஜ்ஞி ஸூர்யே...அஹௌ ஶ்வபிடாலயோ:—நா. ர. iii, 411.]

296. கொண்டல்கீழ் காற்று மேகம் மண்டல்மூ ளூதல்கு டித்தல்
சுண்டியோர் புதல்சுக் கென்ப கொண்டியங் குறளை பொய்ச்சொல்
தண்டியோர் புலவன் வாயி லாளன்கூற் றுவன்றண் டிப்போன்
தொண்டியே தொழும்பி கள்ளாம் தொண்டுதொன் றடிமை
யொன்பான்.

கொண்டல்—கீழ்காற்று, மேகம். [1, 2: திவா. xi, 101.]

மண்டல்—மூளுதல், குடித்தல். [1: வழக். 2: அக.]

சுண்டி — ஓர் புதல், சுக்கு. [1: பிங். ix, 211. 2: பிங். vi, 622. ஶுண்஠ீ.]

கொண்டியம்—குறளை, பொய்ச்சொல். [1: பிங். vii, 262. 2:]

தண்டி — ஓர் புலவன், வாயிலாளன், யமன், தண்டிப்போன். [1: ஢ண்஡ிந்—ஸ. அக. 2, 3: ஢ாரவாயெ யமெ ஢ண்஡ீ—வெ. 216, 51. 4: ஢ண்஡் தண்டிப்பவனுக்கு ஓர் அறிகுறியாக ஢ண்஡ிந் இப்பொருள் பட்டது போலும்.]

தொண்டி—தொழும்பு செய்வாள், கள். [1: 'தொண்டன்' னுக்குப் பெண்பால். 2: திவா. vi, 109.]

தொண்டு—பழமை, அடிமை, ஒன்பது. [1-3: சூடா. xi, ண, 9.]

297. மண்டிலங் குதிரை நாடு வட்டம்போர் கூத்து மாகும்
செண்டுசெண் டாயு தம்பந் தெறிவீதி பூஞ்செண் டென்ப
வண்டென்ப வடுப்பூ சங்கை வளைபாண மறுகால் சங்கு
விண்டுவேய் மேகங் காற்று வெற்புவிட் டுணுவைம் பேரே.

மண்டிலம்—குதிரை, நாடு, வட்டம், போர், கூத்து. [1-3: பிங். x, 889. 4, 5: அக.]

செண்டு—செண்டாயுதம், பந்தெறிவீதி, பூஞ்செண்டு. [1: செண்டாயுதன் ஐயனர் பெயர்களுளொன்றாகக் காணப்படுகின்றது—பிங். ii, 25. 2, 3: அக.]

வண்டு—வடு, பூச நட்சத்திரம், கைவளை, அம்பு, அறுகால், சங்கு. [1-6: பிங். x, 992.]

விண்டு—மூங்கில், மேகம், காற்று, மலை, திருமால். [1-5: பிங். x, 1041. 5: விஷ்ணு:—கூ. கொ. I, i, 18.]

298. வண்டுணு மலர்ம ரஞ்சம் பகம்வேங்கை மரமு மொக்கும்
கண்டைபொற் சரிகை பேய்ப்பா திரைபெரு மணியுங் காட்டும்
சண்டையே சங்க புப்பி கலகஞ்சன் னக்கச் சோலம் [வை.
தொண்டையா தொண்டை யானைத் துதிக்கையுண் மிடறு கொவ்

வண்டுணு மலர்மரம்—சம்பகம், வேங்கைமரம். [1, 2: திவா. iv, 81.]

கண்டை—பொற்சரிகை, பேய்ப்பாதிரி, பெருமணி. [1: அக. 2: 3: அக. வண்டா—ஸ. அக.]

சண்டை — சங்கபுப்பி, கலகம், சன்னக்கச்சோலம். [1, 3: வண்டா யநஹரீஸஜ்வலாஷ்வூர:—ஜெ. ஷ, 12. 2: அக.]

தொண்டை—ஆதொண்டை, யானைத்துதிக்கை, உள்மிடறு, கொவ்வை. [1: சூடா. xi, ண, 10. 2, 4: பிங். x, 657. 3: வழக்.]

299. அண்டரே யிடையர் வானோர் அண்டிரன் மனுடன் வீரன்
கண்டல்கே தகைமுள் ளிப்பேர் கண்டோலங் கவளங் கூடை
சண்டிகை துர்க்கை காளி தண்டைகாற் கடகம் வாலாம்
இண்டைதா மரையோர் மாலை யெண்டோளி காளி துர்க்கை.

அண்டர்—இடையர், வானோர். [1, 2: திவா. xi, 5.]

அண்டிரன்—மனிதன், வீரன். [1, 2: சுண்டீர: ஶக்தநரயோ:—சு. வஸ. iii, 513.]

கண்டல்—தாழை, முள்ளி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 8.]

கண்டோலம்—கவளம், கூடை. [1: மண்டூாவ:—ஸ. அக. 2: கண்டூாவ:—சு. கொ. II, ix, 26.]

சண்டிகை—துர்க்கை, காளி. [1: பிங். ii, 32. வண்டிகா—ஸ. அக. 2: திவா. i, 22.]

தண்டை—காற்கடகம், வால். [1, 2: அக்.]

இண்டை—தாமரை, ஓர் மாலை. [1: பிங். ix, 358. 2: நா. தீ. நி. 476. 'வட்டமாலை.']

எண்டோளி—காளி, துர்க்கை. [1: திவா. i, 22. 2: திவா. i, 23.]

300. தண்ட தரன்கூற் றுவனரசன் தண்மை தட்பந் தாழ்வெள்ளிமை
கண்ட பரசு மழுத்தரித்த விராம னிராகு கறைக்கண்டன்
மண்ட நம்பூ ணலங்காரம் வண்டர் சுபப்பா டகர்மிண்டர் [த்தை.
குண்டம் பானை யோமகுண்டந் தாரைப் புனல்வீழ் குளக்தெரு

தண்டதரன்—எமன், அரசன். [1, 2: உண்டயா: வாஸாவ த்ரு-ஷீநாயெ வெரதாயிவெஸவி வ—ஜெ. ரு, 266.]

தண்மை—குளிர்ச்சி, தாழ்வு, எளிமை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 577.]

கண்டபரசு — பரசுராமன், இராகு, சிவன். [1: வண்ஷவஸ்ரு: வஸ்ருராமெ8 — ௐ. ஶ, 34. 2, 3: வண்ஷவஸ்ரு: ஶிவெ ராஹௌ — சு. வ. iv, 312.]

மண்டகம் — பூண், அலங்காரம். [1: 8ண்ஷநம் ஹஷணெ — ௐ. ந, 105. 2: ஸ்ரீநண்ஷநமியங்காரெ—நா. ர. iii, 273.]

வண்டர்—மங்கலபாடகர், மிண்டர். [1: சூடா. ii, 47. 2: சூடா. ii, 50.]

குண்டம்—பானை, ஓமகுண்டம், தாரைப்புனல் வீழ் குளம், தொழுத்தை. [1, 3: கூண்டொ ..., ஷெவதொயாஶயெ ஷூ௵ஷ்ரீ — சு. வ. ii, 110. 2: கூண்ஷீ—ஸ. அக. 4: சூடா. ii, 65.]

301. சண்டங் கொடுமை கடுங்கோபஞ் சலசத் திரள்கா டலியெருதாம்
மண்ட மடகு தயிர்த்தெளிவூன் சாரஞ் சிறகா மணக்கைம்பேர்
பண்டர் பௌத்தர் நபுஞ்சகராங் கண்டன் கணவன் பரன்வீரன்
சுண்டல் தெறித்தல் வற்றுதலாஞ் சுண்ணந் தூளி சுடுசாந்தே.

சண்டம்—உக்கிரம், கடுங்கோபம், தாமரைக்காடு, காடு, அலி, எருது. [1, 2: வண்ஷஸ்த ... கதிகொவநெ, தீவெ—சு. வ. ii, 115. 3, 6: ஷண்ஷம் வஜ்ஞாஷிவஜ்வாதெ ந ஷ்ரீ ஸ்ரீாக மொவதௌ வாமோ—ௐ. ஶ, 26. 4: ஷண்ஷ: காநநெ—சு. வ. ii, 127. 5: ஷண்ஷ: ... நவாம்ஸகெ — சு. கொ. II, vi, 39.]

மண்டம்—இலைக்கறி, தயிர்த்தெளிவு, ஊன் சாரம், சிறகு, ஆமணக்கு. [1-5: 8ண்ஷொ 8ஷூஸ்ரி ... வஸ்ஷண்ஷ ஸாரவிஷயொ:, ஶாகெ— சு. வ. ii, 124. கோசங்களிலும் அக. யிலும் சாரமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு ஐம்பேர் என்று எண் குறித்திருத்தலால் ஊன் சாரமென்று ஒரு பொருளாக்கவேண்டி யிருக்கிறது.]

பண்டர் — பௌத்தர், நபுஞ்சகர். [1, 2: வண்ஷ: ஷண்ஷெ —ௐ. ஶ, 18. நபுஞ்சகன் என்று பொருள்படும் வண்ஷ: என்பது வசைச்சொல் லாகப் பௌத்தனைக் குறித்தது போலும்.]

கண்டன்—கணவன், சிவன், வீரன். [1: பிங். v, 192. 2: வண்ட:—ஸ. அக. 3: மண்ட:—ஸ. அக.]

சுண்டல்—தெறித்தல், வற்றுதல். [1, 2: அக.]

சுண்ணம்—தூளி, சுடுசாந்து. [1, 2: வ-ஹ்ணொ ய-ஹமெள க்ஷார-ஹெஷெ—ஊ. கொ. 222. 2: அக.]

302. தண்டங் கடிப்புக் கொலையானை வியூகம் படைதண் டனைராச
தண்டஞ் செருக்குச் சதுக்கிட்கோ டிருப்புத் தடிமத் தூன்று
கோல்
பிண்ட மிரும்பு வலிபோளங் கவளம் பிச்சை யுண்டைகருப்
பிண்டஞ் சிசுவீ டுடலுறுப்பு நெருக்கங் கூட்டம் பிதிர்ப்பருவம்.

தண்டம்—குறுந்தடி[1], கொலை[2], யானை[3], வியூகம்[4], படை[5], தண்டனை[6], இராசதண்டம்[7], செருக்கு[8], நான்குமுழம்[9], இருப்புத்தடி[10], மத்து[11], ஊன்றுகோல்[12]. [1, 4-6, 8, 9, 11: உண்ட: ...

— வெ. 233, 76. 3. உண்ட: — ஸ. அக. யானைத்துதிக்கை என்பது பொருளாம். திவா. v, 180. 'தண்டம் யானை செல்வழி யென்ப'. 10: உண்ட:—ஸ. அக. 12: அக. நி. 119.]

பிண்டம்—இரும்பு[1], வலி[2], போளம்[3], கவளம்[4], பிச்சை[5], உண்டை[6], கருப்பிண்டம்[7], சிசு[8], வீடு[9], உடல்[10], உறுப்பு[11], நெருக்கம்[12], கூட்டம்[13], பிதிர்ப்பருவம்[14]. [1, 6-8, 10, 14: பிண்டோ ...—நா. ர. ii, 114. 2-4, 9, 11-13: பிண்டோ ... — சு. ஸ. ii, 121, 122. 5: பிண்ட:—ஸ. அக. 7, 8: நா. ர. யில் இரண்டு பொருளும் ஒரு பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. அக. யிலும் அவ்வாறே. 14: 'பிதிர்ப்பருவம்' விளங்கவில்லை. பிண்டம் சிராத்தாதிகளில் பிதிர்களுக்கு வழங்கும் அரிசி மாவாதிகளின் உண்டை. அக. யிலும் இப்பொருளே தரப்பட்டது.

303. வண்டல் புனலின் றிரைகொழித்த சேறு மகளிர் விளையாட்டாம்
குண்டன் கருமஞ் செய்யகிலான் கொழுநற் பிழைத்தங் கியற்கீன்
சுண்டன் றெரியா தவன்சதய நாளு மூஞ்சூ றும்சொல்லும் [றோன்
வண்டன் மிண்டன் வாலறுத்த வெருது குறளன் மணமில்லான்.

வண்டல்—நீரலை கொழித்த சேறு, மகளிர் விளையாட்டு. [1: அக. 2: திவா. ix, 4.]

குண்டன்—கருமஞ் செய்யகிலான், கொழுநற் பிழைத்து அந்நிய னுக்குப் பெறப்பட்டவன். [1: கூ⁻ணொூ ாऽகூா¤ெணெ—ஊ. ஸ. ii, 103. 2: கூ⁻ணொா ஜாராஜீவஹ⁻தெ: ஸ⁻ெத—ஊ. ஸ. ii, 110.]

சுண்டன்—தெரியாதவன், சதய நட்சத்திரம், மூஞ்சூறு. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 517.]

வண்டன்—மிண்டன், வாலறுத்த எருது, குறளன், மணமில்லான். [1: சூடா. ii, 50. 2: வண்: — ஸ. அக. 'வாலில்லாத' என்று பொருள் படும். 3, 4: வணு: ஸ⁻ாஃகூ¤தொஹாஹெ வஷு—ஜெ. ௦, 8.]

304. உண்டி யிரைசோ றுணவென்ப வுண்டை யுருண்டை படைவகுப்புப்
பண்டி சகடம் வயிறும்பேர் பண்டி தன்கற் றவன்புதனும்
குண்டு திரண்ட கல்லுண்டை குழியாண் குதிரை யாழப்பேர்
மண்டை யிரக்குங் கலன்றலையி னெலும்பு நெல்லி மரமெனுமே.

உண்டி—இரை, சோறு, உணவு. [1: சூடா. vi, 32. 2, 3: சூடா. xi, ௰, 14.]

உண்டை—உருண்டை, படைவகுப்பு. [1, 2: பிங். x, 162.]

பண்டி—சகடம், வயிறு. [1: பிங். vi, 389. 2: சூடா. ii, 89.]

பண்டிதன்—கற்றவன், புதன். [1: வணுிதஃ—ஊ. கொ. II, vii, 5. 2: திவா. i, 58.]

குண்டு—திரண்டகல், உண்டை, குழி, ஆண் குதிரை, ஆழம். [1-3: அக. 4, 5: பிங். x, 360.]

மண்டை—இரப்போர் கலம், தலையோடு, நெல்லிமரம். [1, 2: அக. 3: ஜணூா—ஸ. அக.]

305. கண்ண சார மிருவீடு சதுரக் கள்ளி கலைமான்பேர்
புண்ணி யம்நல் வினைநீர்பொன் புனிதந் தரும மலரழகாம்
பிண்ணி யாகங் குங்குமமெட் பொடிகுக் துருக்கம் பெருங்காயம்
கிண்ணு வந்தீ வினைபிண்ணுக் கநேக திரவ்ய கிருதக்கள்.

கண்ணசாரம்—இருவீடு என்னும் மரம், சதுரக்கள்ளி, கலைமான். [1-3: கூ¤ஷஸார: ஶிஂஶபாயாஂ ஜூமஹெஷெ ஸூ⁻ஹீதரௌ—ஊ. ஸ. iv, 250.]

புண்ணியம்—நல்வினை[1], நீர்[2], பொன்[3], புனிதம்[4], தருமம்[5], மலர்[6], அழகு[7]. [1, 4, 5, 7: வுணாூ தூ ஸுநூரெ, ஸுகூதெ வாவநெ யொ—ஃ. ஸ. ii, 362. 2, 3, 6: வுணாூ ... ஜமெ ஹெஜீ வுஷெ—வெ. 234, 100.]

பிண்ணியாகம்—குங்குமம், எட்பொடி, குந்துருக்கம், பெருங்காயம். [1-4: விணூாகஃ: கூஜூஓ ஹிஜ்ஜுள ஸிஹூகெ திலவஞூ-கெ—ஃ. ஸ. iii, 60.]

கிண்ணுவம் — தீவினை, பிண்ணாக்கு, அனேக திரவியங்கள் கொண்டு செய்த கள். [1, 3: கிண்வஂ வாவெ ஸுராவீஜெ — ஃ. ஸ. ii, 508. ஃ. கொ. வியாக்கியானங்களிலும் கிண்வஂ என்பது நாநாஜுவூ-கூதஸுராவீஜஃ என்று பொருள் பண்ணப்பட்டது. ஸுராவீஜஃ என்பது கள்ளின் நுரைக்கும் கள்ளுக்கு மூலதிரவியங்களுக்கும் பெயராம். 2: கயூ கிண்வஂ ஸூாதிண்வூாகஃ—நா. ரு. ii, 431.]

306. வண்ண கம்பூச் சாரப்பேர் மண்ணல் கழுவ லலங்கரித்தல்
திண்ணந் திண்மை நிச்சயமாம் திண்மை திண்ணிய துவலிமை
மண்ணை பேயோ டறிவின்மை வண்மை புகழ்மெய் கொடை
வளமை
உண்மை யூழுள் ள துமெய்ம்மை வெண்மை வெள்ளை வெளி
றிளமை.

வண்ணகம்—பூச்சு, சந்தனம். [1, 2: வணகஃ...வநூநெ வ விலெ-வநெ—ஓ. ஃ, 152.]

மண்ணல்—கழுவல், அலங்கரித்தல். [1: நா. தீ. நி. 743. 2: திவா. ix, 12.]

திண்ணம்—திண்மை, நிச்சயம். [1, 2: அ. வி. நி. 197.]

திண்மை—உறுதி, வலிமை. [1: அக. 2: திவா. viii, 64.]

மண்ணை—பேய், அறிவின்மை. [1: பிங். ii, 117. 2: அ. வி. நி. 221.]

வண்மை—புகழ், மெய், கொடை, வளமை. [1: சூடா. xi, ண, 17. 2-4: பிங். x, 994.]

உண்மை — ஊழ், உள்ளது, மெய்ம்மை. [1: சூடா. viii, 39. 2: அக. 3: பிங். vii, 51.]

வெண்மை—வெள்ளை, வெளிறு, இளமை. [1: பிங். vii, 172. 2: பிங். vii, 156. 3: திவா. viii, 204.]

307. கண்டகமூ சியினுனி விக்கினம்பெருமீன் குட்டி
கடமான்வேய் முள்ளுமயிர்ச் சிலிர்ப்புவாள் வித்தை
தண்டகம்போ திகைமாயை கரிக்குருவி திரட்சி
தருப்பணையோர் வனம்நுரையோர் செய்யுளின்வி சேடம்
குண்டகீ டன்சாரு வாகனதி யூகி
குட்டனிகேள் வன்சோர பார்ப்பனிபுத் திரனும்
பிண்டபுட்பந் தாமரைய சோகஞ்செம் பரத்தை
பிண்டிபிண்ணாக் கசோகுசுரை தகரைநென்மாப் புனர்தம்.

கண்டகம்—ஊசியின் நுனி[1], விக்கினம்[2], பெருமீன் குட்டி[3], கடமான்[4], மூங்கில்[5], முள்[6], மயிர்ச்சிலிர்ப்பு[7], வாள்[8], வித்தை[9]. [1: கண்டக:— ஸ. அக. 2, 4, 9: கண்டகோ விக்நே விஷ்ராயாம் ... வம்ஶே — அ. ஸ. iii, 32. 8: கண்டக: பம்ஸி வஜ்ரே—மே. க, 82. 3: கண்டக: ஶகுலார்பக:—அ. கோ. I, x, 17. அக. களில் ஶகுல: என்பது மீன்வகையென்றும் ஶகுலார்பக: என்பதும் மீன்வகையென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மகேசுவரர் டீகையில் கண்டக: ஶகுலார்பக: ஜீவ மத்ஸ்ய-விஶேஷஸ்ய என்னப்பட்டது. அர்பக: என்பது குட்டியென்று பொருள்படுமாகலின் ஶகுல மீனின் குட்டியெனக் கொள்ளப்பட்டது போலும். கண்டக: வஜ்ரே ம்ருத்ஸ்யபேதே ஶகுலார்பகே என்னும் நா. ர. iii, 48 தெலுங்கு உரையில் மீன் குட்டியென் றெழுதப்பட்டுளது. 5-7: கண்டக: ...; வேணௌ க்ஷுத்ரஶத்ரௌ ரோமாஞ்சே—அ. ஸ. iii, 15, 16.]

தண்டகம்—போதிகை[1], மாயை[2], கரிக்குருவி[3], திரட்சி[4], மரப்பணை[5], ஓர் வனம்[6], நுரை[7], ஓர் செய்யுளின் விசேடம்[8]. [1-5 7, 8: தண்டக: வஜ்ஜெ ஷெஜெ ஸாஸப்ராயவாபி ச, ம்ருஹஷார்தர்ஸ்கந்யா- பஹ்ஜெக்ஷ்வபி—மே. க. 98. அ. ஸ. iii, 43-ம் தண்டகஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரவத்- ஜாதகே என்றது. 6: தண்டகாரண்யே தண்டகம் என நின்றது. பார்க்கவர் சாபத்தால் இக்ஷ்வாகு மகன் தண்டகன் நாடு பாழாயிற்று.]

குண்டகீடன்—சாருவாகன், அதியூகி, குட்டனிகேள்வன், சோர பார்ப்பனி புத்திரன். [1-4: குண்டகீடஸ்து ஜாரஜ:; விப்ரேஶ்வஸ்த்ரே த்யா- ஸீபதௌ சார்வாகோக்திவிஶாரதே—அ. ஸ. iv, 59, 60.]

பிண்டபுட்பம்—தாமரை, அசோகம், செம்பரத்தை. [1-3: பிண்ட- புஷ்பம் ஜபாயாம் ஸ்யாத்ஶோகே ஸரஸீருஹே—அ. ஸ. iv, 210.]

பிண்டி—பிண்ணாக்கு, அசோகு, சுவர், தகரை, நெல்லின் மா, புனர்பூச நட்சத்திரம். [1: விண்டீ: கஷேஷவி ஷெதவஜெ—வெ. 216, 67. 2-4: விண்டீ தூ விண்டீதமஙரஸாவ ஷூஜ-லஹஷயொ: — ஜை. ஸ, 20. ஸ. அக. யில் பிண்டீ யின் பொருள்களுள் ஒன்றாக அசோகம் காணப்படுகிறது. திவா. iv, 10. 5: விண்டீஹா விஷயாநாஷிவ-ஷெண—வெ. 164, 139. பிங். x, 803. 6: திவா. i, 83.]

308. கண்டமணிக் குற்றமெழுத் தாணிசந்நி தானம்
கழுத்தோர்யோ கங்கதுப்புக் குமிழிபர தாதி
கண்டம்வாக் கொலிகேந்த்ரந் தத்துப்புண் பிளவை
கடமான்சற் கரைபரிப்பூ டணந்துண்டங் கைவாள்
அண்டமா காயமுட்டை யண்டகோ சப்பேர்
அண்ணமேல் வாய்ப்புறமு முண்ணாக்கு மாகும்
சண்டனோர் வடுகனுருத் திரன்வெய்யோன் யமதா
சன்மலடன் யமனலியந் தப்புரங்காப் போன்பேர்.

கண்டம் — மணிக்குற்றம்[1], எழுத்தாணி[2], சந்நிதானம்[3], கழுத்து[4], ஓர்யோகம்[5], கதுப்பு[6], குமிழி[7], பாதமுதலிய கண்டம்[8], வாக்கு[9], ஒலி[10], கேந்திரம்[11], தத்து[12], புண்[13], பிளவை[14], கடமான்[15], சர்க்கரை[16], குதிரையணி[17], துண்டம்[18], கைவாள்[19]. [1, 16, 18: வணாஸு வெணக்ஷவெ, ஊணிஷொஷெ வ—சு. ஸ. ii, 112. 2, 12: அக. 3, 4, 9, 10: கணா வாவ-கஸெ ஸஜாதநியாநெ மவெ யுநெள — நா. ர. ii, 93. 5-7, 15, 17: மணஸு ...; கவொவெ மணகெ யொமெ வாஜிஹ-ஷணவஷ-ஷெ—சு. ஸ. ii, 112, 113. யோக மென்னும் பொருள் சோதிட வழக்கு. 8: வண:—ஸ. அக. 11: 13, 14: மணா வுணெ...விடகெ—நா. ர. ii, 99. 18: பிங். vi, 462. 19.]

அண்டம்—ஆகாயம், முட்டை, பீசம். [1: திவா. i, 36. 2, 3: கணாம் வெஸீகொஸஊஷயொ:—சு. ஸ. ii, 108.]

அண்ணம்—மேல்வாய்ப்புறம், உண்ணாக்கு. [1: திவா. ii, 200. 2: திவா. ii, 202.]

சண்டன்—ஓர் பைரவன்[1], ஓர் உருத்திரன்[2], சூரியன்[3], யமகிங்கரன்[4], மலடன்[5], யமன்[6], அலி[7], அந்தப்புரங் காப்போன்[8]. [1: 2: அக. 3: பிங். ii, 118. 4: வணஸு யஷொவெ — சு. ஸ. ii, 115. 5, 7, 8: ஶணஷணெ தூ வெஸவிஷெ; வஷுவஷி ... கீவெ — சு. ஸ. ii, 129, 130. 6: திவா. i, 13.]

309. புண்டரம்வெண் கரும்புநுதற் குறியொடுவெண் ணிறத்தம்
புயங்கிரமங் குருக்கத்தி யோர்தேய மறுபேர்
புண்டரிகந் தேமாவெண் குடைகமலங் கோட்டம்
புலியோர்திக் கயமோர்வண் டியானையினோய் சாரை
மண்டலம்பன் னிருராசி சமூகம்நாற் பதுநாள்
வட்டமோர் பாம்புபரி வேடஞ்சந் திரார்க்க
மண்டலஞ்சக் கிரயூகந் தேசமிரு காலு
மண்டலித்த நிலைபூமி நாய்வட்டத் தொழுநோய்.

புண்டரம்—வெண்கரும்பு, நெற்றிக்குறி, வெண்டாமரை, கிரமம், குருக்கத்தி, ஓர் தேசம். [1-5: புண்ட்³ர: க்ருமௌ திலகே தே³ஶே இக்ஷுபே⁴த³யோ:; வாஸந்த்யாம் த்ரிவ்ருதி புண்ட்³ரீ—கூ. ஸ. ii, 428, 429. ஸ. அக. யில் கரும்பு அல்லது செங்கரும்பென்னும் பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'க்ருமௌ' என்பது 'புழு என்னும் பொருளில்' என்று பொருள்படும். ஆசிரியர்க்கு வேறு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும். அக. களிலும் கோசங்களிலும் கிருமி யென்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6: புண்ட்³ராஸ்து நீவ்ருதி—கூ. ஸ. ii, 429.]

புண்டரிகம்—தேமா[1], வெண்குடை[2], தாமரை[3], கோட்டம்[4], புலி[5], அக்கினிதிக்குயானை[6], ஓர் வண்டு[7], யானையின் நோய்[8], சாரை[9]. [1-9: புண்ட³ரீகம் ஸிதாம்போ⁴ஜே, ஸிதச்ச²த்ரே பே⁴ஷஜே ச புண்ட³ரீகோ(அ)க்³நிதி³க்³க³ஜே; ஸஹகாரே ... ராஜிலாஹௌ க³ஜஜ்வரே, கோஶகாராந்தரே வ்யாக்⁴ரே — கூ. ஸ. iv, 20, 21. தாமரை வெண்டாமரை யென்று வந்துள்ளது. ஆசிரியர் 'வெண்' என்னும் அடை தாமரைக்கும் பொருந்த நினைத்தாரோவென்று உறுதியாகச் சொல்லக் கூடவில்லை. தமிழில் தாமரைப்பொது வென்னும் பொருளில் புண்டரிகம் வருகின்றது.]

மண்டலம்—பன்னிருராசி[1], சமூகம்[2], நாற்பதுநாள்[3], வட்டம்[4], ஓர் பாம்பு[5], பரிவேடம்[6], சந்திர சூரியமண்டலம்[7], சக்கிர யூகம்[8], தேசம்[9], இரண்டுகாலும் மண்டலித்தநிலை[10], பூமி[11], நாய்[12], வட்டத்தொழுநோய்[13]. [1, 2, 5-7, 9, 12, 13: மண்ட³லம் பி³ம்ப³தே³ஶயோ:, பு⁴ஜங்க³பே⁴தே³ பரிதௌ⁴ ஶுநி த்³வாத³ஶராஜகே; ஸமவாயே கு⁴ஷ்டபே⁴தே³ ச — கூ. ஸ. iii, 668, 669. இங்கு அரசனைச் சூழ்ந்த பன்னிரு அரசர் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. யிலும் இதர கோசங்களிலும் அதுவே. 'பன்னிரு ராசர்' மூல பாடம்போலும். 3: அக. 4: மண்ட³ல:; த்ரிஷு வ்ருத்தே —வை. கோ. 824, 825. 8, 10: மண்ட³ல:—ஸ. அக. 11: அக. மண் தலம்.]

310. முண்டன்மொட் டைத்தலையன் னிராகுவோ ரரக்கன்
முண்டிமுண் டிதத்தலையன் மயிர்வினையா ளனுமாம்
தண்டுகுழா யிலக்கறிக்காம் பியாழ்சிவிகை மிதுனந்
தடிபடைதண் டாயுதம்வேய் தொளைப்பொருள்நந் தீசன்
விண்டுபதந் தாமரைபாற் கடலாகா யப்பேர்
விண்டுபதி கங்கைதிர ராசியின்சங் கிராந்தி
சுண்டைதா மரையோடை நீர்க்கரிணி யானைத்
துதிக்கையோர் புதல்கள்ளு வாரப்பெண் சொல்ப.

முண்டன்—மொட்டைத்தலையன், இராகு, ஓர் அரக்கன். [1-3: முண்டோ முண்டிதஶீர்ஷயோ:; ராஹௌ தைத்யாந்தரே — ஶ. ஸ. ii, 124, 125.]

முண்டி — முண்டிதத்தலையன், நாவிதன். [1, 2: முண்டிந் — ஸ. அக.]

தண்டு—குழாய்[1], இலக்கறிக்காம்பு[2], யாழ்[3], சிவிகை[4], மிதுனராசி[5], தடி[6], படை[7], தண்டாயுதம்[8], மூங்கில்[9], துளைப்பொருள்[10], நந்தீசன்[11]. [1, 3, 5-7: பிங். x, 574. 2, 9, 10: அக. 4: அக. நி. 119. 8: பிங். vi, 475. 11: தண்டீ:—ஸ. அக.]

விண்டுபதம்—தாமரை, பாற்கடல், ஆகாயம். [1-3: விஷ்ணுபதம் நபோऽப்ஜயோ:; விஷ்ணுபதஸ்து க்ஷீரோதே—ஶ. ஸ. iv, 145, 146.]

விண்டுபதி—கங்கை, திரராசியின் சங்கிராந்தி. [1, 2: விஷ்ணுபதீ ஸுராபகா, ஸங்க்ராந்தி:—ஶ. ஸ. iv, 146.]

சுண்டை—தாமரையோடை, நீர்யானைப்பிடி, யானைத்துதிக்கை, ஓர் புதல், கள், வாரஸ்திரீ. [1-3, 5, 6: ஶுண்டா கரிகர: ஸுரா; ஜலேஶீ நலிநீ வாரஸ்த்ரீ—ஶ. ஸ. ii, 125, 126. 4: அக.]

311. தண்டாரங் குயத்திரிகை மதகயம்வா கமம்வில்
சண்டாளன் கொலைஞன்பார்ப் பனிசதுர்த்தற் குதித்தோன்
பண்டாரங் குங்குமம்பல் பண்டமிரா சாங்கம்
பரமேசற் கடிமையா னவன்பண்ட சாலை
பிண்டார னெருமையைப்பா லிப்பவன்பிட் சுகனும்
பிண்டித கந்தகரை கடாரைமருட் காரை
கண்டுட முகப்பூர்த்தி துதிக்கைநுனி சிறங்கை
கண்டூதி தினவுகாஞ் சொறிப்புதலு மாமே.

தண்டாரம் — குயத்திரிகை, மதயானை, வாகனம், வில். [1-4: உணாரொ வஹநெ உதூவாரணெ ஶரயந்தகெ, கூலாகாரவஹெ வகெ வ — கூ. ஸ. iii, 558. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் 'வாஹநே' என்னும் பாடபேதம் குறிக்கப்பட்டுளது.]

சண்டாளன்—கொலைஞன், பார்ப்பனிக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தோன். [1: திவா. ii, 51. வணாய: 2: ஸ ாவுணாயஸ்த ஜநிதொ ஹுாஹணாாம் வாஷலெந ய:—கூ. கொ. II, x, 4.]

பண்டாரம்—குங்குமம், பல்பண்டம், துரைத்தனம், பரமசிவனுக்கு அடிமையானவன், பண்டசாலை. [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. vi, 12. 5: ஹாணாா:—ஸ. அக.]

பிண்டாரன் — எருமையைப் பாலிப்பவன், பிட்சுகன். [1, 2: விணாரொ லிக்ஷகெ ..., உஹிஷீவாயகெ—கூ. ஸ. iii, 571.]

பிண்டிதகம்—தகரை, கடாரை, மருட்காரை. [1-3: விணீதக: மணிஜகெ; தமரெ உஷநஜெ வ—கூ. ஸ. iv, 19, 20.]

கண்டூடம் — வாய் நிறைந்தது, துதிக்கைநுனி, சிறங்கை. [1-3: மணூஷா உவவஸ்ஹவஷவஸஜெகாஜெ — வெ. ஷ, 35.]

கண்டூதி—தினவு, காஞ்சொறிப்புதல். [1: கணூதி: — வெ. 183, 247. 2: பிங். ix, 232.]

312\. தண்ணடைபச் சிலைகாடு மருதநிலத் தூராம்
தண்ணமழுப் படைகுளிர்ச்சி வனமோர்கட் பறைப்பேர்
அண்ணலரு கன்புத்தன் பெருமைமுல்லைத் தலைவன்
அரசனனு குறலண்ணன் பெருமையா ளனுமாம்
பண்ணவனு சாரியன்றே வன்முனிவ னருகன்
பண்ணிகா ரம்பலபண் டத்தொடப்ப வருக்கம்
பண்ணைநீர் நிலமருத நிலங்கழனி விலங்கின்
படுக்கையோர் புதல்மகளிர் கூட்டமவ ராடல்.

தண்ணடை—பச்சிலை, நாடு, மருத நிலத்தூர். [1: உரி. நி. xi, 33. 2, 3: பிங். x, 575.]

தண்ணம்—மழுப்படை, குளிர்ச்சி, காடு, ஓர்கட் பறை. [1, 4: பிங். x, 576. 2, 3: அக.]

அண்ணல்—அருகன்[1], புத்தன்[2], பெருமை[3], முல்லைத்தலைமகன்[4], அரசன்[5], அணுகல்[6], அண்ணன்[7], பெருமையாளன்[8]. [1: திவா. i, 11. 2: திவா. i, 12. 3, 6: திவா. xi, 6. 4: திவா. ii, 133. 5: திவா. ii, 19. 7: பிங். v, 185. 8: திவா. ii, 15.]

பண்ணவன்—ஆசாரியன், தேவன், முனிவன், அருகன். [1, 2: சூடா. xi, ண, 17. 3, 4: பிங். x, 739.]

பண்ணிகாரம்—பலபண்டம், அப்பவருக்கம். [1: திவா. vi, 14. 2: அக.]

பண்ணை—நீர் நிலம்[1], மருதநிலம்[2], கழனி[3], விலங்கின் படுக்கை[4], ஓர் புதல்[5], மகளிர் கூட்டம்[6], மகளிர் ஆடல்[7]. [1, 6, 7: திவா. xi, 326. 2: திவா. v, 84. 3: திவா. v, 204. 4: திவா. v, 183. 5: பிங். x, 740.]

313. வண்ட மரிவாட் பிடிகுந்த வாயுதம்
தண்ட யாமி யமன்கும்ப சம்பவன்
துண்டி கேரி பருத்திகோவ் வைப்பெயர்
சண்டி லனுருத் திரன்சீ மங்கலன்.

வண்டம்—அரிவாட்பிடி, குந்தவாயுதம். [1: வெண்ணா ஊத்ரூஸ்ரு ஊெஷஎ—நா. ஸ. i, 144. 2: வண்: கு்நாய்யெ—சு. ஸ. ii, 106.]

தண்டயாமி—யமன், அகஸ்தியன். [1, 2: உணயாவஸ்த ... கும்ஜ யமெ—சு. ஸ. iv, 217.]

துண்டிகேரி — பருத்தி, கொவ்வை. [1, 2: தணிகெரீ தகுரவஸீ விஸிகாரவீ வ—சு. ஸ. iv, 255.]

சண்டிலன்—உருத்திரன், நாவிதன். [1, 2: வணிலு:, நாவீதெ ... ரஜெரு—சு. ஸ. 1215. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அடிக்குறிப்பில் பாட பேதமாகக் காட்டப்பட்ட பாடத்தை ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

314. இண்டகங் கிரீடை சுரதம் வாககம்
பிண்டிகை முழுங்காற் றசையுரு ளின்றெனே
பிண்டிதந் திரவியம் பெருக்கப் பட்டது
தண்டுல மரிசி விழாலரி சியுமே.

இண்டகம்—கிரீடை, சுரதம், வாகனம். [1-3: ஹிணநம் கீ஡ாரதயொரஸ்ாநெ—சு. ஸ. iii, 430.]

பிண்டிகை—முழங்காற்றசை, உருளியின் துளை. [1: ஜங்காரோஂஸெவ பிண்டிகா —வெ. 248, 28. 2: பிண்டிகா—ஈ. கொ. II, viii, 56.]

பிண்டிதம்—திரவியம், பெருக்கப்பட்டது. [1, 2: பிண்டிதஂ மா-ணிதெ வடெ—ஈ. ஸ. iii, 272. இப்பொருள்களே கோசங்களெனத்தி னும், ஸ. அக. யினும் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர்க்கு 'யநெ' என்றொரு பாடம் அகப்பட்டிருக்கவேண்டும்.]

தண்டுலம் — அரிசி, விழாலரிசி. [1, 2: ஈய தண்டுலாஃ, விடஙெ யாநூஹாரெ வ—ஈ. ஸ. iii, 647. விடங்கம் வாய்விளங்கம்.]

315\. திண்ணியம் வீடிட மாண்மைவிண் மீனும்
திண்ணியன் சுக்கிரன் கனலோன் றிறலினன்
ஒண்ணுத லியலல் நன்னுத லுள்ளாள்
கண்ணுதல் நெற்றிக் கண்ணன் கருதுதல்.

திண்ணியம்—வீடு, இடம், ஆண்மை, நட்சத்திரம். [1-4: யிஷ்ணூஂ ஹூரநொவ-வெஸ்ஸு; டமெ—ஈ. ஸ. ii, 359, 360.]

திண்ணியன் — சுக்கிரன், அக்கினிதேவன், திறலினன். [1, 2: யிஷ்ணூஸ்ரௌ ஶுக்ரெ வ—ஈ. ஸ. ii, 360. 3: பிங். v, 145.]

ஒண்ணுதல்—இயலல், நல் நெற்றியுடையாள். [1, 2: அக.]

கண்ணுதல்—சிவன், கருதுதல். [1: திவா. i, 1. 2: பிங். vii, 18.]

316\. கண்ணாளன் கண்மை யுடையோன் கம்மியன்
உண்ணீ டங்கிரீ டந்தலைக் கீடெனும்
மண்ணீடு திண்ணை வேயா மாடமாம்
கண்ணோட்டங் கண்மை காரிய நிர்வாகம்.

கண்ணாளன்—கண்ணோட்ட முடையோன், கம்மியன். [1: கண்-கண்ணோட்டம். பிங். vii, 279. 2: திவா. ii, 41.]

உண்ணீடம்—கிரீடம், தலைக்கீடு. [1, 2: உஷ்ணீஷஂ ...; ஶிரொவெ-ஷெ கிரீடெ வ—ஈ. ஸ. iii, 725, 726.]

மண்ணீடு—திண்ணை, வேயாமாடம். [1: திவா. v, 164. 2: சூடா. v, 52.]

கண்ணோட்டம் — தாட்சிணியம், காரிய நிருவாகம். [1: பிங். vii, 278. 2: அக.]

317. ஓணமோர் நாள்யா றென்ப ஏணிலை யுடைமை வீரம் [ணும்
காணங்கொள் ளோர்கண் ணின்மை செக்குப்பொற் காசு பொன்
சேணங்கல லணைமெத் தைப்பேர் சேணிவிஞ் சையரூ ரேணி
தூணந்தூ ணீரக் தூணும் தூணைதூ ணிருப்புப் பாவை.

ஓணம்—ஓர் நட்சத்திரம், யாறு. [1, 2: பிங். x, 219.]

ஏண்—நிலையுடைமை, வீரம். [1, 2: திவா. xi, 55.]

காணம்—கொள், ஓர் கண்ணின்மை, செக்கு, பொற்காசு, பொன். [1: திவா. iv, 172. 2: காண வநகஷ்ரக் — வெ. 202, 25. 3: சூடா. xi, ண, 2. 4: திவா. vi, 5. 5: திவா. vi, 1.]

சேணம்—குதிரைக்கலணை, மெத்தை. [1, 2: அக.]

சேணி — விஞ்சையர் ஊர், ஏணி. [1: திவா. v, 4. 2: திவா. vii, 208.]

தூணம்—அம்பறாத்தூணி, தூண். [1: தூண: ... விஶிகா-ஶ்ரய:—வெ. 118, 356. 2: ஸ்தூணம் —ஸ. அக.]

தூணை—தூண், இருப்புப்பாவை. [1, 2: ஸ்தூணா ஸூர்மீ ஸ்த்ரியௌ—சு. வ. ii, 154.]

318. காணலே பெறுத னோக்கல் கருதுத லுணர்தல் செய்தல்
நாணல்நா ணுதல்நா ணற்புல் நாணென்ப கயிறி லச்சை
பேணலே பாது காத்தல் கருதுதல் விரும்ப லும்பேர்
கோணனே சநிகூ னுள்ளோன் கோணிகோ ணிகைபார் பன்றி.

காணல்—பெறுதல், பார்த்தல், கருதுதல், உணர்தல், செய்தல். [1-5: அக.]

நாணல்—நாணுதல், நாணற்புல். [1, 2: அக.]

நாண்—கயிறு, இலச்சை. [1, 2: சூடா. xi, ண, 4.]

பேணல்—பாதுகாத்தல், கருதுதல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 124. 3: திவா. viii, 88.]

கோணன்—சனி, கூனன். [1: ஶநி: ... கோண: — வெ. 19, 69. 2: பிங். v, 237.]

கோணி — கோணிகை, பூமி, பன்றி. [1: ரொணீ — ரெவ. 169, 259. 2: க்ஷொணி:—ஸ. கொ. II, i, 2. 3: வொணிநு—ஸ. கொ. II, v, 2.]

319\. தாணுமா தேவன் குற்றி நிலைபேறு சைலந் தூணும்
வேணுவாள் வில்லு மூங்கில் வேய்ங்குழ லுட்டொ ளைப்பேர்
வீணைகின் னரமின் னென்ப ஆண்மைவீ ரியமாண் டன்மை
சேணென்ப வகலம் நீளம் சேய்மைவிண் ணுயர்ச்சி யாமே.

தாணு—சிவன், குற்றி, நிலைபேறு, மலை, தூண். [1-3: ஸ்தாணுः கீலெ ஹரெ வாஸாநு, ஸ்தூ யு-வெ—ஜெ. ண, 32. 4: பிங். iv, 48. 5: பிங். vi, 530.]

வேணு—வாள், வில், மூங்கில், வேய்ங்குழல், உட்டுளை. [1, 2: சூடா. xi, ள, 13. 3: வெணுः — ஸ. கொ. II, iv, 161. 4: வெணுः —ஸ. அக. 5: பிங். x, 1075.]

வீணை—கின்னரம், மின்னல். [1, 2: வீணா ஸௌதாமிநீ தயிஸ— ஸ. ஸ. ii, 152.]

ஆண்மை—வீரியம், ஆண்டன்மை. [1, 2: அக.]

சேண்—அகலம், நீளம், தூரம், ஆகாசம், உயர்ச்சி. [1: பிங். x, 552. 2, 5: திவா. xi, 115. 3: திவா. viii, 28. 4: அக. நி. 109.]

320\. கோண முனைமூக் கிருப்புறற்கை குதிரை முடுக்கு மூலையந்த்ர
கோண முபாயம் வாச்சியமங் குசம்யாழ் மீட்டுங் கோல்கொடுவாள்
சாண முரைகல் காற்கஃசு கரவா ளஞ்சா ணைக்கல்லாம் [கம்.
சோணஞ் சிவப்போர் நதம்செருப்புப் பெரும ரஞ்செங் கிறத்தூர

கோணம்—முனை[1], மூக்கு[2], இருப்புறற்கை[3], குதிரை[4], முடுக்கு[5], மூலை[6], யந்திரகோணம்[7], உபாயம்[8], வாச்சியம்[9], அங்குசம்[10], யாழ்மீட்டுங் கோல்[11], கூன்வாள்[12]. [1, 3: கொணவாக்;...ஸமேரூ ஒஜவெ—நா. ஸ. i, 67. இருப்புறற்கை இருப்புலக்கை யென்பதன் பிழையானபாட மாதல் வேண்டும். 2, 4, 10, 12: பிங். x, 422. 5: அக. 6: கொண: — ஸ. அக. 7: வழக். 8: 9: கொணோ வாதுவரஹெஷெ — ஜெ. ண, 8. 11: வீணாதிவாதநொவாயெ கொண:—ஶா. கொ. 178.]

சாணம் — உரைகல், காற்கஸீசு, வாள், சாணைக்கல். [1-3: ஶாண: கஷோவவெ ஶாஷவதஃவெஷ்க கரவதூகெ — நா. ந. ii, 123. 4: ஶாண:—ஸ. அக.]

சோணம்—சிவப்பு, ஓர் நதம், நெருப்பு, பெருமரம், செந்நிறக் குதிரை. [1-5: ஶொணொ நஷெ ரக்தவணெ ஶ்யொநாகெςஹௌ ஹயாந்தரெ — சு. ஸ. ii, 154. பெருமரம் பெருவாகையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.]

321. பூண லணிதல் பூணுநூல் பூணு பரணம் பூண்கட்டாம்
மாண வகனே சிறுபிள்ளை பிரம சாரி மாணுக்கன்
ஆணி யெல்லை யுரையாணி முளையச் சாணி யெழுத்தாணி
காணி யுரிமை யோர்சிற்றெண் கேணி யகழி நீர்க்கயமே.

பூணல்—அணிதல், பூணுநூல். [1: அந. 2: வழக்.]

பூண்—ஆபரணம், பூண்கட்டு. [1: திவா. vii, 79. 2: அக.]

மாணவகன்—சிறுபிள்ளை, பிரமசாரி, மாணுக்கன். [1, 2: ஶாணவகொ ... வாலெ ... வடுௌ—ஹே. க, 209. 3: ஶாணவக:—ஸ. அக.]

ஆணி—எல்லை, உரையாணி, முளை, அச்சாணி, எழுத்தாணி. [1, 3, 4: ஆணிராணிவஷெரு ஸ்ரீஶநூஷாஹ கீலகெ — சு. ஸ. ii, 130. 2, 5: அக.]

காணி—உரிமை, ஓர் சிற்றெண். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 798.]

கேணி—அகழி, நீர்க்கயம். [1: பிங். iv, 180. 2: வழக்.]

322. வாணி நடம்பா மகள்மேகம் வாக்கு விலைநெய் யுக்தொழிற்பேர்
வேணி தேவ தாளிநதி நீரின் வேக மயிர்ப்பின்னல்
ஆணை மெய்ம்மை தடையேவல் சபதம் வென்றி யடையாளம்
கோணை நாசி யழிவின்மை கொடுமை தேர்க்கூம் பெனநாற்பேர்.

வாணி-கூத்து, சரசுவதி, மேகம், வாக்கு, விலை, நெய்யுந்தொழில். [1: நா. தீ. நி. 722. 2, 3, 5, 6: வாணிரஊஷெ; வ்ஷெதள ஶஷெ்ய ஸாரஸ்வத்ர—சு. ஸ. ii, 151, 152. 4: வாணீ—ஸ. அக.]

வேணி—தேவதாளி, நதி, நீரின் வேகம், மயிர்ப்பின்னல். [1, 2, 4: வெணீ கெஶஸ்ய வஹநெ; நஷ்யாஷொநூரெ ஷெவதாலெ— ஹே. ண, 28, 29. 3: வெணி: ஷ்ரவாஹெ—நா. ந. ii, 126.]

ஆணை — மெய்ம்மை, தடை, ஏவல், சபதம், வென்றி, அடையாளம். [1, 3-6: திவா. xi, 242. 2: பிங். x, 100.]

கோணை—நாசி, அழிவின்மை, கொடுமை, தேர்க்கூம்பு. [1, 4: வொணா த¬ நாஸிகா ரயகூணிகா—நா. ர. ii, 127. 2: திவா. viii, 222. 3: அக. நி. 83.]

323. யாணரெனல் புதுமையெழில் வளமையுநன் மையுமாம்
ஏணிபழு வுடைக்கருவி யெல்லைபெண்மா னென்ப
வாணனறு மீனோர்வேந் தோரசுரன் வாழ்வோன்
வாணிசியா டுபவள்மதித் தவள்தூதி சமர்த்தி
தூணிநீ லிப்புதல்நாற் குறுணியம்புக் கூடாந்
தோணிகடை நாளோடஞ் சேறுகணை ஞாயில்
பாணிமுத்தி னீர்கருப்பஞ் சாற்றுக்கள் கீதப்
பாட்டுநெடும் போதுசெப்புக் கைத்தலமென் றறுபேர்.

யாணர்—புதுமை, அழகு, வளமை, நன்மை. [1, 2, 4: பிங். x, 973. 3: உரி. நி. xi, 29.]

ஏணி—பழுவுடைக்கருவி, எல்லை, பெண்மான். [1, 3: சூடா. xi, ண, 4. 2: திவா. xi, 54. 3: ஏணீ—ஸ. அக.]

வாணன்—கார்த்திகை நட்சத்திரம், ஓர் அரசன், ஓர் அசுரன், வாழ்வோன். [1: திவா. i, 79. 2: அக. 3: பாண:...; பலிஸுதெளவலி—சு. ஸ. ii, 147, 148. 4: அக.]

வாணிசி—ஆடுபவள், மதங்கொண்டவள், தூதி, சமர்த்தி. [1,2,4: ஸ்வாஹாணிநீ த¬ நாதகூரம் ஹைகஉதஸ்தியொரவி — சு. ஸ. iii, 405. 3: அக.]

தூணி — நீலிப்புதல், நாற்குறுணி, அம்புக்கூடு. [1, 3: த¬ணீ நீலீநிஷஜ்யொ:—சு. ஸ. ii, 142. 2: நா. தீ. நி. 803.]

தோணி—இரேவதி நட்சத்திரம், ஓடம், சேறு, அம்பு, ஞாயில். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 664. 3: சூடா. xi, ண, 4.]

பாணி—முத்தின் நீர், கருப்பஞ்சாற்றுக்கள், கீதப்பாட்டு, நெடும்போது, செப்பு, கைத்தலம். [1: பிங். த்திலும் அக. விலும், 'நீர்' என்னும் பொருள் உளது. முத்து மாணிக்க முதலியவற்றின் நீரைப்பற்றிச் சொல்

வதுண்டாயினும் அதற்குப் பாணியென்னும் வழக்கு எங்குள்ளதென்று தெரியவில்லை. 2: ஷாணிதழ் — ஸ. அக. 3, 4: திவா. xi, 333. 5: உரி. நி. xi, 11. 'சொல்.' 6: வாணி:—ஸ. அக. பிங். x, 782.]

324. பாணங் கைகருங் குறிஞ்சி பகழி
வாணி கன்றுலா ராசி வைச்சியன்
சோணிதஞ் செந்நீர் சிவந்த துஞ்சொலும்
பாணிசைப் பாட்டோர் சாதி பகர்ப.

பாணம்—கை, கருங் குறிஞ்சி, அம்பு. [1: வாண: —ஸ. அக. 2, 3: பிங். x, 781.]

வாணிகன்—துலாராசி, வைசியன். [1: திவா. i, 71. 2: வாணிஜ: —ஸ. அக.]

சோணிதம்—இரத்தம், சிவந்தது. [1: ஶோணிதழ்—சூ. கொ. II, vi, 64. 2: ஶோணிதழ்—ஸ. அக.]

பாண்—இசைப்பாட்டு, ஓர் சாதி. [1: திவா. x, 133. 2: அக.]

325. காண்டலே தெரித னோக்கல் நியமித்தல் நினைத்தல் காட்டும்
தோண்டலே யகழ்தல் மொள்ளல் நோண்டல்கிள் ளுதல்தோண்டற்பேர்
மாண்டார்மாட் சியரி றந்தார் மாண்புமாட் சிமையெ ழிற்பேர்
தாண்டவ மோர்புற் கூத்துப் புருடநாட் டியமுஞ் சாற்றும்.

காண்டல்—தெரிதல், நோக்கல், நியமித்தல், நினைத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 8.]

தோண்டல்—அகழ்தல், மொள்ளல். [1, 2: அக.]

நோண்டல்—கிள்ளுதல், தோண்டல். [1, 2: அக.]

மாண்டார்—மாட்சிமைப்பட்டவர், இறந்தார். [1, 2: அக.]

மாண்பு—மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: அக.]

தாண்டவம்-ஓர் புல், கூத்து, புருடன் கூத்து. [1, 3: தாண்ஷவொ-ஸ்ரீ தூணாநூரெ; ஷவெஷ-ஊக்ஷ தநூதெ்ரு வ — ஜெ. வ, 36, 37. 2: தாண்ஷவழ்—சூ. கொ. I, vii, 10.]

326. ஈண்டல் நெருங்கலெய் துதலாம் வேண்டலிரத்தல் விரும்புதற்பேர்
கோண்ட னெனல்பா மரசர்தன் பெருத்த கொப்பூழுடையோனும்
ஆண்டு வருட மவ்விடப்பே ரீண்டு விரைவோ டிவ்விடமாம்
யாண்டெவ் விடத்தோ டாண்டும்பேர் கோண்டை யிலந்தை கமு
கென்ப.

ஈண்டல்—நெருங்கல், எய்துதல். [1, 2: அக.]

வேண்டல் — இரத்தல், விரும்புதல். [1: சூடா. ix, 11. 2: சூடா. viii, 76.]

கோண்டன் — இழிபிறப்பினன், பெருங்கொப்பூழன். [1, 2: மொண்ணு: ஸஂ்ராஜ்ஜ நாஹிகெ; வாமேஜாதெள—கூ. ஸ. ii, 114, 115.]

ஆண்டு—வருடம், அவ்விடம். [1: பிங். ii, 213. 2: திவா. v, 236.]

ஈண்டு—விரைவு, இவ்விடம். [1: திவா. ix, 41. 2: திவா. v, 237.]

யாண்டு—எவ்விடம், ஆண்டு. [1: சூடா. v, 67. 2: சாசனவழக்கு.]

கோண்டை—இலந்தை, கமுகு. [1, 2: வொண்டா வஒமவஊ-யொ:—கூ. ஸ. ii, 87.]

327. காண்டமரப் பணைநெல்லின் றாள்குதிரை மேன்மை
கணைவில்லே காந்தமரக் கணுநாளம் நூலின்
காண்டமவ சரம்வருக்க மூன்றுகோ லதமங்
கவ்வியம்பா நீயம்வலி முடிவீரோன் பான்பேர்
பாண்டம்கதிப் பரப்பினடுச் செட்டின்முதற் பணம்பூண்
பரியினணி நாடிபாத் திரமேளப் பத்தல்
பாண்டிலே மூங்கில்வட்டக் தகழிகட்டி லெருது
பரிபூண்ட வாகநங்கைத் தாளம்நா டெண்பேர்.

காண்டம்—மரப்பணை[1], நெல்லின்தாள்[2], குதிரை[3], மேன்மை[4], அம்பு[5], வில்[6], ஏகாந்தம்[7], மரக்கணு[8], நாளம்[9], நூலின் காண்டம்[10], அவசரம்[11], வருக்கம்[12], ஊன்றுகோல்[13], அதமம்[14], கவ்வியம்[15], நீர்[16], வலி[17], முடிவு[18]. [1, 2: காண்டு: ஸ்தெ்ப தாஸ்தெ்ப — ஜெ. ஞ, 2. 3, 7, 8, 12: ருநீ ... ஈஹொ வாஜி...வஹஷ, ...காணொாஸ்ரீ — நா. ஈ. ii, 110. 4, 9, 14, 16, 17: காணொ நாமெஂயஜெ ..., ஸஹ:ஸூவா ஜஷ — கூ. ஸ. ii, 109. 5, 11, 13: காணொாஸ்ரீ உணுவாண...கவஸா...—ஜ. கொ. 192. 6: 10: காணு:—ஸ. அக. 15: 18: சூடா. xi, ண, 19.]

பாண்டம்—நதிப்பரப்பின் நடு[1], வியாபார முதற்பணம்[2], ஆபரணம்[3], குதிரையணி[4], நாடி[5], பாத்திரம்[6], மேளப்பத்தல்[7]. [1-4, 6: भाण्डं मूलवणिग्वित्ते तुरङ्गाणां च मण्डने, नदीकूलोभयोर्मध्ये भूषणे भाजनेऽपि च—சு. ஸ. ii, 123. 5: 7: भाण्डं तु मार्जने—நா. ம. ii, 103.]

பாண்டில் — மூங்கில்[1], வட்டம்[2], தகழி[3], கட்டில்[4], எருது[5], குதிரைபூண்ட வாகனம்[6], கைத்தாளம்[7], நாடு[8]. [1: சூடா. xi, ண, 19. 2-7: பிங். x, 783. 8: அக.]

328. தூண்ட லேவுதல் செலுத்தல் சுட்டுதல்
காண்டிவ மருச்சு னன்வில் விற்பொ து
பாண்டு வெண்மையோர் நோயோர் பார்த்திவன்
பாண்டு ரம்புகர் நிறங்க டாரையே.

தூண்டல்—ஏவுதல், செலுத்தல், சுட்டுதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59. 3: வழக். 'தூண்டிக் காட்டுதல்.']

காண்டிவம் — அருச்சுனன்வில், விற்பொது. [1, 2: गाण्डीवगाण्डिवौ पुंसि पार्थस्य धनुषि—சு. ஸ. iii, 693.]

பாண்டு—வெண்மை, ஓர் நோய், ஓர் அரசன். [1-3: पाण्डुर्नृपे गदे श्वेतवर्णे—நா. ம. ii, 104.]

பாண்டுரம்—புகர்நிறம், கடாரை. [1, 2: पाण्डुरः श्वेतरक्तके वर्णे—மே. ம, 182.]

தகர வெதுகை

329. உதகநீர் மழைத்து ளிப்பேர் உதவியே கொடைச காயம்
கதகமேற் கட்டி தேற்ற கதம்நோய்சென் றதுகோ பப்பேர்
சதகோடி யிடிவச் ராயு தத்தொடு நூறு கோடி
சிதடனே குருடன் மூடன் சிதடிபே தையள்சிள் வீடே.

உதகம்—நீர், மழைத்துளி. [1: உதகம்—ஸ. கொ. I, x, 4. 2. அக.]

உதவி—கொடை, சகாயம். [1: திவா. ix, 81. 2: நா. தீ. நி. 624.]

கதகம்—மேற்கட்டி, தேற்று. [1: கதக: — ஸ. அக. 2: கத. கொ ஊராவணஸ்ரவணஸார:—வெ. 48, 83.]

கதம்—நோய், சென்றது, கோபம். [1: கத: — ஸ. கொ. II, vi, 51. 2: கதம்—ஸ. அக. 3: திவா. viii, 102.]

சதகோடி—இடி, வச்சிராயுதம், நூறு கோடி. [1: அக. 2: ஶதகோடி:—ஸ. கொ. I, i, 50. 3: ஶதகோடி:—ஸ. அக.]

சிதடன்—குருடன், மூடன். [1: பிங். x, 487. 2: திவா. ii, 77.]

சிதடி—பேதையள், சிள்வீடு. [1: அக. 2: திவா. iii, 184.]

330. விததம்பொய்ச் சொல்வித் தாரம் விதரணங் கொடைசமர்த் தாம்
குதமலத் துவாரம் யானை மேல்விரிப் பொடுகு சப்புல்
சிதம்வெண் மை மெலிவு கூர்மை முகித்தல்கட் டுதல்சாங் திப்பேர்
இதரமங் கியங்கீழ் மைப்பே ரிதரன்பா மரன்மற் றோனே.

விததம்—பொய்ச்சொல், வித்தாரம். [1: விதயம் த்வநஜதம் வவ:—ஸ. கொ. I, vi, 21. 2: விததம்—ஸ. அக.]

விதரணம் — கொடை, சமர்த்து. [1: விதரணம் — ஸ. கா II, vii, 29. 2:]

குதம்—மலத்துவாரம், யானைமேல் விரிப்பு, தருப்பை. [1: குதம் — ஸ. கொ. II, vi, 73. 2, 3: குய குயை: ஸ்ராஷாஸ்தரணகுஹயோ: —ஸ. ஸ. ii, 210.]

சிதம்—வெண்மை, மெலிவு, கூர்மை, முகித்தல், கட்டுதல், சாந்தி. [1, 4, 5: ஸிதஸ்த்வஸிதெ பஜ்ஜெ வஹ்ணெ — அ. ஸ. ii, 203. 2, 3, 6: ஶ்ரீபெ ஶாதம் ஶிதம் வாஷி ஸாவெ வ நிஶிதெ கூஶெ—நா. ர. ii, 181.]

இதரம்—அன்னியம், கீழ்மை. [1: ஐதர:— அ. கொ. III, i, 82. 2: ஐதர:—வெ. 202, 43.]

இதரன்—பாமரன், மற்றோன். [1, 2: ஐதர: வாமரெசுநீவஷிது —அ. ஸ. iii, 516. பாமரன்—இழிந்தோன்.]

331. உதரம்போர் வயிறு மாகு முதிரங்குங் குமமி ரத்தம்
சிதருறி பொடிபூந் தாது திவலைசே லைத்து ணிப்பேர்
புதர்புதல் போத முள்ளோர் புதனோர்கோ ளறிஞன் றேவன்
மதர்வென்ப வலிக ளிப்பா மதன்வலி யழகு காமன்.

உதரம்—போர், வயிறு. [1, 2: உஷரம் தாநாரணயொ:— அ. ஸ. iii, 517.]

உதிரம்—குங்குமம், இரத்தம். [1, 2: ரயிரம் வாஸ்ருணெ ரக்தே—அ. ஸ. iii, 591.]

சிதர்—உறி, பொடி, பூந்தாது, திவலை, சேலைத்துணி. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: பிங். iv, 168. 3. பிங். ix, 160. 4, 5: பிங். x, 489.]

புதர்—புதல், போதமுள்ளோர். [1: அக. 2: வாய:—ஸ. அக.]

புதன்—ஓர் கோள், அறிஞன், தேவன். [1, 2: வாய: ஸௌஜெ கவௌ—அ. ஸ. ii, 239. 3: வாய:—ஸ. அக.]

மதர்வு—வலி, களிப்பு. [1: சூடா. xi, த, 27. 2: திவா. xi, 181.]

மதன்—வலி, அழகு, காமன். [1-3: பிங். x, 891.]

332. சிதலைநோய் துணிசெல் லென்ப சிதுரனே வைரி தூர்த்தன்
பதலையே வெற்புக் குன்று பரந்தவாய்ப் பறைதா ழிப்பேர்
மதலையே பிள்ளை கொன்றை மரக்கலங் கொடுங்கை தூணும்
முதலைசெங் கிடைவன் மீனு முதலிட முதன்மை யாதி.

சிதலை—நோய், துணி, கறையான். [1-3: பிங். x, 490.]

சிதுரன்—பகைவன், தூர்த்தன். [1, 2: ஷிஷுர: ... யஎரெத வெஶிணி — ஜெ. ர, 156.]

பதலை—மலை, குன்று, பரந்தவாய்ப் பறை, தாழி. [1: பிங். x, 743. 2: அக. 3, 4: திவா. xi, 156.]

மதலை—பிள்ளை, கொன்றை, மரக்கலம், கொடுங்கை, தூண். [1, 3-5: திவா. xi, 182. 2: பிங். x, 890.]

முதலை—செங்நெட்டி, முதலை. [1, 2: பிங். x, 942.]

முதல் — இடம், முதன்மை, ஆதி. [1: பிங். iv, 272. 2: வழக். 3: பிங். vii, 489.]

333. நுதலென்ப புருவம் நெற்றி நுதிமுனை தோத்தி ரப்பேர்
முதல்வன்முன் னவன்மூத் தோனு முதல்வியே தலைவி தேவி
கதவமே கதவு காப்பாங் கதுவல்பற் றிடலி ழுத்தல்
புதவுகோ புரவா யிற்குட் சிறுவழி கதவோர் புல்லே.

நுதல்—புருவம், நெற்றி. [1, 2: பிங். x, 706.]

நுதி—முனை, தோத்திரம். [1: பிங். vi, 497. 2: ஸ்தோத்ரம் ஸ்து-திர்நுதி:—அ. கொ. I, vi, 11.]

முதல்வன்—முன்னவன், மூத்தோன். [1: அக. 2:]

முதல்வி—தலைவி, தேவி. [1, 2: அக.]

கதவம்—கதவு, காப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 18.]

கதுவல்—பற்றுதல், இழுத்தல். [1, 2: அக.]

புதவு—கோபுர வாயிற்குட் சிறுவழி, கதவு, ஓர் புல். [1: திவா. v, 201. 2, 3: பிங். x, 824.]

334. கதிதெசை யுபாயம் புத்தி கமகமார்க் கம்பெ ரும்புண்
சிதிவெண்மை கருமை யோனி பிணஞ்சுடு கட்டை பூர்ச்சம்
ததிதயிர் சாம்ப ராணி தருணம்வா சமுமா மென்ப
பதிசிவ னதிபன் காந்தன் றலம்வீடூர் பாதை மூத்தோன்.

கதி—தசை, உபாயம், புத்தி, கமனம், மார்க்கம், பெரும்புண். [1-6: கதிர்ஹ்ருஸ்வ்ரணே ஜ்ஞாநே யாத்ரோபாயதஶாஸு ச — அ. ஸ. ii, 163.]

சிதி—வெண்மை, கருமை, யோனி, பிணஞ்சுடு கட்டை, பூர்ச்சம். [1, 2, 5: ஶிதிர்ப்ஹூர்ஜே ஸிதே஽ஸிதே — அ. ஸ. ii, 198. 3: வழக். 4: விதி: — அ. கொ. II, viii, 117. 'வேதகஷாஹாயாரவர்ணஶ்ச:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

ததி—தயிர், சாம்பராணி, தருணம், வாசம். [1: தயி — வெ. 134, 277. 2: தயி—ஸ. அக. 3: அக. 4:]

பதி—சிவன்[1], அதிபன்[2], கணவன்[3], இடம்[4], வீடு[5], ஊர்[6], பாதை[7], மூத்தோன்[8]. [1: அக. நி. 161. 2: சூடா. ii, 10. 3: பிங். v, 191. 4: பிங். iv, 272. 5: திவா. v, 149. 6: திவா. v, 92. 7: வயிநு—ஸ. அக. 8: சூடா. ii, 9.]

335. பொதிமன்றங் கரிகா டோலைக் குடைபொதிச் சுமையு மொக்கும்
மதிபுத்தி யிச்சை சந்த்ரன் முன்னிலை யசைச்சொன் மாதம்
பதிகமோர் பொருண்மேற் பத்துச் செயுட்பாடல் பாயி ரப்பேர்
சிதிரமே கயிறு கைவாள் மழுப்படை சேர்ந்தார்க் கொல்லி.

பொதி—சபை, கரிகாடு, ஓலைக்குடை, பொதிச்சுமை. [1: சூடா. v, 49. 2: திவா. iv, 88. 3: திவா. vii, 224. 4: அக. நி. 183.]

மதி—புத்தி, இச்சை, சந்திரன், முன்னிலையசைச்சொல், மாதம். [1, 2: உதிஷுதீஷுயொ:—ஸ. ஸ. ii, 183. 3-5: பிங். x, 892.]

பதிகம்—ஓர் பொருள்மேற் பத்துச்செய்யுட்பாடல், பாயிரம். [1: அக. 2: திவா. x, 97.]

சிதிரம்—கயிறு, கைவாள், மழுப்படை, நெருப்பு. [1-4: ஷிஷிரொ-ஜெள வாஜஷுயெ; கூவாயெ வ ஜெள வ—ஸ. ஸ. iii, 548, 549.]

336. எதிர்நேர்முன் பிறிதொப் பென்ப எதிர்தல்முற் படல்கிட் டற்பேர்
வெதிரென்ப செவிடுமூங்கில் விதுளம்நீர் வஞ்சி வஞ்சி
முதிர்தல்முற் றிடல்மூப் பாதல் முதுமைமூ துரைமூப் பென்ப
விதுவென்ப யானைக் கொம்பி னடுச்சந்த்ரன் மேக வண்ணன்.

எதிர்—நேர், முன், பிறிது, ஒப்பு. [1-4: அக.]

எதிர்தல்—முற்படல், கிட்டல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 47.]

வெதிர்—செவிடு, மூங்கில். [1, 2: பிங். x, 1064. 1: வயிர: — ஸ. கொ. II, vi, 48.]

விதுளம்—நீர்வஞ்சி, வஞ்சி. [1, 2: விதுல:—ஸ. கொ. II, iv, 30.]

முதிர்தல்—முற்றிடல், மூப்பாதல். [1, 2: அக.]

முதுமை—பழமொழி, மூப்பு. [1, 2: அக.]

விது — யானைக் கொம்பின் நடு, சந்திரன், திருமால். [1: விஷா: — க. கோ. II, viii, 37. 2, 3: வியாஸூநோஸ்வாதெ — க. வ. ii, 246.]

337. விதுக்ககங் கீழா நெல்லி மயிற்றுத்தங் கொத்த மல்லி
பதுமகங் கயமு கத்தின் புகர்ப்பொறி பதும காட்டம்
பதுமலாஞ் சநன்கு பேரன் புவநேசன் பிரமன் பாநு
பதுமலாஞ் சனைசீ தேவி தாரகை பனுவ லாட்டி.

விதுக்ககம் — கீழாநெல்லி, மயிற்றுத்தம், கொத்தமல்லி. [1: விதாநகஃ:—க. கோ. II, iv, 126. 2: விதாநகஂ—க. கோ. II, ix, 101. 3: விதாநகஂ—க. கோ. II, ix, 37.]

பதுமகம்—யானைமுகத்தின் புகர்ப்பொறி, பதுமகாட்டம். [1, 2: வதுகஂ ஸாக வதுகாஷவிநாஜாயகயோரவி—ஹெ. க, 113.]

பதுமலாஞ்சநன் — குபேரன், சிவன், பிரமன், சூரியன். [1-4: வதுலாஞநோ யநஷெ லோகெஶெ ரவிவெயஶோ: — க. வ. v, 28. 'லோகெஶ: ஶஂஹா:' என்பது உரை.]

பதுமலாஞ்சனை — இலக்குமி, தாரை, சரசுவதி. [1-3: வதுலா-ஞநா தாராயாஂ ஸரஸ்வத்யாஂ ஶ்ரியாமவி—க. வ. v, 29.]

338. பதுமினி முதற்சாதிப்பெண் பங்கயக் கொடியவ் வோடை
விதுரனோ ரரசன் றீரன் விற்பன்னன் பிரிந்தோ னென்ப
இதைமரக் கலப்பாய் காரா மணிபுதுக் கொல்லை யென்றும் [பும்.
சிதையேவெண் ணிறத்தாள் வெண்சற் கரையீம விறகுஞ் செப்

பதுமினி—முதற்சாதிப்பெண், தாமரைக்கொடி, தாமரையோடை. [1-3: வதுநீ யோஷிஜநெ, கஜெஜிநாஂ ஸரஸாஂ வ — க. வ. iii, 382.]

விதுரன்—ஓர் அரசன், தீரன், விற்பன்னன், பிரிந்தோன். [1-3: விஷாரோ நாமஶெ யீரெ ஶூதராஷாநாஜெஷி வ—க. வ. iii, 596. 4. வியார:—ஸ. அக.]

இதை—மரக்கலப்பாய், காராமணி, புதுக்கொல்லை. [1: திவா. vii, 216. 2: திவா. iv, 167. 3: திவா. v, 209.]

சிதை—வெண்ணிறத்தினள், வெண்சர்க்கரை, ஈமவிறகு. [1, 2: ஸிதா—ஸ. அக. 3: விதா—க. கோ. II, viii, 117.]

339. விதர்க்கஞ்சந் தேக மூகம் எதிர்த்தல்நே ருறல்முன் னிற்றல்
அதிட்டானம் நகர்ப்ர பாவம் தேர்க்கால்மோ கரித்த லாகும்
குதித்தல்துள் ளூதல்க டத்தல் பதித்தல்தாழ்த் துதல ழூத்தல்
பொதிர்ப்பென்ப நடுக்க மச்சம் விதிர்ப்புமப் பெயர்பொ ருந்தும்.

விதர்க்கம்—சந்தேகம், ஊகம். [1, 2: விதர்க்க: ஸம்ஶயோஹயோ: —ஆ. ஸ. iii, 89.]

எதிர்த்தல்—நேருறல், முன்நிற்றல். [1, 2: அக.]

அதிட்டானம்—நகர், பிரபாவம், தேர்க்கால், மோகரித்தல். [1-4: அயிஷ்டாநம் வக்ரவ்வாரவ்ஹாவாயஸ்ராஸநேஷ்வபி—அ. கொ. III, iii, 125. 'அயஸ்ராஸநோக்ஷணம் அயிஷ்டாநம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

குதித்தல்—துள்ளுதல், கடத்தல். [1: நா. தீ நி. 744. 2: திவா. x, 36.]

பதித்தல்—தாழ்த்துதல், அழுத்தல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 721.]

பொதிர்ப்பு-நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

விதிர்ப்பு-நடுக்கம், அச்சம். [1: திவா. ix, 80. 2: திவா. viii, 168.]

340. கதம்பகங் கடுகு கூட்டங் கதித்தல்மிக் குறலெ ழூச்சி
கதம்பந்தேன் கடம்பு கூட்டங் கடுகுவா சனையின் வற்கம்
ஒதுங்கலே பதுங்கல் செல்லல் ஒதுக்கமே நடையொ ளிப்பாம்
ததும்பல்மல் குதல்த ளம்பல் சதுக்கம்நாற் சந்தி நாற்கோண்.

கதம்பகம்—கடுகு, கூட்டம். [1: கடம்பக: — அ. கொ. II, ix, 17. 2: கடம்பகம்—அ. கொ. II, v, 40.]

கதித்தல்—மிக்குறல், எழூச்சி. [1: அக. 2: பிங். vii, 429.]

கதம்பம்—தேன், கடம்பு, கூட்டம், கடுகு, வாசனைவர்க்கம். [1: 2-4: கடம்ப: ஸர்ஷபே நீபே கடம்பம் நிகுரும்பகே —ஆ. ஸ. iii, 439. 5:]

ஒதுங்கல்—பதுங்கல், செல்லல். [1: நா. தீ. நி. 719. 2: பிங். vii, 43.]

ஒதுக்கம்—நடை, ஒளிப்பு. [1, 2: சூடா. xi, த, 22.]

ததும்பல்—நிறைதல், தளம்பல். [1: பிங். vii, 470. 2: அக.]

சதுக்கம் — நாற்சந்தி, சதுரம். [1: பிங். iv, 197. 2: அக. 1, 2: வதஷ:—ஸ. அக.]

341. சுதனென்ப மகனி ராசன் சுதாமநம் வெற்பு மேகம்
மிதவையே சோறு தெப்பம் விதாதாமந் மதனெண் கண்ணன்
பிதிர்நொடி திவலை தூளாம் பிதாமகன் பிரமன் பாட்டன்
சதுமுகன் சிநன்வி ரிஞ்சன் சதாபல மத்தி தென்னை.

சுதன்—மகன், இராசன். [1, 2: ஸுத: வுத்ரெ நுவெ—சு. ஸ. ii, 205.]

சுதாமநம்—மலை, மேகம். [1, 2: ஸுதாமா வர்வதெ ஜலெ—சு. ஸ. iii, 427.]

மிதவை—சோறு, தெப்பம். [1, 2: சூடா. xi. ட, 3.]

விதாதா—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: விதாதா ஊஹிணெ காமெ—சு. ஸ. iii, 294.]

பிதிர்—நொடி, திவலை, தூள். [1, 2: பிங். x, 805. 3: திவா. vi, 71.]

பிதாமகன் — பிரமன், பாட்டன். [1, 2: விதாமஹ: வதயொநௌ ஜநகெ ஜநகஸ்ய வ—சு. ஸ. iv, 342.]

சதுமுகன்—அருகன், பிரமன். [1: சூடா. i, 5. 2: அக.]

சதாபலம் — அத்தி, தென்னை. [1, 2: ஸதாஃல உதுஂவரெ, நாரிகெலெ—சு. ஸ. iv, 300.]

342. அதமத்தி மரங்கீழ் கேடாம் ஆதமே விருப்பம் நேயம்
துதமுத றுகைய லைப்புத் தோதகந் துயரு மூக்கோல்
வதிசேற்று நிலம்வ ழிப்பேர் வாதுவஞ் சினந்த ருக்கம்
பதிதல்தா முதல மூந்தல் பாதையே வழிகா வாயாம்.

அதம்—அத்திமரம், கீழ், கேடு. [1: சூடா. iv, 18. 2: சூடா. xi, 28. சுயஸ். 3: ஹத:—ஸ. அக.]

ஆதம்—விருப்பம், நேயம். [1, 2: அக.]

துதம்—உதறுகை, அலைப்பு. [1, 2: யுத:— ஸ. அக.]

தோதகம்—துயர், தாற்றுக்கோல். [1, 2: தொதகம் வ்யயநெ தொதெத்ரெ—சு. ஸ. iii, 373.]

வதி—சேற்றுநிலம், வழி. [1: அக. 2: திவா. v, 219.]

வாது—சபதம், தருக்கம். [1, 2: அக.]

பதிதல்—தாழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

பாதை—வழி, மரக்கலம். [1: சூடா. v, 62. 2: திவா. vii, 215.]

343. பிதாமகேச் சுரன்மு னீந்த்ரன் பெற்றவன் பிரம னுற்பேர்
பதாதிபோர் மார்க்கங் காலாள் பதாரங்காற் குறடு காற்றாள்
வதாநியன் மிகக்கொ டுப்போன் வாக்கில்வல் லவனு மாகும்
விதாரணம் பிளத்தல் கொல்லல் விதாரம்வெஞ் சமங்கி ழித்தல்.

பிதா — சிவன், அருகன், தந்தை, பிரமன். [1, 3, 4: பிங். x, 804. விதா. 2: சூடா. i, 4.]

பதாதி—போர், மார்க்கம், காலாள். [1, 2: வஷாஜிரதாநய-ஷ-யொ:—நா. ந. iii, 86. 3: வஷாஜி:—ஈ. கொ. II, viii, 66.]

பதாரம்—காற்குறடு, காற்றாள். [1, 2: வஷாந: வாஜய-ஞிவிஷ-, வாஷாவிநெ—ஈ. ஸ. iii, 567.]

வதாநியன் — மிகக்கொடுப்போன், வாக்கில் வல்லவன். [1, 2: வஷாநெ௱ா ஷாதுவாஜிநொ:—ஶா. கொ. 668.]

விதாரணம்—பிளத்தல், கொல்லல். [1: விஷாநணம் ஹெஷநெ—ஈ. ஸ. iv, 89. 2: விஷாநண—ஸ. அக.]

விதாரம்—போர், கிழித்தல். [1, 2: விஷாரொ யுயி ஷாநணெ—ஈ. ஸ. iii, 597.]

344. மதாரங்கத் தூரி யானை யானைமை துநம்வ ராகம்
உதாரனன் மனத்தோன் வள்ளல் பிரசித்தன் பெரியோ னும்பேர்
மதாலகம் நாக ணந்தி மாமலை யிருப்பை யென்ப
விதேயன்சாத் திராவ தாநி விநயவா னேவல் கேட்போன்.

மதாரம்—கத்தூரி, யானை, யானைமைதுனம், பன்றி. [1: உஷாந:—ஸ. அக. 'ஒரு வாசனைத்திரவியம்'. 2: உஷாரொ ஹஸ்தி ... — ஜெ. ந, 197. 3: 4: உஷாந:—ஸ. அக.]

உதாரன்—நல்ல மனத்தோன், வள்ளல், பிரசித்தன், பெரியோன். [1, 2, 4: உஷாரொ ஷாதுஜெஹெதாநக்ஷிணெ — ஜெ. ந, 117. 3: உஷாரொ ... வஹாதெ—நா. ந. iii, 388.]

மதூலகம்—நாகணந்தி, மாமரம், மலையிருப்பை. [1: 2: ஐய-முய: — ஸ. அக. 3: கஜி ஜெடஷிந மௌஸாகொ ஐய-முகை:—வெ. 48, 87.]

விதேயன்—சாத்திராவதானி, வினயவான், ஏவல் கேட்போன். [1: 2, 3: வியெயொ விநயஹாஹீ வவநெஷிக:—சு. கொ. III, i, 24.]

345. கதநம் பொரல்கொல் லுதல்பேசல் கதிர மம்பு கருங்காலி
நிதந மரணங் குலங்கேடாம் நிதுவ நம்மை துநம்நடுக்கம்
மதநங் கடைத லெழில்வசந்த மெழுகூ மத்தை மருட்காரை
சதபத் திரமே மயூரமரங் கொத்தி சரோச மிராசகிளி.

கதநம் — பொருதல், கொல்லுதல், பேசல். [1, 2: கஷநடி —. ஸ. அக. 3: கயநடி—ஸ. அக.]

கதிரம் — அம்பு, கருங்காலி. [1: பிங். vi, 438. 2: வஜிர:—சு. கொ. II, iv, 49.]

நிதநம் — மரணம், குலம், கேடு. [1: நியநடி — ஸ. அக. 2, 3: நியநம் கூலநாஶயொ:—சு. ஸ. iii, 378.]

நிதுவநம்—மைதுனம், நடுக்கம். [1. 2; நியவநம் ரவெ கமெ—சு. ஸ. iv, 177.]

மதநம்—கடைதல், அழகு, வசந்தம், மெழுகு, ஊமத்தை, மருட்காரை. [1: ஐயநடி—ஸ. அக. 2: 3-6: ஐஷந: ... வஸநஜுஹெஷ-யத்ருவஷிஜெகெ—ஜெ. ந. 103.]

சதபத்திரம்—மயில், மரங்கொத்தி, தாமரை, இராசகிளி. [1-4: ஶதவதூா ஊாவாடெ ஸாஜகீரஐய-ஜுஸயொ:; ஶதவதூம் தநாஜீவெ—சு. ஸ. iv, 282, 283.]

346. குதப னருக்க னக்கினிமேற் குலன்சோ தரிபுத் திரன்விருந்தோன்
அதமங் கீழா னதுகிந்தை யதரங் கீழ்கீ ழுதடீநம்
வதரம் பருத்தி பருத்திக்கா யெலும்போ டிலக்தைக் காய்மன்னும்
அதரே வழிநுண் மணல்புழுதி கதழ்வு பெருமை விசையதிகம்.

குதபன்—சூரியன், அக்கினி, மேற்குலன், சகோதரி புத்திரன், விருந்தினன். [1-5: கூதவஸூ ...; வெஶாநரெ திநகரெ தூிஜநூர-திபெள ..., ஹாமிநெயெ—சு. ஸ. iii, 434, 435.]

அதமம்—கீழானது, நிந்தை. [1, 2: அயமொ ந்ரு்ஷ்டகர்ஹ்யொ:—அ. ஸ. iii, 453.]

அதரம்—கீழ், கீழுதடு, ஈனம். [1-3: அயரஸ்து வாஓரெரெஷ்ஹீநெஃக்ஷெஷு த வாசவ்யக—ஜெ. ர, 105.]

வதரம்—பருத்தி, பருத்திக்காய், பருத்திக்கா யெலும்பு, இலந்தைக்காய். [1-4: வஊரீ கொஷிகஃஹாஸெஹ்லாஃஃவஸூம் த தயொ: ஃஜெ, வஊரஸ்து க்ஷாலாஸ்யி—அ. ஸ. iii, 577.]

அதர்—வழி, நுண்மணல், புழுதி. [1-3: சூடா. xi, த, 27.]

கதழ்வு — பெருமை, விசை, அதிகம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. ix, 40. 3: திவா. viii, 26.]

347. இதழே டுதடு பூவின்மட லெதிரி பகைஞன் முன்னிற்போன்
நிதிப ணம்பொன் சங்கபது மாதி நிறைவு மணிப்பொதுவாம்
விதியூழ் செய்கை முறைகாலம் விரிஞ்ச னியதி வகைகற்பம்
பொதியில் பொதிய மம்பலமாம் புதுமை மிகுதி யபூர்வப்பேர்.

இதழ்—பனையேடு, உதடு, பூவின் மடல். [1-3: திவா. xi, 246.]

எதிரி—பகைவன், முன் நிற்போன். [1: அக. 2: வழக்.]

நிதி—பணம், பொன், சங்கம் பதுமம் முதலியன, நிறைவு, மணிப்பொது. [1, 3: நியிஷ்ரா ஸெவயிஃஹா: வஊஸஹாஊயொ நியெ:—அ. கொ. I, i, 75. வஊ: ஸஃ: ஐதஹாஊயொ நியெஹொ:. சூதிஸஊா-ஜகாரகஃவாஊய:. "ஓஹாவஊஸு வஊஸு ஸஜொ ஓகரகஃவெள, ஓ-க நகாஜநீலாஸு வஸு நியயொ நவ."—மகேசுவரர் டீகை. 2: திவா. vi, 1. 4: அக. 5: திவா. vi, 4.]

விதி:—ஊழ்[1], செய்கை[2], முறை[3], காலம்[4], பிரமன்[5], நியதி[6], வகை[7], கற்பம்[8]. [1, 3-8: வியிஃஹவியாநயொ:; வியிவாஃகெ வ ஜெவெ வ வஜகாரெ காலகஃயொ:—அ. ஸ. ii, 245, 246. 2: வியி:—ஸ. அக.]

பொதியில் — பொதியமலை, அம்பலம். [1: அக. நி. 182. 2: திவா. v, 167.]

புதுமை—மிகுதி, அபூர்வம். [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 190.]

348. சதுக மரக்குப் பெருங்காயம் சதுரன் சமர்த்தன் பண்டிதனும்
மதுகை வீரங் கருந்தினைப்பேர் முதுவ ரமைச்சர் மூதுணர்ந்
தோர்
பதுமன் பிரம னோர்நாகம் பதுமை சிறுதேக் கிலக்குமிப்பேர்
மதுரம் விடமோர் கவியினிப்புப் பிரியம் சுவைமத் திமவிசையே.

சதுகம்—அரக்கு, பெருங்காயம். [1, 2: ஜதுகம் ஹிங்குலாக்ஷ-யோ:—ஈ. ஸ. iii, 40.]

சதுரன்—சமர்த்தன், பண்டிதன். [1, 2: வதுரௌ உக்ஷயீஉ-நௌ—வெ. 254, 22.]

மதுகை—வீரம், கருந்தினை. [1: திவா. viii, 64. 2: ஸ்ரீகஜ-ஷ்ட உயகா—வெ. 127, 112.]

முதுவர்—அமைச்சர், மூதுணர்ந்தோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 12.]

பதுமன்—பிரமன், ஓர் நாகம். [1: வத்மு—தாமரை. 'மலரோன்' போல வந்த சொல். 2: வத்மா ...; நா நாமெ—ஒ. 8, 18, 19.]

பதுமை—சிறுதேக்கு, இலக்குமி. [1: வத்மா — ஈ. கொ. II, iv, 89. 2: வத்மா—ஈ. கொ. I, i, 28.]

மதுரம்—விடம், நாற்கவியி னொன்று, இனிப்பு, பிரியம், சுவை, மத்திம இசை. [1, 3-5: உயுரம் விஷெ, உயுரஸு விரியெ ஸுஷெள ரவெஸ—ஈ. ஸ. iii, 581. 2: திவா. xii, 45. 6: பிங். vi, 319.]

349. மதத்தல் கொழுத்தல் மதங்கொள்ளல் மதித்தல் கடைதல் கணித்
தற்பேர்
விதப்பு மிகுதி மதிலுருப்பாம் விதித்தல் விதிசொல் லுதல்படைத்
தல்
மதர்ப்புக் களிப்பு மயக்கப்பேர் வதைத்தல் வருத்தப் படல்கொல்
லல்
பதுக்கை முரம்பு சிறுதிட்டை பாறை சிறுதூ றெனநாற்பேர்.

மதத்தல்—கொழுத்தல், மதங்கொள்ளல். [1, 2: அக. உஉ:]

மதித்தல் — கடைதல், கணித்தல். [1: அக. உய. 2: திவா. viii, 124.]

விதப்பு—மிகுதி, மதிலுறுப்பு. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. v, 195.]

விதித்தல்—விதி சொல்லுதல், படைத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 5.]

மதர்ப்பு—களிப்பு, மயக்கம். [1: பிங். vii, 25. 2:]

வதைத்தல் — வருத்தப்படல், கொல்லுதல். [1: வழக். 2: பிங். vii, 368.]

பதுக்கை—பரலடுத்துயர்நிலம், சிறுதிட்டை, பாறை, சிறுதூறு. [1: பிங். iv, 82. 2: திவா. v, 37. 3, 4: பிங். x, 745.]

350. சுதாக ரன்சந் திரன்கருடன் மதாணி பெரும்பூண் பொன்னாரம்
பதாகை துவச மடையாளம் சௌபாக் கியங்கூத் தின்விகற்பம்
உதாக னோர்பாம் போர்வாயு வுதாத்தன் பெரியோன் கொடையாளன்
நிதேசங் கூலி யுபயோக மாணை யளாவு தலுநேரும்.

சுதாகரன்—சந்திரன், கருடன். [1: ஸுதாகர: — ஸ. அக. 'அமுதுக்குறைவிடம்.' 2: ஸுதாஹர: — ஸ. அக. 'அமுது களவாடினோன்'.]

மதாணி—பெரும்பூண், பொன்னாரம். [1: திவா. vii, 78. 2: திவா. vii, 79. 'ஆபரணப்பொது.']

பதாகை—கொடி, அடையாளம், சௌபாக்கியம், கூத்தின் விகற்பம். [1-4: பதாகாத்வஜெ சௌபாக்யெ நாட்யகாம்ஸகெ— சு. ஸ. iii, 55. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பதாகாத்வஜெ என்னும் பாடம் காணப்படுகிறது.]

உதாகன் — ஓர் பாம்பு, ஓர் வாயு. [1, 2: உதாந: பந்நகெ, ஸமீரெ—சு. ஸ. iii, 353.]

உதாத்தன் — பெரியோன், கொடையாளன். [1, 2: உதாத்தோ தாத்ருமஹதோ:—சு. ஸ. iii, 244.]

நிதேசம்—கூலி, உபயோகம், ஆணை, அளாவுதல். [1: 2: 3, 4: நிதெஸ: ... ஸாஸநெ பரிபாஷணெ—சு. ஸ. iii, 715.]

351. சதகமிலை புட்சிறகு சகம்வீடு மூடுதலாம்
பதவிசா லோக்கியாதி பதம்நிலைசெல் வம்வழிப்பேர்
மதுரசைகிங் கிணிப்பாலை பெருங்குரும்பை முக்கிரிகை
புதையம்புக் கட்டடம்பு மறைவுபுது மையும்புகலும்.

சதநம்—இலை, பறவையின் சிறகு, சனம், வீடு, மூடுதல். [1, 2: ச்சதநம் பர்ணபத்ரயோ:—சு. ஸ. iii, 367. 3, 4; ஸதநம் ஜலஸத்மநோ:—சு. ஸ. iii, 420. இவ்விடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஜநஸத்மநோ: என்றொரு பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. 5: ச்சதநம்—ஸ. அக.]

பதவி—சாலோக்கிய முதலிய பதம், நிலை, செல்வம், வழி. [1, 3: அக. 2: பதவீ—ஸ. அக. 4: பதவீ—சு. கொ. II, i, 15.]

மதுரசை—கிங்கிணிப்பாலை, பெருங்குரும்பை, முந்திரிகை. [1-3: மதுரஸா து மூர்வாயாம் த்ராக்ஷாதுக்திகயோரபி — சு. ஸ. iv, 332.]

புதை—அம்புக்கட்டு, உடம்பு, மறைவு, புதுமை. [1, 4: திவா. xi, 172. 2: திவா. ii, 165. 3: சூடா. xi, த, 9.]

352. வெதநமவாத் துயர்பாவம் பலமிலா முயற்சி
விபத்தசுப மபாக்யபலம் காமாதி தோடம்
குதபம்வாத் தியந்தருப்பை நடுப்பகலி னோர்மு
கூர்த்தமெள்ளுப் பசுவாட்டுக் கம்பளமூ விருபேர்
சதமிலைநூ றிறகுநிச்சந் துணியங்கத் தமாலம்
ததம்நிறைந்த தகன்றதுதந் திரிக்கருவி யென்ப
நதம்நிலையா மடுக்கடலா ஞறுதொநி வளைவாம்
நதிகாந்த மென்பநீர்க் கடம்புநொச்சி கடலே.

வெதநம்—அவா[1], துயர்[2], பாபம்[3], பயனிலா முயற்சி[4], விபத்து[5], அசுபம்[6], அபாக்கிய பலம்[7], காமாதி தோடம்[8]. [1, 3-8: வ்யஸநம் நிஷ்ப்ரயோஜநே; தைவாநிஷ்டபலே ஸக்தௌ ஸ்ரீவாந்த்யாஶுபயோரிஷ்டே, பாபே விபத்தாவஸாநே—சு. ஸ. iii, 400, 401. 2: வ்யஸநம்—ஸ. அக.]

குதபம்—வாத்தியம், தருப்பை, நடுப்பகலின் ஓர் முகூர்த்தம், எள், பசு, ஆட்டுக்கம்பளம். [1-3, 5, 6: குதபஸ்து மத்ஸ்வர்ணவாத்யயோ:; ... கவி, ... குஶே மேஷலோமகம்பலே—சு. ஸ. iii, 434, 435. 4: குதப: ..., ... திலயோ:—நா. ர. iii, 289.]

சதம்—இலை, நூறு, இறகு, நித்தியம், துணியங்கப்புதல், தமாலம். [1, 3, 5, 6: சத: பத்ரே பதத்ரே ச ஸ்ரீவர்ணதமாலயோ:—சு. ஸ. ii, 222. 2: ஶதம்—ஸ. அக. 4: நா. தீ. நி. 607.]

ததம் — நிறைந்தது, அகன்றது, தந்திரிக்கருவி. [1-3: ததம் வீணாதிவாத்யே ஸ்யாத்ததோ வ்யாப்தே ... வ்யயௌ — சூ. ஸ. ii, 167.]

நதம்—நிலையா மடு, கடல், ஆண் ஆறு, தொனி, வளைவு. [1-4: நதோ வஹந்ஜ்ஜல நிநதே — சூ. ஸ. ii, 224. ஜல்தி: என்பதற்குக் குளம் ஏரி கடல் என்னும் பொருள்கள் உண்டு. 5: நதம் குப்ஜமவா-வக்ரே—ஶா. கொ. 570.]

நதிகாந்தம் — நீர்க்கடம்பு, நொச்சி, கடல். [1-3: நதீகாந்தா நிர்குண்டீ நிவஜலாம்புஷ—சூ. ஸ. iv, 111.]

353. பதமடையா ளஞ்சோறு வாக்கியஞ்சொல் கீதப்
பாட்டிடங்கா லங்கிரணம் பசைவுசுவர்க் காதி
பதமடையும் பதவிநிபம் நிச்சயமுத் தியோகம்
பண்டங்கா லின்குறிகால் வழியறுகு காத்தல்
மதமிடும்பு களிப்புக்கள் பூசிதமிந் திரியம்
மான்மதஞ்சம் மதங்கருத்துக் கயமதஞ்சண் மதப்பேர்
விதம்வகையா னையினுணவு கூலிசெய்கை விதியாம்
விதிதமுடம் படப்பட்ட தறியப்பட் டதுமே.

பதம்—அடையாளம்[1], சோறு[2], வாக்கியம்[3], சொல்[4], கீதப் பாட்டு[5], இடம்[6], காலம்[7], கிரணம்[8], பசைவு[9], சுவர்க்கம் முதலிய பதம்[10], அடையும் பதவி[11], நிபம்[12], நிச்சயம்[13], உத்தியோகம்[14], பண்டம்[15], காலின் குறி[16], கால்[17], வழி[18], அறுகு[19], காத்தல்[20]. [1, 3, 4, 6, 12-17, 20: பதம் ஸ்தாநே ... ஶப்தே வாக்யேऽங்க்ரவஸ்துநோ:; த்ராணே பாதே பாதசிஹ்நே வ்யவஸாயாபதேஶயோ: — சூ. ஸ. ii, 225, 226. வ்யவஸாய: நிச்சயம் உத்தியோகமென்னும் இரண்டு பொருளையுந் தரும். 2, 7, 9, 18: திவா. xi, 327. 18: பத:—ஸ. அக. 5, 11, 19: அக. 8: பதம் ..., ...; ... பதம்ஶூ: கிரணே பதம்:—கீ. உ, 8. 10: இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்—குறள். பரிமே.]

மதம்—கர்வம்[1], களிப்பு[2], கள்[3], பூசிதம்[4], வீரியம்[5], கத்தூரி[6], சம்மதம்[7], கருத்து[8], யானைமதம்[9], அறுவகைச்சமயம்[10]. [1-3, 5, 6, 9: மதோ ரேதஸ்யஹங்காரே மத்யே ஹர்ஷேபதாநயோ:, கஸ்தூரிகா-யாம் — சூ. ஸ. ii, 228. 4, 7: மதம் தத ஸம்மதேऽர்சிதே—சூ. ஸ. ii, 182. 8, 10: மதம்—ஸ. அக.]

விதம் — வகை, யானையின் உணவு, கூலி, செய்கை, விதி. [1-5: விதம் ப்ரகாரே ஹஸ்த்யந்நே வேதநே ... — சூ. ஸ. ii, 245. விதி

என்னும் தாது 'செய்' என்று பொருள்படும். ஸித்தி என்றற்கு முடித்தல் பூர்த்திசெய்தல் முதலிய பொருள்கள் உண்டு.]

விதிதம்—உடம்படப்பட்டது, அறியப்பட்டது. [1, 2: விதிதௌ ஜ்ஞாதஸம்ப்ரதிஜ்ஞாதௌ—நா. ர. iii, 200.]

354. வதரைவரா கிப்புதல்சிற் றரத்தைவிண்டுக் கிராந்தி
மதுபன்னி யெனலவிரி பெருங்குமிழ்சீந் தியுமாம்
கதளிபிலந் தனிலிருக்கு மைந்நான்கங் குலமான்
காற்றூடி வாழைவிரு துக்கொடியு மேற்கும்
சதியுரோ கிணிநாள்வஞ் சகம்வீட்டி னிறப்புத்
தாளவொத்துச் சிவதேவி பதிவிரதை யென்ப
திதிநிலைபே றிருப்புமரி யாதைபிர தமையா
தியதிதிகண் டகம்புரத்த லசுரரைப்பெற் றவள்பேர்.

வதரை — வராகிப்புதல், சிற்றரத்தை, விண்டுக்கிராந்தி. [1: விஷ்வக்ஸேநப்ரியா க்ருஷ்டிர்வாராஹீ பதரேத்யபி — அ. கோ. II, iv, 151. 2, 3: பதரா ஸ்யாத்ஸநாபர்ண்யாம் விஷ்ணுக்ராந்தௌஷதாவபி —அ. வ. iii, 576.]

மதுபன்னி—அவிரி, பெருங்குமிழ், சீந்தி. [1: நீலீ ... மதுபர்ணிகா—அ. கோ. II, iv, 94. 2: மதுபர்ணிகா — அ. கோ. II, iv, 35. 3: ஜீவந்திகா ... மதுபர்ண்யபி— அ. கோ. II, iv, 83.]

கதளி—பிலத்திலிருக்கும் இருபதங்குலமான், காற்றூடி, வாழை, விருதுக்கொடி. [1: கதலீ தது பிலே ஸேதே ம்ருகோऽஷ்டாத்வங்குலோ மதஹ்; நீலாக்ரரோமாமலிநஸ்ருக்ஸா விம்ஶத்யங்குலாயதா — வை. 66, 35. 2: அக. 3, 4: கதலீ ... ரம்பாயாம் வைஜயந்த்யாம் ச —அ. வ. iii, 627.]

சதி—உரோகிணி நட்சத்திரம், வஞ்சகம், வீட்டின் இறப்பு, தாளவொத்து, பார்வதி, பதிவிரதை. [1, 4: பிங். x, 441. 2: சூடா. xi, த, 6. 3: மதி:—ஸ. அக. 5, 6: ஸதீ பதிந:; காத்யாயந்யாம் ச ஸாத்வ்யாம் ச — அ. வ. ii, 202, 203.]

திதி—நிலைபேறு[1], இருப்பு[2], எல்லை[3], பிரதமை முதலிய திதி[4], கண்டனம்[5], காத்தல்[6], அசுரரைப் பெற்றவள்[7]. [1, 2, 6: ஸ்திதி:—ஸ. அக. 2, 3: ஸ்தாநமர்யாதயோ: ஸ்திதி:—நா. ர. ii, 164. 4: திதி: ஸ. அக. 5, 7: திதிர்தைத்யமாதரி வண்டநே—அ. வ. ii, 169.]

355. யதியோர்தா ளப்பிரமா ணம்மொடுக்கஞ் சந்நி
யாசிசெய்யு ளின்மோனை சிதேந்திரிய னென்ப
அதிகமுழ தியமிகுதி சிரேட்டமேற் றமுமாம்
அதிகார மிக்கசெயல் பண்பு நூல் வகுப்பு
அதிதிசிராத் தத்தொவ்வாத் திதிகௌரி பூமி
அமரரையீன் றாள்விருந்தி னன்குசசுத் தநன்பேர்
மதுநீர்பால் பூந்தேன்றே னிருப்பைப்பூ வின்கள்
வசந்தருதுச் சித்திரைமா தங்கள்ளோ ரசுரன்.

யதி—ஓர் தாளப்பிரமாணம், ஒடுக்கம், சன்னியாசி, செய்யுளின் மோனை, சிதேந்திரியன். [1, 4: 𑌯𑌤𑌿𑌃 — ஸ. அக. 2, 3, 5: 𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌤𑍌 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌷𑍌 — சு. வ. ii, 186.]

அதிகம்—இலாபம், மிகுதி, சிரேட்டம், ஏற்றம். [1: அக. 2-4: 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌃—ஸ. அக.]

அதிகாரம்—மிக்க செயல், பண்பு, நூல்வகுப்பு. [1: நா. தீ. தீ. 763. 2: அக. 3: 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃—ஸ. அக.]

அதிதி—சிராத்தத்துக்கு ஒவ்வாத் திதி, பார்வதி, பூமி, தேவரைப் பெற்றாள், விருந்தினன், குசன்புத்திரன். [1: அக. 2-4: 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿, 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃 — சு. வ. iii, 233. 5, 6: 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁—ஜை. ய, 14.]

மது—நீர்[1], பால்[2], பூந்தேன்[3], தேன்[4], இருப்பைப்பூவின் கள்[5], வசந்த ருது[6], சித்திரைமாசம்[7], கள்[8], ஓர் அசுரன்[9]. [1-4, 6-9: 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇 …; 𑌮𑌧𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍇 — சு. வ. ii, 240, 241. 5: 𑌮𑌧𑍁 — சு. கொ. II, x, 41.]

356. விதுதமுத றுவதலைப்ப தொடுவிடப்பட் டதுமாம்
விதுரம்வச்சி ராயுதம்வி கலக்துயர்வி யோகம்
பதுமமோர் வியூகமிப முகப்புகரோர் பேரெண்
பங்கயமோர் முடியுறுப்போர் நிதிசோதி நாட்பேர்
மதுரைசத புட்பைசத புப்பிமுந் திரிகை
மாகரத் தொன்றுபெருங் குரும்பையதி மதுரம்
சுதையமிர்தங் காடிநீர் மகள்கங்கை பூச்சுச்
சுடுசுணஞ்செங் கல்சதுரக் கள்ளிபெருங் குரும்பை.

விதுதம்—உதறுவது, அலைப்பது, விடப்பட்டது. [1: வியாதழ—ஸ. அக. 2, 3: வியாதம் கம்பிதே த்யக்தே—சு. ஸ. iii, 289.]

விதுரம்—வச்சிராயுதம், கலக்கம், துயர், வியோகம். [1: விதுரம்—சு. கொ. I, i, 50. 2, 4: வியாரம் ஸம்ப்ராந்த விச்லேஷ விகலே—சு. ஸ. iii, 598. 3: வியாரழ—ஸ. அக.]

பதுமம் — ஓர் வியூகம்[1], யானைமுகப்புள்ளி[2], ஓர் பேரெண்[3], தாமரை[4], ஓர் முடியுறுப்பு[5], ஓர் நிதி[6], சுவாதி நட்சத்திரம்[7]. [1-4, 6: பத்மோ வ்யூஹ நிதௌ ..., ஸம்க்யாபேதோ: பத்மிஹஸ்திநோ—சு. ஸ. ii, 321. 5: திவா. vii, 82. 7: பத்ம:—ஸ. அக.]

மதுரை—சதபுட்பை, சதபுப்பி, முந்திரிகை, மாநகரத்தொன்று, பெருங்குரும்பை, அதிமதுரம். [1-6: மதுரா மதுராவத்யாம் யஷ்டிமதூகயோ, மதுகுக்குடிகாயாம் ச மிச்ரேயா சதபுஷ்பயோ:—சு. ஸ. iii, 582.]

சுதை—அமிர்தம்[1], காடி[2], நீர்[3], மகள்[4], கங்கை[5], பூச்சு[6], சுடுசுண்ணச்சாந்து[7], செங்கல்[8], சதுரக்கள்ளி[9], பெருங்குரும்பை[10]. [1, 5, 6, 8-10: ஸுதா மஜ்ஜிகாஸ்நுஹ்யோ லேபாம்ருதமூர்வாஸு இஷ்டகே—சு. ஸ. ii, 252. 2: 3: ஸுதா — ஸ. அக. 4: ஸுதா — பிங். 176, 79. 7: ஸுதா—ஸ. அக. திவா. vi, 67.]

357\. பதங்கம்விட்டில் கடாயத்ர வியம்புள்வெள் ளிரதம்
பதார்த்தம்பண் டத்திரவி யம்பதத்தின் பொருட்பேர்
விதண்டையோ ரிலைக்கறிவீண் டருக்கமனோ சிலையாம்
விதாரியோர் கோய்சிற்று மல்லிவெள்ளீ றிலுமாம்
நிதம்பம்பெண் ணின்முனரை கடித்தலந்தாழ் வரைப்பேர்
நிதாகமுதிர் வேனிற்கா லம்வெயர்வு வெப்பம்
உதும்பாஞ்செங் குட்டம்வீட் டின்முனடை வாயி
லுறுதிண்ணை யத்திமர மெருக்குத்தாம் பிரமே.

பதங்கம்-விட்டில், கடாயத்திரவியம், பறவை, பாதரசம். [1, 3, 4: பதங்க: ... பக்ஷிணா:; பாரதே சலபே — சு. ஸ. iii, 115, 116. 2: அக. பதங்கம்வைத்த சரக்கு.]

பதார்த்தம் — பண்டம், திரவியம், பதத்தின் பொருள். [1-3: பதார்த்த:—ஸ. அக. 'திரவியம்' என்னும் பொருளில் பதார்த்தம் தருக்க நூல் வழக்கு.]

விதண்டை — ஓர் இலைக்கறி, வீண்தருக்கம், மனோசிலை. [1-3: விதண்டா கஷ்ஸாகெ ஸியாஹ்வெ, ... வாஉஹெஷெ—க. வ. iii, 176.]

விதாரி — ஓர் நோய், சிற்றுமல்லி, வெள்ளீறில். [1-3: விதாரீ ரொமஹெஷெ ஸ்ஹாதாவஸீக்ஷமநுயொ:—க. வ. iii, 597.]

நிதம்பம்—பெண்ணின் முன் அரை, கடித்தலம்; தாழ்வரை. [1-3: நிதஃ: கபிஹொயஷொ:, ஸியா: வஸூாதுடெள — க. வ. iii, 440. நிதஃ: ...; ஸியா: வஸூாதுடாவஜெ: கடிகெ கபிஶாதுகெ— ஜெ. வ, 12, 13. தமிழ் வழக்கில் நிதம்பம் பெண்ணின் முன் அரையாகிய அல்குலையே குறிக்கும்.]

நிதாகம்—முதிர்வேனிற் காலம், வெயர்வு, வெப்பம். [1-3: நிதா-வொ ஸ்ரீஷ்காலெ ஸ்ஹாஉஷ்வெஉா ஃஷநாஸவி—ஜெ. வ, 8.]

உதும்பரம் — செங்குட்டநோய், வீட்டின் முன் நடை, வாயிற் றிண்ணை, அத்திமரம், எருக்கு, தாம்பிரம். [1-4, 6: உஊஃஸ: கஷ்டஹெஷெ ஜெஹவ்ஹாஂ ... தரொஉ; உஊஃஸஂ தாஜெ — க. வ. iv, 242, 243. 5: அக.]

358\. விதாநமவ சாந்தநமர்ச்சனைவகையு பாயம்
வேள்விமக வினைமந்தஞ் சூனியமேற் கட்டும்
விதாநம்யானைக்கவளம் விதிசிவ கோடி
விடுதிவன்மம் வித்தாரந் துச்சம்நடாத் துதற்பேர்
நிதாநமுற்கா ரணந்தூய்மை யதார்த்தமுடி விரப்போர்
நியமம்பிதி மறைத்துக்கொள் பொருள்கன்றின் கயிறும்
வதூவசிதை நன்னுறி சீதேவிப் பூடு
மணவாளப்பெண்மனைவி புதுமணப்பெண் ணெனுமே.

விதாநம்—அவசரம்[1], தனம்[2], அர்ச்சனைவகை[3], உபாயம்[4], யாகம்[5], யாககாரியம்[6], மந்தம்[7], சூனியம்[8], மேற்கட்டும் விதானம்[9], யானைக்கவளம்[10], விதி[11], சிவகோடி[12], விடுதி[13], வன்மம்[14], வித்தாரம்[15], துச்சம்[16], நடாத்துதல்[17]. [1, 5-9, 15, 16: விதாநஂ கஉகெ யஜ்ஞெ விஸ்தாரெ க்ரதுகா-கூாணி, தாஜெ ஊெ ... ஶூநாவஸரயொரவி — க. வ. iii, 406. 2-4, 10, 11, 14, 17: வியாநஂ ஹஸ்திகவஜெ வெூரணெஹ்யூஷெ யதெ; வெதநாவாயவியிஷ ... வெரகாணி — க. வ. iii, 409, 410. 12: அக. 'கூட்டம்.' 13: அக.]

நிதாநம் — முற்காரணம்[1], தூய்மை[2], யதார்த்தம்[3], முடிவு[4], இரப்பு[5], ஓர் நியமம்[6], நிதி[7], மறைத்துக்கொள் பொருள்[8], கன்றின் கயிறு[9]. [1: நிதாநம் த்வாதிகாரணம் — ஸ. கோ. I, iv, 28. 2, 4, 5, 9: நிதாநம் ... ஶுத்தௌ தபஸ: பலயாசநே, வத்ஸதாம்நி அவஸாநே ச — ஸ. ஸ. ii, 379. 'தவத்தின் பலனை யிரத்தல்' என்று பொருள் படும் வாக்கியம் இங்கு இரப்பு என்னும் பொருள் மாத்திரம் தந்தது போலும். 3: அக. 6: அஷ்டாங்கயோகத்தின் ஓர் அங்கமாகிய நியமவகைகளுள் ஒன்று — ஈஶ்வரப்ரணிதாநம். 7, 8: நிதாநம் — ஸ. அக. நிதாநம் ஸஞ்சயகோஶோ நாம நிதி: — வை. 14, 119.]

வதூ — வனிதை, நன்னாறி, சீதேவிப்பூடு, மணவாளப்பெண், மனைவி, புதுமணப்பெண். [1-6: வது: வத்வாம் ஸ்நுஷாநார்யோ: ஸ்ப்ருக்காஶாரிவயோரபி, நவவிவாஹிதாயாம் ச — ஸ. ஸ. ii, 244. சீதேவிப் பூடு ஶாரிவா என்பதன் பொருள். நாகப்பூ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்நுஷா — மாட்டுப்பெண், அதுவே மணவாளப்பெண்ணாதல் வேண்டும்.]

359. பதநம் விழுதல் பேணுதல் நழுவுதல்
இதமநு கூலமும் ஞானமு மிட்டமும்
கதரமீ ரரிவாள் வெண்கருங் காலி
மதிதம்நீர் விடாமோர் கடையப் பட்டதே.

பதநம் — விழுதல், பேணுதல், நழுவுதல். [1, 3: பதந: — ஸ. அக. 2: அக.]

இதம் — அநுகூலம், ஞானம், இட்டம். [1: ஹிதம் பத்யே — ஸ. ஸ. ii, 208. 2: ஐதம் ... ஜ்ஞாநேऽபி — நா. ர. ii, 180. 3: ஹிதம் — ஸ. அக.]

கதரம் — ஈரரிவாள், வெண்கருங்காலி. [1, 2: க்ஷுர: ஶ்வேதவஹ்நி- ரே க்ரகச ... — ஸ. ஸ. iii, 522.]

மதிதம் — நீர் விடா மோர், கடையப்பட்டது. [1, 2: உதஶ்விதம் நிர்ஜல- கோரஸே வ்ராலோடித ... — ஸ. ஸ. iii, 276.]

360. உதிதஞ் சொலப்பட் டதுதோன் றுவதாம்
அதிமுத் தகங்குருக் கத்தி திமிசு
மிதுந மாண்பெண் ணிணைவோ ரிராசி
உதய முதயவெற் புயர்ச்சி தோற்றமே.

உதிதம் — சொல்லப்பட்டது, தோன்றுவது. [1, 2: உதிதௌ கதி2தோதி3தௌ — வை. 254, 10.]

அதிமுத்தகம் — குருக்கத்தி, திமிசு. [1: அதிமுக்த: — அ. கோ. II, iv, 72. 2: அதிமுக்தக: — அ. கோ. II, iv, 26. 'திமிசு' என்பர்.]

மிதுனம் — ஆண்பெண் இணைவு, ஓர் இராசி. [1, 2: ஸ்த்ரீபும்ஸௌ மிது2நம் த்3வந்த்3வம் ராஶ்யந்தரே — அ. ஸ. iii, 392.]

உதயம் — உதயகிரி, உயர்ச்சி, தோற்றம். [1-3: உத3ய: பூர்வஶைலே ஸ்யாத் ஸமுந்நதாவுத்பத்தௌ — நா. ம. iii, 318.]

361. சுதரிசன மாலின்சக் கிராயுதம்நற் காட்சி
நிதரிசன மோரணியு தாரணஞ்செவ் வையுமாம்
கிதியவனி குறைவுவீ டோர்பேரெண் ணும்பேர்
கதைதண்டா யுதங்கட்டுக் கதைசொல்லு மாமே.

சுதரிசனம் — திருமாலின் சக்கிராயுதம், நற்காட்சி. [1: ஸுத3ர்ஶந: விஷ்ணோஶ்சக்ரே — அ. ஸ. iv, 205. 2: ஸுத3ர்ஶநம் — ஸ. அக.]

நிதரிசனம் — ஓர் அணி, உதாரணம், செவ்வை. [1: நித3ர்ஶநா — ஸ. அக. 2, 3: நித3ர்ஶநம் — ஸ. அக.]

கிதி — பூமி, குறைவு, வீடு, ஓர் பேரெண். [1-3: க்ஷிதிர்வாஸே க்ஷிதிர்நாஶே ... க்ஷயே — மே. த, 10. 4: அக. 'பத்துலக்ஷங்கோடா கோடி'.]

கதை — தண்டாயுதம், கட்டுக்கதை, சொல். [1: க3தா3 — ஸ. அக. 2: ப்ரவஹ்லிகா க3தா2 — அ. கோ. I, vi, 6. 3: க3தா2 — ஸ. அக.]

362. பதத்திரி பறவைநா ராச பாணமாம்
அதிர்ப்பென லார்ப்பரிப் பச்சங் கம்பிதம்
கதுப்பென லாண்மயிர் பெண்மயி ரொடுகவுள்
புதைத்தல்சே மித்தலாழ்த் துதல்ம றைத்தலே.

பதத்திரி — பறவை, நாராசபாணம். [1: பதத்ரி — அ. கோ. II, v, 33. 2: பதத்ரி — ஸ. அக.]

அதிர்ப்பு — ஆர்ப்பரிப்பு, அச்சம், நடுக்கம். [1: திவா. x, 178. 2: திவா. viii, 168. 3: திவா. ix, 80.]

கதுப்பு — ஆண்மயிர், பெண்மயிர், கவுள். [1-3: சூடா. xi, த, 22.]

புதைத்தல்—சேமித்தல், ஆழ்த்தல், மறைத்தல். [1: சூடா. ix, 34. 2, 3: அக.]

363. முத்தக மென்ப கோரை தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள்
வித்தகன் புலவன் ஞானி யுத்தவம் விழாவேள் வித்தி
பத்ததி வழியொ ழுங்காம் பத்தர்நீர்ப் பத்தல் நேயர்
உத்தமம் முதன்மை நன்மை யுத்துங்க முயர்ச்சி மேன்மை.

முத்தகம்—கோரை, தனிநின்று முடியுஞ் செய்யுள். [1: முஸ்த-கம்—அ. கொ. II, iv, 159. 2: முக்தகம்—ஸ. அக.]

வித்தகன்—புலவன், ஞானி. [1: அக. ‘அறிஞன்’. 2: அக. ‘வித்தகம் - ஞானம்’.]

உத்தவம்—விழா, யாகத்தீ. [1, 2: உத்ஸவ: ...; உத்ஸவே க்ரது-வஹ்நௌ—அ. ஸ. iii, 688, 689.]

பத்ததி — வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: பத்ததி: வீதி பங்க்தௌ ச —அ. ஸ. iii, 269.]

பத்தர் — நீர்ப்பத்தல், நேயர். [1: பிங். vi, 592. 2: பக்த: — ஸ. அக.]

உத்தமம்—முதன்மை, நன்மை. [1: உத்தம: — அ. கொ. III, i, 57. 2: உத்தமம்—ஸ. அக.]

உத்துங்கம் — உயர்ச்சி, மேன்மை. [1: உத்துங்கம் — ஸ. அக. 2: அக.]

364. சத்தமன் சிரேட்டன் மேலோன் சத்தித்த லொலித்தல் கக்கல்
சுத்தங்கே வலந்தூய் தென்ப சுத்திகை யகலிப் பிப்பேர்
நத்தமூ ரிரவி ருட்டாம் நத்துமூக் கொற்றி சங்கு
உத்தர மேல்சி ரேட்டம் வடாதெதி ருரைவ டக்கே.

சத்தமன்—சிரேட்டன், மேலோன். [1, 2: ஸத்தம: ஸ்ரேஷ்டபூஜ்யயோ:—அ. ஸ. iii, 466.]

சத்தித்தல்—ஒலித்தல், கக்கல். [1: ஶப்த் — ஸ. அக. 2: ஶர்த் —ஸ. அக.]

சுத்தம்—கேவலம், தூய்து. [1, 2: ஶுத்த: கேவலபூதயோ: —அ. ஸ. ii, 248.]

சுத்திகை—அகல், இப்பி. [1: திவா. vii. 267. 2: ஶுக்திகா—ஸ. அக.]

நத்தம் — ஊர், இரா, இருட்டு. [1, 3: சூடா. xi, த, 11. 2: நக்தம்—சு. கொ. III, iv, 6.]

நத்து—மூக்கொற்றி, சங்கு. [1, 2: அக.]

உத்தரம் — மேல், சிரேட்டம், வடக்கி னுள்ளது, எதிருரை, வடக்கு. [1-4: உத்தரம் ப்ரவரோர்த்வயோ:; உதீச்யப்ரதிவசஸோ: —சு. ஸ. iii, 517, 518. 5: திவா. v, 11. உத்தரா—சு. கொ. I, iii, 2.]

365\. முத்தன்சங் கரன்று றந்தோன் வைரவ னருகன் மூடன்
துத்தியுண் பனபட த்தின் பொறிசுணங் கோர்பு தற்பேர்
முத்திமோ சநமோக் கப்பேர் முத்தொரு மணிபி ரீதி
பித்திகை பல்லி வச்ரம் சதாவரி கருமு கைப்பேர்.

முத்தன்—சங்கரன், துறந்தோன், வைரவன், அருகன், மூடன். [1: அக. 2: ருக்த:—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 27. 4: சூடா. i, 3. 5: ருக்ஷோ ருக்ஷே—சு. ஸ. ii, 242.]

துத்தி — உண்பன, படத்தின் பொறி, சுணங்கு, ஓர் புதல். [1-3: திவா. xi, 309. 4: அக.]

முத்தி — மோசனம், மோட்சம். [1, 2: முக்திர்மோசநமோக்ஷ-யோ:—சு. ஸ. ii, 184.]

முத்து — ஒரு மணி, பிரீதி. [1: முக்தா மௌக்திக ... — சு. ஸ. ii, 184. 2: முத்ப்ரீதி ... ருஜோ—சு. ஸ. ii, 242.]

பித்திகை—பல்லி, வச்சிரம், சதாவரி, கருமுகை. [1: பித்திகா—ஸ. அக. 2, 3: பித்திகா த்ரு ஶதாவர்யாம் வஜ்ரே—நா. ர. iii, 29. 4: அக. 'சிறுசண்பகம்.']

366\. மத்திகை விளக்கின் றண்டு குதிரைச்சம் மட்டி யென்ப
உத்திர மரங்கல் லாற்செய் திடும்விட்ட மோர்கா ளும்பேர்
வத்திர முகஞ்சே லைப்பேர் வத்துபல் பொருளான் மாதி
பத்திரன் சிரேட்டன் சாது வுக்கிர னிராம பத்ரன்.

மத்திகை—விளக்குத் தண்டு, குதிரைச் சம்மட்டி. [1: திவா. vii, 193. 2: திவா. vii, 47.]

உத்திரம்—மரங் கல்லாற் செய்திடும் விட்டம், ஓர் நட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 88. உ த்தரஷாடா—ஸ. அக.]

வத்திரம்—முகம், சேலை. [1: வக்த்ர — சு. கொ. II, vi, 89. 2: வஸ்த்ர—சு. கொ. II, vi, 115.]

வத்து — பல்பொருள், ஆன்மா முதலியன. [1, 2: வஸ்து — ஸ. அக.]

பத்திரன்—சிரேட்டன், சாது, வீரபத்திரன், இராமபத்திரன். [1-4: ஸ்ரேஷ்டா ஸாது ... வீரபத்ர ...; ... ஸ்ரேஷ்டா வாசூவவத்ஸ்ஷ்லா- யாமோ:—வி. ஸ்ரு. ரு, 55, 56.]

367\. மித்திர னிரவி நண்பன் வித்தையே கல்வி ஞானம்
சத்திரை கொத்த மல்லி சதபுப்பி யாம்பி முப்பேர்
அத்தோர்சா ரியைசி வப்போ டரையிற்பட் டிகைதைப் பென்ப
தத்துப்பாய்த் தவமி ருத்தாம் தத்தைமுன் பிறந்தாள் கிள்ளை.

மித்திரன்—சூரியன், நண்பன். [1, 2: மித்ரம் ஸகா ஸவிதா மித்ரா திவாகரோ—சு. வ. ii, 437.]

வித்தை—கல்வி, ஞானம். [1, 2: வித்யா—ஸ. அக.]

சத்திரை—கொத்தமல்லி, சதபுப்பி, ஆம்பி. [1-3: ஛த்ரா உயாமி- கௌஷயௌ, யாநகே வ ஸிலிந்த்ர வ—சு. வ. ii, 411.]

அத்து—ஓர் சாரியை, சிவப்பு, அரைப்பட்டிகை, தைப்பு. [1: நன். 244. 2-4: பிங். x, 28.]

தத்து—பாய்த்து, அவமிருத்து. [1, 2: அக.]

தத்தை—முன்பிறந்தாள், கிளி. [1, 2: பிங். x, 578.]

368\. இத்துமம் வசந்தங் காமம் காட்டமோர் சமித்து மேற்கும்
சத்வரம் விசைவேள் வித்தீத் தானமகாற் சக்தி முற்றம் [லும்
இத்வரன் கயவன் நீயோன் வழிச்செல்வோ னிலம்பாட் டோ
அத்தைமுன் னிலைய சைச்சொல் பிதாவுடன் பிறந்தா ளாசாள்.

இத்துமம்—வசந்தம், காமம், விறகு, ஓர் சமித்து. [1: வஷ்ட காலோத்வீதம்ஃ — வெ. 24, 175. 2: 3, 4: சு. கொ. II, iv, 13.]

சத்வரம்—விசை, வேள்வித்தீத்தானம், நாற்சந்தி, முற்றம். [1: ஸத்வரம்—சு. கொ. I, i, 68. 2-4: ஸ்தண்டிலாஜிரயோ: க்லீபம் சத்வரம் நா சதுஷ்பதே — நா. ர. iii, 369.]

இத்வரன் — கயவன், தீயோன், வழிச்செல்வோன், வறியன். [1-4: இத்வர: க்ரூரகர்மணி, பதிகே ஷாந்தியே நீசே — சு. ஸ. iii, 516.]

அத்தை — முன்னிலையசைச் சொல், பிதாவுடன் பிறந்தாள், ஆசாள். [1: நன். 440. 2: அக. 3: திவா. ii, 114.]

369. சுத்தாந்த மிராணி வாச மேகாந்த மிராச மன்றம்
முத்தாப லம்மி சங்கம் பழங்கருப் பூர முத்தாம்
வித்தாரம் படர்ச்சி கொம்பர் விபுலமோர் கவிவிற் பக்கம்
உத்தாலம் விசைகு ரங்கு சிரேட்டமுற் கடங்க ராளம்.

சுத்தாந்தம்—இராணிவாசம், ஏகாந்தம், இராசமன்றம். [1, 2: ஸுத்தாந்தஸ்தாந: ஸ்த்ரீகாரே ரஹ:கக்ஷாந்தரேஷ்வபி ச — வை. த, 162. 3:]

முத்தாபலம் — இசங்கம்பழம், கர்ப்பூரம், முத்து. [1-3: முக்தாபலம் லவலீபலே மௌக்திகே கனஸாரகே—சு. ஸ. iv, 297.]

வித்தாரம்—படர்ச்சி, கொம்பு, அகலம், நால்வகைக் கவியி லொன்று, விற்பன்னம். [1-3: விஸ்தார: — ஸ. அக. 4: திவா. xii, 45. மற்றைக்கவிகள் ஆசு மதுரம் சித்திரம். 5: அக.]

உத்தாலம்—விசை, குரங்கு, சிரேட்டம், மதம், பயங்கரம். [1-5: உத்தாலஸ்த்வரிதே கபௌ; ஶ்ரேஷ்டே கடகராலயோஷு—சு. ஸ. iii, 620, 621.]

370. வத்த மாகஞ் சுவத்திகமா மணக்குச் சராவம் நிகழ்காலம்
துத்தம் நிறைப்ப தோரிசைதீ பாலு மயிற்றுத் தமுழைம்பேர்
பித்த முறிவோர் பிணிமயக்கம் பித்தன் மகேச னுன்மத்தன்
மத்தந் தலையுங் மத்தமதர்ப் புகப்பு மதங்கொள் யானையுமே.

வத்தமாகம் — சுவத்திக முத்திரை, ஆமணக்கு, பாத்திரமூடி, நிகழ்காலம். [1-3: வர்த்தமானோ ... ஸ்வஸ்திகே ... ; ... ஶராவே ச— சு. ஸ. iv, 189, 190. 4: வர்த்தமான:—ஸ. அக.]

துத்தம் — நிறைப்பது, ஏழிசையி னொன்று, நெருப்பு, பால், மயிற்றுத்தம். [1, 4: ஊபூர்ணம் க்ஷீரே வஹ்நிதேவ — ஸ. வ. ii, 238. 2: திவா. x, 153. மற்றை யிசைகள் குரல், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம். 3, 5: தபூர்த்யாம் தப்யஜேநே — ஸ. வ. ii, 214.]

பித்தம்—துண்டு, முப்பிணியு ளொன்று, மயக்கம். [1: ஷித்தம்— ஸ. அக. 2: பித்தம்—ஸ. அக. மற்றையன வாதம் சிலேட்டுமம். 3: திவா. viii, 151.]

பித்தன்—சிவன், உன்மத்தன். [1: திவா. i, 1. 2: அக. நி. 170.]

மத்தம்—தலை, வெறி, மதர்ப்பு, மகிழ்ச்சி, மதயானை. [1: மஸ்தகம்— ஸ. அக. 2: மத்த: —ஸ. அக. 3: மத்த: — ஸ. கொ. III, i, 23. 4: மத்த: — ஸ. கொ. III, i, 103. 5: மத்த: — ஸ. கொ. II, viii, 36.]

371. அத்தி யெலும்போர் மரமுங்கீ ராணை பொய்கை கொலையின்பேர்
உத்தி தந்த்ர வுத்திதிரு வுறுப்புத் தேமல் படப்பொறியாம்
சித்தி முத்தி யணிமாதி பலன்சித் தித்த லோர்யோகம்
அத்தி யயந்தோ டந்துயர மடக்கல் நாச மதிக்கிரமம்.

அத்தி—எலும்பு, ஓர் மரம், கடல், ஆனை, பொய்கை, கொலை. [1: அஸ்தி— ஸ. கொ. II, vi, 68. 2: திவா. iv, 17. 3, 5: அப்தி: ஸரோவர அப்தி— ஸ. கொ. II, viii, 34. 4: ஹஸ்தி— ஸ. கொ. II, viii, 34. 6: ஹத்யா ஸாஹஸி—வி. வ்ரு. ய, 16.
—ஸ. அக.]

உத்தி—தந்திரவுத்தி, சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலம், தேமல், பாம்பின் படப்பொறி. [1: நன். 15. 2-4: பிங். x, 164.]

சித்தி—முத்தி, அணிமா முதலிய அட்டசித்தி, பலன் சித்தித்தல், ஓர் யோகம். [1, 3, 4: ஸித்திஸ்து மோக்ஷ நிஷ்பத்தியோகயோ:—ஸ. வ. ii, 251. 2: ஸித்தி:—ஸ. அக.]

அத்தியயம்—தோடம், துயரம், அடக்கல், நாசம், அதிக்கிரமம். [1-5: அத்யயோऽதிக்ரமே தோஷே விநாசே உஜ்ஜக்ருச்ச்ரயோ:—ஸ. வ. iii, 468.]

372. உத்தி யாகந் தலைக்கடைபூந் தோட்டம் பிரயோ சநமும்பேர்
பத்தி ராங்கம் பூர்ச்சமரம் பதும கஞ்செஞ் சந்தநமாம்
தொத்துப் பூங்கொத் தடிமையெனும் துத்தை யவிரி சிற்றேலம்
உத்து வேகம் வதுவைமிகு விரைவோ டச்சம் பாக்கென்ப.

உத்தியானம்—தலைவாயில், பூந்தோட்டம், பிரயோசனம். [1-3: உத்யாநம் ஸ்யாந்நி:ஸரணெ வநஹெஷெ ஷ்ரயொஜநெ—அ. ஸ. iii, 352.]

பத்திராங்கம் — பூர்ச்சமரம், பதுமகம், செஞ்சந்தனம். [1-3: பத்ராஜ்ஜம் ரக்தசந்தநெ, ஹஜீஜவத்கயொஸ்தாவி—அ. ஸ. iii, 116.]

தொத்து—பூங்கொத்து, அடிமை. [1, 2: பிங். x, 658.]

துத்தை—அவிரி, சிற்றேலம். [1, 2: தூத்தா நீலிந்யாம் ஸூக்ஷ்மைலாயாம்—அ. ஸ. ii, 214.]

உத்துவேகம் — வதுவை, மிகுவிரைவு, அச்சம், பாக்கு. [1-3: உத்வேக ... ஸீவ்ரமாதி நீ, உத்வாஹெள வயெகவி ஸ்யாக — அ. ஸ. iii. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிகபாடமாகக் காட்டப்பட்டது. 4: உத்வேகம் பூகீபலெ — அ. ஸ. iii, 109.]

373\. புத்தகஞ்சித் திரப்படாம் பொறித்ததிரு முறைப்பேர்
புத்தன்சாக் கியமுனிபோ திதனருகன் புலவன்
உத்தஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமாலையுமாம்
உத்தமைகிங் கிணிப்பாலை முதற்சாதிப் பெண்பேர்
அத்தமயிர்க் கற்றைமுழந் துதிக்கைகண் ணடிகா
டருநெறிகே டத்தவெற்போர் நாளருத்தப் பெயராம்
சத்தமுரை யொலியெழுத்து வாக்கியம்விண் பிரசித்
தம்புகழ்ச்சி சுபங்கீத மேழொடுகேள் வியும்பேர்.

புத்தகம் — சித்திரப்படாம், எழுதிய நூல். [1, 2: புஸ்தம் ஸ்ரீபம் புஸ்தகெ வ லெப்யாதிஸிவகாணி — மே. த, 35. இக்கோசத்திலும், அ. ஸ. த்திலும் புஸ்த என்பதற்கே இப்பொருள்கள் தரப்பட்டன. புஸ்த சித்திரமெழுதுந் தொழிலுக்கும் புஸ்தக சித்திரப்படாத்திற்கும் பொருந்தும் போலும். ஸ. அக. யிலும் புஸ்தகத்திற்கு இப்பொருள் காணப்படவில்லை. 1: திவா. vii, 303. 'பொத்தகம்.' 2: பொ. நி. 1797. 'பொத்தகம்.']

புத்தன் — சாக்கியமுனி, போதிதன், அருகன், புலவன். [1: புத்த:— அ. கொ. I, i, 13. புத்தனுடைய அவாந்தரபேதம் சாக்கிய முனி. 2-4: புத்த: வஷிதெ புயிதெ ஜிநெ—அ. ஸ. ii, 239. நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் பொயிதெ என்றொரு பிரதிபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

உத்தஞ்சம் — செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑍇 —நா. ஸ. iii, 741.]

உத்தமை—கிங்கிணிப்பாலை, பதுமினி. [1: 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 [illegible]𑌕𑍌𑌷𑍇𑌯𑍇—நா. ஸ. iii. 454. 2: 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀—நா. கொ. II, vi, 4. ஸ. அக.]

அத்தம்—மயிர்க்கற்றை[1], முழம்[2], துதிக்கை[3], கண்ணாடி[4], காடு[5], அருநெறி[6], கேடு[7], அஸ்தகிரி[8], ஓர் நட்சத்திரம்[9], அருத்தம்[10]. [1-3, 9: 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 ... 𑌕𑌰𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃, 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 — நா. ஸ. ii, 207. 4, 6: பிங். x, 26. 5: சூடா. xi, த, 11. 7, 8: 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇 𑌚𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 — நா. ஸ. ii, 156. 10: 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 — ஸ. அக. சொற்பொருள் திரவியம் இரண்டுமாம்.]

சத்தம்—உரை[1], ஒலி[2], எழுத்து[3], வாக்கியம்[4], ஆகாசம்[5], பிரசித்தம்[6], புகழ்ச்சி[7], சுபம்[8], கீதம்[9], ஏழு[10], கேள்வி[11]. [1: 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃—ஸ. அக. 'ஓர் அளவை.' 2-5, 7, 9, 11: 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌗𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌧𑍍𑌵𑌨𑍌 — நா. ஸ. ii, 231. 6: வழக். 8: 10: 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌨𑍍 —ஸ. அக.]

374. சித்தமனம் பக்குவஞ்செ யன்னநிச் சயநித்
தியமோர்யோ கம்பரசித்தம் சோற்றவிழ்தேன் மெழுகாம்
தித்தநன் மணத்ததுபற் படகம்பூ சுவது
தீக்கசப்புப் படர்வதெண்ணெய் நஞ்சுண்ட கணைப்பேர்
பத்தங்கட் டுவதுநம்பு வதுசோறு முரைப்ப
பத்தாநா யகன்சுமப்போன் பாவிப்போ னென்றும்
மித்தஞ்சிந் தனைச்சுருக்கம் சித்திரையா லசியம்
வித்திவிசா ரணம்ஞாநம் சம்பவமி லாபம்.

சித்தம்—மனம்[1], பக்குவஞ்செய் அன்னம்[2], நிச்சயம்[3], நித்தியம்[4], ஓர் யோகம்[5], பிரசித்தம்[6], சோற்றவிழ்[7], தேன்மெழுகு[8]. [1: 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 —நா. கொ. I, iv, 31. 2: 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 [illegible] 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 — வை. 166, 186. 3: 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 — ஸ. அக. 4, 6: 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 ..., 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 —நா. ஸ. ii, 251. 5: 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 — ஸ. அக. 7, 8: 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌥𑌂 ... 𑌮𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌥𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇—நா. ஸ. ii, 219.]

தித்தம்—நன்மணத்தது[1], பற்படகப்பூடு[2], பூசுவது[3], தீ[4], கசப்பு[5], படர்வது[6], எண்ணெய்[7], நஞ்சுண்ட கணை[8]. [1, 2, 5: 𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍌 𑌰𑌸𑍇, ... 𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌪𑌟𑌕𑍌𑌷𑌧𑍌 — நா. ஸ. ii, 168. 3, 6-8:

ஶிஷ்டா ஶிஷ்டே விஶிஷ்டேஷு ஶ்ரவ்யாஶ்லேஷஸம்ப்ரயோகயோரபி — ஶ. ஸ. ii, 237. 4: அக. மேற்காட்டிய கோச சுலோகத்தில் 'ஶிஷ்டௌ' என்னும் அதிகபாடம் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காட்டப்பட்டது.]

பத்தம்—கட்டுவது, நம்புவது, சோறு. [1: பத்த:—ஸ. அக. 'கட்டப்பட்டது.' 2, 3: ஹஸ்தேந்த்ரே தத்தௌ ச—ஶ. ஸ. ii, 179.]

பத்தா — நாயகன், சுமப்போன், பாலிப்போன். [1: ஹர்த்தா — ஶ. கோ. II, vi, 35. 2, 3: ஹர்த்தா வோஷ்டரி தாரகே—ஶ. ஸ. ii, 179.]

மித்தம்—சிந்தனைச் சுருக்கம், நித்திரை, தாமதம். [1-3: மித்தம் சித்தாபிஸம்க்ஷேபே நித்ராலஸதயோரபி — ஶ. ஸ. ii, 241.]

வித்தி—விசாரணம், ஞானம், சம்பவம், இலாபம். [1-4: வித்திஸ்து ஸம்பவே, ஜ்ஞானே லாபே விசாரே ச—ஶ. ஸ. ii, 193.]

375. முத்தமழ கியது தடு பிரியமுத்து விடுதல்
முத்தைகவ ளந்திரளை முழுமடப்பெண் ணென்ப
வித்தந்தள் ளுவதுவமை தொளைப்பதுப்ர சித்தம்
விசாரிதந்த்ர வியஞ்செல்வம் விலைப்பொருண் விருபேர்
அத்தன்மூத் தோன்குரவன் றந்தைசிவ னருகன்
அத்திரம்வில் லம்பாதி யாவிடுமா யுதமாம்
சித்தன்முத் தன்வடுகன் சிநன்சிவன்சித் துடையோன்
சித்துவெற்றி மாயவித்தை வேள்விபுத்தி ஞாநம்.

முத்தம்—அழகியது, உதடு, பிரியம், முத்து, விடுதல். [1, 3: முக்தம் —ஸ. அக. 2: திவா. ii, 196. 4: முக்தா—ஶ. கோ. II, ix, 93. 5: முக்தி—ஸ. அக. 'விடப்பட்டது.']

மூத்தை—கவளம், திரளை, முழுமடப்பெண். [1, 3: அக. 2: சூடா. viii, 3.]

வித்தம்—தள்ளுவது[1], உவமை[2], துளைப்பது[3], பிரசித்தம்[4], விசாரிதம்[5], திரவியம்[6], செல்வம்[7], விலைப்பொருள்[8]. [1-3: வித்தம் ஸத்ருஶே த்வயிதயோ: க்ஷிப்தே—ஶ. ஸ. ii, 245. 4-7: வித்தம் ஸ்யாத்த்ரவிணே ஹேம்நி த்ருஷ்டே ப்ரதீதே விசாரிதே — உ. கோ. 285. 8: வித்தம் ... யதே— ஶ. ஸ. ii, 193.]

அத்தன்—மூத்தோன், குரவன், தந்தை, சிவன், அருகன். [1-4: சூடா. xi, த, 25. 5: சூடா. i, 3.]

அத்திரம் — வில், அம்புமுதலாக விடும் ஆயுதம். [1. 2: ஸஂஸ்த்ர ஸ்ராஷாயுயெ வாலெ—ஶா. கொ. 719.]

சித்தன்—முத்தன், வைரவன், அருகன், சிவன், சித்துடையோன். [1: ஸிஜோ ... ஜேசுயோ: — சு. ஸ. ii, 251. 2: பிங். ii, 23. 3: சூடா. i, 3. 4: ஸிஜுதெவ: — ஸ. அக. 5. ஸிஜு: — ஸ. அக. சித்து சித்தியின் திரிபு.]

சித்து—வெற்றி, மாயவித்தை, யாகம், புத்தி, ஞானம். [1, 5: சூடா, xi, த, 25. 2: நா. தீ. நி. 753. 3: பிங். vii, 43. 4: வித் — சு. கொ. I, v, 1.]

376. குத்திசிறைச் சாலைநில வறையொளிப்புக் காப்பாம்
குத்திரம்வஞ் சகம்விரைவின் குறிப்புமலை யற்பம்
சத்திதொடை துர்க்காதி தேவதைபெண் ணுமைவேல்
சௌரியம்போ சகம்வாந்தி யருள்சமர்த்துத் துவசம்
சுத்திகண்ணோய் கபாலதுண்ட மூலநோய் பரியின்
சுழிசிறுநா குணஞ்சங்கு தூய்துமுத்துச் சிப்பி
பத்திநடை பிரகாரம் பகுப்புக்கா லாளோர்
படைத்தொகைநம் பிக்கைகுண விருத்திசே வையுமே.

குத்தி—சிறைச்சாலை, நிலவறை, ஒளிப்பு, காப்பு. [1, 2, 4: ஗ுப்தி: ... ஹ்ருமாஸுரக்ஷயோ:; காராயாஂ—சு. ஸ. ii, 164, 165. 3: ஗ுப்தி: —ஸ. அக.]

குத்திரம்—வஞ்சகம், விரைவின் குறிப்பு, மலை, அற்பம். [1: திவா. viii, 180. 2: திவா. ix, 42. 3: க்ஷுஂ:—ஸ. அக. 4: க்ஷுஜெஜாஂஶு:—ஶா. கொ. 30.]

சத்தி—தொடை[1], துர்க்கை முதலிய தேவதை[2], பெண்[3], உமை[4], வேல்[5], பராக்கிரமம்[6], போசனம்[7], வாந்தி[8], அருள்[9], சமர்த்து[10], துவசம்[11]. [1: அக. நி. 91-ல் 'இசைச்செய்யுள்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. அக. நி. லும் பிங். சூடா. நிகண்டுகளிலும் 'குடை' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: ஶக்தி: ... ஊஜாஜிதெவதா:—நா. ரு ii, 151. 3, 9: அக. 4: ஶக்தி: ... மௌரூ஗ாஂ—ஜெ. த, 61. 5: திவா. vii, 13. 6: ஶக்தி:—சு. கொ. II, viii, 102. 7: ஸஜ்தி:—ஸ. அக. 8: ஊஸி:—ஸ. அக. 10: ... ஸாஜூயோ: ஶக்தி:—சு. கொ. III, iii, 66. 11: சூடா. xi, த, 23.]

சுத்தி—கண்ணேய்[1], கபாலதுண்டம்[2], மூலநோய்[3], குதிரைச் சுழி[4], சிறுநாகுணம்[5], சங்கு[6], தூய்து[7], முத்துச்சிப்பி[8]. [1-6, 8: ஶுக்தி: ஶங்கே ஶங்கே கபாலவண்டநேத்ரரோகஜா:, ... அஶ்வாவர்த்தயோர்முக்தா- ஸ்போடேऽர்த்தமாத்ரயோரபி — ஐ. வ. ii, 200. 7: ஶுத்தி:—ஸ. அக.]

பத்தி — நடை[1], பிரகாரம்[2], பகுப்பு[3], காலாள்[4], ஓர் படைத் தொகை[5], நம்பிக்கை[6], கௌணவிருத்தி[7], சேவை[8]. [1, 4, 5: பத்தி: ஸே- நாபித்வயோர்கதௌ—ஐ. வ. ii, 174. 2, 3, 6-8: பக்தி: ஸேவாகௌண- வ்ருத்த்யோர்ப்ராக்ஷ்யாம் ஶ்ரத்தாவிபாகயோ:—ஐ. வ. ii, 179.]

377\. புத்திபுசிப் போரந்தக் கரணம்போ திப்பாம்
புத்திரிகை மரப்பாவை மகள்செம்பஞ் சென்ப
வத்திதிரி முன்றூனை சுடர்கண்ணி விடுமை
வரிசுகந்த வத்துவிற்செய் திரிமணிக்கீழ்த் தகடாம்
சத்தியமோர் மேலுலக மெய்ம்மைசப தப்பேர்
சத்திரிநித் தியதாநங் கொடுப்போன்வாட் சுரிகை
மத்தியமை யம்நுசுப்புக் கள்ளூநடு வென்றும்
மத்துவெறி தயிர்கடைகோல் தயிர்த்தெளிவு மத்தை.

புத்தி—புசிப்பு, ஓர் அந்தக்கரணம், போதிப்பு. [1: புக்தி:— ஸ. அக. 2: புத்தி: —ஐ. கொ. I, v, 1. நா. தீ. நி. 570. 3: அக.]

புத்திரிகை—மரப்பாவை, மகள், செம்பஞ்சு. [1-3: புத்ரிகா பாவதுஹிதோ, பாஞ்சாலிகாலக்ஷ்மித்ராஸ்து—ஐ. வ. iii, 64.]

வத்தி—திரி[1], முன்றூனை[2], தீபம்[3], கண்ணில் இடும் மை[4], வரி[5], ஊதுவத்தி[6], மணிக்கீழ்த்தகடு[7]. [1-5: வர்த்திர்காத்ராநுலேபிந்யாம் தஶா- யாம் தீபகஸ்ய ச, தீபே ... நயநாஞ்ஜநலேகயோ: — ஐ. வ. ii, 190. ஊதுவத்தி என்னும் பொருள் காணப்படவில்லை. உடம்பிற் பூசும் வாசனையென்ற பொருள் உளது. 6, 7: அக.]

சத்தியம்—ஓர் மேலுலகம், மெய்ம்மை, சபதம். [1-3: ஸத்யம் து ஶபதே ...; தயே ... ஸத்யஸ்து லோகபிசு—ஐ. வ. ii, 375, 376.]

சத்திரி — நித்தியதானங் கொடுப்போன், உடைவாள். [1: ஸத்ரீ ஸ்தபதி: ஸமௌ — ஐ. கொ. II, viii, 15. 'ஸதா நாதிதா நகர்து:' — மகேசுவரர் டீகை. 2: ஶஸ்த்ரீ ... அஸிபுத்ரிகா —ஐ. கொ. II, viii, 92.]

மத்தியம்—மையம், நுசுப்பு, கள், நடு. [1, 2: மத்யம் ந்யாய்யேऽவலக்னே—சு. ஸ. ii, 365. 3: மத்யம்—சு. கொ. II, x, 40. 4: மத்யம் ஸ்யா- த்ஸ்த்ரீகடியோ மந்தாரே—ஸா. கொ. 746.]

மத்து—வெறி, தயிர்கடைகோல், தயிர்த்தெளிவு, ஊமத்தை. [1: மத்த:—சு. கொ. III, i, 23. 2, 4: சூடா. xi, த, 26. 3: மஸ்து ததிஸமம் மஸ்து—சு. கொ. II, ix, 54.]

378. சித்திரக மேரண்டங் கொடுவேலி திலகஞ்
சித்திரபா நுக்கனலோன் றிவாகரனோர் வருடம்
சத்திரமா யுதங்கைவிடா வேலிரும்போர் வேள்வி
சதாதானங் கிரதுவனந் துகில்குடைவஞ் சகப்பேர்
சித்திரமற் புதமழகோர் கவிபொய்யை மெய்போற்
செப்பல்பல நிறந்தொளிவெண் குட்டமோ வியமாம்
பத்திரம்வா கனந்திரள்பொற் பெருதுசுப மேருப்
பன்னமிற குடைவாளோ ரிபக்குலம்பொன் கோரை.

சித்திரகம்—ஆமணக்கு, கொடுவேலி, திலகம். [1: சித்ரக:—சு. கொ. II, iv, 51. 2: சித்ரக:—சு. கொ. II, iv, 80. 3: சித்ரகம் திலகே—வை. க, 88.]

சித்திரபாநு—அக்கினிதேவன், சூரியன், ஓர் வருடம். [1, 2: சித்ர- பாநுர்விபாவஸு: ஹுதாஶநதிநேஶயோ:—சு. ஸ. iv, 173. 3: சித்ரபாநு: —ஸ. அக.]

சத்திரம்—ஆயுதம்[1], கைவிடாவேல்[2], இரும்பு[3], ஓர் வேள்வி[4], சதா தானம்[5], யாகம்[6], வனம்[7], துகில்[8], குடை[9], வஞ்சகம்[10]. [1, 3: ஶஸ்த்ரமா- யுதே; லோஹே—சு. ஸ. ii, 449, 450. 2: பிங். vi, 486. 4, 8: ஸத்ரம் ... யஜ்ஞேவஸ்த்ரே ... ஸம்ஶ்ரகே—நா. ர. ii, 350. 5-7, 10: ஸத்ர ... ஸதாதாநே வநே கபடே — சு. ஸ. ii, 454. 9: சத்ரம் ஸ்யாதாதப- த்ராணே—சு. ஸ. ii, 411.]

சித்திரம் — அற்புதம்[1], அழகு[2], நால்வகைக் கவியினொன்று[3], பொய்யை மெய்போற் செப்பல்[4], பலநிறம்[5], துளி[6], வெண்குட்டம்[7], ஓவியம்[8]. [1, 5, 8: சித்ரம் ... ஆலேக்யே; ஆஶ்சர்யே கர்புரே—சு. ஸ. ii, 407, 408. 2, 4: திவா. xi, 293. 3: திவா. xii, 45. 6: ஷித்ரம் விவரஶ்ச-

வசு; ம்ரோத்—சு. வ. ii, 411, 412. 7: க்ஷுஷ்ம்வ்ருதே—சு. கொ. II, vi, 54. 'க்ஷுஷ்மாணிஷ்வயம் ஸ்வதஸ்க்ஷுஷ்மெஸ்ஹ்தெஹ்கெ' — மகேசுவரர் டீகை.]

பத்திரம்—வாகனம்[1], திரள்[2], அழகு[3], எருது[4], சுபம்[5], மேரு[6], இலே[7], இறகு[8], உடைவாள்[9], ஓர் யானைக்குலம்[10], பொன்[11], கோரை[12]. [1, 7, 8: பத்ரம் ஸ்ஹாஷ்வாஹநே பர்ணே பக்ஷே ச ஶரவக்ஷிணாம் — வி. ப்ர. ர, 35. 2, 4-6, 10-12: ஹத்ரம் ஸ்ஹாந்ஜ்ஜமே ஹேத்ரு உக்ஷதகெ ..., ஹத்ரா ... ப்ரஷெ ... ஶேஷகஜ்ஞயோ:; ஹஷ்மிஜாதஹ்ந்தரே— வி. ப்ர. ர, 55, 56. 3: 9: பத்ரம் ... ஹக்ஷ்ரீ—சு. வ. ii, 425.]

379. குத்திரன்கீழ் மகனதமன் றியாகபோ கமிலான்
குரூரனீ ணுங்கனல்கூர்ந் தோன்பரத்து ரோகி
அத்திரியோ ரிருடிபருப் பதந்திவா கரனெட்
டகங்குதிரை கழுதைமர மெனவெழுபே ரறைப
பத்திரிவல் லூறுதேர் தேருடையோன் பாணம்
பறவையிலே பருப்பதம்பா தவமெனவோ ரெண்பேர்
குத்திரைதே னீகண்டங் கத்தரியீ முள்ளி
கோலேவிக லாங்கிகூத் தாடுபவள் பாத்தை.

குத்திரன்–கீழ்மகன்[1], அதமன்[2], தியாகபோகமிலான்[3], குரூரன்[4], ஈனுங்கன்[5], நல்கூர்ந்தோன்[6], பரத்துரோகி[7]. [1-4: க்ஷுத்ர: ஸ்ஹாஷயமெ க்ருபணே க்ரூவணோஃல்பே ச வாவஹ்வசு—வி. ப்ர. ர, 57. 5: க்ஷுத்ர-ஸ்தக்ஷ...ஹீநாஜ்ஜே—நா. ர. ii, 367. 6: க்ஷுத்ரா உமிதெர்—சு. வ. ii, 393. 7:]

அத்திரி—ஓர் இருடி[1], மலே[2], சூரியன்[3], ஒட்டகம்[4], குதிரை[5], கழுதை[6], மரம்[7]. [1: அத்ரி: — சு. கொ. I, iii, 27. 2, 3, 7: அத்ரயோ அத்ரிஉமெஶவார்க்கா: — சு. கொ. III, iii, 163. 4-6: சூடா. xi, த, 23.]

பத்திரி—வல்லூறு[1], தேர்[2], தேருடையோன்[3], அம்பு[4], பறவை[5], இலே[6], மலே[7], மரம்[8]. [1, 4, 5: பத்ரீ ஶ்யேநேஷுவக்ஷிஷு — நா. ர. ii, 338. 2, 3, 7, 8: பத்ரீ ... அத்ரௌ; ரயெஃத்ரௌ ரயிகெ — சு. வ. ii, 270, 271. 6: பத்ரிகா—ஸ. அக.]

குத்திரை—தேனீ[1], கண்டங்கத்தரி[2], ஈ[3], முள்ளி[4], கொலேகாரி[5], அங்கக்குறையுடையவள்[6], கூத்தாடுபவள்[7], பாத்தை[8]. [1-8: க்ஷுத்ரா ... நடீ வஹ்ஜ்ஜாவ்ரூஹதீஸரவாஸ ச; வாஜ்ஜநிகாயாம் ஹிம்-ஸ்ராயாம் உக்ஷிகாமாத்ருவெஶ்யயோ:—சு. வ. ii, 393, 394.]

380. சித்திரையோர் பாம்பெலியால் நேபாள விதையோர்
திங்கள்சுபத் திரை துமிட்டி தெய்வப்பெண் ணோர்நாள்
பத்திரையோர் காளிகங்கை யுலைத்துருத்தி குமிழ்பாற்
பசுவவிரி யரத்தைவிட்டி த்விதீயவட்டத் திதியாம்
சத்துவமோர் குணம்பண்டஞ் சொபாவம்வலி யுயிர்நிச்
சயமநம்நல் லதுமுயற்சி செந்துபிசா சாதி
தத்துவமைம் பூதாதி தொண்ணூற்று றுளது
தன்னியல்பு பரமான்மா விளம்பமா நமுமே.

சித்திரை—ஓர் பாம்பு[1], எலியால்[2], நேபாளவிதை[3], ஓர் மாசம்[4], சுபத்திரை[5], துமிட்டி[6], தெய்வப்பெண்[7], ஓர் நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 5-8: விதுா த்வாவ-வர்ணஸ-ஹஆ-யொ:, மொஷ-ஸ்ாவஸ்ரமொஷாத்ருஂ நக்ஷதொ-ஈமஹெஷயொ:—அ. ஸ. ii, 408. 4: அக. வெதுா:—ஸ. அக.]

பத்திரை—ஓர் காளி[1], கங்கை[2], உலைத்துருத்தி[3], குமிழ்[4], பாற்பசு[5], அவிரி[6], அரத்தை[7], விட்டி[8], துவிதீயவட்டத் திதி[9]. [1, 2, 4, 7, 8: ஹஆ விஷெள நஹ:ஸரிதி கடூமெ, கூஷ்ணாநந்தாராஸ்ாவஸ-வ — அ. ஸ. ii, 433. 3: 5: ஹஆா—ஸ. அக. 6: அக. 9: ஹஆ: …, …; … ஷ்தியாஂ …, திதிஹெஷெ—ஶ. ர, 70, 71.]

சத்துவம்—ஓர் குணம்[1], பண்டம்[2], ஸ்வபாவம்[3], வலி[4], உயிர்[5], நிச்சயம்[6], மனம்[7], நல்லது[8], முயற்சி[9], செந்து[10], பிசாசம் முதலியன[11]. [1-5, 7, 9-11: ஸத்த்வஂ ஆவெ ஶணெ விதெ வ்யவஸாயஸ்வஹாவயொ:, விஶாவாஷெள … ஹமெ வூாண … ஜந்தஷெ — அ. ஸ. ii, 528. 6, 8: ஸத்த்வ—ஸ. அக.]

தத்துவம்—ஐம்பூத முதலிய தொண்ணூற்றாறு, உள்ளது, தன்னியல்பு, பரமான்மா, நிருத்த கீத வாத்தியங்களில் விளம்பகாலம். [1: சைவ சாத்திர வழக்கு. 2: தத்த்வ — ஸ. அக. 3, 4: தத்த்வஂ வாாத்ஸநி, … ஸ்ரூவெ வ—அ. ஸ. ii, 511. 5: விஶ்ஷதஂ ஆதஂ ஶயஂ தத்த்வ-ஶொவொ வநஂ கூஶக—அ. கொ. I, vii, 9.]

381. கத்தாசா ரதிபொறையோன் தாசசுதன் வாயிற்
காப்பவன்கத் திரியைபாற் சூத்திரற்குற் பவித்தோன்
சித்தாந்தஞ் சாத்திரஞ்சை வாகமநூ லோர்சோ
திடகணித நூலிதுநிச் சயமெனவுஞ் செப்பும்

உத்தாகம் வீடுகட்டு மிடத்தெல்லை முற்றம்
உன்முகம்புத் தகமோரா ளளவைபடை போர்மெட்
டுத்தாகம் திருவாயி லடுப்புமலங் கழித்தல்
உவகைகிளம் புதலுத்தி யோகமுகி வும்பேர்.

கத்தா—சாரதி, மறையோன், தாசபுத்திரன், வாயிற்காப்பவன், க்ஷத்திரியப் பெண்ணிடத்துச் சூத்திரனுக்குப் பிறந்தவன். [1, 3-5: க்ஷத்தா ஸாரதௌ த்வா:ஸ்தே க்ஷத்ரியாயாம் ஶூத்ரஜேபி, தாஸீஸுதே ச ப்ரஹ்மணி — க. வ. ii, 159. 2: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் ப்ரஹ்ம என்றதற் கேற்ப உத்தியோகம் வகிப்போன் என்று கொள்ளலாம். 'பிரமன்' என்னும் பொருளுக்கேற்ப மறையோன் என்றிருந்தது பிறழ்ந்திருத்தலுங் கூடும்.]

சித்தாந்தம்—சாத்திரம், சைவாகமநூல், ஓர் சோதிடகணிதநூல், நிச்சயம். [1: ஸித்தாந்த: — ஸ. அக. 2: சைவ நூல் வழக்கு. 3: (ஸூர்ய)ஸித்தாந்த:—ஸ. அக. 4: ஸித்தாந்த: — க. கொ. I, v, 4.]

உத்தாகம்—வீடுகட்டுமிடத்தெல்லை[1], முற்றம்[2], உன்முகம்[3], புத்தகம்[4], ஓராள் அளவை[5], படை[6], போர்[7], மெட்டுத்தானம்[8], திருவாயில்[9], அடுப்பு[10], மலங்கழித்தல்[11], உவகை[12], கிளம்புதல்[13], உத்தியோகம்[14], முகிவு[15]. [1, 2, 4-7, 9, 11-14: உத்தாநம் ஸைந்ய வாஸ்துபேதயோர் பௌருஷே ச புஸ்தகே, உச்சாரே ஹர்ஷே வாஸ்துத்வாரே உத்யமநோத்யோகயோ:, உத்யோகே ஸ்யாத்—க. வ. iii, 351, 352. 3: உத்தாந: — ஸ. அக. 8: 10: உத்தாநம் ... சுல்ல்யாம் —க. வ. iii, 353. 15:]

382. மத்தவா ரணந்தே வாலயம் வீதி மண்டபம் மதகயம் வரண்டம்
மத்திமம் நடுவா னதுசம னிசையோ ரிசைச்சொர மையமா
னதுமாம்
மத்திமை சந்தோ பேதமோர் வாக்கு நடுவிரல் பூப்புள வநிதை
சத்துநல் லதுசத் தியஞ்சிலாக் கியமுள் ளதுவலி சாரம்பூச்
சியமே.

மத்தவாரணம்—தேவாலயம், வீதி, மண்டபம், மதயானை, வரண்டம். [1: 2-5 : மத்தவாரண:; ப்ராஸாதவீதீவாரணே மத்தஹஸ்தினி — க. வ. v, 14, 15. ப்ராஸாதவீதீவாரண: என்னும் ஒரு பொருளானது இங்கு வீதி, மண்டபம், வரண்டம் என்னும் மூன்று பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

மத்திமம்—நடுத்தரமானது, சமனிசை, ஓர் இசைச்சுரம், மையமானது. [1: அக. மற்றவை உத்தமம், அதமம். 2: நா. தீ. நி. 678. 3:

நிஷாஷூஹமாநாஷஜஊயஹெயெவதா:, வஞஊஷெஸ்தநீ ஸவத்தநீகூணாத்தா: ஷரா: — கூ. கொ. I, vii, 1. 4: ஊயஹீயம் தாஊயஹஊ—வெ. 207, 153.]

மத்திமை—ஓர் சந்தம், ஓர் வாக்கு, நடுவிரல், பூப்புள்ள பெண். [1, 3, 4: ஊயஹ ஜொ ..., ... ஸ்ரீ தா ஹஸஊயஹாஜூாவவி; ஊநோஹெஷெ ஆஷாஜ: கூநஹாயா — நா. ஈ. iii, 311, 312. 2: நா. தீ. நி. 575. மற்றவை சூக்குமை, பைசந்தி, வைகரி.]

சத்து — நல்லது[1], சத்தியம்[2], சிலாக்கியம்[3], உள்ளது[4], வலி[5], சாரம்[6], பூச்சியம்[7]. [1-4, 7: ஸதெஹ ஸாயெள விஷஹஊாநெ ப்ரஸஸ்தஹஜ்ஜெத வ ஸகூ—கூ. கொ. III, iii, 83. 5, 6: அக.]

383. மத்தகம் நெற்றி தலையிப மத்தகம்
கைத்தல் சினத்தல் கசத்தல் வெறுத்தல்
பித்தி முடிவு சுவரிடம் பேதகம்
சித்திர கூட மோர்மலை நெற்றியே.

மத்தகம் — நெற்றி, தலை, யானைமத்தகம். [1: சூடா. xi, ட, 12. 2: ஊஸ்தகூ:—ஸ. அக. 3: அக.]

கைத்தல்—கோபித்தல், கசத்தல், வெறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 25. 3: அக.]

பித்தி — முடிவு, சுவர், இடம், பேதனம். [1: 2, 3: ஹித்தி:, கூடீஹ ப்ரஷெஸெ — கூ. ஸ. ii, 180. 4: ஹித்தி:—ஸ. அக.]

சித்திரகூடம்—ஓர் மலை, நெற்றி. [1: விதுகூடீ: — ஸ. அக. 2: பிங். iv, 207.]

384. யுத்தி நிச்சய சாதநந் தக்கது
பத்தி யமிதஞ் சேறு சுலோகமாம்
பத்தி யைவழி தூளி கடுமரம்
உத்தி யோக மெதிர்க்கை முயற்சியே.

யுத்தி—நிச்சயசாதனம், தக்கது. [1, 2: யுக்தி:—ஸ. அக.]

பத்தியம்—இதம், சேறு, சுலோகம். [1: வயஹம் ஹிதஉ—கூ. ஸ. ii, 360. 2: 3: வஷஹம் ஸ்லோகெ—கூ. ஸ. ii, 361.]

பத்தியை — வழி, தூளி, கடுமரம். [1: வஙீ்ரா தா வாநீ— சு. ஸ. ii, 361. 2: வஙீ்ரா பாதத்திலிருப்பது அல்லது வயீ்ரா வழியி லிருப்பது, தூளி. 3: வயீ்ரா ஹரீதகீ — சு. ஸ. ii, 360.]

உத்தியோகம் — எதிர்க்கை, முயற்சி. [1: 2: உஜெ்ரா மஃ —ஸ. அக.]

385. யுத்தம் நியாயங் கூடி யிருக்கைபோர்
நித்திய மகவர தஞ்சாச் சுவதம்
கத்துரு நாகங் களின்றாய் பொன்னிறம்
வித்துரு மந்தளிர் பவளம் விருக்கம்.

யுத்தம் — நியாயம், கூடியிருக்கை, போர். [1, 2: யாக்திரா யெ யொஜநெ வ—சு. ஸ. ii, 186. யாக்தஃ—ஸ. அக. 3: யாஜூ—சு. கோ. II, viii, 103.]

நித்தியம்—எப்பொழுதும், சாசுவதம். [1, 2: நிதூ்ம ... ஸதத தெவ வ; ஶாஶ்வதெ திஷு—ஶ. ய, 34, 35.]

கத்துரு—நாகங்களின் தாய், பொன்னிறம். [1, 2: கஜ்ரூஃ கஙு கவிஜெ ஸ்ரா க்ஷஜ்ரூஸ்ூ நாமரொதநி—சு. ஸ. ii, 389.]

வித்துருமம் — தளிர், பவளம், மரம். [1, 2: விஜ்ரூமொ ... ஷவாமெ வமுவெ — வி. ஷ. ௨, 40. 3: விஜ்ரூமொ வ்ரக்ஷெ — சு. ஸ. iii, 466.]

386. சூதக மாம ரம்வெள் ளிரதமா சூதஞ் சென்மம்
சேதகஞ் சிவப்புச் சேறும் சேதநன் ஞானி யான்மா
பீதகம் பொன்மை யோர்சாந் திருவேலி பொன் னும் பேசும்
போதக மிளமை தீக்கை மரக்கன்று புழைக்கைக் கன்றே.

சூதகம் — மாமரம், பாதரசம், ஆசௌசம், பிறப்பு. [1: வுதகஃ ... சூதெ வ—சு. ஸ. iii, 39. 2, 4: ஸுதகம ஜநநி ரஸெ— சு. ஸ. iii, 99. 3: ஸுதகவு—ஸ. அக.]

சேதகம்—சிவப்பு, சேறு. [1, 2: பிங். x, 553.]

சேதநன் — ஞானி, ஆன்மா. [1, 2: வெதநஃ — ஸ. அக.]

பீதகம்—பொன்மை, ஓர் சாந்து, இருவேலிமரம், பொன். [1, 2: வீதகவு—ஸ. அக. 3: பிங். x, 813. 4: வீதவு—ஸ. அக.]

போதகம் — இளமை, தீக்கை, மரக்கன்று, யானைக்கன்று. [1: திவா. viii, 203. 2: வொயகஃ—ஸ. அக. 3, 4: பிங். x, 875.]

387. கேதந மடையா ளம்வீ டழைத்தல்கிருத் தியம்ப தாகை
சேதந மறுத்தல் பேத மறிவுள்ள சீவகோடி
பீதநம் செந்நு ணவம் பணைசெஞ்சாந் தரிதா ரப்பேர்
பாதபம் பாத பீட மரம்பாத யாந மென்ப.

கேதநம்—அடையாளம், வீடு, அழைத்தல், கிருத்தியம், கொடி. [1, 2: கெதநம் ஊாஜு நெ ... நெஹெ—வி. வ்ர. ந, 51. 3-5: நிெநணெ யுஜெ காமெ கெதநம் கவயொ விஃ: — மா. கொ. 440.]

சேதநம்—அறுத்தல், பேதம், அறிவுள்ள சீவகோடி. [1: ஹெஷ-நஃ—ஸ. அக. 2: ஹெஷநம் ... ஹெஷெ—வி. வ்ர. ந, 52. 3: வெதநः —சு. கொ. I, iv, 30.]

பீதநம் — செந்நுணா, அம்பணை, குங்குமம், அரிதாரம். [1-4: வீதநம் தா ஹரிதாரெ வீதஷாரணீ காஸெ, வீதநः வா-நாராதெ—சு. வ. iii, 385.]

பாதபம்—பாதபீடம், மரம், பாதயானம். [1-3: வாஷவः வாஷ-வீெ வாஷயாநெ ஜஹீரஹெ—நா. ர. iii, 286.]

388. ஏதம்பன் னிறஞ்ச மித்து விறகுகே டிடும்பை குற்றம்
ஓதங்கல் லோலம் வெள்ள முவரியோ டண்ட வாதம்
சீதமே கோணல் வஞ்சி மரம்நறு வலிகு ளிர்ச்சி
சூதம்வெள் ளிரதம் பாகத் தொழில்கறி மாம ரப்பேர்.

ஏதம்—பன்னிறம், சமித்து, விறகு, கேடு, இடும்பை, குற்றம். [1: வனதः—சு. கொ. I, v, 17. 2: வனயः—சு. கொ. II, iv, 13. 3: வனயः —ஸ. அக. 4: அக. 5, 6: பிங். x, 198.]

ஓதம்—அலை, வெள்ளம், கடல், அண்டவாதம். [1, 3: பிங். x, 220. 2, 4: அக.]

சீதம்—கோணல், வஞ்சிமரம், நறுவலி, குளிர்ச்சி. [1-4: ஸீதொ ஹிமெ வ ஜிஹெ வ வாநீரவஹுவாரயொः—சு. வ. ii, 199.]

சூதம்—பாதரசம், பாகத்தொழில், கறி, மாமரம். [1: ஸூதः — சு. கொ. II, ix, 99. 2: 'ஸூஷः சமையற்காரன்' என்னும் பொருளிலிருந்து வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 3: ஸூவொஃஸ்ரீ வ்ரஹிதம் ஸூஷொஃவி—வெ. 165, 171. 4: வூதः—சு. கொ. II, iv, 33.]

389. பேதமோ ருபாயம் வேறு படல்விசே டம்பி ளப்பாம்
மோதமே பிரியம் வாசம் மோது த லடர்த்தன் மொத்தல்
வாதமோர் பிணித ருக்கம் வாயுவோ டிரத வாதம்
ஆதர மோடக் கூலி யாசையா தரிக்கை நேயம்.

பேதம்—நான்குபாயத்தொன்று, வேறுபடல், விசேடம், பிளப்பு. [1-4: ഭെദാ ഉെപ്പയ്യെ വിശെഷെ ഭ്രാഷ ുവജ്രാവെ വിഭാരണെ—வி. ஏ. ஓ, 5.]

மோதம்—பிரியம், வாசம். [1, 2: மோத:—ஸ. அக.]

மோதுதல்—அடர்த்தல், மொத்தல். [1, 2: அக.]

வாதம்—முப்பிணியுளொன்று, தருக்கம், வாயு, இரசவாதம். [1: வாத:—ஸ. அக. மற்றைப்பிணிகள் பித்தசிலேட்டுமங்கள். 2: வாத: —ஸ. அக. ‘வாதப்போர்.’ 3: வாத:—சு. கொ. I, i, 66. 4: அக.]

ஆதரம்—ஓடக்கூலி, ஆசை, ஆதரிக்கை, நேயம். [1, 2: அக. 3, 4: ஆதர:—ஸ. அக.]

390. வாதரங் குன்றி வித்து வலம்புரிச் சங்கு நீர்தேன்
ஆதரி சங்கண் ணாடி புத்தகத் தெதிரு ரைப்பேர்
காதலன் கணவன் மைந்தன் காதலி புதல்வி காந்தை
வீதலே கெடுதல் சாதல் வேதனெண் கணன்வி யாழம்.

வாதரம் — குன்றிவித்து, வலம்புரிச்சங்கு, நீர், தேன். [1-3: வாதரம் க்ருஷ்ணாபீஜதக்ஷிணாவர்த்தசங்கயோ:; நீரெ ச — மே. ர, 211, 212. வாதரம்—ஸ. அக. 4:]

ஆதரிசம்—கண்ணாடி, புத்தகத்தெதிர், உரை. [1-3: ஆதர்ஶ: ப்ரதிபுஸ்தகே; டீகாயாம் ப்ரதிவஸ்துகே; தர்பணே—அ. ஸ. iii, 709, 710.]

காதலன்—கணவன், புதல்வன். [1, 2: திவா. ii, 154.]

காதலி—புதல்வி, மனைவி. [1, 2: திவா. ii, 155.]

வீதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: சூடா. xi, த, 30.]

வேதன்—பிரமன், வியாழன். [1: பிங். ii, 64. 2: சூடா. i, 62.]

391. ஆதவ மொளிவெ யிற்பே ராதித்த ரருக்கர் விண்ணோர்
பூதவன் றிருமால் பூபன் போதனுன் முகன்பா லன்பேர்
ஓதிகற் றறிந்தோன் கல்வி செறிவுபெண் மயிர்வெற் போந்தி
கோதிகோ தும்மை நெற்றி கோதென்ப சக்கை குற்றம்.

ஆதவம் —ஒளி, வெயில். [1: ஆதவ:—ஸ. அக. 2: ஆதவ:—ஐ. கோ. I, iii, 34.]

ஆதித்தர் — அருக்கர், விண்ணோர். [1, 2: ஆதித்யஸ்த்ரிதஸார்யயோ:—ஐ. வ. iii, 472.]

பூதவன்—திருமால், அரசன். [1, 2: பூ+தவ:.]

போதன் — பிரமன், பாலன். [1: திவா. i, 3. 2: போத: —ஐ. கோ. II, v, 38.]

ஓதி—கற்றறிந்தோன், கல்வி, செறிவு, பெண்மயிர், மலை, ஓந்தி. [1, 4, 5: பிங். x, 222. 2: சூடா. x, 20. 3: பிங். vii, 476. 6: சூடா. xi, த, 8.]

கோதி—கோதுமை, நெற்றி. [1: திவா. iv, 171. 2: ஓவாடம் ... மோயி:—வை. 181, 191.]

கோது—சக்கை, குற்றம். [1: அக. 2: திவா. viii, 176.]

392. சோதிகண் ணிரவி விண்மீன் சுடரீச னொளிதீ யோர்நாள்
வேதிகை பலகை திண்ணை வேதைவே தித்தல் துன்பம்
ஊதிய மிலாபங் கல்வி யோதுதல் படித்தல் சொல்லல்
பூதியம் புவியு டற்பேர் போதுபூ முகுளங் காலம்.

சோதி —கண்[1], சூரியன்[2], நட்சத்திரம்[3], தீபம்[4], சிவன்[5], ஒளி[6], தீ[7], ஒரு நட்சத்திரம்[8]. [1-3, 6, 7: ஜ்யோதிர்வஹ்நிதிநேஸயோ:; ப்ரகாஸே த்ருஸி நக்ஷத்ரே—ஐ. வ. ii, 566, 567. 4, 5: சூடா. xi, த, 20. 8: ஸ்வாதி:—ஐ. கோ. III, v, 38. 'ஸ்வாதிர்நக்ஷத்ரே'— மகேசுவரர் டீகை.]

வேதிகை—பலகை, திண்ணை. [1, 2: பிங். x, 1076. 'வேதிகா.']

வேதை—வேதித்தல், துன்பம். [1, 2: அக.]

ஊதியம்—இலாபம், கல்வி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 2.]

ஓதுதல்—படித்தல், சொல்லல். [1, 2: அக.]

பூதியம்—புவி, உடல். [1, 2: பிங். x, 851.]

போது—பூ, அரும்பு, காலம். [1, 3: சூடா. xi, த, 30. 2: அக.]

393. மாதிரந் திசையா காயம் மிலம்பருப் பதமா தங்கம்
சேதுமா விலிங்கோர் தீர்த்தம் செய்கரை சிவப்புப் பாலம்
மாதுல மோர்பாம் போர்நெல் லூமத்தை மருட்கா ரைப்பேர்
ஓதையே மதிலுண் மேடை புரிசைபே ரொலியு மாமே.

மாதிரம்—திசை, ஆகாசம், நிலம், மலை, யானை. [1, 4, 5: பிங். x, 925. 2, 3: சூடா. xi, த, 20.]

சேது—மாவிலிங்கு, ஓர் தீர்த்தம், செய்கரை, சிவப்பு, பாலம். [1: ஸேது: — ஸ. கோ. II, iv, 25. 2: அக. 3: பிங். iv, 163. 4: சூடா. viii, 20.]

மாதுலம்—ஓர் பாம்பு, ஓர் நெல், ஊமத்தை, மருட்காரை. [1-4: மாதுலோ மதநத்ருமே; ப்ரீஹிபேதாஹிபேதயோ: — ஸ. வ. iii, 670, 671.]

ஓதை—மதிலுள் மேடை, மதில், பேரொலி. [1-3: பிங். x, 223.]

394. தாதுமண் ணாதி யைந்து சத்தாதி யைந்து பூவின்
தாதுசுரோத் ராதி யைந்தோ ராண்டுதொக் காதி யேழ்மே
தாதுபொன் னாதி யேழ்வா தாதிமுப் பிணிசெய் யென்சொற்
றாதுபோ சநசா ராங்கி சம்மநோ சிலைகா விக்கல்.

தாது—மண் முதலிய ஐந்து[1], சத்தமுதலிய ஐந்து[2], பூவின்தாது[3], சுரோத்திரம் முதலிய ஐந்து[4], ஓர் ஆண்டு[5], தொக்கு முதலிய ஏழு[6], மேதம் முதலிய ஏழு[7], பொன் முதலிய ஏழு[8], வாதம் முதலிய முப்பிணி[9], செய்யென்னுஞ் சொற்றாது[10], போசன சாராம்சம்[11], மனோசிலை[12], காவிக்கல்[13]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13: யாதவ: ஸ்ரோத்ராதிஷு விகாரேஷு விஷயேஷு ச, ஹேமாதிரஸரக்தாதிஶ்லேஷ்மாதிவஸ்யாதிஷு; வாதாதிஷு ச யாதவஸ்ஸ்யாத் விஶேஷாத்வஸ்து ஸம்நிகே — வி. ஶ்ரு. த, 19, 20.

மண்ணாதி யைந்து—மண் நீர் தீ காற்று வான் என்னும் ஐம்பெரும்பூதங்கள். சத்தாதி யைந்து—சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்னும் ஐம்புலன்கள். சுரோத்திராதி யைந்து—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகள். மேதாதி ஏழு — இரதம் உதிரம் எலும்பு தோல் இறைச்சி மூளை சுக்கிலம் என்பது தமிழ் நிகண்டு முறை—சூடா. xii, 67. 'ரஸாஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாஶுக்ராணி யாதவ:' என்பது வடநூல் முறை. வாதாதி முப்பிணி—வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்பன. சுரோத்திராதி யைந்து—ஶ்ரோத்ர க்ராண சக்ஷு ஹ்ருதய கோஷ்ட என்பனவென்று மகாபாரதங் கூறும். சுரோத்திராதி யிவை யெனக் கொள்ளின் தொக்காதி யென நிறுத்தி அவை ஐந்தெனக்கொண்டு ஐம்பொறியையுங் காட்டலாம். ஏழ் மேதாதி யெனக் கூட்டல்வேண்டும். 'மேதாது' என்னும் பாடம் பொருள் தாவில்லை. 3: அக. 5: யாதரு—ஸ. அக. 8: சூடா. xi, த, 21. செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன், செம்பு, ஈயம், வெண்கலம், தரா. 11:]

395. காதைமுன் ஞோர்ச ரித்ரக் கவிகதை யோர்வி ருத்தம்
சீதைசா நகிப டைச்சால் பயிர்தேவ கங்கை நாற்பேர்
பேதைபெண் மிடியன் மூடன் பெண்ணின்முற் பருவ மென்ப
மேதையே தரிக்கும் புத்தி நிணம்புதன் கள்ளு மேன்மை.

காதை—முன்ஞோர் சரித்திரக்கவி, கதை, ஓர் விருத்தம். [1: அக. 2: திவா. xi, 86. 3: காதா—ஸ. அக.]

சீதை—சானகி, படைச்சால், பயிர், தேவகங்கை. [1-4: ஸீதா ஸஸ்யே நபோநத்யாம் ஜாநக்யாம் ஹலபத்ததௌ—நா. ர. ii, 146.]

பேதை—பெண், மிடியன், மூடன், பெண்ணின் முதற்பருவம். [1: திவா. ii, 112. 2, 3: பிங். x, 858. 4: திவா. ii, 113.]

மேதை — தரிக்கும் புத்தி, நிணம், புதன், கள், மேன்மை. [1: தீர்தாரணாவதீ மேதா—அ. கோ. I, v, 2. 2: மேதஸ் — ஸ. அக. 3, 4: சூடா. xi, த, 10. 5: அக.]

396. நைதலே நலிதல் தேய்தல் கைதைநன் னிலந்தா ழைப்பேர்
பைதலே துன்பம் பையல் பைத்தல்சீ றுதல்ப சத்தல்
வைதலே சுதல்ச பித்தல் மைதுநம் புணர்த லொன்றல்
கைதவங் கபடஞ் சூது கைதவன் செழியன் வஞ்சன்.

நைதல்—நலிதல், தேய்தல். [1, 2: அக.]

கைதை—நன்செய், தாழை. [1: பிங். iv, 124. 2: திவா. iv, 78.]

பைதல்—துன்பம், பையல். [1: திவா. viii, 174. 2: அக.]

பைத்தல்—சீறுதல், பசத்தல். [1, 2: சூடா. xi, த, 26.]

வைதல்—ஏசுதல், சபித்தல். [1: நா. தீ. நி. 654. 2: அக.]

மைதுநம் — புணர்தல், ஒன்றல். [1, 2: மைதுநம் ஸங்கதே ரதே—வி. வ்ரு. ந, 50.]

கைதவம்—வஞ்சனை, சூது. [1, 2: கைதவம் த்யூதஶாட்யயோ:—வி. வ்ரு. வ, 34.]

கைதவன்—பாண்டியன், வஞ்சன். [1: திவா. ii, 23. 2: கைதவம் அதாவது வஞ்சனையை யுடையான்.]

397. காதாவாண் குயில்சு ரும்பு சிநமுள்ளோன் காநஞ் செய்வோன்
ஆதாநம் பரிப்பூண் பற்றல் ஆதேசந் திரிபோ டாணை
கேதாரம் பாத்தி யோர்கேத் திரம்பனிக் கிரிக்கோ டும்பேர்
பூதான்மா வுடல்வி ரிஞ்சன் கோதூமம் நரத்தை யோர்நெல்.

காதா—ஆண்குயில், வண்டு, சினமுள்ளோன், கானஞ்செய்வோன். [1-4: மாதரு: வாம்லோகிலெ ஹ்ரெஜெ மநுஷெ ரொஷணெ-உவி வ — வி. வ்ர. த, 21. ஸ. அக. யில் மாதரு என்னுஞ் சொல்லிற்கு இந் நான்கு பொருள்களும் காட்டப்படுகின்றன. மாதருவின் எழுவாயொருமை யுருவம் மாதா.]

ஆதாரம் — குதிரையணி, பற்றல். [1, 2: ஆதாரம் வாஜிஹ்ருஷணெ; க்ரஹணெ—ஃ. ஸ. iii, 350, 351.]

ஆதேசம்—திரிபு, ஆணை. [1: அக. 2: ஆதெஶ:—ஸ. அக.]

கேதாரம்—பாத்தி, ஓர் ஸ்தலம், இமயமலை யுச்சி. [1-3: கெதார: க்ஷேத்ரவிஶெஷவாமெ ... ஶெலமெயொ: — ஃ. ஸ. iii, 538. 3: கெதார:—ஸ. அக. 'இமயமலைப்பாகம்'.]

பூதான்மா — உடல், பிரமன். [1, 2: ஹூதாத்மா ஊ்ராஹிணெ தெஹெ—ஃ. ஸ. iii, 389.]

கோதூமம்—நரத்தை, ஓர் நெல். [1, 2: மொயஷஶோ ... நாக-ரஜஷ்ரஹிவெஷெயொ:—ஃ. ஸ. iii, 456.]

398\. சாத கும்ப மலரிபொனுந் தாதன் றாசன் றயாலுபிதா
காத மகழ்ந்த குளங்கொலைநாற் குரோச தூர மெனக்கழறும்
சாத மெலிவு கூர்மைசுகஞ் சநநம் சேறு சோறிளம்புல்
பீதம் பாகம் மஞ்சணிறம் பீதை மஞ்சள் பொற்குறிஞ்சி.

சாதகும்பம்—அலரி, பொன். [1, 2: ஶாதகும்ஹம் ஸுவணெ ஸிாஹாதகும்ஹொஉஶ்வமாரகெ—வி. வ்ர. ஹ, 36.]

தாதன்—தாசன், தயாளு, பிதா. [1: தாஸ:—ஃ. கொ. II, x, 17. 2, 3: தாதொஉநுகம்பெ விதரி—ஃ. ஸ. ii, 168.]

காதம் — அகழ்ந்த குளம், கொலை, நாற்குரோச தூரம். [1: வாத:—ஸ. அக. 2: வாத:—ஃ. கொ. II, viii, 115. 3: அக. பத்து மைல் அளவு.]

சாதம்—மெலிவு[1], கூர்மை[2], சுகம்[3], சனனம்[4], சேறு[5], சோறு[6], இளம்புல்[7]. [1, 2: ஶாத:—ஸ. அக. 3: ஶாதழ — ஃ. கொ. I, iv, 25. 4: ஜாதழ—ஸ. அக. 5, 7: ஶாத: கந்ஶஷயொ: — ஃ. ஸ. ii, 232. 6: அக.]

பீதம்—பானம், மஞ்சள் நிறம். [1, 2: பீதோ வர்ணநிபீதயோ:—அ. வ. ii, 175.]

பீதை—மஞ்சள், பொற்குறிஞ்சி. [1: பீதா ஹரித்ரா—அ. வ. ii, 176. 2: பீதா—அ. கோ. II, iv, 75.]

399. போதம் யானைக் கன்றுசிசுக் குஞ்சு புத்தி மரக்கலமாம்
வீதம் வலியில் பரிசாந்தம் வலியில் கரியங் குசவினையாம்
காத ரந்தீ வினைத்தொடர்பஞ் சுறல்சோ காதி யின்கவகம்
மாதர் மகளி ரழகாசை வாதை வருத்து நோய்துக்கம்.

போதம் — யானைக்கன்று, சிசு, குஞ்சு, புத்தி, மரக்கலம். [1: வஷ்வஷோ மஜொ பாலः பொதஸ்து உஶவர்ஷகः, த்ரிம்ஶவர்ஷஸ்து கலபோ விக்கோ விம்ஶதிவர்ஷகः — வெ. 109, 131. 2, 5: பொதः ஶிஶௌ வஹித்ரே ச—வி. ர. த, 15. 3: பொதः — வ. அக. 4: போயः—வ. அக.]

வீதம்—வலியில்லாத குதிரை, சாந்தம், வலியில்லாத யானை, அங்குசத் தொழில். [1-4: வீதஶ்சாஸகர்மணி; அஸாராஶ்வமஜே ஶாந்தே—அ. வ. ii, 193, 194.]

காதரம்—தீவினைத்தொடர்பு, அஞ்சல், சோகாதியால் மிக்க கவலை. [1: திவா. ix, 97. 2, 3: காதரः—அ. கோ. III, i, 26. 'அதீரः காதரः த்வே ஹயகஷ்டிவாஸாதிவ்யாகுலஸ்ய' — மகேசுவரர் டீகை. அகாதியில் அச்சம், இக்கட்டு, விருப்பம் என்னும் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 'வ்யஸநாதாவாகுலஹ்ருதயே அதீரத்வயம்' என்பது டீகா ஸர்வஸ்வம்.]

மாதர்—மகளிர், அழகு, ஆசை. [1, 3: திவா. xi, 190. 2: பிங். x, 922.]

வாதை—வேதனை செய்யும் நோய், துக்கம். [1: திவா. viii, 150. 2: பாயா—அ. கோ. I, ix, 3.]

400 தூதன் புதன்றூ துவனென்ப சூது கபடங் கவறூடல்
நீதி நியாய முறைமைப்பேர் ஏது நிமித்த முபகரணம்
போதி சிநன்ற னறம்பௌத்த சமாதி யரசு மலைபுத்தன்
கேது பதாகை யடையாளங் கிரண மோர்கோ ளூற்பாதம்.

தூதன் — புதன், தூதுவன். [1: பிங். ii, 139. 2: தூதஃ:—ஙா. கொ. II, viii, 16.]

சூது—கபடம், கவருடல். [1: அக. 2: த்ருதஃ:—ஙா. கொ. II, x, 45.]

நீதி—நியாயம், முறைமை. [1: நீதி:—ஸ. அக. 2: அக.]

ஏது—நிமித்தம், உபகரணம். [1: ஹேதுர்நா காரணம் பீஜம்—ஙா. கொ. I, iv. 28. 2: ஹேதுஃ:—ஸ. அக.]

போதி — அருகன் அறம், பௌத்த சமாதி, அரசமரம், மலை, புத்தன். [1-3: பொதிர்ஜ்ஞாநஸமாதெள வாஜ்யாதாவெள வ விஷ்ணு—ஙா. ஸ. ii, 240. 4: திவா. v, 16. 5: பொதி:—ஸ. அக.]

கேது—கொடி, அடையாளம், கிரணம், ஓர் கோள், உற்பாதம். [1-5: கெதுர்த்ரிவதாகயொ:, க்ரஹொத்பாத ... விஷேஷு —ஙா. ஸ. ii, 162.]

401\. ஆதங் கம்நோய் சந்தாப் முரசி னோசை யச்சப்பேர்
கோதண் டம்வில் லொடுபுருவங் கூதிர் பனிக்காற் றப்பருவம்
வேதண் டம்பற் பதம்யானை சௌதா மினிமின் னரமகள்பேர்
காதம் பரங்கள் ளொடுவெண்ணெய் காதம் பரிசா ரிகைகுயிலே.

ஆதங்கம் — நோய், துன்பம், முரசின் ஓசை, அச்சம். [1-4: ஆதங்கோ ரொமஸந்தாபஶங்காஸு ஃமுரஜத்வநெள—வி. வ்ரு. க, 151.]

கோதண்டம்—வில், புருவம். [1, 2: கொதண்டோ ஃப்ருவதா- யாம் ... கார்முகெ—வி. வ்ரு. ட, 29.]

கூதிர்—பனிக்காற்று, பனிப்பருவம். [1: திவா. i, 38. 2: திவா. i, 137.]

வேதண்டம் — மலை, யானை. [1: திவா. v, 16. 2: வெதண்ட:— ஸ. அக.]

சௌதாமினி — மின், அரமகள். [1, 2: ஸௌதாமிநீதடித்யா- ஹெஷ்ஸரொவிஷேஷயொஃவி—வி. வ்ரு. ந, 200.]

காதம்பரம்—கள், வெண்ணெய். [1, 2: காதம்பரம் ததிஸா- ரெ ஸீயாஃஷிந்த்ரஹெஷ்யொ:—ஙா. ஸ. iv, 249.]

காதம்பரி — நாகணவாய்ப்புள், குயில். [1, 2: காதம்பரீ கொ-கிலாயாம் வாணீஶாரிகயொரபி—ஈ. வ. iv, 249.]

402. மாதா வுமையிக் திரையீன்றாள் மகிபி ராமி முதலெழுவர்
வேதா மலரோன் மாலறிஞன் பாதீ டளித்தல் பங்கிடுதல்
பாதா ளங்கீ ழுலகமதோ கதிவா டவத்தீ யெனப்பகர்ப
ஆதீ நவந்துன் புறுவதுபொல் லாத மரணம் பாவமுமாம்.

மாதா—உமை, இலக்குமி, பெற்ற தாய், பூமி, பிராமிமுதலிய சத்தமாதர். [1, 3, 5: ப்ராஹ்ம்யாதிகா ... ஶ்ரீரூமாஜநநீ ச மாதர:—நா. ர. ii, 170. 2: மாதா — ஸ. அக. 4: மாதா ... மஹீ — ஈ. வ. ii, 183.]

வேதா—பிரமன், திருமால், அறிஞன். [1-3: வேதா விதாதரி, விஷ்ணௌ விஜ்ஞே — ம. கொ. 922.]

பாதீடு—அளித்தல், பங்கிடுதல். [1: திவா. ix, 154. 2: நா. தீ. நி. 741.]

பாதாளம்—கீழுலகம், அதோகதி, வடவைத்தீ. [1, 3: பாதாளம் பலவாநலே, ரஸாதலே—ஈ. வ. iii, 657. 2: அக.]

ஆதீநவம் — துன்புறுவது, பொல்லாத மரணம், பாபம். [1-3: ஆதீநவ: ஸம்தாபே பரிக்லிஷ்டமரணதோஷயோ: —ஈ. வ. iv, 303.]

403. சாதகமோர் பிரபந்த மோர்புளுப கரணம்
சன்மபத் திரிகைபூ தகணமப்பி யாசம்
ஆதநம்யா னைக்கழுத் துப் பீடமா சநப்பேர்
ஆதித்யன் விருந்தோம்பு வோனதிதி சுதனும்
சாதநமாண் குறிமறைவு நடைகொலைபி ரேதச்
சடங்குகா ரகம்நிவிர்த்தி யுபாயஞ்சித் திக்குஞ்
சாதநம்பின் றொடர்தல்கொடுப் பித்தல்சே நாங்கம்
தநம்கருவி நிறைவேற்றல் சாசநநா மமுமாம்.

சாதகம்—ஓர் பிரபந்தம், ஓர் புள், உபகரணம், சன்மபத்திரிகை, பூதகணம், அப்பியாசம். [1: பன்னிருபாட்டியல், 172. 2: சாதக: —ஈ. கொ. II, 5, 17. 3, 6: ஸாதகம் — ஸ. அக. 4: ஜாதகம் —ஸ. அக. 5: திவா. i, 31.]

ஆதநம்—யானைக்கழுத்து, பீடம், ஆசனம். [1, 2: ഹസ്ത്യാസനം; ഹസ്തിസ്കന്ധേ ച പീഠേ ച — உ. கொ. 504, 505. 3: ആസനം — ஸ. அக. யோகத்திற்கு அங்கமாகிய பதுமாதி யாசனங்கள்.]

ஆதித்யன்—விருந்தோம்புவோன், அதிதி மகன். [1: ആവേശികസ്ത്വാഗന്തുരാതിഥ്യഃ: പ്രാഘുണോഽതിഥിഃ — வெ. 88, 135. ஸ. அக. யிலும் விருந்து வந்தோன் என்னும் இப் பொருளே காணப்படுகிறது. 'விருந்தோம்புகை' என்னும் பொருளையுடைய ആതിഥ്യം என்னும் சொல்லிலிருந்து இப் பொருள் வந்திருக்கவேண்டும். 2: ആദിത്യഃ —ஸ. அக.]

சாதகம் — ஆண்குறி[1], மறைவு[2], நடை[3], கொலை[4], பிரேதச் சடங்கு[5], காரகம்[6], நிவிர்த்தி[7], உபாயம்[8], சித்திக்கும் சாதனம்[9], பின் தொடர்தல்[10], கொடுப்பித்தல்[11], சேனுங்கம்[12], தனம்[13], கருவி[14], நிறைவேற்றல்[15], சாசனம்[16]. [1, 3-8, 10-13, 15: സാധനം സിദ്ധിസൈന്യയോഃ; ഉപായേഽനുഗമേ മേഢ്രേ നിര്‍വൃത്തൌ കാരകേ വധേ, ദാപനേ ധനപ്രാപ്തൌ ... മൃതേ യതേ — ச. ஸ. iii, 425, 426. സൈന്യം சேனை. சேநாங்கம் சேனையின் ஒரு பகுதி, சதுரங்க பலத்தின் அங்கமுமாம். காரகம் இலக்கண நூல் வழக்கு. 2: ഛാദനഃ — ஸ. அக. 9, 14: സാധനം—ஸ. அக. 16: ശാസനം—ஸ. அக. தற்பவம்.]

404. வேதநஞ்சீ வநம்ஞாநம் கூலிபொதுத் தலும்பேர்
வேதனைதுன் பஞ்சுகதுக் காநுபவ முணர்கை
பூதனைகண் ணனுக்குநச்சு முலைகொடுத்தோள் கடுக்காய்
பூதிகாட் டஞ்சரள மரந்தேவ தாரம்
நாதமென்ப விந்திரிய மோசையுரி மைப்பேர்
நாதனு யகனதிபன் பிரபுசக் திரனும்
பாதமர வேர்செயுளி ஞேரடிசூழ்ந் திருக்கும்
பருப்பதங்கால் கிரணம்வெண்ணெய் நீர்நான்கி னென்றே.

வேதநம்—சீவனம், ஞானம், கூலி, துளையிடுதல். [1: വേദനം—ஸ. அக. 2: വേദനാ ... ജ്ഞാനേ ച സ്ത്രീനപുംസകം—வெ. 263, 165. 3: വേതനം — ச. கொ. II, x, 38. 4: വേധനം—ஸ. அக.]

வேதனை—துன்பம், சுகதுக்காநுபவம், உணர்கை. [1, 2: വേദനാ സ്യാദനുഭവഃ പീഡായാമപി വേദനാ — ஶா. கொ. 348. 3: വേദനാ ജ്ഞാനേ—ச. ஸ. iii, 414.]

பூதனை—கண்ணனுக்கு நச்சுமுலை கொடுத்தோள், கடுக்காய். [1, 2: பூதநா து ஹரீதகீ; பத்யா ச பாலக்ரஹவிஶேஷயோ:—அ. ஸ. iii, 385, 386.]

பூதிகாட்டம்—சரளமரம், தேவதாருமரம். [1, 2: பூதிகாஷ்டம் து ஸரலே தேவதாருத்ருமேऽபி ச—அ. ஸ. iv, 69.]

நாதம் — இந்திரியம், ஓசை, உரிமை. [1: நா. தீ. நி. 601. 2: நாத:—அ. கோ. I, vi, 23. 3: நாயம்—ஸ. அக.]

நாதன்—நாயகன், அதிபன், பிரபு, சந்திரன். [1, 2: நாத:—ஸ. அக. 3, 4: நாதஶ்ஶ்வேந்த்ரே ப்ரபாவதி — வை. 233, 90. நாத: ஶ்வேஷு ப்ரபௌ நேந்த்ரே—நா. ர. ii, 205. இவ்விரண்டு கோசங்களிலும் இந்திரன் என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. மூலத்தில் சந்திரன் என்றிருப்பது எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழையோ அன்றி வேறு பாடத்தை யாதாரமாகக் கொண்டதோ?]

பாதம்—மரவேர்[1], செய்யுளின் ஓர்அடி[2], சூழ்ந்திருக்கும் மலை[3], கால்[4], கிரணம்[5], வெண்ணெய்[6], நீர்[7], நான்கிலொன்று $(\frac{1}{4})$[8]. [1, 4: பாதாஶ்ச்வரணா ஜடோந்நாரஜ்ஜெ ஶ்ருங்கே ச ஹஸ்ரோபாதா—ஶா. கோ. 325. 3, 5, 8: பாதா ஶாகீ துரீயாம்ஶே மிரே: ப்ரத்யந்தபர்வதே—ஶா. கோ. 182. 2: பாத:—ஸ. அக. 6: ஹையங்கவீநம் வீயம் ச நவநீதம் ச தக்ரஜம்—வை. 134, 276. வீயம் என்பது பாடபேதத்தால் வாயம் எனப் படிக்கப்பட்டு இப் பொருளைத் தந்தது போலும். 7: வாய:, வாயஸ் — ஸ. அக.]

405. பூதமடை வதுதக்க ததீதமுப மாகம்
பூதகணந் தூய்மைசெந்து புவியாதி பஞ்ச
பூதமுண்மை தூற்றுந்தா னியம்பினரை யுண்டை
போனகா லந்தருப்பை புனையணியி னழகாம்
பூதம்விலங் காதிபற வைத்திரள்ச மூகம்
பூதிமுல்லை பொன்னிறவா டாமலரு மொக்கும்
மாதவம்வை காசிபெருந் தவம்வசந்த காலம்
மாதவனிந் திரைகேள்வன் பெருந்தவத்தோன் வசந்தன்.

பூதம்—அடைவது[1], தக்கது[2], அதீதம்[3], உபமானம்[4], பூதகணம்[5], தூய்மை[6], செந்து[7], பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதம்[8], உண்மை[9], தூற்றுந் தானியம்[10], பின் நரை[11], உண்டை[12], இறந்த காலம்[13],

தருப்பை[14], புனையணியின் அழகு[15]. [1-5, 7-9: ஹ-ு-தம் ஸ-ெத௵ாவசோ-ந-யொ:; வ௵ாவெடுதீடெத விஶாவாஷெள வ௵யூ௵ாஷெள ஜந்தூய-ாக்து-யொ: — சு. ஸ. ii, 180, 181. 6: வவிதுு: ... வ-ு-த: — சு. கொ. II, vii, 45. 10: யாந௵ம் வ-ு-தழ — சு. கொ. II, ix, 23. 11: வ-ு-த: (இருமை)—ஸ. அக. 12: ஹ-ு-தம் ..., ... வ௵தெ — ஜெ. த, 41. 13: ஹ-ு-தழ—ஸ. அக. 14: வ-ு-த:—ஸ. அக. 15: வ-ு-தம் ... ஶ௵ிஜெத —ஜெ. த, 36. ஶரீ என்னும் தாது புனைதல் என்னும் பொருளது—ஸ. அக.]

யூதம்—விலங்குமுதல் பறவை யீறுகவுள்ள உயிரின் திரள், சமூகம். [1, 2: ய-ு-யம் திர௵க்ஷ-ு-ஹெ ஸ௵ஜாதூ௵ஹோதெ௵ வ ஹாஷிதழ—வி. வ௵. ய, 12.]

யூதி—முல்லை, பொன்னிற வாடாமலர். [1, 2: ய-ு-யீ வாஷ்வ௵-ஹெஷெ ... கா௵ணகெ—வி. வ௵. ய, 12.]

மாதவம்—வைகாசி, பெருந்தவம், வசந்தகாலம். [1, 3: ஊயவ: ... வஸ௵ெந்தெ வெஶாவெ — சு. ஸ. iii, 702. 2: பிங். x, 923. ஊஹா-தவஸ்.]

மாதவன்—திருமால், பெருந்தவத்தோன், மன்மதன். [1: ஊயவ:, விஷெண—சு. ஸ. iii, 702. 2: 'மஹா தவத்தினையுடையான்.' 3: அக.]

406\. மாதவிகள் ளின்வெல்லந் தொழுத்தைகுருக் கத்தி
வாதிவா தஞ்செய்பவ னோர்புலமைத் திறத்தோன்
சூதனே ரிருடிதச்சன் பார்ப்பனிசே ரிராச
சுதன்புகழ்வோன் றேர்ப்பாகன் சூதுளோன் மடையன்
ஆதியதிட் டாநமுதல் புராதநம்நே ரோடல்
அரன்முதல்வ னதிபனெற்றி நாரைமநோ துக்கம்
ஈதிவெகு மழைமுதலா மறுவகையுற் பாதம்
யாத்திரைசெய் திடல்கொள்ளை முதலபெருந் துன்பம்.

மாதவி — கள்ளின் வெல்லம், தொழுத்தை, குருக்கத்தி. [1-3: ஊயவீ ஊய-ஶாக்ஷா; வாஸந்தீ கா௵டீ—சு. ஸ. iii, 702, 703.]

வாதி—வாதஞ்செய்பவன், ஓர் புலமைத்திறத்தோன். [1: வாதிநு—ஸ. அக. 2: திவா. xii, 44. மற்றைப் புலமையோர் கவி, கமகன், வாக்கியென்பார்.]

சூதன்—ஓர் இருடி[1], தச்சன்[2], பார்ப்பனியிடம் அரசனுக்குப் பிறந்தோன்[3], புகழ்வோன்[4], தேர்ப்பாகன்[5]. சூதுளோன்[6], சமையற்காரன்[7]. [1: ஸூத: ..., வ்யாஸஶிஷ்ய—நா. ர. ii, 189. 2-5: ஸூதஸ்து ஸாரதௌ தக்ஷ்ணி ... க்ஷத்ரியாத் ப்ராஹ்மணீஜேऽபி ஸூத: ... வந்திநோ: — வி. ர. த, 11. 6: அக. 7: ஸூத: ஸூபகாரே— அ. ஸ. ii, 234.]

ஆதி—அதிட்டானம்[1], முதல்[2], பழமை[3], நேரோடல்[4], சிவன்[5], முதல்வன்[6]. அதிபன்[7], ஒற்றி[8], நாரை[9], மனோதுக்கம்[10]. [1, 10: ஆதி: வ்யாதாதிஷ்டாநயோ: — ஹ. கோ. 410. 2, 6: ஆதி: — அ. கோ. III, i, 80. 3-5: பிங். x, 102. 7: அக. 8: 9: ஆதி: — வை. 26, 21.]

ஈதி—வெகுமழை முதலாகிய அறுவகை உற்பாதம், யாத்திரை செய்திடல், கொள்ளை முதலிய பெருந்துன்பம். [1, 2: ஈதி: ப்ரவாஸே ... ஸ்யாதிவ்ருஷ்டிரவ்ருஷ்டிஶ்ச — வி. ர. த, 54. அறுவகை உற்பாதமாவன அதிவ்ருஷ்டிரநாவ்ருஷ்டிஶ்ஶலபா மூஷிகாஶ்ஶுகா:, அத்யாஸந்நாஶ்ச ராஜாநஷ்ஷடேதா ஈதய: ஸ்ம்ருதா:. 3: ஈதி:—ஸ. அக.]

407. சாதியா தனைகள்ளின் றெளிவுகொடை முடிவு
சநநங்கோத் திரஞ்சிறுசம் பகம்விப்பி ராதி
சாதிபொதுப் பிரம்புநெல்லி சாரதிமா வலனோர்
சந்தசுசா திக்காய்கம் பில்லமரந் தேக்காம்
பூதிசம்பத் துற்பாதந் துர்க்கந்தம் நிரையம்
புலாலின்பக் குவம்பிறப்பு விபூதிகயப் பொற்பு
வீதிதெரு நேரோடல் குதிரைவழி யொழுங்கோர்
வீட்டுறுப்புக் கிரணம்நெருப் போர்நாட காங்கம்.

சாதி—யாதனை[1], கள்ளின் தெளிவு[2], கொடை[3], முடிவு[4], சனனம்[5], கோத்திரம்[6], சிறு சம்பகம்[7], பிராமணர் முதலிய சாதி[8], பொது[9], பிரம்பு[10], நெல்லி[11], சாரதி[12], மாவலன்[13], ஓர் சந்தசு[14], சாதிக்காய்[15], கம்பில்லமரம்[16], தேக்கு[17]. [1: 2, 8, 10, 17: பிங். x, 464. 3, 4: ஸாதிர்தாநாவஸாநயோ: — ஶா. கோ. 665. 5-7, 9, 11, 14-16: ஜாதி: ஸாமாந்யஜந்மநோ:; ஜாத்யாமாமலக்யாம் ச ... க்ஷுத்ரஜந்தோநா:; ஜாதீ ஸுமநஸி ச — ஶ. ஸ. ii, 166, 167. 12, 13: அஶ்வ ஸாதிநௌ; த்வௌ ஸாதிஹயாரோஹௌ — அ. கோ. III, iii, 106, 107.]

பூதி—சம்பத்து[1], உற்பாதம்[2], துர்க்கந்தம்[3], நிரயம்[4], புலாலின் பக்குவம்[5], பிறப்பு[6], விபூதி[7], யானையழகு[8]. [1, 2, 5, 7: ஹ-ுதிஸ்ஹ- ஹஸ்-நி; ரோஂஸவாகவிஶெஷெ வ ஸஂவஷு-தாதயொரவி — க. ஸ. ii, 181, 182. 3: வ-ுதி: — ஸ. அக. 4: பிங். iv, 9. ‘நரகபேதம்’. 6, 8: ஹ-ுதிஜாதஜஶஜாரெ ஜாதௌ—வி. வு. த, 57.]

வீதி—தெரு[1], நேரோடல்[2], குதிரை[3], வழி[4], ஒழுங்கு[5], வீட்டுறப்பு[6], கிரணம்[7], நெருப்பு[8], ஓர் நாடகாங்கம்[9]. [1, 2: பிங். x, 1061. 3, 7: வீதிரஶெ ..., ... தீஷெள—க. ஸ. ii, 194. 4-6, 9: வீயீ வநுநி வஜௌ வ ஶஹாஜெ நாடரூஃவெகெ—க. ஸ. ii, 218. 8: வீதி: —ஸ. அக.]

408. வேதிமதில் சதுரவே திகையறிஞன் கேட்டை
விரிஞ்சனலங் கிருதநில மங்குலிமுத் திரையாம்
பூதிகங்கா வட்டம்புல் லோமங்கற் பூரம்
பூந்தணக்கு நிலவேம்பு சிறுகுமிளென் றறுபேர்
சாதுநல்ல குலபுருடன் பொலிசையா லுண்போன்
சச்சநன்முக் குடைச்செல்வன் முநிவனழ கிதுமாம்
கோதைமுன்கை யினிற்கட்டு முடும்புத்தோல் பூந்தார்
குடக்கோன்காற் றுக்கோதா வரிபெண்மயி ருடும்பே.

வேதி—மதில்[1], சதுரவேதிகை[2], அறிஞன்[3], கேட்டை நட்சத்திரம்[4], பிரமன்[5], அலங்கிருத நிலம்[6], அங்குலி முத்திரை[7]. [1: அக. 2: வெதி: — க. கொ. II, vii, 18. 3, 6, 7: வெதிரஜ-ரி-ஹ-ரயாஂ வ-ஷெஂகுதஹ-ுதயெ—க. ஸ. ii, 231. 4: திவா. i, 94. 5: வெதிநு—ஸ. அக.]

பூதிகம்—காவட்டம்புல், ஓமம், கர்ப்பூரம், பூந்தணக்கு, நிலவேம்பு, சிறுகுமிள். [1-3, 5, 6: ஹ-ுதிகஂ கஹ-ெளஷயெ; யவாநூஂ வநஸாரெ வ ஹ-ுநிெ ஹ-ுஸ்ணெஃவி வ—க. ஸ. iii, 70, 71. 4: வ-ுதிக:—க. கொ. II, iv, 48. மணிப்புன்கென்பர்.]

சாது—நல்ல குல புருடன், பொலிசையால் உண்போன், சற்சனன், அருகன், முனிவன், அழகிது. [1: ஸாயு: — க. கொ. II, vii, 3. 2-6: ஸாயுர்ஜிநெ ரு-நௌ வாநூஷிகெ ஸஜநரூயொ:—க. ஸ. ii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கோதை—முன்கையிற் கட்டும் உடும்புத்தோல்[1], பூமாலை[2], சேரன்[3], காற்று[4], கோதாவரி[5], பெண்மயிர்[6], உடும்பு[7]. [1, 7: கோதா ப்ராணிவிசேஷே ஜ்யாகாதவாரணே — க. ஸ. ii, 237. 2-4: திவா. xi, 287. 5: கோதை கௌதமை யாகக் கொள்வர்—திவா. v, 57. கௌதமை கோதை — பிங். iv, 114. இவ்வாறு கோதை கௌதமை நதியின் பெயராகத் தரப்பட்டது. கோதாவரியின் பெயர் விமலையும் விருத்த கங்கையுமாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கௌதமீ கோதாவரியின் பெயரென்றுரைக்கின்றது. மராட்டி முதலிய வட இந்திய மொழிகளி லும் கோதா கோதாவரியின் பெயராக வழங்குகின்றது. இந்நூல் 10-ம் செய்யுளையும் நோக்குக. 6: திவா. ii, 212.]

409. தாதாவோ திமத்துவசன் றாங்குவோன் கொடுப்போன்
சாதீயான் செறிந்தோன்சச் சனதிரு பன்பேர்
ஆதார முடல்தாங்கிக் கொள்வதுமூ லாதி
யடியீடு குளத்தேரி பாத்தியதி கரணம்
வாதூலங் காற்றினது திரள்சுழல்காற் றென்ப
மாதேவன் பரமேச னுருத்திரரி லொருவன்
நாதேயி யென்பதுசெம் பரத்தைதழு தாழை
நாரத்தை நீர்வஞ்சி நிலநாவ லாமே.

தாதா—பிரமன், தாங்குவோன், கொடுப்போன். [1, 2: தாதா வேதஸி தாயகே—க. ஸ. ii, 170. 3: தாதா—ஸ. அக.]

சாதீயான்—செறிந்தோன், சற்சனன், அதிரூபன். [1-3: ஜாதீய— ஸ. அக. செறிந்தோன் உறவினன் என்னும் பொருளது போலும்.]

ஆதாரம்—உடல்[1], தாங்கிக்கொள்வது[2], மூலமுதலியஆறுதாரம்[3], அடி[4], ஈடு[5], குளத்தேரி[6], பாத்தி[7], அதிகரணம்[8]. [1: திவா. ii, 161. 2: ஆதார:—ஸ. அக. 3: ஆதார (-சக்ர:) —ஸ. அக. 4, 5: அக. 6-8: ஆதாரஸ்த்வதிகரணே ஆலவாலே ஜலாதாரே—வி. ப்ர. ர, 167.]

வாதூலம்—காற்றினது திரள், சுழல்காற்று. [1, 2: வாதூலோ ... வாதஸமூஹே வாதாஸஹே—க. ஸ. iii, 676.]

மாதேவன்—சிவன், ஏகாதச ருத்ரரில் ஒருவன். [1: பிங். ii, 2. 2: திவா. xii, 158. 1, 2: மஹாதேவ:.]

நாதேயி—செம்பரத்தை, தழுதாழை, நாரத்தை, நீர்வஞ்சி, நிலநாவல். [1-5: நாதேயீ ஜபாவானீரே .. ஜம்ப்வாம் நாகரங்கயோ:, காகஜங்காம் ச ஜயாயாம் ச—க. ஸ. iii, 432.]

410. யௌதகஞ்சீ தனப்பொருளோர் புடைவையுடைத் தொங்கல்
இரட்டைசந்தே கஞ்சுளகி னுனிதக்க தேழ்பேர்
கௌதமன்சாக் கியபுத்த னோர்தபோ தனனும்
கௌதமிபார்ப் பதிகோதா வரிநதியுங் கணிப்ப
கௌதுகமுற் சவம்பிரிய மகிழ்ச்சிசுபக் கரகங்
கணமரபின் சீர்கீர்த்தி கீதாதி யிச்சை
மைதுனங்கூட் டரவுகலந் திருத்தல்புணர்ச் சியுமாம்
வைதேக கன்வணிசா சூத்ரசுதன் வணிகன்.

யௌதகம்–சீதனப்பொருள்[1], ஓர் புடைவை[2], உடைத்தொங்கல்[3], இரட்டை[4], சந்தேகம்[5], சுளகின் நுனி[6], தக்கது[7]. [1-7: யௌதகம் து யௌதகே யுதயோ:; ஸம்ஶயே வஸ்நாந்தே ஸ்த்ரீவஸ்த்ரஹேதே வஸ்த்ராஞ்சலே — சு. ஸ. iii, 77, 78. யௌதகம் என்பதற்கு மாத்திரமே சீதனப்பொருள் என்னும் அர்த்தம் அமராதி கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. சு. ஸ., மே., வி. ரு. முதலிய கோசங்களிலெல்லாம் யௌதகம் என்பதற்கே இங்குக் காட்டிய பொருள்களிற் சிலவும் பலவும் தரப்பட்டன.]

கௌதமன்—சாக்கிய புத்தன், ஓர் தபோதனன். [1, 2: கௌதம: ... ஶாக்யஸிம்ஹர்ஷிபேதயோ:—சு. ஸ. iii, 457.]

கௌதமி—பார்வதி, கோதாவரி நதி. [1: கௌதம்யுமாயாம் —சு. ஸ. iii, 457. 2: கோதாவர்யாம் து கௌதமீ—நா. ர. iii, 307.]

கௌதுகம் — உற்சவம்[1], பிரியம்[2], மகிழ்ச்சி[3], சுபகாரியத்துக்காகக் கையிற் கட்டுங் காப்பு[4], மரபின் சீர்[5], கீர்த்தி[6], கீதமுதலியன[7], இச்சை[8]. [1-5, 7, 8: கௌதுகம் ... இச்சாயாமுத்ஸவே கௌதுகே மதம்; பாரம்பர்யாகதஸ்யாவாஹஸூத்ரயோ:, கீதாதௌ — சு. ஸ. III, 27, 28. 6: கௌதுகம் ... ப்ரதி—வை. 250, 20.]

மைதுனம்—கூட்டரவு, கலந்திருத்தல், புணர்ச்சி. [1, 3: மைதுனம் ஸங்கதே ரதே—க. கோ. III, iii, 121. 2: ஸம்பந்தே மைதுனம்—வை. 252, 54.]

வைதேகன்—வணிகமாதுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவன், வணிகன். [I, 2: வைதேஹகோ வாணிஜகே ஶூத்ராத்வைஶ்யாஸுதே—வி. ரு. க, 205.]

411. ஏதி கிரணஞ் சுவாலை படைக்கலம்
பீதி நடுக்கம் பயம்பரி பானம்
யூதிகை முல்லைப் புதல்வா ரணப்பிடி
வீதி கோத்திர னெழுநா விரிச்சிகன்.

ஏதி—கிரணம், சுவாலை, படைக்கலம். [1-3: ஹேதி: ஸூர்யாம்ஶுஜ்வாலே ஹேதிஸ்த்ரீ ஶஸ்த்ரதேஜஸி—வி. ரு. த, 58.]

பீதி—நடுக்கம், பயம், குதிரை, பானம். [1, 2: பீதி: ஸாத்வஸகம்பயோ:— வி. ரு. த, 56. 3. 4: வீதி: பானே துரங்கே ச — வி. ரு, த, 56.]

யூதிகை—முல்லைப்புதல், பெண்யானை. [1: யூதிகா—அ. கோ. II, iv, 71. 2:]

வீதிகோத்திரன் — அக்கினி, சூரியன். [1, 2: வீதிஹோத்ரோ-஽நலார்க்கயோ:—வி. ரு. ர, 273.]

412. காத கன்பரத் துரோகி கொலைஞன்
யாதனை நரக வாதை கொடுந்துயர்
ஆத னறிவிலா னருகன் குருவுயிர்
மேதி களத்திற் பிணைதறி யெருமை.

காதகன்—பரத்துரோகி, கொலைஞன். [1: காதக:—அ. கோ. III, i, 47. 'ந்ருஶம்ஸ: காதக: க்ரூர: பாப: ஸத்வாபி பரத்ரோஹஸீயெ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: காதக:—அ. கோ. III, i, 28.]

யாதனை — நரகவாதை, கொடுந்துயர். [1: திவா. viii, 149. 2: யாதநா தீவ்ரவேதநா—அ. கோ. I, ix, 3. ஆயினும் இச்சொல் நரகவர்க்கத்தில் வருதலாலும், மகேசுவரர் டீகையில் 'காரணா யாதநா தீவ்ரவேதநா த்ரயம் நரகவேதநாயா:' என்றிருத்தலாலும் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் கொடுந்துயர் என்றொருபொருளே ஏற்படுகின்றது.]

ஆதன்—அறிவிலான், அருகன், குரு, உயிர். [1, 4: சூடா. xi, த. 3. 2: சூடா, i, 4. 3: பிங். v, 57. 'பட்டாரகன்...சாமி யீச ஞாத னிறைவன் ... குருவே.' அச்சிட்ட பதிப்பில் ஈசன் நாதன் என்று பிரித்து உறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதன்-குரு—அக.]

மேதி—போலிக்கட்டை, எருமை. [1: அக. 2: திவா. iii, 21.]

413\. காதல்கா துதலா சைப்பேர்
ஆதவ னிரவி பார்ப்பான்
மாதுபெண் ணோர சைச்சொல்
ஆதுர மவாவும் நோயும்.

காதல்—கொல்லுதல், ஆசை. [1, 2: சூடா. xi, ழ, 4.]

ஆதவன் — சூரியன், பார்ப்பான். [1: திவா. i, 55. 'ஆதவ:'. 2: அக.]

மாது—பெண், ஓர் அசைச்சொல். [1: பிங். v, 220. 2: நன். 441.]
ஆதுரம்—அவா, நோய். [1, 2: ஆதுர—ஸ. அக.]

414\. கோத்தக மையெண் கோவை முத்தாரங் கோமு லைப்பேர்
பூத்தல்பெற் றிட லுண் டாதல் புட்பித்தல் பூப்பா தற்பேர்
கூத்தன்கூத் தாடி சீவன் கோத்திரை புவியான் கூட்டம்
ஆத்தியோர் மரஞ்சம் பந்த மடைதல்கைப் பொருளி லாபம்.

கோத்தகம் — நாற்பதுகோவை முத்தாரம், பசுவின் முலை. [1: கொஸ்தந ஹாரஹெஷ—க. ஸ. iii, 364. நாலுகோவை யாரமெனவும் வடமொழிக்கோசங்கள் கூறு மென்பது வதுஷ்ஸிம்ஶதெ ஹார-யுஷ்:ஸரிவு கொஸ்தந: என்னும் வாக்கியம் க. கொ. வியாக்கியா சுதையிற் காட்டப்படுதலால் அறியத்தக்கது. 2: கொஸ்தந:—ஸ. அக.]

பூத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல், புட்பித்தல், பூப்பாதல். [1-4: அக.]

கூத்தன்—கூத்தாடி, உயிர். [1, 2: சூடா. xi, த, 13.]

கோத்திரை—பூமி, பசுக்கூட்டம். [1, 2: கொத்ரா ஹவி மவாம் மணே—க. ஸ. ii, 402.]

ஆத்தி—ஓர் மரம், சம்பந்தம், அடைதல், கைப்பொருள், இலாபம். [1: திவா. iv, 31. 2, 5: ஆத்தி: ஸம்பநலாஹயோ: — க. ஸ. ii, 156. 3: ஆத்தி:—ஸ. அக. 4: 'ஆத்தி' என்றொரு சொல் முக்கிய திராவிட மொழிகள் நான்கினுங் காணப்படுகிறது. அதனுடைய மூலச்சொல் விளங்கவில்லை.

415. காத்திர முடலு றுப்புப் பருமையா னையின்முன் காலாம்
தாத்திரங் குடாரி கூன்வாள் சாத்துத லணித லப்பல்
மாத்திர முழுமை வேறென் றலாநிய மம்ப்ர மாணம்
தாத்திரி பூமி நெல்லி மரம்வளர்த் திடுதா யீன்றாள்.

காத்திரம்—உடல், உறுப்பு, பருமை, யானையின் முன்கால். [1, 2, 4: மாத்ரம் மஜாமூஜஆஹாஷிஹாமெடீவஹிஜெ கூவெவமெ — ஜெ. ரு, 23. 3: அக.]

தாத்திரம் — கோடரி, கூன்வாள். [1: அக. 2: ஊாதூ — கூ. கொ. II, ix, 13.]

சாத்துதல்—அணிதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

மாத்திரம் — முழுமை, வேறொன்றலா நியமம், அளவு. [1, 2: ஊாதூ ... ஷாமெ காமெ — கூ. ஷ. ii, 436. 3: ஊாதூ—ஸ. அக.]

தாத்திரி—பூமி, நெல்லிமரம், வளர்க்குந் தாய், பெற்ற தாய். [1-4: யாதீ ஷஃவஹிஃவஊதஙி, ஷூஉெகரம் ஜஈநஹாம் வ — கூ. ஷ. ii, 422.]

416. சீத்தல் தூர்த்தல் தூய்தாக்கல் ஆத்தன் சினனம் புதலுள்ளோன்
சோத்தி யம்மற் புதஞ்சோதித் ததுசொல் லச்சொல் லுதல்தூய் தாம்
நேத்தி ரங்கண் மரவேர்பட் டாடை மத்தின் கயிறென்ப
யாத்தி ரையுற் சவம்பயணஞ் சீவ னோபா யமுமேற்கும்.

சீத்தல்—துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 12.]

ஆத்தன்—அருகன், நம்பத்தக்கோன். [1: சூடா. i, 4. 2: ஷூவ: —கூ. கொ. II, viii, 13.]

சோத்தியம் — அற்புதம், சோதித்தது, சொல்லச்சொல்லுதல், தூய்து. [1, 3: வொஷம் ஷாஷஃமெ ஷூமெ — வி. ஷூ. ய, 29. 2: அக. மொயம் என்றற்குச் சோதிக்கற்பாலது என்பதே கிரமமான பொருள். சோதித்தது என்னும் பொருளை மொயிதம் என்னுஞ் சொல்லால் உணர்த்துவர். 4: அக. இங்கும் தூய்து என்பதற்கு மொயிதம் என்னும் சொல்லே வாற்பாலது.]

நேத்திரம் — கண், மரவேர், பட்டாடை, மத்தின் கயிறு. [1-4: நெத்ரும் வஸ்த்ரெ த்ருடமூலெ தருமூலெ ருஜெ விலோசநெ — உ. கொ. 698.]

யாத்திரை — உற்சவம், பயணம், சீவனோபாயம். [1-3: ஸ்நா-நெ வர்த்நோபாயெ யாத்ரா தேவோத்ஸவெ—உ. கொ. 715.]

417. ஓத்து மறையோ ரினப்பொருளை யொருநேர் படவைத் துரைக்கு
மியல்

வாத்து நகரி வீடெல்லை மனைகோ லுமிடம் நுழைவாயில்
சாத்தா வருக னரியரபுத் திரன்றண் டிப்போன் சாக்கியனும்
நீத்தார் துறந்தார் சமணரெனு மூத்தோர் முதியோர் முன்னு
தித்தோர்.

ஓத்து—வேதம், ஓரினப்பொருளை ஒரு நேர்பட வைத்துரைக்கும் இயல். [1: திவா. x, 83. 2: தொ. பொ. 482.]

வாத்து–நகர், வீடு, எல்லை, மனைகோலுமிடம், நுழைவாயில். [1-5: வாஸ்தும் ஸம்ஸ்ருஹ-ஹவாசேஸ்ருஹெ வீசேஷாஜ்யோ: — சூ. ஸ. ii, 192.]

சாத்தா—அருகன், அரியாபுத்திரன், தண்டிப்போன், சாக்கியன். [1, 3: சாஸ்தா ... ஜிநெ சாஸகெ ச — சூ. ஸ. ii, 197. 2: சூடா. i, 28. 4: சாஸ்தா ... பௌத்தே—வி. ரூ. த, 39.]

நீத்தார் — துறந்தார், சமணர். [1: திவா. ii, 1. 2: ச்ரமண:—ஸ. அக. பௌத்தருள்ளும் சைனருள்ளும் யதிகளைக் குறிப்பது.]

மூத்தோர் — முதியோர், முன் உதித்தோர். [1: அக. 2: பிங். v, 185.]

418. சாத்தியமோர் யோகஞ்சா திக்கத்தக் கதுவாம்
சாத்திரம்வி யாகரண முதலியநூ லாணை
காத்தியா யனிதுர்க்கை யுமைபாதி நரைத்துக்
கல்லாடை யுடுத்தவமங் கலியாம்பே ரிளம்பெண்
கேத்திரம்புண் ணியபூமி பழனமனை வாழ்க்கைக்
கிழத்தியுடல் வீடுதெய்வத் தலம்யோனி யேழ்பேர்
கோத்திரங்கேத் திரம்சம்பா வியம்போத மார்க்கங்
குலம்வலிநா மங்காடு மலைகுடையு மாமே.

சாத்தியம் — ஓர் யோகம், சாதிக்கத்தக்கது. [1, 2: ஸாயொ௵ யொமெ ஸாயநீயெ — ஸ. ஸ. ii, 377. யோகம் சோதிட வழக்கு. 21-வது.]

சாத்திரம் — வியாகரணம் முதலிய நூல், ஆணை. [1, 2: ஶாஸ்தும் ஶாஸநீஷெஶயொ: — வி. வு. ௩, 40.]

காத்தியாயனி — துர்க்கை, உமை, பாதிநரைத்துக் கல்லாடையுடுத்த அமங்கலையாம் பேரிளம்பெண். [1: பிங். ii, 32. 2, 3: காத்யாயநீ தூ வாஷதீ; காஷாயவஸ்தவியவாஞ்வஸ்ஹியா — ஸ. ஸ. iv, 167, 168.]

கேத்திரம் — புண்ணியபூமி[1], வயல்[2], மனைவாழ்க்கைக் கிழத்தி[3], உடல்[4], வீடு[5], தெய்வத்தலம்[6], யோனி[7]. [1-5, 7: க்ஷேத்ரம் ஸாஸ்ராஜகெஷார்வணஸ்ஹெஷ்ஹயொநிஷு — நா. ௩. ii, 351. 6: க்ஷேத்ரம் ஸிஸ்ஸ்ஸாந ... — ஶா. கொ. 238.]

கோத்திரம் — கேத்திரம்[1], சம்பாவியம்[2], போதம்[3], மார்க்கம்[4], குலம்[5], வலி[6], நாமம்[7], காடு[8], மலை[9], குடை[10]. [1-5, 7, 8: 'மொத்ரம் கூாவாவ்யொ:, ஸஂஹாவநீயெ வொயெ வ காநநக்ஷேத்ரவாதலா — ஜெ.' ஸ. கொ. III, iii, 180, மகேசுவரர் டீகையிற் கண்டபடி. ஜெ. அச்சுப்பிரதியிலும் வி. வு., ஸ. ஸ., ஸ. அக. எல்லாவற்றிலும் ஸஂஹாவநீயவொயெ 'நிகழற்பாலவற்றினுணர்வு' என்னும் பொருளே காணப்படுகிறது. 6, 9: மொத்ரா நா ஹயெரெ ... வமெ — நா. ஸ. i, 74. 10: மொத்ரம் ஸ. அக. ஜெ. ௩, 26, 27, அச்சுப்பிரதியில் மொத்ரூ ...; ... காநநஹத்ரவாதலா என்றிருக்கிறது.]

419. பாத்திரம்யோக் கியன்ராச மந்திரிகாட் டியப்பெண்
பாண்டமிரு கரையினடுச் சுருவைதிர வியப்பேர்
கேத்திரியன் பரதேக சிகிற்சைசெய்யோக் கியன்றன்
கேள்வனுற் பிறற்கீன்ற சுதன்பரதா ரிகனும்
மாத்திரைகா தணியிமைப்போ தற்பஞ்சத் திரசா
மாதிமருந் துக்குளிகை யளவெழுத்தி னுறுப்பு
போத்துமயில் பசுவெருமை கலைமரைநீர்ச் சாதி
புலிபூனை பரியிவற்றுண் விலங்கின்பா யனும்பேர்.

பாத்திரம் — யோக்கியன்[1], இராசமந்திரி[2], நாட்டியப்பெண்[3], பாண்டம்[4], இருகரையின் நடு[5], சருவை[6], திரவியம்[7]. [1, 2, 4-6: வாத்ரஞு ஹாஜமெ யொமெ வாத்ரம் தீரஷயாந்தரெ; வாத்ரம் ஸ்ருவாஷெள ... ராஜமந்த்ரிணி — வி. வ்ரு. ரு, 35, 36. 3: வாத்ரம் ..., ... நாட்யாநு- கந்ரி — சு. ஸ. ii, 427. 7: வாத்ந ... ஆவிணெ — நா. ரு. ii, 349.]

கேத்திரியன்—பரதேக சிகிற்சைசெய் யோக்கியன், தன் கணவனனுமதியாற் பிறனுக்கீன்ற புத்திரன், பிறன்மனை விழைவோன். [1, 3: க்ஷெத்ரியம ...; ஷெஹாந்தரவிகித்ஸாஹெ ... வாரஷாமிகெ — வெ. 254, 20. 2: க்ஷெத்ரஜ:—ஸ. அக.]

மாத்திரை—காதணி[1], இமைப்போது[2], அற்பம்[3], சத்திர சாமர முதலியன[4], மருந்துக்குளிகை[5], அளவு[6], எழுத்தின் மாத்திரை[7]. [1-4, 6, 7: ஶாத்ரா வஸிஹெஷெ; கக்ஷராவயவெ ... ஶாமெடூெவு கரணஹெ-ஷணெ, காலெ—சு. ஸ. ii, 436, 437. 5: அக.]

போத்து—மயிலின் ஆண்[1], பசு எருமை கலை மரை யிவற்றின் ஆண்[2], நீர்வாழ்சாதியின் ஆண்[3], புலியின் ஆண்[4], பூனையின் ஆண்[5], குதிரையின் ஆண்[6], விலங்கின் பாயல்[7]. [1-6: திவா. iii, 68-70. 7: திவா. v, 183.]

420\. சூத்திரம்வாக் கியச்செய்யுள் வெவத்தைபஞ்சி னூலென்ப
தோத்திரம்யா னைப்பரிகக் கோலுழவு கோல்துதியாம்
போத்திரம்பன் றியின்முகத்து நுனிகலப்பை யின்முனைப்பேர்
கேத்திரிய மசாத்தியகோய் விடங்கேத்தி ரோற்பவப்புல்.

சூத்திரம்—வாக்கியச்செய்யுள், வியவத்தை, பஞ்சின் நூல். [1-3: ஸூத்ரம் தந்து ஸூவநாகாரிரூநெ தந்த்ரவ்வஸ்யொ: — சு. ஸ. ii, 458.]

தோத்திரம்—யானைப்பரிகக்கோல், தாற்றுக்கோல், துதி. [1, 2: தொத்ரம் வெணுகெ வ்ரதொஷெ—சு. ஸ. ii, 419. 3: ஸ்தவ: ஸ்தொத்ரு —சு. கோ. I, vi, 11.]

போத்திரம்—பன்றியின் முகத்து நுனி, கலப்பையின் முனை. [1, 2: வொத்ரம் ... ஶுவாஜெ வ ஸூகரஸ்ய ஹலஸ்ய வ—வி. வ்ரு. ரு, 36.]

கேத்திரியம்—அசாத்திய நோய், விடம், கேத்திரத்தில் முளைத்த புல். [1-3: க்ஷேத்ரியம் ஶரீரே ... க்ஷேத்ரஜே த்ருணே;...ஸாத்யவ்யாதௌ விஷே ச—நா. ர. iii, 338, 339. வேறு கோசங்களில் க்ஷேத்ரஜத்ருணே என்றிருக்கிறது.]

421. தாத்தியூ கங்குயில் சாதகப் புட்பேர்
சாத்திர வஞ்சத் துருத்துவங் கேடுமாம்
ஆத்தி ரேயனத் திரிகோத் திரன்விது
ஆத்தி ரேயிபூப் புள்ளவ ளோர்நதி.

தாத்தியூகம்—குயில், சாதகப்பட்சி. [1, 2: தாத்யூஹ: காலகண்டே ஸ்யாத்தாத்யூஹஸ்சாதகேऽபி ச—வி. ப்ர. ஹ, 19.]

சாத்திரவம்—சத்துருத்துவம், கேடு. [1: ஶாத்ரவம் ..., ஶத்ருத்வே—க. ஸ. iii, 707. 2:]

ஆத்திரேயன்—அத்திரிகோத்திரத்தான், சந்திரன். [1: ஆத்ரேய:—ஸ. அக. 2: அக.]

ஆத்திரேயி—பூப்புள்ளவள், ஓர் நதி. [1, 2: ஆத்ரேயீ ஸரிதந்தரே, ஆத்ரேயீ ச ரஜஸ்வலா—வி. ப்ர. ய, 80.]

422. அநகமே பாவ மன்மை யழுக்கல தழகு சாந்தம்
கநகம்பொன் சம்ப கம்நா கப்பூமுண் முருக்கூ மத்தை
சநகனோர் பரம யோகி தந்தைசா நகியைத் தந்தோன்
பநசமோர் நோய்ப லாவாம் வநசமே பதுமம் யானை.

அநகம் — பாவமன்மை, அழுக்கலது, அழகு, சாந்தம். [1-3: ஐநவொ நிஷ்பாவாவஶொநாஜெஷுஹியெயவக—வி. வு. வ, 6. 4:]

கநகம்—பொன், சம்பகம், நாகப்பூ, முண்முருக்கு, ஊமத்தை. [1-5: கநகம் ஹவெகெ ஷஷெ கிம்ஶுகெ நாமகெஶரெ, யத்ருரெ — வி. வு. க, 48.]

சநகன் — ஓர் பரமயோகி, தந்தை, சானகியின் தந்தை. [1: ஸநகஃ — ஸ. அக. 2, 3: ஜநகஃ விதுஹெவயொ:—சு. ஸ. iii, 40.]

பநசம்—ஓர் நோய், பலா. [1, 2: வநஸ: கணுகிஷமெ ... கவி-ரஹ்ஷொ:—வி. வு. ஸ, 15.]

வநசம்—தாமரை, யானை. [1, 2: வெஷு வநஜம் வநஜொ மஜெ— வி. வு. ஜ, 19.]

423. வநசுவா புழுகுப் பூனை வல்லியங் கோணாய் செந்நாய்
சநநம்வங் கிசம்பி றப்பாம் சநநிதாய் மலைமஞ் சட்பேர்
அநயந்தீ வினையா பத்தோ டசுபஞ்சூ தாதி துன்பம்
புநர்வசு புணர்த நாள்காத் தியாயந முநியும் போற்றும்.

வநசுவா — புழுகுப்பூனை, புலி, கோணாய், செந்நாய். [1, 2: வநஶ்வா ..., ஶாதூஹெ மநுஜாரெ — சு. ஸ. iii, 404. 3, 4: வநஶ்வ என்பது காட்டுநாய் என்று பொருள்தரலால் கோணாய் செந்நாய் என்னும் இரண்டு பொருள்களும் பெறப்படும்.]

சநநம்—வம்சம், பிறப்பு. [1, 2: ஜநநம் வம்ஶஜந்மநொ:—மெ. ந, 66.]

சநநி—தாய், மலைமஞ்சள். [1: ஜநநீ—சு. கொ. II, vi, 29. 2:]

அநயம்—தீவினை, ஆபத்து, அசுபம், சூதுமுதலிய துன்பம். [1-4: வ்யஸநாந்யஶுபம் தைவம் விபதித்யநயாஸ்ய:—அ. கோ. III, iii, 149. 'வ்யஸநாநி உத்பாதாதீநி' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயின் அவர் 'அஶுபமிதி தைவவிஶேஷணம்' என்பது அ. வ. iii, 470-ல் கொள்ளப் பட்டதாயினும் ஶா. கோ. 297 'வ்யஸநேஷ்வஶுபே தைவே' என்றும், வி. லூ. ய, 64 இன்னும் தெளிவாக 'அநயோ வ்யஸநே தைவே அஶுபே வாவதி ஸ்ம்ருத:' என்றும் கூறலால் தைவம் (இங்குத் தீவினை) என்றும் அஶுபம் என்றும் வேறு வேறு பொருள்களாகக் கொண்டமைக்கு ஆதாரமுண்டு.]

புநர்வசு—புநர்பூச நட்சத்திரம், காத்தியாயனமுனி. [1, 2: புநர்வஸு: ஸ்யாந்நக்ஷத்ரே காத்யாயநமுநாவபி — அ. வ. iv, 330.]

424. சிநவர னருகன் புத்தன் சிநன்சிநேந் திரன்மு னீந்த்ரன்
கநிமணி யுண்டாம் பூமி யினிப்புக்கந் நிகைப ழப்பேர்
சநியோர்கோள் மணப்பெண் காந்தை மலைமஞ்சள் சநிப்ப மூங்கல்
முநியானைக் கன்ற கத்தி மரம்வில்லு முநிவன் புத்தன்.

சிநவரன்—அருகன், புத்தன். [ஜிநவர:, 1: அக. சூடா. நிகண்டில் சினன் வரன் என்றிரண்டு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. 2: திவா. i, 11.]

சிநன் — அருகன், புத்தன். [1, 2: ஜிநோர்ஹத்புத்தயோ ... — அ. வ. ii, 262.]

கநி — மணி உண்டாகும் பூமி, இனிப்பு, கன்னிகை, பழம். [1: ஆகர:—அ. கோ. II, iii, 7. 'ரத்நாத்யுத்பத்திஸ்தாநம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: 'கனி' — சூடா. viii, 54. 3: கநீ — வ. அக. 4: 'கனி' திவா. iv, 117.]

சநி—ஓர் கிரகம், மணப்பெண், பிரிய மனைவி, மலைமஞ்சள், பிறப்பு, துன்பம். [1: ஶநி: — வ. அக. 2, 3: ஜநீ ஸ்நுஷாவநிதயோ: — அ. வ. ii, 262. 4: ஜநீ — அ. கோ. II, iv, 153. 'இண்டு' என்பர். 5: ஜநிருத்பத்தி:—அ. கோ. I. iv, 30. 6: வழக்.]

முநி—யானைக்கன்று, அகத்திமரம், வில், முனிவன், புத்தன். [1, 2: பிங். x, 954. 2, 4, 5: முநிர்வ்யாஸே வஸிஷ்டே — நா. ர. ii, 232. 3: திவா. vii, 5.]

425. தநிகனே தநவான் காந்தன் தநுசாரி திருமா லிந்த்ரன்
விநிபாத மரணம் நிந்தை விழுதலோ டிடுக்க ணென்ப
விநியோக முபயோ கித்தல் பலப்பொருட் டீத லேவல்
அநிருத்தன் மதன்சே யொற்ற னடங்காதோன் றடையற் றோனே.

தநிகன்—தனவான், கணவன். [1, 2: யநிகொ ... யவெ; யடா-ஜெ —சு. ஸ. iii, 49, 50.]

தநுசாரி—திருமால், இந்திரன். [1, 2: அக.]

விநிபாதம் — மரணம், நிந்தை, விழுதல், இடுக்கண். [1, 4: விநி-வாதஃ—ஸ. அக. 2: அக. 3: விநிவாதஸ்ய ..., ... வாவவாமெத வ — சு. ஸ. iv, 127.]

விநியோகம் — உபயோகித்தல், பயனோக்கி யீதல், ஏவல். [1, 3: விநியொமஃ — ஸ. அக. 2: விநியொமொஃணு ஹமெ — வெ. 194, 49.]

அநிருத்தன்—மன்மதன்மகன், ஒற்றன், அடங்காதோன், தடை யற்றோன். [1, 2, 4: சுநிரூத்ஸுரெ வஷுவாவஸஹுநாவநஜெ — சு. ஸ. iv, 149. 3: சுநிரூத்ஃ—ஸ. அக.]

426. அநிர்தமே யுழவு பொய்ச்சொல் அநிலனோர் வசுவா யுப்பேர்
அநுகன்கா முகன்பின் செல்வோன் அநுபந்தி தாகம் விக்கல்
அநுசயம் பின்னி ரக்கம் நெடும்பகை யநுபந் தப்பேர்
அநுமதி கலையொன் றாகப் பூரணை யநுச்சை யென்ப.

அநிர்தம்—உழவு, பொய்ச்சொல். [1, 2: சுநுதம் கூஷாவஸ-தெஷவி—வி. ஞ. த, 72.]

அநிலன்—அட்டவசுக்களுள் ஒருவன், வாயு. [1, 2: சுநிலொ வஸுவாதயொஃ—மெ. ஊ, 57.]

அநுகன்—காமுகன், பின்செல்வோன். [1: சுநுகஃ—சு. கொ. III, i, 23. 2: சுநுமஃ—ஸ. அக.]

அநுபந்தி — தாகம், விக்கல். [1, 2: சுநுவநீ வ ஹிக்காயாம் தூஷாயாமவி கயஜெத—வி. ஞ. ய, 37.]

அநுசயம்—பின் இரக்கம், நெடும்பகை, அநுபந்தம். [1-3: சுநு-ஶயஃ வஸூ தாவெ தீஜெஷ் நுவநுயொஃ—சு. ஸ. iv, 220.]

அநுமதி—ஒரு கலை குறைவாகிய பூரணை, அநுஞ்ஞை. [1, 2: அநுமதி: கலாஹீநபூர்ணிமாநுஜ்ஞயோரபி — வி. வ்ரு. த, 213.]

427. வநப்பதி பூவா மற்காய்த் திடுமர மரப்பொ துப்பேர்
அநர்த்தங்கே டருத்த மன்மை கநிட்டையங் குலிகை தங்கை
கநிட்டன்மிக் கிளமை யுள்ளோன் சிறியோன்பின் பிறந்தோன்
காட்டும்
அநுத்தரம் வடக்கு மேல்சி ரேட்டங்க ளலது மேன்மை.

வநப்பதி — பூவாமற் காய்த்திடும் மரம், மரப்பொது. [1, 2: வநஸ்பதிர்வ்ருக்ஷமாத்ரே விநா புஷ்பம் பலத்ருமே — வி. வ்ரு. த, 211.]

அநர்த்தம்—கேடு, அருத்தமன்மை. [1, 2: அநர்த்த:—ஸ. அக.]

கநிட்டை — அங்குலிகை, தங்கை. [1: கநிஷ்டா — அ. கொ. II, vi, 82. 2: நா. தீ. நி. 191.]

கநிட்டன் — மிக்கிளமையுள்ளோன், சிறியோன், தம்பி. [1-3: கநிஷ்டோऽதியுவாத்யுவாநுஜே — ஹே. ௦, 12.]

அநுத்தரம்—வடக்கலது, மேலலது, சிரேட்டமலது, மேன்மை. [1-3: உதீச்யஶ்ரேஷ்டயோருத்தர: ஸ்யாதநுத்தர:; தேஷாம் விபர்யயே ஶ்ரேஷ்டே — அ. கொ. III, iii, 189, 190.]

428. தநஞ்சயன் றகநன் பார்த்தன் றசவாயு வினிலொன் றும்பேர்
அநந்தன்மால் சிவனோர் நாக மலாயுத னாதி சேடன்
சுநந்தையோர் கடவு ணல்லாள் சுந்தரி யுரோச னைப்பேர்
இநன்கதி ரவனி ராசன் றநாட்டிய னதிப னென்றும்.

தநஞ்சயன்—அக்கினி, அருச்சுனன், தசவாயுவிலொன்று. [1-3: தநஞ்ஜயோ ... தேஹமாருதே; பார்த்தேऽக்நௌ — அ. ஸ. iv, 224, 225.]

அநந்தன்-திருமால், சிவன், வாசுகியென்னும் நாகம், பலராமன், ஆதிசேடன். [1, 5: அநந்த: ...; விஷ்ணௌ ஶேஷேऽபி — அ. ஸ. iii, 230, 231. 2-4: அநந்த: —ஸ. அக.]

சுநந்தை — ஓர் தெய்வமாது, உமாதேவி, உரோசனை. [1, 2: ஸ. அக. யில் உமாதேவியின் தோழிபெயரென்றும் எழுதப்பட்டுளது. 3: ஸுநந்தா ரோசநா — அ. ஸ. iii, 332. ரோசனை கோரோசனை.]

இநன் — சூரியன், இராசன், செல்வமிக்கான், அதிபன். [1-4: 𑌇𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌪𑍇 𑌧𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌧𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 — 𑌨𑌾. 𑌰. ii, 239.]

429. அநாகதம் புதிய சேலை யாருதா ரத்தொன் றென்ப
கநாகநங் கொல்லு மத்தக் களிறுபெய் முகில்செ ருக்கம்
பிநாகமே சிவகோ தண்டந் திரிசூல மண்மா ரிப்பேர்
விநாசமே மரணங் கேடாம் விநேதாதே சிகனி ராசன்.

அநாகதம் — புதிய சேலை, ஆருதாரத்தொன்று. [1: 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌂—𑌅. 𑌕𑍋. II, vi, 112. 2: 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌂—ஸ. அக.]

கநாகநம்—கொல்லும் மதயானை, பெய்மேகம், நெருக்கம். [1-3: 𑌘𑌨𑌾𑌘𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇, ... 𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌤𑌗𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍁𑌕𑌵𑌾𑌰𑌿𑌦𑍇—𑌅. 𑌸. iv, 172. மதயானை யென்ற பொருள்தான் ஏற்படுகிறது. முன்னுள்ள பதம் கொலைகாரன் என்ற பொருள்தரும். பாடப்பிறழ்ச்சியால் கொல்லும் என்னும் அடை மதயானையோடு சேர்க்கப்பட்டது போலும்.]

பிநாகம்—சிவன்வில், திரிசூலம், மண்மாரி. [1-3: 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑍋 𑌹𑌰𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌯𑍋𑌃—𑌵𑌿. 𑌵𑍃. 𑌕, 83.]

விநாசம்—மரணம், கேடு. [1, 2: 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃—ஸ. அக.]

விநேதா — தேசிகன், இராசன். [1, 2: 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿—𑌵𑌿. 𑌵𑍃. 𑌤, 147.]

430. சநாபியே சமாநம் ஞாதி தநூருகஞ் சிறகு ரோமம்
விநாயக னருகன் புத்தன் கணுதிபன் குருபுள் வேந்தன் [லும்
சுநாரம்நாய் முலைப்பால் பாம்பின் முட்டையூர்க் குருவி சொல்
அநீகம்போர் சேனை யென்ப அநேகமொன் றன்மை காலம்.

சநாபி — சமானம், ஞாதி. [1, 2: 𑌸𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 — 𑌅. 𑌸. iii, 452.]

தநூருகம் — சிறகு, உரோமம். [1, 2: 𑌤𑌨𑍂𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣𑍋𑌃 — 𑌵𑌿. 𑌵𑍃. 𑌹, 29.]

விநாயகன்—அருகன், புத்தன், கணாதிபன், குரு, கருடன். [1-5: விநாயகஸ்து ஹேரம்பே தார்க்ஷ்யே விக்நே ஜிநே குரௌ— வி. வ்ரு. க, 188. அ. வ. iv, 32, 33-ல் 'விநாயகோ கணாதிபே; பௌத்தே' என்று தெளிவாக இருக்கிறது.]

சுநாரம்—நாய்முலைப்பால், பாம்பின் முட்டை, ஊர்க்குருவி. [1-3: ஸுநாரஸ்து ஸுநீக்ஷீரே ஸர்பாண்டகலவிங்கயோ:—வி. வ்ரு. ர, 173.]

அநீகம்—போர், சேனை. [1, 2: அநீகம் ரணஸைந்யயோ: — அ. வ. iii, 2.]

அநேகம்—ஒன்றன்மை, காலம். [1: அநேகம் — ஸ. அக. 2: அநேஹஸ் — அ. கோ. I, iv, 1.]

431. கநீயான்மிக் கிளமை யுள்ளோன் மிகச்சிறி யோன்க நிட்டன்
சிநீவாலி கௌரி யிந்து தெரியிரா வமாவா சைப்பேர்
விநோதஞ்சந் தோடங் காமர் விளையாட்டாற் பொழுது போக்கல்
மநோரதம் வாஞ்சை யின்பம் மநோரம மெழில்ம கிழ்ச்சி.

கநீயான்—மிக்கிளமையுள்ளோன், மிகச்சிறியோன், கநிட்டன். [1-3: கநீயாநநுஜே(அ)ல்பே, கநிஷ்டே—அ. வ. iii, 742.]

சிநீவாலி — கௌரி, சந்திரன் தெரியும் இராவமாவாசை. [1, 2: ஸிநீவாலீ து த்ருஷ்டேந்துகலாமாவாஸ்யயோரபி—மே. ய, 166.]

விநோதம்—சந்தோடம், அழகு, விளையாட்டாற் பொழுதுபோக்கல். [1, 3: விநோத:—ஸ. அக. 2: அக.]

மநோரதம் — இச்சை, இன்பம். [1: மநோரத: — அ. கோ. I, vii, 27. 2: மநோரத:—ஸ. அக.]

மநோரமம் — அழகு, மகிழ்ச்சி. [1: மநோரமம் — அ. கோ. III, i, 52. 2: மநோரமம்—ஸ. அக.]

432. விநதம் வளைவு வணக்கப்பேர் விநிமய மாற்று கையீடு
தநதன் குபேரன் கொடையாளன் தநுசர் புதல்வர் தாநவர்பேர்
சநப தந்தே சஞ்சநமாம் சநமோ ருலக மனிதரினம்
விநயம் வணக்க முபசாரந் தரும மடக்கம் பொறைமேவும்.

விநதம்—வளைவு, வணக்கம். [1, 2: விநத: ப்ரணதே ஹ்ரஸ்வே— அ. வ. iii, 290.]

விநிமயம்—மாற்றுகை, ஈடு. [1: வஸிவரொ விநிமய: — வெ. 128, 141. 2: விநிமய:—ஸ. அக.]

தநதன்—குபேரன், கொடையாளன். [1, 2: யநடோ உாதஸி ஸ்ரீடெ—வி. வ்ரு. உ, 14.]

தநுசர்—புதல்வர், தானவர். [1: தநுஜா: — ஸ. அக. 2: உநுஜா:—சு. கொ. I, i, 12.]

சநபதம்—தேசம், சனம். [1, 2: ஸவெஜநவஷொ டெஶெ ஜநெ —வி. வ்ரு. உ, 39.]

சநம்—ஓர் உலகம், மனிதரினம். [1, 2: ஜநொ லொகெ ஜமஹெ-டெ—சு. ஸ. ii, 261.]

விநயம்—வணக்கம், உபசாரம், தருமம், அடக்கம், பொறை. [1, 4: விநய: ஶிக்ஷாவ்ரணதெ்ர:—சு. ஸ. iii, 498. 2, 3, 5: விநயொ யாூ ... ஸுவாவ்ரஶாந்திஷு — வெ. 244, 140. இதிலும் நா. ரு. விலும் ஆசாரமென்றே யிருக்கிறது. உபசாரத்திற்கு ஆசார மென்ற பொருள் அக. யில் காணப்படுகிறது. இரண்டு சொற்களுக்கும் நன்னடை யென்னும் பொருளில் ஒற்றுமையுளது.]

433. சநாத நம்மென் பதுநிலைபே றுளது நிச்ச மானதுமாம்
சநாத நன்மா லோர்பரம யோகி சதாசி வன்பிரமன்
விநீதம் நல்ல சுமைக்குதிரை யடக்கம் விநய மபநீதம்
விநீதன் செட்டி சிதேந்திரிய னடக்க முள்ளோன் விநயவான்.

சநாதநம்—நிலைபேறுள்ளது, நித்தியமானது. [1, 2: ஸநாதந: ..., ... ஶாஶ்வதெ ஷ்ரெ—சு. ஸ. iv, 198.]

சநாதநன்—திருமால், ஓர் பரமயோகி, சதாசிவன், பிரமன். [1, 3, 4: ப்ரஹஹரீஶெஷு ஸநாதந:—நா. ரு. iv, 92. 2: ஸநாதந: — ஸ. அக.]

விநீதம்—நல்ல சுமைக்குதிரை, அடக்கம், வணக்கம், நீக்கப்பட்டது. [1-4: விநீத: ஸுவஹாஶ்வெ ..., ... சுவநீதெ வ நிஹ்ரதெ விநயாந்விதெ—ஜ. த, 154.]

விநீதன்—வர்த்தகன், சிதேந்திரியன், அடக்கமுள்ளோன், விநயவான். [1-4: விநீதஸ்து நிஹ்ரதெ நிஜிதெந்த்ரியெ; வாணிஜெ ... விநயக்ராஹிதெ—சு. ஸ. iii, 289, 290.]

434\. கமிகுதி செறிவுநடுத் தரப்பாடல் கஞ்சக்
கருவிநடு வானதயி ருடல்பருமை கநக்குங்
கநமகலங் கோரைபிரா ணித்திரளோர் கணிதம்
கடிநமிருப் புத்தடிபொன் முகிலெனவெண் ணிருபேர்
கநரசம்நீர் சமைக்குமன்ன தியின்சாரம் நெருக்கங்
கருப்பூரங் கரும்பின்வேர் பெருங்குரும்பை பிசினும்
வநிதையநு ராகப்பெண் பிறப்பித்தாள் மகடூஉ
மநுசுவா யம்பூவா தியர்நீதி மந்த்ரம்.

கநம்—மிகுதி[1], செறிவு[2], நடுத்தரப்பாடல்[3], கஞ்சக்கருவி[4], நடுவான தயிர்[5], உடல்[6], பருமை[7], கனக்குங் கனம்[8], அகலம்[9], கோரை[10], பிராணித்திரள்[11], ஓர் கணிதச்சொல்[12], கடினம்[13], இருப்புத்தடி[14], பொன்[15], மேகம்[16]. [1-3, 9-11, 13, 14, 16: கந: ஸாந்த்ரே த்ருடே தார்ட்யே விஸ்தாரே லோஹமுத்கரே ஸ்வதே, ஸம்வே ஸங்கே கநம் த்யாந்தவாத்ய-வாத்யகாலயோ: — சு. ஸ. ii, 258. 4: காம்ஸ்யதாலாதிகம் கநம் — சு. கொ. I, vii, 4. 5: 6, 7: கந: — ஸ. அக. 8: பிங். x, 304. 12: அக. 15: உரி. நி. xi, 4.]

கநரசம்—நீர்[1], சமைக்கும் அன்னமுதலியவற்றின் சாரம்[2], நெருக்கம்[3], கருப்பூரம்[4], கரும்பின் வேர்[5], பெருங்குரும்பை[6], பிசின்[7]. [1, 2, 4-6: கநரஸோம்பு கர்ப்பூரே ... ஸிக்தகே ..., மோரடே பீலுபர்ண்யாம் ச—சு. ஸ. iv, 327. 3, 7: கநரஸ: ஸாந்த்ரநிர்யாஸே—மே. ஸ, 51.]

வநிதை—காதலி, பெற்றாள், மகடூஉ. [1, 2 : வநிதா ஜநிதாத்ய-ர்த்தாநுராகாயாம் ச யோஷிதி—சு. கொ. III, iii, 73. 3:]

மநு—சுவாயம்புவர் முதலிய மனுக்கள், நீதி, மந்திரம். [1, 3: மநு:—ஸ. அக. 2: சூடா. xi, ண, 17.]

435\. அநுமஞ்சள் கவுளொழுங்கோ ருபசருக்கக் தொடர்ச்சி
யாயுதம்நா குணமரம்நோய் சமீபமர ணமுமாம்
தநுவில்லோ ரிராசியற்ப மெலிவுமுரு வுடம்பு
சருமந்தா னவர்ப்பயந்தாள் நீக்கமுள தும்பேர்
அநுபந்தம் பகுதிவிகு தியிற்றொக்க வெழுத்தோ
டடித்தொடுத்த தின்றொடர்ச்சி தோடத்துற் பவமாம்
அநுபாவம் பெரியோர்தம் புத்தியைநிச் சயித்தல்
அபிப்பிரா யங்காட்டு மபிநயம்ப்ர பாவம்.

அநு—மஞ்சள்[1], கவுள்[2], ஒழுங்கு[3], ஓர் உபசர்க்கம்[4], தொடர்ச்சி[5], ஆயுதம்[6], நாகுணமரம்[7], நோய்[8], சமீபம்[9], மாணம்[10]. [1, 2, 6, 8, 10: ஹநு:

கவொாவயவெ ஶரணாயெயொஙவி, ஹஙிஞாயாஶாயஙெ வ — சு. ஸ. ii, 287. 3-5, 9: கநஙு—ஸ. அக. 7. ஹநு:—சு. கொ. II, iv, 130. சங்குநகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் ஓர் கந்ததிரவியம்.]

தநு—வில்[1], ஓர் இராசி[2], அற்பம்[3], மெலிவு[4], முாளஞ்செடி[5], உடம்பு[6], தோல்[7], தானவர்தாய்[8], நீக்கமுளது[9]. [1, 2, 5: யநு:ஸஂஜ்ஞா வியாஶஹெள ஙாஸிஹெஷெ ஶஙாஸநெ—வி. வூ. ந, 17. 3, 4, 6, 7, 9: தநுஙுவஙுஸுவொ:, விஙஹெஃவெ கூபெ — சு. ஸ. ii, 263. 8: ஜநு: — ஸ. அக.]

அநுபந்தம்—பகுதிவிகுதியிற் றெக்க எழுத்து, அடித்தொடுத்தின் தொடர்ச்சி, தோடத்துற்பவம். [1-3: ஷொஷொதுாஷெஃநு-ஙுூ: ஸஹாதுகூதஹாஜிவிநஞ்ஙெ, ... வூகூதஸஹாநுவதுெ — சு. கொ. III, iii, 98.]

அநுபாவம்—பெரியோர் தம் புத்தியை நிச்சயித்தல், அபிப்பிராயங்காட்டும் அபிநயம், பிரபாவம். [1, 3: கநுஹாவ: வூஹாவெ வ ஸதாஂ வ ஶதிநிஸ்யெ—சு. கொ. III, iii, 208. 2: கநுஹாவொ ஹாவ-ஸஷுவநெ—சு. ஸ. iv, 302.]

436. அநங்கமா காயமுள்ள மங்கமிலா மையுமாம்
அநந்தம்விண் முடிவின்மை நாசமன்மை கநகம்
அநந்தைசிறு காஞ்சொறிநன் னுறிகுப்பை மேனி
யறுகுகடு மாஞ்சீந்தி மேதிநிசெங் காந்தள்
தநங்கணிதத் திற்கூட்டற் குறிதிரவி யங்கோ
தநங்கொங்கை தன்மைபசு வின்கன்றுஞ் சாற்றும்
வநந்துளசி யழுகுசலி லம்வீடு காடு
மயாநமலைச் சுனைசோலை பயணம்போ தலுமே.

அநங்கம்—ஆகாசம், உள்ளம், அங்கமிலாமை. [1, 2: கநஜுஶகா-ஶஶநவொ: — வி. வூ. ம, 40. 3: கநஜு—ஸ. அக.]

அநந்தம்—ஆகாசம், முடிவின்மை, நாசமன்மை, பொன். [1, 2: கநதுஂ வெ நிஙவயெள—சு. ஸ. iii, 230. 3: கநது—ஸ. அக. 4: பிங். iv, 132.]

அநந்தை—சிறுகாஞ்சொறி[1], நன்னுறி[2], குப்பைமேனி[3], அறுகு[4], கடுமரம்[5], சீந்தி[6], பூமி[7], செங்காந்தள்[8]. [1-8: கநதா தா மாஷவி

ஹ-ஸ்ரூ-ரா௯ஹா, விஶ௯ூா ௯ாஜூீ உ-ஸ்ரூா ஶாஸிவா ஹெஹவெ-தூவி—க. வ. iii, 231.]

தநம்—கணிதத்திற் கூட்டற்குறி, திரவியம், பசுத்திரள், மூலை, தன்மை, பசுவின் கன்று. [1: யநூ—ஸ. அக. 2, 3: யநம் விதெ ஹொ-யநெ — க. வ. ii, 265. 4: ஹ்தநு:—க. கொ. II, vi, 77. 5: அக. 6: பிங். x, 589.]

வநம்—துளசி[1], அழகு[2], நீர்[3], வீடு[4], காடு[5], மயானம்[6], மலைச்சுனை[7], சோலை[8], பயணம் போதல்[9]. [1, 6, 8: சூடா. xi, ௭, 17. 2: திவா. xi, 204. 3-5, 7, 9: வநம் ஹஸுவணெ ஜெஹெ ஹவாஸெ ஹஷி காநநெ—க. வ. ii, 278.]

437. கநீநிகை கண்ணின் கருவிழி சிறுவிரல்
சுநீதிநன் னீதி துருவனைப் பெற்றவள்
அநூகங் கழிபிறப் புக்குலஞ் சீலமாம்
அநூப மெருமைக் கடாநீர்ப் படுகையே.

கநீநிகை — கண்ணின் கருவிழி, சிறுவிரல். [1, 2: கநீநிகாக்ஷி-தாரகா, ஹாக்கநிஷ்டாஜ்-ஸிவி—க. வ. iv, 6.]

சுநீதி — நன்னீதி, துருவன்தாய். [1, 2: ஸ-நீதிஷ்ருவஶொதா ஹாஷ்-நயொவி—க. வ. iii, 305.]

அநூகம் — கழிபிறப்பு, குலம், சீலம். [1-3: கந-ஸுகஷெநூயெ; ஶீஜெ-ந-ஸுகொ மதஜநூநி—க. வ. iii, 2, 3.]

அநூபம் — எருமைக்கடா, நீர்ப்படுகை. [1, 2: கந-ஸுவஹ்ஸ-ஜெஹிஹெ, ஜ௯ஹாயெவி—க. வ. iii, 430.]

438. அந்தக னழிப்போன் கூற்றோ ரசுரனுங் குருட னும்பேர்
அந்தண ரறவோர் பார்ப்பார் அந்திய மதம மீறும்
சந்ததி தநயன் கோத்ர மரபுவித் தாரம் பந்தி
கந்தநங் கொலைப்பொ ருட்டு முயலல்கூ சநம்ப்ர காசம்.

அந்தகன்—அழிப்போன், எமன், ஓர் அசுரன், குருடன். [1: அந்தக: — ஸ. அக. 2: அந்தக: — க. கொ. I, i, 62. 3, 4: அந்யக: — ஸ. அக.]

அந்தணர்—அறவோர், பார்ப்பார். [1, 2: சூடா. xi, ந, 8.]

அந்தியம்—அதமம், ஈறு. [1, 2: ஸுந்த்ஸ்த்வந்தபெஷ்யவெ—ஸு. ஸ. ii, 336.]

சந்ததி — புத்திரன், கோத்திரம், மரபு, விரிவு, வரிசை. [1-5: ஸம்ததிஸ்த்ரு தநயெ ஓஹிதாஂவி; வஂஶவாஹவெ வஜெக்ஷத்ர மொதநுவிஸ்தாஶயொஂவி—ஸு. ஸ. iii, 300, 301.]

கந்தநம் — கொலை, முயலல், சூசனம், வெளிப்படுத்துகை. [1-4: மஜுநம் தா வுகாஶநெ; ஸஙுவநொஷ்ஹஹிஂஸாஸ — ஸு. ஸ. iii, 362, 363. கொலைப்பொருட்டு—கொலை யென்னும் பொருளது. 'வுகா-ஶநம் வுகடநஂ. ஸஙுவநம் ஜெஹாஹிவுயெண ஸஂஷொஷொ-ஷடநஂ' என்பது ஸு. ஸ. டீகை.]

439. தந்தம்பல் லிபக்கொம் பொத்த தாழ்வரை யுயர்ந்த கல்லாம்
தொந்தமே தொடர்பு செற்றந் துந்தியே வயிறு கொப்பூழ்
அந்தரி யுமையெண் டோளி யந்திலவ் விடம சைச்சொல்
சுந்தரி பவளந் துர்க்கை கௌரிசுந் தரப்பெண் ணும்பேர்.

தந்தம்-பல், யானைக்கொம்பு, ஒத்த தாழ்வரை, உயர்ந்த கல். [1-3: உந்த: ஸ்ராஷ் உஶநெ ஶெஙகடகெஷநஸ்த்வொவத; உஂஷ்டுாயாஂ ஹவஸ்தநஶு—நா. ஸ. i, 91. 4: உந்த:—ஸ. அக.]

தொந்தம்—தொடர்பு, நெடுங்கோபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 106.]

துந்தி — வயிறு, கொப்பூழ். [1: அக. தாநூஂ. 2: தாநீ — ஸ. அக.]

அந்தரி—உமை, துர்க்கை. [1, 2: பிங். x, 32.]

அந்தில்—அவ்விடம், அசைச்சொல். [1, 2: திவா. xi, 8.]

சுந்தரி — பவளம், துர்க்கை, உமை, சுந்தரப்பெண். [1, 4: ஸாநூஜநாயாஂ ஜுஷொந்நரெ — ஸு. ஸ. iii, 613. இதில் ஜுஷெஂ என்பது, பவளமும் ஒருவகை மரமாகலின், வித்துருமத்தைக் குறித்தது போலும். 2: பிங். x, 519. 3: சூடா. xi, எ, 14.]

440. குந்தள மயிர்க்கு மூற்சி கலப்பையேரர் தேசங் கூந்தல்
அந்திமுச் சந்தி பாலை யாழிசை யிரவு மாலை
குந்திபாண் டவர்தந் தாய்குற் குலுமரஞ் சல்ல கிப்பேர்
அந்திகை கபடம் பம்பந் திராயடுப் பிரவு சித்தம்.

குந்தளம்—மயிர்க்குழற்சி, கலப்பை, ஓர் தேசம், கூந்தல். [1: பிங். v, 343. 2, 3: குந்தல: ... ஹலே கேஶவாஜநயோரபி—வி. ஶ்ரீ. ல, 74. 4: பிங். v, 340.]

அந்தி—முச்சந்தி, பாலையாழிசை, இரவு, மாலை. [1-4: சூடா. xi, ந, 7.]

குந்தி — பாண்டவர்தாய், குங்கிலியமரம், சல்லகி. [1-3: குந்தீ வாண்டவஜநநீ ஸல்லகீ ராஷ்ட்ரவாஜநோ: — வி. ஶ்ரீ. த, 33. சல்லகியை ஆனைவணக்கி யென்பர்.]

அந்திகை — கபடம், பம்பந்திராய், அடுப்பு, இரவு, சித்தம். [1, 4, 5: அந்திகா தா கைதவே ஸ்த்ரீஸ்வந்நயோரபி—அ. ஸ. iii, 6. 'கைதவம் உர்யுதம். ஸ்வநீ ஷயி:. ஸித்ஜம் நித்ரா' என்பது டீகை. கைதவம் 'சூது' என்னும் தமிழ்ச்சொல்போன்றது. அதற்குச் சூதாடல் வஞ்சனை என்னும் இரண்டு பொருள்கள் உண்டு. இங்குச் சூதாடல் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே மே. க, 46-ல் 'அந்திகா உர்யுதவேஷே வ ரஜந்யாமபி' என்னப்பட்டது. இதுவே 'இரவு' என்னும் பொருளுக்கும் ஆதாரமாம். 2, 3. அந்திகா தா வுல்ல்யாம் ஸ்த்ரீதா-தயாவெர்ஷயோரபி வ — அ. ஸ. iii, 4. ஸாதயா காயத்துராய் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

441. சந்திர காசங் சந்தி ரிகைகட்கந் தசமு கன்வாள்
சந்திரங் கருப்பூ ரம்பொன் சலிலங்கா மியங்கம் பில்லம்
இந்திர னந்த ரான்மா விறைவன்சூ ரியன்சு ரேசன்
இந்திரி யம்நேத் ராதி வாக்காதி யிரேத சென்ப.

சந்திரகாசம்—சந்திரிகை, வாள், இராவணன்வாள். [1: வந்த்ர காஸ:. 2, 3: வந்த்ரஹாஸோऽஸிமாத்ரே; உஶீரவக்ரவாணே —அ. ஸ. iv, 327, 328.]

சந்திரம்—கர்ப்பூரம், பொன், நீர், அழகு, கம்பில்ல மென்னுஞ் செடி. [1-5: வந்த்ரோऽம்பு காம்பில்யயோ:, ஸ்வர்ணே ... கர்பூரே கம்பில்லே—அ. ஸ. ii, 406.]

இந்திரன்—அந்தரான்மா, இறைவன், சூரியன், தேவேந்திரன். [1, 3, 4: இந்த்ர: ஸக்ரோऽந்தராத்மநி, ஸூர்யே —அ. ஸ. ii, 385. 2: அக.]

இந்திரியம்—நேத்திரமுதலியன, வாக்குமுதலியன, இரேதசு. [1, 3: இந்த்ரியம் த்வக்ஷுராதிஷ ரேதஸி — சு. ல. iii, 474. 2: இந்த்ரியம்—சு. கொ. I, v, 8.]

442\. சந்துதா துடம்பின் மூட்டு முடுக்குச்சந் தனம்பொ ருத்தாம்
பந்துமட் டத்து ருத்தி யெறியும்பந் துறவோ னண்பன்
துந்துபி கவறோ ராண்டோ ரரக்கன்பே ரியைமு ழக்கம்
தொந்துவ மிரட்டை போர்மை துனராசி யிராசி யப்பேர்.

சந்து—தாது, உடம்பின் மூட்டு, முடுக்கு, சந்தனம், பொருத்து. [1, 3, 5: அக. தாது என்னும் பொருளில் ஸந்தி: என்பதன் தற்பவம் போலும். 2: பிங். v, 355. 4: பிங். ix, 4. ஸந்தம். 2, 5: ஸந்தி:]

பந்து—மட்டத்துருத்தி, எறிபந்து, உறவோன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ந, 3. மட்டுப்பட நீர்தாங்துருத்தி மட்டத்துருத்தி. 3, 4: பந்து-ர்ப்ராத்ருஸ்வஜனயோ:—சு. ல. ii, 239.]

துந்துபி—சூதுகருவி, ஓர் ஆண்டு, ஓர் அரக்கன், பேரிகை, முழக்கம். [1, 4: ஸ்த்ரீபும்ஸ்த்ரம் து துந்துபி: பும்ஸி ஸ்ரீதக்ஷே து-ந்துபி: ஸ்த்ரியாம்—சு. கொ. III, iii, 135. 'அக்ஷே பாஶக்ரீடோபகரணே திதஸ்ரி இதி ஶேஷாஸ்ரம்ப்ரஸித்தே ஸ்த்ரியாம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயினும் அக்ஷ: என்பது கவறு என்றும் பொருள்படும். இனி, கோசங்களனைத்தினும் அக்ஷவிதேதிகஷ்யெ என வந்திருக்கிறது; அது கவறெறி முறையுளொன்று. 2: துந்துபி: — ஸ. அக. 3: துந்துபிஸ்த ... திதிஸுதே—சு. ல. iii, 448. 5: அக.]

தொந்துவம்—இரட்டை, போர், மிதுனராசி, இரகசியம். [1-4: த்வந்த்வம் கலஹெ, யுக்மெ ஸ்யாந்ரஹஸ்யே—சு. ல. ii, 512.]

443\. கந்கியோ ரிராசி துர்க்கை காளிகல் யாண மில்லாக்
கந்கியோர் நதித வப்பெண் கற்றூழை யத்த நாளாம்
சந்கியன் மணாள தோழன் றந்தைநிக் தியன்ற யாதன்
மந்கியு வேள்வி கோப மநத்துயர் வருத்த நாற்பேர்.

கந்கி—ஓர் இராசி[1], துர்க்கை[2], காளி[3], கல்யாணமில்லாக் கன்னி[4], ஓர் நதி[5], தவப்பெண்[6], கற்றூழை[7], அத்தநட்சத்திரம்[8]. [1: கந்யா ராஶ்ய-ந்தரெஅபி ச — நா. ர. ii, 300. 2: பிங். ii, 32. 3: நா. தீ. நி. 19. 4: கந்யா ... குமார்யாம் — சு. ல. ii, 340. 5: பிங். x, 308. 6: சூடா. ii, 62. 7: சூடா. iv, 30. 8: திவா. i, 89.]

சங்கியன்—மாப்பிள்ளைத்தோழன், தந்தை, நிந்திக்கத்தக்கவன், சிவன். [1: ஜநஂ்யா: ஸ்ரீமா வரஸ்ய யே—சு. கொ. II, vii, 58. 2: ஜமெ்யா ... ஜநகெ—சு. ஸ. ii, 352, 353. 3: ஜநஂ்யஂ ... வஸீவாஷெ—வி. ஞ. ய, 13. இதிலிருந்து ஜநஂ்ய: நிந்தியன் என்னும் பொருள் வந்ததாகத் தோன்றுகிறது. 4: ஜநஂ்ய:—ஸ. அக. தயையை அளிப்பவன் என்பது சொல்லின் மேற் பொருள்.]

மங்கியு—வேள்வி, கோபம், மனத்துயர், வருத்தம். [1-4: ஊநஂ்யு: வுஊாடி க்ருயி, ஷெநெ்ய ஸொகெ வ யஜெ்தூ வ— ஜெ. ய, 45.]

444. தந்த சடம்நா ரத்தைபுளி வஞ்சி கபித்த மிருமிச்சை
பந்த நங்காற் றளைகாவற் படுத்தல் கயிறு கொலைகட்டல்
கந்த வதிவா யுவினகரம் வியாசற் பெற்றாள் காசினியாம்
மந்தன் மூர்க்கன் சனிநோயன் மடிய னிற்பாக் கியன்மூடன்.

தந்தசடம்—நாரத்தை, புளிவஞ்சி, விளாமரம், இருமிச்சை. [1-4: உ்நஂஶஂ: ஸ்யாஜ்ஜீரெ கவிதெ்யு ..., நாமஶஜெ்ரவி வாஜெஶ்யாஂ ஸூஹ்ா உ்நஶா வஊயெ: — வி. ஞ. ೦, 17. வாஜெஶீ புளியாத்தை யெனப்படுகிறது.]

பந்தகம்—காற்றளை, காவற்படுத்தல், கயிறு, கொலை, கட்டல். [1, 3: ஬ஂநகஂ என்பது வருமிடத்து சு. கொ. III, ii, 14. வியாக்கியாசுதையில் 'ஊகஷ்யஂ—஬ஂநகஸாய நாஜ்ஜூநிமஶாஷெ: — ஐதயாஹ' என்றெழுதப்பட்டுளது. 2: ஬ஂநகஃ — சு. கொ. II, viii, 26. 4, 5: ஬ஂநகஂ வயஷஂயொ:—ஜெ. ந, 97.]

கந்தவதி—வாயுவின் நகரம், வியாசர் தாய், பூமி. [1: மஂவதீ—ஸ. அக. 2, 3: மஂவதீ ... வ்யூஸீயொஜநமஂயொ:—சு. ஸ. iv, 108.]

மந்தன்—மூர்க்கன், சனி, நோயன், மடியன், நிர்ப்பாக்கியன், மூடன். [1: ஊ஢: ... ஊஞெ்வெ—வி. ஞ. உ, 10. 2-6: ஊெரா ஊஞெஷெ ஶநெள ரொமிணாயமெ ஹாமஂவஜிதெ — சு. ஸ. ii, 229.]

445. உந்தி கொப்பூ ளோர்விளையாட் டுருளை நதிநீர்ச் சுழிமுந்நீர்
கந்தி கமுகு தவப்பெண்பேர் கந்தை பழந்தா சுத்தரியம்
பந்தி யொழுங்கு பரிச்சாலை சிறைபத் தெழுத்துச் சந்தசுமாம்
இந்தி ராணி யோர்சுரதம் நொச்சி மரமிந் திரதேவி.

உந்தி—கொப்பூழ், ஓர் விளையாட்டு, உருளை, நதி, நீர்ச்சுழி, கடல். [1, 3, 4: திவா. xi, 41. 2, 5, 6: பிங். x, 166.]

கந்தி—கமுகு, தவப்பெண். [1: திவா. iv, 72. 2: சூடா. ii, 62.]

கந்தை—பழந்துணி, உத்தரியம். [1: கந்தாகந்திகெ ஸமெ — ஶெவ. 169, 256. 2: கந்தா ... ஹ்ராவரணெ—க. ஸ. ii, 210.]

பந்தி—ஒழுங்கு, குதிரைச்சாலே, சிறை, ஓரடிக்குப் பத்தெழுத்துள்ள சந்தசு. [1, 4: வக்திஸ்த்ர:ஶ்ரெணெ்ா: — க. ஸ. ii, 174. 2: பிங். iv, 240. அக. 3: பந்ீ ஹ்ீ ஹ்ரா: — ஶெவ. 140, 114. சிறைப்பட்டவனென்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.]

இந்திராணி — ஓர் சுரதம், நொச்சிமரம், இந்திரன் தேவி. [1-3: இந்ராணீ ஶவ்ராம் நிகுண்ட்ராம் ஸ்ீகரணெகவி—க. ஸ. iii, 183.]

446. சந்தி ரிகைபே ரேலம்நிலாத் தந்து பஞ்சி னூல்தந்த்ரம்
அந்து கயச்சங் கிலிகிணறு பதசா லம்நெல் லரிவண்டாம்
மந்து புத்தி யபராதம் வந்தை பெருமை புல்லுருவி
நந்தை கொத்தான் முதல்வட்டத் திதிசம் பத்து நீர்ச்சாலே.

சந்திரிகை — பேரேலம், நிலா. [1: சந்ரிகா — ஸ. அக. 2: சந்ரிகா—க. கொ. I, iii, 16.]

தந்து—பஞ்சின் நூல், தந்திரம். [1: தந்து: — க. கொ. II, x, 28. 2: அக.]

அந்து—யானைச்சங்கிலி, கிணறு, பாதகிங்கிணி, நெல்லரிவண்டு. [1, 3: அந்து: ஸ்ராந்நிமெ ஹஸ்தாஹெஷெ—க. ஸ. ii, 220. க. கொ. II, viii, 41-ல் இச்சொல் யானை சம்பந்தமான சங்கிலியென்று பொருள் பண்ணப் பட்டது. 2, 4: அக.]

மந்து—புத்தி, குற்றம். [1: மந்து:—ஸ. அக. 2: அவராயொ மந்துஶ்—க. கொ. II, viii, 26.]

வந்தை—பெருமை, புல்லுருவி. [1: அக. 2: வந்தா — க. கொ. II, iv, 82.]

நந்தை—கொத்தான், முதல்வட்டத் திதி, சம்பத்து, நீர்ச்சால். [1: பிங். ix, 251. 2-4: நந்தா ஸம்வத்ரிஜெ, திதிஹெஷெ வ—க. ஸ. ii, 224.]

447. துங்கஞ் சின்னி மரந்தைத்தல் பிங்கம் பிளப்புப் பேதிப்பு
கிங்க ரங்கிக் கரிநீர்ப்புள் சங்கி யுப்பன் கயன்செந்து
சங்கி யம்போர் மணுட்டியின்சீ தநமங் காடி சநவாதம்
சங்கி வேச மூர்கட்டுந் தாநம் வீடு மனைப்புறமே.

துங்கம் — சின்னிமரம், தைத்தல். [1: துங்க: — சு. கொ. II, iv, 127. படுகராணையென்பர். 2: பிங். vii, 544. 'துன்னம்.']

பிங்கம்—பிளப்பு, பிரித்தல். [1, 2: விநம் தீர்ண விஶேஷிதே — த்ரி. ஶே. 803.]

கிங்கரம்—யாழ், நீர்ப்பறவை. [1, 2: பிங். x, 344.]

சங்கியு—பிரமன், செந்து. [1, 2: ஜந்யு: ப்ராணி ... யாதரு-ஷ—வி. ப்ர. ய, 12.]

சங்கியம்—போர், மணுட்டியின் சீதனம், அங்காடி, சனவாதம். [1, 3: ஜந்யம் ... யுத்தே — சு. ஸ. ii, 353. 2: ஜந்ய: ...; ... நவோ-஢ாநவாதிகே — சு. ஸ. ii, 352, 353. இவ் வாக்கியம் சீதனத்தையுங் குறித்ததோ? 4: ஜந்யம் ஸ்யாஜ்ஜநவாதேபி—சு. கொ. III, iii, 158. 'ஜநவாதெ நிதிதவாதெ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சந்நிவேசம்—ஊர்கட்டுந் தானம், வீடு, மனைப்புறம். [1: ஸந்நி-வெஶ: — சு. கொ. II, ii, 19. 'நகராதௌ க்ருஹாதிரசநாவஸிஷ்ட-தேஶவிஶேஷ:' என்பது மகேசுவரர் டீகையிற் காணப்படுவது. 2, 3: ஸந்நிவெஶ:—ஸ. அக.]

448. பந்தக மொற்றி பிணைப்படல் கட்டுச் சேவகா விருத்திநிற் பந்தம்
சந்தசு காயத் திரிமுத லியவே தங்கருத் ததீநம்வாஞ் சையுமாம்
நந்தந மகிழ்ச்சி யிந்திரன் சோலை நந்தநன் சுதன்மகிழ் வுள்
ளோன்
கந்தள மதுரத் தொநியுப ராகம் நவாங்குரம் கலாபமோர் மான்
பேர்.

பந்தகம்—ஒற்றி, பிணைப்படல், கட்டு, சேவகாவிருத்தி, நிர்ப் பந்தம். [1: க்ருயீக்ருதெ த்ரவ்யெ பந்தக:—நா. ர. iii, 60. பந்தகம் வ்யா-ஜிநி3யெ — ஜெ. க, 128. 2: பந்தகஸ்த்ர ஸதந்யங்காரே — சு. ஸ. iii, 67. 3: பந்தக:—ஸ. அக. 4: 5:]

சந்தசு—காயத்திரி முதலியன, வேதம், கருத்து, அதீனம், வாஞ்சை. [1, 2, 5: காயத்ர்யாதிஶ்ருதிச்சந்தஸீ வேதேச்சயோரபி—

ஶா. கொ. 402. 3, 4: ஊநொऽஸிவர்ாயவஸயொ:—ஶா. கொ. 676. பின் 449-ம் செய்யுளையும் பார்க்க. வடமொழியில் ஊநஸ், ஊந என்னுஞ் சொற்கள் வேறுவேருகக் கருதப்படுகின்றன.]

நந்தநம்—மகிழ்ச்சி, இந்திரன் சோலை. [1: நநநம்—ஸ. அக. 2: நநநம், ஐநொஊ்ாநெ—சு. ஸ. iii, 377.]

நந்தனன்—மகன், மகிழ்வுள்ளோன். [1, 2: நநநஸ்து தநயெ ஹஷகாரிணி—சு. ஸ. iii, 377.]

நந்தளம்—மதுரத்தொனி, நிந்தை, புதுமுளை, தொகுதி, ஓர் மான். [1-5: கநலம் து நவாஜ்க்ஷுரெ கயயவுநெள; உவாமெ ஶ்ரு மஹெஷெ கயாவெ—சு. ஸ. iii, 624, 625.]

449\. சந்திநி யேற்ருற் பொலிபசுக் காலந் தவறிப்பால் கறக்கின்ற பசு
நந்தியா வர்த்தந் தகரபா தபமோ ரரண்மனை நந்தியா வட்டம் [வாம்
சந்திர காந்தம் நிலவின்மு னீர்கால் சலாகைவெள் ளாம்பலுஞ் சாற்றும்
துந்துமா ரம்பா தாதிக மிந்த்ர கோபந்தூ மக்கிர கப்பேர்.

சந்திநி—ஏற்ருற் பொலி பசு, காலந்தவறிப் பால் கறக்கின்ற பசு. [1, 2: ஸநிநீ து மௌ:; வ்ருஷாக்ராநாகாலஷுஹ்யா — சு. ஸ. iii, 424, 425.]

நந்தியாவர்த்தம்—தகரமரம், ஓர் அரண்மனை, நந்தியாவட்டம். [1, 2: நந்ாவர்த்தா மஹாதரெ, தமரெ — சு. ஸ. iv, 111. 3: நந்ாவர்த்த:—ஸ. அக.]

சந்திரகாந்தம்—நிலவின் முன் நீர்கால் சலாகை, வெள்ளாம்பல். [1, 2: வநகாநொऽஶ்மஹெஷெ ஸ்ாவநகாநஞு கௌமுவெ—வி. ர. த, 200.]

துந்துமாரம்—பாதாதிகம், இந்திரகோபம், தூமக்கிரகம். [1-3: யுநுமார: ஶக்ரகொவெ மஹாய-ஹெ வஷாலிகெ—வி. ர. ர, 261. இதர கோசங்களிலும் இப்படியே காணப்படுகிறது. மஹாய-ஹம் வீட்டுப்புகை; ஒரு செடி என்னும் ஸ. அக. தூமக்கிரகம் இராகு என்னும் பொருள் தரும். 'வஷாலிகரோஷயீஹெஷ:' என்பது சு. ஸ. iv, 262, டீகை. வாஷாதிக: காலாள் என்னும் பொருள்படுகின்றதே யன்றி வாஷாதிகம் என்ருெருசொல் காணப்படவில்லை.]

450\. அந்தமுடி வெல்லைநிச் சயமரண மிருள்கே
டழகவய வஞ்சமீ பஞ்சொபா வமுமாம்
சந்தம்நிற மழகுசந்த நம்பாட்டின் சந்தம்
சாயலபிப் பிராயந்தன் னிச்சைகுண மெண்பேர்
கந்தமரப் பணேமேகம் புயத்தினுச்சி கிழங்கு
கரணேநதிக் கரைமணம்விஞ் ஞாநாதி பஞ்ச
கந்தமிலே சந்திரள்வி யூகஞ்சம் பந்தம்
களிப்புக்கந் தகம்வகுப்பென் றைம்மூன்று நாமம்.

அந்தம்—முடிவு[1], எல்லை[2], நிச்சயம்[3], மரணம்[4], இருள்[5], கேடு[6], அழகு[7], அவயவம்[8], சமீபம்[9], சுபாவம்[10]. [1: அந்த: ... அவஸாந-யோ:—அ. கோ. 294. 2, 3, 6, 8-10: அந்த: ஸ்வரூபெ நிகடெ ப்ராந்தெ நிஶ்சயநாஶயோ:, அவயவெऽபி—அ. ஸ. ii, 155. 4: அந்தோ ... மரணெ—அ. கோ. II, viii, 116. 5: அந்தம் தமஸ்யபி — அ. கோ. iii, 3, 102. 7: அந்த: ... அபிதெநாஹரெ—வி. ப்ர. த. 31.]

சந்தம்—நிறம்[1], அழகு[2], சந்தனம்[3], பாட்டின் சந்தம்[4], வண்ணம்[5], அபிப்பிராயம்[6], தன்னிச்சை[7], குணம்[8]. [1-3: சூடா. xi, ந, 1. 4, 8: அக. 5: 6, 7: ஛ந்தோऽபிப்ராயவஶயோ: — ஶா. கோ. 676. இப்பொருள்கள் முன்னும் 447-ம் செய்யுளில் சந்தசு என்னுஞ் சொல்லின்கீழ் வந்தன.]

கந்தம்—மரப்பணே[1], மேகம்[2], புயத்தினுச்சி[3], கிழங்கு[4], கரணே[5], நதிக்கரை[6], மணம்[7], விஞ்ஞானம் முதலிய பஞ்சகந்தம்[8], அற்பம்[9], திரள்[10], வியூகம்[11], சம்பந்தம்[12], களிப்பு[13], கந்தகம்[14], வகுப்பு[15]. [1, 3, 8, 10, 11: ஸ்கந்த: ப்ரகாண்டெ ... அம்ஸெ விஜ்ஞாநாதிஷு பஞ்சஸு ... ஸமூஹெ வ்யூஹெ ச—அ. ஸ. ii, 249. 2, 4, 5: கந்தோऽப்தெ ஸுரணெ ஸஸ்யமூலெ—அ. ஸ. ii, 221. 6: 7, 9, 12-14: கந்த: ஸம்பந்தெ லெஶயோ: கந்தகாமோத-கர்வெஷு—அ. ஸ. ii, 236. 15: சூடா. xi, ந, 1.]

451\. குந்தந்தோ மரங்கண்ணேய் குதிரையற்ப செந்து
குருந்தம்வகக் கோதுமையோர் நிதிசக்ரச் சுழற்சி
பந்தமயிர் முடிகட்டுப் பெருந்துருத்தி யுடல்சம்
பந்தம்பா வின்றளேபந் தினில்விளக்குண் டையுமாம்
மந்தமசீ ரணம்யானேக் குலபேதங் கண்ணேய்
மத்துமிற்பாக் கியமற்ப மெல்லெனல்சோம் பலுமாம்
கந்தரம்கென் முளேமுழைஞ்சு தொளேகழுத்து முகிற்பேர்
கந்துகம்பந் தொடுகுதிரை குறும்பர்குதி ரையும்பேர்.

குந்தம்—தோமரம்[1], கண்ணோய்[2], குதிரை[3], அற்பசெந்து[4], குருந்த மரம்[5], வனக்கோதுமை[6], ஓர் நிதி[7], சக்கிரச்சுழற்சி[8]. [1: சூடா. vii, 11. ‘பெருஞ்சவளம்.’ தொமெரொஸியாம ... குந்த:—ஆ. கொ. II, viii, 93. 2, 3: சூடா. xi, ரு, 6. 4, 6: குந்த: க்ஷுத்ரஜந்தௌ மவெயமகெ — வி. வ்ரு. த, 33. 5, 7, 8: குந்த: ... நியெள வகுஜூமெள வ ஊவெஜ வ—ஆ. ஹ. ii, 221.]

பந்தம்—மயிர்முடி[1], கட்டு[2], பெருந்துருத்தி[3], உடல்[4], சம்பந்தம்[5], பாவின் தளை[6], தீப்பந்தம்[7], உண்டை[8]. [1: பிங். v, 348. ‘ஆண்பால் மயிர்முடி.’ 2: ஬ந்ய கூயெள வ ஬ந்நெ—ஆ. ஹ. ii, 238. 3, 7: அக. 4: ஬ந்த: காய:—வெ. 177, 105. 5: ஬ந்த:—ஸ. அக. 6: காரிகை. தற் சிறப். 8: பிங். x, 748.]

மந்தம்—அசீரணம்[1], யானைக்குலபேதம்[2], கண்ணோய்[3], மத்து[4], நிர்ப்பாக்கியம்[5], அற்பம்[6], மெல்லெனல்[7], சோம்பல்[8]. [1: வழக். 2, 5-8: மந்ா ... கூவெ ஹாமவஜிதெ, மஜஜாதிவுஹெஷெவெ வெஷெ மந்ரெத—ஆ. ஹ. ii, 229. 3, 4: மந்ா ... ஊஷி ... நெதுரொமெ வ—ஆ. ஹ. ii, 216.]

கந்தரம்—நெல்லின் முளை, குகை, துளை, கழுத்து, மேகம். [1-3: கந்ரொஜீரெ, விவரெ வ மஹாயாம வ—ஆ. ஹ. iii, 521, 522. நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் சஜீரெ என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது. 4, 5: கந்ரொஷீஷெ கந்ா தா ஸிரொயெள — ஆ. ஹ. iii, 527.

கந்துகம் — பந்து, குதிரை, குறுநிலமன்னர் குதிரை. [1: கந்க:—ஆ. கொ. II, vi, 138. 2: பிங். viii, 139. 3: பிங். viii, 143.]

452. அந்தரம்விண் ணெல்லையுடைத் தூசிடம்வி சேடம்
அதற்காதல் புறம்புவெளி மறைவுகடுப் பேதம்
அந்தரான் மாத்தனது தவிர்கையய லான
தவகாசந் தொளைகுழியுள் ளவசரந்தீ மையுமாம்
மந்தரமெல் லெனப்போத லோர்மலைசு வர்க்கம்
மயிரின்வளை வகலமத்துக் கமண்டலமந் தாரம்
கந்தருவம் பிறப்பிறப்புக் கிடையிலுள பூதங்
காமரமாண் குயில்குதிரை பெருவயிற்றோர் மானே.

அந்தரம்—ஆகாயம்[1], எல்லை[2], உடுத்தும் ஆடை[3], இடம்[4], விசேடம்[5], அதற்காதல்[6], புறம்பு[7], வெளி[8], மறைவு[9], கடு[10], பேதம்[11], அந்த

ரான்மா[12], தனது[13], தவிர்கை[14], அயலானது[15], அவகாசம்[16], துளை[17], குழி[18], உள்[19], அவசரம்[20], தீமை[21]. [1: திவா. i, 36. 2, 3, 5, 7-10, 14, 16-18, 20: ... — ஸ. ஸ. iii, 507, 508. ... என்பது புறம்பு வெளி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும், ... என்பது துளை குழி யென்னும் இரண்டு பொருளிலும் வரும். 4, 6, 13, 15: ... — ஶா. கொ. 88. 11: ... — வி. ப்ர. ர, 97. 12: ... — நா. ர. iii, 375, 376. 19: ... — ஸ. அக. 21: திவா. viii, 126.]

மந்தரம்—மெல்லெனப்போதல்[1], ஓர் மலை[2], சுவர்க்கம்[3], மயிரின் வளைவு[4], அகலம்[5], மத்து[6], கமண்டலம்[7], மந்தாரமரம்[8]. [1, 4-7: ... — ஸ. ஸ. iii, 583, 584. 2, 3, 8: ... — ஸ. ஸ. iii, 580, 581.]

கந்தருவம்—இறப்புக்கும் பிறப்புக்கு மிடையிலுள்ள பூதரூபம், இசை, ஆண் குயில், குதிரை, பெருவயிற்று ஓர் மான். [1-5: ... — ஸ. ஸ. iii, 692, 693.]

453. கந்தளியோர் முழத்தளவிற் பெருவயிறு முன்னங்
காலினிடைக் கறுப்புமுள மிருகமோர் மரப்பேர்
சந்திபுணர்ப் பெல்லையொட்டோர் நாடகாங் கம்முச்
சந்தியந்தி யுடம்பாடோர் பண்சுருங்கை யோனி
நந்திசிறு பறையாகந் தஞ்சூது செக்கான்
நம்பனந்தி கேசனிட பங்கல்லா லாலாம்
மந்திரமே காந்தாலோ சனைமந்த வோசை
மனைநகரி மறைமொழிகா யத்திரியா தியுமே.

கந்தளி—ஓர் முழத்தளவிற் பெருவயிறும் முன்னங்காலினிடைக் கறுப்புமுள்ள மான், ஓர் மரம். [1, 2: ... —வை. ஔ, 71.]

சந்தி—புணர்ப்பு[1], எல்லை[2], ஒட்டு[3], ஓர் நாடகாங்கம்[4], முச்சந்தி[5], அந்தி[6], உடம்பாடு[7], ஓர் பண்[8], சுருங்கை[9], யோனி[10]. [1, 2, 6, 7: ...

காவநதீஷிஷொ:; ... ஸம்ஶ்ரவெ ஷீந்ரு ஸந்நாமெந—ஸ. ஸ. ii, 376, 377. 3: ஸந்நி: — ஸ. அக. 4, 9, 10: ஸந்நிரெஷாமெநள ஸஙஙஜாயாம் நாடீஷா-ஜெ — ஸ. ஸ. ii, 250. 5: திருமுருகாற்றுப்படை, 225, உரை. 8: பிங். vi, 279. ‘ஓர் பெரும்பண்.’]

நந்தி—சிறுபறை[1], ஆனந்தம்[2], சூது[3], செக்கான்[4], சிவன்[5], நந்திகேசன்[6], இடபம்[7], கல்லாலமரம்[8], ஆலமரம்[9]. [1: அக. 2, 6: நந்தீ: ... ஶூநநெநஃஷீந்த நநீகெஶ்வரெ வாஹநெ — ஜை. உ, 6. 3: நந்திஷா ...; ...உஷ்ஷ்விதெ வ—ஸ. ஸ. ii, 224, 225. 4: பிங். v, 80. 5, 7: பிங். x, 672.]

மந்திரம்—ஏகாந்த ஆலோசனை, மந்தவோசை, வீடு, நகரி, மறைமொழி, காயத்திரிமுதலியன. [1, 6: வெஉஹெஷெ மஷ்வாஷெ உந்த்ர: — ஸ. கொ. III, iii, 166. வெஉஹெஉ: காயத்திரியாதி யென்று தமிழுரையிற் காணப்படுகிறது. 2: உந்த்ர: — ஸ. கொ. I, vii, 2. 3, 4: உஷிரம் நஶெர மஶஹெ—ஸ. ஸ. iii, 583. 5: தொல். பொ. 490.]

454. தந்திரமுக் கியமுபயார்த் தகமருந்து தேசஞ்
சாத்திரம்வே தப்பிரிவி னோர்கலையு பாய
தந்திரம்யா கப்பிரயோ கஞ்சேனை நெய்வார்
தறிகுடும்ப கிருத்தியம்வீண் சாதகஞ்சித் தாந்தம்
தந்திரியாழ் நரம்புடம்பி னரம்புறக்கஞ் சோம்பல்
தனமுடையோ னுபாயகன்சாத் திரிகயிறு சிந்தி
கந்துபற்றுக் கோடுபண்டி யுள்ளிரும்பு தூணங்
காமம்யாக் கையின்மூட்டு கடுதறிநெற் குதிரே.

தந்திரம்—முக்கியம்[1], இருபொருள்தருவது[2], மருந்து[3], தேசம்[4], சாத்திரம்[5], வேதப்பிரிவின் ஓர் கலை[6], உபாயதந்திரம்[7], யாகப்பிரயோகம்[8], சேனை[9], நெய்வார்தறி[10], குடும்பகிருத்தியம்[11], வீண்சாதகம்[12], சித்தாந்தம்[13]. [1, 5-7, 11, 13: தந்த்ரம் காடீஷ்வகுடும்ப க்ருத்யெஷ்ஷ ஸஷ்ராஸ ... ஶாஸ்த்ர வ்யாயாமெ ஸிஷ்டாந்தெ ...; தத்வாஷிஸாயநொவாயெ ஶ்ருதி-ஶாவாந்தரெஷவி வ—வி. ஷ்ர. ர, 46, 47. 2, 8: தந்த்ரம் ..., யாஶவ்ர-யொஜெ ...; வனகஷெஷஷ்வொஷயாஶெத்வ — நா. ர. ii, 385, 386. 3, 4, 10, 12: தந்த்ரம் ..., ராஷெ ... ஸமஜெ ... தந்த்ரவாநெ ...; ... உவ்ஷ்ர-ஸாயகெ — ஸ. ஸ. ii, 413, 414. ‘தந்த்ரவாநம் தந்த்ரவாயொவகரணஜ.

... ஊர்த்வாயக: ஶ்லேஷ:' என்பது டீகை. இங்கு வர்த்வாயகே என்றொரு பாடபேதம் மூலத்தில் 'வீண்சாதகம்' என்னும் பொருளுக்கு மானது போலும். 9. தந்த்ர—ஸ. அக.]

தந்திரி—யாழ்நரம்பு[1], உடம்பின் நரம்பு[2], உறக்கம்[3], சோம்பல்[4], தனமுடையோன்[5], உபாயகன்[6], சாத்திரி[7], கயிறு[8], சீந்தி[9]. [1, 2: தந்த்ரீ வீணாகுணே தநோ:; ஶிராயாம் — வி. ர. ௩, 47, 48. 3, 4: தந்த்ரீ நித்ராவத்ரீஹயோ:—சு. கொ. III, iii, 175. 'ஶ்ரத்தாநிதா லஸ்யஹேத்ர்யாவஸ்தா ஜாத்யம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 5: 6: அக. 7: தந்திர முணர்ந்தோனைத் தந்திரி யென்றல் வழக்கு. தந்திரமாவது பூஜாதி கிரமங்கள். 8, 9: தந்த்ரீ ரஜ்ஜுகுடூசீ ... ரஜ்ஜுவம்—வை. 221, 31.]

கந்து—பற்றுக்கோடு[1], பண்டியுளிரும்பு[2], தூண்[3], காமம்[4], யாக்கையின் மூட்டு[5], நடுதறி[6], நெற்குதிர்[7]. [1, 3, 5: பிங். x, 262. 2: திவா. vii, 152. 4: கந்த:—ஸ. அக. 6: அக. 'கட்டுத்தறி.' 7:]

455. சிந்துமுச்சீ ரடியோர்நா டகப்பாட்டோர் யாறோர்
தேயமிப மதங்கடல்வா மனவுருவோர் நதமாம்
விந்துவட்ட மாம்புள்ளி யட்டவற் கத்தெண்
வீசம்நீ ரின்றுளிபற் குறியொடறி பவன்பேர்
பந்துரமுந் நதவளவோ டிரம்மியமன் னப்புள்
பந்தூக மெனல்வேங்கை மரமுச்சித் திலகம்
சந்தையுடம் பாடுபற்பல் வியாபாரத் தொழிலோர்
சார்கூட்டம் நிலைமையிச்சை வேதாத்தி யயநம்.

சிந்து—முச்சீரடி[1], ஓர் நாடகப்பாட்டு[2], ஓர் யாறு[3], ஓர் தேசம்[4], யானை மதம்[5], கடல்[6], வாமனவுரு[7], ஓர் நதம்[8]. [1, 7: பிங். x, 492. 2: அக. 3-6, 8: ஸிந்துர்வார்த்தௌ கஜமதே நதே தேஶநதீபேதயோ: — சு. ஸ. ii, 252. ஸிந்து: ... கஜே என வை. 238, 194 உரைத்தலால் யானை யென்னும் பொருளும் உண்டு என்று தெரிகிறது.]

விந்து—வட்டமாம் புள்ளி, அட்டவர்க்கத்தெண், சுக்கிலம், நீரின் துளி, பற்குறி, அறிபவன். [1: பிந்து:—ஸ. அக. 2: 3: நா. தீ. நி. 601. 4-6: விந்துர்வேத்தரி ஜலகணே தந்தக்ஷதே—சு. ஸ. ii, 230.]

பந்துரம்—உன்னதவளவு, இரம்மியம், அன்னப்பறவை. [1-3: பந்துரௌ நதோந்நதயோ:, பந்துரஸ்து தயோர்ஹம்ஸே — சு. ஸ. iii, 574.]

பந்தூகம் — வேங்கைமரம், உச்சித்திலகம். [1, 2: ஬ஂூ-கஃ: வீதஸாவகெ, ஬ஂூஜிவெ—க. ஸ. iii, 67.]

சந்தை—உடம்பாடு, பற்பலவியாபாரத் தொழிலோர் சாரும் கூட்டம், நிலைமை, இச்சை, வேதாத்தியயனம். [1, 3: ஸஂயா ஷிதி-ஷ்திஜஷயொ:—க. ஸ. ii, 249. 2, 5: அக. 2-வது பொருளுக்கு ஸஂயா என்றும், 5-வது பொருளுக்கு ஹஂஸ் என்றும் மூலம் உரைப்பது முண்டு. 4: ஹஂ: ... கஹியாஷெ—க. கொ. III, iii, 231.]

456. சந்தானஞ் சுரதருச்சந் ததிகுலம்பூட் டுதல்தும்பாம்
மந்தாரங் கவிரெருக்கோர் சுரதருவா னின்மறைப்பு
சிந்தூரம் புளிமரஞ்செந் நிறப்பொடிசெங் கிடைதிலகம்
சிந்தூரி செங்கழுநீ ராத்திசெஞ்சே லையினுடையாள்.

சந்தானம் — தேவதரு, சந்ததி, குலம், பூட்டுதல், தும்பு. [1-3: ஸஂாநः ... ஜொதுயொ:; ஸஂதெள ஜெவவ்ருக்ஷ வ—க. ஸ. iii, 422, 423. 4: ஸஂாநஂ தூ ஸஂவடநெ—க. ஸ. iii, 424. 5: ஸஂாநஂ— ஸ. அக. 'பூட்டுதற்குக் கருவியாயுள்ளது'.]

மந்தாரம்—முண்முருக்கு, எருக்கு, ஓர் தேவதரு, மப்பு. [1-3: ஸ்ரீ ஂநாரஷிஜஸஂஜெ, வாரிஹஜ்ருக்ஷவணெ வ—க. ஸ. iii, 584. 4: அக.]

சிந்தூரம்—புளிமரம், செந்நிறப்பொடி, செங்கிடை, திலகம். [1, 3, 4: பிங். x, 493. 2: ஸிஂூரஂ ரக்தவணெக—ஜெ. ர, 236.]

சிந்தூரி—செங்கழுநீர், ஆத்தி, செஞ்சேலையுடை தரித்தவள். [1-3: ஸிஂூரீ ரக்தவெஷிகா; ரொவநீ யாதகீ — க. ஸ. iii, 612, 613. 'ரொவநா ரக்தகஹாரெ' என்று க. ஸ. iii, 397 கூறுவதற்கேற்ப இவ்வாசிரியர்க்கு ரொவநா என்னும் பாடங் கிடைத்ததுபோலும். யாதகீ ஆத்தி—பிங். ix, 88.]

457. நந்தகன் மகிழ்வுள் ளோன்குல பாலன்
பந்தகி கற்பில் லவள்பிடி யானை
செந்தந மொழுகல் நீர்தேர் திமிசு
மந்தநங் கடைதல் யானை முகபடாம்.

நந்தகன் — மகிழ்வுள்ளோன், குலபாலன். [1, 2: நஂகः கூலவாலகெ, ஹஷெ—க. ஸ. iii, 51. 'மகிழ்விப்போன்.']

பத்தகி—கற்பில்லாதவள், பெண்யானை. [1, 2: ஬ந்யகீ; ஷெவ-ரிணீ௱ம வ கரிணீ௱ம வ—௯. ஸ. iii, 67, 68.]

செந்தகம்—ஒழுகல், நீர், தேர், திமிசு. [1-4: ஸ்யந்நம் ஸ்ரவணெ தொயெ ஸ்யந்நஸதிநிஶெ ரயெ—௯. ஸ. iii, 421.]

மந்தகம்—கடைதல், யானைமுகபடாம். [1: உந்நஸ — ஸ. அக. 2: பிங். vi, 513.]

458. இந்தகம் விறகெரி யிடுகலன் சமிதை
மந்தரன் மெல்லெனச் செல்வோன் சூசகன்
வந்தியர் மங்கலப் பாடகர் மலடிகள்
மந்திரி பொன்ன னமைச்ச னிதிக்கோன்.

இந்தகம்—விறகு, எரியிடுகலன், ஓமவிறகு. [1, 3: ஐந்நம் லெயஇயெ: ஸமித்ரியா—௯. கொ. II, iv, 13. ‘ஐந்நம் ... ஸமிக வஹ்நம் ஶுஷ்கஸ்ய த்ரணகாஷ்டாதெ:. கரிஷ்யம் கரீஷஜீவநத்ரணகாஷ்டாதெ:. ... சந்ஸ்யம் யாமாதெள ஹவநஸாநஸமியாதெ:’—மகேசுவரர் டீகை. ‘ஐந்நவஹ்நஶீஷஜீவநஸாதெ காஷ்டத்ரணாதெள ... ஹொஸீயெ தீந்நெ ஸமித்யொஷஹவ: ஸ்யொமா:’ — டீகாஸர்வஸ்வம். 2: இந்தன மிசையே காட்ட மெரியிடு கனலு மாகும்—சூடா. xi, ந, 1. எரியிடுகனல் அக்கினிச்சுவாலையென்று பொருளும் எழுதப்பட்டுளது. எரியிடுகலன் நெருப்புச்சட்டியென்று பொருள்படும். கனல் எழுதுங்கால் தவறுகக் கலன் என எழுதப்பட்டதோ?]

மந்தரன் — மெல்லெனச் செல்வோன், சூசகன். [1, 2: உந்ந: ஸவகெ ... உநெ—௯. ஸ. iii, 583.]

வந்தியர்—மங்கலப்பாடகர், மலடிகள். [1, 2: சூடா. xi, ந, 7. 1: வநீ தா ஸ்தாவக:—வெ. 106, 59. 2: வந்யா—ஸ. அக.]

மந்திரி—வியாழன், அமைச்சன், குபேரன். [1: திவா. i, 59. 2: உந்ரிரு—௯. கொ. II, viii, 4. 3: திவா. i, 10.]

459. கந்த பலிசம் பகமுகிழ் ஞாழல்
உந்த லுயர்த லேற லுகைத்தல்
வந்தி புகழ்வோன் மலடி மலட்டா
தந்தி ரிகைசின் திக்கொடி சோம்பல்.

கந்தபலி—சம்பகமுகிழ், ஞாழல். [1, 2: ம ந்ஹமீ த ப்ரியஜௌவநுகஸ்ய வ கொஸகெ—ச. ஸ. iv, 290.]

உந்தல்—உயர்தல், ஏறுதல், உகைத்தல். [1-3: அக.]

வந்தி—புகழ்வோன், மலடி, மலட்டுப்பசு. [1: வதிநு — வெ. 106, 59. 2: வந்த்யா—ஸ. அக. 3: வந்த்யா—ச. கொ. II, ix, 69.]

தந்திரிகை—சிந்திக்கொடி, சோம்பல். [1: தந்திகா—ச. கொ. II, iv, 82. 2: தந்த்ரிகா—ஸ. அக.]

460. இந்தளந் தூப முட்டியோர் பண்ணெனும்
தந்திநே பாள விதைசற்பம் யானை
இந்திரை செய்யாள் கடாரை மரப்பேர்
குந்திரை கோரை சிறுகோரை ஞாழல்.

இந்தளம்—தூபமுட்டி, ஓர் பண். [1: திவா. vii, 106. 2: பிங். vi, 282.]

தந்தி—நேபாளவிதை, சர்ப்பம், யானை. [1: உதீ ஸ்ராஷொஷயீ-ஹெஷெ—வி. ர. த, 32. 2: அக. 3: உதிநு — ச. கொ. II, viii, 34.]

இந்திரை — இலக்குமி, கடாரைமரம். [1: ஐதிரா — ச. கொ. I, i, 29. 2: ஸ்ராதிநா த ஷணிஜ்ஜகெ—ச. ஸ. ii, 385.]

குந்திரை—கோரை, சிறு கோரை, ஞாழல். [1-3: மநூா ப்ரிய-ஜௌ வெகவஸ்ரீ உஸ்துகெ ஹநூஉஸ்துகெ—ச. ஸ. ii, 400.]

461. கந்தரா ளங்கல் லாலித்தி கல்லுகாய்
மந்தி பெண்முசு வாநரம் வண்டுமாம்
தந்து வாயன் சிலம்பிநெய் கின்றவன்
சிந்து வாரந் தநுசுவெண் ணொச்சியே.

கந்தராளம்—கல்லாலமரம், இத்திமரம், கல்லுகா. [1: கநூராஉ: —ச. கொ. II, iv, 43. 2: கநூராஉ:—ச. கொ. II, iv, 29. 3:]

மந்தி—பெண்குரங்கு, குரங்கு, வண்டு. [1, 3: பிங். x, 899. 2: பிங். viii, 196.]

தந்துவாயன் — சிலம்பி, நெய்கின்றவன். [1: தநூவாயः — ச. கொ. II, v, 13. 2: தநூவாயः—ச. கொ. II, x, 6.]

சிந்துவாரம்—வில், வெண்ணொச்சி. [1: பிங். vi, 435. 2: ஸிந்து-வார:—சு. கொ. II, iv, 68.]

462. பங்ககம் பாம்பொடு பதுமகாட் டப்பேர்
சங்கயம் பிற்படை சம்பந் தந்திரள்
சங்கத்தன் கவசதா ரணன்சங் காகத்தன்
சந்நிதி யென்ப கிட்டுகை சமீபமே.

பங்ககம்—பாம்பு, பதுமகாட்டம். [1, 2: பந்நகஸ்து பத்மகாஷ்டே ஸர்ப்பே—சு. ஸ. iii, 114. பதுமகாட்டம் ஒரு மருந்துச்சரக்கு.]

சங்கயம்—பிற்படை, சம்பந்தம், திரள். [1, 3: பஶ்சாத்பலஸ்ஸாயி-பலம் ஸமவாயஸ்ச ஸம்நயௌ—சு. கொ. III, iii, 150. 2: ஸம்நயம் இவ்விரண்டு பொருள்களும் உடையது என்னும் நா. ர. iii, 315. உரையில் 'ஸகாரஸம்வர்ண ஸம்பந்தாஸநகாநாம்' என்றலால் இப்பொருளும் அதற்கு உண்டு.]

சங்கத்தன் — கவசதாரணன், சுங்காகத்தன். [1, 2: ஸம்நத்தோ வர்மிதே வ்யூஹே—சு. ஸ. iii, 342.]

சந்நிதி—கிட்டுகை, சமீபம். [1, 2: ஸந்நிதிர்நிகடே, ப்ரத்யக்ஷே—சு. ஸ. iii, 343. ப்ரத்யக்ஷ கண்ணுக்குப்புலனாதல்.]

463. சந்நதி தொனிவ ணக்கம்
தந்நிய முலைப்பால் செல்வம்
அந்நிய ரயலோர் மற்றோர்
சந்நியை யன்னை தோழி.

சந்நதி—தொனி, வணக்கம். [1, 2: ஸந்நதி: ப்ரணதித்வனோ:—சு. ஸ. iii, 301.]

தந்நியம்—முலைப்பால், செல்வம். [1: ஸ்தந்யம்—ஸ. அக. வெ. 135, 289. 2: யந்யம்—ஸ. அக.]

அந்நியர்—அயலோர், மற்றோர். [1, 2: உதாஸீநபரோஸந்ய:—ஶா. கொ. 676.]

சந்நியை—அன்னை, தோழி. [1, 2: ஜந்யா மாத்ருவயஸ்யயோ:—மே. ய, 26.]

464. ஆககம் படகம் பேரி மிருதங்க முகின்மு ழக்கம்
மாகதம் பொய்கை யுள்ளம் யாகம்வா கனம்போ தற்பேர்
காகநங் கமலத் தோன்றன் முகங்காடு வீடுங் காட்டும்
ஈகமே குறைவி கழ்ச்சி மீகமோ ரிராசி மீனே.

ஆககம்—படகம், பேரி, மிருதங்கம், மேகமுழக்கம். [1-4: ஆநகঃ படஹெ ஹெரஂ்யாஂ ம்ருதஙெ்க ஸ்தநயித்நௌ—வி. வ்ர. க, 69. க. வ. iii, 7-லும் 'ஸ்தநயித்நுமருதங்கயோः' என்று வருகிறது. முழங்கும் மேகம் எனப் பொருள்படும்.]

மாகதம்—பொய்கை, உள்ளம். [1, 2: மாநஸஂ ஸ்வாந்தஸரஸோः —க. வ. iii, 747.]

யாகம்—வாகனம், போதல். [1, 2: யாநஂ யுக்யெ வாஹநெ கதௌ —வி. வ்ர. ந, 7.]

காககம்—பிரமன்முகம், காடு, வீடு. [1-3: காநநஂ தூ ப்ரஹ்மா-ஸ்யெ விபிநெ க்ருஹெ—க. வ. iii, 358.]

ஈகம்—குறைவு, இகழ்ச்சி. [1, 2: ஹீநஂ ந்யூநாநயோः — வி. வ்ர. ந, 11.]

மீகம்—ஓர் இராசி, மீன். [1, 2: மீநோ மத்ஸ்யே ராஶிஹெதெ — க. வ. ii, 274.]

465. காகமே காடு கீதம் தீகமே வறுமை கேடாம்
நாகம்நீ ராடல் நீராட் டின்றிர வியங்கத் தூரி
ஈகனே தள்ளப் பட்டோன் கீழ்மக னிகழ்ச்சி யுள்ளோன்
யோகிபெண் குறியி டங்கா ரணமுமிங் கிதமு மோதும்.

காகம்—காடு, கீதம். [1: திவா. iv, 86. காநநஂ என்பதன் மரூஉ. 2: கீதஂ மாநஸிகெ ஸகெ — க. கொ. I, vi, 25.]

தீகம் — வறுமை, கேடு. [1, 2: தீநஂ — ஸ. அக. 1: தீநः— க. கொ. III, i, 49.]

நாகம்—நீராடல், நீராட்டின் திரவியம், கஸ்தூரி. [1, 2: ஸ்நா-நீயெ ஸவநெ ஸ்நாநஂ—ஶா. கொ. 696. 3: திவா. iii, 48.]

ஈநன்—தள்ளப்பட்டோன், கீழ்மகன், இகழ்ச்சியுள்ளோன். [1, 3: ஹீநொ ஊநதுவிஹ்ருபொ:—வெ. 229, 40. 2: நீசெ த ஹீநாவ-ஸதவாதெரெதரவஹுரா:—வெ. 202, 43.]

யோனி—பெண்குறி, இடம், காரணம், இங்கிதம். [1, 2: ஸூக்ஷ-ரொவஷுயொரெஹ்ரநி:—ஶா. கொ. 660. 3: யொநி: காரணெ—க. ஸ. ii, 275. 4:]

466. ஏநம் பன்றி நவைபாவம் நூநங் குறைவு நிச்சயமாம்
சூநம் விடக்குப் பிரசவம்பூ சூநி யம்பாழ் சநமின்மை
பாநம் புரத்தல் பருகுதலாம் பீநம் பருமை தசைந்துளது
தாந வன்சந் திரன் றகுவன் சாநு சமத்தாழ் வரைமுழந்தாள்.

ஏநம்—பன்றி, குற்றம், பாவம். [1: திவா. iii, 35. 'ஏனம்.' 2, 3: ஊநொஸவராயெ உஹிதெஸவி—ஊ. கொ. 924.]

நூநம்—குறைவு, நிச்சயம். [1: ஹீநநூநாவூநகஹுள—க. கொ. III, iii, 127. 2: நூநம் ... நிஸுயெ —க. கொ. III, iv, 16.]

சூநம்—மாமிசம், பிரசவம், பூ. [1: சூன ரூன்விலைஞர்—திவா. ii, 47. இச்சொல்லிலிருந்து சூனம் ஊன் என்பது வந்திருக்கவேண்டும். ஸ. கோசங்களில் ஸூநா 'வயஷுாநஃ' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது, அஃதாவது ஊனுக்காக மிருகங்களைக் கொல்லுமிடம். ஸூநா ஊன் விற்றல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது—ஸ. அக. 2, 3: ஸூநம் வூஸவவஷுயொ:—வி. வூ. ந, 9.]

சூநியம் — பாழ், சனமின்மை. [1: ஶூநஃ — க. கொ. III, i, 56. 2: ஶூநம் ... நிஜநெ—க. ஸ. ii, 374.]

பாநம்—காத்தல், குடித்தல். [1, 2: வாநம் வீதௌ வ ரக்ஷ-ணெ—வி. வூ. ந, 7.]

பீநம்—பருமை, தசைமிக்கது. [1: வீநஃ—க. கொ. III, i, 61. 2: வீந—ஸ. அக.]

தாநவன்—சந்திரன், அசுரன். [1: திவா. i, 56. தாநவஃ மெலிவு என்னும் பொருள் தருதலின், தானவன் கலைகுறையுந் திங்களை யுணர்த்தியதுபோலும். 2: தாநவ:—க. கொ. I, i, 12.]

சாநு—சமத்தாழ்வரை, முழந்தாள். [1: ஸாநு: — ஈ. கொ. II, iii, 5. 2. ஜாநு—ஈ. கொ. II, vi, 72.]

467. மீநத் துவசன் மதன்வழுதி சூநுச் சுதன்விண் மணியிளையோன்
வாநப் பிரத்த மூன்றுமாச் சிரம தாக முண்முருக்காம்
ஆநர்த் தகம்நா டகசாலை யமரோர் தேயஞ் சநம்நாற்பேர்
தேநுக் கறவை பசுப்பொதுவாம் பாநுக் கிரணந் திவாகரனே.

மீநத்துவசன் — மன்மதன், பாண்டியன். [1: திவா. i, 7. 'மகர முயர்த்தோன்.' மீநத்வஜ:—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 23. 'மீனவன்.']

சூநு—மகன், சூரியன், இளையோன். [1-3: ஸூநு: ஸுதே-நுஜே ரவௌ—வி. வ்ரு. ந, 19.]

வாநப்பிரத்தம் — மூன்றும் ஆச்சிரமம், இருப்பை மரம், முண்முருக்கு. [1-3: வாநப்ரஸ்தோ மதூகே ஸ்யாத் கிம்ஶுகாஶ்ரமயோ: —ஈ. ஸ. iv, 135.]

ஆநர்த்தகம் — நாடகசாலை, போர், ஓர் தேசம், சனம். [1-4: ஆநர்தோ ஜநபதே ஜநே; ஸமரே ந்ருத்யஶாலாயாம் — ஈ. ஸ. iii, 235, 236.]

தேநு—கறவை, பசுப்பொது. [1, 2: தேநுர்நவப்ரஸூதாயாம் கோமாத்ரே—ஈ. ஸ. ii. இது நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காணப்படுதலோடு ஈ. கொ. II, ix, 71, வியாக்கியாசுதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.]

பாநு—கிரணம், சூரியன். [1, 2: பாநு: கிரணஸூர்யயோ: —வி. வ்ரு. ந, 20.]

468. சீநமுப்ப தங்குலமான் பெரும்பாம்பேர் நெல்லோர்
தேயம்நிபஞ் சேலைதந்து கொலைத்தொழில்வஞ் சனையாம்
தாநம்வலி புரத்தல்சுத்தி யிபமதம்வீ டவகா
சங்கொடைகண் டநமிருப்புச் சுவர்க்கமிட நிலைப்பேர்
மாநமகங் காரமந வெழுச்சிபிர மாணம்
வலிபெருமை நவைநாழி யாதியோர் கோபம்
வாநமுலர் மரம்வறட்சி கொத்தல்புற்பாய் சுகந்தம்
மழைவிண்ணீர்த் திரைபோதல் சுருங்கைசுவ ரடியே.

சீகம் — முப்பதங்குலமான்[1], பெரும்பாம்பு[2], ஓர் செல்[3], ஓர் தேசம்[4], நிபம்[5], சேலை[6], நூல்[7], கொலைத்தொழில்[8], வஞ்சனை[9]. [1: ஶீநஸ்த்ரு ... கவொதா த்ரிம்ஶதஜ்நுவா — வை. 66, 42. 2: ஶீந:— ஸ. அக. 3, 4, 6, 7: ஶீநொ தெஶாம்ஶுகஶ்ருஹிஷெ தநௌ — மே. ந, 4. 5, 8, 9: இப் பொருள்களுக்குக் கோசங்களிலாயினும் அகாதியிலாயினும் ஆதாரமில்லை. சு. ஸ. ii, 260-ல் ஶீந: என்பதனை யடுத்து ஶஜ்ரு ஶாலெஸ்வஷெஶ வாதிகஜ்ணி என்றிருக்கிறது. ஶஜ்ரு என்பதற்கு இம் மூன்று பொருள்களுங் காட்டப்பட்டன. ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்ட பாடத்தில் 'ஶஜ்ரு' இருந்ததில்லைப்போலும்.]

தாகம்—வலி[1], காத்தல்[2], சுத்தி[3], யானைமதம்[4], வீடு[5], அவகாசம்[6], கொடை[7], கண்டனம்[8], இருப்பு[9], சுவர்க்கம்[10], இடம்[11], நிலை[12]. [1: திவா. viii, 64. 'தானம்.' 2-4, 7, 8 : தாநம் மஜஜெ த்யாமெ வாலநஷுஷ்ஶு-ஜிஷு—மே. ந, 10. 5, 9-11: ஸ்தாநம்—ஸ. அக. 6, 12: ஸ்தாநம் ஸ்திதவ்-வகாஶயொ:, ... ஸம்நிவெஶெ வ—சு. ஸ. ii, 284.]

மாகம் — அகங்காரம்[1], மனவெழுச்சி[2], பிரமாணம்[3], வலி[4], பெருமை[5], குற்றம்[6], நாழிமுதலியன[7], ஊடலில் தோன்றும் வெகுளி[8]. [1-3, 7, 8: மாந: ஸ்த்ரீணாம் கொவஹெஶ மவு ஷிதெநதாவலி, மாநம் ப்ரமணெ ப்ரஸ்தாஷெள — நா. ர. ii, 243. 4: திவா. viii, 64. 5: மாந:—ஸ. அக. 6: திவா. viii, 176.]

வாகம்—உலர்மரம்[1], வறட்சி[2], கொத்தல்[3], புற்பாய்[4], சுகந்தம்[5], மழை[6], விண்[7], நீர்த்திரை[8], போதல்[9], சுருங்கை[10], அத்திபாரம்[11]. [1, 6, 7: பிங். x, 1030. 2-5, 8-10: வாநம் ... ஶுஷ்கெ ஸீவநெ மதெ கடெ, ஊஷ்ரிஸுருஜாவெளாஷெஷு வ — சு. ஸ. ii, 280. ஸீவநம் தைத்தல் என்று பொருள்படும்; இங்குள்ளது கொத்தல். 11: அக. 'வானம்.']

469\. சூனிர்த மினியமெய்ச் சொல்லு மங்களம்
பேசில மிலந்தைக்காய் வநமுருங் கைப்பேர்
தேநுகை யிளங்கற்று மாதங் கப்பிடி
சூதைகந் தகியண்ணம் வதைக்குஞ் சூழலே.

சூனிர்தம் — இனிய மெய்ச்சொல், மங்களம். [1, 2: ஸுநுதம் ஜ்மெ ப்ரியஸத்யொக்தௌ—சு. ஸ. iii, 305.]

பேசிலம் — இலந்தைக்காய், வனமுருங்கை. [1, 2: பெசில: ஸ்யாந்கெஷு வ பெசிலம் பவரீபலெ—வி. ப்ர. ல, 97. பெசிலம் பூவத்தியெனப்படுகின்றது.]

தேநுகை — இளங்கன்றையுடைய பசு, பெண்யானை. [1, 2: யெநுகா தா கரேணவா௦ வ — அ. கோ. III, iii, 15. 'கரேணவா௦ ஹஸ்திநாஂ. வகாராந்தவசு நிதாயாம் மவி யெநுகா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சூநை—மகள், அண்ணம், வதைக்குமிடம். [1-3: ஸுநா வா: ஸூதா, கயொஜிஹ்வா வயஸ்தாநஂ—அ. ஸ. ii, 286.]

470. ஞாந மூர்த்தி மகேச்சுர னுமகள்
ஞானமோக் கத்திற் புத்திநற் போதமாம்
தாந வாரி சதமகன் மாயவன்
ஞாநி சோதிடம் வல்லவன் ஞாநவான்.

ஞாநமூர்த்தி—சிவன், சரசுவதி. [1: திவா. i, 1. 2: திவா. i, 19. 1, 2: ஜ்ஞாநமூர்த்தி:.]

ஞாநம்—மோட்சத்திற் புத்தி, நல்லறிவு. [1: மோக்ஷே ஧ீர்ஜ்ஞாநஂ—அ. கோ. I, v, 6. 2: திவா. viii, 84.]

தாநவாரி—இந்திரன், திருமால். [1: தாநவாரி—ஸ. அக. 2: அக.]

ஞாநி — சோதிடம்வல்லவன், ஞானவான். [1: ஜ்ஞாநிந — அ. கோ. II, viii, 14. 2: ஜ்ஞாநிந—ஸ. அக.]

471. கீநாசன் மநமி டித்தோ னுழவன்க்ரு தாந்தன் முப்பேர்
மாநாதஞ் செவிசிங் கம்பே ரொலிபெய்யு முகில்மா தங்கம்
கோநார மென்ப கும்பி நிரையமண் டைப்பொ ருத்தாம்
காநீநன் மணமில் கந்நி காசுதன் வியாசன் கன்னன்.

கீநாசன் — உலோபி, உழவன், யமன். [1-3: யமே ... கீநாஶ: க்ஷுத்ரே க்ருஷீவலே த்ரிஷு—நா. ர. iii, 438.]

மாநாதம்—செவி, சிங்கம், பேரொலி, பெய்யும் மேகம், யானை. [1: மஹாநாத: — ஸ. அக. 2: மஹாநாத: — வெ. 65, 2. 3-5: மஹாநாதோ வர்ஷுகாப்தே மஹாத்வநௌ ..., கஜே வ—அ. ஸ. iv, 144.]

கோநாரம்—கும்பியென்னும் நரகம், மண்டைப்பொருத்து. [1, 2: கோநார: கும்பீநரகே ஶிர:கபாலஸம்஧ிஷு — அ. ஸ. iii, 538. ஶிர:கபோலஸம்஧ிஷு என்பது மெ. ர, 143.]

காநீநன்—விவாகமில்லாத கன்னிகை பெற்ற புத்திரன், வியாசன், கர்ணன். [1-3: காநீநः கந்யகாஜாதே, கர்ணே வ்யாஸே — சு. ஸ. iii, 358.]

472. மைந்தரே புருடர் மாந்தர் மைந்தன்றிண் ணியன்ம கன்பேர்
சைந்தவஞ் சிந்து தேயப் பரிசிந்தூற் பவமிந் துப்பாம்
ஐந்திரங் கிழக்கிந்த் ரன்னூல் மைந்தென்ப மயக்கமாண்மை
ஐந்திரி சயந்தன் காகா சுரன்வாலி யருச்சு னன்பேர்.

மைந்தர்—புருடர், மாந்தர். [1: திவா. ii, 111. 2: திவா. ii, 162.]

மைந்தன்—வலியுடையான், மகன். [1, 2: சூடா. xi, ந, 7.]

சைந்தவம்—சிந்துதேசத்துக் குதிரை, சிந்துவிற் பிறந்தது, இந்துப்பு. [1-3: ஸைந்தவோ ஶிஶிரேऽஶ்வே ஸிந்துதேஶோத்பவாஶ்வயோ: —வி. வ்ர. வ, 36.]

ஐந்திரம் — கிழக்கு, இந்திரன் செய்த நூல். [1, 2: அக. வைஜ.]

மைந்து — மயக்கம், ஆண்மை. [1: திவா. viii, 151. 2: பிங். vii, 3.]

ஐந்திரி — சயந்தன், காகாசுரன், வாலி, அருச்சுனன். [1, 2: ஐந்த்ரி: காகஜயந்தயோ: — வி. வ்ர. ர, 33. 3, 4: வாயுஜீவ ... ஸவ்யஸாசிந்ய: —த. கோ. 675.]

473. ஏந்தலே யுயர்ச்சி மன்னன் பெருமையேந் துதல்சி றந்தோன்
கூந்தல்பெண் மயிர்க லாபங் குசைமயிர் கமுகின் பாளை
பாந்தள்பே ரரவு பாம்பாம் பாந்தவ னண்ப னிட்டன்
வேந்தனிந் திரனு தித்தன் வியாழஞ்சந் திரனி ராசன்.

ஏந்தல்—உயர்ச்சி, அரசன், பெருமை, ஏந்துதல், சிறந்தோன். [1: திவா. viii, 27. 2: திவா ii, 19. 3: பிங். vii, 467. 4: 5: திவா. ii, 15.]

கூந்தல்—பெண்மயிர், மயிற்றோகை, குசை, மயிர், கமுகின் பாளை. [1, 2: பிங். x, 387. 3-5: அக.]

பாந்தள் — பெரும்பாம்பு, பாம்பு. [1: திவா. iii, 134. 2: பிங். viii, 291.]

பாந்தவன்—நண்பன், இட்டன். [[illegible] பாந்தவோ பந்துமித்ரயோ: —சு. ஸ. iii, 700. பாந்தவோ பந்துஸௌஹ்ருதோ:—வி. வ்ர.

வ, 45 என்றிவ்வாறு பந்து நண்பன் என்னும் பொருள்களே குறிக்கப் படுகின்றன. अ. को. II, vi, 34-ம் बान्धवः बन्धु வுக்குச் சமமான தாகவே யுரைக்கின்றது. நண்பனும் இட்டனும் ஒரு பொருளனவாகவே தோன்றுகின்றன.]

வேந்தன்—இந்திரன், சூரியன், வியாழன், சந்திரன், இராசன். [1-5: சூடா. xi, ந, 4.]

474. காந்த மெனலோர் குணவணியோர் புராணம் பிரியம் காந்தக்கல்
சாந்தங் குளிர்ச்சி பொறுமையவிந்தது சந்தனமோர் சுவை
யைம்பேர்
சாந்தி பொறுமை காமாதி யடக்கஞ் சுபந்தோ டக்கழிப்பாம்
சாந்து கலவைச் சேறுமணப் பொடிசந் தனஞ்சுண் ணச்சாந்தே.

காந்தம் — ஓர் குணவணி, ஓர் புராணம், பிரியம், காந்தக்கல். [1: தண்டிய. 22. 2: स्कान्दं— स. அக. 3, 4: कान्तो ... प्रिये ग्रावणि —अ. मे. ii, 160.]

சாந்தம்—குளிர்ச்சி, பொறுமை, அவிந்தது, சந்தனம், ஒன்பான் சுவையு ளொன்று. [1: சூடா. viii, 30. 2, 5: शान्तो दान्ते रसान्तरे — अ. मे. ii, 197. மற்றை யெட்டுச் சுவைகளாவன :— शृङ्गार-वीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः, बीभत्सरौद्रौ च रसाः —अ. को. I, vii, 17. वात्सल्य என ஒன்று சேர்த்துச் சுவை பத்தெனவு முண்டு. 3: शान्तः शमिते—अ. को. III, i, 97. 4: பிங். vi, 216.]

சாந்தி—பொறுமை, காமாதியடக்கம், சுபம், தோடக்கழிப்பு. [1, 4: அக. 2, 3: शान्तिर्भद्रे शमे—अ. मे. ii, 197.]

சாந்து — கலவைச்சேறு, மணப்பொடி, சந்தனம், சுண்ணச் சாந்து. [1: திவா. vi, 39. 2: அக. 3: சூடா. iv, 2. 4: சூடா. vi, 20.]

475. காந்தாரஞ் சிந்தூ ரங்கா டருநெறி யுபசற் காதி
காந்தார சொரங்கு றிஞ்சி யாழ்த்திற மோரி ராகம்
காந்தார தேய மோர்பண் காற்றாள்நா ணற்க ரும்பாம்
காந்தாரி சுயோத னன்றாய் கண்டத்துற் றெழுந ரம்பே.

காந்தாரம்—சிந்தூரம்[1], காடு[2], அருநெறி[3], உபசர்க்கமுதலியன[4], காந்தார சுரம்[5], குறிஞ்சியாழ்த்திறம்[6], ஓர் இராகம்[7], காந்தாரதேசம்[8], ஓர் பண்[9], காற்றாள்[10], நாணல்[11], கரும்பு[12]. [1, 5, 7, 8: गान्धारो राग-सिन्दूरस्वरविशेषे नीवृदन्तरे—अ. मे. iii, 544. 2-4, 12: कान्तार-

உபஸமாதௌ வநே உபமாவத்நி, ஜக்ஷவ்ரஹெஜெ கா-ந்தார:—வி. வ்ர. ர, 165. 6: பிங். vi, 276. 9: பிங். vi, 281. 10: வி. வ்ர. ர. 165, மேற்காட்டியதை யடுத்து வாஊர: வாஊய-ஙிஷ- என்றிருக்கிறது. ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பாடத்தில் வாஊர: இருந்த தில்லைப் போலும். 11: காந்தார: —ஸ. அக.]

காந்தாரி—துரியோதனன் தாய், கண்டத்துற்று எழும் நரம்பு. [1: மாந்தாரீ—ஸ. அக. 2: அக.]

476. நாநா பலவெ னல்தவிர் வெனல்சொலும்
சேநாநி கந்தக் கடவுள்சே நாபதி
ஆநாகம் நீட்சி பொருமல் வியாதியாம்
பாநீயந் தெண்ணீர் பருகு வனவுமே.

நாநா—பலவெனல், தவிர்வெனல் [1, 2: நாநா விநாயெ-கவி ஹவெநாநாகெநக ... கயஹூயொ:—வி. வ்ர. த்வீதீயவஙிஹெஷ:, 32.]

சேநாநி—கந்தக்கடவுள், சேனுபதி. [1, 2: ஸெநாநீ: ஸ்ராக வ-ஊரஷ காதிஹூகெயெ ஸெநாவதாவவி—ஜெ. ந, 159.]

ஆநாகம்—நீட்சி, பொருமல் வியாதி. [1, 2: ஜெவெஹு ஞாம-ஹெஜெ ஸ்ராஊநாஹொகவி—ஜெ. கொ. 961.]

பாநீயம் — தெண்ணீர், பருகுவன. [1, 2: வாநீயம் வெய-ஜலயொ:—க. ஸ. iii, 488.]

477. காந்த னிறையோன் காமுறு வோன்பெயர்
சாந்தன் பொறையோ னருகன் சந்திரன்
சாந்துவ மதுர மொழிநயப் புணர்வு
காந்தை பிரியை ஞாழல் காமினி.

காந்தன்—இறையோன், கணவன். [1: சூடா. ii, 10. 2: காந்தோ ... வ்ரியெ—க. ஸ. ii, 160. காந்தா ... நா யவெ—ஜெ. த, 9.]

சாந்தன்—பொறையோன், அருகன், சந்திரன். [1: ஶாந்த: — க. கொ. III, i, 97. 2: திவா. i, 11. 3: அக, 'சாந்தமுற்ற தண்ணவன்' — சூடா. i, 58.]

சாந்துவம்—மதுரமொழி, நயப்புணர்வு. [1, 2: ஸாந்த்வம் ஸாமநி ஊாக்ஷிணெ—க. ஸ. ii, 529.]

காந்தை—பிரியை, ஞாழல், ஸ்திரீ. [1: காந்தா—ஸ. அக. 2, 3: வ்ரியஜ-யொஷிதொ: காந்தா — ஶா. கொ. 421. காந்தா—க. கொ. II, vi, 3. 'காந்தா ஜநோஹரா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

478\. உபகார முதுப்பை யீகை யுபதிவஞ் சனைதேர்ச் சில்லி
உபதாபம் நோய்தா பப்பேர் உபதைசோ தனைகா ணிக்கை
உபநாகம் விரண மாற்று மருந்துயாழ் நரம்புக் கட்டாம்
சபரியை பூசை சேவை கபிஞ்சலங் காடை யாந்தை.

உபகாரம் — காணிக்கைப் பண்டம், ஈகை. [1: உவஹாரः — அ. கொ. II, viii, 28. 'ருவமாவஹாஜிசஸ்நாஜெள ஸ்லெருஜோணஸ்வஹாநः' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: திவா. ix, 81. உவகாரः.]

உபதி—வஞ்சனை, தேர்ச்சில்லி. [1, 2: உவயிஂ வ்ராஜஜிஹ்நி ரயாஸ்ராவயவெ தயா—ஶா. கொ. 359.]

உபதாபம்—நோய், தாபம். [1, 2: உவதாவொ மஷெ தாவெ —அ. ஸ. iv, 208.]

உபதை — சோதனை, காணிக்கை. [1: உவயா யமாஜெஷ்ரயூவரீக்ஷணு — அ. கொ. II, viii, 21. 'யமாஜகாஜெஸெஹயெந வவரீக்ஷணஂ கஜோத்ராதீநாஜோஶாநுஷணஂ உவயா ஸ்ராக' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: உவஷா—அ. கொ. II, viii, 28. உபகாரத்தின் கீழுள்ள குறிப்பை நோக்குக.]

உபநாகம்—விரணத்தை ஆற்றும் மருந்து, யாழ்நரம்புக்கட்டு. [1, 2: உவநாஹொ வீணாநிவநுநெ, வ்ரணாஜெவநவிஜெணு வ — அ. ஸ. iv, 338.]

சபரியை—பூசை, சேவை. [1: வரிஜா...ஸவர்யா — அ. கொ. II, vii, 35. 2: ஸவர்யா—ஸ. அக.]

கபிஞ்சலம் — காடை, ஆந்தை. [1: பிங். viii, 32. 2: அக. கவிஞ்ஜல:.]

479\. உபசத்தி சேவை யொன்றி லொன்றுகூ டுதல்கொ டைப்பேர்
அபசயம் பறித்தல் தோல்வி யபசற்பன் றூத ஞெற்றுள்
அபசிதி குறைவு பூசை யழிவொடு பிராயச் சித்தம்
விபணியங் காடி வீதி யங்காடி விலைப்பண் டப்பேர்.

உபசத்தி — சேவை, ஒன்றிலொன்று கூடுதல், கொடை. [1-3: உவஸத்தி: ஸஜெ வ ஸெவாயாம் ஜ்ரதிவாதநெ—வி. ஜ்ர. த, 116.]

அபசயம்—பறித்தல், தோல்வி. [1: அவஹாரஸ்தவவய: — அ. கொ. III, ii, 16. 2: அவஜய:—ஸ. அக.]

அபசற்பன்—தூதன், ஒற்றுள். [1, 2: அவஸர்வ்வ: ..., வாரஸ்வ —அ. கொ. II, viii, 13.]

அபசிதி—குறைவு, பூசை, அழிவு, பிராயச்சித்தம். [1-4: அவ-விதி: வ-ஐஜாக்ஷயஹாநிஷ்- நிஷ்க்ருதெள—வி. ஜ்ர. த, 213.]

விபணி—அங்காடி வீதி, அங்காடி, விலைப்பண்டம். [1-3: ஸ்ரா-ஷ்வணி: வணிஹட்டயோ:, வணிவீயரா—அ. ஸ. iii, 217.]

480\. தபநமோர் நிரையம் பல்லா தகமுதிர் வேனி லென்ப
உபலங்கல் லரத நப்பேர் உபலைசற் கரைசுக் கான்பார்
சபலையே தூர்த்தை மின்னல் திப்பலி தாக்க ணங்காம்
அபிசத்தி யிரத்தல் நிந்தை அபிமர்த்தஞ் சமர்கள் ளாமே.

தபநம்—ஓர் நரகம், சேங்கொட்டை, முதிர்வேனில். [1-3: தவநொ ...; ஹ்லாதெ நரகெ ஸ்ரீஷ்மெ—அ. ஸ. iii, 370, 371.]

உபலம்—கல், இரத்தினம். [1, 2: உவலௌ ஶ்ராவரத்நயோ: — அ. ஸ. iii, 619.]

உபலை—சர்க்கரை, சுக்கான்பார். [1, 2: உவலா ஶர்க்கராவி வ—அ. கொ. III, iii, 198. ‘ஶர்க்கரா: ஸிகதா: வஷ்விகாதிஷ்வ’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சபலை—தூர்த்தை, மின்னல், திப்பலி, இலக்குமி. [1-4: வவலா தா ஸ்ரீத்வராம் விஷ்ணுதி ஸ்ரியாம்; வடிஶ்வராம் — அ. ஸ. iii, 640, 641.]

அபிசத்தி—இரத்தல், நிந்தை. [1, 2: அஹிஶஸ்தி: ஜ்ராயநாவ-வாதயொஸ்வ—ஜெ. த, 184.]

அபிமர்த்தம்—போர், கள். [1, 2: அஹிமெர்டு ரணமெஜயொ: — வி. ஜ்ர. ஓ, 44.]

481. அபிசநஞ் சநந பூமி குலங்குல விருது கீர்த்தி
அபிசவ முழுக்கு வேள்வி கள்ளுக்கூட் டுதலு மாகும்
அபிசாதன் றகுதி யுள்ளோ னறிஞனற் குலத்து தித்தோன்
அபிதாந மறைவு நாமம் அபிமத மிணக்க மிட்டம்.

அபிசநம்—சனனபூமி, குலம், குலவிருது, கீர்த்தி. [1-4: அபிஜந: ஸஂஜநெ வம்ஶெ ஜநபதெ ஶ்ரீபதெ வம்ஶபஶஸ்தெ—வி. ரு. ந, 141.]

அபிசவம்—முழுக்கு, வேள்வி, கள்ளுக்கூட்டுதல். [1-3: அபிஷவ: ஸுதெள ஶௌசஸ்நாநஸ்நாநயோரபி — அ. ஸ. iv, 303.]

அபிசாதன்—தக்கோன், அறிஞன், நற்குலத்துதித்தோன். [1-3: அபிஜாத: ஸஂஜொாஜ்ஞெ, நூ்யெ ஶூ்ஜெ—அ. ஸ. iv, 95.]

அபிதாநம் — மறைவு, நாமம். [1: அபிதாநதிரோதாந-பிதாநாஜாதநாநி ச—அ. கோ. I, iii, 13. 2: அபிதாநஂ ... நாமெ ச—அ.கோ. I, vi, 8.]

அபிமதம்—இணக்கம், இட்டம். [1: அபிமத—ஸ. அக. 2: அபி-மதம்— ஸ. அக.]

482. அபிநீதன் றுலக்கப்பட்டோன் பொறுமையுள் ளோன்றக் கோனும்
அபிபந்நன் விபத்துள் ளோன்றப் புடையோன்சத் துருவாக் ராந்தன்
அபிமாநம் ஞாநம் நேச மகங்காரம் கொலைநாற் பேராம்
வபுநல்ல வுருவந் தேகம் வபைநிணம் விவர மென்ப.

அபிநீதன் — துலக்கப்பட்டோன், பொறுமையுள்ளோன், தக்கோன். [1-3: யுக்தெ$\cdot$திஸஂஸ்க்ருதெ மர்ஷிண்யபிநீத: — அ. கோ. III, iii, 80.]

அபிபந்நன்—விபத்துள்ளோன், தப்புடையோன், சத்துருவாற் பிடிக்கப்பட்டவன். [1-3: அபிபந்நோ$\cdot$பராத்தோ$\cdot$பிக்ரஸ்தவ்யாபதுதா-பதி—அ. கோ. III, iii, 128.]

அபிமாநம்—ஞானம், நேசம், அகங்காரம், கொலை. [1-4: அபிமாந-ஸ்தஹஂக்ருதெள; ஹிஂஸாயாஂ ஜ்ரணயெ ஜ்ஞாநெ—அ. ஸ. iv, 155, 156.]

வபு — நல்ல உருவம், தேகம். [1, 2: ஶஸ்தாகாரெ தநெள வபு: — ஶா. கோ. 708.]

வபை—நிணம், துளை. [1, 2: வவா விவரெஷெவொ: — சு. வ. ii, 295.]

483. உபத்தமாண் குறிபெண் யோனி யுபத்திதி சமீபம் ஞானம்
விபத்திவேற் றுமையா பத்தாம் விபக்கமே பாம்பு நட்டம்
அபத்தியம் பத்தி யம்மல் லதுமக்கட் பொதுவு மாகும்
அபிக்கியை யெழில்பேர் கீர்த்தி யபீக்கண மிகுதி நிச்சம்.

உபத்தம்—ஆண்குறி, பெண்யோனி. [1, 2: உவஸ்ொ ஜெஜெ … ஹமெ—வி. வ. ய, 21.]

உபத்திதி—சமீபம், ஞானம். [1, 2: உவஸ்திதி: —ஸ. அக. ஜ்ஞா என்னும் தாது ஞாபகம்வைத்தல் என்னும் பொருளில் வருகின்றது. உவஸ்திதி: என்பது ஞாபகசக்தி யென்னும் பொருளில் வருமாம்.]

விபத்தி—வேற்றுமை, ஆபத்து. [1: விஹக்தி:—ஸ. அக. வியாகரண வழக்கு. 2: விவத்தி: — சு. கொ. II, viii, 82.]

விபக்கம்—பாம்பு, நட்டம். [1, 2: விவக்ஷொ ஹஜமெ நஷெ —சு. வ. iii, 410.]

அபத்தியம்—பத்தியமல்லது, மக்கட்பொது. [1: அவதுழ் — ஸ. அக. 2: அவதழ்—சு. கொ. II, vi, 28.]

அபிக்கியை—அழகு, பேர், கீர்த்தி. [1-3: அஹிவுா தவியாமெ ஸுாஜ ஸொஹாயாஞ யமஸவிஃ—செ. ய, 69.]

அபீக்கணம்—மிகுதி, நித்தியம். [1, 2: அஹீக்ஷ்ணம் தட ஹுஸம் நிதழ்—சு. வ. iii, 182.]

484. விபாகம்பக் குவமி னிப்புத் துற்கதி பங்கு வேறும்
விபாகரன் கனலோன் பாநு குபேரன்வெண் கதிர்கி திக்கோன்
உபாகித மாரோ பிக்கப் பட்டதோ டெரிகொள் ளிப்பேர்
நபாசமா வணிகார் காலம் படிக்கந்தா மரைநூல் நாசி.

விபாகம் — பக்குவம், இனிப்பு, துர்க்கதி, பங்கு, வேறு. [1-3: விவாகஃ: வஸிணாமெ ஸுாஜ்ஞுதிஸ்வாதுநொமவி — சு. வ. iii, 89. 4, 5: விஹாமஃ:—ஸ. அக.]

விபாகரன்—அக்கினி, சூரியன். [1, 2: விஹாகரொ ஸுழிஸஜு- யொ:—சு. வ. iv, 280.]

குபேரன் — சந்திரன், நிதியின் கிழவன். [1: திவா. i, 56. 2: கூபேர:—சு. கொ. I, i, 71.]

உபாகிதம்—ஆரோபிக்கப்பட்டது, எரிகொள்ளி. [1, 2: உபாஹித: பூந:, ஆரோபிதேऽநலோத்பாதேऽபி—சு. ஸ. iv, 100.]

நபாசம்—ஆவணி, கார்காலம், படிக்கம், தாமரைநூல், நாசி. [1-5: நபா ஶ்ராவணே விஸதந்த்ரெள பத்ரஹே; ஶ்ராவண்ஷி ஶ்ராவணே—சு. ஸ. ii, 570, 571.]

485. கபாலமோர் குட்ட நோய்மட் கலத்துண்டந் தலைமண் டைப்பேர்
விபாவசுக் கனலோன் சோமன் விண்மணி யோர்முத் தாரம்
அபாவமில் லாமை நாசம் அபாங்கம்புண் டரங்க டைக்கண்
கபீதந மாம்பி ராத மரசுகல் லால்வா கைப்பேர்.

கபாலம்—ஓர் குட்டநோய், மட்கலத்துண்டம், தலைமண்டை. [1-3: கபாலம் குஷ்டரோகே பாத்ரஸகலே ..., ஶிரோஸ்தி—சு. ஸ. iii, 624.]

விபாவசு — அக்கினி, சந்திரன், சூரியன், ஓர் முத்தாரம். [1-4: விபாவஸுஸ்து ஹாஸ்கரே, ஹுதாஶநே ஹாரபேதே சந்த்ரே—சு. ஸ. iv, 334.]

அபாவம்—இல்லாமை, நாசம். [1, 2: அபாவ: ஸத்தாவஸ்தாயா-ஶ்வாவோ நிதநேऽபி ச—வி. ஶ்ரு. வ, 46.]

அபாங்கம் — நெற்றிக்குறி, கடைக்கண். [1, 2: அபாங்கோ நேத்ராந்தபுண்ட்ரயோ:—சு. ஸ. iii, 106.]

கபீதநம்—ஆம்பிராதம், அரசு, கல்லால், வாகை. [1-4: கபீதநம் ஷ்மஹாணம் ஶிரீஷாம்ராதகேஷு ச, அஶ்வத்தே ச—வி. ஶ்ரு. ந, 150.]

486. உபசம் பக்க மகத்தட்ட பசுநன் கட்ட சாகாதி
உபரா கம்பொல் லாநெறியி ராகு கிராணம் பரிவாதம்
அபரா சிதன்வெல் லக்கூடா தவன்ம கேசன் பரந்தாமன்
அபரா சிதைவிண் டுக்ராந்தி சுவேதா சயந்தி துற்கையுமாம்.

உபசம்பக்கம் — யாகத்திற் கொன்ற பசு, நன்கு சமைத்த கீரை முதலியன. [1: வாசஸ்பதிஹா: ஶ்ரூயதே யாவஸம்பக்ஷோ ஶ்ராக்ஷிதா ஹதே—சு. கொ. II, vii, 26. 2: உபஸம்பக்ஷ—சு. கொ. II, ix, 45.]

உபராகம் — பொல்லாநெறி, இராகு, கிரஹணம், நிந்தை. [1-4: உவராமொ ராஹொ ஹஸ்தாகெ வஸநெ; விமாநெ உபாநெய ராஹோ — அ. ஸ. iv, 47, 48.]

அபராசிதன் — வெல்லக்கூடாதவன், சிவன், திருமால். [1-3: அவராஜிதொ ஸ்வூஷெதெ ஹரெ; அஜிதெ — அ. ஸ. v, 18.]

அபராசிதை—விஷ்ணுக்கிராந்தி, சுவேதா, சயந்தி, துர்க்கை. [1: அவராஜிதா — அ. கொ. II, iv, 104. 2-4: அவராஜிதா தூ உமாயா ஸ்வேதா ஜயந்தீவி — அ. ஸ. v, 18. சுவேதா பானவகை. சயந்தி ஓர் ஓஷதி.]

487\. தபதி பிருகப் பதியாகஞ் செய்தோன் றச்சன் மெய்காப்போன்
அபலம் பலமற் றதுகொழுவாம் அபிரு பன்பண் டிதனழகன்
விபவம் பெருமை திரவியப்பேர் விபுல மகலம் விரிவென்ப
அபவற் சகமுற் றத்துறத்தல் பரம கதியுங் கொடுத்தலுமாம்.

தபதி—பிருகற்பதியாகஞ்செய்தோன், தச்சன், மெய்காப்போன். [1-3: ஸ்ர ஹஸ்திவெநெஷ்டம் யெநாஸெள ஸ்வதிஃ, ஸ்ராஸா: உாஷிகா: ஸீவ் ஸ்வதி: கஞ்சுகீ உதஃ—ஸா. கொ. 125.]

அபலம்—பலமற்றது, கொழு. [1: அவலம் — ஸ. அக. 2: அவலம்—ஸ. அக.]

அபிருபன்—பண்டிதன், அழகன். [1, 2: அஹிரூவொ ஸ்பயெ ரஙெ—ஜெ. வ, 23.]

விபவம்—பெருமை, திரவியம். [1: விஹவ:—ஸ. அக. 2: விஹவ: —அ. கொ. II, ix, 90.]

விபுலம்—அகலம், விரிவு. [1: விவுலம்—ஸ. அக. 2: விவுலம் —அ. கொ. III, i, 61.]

அபவர்க்கம் — முற்றத்துறத்தல், பரமகதி, கொடுத்தல். [1-3: அவவஜநம் நிர்வாணெ வரித்யாமெ விஹாயிதெ—அ. ஸ. v, 23.]

488\. தபமோ ருலக முதிர்வேனில் கிருச்சி ராதி தவந்தருமம்
கபியே கபமுள் ளோன்குரங்காம் கபிலன் றகக ஞேர்முநிவன்
சிபியோ ராசன் பூர்ச்சமரம் சிபையால் விழுதம் புயக்கிழங்கு
கபுரங் குடம்பத் திரக்கோரை கழுகு பிசின்சோம் பற்றனமே.

தபம் — ஓர் உலகம், முதிர்வேனில், கிருச்சிரமுதலிய நோன்பு, தருமம். [1, 3, 4: தவ: க்ருச்ச்ராதிகர்மணி, யஜ்ஞே லோகவ்யாஹ்ருதௌ ச — அ. வ. ii, 567. 2: தவ:—ஸ. அக.]

கபி—கபமுள்ளோன், குரங்கு. [1: கபீ—அ. கோ. II, vi, 60. 2: கபி:—அ. கோ. II, v, 3.]

கபிலன் — அக்கினி, ஓர் முனிவன். [1, 2: கபிலோ ..., ...; நாரத-ரௌ ... முனிபேதே ச—மே. ல, 66, 67.]

சிபி—ஓர் அரசன், பூர்ச்சமரம். [1, 2: ஶிபி:—ஸ. அக.]

சிபை—ஆல்விழுது, தாமரைக்கிழங்கு. [1: ஶிபா — அ. கோ. II, iv, 11. 2: ஶிபாகந்த:—அ. கோ. I, x, 43. 'ஶிபா' இதி 'கந்த' இதி ச வ்யஸ்தம் நாம இதரேஷாம் என்பது வியாக்கியாசுதை.]

கபுரம் — குடம், பத்திரக்கோரை, கமுகு, பிசின், சோம்பற்றனம். [1-3, 5: கபுரோ முஸ்தகே க்ஷோணே ஆலஸ்யே க்ரமுகே பாத்ரே—அ. வ. iii, 540. இங்கு ஆலஸ்ய: என்று பிரித்து டீகைகாரர் வ்ருக்ஷ-பேத மென்று பொருள் சொல்லியிருக்கிறூர். அனாலஸ்ய: என்றும் பிரிக்கலாம்; சோம்பலைக் குறிக்கும் அனாலஸ என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்த இச் சொல்லை ஆசிரியர் தழுவினூர் போலும். 4: கபுரோ ... நிர்யாஸ ... — நா. ர. iii, 351.]

489. உபகமமங் கீகாரஞ் சமீபகம நப்பேர்
உபசாரங் காணிக்கை சிகிற்சைசே வையுமாம்
அபசவ்வி யம்பிரதி கூலவலப் புறப்பேர்
அபிமரக்தன் படையச்சம் வதைபோரென் றறைப
சபலஞ்சீக் கிரம்பதற்ற மிலாபம்கிறை வேறல்
சஞ்சலமீன் குரங்கோர்கல் வெள்ளிரதந் தாழ்மை
கபிலைபுண்ட ரீகயா னைப்பிடிவால் மிளகு
கரியமஞ்ச ணிறப்பசுவோ டிருவீடென் மரமே.

உபகமம்—அங்கீகாரம், சமீபத்திற் செல்லுகை. [1, 2: உபகமோ: பாதே; அங்கீகாரே நிகடகமநே தள—அ. வ. iv, 215, 216.]

உபசாரம் — காணிக்கை, சிகிற்சை, சேவை. [1-3: உவவாரஸ்து ஞூாயாம் ... உவவாரு)யொ: — ஊ. ஸ. iv, 242. உவவாரு என்பது 2, 3 பொருள்கட்குப் பொருந்துவது.]

அபசவ்வியம் — பிரதிகூலம், வலப்புறம். [1, 2: ஊவஸவ்யம் தக்ஷிணெ, வுதிகூஸெ—ஊ. ஸ. iv, 221.]

அபிமரம்—தன்படை அச்சம், வதை, போர். [1-3: ஊஹிமொ வயெ; ஸ்வஜாதாயவெ யாெ—ஊ. ஸ. iv, 233, 234.]

சபலம்-சீக்கிரம்[1], பதற்றம்[2], இலாபம்[3], நிறைவேறல்[4], சஞ்சலம்[5], மீன்[6], குரங்கு[7], ஓர் கல்[8], வெள்ளிரதம்[9], தாழ்மை[10]. [1, 2, 5, 6, 8, 9: வவஃ: ... வெ; ... விகூரெ ஸீவெ வாரதெ வுஸ்ஸாநிரெ, ஜீமெ வ—ஊ. ஸ. iii, 639, 640. 3, 4: ஸஹஃ — ஸ. அக. 7, 10: வவஃ: ... உஷ்ணீநீதெ ... கவெள—வெ. 260, 77.]

கபிலை — புண்டரீகத்தின் பெண்யானை, வால்மிளகு, கரியமஞ்ச ணிறப்பசு, இருவீடென்னும் மரம். [1-4: கவிலா ஸிஂஸவாதவெள, வஸ்ரீககவிணுாஂ வ ரெணகாமொவிஸெஷயொ: — ஊ. ஸ. iii, 623.]

490. உபக்கிரகஞ் சிறையிதவா னுபயோக முபக்கோள்
உபநிடதந் தருமமிரா சியம்வேதாந் தப்பேர்
உபக்கிரமம் விக்கிரமம் சிகிற்சையிது முதலென்
றுரைத்தல்மந்த்ரி சோதனையோ டறிந்துதொடங் குதலாம்
நபச்சரமே கங்காற்றுப் பறவைகிர கமுமாம்
நபச்சரர்வித் தியாதரர்விண் ணவர்நவக்கோ ளென்ப
அபிக்கிரக மகங்கரமாள் வினையெதிராக் கள்ளல்
அபிசங்க மாக்ரோச மவமானஞ் சபதம்.

உபக்கிரகம்—சிறை, இதவான், உபயோகம், உபக்கோள். [1-3: உவஹொாநகூஃநெ; ஸநுவயொமயொ: — ஊ. ஸ. iv, 337, 338. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஊநகூஃவாநு என்று ஒரு பாடங் காணப் படுகிறது. 4: உவஹ: —ஸ. அக.]

உபநிடதம்—தருமம், இரகசியம், வேதாந்தம். [1-3: உவநிஷத்து வெஷாநெ ரஹஸ்யநுயொரவி—ஊ. ஸ. iv, 138.]

உபக்கிரமம்—விக்கிரமம், சிகிற்சை, இது முதலென்றுரைத்தல், மந்திரி சோதனை, அறிந்து தொடங்குதல். [1-4: உவக்ரஸ்ஸ விக்ரமெ,

உவயாயாஂ தஶாஜ்ராவிவர்ாஸாவிகிஷ்யோஈவி — ஈ ஸ. iv, 216. 5: உவாயவ-ஸிஜூ ஞூாஜூ: ... வாவர்ுவக்ஶூ:—ஈ. கொ. III, iii, 139. ஈவி சப்தத்தாலே இது முதலென்றுரைத்தல் என்னும் பொருள் பெறப்படு மென்று தமிழுரை சொல்லுகின்றது. உவாயஂ ஜூாதூா ய ஞூாஜூ: ஸ உவாயவ-ஸிஜூ: என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜூாதூாஜூ உவக்ஶூ: —ஈ. கொ. II, vii, 13.]

நபச்சரம் — மேகம், காற்று, பறவை, கிரகம். [1-3: நஹஸ்ஶூ: வலெஹஜ்ஜுஹெ, ... ஸஜீரெ—ஈ. ஸ. iv, 263. 4: நஹஸ்ஶூா: ... ஜூஹா: —நா. ஈ. iv, 117.]

நபச்சரர் — வித்தியாதரர், தேவர், நவக்கோள். [1-3: நஹஸ்ஶூா-ஷூுா ... விஜ்ாயாஜ்ஹா:—நா. ஈ. iv, 117.]

அபிக்கிரகம்—அகங்காரம், ஆள்வினை, எதிரிலேயே களவாடல். [1: 2, 3: ஈஹிஜ்ஹஷூ மௌஈவெ, ஈஹியொமெஹஜ்ஹணெ —ஈ. ஸ. iv, 336.]

அபிசங்கம்—ஆக்குரோசம், அவமானம், சபதம். [1-3: ஈஹிஷஜ: வாஹவெ; ஞூகொூஶெ ஶவயெ—ஈ. ஸ. iv, 46, 47.]

491. உபதாகந் தலையணைவி சேடம்நே யம்விரதம் பந்து மொக்கும்
அபதேசம் பிரசித்தி நிமித்தமிடம் வியாசமிலக் காகு மென்ப
அபவர்க்கங் கிரியாவ சானசா பல்லியமோக் கந்தி யாகம் [தல்.
அபிகாரம்செய்விடல்மோ கரித்தல்கள வெதிர்த்தலா யத்த மா

உபதானம்—தலையணை, விசேடம், நேயம், விரதம், பந்து. [1-4: உவயாநஂ தஂு மணூுகெ, வுதெ விஶெஷெ வுணயெ — ஈ. ஸ. iv, 164. 5:]

அபதேசம் — பிரசித்தி, நிமித்தம், இடம், வியாஜம், குறி. [1: 2-5: ஈவஜெஶ: வஜெ ஃகெூ நிஸித்தவர்ாஜயொஈவி—நா. ஈ. iv, 141.]

அபவர்க்கம்—கிரியாவசான சாபல்லியம், மோட்சம், தியாகம். [1-3: கிூயாவஸாநஸாஹஶெூ ஶொக்ஷ தூாமெஹவவஜுவாக் — ஶா. கொ. 164. கிரியாவசானசாபல்லியம் கிரியைமுடிவில் பலனுண் டாகை.]

அபிகாரம்—நெய்விடல், மோகரித்தல், களவு, எதிர்த்தல், ஆயத்த மாதல். [1: அபிசாரணம்—ஸ. அக. 2: அபிஹார:—ஸ. அக. 'சினத்தார்த்தல்.' 3-5: அபிஹாரோऽபியோகே ச சௌர்யே ஸந்நஹநேऽபி ச—அ. கோ. III, iii, 168.]

492. உபாகிருத மந்திரத்தால் மகத்தட்ட பசுவுபத் திரவ மென்ப
உபாசநஞ்சொற் படிசெய்தல் சிறுபீடம் கொலையம்பெய் துடலக் கற்றல்
உபாதாநம் விடையத்திந்த் ரியாகருட ணம்போக்கி யப்பொருட் பேர்
உபாதிவிசே டணங்கபடந் தருமசிந்தை குடும்பந்தாங் குவோனு மாமே.

உபாகிருதம் — மந்திரத்தால் யாகத்தில் கொல்லப்பட்ட பசு, உபத்திரவம். [1: உபாக்ருத: பஶுரஸௌ யோऽபிமந்த்ர்ய க்ரதௌ ஹத: — அ. கோ. II, vii, 25. 2: உபாக்ருத உபத்ரவே — அ. ஸ. iv, 100.]

உபாசநம்—சொற்படி செய்தல், சிறு பீடம், கொலை, அம்பெய்து பொரக் கற்றல். [1, 3, 4: உபாஸநம் ஶராப்யாஸே ஶுஶ்ரூஷாயாஞ்ச ஹிம்ஸநே — வி. ப்ர. ந, 170. 2: ஸ்யாதுபாஸநமாஸநே — அ. ஸ. iv, 163. ஸ. அக. விலும் ஆசனமென்ற பொருளே காணப்படுகிறது. இங்கு உப + ஆஸநம் எனப் பகுத்துச் சிறு பீடமென்னும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது போலும்.]

உபாதாநம் — விடயத்து இந்திரியாகர்ஷணம், போக்கியப் பொருள். [1: ப்ரத்யாஹார உபாதாநம்—அ. கோ. III, ii, 16. 'ப்ரத்யாஹார: உபாதாநம் ச இந்த்ரியாகர்ஷணம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: உபாதாநேऽப்யர்ஜிதம் — அ. கோ. III, iii, 222. 'உபாதாநே உக்தாசேऽப்யர்ஜிதம். "ரூபிதம் சந்தனம் ஸர்வம், ஹோமஸ்ய த்ரவ்யஸஞ்சிதம் ஸம்போதநேऽப்யுக்தாசே பரமேऽபி ச" இதி மேதினீ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

உபாதி — விசேடணம், கபடம், தருமசிந்தை, குடும்பந்தாங்குவோன். [1-4: உபாதிர்த்தர்மசிந்தாயாம் விசேஷணே, கபடோபதௌ குடும்பவ்யாப்ருதே நரி—அ. ஸ. iii, 335. 3: உபாதிர்தர்மசிந்தாவி—ஶா. கோ. 445.]

493. உபகுஞ்சி கைசிற்றே லங்கருஞ்சீ ரகமாம்
உபகுல்லி யைதிப்ப லிச்செடிவாய்க் காற்பிரிவு
உபசற்கம் பிரர்தியடை மொழியோர்நோ யுபத்திரவம்
உபசல்லி யம்மூரி னருகுபுலைச் சேரியுமே.

உபகுஞ்சிகை—சிற்றேலம், கருஞ்சீரகம். [1: உவகுஞ்சிகா — அ. கொ. II, iv, 125. 2: உவகுஞ்சிகா—அ. கொ. II, ix, 37.]

உபகுல்லியை — திப்பலிச்செடி, வாய்க்காற் பிரிவு. [1: உவகுல்யா—அ. கொ. II, iv, 96. 2: உவகுல்யா—ஸ. அக. குல்யா வாய்க்கால் —அ. கொ. I, x, 34.]

உபசற்கம்—ப்ர முதலிய அடைமொழி, ஓர்நோய், உபத்திரவம். [1-3: உவஸகூ உவஜூவெ, ஸூாஜௌ வ ரொமஹெஷ வ — அ. ஸ. iv, 48.]

உபசல்லியம் — ஊரின் அருகு, புலைச்சேரி. [1: ரூாமாநு உவஶல்யு — அ. கொ. II, ii, 20. 2: கிராமத்தின் அந்தத்திலிருத்தலால் உவஶல்ய த்திற்கு இப்பொருளும் அமைந்தது போலும்.]

494. அபய மிலாமச் சம்பய மற்றது
அபய னிர்பய னருகன் செம்பியன்
அபரம் பின்கரிப் பின்கால் பிற்புறம்
அபகா ரம்பறிப் புதவிக் கேடுமாம்.

அபயம் — இலாமிச்சம், பயமற்றது. [1, 2: அஹயஶீராஹீ-தெஹ்யா: —அ. ஸ. iii, 469.]

அபயன்—நிர்ப்பயன், அருகன், சோழன். [1: அஹய:—ஸ. அக. 2: திவா. i, 11. 3: திவா. ii, 22.]

அபரம்—பின், யானைப் பின்கால், யானையின் பிற்புறம். [1, 3: அவரம் தஞுத்ரரவெ ஸஹுாதஸுாஜூாமெ வ உநிநாஜ — வி. ஷூ. த்திலுள்ளதாக அ. கொ. II, viii, 40, வியாக்கியாசுதையிற் காட்டப்பட்டது. பிற்புறம் கரியின் பிற்புறமென்று பொருள்படும். 2: ஜெஸவஞு-ரவஸூாஜூஜூாதிதெஶௌ மாதூாவரெ கூரௌஅ—அ. கொ. II, viii, 40. ஸ. அக.]

அபகாரம்—பறிப்பு, உதவிக்கேடு. [1: அவஹாரா: — அ. கொ. III, ii, 16. 2: அவகாரா:—ஸ. அக.]

495. அபலா பம்மறைக் குஞ்சொன் னேயமாம்
அபியோ கமெதிர்த் தலுமுத்தி யோகமும்
அபிரா மஞ்சுந் தரமின் புறுவது
சிபிவிட் டன்வழுக் குத்தலை யன்சிவன்.

அபலாபம் — மறைக்குஞ் சொல், நேயம். [1, 2: ஊவஸாவஹு- வெ௱ஊவஹவயொ: — சு. ஸ. iv, 207.]

அபியோகம் — எதிர்த்தல், முயற்சி. [1: ஸ௱ாஊஹியொமஹ- விரு ஹ:—சு. கொ. III, ii, 13. 'ஜெ கூ ஹாஹாமஸ௱' என்பது மகே சுவரர் டீகை. 2: ஊஹியொம:—ஸ. அக.]

அபிராமம்—அழகு, இன்புறுவது. [1, 2: ஊஹிரா௦ — ஸ. அக. இன்பஞ்செய்வது என்ற பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது.]

சிபிவிட்டன்—வழுக்குத்தலையன், சிவன். [1, 2: ஶிவிவிஷு ஹு- வஷாடெ ... விநாகிநி—சு. ஸ. iv, 65.]

496. சபம்பசு வாதிக ளின்குர மரவேர்
சுபஞ்சோ பநமோர் யோகம் பொலிவு
நிபங்குட மொப்பு நிமித்த மும்பெயர்
விபஞ்சி குறிஞ்சி யாழ்ப்பண் வீணையே.

சபம்—பசு முதலியவற்றின் குளம்பு, பரவேர். [1, 2: ஶஹ௦ வா- ஙெ மவாதீநா௦ ஊ-௵ெ விடவிநாஊவி—சு. ஸ. ii, 297.]

சுபம்—சோபனம், ஓர் யோகம், பொலிவு. [1, 2: ஶுஹொ யொ- ஜெ ஶுஹ௦ ஹஜெ—சு. ஸ. ii, 307. 3: ஶுஹ—ஸ. அக.]

நிபம்—குடம், ஒப்பு, நிமித்தம். [1: நிவ:—சு. கொ. II, ix, 32. 2: ஸஷஶவ௱ஜயொஸ்ரீஹ:—ஶா. கொ. 658. 3: திவா. viii, 206.]

விபஞ்சி—குறிஞ்சியாழ்த்திறனு ளொன்று, வீணை. [1: பிங். vi, 281. 2: வீணா ... விவஞ்சீ—சு. கொ. I, vii, 3.]

497. சுபத்திரை யற்சுனப் பிரியையோர் சுரபி
உபப்பி லவமுற் பாதமி ராகுவாம்
கபர்த்தஞ் சிவசடா சூடம் பலகறை
விபுச்சிவன் பிரபு வியாபக னித்தியம்.

சுபத்திரை—அர்ச்சுனன் மனைவியரு ளொருத்தி, ஓர் சுரபி. [1, 2: ஸுஹஜூா—ஸ. அக.]

உபப்பிலவம்—உற்பாதம், இராகு. [1, 2: உவவ்லவெள ராஹு-உ-தாடுதெள—சு. ஸ. iv, 304.]

கபர்த்தம்—சிவன்சடை, பலகறை. [1, 2: கவா்: வஷவறமொ-ஜுடாஜஉடெ வராடிகெ—வி. வு. உ, 19.]

விபு—சிவன், பிரபு, வியாபகன், நித்தியம். [1-4: விஹு: வூஹெள; வ்யாவகெ ஶங்கமெ நிதெ—சு. ஸ. ii, 306, 307. நித்தியம் நித்திய மானது என்று பொருள்படும்.]

498. நிபாகஞ் சமைத்தல் வேர்வைதீ தாம்பலம்
அபீகன் குரூரன் காமுக னிற்பயன்
விபூதியைச் சுரியம் பெருமைவெண் ணீறு
சபேடங் கதுப்பி னெலும்பு விரித்தகை.

நிபாகம்—சமைத்தல், வேர்வை, தீவினைப்பயன். [1-3: நிவாகஃ: வவநெ ஸெஷாஸக்ஷூஹமெயொரவி—சு. ஸ. iii, 54.]

அபீகன்—குரூரன், காமுகன், நிர்ப்பயன். [1-3: சுவீகஃ: காமுகெ க்ரூஉமெ ... ஹயவஜிதெ—வி. வு. க, 111.]

விபூதி—ஐசுவரியம், பெருமை, வெண்ணீறு. [1: விஹுஉதிரூ-உ-தீமெஸூரவ்ழ—சு. கொ. I, i, 38. 2, 3: விஹுஉதி:—ஸ. அக.]

சபேடம்—கதுப்பெலும்பு, விரித்த கை. [1: 2: வவெடு ... விஷ்ரதாஜுஹெள—சு. கொ. II, vi, 84.]

499. வபநமுண் டநம்வி தைத்தல்
இபமரக் கொம்பி யானை
விபுதர்கற் றுணர்ந்தோர் தேவர்
தபுதலே கெடுதல் சாதல்.

வபகம் — முண்டனம், விதைத்தல். [1, 2: வபநம் முண்டநே பீஜாரோபணே—சு. வ. iii, 403.]

இபம் — மரக்கொம்பு, யானை. [1: பிங். x, 134. 2: இப: — சு. கொ. II, viii, 35.]

விபுதர்—கற்றுணர்ந்தோர், தேவர். [I, 2: விபுத: பண்டிதே தேவே—சு. வ. iii, 340.]

தபுதல்—கெடுதல், சாதல். [1, 2: திவா. xi, 120.]

500. வெப்பமே விருப்பம் வெம்மை வைப்பிடம் வைத்த லூராம்
கப்பரம் பிச்சை யேற்குங் கலமண்டை கொப்ப ரைப்பேர்
பிப்பலந் திரும ரம்நீர் சேலைத்துண் டோர்புட் பேசும்
குப்பியோர் வளைமட் பாண்ட முறுக்காணி மயிர்மு டிப்பூண்.

வெப்பம் — விருப்பம், வெம்மை. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 73.]

வைப்பு — இடம், வைத்தல், ஊர். [1: சூடா. v, 65. 2: அக. 3: சூடா. v, 35.]

கப்பரம்—பிச்சையேற்குங் கலம், மண்டை, கொப்பரை. [1, 2: கர்பர: ... பிக்ஷாபாத்ரே கபாலகபாலயோ: — சு. வ. iii, 540. 3: அக. யில் 'கப்பரை' இப் பொருளோடு காணப்படுகிறது.]

பிப்பலம் — அரசமரம், நீர், சேலைத்துண்டு, ஓர் பறவை. [1-4: பிப்பலம் ஸலிலே வஸ்த்ரச்சேதநே பிப்பல:; ... வ்ருக்ஷபக்ஷிபேதயோ:—சு. வ. iii, 659, 660.]

குப்பி — ஓர் வளைவான மட்பாண்டம், முறுக்காணி, மயிர்முடிப் பூண். [1-3: அக.]

501. சப்பிய னம்ப லத்தான் சற்குல புருட னென்ப
அப்பிரந் தேவ லோக மாகாய மேக முப்பேர்
வப்பிர மதில்ம திற்கீழ்க் குறடியங் கரைவ யற்பேர்
விப்பிர லாபம் வீண்சொல் பகைச்சொல்விப் பிரயோ கம்மே.

சப்பியன்—அம்பலத்தான், சற்குல புருடன். [1: ஸபாஸ்தார: ஸப்யா: — சு. கொ. II, vii, 16. 2: ஸாதவ: ஸப்யா: குலீநார்ய ஸப்ய ஸஜ்ஜநஸாதவ:—சு. கொ. II, vii, 3.]

அப்பிரம்—தேவலோகம், ஆகாயம், மேகம். [1-3: அஹ்ரம் தந திரு-
திவெ மமெநெஹ்ஸி நெ—க. வ. ii, 382.]

வப்பிரம்—மதில், மதிற்கீழ்க்குறடு, ஈயம், கரை, வயல். [1, 2, 4, 5:
வப்ரஃ ப்ராகாரரோயமொ:; க்ஷெத்ரெ ... வயெ—அ. வ. ii, 441, 442.
3: ஸீஸக ... வப்ராணி—அ. கொ. II, ix, 105.]

விப்பிரலாபம்—வீண்சொல், முன்னுக்குப்பின் முரணுன சொல்,
கலகமிடுகை. [1-3: விப்ரலம்ரெ விரோயொக்தாவபாவாக்கவஷவஹஸ்லவி;
விப்ராவ:—நா. ந. iv, 95, 96.]

502\. அப்பென்ப சமுத்தி ரம்நீர் தப்பென்ப குற்றம் பொய்யாம்
உப்பென்ப மகளி ராட லுவர்ப்புள தினிமை முந்நீர்
தப்புதல் துகில்ம மூக்கல் தவறுதல் விலகு தற்பேர்
பப்புருக் கனலோன் பொன்மை பெருங்கிரி பரன யன்மால்.

அப்பு—சமுத்திரம், நீர். [1: அக. 2: அப்—ஸ. அக.]

தப்பு—குற்றம், பொய். [1: பிங். vii, 103. 2: அக.]

உப்பு — மகளிராடல், உவர்ப்புளது, இனிமை, கடல். [1-4: பிங்.
x, 168.]

தப்புதல்—துணிதுவைத்தல், தவறுதல், விலகுதல். [1-3: அக.]

பப்புரு—அக்கினி, பொன்மை, பெருங்கிரி, சிவன், பிரமன், திரு
மால். [1, 2, 4: வஹ்ரு: ... க்ருஶாநௌ ... ஶம்புவிநி விஷ்ணெ வ —
வி. ப்ர. ந, 71. 3, 6: விஶாலெ நகுலெ விஷெள வஹ்ரு:—அ. கொ.
III, iii, 170. 'விஶாலெ இதி நகுலவிஶெஷணம்' என்பது மகேசுவரர்
டீகை. 5:]

503\. குப்பந் திடரூர் குவிவும்பேர் குப்பை குழூமல் பலகூளம்
சுப்பி ரம்வெள் ளப்பிரக மோர்யோ கம்பே ரொளிவெண்மை
சுப்ர தீக மீசாநத் திக்க யஞ்சு பாவையவம்
கைப்புக் கசப்பு வெறுப்பென்ப கொப்புள் குமிழி குமிழ்ப்பாமே.

குப்பம்—திடர், ஊர், குவிவு. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 92.]

குப்பை—குழூமல், பலகூளம். [1: நா. தீ. நி. 770. 2: அக.]

சுப்பிரம்—வெள்ளையப்பிரகம், ஓர் யோகம், பேரொளி, வெண்மை.
[1, 3, 4: ஶுஹ்ரம் ப்ரதீப்தெ யவமெஹ்ருகெ வ — வி. ப்ர. ந, 71. 2:
அக.]

சுப்பிரதீகம்—ஈசானதிக்குயானை, சுப அவயவம். [1, 2: ஸுப்ர-தீக: ஸ்ரீசா நஷ்டிஜ ஸோமநாஜகெ—அ. ஸ. iv, 39.]

கைப்பு—கசப்பு, வெறுப்பு. [1, 2: அ. வி. நி. 302.]

கொப்புள்—குமிழி, குமிழ்ப்பு. [1: பிங். i, 84. 2: திவா. viii, 10, சூடா. viii, 5. நிகண்டுகளில் குமிழ்ப்பு வடிவின் பெயர் புளகமென்றிருக்கிறது.]

504. செப்பநடு நிலைமார்பு செவ்வைதெரு வழிப்பேர்
செப்பென்ப சம்புடஞ்சொல் லெதிர்மொழியு மொக்கும்
விப்பிரம மநுமாநம் பணிமாறிப் பூணு
மெல்லியர்த மியற்குணம்பி ராந்திசோ பையுமாம்
கொப்புமரக் கொம்புமயிர் முடியோர்கா தணியாம்
கொப்புளித்த லுமிழ்தல்கொப் புளமாத லென்ப
துப்புவலி சிவப்பரக்குத் துகிர்நெயுப கரணந்
துணையநுப வந்தூய்தா யுதம்பொலிவுண் பனவே.

செப்பம்—நடுநிலை, மார்பு, செவ்வை, தெரு, வழி. [1-4: பிங். x, 538. 5: திவா. v, 219.]

செப்பு—சம்புடம், சொல், எதிர்மொழி. [1: அக. 2: சூடா. x, 2. 3: நா. தீ. நி. 656.]

விப்பிரமம்—சம்சயம், பணிமாறிப்பூணும் மாதர் இயற்குணம், பிராந்தி, சோபை. [1, 4: அய விப்ரம:, ஸோபாயாம் ஸம்ஸயெ — அ. ஸ. iii, 466. 2: விப்ரம: — அ. கொ. I, vii, 31. 'வாக்வஸ்த்ர பூஷணாதீநாம் ஸ்தாநவிபர்யாஸோ விப்ரம:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 3: ப்ராந்திஸ்து விப்ரம: — அ. கொ. III. iii, 141.]

கொப்பு—மரக்கொம்பு, பெண் மயிர்முடி, ஓர் மகளிர்காதணி. [1, 3: அக. 2: பிங். v, 342.]

கொப்புளித்தல்—உமிழ்தல், கொப்புளமாதல். [1: திவா. ix, 274. 2: அக.]

துப்பு—வலி[1], சிவப்பு[2], அரக்கு[3], பவளம்[4], நெய்[5], உபகரணம்[6], துணை[7], அநுபவம்[8], தூய்து[9], ஆயுதம்[10], பொலிவு[11], உண்பன[12]. [1, 3, 4: திவா. xi, 310. 2: திவா. viii, 48. 5, 7-11: பிங். x, 626. 6, 12: அக.]

505. கப்பண மிருப்புமுள் ளுங்கைவே லும்பேர்
சொப்பகங் கனவொடு தூக்கம் ஞானமாம்
பிப்பல கந்தையற் சாடு சூசுகம்
ஒப்பனை யலங்கரிப் புவமை யொண்ணுமே.

கப்பணம் — இருப்புமுள், கைவேல். [1, 2: சூடா. xi, ப, 1. கஹ்ணஃ.]

சொப்பகம்—கனு, தூக்கம், ஞானம். [1-3: ஸ்வபூ: ஸ்வாபெ ஷூ-ஸாவஸ்ர விஜ்ஞாநெ உஸ்ஸநெ வாஸாது—ஜெ. ந, 22.]

பிப்பலகம்—தையற் சரடு, முலைக்கண். [1, 2: விப்பலகும் வாநு:, வடுவாகெ ஷீவநஸூஷெரு—சு. ஸ. iv, 19.]

ஒப்பனை—அலங்கரிப்பு, உவமை. [1: திவா. ix, 12. 2: அக.]

506. இப்பியை சல்லகி மரம்பெண் ணானைப்பேர்
அப்புசஞ் சங்குநீர்க் கடம்பு தாமரை
அப்புச னிமகிர ணன்றநங் வந்தரி
துப்புர வைம்பொறி நுகர்ச்சி தூய்மையே.

இப்பியை — சல்லகிமரம், பெண் ஆனை. [1, 2: ஐஹ்ா தா கரெணா௦ ஸஜூகீதரெள—சு. ஸ. ii, 338.]

அப்புசம்—சங்கு, நீர்க்கடம்பு, தாமரை. [1-3: சுஜோ ... நீவா-ரெ ஶஜ்வஷயொ:; சுஜம் ஸ்ரொசு—வி. ஷ்ர. ஜ, 7, 8.]

அப்புசன்—சந்திரன், தன்வந்தரி. [1, 2: சுஜோ யன்நதரெள வஜெர—வி. ஷ்ர. ஜ, 7.]

துப்புரவு—ஐம்பொறிநுகர்ச்சி, சுத்தம். [1, 2: அக.]

507. பப்பரம் பருஉவோர் தேயம்
கப்பரன் றிருடன் றூர்த்தன்
இப்பரெட் டியர்கோ பாலர்
செப்பலோ ரோசை சொல்லல்.

பப்பரம்—பருமை, ஓர் தேசம். [1: அக. 2: வஜ்ரா: ... நீவ்ர-உதரெ — வி. ஷ்ர. ர, 135.]

கப்பரன்—திருடன், தூர்த்தன். [1, 2: வஜ்ரா: தஸ்கரெ யடு-ரெத—வி. ஷ்ர. ர, 13.]

இப்பர்—வைசியர், கோவைசியர். [1: திவா. ii. 32. 2: பிங். v, 50.]

செப்பல்—ஓர் செய்யுளோசை, சொல்லல். [1: காரிகை, ii. 1. மற்றை யோசைகள் அகவல், துள்ளல், தூங்கல். 2: திவா. x, 2.]

508. கோபதி யிடப மிந்த்ர னிரவிகொற் றவன்ம கேசன்
சீபதி யரசன் மாயோன் சீபலி யவிரி நெல்லி
சோபகஞ் சுபமோர் யோகம் சோபையே காந்தி யிச்சை
யாபகங் காலந் தள்ளல் மறுத்தல்தா பித்த லென்ப.

கோபதி — இடபம், இந்திரன், சூரியன், அரசன், சிவன். [1-5: ஸோவதி: ஶங்கரே ஷண்டே நரவதௌ த்ரிஶாயிவெ; ஸஹஸ்ர-கிரணே—சு. ஸ. iii, 251, 252.]

சீபதி—அரசன், திருமால். [1, 2: ஸ்ரீவதிர்விஷ்ணுஸஹவயோ:—சு. ஸ. iii, 296.]

சீபலி—அவிரி, நெல்லி. [1, 2: ஸ்ரீஹலீ நீலிகாயாத்ரௌ: —வி. வ்ர. ஐ, 126.]

சோபகம்—சுபம், ஓர் யோகம். [1: ஶோஹந — ஸ. அக. 2: ஶோஹநோ ஹஹயோமெ—வி. வ்ர. ந, 41.]

சோபை—காந்தி, இச்சை. [1, 2: ஶோஹா காந்தீவுயோரஸ்தா—வி. வ்ர. ஹ, 22.]

யாபகம்—காலந்தள்ளல், மறுத்தல், தாபித்தல். [1-3: யாவநம் காலக்ஷேபெ நிராஸெ வஸ்தநே஽பி ச—சு. ஸ. iii, 393.]

509. தீபந்தான் விளக்குச் சோதி சீபகங் கமல முன்னை
யூபம்பூ வரசு வேள்வி வேள்வித்தூ ணுடற்கு றைப்பேர்
வீபற்சன் கடின சித்தன் விரோதன்பார்த் தன்கு ரூரன்
மாபற்ப மோர்பே ரெண்ணோர் மாநாக மோர்சி றிப்பேர்.

தீபம்—விளக்கு, சோதி. [1: தீவ: — சு. கொ. II, vi, 138. 2: தீவ:—ஸ. அக.]

சீபகம்—தாமரை, முன்னைச்செடி. [1, 2: ஸ்ரீவர்ணஂ ஹ்ரீநே஽ப்ஜெ—சு. ஸ. iii, 219.]

யூபம் — பூவரசு, வேள்வி, வேள்வித்தூண், உடற்குறை. [1: யூவ:—சு. கொ. II, iv, 41. 2: திவா. ix, 83. 3: யூவஃ—சு. கொ. III, v, 35. 'யூவம் யஜ்ஞாஜஹெஷு:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 4: திவா. ii, 167.]

வீபற்சன்—கடினசித்தன், விரோதன், அருச்சுனன், குரூரன். [1-4: வீபத்ஸோ விக்ருதே க்ரூரே ... பார்தே ப்ரணாதநி — க. ஸ. iii, 746.]

மாபற்பம் — ஓர் பேரெண், ஓர் மாநாகம், ஓர் நிதி. [1-3: மஹாபத்ம: பத்மநிதௌ; நாகஸம்க்யாபிதோ:— க. ஸ. iv, 218, 219.]

510. கூப மென்ப கிணறுகுழி கோபஞ் சினமிந் திரகோபம் [யாம்
சூபம் பருப்பு மடைத்தொழிற்பேர் தூப மணற்குன் றெடுபுகை
தாபந் துயரஞ் சந்தாபம் பாபி யதமன் பரத்ரோகி [மூளாள்.
கோபி சினத்தோ னன்றி யிடைப்பெண் ணோர்மண் கோப

கூபம்—கிணறு, குழி. [1, 2: கர்த்தோதபாநயோ: கூப: — ஶா. கோ. 260.]

கோபம்—சினம், இந்திரகோபம். [1: கோப:—க. கோ. I, vii, 26. 2: அக. இந்த்ரகோப:.]

சூபம்—பருப்பு, மடைத்தொழில். [1, 2: அக. ஸூபோ ஸ்ரூ-பநஸ்தே ச ஸூபகாரே ச—நா. ர. ii, 248. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் பருப்புக்குழம்பாதிகளுக்கும் சமையற்காரனுக்கும் பெயராயிருக்கிறது ஸூப: என்னும் சொல்.]

தூபம் — மணற்குன்று, புகை. [1: ஸ்தூப: — ஸ. அக. 2: தூபௌ: ... தூப: — வெ. 11, 56.]

தாபம்—துயரம், சந்தாபம். [1, 2: தாப: ஸந்தாபே க்ருச்ச்ரே ச —க. ஸ. ii, 291.]

பாபி—அதமன், பரத்துரோகி. [1, 2: பாபிந—ஸ. அக. ந்ரு-ஶம்ஸோ பாதக: க்ரூர: பாப: — க. கோ. III, i, 47. 'ந்ருஶம்ஸ: ... பத்தாபி பரத்ரோஹஶீலே' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கோபி—சினத்தோன், நன்னறி, இடைப்பெண், ஓர் மண், கோபமுளாள். [1, 5: கோபிந—ஸ. அக. 2, 3: கோபீ கோபாங்கநா ஸாரிவா—க. ஸ. ii, 290. 4: கோபீ (-சந்தந) — ஸ. அக.]

511. கூபகமெண் ணெய்த்துருத்தி மரக்கலப்பாய் மரம்நீர்க்
கூவலொடு மதகின்வாய் மரமருங்குற் சுழியாம்
தாபகம்போர் மேற்சென்றோ ருறைபாடி வீடு
சமாதிபுஞ்ச வனம்வைத்தல் நாட்டுதலீ வித்தல்
கோபன்பார்த் திவன்பலகி ராமாதி காரி
கோசாலைக் கதிகாரி கோபால னற்பேர்
நாபியிரண் டாம்வருணன் மிருகமத முதன்மை
நரபதிகொப் பூழுருளின் றுளைவிடபே தமுமே.

கூபகம்—எண்ணெய்த்துருத்தி, மரக்கலப் பாய்மரம், நீர்க்கூவல், மதகின் வாய்மரம், மருங்கிற் சுழி. [1-3, 5: கூபகோ ஜாணவுாக்ஷ ஸஹாயதேவாதெ கூகூநூபே, உதவாநே—வி. வை. க, 95. 4: ஸ. அக. யில் 'நதி நடுவில் மரம்' என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது.]

தாபகம் — போர்மேற் சென்றோர் உறையும் பாடிவீடு, சமாதி, புஞ்சவனம், வைத்தல், நாட்டுதல், கொடுப்பித்தல். [1-3: ஷாவநம் தூ நிவெஶநெ, வுஂஸவநெ ஸ்ரோயௌ வ—சு. ஸ. iii, 425. 4, 5: ஷா-வநஂ—ஸ. அக. 6: ஊவநஂ—ஸ. அக.]

கோபன்—அரசன், பல கிராம அதிகாரி, கோசாலைக்கு அதிகாரி, கோபாலன். [1: ஜோவ:—ஸ. அக. 2-4: ராஜௌவாயிகுாதெ ஜோ-வொ ஜோஷ்டாயுக்ஷஸ்ய வலூவெ—ஶா. கோ. 278.]

நாபி—க்ஷத்திரியன்[1], கஸ்தூரி[2], முதன்மை[3], அரசன்[4], கொப்பூழ்[5], உருளின் துளை[6], விஷபேதம்[7]. [1,3-5: வாணுஜெ க்ஷதியெ நாஹி: வுயாநெ நுவதாவவி — ஶா. கோ. 508. 2, 6: நாஹி: ..., வகு-ஃபெயு ஃுஜஃெ — சு. ஸ. ii, 305. 7: அக. காகொலகாலகூடு-ஹலாஹலா:, ...; ... வத்ஸநாஹஶ் விஷஹேஷா சுீ நவ — சு. கோ. I, viii, 10, 11. விஷபேதமாகிய வத்ஸநாஹ: என்பது இங்கு 'நாபி' எனப்பட்டது. வச்சநாபி, நாபி தமிழ்வழக்கு.]

512. ஞாபகம் நினைப்பரும் பொருணற் புத்தியாம்
தீபகம் விளக்கொளி செய்த லோரணி
தாபதர் சடைமுடிப் படிவர் மாதவர்
தாபிதம் வைப்பது நிச்ச யிப்பதே.

ஞாபகம் — நினைப்பு, அரும்பொருள், அறிவு. [1: ஜாவகஂ— ஸ. அக. 2: சூடா. x, 28. 3: சூடா. viii, 31.]

தீபகம் — விளக்கு, ஒளிசெய்தல், ஓர் அணி. [1-3: தீபகம் ஸம்ரா-டலங்க்ருதி:; தீபகௌ தீப்திக்ருத்தீபௌ—அ. ஸ. iii, 48, 49.]

தாபதர் — சடைமுடி வேடத்தர், தவசிகள். [1: திவா. ii, 7. 2: தபஸ்வீ தாபஸ: — அ. கோ. II, vii, 42.]

தாபிதம்—வைப்பது, நிச்சயிப்பது. [1, 2: ஸ்தாபிதம் நிஶ்சிதே ந்யஸ்தே—அ. ஸ. iii, 303.]

513. பூபதி மல்லிகை பூமிக் கதிபதி
ஆபர ணம்மலங் கார மணிகலன்
சாபம்விற் சிசுச்ச பிப்புச் சபதம்
கோபுரம் புரவா யிற்பெருங் கோரை.

பூபதி—மல்லிகை, பூமிக்கு அதிபதி. [1: பூபதீ— அ. கோ. II, iv, 70. 2: பூபதி:—ஸ. அக.]

ஆபரணம்—அலங்காரம், அணிகலன். [1: அலங்காரஸ்த்வாபரணம் —அ. கோ. II, vi, 101. 2: ஆபரணம்—ஸ. அக.]

சாபம் — வில், சிசு, சபிப்பு, சபதம். [1: சாப: — அ. கோ. II, viii, 83. 2: ஶாப: — ஸ. அக. 3, 4: ஶாப: ஶபத ஆக்ரோஶே —அ. ஸ. ii, 296.]

கோபுரம் — நகரவாயில், பெருங்கோரை. [1, 2: கோபுரம் புர:; ஸ்தகே ... த்வாரே—அ. ஸ. iii, 544, 545.]

514. ஆபா தங்கா லம்பதகம் ஆபீ லந்துன் படையச்சம்
நாபீ லமுத்த மப்பெண்ணின் றொடைச்சந் தொடுநா பியினுழம்
ஆபோ கம்பூ ரணமுடைமை வருணச் சத்ர முயற்சிக்கை
காபோ தஞ்சத் தியட்சாரம் யமுநாஞ் சநம்பு ருக்கணமே.

ஆபாதம்—தற்காலம், விழுகை. [1, 2: ஆபாத: பாதே தத்க்ஷ-ணேऽபி—அ. ஸ. iii, 234.]

ஆபீலம்—துன்பம், அச்சம். [1, 2: ஆபீலம் பீஷணே கஷ்டே —அ. ஸ. iii, 618. இங்குப் பாடம் 'ஆபீ லந்துன் புடனச்சம்' என்றிருத்தல் வேண்டும்போலும். ஆபீலம் பயங்கரமென்னும்பொருளுந் தரும். ஸ. அக. பீஷணத்திற்கு அச்சச் சுவையை ஒரு பொருளாகத் தரும்.]

நாபீலம்—உத்தமப்பெண்ணின் துடைச்சந்து; நாபியின் ஆழம். [1, 2: நாபீலம் க்ருச்ச்ரஸ்த்ரியா:; வங்க்ஷணே நாபிமர்த்தனே — சு. வ. iii, 650, 651. ‘நாபிமர்த்தனம் நாபிதேசே ப்ருச்னகாகார: கோஷ:’ என்பது டீகை. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் நாபிமார்த்ரே என ஒரு பாடபேதம் காணப்படுகிறது. ஸ. அக. யும் நாபியின் ஆழம் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.]

ஆபோகம்—பூரணமுடைமை, வருணன் குடை, முயல்கை. [1-3: ஆபோக: பரிபூர்ணத்வே வருணச்சத்ரயத்னயோ:— சு. வ. iii, 107.]

காபோதம்—சத்தியட்சாரம், யமுனாஞ்சனம், புறாக்கணம். [1: க்ஷய ஸ்வர்ஜிகாக்ஷார: காபோத: — சு. கோ. II, ix, 109. 2: ஸ்ரோதோஞ்ஜனம் காபோதாஞ்ஜனயாமுனே — சு. கோ. II, ix, 100. 3: காபோதம் — சு. கோ. II, v, 43. ‘கபோதாநாம் ஸமூஹ: காபோதம்’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

515. ஆபாச மென்ப கிரமப் பழுது தூடணையாம்
சோபாந மேறுங் கல்லின் படிதாழ் வாரப்பேர்
பூபா லர்பூ புத்திரர் பூமியை யாளுபவர்
கோபாலன் கண்ண னரசன் கோவி னைக்காப்போன்.

ஆபாசம்—கிரமப்பழுது, தூடணை. [1: ஆபாஸ:—ஸ. அக. 2: வழக்கு. தூடியம் இன்னும் பொருத்தமுள்ளதா யிருக்கும்.]

சோபாநம் — கற்படிக்கட்டு, தாழ்வாரம். [1: ஸோபானம் — சு. கோ. II, ii, 18. 2: நா. தீ. நி. 491.]

பூபாலர்—பூபுத்திரர், பூமியை யாளுபவர். [1: பூபுத்திரர் என்பது இன்ன பொருளதென்பது விளங்கவில்லை. அக. யில் பூபாலன் அரசன் வேளாளன் என இரண்டுபொருளுடையதாகக் காட்டப்பட்டுளது. பூபாலர் பூவைசியர் என்றும் எழுதப்பட்டுளது. பூதேவா: என்பது ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லாதல் வேண்டும். பூதேவத்ரு: என்பதற்குச் செவ்வாய் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. இங்குப் பூபுத்திரர் பூவைசியரையே குறித்ததுபோலும். 2: பூபால: — ஸ. அக.]

கோபாலன் — கண்ணன், அரசன், பசுவைக் காப்போன். [1: கோபால:—ஸ. அக. 2, 3: கோபாலோ கோபபூபயோ: — சு. வ. iii, 638.]

516. காபாலி யீச னொரு ருத்தி ரன்காளி
சேபா லிகைப டுக்கைக் கச்சங் கருநொச்சி
கௌபீ நஞ்செய் கைப்பி ழைகோ வணமுபத்தம்
ஆபூ பிகனப் பஞ்செய் வோனே யதுவிற்போன்.

காபாலி — சிவன், ஓர் உருத்திரன், காளி. [1: காபாலிந்— ஸ. அக. 2: கபாலிந்—ஸ. அக. ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவன். பிங். ii, 89. 3: காபாலிநீ—ஸ. அக. துர்க்கை பேதங்களுள் ஒன்று.]

சேபாலிகை—படுக்கைக் கச்சம், கருநொச்சி. [1: 2: ஶேபாலிகா—ஸ. கொ. II, iv, 70.]

கௌபீநம் — செய்கைப்பிழை, கோவணம், உபத்தம். [1-3: கௌபீநம் குஹ்யதேஶ ஸ்யாதகார்ய்யே சீவராந்தரே — ஸ. ஸ. iii, 361.]

ஆபூபிகன் — அப்பஞ் செய்வோன், அப்பம் விற்போன். [1, 2: ஆபூபிக: காந்தவிகோ பக்ஷ்யகார இமே த்ரிஷு — ஸ. கொ. II, ix, 28.]

517. நாப்பண்மத் தியக்தேர்த் தட்டு நடுவண்யா ழுறுப்பு நாற்பேர்
தீப்பிய மயிற்பூ டோமம் யாப்பென்ப கட்டுச் செய்யுள்
காப்பென்ப புரிசை காவல் கதவுகை யணிவெண் ணீறு
சீப்பென்ப கதவு ழுந்தாழ் மயிர்வாரி குலைக்காய்ச் சீப்பே.

நாப்பண் — இடை, தேர்த்தட்டு, நடு, யாழுறுப்பு. [1: அக. 2-4: சூடா. xi, ப, 3.]

தீப்பியம்—மயிற்பூடு, ஓமம். [1: தீப்ய:—ஸ. கொ. II, iv, 111. 2: தீப்யகம் த்வஜமோதகே—ஸ. ஸ. iii, 49.]

யாப்பு—கட்டு, செய்யுள். [1, 2: சூடா. xi, ப, 3.]

காப்பு—மதில், காவல், கதவு, ஓர் கையணி, வெண்ணீறு. [1: பிங். x, 319. 2, 3, 5: சூடா. xi, ப, 3. 4: அக.]

சீப்பு — கதவின் தாழ், மயிர்வாரி, குலைக்காய்ச் சீப்பு. [1, 2: பிங். x, 507. 3: அக.]

518. அமதியே காலஞ் சந்த்ரன் அமரர்நண் ணலர்சா வில்லார்
சுமநச ரறிஞர் தேவர் சுமநசை புட்பம் பிச்சி
சமநமே கொலைசாந் தப்பேர் சமரம்போர் கவரி மானும்
சமமொப்பு நடுவோர் தாளம் சாதுபோர் சாந்தி யெல்லாம்.

அமதி—காலம், சந்திரன். [1, 2: அமதி: காலசந்த்ரயோ:—வி. ஶ்ரு-த, 154.]

அமரர்—பகைவர், தேவர். [1, 2: பிங். x, 35.]

சுமநசர் — அறிஞர், தேவர். [1: ஸுமநஸ: — ஸ. அக. 2: ஸுமநஸ:—அ. கொ. I, i, 7.]

சுமநசை—புட்பம், பிச்சி. [1: ஸுமநஸ: — அ. கொ. II, iv, 17. 2: ஸுமநா: —அ. கொ. II. iv, 72.]

சமநம்—கொலை, சாந்தம். [1, 2: ஶமநம் ஶாந்திஹிம்ஸயோ: — அ. ஸ. iii, 414. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஶாந்த என்றொரு பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

சமரம்—போர், கவரிமான். [1: ஸமர: — அ. கொ. II, viii, 104. 2: சமர: — அ. கொ. II, v, 10. 'சமரஸ்த்வமரோவயோமிவஹ்ஹு:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமம்—ஒப்பு[1], நடு[2], ஓர் தாளம்[3], நன்மை[4], போர்[5], சாந்தி[6], எல்லாம்[7]. [1, 4, 7: ஸமம் ஸாத்வியம் ஸத்ருக் — அ. ஸ. ii, 332. 2: ஸம—ஸ. அக. 3: ஸம:— ஸ. அக. 5: சூடா. ix, 46. 6: ஶம:— ஸ. அக.]

519. தமமிருள் மயக்கம் பாவந் தமர்தொளை தம்ம வர்ப்பேர்
குமரனே பிள்ளைஞன் மைந்தன் வைரவன் குகன்பு மானும்
அமரியே யமுதந் துற்கை அமருடம் பொருமை கோபம்
அமர்தல்மே வுதலி ருத்த லலர்தலோ டமர்த லென்ப.

தமம்—இருள், மயக்கம், பாவம். [1-3: தமோ ... மோஹே வா-வே த்வாந்தே—அ. ஸ. ii, 568. மயக்கம் தமோகுணம்.]

தமர்—துளை, தம்மவர். [1: நா. தீ. நி. 769. 2: நா. தீ. நி. 188.]

குமரன்—இளைஞன், மகன், வைரவன், குகன், புமான். [1: பிங். v, 200. 2: அக. 3: சூடா. i, 27. 4: குமார: ... ஸ்கந்த — மே. ர, 138. 5: திவா. ii, 111.]

அமரி—அமுதம், தூர்க்கை. [1: பிங். ii, 217. 2: பிங். ii, 32.]

அமருடம்—பொருத்தன்மை, கோபம். [1: அமர்ஷ:—ஸ. அக. 2: அமர்ஷ:—அ. கொ. I, vii, 26.]

அமர்தல்—மேவுதல், இருத்தல், பொலிவு, அடங்குதல். [1: திவா. ix, 203. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: திவா. xi, 9. 4: அக.]

520. கமலந்தோல் செம்பு நீர்பங் கயம்நுரை யீரல் மான்பேர்
சமலமே பாவம் விட்டை தமிழென்ப தினிமை நீர்மை
அமலல்சே ருதல்நெ ருங்கல் அமளிபே ரொலிப டுக்கை
சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும் நமுசியோர் தகுவன் காமன்.

[இச்செய்யுளில் இரண்டாம் அடியின் இரண்டாம் பாதி 'சமிவன்னி பயற்றி னெற்றும்' என்று கையெழுத்துப்பிரதியில் 'ஐயம்' என்னும் குறிப்புடன் எழுதப்பட்டுளது. இது நான்காம் அடியின் பிற்பாதியாக லின், இதற்குப் பிரதியாக நூலகத்துக் காணப்படாத தமிழென்னுஞ் சொல் பிங்கலந்தை கூறும் இரண்டு பொருள்களோடும் எழுதப்பட்டது.]

கமலம் — தோல், செம்பு, நீர், தாமரை, நுரையீரல், மான். [1: கமலம் ஹரிணீநாம் ஹேமசைலச்ருதிரு தாஜிநே — நா. ர. iii, 401. 2-6: கமலம் க்லோம்நி ...; வக்ஜெ ஸலிலெ தாமரு கமலஸ்த்ரூமாந்தரெ—அ. ஸ. iii, 621, 622.]

சமலம்—பாவம், விட்டை. [1, 2: ஶமலம் ஶக்ருதேநஸோ: — நா. ர. iii, 400.]

தமிழ்—இனிமை, நீர்மை. [1, 2: பிங். x, 580.]

அமலல்—சேருதல், நெருங்கல். [1, 2: அக.]

அமளி—பேரொலி, படுக்கை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 502.]

சமி—வன்னிமரம், பயற்றி னெற்று. [1, 2: ஶமீ தருஹெஷெ .. ஶிம்ப்யாம்—அ. ஸ. ii, 330.]

நமுசி—ஓர் அசுரன், மன்மதன். [1, 2: நமுசிர்தைத்யே காமே— ச. வ. iii, 129.]

521. தமிசிர மிருட்டி ராவாம் சமுதாயம் பொதுப்போர் கூட்டம்
திமிரங்கண் ணோயி ருட்பேர் திமிர்தல்பூ சுதலோ டப்பல்
சுமுகன்பண் டிதனல் வாக்கி கருடன்றன் சுதனோர் நாகம்
அமுதரே யிடையர் வானோர் அமுதுபால் சுவைசோ றுமே.

தமிசிரம்—இருட்டு, இரா. [1, 2: தமிஸ்ரம் திமிரே ... தமிஸ்ரா தர்ஸயாமிநீ—ச. வ. iii, 553.]

சமுதாயம்—பொது, போர், கூட்டம். [1: அக. 2, 3: ஸமுதாயோ யுத்தே ஸங்கே—ச. வ. iv, 231.]

திமிரம்—கண்ணோய், இருள். [1, 2: திமிரம் த்வாந்தநேத்ராமயாந்தரயோ:—ச. வ. iii, 554.]

திமிர்தல்—பூசுதல், அப்பல். [1, 2: அக.]

சுமுகன்—பண்டிதன், நல்வாக்கி, கருடன் மகன், ஓர் நாகம். [1, 3, 4: ஸுமுகோ பண்டிதே; ஸுபர்ணஸ்ய ஸுதே நாகே — ச. வ. iii, 105, 106. 2: ஸுமுக: நல் வாயினன், இன்சொற் சொல்பவன் எனப் பொருள்படும்.]

அமுதர்—இடையர், தேவர். [1: திவா. ii, 131. 2: சூடா. i, 42.]

அமுது—பால், சுவை, சோறு. [1: சூடா. xi, ம, 13. 2: திவா. viii, 245. 3: நா. தீ. நி. 400.]

522. துமுலங்கை கலந்த போரா ரவத்தொலி தான்றி யும்பேர்
அமையமா வாசை மூங்கில் அமைதிமாட் சிமைய டக்கம்
உமைகாந்தி புகழ்கா சான செல்லுமா தேவி மஞ்சள்
அமைதல்சம் பவித்தல் மாண்ட லடங்குதல் பொருந்த லாமே.

துமுலம்—கைகலந்தபோர், ஆரவாரம், தான்றி. [1, 2: துமுலம் ... ஸங்குலயுத்தே ரணே—உ. கொ. 830. 3: துமுலோ விபீதகத்ருமே—ச. வ. iii, 648.]

அமை—அமாவாசை, மூங்கில். [1: அமா—ஸ. அக. 2: திவா. iv, 76.]

அமைதி—மாட்சிமை, அடக்கம். [1: திவா. viii, 101. 2: அக.]

உமை—காந்தி, புகழ், காசானநெல், உமாதேவி, மஞ்சள். [1-5: உமா கௌரீ ஹரித்ராயாம் கீர்த்திகா ந்த்யதஸீஷ்வபி—சு. ஸ. ii, 309. சுதஸீ :என்பது ஓர் நெல். அதனை மணக்கத்தை யென்றுஞ் சொல்வர்.]

அமைதல்—சம்பவித்தல், மாண்டல், அடங்குதல், பொருந்தல். [1: அக. 2: அமைதி மாட்சி யென்னும் பொருளிலிருந்து இப் பொருள் வந்ததுபோலும். 3: அக. 4: நா. தி. நி. 739.]

523. விமர்த்தகம் பிசைதல் பீடித் திடல்குழப் புதல ழித்தல்
சமழ்ப்பெனல் வருத்தம் வெட்கம் சமித்துப்போர் சமிதை காட்டம்
சமிர்த்தியே நிறைவு செல்வஞ் சமுத்திரங் கடலோர் பேரெண்
அமைச்சன்மந் திரிவி யாழஞ் சமைத்தலே யமைத்த லட்டல்.

விமர்த்தகம்—பிசைதல், பீடித்திடல், குழப்புதல், அழித்தல். [1, 2, 4: விமர்தந—ஸ. அக. 3: விமர்தந—சு. கொ. III, ii, 13.]

சமழ்ப்பு — வருத்தம், வெட்கம். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 'சமழ்த்தல்'.]

சமித்து — போர், சமிதை, விறகு. [1: ஸமித — சு. கொ. II, viii, 106. 2, 3: இத்மம் ஏதஸ் இத்மஏத: ஸமித்ஸ்த்ரியாம் — சு. கொ. II, iv, 13. 'இத்மம் வனய: இத்மம் வனய: ஸமித் வஹ்நேம் ஸம்க்ஷஸ்ய த்ரணகாஷ்டாதே:. சூஷ்யத்ரயம் சுஷ்கஸந்தீவநதரணகாஷ்டாதே: .... "சுத்ய-த்வயம் யாமாதௌ ஹவ்யபோநஸமிதாதெளிதி உதல்" ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமிர்த்தி—நிறைவு, செல்வம். [1, 2: ஸம்ருத்தி:—சு. கொ. III, ii, 10. 'உவயயஸ்' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

சமுத்திரம் — கடல், ஓர் பேரெண். [1: ஸமுத்ர:—சு. கொ. I, x, 1. 2: பிங். vii, 518.]

அமைச்சன் — மந்திரி, வியாழன். [1: அமாத்ய: — சு. கொ. II, viii, 4. பாகதச்சிதைவு. 2: சூடா. i, 62.]

சமைத்தல் — அமைத்தல், சமையல் செய்தல். [1: திவா. ix, 203. 2: அக.]

524. உமாசுதன் கணேசன் கந்தன் சுமாலியோ ரரக்கன் கள்ளாம்
சமாயோகஞ் சமவா யஞ்சம் யோகம்ப்ர யோச னப்பேர்
சமூருவா லில்லாச் சித்ர ரோமமான் நரிச்சா யல்மான்
தமோநுதன் றமோப கன்பெ லசந்திர னிரவி யங்கி.

உமாசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: உமாஸுத:—ஸ. அக.]

சுமாலி—ஓர் அரக்கன், கள். [1: ஸுமாலீ—ஸ. அக. 2: திவா. vi, 111.]

சமாயோகம் — சமவாயம், சம்யோகம், பிரயோசனம். [1-3: ஸமயோ ஸ்த்ரீ ஸம்யோகே ஸமவாயே ப்ரயோஜநே — ச. ஸ. iv, 50.]

சமூரு — வாலில்லாச் சித்திர ரோமமான், நரிச்சாயல் மான். [1: சமூருர்ம்ருகோ ஶிதாஹா யதி வாஹிதா, க்ருஷ்ணரோமாநுவித்யா வா வஹ்வோऽஸ்த்யா ந பவத்யபி — வை. 66, 45. 2: ஸமூருர்ம்ருக ஸாத்ருஹ்யஸ்ஸமாயதா, மாயசாஹாய வா க்ருஷ்ணா ஸ்ப்ருஶ்யோவ்ர-லோமிகா — வை. 66, 40.]

தமோநுதன், தமோபகன்—பெலசந்திரன், சூரியன், அக்கினி. [1-3: த்வாந்தாராதிஸ்தமோநுத: — ச. கொ. III, iii, 89. சந்த்ராக்நிஸூர்யாஸ்தமோऽபஹா:—ச. கொ. III, iii, 237. பெலசந்திரனில் அடையின் பொருள் தெளிவாயில்லை. இருளை யொழிக்கக்கூடிய சந்திரனாயிருக்க வேண்டுதலின் பெலம் வேண்டிற்றுப்போலும்.]

525. யமகம் விரத மோர்சொற்பல் பொருளின் றிரிபா வியற்றுகவி
கமடம் பிச்சைக் கலமாமை கமகம் பயண மசோகமரம்
கமமொப் புசித மநுகூலம் நிறைவு சமர்த்துக் கமகமுமாம்
தெமம்சிக் கிரகங் கிலேசாதி சகித்தல் சேறு தெண்டித்தல்.

யமகம்—விரதம், ஓர்சொற் பல்பொருளின் திரிபாக இயற்றுங் கவி. [1, 2: யமகோ … வ்ரதே; யமகம் ஶப்தாலங்காரே—ச. ஸ. iii, 76, 77.]

கமடம்—பிச்சைக்கலம், ஆமை. [1, 2: கமட: கச்சபே … முநிபா-ஜநே—ச. ஸ. iii, 164.]

கமகம்—பயணம், அசோகமரம். [1: பதிகே—ச. கொ. II, viii, 95. 2: கமநோऽஶோகவாதயோ—ச. ஸ. iii, 353.]

கமம்—ஒப்பு, உசிதம், அநுகூலம், நிறைவு, சமர்த்து, கமனம். [1: ம8: ...; ஸஜாகூாெ௦ஃவி — ஊ. ஸ. ii, 313, 314. இங்கு 'ஒத்த பாடம்' என்னும் பொருள் குறிக்கப்பட்டுளது. 'ஒப்பு' ஸ. அக. யிலாயினும் கோசங்களிலாயினுங் காணப்படவில்லை. 2, 3, 5: க்ஷ8: ஶக்ஷே ஹிதெ யாக்ஷே — ஊ. ஸ. ii, 310. 4: தொல். சொல். 355. 6: ம8: — ஊ. கொ. II, viii, 95.]

தெமம் — நிக்கிரகம், கிலேசமுதலியவற்றைச் சகித்தல், சேறு, தெண்டித்தல். [1-4: ஊ8: ஸஹிஷ்ணூ8 உண்ணு உ8மெ உ8யெஃவி வ — ஊ. ஸ. ii, 318.]

526. விமலை பம்பந் திராய்செய்யாள் வீரி யுமைமா சிலள்வாணி
கிமிர்த லோட லுயர்தற்பேர் ஞெமிர்தல் முறிதல் பரப்பலுமாம்
அமிர்தன் றந்வந் தரிதேவன் அமைவ னருக னடக்கமுளோன்
சிமிலி சிள்வீ டுறிகுடுமி யுமிழ்தல் தெவிட்டல் கொப்புளித்தல்.

விமலை—பம்பந்திராய், இலக்குமி, துர்க்கை, உமை, மாசில்லாதவள், சரசுவதி. [1: வி8ஶா — ஊ. கொ. II, iv, 143. 2: திவா. i, 18. 3: சூடா. i, 40. 4: பிங். ii, 14. 4: வி8ஶா—ஸ. அக. 6: பிங். ii, 66.]

கிமிர்தல்—ஓடுதல், உயர்தல். [1: திவா. ix, 50. 2: திவா. viii, 27.]

ஞெமிர்தல்—முறிதல், பரப்பல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 30.]

அமிர்தன்—தன்வந்தரி, தேவன். [1, 2: ஊஜெதா யநநவதெள ஸாஶெ—ஊ. ஸ. iii, 227.]

அமைவன் — அருகன், அடக்கமுளோன். [1: திவா. i, 11. 2: அக.]

சிமிலி—சிள்வீடு, உறி, குடுமி. [1-3: பிங். x, 494.]

உமிழ்தல்—தெவிட்டல், கொப்புளித்தல். [1, 2: திவா. ix, 274.]

527. சமர்த்தன் சதுர சம்பந்ந னநுகூ லன்சம் பந்தனுமாம்
இமிழ்த்தல் சிமிழ்த்த லொலித்தற்பேர் இமைத்தல் சிமிட்ட லொளிசெய்தல்
சமுத்தி ராந்தை சிதேவிப் பூடு சிறுகாஞ் சொறிபருத்தி
அமைத்தல் சமைத்தல் நியமித்தல் செய்த லமையப் பண்ணலுமே.

சமர்த்தன் — சதுர சம்பன்னன், அநுகூலன், சம்பந்தன். [1-3: ஸமர்த்தஸ்த்ரிஷு ஶக்திஸ்தே ஸம்பத்தார்த்தே ஹிதேऽபி ச—அ. கோ. III, iii, 86. 'ஶக்திஸ்தே ஶக்திமதி. ஸம்பத்தார்த்தே யதா—'ஸமர்த்த: பதவிதி:.' ஹிதேऽநுகூலே' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 'ஶக்திஸ்தே ஶக்தியுக்தே, ஸம்பத்தோऽர்த்தோऽஸ்யேதி ஸம்பத்தார்த்த:' என்பது டீகாஸர்வஸ்வம்.]

இமிழ்த்தல் — சிமிழ்த்தல், ஒலித்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: திவா. x, 171.]

இமைத்தல் — சிமிட்டல், ஒளிசெய்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 57.]

சமுத்திராந்தை — சீதேவிப்பூடு, சிறுகாஞ்சொறி, பருத்தி. [1: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 133. நாகப்பூ என்பர். 2: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 92. 3: ஸமுத்ராந்தா—அ. கோ. II, iv, 116.]

அமைத்தல் — சமைத்தல், நியமித்தல், செய்தல், அமையப்பண்ணல். [1: திவா. ix, 201. 2, 3: அக. 4: 'அமைதல்' என்பதன் பிறவினை.]

528. சமாகா தம்வெஞ் சமங்கொலையாம் சமீரம் காற்றுச் சிறுவன்னி
சமாசம் விபத்தி தொக்கபதம் சுருக்கம் நராதி சமூகப்பேர்
விமானங் கோயில் சுவர்க்கம்விண் ணவர்தந் தேரேழ் நிலைமேடை
சமானன் ஞெருவ ஞெத்தவனேர் சரீர வாயு நல்லவனே.

சமாகாதம்—போர், கொலை. [1, 2: ஸமாகாதஸ்த்வாஹவே வாதனேऽபி ச—அ. ஸ. iv, 128.]

சமீரம்—காற்று, சிறுவன்னிமரம். [1: ஸமீர:—அ. கோ. I, i, 65. 2: ஶமீர:—அ. கோ. II, iv, 52.]

சமாசம் — வேற்றுமைத் தொகை, சுருக்கம், மக்களாதி சமூகம். [1, 2: ஸமாஸ: ... ஸ்யாத்ஸம்க்ஷேபைகபத்யயோ: — அ. ஸ. iii, 752. 3: பஶூநாம் ஸமஜோऽந்யேஷாம் ஸமாஜ: — அ. கோ. II, v, 42. 'பஶூநாமேவ வ்ருந்தம் ஸமஜ இத்யந்வயதே வசநம். அந்யேஷாம் பக்ஷிப்ரப்ருதீநாம் வ்ருந்தம் ஸமாஜ:. யதா ஶ்ரோத்ரியஸமாஜ: வசநம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

விமானம்—கோயில், சுவர்க்கம், விண்ணவர் தேர், ஏழ்நிலை மேடை. [1: அக. 2: சூடா. v, 3. 3, 4: விமாநம் தேவதாயாநே ஸப்தபூமிக்ருஹேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 409.]

சமாநன் — ஒருவன், ஒத்தவன், ஓர் சரீரவாயு, நல்லவன். [1-4: ஏகதுல்யஶரீரஸ்தவாயுஸத்ஸு ஸமாநவாக் — ஶா. கொ. 185.]

529\. தமநம்பூ வுலைத்துருத்தி தழல்நெட்டிக் கோரை
தமநிநா குணங்கழுத்து நரம்புமஞ்ச ணற்பேர்
கமநனிர ணியகருப்பன் மன்மதன்கா முகனும்
கமலைவராங் கனைகமலா சனைகமலா லையப்பேர்
சமனியம னடுச்சமங்கா மாதியிலான் சாந்தன்
சமிதிசவை கொடுஞ்சமமொப் புமைசங்க மென்ப
குமரியோர் நதிகௌரி யிளமையள்கற் றாழை
கொற்றவைகந் நிகைசம்புத் தீவின்விபா கமுமே.

தமநம் — பூ, உலைத்துருத்தி, அக்கினி, நெட்டிக்கோரை. [1: தமநோ ... வ்ருக்ஷயோ: — ந. ஸ. iii, 373. 2, 3: யமோநாஸ்வஹ்நமெ ஹஸ்தாயுதாவக ... — வி. வ்ரு. ந, 37. 4: யமந: — ந. கொ. II, iv, 162.]

தமநி — நாகுணம், கழுத்து, நரம்பு, மஞ்சள். [1: யமநீ — ந. கொ. II, iv, 130. 'ஓர் கந்த திரவியம்.' 2-4: யமநீ கந்தராஸிரா; ஹரித்ரா ச — ந. ஸ. iii, 376, 377.]

கமநன் — பிரமன், மன்மதன், காமுகன். [1: கமந: — ஸ. அக. 2, 3: கமந: காமுகெ காமெ — மெ. ந, 44.]

கமலை — வாரங்கனை, இலக்குமி, திருவாரூர். [1, 2: கமலா ஸ்ரீவரநாரெ்யா: — ந. ஸ. iii, 622. 3: திவா. v, 112.]

சமன் — இயமன், நடு, சமம், காமாதியில்லான், சாந்தன். [1: யம: — ந. கொ. I, i, 61. ஶமந: என்பதையும் கொள்ளலாம். 2: அக. 3: ஸம: — ந. கொ. II, x, 37. 4, 5: ஶம: — ந. கொ. III, ii, 3.]

சமிதி — சபை, போர், ஒப்புமை, சங்கம். [1-4: ஸமிதிர்யுயி ஸங்கமெ, ஸாமெ்யெ ஸஹாயாம் — ந. ஸ. iii, 302.]

குமரி — ஓர் நதி[1], கௌரி[2], இளமையள்[3], கற்றாழை[4], துர்க்கை[5], கன்னிகை[6], சம்புத்தீவின் ஒரு பகுதி[7]. [1, 2, 5-7: குமாரீ த்வபராஜிதா, நதீஹிஷ ... கந்யகா ... உமா; ஜம்பூத்வீவவிபாகஶ்ச — ந. ஸ. iii, 534, 535. 3: குமாரீ — ஸ. அக. 4: குமாரீ — ந. கொ. II, iv, 73.]

530. அமரையம ராவதிதூ ணறுகம்புற் சீந்தி
அமலைசோ றுமைகீழா நெல்லியழுக் கில்லாள்
அமிர்தம்பா லினிமைநெய்நீர் சுரருணவு சுவர்க்கம்
அன்னமிர வாமைமுத்தி யாகசே டம்பொன்
சமையமவ சரங்கரும நிச்சயஞ்சித் தாந்தம்
சங்கேதம் நியமமா சாரஞ்சை வாதி
சமையஞ்சம் பத்துக்கா லம்புத்தி யாணை
சபதம்பேச் சென்னவபி தானம்பன் மூன்றும்.

அமரை — அமராவதி, தூண், அறுகம்புல், சீந்தி. [1-4: அமரா த்வமராவதீ, ஸ்தூணா தூர்வா குடூச்யபி—அ. ஸ. iii, 507.]

அமலை—சோறு, உமை, கீழாநெல்லி, அழுக்கில்லாள். [1, 2: சூடா. xi, ம, 12. 3: அமலா—அ. கோ. II, iv, 127. ஜடாமலா ஒரு பதமாகக் கொள்வாரும் ஜடா அமலா என இருபதமாகக் கொள்வாருமாகப் பேதப் படுவர் ஆசிரியர். 4: அமலா—ஸ. அக.]

அமிர்தம்—பால்[1], இனிமை[2], நெய்[3], நீர்[4], தேவருணவு[5], சுவர்க்கம்[6], அன்னம்[7], இரவாமை[8], முத்தி[9], யாகசேடம்[10], பொன்[11]. [1-11: அம்ருதம் யஜ்ஞஶேஷேऽம்பு ஸுதாமோக்ஷேஷ்வயாசிதே, அந்நாம்ருத- நயோ: ... ச ஸ்வாதுநி ...; த்யுதே ... ஹிரண்யே — அ. ஸ. iii, 226, 227.]

சமையம்—அவசரம்[1], கரும நிச்சயம்[2], சித்தாந்தம்[3], சங்கேதம்[4], நியமம்[5], ஆசாரம்[6], சைவ முதலிய சமயம்[7], சம்பத்து[8], காலம்[9], புத்தி[10], ஆணை[11], சபதம்[12], பேச்சு[13]. [1-6, 8-10, 12, 13: ஸமய: ஶபதே பாஷா- ஸம்பதோ: காலஸம்விதோ:; ஸித்தாந்தாசாரஸங்கேதநியமாவஸரேஷு ச, க்ரியாகாரே — அ. ஸ. iii, 502, 503. 7: சூடா. xii, 58, 59. 11: ஸமய:—ஸ. அக.]

531. சமாதான மிருப்பிணக்கம் பற்றல்நித்ய கருமம்
தமாலம்வா ளிலைதிலகம் பசும்பிடிவேய்ம் புறணி
சமாதிமன மொருப்படலிந் தியவடக்க மௌனம்
சாவுசமர்த் தனநியம மூற்றுதலோ ரணியாம்
சமாபனங்கொல் லுகைமுகிவு பரிச்சேத மிணக்கம்
சமாபர்னம் பெறுகைகொலை துன்புறுத்தல் முகிவு
குமாரனறு முகனிளைஞன் யுவராசன் மகன்பேர்
குமாரிமக ளிருவாட்சி கற்றாழை குமரி.

சமாதாநம்—இருப்பு, இணக்கம், பற்றல், நித்திய கருமம். [1, 2: ஸமாயாநம் — ஸ. அக. 3, 4: ஸமாதாநம் ஸம்வீதௌ ஸ்ரூஹணே நித்ய-கர்மணி—கா. ஸ. iv, 200.]

தமாலம் — வாள், இலை, திலகம், பச்சிலைமரம், வேய்ம்புறணி. [1, 3. 4: தமாலஸ்தமலே வக்ஷே ... வராஹணத்ருமே — மே. ம, 97. 2: தமால: = தமாலபத்ரம் — ஸ. அக. திவா. iv, 111. 5: தமால: —ஸ. அக.]

சமாதி — மனம் ஒருப்படல்[1], இந்தியவடக்கம்[2], மௌனம்[3], சாவு[4], சமர்த்தனம்[5], நியமம்[6], முற்றுதல்[7], ஓர் அணி[8]. [1, 3, 5, 6: ஸமாதி: ஸமர்த்தநே; விரோதஸ்ய நியமேயோகவெளளநேே—கா. ஸ. iii, 342, 343. 2, 4: அக. 7, 8: ஸமாதி:—ஸ. அக.]

சமாபநம்—கொல்லுகை, முடிவு, பரிச்சேதம், இணக்கம். [1-4: ஸமாபநம், வரிச்சேதே ஸமாதாநே ஸமாப்திவதயோரபி — கா. ஸ. iv, 197.]

சமாபக்கம் — பெறுகை, கொலை, துன்புறுத்தல், முடிவு. [1-4: ஸமாலம்பநம் வதே க்லேசே ஸமாப்தப்ராப்தயோரபி—கா. ஸ. iv, 200.]

குமாரன் — அறுமுகன், இளைஞன், யுவராசன், மகன். [1-3: குமார: ..., யுவராஜே சிசௌ ஸ்கந்தே — கா. ஸ. iii, 533. 4: குமார:—ஸ. அக.]

குமாரி—மகள், இருவாட்சி, கற்றாழை, யுவதி. [1: குமாரீ — ஸ. அக. 2-4: குமாரீ ..., ... நவமாலிகா ... நவமாரீ — கா. ஸ. iii, 534.]

532\. வமது வாந்தி புழைக்கை யுமிழ்துளி
சுமநம் நல்லிதை யம்மலர் கோதுமை
தமநன் வீரன் குரூரன் றகநனும்
அமல மப்பிர கம்மமுக் கில்லதே.

வமது—வாந்தி, துதிக்கை யுமிழ்துளி. [1-2: வமதுர்வமநே கரிஸீகரே —வி. வி. ம, 17.]

சுமநம் — நல் இதயம், மலர், கோதுமை. [1: ஸுமநஸ் — ஸ. அக. 2: ஸுமநஸ:—கா. கொ. II, iv, 17. 3: ஸுமந:—ஸ. அக.]

தமகன்—வீரன், குரூரன், அக்கினி. [1: ஊமொ வீர ... —சு. ஸ. iii, 373. 2-3: யமொநாவஹநமெ ... கூ—ுரயொ:—வி. வா. க, 37.]

அமலம்—அப்பிரகம், அழுக்கில்லது. [1, 2: சுமெ நஹுகெ கூவம் ... நிமெ திஷ—மெ. ம, 60.]

533. விமலமா சற்றது வோர்சி வாகமம்
திமித மீர முளதசை வில்லது
குமுதம்வெண் ணெய்தலோர் திக்குக் குஞ்சரம்
அமுதை சீந்தி கடுமரம் நெல்லியே.

விமலம்—மாசற்றது, ஓர் சிவாகமம். [1: விமெ: ... நிமெ — சு. ஸ. iii, 677. 2: விமெ—ஸ. அக.]

திமிதம்—ஈரமுள்ளது, அசைவில்லது. [1, 2: ஸிமிதௌ க்லிந்ந-நிஶ்சலௌ—சு. ஸ. iii, 303.]

குமுதம் — வெண்ணெய்தல், ஓர் திக்கியானை. [1, 2: கு—மு—ஃ: ..., திஜ ... வி—தா—மெ—சு. ஸ. iii, 321.]

அமுதை—சீந்தி, கடுமரம், நெல்லி. [1-3: சுரெதா வயஸ்தா ம—ப—வுவஸ்தாமகீஷ— வ—வி. வா. த, 72.]

534. சமக்கிர மிகுதி நிறைவெல்லாம்
சமப்பால் முல்லை நெய்தனிலம்
நிமித்தம் நற்சொல் குறியேது
குமைப்பு நெகிழ்ச்சி யழிப்பும்பேர்.

சமக்கிரம்—மிகுதி, நிறைவு, எல்லாம். [1: 2, 3: ஸம஗்ரம் ஸகலம் வ—ூ — சு. கொ. III, i, 65.]

சமப்பால்—முல்லைநிலம், நெய்தல்நிலம். [1, 2: திவா. v, 89.]

நிமித்தம்—நற்சொல், குறி, ஏது. [1: திவா. x, 46. ‘விரிச்சியும் வாய்ப்புள்ளு நற்சொ னிமித்தம்.’ 2, 3: நிமித்தம் ஹேது—லக்ஷ்மணோ: — சு. ஸ. iii, 260.]

குமைப்பு—நெகிழ்ச்சி, அழிப்பு. [1, 2: அக.]

535. சமங்கை யெனல்வறட் சுண்டிமஞ் சிட்டை
சமஞ்சச நியாயம் நன்று யிருப்பது
கமண்டலு வித்தி மரஞ்சல பாத்திரம்
இமஞ்சந் தநஞ்சீ தளம்பனி யென்ப.

சமங்கை—வறட்சுண்டி, மஞ்சிட்டை. [1: ஸமங்கா — அ. கோ. II, iv, 141. 2: ஸமங்கா—அ. கோ. II, iv, 90.]

சமஞ்சசம் — நியாயம், நன்றாயிருப்பது. [1: ஸமஞ்ஜஸம் — அ. கோ. II, viii, 24. 2: ஸமஞ்ஜஸம்—ஸ. அக.]

கமண்டலு—இத்திமரம், சலபாத்திரம். [1, 2: கமண்டலுர் வ்ருக்ஷ-பித்குண்டிகே—அ. ஸ. iv, 288. கமண்டலு இரளிமர மென்பர்.]

இமம்—சந்தனம், சீதளம், பனி. [1-3: ஹிமம் துஷாரே ஶீதே ச ஹிமஶ்சந்தநபாதபே—அ. ஸ. ii, 335.]

536. குமாரங் கிளிமா விலிங்குநற் செம்பொன்
சமீரண மெறிதல் கிடாரைத் தருப்பெயர்
சுமேதைநற் புத்தி யுளன்வா லுளுவை
அமோகை கடுக்காய் விழால ரிசியே.

குமாரம்—கிளி, மாவிலிங்கு, நற்செம்பொன். [1, 2: குமார: ..., ... ஶுகே வருணபாதபே; குமாரம் ஜாத்யகநகே — அ. ஸ. iii, 533, 534.]

சமீரணம்—எறிதல், கிடாரைமரம். [1: ஸமீரணம்—ஸ. அக. 2: ஸமீரண: —அ. கோ. II, iv, 79.]

சுமேதை—நற்புத்தி யுள்ளவள், வாலுளுவை. [1, 2: ஸுமேதாஸ்து ஜ்யோதிஷ்மத்யாம் விதுஷ்யபி—அ. ஸ iii, 755.]

அமோகை — கடுக்காய், விழாலரிசி. [1,2: அமோகா பாடலா: பத்யாவிடங்கயோ: —அ. ஸ. iii, 123.]

537. கொம்பல்கொந் துதல்முன் கோபம் வெம்பல்முன் கோபம் வாடல்
சம்பளங் கரைவ ழிச்சோ றெனுமிச்சை பொருமை கூலி
அம்பிகா ராம்பி யோட மரக்கல நீர்ச்சா லாகும்
கம்பிசட் டுவம்வேய்ங் கீற்றுத் துகிற்கம்பி யுலோகக் கம்பி.

கொம்பல்—கொந்துதல், முன்கோபம். [1: 2: அக.]

வெம்பல்—முன்கோபம், வாடல். [1, 2: அக.]

சம்பளம்—கரை, வழிச்சோறு, எலுமிச்சை, பொறுமை, கூலி. [1, 2, 4: 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌪𑌥𑍇; 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌯𑍇 ௳—சு. ஸ. iii, 678, 679. 3: 𑌜𑌂𑌬𑍀𑌰𑌃—சு. கொ. II, iv, 24. 5: அக.]

அம்பி—காரரம்பி, ஓடம், மாக்கலம், நீர்ச்சால். [1: திவா. vii, 204. 2: திவா. vii, 217. 3: திவா. vii, 215. 4:]

கம்பி — சட்டுவம், மூங்கிற்கீற்று, துகிற்கம்பி, உலோகக்கம்பி. [1-3: அக. 4: அ. வி. நி. 329.]

538. தும்பிவண் டிதனுண் யானை சுரைக்கொடி கருவண் டும்பேர்
சம்பிர மம்ப தற்ற மாதரம் பரப ரப்பாம்
சம்ப்ரயோ கம்பு ணர்ச்சி பிரதாநத் தொழில்சம் பந்தம்
வம்புவார் மிடாவ டாச்சொல் நிலையின்மை புதுமை வாசம்.

தும்பி—வண்டு, வண்டின் ஆண், யானை, சுரைக்கொடி, கருவண்டு. [1, 3, 4: பிங். x, 627. 2: பிங். viii, 73. 5: அக.]

சம்பிரமம் — பதற்றம், ஆதாரம், பரபரப்பு. [1-3: 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌭𑍀𑌤𑍌 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑌰𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿—சு. ஸ. iii, 467.]

சம்பிரயோகம்—புணர்ச்சி, பிரதானத்தொழில், சம்பந்தம். [1-3: 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌿𑌧𑍁𑌵𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 ௳—சு. ஸ. iv, 51. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑌣𑌂 என்பது மாந்திரிகத்தைக் குறிக்கும்.]

வம்பு — கச்சு, மிடா, அடாச்சொல், நிலையின்மை, புதுமை, வாசனை. [1, 4-6: திவா. xi, 360. 2, 3: அக.]

539. சம்பர்க்கந் தொடல்பு ணர்ச்சி சம்பாதம் நெருக்கம் யோநி
சம்புக னரிச லேசன் சம்பூலந் தாழை நாவல்
சம்பையோர் தாள மின்னுஞ் சம்வேசம் படுக்கை பீடம்
பம்பையோர் நதிகு றண்ட மயிர்முல்லைப் பறைமுப் பேரே.

சம்பர்க்கம்—தொடல், புணர்ச்சி. [1, 2: 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍌—சு. ஸ. iii, 98.]

சம்பாதம் — நெருக்கம், யோனி. [1, 2: 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇 𑌯𑍋𑌨𑍌—சு. ஸ. iii, 342.]

சம்புகன்—நரி, வருணன். [1, 2: ஜம்பூகோ வருணே பே-ரௌ—அ. ஸ. iii, 40.]

சம்பூலம்—தாழை, நாவல். [1, 2: ஜம்பூல: க்ரகசச்சதே; ஜம்பூத்ருமே—அ. ஸ. iii, 643, 644.]

சம்பை — ஓர் தாளம், மின். [1: ஶம்பா — ஸங்கீதரத்நாகர:, v, 5. 2: ஶம்பா—அ. கோ. I, iii, 9.]

சம்வேசம்—படுக்கை, பீடம். [1, 2: ஸம்வேஶ: ஶயநே பீடே—அ. ஸ. iii, 722.]

பம்பை — ஓர் நதி, சுருண்டு குறுகிய மயிர், முல்லைப்பறை. [1: பம்பா—ஸ. அக. 2: அக. 3: திவா. vii, 115.]

540\. சம்மத மகிழ்வி ணக்கஞ் சம்மதி யநுச்சை வாஞ்சை
அம்மனை தாயம் மானை யம்மான்மா துலன்ற கப்பன்
அம்மைதாய் வருபி றப்போர் வனப்போர்நோய் தவப்பெண் ணம்பேர்
சும்மைநெற் போர்நா டார வாரமூர் சுமையு மாமே.

சம்மதம்—மகிழ்வு, இணக்கம். [1: ஸம்மத:—அ. கோ. I, iv, 24. 2: ஸம்மதம்—ஸ. அக.]

சம்மதி—அனுஞ்ஞை, வாஞ்சை. [1, 2: ஸ்யாத் ஸம்மதி:, அபிலாஷே-ऽப்யநுஜ்ஞாயாம்—மே. த, 168.]

அம்மனை — தாய், அம்மானை. [1: சூடா. ii, 76. 2: திவா. vii, 250.]

அம்மான்—மாமன், தகப்பன். [1: பிங். v, 183. 2: சூடா. ii, 75.]

அம்மை — தாய், வருபிறப்பு, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, ஓர் நோய், தவப்பெண். [1, 2: பிங். x, 42. 3: தொல். பொ. 645. 4: அக. 5: திவா. ii, 115.]

சும்மை — நெற்போர், நாடு, ஆரவாரம், ஊர், சுமை. [1-5: பிங். x, 521.]

541\. ஞமலியே மயிலும் நாயும் நாமம்பேர் பெருமை கீர்த்தி
தமிதனி யிராத்தி ரிப்பேர் தாமசி துற்கை கங்குல்
கமையென்ப பொறுமை பூமி காமர்கட் டழகு காதல்
சிமையமே குடுமி வெற்பாந் தேமநங் கறிந ணைத்தல்.

ஞமலி—மயில், நாய். [1, 2: சூடா. xi, ம, 1.]

நாமம் — பேர், பெருமை, கீர்த்தி. [1: நாமநு — ஸ. கொ. I, vi, 8. 2, 3: அ. வி. நி. 322. நற்பேர்—கீர்த்தி. 3: அக.]

தமி—தனி, இராத்திரி. [1: அக. 2: தமீ—ஸ. கொ. I, iv, 4.]

தாமசி—துர்க்கை, இரவு. [1, 2: தாமஸீ நிஶி ...— மே. ஸ, 25.]

க்ஷமை—பொறுமை, பூமி. [1, 2: க்ஷிதிக்ஷாந்த்யோ: க்ஷமா — ஸ. கொ. III, iii, 142.]

காமர்—கட்டழகு, காதல். [1, 2: சூடா. xi, ச, 7.]

சிமையம்—சிகரம், மலை. [1, 2: பிங். x, 495.]

தேமகம்—கறி, நனைத்தல். [1, 2: தேமநம் ... — ஸ. ஸ. iii, 372.]

542. சும்ப கன்கா முகன்றூர்த்தன் கும்பி லன்றூர்ச் சடிதிருடன்
கம்ப மசைவு நடுக்கந்தூண் கயத்தூண் விளக்கின் றண்டென்ப
சம்பந் தொழுநோ யிரும்புப்பூண் டடிவக் கிரப்பற் கொடிமிடம்ப
சம்பங் குலிசம் விருசமங்க தேயம் சரக்கூ டோருண்டி.

சும்பகன்—காமுகன், தூர்த்தன். [1, 2: ...: காமுகே ...—ஸ. ஸ. iii, 38.]

கும்பிலன்—சிவன், திருடன். [1: 2: ...: ... —வி. வ்ர. ७, 89.]

கம்பம் — அசைவு, நடுக்கம், தூண், யானைத்தூண், விளக்குத் தண்டு. [1: கம்ப:— ஸ. கொ. I, vii, 38. 2, 3, 5: பிங். x, 266. 4: ‘கம்பமா யானை’ முதலிய பிரயோகங்களிற் காண்க.]

சம்பம் — தொழுநோய்[1], இரும்புப் பூண்[2], தடி[3], வக்கிரப்பல்[4], தாடை[5], இடம்ப சம்பம்[6], வச்சிராயுதம்[7], எலுமிச்சை[8], அங்கதேசம்[9], அம்பறாத் தூணி[10], ஓர் உண்டி[11]. [1: 2, 7: ஶம்ப: ... — ஸ. ஸ. ii, 301. 3: 4, 5, 8, 10, 11: ஜம்ப: ...; ... — ஸ. ஸ. ii, 303, 304. 6: ...: — ஸ. அக. 9: ...: — ஸ. அக. அங்கதேசத்தில் ஓர் ஊர்ப் பெயரென்று சொல்லப்பட்டது.]

543. அம்ப ரீடம் போர்வறையோ டாம்பி ராதம் பரியின்மறி
அம்பரீட னோரரசன் றிரியம் பகனு யிரங்கதிரோன்
உம்பர் விண்விண் ணவர்சுவர்க்க முயர்ச்சி மேலுவ் விடம்பார்ப்
பார்
வம்ப லரக்கி யர்புதியோர் வம்பன் சோர சுதன்றுட்டன்.

அம்பரீடம்—போர், வறையோடு, புளிமா, குதிரைக்குட்டி. [1-4: அம்ப்ரீஷோ ... யுத்தி ஹ்ராஷ்ட்ரகிஶோரயோ:; ஶ்ருத்ராதே — அ. ஸ. iv, 315, 316. 'கிஶோரோ ஹயஶாவ:' என்பது டீகை.]

அம்பரீடன் — ஓர் அரசன், சிவன், சூரியன். [1-3: அம்ப்ரீஷோ ந்ருபே ஸக்ரெளா ...; ... வஞ்வபாஸ்வதா—அ. ஸ. iv, 315, 316.]

உம்பர்—ஆகாசம்[1], தேவர்[2], சுவர்க்கம்[3], உயர்ச்சி[4], மேல்[5], உவ்விடம்[6], பார்ப்பார்[7]. [1, 6, 7: அக. 2, 5: திவா. xi, 42. 3: சூடா. v, 3. 4: திவா. v, 231.]

வம்பலர் — அயலோர், புதியோர். [1: திவா. ii, 61. 2: திவா. ii, 59.]

வம்பன்—சோரபுத்திரன், துட்டன். [1, 2: அக.]

544. உம்பல் குலஞ்சந் ததிதந்தி கிடாயெ ழுச்சி யுரனறுபேர்
நம்பல் விரும்பல் விசுவசித்தல் பம்பல் படர்ச்சி பொலிவெழுச்சி
கொம்பு தந்த மரக்கொம்பு விலங்கின் கொம்பூ துங்கொம்பு
சிம்பை பயற்றி னெற்றவரை தும்பை பொருத லோர்புதலே.

உம்பல்—குலம், சந்ததி, யானை, கிடாய், எழுச்சி, வலி. [1-4: பிங். x, 170. 5: பிங். vii, 429. 6: திவா. viii, 64.]

நம்பல்—விரும்பல், விசுவசித்தல். [1, 2: அக.]

பம்பல் — படர்ச்சி, பொலிவு, எழுச்சி. [1: சூடா. viii, 5. 2: திவா. viii, 161. 3: சூடா. ix, 38.]

கொம்பு — தந்தம், மரக்கொம்பு, விலங்கின் கொம்பு, ஊதுங்கொம்பு. [1: அக. 'யானைத்தந்தம்.' 2: நா. தீ. நி. 365. 3: நா. தீ. நி. 235. 4: பிங். vi, 167.]

சிம்பை—பயற்றின் நெற்று, அவரை. [1: ஶிம்பா — ஸ. அக. 2: நா. தீ. நி. 337.]

தும்பை—பொருதல், ஓர் புதல். [1: திவா. ix, 147. 2: திவா. iv, 223.]

545. மம்மர் மயக்கந் துன்பப்பேர் பொம்மல் சோறு மங்கலமாம்
செம்மல் பெருமை செருக்குமகன் சிறந்தோ னிறைவன் பழம்பூவாம்
விம்ம லழுத லிறுகுதற்பேர் வெம்மை விருப்ப முட்டணமாம்
கொம்மை யிளமை கைகுவித்துக் கொட்டல் வட்ட முலைதிரட்சி.

மம்மர்—மயக்கம், துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

பொம்மல் — சோறு, மங்கலம். [1, 2: பிங். x, 865. மங்கலம் – பொலிவு.]

செம்மல்—பெருமை, செருக்கு, மகன், சிறந்தோன், இறைவன், பழம்பூ. [1: திவா. viii, 20. 2: அக. 3, 5, 6: திவா. xi, 298. 4: பிங். x, 540.]

விம்மல்—அழுதல், இறுகுதல். [1: திவா. ix, 32. 2: அக.]

வெம்மை—விருப்பம், உட்டணம். [1, 2: சூடா. xi, ச, 2.]

கொம்மை—இளமை, கைகுவித்துக் கொட்டல், வட்டம், முலை, திரட்சி. [1: திவா. viii, 203. 2, 4: பிங். x, 407. 3: திவா. viii, 2. 5: திவா. viii, 5.]

546. அம்மணியி னொளிசுகம்போர் சிரிப்பழைப்புன் மத்தம்
அஞ்சமே ழிசையாதி யளவுபரப் பிரமம்
அம்மிடைச்சொல் விகுதிபுள கந்தீர்க்கஞ் செருக்கோ
டம்புகியோ கம்வக்ர வாக்கியங்கும் பிடுமாம்
கம்முடிநீர் சுகம்விண்மீ னிக்திரியம் வயலா
காயம்வெப்பங் கிங்கிணிவாச் சியங்கீதம் புவிசொற்
கம்முகில்கூ கியவிக்து நகர்படுக்கை யுறக்கங்
கண்டைகட்ட நம்கிருபை வார்த்தைபல கையுமே.

அம்—மணியின் ஒளி[1], சுகம்[2], போர்[3], சிரிப்பு[4], அழைப்பு[5], உன்மத்தம்[6], அன்னம்[7], ஏழிசையாதி அளவு[8], பரப்பிரமம்[9], அம் என்னும் இடைச்சொல்[10], விகுதி[11], புளகம்[12], தீர்க்கம்[13], செருக்கு[14], அம்பு[15], ஆஞ்ஞை[16], வக்கிர வாக்கியம்[17], கும்பிடு[18]. [1, 2, 4, 5, 9, 15: ஹம் க்ஷீபஸுகஸ்ரஹவயொ: ... ஊணிரொஹிஷி, வரஸ்ருஹாஊந்ணயொஷிஷ ... ஹாஸ்யயொ: — நா. ர. i, 80. 3, 7, 12, 14: ஹ: ... ஹம்ஸரண-

ரொஶோஞு ..., மஹெவு—நா. ரு. i, 79. 6: 8, 13, 16-18: கு௦ஶஹொ வகூவாகெ௯ஃதிகீஹெஃஜுஷிநியொமயொ:, ஸவுஷுரா நூரோநெ வ — நா. ரு. i, 21. 10: நன். 140. 11: நன். 244.]

கம் — தலை[1], நீர்[2], சுகம்[3], நட்சத்திரம்[4], இந்திரியம்[5], வயல்[6], ஆகாசம்[7], வெப்பம்[8], கிங்கிணி[9], வாச்சியம்[10], கீதம்[11], பூமி[12], சுவர்க்கம்[13], மேகம்[14], சூனியவிந்து[15], நகர்[16], படுக்கை[17], உறக்கம்[18], கண்டை[19], கட்டனம்[20], கிருபை[21], வார்த்தை[22], பலகை[23]. [1-3: க௦ ஶிரொ-ஜலஸுவெ கீலம் தெதூவ வ கஶவ௯யஃ — நா. ரு. i, 24. 4-7, 15, 16, 21, 23: வஹிஜூ ... வெ௯ாஶநக்ஷதூக்ஷதூவடு ணெ; கூவாஷ-ஒககயொஸ்ஷ-ஙூநூ௯ஙபிஜெஹ — நா. ரு. i, 26, 27. 8, 9, 14, 19, 20: ஒ௨வெ நிஷாவெ கிங்கிண௯ா௦ வணுாயா௦ வடூநெ வ வ: — நா. ரு. i, 29. 10, 12, 22: வ௦ வாஜ௯ ... வா ஹஙுவாரூ ... —நா. ரு. i, 29. 11: ம௦ கீதெ — நா. ரு. i, 27. 13: வ: ... ஷுஹெ — நா. ரு. i, 26. 17: 18:]

547. சம்முடிவு சுகஞ்சுபம்நீர் புகழொளிநூல் சுவர்க்கம்
சநகம்ஞா நம்த்யாநம் விமலம்நித்தஞ் சிரேய
சம்மறைவு சுழற்சிபுயற் காற்றரைப்பூண் களிப்புச்
சகோரம்நிவா ரணம்நட்டந் தேர்த்தடஞ்சூழ் வதுமாம்
தம்முனிவு வெள்ளைகறுப் பகலம்வைராக் கியம்வால்
தநந்தாங்யங் காட்சிகண்ஞா நம்த்யாநம் பரிசுத்
தம்மனைபா நம்புணர்ச்சி பயநிவா ரணம்நிச்
சயம்தாதுர் வாதம்வட மொலிகளத்ர மிடைச்சொல்.

சம்—முடிவு[1], சுகம்[2], சுபம்[3], நீர்[4], புகழ்[5], ஒளி[6], நூல்[7], சுவர்க்கம்[8], சனனம்[9], ஞானம்[10], தியானம்[11], விமலம்[12], நித்தம்[13], சிரேயசம்[14], மறைவு[15], சுழற்சி[16], புயற்காற்று[17], அரைப்பூண்[18], களிப்பு[19], சகோரம்[20], நிவாரணம்[21], நட்டம்[22], தேர்த்தடம்[23], சூழ்வது[24]. [1: ஷ௦ கீவெ ... கவஸாநயொ: — நா. ரு. i, 75. 2, 3, 5, 7, 8, 14, 15: கய ஶ௦ கீ-வெ ஶாஸூ ஶெ௯யஸி ஶஜெ; கீதெ ... ஷுஹெ வொொக்ஷ வ தூஙிஜுக:, ஶஶவ௯ய௦ வ ஷெளவ௯ாஜூ—நா. ரு. i, 73, 74. 4, 6, 9, 18: ஜ௦ கஙிஹஙுஷணெ ... தெஜஸ௯ஜ்ஙூநி ஜநூநி — நா. ரு. 27 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் காணும் 'ஜ௦ கடுெ ஹஙுஷணெ' என்னும் பாடம் அரை பூண் என இரண்டு பொருள்களைத் தருகிறது. 10, 11, 21, 23: ஷ௦ கீவெ ஷ௯தூநவமெ ஜூாநெ ய௯ாநெ நிவாரணெ — நா. ரு. i, 77. 12, 13: ஷ௦ ... தூஷ்ய௦ நிரூமெ நிதெ௯ — நா. ரு. i, 32. 16, 17, 19, 22:

ஸஶூபஷூ...; ... ஈரிணெ நஷெ ஸஜ்ஜா நிமெ ஜெ—நா. ர. i, 34, 35. 20: வ: ... வகொரெ—நா. ர. i. 30. 24:]

தம்—கோபம்[1], வெள்ளை[2], கறுப்பு[3], அகலம்[4], வைராக்கியம்[5], வால்[6], தனம்[7], தானியம்[8], காட்சி[9], கண்[10], ஞானம்[11], தியானம்[12], பரிசுத்தம்[13], மணி[14], பானம்[15], புணர்ச்சி[16], பய நிவாரணம்[17], நிச்சயம்[18], இரசவாதம்[19], வடம்[20], ஒலி[21], களத்திரம்[22], ஓர் இடைச்சொல்[23]. [1, 6, 16, 18, 19: தஶூ: வஃஸி ஸஂஹொமெ நிஶ்யெ கொவவஹூயொ:, யாதவாஷவியெள—நா. ர. i, 44. 2-4, 17: [யஂ]கீபெ ஹயநிவாரணெ, வாவுவிஜஹூ யவமெ ஶூமெ வுயமெவி வ—நா. ர. i, 46. 5, 9, 13, 15, 22: ஷஂ கீபெ வாமவெஷாமஹஷ தெஷவமொகமெ; ... ஶவெள — நா. ர. 42 (பம்பாய்). சென்னைப்பதிப்பில் 'வாஷ' என்பது பாடம். 7, 8, 11, 12, 14, 21: ய: ... யுமெள யூமெ ..., யஂ வெஶூநி யமெ யாமெ பஜெள — நா. ர. i, 49. 10: 20: 23: ஒரு சாரியை—நன். 244.]

548\. பம்மலைபொன் சுபலக்க நம்விண்மீ னிராசி
பங்குவிகற் பங்கலகம் சமைத்தல்விந்து கௌத்து
பம்முகில்விண் ணொளிவண்டு கணங்கஞ்சூல் கருத்துப்
பருவமதங் குடந்திலகம் பக்கஞ்சக் கிரப்பேர்
சம்வதாம் வசீகிருதஞ் சமாலோசக் தருக்கம்
சம்வர்த்தம் பிரளயமோர் முகில்வருடந் தான்றி
சம்வித்துக் கருமகிச் சயமொழுக்கம் ஞாநம்
சவைபெயர்போர் பேசுகைசங் கேதமுடம் படலே.

பம்—மலை[1], பொன்[2], சுபலக்கினம்[3], நட்சத்திரம்[4], இராசி[5], பங்கு[6], விகற்பம்[7], கலகம்[8], சமைத்தல்[9], விந்து[10], கௌத்துபம்[11], மேகம்[12], ஆகாசம்[13], ஒளி[14], வண்டு[15], கணம்[16], கனம்[17], சூல்[18], கருத்து[19], பருவம்[20], மதம்[21], குடம்[22], திலகம்[23], பக்கம்[24], சக்கிரம்[25]. [1-3, 11, 14, 16: வ: வஊ ... ஶெஶெ வுகாஶெ கௌஷூஹெ கூணெ, ஶஹம-மெயவஂ கீபெ ஹெஜி — நா. ர. i, 52. 4, 5, 12, 13, 15, 19, 23, 25: ஹ: ... ஹூமெ ஹாவெ ... ஜமெஷெ வஊ; ..., கீபெ த மமெ ரா-ஶெள தாராயாஂ வணவகஜுயொ:—நா. ர. i, 57, 58. 6: 7, 8, 10, 18, 20-22, 24: ப: கஷெ ... பிமெள விகமெ வ...ஜெ, ... கமெஹெ வகெஷ மஷெ வ வஷணி—நா. ர. i, 56. 9: 17:]

சம்வதநம்—வசிகிருதம், ஆலோசனை, தருக்கம். [1-3: ஸம்வநநம் து ஸம்வாதெ ஸாமொவெ வஸீகரணெ—ஈ. ஸ. iv, 201.]

சம்வர்த்தம் — பிரளயம், ஓர் மேகம், ஆண்டு, தான்றி. [1, 4: ஸம்வர்த்த: ப்ரளயெஒக்ஷஜெளள்—ஈ. ஸ. iii, 298. 2, 3: ஸம்வர்த்த:—ஸ. அக.]

சம்வித்து—கருமநிச்சயம்[1], ஒழுக்கம்[2], ஞானம்[3], சபை[4], பெயர்[5], போர்[6], பேசுகை[7], சங்கேதம்[8], உடம்படல்[9]. [1-3, 5-9: ஸம்ஹாஷணெ க்ரியாகாரெ ஸம்கெதெ நாம்நி ..., ஸம்விதாஜௌ ப்ரதிஜ்ஞாயாமாசார ஜ்ஞாநயொரபி—ஶா. கொ. 114. 4:]

549. அம்பணம்வா ழைத்தண்டோ டாமையளக் குங்கால்
அம்பட்டை முல்லைபங்கம் பாளைபுளி யாரை
கும்பந்தோ ளணிகரியின் மத்தகமோ ரிராசி
குடஞ்சிவதை குற்குலுக்கூட் டுவதுதொடுப் பதுமாம்
தம்பமசை வற்றுறல்நெல் லாதியின்றாள் யானைத்
தறிபணைக ளிலாமரந்தூண் கற்கங்கை தவப்பேர்
விம்பமடை யாளமிரு சுடரின்வட்டம் பிரதி
விம்பமோர் சிவாகமங்கொவ் வைக்கனிசொ ரூபம்.

அம்பணம்—வாழைத் தண்டு, ஆமை, மரக்கால். [1, 3: பிங். x, 39, இங்கும் அக. நி. டிலும் 'வாழை' என்ற பொருளே காணப்படுகிறது. 2: சூடா. xi, ர, 18.]

அம்பட்டை — முல்லை, பங்கம்பாளை, புளியாரை. [1-3: அம்பஷ்டா ஸ்ரூதிகொணஸ்ராம் வாராஹீக்ராந்திகொயொரபி—ஈ. ஸ. iii, 163.]

கும்பம்—தோளணி[1], யானையின் மத்தகம்[2], ஓர் இராசி[3], குடம்[4], சிவதை[5], குற்குலு[6], கூட்டுவது[7], தொடுப்பது[8]. [1,8: கும்பௌ ஹொ ஷொடூ ஷெணெ ஜஶ்ஜௌளௌ—ஈ. ஸ. ii, 297. 2-6: கும்ப: ஸ்ராஸு... வடு, ராஸிஹெதெ த்ரிவாஜெ வ கும்பம் த்ரிவ்ரதி கும்பகுமௌ — வி. ப்ர. ஹ, 19. 7: கும்ப:—ஸ. அக.]

தம்பம்—அசைவற்றுறல்[1], நெல்லாதியின் தாள்[2], யானைத்தறி[3], பணைகளில்லாத மரம்[4], தூண்[5], கற்கம்[6], வஞ்சனை[7]. [1, 5: ஸ்தம்ப: ஸ்தூணாஜாட்யயொ: — ஈ. ஸ. ii, 307. 2-4: ஸ்தம்ப குலாநகுண்டயொ:, வீருஹ்ராதீநாம் ப்ரகாண்டெ வ—ஈ. ஸ. ii, 301. 6, 7: தம்ப: கல்கெ கைதவெ வ—ஈ. ஸ. ii, 305.]

விம்பம்—அடையாளம், சூரிய சந்திர மண்டலம், பிரதிபிம்பம், ஓர் சிவாகமம், கொவ்வைக்கனி, சொரூபம். [1: 2, 3, 5: ஃஹுமெ வூதி- ஃமெ வ ஃஂ ஸூஃதி காஷமெ — ஶா. கொ. 208. 4, 6: அக.]

550. அம்பரம்விண் ணிதழாடை சுகந்திமன்றம் பாவம்
அம்பிகைதா யுமையத்தை திருதராட் டிரன்றாய்
சம்பரமீன் குட்டேற்று நெடுமயிர்மான் வித்தஞ்
சலிலமற் புதஞ்சிம்பு ளோர்பௌத்த விரதம்
அம்பலஞ்சித் திரகூடம் வெளிசவையு மாகும்
அம்பல்சில்லோ ரறிந்துபுறங் கூறல்பழி மொழிப்பேர்
சம்பவங்கா ரணம்பெறுகை யாதேயங் களுக்கா
தாரங்க ளின்மிக்குள் ள துசககம் நாற்பேர்.

அம்பரம்—ஆகாசம், உதடு, ஆடை, சுகந்த திரவியம், அம்பலம், பாவம். [1, 3, 4: அஂரஂ வெூாஃவஸுயொ:; ... ஸுரஹிஜவெூ— அ. ஸ. iii, 510, 511. 2, 6: அ. ஸ. நிர்ணய ஸாகரப்பதிப்பில் ‘ஸுரஹி- ஜவெூ’ என்பதனை யடுத்து ‘ஜஉஷஉகவாவயொ:’ என்னும் அதிக பாடம் காட்டப்பட்டுளது. 5:]

அம்பிகை—தாய், உமை, அத்தை, திருதராட்டிரன் தாய். [1, 2, 4: அஃகா வாஹுவாணுஜநநெூாவி ஃதஸி — வி. வூ. க, 153. 3: அஃகா ஃதஜாநீ—வெ. 247, 3.]

சம்பரம்—மீன்[1], திமிலும் நெடுமயிருமுடைய மான்[2], பொருள்[3], நீர்[4], மேகம்[5], சிம்புள்[6], ஓர் பௌத்த விரதம்[7]. [1-4, 7: ஶஂரஂ ஸலிலெ விதெ பௌஃவூதவிஶெஷயொ:; ஶஂரொ ... ஹரிணஃஷு ... அநெ — வி. வூ. ர. 102, 103. 5: ஶஂரொ ... ஃவெயொ: — நா. ஸ. ii, 201. 6: அக.]

அம்பலம்—சித்திரகூடம், வெளி, சபை. [1: திவா. v, 166. ‘தெற் றியம் பலந்தா னென்றே சித்திர கூட நாமம்’ என்பது சூடா. v, 49. அக ராதிகளில் தெற்றியும் அம்பலமும் சித்திரகூடப்பெயர்களாகக் காட்டப் பட்டன. 2: அக. 3: திவா. v, 167.]

அம்பல்—சில்லோர் அறிந்து புறங்கூறல், பழிமொழி. [1, 2: பிங். x, 41.]

சம்பவம்—காரணம், பெறுகை, ஆதேயங்களுக்கு ஆதாரங்களின் மிக்குள்ளது, சனனம். [1, 3, 4: ஸஂஹவ: காரணெ ஜநௌ; ஆயெய- ஸூாயாராதிரிக்ஃதெ வ—அ. ஸ. iii, 707, 708. 2:]

551. கம்பளம்நீ ருத்தரியம் இடங்கம் பளிகோக்
கழுத்தினணர் பூணூற்போ லிடுந்தாரோர் நாகம்
கும்பிசிறு குமிழ்யானை தொண்டிகொட்டைப் பாசி
குடாவயிறுண் முதலைபா திரைநிரையஞ் சேறும்
கம்புமரக் கழிசங்கு நத்தையோர் தவசம்
கைவளைகச் சோலஞ்செந் தினைகழுத்துக் கைம்மா
சம்புநா வற்றருவோர் தீவயன்மால் சிவனோர்
தடிநிசிநன் பத்தியகத் தியமுளகா வியமே.

கம்பளம்—நீர்[1], உத்தரியம்[2], புழு[3], கம்பளி[4], பசுக்கழுத்தின் அலைதாடி[5], பூணூல்போலிடும் மாலை[6], ஓர் நாகம்[7]. [1-3, 5-7: கம்ப³ல: க்ரு-மிஸாஸ்நயோ:, நாகராஜே ஸாஸ்நாவாரே ப்ராவாரே ச கம்ப³லம் ஜலே—சு. வ. iii, 626. 4: கம்ப³லீ—ஸ. அக.]

கும்பி—சிறுகுமிழ்[1], யானை[2], கலப்பைக் கிழங்கு[3], கொட்டைப் பாசி[4], குடா[5], வயிறு[6], ஆண் முதலை[7], பாதிரை[8], நிரயம்[9], சேறு[10]. [1, 4, 5, 8: கும்பீ⁴ர்வாயாம் பாடலாயாம் வாரிவர்ண்யாம் ச கட்ப²லே—சு. வ. ii, 302. 2: கும்பி⁴நோ கஜா:—நா. ரு. ii, 264. 3: 6: நா. தீ. நி. 580. 7: கும்பீ⁴ந—ஸ. அக. 9: கும்பீ⁴பாக:— ஸ. அக. திவா. v, 13. 10: பிங். x, 365.]

கம்பு—மரக்கழி[1], சங்கு[2], நத்தை[3], ஓர் தானியம்[4], கைவளை[5], ஏலப்பட்டை[6], செந்தினை[7], கழுத்து[8], யானை[9]. [1: அக. 2, 3, 5, 6, 8, 9: கம்பு³ர்வலயஶம்பூ³கயோ:; கஜே ஶம்ப³ுகே ... க்ரீவாயாம் நலிகே ஃபலி ச— சு. வ. ii, 298, 299. 4: அக. 7: பிங். ix, 318.]

சம்பு—நாவல்மரம்[1], ஓர் தீவு[2], பிரமன்[3], திருமால்[4], சிவன்[5], ஓர் நதி[6], அருகன்[7], பத்தியகத்தியமுள்ள காவியம்[8]. [1, 2, 6: ஜம்பூ³ர்த்³ருமே நதீ³-தத்³வீபேஷு த்³வீபவ்ருக்ஷவிஶேஷயோ:—சு. வ. ii, 299. 3-5: ஶம்பு⁴ர்ப்³ரஹ்மா-த்ர்யக்ஷஹரிவிஶேஷே — நா. ரு. ii, 262. 7: ஶம்பு⁴: ... ஸர்வஜ்ஞோ ஜினோத்தம: — சு. வ. ii, 307. 8: சம்பூ: —ஸ. அக.]

552. கும்பசன் விற்றெழிற் குருவ கத்தியன்
அம்பரோ ருபரச மோரு ரவ்விடம்
கம்பல மென்பமேற் கட்டி கம்பளி
அம்புநீர் வெட்டிவேர் பாண மாகுமே.

கும்பசன்—துரோணன், அகத்தியன். [1, 2: கும்பஜ:—ஸ. அக. கும்பயோநிர்மஹாதேஜா: ஸஹாசார்யஸ்ய ராகவ: — வி. ரா. ந, 191.]

அம்பர்—ஓர் உபாசம், ஓர் ஊர், அவ்விடம். [1-3: அக.]

கம்பலம் — மேற்கட்டி, கம்பளி. [1: அக. 2: கம்பல — ஸ. அக.]

அம்பு—நீர், வெட்டிவேர், பாணம். [1: அம்பு—அ. கொ. I, x, 4. 2: அம்பு—யநகநாமீயநிவண்டு:, i, 47. 3: திவா. vii, 8.]

553. தும்புபூட் டிடுகயி றெடுசி லும்பல்நார்
அம்புசந் தாமரை நீர்க்க டம்புமாம்
கிம்புரி யோர்முடி யுறுப்புக் கட்டும்பூண்
செம்புலம் பாலைசேர் நிலஞ்செ ருக்களம்.

தும்பு — பூட்டுங் கயிறு, சிலும்பல், நார். [1, 3: அக. 2: ‘சிம்பு’. சூடா. xi, ம, 3.]

அம்புசம் — தாமரை, நீர்க்கடம்பு. [1, 2: அம்புஜோ நிவமெ வாஂவி கமலெ சா நவாஂஸக்ல—மெ. ஜ, 20.]

கிம்புரி—ஓர் முடியுறுப்பு, கட்டும் பூண். [1, 2: பிங். x, 339.]

செம்புலம்—பாலைசேர் நிலம், போர்க்களம். [1, 2: பிங். x, 539.]

554. அம்பாலி கைபாண்டு வின்று யியக்கியுமாம்
ஐம்பால்பெண் கூந்த லாண்பால் முதலியன
கம்பீர முள்ளக் களிப்புடனு ழப்பெயராம்
சம்பீர மென்பது கடாரை யிருமிச்சை.

அம்பாலிகை—பாண்டுவின் தாய், தருமதேவதை. [1: அம்பாலிகா —ஸ. அக. 2: அக.]

ஐம்பால்—பெண் கூந்தல், ஆண்பால் முதலிய ஐந்து பால்கள். [1: திவா. ii, 212. 2: நன். 339.]

கம்பீரம்—செருக்கு, ஆழம். [1: அக. 2: கம்பீர—அ. கொ. I, x, 15.]

சம்பீரம் — கடாரை, எலுமிச்சை. [1: ஜம்பீர: — அ. கொ. II, iv, 79. 2: ஜம்பீர:—அ. கொ. II, iv, 24.]

555. சம்பாளஞ் சேறு நீர்ப்பாசி யுஞ்சாற்றும்
சம்பூகம் நத்தை யிபமத் தகத்தின்கீழ்
சம்போகம் தூழ்க்கை புணர்ச்சி யநுபவமாம்
கம்போசஞ் சங்கோர் தேயங் கயப்பேதம்.

சம்பாளம்—சேறு, நீர்ப்பாசி. [1, 2: 𑌜𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇 𑌶𑍈𑌵-𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—𑌶. 𑌸. iii, 644.]

சம்பூகம்—நத்தை, யானைமத்தகத்தின் கீழ். [1, 2: 𑌶𑌮𑍍𑌬𑍂𑌕𑍋 𑌗𑌜𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 ..., 𑌜𑌲𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌶𑌮𑍍𑌬𑍂𑌕𑌃—𑌵𑌿. 𑌪𑍍𑌰. (𑌦𑍇). க, 96.]

சம்போகம்—துதிக்கை, புணர்ச்சி, அனுபவம். [1-3: 𑌸𑌂𑌭𑍋-𑌗𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—𑌶. 𑌸. iii, 122.]

கம்போசம்—சங்கு, ஓர் தேசம், யானைவகை. [1-3: 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑍋 𑌨𑍀𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍇, 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚—𑌶. 𑌸. iii, 132.]

556. அம்ம வுரையசைச் சொல்கே ளெனலுமாம்
சிம்மந் தகர மரங்கோணல் மெல்லெனல்
கம்மிய ரோர்தொழிற் செய்வோர்கண் ணளர்பேர்
அம்மிலம் புளிப்புப் புளிபுளி வஞ்சியே.

அம்ம — உரையசைச்சொல், கேள் எனல். [1: நன். 438. 2: தொல். சொல். 276.]

சிம்மம்—தகரமரம், கோணல், மெல்லெனல். [1-3: 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌚 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌗𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑍇—𑌶. 𑌸. ii, 317.]

கம்மியர் — ஓர் தொழில் செய்வோர், கண்ணளர். [1: திவா. ii, 58. 2: திவா. ii, 41.]

அம்மிலம்—புளிப்பு, புளி, புளிவஞ்சி. [1, 3: 𑌅𑌮𑍍𑌲𑍋 𑌰𑌸𑍇𑌽𑌮𑍍𑌲𑌵𑍇-𑌤𑌸𑍇—𑌶. 𑌸. ii, 463. 2: 𑌅𑌮𑍍𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁—𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿𑌘𑌣𑍍𑌟𑍁𑌃, 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃, 20, 60.]

557. சம்மூர்ச் சநந்தான் மயக்க மளாவல்
உம்மை கழிபிறப் பும்மென் னிடைச்சொல்
செம்மை பெருமை செவ்வை சிவப்பாம்
மைம்மை மலடி மலட்டெரு மைப்பெயர்.

சம்மூர்ச்சநம்—மயக்கம், அளாவல். [1, 2: ஸம்மூர்ச்ச்நமபிவ்யா-ப்தௌ மோஹே—சு. ஸ. iv, 198.]

உம்மை—கழிபிறப்பு, உம்மெனிடைச்சொல். [1: திவா. viii, 195. 2: நன். 425.]

செம்மை—பெருமை, செவ்வை, சிவப்பு. [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 32. 3: திவா. viii, 48.]

மைம்மை—மலடி, மலட்டெருமை. [1: திவா. ii, 117. 2: திவா. iii, 23.]

558. பூமகள் பூமின் செய்யாள் பூமிபூ தலமி டப்பேர்
வாமநங் குறளோர் திக்கின் மதக்கய மோர்பு ராணம்
ஆமநா யங்கு லம்வே தாகமஞ் சம்ப்ர தாயம்
ஏமபுட் பம்ம சோகு சம்பகஞ் செம்ப ரத்தம்.

பூமகள்—பூமிதேவி, இலக்குமி. [1: அக. 2: திவா. i, 18.]

பூமி—பூதலம், இடம். [1: ஹ்ஃபூமி:—சு. கோ. II, i, 2. 2: ஹ்ஃபூமி: —ஸ. அக.]

வாமநம் — குறள், தென்றிசை யானை, ஓர் புராணம். [1, 2: வாமநோ திஃமுஜெ ...; வஶ்வே—சு. ஸ. iii, 404, 405. 3: வாமந (-புராணம்) —ஸ. அக.]

ஆமநாயம்—குலம், வேதாகமம், சம்பிரதாயம். [1, 2: ஆம்நாய: குலெ ஆமமெ—சு. ஸ. iii, 473. 3: ஆம்நாய: ஸம்ப்ரதாய: — சு. கோ. III, ii, 7. 'வெ மாயாயவாஷ்பாமதஸ்ய ஸம்வஹெமஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

ஏமபுட்பம்—அசோகு, சம்பகம், செம்பரத்தம். [1-3: ஹெமபு-ஷ்பம் தூ வஷ்கெ; சுஶோகஜ்ஜவா-வுஷ்டேஷு—சு. ஸ. iv, 212, 213.]

559. சாமமோ ருபாயம் யாம மின்சொற்சா மளமோர் வேதம்
சேமமங் களம்ப டைத்த பொருள்காத்தல் சிவக திப்பேர்
சோமம்நீர் கருப்பூ ரம்மோர் கொடியதன் சாறுஞ் சொல்ப
தோமமே திரள்ப டைப்பேர் தோமர மெறிவேல் கைவேல்.

சாமம்—ஓர் உபாயம், யாமம், இன்சொல், சாமளம், ஓர் வேதம். [1: ஸாமோபாயெ ஹெமஃவிதாவியாவசாஷ்யயோ — சு. கோ.

II, viii, 20. 2: திவா. i, 113. 'யாமே:' 3: ஸாம ஸாந்த்வ — சு. கொ. II, viii, 21. 4: ஶ்யாம:—சு. கொ. I, v, 14. 5: ஸாமநீ — ஸ. அக.]

சேமம்—மங்களம், படைத்த பொருள் காத்தல், சிவகதி. [1-3: க்ஷேமஸ்த்ரீ மங்கலே, லப்தரக்ஷணே மோக்ஷ ச—சு. ஸ. ii, 312.]

சோமம் — நீர், கர்ப்பூரம், ஓர் கொடி, அதன் சாறு. [1-4: ஸோமஸ்த்வோஷதிராஜ ...; ... கநஸாரே ..., ... ஸலிலே — சு. ஸ. ii, 333, 334.]

தோமம்—திரள், படை. [1: ஸ்தோம:—வெ. 186, 2. 2: அக.]

தோமரம் — எறிவேல், கைவேல். [1: தோமர: — சு. கொ. II, viii, 93. 2: அக.]

560. காமர மடுப்புக் கீத மத்தநாள் காத்தண் டென்ப
காமலஞ் செவிம லர்ப்பூண் நீரிலா நிலங்கா மாலை
கோமள மிருது நீராம் சாமளங் கறுப்புப் பச்சை
ஊமனூ மையன்கூ கைப்பேர் ஓமியோ மத்தீ நெய்யே.

காமரம்—அடுப்பு, இசைப்பாட்டு, அத்த நட்சத்திரம், காவுதடி. [1: திவா. v, 175. 2: திவா. x, 133. 3: திவா. i, 89. 4: அக.]

காமலம்—செவிமலர்ப்பூண், நீரிலா நிலம், காமாலை. [1-3: காமல: காமிரோகயோ:; மருதேசே வஸந்தே ச—சு. ஸ. iii, 627, 628.]

கோமளம்—மிருது, நீர். [1, 2: கோமலம் ம்ருதுநி தோயே— சு. ஸ. iii, 636.]

சாமளம்—கறுப்பு, பச்சை. [1: ஶ்யாமல:—சு. கொ. I, v, 14. 2: திவா. viii, 52.]

ஊமன்—ஊமையன், கூகை. [1: அக. 2: சூடா. iii, 58.]

ஓமி—ஓமத்தீ, நெய். [1, 2: ஹோமி: ஸர்பிஷி வஹ்நௌ ச — சு. ஸ. ii, 335.]

561. காமன்மன் மதனிச் சிப்போன் காமுகன் சதுரன் றூர்த்தன்
பாமன்சூ ரியன்கு ரோதன் பாமரன் கயவன் மூடன்
வீமனோர் பாண்ட வன்மா னிடமேந்தி விதற்பர் கோமான்
கோமுக மேளப் பாண்ட மிலேபகங் குடிலா காரம்.

காமன் — மன்மதன், இச்சிப்போன். [1: காமः — அ. கோ. I, i, 26. 2: தொடர்மொழிகளில் இப்பொருளில் வரும் — ஸ. அக. ஸத்யகாமः.]

காமுகன்—நாகரிகன், தூர்த்தன். [1: அக. 2: காமுகः— வெ. 203, 69.]

பாமன் — சூரியன், கோபமுள்ளான். [1, 2: ஹாமः கோயெ ரவௌ—மே. ம, 21.]

பாமரன்—கயவன், மூடன். [1, 2: வாமரோ நீவமூர்வயோः —அ. ஸ. iii, 569.]

வீமன் — ஓர் பாண்டவன், சிவன், விதர்ப்பர் அரசன். [1, 2: வீமோ ... வாகோடிரே ஹரே — அ. ஸ. ii, 323. 3: நளவெண்பா, சுயம்வர. 71.]

கோமுகம்—வாத்திய பாண்டம், இலேபனம், குடில வடிவம். [1-3: மோமுவம் வாக்யஹாண்டு ஸ்ராஜேவநெ குடியௌகஸி—அ. ஸ. iii, 102.]

562. காமுகை காம முள்ளாள் கயப்பிடி குருக்கத் திப்பேர்
மாமுநி கும்ப யோநி சிநவரன் கொத்த மல்லி
சீமையே பிடரி சாதி கேத்திரந் தேச மெல்லை
தேமிடந் திசைதித் திப்புத் தேயந்தேன் மணங்கள் ளென்ப.

காமுகை — காமமுள்ளாள், பெண்யானை, குருக்கத்தி. [1: ஜஹாவதீ காமுகா — அ. கோ. II, vi, 9. 2: 3: காமுகः ... அதிமுக்தகெ—வி. வ. க, 68.]

மாமுநி — அகத்தியன், அருகன், கொத்தமல்லி. [1, 3: மஹாமுநிः; அமஸ்திகுஸ்துமெவாணோः—அ. ஸ. iv, 186, 187. 2: சூடா. i, 3.]

சீமை — பிடரி, உயர்வானது, வயல், தேசம், எல்லை. [1, 2: வீமநு—ஸ. அக. 3, 5: க்ஷேத்ரே ... க்ஷேத்ரே வக்ஷஸோமே—ஶா. கோ. 419. 4: அக.]

தேம்—இடம்[1], திசை[2], தித்திப்பு[3], தேசம்[4], தேன்[5], மணம்[6], கள்[7]. [1, 2, 5: சூடா. xi, ம, 7. 3, 4, 6: பிங். x, 649. 7: சூடா. vi, 30.]

563. சாமாதா சூர்யா வர்த்தம் வல்லவன் மகடன் கேள்வன்
கோமானிந் திரனு தித்தன் பசுவுள்ளோன் குரவன் வேந்தன்
சீமூதஞ் சைல மேகம் பிடிப்பீர்க்குத் தேவ தாளி
ஆமோத முவகை தூரங் கமழ்பரி மளமு மாமே.

சாமாதா — சூரியாவர்த்தம், வல்லவன், மகள் கணவன். [1-3: ஜாமாதா ஜாமித்ர:வதெள; ஸூர்யாவர்த்தவ்ருக்ஷெ ச — சு. ஸ. iii, 253, 254.]

கோமான்—இந்திரன், சூரியன், பசுவுள்ளோன், குரவன், அரசன். [1: மொ + வதி: — ஸ. அக. 'மொ,' வானின் பசுத்திரள். 2: 'மொ,' சூரியன்—ஸ. அக. 3: மொமாநு—சு. கொ. II, ix, 58. 4, 5: அக.]

சீமூதம்—மலை, மேகம், பிடிப்பீர்க்கு, தேவதாளி. [1, 2: ஜீமூதெள செவவாநுதெள — சு. கொ. III, iii, 58. 3: ஜீமூத: — ஸ. அக. 4: ஜீமூத:—சு. கொ. II, iv, 69.]

ஆமோதம் — உவகை, தூரங்கமழ் பரிமளம். [1: ஆமொட: — சு. கொ. I, iv, 24. 2: ஆமொட: ஸொதிநிர்ஹாரீ — சு. கொ. I, v, 10.]

564. தூம கேதுக் கனலோன்வா லுள்ள சுக்கை யெரிகொள்ளி
வாம னன்மா யவன்குறளன் மாமை யழகு நிறம்வடிவம்
காம மநுச்சை தன்னிட்டங் காத லுடம்பா டிந்திரியம்
நேமஞ் சுற்று மதில்பள்ளம் நேரஞ் சூது முறிவவதி.

தூமகேது—அக்கினி, வால்நட்சத்திரம், விண்வீழ்கொள்ளி. [1-3: யூமகெது: ஸுதெ வஹ்நாவுத்பாதக்ரஹமெடயொ: — வி. ஞா. த, 203.]

வாமனன்—திருமால், குறளன். [1, 2: வாமநொ ... சுவ்ருதெ; விஷ்ணு—சு. ஸ. iii, 404, 405.]

மாமை—அழகு, நிறம், வடிவம். [1: திவா. viii, 59. 2: திவா. viii, 55. 3: பு. வெ. 11, பெண். 6.]

காமம்—அனுஞ்ஞை, தன்னிட்டம், காதல், உடம்பாடு, விந்து. [1-5: காமம் வாஸநாநுமதிரெதஸொ:, காம: ஸ்மர ... காமெப்ஷா —சு. ஸ. ii, 311.]

நேமம்—சுற்றுமதில், பள்ளம், நேரம், சூது, முறிவு, அவதி. [1-6: நெமஸ்த்வ்ரு ப்ராகாரகர்தயோ:, சுவயெள கெதவெ காலெ — சு. ஸ. ii, 320.]

565. வாம மிடப்பா லிதமலது வனப்பு முலேயோ ருட்சமயம்
சோம வற்க மென்பபெருங் குமிழ்வெண் கருங்கா லியுஞ்சொல்ப
யாமை யுவதி நன்னுறி யிரவு ஞாழல் கருஞ்சிவதை
ஆமி டைச்சொல் லோர்விகுதி யசைச்சொல் ஞாந நிச்சயமே.

வாமம் — இடப்பக்கம், இதமல்லது, அழகு, முலே, உட்சமய மாறனுள் ஒன்று. [1-4: வாமः ... ஸவெ்ய வயொயமெ; ... ப்ரதிகூ-லெ வாமெள—சு. ஸ. ii, 328, 329. 5: பிங். iii, 96.]

சோமவற்கம்—பெருங்குமிழ், வெண்கருங்காலி. [1, 2: ஸோம-வல்கஸ்து யவமவதிமெ கட்பலெசவி வ—மெ. க, 222.]

யாமை — யுவதி, நன்னுறி, இரவு, ஞாழல், கருஞ்சிவதை. [1: ஸ்ர்யாமா—ஸ. அக. ஸ்ர்யாமா ...; சுவ்ரஸங்-தாஜுமாயாஸ் — வி. வ்ர. ம, 10, 11. 2-5: ஸ்ர்யாமா ஸொமவல்தாமிஸொ:, ஸாரிவா ... த்ரிவ்ருத்க்ரு-ஷ்ணாப்ரியங்குஷு—சு. ஸ. ii, 331.]

ஆம்—ஓர் இடைச்சொல், ஓர் விகுதி, ஓர் அசைச்சொல், ஞானம், நிச்சயம். [1: சாரியை—நன். 244, உரை. 2: நன். 140. 3: நன். 441. 4, 5: 'ஆம் ஜ்ஞாநவிநிஸ்சயெ' ஜதி வொபாமிகः என்பது சு. கொ. III, iv, 16, வியாக்கியாசுதை.]

566. ஐம வதிவெள் வசம்புமைவிண் ணதிகுங் குட்ட மரிதகியாம்
கௌம மென்றூ சட்டாலே வெண்பட் டுக்கா சானநெல்
பௌம னரகா சுரன்செவ்வாய் சௌமி யஞ்சோ பநஞ்சாந்தம்
சௌமி யன்சோ மனேத்தெய்வ மாகக் கொண்டோன் புதன்சாந்தன்.

ஐமவதி—வெள்வசம்பு, உமை, ஆகாசகங்கை, குகநீறு, கடுக்காய். [1, 2, 4, 5: ஹைமவதர்யாமகூஸ்ரீரெ்யா: ஸ்வேதவவொமயொ:— வி. வ்ர. த, 219. 3: ஹைமவதீ — ஸ. அக. மஜா ... ஹைமவதீ—வெ. 271, 21.]

கௌமம் — மெல்லிய ஆடை, அட்டாலே, வெண்பட்டு, மணக் கத்தை நெல். [1-4: க்ஷௌமம் ஸ்ர்யாடதவீவஸ்த்ரெ உகுகூங்வெட்டாம-கெவவி வ—சு. ஸ. ii, 313.]

பௌமன் — நரகாசுரன், செவ்வாய். [1, 2: ஹௌமோऽங்காரகே நரகாஸுரே—ஸ. வ. ii, 324.]

சௌமியம் — அழகு, சாந்தம். [1, 2: ஸௌம்ய: ... ஸுந்தரே ஸோமதைவதே—ஸ. வ. ii, 379.]

சௌமியன் — சோமனைத் தெய்வமாகக் கொண்டோன், புதன், சாந்தன். [1-3: ஸௌம்ய: ஸோமாத்மஜேऽந்தரே ... ஸோமதைவதே —ஸ. வ. ii, 379.]

567. சாமா னியமே பொதுவான தொப்பா னதுசா தியுமாகும்
ஸ்ரீமா னழகுந் திருவுமுளோன் திருமா லருகன் மஞ்சாடி
தீமா னறிஞன் றேவகுரு ஏமாங் கன்வே தியன்கருடன்
கோமே தகம்பத் திரகந் தக் கோலம் பீத மணியென்ப.

சாமானியம்—பொதுவானது, ஒப்பானது, சாதி. [1: ஸாமான்யம் து ஸாமாந்யே—ஸ. கொ. III, i, 82. 2: ஸாமாந்யே—ஸ. அக. 3: ஜாதிஸ்தம் து ஸாமாந்யே—ஸ. கொ. I, iv, 31.]

ஸ்ரீமான்—அழகுஞ் செல்வமு முள்ளோன், திருமால், அருகன், மஞ்சாடி. [1, 4: ஸ்ரீமாந்ஸுந்தரே திலகவ்ருக்ஷவே புருஷோத்தமே —ஸ. வ. ii, 198. இங்கு அழகுள்ளோன், திருவுள்ளோன் என்னும் இரண்டு வேறு பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டது. லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மண: ஸ்ரீல: ஸ்ரீமாந் என்னும் ஸ. கொ. III, i, 14 திருவுள்ளோன் என்னும் ஒரு பொருளையே தந்தது. 2: ஸ்ரீமாந்—ஸ. அக. 3: சூடா. i, 4.]

தீமான்—அறிஞன், வியாழன். [1, 2: தீமாந் வாசஸ்பதௌ தீரே —வி. வ. த, 144.]

ஏமாங்கன் — பிரமன், கருடன். [1, 2, ஹேமாங்கோ ப்ரஹ்மணி தார்க்ஷ்யே—வி. வ. ம, 48.]

கோமேதகம்—பத்திரகம், தக்கோலம், பீதமணி. [1-3: கோமேதகம் பீதரத்நே காகோலே பத்ரகேऽபி ச—ஸ. வ. iv, 10.]

568. தாமமோர் முடியுறுப்புக் காந்திபிர பாவஞ்
சௌரியம்பட் டணங்கொன்றை கயிறுதும்பு பூப்பூந்
தாமமணி வடங்கிரணஞ் சுகம்வீடு சகநஞ்
சீராமிட மெனப்பதினே ழபிதானஞ் சாற்றும்

சோமன்மகே சன்றநத ஞேர்வசுவோர் வள்ளல்
சுதாகரன்மா ருதன்பிதிர்தே வதையுடையா டைப்பேர்
வாமனரு கன்புத்த னுருத்திரன்மன் மதனும்
மாமருந்து வெள்ளுள்ளி யதிவிடையஞ் சுக்கே.

தாமம்—ஓர் முடியுறுப்பு[1], காந்தி[2], பிரபாவம்[3], சௌரியம்[4], பட்டணம்[5], கொன்றை[6], கயிறு[7], தும்பு[8], பூ[9], பூமாலை[10], மணிவடம்[11], கிரணம்[12], சுகம்[13], வீடு[14], பிறப்பு[15], சரீரம்[16], இடம்[17]. [1: தாம முகுடம் பதுமங் கோடகங், கிம்புரி முடியுறுப் பைந்தெனக் கிளப்பர் — திவா. vii, 82. 2, 3, 14, 16: ஶ்ருஹதெஹதிவிட்ஹாவா யாமாநி — சு. கொ. III, iii, 123. 4: யாமநு — ஸ. அக. 5, 6, 9-11: பிங். x, 596. 7, 8: தாமநு — சு. கொ. II, ix, 73. 12, 15, 17: யாம ... ரஸ்மௌ ஷாமெ ஜந்ம ... — வி. வ்ரு. ந, 121. 13: அக.]

சோமன்—சிவன்[1], குபேரன்[2], ஓர் வசு[3], ஓர் வள்ளல்[4], சந்திரன்[5], வாயு[6], பிதிர்தேவதை[7], உடுக்கும் ஆடை[8]. [1: நமஃ: ஸோமாய — தைத்திரீயஸம்ஹிதா, IV, v, 8, 1. 2, 3, 5, 7: ஸோமஃ: கு‌பேரெ விதுஜெவதாயாம் வஸுவ்ருஹெஷெ வ ஸுயாகரெ வ — வி. வ்ரு. 3, 25. 4: சூடா. xi, ம, 8. 6: ஸோமஷேத்ர ...; ... ஸமீரெ — சு. ஸ. ii, 333, 334. 8. அக.]

வாமன்—அருகன், புத்தன், உருத்திரன், மன்மதன். [1: சூடா. i, 1. 2: திவா. i, 12. 3, 4: வாமஃ: காமெ ...; உமாநாயெ — சு. ஸ. ii, 328, 329.]

மாமருந்து—வெள்ளுள்ளி, அதிவிடயம், சுக்கு. [1: கயம் மஹௌஷயம் ஶுநஃநஃ — சு. கொ. II, iv, 148. 2: அதிவிஷாவவிஷாருணா; ஶ்ருங்கீ மஹௌஷயஃ — சு. கொ. II, iv, 99, 100. 3: கயம் ருணீ மஹௌஷயஃ — சு. கொ. II, ix, 38.]

569\. தாமரசம் தாமரைதாம் பிரம்பொன்னு மாகும்
சாமுத்ராஞ் சரீரவிலக் கணமிலவ ணுதி
நேமிகிணற் றுறையுருளின் விளிம்புசுவ ரடிமுந்
நீர்வட்ட மானதுசக் கிராயுதமு கிகழ்த்தும்
வாமிகழு தைப்பெட்டை பெண்குதிரை வாம
மதத்தினன்பெண் ணரியோடொட் டகப்பிடியும் வகுப்ப
ஆமிசமுன் கைக்கூலி சம்போகஞ் சுந்த
ராகார ரூபாதி யநுபவப தார்த்தம்.

தாமரசம் — தாமரை, தாம்பிரம், பொன். [1-3: தாமரஸம் த- வஜ்ஜெ, தாம்ரகாஞ்சநயோ:— சு. ஸ. iv, 328.]

சாமுத்ரம் — சீரவிலக்கணம், இலவண முதலியன. [1, 2: ஸாமுத்ரம் லவணாந்தரெ, லக்ஷணெ வ ஶரீரஸ்ய— சு. ஸ. iii, 611.]

நேமி—கிணற்றுறை, உருளின் விளிம்பு, சுவரடி, கடல், வட்டமானது, சக்கிராயுதம். [1, 2: நெமி: கூபவத்ரகா ப்ரதி: — சு. ஸ. ii, 320. 3: ஸித்திமூலெ ... நெமி:—வெ. 221, 42. 4: திவா. v, 41. 5: திவா. viii, 2. 6: திவா. vii, 4.]

வாமி—பெண் கழுதை, பெண் குதிரை, வாம மதத்தினன், பெண் நரி, ஒட்டகப்பெட்டை. [1, 2, 4, 5: வாமீ ஸ்ருகாலீ ஸ்ருகாலீ ஸ்ரூமாலீ வடவாஸ் வ—சு. ஸ. ii, 329. 3: வாமிந—ஸ. அக.]

ஆமிசம்—ஊன், கைக்கூலி, சம்போகம், சுந்தராகார ரூப முதலிய அநுபவ பதார்த்தம். [1-4: ஆமிஷம் வயெ, ஸுந்தராகாரரூபாதௌ ஸம்போகெ ... லஞ்சயோ: — சு. ஸ. iii, 724. 'ஸுந்தராகாரரூபாதௌ போக்யவஸ்துநி' என்பது டீகை.]

570. ஆமம் பக்குவ மலதிளங் காய்நோய்
ஏமம் பொன்மய லின்பங் காவலாம்
ஓமந் திருநீ றோர்மருந் தாகுதி
பாமங் கிரணஞ் சிரங்கு நோய்சினம்.

ஆமம்—பக்குவமலது, இளங்காய், நோய். [1, 3: ஆமோ ரோகெ ... ஆமோऽபக்வெ வ பாவ்யவத் — வி. ப்ர. ம, 8. 2: ஆம: — ஸ. அக.]

ஏமம்—பொன், மயல், இன்பம், காவல். [1: ஹேமந—சு. கொ. II, ix, 94. 2-4: பிங். x, 201.]

ஓமம் — திருநீறு, ஓர் மருந்து, ஆகுதி. [1: பிங். vi, 652. 2: நா. தீ. நி. 341. 3: ஹோம: —சு. கொ. II, vii, 14.]

பாமம்—கிரணம், சிரங்குநோய், சினம். [1: ஹாம:—ஸ. அக. 2: பாமந—வெ. 183, 246. 3: ஹாம: —ஸ. அக.]

571. யாம மெனலொடுக் குகைதடை சாமம்
வீம மெனல்பயங் கரம்புளி வஞ்சி
சாமன் மதனற் கிளையோன் சௌமியன்
யாமி குலப்பெண் ணுடன்பிறந் தாள்பெயர்.

யாமம்—ஒடுக்குகை, தடை, சாமம். [1-3: யாமௌ வ்ருஹரஸம்-யமௌ—சு. ஸ. ii, 325.]

வீமம் — பயங்கரம், புளிவஞ்சி. [1, 2: வீமோ வொமே ..., ... சுமூவெதஸெ — சு. ஸ. ii, 323.]

சாமன்—மன்மதன் தம்பி, புதன். [1, 2: அக.]

யாமி—குலப்பெண், உடன்பிறந்தாள். [1, 2: யாமி:—ஜாமி:. ஜாமி: ஸ்வஸ்ருகுலஸ்த்ரியோ: —வி. வ்ரு. ம, 26.]

572. வாம தேவனே ரிருடி மகேசன்
கோமி நரியுபா சகன்கோ வுடையோன்
நாமென லச்சமுந் தன்மைப் பன்மையும்
ஓமோர் விகுதி பிரணவஞ் சம்மதம்.

வாமதேவன்—ஓர் இருடி, சிவன். [1: வாமதேவ:— ஸ. அக. 2: வாமதேவ:—சு. கொ. I, i, 34.]

கோமி—நரி, உபாசகன், பசுவுடையோன். [1-3: மொமீ மெ-ரௌ மொமதாவாஸகெ—சு. ஸ. ii, 257.]

நாம் — அச்சம், தன்மைப்பன்மை. [1: திவா. viii, 169. 2: நன். 287.]

ஓம் — ஓர் விகுதி, பிரணவம், சம்மதம். [1: நன். 140. 2, 3: ஓம் வ்ரணவெஃநீக்ருதாவபி—சு. ஸ. vii, 6.]

573. தாமதம் பைய வெனல்சற்ப மோர்குணம்
ஆமல கந்தான் பளிங்கொடு நெல்லியாம்
காமி புருச்சக்ர வாகங் காமுகன்
காமிசி காம முளாள்புல் லுருவியே.

தாமதம் — பையவெனல், சர்ப்பம், ஓர் குணம். [1: அக. 2: தாமஸ: ஸர்ப ... —சு. ஸ. iii, 743. 3: தாமஸ: —ஸ. அக.]

ஆமலகம்—பளிங்கு, நெல்லி. [1: அக. 2: ஆமலக: — வெ. 59, 353.]

காமி—புரு, சக்கிரவாகம், காமுகன். [1, 2: காமீ த காமீகெ வக்ரவாகெ வாநாவமெதஃவி வ—மெ. ந, 49.]

காமினி — காமமுள்ளாள், புல்லுருவி. [1: காமினீ — ஸ. அக. 2: காமினீ ... வந்தயோ:—வை. ந, 46.]

574. கோமாட்டி யாசா ளரைசிகோ வுள்ளவள்
ஸ்ரீமாட்டி செல்வ முடையா ளழகுளாள்
மாமாத்ரன் செல்வன் மந்த்ரியா னைப்பாகன்
தாமார்க் கவம்நா யுருவி பிடிப்பீர்க்கே.

கோமாட்டி—ஆசாள், அரைசி, பசுவுள்ளவள். [1: சூடா. ii, 62. 2: நா. தீ. நி. 184. 3: கோ+மாட்டி.]

ஸ்ரீமாட்டி—செல்வமுடையாள், அழகுளாள். [1, 2: ஸ்ரீ + மாட்டி. 1: அக.]

மாமாத்ரன் — செல்வன், மந்திரி, யானைப்பாகன். [1-3: மஹாமாத்ர: ப்ரதானே ஹஸ்த்யாரோஹே ஸம்பத்யோ:—ஸ. ஸ. iv, 276.]

தாமார்க்கவம்—நாயுருவி, பிடிப்பீர்க்கு. [1, 2: தாமார்கவஸ்து வொஷகே; கவாமார்க்கவி — ஸ. ஸ. iv, 305, 306. வொஷக: பொன்னிறத்தும்மட்டி யென்பர்.]

575. சாம்பரி யிரதி மாயை தாம்பிரஞ் சிவப்புச் செம்பாம்
ஆம்பல்வேய் கள்ளூ துங்கொம் படைவுவெள் ளல்லி யானை
தூம்புவே யளக்குங் காலுட் டொளையருஞ் சுரம்வா யிற்பேர்
சாம்பேயஞ் சிறுநா கப்பூப் பூந்தாது சம்ப கம்பொன்.

சாம்பரி — இரதி, மாயை. [1. 2: ஸம்பராயா ஶாம்பரீ —ஸ. கொ. II, x, 11.]

தாம்பிரம்—சிவப்பு, செம்பு. [1, 2: தாம்ரம் ஶுல்வேऽருணே —வி. வ்ய. ந, 67.]

ஆம்பல்—மூங்கில், கள், ஊதுங் கொம்பு, அடைவு, வெள்ளல்லி, யானை. [1-3, 5, 6: பிங். x, 103. 4: பிங். vii, 458.]

தூம்பு—மூங்கில், மரக்கால், உள்துளை, அருநெறி, வாயில். [1-3, 5: பிங். x, 639. 4: அக.]

சாம்பேயம் — சிறுநாகப்பூ, பூந்தாது, சம்பகம், பொன். [1-4: சாம்பேயோ ஹேம்நி கிஞ்ஜல்கே வஹ்னிகே நாககேஸரே—ஸ. ஸ. iii, 480.]

576. ஓம்ப லிவறல் காப்பாற்ற லொழித லழுங்கு வித்தலுமாம்
காம்பு வேய்பூத் தாள்பட்டுத் தாம்பு கயிறு தாமணிப்பேர்
மேம்பா டதிகப் புகழ்மேன்மை பாம்பா யிலிய மோர்செந்து
காம்போ சம்வெண் கருங்காலி புன்னை கம்போ சக்குதிரை.

ஓம்பல்—இவறல், காப்பாற்றல், ஒழிதல், விலக்குதல். [1: குறள், 626. 2-4: அக.]

காம்பு—மூங்கில், பூந்தாள், பட்டு. [1-3: சூடா. xi, ம, 4.]

தாம்பு—கயிறு, தாமணி. [1, 2: சூடா. xi, ம, 4.]

மேம்பாடு—அதிகப் புகழ், மேன்மை. [1, 2: அக.]

பாம்பு—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1: சூடா. i, 70. 2: திவா. iii, 133.]

காம்போசம் — வெண்கருங்காலி, புன்னை, கம்போசக் குதிரை. [1-3: காம்போஜ: ஶங்கவாநாம் ஹேஷே ஶங்கநாகவாதவே, ஶக்ஷ-வதிமே — ஐ. ஸ. iii, 133.]

577. சாம்ப ராயம் விபத்து நிகழ்வுபோர்
கூம்பல் குவிதல் ஒடுங்கல் குமிழ்மரம்
சாம்பல் பழம்பூச் சாம்ப ரொடுங்குதல்
தேம்பல் மெலிதல் பழம்பூ வாடுதல்.

சாம்பராயம்—விபத்து, எதிர்காலம், போர். [1-3: ஸாம்பராயஸ் ஸங்க்ராமே ஸமயாதிகாலயோ:—வை. 269, 95.]

கூம்பல்—குவிதல், ஒடுங்கல், குமிழ்மரம். [1-3: அக.]

சாம்பல்—பழம்பூ, சாம்பர், ஒடுங்குதல். [1-3: பிங். x, 468.]

தேம்பல்—மெலிதல், பழம்பூ, வாடுதல். [1-3: அக.]

யகர வெதுகை

578. பயசென்ப நீர்பா லின்பேர் பயமேநீர் பயன்பா லச்சம்
பெயர்புகழ் பெருமை நாமம் பெயன்மழை மழைத்து ளிப்பேர்
அயர்தலே சோர்தல் செய்தல் அயர்வென்ப மயக்கஞ் சோர்வாம்
பெயர்தல்வே றுத லாடல் பேர்தல்மீ ளுதல்ந டத்தல்.

பயசு—நீர், பால். [1, 2: வய: க்ஷீரெ வ நீரெ வ — ஸ. ஸ. ii, 571.]

பயம்—நீர், பயன், பால், அச்சம். [1, 3: வய: க்ஷீரெ வ நீரெ வ — ஸ. ஸ. ii, 571. 2: ஃஜ — ஸ. கொ. III, iii, 200. 4: ஹய — ஸ. கொ. I, vii, 21.]

பெயர்—புகழ், பெருமை, நாமம். [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பெயல்—மழை, மழைத்துளி. [1: திவா. i, 146. 2: திவா. i, 152.]

அயர்தல்—சோர்தல், செய்தல். [1: நா. தீ. நி. 760. 2: திவா. ix, 3.]

அயர்வு—மயக்கம், சோர்வு. [1, 2: அக.]

பெயர்தல்—வேறுதல், ஆடல், பேர்தல், மீளுதல், நடத்தல். [1, 3, 4: அக. 2: சூடா. ix, 48. 5: திவா. ix, 38.]

579. அயம்நலந் தருமுற் கன்ம மாடுநீர் பரியி ரும்பாம்
இயமொலி வாச்சி யஞ்சொல் லியல்பொழுக் கந்தன் மைப்பேர்
கயமாழங் குளம்வீ டோர்நோய் கரிபிர ளயங்கீழ் தேய்வாம்
நயமுப சார மின்பம் நலம்நீதி சூதின் பேதம்.

அயம்—நலந்தரும் முற்கன்மம், ஆடு, நீர், குதிரை, இரும்பு. [1: சுய: ஶுஹாவஹொ விய: — ஸ. கொ. I, iv, 27. 2: சஜ: — ஸ. கொ. II, ix, 76. 3: பிங். x, 43. 4: ஹய: — ஸ. கொ. II, viii, 44. 5: சுய: — ஸ. கொ. II, ix, 98.]

இயம்—ஒலி, வாச்சியம், சொல். [1-3: சூடா. xi, ய, 2.]

இயல்பு — ஒழுக்கம், தன்மை. [1: பிங். vii, 57. 2: திவா. viii, 257.]

கயம்—ஆழம்[1], குளம்[2], வீடு[3], ஓர் நோய்[4], யானை[5], பிரளயம்[6], கீழ்[7], தேய்வு[8]. [1: திவா. xi, 69. 2: பிங். x, 268. 3, 4, 6, 8: க்ஷயொ ரொ-மாத்ரயொ வெஸ்மகல்பாந்தாவவயெஷ்வபி — வி. வ்ரு. ய, 6. 5: கஜ: — சூ. கொ. II, viii, 34. 7: சூடா. xi, ய, 3.]

நயம்—உபசாரம், இன்பம், நலம், நீதி, சூதின் பேதம். [1: நய:— ஸ. அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13. 4, 5: நயொ நீதௌ த்யூத-பேதெ — வி. வ்ரு. ய, 3.]

580. புயமென்ப முன்கை தோளாம் புயல்மழைக் காற்று மேகம்
வயம்வசம் வலிபுள் ளென்ப மயன்றச்ச னசுர சிற்பி
அயலேயந் நியஞ்ச மீபம் அயில்வேலா யுதங்கூர் மைப்பேர்
இயலென்ப சாயல் பண்போர் தமிழ்நடை யோத்து மேற்கும்.

புயம்—முன்கை, தோள். [1, 2: புஜ: பாணௌ ச பா-ஹௌ ச—வி. வ்ரு. ஜ, 7.]

புயல்—மழைக்காற்று, மேகம். [1: அக. யில் 'பெருங்காற்று' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 2: பிங். i, 58.]

வயம்—வசம், வலி, பறவை. [1: அக. 'வஶ:'. 2, 3: பிங். x, 997.]

மயன்—தச்சன், அசுர சிற்பி. [1: அக. 2: மய:—ஸ. அக.]

அயல்—அன்னியம், சமீபம். [1, 2: அக.]

அயில்—வேலாயுதம், கூர்மை. [1, 2: திவா. xi, 11.]

இயல் — சாயல், பண்பு, ஓர் தமிழ், நடை, நூற்பகுதி. [1, 4: திவா. xi, 32. 2, 5: அக. 3: சூடா. xi, ய, 9.]

581. செயல்செய்கை யொழுக்கங் கன்மம் செயிரென்ப சினங்குற் றப்பேர்
பயல்சிற்றுள் பாதி பள்ளம் பயன்சொல்லி னுரையி லாபம்
மயல்செத்தை பேய்ம யக்கம் வயல்நன்செய் மருத வேலி
முயலொரு மிருகம் போராம் மொய்ம்புதோள் வலிகொ ழுப்பே.

செயல்—செய்கை, ஒழுக்கம், தொழில். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ய, 13.]

செயிர்—சினம், குற்றம். [1, 2: திவா. xi, 113.]

பயல்—சிற்றுள், பாதி, பள்ளம். [1-3: பிங். x, 752.]

பயன்—சொல்லின் உரை, இலாபம். [1: நிக. 300. 2: ഫലം — ஸ. அக.]

மயல்—செத்தை, பேய், மயக்கம். [1-3: சூடா. xi, ய, 6.]

வயல்—நன்செய், மருதவேலி. [1: பிங். x, 998. 2: அக.]

முயல்—ஒரு மிருகம், போர். [1: திவா. iii, 47. 2: நிக. 303.]

மொய்ம்பு—தோள், வலிமை, கொழுப்பு. [1, 2: பிங். x, 970. 3:]

582. உயவைகாக் கணங்கான் யாறும் உயிரென்ப காற்றுச் சீவன்
வியளீகந் துன்பம் வெள்கல் வெறுப்புக்கா ரியமன் மைப்பேர்
வயிரம்பூண் கட்டு வச்ர மணிவச்ரா யுதம ரக்காழ்
வயிரியர் மதங்கர் கூத்தர் மயிலைமீ னிருவாட் சிப்பேர்.

உயவை—காக்கணஞ்செடி, கான்யாறு. [1, 2: பிங். x, 171.]

உயிர்—காற்று, சீவன். [1, 2: சூடா. xi, ட, 15.]

வியளீகம்—துன்பம், வெள்கல், வெறுப்பு, தகாத காரியம். [1-4: വ്യലീകം ... വൈലക്ഷ്യാപ്രിയാകാര്യേഷു വ്യലീകേ — அ. ஸ. iii, 86.]

வயிரம்—பூணுகக் கட்டுவது, வச்சிரமணி, வச்சிராயுதம், மரவயிரம். [1: அக. 2, 3: വജ്രം കുലിശഹീരയോഃ — அ. ஸ. ii, 442. 4: திவா. xi, 361.]

வயிரியர்—மதங்கர், கூத்தர். [1: அக. 2: பிங். v, 99.]

மயிலை—மீன், இருவாட்சி. [1, 2: பிங். x, 902.]

583. குயில்சொல்லுட் டொளையோர் புள்ளாம் குயிற்றல்செய் திடலி ழைத்தல்
குயிறலே செறிதல் சொல்லல் கூவுதல் தொளைத்த லும்பேர்
பயிலலே பழகல் கற்றல் பயில்சஞ்ஞை சொல்லு மாகும்
யயுநெடுக் தடிது ரங்கம் பரிமேதக் குதிரை யென்ப.

குயில்—சொல், உள்துளை, ஓர் பறவை. [1-3: பிங். x, 367.]

குயிற்றல்—செய்தல், இழைத்தல். [1: திவா. ix, 3. 2: நிக. 305.]

குயிறல் — செறிதல், சொல்லல், கூவுதல், துளைத்தல். [1, 2, 4: திவா. xi, 92. 3: சூடா. xi, ய, 6.]

பயிலல்—பழகல், கற்றல். [1, 2: நிக. 305.]

பயில்—சமிஞ்ஞை, சொல். [1, 2: நிக. 306.]

யயு—நெடுந்தடி, குதிரை, யாகக்குதிரை. [1: யயுः ... தீர்க்ஷயஷ்டிகே—வை. 235, 130. 2, 3: யயுரச்வோऽச்வமேதீயாச்வ—அ. கொ. 618.]

584. இயக்கமே யியங்கல் பீடாம் இயக்கன்குய் யகன்கு பேரன்
தியக்கமே கலக்கத் தேங்க லியற்றலுண் டாக்கல் செய்தல்
நயத்தல்நள் ளுதல்வி ரும்பல் நன்குற லுபச ரித்தல்
பயத்தல்பெற் றிடலுண் டாதல் பயப்பென்ப நிறம்ப சப்பே.

இயக்கம்—இயங்கல், பெருமை. [1: நிக. 308. 2: திவா. viii, 20.]

இயக்கன்—யக்ஷன், குபேரன். [1, 2: யக்ஷः ஸ்ரீதே குஹ்யகே—ஸ. வை. ii, 556.]

தியக்கம்—கலக்கம், தேங்கல். [1: நிக. 308. 2:]

இயற்றல்—உண்டாக்கல், செய்தல். [1, 2: அக.]

நயத்தல்—சினேகித்தல், விரும்பல், நன்குறல், உபசரித்தல். [1-4: அக.]

பயத்தல்—பெற்றிடல், உண்டாதல். [1: திவா. ix, 93. 2: திவா. ix, 95.]

பயப்பு—நிறம், பசப்பு. [1, 2: நிக. 302.]

585. இயங்குத லசைதல் போத லொளிசெய்த லுலாவ லென்றும்
உயங்கல்வா டுதல்வ ருந்தல் இயம்பலே யொலித்தல் சொல்லல்
வியஞ்சநங் கறிகுய் யம்மொற் றெழுத்தடை யாள மீசை
சயம்புமால் சிவன்வி ரிஞ்ச னருகன்று னேதா னுதல்.

இயங்குதல் — அசைதல், போதல், ஒளிசெய்தல், உலாவல். [1: நா. தீ. நி. 736. 2: திவா. ix, 38. 3, 4: நிக. 292.]

உயங்கல்—வாடுதல், வருந்தல். [1: அக. 2: திவா. viii, 163.]

இயம்பல்—ஒலித்தல், சொல்லல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 2.]

வியஞ்சநம்—கறி, குய்யம், ஒற்றெழுத்து, அடையாளம், மீசை. [1-5: வ்யஞ்ஜநம் ஶ்மஶ்ருநிஷ்டாநசிஹ்நேஷ்வவயவேऽக்ஷரே — வை. 252, 59.]

சயம்பு—திருமால், சிவன், பிரமன், அருகன், தானேதானுதல். [1, 2, 4, 5: ஸ்வயம்பூ:— ஸ. அக. 3: ஸ்வயம்பூ:—சூ. கோ. I, i, 16.]

586. நியதியே யியம மூழாம் நேயமே நேச மெண்ணெய்
கயவர்கீழ் மக்கள் கள்வர் காய லுப் பளம்பு காராம்
பயின்பிசி னுட்கு ருத்துப் பாய்மாவாம் பரிபு லிப்பேர்
வயினிடம் வயிறு வீடு வாய்மைசொல் வலிமை மெய்ம்மை.

நியதி—இயமம், ஊழ். [1, 2: நியதீ தைவஸம்யமௌ—சூ. ஸ. iii, 263.]

நேயம்—நேசம், எண்ணெய். [1, 2: பிங். x, 710. ஸ்நேஹ: ப்ரேம்ணி வஸ்த்ராதிகே—சூ. ஸ. ii, 591.]

கயவர்—கீழ்மக்கள், கள்வர். [1, 2: நிக. 299.]

காயல்—உப்பளம், கழிமுகம். [1: பிங். iv, 139. 2: நிக. 313.]

பயின்—பிசின், உட்குருத்து. [1: அ. வி. நி. 354. 2: அக.]

பாய்மா—குதிரை, புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

வயின்—இடம், வயிறு, வீடு. [1-3: திவா. xi, 362.]

வாய்மை—சொல், வலிமை, மெய்ம்மை. [1: நிக. 316. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. x, 8.]

587. அயநம் வீடு வழிதெற்கும் வடக்கு மாஞ்சூ ரியகதியாம்
நியமம் விரத முடம்பாடு பொறைநிச் சயம்நித் தியகருமம்
குயமே கொடுவா ளிளமைமுலை குயவு சிறுதேர் கறிகரித்தல்
வியவ னேவு வோன்வீரன் வெயில்சூ ரியன்றன் கதிரொளியே.

அயநம் — வீடு, வழி, தெற்கும் வடக்குமாம் சூரிய கதி. [1-3: அயநம் வர்த்மநி கேஹே ஸூர்யஸ்ய தக்ஷிணோத்தரகதௌ — சூ. ஸ. iii, 344.]

நியமம்—விரதம், உடம்பாடு, பொறை, நிச்சயம், நித்திய கருமம். [1-4: யந்த்ரணாயாம் வ்ரதிஜ்ஞாயாம் நியமோ நிஸ்சயே வ்ரதே—ஶா. கோ. 580. 5: ஶரீரஸாதநாபேக்ஷம் நித்யம் யத்கர்ம தத்யம:, நியமஸ்து ஸ யத்கர்ம நித்யமாகந்துஸாதநம்—சூ. கோ. II, vii, 49.]

குயம்—கொடுவாள், இளமை, முலை. [1-3: திவா. xi, 278.]

குயவு—சிறுதேர், கறிகரிப்பு. [1: பிங். vi, 376. 'தேர்.' 2: நிக. 299.]

வியவன்—ஏவுவோன், வீரன். [1, 2: நிக. 291.]

வெயில்—சூரிய கிரணம், ஒளி. [1: அக. 2: திவா. viii, 56.]

588. நியக்கங் கீழ்மை கடாவெல்லாம் வியத்தம் புத்தி தெரிந்ததுமாம்
நியக்கு ரோத மாலமரங் குறுக்கா யிருகை நீட்டளவை
வயத்தை நெல்லி காகோளி சிற்றே லம்யௌ வநமுள்ள
வயத்தை யல்பொன் னுங்கண்ணி சீந்தி யிலவ மரமேழ்பேர்.

நியக்கம்—கீழ்மை, எருமைக்கடா, எல்லாம். [1, 3: ந்யக்ஷ: கார்த்ஸ்ந்யநிக்ருஷ்டயோ:—வி. ரு. க்ஷ, 8. 2: ந்யக்ஷ: — ஸ. அக.]

வியத்தம்—புத்தி, தெரிந்தது. [1: வ்யக்தி — ஸ. அக. 2: வ்யக்தம் ஸ்புடம் புதயோ வ்யக்த: —ஶா. கொ. 635. புத: என்பது புத்தியுடையவனென்று பொருள்படும்.]

நியக்குரோதம் — ஆலமரம், குறுக்காக இருகை நீட்டளவை. [1, 2: ந்யக்ரோதோ வடவாஹவெ; ... வ்யாமே—ஸு. ஸ. iii, 336, 337.]

வயத்தை—நெல்லி[1], காகோளி[2], சிற்றேலம்[3], யுவதி[4], பொன்னுங்கண்ணி[5], சீந்தி[6], இலவமரம்[7]. [1-3, 5-7: வய:ஸ்தா ஶால்மலீஹ்ருதெ; ப்ராஹ்மீமத்ஸ்யாக்ஷீகாகோலீஸூக்ஷ்மைலாமலகீஷு ச — ஸு. ஸ. iii, 312, 313. 4: வய:ஸ்தோ தருணவயா—ஸு. ஸ. iii, 312.]

589. வியப்பாச் சரியங் கொண்டாட்டம் வியர்த்தல் வேர்த்தல் சினக்
குறிப்பு
உயிர்ப்புச் சுவாசங் காற்றென்ப பயிர்ப்ப சுத்த மருவருப்பு
பயிற்றல் பழக்கல் கற்பித்தல் வியுட்டி நிறைவு துதிபலனும்
வியுட்டம் பிரயோ சநந்திவசம் வெடியல் சுடப்பட் டதுமாமே.

வியப்பு — ஆச்சரியம், கொண்டாட்டம். [1: திவா. viii, 107. 2: அக.; நிக. 306.]

வியர்த்தல்—வேர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: திவா. ix, 158. 2: திவா. viii, 103.]

உயிர்ப்பு—சுவாசம், காற்று. [1: திவா. ix, 157. 2: திவா. i, 37.]

பயிர்ப்பு—அசுத்தம், அருவருப்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 178.]

பயிற்றல்—பழக்கல், கற்பித்தல். [1, 2: அக.]

வியுட்டி—நிறைவு, துதி, பலன். [1-3: வ்யுஷ்டி: ஸ்துதிஸம்ருத்தி ...
—சு. ஸ. ii, 97.]

வியுட்டம்—பிரயோசனம், திவசம், விடியல், சுடப்பட்டது. [1-3: வ்யுஷ்டம் ஃபலே தினே, ... ப்ரபாதே ச—சு. ஸ. ii, 97. 4: வ்யுஷ்ட
—ஸ. அக.]

590. சயந்தன் சிவனிந் திரசுதன்பேர் நயந்தோ னெனல்கா தலனண்பன்
சயந்தி யுமையிந் திரதநயை பதாகை தழுதா ழையுமாகும்
இயந்தி ரந்தே ரெயி லுறுப்போர் பாண்டந் தேவா திட்டாந
இயந்தி ரஞ்சூத் திரப்பொறிசெக் காலே திரிகை கண்ணியெனும்.

சயந்தன்—சிவன், இந்திரன் மகன். [1, 2: ஜயந்தோ வ்ருஷபே ...
சௌ—சு. ஸ. iii, 252.]

நயந்தோன்—கணவன், நண்பன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

சயந்தி — உமை, இந்திரன் மகள், கொடி, தழுதாழை. [1-4: ஜயந்த்யாமவதாக்யோ:; ஜீவந்த்யாமிந்த்ரஜா ... வ — சு. ஸ. ii, 252, 253.]

இயந்திரம்—தேர்[1], மதிலுறுப்பு[2], ஓர் பாண்டம்[3], தேவா திட்டான இயந்திரம்[4], சூத்திரப்பொறி[5], செக்கு[6], ஆலை[7], திரிகை[8], கண்ணி[9]. [1: திவா. vii, 143. 2: திவா. v, 195. 'எந்திரம்.' 3: 4-8: அக. 9:]

591. வயசுபுட் பிராயம்யௌ வநஞ்சிசுத்து வாதி
மயமுருவங் கோவேறு கழுதையொட் டகப்பேர்
சயநம்வெல் லுதலொடுநித் திரைசுரதம் படுக்கை
சயமதிற்கீழ்க் குறடுவெற்றி வெஞ்சமங்கை கூட்டம்
இயமங்கொல் லாமைமுத லாவுடற்சா தநத்துக்
கேற்றநித் தியகருமம் தடையொடுக்கு தலுமாம்
சயையுமா தேவியவள் சகிகடுக்காய் முன்னே
தழுதாழை மூன்றும்வட் டத்திதியு மாமே.

வயசு — பறவை, பிராயம், யௌவனம், சிசுத்துவ முதலியன. [1, 3, 4: வயஸ்தாருண்யே பால்யாதௌ வமே — சு. ஸ. ii. 576. 2: வயஸ் — ஸ. அக.]

மயம்—உருவம், கோவேறு கழுதை, ஒட்டகம். [1: இப்பொருளில் 𑌅𑌯 என்பது இடைச்சொல்—ஸ. அக. 2, 3: 𑌅𑌯𑌃 ... 𑌕𑌰𑌭𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚—வி. வ்ரு. ய, 4.]

சயகம்—வெல்லுதல், நித்திரை, சுரதம், படுக்கை. [1: 𑌜𑌯𑌨𑌮𑍍— அ. கொ. III, ii, 12. 2-4: 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌶𑌯𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃, 𑌰𑌤𑍇 — அ. ஸ. iii, 414.]

சயம் — மதிற்கீழ்க்குறடு, வெற்றி, போர், கை, கூட்டம். [1, 5: 𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌃; 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 — அ. ஸ. ii, 348, 349. 2: 𑌜𑌯𑌃 —அ. கொ. III, ii, 12. 3: 4: 𑌶𑌯𑌃—அ. கொ. II, ..., 81.]

இயமம்—கொல்லாமை முதலா உடற்சாதனத்துக்கேற்ற நித்திய கருமம், தடை, ஒடுக்குதல். [1: 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃—அ. கொ. II, vii, 49. 1-3: 𑌯𑌮𑌃 ... 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇; 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍇 𑌯𑌮𑌨𑍇—அ. ஸ. ii, 324, 325.]

சயை—உமாதேவி, உமாதேவியின் சகி, கடுக்காய், முன்னை, தழுதாழை, மூன்றும்வட்டத் திதி. [1-6: 𑌜𑌯𑍋𑌮𑌾 ... 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃; ... 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿—அ. ஸ. ii, 352.]

121161

592. வயவன் கரிக்குரீஇ வலியான் றிண்ணியன்
இயவர்தோற் கருவி யாள ரிழிஞர்
கயவு பெருமை மேம்பாடு களவுமாம்
பயறுசித் திரைகாள் பருப்புள தாநியம்.

வயவன்—கரிக்குருவி, வலியான், திண்ணியன். [1: நிக. 295. 2, 3: பிங். x, 999.]

இயவர்—தோற்கருவியாளர், இழிஞர். [1: திவா. ii, 56. 2: நிக. 291.]

கயவு — பெருமை, மேம்பாடு, களவு. [1, 2: திவா. xi, 70. 3: அ. வி. நி. 368.]

பயறு—சித்திரை நட்சத்திரம், பருப்புள்ள தாநியம். [1: திவா. i, 90. 2: திவா. iv, 169.]

593. வயமா அரிமா மதமாப் புலிபரி
இயமாந ஞன்மா யாகவேக் தன்பெயர்
வியவா யம்மை துகமறை வென்ப
கயவாய் கருங்குரீஇ பேழ்வாய் கழிமுகம்.

வயமா—சிங்கம், யானை, புலி, குதிரை. [1-4: சூடா. xi, ய, 7.]

இயமாநன் — ஆன்மா, யாகவேந்தன். [1: திவா. ii, 232. 2: யஜ்மாந:—சு. கொ. II, vii, 8.]

வியவாயம்—மைதுனம், மறைவு. [1, 2: வ்யவாயஸ்து மைதுநவ்யவதாநயோ:—சு. ஸ. iii, 494.]

கயவாய்—கரிக்குருவி, பேழ்வாய், கழிமுகம். [1: திவா. iii, 154. 2: அக. 3: சூடா. v, 20.]

594. நியமித் தல்நி ரூபித்தல் விதித்தல்
அயிர்நுண் மணல்கண்ட சர்க்கரை நுண்மை
பயிர்புட் குரலொடு நெற்பயி ராதியாம்
கயில்பூ ணின்கடைப் புணர்ப்புப் பிடரே.

நியமித்தல்—நிரூபித்தல், விதித்தல். [1, 2: அக.]

அயிர்—நுண்மணல், கண்டசர்க்கரை, நுண்மை. [1-3: சூடா. xi, ய, 13.]

பயிர்—பறவைக்குரல், நெற்பயிர் முதலியன. [1, 2: பிங். x, 753.]

கயில் —பூணின் கடைப்புணர்ப்பு, பிடர். [1, 2: பிங். x, 269.]

595. வியங்கங் குறைந்த வவையவந் தவளை
இயந்தா யானைப் பாகன் சாரதி
நியந்தா சாரதி யேவா நின்றவன்
பயம்பு கரிவீழ் படுகுழி பள்ளம்.

வியங்கம்—குறைந்த அவயவம், தவளை. [1: வ்யங்க—ஸ. அக. 2: வ்யங்க:—வை. 152, 94.]

இயந்தா — யானைப்பாகன், சாரதி. [1, 2: யந்தா ஹஸ்திபகே ஸூதே—சு. கொ. III, iii, 59.]

நியந்தா — சாரதி, ஏவாநின்றவன். [1: நியந்தா — சு. கொ. II, viii, 59. 2: நியந்த்ரு—ஸ. அக.]

பயம்பு — யானைவீழ் படுகுழி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, ய, 8.]

596. இயவுள் புகழா ளன்றெய்வம்
எயிறு பல்யா னைக்கொம்பாம்
தியுவா காயந் திவசமனல்
மயுவோர் மிருகங் கிம்புருடன்.

இயவுள்—புகழாளன், தெய்வம். [1: திவா. ii, 89. 2: பிங். ii, 92.]

எயிறு—பல், யானைக்கொம்பு. [1. 2: நிக. 304.]

தியு—ஆகாயம், தினம், அனல். [1-3: த்³யுர்நா கே²ऽஹ்நி வஹ்நௌ ச—நா. ர. i, 63.]

மயு—ஓர் மான், கிம்புருடன். [1, 2: மயுர்ம்ருகா³ஶ்வமுக²யோ: —அ. ஸ. ii, 365.]

597. வியாகுல மொலிக லக்கம் வியாதிநோய் நறுங்கோட் டப்பேர்
நியாமக னோட முய்ப்போன் மீகாம னியமிப் போனும்
வியாயதங் கடுமை நீளந் தீவிரம் வியாபா ரப்பேர்
வியாழமே சிங்கந் துட்ட கயம்வியாக் கிரம்பாம் பென்ப.

வியாகுலம்—ஒலி, கலக்கம். [1: ஆகுலம்-ஒலி—திவா. x, 173. 2: விஹஸ்தவ்யாகுலௌ ஸமௌ — அ. கோ. III, i, 43. 'த்³வௌ ஶோகாதி³பி⁴ரிதிகர்தவ்யதாமூட⁴ஸ்ய' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

வியாதி — நோய், நறுங்கோட்டம். [1: வ்யாதி⁴: — அ. கோ. II, vi, 51. 2: வ்யாதி⁴:—அ. கோ. II, iv, 126.]

நியாமகன் — ஓட முய்ப்போன், மீகாமன், நியமிப்போன். [1-3: நியாமக: கர்ணதா⁴ரே போதவாஹே நியந்தரி—வி. ப்ர. க, 188.]

வியாயதம்—கடுமை, நீளம், தீவிரம், வியாபாரம். [1-4: வ்யாயதம் தீ³ர்கே⁴ வ்யாப்ருதேऽதிஶயே த்³ருடே⁴—அ. ஸ. iii, 285.]

வியாழம்—சிங்கம், துஷ்ட யானை, புலி, பாம்பு. [1-4: வ்யாலோ து³ஷ்டக³ஜே ஸர்பே ... ஶ்வாபத³ஸிம்ஹயோ: —அ. ஸ. ii, 498.]

598. வியாழனே கபடி துட்டன் வியாபாரந் தொழில்செட் டென்ப
வியூகமே படைப்புத் தற்கந் திரள்படை வகுப்பு மேவும்
வியோகமே பிரிதல் சாதல் வியோமமா காயம் நீராம்
பயோதர மேகங் கொங்கை பெருங்கோரை யிளநீர் பன்னும்.

வியாழன்—கபடி, துட்டன். [1: വ്യാളൊ ... ശഠെ — ஈ. ஸ. ii, 498. 2: വ്യാളൊ ... വയെ—ജൈ. ൯, 48.]

வியாபாரம்—தொழில், செட்டு. [1: വ്യാപാരഃ—ஸ. அக. 2: அக.]

வியூகம்—படைப்பு, தர்க்கம், திரள், படைவகுப்பு. [1-4: വ്യൂഹൊ നിൎമ്മാണതൎക്കയൊഃ, സമൂഹെ ബലവിന്യാസെ—ஈ. ஸ. ii, 589.]

வியோகம் — பிரிவு, சாதல். [1: വിയൊഗഃ — வெ. 194, 52. 2:]

வியோமம்—ஆகாயம், நீர். [1: വ്യൊമ — ஈ. கொ. I, ii, 1. 2: വ്യൊമ—ஸ. அக.]

பயோதரம்—மேகம், கொங்கை, பெருங்கோரை, இளநீர். [1-4: പയൊധരഃ കുചെ മെഘെ ... കശെരുണി, നാരികെലെ — ஈ. ஸ. iv, 270.]

599. வியாதன் றுட்டன் வியாசமுனி வேடன் வேட்டல் வேளாதோன்
வியாமங் குறுக்கா யிருகையுநீட் டளவை யொடுக்கந் தடைமேவும்
நியாய மடைவிப் பதுதக்க தறநூ னெறியிற் றிறம்பாமை
அயோகம் பிரிவு கொற்சமட்டி கடின முயற்சி வியோகமுமே.

வியாதன்—துட்டன், வியாசமுனி, வேடன், வேளாதோன். [1, 3: വ്യാധൊ ദുഷ്ടമൃഗവ്യാധയൊഃ—ஈ. ஸ. ii, 244. 2: വ്യാസഃ—வெ. 5, 60. 4: വ്യായഃ—ஸ. அக. 'கீழ்மகன்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

வியாமம்—குறுக்காய் இருகையும் நீட்டளவை, ஒடுக்கம், தடை. [1: വ്യാമൊ ബാഹ്വൊഃ സകരയൊസ്തതയൊസ്തിൎയ്യഗന്തരം—ஈ. கொ. II, vi, 87. 2: 3:]

நியாயம் — அடைவிப்பது, தக்கது, அறநூல்நெறியிற் றிறம்பாமை. [1, 2: ന്യായഃ—வெ. 209, 206. 3: ന്യായഃ—ஈ. கொ. II, viii, 24.]

அயோகம்—பிரிவு, கொற்சம்மட்டி, கடின முயற்சி, வியோகம். [1-4: അയൊഗഃ കഠിനൊദ്യമെ, വിശ്ലെഷെ വിധുരെ കൂടെ — ஈ. ஸ. iii, 106.]

600. வயாவி ருப்பம் வருத்தஞ்சூல் வயாநோய்
கியாதி பிரசித்தி பிருகுவின் பத்தினி
வியாகாதம் விக்கந மோர்யோக மென்ப
சயாலு பெரும்பாம்பு நாய்மிகத் தூங்குவோன்.

வயா—விருப்பம், வருத்தம், சூல், வயாநோய். [1, 2: திவா. xi, 205. 3: பிங். x, 1000. 4: அக. நி. 212.]

கியாதி—பிரசித்தி, பிருகுவின் பத்தினி. [1: க்யாதி:—அ. கோ. III, ii, 9. 2:]

வியாகாதம்—விக்கினம், ஓர் யோகம். [1, 2: வ்யாகாதோ யோகபேதே விக்நே:—அ. ஸ. iii, 284.]

சயாலு—பெரும்பாம்பு, நாய், மிகத் தூங்குவோன். [1-3: ஶயாலு: வ்யாக்ரஜம்போ நித்ராஶீலே ச குக்குரே — வி. ப்ர. ல, 112.]

601. தியாக மெனல்கொடுத் திடல்தள் ளுதற்பேர்
வியாசங் கபடம் வித்தாரம் நிபமாம்
வியாட மூன் றின்னு மிருகம் பாம்பெனும்
பயாநக மிராகு புலிபயங் கரமே.

தியாகம் — கொடுத்திடல், தள்ளுதல். [1, 2: த்யாகோ விஸர்ஜநே:—அ. ஸ. ii, 31.]

வியாசம்—கபடம், வித்தாரம், நிபம். [1, 3: வ்யாஜ: ஶாட்ய-ப்ரதேஶயோ:—அ. ஸ. ii, 76. 2: விஸ்தாரோ ... வ்யாஸ: — அ. கோ. III, ii, 22.]

வியாடம் — ஊன் தின்னும் மிருகம், பாம்பு. [1, 2: வ்யாலோ ஹிம்ஸ்ரபஶௌ ஸர்ப்பே—அ. ஸ. ii, 125.]

பயாநகம்—இராகு, புலி, பயங்கரம். [1-3: பயாநகஸ்து பீஷணே, வ்யாக்ரே ராஹௌ—அ. ஸ. iv, 25.]

602. மயூகங் கிரணஞ் சுவாலை யொளியாம்
மயூர கம்நா யுருவி மயிற்றுத்தம்
மயூர மயிலும் மயிற்சிகைப் பூடும்
வியூட மகலம் வகுப்புச் சேர்ந்ததே.

மயூகம்—கிரணம், சுவாலை, ஒளி. [1-3: ஆய-முவஷிட் காஜராஸ—ஸ. கொ. III, iii, 18. 'சுகு தீட் ஸெரஹா. காஃ கிரணஃ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

மயூரகம்—நாயுருவி, மயிற்றுத்தம். [1, 2: ஆய-முரகஸவாரோ ஆய-முரகம் த-ு த-ுதகெ—ஸ. வ. iv, 27.]

மயூரம்—மயில், மயிற்சிகைப்பூடு. [1, 2: ஆய-முரஃ கெகிவ-முஷா-வெஷஷயெ ... கெகிநொஃ—ஸ. வ. iii, 586.]

வியூடம்—அகலம், வகுப்பு, சேர்ந்தது. [1-3: வ-முஷா நஷெஷா-ரஃவஸம்ஹதாஃ—ஸ. வ. ii, 129.]

603. மெய்யென்ப வுடலுண் மைப்பேர் மெய்யரந் தணர்பொய் யில்லார்
மொய்செருக் களம்போர் வண்டு தொகுதிதாய் மொய்ம்மை யானை
செய்கைசெய் தொழிலொ ழுக்கம் செய்யோன்செவ் வியன்சி வந்தோன்
கொய்தலே நெரிபி டித்தல் பறித்தல்கத் தரித்தல் கூறும்.

மெய்—உடல், உண்மை. [1, 2: திவா. xi, 199.]

மெய்யர்—அந்தணர், பொய்யில்லார். [1: திவா. ii, 8. 2: அக.]

மொய்—போர்க்களம்[1], போர்[2], வண்டு[3], தொகுதி[4], தாய்[5], மொய்ம்மை[6], யானை[7]. [1, 4, 7: பிங். x, 969. 2, 3: சூடா. xi, ய, 5. 5: அ. வி. நி. 370. 6: அக. யிற் காணும் 'மகமை' என்னும் பொருள் போலும். மொய்த்தல் என்றொரு பொருளும் உண்டு.]

செய்கை—செய்தொழில், ஒழுக்கம். [1, 2: அக. 'செய்யல்' — சூடா. xi, ய, 10. 'செயல்'—சூடா. xi, ய, 13.]

செய்யோன்—செவ்வியன், சிவந்தோன். [1, 2: அக.]

கொய்தல்—சிலைகொய்தல், பறித்தல், கத்தரித்தல். [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 26.]

604. நெய்தலைத் திணையி னென்றோர் நீர்ப்புதல் படாதி நெய்தல்
பெய்தலே செறித்தல் வார்த்தல் பொழிதலோ டிடுதல் பேசும்
வெய்துறல் சினக்கு றிப்பு வெருவந்தக் குறிப்புத் துன்பம்
தெய்வமூழ் கடவு ளென்ப தொய்யல்சே றுழவோ டின்பம்.

நெய்தல்—ஐந்திணையினொன்று, ஓர் நீர்ப்புதல், துணி முதலியன நெய்தல். [1: திவா. v, 83. 2, 3: அக.]

பெய்தல்—செறித்தல், வார்த்தல், பொழிதல், இடுதல். [1-4: நிக. 311.]

வெய்துறல்—சினக் குறிப்பு, அச்சக் குறிப்பு, துன்பம். [1-3: அக.]

தெய்வம்—ஊழ், கடவுள். [1, 2: சூடா. xi, ய, 13.]

தொய்யல்—சேறு, உழவு, இன்பம். [1, 3: பிங். x, 659. 2: சூடா. xi, ய, 5.]

605. பொய்மெய் யன்மை மரப்பொந்து வெய்யோன் கொடியோன் கொடுங்கதிரோன்
குய்ய முபத்த மறைவுளது கூர்ம மிராசி யங்கபடம்
சய்ய மோர்வெற் பாரோக்யஞ் சய்யை சயநஞ் சொற்றொடுத்தல்
தொய்யில் மகளிர் முலையினிற்சாந் தெழுதுங் கோல மோர்கீரை.

பொய்—மெய்யன்மை, மரப்பொந்து. [1: திவா. x, 10. 2: பிங். ix, 204.]

வெய்யோன்—கொடியோன், சூரியன். [1, 2: சூடா. xi, ய, 10.]

குய்யம் — உபத்தம், மறைவுளது, ஆமை, இரகசியம், கபடம். [1, 3-5: गुह्यः कूर्मडम्भयोः; गुह्यमुपस्थे रहस्ये—ஸ. ஸ. ii, 346, 347. 2: गुह्यं—ஸ. அக.]

சய்யம்—ஓர் மலை, ஆரோக்கியம். [1, 2: सह्यः पर्वतभेदे ... सह्यारोग्ये—ஸ. ஸ. ii, 375.]

சய்யை—சயனம், சொற்றொடுத்தல். [1, 2: शय्या तल्पे शब्द-गुम्फे—ஸ. ஸ. ii, 374.]

தொய்யில்—மகளிர் முலையினிற் சாந்து எழுதுங் கோலம், ஓர் கீரை. [1: பிங். vi, 222. 2: திவா. xi, 313.]

606. குய்யே நறும்புகை தாளித் திடுகறி
நெய்யோர் கவ்வியம் கிணமெண்ணெ யாதி
பொய்தல் மகளிர் விளையாட் டவர்குழாம்
நெய்வான் சித்திரை நாணெய் பவனே.

குய்—நறும்புகை, தாளித்திடு கறி. [1: சூடா. xi, ய, 9. 2: அக.]

நெய்—பஞ்சகவ்வியத்தொன்று, நிணம், எண்ணெய் முதலியன. [1-3: அக.]

பொய்தல்—மகளிர் விளையாட்டு, மகளிர் குழாம். [1: திவா. ix, 4. 2: சூடா. ii, 11.]

நெய்வான்—சித்திரை நட்சத்திரம், நெய்பவன். [1: திவா. i, 90. 2: அக.]

607. ஐயமே பிச்சை பிச்சைப் பாத்திர மருமா னப்பேர்
வையந்தேர் சிவிகை பண்டி வாகன முரோணி பூமி
ஐயர்வே தியர்புத் தேளி ரருந்தவர் குரவ ரென்றும்
கையரே திருடர் நீசர் கையாறு துன்பஞ் செய்தி.

ஐயம்—பிச்சை, பிச்சைப்பாத்திரம், சந்தேகம். [1-3: சூடா. xi, ய, 5.]

வையம்—தேர், சிவிகை, பண்டி, வாகனம், உரோகணி நட்சத்திரம், பூமி. [1, 3, 6: திவா. xi, 377. 4, 5: சூடா. xi, ய, 11.]

ஐயர்—வேதியர், தேவர், அருந்தவர், குரவர். [1: திவா. ii, 8. 2: திவா. i, 28. 3: திவா. ii, 1. 4: திவா. ii, 14.]

கையர்—திருடர், நீசர். [1, 2: நிக. 294.]

கையாறு—துன்பம், செய்தி. [1: சூடா. viii, 74. 2: 'கையறை' —சூடா. viii, 44.]

608. தையல்பெண் ணழகு தைப்பாம் பையுணோய் துன்ப மற்பம்
கையறல் படையு றுப்புக் கெடல்செய லறலுங் காட்டும்
ஐயன்மா சாத்தா மூத்தோ னப்பனா சாரி யன்பேர்
ஐயையே புதல்வி காளி யம்பிகை தலைவி துற்கை.

தையல்—பெண், அழகு, தைப்பு. [1: திவா. ii, 112. 2: திவா. viii, 59. 'கட்டழகு.' 3: அக.]

பையுள்—நோய், துன்பம், அற்பம். [1: திவா. viii, 148. 2: திவா. viii, 174. 3: அக.]

கையறல் — படையுறுப்புக்கெடல், செயலறல். [1, 2: கை-படையுறுப்பு —சூடா. xi, ய, 11. கை அறுதல். 2: அக.]

ஐயன் — மாசாத்தா, மூத்தோன், தந்தை, ஆசாரியன். [1: திவா. i, 9. 2: திவா. ii, 14. 3: பிங். v, 182. 4: பிங். v, 57.]

ஐயை — புதல்வி, காளி, அம்பிகை, தலைவி, துர்க்கை. [1, 3-5: சூடா. xi, ய, 10. 2: சூடா. i, 38.]

609. சாயக மம்பு வாளாம் நாயகன் றலைவ னாதன்
வாயசி கருந்தக் காளி பேயத்தி காக்கைக் கொவ்வை
ஆயதி பொருந்த னீட்சி பிரபாவம் வருங்கா லப்பேர்
தேயம்நா டிடந்தி ருட்டாம் தீயர்தீக் குணத்தர் வேடர்.

சாயகம்—அம்பு, வாள். [1, 2: ஸாயகௌ பாணகட்கயோ:— சு. ஸ. iii, 98.]

நாயகன்—தலைவன், நாதன். [1, 2: நாயகோ நேதரி ச்ரேஷ்டே —வி. வ்ரு. க, 74.]

வாயசி — கருந்தக்காளி, பேயத்தி, காக்கைக் கொவ்வை. [1, 3: வாயஸீ காகோடும்பரிகா காகமாச்யபி—சு. ஸ. iii, 750. 2:]

ஆயதி — பொருந்தல், நீட்சி, பிரபாவம், வருங்காலம். [1-4: ஆயதி: ஸ்த்ரீ ஸங்கமே தீர்க்கதாயாமுத்தரகாலயோ:, ப்ரபாவே ஸஜ்ஜனவி—சு. ஸ. iii, 239.]

தேயம்—நாடு, இடம், திருட்டு. [1: தேச: — சு. கொ. II, i, 8 2: தேச:—ஸ. அக. 3: ஸ்தேயம்—சு. கொ. II, x, 25.]

தீயர்—தீக்குணத்தர், வேடர். [1, 2: அக.]

610. நேயம்நீ ரின்வி சேட குணமெண்ணெய் நேச மென்ப
மாயம்பொய் கறுப்பு வஞ்சம் மாயன்மால் கரியோன் வஞ்சன்
சாயலொப் பழகு நுண்மை மேம்பாடு சயநஞ் சாய்தல்
சேயவன் முருகன் செவ்வாய் சேய்மைநீ ளந்தூ ரப்பேர்.

நேயம்—நீரின் விசேடகுணம், எண்ணெய், நேசம். [1: ஸ்நேஹ: —நைஸர்கிகத்ரவ. 2, 3: ஸ்நேஹஸ்ஸ்நேஹஸ்னிக்தாகாரஸத்ரவ்யோ ஸௌஹார்த்தேசவி வ—வி. வ்ரு. ஹ, 4.]

மாயம்—பொய், கறுப்பு, வஞ்சம். [1: திவா. x, 10. 2: சூடா. viii, 22. 3: அக. மாயா த்ரோஹே—வி. வ்ரு. ய, 61.]

மாயன்—திருமால், கரியோன், வஞ்சன். [1: மாய: பீதாம்பரே —வி. வ்ரு. ய, 61. 2: அக. 3:]

சாயல்—ஒப்பு, அழகு, நுண்மை, மேம்பாடு, சயனம், சாய்தல். [1: அக. 2, 4: சூடா. xi, ய, 1. 3: திவா. viii, 33. 5: பிங். iv, 260. 6: அக.]

சேயவன்—முருகன், செவ்வாய். [1, 2: அக. நிகண்டுகளில் 'சேய்' என்னும் பெயர் காணப்படுகிறது.]

சேய்மை—நீளம், தூரம். [1: அக. 2: சூடா. viii, 12.]

611. சேய்மக விளமை தூரம் சிவப்புச்செவ் வேள்செவ் வாயாம்
வாய்விளிம் போரங் கம்வாக் கிடங்குளம் வாய்மை யும்பேர்
ஆய்தல்தே டுதலி ணுங்க லாராய்த நுணுக்க மென்ப
ஓய்தல்கை யறல்வி டாய்த்த லொழிதலுள் ளதனு ணுக்கம்.

சேய்—மக்வு, இளமை, தூரம், சிவப்பு, முருகன், செவ்வாய். [1,2, 5,6: திவா. xi, 299. 3: நிக. 315. 4: பிங். x, 555.]

வாய்—விளிம்பு, ஓர் அங்கம், வாக்கு, இடம், குளம், வாய்மை. [1, 2: அக. 3, 4, 6: திவா. xi, 215. 5:]

ஆய்தல்—தேடுதல், இணுங்கல், ஆராய்தல், நுணுக்கம். [1, 2: நிக. 315. 3: திவா. ix, 73. 4: திவா. xi, 25.]

ஓய்தல்—கையறல், விடாய்த்தல், ஒழிதல், உள்ளதன் நுணுக்கம். [1-3: அக. 4: தொல். சொல். 330.]

612. காய்தலே சுடலு ணங்கல் கதிர்வீசல் கடிதல் சீறல்
தோய்தலே துவைதல் புல்லல் துழாவனீ ராடல் தீண்டல்
வேய்தல்சூ டுதல்சிங் கார மூடுதல் வேயு ளும்பேர்
ஆய்வுநுட் பம்வ ருத்த மகலமா ராய்வு மாமே.

காய்தல்—சுடல், உணங்கல், கதிர்வீசல், கடிதல், சீறல். [1, 3-5: அக. 2: திவா. ix, 161.]

தோய்தல் — துவைதல், புல்லல், துழாவல், நீராடல், தீண்டல். [1: வழக்கு. 2-4: நிக. 317. 5:]

வேய்தல்—சூடுதல், ஒப்பனை, மூடுதல், வேயுள். [1: திவா. ix, 13. 2: திவா. ix, 12. 3: சூடா. xi, ய, 12. 4: திவா. v, 155.]

ஆய்வு—நுட்பம், வருத்தம், அகலம், ஆராய்வு. [1: திவா. viii, 33. 'ஆய்தல்.' 2: சூடா. viii, 64. 3: திவா. viii, 34. 4: திவா. ix, 73.]

613. ஆயத்தஞ் செயிர்ப்புத் தள்ள லரிப்புச்சந் நத்தங் கூர்ப்பாம்
காயத்தன் வரிப்போ னான்மா காயத்தை கடுக்காய் நெல்லி
ஆயத்தி வலிவ சித்வ மன்புவா சரமெல் லைப்பேர்
காயத்ரி பிராமி யோர்மந் திரங்கருங் காலி யென்ப.

ஆயத்தம்—செயிர்ப்பு, தள்ளல், அரிப்பு, சன்னத்தம், கூர்ப்பு. [1-3, 5: ஆயஸ்தம் [illegible] —உ. கொ. 319. 4: ஆயத்தம்—ஸ. அக.]

காயத்தன்—எழுதிச் சீவிப்போன், ஆன்மா. [1, 2: காயஸ்தோ-க்ஷரஜீவக:; [illegible] —சு. ஸ. iii, 308, 309.]

காயத்தை—கடுக்காய், நெல்லி. [1, 2: காயஸ்தா ஹரீதகீ-[illegible]—சு. ஸ. iii, 309.]

ஆயத்தி—வலி, வசித்துவம், அன்பு, தினம், எல்லை. [1-5: ஆயதி-[illegible] — சு. ஸ. iii, 240.]

காயத்ரி—பிராமி, ஓர் மந்திரம், கருங்காலி. [1, 2: காயத்ரீ—ஸ. அக. 3: காயத்ரீ [illegible]—சு. ஸ. iii, 544.]

614. ஆய மணைச்சுற் றளவைசுங்கங் கவற்றிற் றாய மகளிர்குழாம்
வாய சங்கா ரகில்காக்கை மாய்தல் மறைதல் மடிதற்பேர்
கேய மகழி பாடுவபண் வேயுட் டொளையொற் றெடுமூங்கில்
பேயம் பருகு வனநீராம் தேய்தல் குறைதல் நலிதற்பேர்.

ஆயம் — மனைச் சுற்றளவை, சுங்கம், கவற்றிற் றாயம், மகளிர் குழாம். [1: அக. '34 அங்குல ஆழமுள்ள குழி.' 2: திவா. ix, 180. ஆய: - அரசியல் வருவாய் — ஸ. அக. 3: திவா. vii, 233. 4: சூடா. xi, ய, 1.]

வாயசம்—காரகில், காக்கை. [1, 2: வாயஸஸ்து [illegible]—சு. ஸ. iii, 749.]

மாய்தல்—மறைதல், மடிதல். [1, 2: அக.]

கேயம்—அகழி, பாடுவன, பண். [1: [illegible]—சு. கொ. I, x, 29. 2, 3: [illegible]—சு. ஸ. ii, 348.]

வேய்—உட்டுளை, ஒற்றன், மூங்கில். [1: சூடா. xi, ய, 7. 2, 3: திவா. xi, 231.]

46

பேயம்—பருகுவன, நீர். [1, 2: பெயம் வாநீயவயயொ: — வி. வு. ய, 9.]

தேய்தல்—குறைதல், நலிதல். [1, 2: அக.]

615. பாயசம்பாற் சொற்றிச்சாம் ப்ராணிபாற் சோறு
பாய்தல்தாண் டுதல்பரம்ப னீர்பாய்தல் குதித்தல்
ஆயகம்நெல் வின்பேதம் கிரணம்வரு டமுமாம்
ஆயெனலோர் விளியுருபோர் விகுதியன்னை முப்பேர்
காயமா காயமா நுடதீர்த்த முடம்பு
கார்ப்போடைங் காயமிலக் கியல்புகுழா மெண்பேர்
சாயம்பிற் பகலந்தி நீலாதி வருணஞ்
சாய்தல்கோ ணுதனுணுக்கங் கண்ணேட்டஞ் சரிதல்.

பாயசம்—பாற்சொற்றிச் சாம்பிராணி, பாற்சோறு. [1, 2: வாயஸம் வரஶாநெ ஸ்ஹீவாஸெ஽வி வ வாயஸ:—வி. வு. ஸ, 19.]

பாய்தல்—தாண்டுதல், பரவல், நீர்பாய்தல், குதித்தல். [1, 2, 4: நிக. 317. 3: அக.]

ஆயகம்—நெல்லின் பேதம், கிரணம், வருடம். [1-3: ஹாயநொ஽ஸ்த்ரீஷி வஷெ வ வ்ரீஹிஹெஷெ வ ஹாயந: —வி. வு. ந, 68.]

ஆய் — ஓர் விளியுருபு, ஓர் விகுதி, தாய். [1: நன். 306. 2: நன். 140. 3: பிங். v, 187.]

காயம்—ஆகாயம்[1], மானுட தீர்த்தம்[2], உடம்பு[3], கார்ப்பு[4], ஐங்காயம்[5], இலக்கு[6], இயல்பு[7], குழாம்[8]. [1: சூடா. i, 46. 2, 3, 6-8: காய: ... உஞெௌ ஸஷெ லக்ஷ்ய்ஸ்வஹாவயொ:, காயம் உநுஷ்யதீஷெ஽வி —வி. வு. (தெ). ய, 7. 4: சூடா. viii, 54. 5: அக. ஐங்காயமாவன கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருங்காயம்.]

சாயம் — பிற்பகல், அந்தி, நீலமுதலிய வருணம். [1: ஸாய: ... கவஸாநெ வ—சு. ஸ. ii, 378. 2: சூடா. i, 84. 3: ஊாய:—ஸ. அக.]

சாய்தல்—கோணுதல், நுணுக்கம், கண்ணேட்டம், சரிதல். [1: அக. 2: 'சாயல்'—திவா. viii, 33. 3: 4: சூடா. ix, 21.]

616. தாயமெடுத் துயர்த்தும்பேச் சுரிமைகொடுப் பதுசீ
தனப்பொருள்சூ தாட்டுப்பங் கிடும்பிதிர்த்ர வியமாம்
வாயிலைம் பொறிதூ து காரணம்வா சலுமாம்
வாயிலோர் தமிழ்க்கூத்தர் வாசற்காப் பவர்பேர்
சாயைநிழ லழகுபிறி துருவங்கைக் கூலி
சனியின்றாய் வளர்த்தலிருட் டொழுங்குநா யகியாம்
மாயையிலக் குமிகாளி யிரதியோர் சத்தி
வஞ்சகஞ்சித் திந்திரசா லம்புத்தி தயையே.

தாயம்—எடுத்துயர்த்தும் பேச்சு, உரிமை, கொடுப்பது, சீதனப் பொருள், சூதாட்டு, பங்கிடும் பிதிர்த்திரவியம். [1, 3, 4, 6: ஊாயொ ஊாநெ யௌதகாஜியமெ வொஜூ—ணுஹாஷணெ, விஹக்தவ(ப)விதற- ஊ(ப)வெ(ப)—சு. வ. ii, 357. 2: திவா. viii, 209. 5: அக.]

வாயில்—ஐம்பொறி, தூது, காரணம், வாசல். [1, 2, 4: திவா. xi, 214. 3: திவா. viii, 206.]

வாயிலோர்—தமிழ்க்கூத்தர், வாசற்காப்பவர். [1: திவா. ii, 54. 2: அக.]

சாயை — நிழல்[1], அழகு[2], பிறிதுருவம்[3], கைக்கூலி[4], சனியின் தாய்[5], வளர்த்தல்[6], இருட்டு[7], ஒழுங்கு[8], நாயகி[9]. [1-8: ஊாயா வஜெக்தள வூதிஊாயாஊ்க்ஷயொஷித(ப)ாதவெ, உகொவெ வாஊநெ காதெள ஸொஹாயாம் வ தஊஸ(ப)வி — சு. வ. ii, 351. 9: ஜாயா — சு. கொ. II, vi, 6.]

மாயை — இலக்குமி[1], காளி[2], இரதி[3], ஓர் சத்தி[4], வஞ்சகம்[5], சித்து[6], இந்திரசாலம்[7], புத்தி[8], தயை[9]. [1, 2, 4: ஊாயா—ஸ. அக. 3: அக. 5, 7-9: ஊாயா ஸாஊஙீ க்ஷவா, உஜெஹ வஷுஜியு—சு. வ. ii, 366. 6: அக.]

617. காயல் கழியோ டுப்பளங் கழிமுகம்
ஆயி லாயிலிய நாளோர் மரமுமாம்
கோயி லிராசா லயங்தே வாலயம்
வாயு பலமா லங்கட்டி வானவில்.

காயல்—கழி, உப்பளம், கழிமுகம். [1: திவா. v, 50. 2: திவா. v, 52. 3: நிக. 313.]

ஆயில்—ஆயிலிய நட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1: சூடா. i, 70. 2: அக.]

கோயில்—அரசனில்லம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: திவா. v, 143.]

வாயுபலம்—ஆலங்கட்டி, வானவில். [1, 2: வாயுஃஹமும் தூ ஜல-ஷொவமெ ஶக்ரஶராஸநே—க. ஸ. iv, 298.]

618. சாயாசீ வன்கூத் தாடி பெண்மூலத் தாற்பி ழைப்போன்
ஆயாம மகலம் நீளம் ஆயோத நம்போர் வேட்டம்
பீயூடம் புனிற்றி ளங்கற் ருவின்பா லமிர்த மும்பேர்
ஆயோகங் கந்த புட்பா தியினடி யுறைக ரைப்பேர்.

சாயாசீவன்—கூத்தாடி, மனைவி மூலமாய்ப் பிழைப்போன். [1: ஜாயாஜீவஸ்து ஶைலூஷ: — வை. 141, 124. 2: ஜாயாஜீவ: — ஸ. அக. சொல்லின்மேற் பொருள்.]

ஆயாமம்—அகலம், நீளம். [1: ஆயாம:—ஸ. அக. 2: தைர்க்ய-மாயாம: —க. கோ. II, vi, 114.]

ஆயோதநம்-போர், வேட்டம்.[1, 2: ஆயோதநம் ஸமரே வதே —க. ஸ. iv, 159. கொலையென்னும் பொருளே இங்குக் காணப்படுகிறது.]

பீயூடம்—புனிற்றிளங்கற்ருவின் பால், அமிர்தம். [1, 2: பீயூஷ-ஷம்ருதே நவப்ரஸூதகோ: பயஸ்யபி—க. ஸ. iii, 733.]

ஆயோகம் — கந்தபுட்பாதியின் அடியுறை, நீர்க்கரை. [1, 2: ஆயோக: ... ஶாயகந்தமால்யாவஹாரயோ: — வி. ஞ. ம, 30.]

619. தாயாத னென்பபிள்ளை தன்கோத் திரச்சுற்றம்
சாயா பதிபெண் புருடனுமார்த் தாண்டனுமாம்
மாயா புரியொர்முத்தி மாநகரம் பித்தளைப்பேர்
காயா மரமேகா சாமரம்கா யாதமரம்.

தாயாதன்—பிள்ளை, தன் கோத்திரச் சுற்றம். [1, 2: தாயாதோ ஜ்ஞாதிபுத்ரயோ: —வி. ஞ. த, 25.]

சாயாபதி—மனைவியும் புருடனும், சூரியன். [1: தம்பதீ ... ஜா-யாபதீ — க. கோ. II, vi, 38. 2: சாயா+பதி:.]

மாயாபுரி—ஓர் முத்திமாநகரம், பித்தளை. [1: மாயாபுரீ — ஸ. அக. 2: திவா. vi, 21.]

காயாமரம்—காசா மரம், காயாத மரம். [1: திவா. iv, 61. 2: அக.]

620. சரகம்வா கடங்கட் கிண்ணி மதுபாநந் தேனீ கள்ளாம்
விரகுணர் வுபாயம் வஞ்சம் விரணம்புண் வடுவி ழற்புல்
இரசநி மஞ்சள் செம்பஞ் சவிரியோ டிரவு மாகும்
பிரசந்நந் தெளிவு கள்ளுப் பிரசைசந் ததிச நப்பேர்.

சரகம் — வாகடம், கட்கிண்ணி, மதுபானம், தேனீ, கள். [1: 'ஶரகம் வெஷ்ஶாஸ்த்ரெஷு:' — சு. கொ. III. v, 33, மகேசுவரர் டீகை. 2, 3, 5: ஸரகொ மதிராபாத்ரெ மதிராபாநஷட்பயொ: — சு. ஸ. iii, 97. 4: ஸரவா மயூகக்ஷிகா—சு. கொ. II, v, 26.]

விரகு—உணர்வு, உபாயம், வஞ்சம். [1-3: அக.]

விரணம்—புண், வடு, விழற்புல். [1: வ்ரண: — சு. கொ. II, vi, 54. 2, 3: வ்ரண:—ஸ. அக.]

இரசநி—மஞ்சள், செம்பஞ்சு, அவிரி, இரவு. [1-4: ரஜநீ நிஶி; லாக்ஷாநீலீஹரித்ராஸு—சு. ஸ. iii, 395, 396.]

பிரசந்நம் — தெளிவு, கள். [1, 2: ஸ்ராத்வஸந்நம் ப்ரஸாதவத், ப்ரஸந்நா து மதிராயாம்—சு. ஸ. iii, 381.]

பிரசை—சந்ததி, சனம். [1, 2: ப்ரஜா ஸ்யாத் ஸந்ததௌ ஜநே —சு. ஸ. ii, 71.]

621. பிரசந்தேன் கூடு தேனீ தேன்பிர மரங்கள் ளும்பேர்
பிரசரம் வழிபோர் வேகம் படர்தல்சா ருதலும் பேசும்
பிரசவ்வி யமநு கூலம் பராதீநம் பிரதி கூலம்
இரசிதம் பொன்னின் பூச்சோ டொலியுள திடிமு ழக்கம்.

பிரசம்—தேன்கூடு, தேனீ, தேன், வண்டு, கள். [1: நா. தீ. நி. 265. 2, 3, 5: திவா. xi, 167. 4: சூடா. xi, ட, 26.]

பிரசரம்—வழி, போர், வேகம், படர்தல், சாருதல். [1: ப்ரசார: —ஸ. அக. 2, 3: ப்ரஸரஸ்து ஸஜ்ரெ ... ஜவெ—சு. ஸ. iii, 566. 4, 5: ப்ரஸர் — ஸ. அக.]

பிரசவ்வியம்—அநுகூலம், பராதீனம், பிரதிகூலம். [1, 3: வ்ரஸ- வ்யஸ்த வ்ரதிக-ஞொரநூக-ஞெயொ:—க. ஸ. iii, 485. 2: வராயீந: ..., ... வ்ரஸவ்ய: — வெ. 203, 55.]

இரசிதம் — பொன்னின் பூச்சு, ஒலியுளது, இடிமுழக்கம். [1-3: ரஸிதம் தூ ஸூவண்ணாதிவகிதெ ஸ்நிதெ ரூதெ—வி. வ்ர. த, 87.]

622. சரசென்ப புனல்வா விப்பேர் தரசென்ப வேகம் வீரம்
பரசென்ப மழுக்கு டாரி பரமேட்டி சிகன்முத் தேவர்
பிரணதி பணிவ டக்கம் பிரணிதி யிரத்த லொற்றுள்
இரணம்பொன் ஞெலிபோ ரிந்தி ரியத்தாது கவடி யென்ப.

சரசு—புனல், வாவி. [1, 2: ஸரஸ்தொயதடாகயொ: — வி. வ்ர. ஸ, 35.]

தரசு—வேகம், வீரம். [1, 2: தரொ பலெ வ வெகெ வ — வி. வ்ர. ஸ, 38.]

பரசு—மழு, குடாரி. [1: திவா. vii, 3. 2: கூடார: ... வரஸூ: —க. கொ. II, viii, 92.]

பரமேட்டி—சினன், பிரமன், விட்டுணு, சிவன். [1: சூடா. i, 2. 2: வரமெஷ்டீ — க. கொ. I, i, 16. 3, 4: வரமெஷ்டீ — ஸ. அக.]

பிரணதி—பணிவு, அடக்கம். [1, 2: வ்ரணதி:—ஸ. அக. வ்ரண- தௌ ஹூஸிக்ஷிதௌ—நா. ர. iii, 204.]

பிரணிதி—இரத்தல், ஒற்றுள். [1, 2: வ்ரணியிஸ்ரெ யாசாயாடீ —வி. வ்ர. ய, 32.]

இரணம் — பொன், ஒலி, போர், சுக்கிலம், கவடி. [1, 4, 5: ஹிரணம் ஹிரண்யசிவ வராடெ ஹெஜி ரெதஸி — க. ஸ. iii, 225. 2, 3: ரண: ... க்வணெ யூயி—க. ஸ. ii, 149.]

623. பிரணயம் பழக்கம் நேய மிரப்புநம் பிக்கை யும்பேர்
இரணியக் தகம்பொன் வெள்ளி பலகறை யிரேத சென்றும்
இரதநை யரத்தை நாக்கா மிரமண னிட்டன் காந்தன்
பிரதர மிரத்த க்ராணி நோயம்பு பிளப்பு முப்பேர்.

பிரணயம்—பழக்கம், நேயம், இரப்பு, நம்பிக்கை. [1-4: ப்ரணய-ஸ்து ஸ்த்ரீ யாச்ஞாயாம் ஸௌஹ்ருத்யேऽபி ச, விஸ்ரம்பே ஸ்த்ரீக்ஷ ப்ரி-யயெ—நா. ஸ. ii, 23.]

இரணியம்—தனம், பொன், வெள்ளி, பலகறை, இரேதசு. [1-5: ஹிரண்யம் ரேதஸி த்ரவ்யே ஶாதகும்பவராடயோ:, ... ஸ்த்ரீஅகும்-ப்யே ச—ஹே. ய, 114.]

இரதனை—அரத்தை, நாக்கு. [1, 2: ரஸநா ... ஜிஹ்வயோ:, ரஸநா சாபி ராஸ்நாயாம்—வி. ப்ர. ந, 30.]

இரமணன்—இட்டன், கணவன். [1: ரமண: — ஸ. அக. 2: ரமண: ப்ரியே—வி. ப்ர. ண, 36.]

பிரதாம்—இரத்தக் கிராணிநோய், அம்பு, பிளப்பு. [1-3: ப்ரதர: ஶரே; ஹஜே ரோகே—க. ஸ. iii, 565, 566.]

624. பிரதிமை பதிமை போலும் பிறிதுரு வம்பா வைப்பேர்
பிரதியத் தநமே யிச்சை துலக்குதல் சிறைபி டித்தல்
பிரபஞ்சக் திரள்வித் தார மாருட்ட மாயை யும்பேர்
மரபென்ப முறைமை கோத்ர வழிபண்பு பழமை யென்ப.

பிரதிமை—பதுமைபோலும் பிறிதுருவம், பாவை. [1: ப்ரதிமா ப்ரதிபிம்பகெ—க. ஸ. iii, 462. 2: ப்ரதிமா—ஸ. அக.]

பிரதியத்தநம் — இச்சை, துலக்குதல், சிறைபிடித்தல். [1-3: ப்ரதியத்ந: ஸம்ஸ்காரெ ஸ்த்ரீஅபவந்த்ர ஹணலிப்ஸயோ:—க. ஸ. iv, 182.]

பிரபஞ்சம் — திரள், வித்தாரம், மாருட்டம், மாயை. [1-3: ப்ரபஞ்சஸ்து விபர்யயெ, விஸ்தாரெ ஸஞ்சயெ ச—நா. ஸ. ii, 23. 4: ப்ரபஞ்சோ விப்ரலம்பநே — க. ஸ. iii, 129. மாயை இங்கு மாயம், வஞ்சம் என்னும் பொருளதுபோலும்.]

மரபு—முறைமை, கோத்திரவழி, பண்பு, பழமை. [1, 4: சூடா. xi, ர, 1. 2: அ. வி. நி. 384. 3: திவா. viii, 257.]

625. சுரபிசம் பகஞ்சா திக்காய் சுகந்தஞ்சல் லகியோர் தெய்வச்
சுரபிபொன் சைத்தி ரம்சுந் தரம்பசு விளவே னிற்றேன்
பரமமுந் தினத நுச்சை பரமன்முந் தினவன் மேலோன்
உரமெரு விடுதல் மார்பு வலிமதி லூக்க மைம்பேர்.

சுரபி—சம்பகம்[1], சாதிக்காய்[2], சுகந்தம்[3], சல்லகி[4], ஓர் தெய்வப் பசு[5], பொன்[6], சித்திரைமாதம்[7], அழகு[8], பசு[9], இளவேனில்[10], தேன்[11]. [1, 2, 4, 6, 7, 9, 10: ஸுரபிர்ஹேம்நி ஷுகெ, ஜாதீஃபலெ ... வெஸந்தவஸந்தயொ:; ... மவி ஸுகூஷ்யாம்—சு. ஸ. iii, 452, 453. 3, 5, 8: ஸுரபி: ... ஸௌரஸெயூாம் ...; ஸுமநொஜ்ஞெ வ ஒமொஜ்ஜெ வ — வி. ஷ. ஸ, 31, 32. 11: ஸுரபி: ...; ... ஒயௌ—ஒ. கொ. 560, 561.]

பரமம்—முந்தினது, அநுச்சை. [1: வரமம் ஸூாக ஷுயாந- ... — வி. ஷ. ஒ, 44. 2: வரமம் ... சுநஜ்ஞாயாம்—சு. ஸ. iii, 462.]

பரமன்—முந்தினவன், மேலோன். [1, 2: வரம: வரெ; சுஷெ- ஸர ... — சு. ஸ. iii, 461, 462.]

உரம்—எரு இடுதல், மார்பு, வலி, மதில், ஊக்கம். [1: உரம்-எரு. உரம் போடுதல் எரு இடுதல் — அக. 2, 3, 5: பிங். x, 172. 4: பிங். iv, 181.]

626. தரம்வெற்புப் பருத்திப் பஞ்சு குழியச்சந் தகுதி சங்காம்
புரமுடல் நகர முன்குற் குஹுவீடு பூர்வ காலம்
அரரமே கதவி ரும்பாம் அரவம்பாம் பொலிசி லம்பாம்
பரர்பிறர் பகைவ ரென்ப பரல்விதை பருக்கைக் கல்லே.

தரம்—மலை, பருத்திப்பஞ்சு, குழி, அச்சம், தகுதி, சங்கு. [1, 2: யர: ஶெலெ: கஷுாஸீத-லுமகொ யர: — ஶா. கொ. 545. 3, 4, 6: உமொஉஸீ ஶஙீமஜெஷு—வெ. 233, 78. 5: நிக. 333. ‘பக்குவம்.’]

புரம்—உடல், நகரம், முன், குற்குஹு, வீடு, பூர்வகாலம். [1, 2, 4, 5: வுரம் ஶரீரெ நமரெ மூஹ ..., வுரஸ்து மஹுமௌ — சு. ஸ. ii, 428. 3, 6: வுரொஉஜெ வுஜுகாமெ —நா. ர. ii, 358.]

அரரம்—கதவு, இரும்பு. [1: கவாடமரரம்—சு. கொ. II, ii, 17. 2: சுரர: ...; ... லொஹ ... —நா. ஸ. ii, 49.]

அரவம் — பாம்பு, ஒலி, சிலம்பு. [1-3: பிங். x, 52. 2: ரவ: — சு. கொ. I, vi, 22.]

பரர்—பிறர், பகைவர். [1, 2: வர: ... சுந) ... ஶத்ருஷு — சு. ஸ. ii, 425.]

பரல்—விதை, பருக்கைக்கல். [1: திவா. iv, 175. 2: சூடா v, 15.]

627. பிரவகங் காற்ருேர் வாயு வெளிப்புறப் படலும் பேசும்
குரவம்நன் மணங்கு ராவாம் சிரவங்கோ ரசப்புட் காது
குரவர்தாய் தந்தை யாசா ரியர்மூத்தோர் குருக்கள் மன்னர்
தாளன்சூ ரியன்றூர்த் தன்பேர் தாளையே கஞ்சி தேனீ.

பிரவகம் — காற்று, ஓர் வாயு, வெளிப்புறப்படல். [1-3: ப்ரவஹோ வாயுபேதே ஸ்யாத்வாயௌ பஹிஸ்தலே—ஙு. ஸ. iii, 762.]

குரவம்—நன்மணம், குரா. [1: அக. 2: சூடா. iv, 21.]

சிரவம்—கோரசப்புள், காது. [1: சிரவங் கவுதாரி—பிங். viii, 44. சிரவமே கௌதா ரிப்பேர்—சூடா. iii, 60. 'கோரசம்' சிவலின் பெயராக இந் நிகண்டுகளிற் காணப்படுகின்றது: பிங். viii, 61; சூடா. iii, 59. 2: ஶ்ரவ:—ஙு. கொ. II, vi, 94.]

குரவர்—தாய், தந்தை, ஆசாரியர், மூத்தோர், குருக்கள், மன்னர். [1-4, 6: 'அரசனே யுபாத்தி யாய னன்னையே யையன் மூத்தோன், குரவரோ ரைவ ரென்று கூறினர் வேறு நூலோர்' — சூடா. xii, 38. 'அன்னையே' என்றவிடத்து 'அடிகளே' என்ருெரு பாடபேதமுங் காட்டப்பட்டுளது. அடிகள்-குருக்கள். 'குரவர்மந் திரியர் மூத்தோர் குருக்களோ டன்னை தந்தை'—நிக. 333.]

தாளன்—சூரியன், தூர்த்தன். [1, 2: தாலோ ஹாஸ்வரே ..., ... ஷிங்ஜே—ஙு. ஸ. iii, 646.]

தாளை — கஞ்சி, தேனீ. [1, 2: தாலா க்ஷௌமக்ஷிகா—ஙு. ஸ. iii, 646. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் க்ஷௌமக்ஷிகா என்று ஒரு பாடபேதம் காட்டப்பட்டுளது.]

628. பிரளயங் கற்பாந் தஞ்சா வறிவழிங் துறலற் றப்பேர்
பிரகாசம் வெயில்தெ ரிந்த தொளிபிர சித்த மொப்பாம்
பிரகாண்டஞ் சிலாக்கி யங்கொப் பிலாமர மரப்ப ணைப்பேர்
பிரகோட்டம் விரித்த கைமுன் கைவெளித் திண்ணை பின்கை.

பிரளயம் — கற்பமுடிவு, சாவு, அறிவு அழிதல், அறுதி. [1-3: ப்ரலயோ நாஶே ... நஷ்டசேஷ்டதாவஸாநயோ: — நா. ர. iii, 316. 4: ப்ரலய:—ஸ. அக.]

பிரகாசம்—வெயில், தெரிந்தது, ஒளி, பிரசித்தம், ஒப்பு. [1, 2, 4: ப்ரகாஶோऽதிப்ரஸித்தே ஸ்யாத் ... ஸூதவயோ: ஹாஸே —

வி. வ்ரு. ஶ, 20. 3: வ்ரகாஶ: ...; உஜ்ஜ்வ்ராதெ — சு. வ. iii, 716. 5: வ்ரகாஶவாக், ... த-வெஶ்ரவி — நா. வ. ii, 143.]

பிரகாண்டம் — சிலாக்கியம், கொப்பிலாமரம், மரப்பணை. [1·3: வ்ரகாண்: ஸ்தூஶஸ்தயொ:, ஸ்கந்த-முலாத்ஶாவ ஶாரா: — சு. வ. iii, 172.]

பிரகோட்டம்—விரித்தகை, முன்கை, வெளித்திண்ணை, பின்கை. [1, 2, 4: வ்ரகொஷ்: கூ-ஹ்ருஶாயஸ்தாக ... கக்ஷாதரெஶவி வ, ஸஹஸ்தெ வ விஸ்த்ருதகரெ — சு. வ. iii, 165. 3: வ்ரகொஷ்: வ்ராஜமிஜெ ஶாஜ-ஸஜ்நாடு — நா. வ. ii, 23.]

629\. இரசால மாம ரங்குந் துருப்பிசின் கரும்பு போளம்
இரசாலே யறுகு சம்பா ரத்தயிர் நாவெள் ளீறில்
பிரசூதம் பிரச வம்பூ பிரசூதி பெறுகை பிள்ளை
பிரணுத முவகைப் பேச்சி னெலிகாதி னோயும் பேரே.

இரசாலம்—மாமரம், குந்துருப்பிசின், கரும்பு, போளம். [1-4: ரஸால இக்ஷௌ வ-ஹ்தெ வ ரஸாலம் பொலவிஷ்யொ: — சு. வ. iii, 673.]

இரசாலை — அறுகு, சம்பாரத்தயிர், நா, வெள்ளீறில். [1-4: ரஸாலா உ-ஹ்வாவிஷாஜிஹ்வாஜிகயொரவி — சு. வ. iii, 673.]

பிரசூதம்–பிரசவம், பூ. [1, 2: வ்ரஸ-ஹ்தம் ..., ... க்ருதவ்ரஸவெ ... க-ஸ-ஹெ — நா. வ. ii, 143.]

பிரசூதி—பெறுகை, பிள்ளை. [1: வ்ரஸ-ஹ்தி: ஸ்ராஷவதெ வ்ரஸவெஶவி வ — சு. வ. iii, 269.]

பிரணுதம்—உவகைப்பேச்சின் ஒலி, காதுநோய். [1: வ்ரணாஷ-ஸ்த ஶஷ: ஸ்ராஷ-ஹ-ஜ: — சு. கொ. I, vi, 11. 2: வ்ரணாஷ: ஶ்ரவணாமயெ—வி. வ்ரு. உ, 25.]

630\. பிரதாந முதன்மை யான்மா கொடுப்பித்தல் புத்தி மாயை
பிரதீத னறிஞன் கியாத னிலைமையன் பெருமீ தன்பேர்
பிரதீதி களிப்புக் கியாதி பிரயாகங் குதிரை வேள்வி
பிரயாணம் பயணம் யானைக் கண்ணின்முற் புறஞ்சா வும்பேர்.

பிரதானம்—முதன்மை, ஆன்மா, கொடுப்பித்தல், புத்தி, மாயை. [1, 2, 4, 5: ப்ரதாநம் ப்ரக்ருதௌ ஸ்த்ரியாம் தத்தௌ மஹாமாத்ரே —சு. ஸ. iii, 380. 3: ப்ரதாநீ—ஸ. அக.]

பிரதீதன்—அறிஞன், கியாதன், நிலைமையன், பெருமிதன். [1-3: ப்ரதீதோ ... ஸ்திதே ... ப்ரக்யாதே ஸாதரே—வை. 255, 31. 4: ப்ரதீத: ... ஹ்ருஷ்டயோ:—சு. ஸ. iii, 264.]

பிரதீதி—களிப்பு, கியாதி. [1, 2: ப்ரதீதி: —ஸ. அக.]

பிரயாகம்—குதிரை, வேள்வி. [1, 2: ப்ரயாக: ... யஜ்ஞ ... அச்வயோ:—வி. ப்ர. க, 34.]

பிரயாணம்—பயணம், யானைக்கண்ணின் முற்புறம், சாவு. [1-3: ப்ரயாணம் கஜாக்ஷ்ண: ப்ராக்பாகே ஸரணே கதௌ—வை. 251, 42.]

631\. ***பிரவாளம் பவளம் வீணைத் தண்டிளந் தளிர்மு ளைப்பேர்***
கரவீர மலரி கைவாள் கரளங்காஞ் சிரம்நஞ் சென்ப
உரவோர்நல் லறிஞர் மூத்தோர் உரன்வலி வென்றி ஞானம்
கிரிசிலா சதுகண் ணேய்பூச் சியன்பந்து கேழல் வெற்பாம்.

பிரவாளம் — பவளம், வீணைத்தண்டு, இளந்தளிர், முளை. [1-3: வீணாதண்டே ப்ரவாளோ(அ)ஸ்த்ரீ வித்ருமே நவபல்லவே—வை. 261, 109. 4: ப்ரவால: பல்லவாங்குர:—வை. 46, 30.]

கரவீரம்—அலரி, கைவாள். [1 2: கரவீரோ ஹயமாரே க்ருபாணே—சு. ஸ. iv, 245.]

கரளம்—காஞ்சிரம், விடம். [1: கரல: — வை. 49, 100. 'காஞ்சொறி வகை.' 2: கரலம் விஷே—சு. கொ. I, viii, 9.]

உரவோர்—நல்லறிஞர், மூத்தோர். [1, 2: அக.]

உரன் — வலி, வெற்றி, ஞானம். [1: பிங். vii, 3. 2: அக. 3: பிங். vii, 8.]

கிரி—சிலாசது, கண்ணேய், பூச்சியன், பந்து, பன்றி, மலை. [1-4, 6: கிரி: பும்ஸ்யக்ஷிரோகே கந்துகே, ஸைலே கிரியகே— சு. ஸ. ii, 399. 5: கிரி: —சு. கொ. II, v, 2.]

632\. கரடியோர் விலங்கு யானை கரில்குற்றங் கொடுமை கார்ப்பாம்
பரணமேந் துதல்கூ லிப்பேர் பரியங்கம் படுக்கை கட்டில்
அரணிதீக் கடைகோல் முன்னை அரிணமான் மானி றப்பேர்
சரணியே வழியொ ழுங்கு சரியையோர் மார்க்கம் பிச்சை.

கரடி — ஓர் மிருகம், யானை. [1: திவா. iii, 43. 2: கரடிநு — ஸ. அக.]

கரில்—குற்றம், கொடுமை, கார்ப்பு. [1-3: திவா. xi, 71.]

பரணம்—ஏந்துதல், கூலி. [1, 2: ஹரணம் வெதநெ ஹுதௌ —சு. வ. iii, 207.]

பரியங்கம் — படுக்கை, கட்டில். [1: 2: வர்யஙக ஜ... —சு. வ. iii, 55.]

அரணி—தீக்கடைகோல், முன்னை. [1, 2: அரணிஸ்ரு ஹவெதி-ஸ்ரதெ நிருத்யஜாரணி—சு. வ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடமாகக் காட்டப்பட்டுளது.]

அரிணம்—மான், மாநிறம். [1, 2: ஹரிணௌ வாண்டுஸார-ஜௌ—சு. வ. iii, 223.]

சரணி—வழி, ஒழுங்கு. [1, 2: ஸரணி: வதி்ஸ்ரொயோ: — ஶா. கொ. 640.]

சரியை—ஓர் மார்க்கம், பிச்சை. [1: ஜ்ஞாநௌ நாத்ருநிஶித்தம் த-க்ரியாவறெ வுக்கீஷிதெ — ஷெவிகாமொத்ர:, 26. 2: நா. தீ. நி. 705.]

633\. திரிநூலின் றிரிபெண் மூன்றும் திரிதிவம் விண்சுவர்க்கம்
பரியேபூ சனைப ருத்தி யுயர்ச்சியச் சுவதி பாய்மா
வரிசுணங் கெழுத்தி றுப்பு வழிபக்தி நெல்பண் ணீளம்
பரிகத மசைதல் சூழ்த லடைதலோ டறிதல் பன்னும்.

திரி—நூலின் திரி, பெண், மூன்று. [1: அக. 2: ஸ்த்ரீ—சு. கொ. II, vi, 2. 3: த்ரி—ஸ. அக.]

திரிதிவம்—ஆகாசம், சுவர்க்கம். [1, 2: த்ரிஶிவம் தவெ, ஸ்வர்—சு. வ. iii, 694.]

பரி—பூசனே, பருத்தி, உயர்ச்சி, அச்சுவதி நட்சத்திரம், குதிரை. [1: அக. 'வணக்கம்.' 2: பிங். ix, 131. 3: திவா. viii, 27. 4: சூடா. i, 67. 5: திவா. iii, 9.]

வரி—தேமல்[1], எழுத்து[2], குடியிறை[3], வழி[4], பந்தி[5], நெல்[6], பண்[7], நீளம்[8]. [1, 3, 6, 7: பிங். x, 1002. 2: திவா. xi, 206. 4: அக. 5: அக. 8: திவா. viii, 31.]

பரிகதம் — அசைதல், சூழ்தல், அடைதல், அறிதல். [1-4: வரிமதம் மதெ; [illegible] —சு. வ. iv, 118, 119.]

634. தரிசகன் வாயிற் காப்போன் சமர்த்தன்காண் பிப்போ னென்ப
திரிசங்கு கருட னேர்பார்த் திவன்பூனை விட்டி லும்பேர்
தரிசகங் கணுக்கண் ணுடி சாத்திரங் காட்சி புத்தி
பரிசகங் கொடைகாற் றேவ லாள்தொக்கிக் கியந்தொ டற்பேர்.

தரிசகன்—வாயிற்காப்போன், சமர்த்தன், காண்பிப்போன். [1-3: [illegible] — சு. வ. iii, 47.]

திரிசங்கு — கருடன், ஓர் அரசன், பூனே, விட்டில். [1, 3: திரிஸங்கு தார்க்ஷ்யமார்ஜாரயோ — வெ. 241, 58. 2, 4: திரிஸங்கு: ஸலபே ந்ருபெ—சு. வ. iii, 46.]

தரிசகம் — கணு, கண்ணுடி, சாத்திரம், காட்சி, புத்தி. [1-5: தர்ஸநம் தர்ப்பணெ ... உபலப்தி ... —சு. வ. iii, 374.]

பரிசகம் — கொடை, காற்று, ஏவலாள், துவக்கிந்திரியம், தொடல். [1, 2, 4, 5: ஸ்பர்ஸநம் ஸ்பர்ஸநே தானே ஸ்பர்ஸ ... —சு. வ. iii, 421. 3: வரிஜந: —ஸ. அக. வரிவார: வரிஜந: — வெ. 177, 102.]

635. தரிசமுந் தீர்சூர் யேந்து சங்கமந் தரிச நப்பேர்
துரிதம்பா வங்க லக்கம் தொரிதஞ்சீக் கிரம்ப தற்றம்
புரிதலே விரும்பல் செய்தல் புரிவென்ப விருப்ப மன்பாம்
விரிதலே விசால மாதல் விளங்கலோ டலர்த லென்ப.

தரிசம்—சடல், சூரிய சந்திரர் கூடல், தரிசனம். [1: 2, 3: தர்ஸ: ஸூர்யேந்துஸங்கமே; ... தர்ஸநே வ.—சு. வ. ii, 534, 535.]

துரிதம்—பாவம், கலக்கம். [1: வாவஂ ... ஊ¬ரிதஊ¬ஷ்க்ருதம் —சு. கொ. I, iv, 23. 2: ஊ¬ரிதம்—ஸ. அக.]

தொரிதம்—சீக்கிரம், பதற்றம். [1, 2: த்வரிதஂ வ்ரஜவெ ஐரா-தெ—வி. வ்ர. த, 89.]

புரிதல்—விரும்பல், செய்தல். [1, 2: திவா. xi, 173.]

புரிவு—விருப்பம், அன்பு. [1: அக. 2: திவா. viii, 91.]

விரிதல்—விசாலமாதல், விளங்கல், அலர்தல். [1, 2: அக. 3: திவா. ix, 199.]

636. பரிபுரங் காற்சி லம்பும் பாதகிங் கிணியு மாகும்
சுரிமுகம் நத்தை சங்காம் சுரியலே சுழிப்புக் கேசம்
அரியமா சூர்ய பத்தன் பிதிர்தேவ தையா தித்தன்
பிரியமே யுவகை யிட்டம் பிரியனு யகனிட் டன்பேர்.

பரிபுரம்—காற்சிலம்பு, பாதகிங்கிணி. [1: திவா. vii, 52. 2: திவா. vii, 51.]

சுரிமுகம்—நத்தை, சங்கு. [1: திவா. iii, 213. 2: திவா. iii, 209.]

சுரியல்—நீர்ச்சுழி, கேசம். [1: திவா. ix, 45. 2: திவா. ii, 213.]

அரியமா — சூரியபத்தன், பிதிர்தேவதை, ஆதித்தன். [1-3: ஸுர்யோ விதுர்தெவதெ, தரணௌ ஸஹஸ்ரஹஸ்தாயாம் — சு. ஸ. iii, 348.]

பிரியம்—உவகை, இட்டம். [1: சூடா. viii, 40. 2: வ்ரியம் — வெவெ. 212, 270.]

பிரியன் — நாயகன், இட்டன். [1: வ்ரிய: ... ஹர்தா — வெவெ. 176, 74. 2: ஐஷ ... வ்ரியா: —வெவெ. 107, 85.]

637. கரியவன் சனிமா லிந்த்ரன் சான்றினன் கருநி றத்தோன்
பரிவர்த்த மெனல்கற் பாந்தம் பலாயன மாற்று கைப்பேர்
பரிவர்த்தன் கூர்ம ராசன் ஓடிப்போய்ப் பதுங்கி னேனும்
பரிவின்பம் வருத்த மன்பாம் பரிவேடஞ் சூழ்வ தூர்கோள்.

கரியவன்—சனி, திருமால், இந்திரன், சாட்சி, கருநிறத்தோன். [1-3: சூடா. xi, ர, 9. 4: அக. ‘கரி.’ 5: அக.]

பரிவர்த்தம்—யுகமுடிவு, தோற்ருேடுகை, பண்டமாற்றுகை. [1-3: பரிவர்த்த: ... பர்யாயே, யுகாந்தே விநிமயே ச — ஸ. ஸ. iv, 120.]

பரிவர்த்தன்—கூர்மாவதாரம், ஓடிப்போய்ப் பதுங்கினேன். [1, 2: பரிவர்த்த: கூர்மராஜே பர்யாயே—ஸ. ஸ. iv, 120.]

பரிவு — இன்பம், வருத்தம், அன்பு. [1, 2: திவா. xi, 159. 3: சூடா. xi, ர, 36.]

பரிவேடம் — சூழ்வது, ஊர்கோள். [1, 2: பரிவேஷ: பரிவ்ருதௌ பரிதௌ — ஸ. ஸ. iv, 319.]

638. திரிகூடம் சுவேல வெற்பித் துப்புமுச் சிகர வெற்பாம்
பரிதாந முடைத்தூ சொன்றற் கொன்றைமாற் றுதல்கௌ பீநம்
நிரியாண மரணம் யானைக் கடைக்கண்போ குதலே மோக்கம்
மரியாதை நியாய மெல்லை கடற்கரை நிலைமை மன்னும்.

திரிகூடம்—சித்திரகூட மலை, இந்துப்பு, மூன்று சிகரமுடைய மலை. [1, 2: த்ரிகூட: ஸுவேலவணே த்ரிகூடஸ்து ஸாமுத்ரகே — ஸ. ஸ. iii, 151. 3: திரிகூடாசலமென்று பொதியில்மலையில் திருக்குற்றுலத்தருகிலுள்ள பகுதி யொன்றிற்குப் பெயர் வழங்குகின்றது. அங்கு மூன்று சிகரங்கள் உண்டென்றுரைப்பர். மூன்று சிகரமுடைய மற்றை மலைகளுக்கும் அது பெயராகும் போலும்.]

பரிதாநம் — உடைத்தூசு, ஒன்றற்கு ஒன்றை மாற்றுதல், கௌபீனம். [1: வஸ்த்ரமேவோபஸம்வ்யாநம் பரிதாநமதோம்ஶுகே — ஸ. கொ. II, vi, 117. 2: பரிதாநம் பரீவர்த:—ஸ. கொ. II, ix, 80. 3: பரிதாநம் உள்ளுடையென்னும் பொருளில் கௌபீனத்துக்கு மாயிற்றுப்போலும்.]

நிரியாணம்—மரணம், யானைக்கடைக்கண், போகுதல், மோக்கம். [1: நிர்யாணம் ... ஶுணே — நா. ர. iii, 131. 2-4: நிர்யாணம் நிர்கமே மோக்ஷகஜாபாங்கப்ரதேஶயோ: — ஸ. ஸ. iii, 200.]

மரியாதை—நியாயம், எல்லை, கடற்கரை, நிலைமை. [1: ஸம்ஸ்தா து மர்யாதா ஸ்திதி: — ஸ. கொ. II, viii, 26. மகேசுவரர் டீகையில் 'ந்யாயாசாரஸ்திதி:' என்றுரைக்கப்பட்டது. 2, 4:

ஊஜ்ரஷா ஷூதிவீஜயொ: —க. ஸ. iii, 329. 3: ஊஜ்ரஷா—ஸ. அக. ‘கரை’ யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. நதிக்கரை, ஏரிகரை, கடற் கரை எல்லாவற்றிற்கும் ஒக்கும்.]

639. அருவுரு வன்மை புண்ணும் அருள்க்ருபை பொருளின் சத்தி
உருநிற முருவ மட்டை செபவுரு வகல மும்பேர்
திருவெழில் செல்வஞ் செல்வி சிறந்தது தெய்வ வுத்தி
தெருவென்ப வழிவீ திப்பேர் தெருள்தெளி வறிவு மாமே.

அரு — உருவன்மை, புண். [1: அக. கூ-வ. 2: வ்ரண: ... கூ:—க. கொ. II, vi, 54.]

அருள்—கிருபை, பரம்பொருளின் சத்தி. [1, 2: சூடா. xi, க, 10.]

உரு—நிறம், உருவம், அட்டை, செபவுரு, அகலம். [1-3: சூடா. xi, ர, 32. 4: அக. 5: உரூவிவவஜு—க. கொ. III, i, 61.]

திரு — அழகு, செல்வம், திருமகள், சிறந்தது, தெய்வவுத்தி யென்னும் அணி. [1: அக. 2: பிங். vii, 10. 3, 4: சூடா. xi, ர, 36. 5: பிங். vi, 100.]

தெரு—வழி, வீதி. [1: பிங். iv, 32. 2: திவா. v, 128.]

தெருள் — தெளிவு, அறிவு. [1: பிங். vii, 29. 2: பிங். vii, 8. ‘தெருட்சி’ என்பதற்கே அறிவென்பது பொருளாகக் கூறப்பட்டது.]

640. அருகன்யோக் கியன்சி னேந்த்ரன் அருகோரஞ் சமீப மென்ப
பருகிதீ மயில்கு சப்புல் பருவர லருவல் துன்பம்
முருகுகள் ளிளமை வாச முற்சவ முருக னும்பேர்
கிருசமே மெலிவோ டற்பங் கிருமிதான் புழுச்செம் பஞ்சாம்.

அருகன்—யோக்கியன், சினேந்திரன். [1, 2: கூஹு வ-ஜெ ஜிநெவி வ—வி. வ்ர. த, 138.]

அருகு—ஓரம், சமீபம். [1, 2: அக.]

பருகி — தீ, மயில், குசப்புல். [1, 3: ஬ஹி: கூஶெஷெ — க. ஸ. ii, 572. 2: ஊயூரொ ... ஬ஹீ — க. கொ. II, v, 30.]

பருவரல்—அருவல், துன்பம். [1, 2: அ. வி. நி. 408.]

முருகு—கள், இளமை, வாசம், உற்சவம், முருகன். [1-5: திவா. xi, 355.]

கிருசம்—மெலிவு, அற்பம். [1, 2: க்ருஶ:—ஸ. அக.]

கிருமி—புழு, செம்பஞ்சு. [1, 2: க்ருமி: க்ருமிவல்லாக்ஷாயாம் கீடே —சு. வ. ii, 312.]

641. உருசியே கிரணங் காந்தி சுவையிச்சை மிகப்பற் றும்பேர்
பருடமே சிக்குப் பற்றி யதுபல நிறங்கொ டுஞ்சொல்
இருடிமா முனிவன் வேத மிருதயம் மனம்நெஞ் சவ்வூன்
சுருதங்கேட் பதுநூ லென்ப துருவித்தன் வறிஞன் றுட்டன்.

உருசி—கிரணம், காந்தி, சுவை, இச்சை, மிகப்பற்று. [1, 2, 4, 5: ருசிர்தீப்தௌ; ஸ்ப்ருஹாபிஷ்வங்கஶோபாஸு — சு. வ. ii, 57, 58. 3: அக. ருசி:.]

பருடம் — சிக்குப்பற்றியது, பல நிறம், கொடுஞ்சொல். [1: பருஷ:—ஸ. அக. 2, 3: பருஷ: கர்புரோ ஜ்ஞேய: பருஷம் நிஷ்டுரம் வச:—ஶா. கோ. 516.]

இருடி—மாமுனிவன், வேதம். [1, 2: ருஷிர்வேதே வஸிஷ்டாதௌ — சு. வ. ii, 545.]

இருதயம் — மனம், நெஞ்சு, நெஞ்சின் ஊன். [1-3: ஹ்ருதயம் வக்ஷஸி ஸ்வாந்தே வ்ருக்காயாம்—சு. வ. iii, 506.]

சுருதம்—கேட்பது, நூல். [1, 2: ஶ்ருதமாகர்ணிதே ஶாஸ்த்ரே —சு. வ. ii, 201.]

துருவித்தன்—வறிஞன், துட்டன். [1, 2: துர்வித்யோ துர்ஜனே நி:ஸ்வே—சு. வ. iii, 336.]

642. திருதராட் டிரமூக் குக்கால் கரியவோ திமம்பாம் பென்ப
பொருநர்போர்த் தலைவர் வீரர் பூபாலர் சமர்த்தர் கூத்தர்
சருவகன் பிரான்ம கேசன் சருவரி யிரவு மஞ்சள்
உருவரை பயிரெல் லாமுண் டாகிலம் பூமி யும்பேர்.

திருதராட்டிரம்—மூக்குங் காலுங் கரிய அன்னம், பாம்பு. [1, 2: த்ருதராஷ்ட்ர: ஸமெ ஸர்ப்பெ—க. ஸ. iv, 262. 1: தார்த்தராஷ்ட்ரா: ஸிதேதரைெ:—க. கொ. II, v, 24. 'ஸிதேதரைெ: க்ருஷ்ணவர்ணை: சஞ்சுசரணைரூபலக்ஷிதா ஹம்ஸா: தார்த்தராஷ்ட்ரா: ஸ்யு:. த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய ஹவா:. "த்ருதராஷ்ட்ர: ஸுராஜ்ஞி ஸ்யாத்ஹம்ஸபேதெ புஜங்கமெ" இதி ரபஸ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பொருநர்—போர்த்தலைவர், வீரர், அரசர், சமர்த்தர், கூத்தர். [1, 2, 5: திவா. xi, 341. 3: சூடா. ii, 12. 4: அக. 'திண்ணியர்'.]

சருவகன்—பிரான், சிவன். [1, 2: ஸர்வஸ்து கிரிசெ ப்ரபௌ—க. ஸ. iii, 122.]

சருவரி — இரவு, மஞ்சள். [1: சர்வரீ; நிசா — க. கொ. I, iv, 3, 4. 2: சர்வரீஸ்து ஹரித்ராயாம்—வை. 281, 9.]

உருவரை—பயிரெல்லா முண்டாகும் நிலம், பூமி. [1, 2: உர்வரா து க்ஷிதௌ சர்வஸஸ்யாட்யபூமிஷு—க. ஸ. iii, 519.]

643. கருவியைம் பொறிதொ டர்ச்சி கவசம்வாத் தியாதி பஞ்சக்
கருவியா யுதமே கங்கல் லணையுப கரண மீட்டம்
எருவையே கொறுக்கை கோரை கழுகுசெம் பிரத்த மென்ப
உருளைதே ருருளுண் டைப்பேர் உருள்பண்டி யுரோணி தேர்க்
கால்.

கருவி—ஐம்பொறி[1], தொடர்ச்சி[2], கவசம்[3], வாத்திய முதலிய பஞ்சக்கருவி[4], ஆயுதம்[5], மேகம்[6], கல்லணை[7], உபகரணம்[8], ஈட்டம்[9]. [1: அக. 2-9: திவா. xi, 265.]

எருவை—கொறுக்கை, கோரை, கழுகு, செம்பு, இரத்தம். [1, 3, 4: பிங். x, 193. 2, 5: சூடா. xi, ர, 29.]

உருளை—தேர் உருள், உண்டை. [1, 2: அக.]

உருள்—பண்டி, உரோகணி நட்சத்திரம், தேர்க்கால். [1: திவா. vii, 151. 2: திவா. i, 80. 3: சூடா. vii, 44.]

644. மிருகயு நரிவே டன்பேர் விரைவிதை வாசஞ் சாந்தாம்
குருசில்மன் னவன்சி றந்தோன் குரையொலி யசைச்சொ லென்ப
சருமந்தோற் பலகை தோலாம் சரைநரை யோர ரக்கி
கருள்கறுப் பிருள்காங் காடை கரையெல்லை யருகு தீரம்.

மிருகயு—நரி, வேடன். [1, 2: ஶ்ருமயு: ... மொஶாயுவஷ்யாய. யொமவி—வி. வு. ய, 99.]

விரை—விதை, வாசம், சாந்து. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 222.]

குருசில்—மன்னவன், சிறந்தோன். [1: திவா. ii, 19. 2: திவா. ii, 15.]

குரை — ஒலி, ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. xi, 94. 2: தொல். சொல். 272.]

சருமம்—தோற்பலகை, தோல். [1, 2: வாஜ ஸஷ்ராஷ்ஷயகஷ்வொ: —ஶா. கொ. 649.]

சரை—நரை, ஓர் அரக்கி. [1: வலிதம ஜாவா மௌக்ஷும் கெஶாஜௌ விஸுஷா ஜரா—க. கொ. II, vi, 41. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஜரா கிழப்பருவத்தை மாத்திரமே குறிக்கும். அது நரையையுங் குறித்தல் தமிழ்வழக்கு. 2: ஸ. அக. (மஹாபாரதம்).]

கருள்—கறுப்பு, இருள், காங்குப்புடைவை. [1: திவா. viii, 53. 2: பிங். i, 91. 3: திவா. vii, 275-ல் கருள் நல்லாடையின் பெயராகப் படிக்கப் பட்டுளது. பிங். சூடா. இச் சொல்லைத் தரவில்லை.]

கரை — எல்லை, அருகு, நீர்க்கரை. [1: நிக. 359. 2: அக. 3: திவா. v, 45.]

[பண்டம்

645. பொருள்பண முதன்மை பிள்ளை யுண்மைசொற் பொருள்பல்
இரைசில விலங்கூண் புள்ளூண் புவிநீர்கள் ளொலிவாக் கென்ப
சிரையோட முடம்பி னாடி திரையல்வெற் றிலைதி ரங்கல்
கிரைபசுப் படைவகுப்போ ரசைபசுத் திரளி னைப்பாம்.

பொருள்—பணம், முதன்மை, பிள்ளை, உண்மை, சொற்பொருள், பல்பண்டம். [1, 3-6: சூடா. xi, ர, 11. 2: அக.]

இரை—சில விலங்கூண்[1], பறவையூண்[2], பூமி[3], நீர்[4], கள்[5], ஒலி[6], வாக்கு[7]. [1, 2: திவா. vi, 118. 3-5, 7: ஜரா ஹூவாக்ஸுராஸு—க. கொ. III, iii, 175. 6: திவா. x, 174.]

சிரை—ஓடம், உடம்பின் நாடி. [1, 2: ஸிரா நாஷஸூவாஹிநீ —க. ஸ. ii, 457.]

திரையல்—வெற்றிலை, திரங்கல். [1: சூடா. iv, 37. 2: அக.]

திரை-பசு, படைவகுப்பு, ஓர் செய்யுளசை, பசுத்திரள், இணைப்பு. [1: சூடா. iii, 12. 2, 3: அக. 4: சூடா. iii, 13. 5: அக. 'ஒழுங்கு.']

646. புரையென்ப வுவமை குற்றம் புழையோர்சிற் றில்லு யர்ச்சி
வரையள விரேகை மூங்கில் நீர்க்கரை மலையென் றைம்பேர்
கரைதல்வா வெனலொ லித்தல் கசிதல்சொல் லுதலி ரங்கல்
வரைதலே கொள்ள னீக்கல் மணஞ்செய லெழுது தற்பேர்.

புரை—உவமை, குற்றம், புழை, ஓர் சிற்றில், உயர்ச்சி. [1, 2, 5: திவா. xi, 337. 3, 4: சூடா. xi. ஈ, 27.]

வரை—அளவு, இரேகை, மூங்கில், நீர்க்கரை, மலை. [1-3, 5: பிங். x, 1005. 4: திவா. v, 45.]

கரைதல்—வாவெனல், ஒலித்தல், கசிதல், சொல்லுதல், இரங்கல். [1, 4: திவா. xi, 72. 2: சூடா. xi, ண, 8. 3, 5: அக.]

வரைதல்—கொள்ளல், நீக்கல், மணஞ்செயல், எழுதுதல். [1, 2: திவா. xi, 207. 3: அக. 4: திவா. vii, 305.]

647. முரண்வலி பகைபோர் முப்பேர் முருக்கல்கொல் லுதல ழித்தல்
உரியரைப் படிநார் தோலாம் உருத்தல்சீ றுதல்மு னைத்தல்
பரிகம்பம் பயம்ந டுக்கம் பரித்தலே சுமத்த லோம்பல்
கரவென்ப களவொ ளிப்பு கரிப்பென்ப கார்ப்பச் சப்பேர்.

முரண்—வலி, பகை, போர். [1, 2: திவா. xi, 193. 3: திவா. ix, 147.]

முருக்கல்—கொல்லுதல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 106. 2: அக.]

உரி—அரைப்படி, நார், தோல். [1: நா. தீ. நி. 802. 2: அக. 3: திவா. iii, 126.]

உருத்தல்—சீறுதல், முனைத்தல். [1, 2: திவா. xi, 43.]

பரிகம்பம்—பயம், நடுக்கம். [1, 2: வஸிகஜெ ஹயெ கஜெ— வி. வா. வ, 25.]

பரித்தல்—சுமத்தல், ஓம்பல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

கரவு—களவு, ஒளிப்பு. [1: திவா. ix, 21. 2: அக.]

கரிப்பு—கார்ப்பு, அச்சம். [1: அக. 2: திவா. viii, 168.]

648. திரிசிக முடித்ரி சூலம் திருக்குக்கண் பார்ப்போன் குற்றம்
பிருதியே விலைகூ லிப்பேர் பிருட்டம்பிந் தினது வென்னும்
இருபிறப் பண்ட சம்பல் லிருக்கையூ ரிருப்பி டப்பேர்
உருமமத் தியான்னம் வெம்மை யுருக்குமம் பொன்னு ருக்கே.

திரிசிகம் — கிரீடம், திரிசூலம். [1, 2: த்ரிஶிகம் ஸ்யாத்கிரீட-த்ரிஶூலயோ:—ஈ. வ. iii, 103.]

திருக்கு—கண், பார்ப்போன், குற்றம். [1: நயநம் ... த்ருக் — ஈ. கொ. II, vi, 93. 2: த்ருக். 'த்ருக்த்ருஶ்யவிவேக:' முதலிய தொடர்களில் இப் பொருளைத் தரும். 3: அக.]

பிருதி—விலை, கூலி. [1, 2: ப்ருதிர்வேதநபரணயோ: — ஈ. வ. ii, 182.]

பிருட்டம்—பிந்தினது, முதுகு. [1, 2: ப்ருஷ்டம் பஶ்சாத்தநே ஸ்யாத்ஶரீராவயவாந்தரே—ஈ. வ. ii, 106.]

இருபிறப்பு — பறவை, பல். [1, 2: சூடா. xi, ர, 28. த்விஜந்மா வௌ ரஜே—ஈ. வ. iii, 375.]

இருக்கை—ஊர், இருப்பிடம். [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

உருமம்—மத்தியான்னம், வெம்மை. [1: பிங். ii, 127. 2: பிங். vii, 105.]

உருக்குமம்—பொன், உருக்கு. [1, 2: ருக்மம் ஹேம்நி ஸுவர்ணே ச—ஈ. வ. ii, 327.]

649. அரத்தனி சிறுவி ரன்மட் டாமுழ முழங்கை யும்பேர்
இரத்தந்தாம் பிரஞ்சிந் தூரம் செந்நீர்குங் குமமா மென்ப
பிரத்தம்வெற் பின்மேல் வட்டச் சிலாதல மளக்கும் நாழி
பிரத்தர மரத்த நங்கல் குசப்புல்லா தியின்ப டுக்கை.

அரத்தனி — சிறுவிரல் மட்டாம் முழம், முழங்கை. [1, 2: அரத்நி: கநிஷ்டே வாணௌ ஸப்ரகோஷ்டகராங்குளௌ—ஈ. வ. iii, 349.]

இரத்தம் — தாம்பிரம், சிவப்பு, செந்நீர், குங்குமம். [1-4: ரக்தம் நவாம்ஸகே; ரக்தம் காஷ்மீரே தாம்ரே ..., ...; ... ரக்தம் நவாம்ஸகம்; ரஞ்ஜிதே ...—நா. வ. i, 135.]

பிரத்தம் — மலையின் மேல்வட்டச் சிலாதலம், அளக்கும் நாழி. [1, 2: ப்ரஸ்தோऽஸ்த்ரீ ஸாநுமாநயோ: — ச. கொ. III, iii, 87.]

பிரத்தரம்—இரத்தினம், கல், குசப்புல் முதலியவற்றின் படுக்கை. [1, 2: ப்ரஸ்தரோऽஸ்மா மணி:—வெ. 243, 102. 3: ப்ரஸ்தர:—ச. கொ. III, iii, 161. 'ப்ரஸ்தரோ குஸுமாதிரசிதஸய்யா வா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

650\. சிரத்தலே யொலித்தல் தேய்த்தல் சிரத்தைநம் பிக்கை யிச்சை
பிரப்பொவ்வோர் பாண்டத் துட்பல் லுணப்பெய்விப்பனபேருண்டி
சரித்தல்சஞ் சரித்தல் சாய்த்தல் தரித்தலே சுமத்தல் தங்கல்
விரித்தல்சொல் லுதல லர்த்தல் விளக்குதல் விரிவாக் கற்பேர்.

சிரத்தல்—ஒலித்தல், தேய்த்தல். [1: அக. திவா. x, 172, சூடா. x, 46 இரண்டு நிகண்டுகளிலும் சிரற்றல் என்னும் சொல்லே காணப்படுகின்றது. 2: பிங். vii, 365.]

சிரத்தை—நம்பிக்கை, இச்சை. [1, 2: ஸ்ரத்தாஸ்ப்ருஹா ஸம்ப்ரத்யயயோ: ஷ வ—ச. ஸ. ii, 248.]

பிரப்பு—குறுணிவீதம் பாண்டங்களுட் பல்லுணவு பெய்துபாரிப்பது, பேருண்டி. [1: திவா. vi, 58. 2: பிங். vi, 53.]

சரித்தல்—சஞ்சரித்தல், சாய்த்தல். [1: நா. தீ. நி. 733. வர். 2: அக.]

தரித்தல்—சுமத்தல், தங்கல். [1: பிங். vii, 220. 2: அக.]

விரித்தல்—சொல்லுதல், அலர்த்தல், விளக்குதல், விரிவாக்கல். [1: திவா. x, 1. 2: விரிதல்-அலர்தல்—திவா. ix, 199. விரித்தல் இதன் பிறவினை. 3, 4: அக.]

651\. துருக்கம்வெற் பரண்வ னங்கத் தூரிகுங் குமங்க லக்கம்
பெருக்கமே நிறைவு செல்வம் விசாலமெண் பெருக்கு வ்ருத்தி
வ்ருக்கமே யினம்வ குப்போ டொத்தவோர் வகைத்தி ரட்பேர்
பெருக்கலெண் ணுறழ்ச்சி சீத்தல் நிறைத்திடல்பெருகச்செய்தல்.

துருக்கம்—மலையரண், வனம், கத்தூரி, குங்குமம், கலக்கம். [1: துர்கம் — ச. கொ. II, viii, 17. 'துர்கம் துர்கமஸ்தாநம், வநதாதி' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: துர்கம் ... வநே — நா. ஸ. i, 94. 3: சூடா. xi, ர, 25. 4: பிங். x, 628. 5: துர்கம்— ஸ. அக.]

பெருக்கம் — நிறைவு, செல்வம், விசாலம், எண்பெருக்கு, விருத்தி. [1: திவா. viii, 40, 'பெருகல்'. 2: திவா. viii, 240. 3, 4: அக. 5: பிங். vii, 471.]

வருக்கம்—இனம், வகுப்பு, ஒத்த ஓர்வகைத் திரள். [1: வாூ: — ஸ. அக. 2: வாூ: வயிஹெூ ... — தி. லெ. III, ii, 24. 3: வாூஹ ஷஜாம ம‌ணெ — வெ. 186, 8.]

பெருக்கல்—எண் உறழ்ச்சி, சீத்தல், நிறைத்திடல், பெருகச்செய்தல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 709. 'சீய்த்தல்'. 3: நிறைந்திடல் - பெருகுதல்—சூடா. viii, 15. இது அதன் பிறவினை. 4: 'பெருகல்' என்பதன் பிறவினை.]

652. மருச்சக னிந்தி ரன்றீ மருச்சுத னநுமன் வீமன்
அருச்சுக மருது வெண்மை கண்ணேய்பொன் மயில்புல் லாகும்
அருச்சுநன் கார்த்த வீரி யன்பார்த்த னொருதாய்க் கோர்சேய்
அருச்சுநி பசுத்தொ ழுத்தை யோர்நதி யுஷையு மாமே.

மருச்சகன்—இந்திரன், அக்கினி. [1, 2: ஊருத்வ: —ஸ. அக.]

மருச்சுதன்—அநுமன், வீமன். [1, 2: ஊருஸுத:—ஸ. அக.]

அருச்சுகம் — மருது, வெண்மை, கண்ணேய், பொன், மயில், புல். [1-3, 5, 6: அஜுநம தாணெ ஹிதெ; நெதாமொஜுந: ... கெகிநி ஊரெ — அ. ஸ. iii, 344, 345. 4: அஜுந: ..., ... ஹெநு— வெ. 257, 9.]

அருச்சுநன் — கார்த்தவீரியன், பார்த்தன், ஒருதாய்க்கு ஓர் பிள்ளை. [1-3: அஜுந: வாயூ ஹெஹயெ ..., ஊதாமாகஸெதெ —அ. ஸ. iii, 345.]

அருச்சுநி—பசு, தொழுத்தை, ஓர் நதி, உஷை. [1-4: அஜுநீ ஷா மெள: குட்டநீ ஸரித—அ. ஸ. iii, 345.]

653. திருட்டணை யாசை தாகம் திருட்டாந்த முதார ணம்நூல்
விருட்டிணி சந்தி ரன்யா தவன்மேடம் பாஷண் டன்பேர்
விருத்தன்மூப் பினன்கற் றோனு மிருத்தியு மரணங் காலன்
விருத்தாந்தம் செய்தி யெல்லாம் விதம்பிர கரணம் வார்த்தை.

திருட்டணை—ஆசை, தாகம். [1, 2: தருஷ்ண ஸ்ப்ருஹாபிபா-ஸெ தர்ஷ—அ. கோ. III, iii, 51.]

திருட்டாந்தம்—உதாரணம், நூல். [1, 2: த்ருஷ்டாந்த: ஸ்யாது-தாஹரணெ, ஶாஸ்த்ரே—அ. ஸ. iii, 259.]

விருட்டிணி — சந்திரன், யாதவன், ஆடு, பாஷண்டன். [1-4: வ்ருஷ்ணிஸ்து யாதவெ மேஷெ பாஷண்டே ஹிமதீதிதௌ — நா. ர. ii, 123.]

விருத்தன்—கிழவன், கற்றோன். [1, 2: வ்ருத்த: ப்ராஜ்ஞே ஸ்தவிரே ச—அ. ஸ. ii, 247.]

மிருத்தியு—மரணம், காலன். [1, 2: ம்ருத்யுர்ன்னா மரணே யமே —மே. ய, 46.]

விருத்தாந்தம்—செய்தி, எல்லாம், விதம், பிரகாரணம், வார்த்தை. [1: வ்ருத்தாந்த:—ஸ. அக. 2-5: வ்ருத்தாந்த: ஸ்யாத் ப்ரகரணே ப்ரகாரெ காத்ஸ்ந்யவார்த்தயோ: —அ. கோ. III, iii, 63.]

654. கிருத்ரிம மொருவ ராற்செய் கின்றது வெடியுப் பாதி
துருத்திநீர்ச் சிவிறி யாற்றி னிடைக்குறை தோற்று ருத்தி
அருப்பகன் வறிஞன் பால னறிவிலான் மூர்க்க னென்றும்
தருப்பணம் பிதிர்ம கங்கண் ணடிசமித் துகப்புச் செய்தல்.

கிருத்ரிமம் — ஒருவராற் செய்கின்றது, வெடியுப்பு முதலியன. [1, 2: க்ருத்ரிமம் லவணபேதெ க்ருத்ரிம: க்ருத … — அ. ஸ. iii, 455.]

துருத்தி—நீர்ச்சிவிறி, யாற்றின் இடைக்குறை, தோல், துருத்தி. [1: அக. 'நீர்சிதறுந் துருத்தி'—பிங். vi, 611. 2, 3: பிங். x, 629. 4: ஊதுந் துருத்தி, மட்டத் துருத்தி—அக.]

அருப்பகன்—வறிஞன், பாலன், அறிவிலான், மூர்க்கன். [1-4: சுஹ்ருகஸ்த்விஷ்டு; அர்பகோ பாலகெ மூர்க்கே ஜடெ — நா. ர. iii, 35, 36.]

தருப்பணம்—பிதிர்யஞ்ஞம், கண்ணாடி, சமித்து, உகப்புச்செய்தல். [1: தர்ப்பணம்—ஶ. கொ. II, vii, 14, 'தர்ப்பணம் விதர்ப்பணார்த்தே நரஷகாஷிநா த்ருப்திஸாதநம் ச விதர்ப்யஜு:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: தர்ப்பண: —ஶ. கொ. II, vi, 140. 3, 4: தர்ப்பணம் த்ருப்திஸ்ஸாநம் —நா. ர. iii, 133.]

655. இரவிராத் திரியி ரப்பா மிரந்திரந் தொளைசு ருங்கை [முட்டி
பிரியைபெண் பிரிய முள்ளாள் பிரம்போர்பைங் கொடிதேர்
தெரிதலா ராய்தல் காணல் செருந்தியோர் மரம்வாட் கோரை
மருமமே கபட மார்பாம் வரம்பொழுங் கணைமட் டென்ப.

இரவு—இராத்திரி, இரப்பு. [1: திவா. i, 117. 2: திவா. ix, 89.]

இரந்திரம்—துளை, சுருங்கை. [1, 2: ரந்த்ரம் ச ... ஶ்வப்ரஸந்தயோ: —நா. ர. ii, 353.]

பிரியை—ஸ்திரீ, பிரியமுள்ளாள். [1, 2: ப்ரியா—ஸ. அக.]

பிரம்பு—ஓர் பைங்கொடி, தேர்முட்டி. [1: பிங். ix, 235. 2: பிங். vi, 382.]

தெரிதல்—ஆராய்தல், காணல். [1: திவா. ix, 73. 2: நிக. 344. 'தெரியல்.']

செருந்தி — ஓர் மரம், வாட்கோரை. [1: பிங். ix, 43. 2: பிங். ix, 346.]

மருமம் — கபடம், மார்பு. [1: வழக்கு. மர்ம - இரகசியம்—ஸ. அக. 2: திவா. ii, 181.]

வரம்பு — ஒழுங்கு, அணை, எல்லை. [1: அக. 2: பிங். iv, 126. 3: திவா. viii, 79.]

656. குரங்கமான் மிருக சாதி குரங்குதல் குனிதல் கோணல்
அரங்கவைக் களஞ்சூ தாடற் கமைத்திடு மறையுள் வீடாம்
இரஞ்சகம் பிரியஞ் செஞ்சாந் திரண்டையே யெலியால் கைம்மை
குரண்டகம் பொற்கு றிஞ்சி பொன்வாடா மலருங் கூறும்.

குரங்கம்—மான், மிருகசாதி. [1: குரங்க:— ஶ. கொ. II, v, 8. 2: குரங்க:—ஸ. அக.]

குரங்குதல்—குனிதல், கோணல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ௭, 39. 'குரங்கு'.]

அரங்கு — அவைக்களம், சூதாடற்கு அமைத்திடும் அறை, உள் வீடு. [1, 2: ரங்க:—ஸ. அக. 3: சூடா. xi, ௭, 38.]

இரஞ்சகம்—பிரியம், செஞ்சாந்து. [1, 2: ரஞ்ஜநம் ரஞ்ஜகே ரக்த-சந்தநேऽபி—சு. ஸ. iii, 395.]

இரண்டை—எலியால், கைம்பெண். [1, 2: ரண்டா உபவிஷிகாவ-ருண்யாம் ச ரண்டா விதவயோஷிதி—வி. வா. ௩, 23.]

குரண்டகம்—பொற்குறிஞ்சி, பொன்வாடாமலர். [1: குரண்டக:—சு. கொ. II, iv, 75. 'யா பீதவர்ணா ஸிண்டீ ஸா குரண்டக இத்யுச்யதே' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: குரண்டக: — சு. கொ. II, iv, 74. 'தத்ராஸ்யாநே பீதவர்ணே குரண்டக இத்யேகம்' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 'பொன்வாடாக்குறிஞ்சி' என்பது தமிழுரை.]

657\. வரண்டகஞ் சுவரு ருண்டை முகப்பரு மதமா மெத்தை
கரண்டைதா பதங்கற் பாழி கரம்பைவண் டலின்மண் ஞாழல்
குரம்புசெய் கரைவ ரம்பாம் குரம்பையே யுடல்சிற் றில்லாம்
நரம்பென்ப வோர்மெய்த் தாது நாணியாழ்த் தந்தி ரிப்பேர்.

வரண்டகம் — சுவர், உருண்டை, முகப்பரு, யானைமேலிடு மெத்தை. [1-4: வரண்டகஸ்து ப்ராகாரபிண்டயோர் முகரோகே, ஸம்-வர்த்தவுதிஷ்டே வ—சு. ஸ. iv, 32.]

கரண்டை — முனிவர் வாசம், கற்புழை. [1: திவா. v, 185. 2: திவா. v, 30.]

கரம்பை—வண்டல்மண், ஞாழல். [1: அக. 2:]

குரம்பு—செய்கரை, வரம்பு. [1: பிங். iv, 163. 2: சூடா. v, 32. 'நிலவரம்பு.']

குரம்பை—உடல், சிற்றில். [1: பிங். v, 269. 2: பிங். iv, 220.]

நரம்பு—ஓர் மெய்த்தாது, வில்நாண், யாழ்த்தந்திரி. [1: பிங். v, 266. 2: பிங். vi, 436. 3: பிங். vi, 333.]

658. பிரக ரணமா யுதஞ்சமயோ சிதம்போ ரடித்தல் பிரகாரம்
பிரச லாக மயிற்ருேகை வில்லாச் சிரமம் பாம்பும்பேர்
சரசி சரச முளோன்பொய்கை சரிமார்க் கங்கை வளையொப்பாம்
இரசை பங்கம் பாளைபுவி யானை வணங்கி திணைநாவே.

பிரகரணம் — ஆயுதம், சமயோசிதம், போர், அடித்தல், பிரகாரம். [1: சூயுடியம் தட ப்ரஹரணம் — சூ. கொ. II, viii, 82. 2, 5: ப்ரகரணம்—ஸ. அக. 3: யுத்தே ப்ரஹரணம்—வெ. 273, 16. 4: ப்ரஹரணம்—ஸ. அக.]

பிரசலாகம்—மயிற்ருேகை, விற்பயிற்சி, பாம்பு. [1-3: ப்ரசலாகோ ஹஜ்ஜே, ஸராவாதே ஸிவணே ச—சூ. ஸ. iv, 18.]

சரசி—சரசமுளோன், பொய்கை. [1: ஸரஸிஜ—ஸ. அக. 2: ஸரஸீ—வெ. 154, 11.]

சரி—வழி, கைவளை, ஒப்பு. [1: பிங். iv, 32. 2: பிங். vi, 77. 3: அக. நி. 89.]

இரசை—பங்கம்பாளை, பூமி, ஆனைவணங்கி, திணை, நா. [1-5: ரஸா த ஸ்வீகோஜிஹ்வாயாரணிகஜஷ—வி. ப்ர. ஸ, 2. 3: மஜஹகூரா ... ரஸா—சூ. கொ. II, iv, 123.]

659. அரண மரித்தல் கவசமதில் காவல் புயஞ்சீ தனப்பொருள்வேல்
தரண னிரவி வெற்பரையன் சரபம் வரையா டெண்காற்புள்
பிரணி தாகஞ் சமாதாக முத்தி யோகம் பிரயோகம்
வரத னென்ப பிரசந்நன் சாந்த சித்தன் வரமருள்வோன்.

அரணம்—அரித்தல்[1], கவசம்[2], மதில்[3], காவல்[4], புயம்[5], சீதனப்பொருள்[6], வேல்[7]. [1, 5, 6: ஹரணம் யௌதகஸ்ரவ்யே ஹஜேவீ ஹரணம் ஹ்ருதௌ—வி. ப்ர. ண, 47. 2, 3: திவா. xi, 12. 4: திவா. ix, 208. 7: திவா. vii, 13.]

தரணன்—சூரியன், இமவான். [1: யரண:—ஸ. அக. 2: தரணம் இமயமலையென்று அகராதியிற் காணப்படுகிறது. தாங்குவதென்னும் பொருளையுடைய யரண: என்பதே அப்பொருளையுந் தந்ததுபோலும்.]

சரபம்—வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: ஸரஹஸ்த ... கஷ்வாஜவி—வெ. 67, 64.]

பிரணிதாநம் — சமாதானம், உத்தியோகம், பிரயோகம். [1-3: ப்ரணிதாநஂஸமாதாநப்ரயோகயோ: — ஐ. ஸ. iv, 180. ஆசிரியர் கொண்டது நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் காணும் ‘ப்ரயோகயோ:’ என்னும் பாடபேதம்போலும்.]

வரதன் — பிரசன்னன், சாந்த சித்தன், வரமருள்வோன். [1, 2: வரத: ப்ரஸந்ந:; ப்ரஸந்நே ஶாந்தசித்தே ச — ஐ. ஸ. iii, 330, 331. 3: வரதஸ்து ஸர்வக:— ஐ. கொ. III, i, 7.]

660\. பிரதி யுருளின் விளிம்பிற்சுற் றிரும்புப் பட்டம் பிறிதும்பேர்
பிரதி கிருதி பிறிதுருவம் பிறிது செய்கை பூசனையாம்
பிரதி சிரையம் வீடுசவை கருவிச் சாலை யிருப்பிடமாம்
பிரதி பத்தி கூர்த்தமதி யொழுக்கம் பேறு கனமுடைமை.

பிரதி—உருளின் விளிம்பிற் சுற்றும் இரும்புப் பட்டம், பிறிது. [1: 2:]

பிரதிகிருதி — பிறிதுருவம், பிறிதுசெய்கை, பூசனை. [1-3: ப்ரதிக்ருதிஸ்து பூஜநே; ப்ரதிகாயாம் ப்ரதீகாரே — ஐ. ஸ. iv, 117, 118.]

பிரதிசிரையம்—வீடு, சபை, கருவிச்சாலை, இருப்பிடம். [1, 2: ப்ரதிஶ்ரய: ஸபாஶ்ரயயோ:— ஐ. ஸ. iv, 225. 3: 4: ஸ்யாதாதாரப்ரதேஶவி ப்ரதிஶ்ரய: —வி. ப்ர. ய, 107.]

பிரதிபத்தி—கூர்த்தமதி, ஒழுக்கம், பேறு, கனமுடைமை. [1-4: ப்ரதிபத்திஸ்து கௌரவே, ப்ராகல்ப்யே ப்ரவ்ருத்தௌ ப்ராப்தௌ —ஐ. ஸ. iv, 118.]

661\. பிரதி மாக மநுரூபம் யானைக் கொம்பி னடுவும்பேர்
பிரபு இறைவ னதிகாரி பிரதே சகங்கா ணிக்கைகொடை
குரமே பரிமா வாதியின்காற் குளம்புஞ் சிறுகா குணமும்பேர்
திரவம் பரிகா சம்பிசின்யாத் திரைகெட் டோட விலைச்சாறும்.

பிரதிமாகம்—அனுரூபம், யானைக் கொம்பின் நடு. [1, 2: ப்ரதிமாநம் ப்ரதிபிம்பே கஜதந்தயாந்தரே—ஐ. ஸ. iv, 183.]

பிரபு—இறைவன், அதிகாரி. [1, 2: ஶம்பு: ...; ... ப்ரபு: ... க்ஷயிவ: — ஐ. கொ. III, i, 10, 11.]

பிரதேசநம் — காணிக்கை, கொடை. [1: வ்ரதெஶநழ — ங. கொ. II, viii, 27. 'வ்ராஹ்ரு தம் வ்ரதெஶநம் ... ஷட் நரவமாஷ்ரூரிஷ-ஸ்ரூநா தெள ஸந்ஷ்ரூரோணஸ்ரு வஸ்தநஃ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: வ்ரதெஶநழ— ஸ. அக.]

குரம் — குதிரை முதலியவற்றின் குளம்பு, சிறுநாகுணம். [1, 2: வாஈஃ ஶஹெ கொஷஃபெ — ங. ஸ. ii, 398. சிறுநாகுணம் 'சங்குநக' மென்றுங் கூறுவர்.]

திரவம்—பரிகாசம், பிசின், யாத்திரை, கெட்டோடல், இலைச்சாறு. [1-5: உூவொ விஉூவநஹணொஃ; வ்ரஉூாவெ ரஸஶதெஷ்ராஷ்ரூ— ங. ஸ. ii, 511, 512.]

662\. பிரகீர் ணகஞ்சொல் லின்விரிவு சாம ரம்பாய் மாவும்பேர்
பிரசா பதிபா வகன்றுவட்டா வேந்தன் பிரம னிநன்மருகன்
பிரசா வதிமைத் துனிகொழுந்தி பிரதா பன்ப்ர சித்தனிநன்
பிரகூ மாதா பெண்குதிரை பிரகூ நம்ப்ர சவங்காய்பூ.

பிரகீர்ணகம் — சொல்லின் விரிவு, சாமரம், குதிரை. [1-3: வ்ரகீணகம் தாஜூரெ; வாஜிெ ... ஹநூஹெஷெ — ங. ஸ. iv, 18, 19.]

பிரசாபதி — அக்கினி, துவட்டா, அரசன், பிரமன், சூரியன், மருகன். [1-6: வ்ரஜாவதிஹ்ஹ்ரூராஜெஷ்ராஜ்ஞாதஸி திவாகரெ, வஹ்நௌ த்வஷ்டரி—ங. ஸ. iv, 117.]

பிரசாவதி—மைத்துனி, கொழுந்தி. [1, 2: வ்ரஜாவதீ ஹ்ராத்ரு-ஜாயா—ங. கொ. II, vi, 30. தமையன் மனைவி மைத்துனி, தம்பி மனைவி கொழுந்தி.]

பிரதாபன் — பிரசித்தன், சூரியன். [1, 2: வ்ரதாவர்வாதவ-வ்ராதீ—ஊ. கொ. 543. அன்விகுதி பெற்ற பெயர் இரண்டையும் உடையார்க்குப் பெயராயிற்று.]

பிரகூ — மாதா, பெண்குதிரை. [1, 2: கஷ்ராயாம் ஊதனி வ்ரஸூஃ —ஶா. கொ. 715.]

பிரசூநம் — பிரசவம், காய், பூ. [1-3: ப்ரஸூநம் வாவ்வ-ஜாதெ ப்ரஸூநம் ஃபலபுஷ்பயொ: — வி. ப்ர. ந, 87. பிரசூநம் பிறப்பென்னும் பொருளுடையதாகக் கோசங்களிலும் ஸ. அக. யிலும் காணப்படுகிறது. பிரசவத்திற்கு வழக்கமான பொருள் 'பிறப்பித்தல்'. இப் பொருளும் அக. யில் உண்டு.]

663. துரக மநமச் சுவமென்ப துருக ணம்முற் கரமழுப்பேர்
விரகங் காம நோய்பிரிவாம் மிருக தரன்சந் திரன்பரமன்
விரசம் வழியான் றொழுக்கூட்ட மிருது மந்த மெல்லியது
சுரசை யரத்தை துளசிப்பேர் துருவல் கடைதல் தேடலுமே.

துரகம்—மனம், குதிரை. [1, 2: துரகௌ வாஜிசித்தயொ: — சு. ஸ. iii, 112.]

துருகணம் — முற்கரம், மழு. [1, 2: த்ருகண: ஸ்யாத் ..., த்ருஹிணெ—சு. ஸ. iii, 197.]

விரகம்—காமநோய், பிரிவு. [1: விரஹ: — ஸ. அக. 'பிரிவால் வரும் காமநோய்.' 2: விஶ்லெஷெ ... விரஹ ... —வெ. 194, 52.]

மிருகதரன்—சந்திரன், சிவன். [1: ஶஶாங்கம்ருகதரௌ:—த்ரி. ஶெ. I, ii, 5. ஶஶதரௌ: ம்ருகதரௌ: என்பன சந்திரன் பெயர்கள். 2: நிகண்டுகளிற் காணும் சிவன் பெயராகிய 'மான் இடமேந்தி' என்பது ம்ருகதரௌ: என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆயினும் ஸ. அக. கோசங்களில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

விரசம்—வழி, பசுத்தொழு, கூட்டம். [1-3: வ்ரஜொகோஷ்ட-ஸஞ்சஷு—சு. ஸ. ii, 74.]

மிருது—மந்தம், மெல்லியது. [1, 2: கோமளாதிம்ருது: —ஶா. கொ. 663. 1: அக.]

சுரசை—அரத்தை, துளசி. [1: ஸுரஸா—சு. கொ. II, iv, 114. 2: ஸுரஸா—ஸ. அக.]

துருவல்—கடைதல், தேடல். [1: பிங். vii, 364. 2: சூடா. ix, 3 6 'துருவு.']

664. கரடு பரடும் பிணர்க்கணுவும் கருமான் கொல்லன் புல்வாயாம்
வரடை யன்னப் பெடைகுளவி வருடை வரையா டெண்காற்புள்
அரலை கழலை மரல்கொட்டை யருளல் கொடுத்த லருள்செய்தல்
பரவல் துதித்தல் பரப்புதலாம் பருண முருக்குப் பலாசமிலை.

கரடு—பரடு, சருச்சரை, மரக்கணு. [1: பிங். v, 273. 2, 3: அக.]

கருமான்—கொல்லன், ஆண்மான். [1: அக. 2: பிங். viii, 190.]

வரடை—அன்னப்பெடை, குளவி. [1, 2: வரடா ஹம்ஸயோ-ஷிதி; மதுநாஶ்யாம் —சு. ஸ. iii, 159, 160.]

வருடை — வரையாடு, எண்காற்புள். [1: திவா. iii, 32. 2: பிங். viii, 17.]

அரலை—கழலை, மரல், கொட்டை. [1, 3: திவா. xi, 13. 2: பிங். ix, 220.]

அருளல்—கொடுத்தல், அருள்செய்தல். [1: திவா. ix, 81. 2: அக.]

பரவல்—துதித்தல், பரப்புதல். [1: திவா. x, 18. 2: திவா. viii, 30. 'பரப்பு.']

பருணம்—முருக்கு, பலாசம், இலை. [1, 3: வர்ணம் ஸ்ரீகிம்ஶுகே வதே — வி. வ்ரு. ண, 14. 2: 'பலாசம்' முருக்கு இலை யென்னும் இரண்டு பொருள்களோடு ஶமி மரத்தையும் குறிக்கும். வர்ண: வரேஶ என்பது சு. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் பாடபேதமாகக் காட்டப் பட்டது.

665. தரிநற் றுகிலா திகளின்பேடகமுன் றுனை குகையோடம்
திரிக மும்மை முதுகெலும்பின் கீழ்முக் கூடல் முச்சந்தி
சுரிகை கவச முடைவாளாம் சொரித லுதிர்தல் பொழிதற்பேர்
அரிசக் தகமோர் தேவதரு மிகநன் மணச்சந் தகமாமே.

தரி—நற்றுகில் முதலியவற்றின் பேடகம், முன்றுனை, குகை, ஓடம். [1, 2, 4: தரிஸ்ஶாயாம் பேடாயாம் வஸ்த்ராதீநாம் வ வேடகே— சு. ஸ. ii, 415. 3. உரீ த்ரு கந்தரே—சு. ஸ. ii, 419.]

திரிகம்—மும்மை, முதுகெலும்பின் கீழ், முக்கூடல், முச்சந்தி. [1: த்ரிகம் ... த்ரயே—வி. வ்ரு. க, 46. 2: வ்ருஷ்஠வம்ஶாதரே த்ரிகம்

—சு. கொ. II, vi, 76. 3: த்ரிகஸ்யாணாம் ஸஹ்ஸ்ர வ—நா. ர. ii, 12.
4: த்ரிகः—ஸ. அக.]

சுரிகை—கவசம், உடைவாள். [1: திவா. vii, 36. 2: திவா. vii, 18. க்ஷுரிகா—சு. கொ. II, viii, 92.]

சொரிதல்—உதிர்தல், பொழிதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 164.]

அரிசந்தநம்-ஓர் தேவதரு, மிகநன்மணச் சந்தனம். [1: பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக:, ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஶ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம்—சு. கொ. I, i, 53. 2: மலயாசலோ த்பவ-ஜோ ஹரிஶ்ரீகண்டோநாஸ்த்ரியாம், தைலபர்ணிகமோஶீர்ஷ ஹரிசந்-நம்ஸ்த்ரியாம்—சு. கொ. II, vi, 131. 'தைலபர்ணிகமித்யேகம் மலயஶீத-லசந்தநவிஶேஷஸ்ய. மோஶீர்ஷமித்யேகம் உத்தமசந்தநஸ்ய. ஹரி-சந்தநமித்யேகம் கபிலவர்ணசந்தநஸ்ய. ஸர்வம் த்ரயோ பேதா:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

666. பரிசம் நோயொற் றுள்வேலை தொடுதல் வருக்க வெழுத்தீகை
இரிணம் பாழோ டுவர்த்தறையா மிரிதல் முறிதல் கெடுதற்பேர்
அரிதம் பசும்புற் றறைபசுப்பா னதுபைம் புரவி திசைபசுமை
திரிதல் சுழலல் சஞ்சரித்தல் செல்லல் கெடுதல் வேறுதல்.

பரிசம்—நோய், ஒற்றுள் வேலை, தொடுதல், வருக்கவெழுத்து, ஈகை. [1, 3-5: ஸ்பர்ஶா வர்காக்ஷரே தாநே ஸ்பர்ஶநே ... ருஜி—சு. ஸ. ii, 542. 2: ஸ்பர்ஶ: - ஒற்றுள் — ஸ. ஆக. அவன் வேலை பரிசம் எனப் பட்டது போலும்.]

இரிணம்—பாழ், உவர்த்தரை. [1, 2: ஊஷரமிரிணம் ஶூந்யமூ-ஷரம்—சு. கொ. III, iii, 56, வியாக்கியாஸுதைப் பாடம். 'ஊஷாதிரவி' என்றொரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இப் பாடத்தையே (இரிணம்) ஆசிரியர் கொண்டார்போலும்.]

முரிதல்—முறிதல், கெடுதல். [1: பிங். vii, 153. 2: பிங். vii, 154.]

அரிதம் — பசும்புற்றரை, பசுப்பானது, பைம்புரவி, திசை, பசுமை. [1: பிங். iv, 173. 2: பிங். vii, 174. பசப்பு-பொன்மை. 'பசுப்பு' தெலுங்கு வழக்கு. 3-5: ஹரித் ...; வர்ணபேதேஸ்வபேதே ச—சு. ஸ. ii, 207, 208.]

திரிதல்—சுழலல், சஞ்சரித்தல், செல்லல், கெடுதல், வேறுதல். [1: சூடா. ix, 41. 2, 4: சூடா. xi, ம, 5. 3: பிங். vii, 447. 5: வேறுபாடு-திரிபு—திவா. ix, 138.]

667. பரித லொடிதல் தொலைத்தல் துயர்ப் படல்வெட் டுதலன் புறலிரங்
பரிவா ரம்வா ளுறை சத்ர சாம ராதி பரிசகப்பேர் [கல்
பருக மயிலின் றோகைபரி வாரம் பச்சைப் புல்லிலையாம்
மிருகம் விலங்கு மான்மும்மீன் வேட்ட மிரத்தல் கயபேதம்.

பரிதல்—ஓடிதல், தொலைத்தல், துயர்ப்படல், வெட்டுதல், அன்புறல், இரங்கல். [1-3: அக. 4: திவா. ix, 111. 5, 6: சூடா. xi, ர, 8.]

பரிவாரம்—வாளுறை, சத்திரம் சாமரம் முதலியன, பரிசனம். [1-3: ஸ்ராஜ்ஜநெ வரீவார: வஹகொஸெ வரிஷ்ஷெ — சு. கொ. III, iii, 168. 'ஜ்ஜநெ ஜ்ஜவிஸெஷெ வரிஜந ஐதி யாவக' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பருகம் — மயிலின் தோகை, பரிவாரம், பச்சைப்புல், இலை. [1, 2, 4: ஸஹு: வணெ வரீவாரெ கலாவெ—சு. ஸ. ii, 586. 3: ஸஹி: ... கூலெஸ—வெவ. 234, 105.]

மிருகம் — விலங்கு, மான், மிருகசீரிட நட்சத்திரம், வேட்டம், இரத்தல், யானைவகை. [1-6: ஜ்ரூமு: கூலெஜ யாஞ்சாயாம் ஜ்ரூமயாயாம் மஜாதநெ, வெஸள நக்ஷத்ரஹெஷ வ—சு. ஸ. ii, 41.]

668. பிருகு சுங்கன் றாழ்வரையோ ரிருடி பிநாகி யமதங்கி
இருசு பண்டி யுள்ளிரும்பு செவ்வை பிறப்பில் லாமையுமாம்
தருண மிளமை யாமணக்குச் சமையம் புதுமை குச்சமலர்
கிருதம் முதலாம் யுகம்நெய்நீர் செயப்பட் டதுசி கிற்சைபலன்.

பிருகு — சுக்கிரன், தாழ்வரை, ஓர் இருடி, சிவன், ஜமதக்கினி. [1, 2, 4, 5: ஹ்ரூமு: ஸாநெள ஜமதக்நௌ ..., ஸுக்ரெ ஈஸ்வரெ வ — சு. ஸ. ii, 39. 3: ஹ்ரூமு:—ஸ. அக.]

இருசு — பண்டியுள்ளிரும்பு, செவ்வை, பிறப்பில்லாமை. [1: திவா. vii, 152. 2: ஜு:—சு. கொ. III, i, 72. 3:]

தருணம் — இளமை, ஆமணக்கு, சமயம், புதுமை, குச்சமலர். [1, 2, 4, 5: தருண: கூஜ்வஷெ ஸ்ராஜெரண்ணெ யூநி நவ்தநெ—சு. ஸ. iii, 195. 3: அக.]

கிருதம்—முதலாம் யுகம், நெய், நீர், செய்யப்பட்டது, சிகிற்சை, பலன். [1, 4, 6: க்ருதம் யுகே ... விஹிதே ... ஃபலே—வி. ஹ். த, 3. 2, 3: ஹ்ருதம் ஜலம் ஹ்ருதம் ஜலே—ஶா. கொ. 632. 5:]

669. மருதம் நாடு சார்ந்தநில மந்நி லப்பண் வயல்மருது
சுருதி வேதஞ் செவிகேட்டல் வார்த்தை சங்கீ தச்சுதியாம்
திருதி சுகந்தா ரணைவேள்வி மகிழ்வோர் யோகந் தைரியப்பேர்
நிருதி மூகடி யோர்வள்ள லோர்திக் கிறைநி ருபத்திரவம்.

மருதம்—நாடுசார்ந்த நிலம், மருதநிலப் பண், வயல், மருது. [1, 2: திவா. xi, 347. 3, 4: சூடா. xi, ர, 29.]

சுருதி—வேதம், செவி, கேட்டல், வார்த்தை, சங்கீதச்சுதி. [1-5: ஶ்ருதிராம்நாயவார்த்தயோ:, ஷட்ஜாத்யாரம்பகாயாம் ச கர்ணாகர்ணநயோ-ரபி—ஶ. ஸ. ii, 201.]

திருதி—சுகம், தாரணை, வேள்வி, மகிழ்வு, ஓர் யோகம், தைரியம். [1-6: த்ருதிர்ந்த்ருவிஶேஷே ஸந்தோஷாரணயோர்யோ: ஸ-வே, ஸந்தோஷாத்யயோர்ஶ்வாபி—ஶ. ஸ. ii, 173.]

நிருதி—மூதேவி, ஓர் வள்ளல், தென்மேற்குத்திக்குப் பாலகன், நிருபத்திரவம். [1, 3, 4: நிர்ருதிர்நிருபத்ரவே, அலக்ஷ்ம்யாம் திக்பதௌ வாபி—ஶ. ஸ. iii, 263. 2: சூடா. ii, 23.]

670. கரும கரனந் தகன்கூலிக் காரன் வேலை யாள்மும்பேர்
தரும ராசன் முநீந்திரனந் தகன்மூ தற்பாண் டவன்புத்தன்
தருமன் வேள்வி முடித்தானோர் வேந்தன் யமனோர் சாக்கியனும்
துருவன் பரம னுத்தாந பாத சுதனோர் வசுப்பிரமன்.

கருமகரன் — யமன், கூலிக்காரன், வேலையாள். [1-3: கர்மகரோ-ந்தகே, ப்ருதிஜீவிநி ப்ருத்யே ச—ஶ. ஸ. iv, 244.]

தருமராசன்—அருகன், யமன், பாண்டவருள் மூத்தவன், புத்தன். [1: சூடா. i, 5. 2-4: தர்மராஜோ யமே பாண்டே தர்மராஜோ யுதிஷ்டிரே—வி. ஹ். ஜ, 30.]

தருமன்—வேள்வி முடித்தோன், யுதிட்டிரன், யமன், ஓர் சாக்கியன். [1, 3: தர்ம: ..., ... யஜ்வா ... யமேஷு — நா. ர. ii, 283. 2: சூடா. ii, 14. 4: தர்ம: —ஸ. அக.]

துருவன்—சிவன், உத்தானபாதன் மகன், ஓர் வசு, பிரமன். [1, 3: ய்ருவ: ... ஶிவெ ... வஸௌ — வி. வ்ரு. வ, 8. 2: ய்ருவ: ..., ... உத்தாநவாடிஜெ — சு. ஸ. ii, 515. 4: ய்ருவொ யாதீ்ர ... — வெ. 233, 87.]

671. தருமம் வேள்வி வேதவிதி யறஞ்சற் சங்கம் நீதிகுண [யாதி
தரும முவமை யியல்பொழுக்கந் தநுக்கொல் லாமை கொடை
பருவஞ் சமயோ சிதம்விழவு வசந்தா திகம்பக் குவமகளிர்
பருவம் பிராயங் காலமுவாக் கணுப்பா ரதத்தின் பிரிவும்பேர்.

தருமம்—யாகம்[1], வேதவிதி[2], அறம்[3], சற்சங்கம்[4], நீதி[5], குண தருமம்[6], உவமை[7], இயல்பு[8], ஒழுக்கம்[9], வில்[10], கொல்லாமை[11], கொடை முதலியன[12]. [1, 7-11: யர்ூ: ... ஸஹாவாவாரயொ: க்ரதௌ, உவமாயாஉஹிம்ஸாயாம் வாவெ — வி. வ்ரு. உ, 17. 2-5, 12: யர்ூ: ..., ஸத்ஸெ ... ந்யாயொவநிஷதொரவி; யர்ூம் உாநாஜிகெ — சு. ஸ. ii, 319, 320. 'உவநிஷதி. வஷ த்ருயீயார்ூஶ்தர்ணாம் வர்ணாநா. உாஶ்ரமாணாம் வ ஸ்வயார்ூஸ்ாவநாஷெளவகாரிக:' என்பது டீகை. 6: குணத்திற்குரிய தருமம்; அரசிற்கு அளியுடைமை போல.]

பருவம்—சமயோசிதம்[1], விழவு[2], வசந்த முதலிய பருவம்[3], பக்குவம்[4], மகளிர் பருவம்[5], பிராயம்[6], காலம்[7], உவா[8], கணு[9], பாரதத்தின் பிரிவு[10]. [1, 2, 8, 9: வர்வ ஸ்ாஉதஸெவெ ரூடு்ரௌ வ்ருஸ்ாவெ ...; உரூவ்ருதிவஷொஸ்டு்ரௌ—வி. வ்ரு. ந, 118, 119. 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 762. 10: வர்வு — ஸ. அக.]

672. உரைசொற் பயன்பொன் னுரையொலிசொல் லுரைத்தல் தேய்த்
தல் சொலலொலித்தல்
சுரையான் முலையோர் படர்கொடிகட் கிண்ணி கள்ளுட் டொளை
யைம்பேர்
திரைநீர்த் திரைசிற் ருமல்லி யுடம்பின் றிரைபா ரிடுதிரையாம்
நரைவெள் விடைவெண் மயிர்வெண்மை சரையு காற்றோர் நதிமே
கம்.

உரை—சொற்பொருள், பொன்னுரை, ஒலி, சொல். [1: பிங். x, 173. 2: அக. சூடா. vi, 3 'உரை' பொன்னின் பரியாயமென்றது. இன்னும், அந் நிகண்டில் (xi, ர, 32) காணும் 'தேய்தல்' என்னும் பொருள் இங்கு இன்மையின் பொன் உரை என இரண்டு பொருள் கருதப்பட்டனவோ? 3: திவா. x, 174. 4: சூடா. xi, ர, 32.]

உரைத்தல்—தேய்த்தல், சொலல், ஒலித்தல். [1: சூடா. ix, 16. 2: திவா. x, 1. 3: திவா. x, 172.]

சுரை — பசுவின் முலை, ஓர் படர்கொடி, கட்கிண்ணி, கள், உட்டுளை. [1, 2, 5: பிங். x, 526. 3, 4: ஸுரா வஷகஜெஷுரெயோ:—அ. ஸ. ii, 458.]

திரை—நீர்த்திரை, சிற்றுமல்லி, உடம்பின் திரை, பூமி, இடுதிரை. [1: திவா. v, 43. 2, 4: ஹ்ரா ஹ்ரு: ஸாமவர்ணவி—அ. ஸ. ii, 456. 3, 5: நிக. 359.]

நரை—வெள்விடை, வெண்மயிர், வெண்மை. [1-3: பிங். x, 677. 'வெள்விடை'. நிக. களில் நரை விடைக்குப் பரியாயமாக வரினும் ஆசிரியர் கருத்து நரை வெள்ளைநிறத் திடபத்தையே குறித்தல்வேண்டும் என்பது போலும்.]

சரையு — காற்று, ஓர் நதி, மேகம். [1: ஸரயு: — த்ரி. ஸெ. I, i, 75. 2: ஸரயு:, ஸரயூ:—ஸ. அக. 3:]

673. மரக்கால் சுவாதி துர்க்கையின்கூத் தொடுமால் கூத்து மரத்தின் கால்

அரக்குச் சிவப்புச் செம்மெழுகாம் அரற்ற லொலித்தல் விடா துரைத்தல்

இரட்ட லொலித்த லசைதற்பே ரிரட்டை யிரண்டா னதுமிதுனம்

நிரப்பு வறுமை குறைவென்ப நிருத்தங் கூத்தோர் வேதாங்கம்.

மரக்கால் — சுவாதி நட்சத்திரம், துர்க்கையின் கூத்து, திருமால் கூத்து, ஓர் அளவு கருவி. [1, 4: பிங். x, 903. 2: திவா. ix, 227. 3: திவா. ix, 222.]

அரக்கு—சிவப்பு, செம்மெழுகு. [1, 2: சூடா. xi, ர, 37.]

அரற்றல் — ஒலித்தல், விடாதுரைத்தல். [1: திவா. x, 171. 2: 'அழுதல்' என்னும் பொருளே பிங். vii, 284., சூடா. xi, ர, 37., நிக. 337 முதலிய அனைத்தினும் காணப்படுகிறது. விடாது பேசல்-பிதற்றுதல் — திவா. x. 25.]

இரட்டல்—ஒலித்தல், அசைதல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

இரட்டை—இரண்டானது, மிதுன ராசி. [1: அக. 2: திவா. i, 67.]

நிரப்பு—வறுமை, குறைவு. [1: திவா. viii, 158. 2: திவா. viii, 67.]

நிருத்தம்—கூத்து, ஓர் வேதாங்கம். [1: ந்ருத்ய-ந்ருத்த பாடபேதம்— சூ. கொ. I, vii, 10. 2: ஶிக்ஷாத்யாஶி ஶ்ருதேஶஜம் — சூ. கொ. I, vi, 4. 'ஶிக்ஷா கல்போ வ்யாகரணம் நிருக்தம் ஜ்யோதிஷாம் கதி:, ஸந்தோவிசிதிரித்யேஷ ஷடங்கோ வேத உச்யதே' என்பது மகேசுவரர் டீகையில் எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோள்.]

674. பரிக்கி ரகம்பற் றுதல்மனைவி முதல்பெற் றிடுதல் பரிசனமாம்
திரித்தல் திரிபு செயல்முறுக்கல் தெரித்தல் சொல்ல லெழுதுதற்
பேர்
அரித்துப் பசும்புல் பசும்புரவி பசுமை பசுப்புள் ளதுதிசையாம்
அருக்கஞ் செம்பு பளிங்கெருக்காம் அருக்க னிரனிந் திரன்சேட்
டன்.

பரிக்கிரகம்—பற்றுதல், மனைவி, முதல், பெறுதல், பரிவாரம். [1-3, 5: பரிக்ரஹ: பரிஜநே பத்ந்யாம் ஸ்வீகாரமூலயோ: — சு. வ. iv, 341. 4: பரிக்ரஹ: — ஸ. அக.]

திரித்தல்—திரிபுசெயல், முறுக்கல். [1: நா. தீ. நி. 764. 2: அக.]

தெரித்தல்—சொல்லல், எழுதுதல். [1: திவா. x, 1. 2: பிங். vii, 366.]

அரித்து—பசும்புல், பசும்புரவி, பசுமை, பசுப்புள்ளது, திசை. [1-3, 5: ஹரிதிதி த்ருணாந்தரே; வர்ணபேதேऽஶ்வபேதே ச — சு. வ. ii, 207, 208. 4: ஹரித்— ஸ. அக. பசுப்புள்ளது பொன்னிறமானதும் பச்சைநிறமானதும் ஆகிய இரண்டையுங் குறிக்கும். மஞ்சள்நிறமென்று பொருள்படும் பசுபு தெலுங்குச்சொல். அக. பசுமையும் இவ்விரண்டு நிறத்தையுங் குறிக்குமென்னும்.]

அருக்கம்—செம்பு, பளிங்கு, எருக்கு. [1-3: அர்க்க: ஸ்ப்டிகே தாம்ரே—சு. வ. ii, 1.]

அருக்கன்—சூரியன், இந்திரன், தமையன். [1, 2: அர்க்க: ... ஸுரேந்த்ரே விபௌஜஸி — சு. வ. ii, 1. 3: அர்க்க: ... ஜ்யேஷ்டப்ராதரி— நா. ர. ii, 1.]

[வாம்

675. விருச்சி கந்தேள் தேட்கொடுக்குப் புதலோ ரிராசி மயிர்ப்புழு
கிருட்டி யறிஞன் மகஞ்செய்தோன் கேழல் பிரண்டை யோரீற்று
சிருட்டி யியல்பும் படைத்தலுமாம் திருட்டி பார்வை கண்ஞானம்
வருத்த மாகம் நிகழ்கால மகலா மணக்கோர் மாளிகையே.

விருச்சிகம்—தேள், தேட்கொடுக்குப்புதல், ஓர் இராசி, மயிர்ப் புழு. [1-4: வ்ருஸ்ரீகவஸ்தூ ஊாணெ ராஸாவெளஷயெ ஸஹிககீடகெ —சு. வ. iii, 91.]

கிருட்டி — அறிஞன், யாகஞ்செய்தோன், பன்றி, பிரண்டை, ஓரீற்றுப்பசு. [1: யீாநு ... கூஷ்டி: — சு. கொ. II, vii, 6. 2: 3: வஹிகரொ வ்ருஷ்டி: — சு. கொ. II, v, 2. 4: அக. 5: ஹ்ருஷ்டி-ஸ்தூ வகூஜ்ஸ்திதமலீ ஹவெகஃ — சு. வ. ii, 85.]

சிருட்டி—இயல்பு, படைத்தல். [1, 2: ஸ்ருஷ்டி: ஸ்வஹாவெ நிஜ்ரா-ணெ—சு. வ. ii, 99.]

திருட்டி — பார்வை, கண், ஞானம். [1-3: ஊஷ்டிஜ்ஞாநெஉக்ஷிண ஊஸநெ—சு. வ. ii, 90.]

வருத்தமாகம்—நிகழ்காலம், அகல், ஆமணக்கு, ஓர் மாளிகை. [1: வத்ரமாநஃ—ஸ. அக. 2-4: வயூமாநஃ ... வஸ்திகெரணு ...; ... ஸரா-வெ வ—சு. வ. iv, 189, 190.]

[வின்

676. அருத்தம் வழக்கம் பொருட்டுவிடை யம்பர காரம் பொருள்சொல்
அருத்தம் நிவிர்த்தி செம்பாதி பலன்சாத் திரந்துண் டம்பண்டம்
கருப்பம் வயிறு சூல்சந்தி சிசுவுள் வீடு பலாக்காய்முள்
தருப்ப மிருக மதங்கிரந்தங் குசப்பு லகங்கா ரமுஞ்சாற்றும்.

அருத்தம் — வழக்கம்[1], பொருட்டு[2], விடயம்[3], பிரகாரம்[4], பொருள்[5], சொல்லின் அர்த்தம்[6], நிவிர்த்தி[7], சரிபாதி[8], பலன்[9], சாத்திரம்[10], துண்டம்[11], பண்டம்[12]. [1, 10: அயூ: ... வ்யவஹாரெ ..., ... ஸாஸ்த்ரெ—நா. ர. ii, 197. 2-7, 9, 12: அஹெூா ஹெதெள ப்ரயொஜநெ; நிவ்ருதெள விஷயெ வாவெ) வஸ்காரஊவ்வஸ்துஷு — சு. வ. ii, 208, 209. 8, 11: அயூ: வண்டெயும் ஸமாமெ—சு. வ. ii, 235.]

கருப்பம்—வயிறு, சூல், ஓர் சந்தி, சிசு, உள்வீடு, பலாக்காய்முள். [1-4, 6: ஹஜ: கூக்ஷெள ஸிஶௌ ஸஷௌ ஹுஹெணெ வநஸகணுகெ —சு. வ. ii, 303. 5: ஹஜ:—ஸ. அக.]

தருப்பம் — கஸ்தூரி, கிரந்தம், குசப்புல், அகங்காரம். [1, 4: ஊஹோ ஊஹஹஜெ ஹவெ — சு. வ. ii, 292. 2: 3: கூஸம் ஊஜ: —சு. கொ. II, iv, 166.]

677. பெருகல் வளர்த னிறைதற்பேர் பிருங்க மிலவங் கம்வண்டாம்
குருதி சிவப்புக் குசன்செந்நீர் குருந்து குருத்தோர் மரங்குழந்
மருமான் மருகன் வழித்தோன்றல் மருங்கு பக்க மரியாதை [தை
கருமை கறுப்பும் பெருமையுமாம் கரும்பு புணர்த மோர்பயிரே.

பெருகல்—வளர்தல், நிறைதல். [1: அக. 2: திவா. viii, 40.]

பிருங்கம்—இலவங்கம், வண்டு. [1: ஹ்ருஜுஃ—சு. கொ. II, iv, 134. 2: ஹ்ருஜுஃ —சு. கொ. II, v, 29.]

குருதி—சிவப்பு, செவ்வாய், இரத்தம். [1-3: பிங். x, 372.]

குருந்து—குருத்து, ஓர் மரம், குழந்தை. [1-3: பிங். x, 373.]

மருமான்—மருகன், வழித்தோன்றல். [1, 2: சூடா. xi, ர, 12.]

மருங்கு—பக்கம், மரியாதை. [1: திவா. v, 229. 2: அக. 'ஒழுங்கு.']

கருமை—கறுப்பு, பெருமை. [1: திவா. viii, 53. 2: திவா. viii, 20.]

கரும்பு—புனர்பூச நட்சத்திரம், ஓர் பயிர். [1: திவா. i, 83. 2: திவா. iv, 77.]

[ளிப்பு
678. கரங்கந் தேங்காய் தலையெலும்பாம் கரப்போர் விட்டில் களவொ
சரண்ட மோர்பூ டணமோந்தி சரத்தோ ரிருது வற்சரப்பேர் [ம்
பொருந்தல் சேர்த லியைதலெனும் புருவை யிளமை செம்மறியா
விருந்து புதிதோர் வனப்பதிதி மிருதஞ் செத்த திரப்பதுமே.

கரங்கம்—தேங்காய், தலையெலும்பு. [1, 2: கரோக்ஷ ஃலுதகா-ஷுநீ; நாரிகேஉஹரெூசவி—நா. ரு. iii, 18, 19.]

கரப்பு—ஓர் விட்டில், களவு, ஒளிப்பு. [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 21.]

சரண்டம்—ஓர் பூடணம், ஓந்தி. [1, 2: ஸரஞூ: ஸ்ரீக்ஷரகூா-வெ ஸ-ஒிஷணாதூரு ... —சு. ஸ. iii, 177.]

சரத்து—ஓர் இருது, வருடம். [1, 2: ஶரக்ஷ்ஂவக்ஷரெ ஜதெள —வி. ஷ்ர. உ, 33.]

பொருந்தல்—சேர்தல், இயைதல். [1, 2: அக.]

புருவை — இளமை, செம்மறியாடு. [1: திவா. viii, 203. 2: பிங். viii, 170.]

விருந்து—புதிது, ஓர் செய்யுள்வனப்பு, அதிதி. [1: திவா. viii, 190. 2: தொல். பொ. 551. 3: அக.]

மிருதம்—செத்தது, இரப்பது. [1: ம்ருத: — சூ. கொ. II, viii, 117. 2: ஸ்வ யாசிதாயாசிதயோர்யதாஸங்க்யம் ம்ருதாம்ருதே — சூ. கொ. II, ix, 3.]

679. திரங்கல் மிளகு திரைதலெனும் சிரண்டி யுவதி சுமங்கலப்பெண்
கிரந்தந் தநமெண் ணுன்கெழுத்துக் கவிசொற் றொடுக்கின்
றதுநூலாம்
கிரந்தி வளைவு துணியங்க முடைக்கட் டோர்நோய் மரக்கணுப்
கிரந்தி கந்திப் பலிமூலம் துணியங் கங்குற் குலுக்கருவேல். [பேர்

திரங்கல்—மிளகு, திரைதல். [1: பிங். ix, 287. 2: நிக. 340.]

சிரண்டி—யுவதி, சுமங்கலப்பெண். [1, 2: சிரண்டீ து ஸுவா-ஸிநீ; தருணீ வ—சூ. ஸ. iii, 149, 150.]

கிரந்தம்—செல்வம், முப்பத்திரண்டெழுத்துக் கவி, சொல், தொடுத்தல், நூல். [1, 2, 4, 5: க்ரந்தோ தநே த்வாத்ரிம்ஶ-த்வர்ணபத்யேஷு ஸந்ததௌ—சூ. ஸ. ii, 211. 3: க்ரந்த: ... வச:—வை. 215, 41.]

கிரந்தி—வளைவு, துணியங்கம், உடைக்கட்டு, ஓர் நோய், மரக்கணு. [1-5: க்ரந்திர்ஸ்யாத்கௌடில்யே ரோகே கௌபீநபர்வணோ:, க்ரந்தி து க்ரந்திபர்ணே—சூ. ஸ. ii, 212.]

கிரந்திகம்—திப்பலிமூலம், துணியங்கம், குற்குலு, கருவேல். [1-3: க்ரந்திகம் பிப்பலீமூலே க்ரந்திபர்ணகஹேஷஜே; க்ரந்திகோ கு-க்குலௌ—சூ. ஸ. iii, 31, 32. 4:]

680. முரம்பு கழிக்கான் கன்மேடு பரன்மொய்த் துயர்ந்த நிலமும்பேர்
துரிஞ்சில் வவ்வா லோர்மரமாம் சுரும்பு மலையு மாண்வண்டும்
பிருங்க ராசங் கரிசாலங் கண்ணி குடுமிக் கடுவன்புள் [ண்ணே.
சிருங்கி பணிப்பொ னதிவிடைய மெருத்தின் புதல்செங் கயற்பெ

முரம்பு — கழி, காடு, பாறை, மேடு, பரல் மொய்த்து உயர்ந்த நிலம். [1: திவா. v, 50. 2: அக. 'பாலை.' 3, 5: பிங். x, 946. 4: அ. வி. நி. 397.]

துரிஞ்சில்—வவ்வால், ஓர் மரம். [1: நா. தீ. நி. 252. திவா. (iii, 187), பிங். (viii, 70), சூடா. (iii, 65) மூன்றிலும் துரிஞ்சில் ஆலாலமென்றும், வாவலின் பெயர் அஞ்சலிகை யென்று மிருக்கிறது. 2: பிங். ix, 97. 'சீக்கிரி.']

சுரும்பு—மலை, ஆண்வண்டு. [1: சூடா, xi, ம, 8. 2: சூடா. iii, 65.]

பிருங்கராசம் — கரிசாலங்கண்ணி, குடுமிக்கடுவன்புள். [1, 2: ஹ்ருங்கராஜ: ... மார்கவே விஹகாந்தரே—அ. வ. iv, 56.]

சிருங்கி—பணிப்பொன், அதிவிடயம், எருத்தின் புதல், பெண்சேல்மீன். [1-4: ஶ்ருங்கீ ஸ்வர்ணமீநவிஶேஷயோ:; விஷாயாம் ருஷபௌஷத்யாம்—அ. வ. ii, 49, 50.]

681. கரகமூர்க் குருவிகமண் டலமோர்புள் ளாலங்
கட்டிபுன்கு தாதுமா தளைகரமென் றேழ்பேர்
கிரகமநுக் கிரகம்விண்மீன் பிசாசாதி நவக்கோள்
கிராணம்போ ரெழுச்சிகைக்கொள் ளுகைபூத னாதி
கிரகரா சன்கிரண மாலியிம கிரணன்
கிரமுகஞ்செவ் வுலோத்திரம்பூ வரசுகமு கென்ப
குரகமெனல் நீர்முள்ளி நெருஞ்சிமஞ்சா டியுமாம்
குரரஞ்செங் காற்கருமூக் கன்னமமு கணிப்புள்.

கரகம்—ஊர்க்குருவி[1], கமண்டலம்[2], ஓர் பறவை[3], ஆலங்கட்டி[4], புன்கு[5], தாதுமாதளை[6], கை[7]. [1-4, 6, 7: கரகோ காபிலே வக்ஷிபேதே கமண்டலௌ; ஷட்ப ... வர்ஷோபலே ச—அ. வ. iii, 12, 13. 5: கரக:—வ. அக.]

கிரகம்—அநுக்கிரகம்[1], நட்சத்திரம்[2], பிசாசு முதலியன[3], நவக்கிரகம்[4], சூரிய சந்திர கிரகணம்[5], போர் எழுச்சி[6], கைக்கொள்ளுகை[7], பூதனை முதலிய பாலக்கிரகம்[8]. [1, 4-8: க்ரஹோ க்ரஹண ... அநுக்ரஹே ரணோத்யமே, உபராகே ... ஆதாவாதி ... —அ. வ. ii, 584. 2: 3: க்ரஹஸ்து ..., ...; ..., ... விஶாசாதௌ—நா. வ. i, 70.]

கிரகராசன்—சூரியன், சந்திரன். [1, 2: க்ரஹராஜ: ஶஶிநம்ருக்ஷ—அ. வ. iv, 54.]

கிரமுகம்—செவ்வுலோத்திரம், பூவரசு, கமுகு. [1, 2: க்ரமுக:—அ. கொ. II, iv, 41. 3: வபூக: க்ரமுக:—அ. கொ. II, iv, 169.]

குரகம்—நீர்முள்ளி, நெருஞ்சி, மஞ்சாடி. [1: க்ஷுரக: — வெ. 53, 201. 2: மொக்ஷுரக: — க. கொ. II, iv, 99. 3: க்ஷுரக: — க. கொ. II, iv, 40.]

குரரம் — செங்காற் கருமூக்கன்னம், அழுகணிப்பறவை. [1: ஸாரஸ: க்ரௌஞ்சகுரரௌ ஸமௌ — க. கொ. II, v, 23. 2: குரரோ உத்க்ரோசக: — திரு. செ. II, v, 24.]

682. பிரகிருதி யிருதிணைப்பா லியல்புவினைப் பகுதி
பிராணிகா ரணங்குணசா மியமுதன்மை மூலப்
பிரகிருதி நகர்ச்சநமி ராச்சியாங் கந்தாய்
பெண்குறியும் பஞ்சபூ தமுமோர்சந் தசுமாம்
பிரகரஞ்சேர்ந் ததுதிரள்யா மஞ்செறிந்த மலர்நாய்
பெருங்கடுமை யிருகழுதை யகில்பரிச்சந் நாகம்
பிரசண்டம் வெள்ளலரி மிகக்கடுமை யென்ப
பிரபையள காபுரிதீச் சுவாலைகிர ணப்பேர்.

பிரகிருதி—இருதிணைப்பால் இயல்பு[1], வினைப்பகுதி[2], பிராணி[3], காரணம்[4], குணசாமியம்[5], முதன்மை[6], மூலப்பிரகிருதி[7], நகர்ச்சனம்[8], இராச்சியாங்கம்[9], தாய்[10], பெண்குறி[11], பஞ்சபூதம்[12], ஓர் சந்தசு[13]. [1, 5: ப்ரக்ருதி: ...; ... குணஸாம்யஸ்வபாவயோ: — க. ஸ. iii, 269, 270. 2: ப்ரக்ருதி: — ஸ. அக. 3, 4, 6, 7, 10, 12: ப்ரக்ருதி: பஞ்சபூதேஷு ...; ப்ரதானே காரணே ... ஜனநேந்த்ரிய ... மாதரி — நா. ர. iii, 170, 171. ப்ரதானம் முதன்மை, சாங்கிய நூலிற் கூறும் மூலப்பிரகிருதி என்னும் இரண்டு பொருளினும் வரும். 8, 9: ஸ்வாம்யமாத்யஸுஹ்ருத்கோசராஷ்ட்ரதுர்கபலானி ச; ராஜ்யாங்கானி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ச்ரேணயோஃபி ச — க. கொ. II, viii, 17, 18. 11, 13: ப்ரக்ருதி: ... யோநௌ ...; ... ச்சந்த:ப்ரபேதே — வி. ப்ர. (தெ). த, 167.]

பிரகரம்—சேர்ந்தது[1], திரள்[2], யாமம்[3], செறிந்த மலர்[4], நாய்[5], பெருங்கடுமை,[6] இருகழுதை (கழுதை, கோவேறு கழுதை)[7], அகில்[8], குதிரையின் சன்னகம்[9]. [1: ப்ரகர:—ஸ. அக. 2, 4, 8: ப்ரகர: கீர்ண புஷ்பாதௌ ஸம்ஹதௌ ப்ரகரம் புந:; தொஜகே — க. ஸ. iii, 564, 565. 3: த்வௌ யாமப்ரஹரௌ ஸமௌ — க. கொ. I, iv, 6. 5-7, 9: ப்ரவர: புந:; வேஸரே ஹயஸந்நாஹே குக்குரேஃதிஹர்ஷரே — க. ஸ. iii, 563, 564.]

பிரசண்டம்—வெள்ளலரி, மிகக்கடுமை. [1, 2: ப்ரசண்டௌ உக்ரஸ்வேதகரவீரௌ—வி. ப்ர. ஞ, 26.]

பிரபை—அளகாபுரி, தீச் சுவாலை, கிரணம். [1: ப்ரபா—ஸ. அக. 2, 3: பாஜ்வாலயோ: ப்ரபா—நா. ர. ii, 263.]

683. இரசதம்விண் மீனிரத்தம் வெள்ளைமுத்து மாலை
யானைத்தந் தம்வெள்ளி வெண்மலைபொன் னும்பேர்
இரசகம்பொன் வெள்ளிவிடம் பிசின்பழங்க டாயம்
இலைச்சாறு பல்லொலித்த லுணவொடுநே யமுமாம்
இரசனையோ ரணிவகுப்பு மலராதி தொடுத்தல்
ஈரெட்டுக் கோவையுள பெண்ணரை நூன் மாலை
பிரசவம்பா ரம்பரியப் பிரசங்க மநுச்சை
பிறப்புப்பூக் காய்ப்ராணன் பிள்ளைபிள்ளைப் பேறே.

இரசதம்—நட்சத்திரம்[1], இரத்தம்[2], வெள்ளை[3], முத்துமாலை[4], யானைத்தந்தம்[5], வெள்ளி[6], வெண்மலை[7], பொன்[8]. [1, 5, 6, 8: ரஜதம் ...; ... உடுஉத்ரே நக்ஷத்ரே ஹேமரூப்யயோ:—நா. ர. iii, 186, 187. 2-4, 7: ரஜத: ...; யவனே ஸோணிதே ஹாரே ... ஸைலயோ: —சு. ஸ. iii, 277, 278. ரஜதாத்ரி கைலாசமலையைக் குறிக்குமாகலின் கோசத்தில் ஸைல மாத்திரம் இருப்பினும் இங்கு வெண்மலை எனப்பட்டது.]

இரசகம்—பொன்[1], வெள்ளி[2], விடம்[3], பிசின்[4], பழம்[5], கடாயம்[6], இலைச்சாறு[7], பல்[8], ஒலித்தல்[9], உணவு[10], நேயம்[11]. [1-4, 6, 7, 9-11: ரஸநம் ஸ்வர்ணகஷாயத்ரவவிஷஹேமரூப்யநாஸ்வாதஸு, த்வநி ... நிர்யா-ஸேஷு—நா. ர. iii, 278. 5: ரஸநம் ... ஃபலே—வை. 262, 136. 8: ரதநா: ... தந்தா:—வை. 180, 176.]

இரசனை — ஓர் அணிவகுப்பு, மலர் முதலியன தொடுத்தல், பதினறு கோவையுள்ள அரைநூன்மாலை. [1: ரசநா — ஸ. அக. 2: ரசநா ஸ்ரக்தாஸ்ரஜ்: — சு. கொ. II, vi, 137. 'ஸ்ரக் தாமாதிரசநாயா:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 3: ரஸநம் ..., ... காஞ்சீ —நா. ர. iii, 278. 'மேகலை காஞ்சி கலாபம் பருமம், விரிசிகை யேழுமோ ரெட்டுமீ ரெட்டு, மூவாறு நாலெட்டு முறைக்கோவை மணியே' என்னும் திவா. (vii, 57) த்தால் காஞ்சி எண்கோவைமணி யென்று தெரிகிறது. ஆசிரியர்க்கு ரஸநா கலாபெ என்று பொருள் கூறும்

மேற்கோள் கிடைத்திருக்கலாம். ரஸநா என்பது ரஸநா வின் வேறு ரூபம். திவா. (vii, 59) மும் 'இரதந மரைஞாண்' என்றது.]

பிரசவம் — பாரம்பரியப் பிரசங்கம்[1], அநுச்சை[2], பிறப்பு[3], பூ[4], காய்[5], பிராணன்[6], பிள்ளை[7], பிள்ளைப்பேறு[8]. [1-8: ப்ரஸவ: ஸந்ததி-வயோரநாநாநஜ்ஜயோஸ்ஸதே, வாஸ்யாஸ்வ்ப்ரஸஜெவ ப்ராணி-மஸூவிசோவநெ — நா. ர. iii, 425. இதர கோசங்களில் மஸூசோவநெ என்று மாத்திரம் இருத்தலால் ப்ராணி என்பது ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்த பிரதியில் ப்ராண என்றிருந்தது போலும்.]

684. கரணமுடல் பவாதிகம்யோ காசநமிந் திரியங்
கணிதமிடந் திரிகரண முபகரண மந்தக்
கரணம்நாட் டியகீத பேதம்வியா பாரம்
கலவிகா ரணங்கிரியை சுரதபந்த மும்பேர்
சரணமடைக் கலம்பாதம் வீடுகுல மரவேர்
சஞ்சாரம் பாட்டினே ரடிகாத்தல் முற்றம்
தரணமீ ரைம்பலப்பொன் னெருகஃசாம் வெள்ளி
தாகியந்தாண் டுதல்பாலந் தரித்தல்மூலை யுலகம்.

கரணம்—உடல்[1], பவமுதலிய பதினொரு காணம்[2], யோகாசனம்[3], இந்திரியம்[4], கணிதம்[5], இடம்[6], திரிகாணம்[7], உபகரணம்[8], அந்தக்காணம்[9], நாட்டிய கீதபேதம்[10], வியாபாரம்[11], கலவி[12], காரணம்[13], கிரியை[14], சுரதபந்தம்[15]. [1-4, 6, 11: கரணம் க்ஷேத்ரகாத்ரயோ:, ...; ... யோகிநா-ஸவஸநாதிஷு, ஹ்ருஷீகெ ... பவாதௌ ச க்ருதாவபி — ஙு. ஸ. iii, 184, 185. 5, 8, 10: ஸாயநெ கீதந்ருத்யப்ரஹெதெ காயஸ்யகரணி; கரணஜ—திரு. செ. III, iii, 122, 123. 7: திரிகரணம் மனம்வாக்குக்காயம் — அக. 9: கரணஜ — ஸ. அக. கஙு:கரணஜ மனம். அந்தக்கரணம் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென நான்கு — சிவஞானபோதம், iv. 12: திவா. xi, 263. 13, 15: கரணம் ... காரணெ ... ரயபந்தெ — நா. ர. iii, 134. நா. ஸ. த்திலும் ரயபந்தெ என்றிருக்கிறது. ஆயினும் கரணஜ என்பது ஸ. அக. யில் புணர்ச்சிவகை என்னும் பொருளோடு காணப்படு கிறது. ஸுரதபந்தஜ என்பது அதுவே. ஙு. கொ. III, iii, 54, மகேசுவரர் டீகையில் காட்டப்பட்ட கஜயகொஸ மேற்கோளில் ப்ருதபந்தெ என் றுள்ளது. 14: கரணஜ சமயக்கிரியை—ஸ. அக. கரணம் ..., ... க்ரியா-ஹெதி ... —வி. ப்ர. ண, 34.]

சரணம் — அடைக்கலம்[1], பாதம்[2], வீடு[3], குலம்[4], மரவேர்[5], சஞ்சாரம்[6], பாட்டின் ஓர் அடி[7], காத்தல்[8], முற்றம்[9]. [1, 3, 8: ஶரணம் ... ரக்ஷித்ரோ: ஶரணம் ரக்ஷணே க்ருஹே — வி. வ்ரு. ண, 37. ரக்ஷித்ரு அடைக்கலம். 2, 4-6, 9: ஸஞ்சாரே வரணம் ... வ்ராஜனே தயா, ... உறுமே கூடமே வஷே — நா. ர. iii, 137. 7: வரணம் — ஸ. அக.]

தரணம்—பத்துப்பலப் பொன்[1], ஒரு கஃசு வெள்ளி[2], தானியம்[3], தாண்டுதல்[4], பாலம்[5], தரித்தல்[6], முலை[7], உலகம்[8]. [1, 3, 6-8: தரண: ... ஹோகே ஸ்தநே தாரநே ...; தரணம் தாரணே ஊர்விஶேஷே — ஸ. ஸ. iii, 198, 199. 2: தரணம் — ஸ. அக. ஒரு க்ஷ எடையுள்ள வெள்ளி. க்ஷ: காற்பலம். 4: தரணம் — ஸ. அக. 5: தரண: — ஸ. அக.]

685. வரணமா விலிங்குபிரா காரம்வே லியுமாம்
வரனயனிந் திரன்சிவன்சி ரேட்டன்விடன் மணுளன்
பரதங்கூத் தின்விகற்பம் நடநூலோர் கண்டம்
பரனெனலந் நியன்பகைவன் பரமான்மாப் பரமன்
இரதமொற் றுமைபுணர்ச்சி காலுடல்வா கம்பல்
லெழுதுதல்தேர் வஞ்சிமர மநுராக மொலிவெள்
ளிரதம்நீர் சாறுமிழ்நீர் விடம்பிசின்பொன் புளிநீர்
இந்திரியம் வலிசிங்கா ராதிமது ராதி.

வரணம்—மாவிலிங்கு, பிராகாரம், வேலி. [1-3: வரணோ வரணஃ ஸேது; ப்ராகாரே வரணம் வ்ருதௌ — ஸ. ஸ. iii, 214, 215.]

வரன்—பிரமன், இந்திரன், சிவன், சிரேட்டன், விடன், மணுளன். [1, 3: சூடா. xi, ச, 13. 2: 4-6: வர: ...; விடே ஜாமாதரி ஶ்ரேஷ்டே — ஸ. ஸ. ii, 439, 440.]

பரதம் — கூத்தின் விகற்பம், நடநூல், ஓர் கண்டம். [1: திவா. ix, 230. 2: ஹரதோ நாட்யஶாஸ்த்ரே — ஹே. த, 137. 3: ஹரதம் — ஸ. அக. 'பரதவர்ஷம்'. இதிஞெரு பகுதி 'பாதகண்டம்'.]

பரன் — அந்நியன், பகைவன், பரமான்மா, சிவன். [1, 2: வர: ... ஶத்ரு ... ஶத்ருஷு — ஸ. ஸ. ii, 425. 3: வர: ..., ... வரமாத்மா வ — நா. ர. ii, 354. 4: நா. தீ. நி. 11.]

இரதம்—ஒற்றுமை[1], புணர்ச்சி[2], கால்[3], உடல்[4], வாகனம்[5], பல்[6], எழுதுதல்[7], தேர்[8], வஞ்சிமரம்[9], அநுராகம்[10], ஒலி[11], பாதரசம்[12], நீர்[13], சாறு[14], உமிழ்நீர்[15], விடம்[16], பிசின்[17], பொன்[18], புளிநீர்[19], இந்திரியம்[20], வலி[21], சிங்கார முதலிய நவரசம்[22], மதுர முதலிய சுவை[23]. [1: 2: ... — ஷ. கொ. II, vii, 57. 3, 4, 8, 9: ... — ஷ. ஸ. ii, 217. 5: ... —ஸ. அக. 6, 7: ... —நா. ர. ii, 208. 10, 13, 14, 16, 21, 22: ... — ஷ. ஸ. ii, 573, 574. ... என்பது மகேந்திரர் டீகை. 11, 12, 15, 17, 18, 20, 23: ... — நா. ர. ii, 472. 19: ... —ஸ. அக.]

686. பரதனிரா மாநுசன்வேட் டுவன்கூத்த னடநூற்
பணித்தோன்சா குந்தலே யன்றந்து வாயன்
பிரதிகா ரம்பிறிது செயல்சிகிற்சை திருப்பல்
பிரயோக முதாரணங்கூட் டுகையேவல் கருமம்
பிரதிசரங் கரசூத்ரம் கங்கணமோர் மந்த்ரம்
பின்படைபூ டணமாலே விரணசுத்தி யென்ப
கரபமணிக் கட்டுமுதற் கிட்டிகைமட் டுள்ள
கையோர மொட்டகத்தின் குட்டிகழு தையுமாம்.

பரதன்—இராமன் தம்பி, வேட்டுவன், கூத்தன், நடநூலியற்றியோன், சகுந்தலை மகன், நெய்வோன். [1-6: ... — நா. ர. iii, 166.]

பிரதிகாரம்—பிறிதுசெயல், சிகிற்சை, திருப்பல். [1: ... — ஷ. கொ. II, viii, 110. 2: ... — த்ரி. ஶெ. III, iii, 164. '...' என்பது வியாக்கியை. 3: ... —ஸ. அக.]

பிரயோகம் — உதாரணம், கூட்டுகை, ஏவல், கருமம். [1-3: ... — ஷ. ஸ. iii, 117. 4: ... —நா. ர. iii, 71.]

பிரதிசரம்—கரசூத்திரம்[1], கங்கணம்[2], ஓர் மந்திரம்[3], பின்படை[4], பூடணம்[5], மாலை[6], விரணசுத்தி[7]. [1: ஸூஹு: ப்ரதிஸரஂ ஹஸ்தஸூத்ரே — வி. ப்ர. ர, 232. 2-7: ப்ரதிஸரஸ்து கங்கணப்ரஷெ ..., மந்த்ரபேதெ வ்ரணஶுத்தெள ... மண்டநே ஸ்ரஜி; கக்ஷெ — சு. ஸ. iv, 266, 267.]

கரபம் — மணிக்கட்டுமுதற் சிறுவிரல்வரை யுள்ள கையோரம், ஒட்டகத்தின் குட்டி, கழுதை. [1: மணிபந்தாதாகநிஷ்டஂ கரஸ்ய கரபோ பஹி: — சு. கொ. II, vi, 81. 2: உஷ்ட்ரெ க்ரமெலகமயமஹா-ஜா: கரப: ஶிஶு: — சு. கொ. II, ix, 75. 3: அக. வக்ஷ்யந்த்ய வா-லெயா ராஸபா கர்தபா: கரா: — சு. கொ. II, ix, 77.]

687. பிரபவமுக் தியஞானத் தினுக்கிடம்விக் கிரமம்
பிறப்பினுக்குக் காரணநீ ரினுக்குமூ லமுமாம்
குரவகஞ்செங் குறிஞ்சிசெவ்வா டாமலரென் றிருபேர்
குரவைகைகோத் தாடல்முந்நீர் மள்ளியர்வா யொலிப்பாம்
இரலையச்சு வதிபுல்வாய் கலையூது கொம்பாம்
இரவணமொட் டகங்கழுதை யொலித்தல்வண்டு மேற்கும்
பிரவணமொற் றுமையடைவிற் றாழ்ந்தநிலம் வணக்கம்
பிரவணன்றான் வணக்கமுளோன் சமர்த்தனொருப்
பட்டோன்.

பிரபவம்— முந்திய ஞானத்துக்கு இடம், விக்கிரமம், பிறப்புக்குக் காரணம், நீருக்கு மூலம். [1, 3: ஸ்யாஜ்ஜந்மஹேது: ப்ரபவ: ஸ்தாநம் வாபெ்யாவஞபயெ — சு. கொ. III, iii, 209. 'ஞெயாவஞபயெ ப்ரதம-ஜ்ஞாநாய ஸ்தாநஂ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஜ்ஞாநஸ்ய வாதிஸ்தாநெ என்பது செ. (வ, 41.) யிலுள்ளபடி. 2: ப்ரபவ: ... வராக்ரமெ — செ. வ, 41. 4: ப்ரபவொ மூலமெவாபாஂ — ஶா. கொ. 145.]

குரவகம் — செங்குறிஞ்சி, செவ்வாடாமலர். [1: குரவக: — சு. கொ. II, iv, 75. 2: குரவக: — சு. கொ. II, iv, 74.]

குரவை—கைகோத்தாடல், கடல், மள்ளியர் வாயொலிப்பு. [1, 2: பிங். x, 369. 3: அக. வழக்கு?]

இரலை — அச்சுவதி நட்சத்திரம், புல்வாய், கலை, ஊதுகொம்பு. [1-4: திவா. xi, 34.]

இரவணம் — ஒட்டகம், கழுதையொலித்தல், வண்டு. [1-3: ரவ-ணம் ராஸஹய்வ்ரௌ, ரவண: க்ரமெ ஹ்ருஜெ—வி. ப்ர. (தெ). ண, 33.]

பிரவணம்—ஒற்றுமை, அடைவில் தாழ்ந்த நிலம், வணக்கம். [1: 2, 3: ப்ரவணம் க்ரமநிம்நோர்வ்யாம் ப்ரஹ்வ — அ. கொ. III, iii, 56.]

பிரவணன்—வணக்கமுளோன், சமர்த்தன், ஒருப்பட்டோன். [1-3: ப்ரவண: ...; ... ப்ரஹ்வ தத்பரக்ஷயோ: —நா. ர. iii, 144, 145.]

688. அரமீர்வாள் விரைவுபண்டி விரைவிற்செல் வதுதோல்
அரனென்ப வுருத்திரனு தாசகன்சங் கரிப்போன்
கரம்வலிநோய் விடங்கிரணந் துதிக்கைகுடி யிறைகை
கழுதைகநோ பலஞ்சூடெ ழுத்தின்சா ரியையாம்
சரமம்போர் சூதுமணி வடங்கொறுக்கை நாணல்
சலிலமே லானதயிர் சரிப்பனமூச் சும்பேர்
சிரமரமா தியினுனிமுன் னணிப்படைப்ர தாநந்
திப்பலிமூ லஞ்சென்னி நெடுங்கால மென்ப.

அரம்—ஈர்வாள், விரைவு, பண்டி, விரைவிற் செல்வது, தோல். [1: அக. ஹரக்ஷுரவாரி:—வெ. 117, 324. 2-4: க்ர: ... வக்ராஜெ ஶீக்ர-ஶீக்ரமயொரவி — அ. ஸ. ii, 384. 5:]

அரன் — உருத்திரன், அக்கினி, சங்கரிப்போன். [1-3: ஹரொ நாஶகரூத்ரயொ:, வெஶ்வாநரெऽவி — அ. ஸ. ii, 459. நாஶக என்பது நிர்ணயஸாகரப்பதிப்பில் பாடபேதம்.]

கரம்—வலி[1], நோய்[2], விடம்[3], கிரணம்[4], துதிக்கை[5], குடியிறை[6], கை[7], கழுதை[8], ஆலங்கட்டி[9], சூடு[10], ஓர் எழுத்துச்சாரியை[11]. [1: 2, 3: மரஸ்த் ... விஷெ, ரோமெ—அ. ஸ. ii, 398. 4-7, 9: கர: ப்ர-த்யாயஶுண்டயொ:, ரஶ்மௌ வஷ்ரோவமெ வாணௌ — அ. ஸ. ii, 388. 8: வர: — அ. கொ. II, ix, 77. 10: தீக்ஷ்ணம் வரஃ — அ. கொ. I, iii, 35. துயசேத்ரீக்ஷ்ணஸ்ரீ என்பது மகேசுவரர் டீகை. 11: நன். 126.]

சரம் — அம்பு,[1] ஓர் சூது[2], மணிவடம்[3], கொறுக்கைப் புல்[4], நாணல்[5], நீர்[6], தயிர் ஆடை[7], சரிப்பன[8], மூச்சு[9]. [1, 5-7: ஶரொ தயரீ-ஜுவாணயொ:; ஶரம் நீரெ ... ஶரஸெஜநகெऽவி வ — வி. ப்ர. (தெ). ர, 8, 9. 2, 8: வர: ஸ்ரீஜஜ்ஜெ ...; ... சரீரஜ்தவ்ரஹெஷெ வ

—சு. ஸ. ii, 404, 405. 3: ஸாரः—ஸ. அக. 4: ஶாரः ... தாணாந்தரெ—நா. ர. ii, 356. பிங். x, 451. 9: அக. 'சா நூல்.' ஸாரோ நாஸாஸீரணெ—வி. ரு. ர, 9.]

சிரம்—மாமுதலியவற்றின் நுனி, முன்னணிப்படை, பிரதானம், திப்பலிமூலம், தலை, நெடுங்காலம். [1-3, 5: ஶிரः ஶ்ரேணேகாஸ்யாத்ர ... —நா. ர. ii, 347. 4: ஶிரோ நா வி... —ஐ. ர, 91. 6: ... —வெ. 287, 2.]

689\. சொரம்வெப்ப நோயடவி யருநெறிபி ராணித்
தொனியுதாத் தாதியே ழிசையொடுயி ரெழுத்தாம்
திரமசையா ததுதிரளுள் ளதுமோக்க மும்பேர்
திரவிணம்பொன் பராக்கிரமம் திரவியம்வீ டென்ப
பரமேம்பா டந்நியந்தீ விரந்தூரந் தனிமை
பரிக்கலணை சிலாக்கியமேல் முன்புபா ரமுமாம்
குரலோசை சிறகுபுள்ளி ஞெலியாழி னரம்பு
கூந்தல்மிடற் றிற்பிறக்கு மிசைதிணைநெற் கதிரே.

சொரம்—வெப்பநோய்[1], காடு[2], அருநெறி[3], பிராணித்தொனி[4], உதாத்தமுதலியன[5], ஏழிசை[6], உயிரெழுத்து[7]. [1: ஜ்வர: — சு. கொ. II, vi, 56. 2: திவா. iv, 36. 3: திவா. v, 220. 4-7: ஸ்வரோऽகாராதாவுதாத்தாதௌ ஷட்ஜாதௌ ப்ராணிநாம் ஸ்வநே—வெ. 219, 126.]

திரம்—அசையாதது, திரளுள்ளது, மோட்சம். [1, 3: ஸ்திரோ நிஶ்சலமோக்ஷயோ: — வி. ரு. ர, 87. 2: திரளுள்ளது என்னும் பொருள் அகராதிகளிலும் நிகண்டுகளிலுங் கிடைக்கவில்லை. திரள், உள்ளது என இரண்டு பொருளாகவும் கொள்ளலாம்.]

திரவிணம் — பொன், பராக்கிரமம், திரவியம், வீடு. [1-3: த்ரவிணம் காஞ்சநே வித்தே த்ரவிணம் வ பராக்ரமே — வி. ரு. ண, 44. 4: த்ரவிணம் மோக்ஷே—நா. ர. iii, 131.]

பரம் — மேம்பாடு[1], அந்நியம்[2], மிகுதி[3], தூரம்[4], தனிமை[5], குதிரைக்கலணை[6], சிலாக்கியம்[7], மேல்[8], முன்பு[9], பாரம்[10]. [1, 2, 4, 5: பரோ ... , பரம் ... கேவலே — சு. ஸ. ii, 425. 3, 10: ஹரோऽதிஶயஹாரயோ:—சு. ஸ. ii, 433. 6: திவா. vii, 44. 7: ரவ:—ஸ. அக. 8: பர: ... உத்தரெ—ஐ. ர, 55. 9: ... பரா: — ஐ. கொ. 688. பிங். x, 757.]

குரல்—ஓசை[1], சிறகு[2], புள்ளின் ஒலி[3], யாழின் நரம்பு[4], கூந்தல்[5], மிடற்றிற் பிறக்கும் இசை[6], தினை[7], நெற்கதிர்[8]. [1: அக. 2, 4, 5, 8: பிங். x, 368. 3: அக. புள்ளின் ஒலியை நிகண்டுகள் 'துழனி' என்னும். 6: பிங். vi, 311. 7: அக. 'பைந்தினை'—பிங். ix, 319.]

690. திரவியம்பவ் வியம்விநய மருந்துகுணு சிரையம்
செம்பஞ்சு பொருள்பூத லாதிபித்த ளையுமாம்
தரவிறைவ னிடுமேவல் கலியுறுப்பி னென்றும்
தாளமுத்தா ரத்தினடு மணியலைவ தென்ப
பிரகார மொப்புவிசே டணம்பேதம் வகையாம்
பிரவார ணம்விலக்கு வேண்டியது கொடுத்தல்
பிரசாத நிருமலமாந் தெளிவநுக்கி ரகங்காப்
பியகுணவி சேடமநு சரிப்பொடுபி ரீதி.

திரவியம்—பவ்வியம்[1], விநயம்[2], மருந்து[3], குணுசிரயம்[4], செம்பஞ்சு[5], பொருள்[6], பிருதிவி முதலியன[7], பித்தளை[8]. [1, 4: த்ரவ்யம் ஹவ்ய ஗ுணாஶ்ரயெ — சு. கொ. III, iii, 154. 2, 3, 5-8: த்ரவ்யம் ஸ்ராத்ர விநெ ... வ்யவ்ராஷௌ வ விதஜெ, ஹெஷஜெ விநயெ வாவி ஜது ... — வி. ப்ர. (தெ). ய, 35.]

தரவு — தலைவன் கட்டளை, கலியுறுப்பினொன்று. [1: அக. 2: தொல். பொ. 444.]

தரளம் — முத்தாரத்தின் நடுமணி, அலைவது. [1, 2: தரலொ ஹாரமத்யஸ்தமணௌ நா வஸ்துநெ த்ரிஷு—நா. ர. iii, 404.]

பிரகாரம்—ஒப்பு, விசேடணம், பேதம், வகை. [1, 3: ப்ரகார: ஸத்ருஶெ ஹெதெ—சு. ஸ. iii, 566. 2, 4: ப்ரகார:—ஸ. அக.]

பிரவாரணம்—விலக்கு, வேண்டியது கொடுத்தல். [1, 2: க்ஷய ப்ரவாரணம், காம்யதாநெ நிஷெயெ ச—சு. ஸ. iv, 83.]

பிரசாதம்—நிருமலமாந் தெளிவு, அனுக்கிரகம், காப்பிய குண விசேடம், அனுசரிப்பு, பிரீதி. [1-3: ப்ரஸாதொऽநுக்ரஹ ... ப்ரஸத்திஷு; காவ்யமுணெ—சு. ஸ. iii, 327, 328. 4: ப்ரஸாத:—ஸ. அக. 5: ப்ரஸாதொऽநுராமெऽவி—சு. கொ. III, iii, 90.]

691. இரதாங்கந் தேர்க்கால்சக் கிரவாகப் புட்பேர்
இரதிமத னன்றேவி யிச்சைபுணர்ச் சியுமாம்
பிரபாதம் வைகறைதாழ் வரைகரையோ டருவி
பிரவேணி யானையின்மேற் றவிசுமயிர்ப் பின்னல்
பிரமாவிப் பிரன்வேள்விக் குரியோனல் வரிக்கப்
பெறுமக்கி னீத்திரனு தியர்கமலா சனன்பேர்
பிரமாணம் நீட்டளவை யதாநுபவம் நூல்நம்
பிக்கையோரே தன்மைசூ ளேதுவள வெல்லை.

இரதாங்கம் — தேர்க்கால், சக்கிரவாகப்புள். [1, 2: ரயாஙு: கொகவக்ஷிணி, ரயாஙூம் வகெ—ஸ. வ. iii, 120.]

இரதி — மன்மதன் தேவி, இச்சை, புணர்ச்சி. [1-3: ரதி: ஸூர- ஸியாம் ராமெ ரகெ—ஸ. வ. ii, 187.]

பிரபாதம்—வைகறை, தாழ்வரை, கரை, அருவி. [1: வுஹாதழ —ஸ. கொ. I, iv, 3. 2, 4: வுவாதெள ஹுமாநிஜ்ஜரெள — நா. ர. iii, 157. 3: தீரம் ... வுவாதஸ்—வெ. 156, 63.]

பிரவேணி — யானையின் மேற்றவிசு, மயிர்ப்பின்னல். [1, 2: வுவெணிர்வெணிகூயயொ:—ஸ. வ. iii, 205.]

பிரமா—பிராமணன், வேள்விக்குரியோனல் வரிக்கப்பெறும் அக் கினீத்திரன் முதலியோர் பதினறுவர், நான்முகன். [1, 3: ஷுஹூா விஸி- ஜிஜயொ:—வி. வு. (தெ). ந, 118. 2: ககுாவ்ருஹாதுஹொதாரொ யஜ:ஸாஷீஃ: கூரொக, குதீயுாஃவ்ர யமெரூாரவ்ர ஜதிஜொ யாஜ- காஸ் தெ—ஸ. கொ. II, vii, 17. 'யஜஸ்ஃகு திமயூரவ்: வுகஃ. ஸாஷ- விஃஹாதா வுகஃ. ஜமெஃவிக ஹொதா வுகஃ. யமெரூாரவ்ர: யஜஷாநெ யநாதி உதா வாணீயா யெ குதீயுாஃவ்ராஷெ ஜதிஜ: யாஜகா: ஷெ. குதீயு குஷெவ்ர யெஷாஃ. குஃவ்ஸவாஃ ஹொஷாஹஃது- ஹொதூயுரவ்ாஃய: ஷொஃஸ' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பிரமாணம்—நீட்டலளவை[1], யதாநுபவம்[2], நூல்[3], நம்பிக்கை[4], ஓரே தன்மை[5], ஆணை[6], ஏது[7], அளவு[8], எல்லை[9]. [1: வுமாணஃ — ஸ. அக. எல்லா அளவைக்கும் பெயராகின்றது; செய்யுளில் உயிர் நீளின் அந் நீட்டத்துக்குப் பெயராம். 2: அக. 'அத்தாட்சி.' 3-5, 7-9: வுமாணம்

... ஶ்ரத்தாஸத்யவாதி ..., ஜ்ஞாதாயாம் ஹேதௌ ஶா-ஸ்த்ரேஷு ச ஸூத்ரதே — வி. ப்ர. (கோ). ண, 55. ஸத்யவாதிநு என்பது நா. ர. (iii, 131) யில் ஶ்ரத்தா என்று வந்திருக்கிறது; நம்பிக்கை யென்பது இக் கருத்தைத் தழுவி வந்திருக்கவேண்டும். அக. 'உண்மை' யென்றொரு பொருள் தருகிறது. 6: அக.]

692. பிரசித்தன் மேம்பாட்டோ னலங்கிருத னென்ப
பிரலம்பஞ் சாகைதொங்கல் பனையின்முளை முப்பேர்
பிரதிக்ர கம்படிக்கந் தனக்குவசஞ் செய்தல்
பிற்படைதா னப்பொருளஃ தேற்றலெதிர்க் கோளாம்
பிரதிட்டை கௌரவங்கா ரியநிருவா கந்தா
பித்தல்சா மர்த்தியமோர் செய்யுள்முடி தலுமாம்
பிரவர்த்தி முரணடக்கல் யானைமத முயற்சி
பேச்சொழுக்க மிரப்புநீர்ப் பெருக்குவத்த மானம்.

பிரசித்தன்—மேம்பாட்டோன், அலங்கிருதன். [1, 2: ப்ரஸித்தௌ க்யாதபூஷிதௌ — அ. ஸ. iii, 338.]

பிரலம்பம்—சாகை, தொங்கல், பனையின் முளை. [1-3: ப்ரலம்போ ஸ்த-ப்ரலம்பநே; ... தாலாங்குர: ஶாகா — அ. ஸ. iii, 440, 441.]

பிரதிக்ரகம் — படிக்கம், தனக்கு வசஞ்செய்தல், பிற்படை, தானப்பொருள், தானப்பொருளேற்றல், பகையான கிரகம். [1-6: ப்ரதி-க்ரஹ: ஸைந்யப்ருஷ்டே க்ரஹணே ச பதத்க்ரஹே, ... தாநத்ரவ்யே பதத்க்ரஹே ஸ்வீக்ருதாவபி — அ. ஸ. iv, 340.]

பிரதிட்டை—கௌரவம், காரிய நிர்வாகம், தாபித்தல், சாமர்த்தியம், ஓர் செய்யுள், முடிதல். [1-6: ப்ரதிஷ்டா து ஸம்ஸ்தௌ கௌர-வே ஸ்தாபநே ச, கார்யநிர்வாஹஸாமர்த்யே ... பத்யே ஸமாப்தௌ — நா. ர. iii, 108.]

பிரவிர்த்தி — முரணடக்கல்[1], யானைமதம்[2], முயற்சி[3], பேச்சு[4], ஒழுக்கம்[5], இரப்பு[6], நீர்ப்பெருக்கு[7], வர்த்தமானம்[8]. [1: 2, 3, 7, 8: ப்ரவ்ருத்திர்வார்த்தாயாம் வ்யாபாரே ஹஸ்திநாம் மதே, ...; ப்ரவாஹே ச — நா. ஸ. ii, 5. 4: 5: ப்ரவ்ருத்தி: — ஸ. அக. 6:]

693. அரிகிரண மிரவிமதி யமன்மாலிந் திரன்காற்
றனல்குரங்கு தவளைகிளி யரவுவண்டு பரிகோ
ளரிபொன்மை பச்சைபுகை பகைசிலம்பிற் பரல்வே
யைம்மைவிசி யரிசிநெற்று ளரிவுகண்ணின் வரியாம்
புரிநகரம் பழுதைகயி றதின்முறுக்கோ டூர்ப்பேர்
புருடனாண் மகனான்மா பரமான்மா விரிஞ்சன்
பரிகமிரும் பின்றரங்குத் தடிமதிலுண் மேடை
படைக்கலங்கொல் லுலைகையோ ரகங்கதவின் றாழே.

அரி—கிரணம்[1], சூரியன்[2], சந்திரன்[3], யமன்[4], திருமால்[5], இந்திரன்[6], வாயு[7], அக்கினி[8], குரங்கு[9], தவளை[10], கிளி[11], பாம்பு[12], வண்டு[13], குதிரை[14], சிங்கம்[15], பொன்மை[16], பச்சை[17], புகை[18], பகை[19], சிலம்பிற் பரல்[20], மூங்கில்[21], ஐம்மை[22], விசி[23], அரிசி[24], நெற்றுள்[25], அரிவு[26], கண்ணின் வரி[27]. [1-7, 9-12, 14-17: ഹരിസ്തു വാകരവീരയോഃ; യമവാസവ-ശിംഹാംശുശശാങ്കകപിവാജിഷു, വിഷ്ണൌ വഹ്നൌ ഹരിർ ഭേകോ-പേന്ദ്രശുകാഹിഷു—അ. ര. ii, 459, 460. 8: കൃശാനുഷു; ... ഹരിഃ —வை. 238, 198. 13, 18, 20, 27: திவா. xi, 237. 19: അരിഃ — அ. கோ. II, viii, 10. 21-24: பிங். x, 55. 25: பிங். x, 55. இங்கும் பிற நிகண்டுகளிலும் ‘நெற்கதிர்’ என்னும் பொருளே தரப்பட்டுளது. 26: சூடா. xi, ர, 34.]

புரி—நகரம், வைக்கோற்புரி, கயிறு, கயிற்றின் முறுக்கு, ஊர். [1: പുരീ—அ. கோ. II, ii, 1. 2, 4: அக. 3: சூடா. vii, 60. 5: நிக. 379.]

புருடன் — ஆண்மகன், ஆன்மா, பரமான்மா, பிரமன். [1-4: പുരുഷോ ആത്മാ ... നരാത്മപരമാത്മസു—നാ. ര. iii, 441.]

பரிகம்—இரும்பின் தாங்குத்தடி, மதிலுள் மேடை, படைக்கலம், கொல்லுலைகை, ஓர் அகம், கதவின் தாழ். [1: പരിഘഃ പരിഘാതിനഃ — அ. கோ. II, viii, 91. ‘ദ്വൌ ലോഹബദ്ധഹസ്തവ്രണമുദ്ഗരഃ’ என்பது மகேசுவரர் உரை. தாங்கு - ஈட்டி நுனி. 2: திவா. v, 193. പരിഘഃ ...; ... പ്രാകാരഗോപുരേ — നാ ര. iii, 79, 80. 3, 4, 6: പരിഘോഽസ്ത്രേ ... പരിഘാഗാരേഽപി ച — அ. ര. iii, 125. 5: പരിഘഃ —ര. அக. ‘வீடு’. கோசங்கள் பலவற்றினும் ‘ஓர் யோகம்’ என்னும் பொருள் காணப்படுதலால் மூலம் ‘படைக்கலங்கொல் லுலைகையோர்யோ கங்கதவின் றாழே’ என்றிருந்தது போலும். പരിഘഃ ... യോഗഭേദേ — அ. ര. iii, 125.]

694\. பரிகரமுன் காற்கட்டுங் கயிறுவிவே காரம்
பந்திரளோ ரணிகட்டி லதிகமுப கரணம்
கிரிசமென லப்பிரக மிரும்புசிலா சதுவாம்
கிரிசாரம் பொதியமலை யிலிங்கமிரும் பென்ப
அரிணிபச்சை நிறத்தினளோ ரரமகள்பொற் பாவை
யழகினள்பெண் மானுறங் குலக்குய்ய முடையாள்
பரிதிசக்ரா யுதந்தேர்க்கால் மகச்சமிதை யூர்கோள்
பானுசோ திச்சக்ரச் சுற்றளவை வட்டம்.

பரிகரம்—முன்காற் கட்டுங் கயிறு[1], விவேகம்[2], ஆரம்பம்[3], திரள்[4], ஓர் அணி[5], கட்டில்[6], அதிகம்[7], உபகரணம்[8]. [1-4, 6-8: வரிகரஃ வாரு- ஜவரிவாரயொ:, வரூமாஜமாதிருகாஜவஹே விவெகாரஜயொரூணெ —ஈ. ஸ. iv, 267. வரிவார இங்கு உபகரணம் என்னும் பொருளது. வரிஹுஷெ, ...; ... வரிகரஃ—ஐ. கொ. 770. 5: வரிகரஃ—ஸ. அக.]

கிரிசம் — அப்பிரகம், இரும்பு, சிலாசது. [1-3: கிரிஜஃஹூகெ, ஶிலாஜதுநி லொஹெ வ—ஈ. ஸ. iii, 135.]

கிரிசாரம் — பொதியமலை, இலிங்கம், இரும்பு. [1-3: கிரிஸா- ரொ ஹவெஜொஹெ ஙிஜெ ஐயவரூதெ—வி. ஶ. (தெ). ர, 257.]

அரிணி—பச்சை நிறத்தினள், ஓர் அரமகள், பொற்பாவை, அழகினள், பெண்மான், ஆறங்குலக் குய்யமுடையாள். [1, 3, 4: ஹரிணீ ஹரிதாயாஂ வ வாரஸ்ரீ ...; ஸவரூவரூதிஐயாஂ வ — வி. ஶ. (தெ). ண, 49, 50. 2, 5: சுஜுரொஹெஷா: ... ஐரூகீ, ... ஹரிணரூஸுரூ: —நா. ர. iii, 144. 6: ஹரிணீ ... நாரீஹீ ... — மெ. ண, 87.]

பரிதி—சக்கிராயுதம்[1], தேர்க்கால்[2], யாகச் சமிதை[3], ஊர்கோள்[4], சூரியன்[5], சோதிச்சக்கிரச் சுற்றளவை[6], வட்டம்[7]. [1: சூடா. xi, ர, 26. 2, 5, 7: பிங். x, 761. 3, 4: வரியிரூஜ்ஞயதரொ: ஶாவாயாஐவ- ஸஂரூகெ — ஈ. கொ. III, iii, 96. 'யஜ்ஞயதரொ: வஶாஶாஷெ: ஶாவாயாஂ ஸமியி. தது உவஸஂரூகெ ஸஂரூஸீவஜெணமெ வரிவெஷாவெரூ வ' என்பது மகேசுவரர் உரை. 6: அக.]

695. பரிமளம்பற் பலவாசங் கலந்தகந்தம் பிசறல்
பரிகாத மிரும்புப்பூண் டடிகொலையா யுதப்பேர்
பிரியகஞ்சித் திரரோம மான்கடம்பு ஞாழல்
பீதசா ரத்தருக்குங் குமம்வண்டும் பேசும்
கிரியைபிரா யச்சித்த முபாயங்கா ரியநிக்
கிரகநிய மாதிபூ சனைசுபா சுபத்தின்
கிரியைநிரு வாகமா ரம்பஞ்செய் தொழிற்சி
கிற்சைநிச் சயம்விகுதி யொடுமுடிந்த வினையே.

பரிமளம்—பற்பல வாசங் கலந்த கந்தம், பிசறல். [1, 2: வரிமெ-ளொ விமெறூாத்ஸு ஜ்ஜுமநெஹூ விமெறூநெ—சு. ஸ. iv, 292.]

பரிகாதம்— இரும்புப்பூண் உள்ள தடி, கொலை, ஆயுதம். [1: வரிவாதஃ —ஸ. அக. 2, 3: வரிவாதஸ்து வாதநெ; சுஸெ வ — சு. ஸ. iv, 120, 121.]

பிரியகம்—சித்திரரோம மான், கடம்பு, ஞாழல், பீதசாரத்தரு, குங்குமம், வண்டு. [1-6: விரியகஸ்து வஞுூரீகெ நீவெ கஸ்ரீாஜநூநி, விரியஜௌ விருஹாரிணெ வீதஸாரதாாவவி—சு. ஸ. iii, 59.]

கிரியை—பிராயச்சித்தம்[1], உபாயம்[2], காரியம்[3], நிக்கிரகம்[4], நியமாதி[5], பூசனை[6], சுபாசுபத்தின் கிரியை[7], நிருவாகம்[8], ஆரம்பம்[9], செய்தொழில்[10], சிகிற்சை[11], நிச்சயம்[12], விகுதியொடு முடிந்த வினை[13]. [1-4, 6, 9-12: கூாஹொ நிஷ்க்ருதிஃ ஶிக்ஷா வஜஜநம் ஸம்வூயாரணஃ, உவாயஃ கூூ வெஷாவ விகிஸ்தா வ நவ கிூயாஃ — சு. கொ. III, iii, 156. 5, 7, 8, 13: கிூயா—ஸ. அக.]

696. பரிதாயம் நிதம்பம்நீர் நிலைகட்டி லென்ப
பரிவாதம் யாழ்வாசிக் குங்கருவி பழிப்பாம்
நிரியாத நந்தருதல் கடன்றீர்த்தல் வைரம்
நீக்குதல்வைக் கும்பொருளைக் கொடுத்தல்கொல் லுதற்பேர்
கருவெள்ளை கொழுப்புவிக்ர காதிசெய்யுங் கம்மக்
கருமுட்டை குதிரைதந்தங் கருப்பமுருத் திரனும்
சருவிண்ணோ ருணவுவச்ர மம்புசினம் பாண்டம்
தருவென்ப நாடகத்தோர் பாட்டுமரப் பொதுவே.

பரிதாயம்—நிதம்பம், நீர்நிலை, கட்டில். [1-3: பரிபாய: பரிகரே ஜலஸ்தாநநிதம்பயோ:—சு. ஸ. iv, 226. பரிகர: பர்யங்கபரிவாரயோ: (சு. கொ. III, iii, 165) என்னும் பிரமாணத்தால் 'கட்டில்' என்னும் பொருள் கொள்ளலாமாயினும் ஸ. அக. களும் கோசடீகைகளும் 'பரிவாரம்' என்னும் பொருளையே தழுவுகின்றன.]

பரிவாதம்—யாழ்வாசிக்குங் கருவி, பழிப்பு. [1, 2: பரிவாதஸ்து நிந்தாயாம் வீணாவாதநவஸ்துநி—சு. ஸ. iv, 142.]

நிரியாதகம்—தருதல், கடன்தீர்த்தல், வைரம் தீர்க்குதல், வைத்த பொருளைக் கொடுத்தல், கொல்லுதல். [1, 3, 4: நிர்யாதநம் வைரஶுத்தௌ தாநே ந்யாஸார்ப்பணேऽபி ச—சு. கொ. III, iii, 119. 2, 5: நிர்யாதநம்—ஸ. அக.]

கரு—வெள்ளை[1], கொழுப்பு[2], விக்கிரக முதலியன செய்யும் கம்மக்கரு[3], முட்டை[4], குதிரை[5], தந்தம்[6], கர்ப்பம்[7], உருத்திரன்[8]. [1, 2, 5, 6, 8: பர: ஶ்ரேஷ்டஶ்வேதயோர்ரூபவஸ்துவிஶேஷே ச—சு. ஸ. ii, 397. 3: அக. 4, 7: நிக. 354.]

சரு—விண்ணோர் உணவு, வச்சிரம், அம்பு, சினம், பாண்டம். [1, 5: பரஸ்துஹவ்யாந்நே ஹாண்டே ச—சு. ஸ. ii, 407. 2-4: ஶர: கோபே ஶரே வஜ்ரே—சு. ஸ. ii, 450.]

தரு — ஓர் நாடகப் பாட்டு, மரப்பொது. [1: அக. 2: தரு:—சு. கொ. II, iv, 5.]

697. குருநிடே காதிகிருத் தியஞ்செய்தோன் றேவ
குருப்புரோ கிதன்பெரிது கனமிரத வாதக்
குருநிறம்நற் றருமோப தேசகன்சந் திரன்றன்
குலத்தோர்மன் றந்தையா தியரிருமாத் திரையாம்
மருநீரி லாதநிலம் வெற்புவா சமுமாம்
மருள்பைசா சம்மயக்கங் குறிஞ்சியாழ்த் திறப்பேர்
பிருகதிவாக் குக்கண்டங் கத்தரியுத் தரியம்
பெரிதுவிச்சு வாவசுவின் யாழ்மூப்பு முள்ளி.

குரு — நிடேகம் முதலிய கிருத்தியஞ் செய்விப்போன்[1], பிருகற்பதி[2], புரோகிதன்[3], பெரிது[4], கனம்[5], இரசவாதக் குரு[6], நிறம்[7], நற்றருமோபதேசகன்[8], ஓர் சந்திரகுலத்தரசன்[9], தந்தை முதலியோர்[10], இருமாத்

திரை[11]. [1: ஶாராஶீஷிகாஜிகயோ — வி. வ்ரு. (தெ). ர, 76. 2, 3: ஶாராஃ ... வாரோயவி ப்ரூஹஸ்ப்தெள—நா. ர, ii, 376. 4, 5, 8, 10: ஶாராஸ்ஹதி ... விதூாஜெள யாஜெஶஸெகெ; சமுவெள — க. ஸ. ii, 400, 401. 6: அக. 7: திவா. viii, 55. 9: கூராஃ ... ஸாஷுவஹெஜெ —க. ஸ. ii, 394. 11: ஶாராஃ —ஸ. அக.]

மரு—நீரிலாத நிலம், மலை, வாசனை. [1, 2: யஞ்வாஞ்யொஜூராஃ —ஶா. கொ. 681. 3: சூடா. viii, 53.]

மருள்-பைசாசம், மயக்கம், குறிஞ்சியாழ்த்திறம். [1-3: பிங். x, 904.]

பிருகதி—வாக்கு[1], கண்டங்கத்திரி[2], உத்தரியம்[3], பெரிது[4], விச்சுவாவசுவின் யாழ்[5], மூப்பு[6], முள்ளி[7]. [1-3, 7: ப்ரூஹதீ க்ஷுஷ்ரவாநூ-க்ரூ கணகாநூ வ வாஜி வ; ... வஸநஹெஷயொ:—வி. வ்ரு. (தெ). த, 172, 173. 4: ப்ரூஹதீ ... உஹதூவி — க. கொ. III, iii, 74. 5: வீணா ஷூாணொாநாஷீ ஶணாநாஂ தா ஷுஹாவதீ; விஶ்ாவஹொ-ஸூ ப்ரூஹதீ தாஶொாஸூ கயாவதீ, உஹதீ நாரஷஸூ ஸூாக ஸாஷூதூாஸூ கஷூவீ — வெ. 145, 236. 6: ப்ரூஹதீ—ஸ. அக. 'மூத்த'.]

698\. கிருகவா குக்கோழி மயில்முதிய வோந்தி
கிருமிசந்தேன் வெண்பட்டு நூலகிலு மொக்கும்
முருகன்செவ் வேளிளமை யோன்வெறியாட் டாளன்
முருமுரஞ்செங் கதிரோன்றன் குதிரையினென் றுமித்தீ
குருகுவண்டா னங்கைவளை குருக்கத்தி யிளமை
கோழிவெண்மை மூலநாள் கொல்லுலைமூக் கும்பேர்
உருசகமங் களப்பொருள்பல் கண்டிகைதார் பரிப்பூண்
உற்கடமா தனைவிளங்கஞ் சுவர்ச்சிகைரோ சனையே.

கிருகவாகு—கோழி, மயில், முதிய ஓந்தி. [1-3: க்ரூகவாகாஜு-யஷுரெஸவி ஸாடி வாணாயயெ—வி. வ்ரு. (தெ). க, 200.]

கிருமிசம்—தேன், வெண்பட்டு நூல், அகில். [1, 2: க்ரூஜிஜஃ —ஸ. அக. 'புழுக்களாலானது பட்டுப்போல.' தேனீக்களைப் புழுக்கள் என்று சொல்லும் வழக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 3: க்ரூஜிஜஷ —க. கொ. II, vi, 126.]

முருகன்—செவ்வேள், இளமையோன், வெறியாட்டாளன். [1: திவா. i, 6. 2: திவா. ii, 87. 3: திவா. ii, 68.]

முருமுரம்—சூரியன் குதிரையி னென்று, உமித்தீ. [1, 2: முர்முர: ... ஸூர்யாஶ்வேঽபி தஷாநலே—ஈ. ஸ. iii, 590.]

குருகு — நாரை[1], கைவளை[2], குருக்கத்தி[3], இளமை[4], கோழி[5], வெண்மை[6], மூலநட்சத்திரம்[7], கொல்லுலை மூக்கு[8]. [1-3, 5-8: பிங். x, 371. 4: சூடா. xi, ௭, 31.]

உருசகம்—மங்களப்பொருள்[1], பல்[2], கண்டிகை[3], தார்[4], குதிரையணி[5], உற்கடம்[6], மாதளை[7], விளங்கம்[8], சுவர்ச்சிகை[9], ரோசனை[10]. [1-10: ருசகம் மங்கல்யத்ரவ்யே ஶ்ரீவாஹாரணத்ருயோ:, உத்கடே பீஜபூரே ச ஸௌவர்ச்சவிடஞ்ஜயோ:; ரோசநாயாஞ்ச ருசகோঽஶ்வாஹாரணரோசநயோ:—வி. ப்ர. ௬, 66, 67.]

699. வருடமழை பாரதா தியவருட மாண்டாம்
 வருணனோ ராதித்தன் குலத்தினனீர்க் கடவுள்
 விருடமிட பகப்புதலா டாதோடை குதிரை
 விடையெலிபுண் ணியம்வலிசுக் கிலத்தாது வெண்பேர்
 விருடன்மா னவன்வீர்ய விருத்தியுளோன் சிரேட்டன்
 மிருதியற நூலிச்சை நினைவுபுத்தி மரணம்
 வருணகமெய்ப் பூச்சொப்புச் சந்தநம்வண் ணகமாம்
 வருணியெழு துவோன்பிரம சாரிசித்ர காரன்.

வருடம்—மழை, பாரத முதலிய வருடம், ஆண்டு. [1-3: வர்ஷ-ஸ்த்ரீ பாரதாதிகே; வர்ஷாவப்தே—நா. ர. ii, 459, 460.]

வருணன் — ஓர் ஆதித்தன், குலத்தினன், நீர்க்கடவுள். [1, 3: வருணோঽர்க்கேঽப்பதௌ—ஈ. ஸ. iii, 214. 2: வர்ண: ..., ... த்விஜாதௌ—ஈ. ஸ. ii, 150.]

விருடம்—இடபகப்புதல்[1], ஆடாதோடை[2], குதிரை[3], எருது[4], எலி[5], புண்ணியம்[6], வலி[7], சுக்கிலத்தாது[8]. [1, 2, 4: வ்ருஷோ மவி ...; ... ஶ்ருங்கிம் வாஸகே—ஈ. ஸ. ii, 558, 559. 3, 5-8: அஶ்வாவபோ மூஷகே ... யமே ... பலே வ்ருஷ: —வை. 236, 154.]

விருடன்—மானவன், வீரிய விருத்தியுளோன், சிரேட்டன். [1: வரம் ... வ்ருஷ: —வை. 236, 154. 2, 3: வ்ருஷ: ...; ... ஶுக்ரலேঽபி ச, ஶ்ரேஷ்டே—ஈ. ஸ. ii, 558, 559.]

மிருதி—அறநூல், இச்சை, நினைவு, புத்தி, மரணம். [1-4: ஸ்ம்ருதி: ஸ்மரணயீச்சாஸு ஸாஸ்த்ரே—அ. ஸ. ii, 206. 5: ம்ருதி:—ஸ. அக.]

வருணகம் — மெய்ப்பூச்சு, ஒப்பு, சந்தனம், வண்ணகம். [1-3: வர்ணகோऽஸ்த்ரீ ஸமாநாரே ஸ்யாச்சந்தநவிலேபநே — நா. ஸ. ii, 185. ஸமாநார: என்பதற்கு 'ஒப்பு' என்னும் பொருள் ஸ. அக. யிற் காணப்படுகிறது. 4: வர்ணக:—ஸ. அக.]

வருணி — எழுதுவோன், பிரமசாரி, சித்திரகாரன். [1-3: வர்ணீ ஸ்யாத்லேகவே சித்ரகரேऽபி ப்ரஹ்மசாரிணி—வி. ப்ர. ந, 108.]

700. அருணஞ்செவ் வானமங் கியசிவப்புப் பொன்மை
யப்புச்செங் குட்டநோ யொலியன்மை யறுபேர்
துருணமே வண்டுதே ளாமைவில்வா ளென்ப
துருதம்விசை வேகமுள துருக்கியநெய் யாதி
வருணம்பொன் புகழ்சாதி குணம்யானைத் தவிசு
வடிவுதுதி தாளவிசே டம்வெண்மை யாதி
வருணங்குங் குமங்காந்தி சித்திரமெய் யெழுத்து
மாவிலிங்கு மெய்ப்பூச்சு நீர்கீதக் கிரமம்.

அருணம்—செவ்வானம், மங்கிய சிவப்பு, பொன்மை, அப்பு, செங்குட்டநோய், ஒலியன்மை. [1: அருண: ..., ... ஸந்த்யாராகே — வை. 257, 11. 2, 3, 5, 6: அருணோऽவ்யக்தராகே ...; நிஃஶப்தே கபிலே குஷ்டே—வி. ப்ர. ண, 28, 29. அ. ஸ. த்தில் குஷ்டே என்னு மிடத்தில் நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு குஷ்ஹேதே என்றொரு பாடபேதங் காட்டுகின்றது. 4: அருணம் — அ. கொ. I, x, 4.]

துருணம் — வண்டு, தேள், ஆமை, வில், வாள். [1, 2, 4, 5: த்ருணம் சாபே ச கட்கே ச த்ருணோ வ்ருஶ்சிகப்ருங்கயோ: — வி. ப்ர. ண, 6. 3: த்ருணீ கச்சபிகாயாஞ்ச—வி. ப்ர. ண, 7 என்பதனால் த்ருண: ஆமை யென்பது ஊகிக்கப்படும். ஆயினும் ஸ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

துருதம்—விசை, வேகமுளது, உருக்கிய நெய் முதலியன. [1, 2: த்ருதம் ஶீக்ரே ஶீக்ரயுதே—வை. 228, 15. 3: விலீநே வித்ருத-த்ருதௌ—அ. கொ. III, i, 100. த்ரீணி த்ருவீபூதஸ்ய வ்ருதாதே: என்பது மகேசுவரர் உரை.]

வருணம்—பொன்[1], புகழ்[2], சாதி[3], குணம்[4], யானைத்தவிசு[5], வடிவு[6], துதி[7], தாள விசேடம்[8], வெண்மை முதலிய வர்ணம்[9], குங்குமம்[10], காந்தி[11], சித்திரம்[12], மெய்யெழுத்து[13], மாவிலிங்கு[14], மெய்ப்பூச்சு[15], நீர்[16], கிரமம்[17]. [1-10, 12, 13, 15, 17: வஂணு: ஸ்வணெ ... ஸ-தௌ, ரூபெ த்விஜாஜெள ஸ-ஞாஜெள கு-யாயாகேஷ ரெ ம-ணெ; ... கீதக்ரூமெ விலெ யஶஸ்தாலவிஶெஷயொ:, அஜராமெ வ வண்ணம் த-கு-ஷெ— அ. ஸ. ii, 150, 151. 11: வணு: ... ஶொஹா—நா. ர. ii, 128. 14: வர-ண:—அ. கொ. II, iv, 25. 16: வர-ண:—ஸ. அக.]

701. இருதநீர் கதிரினுதிர் நெற்பொறுக்க லொளிநல்
லியல்புபூ சிதமூர்க்க ணெல்லிரத்த லுண்மை
இருபிறப்பா ளன்பார்ப்பான் சந்திரன்சுக் கிரனும்
இருமையிம்மை மறுமையொடு பெருமையிரு தன்மை
கருமமெனல் முதிர்வேனில் வெயில்வெப்பம் வேர்வை
கரசாநந் தொழில்கிரியை செய்கையாண் டன்மை
பருமமெய் யுறைபாரங் கூலிபரிக் கலணை
பதினெண்கோ வையினரை நான் மாலைசெம்பொ னும்பேர்.

இருதம்—நீர்[1], கதிரில் உதிரும் நெற்பொறுக்கல்[2], ஒளி[3], நல் இயல்பு[4], பூசிதம்[5], ஊர்க்கண் நெல் இரத்தல்[6], உண்மை[7]. [1-3, 5, 7: ஐ-தம் ஶிலொஞ்சு வாநீயெ வ-ஜிதெ தீவூஸ-தயொ: — அ. ஸ. ii, 157. 4: ஐ-த:—ஸ. அக. 6: ஶிலொஞ்சு: என்பது வேறு சில கோசங்களில் உஞ்சுஶிலம் என்று காணப்படுகிறது. இரண்டற்கும் பேதமில்லை. அன்றி இப் பொருள் ஸ. அக. யினும் கோசங்களினும் காணப்படவில்லை.]

இருபிறப்பாளன் — பார்ப்பான், சந்திரன், சுக்கிரன். [1, 3: த்விஜொ விப்ரெ ... ஶாஸீ ... —வி. ஞ. ஜ, 4. 2: சூடா. xi, ர, 28.]

இருமை—இம்மை மறுமை, பெருமை, இருதன்மை. [1: திவா. xii, 2. 2: திவா. viii, 20. 3: அக.]

கருமம் — முதிர்வேனில்[1], வெயில்[2], வெப்பம்[3], வேர்வை[4], காசானம்[5], தொழில்[6], கிரியை[7], செய்கை[8], ஆண்டன்மை[9]. [1-4: வஂர்ம: ...; ஷெஷாதெஸ்ாதவெ ஶ்ரீஷ்மொஷ்ணொ: —அ. ஸ. ii, 315, 316. 5: 6, 8: கஂர்ம — ஸ. அக. 7: கஂர்ம ... ஸ்ாக்ரியாயாம் வ — அ. ஸ. ii, 256. 9:]

பருமம்—கவசம், பாரம், கூலி, குதிரைக்கலணை, பதினெண் கோவை யரைநூன்மாலை, செம்பொன். [1: பிங். vi, 506. வரூம—சு. கொ. II, viii, 64. 2, 3, 6: ஹார ஹாரெ ஹாதெள ஹெறி — சு. வ. ii, 272. 4: திவா. vii, 44. 5: திவா. vii, 57.]

702. நிருமலமா சற்றதுநிர் மாலியமப் பிரகம்
நிருவரம்நிற் பயஞ்சாரங் கடோரம்வெட்க மின்மை
ஒருமையொன் ரூந்தன்மை யொற்றுமையோர் பிறப்பாம்
ஒருவந்த மேகாந்தம் நிச்சயமொற் றுமையாம்
துருவமரக் குற்றிமுளை யாலமரங் குதிரைச்
சுழிநிலைபே றோர்யோகம் நித்தியமா காயம்
துருவநக்கத் திரந்தருக்க மோர்தாளஞ் சாற்றுந்
துளக்கின்மை நிச்சயிப்ப திடையரு மையுமே.

நிருமலம் — மாசற்றது, நிர்மாலியம், அப்பிரகம். [1-3: நிமலம் விமலெஸ்வகெ, நிமாலெவ்வ —சு. வ. iii, 652.]

நிருவரம்—நிட்ப்பயம், சாரம், கடோரம், வெட்கமின்மை. [1-4: நிவரம் தசு மதரூவெ, கபிநெ நிஷ்யெ வாரெ—சு. வ. iii, 562.]

ஒருமை—ஒன்ரும் தன்மை, ஒற்றுமை, ஒரு பிறப்பு. [1: குறள், 974. 2: பிங். vii, 36. 3: திவா. viii, 198.]

ஒருவந்தம்—ஏகாந்தம், நிச்சயம், ஒற்றுமை. [1: திவா. v, 172. 2: அக. 3: நிக. 356.]

துருவம்—மரக்குற்றி[1], முளை[2], ஆலமரம்[3], குதிரைச் சுழி[4], நிலைபேறு[5], ஓர் யோகம்[6], நித்தியம்[7], ஆகாயம்[8], துருவ நட்சத்திரம்[9], தருக்கம்[10], ஓர் தாளம்[11], துளக்கின்மை[12], நிச்சயிப்பது[13], இடையருமை[14]. [1, 2, 12: யுவ: கீலெ ... ஶஜெள ..., ...; யுவதூ ... நிஶ்வெ — வி. வு. வ, 8, 9. 3, 5-8, 10, 13, 14: யுவொ வடெ, ... யொமஹிஷொ: ...; ஷிரெ நிதெ நிஶ்விதெ வ யுவம் வெஸஜஸுதகெயொ: — சு. வ. ii, 515, 516. 4: 9: யுவ: ... தாராநுரெ—நா. ர. ii, 432. 11: யுவ: —ஸ. அக.]

703. நிருவாணம் பரமகதி யாடையையு டாமை
நிமக்ககம தாவளம்நட் டாக்கினிவி நாசம்
குருவிந்த மோர்வகைச்செம் மணிகாரா மணிவாற்
கோதுமைகண் ணடிசாதி லிங்கமுத்தக் காசாம்

துருவையோர் வேள்விப்பாத் திரஞ்சிற்று மல்லி
துருவாடு பெருங்குரும்பை யோர்கீத மென்ப
குருளைமுயல் புலிபன்றி சிங்கமுசு நரிநாய்
குரங்கமிவற் றின்பிள்ளை கூந்தலிள மையுமே.

நிருவாணம்—பரமகதி, அம்மணம், முழுகும் யானை, அவிந்த தீ, விநாசம். [1, 5: நிர்வாணம் மோக்ஷே விநாஶே — வை. 251, 39. 2: அக. 3, 4: நிர்வாணோ முநிவஹ்ந்யாதௌ—ஈ. கொ. III, i, 96. 'நிர்வாண இத்யேகம் முநிவஹ்ந்யாதௌ ப்ரயுஜ்யதே ந து வாதே. யதா நிர்வாணோ முநி: நிர்வ்ருத்த இத்யர்த்த:. நிர்வாணோ வஹ்நி: நிர்வ்ருத இத்யர்த்த:. ஶ்ருதிஸ்வாந்நிர்வாணோ ஹஸ்தீ "நிமக்ந இத்யர்த்த:"' என்பது மகேசுவரர் டீகை. மேற்காட்டிய வை. மேற்கோளிலும் பிற கோசங்களிலும் மஜ்ஜநே என்று குறிக்கும் பொருள் ஆனை முழுகலை யுணர்த்தும்.]

குருவிந்தம்—பதுமராக மணி, காராமணி, வாற்கோதுமை, கண்ணடி, சாதிலிங்கம், முத்தக்காசு. [1-6: குருவிந்த: பத்மராகே முகுராவ்ரீஹிபேதயோ:; குல்மாஷே ஹிங்குலே முஸ்தே — ஈ. ஹ. iv, 139, 140. 'முகுரோ தர்ப்பண:' என்பது மகேந்திரர் டீகை.]

துருவை — ஓர் வேள்விப் பாத்திரம், சிற்றுமல்லி, துருவாடு, பெருங்குரும்பை, ஓர் கீதம். [1, 2, 4, 5: ஸ்ருவா மூர்வாஶல்லகீஸ்ருசோ: ஸ்ருஷ்டே கீதிபித்யபி—ஈ. ஹ. ii, 516. 3: திவா. iii, 26.]

குருளை—முயல் புலி பன்றி சிங்கம் முசு நரி நாய் மான் இவற்றின் பிள்ளை, கூந்தல், இளமை. [1: முயல் புலி பன்றி நாய் நரி இவற்றின் பிள்ளை—திவா. iii, 98. சிங்கக்குட்டி—கம்பரா. அயோத்தியா. நகர்நீங்கு படலம், 117. முசுவின் பிள்ளை—திவா. iii, 106. மானின் பிள்ளை—திவா. iii, 105. 2: பிங். v. 340 ; சூடா. ii, 100 இரண்டிடத்தும் குருள் என்னும் சொல் வந்துளது. 3: திவா. viii, 203.]

704. பிரக்கிரகந் துரகாதிக் கயிறுசிறை கிரணம்
பிணிப்புத்தோ ளலிமரம்பொன் றராசிலிடுங் கயிறும்
பிரக்கிரியை பிரகரணம் பிடுங்கலதி காரம்
பிரத்தியயன் பரதந்த்ரன் பிரசித்த னெனலாம்
அரத்தமவி ரிச்சாய முதலியது சிவந்த
தநுராகந் ததுபவளஞ் சிவப்புச்சித் திலகம்
பிரத்தியயஞ் சபதங்கா ரணஞ்தொளைத் ததுநம்
பிக்கைபத விகுதிசிரு ணயமொழுக்கம் ஞானம்.

பிரக்கிரகம்—குதிரை முதலியவற்றின் கயிறு[1], சிறை[2], கிரணம்[3], பிணிப்பு[4], தோள்[5], கலப்பை[6], பொன்[7], தாரசிலிடுங் கயிறு[8]. [1-8: ப்ரக்ரஹ: கிரணே ஹஸ்தே; துலாஸூத்ரே(அ)ஸ்வாதிரஸ்மௌ ஸுவ-ர்ணஹாரிவாஹவே, பந்தநே பந்தி(ந்)யாம்—சு. ஸ. iii, 760, 761.]

பிரக்கிரியை—பிரகரணம், பிடுங்கல், அதிகாரம். [1, 3: ப்ரக்ரியா தத்பாடநே ஸ்யாதயிகாரப்ரகாரயோ: — சு. ஸ. iii, 488. 2: மேல் மேற்கோளில் உத்பாடநே என்றொரு பாடம் ஆசிரியர்க்குக் கிடைத்ததுபோலும்.]

பிரத்தியயன்—பரதந்திரன், பிரசித்தன். [1, 2: ப்ரத்யயோ(அ)தீந ...; ப்ரதிதே—நா. ர. iii, 316, 317.]

அரத்தம்—அவிரிச்சாயம் முதலியன, சிவந்தது, அநுராகத்தது, பவளம், சிவப்பு, உச்சித்திலகம். [1-3: ரக்தம் ..., கஷாயாதிநீலயா-திரஞ்ஜிதே லோஹிதே — வி. ப்ர. த, 37. 4: திவா. vi, 11. 5: ரக்தம் ...; ... குஸும்பே—சு. ஸ. ii, 186, 187. 6: ரக்தக: —சு. கொ. II, iv, 73.]

பிரத்தியயம் — சபதம்[1], காரணம்[2], துளைத்தது[3], நம்பிக்கை[4], பத விகுதி[5], நிருணயம்[6], ஒழுக்கம்[7], ஞானம்[8]. [1-4, 6-8: ப்ரத்யயோ ஜ்ஞாநரந்த்ரயோ:; விஸ்வாஸே ஸபதே ஹேதாவாசார ..., ... நிஸ்சயே — சு. ஸ. iii, 483, 484. 5: ப்ரத்யய: ..., ... ஸநாதௌ — வி. ப்ர. ய, 69.]

705. அரிட்டஞ்சாங் குறிவெளுளி காக்கைபிர சவவீ
டசுபம்நன்மை வேம்புமுட்டை மோர்கள்வந முருங்கை
இரிட்டமசு பஞ்சுபம்வாள் விகாசம்பா வமுமாம்
இருக்கம்நக்கத் திரங்கரடி பெருமரமி ராசி
வரிட்டமிக வகன்றதுசிச் சிலிசெம்பு மிளகாம்
வருத்தகம்வி யாபாரம் குறும்புள்பரிக் குழம்பு
சருக்கமுற்சா கஞ்சிருட்டி யியல்புதியா கம்நிச்
சயமத்தி யாயமநு மதிமோக மெண்பேர்.

அரிட்டம்—மரணக்குறி[1], வெள்ளுள்ளி[2], காக்கை[3], பிரசவ வீடு[4], அசுபம்[5], நன்மை[6], வேம்பு[7], முட்டை[8], மோர்[9], கள்[10], வனமுருங்கை[11]. [1, 3, 6, 7, 9-11: தக்ரே (அ)ரண்யஸிக்ரௌ சாரிஷ்டம் ... ஹேநிம்பே, ஸூதா-யாம் ச ஸூதிகேஹே ஸாத்தாகே நிம்பே ச ஸுபஸ்யயோ—ஶா. கொ.

53. 2, 4, 5: கவிஷோ ஶஸாஹெ ... ; கவிஷ்டம் ஸஹதந்மாறெ ... கஶாஹெ—சு. ஸ. iii, 142, 143. 8: பிங். viii, 86.]

இரிட்டம் — அசுபம், சுபம், வாள், விநாசம், பாவம். [1, 2, 4: ரிஷ்டம் நாமெ ஶாஹெஶாஹெ—வெ. 226, 53. 3: ரிஷோஶஹௌ —சு. ஸ. ii, 95. 5: ரிஷ்டம் ... பாபெ—ஶா. கோ. 708.]

இருக்கம் — நட்சத்திரம், கரடி, பெருமரம், இராசி. [1-3: ஐக்ஷா ... ஹூக்கெ ஶோணகெ ..., ஐக்ஷஃாக்ஷம் வ நக்ஷத்ரே — வி. வு. க்ஷ, 3. 4: ஐக்ஷஃ—ஸ. அக.]

வரிட்டம்—மிக அகன்றது, சிச்சிலிப்புள், செம்பு, மிளகு. [1-4: வரிஷ்: ஸந்ஞாராதறெ ... திதிராவலி, வரிஷ்டம் ஃவிவெ தாமெ —வி. வு. ௦, 12.]

வருத்தகம்—வியாபாரம், குறும்புள், குதிரைக் குளம்பு. [1: அக. 2, 3: வருகொஶுவாறெ வமெ—சு. ஸ. iii, 84.]

சருக்கம்—உற்சாகம்[1], சிருட்டி[2], இயல்பு[3], தியாகம்[4], நிச்சயம்[5], அத்தியாயம்[6], அநுமதி[7], மோகம்[8]. [1-8: ஸநுஸந்ஞஸஹாவயொ:, உத்ஸாஹெ நிஶ்சயெஸ்ய்யாயெ ஶொஹாநாஃதிஸ்ருஷ்டிஷு — சு. ஸ. ii, 50.]

706. சருக்கரைசிற் ஹேடுசுக்கான் றறைசுக்கான் கரும்பின்
சாறட்ட தோர்நோய்துண் டங்கல்லு மண்டை
அருச்சியெனல் காந்திகிரா ணஞ்சுவா லையுமாம்
அருத்திசே விப்போன்யா சகன்றமிக னுசை
கிருட்டிணந்தீ வினைகறுப்பு மிளகுவா யசங்கோ
கிலமிரும்பு கலியபர பக்கம்நா லிருபேர்
கிருட்டிணன்சூத் திரன்கண்ணன் வியாசனங்கி பார்த்தன்
கிருட்டணையோர் நதிநீலி திப்பலிபாஞ் சாலி.

சருக்கரை — சிற்றேடு[1], சுக்கான்தறை[2], சுக்கான்[3], கருப்பஞ் சாறு காய்ச்சியது[4], ஓர் நோய்[5], துண்டம்[6], கல்[7], மண்டை[8]. [1, 3, 5: ஶக்ஷா த்ஷ ஶிலாஹெஷெ ரூஜாஷாக்ஷவாஸயொ: — வெ. 249, 52. 2, 4, 6, 7: ஶக்ஷா வணவிக்ஷதெள ...; உவலாயாம் ஶக்ஷாயாஃஜெ ஶெ வ ஶகலெஶவி வ — சு. ஸ. iii, 600, 601. 8: இப் பொருளுக்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. வெ. யில் கவால மென்று வந்த பொருள் இதற்கு இடந் தந்திருக்குமோ?]

அருச்சி—காந்தி, கிரணம், சுவாலை. [1, 3: அர்ச்சிஷோர்ஜ்வாலயோ: —மெ. 230, 12. 2: அர்ச்சிர்யமூகவ ... —அ. ஸ. ii, 561.]

அருத்தி — சேவிப்போன், யாசகன், தனிகன், ஆசை. [1, 2: அர்த்திநௌ யாசகஸேவகௌ—அ. ஸ. ii, 253. 3: அர்த்த—ஸ. அக. 4: அர்த்திதம்—ஸ. அக.]

கிருட்டிணம்—தீவினை[1], கறுப்பு[2], மிளகு[3], காகம்[4], குயில்[5], இரும்பு[6], கலி[7], அபரபக்கம்[8]. [1, 8: தாமிஸ்ரவக்ஷ ... க்ருஷ்ண:, ... உப சிதம் ச க்ருஷ்ணம்—நா. ர. ii, 139. 2-7: க்ருஷ்ண: காகே பிகே வர்ணே ... கலௌ; ..., க்ருஷ்ணம் து மரிசே லோஹே—அ. ஸ. ii, 134, 135.]

கிருட்டிணன்—சூத்திரன், கண்ணன், வியாசன், அக்கினி, அருச்சுனன். [1-5: வ்ராதஸார்துநாஸ்திரிஹரி ... பார்த்த ... க்ருஷ்ண: —நா. ர. ii, 139.]

கிருட்டணை—ஓர் நதி, நீலி, திப்பலி, துரௌபதை. [1: நதீ ... க்ருஷ்ணா—நா. ர. ii, 139. 2-4: க்ருஷ்ணா து நீலிகாயாம் த்ரௌபத்யாம் பிப்பலீ ... —அ. ஸ. ii, 135.]

707. விருத்தஞ்சென் றதுசரிதம் பருமைதிரம் வட்டம்
விரோதஞ்சூழ்ந் ததுமூப்போர் பாவினங்கற் கடாரை
ஒருத்தல்புலி கரடிபன்றி கவரிமரை புல்வாய்
உழையெருமை யிவற்றுணு மதமாவு முரைப்ப
இருத்தியந்தன் வசஞ்செய்யு மந்த்ரமகப் பிரியம்
இதமகம கோற்பவம்வெண் சீரகமேற் பூச்சாம்
அருப்பமோர் நோய்துயர முகரோமக் கிளர்ச்சி
அடவிபிட்டு மோர்வழுக்கு நிலமரண்கள் ளூர்ப்பேர்.

விருத்தம் — சென்றது[1], சரிதம்[2], பருமை[3], திரம்[4], வட்டம்[5], விரோதம்[6], சூழ்ந்தது[7], மூப்பு[8], ஓர் பாவினம்[9], கற்கடாரை[10]. [1, 2, 4, 5, 7, 9: வ்ருத்தம் ... உருவே ...; அதீதே வர்த்துலே ஸம்ஸ்ருதீத ... வ்ருதே —அ. ஸ. ii, 194, 195. 3, 8, 10: வ்ருத்த: ... ஸ்தவிரே ச வ்ருத்தம் சைலேய—ரஞ்சயோ:—அ. ஸ. ii, 247. 6: விருத்த—ஸ. அக.]

ஒருத்தல்—புலி கரடி பன்றி கவரி மரை மான் உழை எருமை இவற்றின் ஆண், யானை. [1: திவா. iii, 66. 2: திவா. iii, 4.]

இருத்தியம்—தன்வசஞ்செய்யும் மந்திரம், மனப்பிரியம், இதமனம், மனோற்பவம், வெண்சீரகம், மேற்பூச்சு. [1-5: ஹ்ருத்யம் யவஜீரகே, ஹ்ருத்வ்யே ஹ்ருத்யே ஹ்ருஜ்ஜே ...; ஹ்ருத்யஸ்து வஶக்ருந்த்ரே—சு. வ. ii, 380, 381. இதமனம்—மனத்திற் கிதமானது. 6: ஹ்ருத்யம் விஶேஷணே—நா. ர. ii, 311.]

அருப்பம்—ஓர் நோய்[1], துயரம்[2], முகரோமக் கிளர்ச்சி[3], அடவி[4], பிட்டு[5], மோர்[6], வழுக்கு நிலம்[7], அரண்[8], கள்[9], ஊர்[10]. [1, 4, 10: பிங். x, 59. 2: உரி. நி. xi, 32. 3, 5: அக. 6: பிங். vi, 35. 7: திவா. v, 76, 189. 8: சூடா. xi, ர, 25. 9: பிங். vi, 45.]

708. அரங்கஞ்சூ தமர்கூத்துப் பயிலிடஞ்சீ ரங்கம்
ஆற்றினிடைக் குறைதிராச் சிவப்பாதி நிறப்பேர்
இரங்கலேங் குதலொலித்தல் தயைசெய்த லினைதல்
இரஞ்சனிமஞ் சிட்டைகவு ளவிரிகம் பில்லம்
பரஞ்சங்கை வாள்செக்கு நுரைசுரிகைப் பிடியாம்
பரம்பரைவேள் விக்கொலைசந் தாகமர பென்ப
கிரந்தஞ்செய் யுட்டொடுத்தல் மலராதி பிணைத்தல்
கெற்சிக்கும் வீரரொலி யழைத்தலமு தலுமே.

அரங்கம் — சூது போர் கூத்துப் பயிலிடம், சீரங்கம், ஆற்றின் இடைக்குறை, திரா, சிவப்பு முதலிய நிறம். [1: திவா. v, 170. ரங்க: ... யுத்தவே ... ரஜ:—ஶா. கோ. 177. 2, 3: அக. 4, 5: ரஜ: ...; ராகே ரஜம் தா த்ரவாணி—சு. வ. ii, 44.]

இரங்கல்—ஏங்குதல், ஒலித்தல், தயைசெய்தல், இனைதல். [1: திவா. ix, 32. 2: திவா. x, 171. 3: அக. 4: திவா. viii, 133.]

இரஞ்சனி—மஞ்சிட்டை, கவுள், அவிரி, கம்பில்லம். [1-4: ரஜநீ, மஞ்ஜிஷ்டாரோசநாநீலீ ககுப்ஜாஸு—சு. வ. iii, 395.]

பரஞ்சம் — கைவாள், செக்கு, நுரை, சுரிகைப்பிடி. [1-4: பரஞ்ஜோஸௌ தைலயந்த்ரே க்ஷுரிகாபலபேநயோ: — சு. வ. iii, 136.]

பரம்பரை—வேள்விக்கொலை, சந்தானம், மரபு. [1-3: பரம்பரா-ந்வயே வதே; பரிவாடிஷு — சு. வ. iv, 268, 269. 1: பரம்பராகம் ஶமநம் ப்ரோக்ஷணம் ச வதாத்மகம்—சு. கோ. II, vii, 26.]

கிரந்தம் — செய்யுள்தொடுத்தல், மலர் முதலியன பிணைத்தல், கர்ச்சிக்கும் வீரர் ஒலி, அழைத்தல், அழுதல். [1: க்ரந்தோ .... வாக்ஸந்தர்ப்பே—நா. ந. ii, 199. 2: க்ரந்தோ மால்யே — க. வ. ii, 211. 3: யாஸ்யாநே க்ரந்த ... — வெ. 31, 19. 4, 5: க்ரந்தநே ரோதநாஹ்வாநே—க. கொ. III, iii, 123.]

709. கிரந்திலங்காட் டுக்கரணை நறுமுறுக்கை கருவேல்
கிருஞ்சகம்வெள் ளுள்ளிவிடப் பூச்சுள்ள விறைச்சி
சிருங்கமர நுனிமருப்புக் குறிதலைமை சாரல்
சிகரமிளை யின்றெப்பந் திருநாமப் பாலை
சிருங்கலமே கலையானைச் சங்கிலியா ணரைஞாண்
சிரும்பணங்கொட் டாவித்தல் விரிதல்மலர் தலுமாம்
விருந்தமுலை முகம்பூந்தாள் குழாமிருகக் கூட்டம்
விருந்தார கன்விபுத னழகுடையோன் சிரேட்டன்.

கிரந்திலம் — காட்டுக்கரணை, நறுமுறுக்கை, கருவேல். [1-3: க்ரந்தியோ க்ரந்திஸஹிதே விகங்கதகரீரயோ: —க. வ. iii, 636.]

கிருஞ்சகம் — வெள்ளுள்ளி, விடப்பூச்சுள்ள இறைச்சி. [1, 2: க்ருஞ்ஜநம் விஷதிக்தஸ்ய பஶோர்மாம்ஸே ரஸோநகே—க. வ. iii, 363.]

சிருங்கம் — மரநுனி[1], விலங்கின் கொம்பு[2], குறி[3], தலைமை[4], சாரல்[5], சிகரம்[6], விளையாட்டுத் தெப்பம்[7], திருநாமப்பாலை[8]. [1: ஶ்ருங்க—ஸ. அக. உயரமான பொருளின் நுனி முதலிய பொருள்களே யுள்ளன. 2-8: ஶ்ருங்கம் சிஹ்நவிஷாணயோ:; க்ரீடாம்பு-யந்த்ரே ஶிகரே ப்ராதாந்ய ... ஸாநுஷு, ஶ்ருங்க: கர்ணஶ்ருங்க்யாம்—க. வ. ii, 48, 49.]

சிருங்கலம்—மேகலை, யானைச்சங்கிலி, ஆண் அரைஞாண். [1, 3: ஸ்த்ரீகட்யாம் மேகலா காஞ்சீ ஸப்தகீ ரஶநா ததா; க்லீபே ஸாரஸநம் சாத பும்ஸ்கட்யாம் ஶ்ருங்கலம் த்ரிஷு—க. கொ. II, vi, 108, 109. சிருங்கலத்திற்கு 'மேகலை' யென்னும் பொருள் இதர கோசங்களிலாயினும் அக. யிலாயினும் காணப்படவில்லை. சங்கிலிபோன்ற ஆபரணமென்று கொள்ளப்பட்டதுபோலும். 2: அஶ்ய ஶ்ருங்கலெ, அந்துகோ நிகடோ-ஸ்த்ரீ—க. கொ. II, viii, 41.]

சிரும்பணம்—கொட்டாவித்தல், விரிதல், மலர்தல். [1-3: ஜ்ரும்பண—ஸ. அக.]

விருந்தம்—முலைமுகம், பூந்தாள், குழாம், மிருகக்கூட்டம். [1, 2: வ்ருந்தம் ஸ்தநாக்ரெ வாஷ்பபந்தே — ச. ஸ. ii, 195. 3, 4: வ்ருந்த — ச. கொ. II, v, 40.]

விருந்தாரகன் — தேவன், அழகுடையோன், சிரேட்டன். [1-3: வ்ருந்தாரகொ அமராரமா; ஸரெ ஶ்ரேஷ்டெ—ச. ஸ. iv, 34, 35.]

710\. பிரதிவிம்பம் நிழல்தேவ தாதிசிலா ரூபம்
பிரமரகஞ் சிற்றெலிபெண் மயிர்க்குழற்சி வண்டாம்
சரடமெனல் கிழத்தன்மை யோந்திகடி னப்பேர்
சரளம்சாம் ப்ராணிமரந் தகுதிசெவ்வை யென்ப
அரியயனென் பவன்கிரண மாலிவிண்ணோர்க் கிறைவன்
அரியன்மூன் றாம்வருணன் பிரபுபூச் சியனும்
பிரியங்கு திப்பலிகேழ் வரகுதினை ஞாழல்
பெருமான்மூத் தோனரசன் பெருமையுடை யோனே.

பிரதிவிம்பம்—நிழல், தேவதை முதலிய சிலாரூபம். [1: ப்ரதி-பிம்பம்—ஸ. அக. 2: ப்ரதிபிம்பம்—ச. கொ. II, x, 36.]

பிரமரகம்—சிற்றெலி, பெண்மயிர்க் குழற்சி, வண்டு. [1-3: ப்ரம-ரகொ அயம்ப்ருதெ; ஸிஸிகெ வர்ணகெஶெ வ—ச. ஸ. iv, 24, 25.]

சரடம்—கிழத்தன்மை, ஓந்தி, கடினம். [1, 3: ஜரட: கர்கஶெ ஜீர்ணெ—ச. ஸ. iii, 164. 2: ஸரட: —வெ. 150, 56.]

சரளம் — சாம்பிராணி மரம், தகுதி, செவ்வை. [1-3: ஸரளஸ்த்ரு-ஜெள; உதாரெ வர்திகாஷெ வ—ச. ஸ. iii, 683, 684.]

அரியயன்—சூரியன், இந்திரன். [1: ஹரிஹய:—ஸ. அக. 2: ஹரிஹய: ... வாஸவாஸந: —வெ. 9, 5.]

அரியன்—வைசியன், பிரபு, பூச்சியன். [1, 2: ஸ்வாமிவைஶ்யயொ: — ச. கொ. III, iii, 146. 3: ஆர்ய: என்பதற்கு இப்பொருளில்லையாயினும் ஆர்ய: என்பதற்கு உண்டு. இரண்டும் ஒரே பதத்தின் பேதங்கள்.]

பிரியங்கு—திப்பலி, கேழ்வரகு, தினை, ஞாழல். [1, 3, 4: ப்ரியங்கு ...; பிப்பல்யாம் ஹரீதகஜ்வோ:—ச. ஸ. iii, 117, 118. 2:]

பெருமான்—மூத்தோன், அரசன், பெருமையுடையோன். [1: திவா. ii, 14. 2. திவா. ii, 19. 3: பிங். v, 112.]

711. பிரகண மிரும்பின் றடிவெளி வாயிற் குறடுதாம் பிரகும்ப மென்ப
பிரமரி கூத்தின் விகற்பம்பெண் வண்டாம் பிரமத மிகுமத மகிழ்ச்சி
திரிகைசஞ் சாரங் கிணற்றுறை யிடக்கைப் பறைகுயச் சக்கரந்
திரிகல்
கருணிகை தொழுத்தை நடுவிரல் பொகுட்டுக் காதணி துதிக்கை
யி னுனியே.

பிரகணம்—இரும்பின் தடி, வெளிவாயிற் குறடு, தாம்பிர கும்பம். [1-3: ப்ரவணோऽலிந்தகெ தாம்ர கலஶெ லோஹ தண்டகெ — க. ஸ. iii, 202.]

பிரமரி — கூத்தின் விகற்பம், பெண்வண்டு. [1: திவா. ix, 229. 2: ஞ்ரமரீ—ஸ. அக.]

பிரமதம்—மிகுமதம், மகிழ்ச்சி. [1, 2: ப்ரமத: ஸ்ம்ருதெ மதெ — வி. ப்ர. உ, 15.]

திரிகை—சஞ்சாரம், கிணற்றின் உறை, இடக்கைப்பறை, குயவன் சக்கரம், திரிகல். [1, 3-5: அக. 2: த்ரிகா கூபவலயெ நெமௌ —வி. ப்ர. க, 46.]

கருணிகை — தொழுத்தை, நடுவிரல், தாமரைப்பொகுட்டு, காதணி, துதிக்கையின் நுனி. [1-5: கர்ணிகா கரமத்யமெ; பீஜகோஶெ ஸரோஜஸ்ய கர்ணயோராபரணவபி, கரிஹஸ்தாம் ஹஸ்தஹஸ்தாகெரெ—க. ஸ. iii, 16, 17.]

[பேர்

712. அருணையோர் தலமஞ் சிட்டிநன் னறி யதிவிடை யஞ்சிவ தைப்
பிருதிவி காயப் பத்திரி கருஞ்சீ ரகங்கடற் கரைபுவிப் பெயராம்
பிருதுவோ ராசனகலங்கா யப்பத் திரிகருஞ் சீரகம் பேசும்
[கை.
கிருபண னதமன் றியாகபோ கமிலான் கிருபாணி சுரிகைகத் தரி

அருணை-ஓர் தலம், மஞ்சிட்டி, நன்னறி, அதிவிடையம், சிவதை. [1: அக. 2-5: கரணா த்ரிவ்ருதி ஶ்யாமாஜ்ஜிஷ்டாதிவிஷாஸுவ — க. ஸ. iii, 182.]

பிருதிவி—காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம், கடற்கரை, பூமி. [1, 2, 4: வ்ருத்வீ ஸ்த்ரீ ப்ருத்வீ ஹிங்குபத்ரிகாக்ருஷ்ணஜீரயோ:—வி. வ்ரு. வ, 27. 3:]

பிருது—ஓர் அரசன், அகலம், காயப்பத்திரி, கருஞ்சீரகம். [1-4: வ்ருதுர்ந்ருபாந்தரே ஸ்த்ரீவாஜே வாபிகாக்ருஷ்ணஜீரயோ: — ஙு. ஸ. ii, 215.]

கிருபணன்—அதமன், தியாகபோகமிலான். [1, 2: க்ருபண: க்ஷுத்ரே நிஸ்ஸ்வே—நா. ர. iii, 149.]

கிருபாணி—சுரிகை, கத்தரிகை. [1, 2: க்ருபாணீ கர்த்ரீ ஸ்த்ரீ —ஙு. ஸ. iii, 189.]

713. அரித்தலெண் ணிணைப்பா கித்தல்கொல் லுதல்செள் ளரித்தனீ
ரிற்கொழித் தெடுத்தல்
கிருச்சிரம் புகக்கூ டாதது பாவம் கேதஞ்சாந் தபனாதி விரதம்
விருத்திர மேகம் பருப்பத மிருட்டாம் விருத்திரன் பகைஞனோ
ரசுரன்
மருத்துவ னுயுள் வேதியன் மகவான் வருத்தகம் சீவகம் வளர்ச்சி.

அரித்தல்—எண்ணிணைப் பாகஞ்செய்தல், கொல்லுதல், செள்ளரித்தல், நீரிற் கொழித்தெடுத்தல். [1: 2: ஹர அழித்தல் — ஸ. அக. 3, 4: அக.]

கிருச்சிரம்—புகக்கூடாதது, பாவம், கேதம், சாந்தபனம் முதலிய விரதம். [1: 2, 3: க்ருச்ரோம்ஹஸி, கஷ்டே—ஙு. ஸ. ii, 395. 4: க்ருச்ரம் ஸாந்தபனாதிகே—ஙு. கொ. II, vii, 52.]

விருத்திரம்—மேகம், மலை, இருட்டு. [1-3: வ்ருத்ரோ மேகே ... த்வாந்தே ... கிரௌ—ஙு. ஸ. ii, 448.]

விருத்திரன்—பகைஞன், ஓர் அசுரன். [1, 2: வ்ருத்ர: ... ரிபௌ ... தானவே—ஙு. ஸ. ii, 448.]

மருத்துவன்—ஆயுள்வேதியன், இந்திரன். [1: திவா. ii, 36. 2: மருத்வாந்—ஙு. கொ. I, i, 44.]

வருத்தகம் — சீவனம், வளர்ச்சி. [1: வ்ருத்திர்வர்த்தனஜீவனே — ஙு. கொ. II, ix, 1. 2: வ்ருத்திஷ்ணுர்வர்த்தன:—ஙு. கொ. III, i, 28.]

714. விரதம்வரிக் கின்றதுநோன் பொழிந்ததுவஞ் சினஞ்சாத்ர
விதிகன் மப்பேர்
வரமேன்மை யோர்நிதிசற் றுளபிரியங் குங்குமந்தெய் வப்ர
சாதம்
பரிவாபம் விதைப்பதுநீர் நிலைபாத்தி பரிவாரம் படாத்தின்
வீடாம்
சருவதோ பத்திரம்வேம் போர்சித்ரக் கவிதைசதுர்த் துவார
சாலை.

விரதம்—வரிக்கின்றது, நோன்பு, ஒழிந்தது, வஞ்சினம், சாத்திர விதி, கன்மம். [1: வாரணே ... வரஃ— நா. ர. ii, 355. விரதத்திற்கு இப் பொருள் எங்கும் காணவில்லை. 2, 4, 5: வ்ரதம்—ஸ. அக. 3: விரத— ஸ. அக. 6: நியமோ வ்ரதமஸ்த்ரீ—சு. கொ. II, vii, 38.]

வரம்—மேன்மை, ஓர் நிதி, சற்றுள பிரியம், குங்குமம், தெய்வப் பிரசாதம். [1, 4, 5: தேவவ்ருதாதே ... வரஃ வரோபு, க்லீபே தது கும- குமே ஶ்ரேஷ்டே த்ரிஷு — நா. ர. ii, 355. 2: நவநிதியிலொன்று — நிக. 333. குபேரனது நவநிதிகளை யுரைக்கும் கோசங்களிலாயினும் ஸ. அக. யிலாயினும் இது காணப்படவில்லை. 3: வரம் தது ... கிம்சி- த்ப்ரியே—சு. ஸ. ii, 440.]

பரிவாபம்—விதைப்பது, நீர்நிலை, பாத்தி, பரிவாரம், துணிவீடு. [1, 2, 4: பரிவாபோ ஜலஸ்தாநே பர்யுப்திபரிவாரயோ: — சு. ஸ. iv, 209. 3: பரிவாபஸ்து ... க்ஷேபாமே — நா. ர. iv, 96. 5: பரிவாபஸ்து ... பரிச்சதே என்ற வி. வ்ர. (ப, 23) தெலுங்கு உரை யெழுதியவர் 'கூடாரம்' என்று பொருள் எழுதியிருக்கிறார்.]

சருவதோபத்திரம் — வேம்பு, ஓர் சித்திரக்கவிதை, நான்கு வாயிலுடைய இல்லம். [1-3: ஸர்வதோபத்ரோ ஸ்வஸ்திகாவர்திசித்ர- யோ:; நிம்பே — சு. ஸ. v, 43, 44. 3: ஸ்வஸ்திக: ஸர்வதோபத்ரோ நந்த்யாவர்தாதயோஸபி ச — சு. கொ. II, ii, 10. 'ஸ்வஸ்திகாதய ஈஶ்வரஸத்மநாம் ராஜக்ருஹாணாம் ப்ரபேதா: ஸ்யு:. தத்ர பஶ்சி- மத்வாரரஹிதோ ஸ்வஸ்திக:. உபர்யுபரிக்ருஹம் ஸர்வதோபத்ர:. வர்த்மாஹ்ருதிர்நந்த்யாவர்த:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. ஆயினும் வெ. அங்கில டிப்பணியிலும், ஸ. அக. யிலும் 'நான்கு திசையிலும் நான்கு வாயில்களையுடைய சதுரவடிவான கோயில்' என்ற பொருள் காணப்படு கிறது.]

715. கிரமம்வே தாசார விதிமுறைமை பொருடோறுங் கிளர்சத்தி
யடிவைப்புமாம்
பிரவாக முக்யவா கனம்புறக் கமனம்நீர்ப் பெருக்கின்வே
கம்வழக்கம்
பரியாய மோர்பொருட் டிரிசொல் க்ரமந்தன்மை படைப்பவ
சரம்ப்ரகாரம்
நிரியூக முளையாணி கடாயம் பிசின்வாசல்நெற்றியணி மாலையாமே.

கிரமம் — வேதாசாரவிதி, முறைமை, பொருள்தோறுங் கிளர் சத்தி, அடிவைப்பு. [1-3: க்ரமஃ கல்ப ... ஶக்திஷு, வரிபாடிஷு — ஶ. ஸ. ii, 310. 4: பாதவிக்ஷேபே ... க்ரமஃ—நா. ர. ii, 268.]

பிரவாகம் — முக்கியவாகனம், புறக்கமனம், நீர்ப்பெருக்கின் வேகம், வழக்கம். [1: ப்ரவாஹஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஶ்வே — வை. 242, 89. நல்ல குதிரை யென்னும் பொருளே கிடைக்கின்றது. 2: ப்ரவஹோ ... பஹிர்கதௌ—ஶ. ஸ. iii, 762. 3, 4: ப்ரவாஹோ வ்யவஹாராம்பு-வேகயோ: —ஶ. ஸ. iii, 761.]

பரியாயம்—ஓர் பொருட்டிரிசொல், கிரமம், தன்மை, படைப்பு, அவசரம், பிரகாரம். [1, 5, 6: பர்யாயஃ ... ப்ரகாராவஸரேஷ்வபி, ஸமானார்த்தாபிதானே ச — நா. ர. iii, 321. 2-4: பர்யாயஃ ... க்ரமே, நிர்மாணே த்ரவ்யதர்மே ச—ஶ. ஸ. iii, 486.]

நிரியூகம்—முளையாணி, கடாயம், பிசின், வாசல், நெற்றியணி மாலை. [1, 3-5: நிர்யூஹோ நாகதந்தே ஸ்யாந் நிர்யாஸே ஶேகரே த்வாரே தோரணே —ஶ. ஸ. iii, 759. 2: நிர்யூஹஃ ...; க்வாதே—நா. ர. iii, 458, 459.]

716. கரசமெனல் புன்குபுலி நகக்கொன்றை கைந்நகப்பேர்
சுரசங்கஞ் சாங்கோரை சிறுகிழங்கு நற்சுவையாம்
தரணிபுவி கற்றூழை சமுத்திரஞ்சூ ரியனேடம்
பரணிமருந் திடும்பாண்ட மோர்நாளோர் பிரபந்தம்.

கரசம்—புன்கு, புலிநகக்கொன்றை, கைந்நகம். [1-3: கரஜஸ்து கரஞ்ஜாக்யே வ்யாக்ரநகே நகே—நா. ர. iii, 88.]

சுரசம்—கஞ்சாங்கோரை, சிறுகிழங்கு, நற்சுவை. [1, 3: ஸுரஸஃ ஸ்வாதௌ பர்ணாஸேऽபி—ஶ. ஸ. iii, 755. 2: பிங். ix, 276.]

தரணி—பூமி, கற்றாழை, சமுத்திரம், சூரியன், ஓடம். [1: யரணி: — க. கொ. II, i, 2. 2-5: தரணி: ... கஜெ ... கூமாரெஷயி-நௌகயோ:; ... கஜ்ஜௌ — க. வ. iii, 195, 196.]

பரணி—மருந்திடும் பாண்டம், ஓர் நாள், ஓர் பிரபந்தம். [1: ஆபரணச் செப்பு, செப்பு என்பன அக. யிலும் நிகண்டிலுங் காணும் பொருள். 2: திவா. i, 78. 3: நிக. 334.]

717. தருக்கம்வியா கரணபதப் பிரிவூகஞ் சம்வாதம்
குருத்தெனல்நெட் டிலைமரமங் குரிக்குமிள மடல்வெண்மை
விருத்திசீ வகம்வளர்ச்சி விரித்துரைகை சிகியாதி
விருத்திநிறை வோர்மருந்து மிகுதியின்பம் பொலிசையுமே.

தருக்கம் — வியாகரணபதப்பிரிவு, ஊகம், சம்வாதம். [1-3: தக்ஷா விதக்ஷ ... உளஹகாூவிஶெஷயொ: — க. வ. ii, 9.]

குருத்து — நெட்டிலைமரம் அங்குரிக்கும் இளமடல், வெண்மை. [1: அக. 2: பிங். vii, 172.]

விருத்தி—சீவனம்[1], வளர்ச்சி[2], விரித்துரை[3], கைசிகி முதலிய விருத்தி[4], நிறைவு[5], ஓர் மருந்து[6], மிகுதி[7], இன்பம்[8], வட்டி[9]. [1, 3, 4: வ்ரு திஷு வரு நெ; கௌஶிக்யாஜெள விவரணெ — க. வ. ii, 195, 196. கௌஶிக்யாதி நான்கு: கௌஶிகீ, ஹாரதீ, ஸாத்வதீ, ஶூரஹடீ. 2, 6, 8, 9: வ்ருஜ்: கஷாநமெ ஹஷெ வருநெ ஹெஷஜாநமெ — க. வ. ii, 247. 5: வ்ருஜ்: — க. கொ. II, viii, 19. 7: ஷாதிவ்ருஜெள — க. கொ. III, ii, 9.]

718. சிரஞ்சீவி நெடுங்காலஞ் சீவிப்போன் காகப்புள்
சுருங்கைமதிற் குட்கள்ள வழிகள்ள வாசல்சொலும்
மருந்துகொடி மரம்புற் பூடுமுத லியதமுதம்
முருந்துசிற கடிமுள்ளு வெண்குருத்து முல்லைமுகை.

சிரஞ்சீவி—நெடுங்காலம் சீவிப்போன், காகம். [1: விரஜீவிநு— ஸ. அக. 2: விரஜீவிநு—வெ. 27, 29.]

சுருங்கை—மதிற்குள் கள்ளவழி, கள்ளவாசல். [1: ஸுரங்கா — ஸ. அக. சூடா. xi, ர, 5. 2: நுழைவாயில்—பிங். iv, 265.]

மருந்து—கொடி மரம் புல் பூடு முதலியன, அமுதம். [1: திவா. iv, 101. 2: பிங். ii, 217.]

முருந்து—சிறகடிமுள், வெண்குருத்து, முல்லையரும்பு. [1: திவா. iii, 150. 2: திவா. iv, 114. 3:]

719. அரசி ராச்சிய மோர்மர மரசிய லரசன்
முரசு பேரியை யோர்பறை யுத்திரட் டாதி
கரடம் யானையின் மதக்கவுட் சுவட்டொடு காகம்
பரவை பூமக ளாட லும் பரப்பும்வா ரிதியும்.

அரசு—இராச்சியம், ஓர் மரம், அரசியல், அரசன். [1, 4: சூடா. xi, ர, 4. 2: திவா. iv, 9. 3: அக.]

முரசு—பேரியை, ஓர் பறை, உத்திரட்டாதி நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 944. 2: பிங். vi, 420, 425. 3: திவா. i, 102.]

கரடம்—யானையின் மதக்கவுட்சுவடு, காகம். [1: திவா. iii, 118. 1, 2: கரட: கரிகண்டே ...; காகே—ஸ. ஸ. iii, 144, 145.]

பரவை—பூமகள் ஆடல், பரப்பு, கடல். [1: திவா. ix, 225. 2, 3: திவா. xi, 158.]

720. கிரகசங் கரபத் திரங்கரு வேல்மரம்
கிரண மிருசுடர்க் கதிரோர் சிவாகமம்
பிரசுரம் விரைவு மிகுதி திரண்டது
பிரததி படர்கொடி திரள்பரப் பும்பெயர்.

கிரகசம் — மரமறுக்கும் வாள், கருவேலமரம். [1, 2: க்ரகச: கரபத்ரே ஸ்யாத்ருத்ரவ்ருந்தாவளி—ஸ. ஸ. iii. 128.]

கிரணம்—சூரிய சந்திரர் கதிர், ஓர் சிவாகமம். [1: கிரண: — ஸ. கோ. I, iii, 33. 2: கிரண: —ஸ. அக.]

பிரசுரம்—விரைவு, மிகுதி, திரண்டது. [1: 2: ப்ரஸ்ருதம் ப்ரசுரம் — ஸ. கோ. III, i, 63. 3: ப்ரசுரம் — ஸ. அக.]

பிரததி — படர்கொடி, திரள், பரப்பு. [1, 3: ப்ரததிர்வீருத்ஜதி-லதா—ஸ. ஸ. iii, 270. 2: ப்ரதந், ப்ரதத—ஸ. அக.]

721. பிரதநம் பழமை பிளத்தல் வெஞ்சமம்
பிரதம முதன்மை யாவது முதலது
பிரதிபத் தென்பது புத்தி பிரதமை
பிரவரஞ் சந்ததி சிரேட்டங் கோத்திரம்.

பிரதநம்—பழமை, பிளத்தல், போர். [1: வ௱ாணெ ஶுதந-ஶுநவ௱ாதநவிரநூா:—சு. கொ. III, i, 77. 2, 3: ஶுயநஂ யுயி ஓாரணெ—சு. ஸ. iii, 379.]

பிரதமம்—முதன்மையாவது, முதலாவது, [1, 2: ஶுயச: ஸ)ா-தயாநாஷெ)ா: —சு. ஸ. iii, 460.]

பிரதிபத்—புத்தி, பிரதமை. [1, 2: ஶுதிவஜ்ஜஂவிஷி தியெள —சு. ஸ. iii, 328.]

பிரவரம்—சந்ததி, சிரேட்டம், கோத்திரம். [1-3: ஶுவரஂ ஸநூ-தெள மொதௌ ஶ்ரெஷ்டெ வ—சு. ஸ. iii, 563.]

722. இரம்மிய மிட்ட மான தழகிது
புரவல னுள்வோன் கொடுப்போன் புரப்போன்
வரிசை முறைவெகு மாந மொழுங்காம்
அரிமந் தகமே சணகங் கடலை.

இரம்மியம்—இட்டமானது, அழகிது. [1: ரசூ): ... ஹுஉ)யொ: —சு. ஸ. ii, 368. 2: ரசூ)ஂ சநொரசெ—வி. ஶு. ய, 25.]

புரவலன்—ஆள்வோன், கொடுப்போன், காப்போன். [1, 2: பிங். x, 829. 3: அக.]

வரிசை—முறை, வெகுமானம், ஒழுங்கு. [1: நிக. 357. 2, 3: அக.]

அரிமந்தகம்—சணகம், கடலை. [1: வணகொ ஹரிசநூகஃ —சு. கொ. II, ix, 18. 2: சணகமே கடலையின் பெயராகக் கோசங்களிற் காணப்படுகிறது. ஸ௱ாஷூவீநவக்ஷ௱ஷ)ா ஹரிசநூாயூர௱ுவகௌ —வெ. 126, 73.]

723. மருகெனல் மகர வாழை மருமகன்
மருமரம் படாத்தொலி வறட்சரு கிள்ளொலி
பிருகுசன் பரசு ராமன் சுக்கிரன்
பிருதனை சேனை யோர்படைத் தொகைப்பெயர்.

மருகு—மகரவாழை, மருமகன். [1: பிங். ix, 52. 2: அக.]

மருமரம்—வஸ்திரவொலி, வறட்சருகின் ஒலி. [1: க்ஷய ீஞூஉ:; ஷநிதெ வஸவஹாநாம் ஹ-ஷணாநாம் த- ஸிஜிதழ் — சு. கொ. I, vi, 23, 24. 2: ீஞூஉ: ...; ஸ-ஷவதுயநௌ வாவி — சு. ஸ. iii, 585, 586.]

பிருகுசன்—பரசுராமன், சுக்கிரன். [1, 2: ஹுமஜ: —ஸ. அக. ஹுமஜ: இரண்டாவது பொருளிலும், ஹுமநந: இரண்டு பொருளிலும் காணப்படுகிறது.]

பிருதனை—சேனை, ஓர் படைத்தொகை. [1. 2: வுதநா த-ஷியாம் ஸெநாஓதுஸெநாவிஸெஷயொ: — மே. ந, 94.]

724. விருசிநம் வளைவு கிலேசந் தீவினை
விருடை யெலியால் பூனைக் காலியாம்
கருதுத லுன்னல் குறித்தல் விரும்புதல்
கருண மல்லிகைப் பூச்செவி யோர்மரம்.

விருசிநம்—வளைவு, கிலேசம், தீவினை. [1-3: வுஜிநம் கஷூஷெ கெஸெ வுஜிந: க-ஷியெநவக—வி. வு. ந, 86.]

விருடை—எலியால், பூனைக்காலி. [1: வுஷா; ... ீ-ஷிகவணவி—சு. கொ. II, iv, 87, 88. 2: வுஷா வ-ந: கவிகவாழ்—சு. ஸ. ii, 560.]

கருதுதல்—உன்னல், குறித்தல், விரும்புதல். [1-3: திவா. viii, 85.]

கருணம்—மல்லிகைப்பூ, செவி, ஓர் மரம். [1: கஈ-ணஸ்ரீ—ஸ. அக. 2: கண:—சு. கொ. II, vi, 94. 3: கஈ-ணொ ... வுக்ஷயொ:—சு. ஸ. iii, 183.]

725. அருணன் ஞாயிறன் னவன்றேர்ச் சாரதி
அருவி வெற்பின்வீழ் யாறு கழிமுகம்
இருது மகளிர்பூப் பும்வசந் தாதியும்
இருள்கறுப் பிருட்டு நிரைய மயக்கம்.

அருணன்—சூரியன், சூரியன் தேர்ச்சாரதி. [1: கஈ-ண: க்ஷவி-உஷெ்கவி — ஶா. கொ. 773. 2: கஈ-ண: ஸ-ஈஸாஈயி: — ஶா. கொ. 132.]

அருவி — மலையின்வீழ் யாறு, கழிமுகம். [1: திவா. v, 47. 2: பிங். iv, 140.]

இருது—மகளிர்பூப்பு, வசந்த முதலியன. [1, 2: ஜீதவ:, ஷீணாஂ வஷெஷ வஸநாஜெள—ஸ. வ. ii, 158.]

இருள்—கறுப்பு, இருட்டு, நரகம், மயக்கம். [1: பிங். vii, 177. 2: திவா. i, 118. 3: பிங். iv, 8. 4: திவா. viii, 151.]

726. மருவுதல் பழக லருகுறல் மேவுதல்
மருவகங் கடாரை மரமருட் காரை
சருவதோ முகமென லாகா யஞ்சலம்
சருவதோ முகனய னுன்மாச் சதாசிவன்.

மருவுதல்—பழகல், அருகுறல், மேவுதல். [1: நாலடி. 220. 2: திவா. ix, 62. 3: அக.]

மருவகம் — கடாரைமரம், மருட்காரை. [1: ரூவகஃ — ஸ. கொ. II, iv, 79. 2: ரூவகஃ—ஸ. கொ. II, iv, 52.]

சருவதோமுகம் — ஆகாயம், நீர். [1, 2: ஸவதொமுவஜெ வடி—ஸ. வ. v, 9.]

சருவதோமுகன்—பிரமன், ஆன்மா, சதாசிவன். [1-3: கூய ஸவதொமுவ:, வியாவாதநி ருஜெ வ—ஸ. வ. v, 9.]

727. சிரவணங் கேள்வி செவியோண நாட்பேர்
வரவரு ணிசியுத் தமப்பெண் மஞ்சளாம்
நரனருச் சுனன்மா நுடனா ராயணன்
கரிமரஞ் சுட்டது சான்றுகைம் மாவே.

சிரவணம் — வேள்வி, செவி, திருவோண நட்சத்திரம். [1-3: ஶ்ரவணோ நக்ஷத்ரஹெஷெ ஶ்ரவணஂ ஶ்ரவஸி ஶ்ருதெள — ஸ. வ. iii, 218.]

வரவருணிசி—உத்தமப்பெண், மஞ்சள். [1, 2: ஸ்ராஷ்வஹீ ... ஹரிஜ்ரா ..., ஷீரஜெ வ—வி. வ்ர. ந, 222.]

நரன் — அருச்சுனன், மானுடன், நாராயணன். [1, 3: நரொ ஜெ௩ஸவ்௩ஜெகஜூநெ—ஸ. வ. ii, 423.]

கரி—மரம் சுட்டது, சான்று, யானை. [1, 2: சூடா. xi, ௭, 29. 3: கைஜா: ... கரீ—ச. கொ. II, viii, 34.]

728. பரிகலங் குரவருண் கலன்பரி வாரம்
திரிபுடை மல்லிகை சிவதைசிற் றேலம்
துரியஞ் சுமையெரு தொடுநான் காவது
அரில்சிறு தூறு குற்றம் பிணக்குமாம்.

பரிகலம்—குரவர் உண்கலம், பரிவாரம். [1: அக. 2: பரிகர: ... பரிவாரயோ:—ச. கொ. III, iii, 165.]

திரிபுடை — மல்லிகை, சிவதை, சிற்றேலம். [1-3: த்ரிபுடா த்ரிவ்ருத்யோஷயோ; ஸூக்ஷ்மைலாயாம் மல்லிகாயாம் — ச. ஸ. iii, 151, 152.]

துரியம்—சுமையெருது, நான்காவது. [1: யுக்ய: — ச. கொ. II, ix, 65. 2: துரீயதுர்ய வதுர்தம் வ—வை. 187, 41.]

அரில்—சிறுதூறு, குற்றம், பிணக்கு. [1-3: திவா. xi, 14.]

729. தருடண மவமா னஞ்சுர தப்பெயர்
முருடு பெருங்குற டோர்பறை விறகு
உருவகம் நாடக மோரலங் காரம்
சருவதோ பத்திரை நடப்பெண் பெருங்குமிழ்.

தருடணம்—அவமானம், சுரதம். [1, 2: யக்ஷணம் ஸ்த்ரீகி பரி-ஷவே ரதே—வி. வ்ரு. ண, 46.]

முருடு — பெருங்குறடு, ஓர் பறை, விறகு. [1: சூடா. vii, 50. 2: சூடா. vii, 43. 3: சூடா. iv, 53.]

உருவகம்—நாடகம், ஓர் அலங்காரம். [1, 2: ரூபகம் நாடகே ... காவ்யாலங்காரணே விசு: —வி. வ்ரு. க, 96.]

சருவதோபத்திரை — நடப்பெண், பெருங்குமிழ். [1, 2: ஸர்வதோபத்ரா மஹாரங்கநடயோஷிதி—ச. ஸ. v, 44.]

730. பிரகா டங்கிட மிகுதி கிருச்சிரம்
பிரசே வங்தந் திரித்தடை மீன்பறி
பிரஞா நம்மடை யாளம் புத்தியாம்
பிரதே சஞ்சிறு விரற்சா ணிடமே.

பிரகாடம்—திடம், மிகுதி, கஷ்டம். [1, 3: ப்ரகாடௌ த்ருடக்ருச்ச்ரயோ:—கா. ஸ. iii, 179. 2: ப்ரகாடம் ஹ்ருஷ ...—கா. கொ. III, iii, 44.]

பிரசேவம் — தந்திரித்தடை, மீன், பறி. [1-3: ப்ரஸேவஸ்து வீணாஜுஸ்ய்ந்தயோர்த்ருதௌ—கா. ஸ. iii, 697.]

பிரஞாகம்—அடையாளம், புத்தி. [1, 2: ப்ரஜ்ஞானம் பு்த்தௌ சிஹ்னே ச—கா. ஸ. iii, 381.]

பிரதேசம்—சிறுவிரற்சாண், இடம். [1, 2: ப்ரதேசோ தேசமாத்ரே ஸ்யாத்தர்ஜந்யங்குஷ்டஸம்மிதே—வி. ப்ர. ஶ, 25.]

731. பிரதீ கம்பிரதி கூல மவயவம்
பிரபா வம்பிர தாப மன்னொளி
பிரயோ சகம்கூ டுதல்கா ரியம்பலன்
பிரவா சகம்பய ணப்படல் கொல்லுதல்.

பிரதீகம்—பிரதிகூலம், அவயவம். [1, 2: ப்ரதீகோऽங்கப்ரதீபயோ: — கா. ஸ. iii, 55.]

பிரபாவம்—பிரதாபம், அரசன் ஒளி. [1, 2: ப்ரதாபராஜதேஜஸ்யோ: ப்ரபாவஸ்த்ரிகாண்—வெ. 243, 111. 2: ஸ ப்ரதாப: ப்ரபாவஶ்ச யத்தேஜ: கோஶதண்டஜம்—கா. கொ. II, viii, 20.]

பிரயோசகம்—கூடுதல், காரியம், பலன். [1: யுக்—ஸ. அக. 2: கார்ய ... ப்ரயோஜநம்—வெ. 273, 16. 3: பலம் ... ப்ரயோஜநம்—வெ. 102, 472.]

பிரவாசகம்—பயணப்படுதல், கொல்லுதல். [1, 2: கும்ப ஸ்யாத் ப்ரவாஸநா, ந நா விவாஸநே வாவி வதே—நா. ஸ. iii, 55.]

732. புரத்தல் கொடுத்த லாளுதல் காத்தல்
பரிக்கிர மங்கால் கடைவினை யாட்டாம்
வரிட்டன் மிகப்பெரி யோன்சிரேட் டன்பெயர்
வரித்தல் வேண்டிக் கொளல்பூ சுதலே.

புரத்தல்—கொடுத்தல், ஆளுதல், காத்தல். [1, 3: பிங். x, 828. 2: அரசனுக்குப் 'புரவலன்' என்னும் பெயர் இருத்தலானும், அவனது தொழில் ஆளுதலாகலானும் இப்பொருள் பொருந்தும்.]

பரிக்கிரமம்—கால்நடை, விளையாட்டு. [1: விஹாரஸ்து வஸி-க்ரமெ: — ஸ. கொ. III, ii, 16. மகேசுவரர் டீகை 'த்வெ வஹ்ரம் ஈதெ:' என்றது. 2: விஹார: —ஸ. அக.]

வரிட்டன் — மிகப் பெரியோன், சிரேட்டன். [1, 2: வஸிஷ்ட: ஸ்ராதிஷ்டதமெ ஸ்ரவமெ—வி. ஸ்ர. ௦, 12.]

வரித்தல்—வேண்டிக்கொள்ளல், பூசுதல். [1: வர— ஸ. அக. 2: திவா. vi, 45.]

733. பரண்டை காற்பரட் டடிபெருங் கொக்கு
நரந்த மெனல்நா ரத்தைகத் தூரி
துரந்த ரங்நமை மரஞ்சுமை யெருது
நிரந்தர முட்புறம் பின்மை நெருக்கம்.

பரண்டை—காற்பரட்டடி, பெருங்கொக்கு. [1: அக. 'கணைக் கால்.' 2: அக. 'பறவை வகை.']

நரந்தம்—நாரத்தை, கத்தூரி. [1: திவா. iv, 55. 2: திவா. iii, 48.]

துரந்தரம் — நமைமரம், சுமையெருது. [1, 2: யுராம்யமொ யுநிமெ யவஹெ—ஸ. ஸ. iv, 262.]

நிரந்தரம் — உட்புறம்பின்மை, நெருக்கம். [1: நிரந்தர — ஸ. அக. 'இடையீடின்மை.' 2: நிரந்தரஷ—ஸ. கொ. III, i, 66.]

734. அரந்தை குறிஞ்சி யாழ்ப்ப ணிடுக்கண்
அரம்பை வாழையோ ரரமக ளென்ப
சிருங்காரி யானை கமுகு சுவேடம்
இரும்பு கரும்பொ னுயுதப் பொதுவே.

அரந்தை—குறிஞ்சியாழ்ப்பண், இடுக்கண். [1, 2: பிங். x, 49.]

அரம்பை—வாழை, ஓர் அரமகள். [1, 2: ரம்பா த்ரிதஸஹாஸி-நிரம் கதலிரம் வ—ஸ. ஸ. ii, 306.]

சிருங்காரி—யானை, கமுகு, சுவேடம். [1-3: ஸ்ருஜாரீ ஸுவெ-ஷெ க்ரமுகெ த்விபெ—ஸ. ஸ. iii, 418.]

இரும்பு — கரும்பொன், ஆயுதப்பொது. [1: திவா. vi, 23. 2: அக.]

735. வரத்திரை மதகயப் புரோசை தோலின்வார்
பருக்கைசோற் றவிழொடு பளிங்கு கற்பரல்
கிருத்திதோ லறுத்தது பூர்ச்சங் கிருத்திகை
கருப்புரம் பலநிறம் கநகம் பாபம்நீர்.

வரத்திரை—மதயானைப் புரோசை, தோலின் வார். [1: வரத்ரா—ஸ. கொ. II, viii, 42. 2: வரத்ரா—ஸ. கொ. II, x, 31.]

பருக்கை—சோற்றவிழ், பளிங்கு, கற்பரல். [1: அக. 2: திவா. vi, 31. 3: சூடா. v, 15.]

கிருத்தி—தோல், அறுத்தது, பூர்ச்சமரம், கிருத்திகை. [1, 3, 4: க்ருத்திஶ்சர்மத்வசோ ஹஸ்திஜே க்ருத்திகாயாஞ்ச கீர்த்திதா — வி. ப்ர. த, 59. 2: க்ருத்தம்—ஸ. கொ. III, i, 103.]

கருப்புரம்—பலநிறம், பொன், பாபம், நீர். [1-4: கர்ப்பூரம் காஞ்சநே ஜலே, கர்ப்பூரோ ... பாபே ஸலிலே—ஸ. ஸ. iii, 521.]

736. பிரதிகங் கோபங் கொலைநோய்
திரபு தகரந் திராவென்ப
திரபை வெட்கந் துட்டையுமாம்
முரித லொடிதல் கெடுதற்பேர்.

பிரதிகம்—கோபம், கொலை, நோய். [1, 2: ப்ரதிகௌ ருட்ப்ரதீகாதௌ—ஶா. கொ. 618. 3:]

திரபு—தகரம், திரா. [1, 2: ரங்கவங்கயோஸ்த்ரபு:—ஶா. கொ. 641.]

திரபை—வெட்கம், துஷ்டை. [1, 2: த்ரபா லஜ்ஜாகுலடயோ:—வி. ப்ர. ப, 11.]

முரிதல்—ஒடிதல், கெடுதல். [1: சூடா. ix, 21. 2: திவா. viii, 235. 'கேடு.']

737. துருகி ணன்மா யவன்பிரமன்
கிருணி கிரணஞ் சுவாலையுமாம்
துருணி யோடம் பெண்ணுமை
பிருச மிகுதி தீவிரமே.

துருகிணன்—திருமால், பிரமன். [1, 2: த்ருஹிணௌ ஹரியா-தாரௌ—நா. ர. iii, 121.]

கிருணி—கிரணம், சுவாலை. [1, 2: வ்ருணி: வாக: ; கம்ஸாஜ்வாலா ... — க. ஸ. ii, 138, 139.]

துருணி—ஓடம், பெண்ணுமை. [1, 2: த்ருணீ குஹூரிம் ஜல-த்ரோணஹ்ரீ—க. ஸ. ii, 143.]

பிருசம்—மிகுதி, தீவிரம். [1, 2: ஹ்ருஸம் — க. கொ. I, i, 70. ஹ்ருஸம் என்பதற்கு மிகுதியென்னும் பொருளோடு சீக்கிரமென்னும் பொருளும் உண்டு. மகேசுவரர் டீகையில் ஹ்ருஸம் உத்வு:, ஹ்ருஸம் யாதி என்னும் வாக்கியங்கள் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள.]

738. அரிமரு கன்கண பதிமயில் வாகனன்
பரியகங் கைச்சரி காற்சரி யும்பேர்
திராவகங் காந்தக் கல்லுருக் கியநீர்
அராளம் நறும்பிசின் வளைவு மதகயம்.

அரிமருகன்—கணபதி, சுப்பிரமணியன். [1: பிங். ii, 1. 'அரிதிரு மருகன்.' 2: பிங். ii, 18. 'அரிதிருமருகன்.']

பரியகம்—கைச்சரி, காற்சரி. [1, 2: அக.]

திராவகம்—காந்தக்கல், உருக்கிய நீர். [1: த்ராவகஸ்து ஶிலா-ஹெதெ—க. ஸ. iii, 48. 2: த்ராவக:—ஸ. அக.]

அராளம் —நறும்பிசின், வளைவு, மதயானை. [1-3: அராள: ஸஜ-ரிஸெ, வக்ரெ ஸஹமெ வாஸி—க. ஸ. iii, 616.]

739. பிராக்ருதன் கயவன் மூடன் பிராசமே யெதுகை யீட்டி
கிராக்ருதி மறையோ தாதோ னுருவின்மை கிடேத முப்பேர்
இராசரா சன்கு பேரன் சுயோதனன் வேந்தர்க் கீசன்
இராசன்சந் திரனி யக்க னிந்திர னதிபன் வேந்தன்.

பிராக்ருதன்—கயவன், மூடன். [1, 2: ப்ராக்ருத: —ஸ. அக.]

பிராசம்—எதுகை, ஈட்டி. [1: ப்ராஸ: — இப் பதம் தெலுங்கு கன்னட மொழிகளில் 'எதுகை' யென்னும் பொருளில் வழங்குகிறது. ஸ. அக. யில் அது கூடப்ராஸ: என வழங்கும். 2: ப்ராஸஸ்து குந்த:—க. கொ. II, viii, 93.]

நிராக்ருதி — வேதமோதாதவன், உருவின்மை, நிடேதம். [1-3: நிராக்ருதிரஸ்வாத்யாயே நிராகாரநிஷேதயோ: —ஞ. ஸ. iv, 114.]

இராசராசன்—குபேரன், துரியோதனன், வேந்தர்க்கிறைவன். [1, 3: ராஜராஜ: கூபேரேऽபி ஸார்வபௌமே — வி. ப்ர. ஜ, 31. 2: அக.]

இராசன்—சந்திரன், இயக்கன், இந்திரன், அதிபன், வேந்தன். [1-5: ராஜா ப்ரபௌ ந்ருபே சந்த்ரே யக்ஷே ... ஶக்ரயோ: —வி. ப்ர. ந, 114.]

740. இராசிநெற் குவைமே டாதி யிடையறு வொழுங்கி ரேகை
இராசிகை வயலி ரேகை யொழுங்குகேழ் வரகென் றுரும்
கராடக்தா மரைக்கி ழங்கு மருட்காரை யோர்புட் பப்பேர்
இராமைமன் மதநூல் கற்றோள் சிறுவழு தலையு மேற்கும்.

இராசி—நெற்குவை, மேடம் முதலியன, இடையறு ஒழுங்கு, இரேகை. [1, 2: ராஶிர்மேஷாதிவ்ருந்தயோ: — ஞ. ஸ. ii, 539. 3, 4: ராஜீ ரேகாயாம் பங்க்தௌ ச—ஞ. ஸ. ii, 73.]

இராசிகை—வயல், இரேகை, ஒழுங்கு, கேழ்வரகு. [1-4: ராஜிகா பங்க்தௌ ரேகாயாம் கேதாரே ராஜஸர்ஷபே—ஞ. ஸ. iii, 80.]

கராடம் — தாமரைக் கிழங்கு, மருட்காரை, ஓர் புட்பம். [1-3: கரஹாடோऽப்ஜகந்தே ஸ்யாத் புஷ்பவ்ருக்ஷப்ரபேதயோ: — வி. ப்ர. ட, 61. 2: கரஹாடக: —ஞ. கொ. II, iv, 52.]

இராமை — மன்மத நூல் கற்றோள், சிறுவழுதலை. [1, 2: ராமா ஹிங்கூலி நார்யோ: — ஞ. ஸ. ii, 327. 1: ராமா — ஞ. கொ. II, vi, 4. ‘ராமா ரமணா’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

741. பிராணகம் போளம் வேங்கை மரம்ப்ராண னுள்ள சாதி
கிராதன்சிற் றுடம்பன் வேடன் கிராதிகுட் டனிகங் கைப்பேர்
தரீடம்வா ரிதிமு யற்சி சுந்தரா கிருதி தெப்பம்
வருதமெய்த் திராணத் தேரை மறைக்குங்கம் பளாதி வீடாம்.

பிராணகம்—போளம், வேங்கைமரம், பிராணன் உள்ள சாதி. [1-3: ப்ராணகோ ஜீவகதரௌ ஸத்த்வஜாதீயபோலயோ: — ஞ. ஸ. iii, 56.]

கிராதன்—சிற்றுடம்பன், வேடன். [1, 2: ஸ்ராக கிராதஸ்ய ... ஜ்ஞ்ய வாஜ்ய தநாவலி—வி. ஷ். த, 120.]

கிராதி—குட்டனி, கங்கை. [1, 2: கிராதீ கூட்டநீ மஜ்ஞா — கூ. ஸ. iii, 248.]

தரீடம் — கடல், முயற்சி, சுந்தராகிருதி, தெப்பம். [1-4: தரீஷ: ஸௌஹநாகூரதௌ; ஹெயெ ஸ்யௌ வவ்வஸாயெ வ — கூ. ஸ. iii, 729, 730.]

வருதம்—மெய்த்திராணம், தேரை மறைக்கும் கம்பளம் முதலியன, வீடு. [1-3: வரூமயம் தநு தநுத்ராணெ ரயமொவநவெஸ்மநோ:—கூ. ஸ. iii, 312.]

742\. குரால்புற்கு நிறங்கோட் டான்பேர்
துரால்செத்தை துருவல் துன்பம்
சிராமமண் டபங்கா லப்பேர்
திராவகன் சமர்த்தன் கள்வன்.

குரால்—புற்கெனும் நிறம், கோட்டான். [1: பிங். vii, 178. 2: பிங். viii, 29.]

துரால்—செத்தை, துருவல், துன்பம். [1: பிங். vi, 633. 2: 3: பிங். vii, 124.]

சிராமம்—மண்டபம், காலம். [1, 2: ஶ்ராமோ மண்டபகாலயோ: —கூ. ஸ. ii, 332.]

திராவகன்—சமர்த்தன், கள்வன். [1, 2: த்ராவகோ ... விதக்தெ சோஷகெ வி வ—மே. க, 104.]

743\. மராள மாதனை யன்னப்புள்
மருக மேமயில் மண்டூகம்
சுரூபன் சுந்தரன் விற்பந்நன்
இரேணு பற்பட கந்தூளி.

மராளம்—மாதனை, அன்னப்பறவை. [1: மராய:—ஸ. அக. 2: ஹம்ஸெ மராய: —வெ. 26, 10.]

மருகம்—மயில், தவளை. [1, 2: மருகௌ ஹெகெகிநௌ—வெ. 244, 123.]

சுரூபன்—அழகன், விற்பன்னன். [1, 2: ஸுரூபவஸ்து ஸாயெ ரூபெ)—அ. ஸ. iii, 438.]

இரேணு—பற்படகம், தூளி. [1, 2: ரெணுः வஹுடகெ யுஃ- லிாழ—வி. வு. ண, 28.]

744. பிராமகன் விடன்கோ மாயு பிராமரத் தேன்கல் லென்ப
இரேகைகை வரையெ ழுத்தோ டிடையரு வொழுங்கு வஞ்சம்
இரேணுகை தவிடு தக்கோ லம்பர சிராமன் ருய்பேர்
ஞெரேலென லொலிக்கு றிப்புக் கதுமெனல் பயக்கு றிப்பாம்.

பிராமகன்—விடன், நரி. [1, 2: ஹுாமகः ஷொரயஹுயொः —அ. ஸ. iii, 69.]

பிராமரம் — தேன், கல். [1, 2: ஹுாமரං மயுக்ஷஷொः — அ. ஸ. iii, 578.]

இரேகை — கைவரை, கையெழுத்து, இடையருவொழுங்கு, வஞ்சம். [1: அக. 2, 3: ரெவா தः ஶ்ரெணிரெவயொः — நா. ர. ii, 21. 4: ரெவா ... ஹூமி—அ. ஸ. ii, 24.]

இரேணுகை — தவிடு, தக்கோலம், பாசிராமன்தாய். [1, 3: ஜமஃஹ்நிவியாயாං வ தஃஷெ ... ரெணுகா—நா. ர. iii, 26. தஃஷः உமி. 2: ரெணுகா தः ஹரெணூா — அ. ஸ. iii, 81. அரேணுகம் என்னும் கந்தத்திரவியம் வேறு, தக்கோலம் வேறு. அரேணுகம் வால்மிளகென்பர்.]

ஞெரேலெனல்—ஒலிக்குறிப்பு, விரைவுக்குறிப்பு, அச்சக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 358. 'அனுகரணவோசை.' 2: அக. 3: திவா. viii, 170.]

745. இரேவடஞ் சூறைக் காற்று வலம்புரிச் சங்கு மூங்கில்
உரோகிடங் காவட் டம்புல் கழுதையொத் திடுமா னேர்மீன்
விரோசநன் பிரக லாத சுதன்விதுக் கனலோன் பாநு [னும்.
புரோகிதன் கிரியை செய்விப் போனுமுன் னிதஞ்சொல் வோ

இரேவடம் — சூறைக்காற்று, வலம்புரிச்சங்கு, மூங்கில். [1-3: ரெவடං உக்ஷிணாவதூஸஜெ வெணெள தः ரெவடः, வாதூெ — நா. ர. iii, 105.]

உரோகிடம் — காவட்டம்புல், கழுதையொத்திடும் மான், ஓர் மீன். [1-3: ரொஹிஷம் ரக்தக்ருணெ ... ஃஜெ ஃஷெ வநா — நா. ர. iii, 445.]

விரோசநன்—பிரகலாதன் மகன், சந்திரன், அக்கினி, சூரியன். [1-4: விரொசநொ஽ப்ரஹ்லாதஸுதெ, ஹுதாஶநெ வஸ்வெ — சு. ஸ. iv, 190.]

புரோகிதன் — கிரியை செய்விப்போன், முன் இதஞ்சொல்வோன். [1: புரொஹிதஃ—ஸ. அக. 2: புரொயாத்ம பு-ரொஹிதஃ —சு. கொ. II, viii, 5.]

746. உரோசனை பசுப்பித் தஞ்செங் கழுநீருத் தமப்பெண் ணும்பேர்
துரோணம்வில் லண்டங் காக்கை தும்பைதேள் பதக்கோர் மேகம்
சுரோதம்நீர் நீரி னோட்டம் பிரவாகஞ் சுரோத்தி ராதி [டாம்.
விரோதம்வேற் றுமைபோர் வன்மம் விரோதிசத் துருவோ ராண்

உரோசனை—பசுப்பித்தம், செங்கழுநீர், உத்தமப்பெண். [1-3: ரொசநா ரக்தக்ஹாரெ மொவிதெ வரயொஷிதி—சு. ஸ. iii, 397.]

துரோணம்—வில், அண்டங்காக்கை, தும்பை, தேள், பதக்கு, ஓர் மேகம். [1: திவா. vii, 5. 2, 4, 5: த்ரொணஃ ... க்ருஷ்ணகாகெ வ்ருஶ்சிகெ ...; ஆடகாநாம் சதுஷ்கெ஽பி — வி. ப்ர. (தெ), ண, 7, 8. 3: பிங். ix, 218. 6: பிங். i, 71, த்ரொணஃ—ஸ. அக.]

சுரோதம்—நீர், நீரின் ஓட்டம், பிரவாகம், செவி முதலிய இந்திரியம். [1-4: ஸ்ரொதொ஽ம்பு வேகெ ... ப்ரவாஹெந்த்ரியயொரபி — நா. ர. ii, 166.]

விரோதம் — வேற்றுமை, போர், வன்மம். [1: விரொதஃ — ஸ. அக. 2: அக. 3: விரொதொ வித்வேஷஃ — சு. கொ. I, vii, 25.]

விரோதி — சத்துரு, ஓர் ஆண்டு. [1: விரொதிந் — வெ. 107, 84. 2: விரொதிந்—ஸ. அக.]

747. அராகம் பாலை யாழ்த்திறத்தோ டிராக மன்மை முடுகியலாம்
கிராகங் கைக்கொள் ளுகைமுதலை கிரீடை லீலை பரிகாசம்
திராச மச்ச மணிக்குற்றங் திராணங் காத்தல் திராய்ப்பூடு
தராசு பரணி நாணிறைகோல் சராவ மகலோ டிலைமுடி.

அராகம்—பாலையாழ்த்திறம், இராகமன்மை, முடுகியல். [1: திவா. x, 148. 2: அராக—ஸ. அக. 3: பிங். x, 54.]

கிராகம்—கைக்கொள்ளுகை, முதலை. [1, 2: க்3ராஹோ க்3ரஹே ஜலசரே—க. ஸ. ii, 585.]

கிரீடை—லீலை, பரிகாசம். [1, 2: க்ரீடா ... கேலீபரீஹாஸயோ-ரபி—வி. வ்ரு. ய, 20.]

திராசம்—அச்சம், மணிக்குற்றம். [1, 2: த்ராஸோ ப4யே மணி-தோஷே—க. ஸ. ii, 568.]

திராணம்—காத்தல், திராய்ப்பூடு. [1, 2: த்ராணம் ... ரக்ஷ-ணே ச த்ராயமாணௌஷதா4வபி—க. ஸ. ii, 141.]

தராசு—பரணிநட்சத்திரம், நிறைகோல். [1: சூடா. i, 67. 2: அக.]

சராவம் — அகல், உலைமூடி. [1: ஶராவோ வர்த்4தமானக: — அ. கோ. II, ix, 32. 2: ஶராவ:—ஸ. அக.]

748\. இராசா தநங்கிஞ் சுகமுரள்சிங் காத நங்கிங் கிணிப்பாலை
கிராமி யம்பா மரச்சொல்லோர் சுரதங் கிராமோற்பவத்ததெனும்
சிராயு நெடுவாழ் நாளிலவாஞ் சிரீசம் பத்திந் திரையழகு
கிராவ மலையுங் கல்லும்பேர் கிரீவை கழுத்தின் றலைகழுத்தே.

இராசாதநம்—கிஞ்சுகம், முரள், சிங்காதனம், கிங்கிணிப்பாலை. [1, 2, 4: ராஜாத3ந: பியாலத்3ரௌ கிம்ஶுகாயாம் த்3ருமோத்தமே—க. ஸ. iv, 189. 3: ராஜாஸநம்—ஸ. அக.]

கிராமியம்—பாமரச்சொல், ஓர் சுரதம், கிராமோற்பவத்தது. [1-3: க்3ராம்யோ ஸுரதே க்3ராமோத்3ப4வே வச்லீலவே—நா. ர. ii, 313.]

சிராயு—நெடுவாழ்நாள், இலவு. [1: சிராயுஸ் — ஸ. அக. 2: தீ3ர்க்4காயு: ..., ... ஶால்மலிதரௌ—க. ஸ. iii, 744.]

சிரீ—சம்பத்து, இலக்குமி, அழகு. [1-3: ஸ்ரீ: பத்3மாயாம் காந்தி-ஸம்பதோ:—வை. 272, 37.]

கிராவம்—மலை, கல். [1, 2: க்ராவாணௌ கிரிபாஷாணௌ — ஸ. ஸ. ii, 257.]

கிரீவை—கழுத்தின் தலை, கழுத்து. [1, 2: க்ரீவாபி கந்தராயாம் ஸ்யாத் தச்சிராயாமபிஷ்யதே — வி. ப்ர. வ, 25. ‘ஶிராயாம்’ என்பது நரம்பைக் குறிக்கும்.]

749. மரீசி தியாக போகமிலா மநுசன் கிரண மோரிருடி
பிரீதி மகிழ்ச்சி யோர்யோக மதகப் பிரியை நேயப்பேர்
வரீயான் சிரேட்டன் மிக்கிளைஞன் மாவித் தார மோர்யோகம்
கரீரங் கரிப்பல் லடியகத்தி கலசங் கருவேல் மூங்கின்முளை.

மரீசி — தியாகபோகமிலா மனிதன், கிரணம், ஓர் இருடி. [1-3: மரீசி: க்ருபணே வ்ருணௌ, ருஷிபேதே—ஸ. ஸ. iii, 130.]

பிரீதி—மகிழ்ச்சி, ஓர் யோகம், மன்மதன் மனைவி, நேயம். [1-4: ப்ரீதிர்யோகாந்தரே ஹர்ஷே ஸ்மரபத்ந்யாம் ச ஸௌஹ்ருதே —வி. ப்ர. த, 56.]

வரீயான்—சிரேட்டன், மிக்கிளைஞன், மாவித்தாரம், ஓர் யோகம். [1-4: வரீயான் ஶ்ரேஷ்டயோர்யூநோ:, ஸுவிஸ்தீர்ணே — ஸ. ஸ. iii, 749.]

கரீரம்—கரிப்பல்லடி, அகத்தி, கலசம், கருவேல், மூங்கில்முளை. [1: கரீரம் ... உத்தந்தமூலே ச கரிதந்தாலே — மே. ர, 125. 2: பிங். ix, 89. 3-5: வம்ஶாங்குரே கரீரோऽஸ்த்ரீ தருபேதே கடே ச ந — ஸ. கோ. III, iii, 173.]

750. துரோகம் பழிமித் திரபேதம் துரோணி தோணி மலைச்சந்து
குரோட மார்பு மடிபன்றி குரோதி சினத்த ஞேர்வருடம்
புரோடா சம்மாக் களியோம சேடஞ் சோம ரசமவிசாம்
துரோத ரஞ்சூ ததிணெட்டம் கிரோதக் தடைகே டடக்கப்பேர்:

துரோகம்—பழி, மித்திரபேதம். [1, 2: த்ரோஹ:— ஸ. அக.]

துரோணி — தோணி, மலைச்சந்து. [1, 2: த்ரோணீ தரு ...; நௌபேதே ஶைலஸந்தௌ ச—ஸ. ஸ. ii, 143, 144.]

குரோடம்—மார்பு, மடி, பன்றி. [1: க்ரோடஃ — ச. கோ. II, vi, 77. 2, 3: க்ரோட: கோடெ ... க்ரோடகே — ச. ஸ. ii, 112.]

குரோதி—சினத்தன், ஓர் ஆண்டு. [1, 2: க்ரோதிந—ஸ. அக.]

புரோடாசம்—மாக்களி, ஓமசேடம், சோமரசம், அவிசு. [1-4: புரோடாஶோ ஹவிர்ஶேஷெ ஶஸ்ரம் விஷ்டகஸ்ய ச, ஸோம ஸோமரஸ்யாபி ஹுதஶேஷேபி கீர்த்தித: —வி. ரு. ஶ. 34.]

துரோதரம்—சூது, சூதின் ஓட்டம். [1, 2: து ரோதரோ ... பணே த்யூதே து ரோதரஃ—ச. கோ. III, iii, 171.]

நிரோதம்—தடை, கேடு, அடக்கம். [1, 2: நிரோதோ நாஶ ரோதயோ: —ச. ஸ. iii, 338. 3: நிரோத: —ஸ. அக.]

751. நராங்க முகரோ யாண்குறியாம் வராங்கம் யானை யோனிதலை
பிராந்த ரங்கா னகநடப்பில் தூர மார்க்க மரப்பொந்து
பிராந்தி யில்லா தனதோற்றல் சுழற்சி மயக்க மெனப்பேசும்
நரேந்தி ரன்வார்த் திகமுடையோன் விடவைத் தியன ராதிபனே.

நராங்கம் — முகரோய், ஆண்குறி. [1, 2: நராங்க: — ஸ. அக. நராங்கம் து வராங்கே; ஶேபே நராங்கேவ்ராஹ: — வி. ரு. ங, 41, 42.]

வராங்கம்—யானை, யோனி, தலை. [1-3: வராங்கம் யோனிநாகஜ்ஜ-ஶீர்ஷகேஷு —வி. ரு. ங, 44.]

பிராந்தரம்—கானகம், நடப்பில் தூரமார்க்கம், மரப் பொந்து. [1-3: ப்ராந்தரம் கோடரேரண்யே து ரஸஞ்சரேப்யபி ச — ச. ஸ. iii, 568.]

பிராந்தி—இல்லாதன தோற்றல், சுழற்சி, மயக்கம். [1-3: ப்ராந்தி-ர்மித்யாமதௌ ப்ராந்தா ஹமணே சாநவஸ்திதௌ — வி. ரு. த, 67.]

நரேந்திரன்—வார்த்திகமுடையோன், விடவைத்தியன், நராதிபன். [1-3: நரேந்த்ரா வார்த்திகே ராஜ்ஞி விஷவைத்யே—ச. ஸ. iii, 560. வார்த்திகோ யாதுவாதீ என்பது டீகை.]

752. இராகமற் சரங்கிலே சாதியநு ராகம்
இச்சைகாந் தாராதி சிவப்பாதி யென்ப
பராகம்பூந் துகள்கியாதி யுபராகம் பூப்போர்
பருப்பதஞ்சந் தநமுழுக்குப் பொடிதூளி யெண்பேர்
நிராகார முபவாச முருவமிலா மையுமாம்
நிரூபணங்காட் டுதல்விசா ரித்தல்திருட் டாந்தம்
பிராசாத மிராசமா ளிகைதேவா லயப்பேர்
பிராணநா தன்மறலி தன்னுயிருக் கிறைவன்.

இராகம்—மாற்சரியம், கிலேச முதலியன, அநுராகம், இச்சை, காந்தார முதலியன, சிவப்பு முதலியன. [1-3, 5, 6: ராக: ஸராகோ-ஹிதாஷிஷு; மாத்ஸர்யாதௌ க்லேஶாதிகேऽநுராகே ஶ்ஹரே — ஈ. ஸ. ii, 44, 45. 4: ராக: —ஸ. அக.]

பராகம்—பூந்துகள்[1], கியாதி[2], உபராகம்[3], பூப்பு[4], ஓர் மலை[5], சந்தனம்[6], முழுக்குப்பொடி[7], தூளி[8]. [1-3, 5-8: பராக: புஷ்பரஜஸி ய—ுஷீஷாநீயயோரபி, கிரிப்ரஹேதெ விப்ராதாப—பராமெ ஷ வடுநெ—வி. ப்ர. ம, 33. 4: பராக: ... ரஜஸ்பி—ஈ. கொ. 120.]

நிராகாரம் — உபவாசம், உருவமிலாமை. [1: நிராஹார: — ஸ. அக. 2: நிராகார—ஸ. அக.]

நிரூபணம் — காட்டுதல், விசாரித்தல், திருட்டாந்தம். [1-3: நிரூபணம் விசாராவலோகநயோர்நிதர்ஶநே—ஈ. ஸ. iv, 82.]

பிராசாதம்—இராசமாளிகை, தேவாலயம். [1, 2: ப்ராஸாதோ ராஜஸத்மநி; தேவதாயதநே —ஈ. ஸ. iii, 328, 329.]

பிராணநாதன் — யமன், தன் உயிருக்கு இறைவன். [1, 2: ப்ராணநாயஷஸ்து யமே ப்ராணேஶ்வரேऽபி ப—நா. ர. iv, 62.]

753. இராசீவம் வரைக்கெண்டை தாமரையோர் மானும்
இராதிகிசல் லகிநதிவச் சிராயுதமின் னிடிப்பேர்
வராடகமே பெருங்கயிறு பலகறைதா மரைக்காய்
வராடிபல கறையோர்பண் ணேரிரா கமுமாம்
கிராணமூக் கிருசுடரை யராத்தொடல்மோப் பதுமாம்
கிரீசன்வாக் கிறைகைலை யாளிகிரிக் கதிபன்
புராணஞ்சற் காதிபஞ்ச விலக்கணக்காந் தாதி
புராணமீ ரைந்தாண வெள்ளிபழ மையுமாம்.

இராசீவம் — வரைக்கெண்டை, தாமரை, ஓர் மான். [1-3: ராஜீவோ மீநபேதாம்போஜ ம்ருக யோ:; ராஜீவஷபெ்ஜ — சு. வ. iii, 703, 704.]

இராதிநி—சல்லகி, நதி, வச்சிராயுதம், மின், இடி. [1: ஹ்ராதிநீ —சு. கொ. II, iv, 124. 2: ஹ்ராதிநீ—சு. கொ. I, x, 30. 3, 4: ஹ்ராதி-நெய்ள வஜ்ரதடிதெள — சு. கொ. III, iii, 112. 5: ஹ்ராதிநீ — சு. கொ. I, i, 50.]

வராடகம் — பெருங்கயிறு, பலகறை, தாமரைக்காய். [1-3: வராடக: வஷ்வீஜகொமெ ரஜ்ஜௌ கபர்தகெ — சு. வ. iv, 31.]

வராடி—பலகறை, ஓர் பண், ஓர் இராகம். [1, 3: வராடீ—வ. அக. 2: பிங். vi, 280.]

கிராணம்—மூக்கு, சூரியசந்திரரைப் பாம்பு தீண்டல், மோப்பது. [1, 3: ஘்ராணம் த்ரு ஘்ராதயோாணயோ: — சு. வ. ii, 138. 2: க்ரஹணம் ... சந்த்ரார்க்கயோர்வஷ்வ: —வெ. 251, 28.]

கிரீசன்—வரக்கிறை, சிவன், மலேக்கரசன். [1-3: கிரீஶொ வாக்பதெள ஹரெ, கிரிராஜெ—சு. வ. iii, 713.]

புராணம்—சர்க்க முதலிய ஐந்திலக்கணங்களுடைய காந்த முத லிய புராணம் பத்து, ஆணவெள்ளி, பழமை. [1: பஞ்சலக்ஷணம்—சு. கொ. I, vi, 5. 'ஸர்கஶ்ச ப்ரதிஸர்கஶ்ச வம்ஶோ மந்வந்தராணி ச, வம்ஶாநுசரிதம் சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்' என்பது மகே சுவரர் டீகையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். காந்த முதலிய பத்து சிவ புராணங்களாகும். மஹாபுராணங்கள் இப் பத்தையு முள்ளிட்ட பதி னெட்டென்பது பிரசித்தம். 2: புராணம்—வ. அக. 'ஓர் வெள்ளி யளவு.' 3: புராணம் ப்ரத்ந ... — சு. வ. iii, 205.]

754. பிராணனுயிர் காற்றிதய வாயுவிந் திரியம்
பெலம்போளம் பிரணவங்கா ரியமருமம் வாழ்நாள்
இராதைவிசா கம்விண்டுக் கிராந்திநெல்லி மின்னல்
இடைச்சியரி லொருத்திகரு ணனைவளர்த்தா ளென்ப
கிராமணிநா விதன்கிரா மாதிபனு திபன்முக்
கியன்போக முடையன்மா தங்கிவிலே மகள்பேர்
இராமமழ கியதுவெண் மான்வெள்ளேகறுப் பென்றும்
இராமனிரா கவன்பலரா மன்பரசு ராமன்.

பிராணன்—உயிர்[1], காற்று[2], இதயவாயு[3], இந்திரியம்[4], பெலம்[5], போளம்[6], பிரணவம்[7], காரிய மர்மம்[8], வாழ்நாள்[9]. [1: வ-ுஂஸி ஹ-ுஃநூ- ஸவ: ஷ்ராணா: —சு. கொ. II, viii, 119. 2, 3, 5, 6: ஷ்ராணொ5நிலெ பலெ; ஹூஜூாயெள ... ழநூலெ — சு. ஸ. ii, 145, 146. 4, 7-9: ஷ்ராண: ..., ரூய-ுஸிஜ்ரிய ... ஷ்ரணவெ காஶ்வீஸூணி — நா. ந. ii, 124.]

இராதை — விசாகம், விஷ்ணுக்கிராந்தி, நெல்லி, மின்னல், இடைச்சியரி லொருத்தி, கர்ணனை வளர்த்தவள். [1-4: ஸ்ராய்ாயா விஷ்ஞூவுஷாவயொ:; விஷ-ுகூாநூாலகெ்ராஶு — சு. ஸ. ii, 242, 243. 5, 6: ராயா கணூலெஸ்ாவஸோதா ... ஜொவிகாஸ- வ — நா. ந. ii, 225.]

கிராமணி—நாவிதன்[1], கிராமாதிபன்[2], அதிபன்[3], முக்கியன்[4], போகமுடையன்[5], மாதங்கி[6], விலைமகள்[7]. [1, 3-5, 7: ஶ்ராஜ்ணீ: க்ஷ-ுர-ஸூநி; ஷ்ரயாநெ ஹொமிகெ வநெ்ர்ள ஶ்ராஜிணீ வணாயொஷிதி— சு. ஸ. iii, 191, 192. ‘ஹொநொ விஷ்லெகஸ்ாஹொமிக: ஹொமவாநூழ்’ என்பது டீகை. 2: ஶ்ராஜ்ணி: ..., ஶ்ராஜெமெ — நா. ந. iii, 153. 6: ஶ்ராஜிணீ ..., ... நீலிகாயாஂ வ — சு. ஸ. iii, 192. நீலிகா என்பது அவிரி. மாதங்கி காளி துர்க்கை என்னும் பொருள்களுடையதாகத் தெரிகிறது.]

இராமம்—அழகியது, வெண்மான், வெள்ளை, கறுப்பு. [1, 3, 4: ராஜ: ஸ்ாஜெ ..., ... ஸிதெ வாமெள — சு. ஸ. ii, 326. 2: ராஜ:— சு. கொ. II, v, 11. ‘ராஜொ ரஜணீயாஷிவொ ஶூமஹெஷ:’ என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

இராமன் — இராகவன், பலராமன், பரசுராமன். [1-3: ராஜ: ... ஹலாய-ுயெ, ... ராவவெ ஜெண-ுகாஸ-ுகெ—சு. ஸ. ii, 326.]

755. கிராமமைம் புலன்களின்பூர் வகமான திரளேழ்
கீதசொரங் களின்றிரளூர் நீர்ப்பறவை நாற்பேர்
பிராமிபொன்னுங் கண்ணியோ ரிலக்கறியோர் மாதா
பிரமசத்தி நாமகள்வெள் ளெறும்புரோ கிணிநாள்
பிராயமிகத் திரண்டதொடொப் புமைவயது மரணப்
பேறுதுறந் துபவாசஞ் சாமனவுஞ் செய்தல்
பிராலம்பத் தொங்கலிடு மாலைதிரா மேகம்
பிரேதமோர் பைசாசம் பிணம்நரக செந்து.

கிராமம் — ஐம்புலன்களின் பூர்வகமான திரள், ஏழ் கீத சுரங்களின் திரள், ஊர், நீர்ப்பறவை. [1-3: க்ராமோ வ்ருதெ ஸ்வாதிவசு-ஷூக:, ஷட்ஜாதெள ஸம்வஸயெ வ— சூ. ஸ. ii, 314. 4: பிங். viii. 69.]

பிராமி — பொன்னாங்கண்ணி[1], ஓர் இலைக்கறி[2], சத்தமாதருள் ஒருத்தி[3], பிரமசத்தி[4], நாமகள்[5], வெள்ளெறும்பு[6], உரோகிணி நட்சத்திரம்[7]. [1, 2, 4, 5: ப்ராஹ்மீ து ஹாரதீ; ஶாகபேத: ... லோகவஷூ, ப்ரஹ்மஶக்தி:—சூ. ஸ. ii, 321, 322. 3: ப்ராஹ்மீ மாஹேஶ்வரீ வைந்த்ரீ வாராஹீ நாரஸிம்ஹ்யபி, கௌமாரீ வைஷ்ணவீ வேதி தா வாதா-ஸப்தமாதர:—வை. 8, 128. 6, 7: ப்ராஹ்மீ—ஸ. அக.]

பிராயம் — மிகத்திரண்டது, ஒப்புமை, வயது, மரணப்பேறு, துறந்து உபவாசஞ் சாமளவுஞ் செய்தல். [1-4: ப்ராயோ வயஸி ... மூ-தௌ பாஹுல்ய துல்யயோ:—சூ. ஸ. ii, 361. 5: ஸம்ந்யாஸவத்ய-நஶநே புமாந் ப்ராய: — சூ. கோ. II, vii, 53. 'ஸம்ந்யாஸவத்த்வகே ஹோஜநத்யாகெ ப்ராய:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பிராலம்பம் — தொங்கலிடுமாலை, திரா, மேகம். [1-3: ப்ராலம்ப: ஸ்ரகுபயோயனெ, ருவுகெ ஹாரபேதெ வ — சூ. ஸ. iii, 441.]

பிரேதம்—ஓர் பைசாசம், பிணம், நாகசெந்து. [1, 2: ப்ரேதோ மூதெ ஸத்வவிஶேஷெ வ — சூ. ஸ. ii, 178. 3: நாரகா ஜந்தவ: ப்ரேதா:—வை. 12, 75.]

756\. சுராலயமேருச்சுவர்க்கங் கள்விற்கும் வீடு
துரோடிசிறு குமிழோர்புட் புள்ளலகோர் மீன்பேர்
இரீதிநீர்ப் பெருக்குப்பித் தளைகிட்டம் வழக்கம்
இயல்புமரி யாதையுரு கின்துவை தருப்பி
உருபகம்நா ணகங்கிரந்தம் பசுவிருத்தஞ் செயுள்சொல்
லுருபியல்பு நாடகஞ்சக் கிராதிவடி வழகாம்
குரூரம்வெப் பங்கடிநம் பயங்கரம் பொறாமை
குரூரன்வெகு ளியன்றயையி லான்பரத்து ரோகி.

சுராலயம் — மேரு, சுவர்க்கம், கள் விற்கும் வீடு. [1, 2: மேரு-ஸுராலயௌ — ஹ. கோ. 661. 3: ஸுராலய: — ஸ. அக.]

துரோடி—சிறுகுமிழ், ஓர் பறவை, பறவையலகு, ஓர் மீன். [1-4: த்ரோடிஶ்சஞ்ச்வாம் கட்பலே; மீநகட்பலயோ:—ஈ. ஸ. ii, 89, 90. கட்பலம் தேக்கு என்னும் ஈ கொ. (II. iv, 40) தமிழுரை.]

இரீதி—நீர்ப்பெருக்கு[1], பித்தளை[2], கிட்டம்[3], வழக்கம்[4], இயல்பு[5], எல்லை[6], உருகினது[7], வைதருப்பி[8]. [1, 4: ரீதி: ப்ரவாஹே ஸ்ருதௌ ச — வி. ப்ர. த, 55. 2, 3, 6, 8: ரீதிஸ்த்ரீ பித்தலே; வைதர்ப்யாதௌ லோஹகிட்டே ஸீமநி — ஈ. ஸ. ii, 187, 188. 5: ஸ்வபாவ: ... ரீதி: — வெ. 192, 3. 7: இதற்கு ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. ஸ்ருதௌ ஸ்ரவணே என்று கோசங்களில் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் ஒழுகலையே சுட்டும். கிட்டம் என்னும் பொருளைக் குறிக்குங்கால் சில கோசங்கள் பொன்னுதியுருக்குமிடத்து நிற்கும் மலம் என்றன.]

உருபகம்—நாணகம்[1], கிரந்தம்[2], பசு[3], விருத்தம்[4], செய்யுள்[5], சொல்லுருபு[6], இயல்பு[7], நாடகம்[8], சக்கிர முதலிய வடிவு[9], அழகு[10]. [1-10: ரூபம் த்ரு ஶ்லோகஶப்தயோ:, பஶாவாகாரே ஸௌந்தர்யே நாணகே நாடகாதிகே; க்ரந்தாவ்ருத்தௌ ஸ்வபாவே ச — ஈ. ஸ. ii, 293, 294. ரூபகம் என்பதற்குக் கோசங்களில் 'நாடகம்' என்னும் பொருள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. ஸ. அக. யில் 'நாணகம்', 'வடிவு' என்பனவும் காணப்படுகின்றன. 'கிரந்தம்', 'விருத்தம்' என்னும் இரண்டு பொருள்கள் விளங்கவில்லை. கோசங்களில் க்ரந்தாவ்ருத்தி 'கிரந்தத்தை மீண்டும் வாசித்தல்' என்னும் பொருளே காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர்க்கு க்ரந்தே வ்ருத்தௌ என்றொருபாடங் கிடைத்தது போலும்.]

குரூரம்—வெப்பம், கடினம், பயங்கரம், பொருமை. [1: உஷ்ணம் ... க்ரூர: — வெ. 196, 14. 2-4: ந்ருஶம்ஸகடினௌ க்ரூரௌ க்ரூரம் பீஷ்மே பயங்கரே—ஶா. கொ. 291.]

குரூரன்—வெகுளியன், தயையிலான், பரத்துரோகி. [1: க்ரூர: ..., க்ரோத்யே — நா. ஸ. i, 65. 2: க்ரூரௌ ... நிர்தயௌ — ஈ. கொ. III, iii, 190. 3: ந்ருஶம்ஸ: ... க்ரூர: — ஈ. கொ. III, i, 47. 'ந்ருஶம்ஸ: ... க்ரூர: ... ஸ்வார்த்தபரத்ரோஹஶீலே' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

757. உரோகிணிகந் திகைசிவப்பி யலாயுதன்றாய் பசுவோர்
உடுக்கடுரோ கிணிபெரிய குமிழ்கண்ட ரோகம்
உரோகிதஞ்செவ் வியவிந்த்ர தநுச்சிவப்புச் செங்கீற்
றுழையோர்முத் தாரஞ்செங் கயல்குங்கு மமுமாம்

சிரேணிதெரு வொழுங்கொடுகண் ணுளர்குலத் திரட்பேர்
சிரேயசுமோக் கந்தருமஞ் சுபஞ்சிலாக் கியமாம்
உரோடணம்வெள் ளிரதமுவர்த் தறைசினம்பொன் னுரைகல்
உரோதநங்கண் ணீரொலியா யழுதல்சோ றெனுமே.

உரோகிணி—கன்னிகை[1], சிவப்பி[2], பலராமன் தாய்[3], பசு[4], ஓர் நட்சத்திரம்[5], கடுரோகிணி[6], பெருங்குமிழ்[7], கண்டநோய்[8]. [1, 2, 4-6, 8: ரோஹிணீ ரோஹிதா ... கந்யா ... கடுரோஹிணீ, மௌஷாரா கண்ரோமஶ்ரு — நா. ர. iii, 125. 3: ரோஹிணீ — ஸ. அக. 7: ரோஹிணீ ஸோமவல்கி — சு. ஸ. iii. 212. ஸோமவல்கி: வெண்கருங்காலி யென்றுரைக்கும் சு. கோ. (II, iv, 50) தமிழுரை. தேக்கென்பதுமுண்டு.]

உரோகிதம்—செவ்விய இந்திரவில், சிவப்பு, செங்கீற்று உழை, ஓர் முத்தாரம், செங்கயல், குங்குமம். [1-6: ரோஹிதோ ரோஹிதே தீநே ரூமே ..., ரோஹிதம் த்வஜஶக்ராஸ்த்ர யீரே ...; ... ஹார-ஹேதே வ —சு. ஸ. iii, 280, 281.]

சிரேணி—தெரு, ஒழுங்கு, கண்ணுளர் குலத்திரள். [1: பிங். iv, 194. 2, 3: ஶ்ரேணீஸ்யாம்ஸ்யாம் காருஸம்ஹதௌ—சு. ஸ. ii, 153.]

சிரேயசு — மோட்சம், தருமம், சுபம், சிலாக்கியம். [1: ஶ்ரேயோநி:ஶ்ரேயஸாம்ருதம்; மோக்ஷ: — சு. கோ. I, v, 6, 7. 2-4: யஶோஜயயோ: ஶ்ரேய: ப்ரஶஸ்த ... —ஶா. கோ. 206.]

உரோடணம்—பாதரசம், உவர்த்தறை, சினம், பொன்னுரைகல். [1-4: ரோஷணோ ரோஷணே ஹேமவர்ஷ்டு பாரதே உஷரே — சு. ஸ. iii, 211. ஸ. அக. யில் ரோஷண: என்பதற்கும் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

உரோதநம்—கண்ணீர், ஒலியாயழுதல், சோறு. [1, 2: க்ரந்தநே ரோதநமஶ்ருணி—ஶா. கோ. 720. 3: இப் பொருள் ஸ. அக. யினும் கோசங்களினும் காணப்படவில்லை. ஓதநம் என்பதே சோற்றிற்குப் பரியாயமாக அவற்றிற் காணப்படும் சொல். அக. யினும் நிகண்டுகளினும் அதுவே.]

758. காாளமுக் கிரமுந் நதமேடு பள்ள மானது கணிச்சிவெண்
ணெய்ப்பேர்

இரேசகி சிவதை ஞாழல் நேபாள விதையொடு மநோசிலை யென்ப
சிரேயசி யரத்தை கடுமரம் யானைத் திப்பலி பங்கம்பாளையுமாம்
புரோதமே தொடுக்கப் பட்டது பரியின் மூக்குப்பின்
னரையுண்டை புடைவை.

கராளம் — உக்கிரம், உன்னதம், மேடுபள்ளமானது, கணிச்சி, வெண்ணெய். [1-3: கராலொ உந்நதெ தநெ வீஷணெ — ஹே. அ, 68, 4: கராலம் தந கநெலெ—க. ஸ. iii, 626. கநெலெ: என்பது மணக்கஞ்சாங்கோரை. கணிச்சி பொருளாயின் கநாரா: என் றிருத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒரு பாடபேத மிருந்தது போலும். ஸ. அக. யில் இப் பொருள் காணப்படவில்லை. 5: கராலு: என்பது யவிணணெதைலெ (க. ஸ. iii, 625) ஸஸஜ்ஜாஸதைலெ (ஹே. அ, 69) என்னும் பொருள்களை யுடையதாகக் கோசங்களில் காணப்படுகின்றது. ஒரு செடியின் பிசின் கலந்த எண்ணெய் என்பது ஸ. அக. யிற் காணும் பொருள். யவிந என்பதற்குக் கடைதல் என்னும் பொருள் உண்டு. அவ்வாறே ஸஜ்ஜகழ என்பதும் சூடான பாலில் மோர்த்துளி யிட்டவுடனே உண்டாகும் மாறுதல் என்று பொருள்படும்.]

இரேசகி — சிவதை, ஞாழல், நேபாளவிதை, மநோசிலை. [1-4: ரெசநீ மஞ்ஜா உந்தீ ரொசநிகா த்ரிவ்ருத்—க. ஸ. iii, 396. மஞ்ஜா என்பது சிறுகம்பில்லம் என்னும் கந்த திரவியத்தைக் குறிக்கும். மற்றைக் கோசங்களிலும் இதற்குப் பரியாயமான கஜூல: என்பதே காணப்படுவது. ஆயினும் மநோ்ஜா என்றொரு பாடபேத மிருந்திருக்கக் கூடும்.]

சிரேயசி—அரத்தை, கடுமரம், யானைத்திப்பலி, பங்கம்பாளை. [1-3: ஶ்ரெயஸீ மஜவிஷ்ஹ்ரீஹரீதகிரஸ்நாஸு — க. ஸ. iii, 752. 4: ஶ்ரெயஸீ—க. கொ. II, iv, 84.]

புரோதம் — தொடுக்கப்பட்டது, குதிரை மூக்கு, பின்னரை, உண்டை, புடைவை. [1, 5: ப்ரொதம் மஹீதவாஸஸொ: — க. ஸ. ii, 178. 2, 3: ப்ரொய: ... அஶ்வொணாயாம் கடீ ... — வி. ப்ர. ய, 2. 3, 4 இரண்டையும் ‘பின்னரை யுண்டை’ என ஒரு பொருளாகக் கொண்டு ஸ்த்ரியாம் ஸ்ஹிவௌ கடிப்ரொயௌ என்னும் க. கொ.

II, vi, 75-ஐ ஆதாரமாகக் காட்டலாம். 'ஷீவௌ கடிவொ்யௌ ஒஷ்வ கடிஙூரோஂஷவிஷ்ணுயொ: ... கடிவொ்யாவிதி நாஜேயஂ வா' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

759. வராகங் கோரைபோர் பன்றி மலைமுகில்
பிராசக முழவு கோலருத் துதலாம்
தாராதரம் யோக்கியா யோக்கியஞ் சைலம்
பராபவ மெளிமை கேடவ மானம்.

வராகம் — கோரை, போர், பன்றி, மலை, மேகம். [1, 3-5: வராஹ: ... கிரௌ, ஜெவெ ஊெஷெ மிரௌ—க. ஸ. iii, 763. 2: வராக: ஸஜரெ—வி. வ்ர. க, 86.]

பிராசகம்—உழவுகோல், அருத்துதல். [1: வ்ராஜநமு—க. கொ. II, ix, 12. 'தாற்றுக்கோல்.' 2: வ்ராஶநமு—ஸ. அக.]

தாராதரம் — யோக்கியாயோக்கியம், மலை. [1: தாராதரமு— ஸ. அக. 2: யராயரமு — ஸ. அக.]

பராபவம் — எளிமை, கேடு, அவமானம். [1: பராஹவ: — ஸ. அக. 2, 3: பராஹவஸ்திரஸ்காரெ நாஶெ—க. ஸ. iv, 306.]

760. பிராமணம் வேதம் பிராமணர் தந்திரள்
பிராமணி சிறுதேக் கொடுபார்ப் பனிபெயர்
சிரீவா சஞ்சாம் ப்ராணிசெந் தாமரை
வருதிகி யோரர மகளுஞ் சேனையும்.

பிராமணம் — வேதம், பிராமணர்திரள். [1, 2: ப்ராஹ்மணோ வெஜெ ப்ராஹ்மணஂ த்விஜஸஂஹதௌ—வி. வ்ர. ண, 81.]

பிராமணி—சிறுதேக்கு, பார்ப்பனி. [1: ப்ராஹ்மணீ — க. கொ. II, iv, 89. 2: ப்ராஹ்மணீ ... த்விஜவத்ரீஷு—வி. வ்ர. ண, 80.]

சிரீவாசம்—சாம்பிராணி, செந்தாமரை. [1, 2: ஸ்ரீவாஸ: ஸரஜஷ்வ கயமுவெ கஜெ—க. ஸ. iii, 751.]

வருதிகி—ஓர் அரமகள், சேனை. [1: அக. 2: வரூயிநீ ... ஸைநமு—க. கொ. II, viii, 78.]

761. அரேணு கடலைவால் மிளகு குலப்பெண்
கரேணு மதகயங் கரிப்பிடி கோங்கு
இரேவதி கடைநா ளலாயுதன் றேவி
இரேவை நருமதை நீலி யென்றும்.

அரேணு—கடலை, வால்மிளகு, குலப்பெண். [1-3: ஹரேணுஃ குலயோஷாயாம் ரேணுகாயாம் ஸதீநகே—க. ஸ. iii, 225.]

கரேணு—மதயானை, பெண்யானை, கோங்கு. [1-3: கரேணுஹஸ்தே உதஜே, த்ரஉஸ்து வ யோஷாயாம் கர்ணிகாரதராவபி — க. ஸ. iii, 187.]

இரேவதி—கடைநட்சத்திரம், பலராமன் மனைவி. [1, 2: ரேவதீ பலஹாரஸ்யாம் நக்ஷத்ரவிதி—க. ஸ. iii, 279.]

இரேவை — நருமதை, அவுரி. [1, 2: ரேவா ஸ்ர நீஸ்ரம் ... நதீவிதி—மே. வ, 21.]

762. இராக்கதி யிராக்கதப்பெண் சன்னக்கச் சோலம்
பராக்ரம மிகுவலிசா மர்த்யமுத்தி யோகம்
இராட்டிரந் தேசநக ருளசனமுற் பாதம்
விராட்டிரண் டாம்வருணன் கருடன்விரிஞ் சனுமாம்.

இராக்கதி—இராக்கதப்பெண், சன்னக்கச்சோலம். [1: ராக்ஷஸீ ரக்ஷஸ்ஸ்த்ரியாம்—வி. ப்ர. ஸ, 41. 2: ராக்ஷஸீ — க. கொ. II, iv, 128. 'கருங்கச்சோலம் என்னும் கந்ததிரவியம்' என்னும் தமிழுரை.]

பராக்ரமம் — மிகுவலி, சாமர்த்தியம், உத்தியோகம். [1-3: பராக்ரமோ விக்ரமே ஸ்ராக ஸாமர்த்யோத்யமயோரபி — வி. ப்ர. உ, 55.]

இராட்டிரம் — தேசம், நகரிலுள்ள சனம், உற்பாதம். [1, 3: விஷயோத்பாதயோ ராஷ்ட்ர — ஶா. கொ. 673. 2: ராஷ்ட்ர — ஸ. அக.]

விராட்டு — க்ஷத்திரியன், கருடன், பிரமன். [1: க்ஷத்ரியோ விராட்—க. கொ. II, viii, 1. 2: அக. 3: விராஜ் — ஸ. அக.]

763. சிராத்தந்தென் புலத்தோர்க்கூட் டுகைசிரத்தை யுளதாம்
பிராத்தியோ ரைச்சுரிய மடைதலிலா பப்பேர்
உருப்பியஞ்சுக் தாம்வெள்ளி வெள்ளிக்கா சதன்பூண்
சிரேட்டனதி முக்கியன்மே தகவுடையோன் றநதன்.

சிராத்தம்—தென்புலத்தோர்க்கு ஊட்டுகை, சிரத்தையுள்ளது. [1, 2: ஶ்ராத்3ம் ஶ்ரத்3தா4ஸமந்விதே, ஹவ்யகவ்யவிதா4நே ச — ஸு. ஸ. ii, 248.]

பிராத்தி—அஷ்டைசுவரியத்துள் ஒன்று, அடைதல், இலாபம். [1: அஷ்டைசுவரியம் அணிமாதி. விபூ4திர்பூ4திரைஶ்வர்யமணிமாதி3கம-ஷ்டதா4 — ஸு. கோ. I, i, 38. “அணிமா மஹிமா சைவ க3ரிமா லகி4மா ததா2, ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யமீஶித்வம் வஶித்வம் சாஷ்டஸித்3த4ய:. ... ப்ராப்தி-ரபீ4ஷ்டப்ராபணம்” என்பது மகேசுவரர் டீகையிற் காட்டப்பட்ட மேற்கோள். 2: ப்ராப்தி: — ஸ. அக. 3: லாபோ4ঽபி ப்ராப்தி: — ஸு. கோ. III, iii, 68.]

உருப்பியம்—அழகு, வெள்ளி, வெள்ளிக்காசு, வெள்ளிப்பூண். [1, 2, 4: ரூப்யம் ... ரஜதே தத்3விகாரேঽபி, ஸுரூபே த்ரிஷு — நா. ர. ii, 305. 3: ரூப்யம் ஸ்யாதா3ஹதஸ்வர்ணரஜதே — வி. ப்ர. ய, 38.]

சிரேட்டன்—அதிமுக்கியன், மேன்மையுடையோன், குபோன். [1, 3: ஶ்ரேஷ்டோঽக்3ர்யே த4நதே3 — ஸு. ஸ. ii, 107. 2: ஶ்ரேஷ்டோ ... வரே — வி. ப்ர. ०, 7.]

764. புருண மகளிர் சூற்சிசுவாம்
இரேபன் குரூரன் பழிப்புள்ளோன்
பிரேமம் நேயம் பரிகாசம்
உரோபம் பாண மநக்கலுடம்.

புருணம்—மகளிர் கர்ப்பம், சிசு. [1, 2: ப்4ரூண: ஸ்த்ரீக3ர்ப4டி3ம்ப4-யோ: —வி. ப்ர. ண, 11.]

இரேபன்—குரூரன், பழிப்புள்ளோன். [1, 2: ரேப: ஸ்யாந்நிந்தி3தே க்ரூரே—வி. ப்ர. ப, 2.]

பிரேமம்—நேயம், பரிகாசம். [1, 2: ப்ரேம நர்மணி ச ஸ்நேஹே —வி. ப்ர. ம, 122.]

உரோபம்—அம்பு, மனவழுக்கு. [1: ரொவொ வாணெ — நா. ர. ii, 247. 2: ரொவம் ரஜ்ஞு—க. வ. ii, 294.]

765. பிராசே தன்வான் மீகி வருணன்
பிராசீநர் முன்னோர் கீழ்த்திசை யுள்ளோர்
பிராதா நியமுக் கியம்பிர புத்துவம்
திரேதா மூவகைத் தீயோர் யுகமாம்.

பிராசேதன் — வான்மீகி, வருணன். [1: ப்ராசெதஸஸ்ரு வால்மீகி: —திரு. செ. II, vii, 18. 2: ப்ராசெதஸ: —ஸ. அக.]

பிராசீநர்—முன்னோர், கீழ்த்திசையுள்ளோர். [1, 2: உதக்ஸு ப்ராசீநா வராமஹாக் ப்ராக்ஷு திரஶ்மவாமவாக், விஷ்ணுதெவஸ்யஸ்மீநப்ர-ஸ்வா: ஸஷ்யஷ்யாக்ஷ்ய—வெ. 208, 181.]

பிராதாநியம்—முக்கியம், பிரபுத்துவம். [1, 2: ப்ராயாநூ — ஸ. அக.]

திரேதா—மூவகைத்தீ, ஓர் யுகம். [1, 2: தெதா யஷ்மெஸ்தீத்ரு-யெ வ—க. வ. ii, 169.]

766. கோரக மலர்மொட் டுத்தா மரைச்சுருள் தக்கோ லப்பேர்
தாரகம் விண்மீன் கண்ணின் மணிபிர ணவமா தாரம்
சாரக மீன்புள் ளாதி படுக்கின்ற கயிற ரும்பாம்
தோரணம் வாக நம்பைங் குழைத்தொங்கல் வெளித்து வாரம்.

கோரகம் — மலர்மொட்டு, தாமரைச் சுருள், தக்கோலம். [1-3: கொரகம் தூ கூலெ ஸூ்தக்கொலகஸ்ரூணாலயொ: — க. வ. iii, 27.]

தாரகம் — நட்சத்திரம், கண்மணி, பிரணவம், ஆதாரம். [1, 2: நக்ஷத்ரெ வாக்ஷிஸயெஷ்வ தாரகஷ் — ஶா. கொ. 420. 3: ஓங்கார: ப்ரணவ: ... தாரகஷ் — வெ. 102, 466. 4: யாரக: — ஸ. அக.]

சாரகம்—மீன் புள் முதலியன படுக்கின்ற கயிறு, அரும்பு. [1, 2: க்ஷாரகொ ஜாலவக்ஷஷ்யாதிவிடகெ வஷஜாலகெ — வெ. 240, 31. இவ்வாறே வி. ப்ர., ஜ. கொ., ஜெ. முதலியவற்றிலும். க. கொ. II, iv, 16 வியாக்கியாசுதையில் 'க்ஷாரகொ ரஜெ, கொரகெ வக்ஷஷ்யாதி-வாஜெ' ஜதி ஹெமஜ: என்று மேற்கோள் காட்டப்பட்டுளது.]

தோரணம்—வாகனம், பைங்குழைத்தொங்கல், வெளித்துவாரம். [1: வாஹநம் ... யொரணூ — க. கொ. II, viii, 58. 2: தொரணூ— ஸ. அக. 3: தொரணொஃஸ்த்ரூ பஹிர்த்வாரூ—க. கொ. II, ii, 16.]

767. சாரணர் கற்றுப் பாடு வோர்சமண் முனிவ ரொற்றர்
தாரணி யொழுங்கு பூமி நாரத முகில்நா ரத்தை
பூரணை யைந்தாம் வட்டத் திதிபுறத் தவன்றன் தேவி
ஆரமுத் தார மாலை பூடண மணிவ டப்பேர்.

சாரணர் — கற்றுப்பாடுவோர், சமணமுனிவர், ஒற்றர். [1, 3: வாரணா: —ஸ. அக. 2: திவா. ii, 6. 3: திவா. ii, 67.]

தாரணி—ஒழுங்கு, பூமி. [1: யாரணீ—ஸ. அக. 'கோசங்களிற் காணப்படுகிறதாயினும் யொரணீ என்பதன் பிழைபட்ட ரூபமாகும்.' 2: யாரணீ—ஸ. அக.]

நாரதம் — மேகம், நாரத்தை. [1: அக. நாரூ ஜலம். கஷீரூ போல நாரஞூ வரும். 2: நாரஞூ என்னும் தெலுங்குச்சொல் இப் பொருளிலும் முந்தின பொருளிலும் வருகின்றது. தமிழ் நிகண்டுகளில் நாரம் நரந்தம் நாரங்கம் என்னும் சொற்களே காணப்படுகின்றன.]

பூரணை—ஐந்தாம் வட்டத் திதி, ஐயனார் தேவி. [1: வூணா —ஸ. அக. 2: பிங். ii, 25. 'பூரணைகேள்வன்' ஐயனார் பெயர்களுள் ஒன்று.]

ஆரம்—முத்தாரம், மாலை, பூடணம், மணிவடம். [1: ஹாரொ உக்தாவலீ —வெ. 170, 275. 2, 3: திவா. xi, 243. 4: பிங். x, 104.]

768. கீரம்நீர் பால்கி ளிப்பேர் கூரல்புட் சிறகு கூந்தல்
கோரம்வெய் தெனல்சோ ழன்மா வட்டில்போர்க் குதிரை யச்சம்
வீரம்வேர்க் கொம்பு வெற்போர் சிவாகம மிகுவ லிப்பேர்
ஆரல்கார்த் திகைநாள் செவ்வா யனலொடு மதிலா ரல்மீன்.

கீரம்—நீர், பால், கிளி. [1: க்ஷீரஉஷ்வ — க. கொ. III, iii, 181. 2: உஷ்ணம் க்ஷீரம் வய: ஸ2ூ—க. கொ. II, ix, 51. 3: கீரஶுகௌ ஸமௌ—க. கொ. II, v, 21.]

கூரல்—பறவைச் சிறகு, கூந்தல். [1, 2: பிங். x, 388.]

கோரம்—விரைவுக் குறிப்பு, சோழன் குதிரை, வட்டில், போர்க் குதிரை, அச்சம். [1: திவா. ix, 42. 2: திவா. iii, 13. 3: திவா. vii, 96. 4: பிங். viii, 139. 'குதிரை.' 5: அ. வி. நி. 451. ஘ொரஂ ..., ஹயஂகாரூ—க. கோ. I, vii, 20.]

வீரம்—வேர்க்கொம்பு, மலை, ஓர் சிவாகமம், மிகுவலி. [1: வீரஂ—ஸ. அக. 'இஞ்சிவேர்.' 2, 3: அக. 4: திவா. viii, 75.]

ஆரல் — கார்த்திகைநட்சத்திரம், செவ்வாய், அக்கினி, மதில், ஆரல்மீன். [1, 2: திவா. xi, 26. 3: பிங். i, 44. 4, 5: பிங். x, 105.]

769. சாரனு சுகனொற் றன்றூர்த் தன்சோர புருட னென்ப
சூரனே ரவுணன் வீரன் சுநகன்குக் குடமா தித்தன் [னும்
தீரன்மெத் தெனச்செல் வோன்பண் டிதன்மனங் கலங்கா தோ
ஓரியாண் மயிரு ரோமங் கிழநரி முசுவோர் வள்ளல்.

சாரன்—வாயு, ஒற்றன், தூர்த்தன், சோரபுருடன். [1: ஸூாவூ-ரொ வாயௌ ஸ த்ர திஷ்—க. கோ. III, iii, 165. 2: வாரஸ்ரூ மூஷவஷ:— க. கோ. II, viii, 13. 3: ஜாரः — ஸ. அக. 4: ஜாரஸ்து பவதி: ஸஔ—க. கோ. II, vi, 35.]

சூரன்—ஓர் அவுணன், வீரன், நாய், கோழி, சூரியன். [1, 3: பிங். x, 531. 2, 4: ஶூரொ நா க்கூடெ வீரெ திஷ்— நா. ர. ii, 379. 5: ஸூரः—க. கோ. I, iii, 28. ஶூரः—தி. ஶெ. I, iii, 18.]

தீரன்—மெத்தெனச் செல்வோன், பண்டிதன், மனங்கலங்கா தோன். [1-3: யீரொ ஜெஞ ஞெயாஸயெ தெ; ஞெவரெ — க. ஸ. ii, 422, 423.]

ஓரி—ஆண்மயிர், மயிர், கிழநரி, முசு, ஓர் வள்ளல். [1-5: பிங். x, 224.]

770. சேரியூர் தெருவு மாகுஞ் சீரியர் சிறந்தோர் செல்வர்
நாரிபெண் ணுமைவின் னாணும் நாரன்பு பனைநா ராதி
காரிகை கொடுந்துக் கஞ்சூத் திரவுரைக் கவிக வின்பெண்
பாரிபத் திரமே தேவ தாரமுண் முருக்கு வேம்பாம்.

சேரி—ஊர், தெரு. [1: திவா. v, 92. 2: அக.]

சீரியர்—சிறந்தோர், செல்வர். [1: அக. 2: சீர்-செல்வம்—அக.]

நாரி—பெண், உமாதேவி, வில்நாண். [1: நாரீ — ஸ. கொ. II, vi, 2. 2: பிங். ii, 14. 3: பிங். vi, 436.]

நார்—அன்பு, பனைநார் முதலியன. [1: திவா. viii, 91. 2: அக.]

காரிகை—கொடுந் துக்கம், சூத்திர உரைக்கவி, அழகு, பெண். [1, 2: காரிகா யாதநா ...; கூஜிஸ்ரீவரணஸ்லோகஃ: —ஸ. ஸ. iii, 18, 19. 3, 4: சூடா. xi, ர, 23.]

பாரிபத்திரம் — தேவதாரு மரம், முண்முருக்கு, வேம்பு. [1: வாரிஹஊஸ் ...; ... தேவதாரௌ—நா. ஸ. iii, 14. 2. 3: வாரிஹ-ஜெள த உஜாரநிம்லே ள—ஸ. ஸ. iv, 272.]

771\. ஆரியம் விந்த வெற்பின் வடதேயம் வடமொ ழிப்பேர்
பூரிய மிராச வீதி பூபர்தம் மிருக்கை யூராம்
ஆரியர் குரவர் சான்றோ ராயுள்வே தியர்மி லேச்சர்
ஆரியன் குரவ னைய னறிஞனுத் தமகு லேசன்.

ஆரியம்—விந்தியமலைக்கு வடக்கிலுள்ள தேசம், வடமொழி. [1, 2: அக.]

பூரியம் — அரசர்வீதி, அரசிருக்கை, ஊர். [1: பிங். iv, 199. 2: பிங். iv, 206. 3: பிங். iv, 28.]

ஆரியர்—குரவர், சான்றோர், ஆயுள்வேதியர், மிலேச்சர். [1, 3: அக. 2: திவா. ii, 11. ஆூஃ. 4: திவா. ii, 34.]

ஆரியன்—குரவன், ஐயன், அறிஞன், உத்தமகுலேசன். [1: அக. 2: சூடா. i, 28. 3: ஆூஃ — ஸ. அக. 4: உஹாகவகவீநாூ-ஸஹூஸஜ்ஜநவஸாயவ: —ஸ. கொ. II, vii, 3.]

772\. ஆரியை பூச்சி யப்பெண் ணோர்சந்த சுமையா சாள்பேர்
காருகா ருகன்கண் ணளன் விச்சுவ கன்மா சிற்பம்
சாருசுந் தரங்கி லிப்பேர் மாருதி யநுமன் வீமன்
காருக வினைசு மத்த லுழுதனூ னூற்றல் நெய்தல்.

ஆரியை — பூச்சியப்பெண், ஓர் சந்தசு, உமை, ஆசாள். [1: ஆூா—ஸ. அக. 2, 3: ஆரூாஉஹஜெவா: — ஸ. ஸ. ii, 338. 4: திவா. ii, 114. 'ஐயை.']

காரு—காருகன், சிற்பி, விச்சுவகன்மா, சிற்பம். [1-4: காரு:- ஷு காரகெ ஶிஜெ விஶ்வகமணி ஶிஜிநி—சு. வ. ii, 391.]

சாரு — அழகு, கிளி. [1: ஸுஂதரம் ... வாரு—சு. கொ. III, i, 52. 2: பிங். viii, 26.]

மாருதி—அனுமன், வீமன். [1, 2: மாருதி:—ஸ. அக.]

காருகவினை—சுமத்தல், உழுதல், நூல்நூற்றல், நெய்தல். [1-4: சூத்திரர் அறுதொழிலினென்று. அஃது நூற்றல் ஆடையாக்கல் சுமத்தல் ஏருழத்தல் முதலியன—அக.]

773. காருட மோர்பு ராண மரகதங் கருட தந்த்ரம்
வாருணி சதைய மேற்கோர் மதுக்குட முநியோர் தூர்வை
ஆரைதோ லுளிபுற் பாயோர் நீர்ப்புதல் மதிலு மாகும்
தோரைகை வரைமூங் கிற்றண் டுலஞ்சா மணியோர் நெல்லே.

காருடம்—ஓர் புராணம், மரகதம், கருடதந்திரம். [1: மாருஷ- வுராண—ஸ. அக. 2, 3: மாருஷம் தா ரகதெ விஷஶாஸ்த்ரெ—சு. வ. iii, 170.]

வாருணி—சதய நட்சத்திரம், மேற்கு, ஓர் மது, அகஸ்தியர், ஓர் தூர்வை. [1: வாருணீ—ஸ. அக. 2, 3, 5: வாருணீ வஶிரா ஸுரா, மணஷ-ஜுவா—சு. வ. iii, 216. 4: வாருணி:—தி. ஶெ. I, iii, 9.]

ஆரை—தோலுளி, புற்பாய், ஓர் நீர்ப்புதல், மதில். [1: சூரா வூவ்ஹெஷிகா—சு. கொ. II, x, 35. 2-4: பிங். x, 107.]

தோரை—கைவரை, மூங்கிலரிசி, சரமணி, ஓர் நெல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ரு, 19. 3: திவா. vii, 87. 'சரிமணி.']

774. கைரவன் பகைஞன் வஞ்சன் கைரிகம் பொன்னற் செங்கல்
பைரவன் பயங்க ரத்த னுருத்திரன் கேத்ர பாலன்
பைரவி யோரி ராக மோர்பண்பா லைக்கி ழத்தி
சௌரியே கருடன் கன்னன் சநியமன் றூற்கை மாயோன்.

கைரவன் — பகைஞன், வஞ்சன். [1, 2: கௌரவ: கிதவெ ஶத்ரௌ—சு. வ. iii, 691.]

கைரிகம் — பொன், நற்செங்கல். [1, 2: மௌரிகஂ, ஸுவண யாதெள—க. வ. iii, 35. 2: மௌரிகஂ வீதயா தஂஸ்ராக—வெ. 41, 21. தாது செங்கல் கைரிகமு மாகும்—பிங். vi, 127.]

பைரவன்—பயங்கரத்தன், உருத்திரன், க்ஷேத்திரபாலன். [1-3: ஹைரவொ நா க்ஷெத்ரவாலஹரயொஸ்ரீஷணெ திஷ—நா. ர. iii, 429.]

பைரவி—ஓர் இராகம், ஓர் பண், பாலைக்கிழத்தி. [1, 3: ஹைரவீ —ஸ. அக. 2: பிங். vi, 283. 'பைரவம்'—ஓர் செவ்வழியாழ்த்திறன்.]

சௌரி — கருடன், கன்னன், சனி, யமன், துர்க்கை, திருமால். [1, 5: அக. 2, 4: பிங். x, 559. 3: ஸௌ ஸௌரிஶநெஶ்வரௌ — க. கொ. I, iii, 26. 6: ஶௌரி:—க. கொ. I, i, 21.]

775. ஆரம்பங் கொலைதொ டக்கம் பெருமிதம் பதற்ற மாகும்
ஏரம்பம் பராக்ர மத்தின் செருக்கெரு மைக்க டாப்பேர்
மாரண்டம் வழிபாம் பின்பீள் பேருண்டம் பயம்சே மிப்புள்
வாருண்டம் செவிம லங்கட் பூளைநீ ரிறைக்கும் வட்டில்.

ஆரம்பம்—கொலை, தொடக்கம், பெருமிதம், பதற்றம். [1, 3, 4: ஸூரஹ்ஸ்த வயஉகுயொ:; த்வராயாஂ—க. வ. iii, 442, 443. 2: ஸூரஹ்: —க. கொ. III, ii, 26.]

ஏரம்பம் — பராக்கிரமத்தின் செருக்கு, எருமைக்கடா. [1, 2: ஹெரஃ்: ஶௌரஂமஹிஷெ, ஐஹிஷெ—க. வ. iii, 442.]

மாரண்டம்—வழி, பாம்பின் கரு. [1, 2: மாரணொ மணெ ஐ. ஜஂமாமாஂ மாமெ—க. வ. iii, 174.]

பேருண்டம் — பயம், சக்ரவாகப்பறவை. [1, 2: ஹெருணௌ வீஷணவமௌ—க. வ. iii, 173.]

வாருண்டம் — செவிமலம், கட்பீளை, நீரிறைக்கும் வட்டில். [1-3: வாருணஸ்த கணஉநகெ ஸெகஹாஜநெ—க. வ. iii, 175.]

776. ஆர்பன்னை விகுதி தேருட் செறிகதி ராத்தி கூர்மை
கார்புனல் புயல்க றுப்பாண் மயிரொரு பருவ காலம்
சீர்தண்டா யுதந்து லாங்காத் தடிதிருச் செல்வஞ் செய்யுட்
சீர்கநம் வரிசை நன்மை புகழ்செவ்வி தாள வொத்தே.

ஆர்—பலர்பாற் படர்க்கை விகுதி, தேருட்செறி கதிர், ஆத்தி, கூர்மை. [1: நன். 140. 2-4: திவா. xi, 27.]

கார்—நீர், மேகம், கறுப்பு, ஆண்மயிர், ஒரு பருவகாலம். [1-3, 5: திவா. xi, 88. 4: பிங். v, 339.]

சீர்—தண்டாயுதம்[1], துலாம்[2], காத்தடி[3], சீர்மை[4], செல்வம்[5], செய்யுட் சீர்[6], கனம்[7], வரிசை[8], நன்மை[9], புகழ்[10], அழகு[11], தாளவொத்து[12]. [1, 2: பிங். x, 509. 3: நிக. 389. 4, 5, 7, 10, 11: திவா. xi, 295. 6: தொல். பொ. 313. 8: அக. 9: திவா. viii, 136. 12: சூடா. xi, ர, 14.]

777. சூர்தெய்வம் பயமஞ் சாமை துன்பம்நோய் வஞ்சஞ் சூரன்
தார்கொடிப் படைபுட் பம்பூந் தாமங்கிங் கிணிக்கோ வைப்பேர்
தேருரோ கிணியோ ரூர்தி தேர்தலே தெளிவா ராய்தல்
நீர்புனல் நீவிர் பண்பாம் நேர்மைதா னிணக்கம் நுண்மை.

சூர்—தெய்வம்[1], பயம்[2], அஞ்சாமை[3], துன்பம்[4], நோய்[5], வஞ்சம்[6], சூரன்[7]. [1-3, 5: திவா. xi, 111. 4: பிங். x, 533. 6: அக. நி. 105. 7: அக.]

தார்—கொடிப்படை, புட்பம், பூமாலை, கிங்கிணிமாலை. [1-4: திவா. xi, 304.]

தேர் — உரோகிணிநட்சத்திரம், ஓர் வாகனம். [1: திவா. i, 80. 2: திவா. vii, 143.]

தேர்தல்—தெளிவு, ஆராய்தல். [1: அக. 2: பிங். x, 652.]

நீர்—ஜலம், நீவிர், பண்பு. [1, 3: பிங். x, 703. 2: நன். 287.]

நேர்மை—இணக்கம், நுண்மை. [1, 2: அக.]

778. நேர்சம மிணக்கஞ் செவ்வை நிகரெதி ரோர சைப்பேர் [தோல்
போர்சமர் சதையம் நெற்போர் போர்வைபோர்த் துறுப டாங்
வார்புனல் கச்சு நீளம் தோலின்வார் வகிரு மாகும்
ஊர்தலூ ருதல்செ லுத்த லூர்திவா கநமூர் வோனும்.

நேர் — சமம், இணக்கம், செவ்வை, நிகர், எதிர், ஓர் அசை. [1: சூடா. xi, ர, 15. 2: திவா. xi, 323. 3: திவா. viii, 32. 4: திவா. viii, 262. 5: நிக. 392. 6: தொல். பொ. 315.]

போர்—சமர், சதைய நட்சத்திரம், நெற்போர். [1: திவா. ix, 146. 2: திவா. i, 100. 3: திவா. iv, 160.]

போர்வை — போர்த்தும் துணி, தோல். [1: சூடா. vii, 71. 2: திவா. iii, 126.]

வார்—நீர், கச்சு, நீளம், தோலின் வார், வகிர். [1: பிங். i, 57. 2: திவா. vii, 287. 3: சூடா. xi, ர, 15. 4: அக. 5: திவா. vii, 240.]

ஊர்தல்—ஊருதல், செலுத்தல். [1: அக. 2: திவா. ix, 59.]

ஊர்தி — வாகனம், ஊர்வோன். [1: சூடா. xi, ர, 20. 2: அக. பிரமன் பெயராக வரும் 'அன்னவூர்தி' (திவா. i, 3) போல.]

779. தீர்தலே தொலைத னீளல் விடல்முடி வாக்கல் செல்லல்
நேர்தலே யெதிர்தல் வேண்ட லுடம்படல் சிறுக னீடல்
வார்தலே யொழுக னீளல் வகிர்தலோ டுயர்த லென்ப
கூர்மமோர் புராண மாமை கூரென்ப மிகுதி கூர்மை.

தீர்தல்—தொலைதல், நீளல், விடல், முடிவாக்கல், செல்லல். [1: அக. 2: திவா. viii, 31. 3: தொல். சொல். 318. 4: அக. 'தீர்த்தல்.' கணக்கைத் தீர்தல்—வழக்கு. 5: திவா. ix, 38.]

நேர்தல்—எதிர்தல், வேண்டல், உடம்படல், சிறுகல், நீளுதல். [1, 2: அக. நி. 152. 3: திவா. ix, 167. 4: அக. 5: சூடா. viii, 13. 'நேர்பு'.]

வார்தல்— ஒழுகல், நீளல், வகிர்தல், உயர்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 31. 4: சூடா. viii, 8.]

கூர்மம் — ஓர் புராணம், ஆமை. [1: கூர்மபுராணம் — ஸ. அக. 2: கூர்ம: —அ. கோ. I, x, 21.]

கூர்—மிகுதி, கூர்மை. [1: சூடா. viii, 7. 2: நிக. 342.]

780. ஊர்மிகை சேலைப் பங்கந் தரங்கமோ திரம்வண் டோசை
ஆர்வமே யாசை யன்பாம் ஆர்வத்தர் காந்த ரன்பர்
சார்வரங் கொலையி ருட்பேர் சார்வுபற் றடைவு சார்ச்சி
சேர்வுவீ டூர்தி ரட்சி தீர்வைதீர்ப் பதுகி ரிப்பேர்.

ஊர்மிகை—சேலைப்பங்கம், அலை, மோதிரம், வண்டோசை. [1-4: ஊர்மிகா வஸ்த்ரபங்க:; ... ஹஸ்தாங்குலீயகே, வீசிபாஷ வ —அ. ஸ. iii, 10, 11.]

ஆர்வம்—ஆசை, அன்பு. [1: திவா. viii, 88. 2: திவா. viii, 91.]

ஆர்வத்தர்—காந்தர், அன்பர். [1, 2: சூடா. xi, ர, 20. 'ஆர்வலர்'.]

சார்வரம்— கொலை, இருள். [1, 2: ஶாா்வரஂ வாதகெகஷ யாமிநீ —சு. ஸ. iii, 602.]

சார்வு — பற்று, அடைவு, சார்கை. [1: சூடா. xi, ர, 31. 2: அக. 3: நிக. 370.]

சேர்வு—வீடு, ஊர், திரட்சி. [1: திவா. v, 149. 2: பிங். iv, 28. 3: பிங். vii, 478.]

தீர்வை—தீர்ப்பது, கிரி. [1: அக. 2: திவா. iii, 46.]

781. பார சவமா யுதமிரும்பா மூரல் சோறு பற்சிரிப்பு [மகன்
பார சவன்சூத் திரையிடத்துப் பார்ப்பார்க் குதித்தோ னசதி
பார தம்பஞ் சமவேதம் வெண்சூ தம்பா ரதவருடம்
ஈரம் நனைந்த தன்புமிரு கேசன் பாம்பு வயிரமணி.

பாரசவம்—ஆயுதம், இரும்பு. [1: ஶஸ்த்ரே வாரஶவ: —நா. ர. iv, 139. 2: வாரஶவொ௮யஸி—சு. ஸ. iv, 306.]

மூரல்—சோறு, பல், சிரிப்பு. [1-3: திவா. xi, 196.]

பாரசவன்—சூத்திரஸ்திரீயிடத்துப் பார்ப்பானுக்கு உதித்தவன், அசதிமகன். [1, 2: வாரஶவ: ...; ஶூத்ராயாஂ விப்ரதநயெ தநயெ வ வாரஶவ்யா: —சு. ஸ. iv, 306, 307.]

பாரதம் — ஐந்தாம் வேதம், வெண்சூதம், பாரத வருடம். [1, 3: ஹாரதஂ ஐந்தவெதெ வஷாந்தரெ ஹாரதஃ—வி. ப்ர. த, 115. 2: ஸூதஸ் வாரதெ—சு. கொ. II, ix, 99.]

ஈரம்—நனைந்தது, அன்பு, சிங்கம், பாம்பு, வயிரமணி. [1: அக. 2: திவா. viii, 91. 3-5: ஹீர: ஸிஂஹாஹிவஜ்ரெஷு—நா. ர. ii, 375.]

782. தீரம் நதியின் கரையீயங் கடல்குங் குமம்சித் தத்துணிவாம்
பூரம் விரண சுத்திபுனற் பெருக்கோர் நாள்பூ ரணமும்பேர்
சோரன் றுருவைப் பறழ்கள்வன் வீரன் சிரேட்டன் சிநன்சூரன்
மாரி யோர்நோய் வடுகிமுகில் மழைநீர் கள்ளுச் சநநாசம்.

தீரம்—நதிக்கரை, ஈயம், கடல், குங்குமம், சித்தத்துணிவு. [1, 2: தீரொ வஜெ தீரஂ வநஹஸ்தெ — சு. ஸ. ii, 418. 3: யீரஹஸ ...; கஶ்மீரஜெ—நா. ர. ii, 379, 380. 4, 5: யீரொ ... ரெயெஷவஸஂயுக: ... யீரஂ த வஹஸ்ரணெ—சு. ஸ. ii, 422, 423.]

பூரம்—விரணசுத்தி, நீர்ப்பெருக்கு, ஓர் நட்சத்திரம், பூரணம். [1, 2: பூர: ஸ்ராவஸ்ஸவாம் ப்ரஸேக வ்ரணஸம்ஸுத்தி ... — சூ. வ. ii, 430. 3: திவா. i, 87. 4: பூர:—ஸ. அக.]

சோரன் — துருவைப்பழம், கள்வன். [1: திவா. iii, 31. 2: சௌரகாமாஸிகஸ்சோர:—வெ. 140, 110.]

வீரன் — சிரேட்டன், சினன், சூரன். [1-3: வீரோ ஜிநே ... ஶ்ரேஷ்டே—சூ. வ. ii, 446. 3: ஶூரோ வீரஶ்ச—வெ. 116, 293.]

மாரி—ஓர் நோய்[1], வைரவி[2], மேகம்[3], மழை[4], நீர்[5], கள்[6], சனநாசம்[7]. [1: மாரிஸ்ஸ்வஸூரீ—வெ. 184, 274. 2, 3: பிங். x, 927. 4: மாரி:—ஸ. அக. 5: பிங். i, 57. 6: திவா. vi, 111. 7: மாரீ ... ஜநக்ஷயே — சூ. வ. ii, 436.]

783. மூரி நெரிவு சோம்புவலி மூக்தை பெருமை யெருதெருமை
வீரி காளி வீரமுளாள் வேரி மருக்கள் ளிருவேலி
காரி யஞ்செய் தொழில்பயனும் கார்மு கம்மா யுதம்வில்வேய்
பூரு வம்முக் தினதுகிழக் கெழுவாய் முன்பு புராதநமே.

மூரி—நெரிவு[1], சோம்பு[2], வலி[3], பழமை[4], பெருமை[5], எருது[6], எருமை[7]. [1-3, 7: பிங். x, 959. 4: திவா. viii, 189. 5, 6: திவா. xi, 197.]

வீரி—காளி, வீரமுள்ளாள். [1: திவா. i, 22. 2: அக.]

வேரி—மணம், கள், வெட்டிவேர். [1: பிங். vii, 291. 2: திவா. vi, 109. 3: திவா. iv, 139.]

காரியம்—செய்தொழில், பயன். [1: கார்ய — ஸ. அக. 2: கார்யம் ... ப்ரயோஜநே—வெ. 102, 472.]

கார்முகம்—ஆயுதம், வில், மூங்கில். [1, 2: கார்முகம் ஶஸ்த்ரசாபயோ:—வெ. 250, 12. 3: கார்முக: ; வம்ஶே—சூ. வ. iii, 19, 20.]

பூருவம் — முந்தினது, கிழக்கு, ஆதி, முன்பு, பழமை. [1, 2, 4: பூர்வம் ச பூர்வஜே; ப்ராக்ரே—சூ. வ. ii, 520, 521. 3: பூர்வ: ...; சூத்ரே ச ஸவேஸ—உ. கொ. 548, 549. 5: திவா. viii, 189.]

784. ஆர கன்கள் வன்கபடி யார்த லுண்டல் நிறைதற்பேர்
பாரி டம்பூ தம்புவநம் பார்வல் குஞ்சு மான்கன்று
சூரி யன்சோ ழன்பகலோன் தூர்வை தூர்த்த சேறுகாம்
ஈரா யெறும்பு சிதேவி யேரொப் பழகோ டுழுமேரே.

ஆரகன்—கள்வன், கபடி. [1, 2: ஹாரக: ... கிதவவௌர-யோ: — ஸ. ஸ. iii, 101.]

ஆர்தல்—உண்டல், நிறைதல். [1: பிங். vii, 240. 2: திவா. viii, 40.]

பாரிடம்—பூதம், பூமி. [1: திவா. i, 34. 2: அ. வி. நி. 429.]

பார்வல்—பறவைக் குஞ்சு, மான்கன்று. [1, 2: அக.]

சூரியன்—சோழன், பகலோன். [1: திவா. ii, 22. 2: ஸூர்ய: —ஸ. கொ. I, iii, 28.]

தூர்வை — தூர்த்த சேறு, அறுகு. [1: அக. 2: தூர்வா — ஸ. கொ. II, iv, 158.]

ஈரை—எறும்பு, சீதேவி. [1, 2: ஹீரா விபீலிகாஶ்ரியோ: — ஸ. ஸ. ii, 462.]

ஏர்—ஒப்பு, அழகு, கலப்பை. [1: பிங். vii, 531. 2: திவா. viii, 59. 3: அக. 'உழும் எருது'—சூடா. xi, ச, 24.]

785. தாரகனே டம்வலிப்போன் புத்திரனே ரசுரன்
தாங்குவோன் றிருமாலின் சாரதிம கேசன்
சாரசம்வண் டானம்வெண் ணுரைதா மரைப்பேர்
சாரிகைநா கணவாய்ப்புள் யாழ்வாசிக் குங்கோல்
காரம்வலி யிமசைலங் கொலைமுயற்சி யெதுகை
கார்ப்பெழுத்தின் சாரியைகிச் சயம்பொரிகா ராதி
சாரங்கம் பலநிறம்வண் டோர்புள்ளோ ரிராகம்
சாதகப்புள் யானைமான் சலதரமென் றெண்பேர்.

தாரகன்—ஒடம்வலிப்போன், புத்திரன், ஓர் அசுரன், தாங்குவோன், திருமாலின் சாரதி, சிவன். [1, 3: தாரக: கர்ணதாரகே; தைத்யே வ —ஸ. ஸ. iii, 44, 45. 2: தாரக: ... வந்தே—ஸ. ஸ. iii, 48. 4: தாரக:—ஸ. அக. 5: அக. 6: தாரக:—ஸ. அக.]

சாரசம்—கொய்யடி நாரை, வெண்ணுரை, தாமரை. [1: அக. 2: வஷ்ராஹவஸ்த ஸாரஸ:—ஸ. கொ. II, v, 22. 3: தாமரஸம் ஸாரஸம்—ஸ. கொ. I, x, 40.]

சாரிகை—நாகணவாய்ப்புள், யாழ்வாசிக்குங் கோல். [1: ஸாரிகா —ஸ. கொ. III, v, 8. 2: ஶாரிகா—ஸ. அக.]

காரம்—வலி[1], இமயமலை[2], கொலை[3], முயற்சி[4], எதுகை[5], காரப்பு[6], எழுத்தின் சாரியை[7], நிச்சயம்[8], பொரிகாரம் முதலியன[9]. [1: காஈ: ... ஙயெ—நா. ஈ. ii, 359. 2-5, 8: காஈ: ... வயெ யதெ ஹிஶாதெஉள நிஷ்யெ யதெள — சு. ஸ. ii, 389. 6: க்ஷாரொ ஈஸவிஶெஷெஃவி உதடீ—ஶா. கொ. 744. 7: நன். 126. 9: க்ஷாரொ யவக்ஷாஈ:—வெ. 133, 253. க்ஷாஈ: காவெ ...; ஹஸநி ய-ஹ்ஷுவணெ—சு. ஸ. ii, 390, 391.]

சாரங்கம்—பலநிறம்[1], வண்டு[2], ஓர் பறவை[3], ஓர் இராகம்[4], சாதகப்பட்சி[5], யானை[6], மான்[7], மேகம்[8]. [1-3, 5-7: ஸாஈஜொ விஹமாநஈ; வாதகெ வஞ்ரீகெ வ ஜிவெணஶுஙெஷ-வ—சு. ஸ. iii, 122, 123. 4, 8: ஸாஈஜ:—ஸ. அக.]

786. சாரம்வலி யெலும்புமுரள் சுவைமரக்காழ் மேன்மை
தனஞ்சூதுக் கருவியொற்ருள் வினைநடைநீர் மருந்தின்
சாரம்வளை மண்ணுவர்ப்புப் பலநிறம்நீ றுப்புச்
சார்த்துயர்த்து மேடுபந்தந் தக்கதிரு பான்பேர்
சீரம்வாள் கலப்பைமர வுரிகிழிந்த துணிநற்
சேலைபசு வின்முலைசூட் டொடுதுத்த நாகம்
தாரம்விண்மீன் கண்மணியோர் யாழிசைவல் லிசைகா
தலிவெள்ளி யாணிமுத்து முத்தின்றூய் மையுமே.

சாரம்—வலி[1], எலும்பு[2], முரளஞ்செடி[3], சுவை[4], மரவயிரம்[5], மேன்மை[6], தனம்[7], சூதுக்கருவி[8], ஒற்ருள் வினை[9], நடை[10], நீர்[11], மருந்தின் சாரம்[12], வளைமண்[13], உவர்ப்பு[14], பலநிறம்[15], நீறு[16], உப்பு[17], சார்த்து உயர்த்தும் மேடு[18], பந்தம்[19], தக்கது[20]. [1, 2, 5-7, 11, 20: ஸாரொ உஜஹஸிராம்ஶயொ:, ஙயெ ஶ்ரெஷ்டெ வ ஸாஈம் த-ஹ்ரவிணநீாயஜீவா-ஸிஷ— சு. ஸ. ii, 455. 3, 9, 10, 19: வாரொ வஜர்வஸஞயொ:, மதெள வியாஜவ்ருக்ஷெ வ—சு. ஸ. ii, 407. 4, 12: க்ஷாஈ: ... ஈஸெ—சு. ஸ. ii, 390. 8, 15: ஶாஈ: ஶவல ...; ஊஹ்ஹதஸஹ் வொவகாஈணெ—சு. ஸ. ii, 450, 451. 13, 14, 16, 17: க்ஷாஈஸ்து லவணெ காவெ ஈஸ-ஹெஜெ வ ஹஸநி—நா. ஈ. ii, 334. 18: அ. வி. நி. 400.]

சீரம்—வாள்[1], கலப்பை[2], மரவுரி[3], கிழிந்த துணி[4], நற்சேலை[5], பசுவின் முலை[6], சூட்டு[7], துத்தநாகம்[8]. [1: ஜீஈஸ்து ... வஸ்ரெ வ — சு. ஸ. ii, 412. 2: ஸீஈ: ...; லாஜலெ — சு. ஸ. ii, 457, 458. 3: ஸீஈடி — ஸ. அக. 4: ஸீஈம் வஞுலஉஷியாடீ — வெ. 169, 259. 5-8: ஸீஈம் வாஸஸி வ-ஹயாம் ஶொஷ்ஙெ ஸீஸவதுகெ—சு. ஸ. ii, 409.]

தாரம்—நட்சத்திரம்[1], கண்மணி[2], ஓர் யாழிசை[3], வல்லிசை[4], மனைவி[5], வெள்ளி[6], ஆணிமுத்து[7], முத்தின் தூய்மை[8]. [1, 2, 4, 6-8: தாரோ நிர்மலமௌக்திகே, உத்தாரஸ்தாரவத்யுதாஷ நக்ஷத்ரநேத்ரயோ: ; தாரம் ரூப்யே — சு. ஸ. ii, 416, 417. 3: திவா. x, 153. 5: தாரா: — சு. கொ. II, vi, 6.]

787. வாரமவ சரங்கூட்டம் நேயங்கட் கிண்ணி
மலைச்சார்பு கிழமைபங்கு வாயிலரண் மனையாம்
காரிவிடம் நாற்குறுணி சநிவடுக னையன்
களர்நிலமுந் நீர்க்காரி கருமையோர் வள்ளல்
சாரிசுழல் காற்றுலாப் போதல்சுங்கம் யானைத்
தவிசுவட்ட மாயோடல் சூதுக்காய் பூவை
சீரியலா யுதன்கச்சை சிள்வீடு முப்பேர்
சீருள்சீ ருடைமையும்வெண் கலஞ்செம்பா தியுமே.

வாரம்—அவசரம்[1], கூட்டம்[2], நேயம்[3], கள்ளுக்கிண்ணி[4], மலைச்சாரல்[5], கிழமை[6], பங்கு[7], வாயில்[8], அரண்மனை[9]. [1, 2, 4, 6, 8: வார: ஸமூஹேஷ்வவஸரே வாரோऽவஸரவ்ருஜயோ: ; ... வாரம் த்வாரே தேஹஸ்ய ஹாஜநே — வி. வ்ரு. ரு, 17, 18. 3, 5, 7: பிங். x, 1025. 9: வார: சூழப்பட்ட இடம் என்று (ஸ. அக.) பொருள்படுதலின் இப் பொருள் பொருந்தும்.]

காரி—நஞ்சு[1], நாற்குறுணி[2], சனி[3], பைரவன்[4], ஐயனார்[5], களர்நிலம்[6], கடல்விடம்[7], கருமை[8], ஓர் வள்ளல்[9]. [1, 9: சூடா. xi, ரு, 17. 2: அக. 3-5, 8: பிங். x, 322. 6: அக. நி. 66. 7:]

சாரி — சுழல்காற்று[1], உலாப்போதல்[2], சுங்கம்[3], யானைத்தவிசு[4], வட்டமாயோடல்[5], சூதுக்காய்[6], பூவை[7]. [1, 3, 5, 7: பிங். x, 472. 'சாரிகை.' 2: அக. 4, 6, 7: ஶாரி: குஞ்ஜரவாரணே ஶகுநௌ ஶாரிக்ஷதவாயகே — சு. ஸ. ii, 451.]

சீரி—பலராமன், கச்சை, சிள்வீடு. [1: ஸீரிந்—ஸ. அக. 2, 3: ஸீரீ கச்ஹாதிகாஸிம்ஹ்யோ: — சு. ஸ. ii, 409. கச்சை கச்சம் என்று இக் காலத்து வழங்குவதுபோலும்.]

சீருள் — சீர், உடைமை, வெண்கலம் செம்பு முதலியன. [1: 2: பிங். x, 508. 3: நா. தீ. நி. 380. 'உலோகப் பொது.']

788. சூரிசூ ரியன்புலவன் காளிவடு கன்றாய்
சோர்தல்வா டுதல்தளர்தல் வழுவலயர்த் தலும்பேர்
பாரியிபக் காற்கயிறோர் கடைவள்ளல் கெண்டி
பாணபரா கம்பூமி மனைவிகந முளதாம்
வாரிநீர் கடல்வெள்ளம் மதிற்சுற்று வருவாய்
வழியானைப் படுகுழிவந் திப்போன்வா ணியுமாம்
பாரிசா தம்முண்முருக் கோர்தேவ விருக்கம்
பார்பூமி தேர்ப்பரப்பு ரோகிணிநா ளெனுமே.

சூரி — சூரியன், புலவன், காளி, காடுகாள். [1: அக. நி. 104. 2: விஜ்வாநு ..., வஞ்ஜித: — ஸ. கொ. II, vii, 5, 6. 3: பிங். ii, 27. 4: திவா. i, 17.]

சோர்தல்—வாடுதல், தளர்தல், வழுவல், அயர்த்தல். [1-4: அக.]

பாரி—யானைக்காற் கயிறு[1], ஓர் கடைவள்ளல்[2], கெண்டி[3], பாணை[4], பூந்தாது[5], பூமி[6], மனைவி[7], கனமுள்ளது[8]. [1, 3-5: வாரீ ... வராமயொ:, வாத்ரோம் கர்க்கரிகாயாம் வ வாஜபேஷு வ ஹஸ்திந: —ஸ. ஸ. ii, 426. 2, 6: பிங். x, 789. 7: ஹாரா—ஸ. கொ. II, vi, 6. 8: அக.]

வாரி—நீர்[1], கடல்[2], வெள்ளம்[3], மதிற்சுற்று[4], வருவாய்[5], வழி[6], யானைப் படுகுழி[7], வந்திப்போன்[8], சரசுவதி நதி[9]. [1, 7, 9: வாரி ... நீரயொ:, வாரி: ... ஸரஸ்வத்யாம் கஜபந்தநஹ்வயோரபி — ஸ. ஸ. ii, 444. 2, 3: திவா. xi, 367. 4-6: பிங். x, 1026. 8:]

பாரிசாதம்—முண்முருக்கு, ஓர் தேவ விருட்சம். [1: அக. 2: பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக:, ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஸ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம்—ஸ. கொ. I, i, 53.]

பார்—பூமி, தேர்ப்பரப்பு, உரோகிணிநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 12. 2: பிங். x, 790. 3: திவா. i, 80.]

789. வீரியம்ப ராக்கிரமம் பிரபாவந் தேசு
மிகவலிய வுற்சாகஞ் சுக்கிலத்தா துவும்பேர்
தாருமரக் கொம்புபட்ட வறள்மரஞ்செந் நுணவாம்
தார்விமஞ்சள் மரமஞ்சள் செந்நுண மரப்பேர்
காருசங்காட் டெள்ளெழுது சித்திரம்நா கப்பூக்
களபம்நுரை நாவிபுற்றுக் காவிக்கல் லென்ப
ஓரையிலக் கஞ்சமைய மகளிர்குழா மவரா
டுதலரடுங் களன்கால வோரையிரா சியுமே.

வீரியம்—பராக்கிரமம், பிரபாவம், தேசு, மிகவலிய உற்சாகம், சுக்கிலத்தாது. [1, 4, 5: வீர்யம் ப்ரபாவே ஶுக்லே ச தேஜஸி ... உத்ஸாஹாதிஶ-யோரபி—வை. 226, 63. 2, 3: வீர்யம் தேஜ:ப்ரபாவயோ: —அ. ஸ. ii, 371.]

தாரு—மரக்கொம்பு, பட்ட வறள்மரம், செந்நுணா. [1: தாரு—ஸ. அக. 2: காஷ்டம் தாரு — அ. கோ. II, iv, 13. 3: தாரு — அ. கோ. II, iv, 53.]

தார்வி — மஞ்சள், மரமஞ்சள், செந்நுணாமரம். [1-3: தார்வீ தாருஹரித்ராயாம் தேவதாருஹரித்ரயோ: —வி. ப்ர. ப, 6.]

காருசம்—காட்டு எள்[1], எழுது சித்திரம்[2], நாகப்பூ[3], களபம்[4], நுரை[5], நாவி[6], புற்று[7], காவிக்கல்[8]. [1-5, 7, 8: காருஜ: கலபே பேனே வல்மீகே நாககேஸரே, ஸைரிகே ஶில்பினாம் சித்ரே ஸ்வயம்ஜாத-திலேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 134. 6: காருஜ: ..., ... நாபௌ—நா. ர. iii, 89.]

ஓரை—இலக்கினம்[1], சமயம்[2], மகளிர் குழாம்[3], மகளிர் ஆடுதல்[4], மகளிர் ஆடுங் களம்[5], காலவோரை[6], இராசி[7]. [1: ஹோரா லக்னே —அ. ஸ. ii, 462. 2: அக. 3-5, 7: பிங். x, 225. 6: ஹோரா - நாளி லிருபத்துநாலி லொரு பகுதி—ஸ. அக.]

790. தாரையா யுதநுனிமுன் னணிப்படைவிண் மீன்சந்
ததிபரியி னைங்கதிசுக் கிரீவபன்னி யூதுந்
தாரைசுர குருபன்னி கருவிழிமேம் பாடு
சலம்வீழ்தல் மழைத்தாரை வழியுருளின் விளிம்பாம்
வீரைபெருங் குமிழேலா வாலுகம்பே யத்தி
வெள்வீறில் சமுத்திரங்கிங் கிணிப்பாலை வாழை
வீரைமரம் நருக்கருங்கா கோளிதா மலகி
வீரப்பே ருளவூர்நா யகபுத்ர வதியே.

தாரை—ஆயுதநுனி[1], முன்னணிப்படை[2], நட்சத்திரம்[3], சந்ததி[4], குதிரையின் ஐங்கதி[5], சுக்கிரீவன் பத்தினி[6], ஊதும் தாரை[7], தேவகுரு பத்தினி[8], கருவிழி[9], மேம்பாடு[10], நீர் வீழ்தல்[11], மழைத்தாரை[12], வழி[13], உருளின் விளிம்பு[14]. [1, 2, 4, 10-12: தாரோத்கர்ஷே வஸ்த்ராக்ரே ஸைந்யாக்ரே ...; ஜலாதிபாதே ஸம்ததௌ —அ. ஸ. ii, 421, 422. ஜலாதிபாதே என்பதனால் 11, 12 பொருள்கள் குறிக்கப்பட்டன. 3:

நக்ஷத்ரம் ... தாரா — அ. கோ. I, iii, 21. 5: தாரா ..., ... தாராஜ-மதிவஞ்சுகே — நா. ர. ii, 341. ஆஸ்கந்திதம், தௌரிதகம், ரேசிதம், வல்கிதம், ப்லுதம் என்பவை ஐந்து கதிகள். 6, 8: தாரா ... ஸம்பரா-க்ரஸ்யாம், ஸம்பாதவர்ஷாயாம் — அ. ஸ. ii, 417. 7, 9, 13: பிங். x, 598. 14: தாரா—ஸ. அக.]

வீரை—பெருங்குமிழ்[1], ஏலாவாலுகம்[2], பேயத்தி[3], வெள்ளீறில்[4], சமுத்திரம்[5], கிங்கிணிப்பாலை[6], வாழை[7], வீரைமரம்[8], கள்[9], கருங்காகோளி[10], தாமலகி[11], வீரப்பேருள்ள ஊர்[12], நாயகனையும் புத்திரனையுமுடையாள்[13]. [1-4, 6, 7, 9-11, 13: வீரா மஹாஸ்காரஹாடகஸ்பேலகைர்வாருணீஷு; க்ஷீராகாகோலீமஹாஜ்யோதிஷ்மதீகாஸு ச, பதிபுத்ரவதீக்ஷீரவிதாரீஷ்வஸ்வகாஸு — அ. ஸ. ii, 446, 447. 5, 8: பிங். x, 1062. 12: வீரகேரளன்புதூர் முதலியன.]

791\. கௌரமெனல் வெண்கடுகு தூயதுவெண் சிவப்புக்
கமலப்பூந் தாதுபொன்மை நிலவின்விசுத் தமுமாம்
கௌரிமனோ சிலைஞாழல் பார்ப்பதிபூப் பில்லாக்
கன்னிகைபொன் னிறப்பெண்வரு ணன்மனைவி பூமி
பௌருடமாண் டன்மைபுரு டன்கையெடுப் பளவு
பராக்கிரம மாண்டொழிலாண் டேசுவென வைம்பேர்
பௌருடே யம்புருடர் திரளவராற் செய்யப்
பட்டதவ ரநுகூல மவர்கொலைவி காரம்.

கௌரம்—வெண்கடுகு, தூயது, வெண்சிவப்பு, தாமரைப்பூந்தாது, பொன்மை, நிலவின் விசுத்தம். [1-6: கௌர: ஶ்வேதரக்தாணே பீதே விஶுத்தே சந்த்ரஸேவிதி; விஶதே கௌரம் து ஶ்வேதஸர்ஷபே பத்மகேஸரே — அ. ஸ. ii, 402, 403. வெண்சிவப்பு என்னும் பொருளுக்கேற்ப ஆசிரியர்க்கு ஶ்வேதாருணே என்றொரு பாடங் கிடைத்திருக்கவேண்டும்.]

கௌரி—மனோசிலை[1], ஞாழல்[2], பார்வதி[3], பூப்பில்லாக் கன்னிகை[4], பொன்னிறப்பெண்[5], வருணன் மனைவி[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: கௌரீ ரோசநிகாஸ்வீஷு ப்ரியங்கௌ வருணஸ்த்ரியாம்; ... ரோஹிணீ ... — அ. ஸ. ii, 403, 404. 5: கௌரீ—ஸ. அக.]

பௌருடம்—ஆண்டன்மை, புருடன் கையெடுப்பளவு, பராக்கிரமம், ஆண்தொழில், ஆண்தேசு. [1-5: பௌருஷம் ... பும்ஸ: ஸ்த்ரீ ஹாவகர்மணோ:; ஶௌர்ய தேஜஸி ச ..., ஊர்த்வ்விஸ்தரதோ:- பாணிநாமனே — நா. ஸ. ii, 153.]

பௌருடேயம்—புருடர் திரள், புருடராற் செய்யப்பட்டது, புருடர் அனுகூலம், புருடர் கொலை, புருடர் விகாரம். [1-5: பௌருஷேயம் புருஷேண க்ருதேऽஸ்யா ச ஹிதே வதே, ஸமூஹே ச விகாரே ச—சு. ஸ. iv, 227.]

792\. சீரண மிருசீ ரகம்பெருங் காயஞ் சுவர்ச்சிகை கிழிந்தது சீன்றம்
வாரணஞ் சங்கு துகிற்கொடி கோழி மதாவளந் தடைகட லென்ப
பாரமக் கரைதோட் சுமைகன மிரண்டா யிரம்பலங் கொண்டது வரம்பாம்
காரவி கருஞ்சீ ரகஞ்சத புப்பி காயப்பத் திரிமயிற் சிகையே.

சீரணம்—சீரகம், கருஞ்சீரகம், பெருங்காயம், சுவர்ச்சிகை, கிழிந்தது, முதிர்ந்தது. [1-4: ஜரணம் ஜீரகாஜாஜிஹிங்குஸௌவர்ச்சலேஷ்வபி—வி. ப்ர. ண, 35. சு. ஸ. iii, 194 ஜீரகே க்ருஷ்ணஜீரகே என்று 1, 2 பொருள்களைத் தெளிவாகக் காட்டிற்று. மே. (ண, 48), நா. ஸ. (ii, 114) கோசங்களும் ஜரணீ என்னும் சொல்லுக்கே இப் பொருள்கள் கூறின. வெ. 129, 166 மாத்திரம் சுஜாஜீ ச ஜயா தீவ்யா ஜீரகா ஜீரணஸ்ம்ருத: என்று ஜீரண சப்தத்தை ஆண்டது. 5: பரிவ்ருடம் ஜீர்ணவஸ்த்ரம் ஸமீனா—சு. கொ. II, vi, 115. 6: ஜீர்ணீ—ஸ. அக.]

வாரணம்—சங்கு, துகிற்கொடி, கோழி, யானை, தடை, கடல். [1, 3: திவா. xi, 366. 2: 4, 5: வாரண: ஸ்த்ரீ ஹஸ்திநி, வாரணம் ச ப்ரதிஷேதே — சு. ஸ. iii, 215. 6: பிங். x, 1024.]

பாரம்—அக்கரை, தோட்சுமை, கனம், இரண்டாயிரம் பலங் கொண்டது, வரம்பு. [1, 5: பாரம் ப்ராந்தே பரதடே—சு. ஸ. ii, 426. 2-4: பாரோ பரே வீவதே ச பலாநாம் த்விஸஹஸ்ரகே — நா. ர. ii, 334.]

காரவி—கருஞ்சீரகம், சதபுப்பி, காயப்பத்திரி, மயிற்சிகை. [1-4: காரவீ க்ருஷ்ணஜீரகே; தீவ்யா மயூரஸக்பத்ரயோ: — சு. ஸ. iii, 689, 690.]

793. சாரதம்வற் சரம்புதிதே ழிலைப்பாலை பீதமுற்கம்
தாரதமே வெள்ளிரதம் விடபேதஞ் சாதிலிங்கம்
சாரதிநீர்த் திப்பலிதேர்க் கடைப்பூடு தேர்ப்பாகன்
பாரதிவாக் கோர்விருத்தி பாமடந்தை மரக்கலமே.

சாரதம்—ஆண்டு, புதிது, ஏழிலைப்பாலை, மஞ்சட்பயறு. [1, 2, 4: ஶாரதொ வத்ஸரெ நவெ; ... பீதமுத்கெ — சு. ஸ. iii, 331, 332. 3: ஸப்தவர்ண விஶாலத்வக் ஶாரதொ விஷமச்சத: —சு. கொ. II, iv, 23.]

தாரதம் — வெள்ளிரதம், விடபேதம், சாதிலிங்கம். [1-3: தாரதொ விஷபெதெ ஸ்யாத்பாரதெ ஹிங்குலெऽபி ச—சு. ஸ. iii, 325.]

சாரதி — நீர்த்திப்பலி, தேர்க்கடைப்பூடு, தேர்ப்பாகன். [1: ஜலபிப்பல்யாம் ... ஶாரதீ — வி. ஞா. ஒ, 21. 2: 3: ஸாரதி:; ... ஸஂஜ்ஞா ரதகுடும்பிந: —சு. கொ. II, viii, 59, 60.]

பாரதி—வாக்கு, ஓர் விருத்தி, சரசுவதி, மரக்கலம். [1, 2: பாரதீ ... வ்ருத்திபெதொர்வ்யாபி—சு. ஸ. iii, 275. 3: பாரதீ து ஸரஸ்வத்யாம் —வி. ஞா. த, 115. 4: பிங். x, 787.]

794. ஊரணு யுச்சிலம்பி யாடதன்கம் பளமும்பேர்
வேரமெனல் குங்குமஞ்சேப் பங்கிழங்கு தேகமுமாம்
பூரிதிரண் டதுநாணி பொன்கலப்பு நெல்லென்ப
ஆரிடமோர் மணமிருடி யின்வசன மாகமமே.

ஊரணுயு—சிலம்பி, ஆடு, ஆட்டின் கம்பளம். [1-3: ஊர்ணாயுர்ஊர்ணநாபெ ச மெஷெ —சு. ஸ. iii, 474, 475.]

வேரம் — குங்குமம், சேப்பங்கிழங்கு, தேகம். [1, 3: வெரம் ஶரீரெ காஶ்மீரெ—வி. ஞா. ர, 31. 2: அக.]

பூரி — திரண்டது, நாணி, பொன், கலப்புநெல். [1, 3: பூரி ஸ்வர்ணெ ப்ரஹூத ஸ்ரெஷ்ட—நா. ர, ii, 378. 2: பிங். vi, 436. 4: அக.]

ஆரிடம்—ஓர் மணம், இருடியின் வசனம், ஆகமம். [1: ஆர்ஷ: — ஸ. அக. 2, 3: ஆர்ஷம்—ஸ. அக.]

795. சாரகன் குதிரைப் பாலன்சஞ் சாரகன்
தாரகை நக்கத் திரங்கட் கருவிழி
மோரடங் கரும்பின் வேர்நற் பாலுமாம்
ஆரணம் வேத மதன்ஞான பாகையே.

சாரகன்—குதிரைப்பாலகன், சஞ்சாரகன். [1, 2: வாரகொா஽ஸ்வாஷி-வாஜெ ... ஸஞ்வாரகெ஽வி வ—க. ஸ. iii; 37.]

தாரகை — நட்சத்திரம், கண்ணின் கருவிழி. [1, 2: தாரகா; ந நாகூஷிஜெஹ்ய நக்ஷத்ரே—வெ. 260, 88.]

மோரடம் — கரும்பின் வேர், நற்பால். [1, 2: கூய மொரடஃ; ஸவ்தாரா த்ரா த்வாரகூீரெ ... ஐக்ஷ-வஜெ-மூலெயொ: —க. ஸ. iii, 157, 158.]

ஆரணம்—வேதம், வேதத்தின் ஞானபாகை. [1: திவா x, 83. 2: திவா. x. 85. 1, 2: ஆரணஂ்கஃ.]

796. சூரணங் கருணை தூ ளோருவர்ப் பென்ப
பூரணம் நிறைவோர் பிட்டுமெல் லாமுமாம்
பூரணி யிலவ மரம்நிறை வுள்ளவள்
வாரவா ணங்கவ சங்குப் பாசமே.

சூரணம் — கருணை, தூள், ஓர் உவர்ப்பு. [1: ஸூரண: —க. கொ. II, iv, 157. 2, 3: வூர்ணஂ க்ஷோதெ க்ஷாரஹெதெ — க. ஸ. ii, 139.]

பூரணம்—நிறைவு, ஓர் பிட்டு, எல்லாம். [1, 3: வூர்ண: க்ருத்ஸ்நெ வூரிதெ வ—க. ஸ. ii, 147. 2: வூரணஂ ..., ... விஷ்ஹெதெ வ —க. ஸ. iii, 206.]

பூரணி—இலவமரம், நிறைவுள்ளவள். [1: வூரணீ ஶால்மலி-த்ருமெ—க. ஸ. iii, 206. 2: வூரணீ—ஸ. அக.]

வாரவாணம்—கவசம், குப்பாசம். [1, 2: வாரவாணஸ்த்ர கஞ்சுகெ கவசெ஽வி வ—க. ஸ. iv, 88.]

797. ஓர மெனலரு கிடம்பக்க பாதமும்
நாரம்நீர்ப் பாசி நாரத்தை நீரெனும்
சாரல் மருதயாழ்ப் பண்தாழ் வரையுமாம்
பீரு சதாவரி யச்சமுள் ளோன்பெயர்.

ஓரம்—அருகிடம், பட்சபாதம். [1: நா. தீ. நி. 546. 2: நா. தீ. நி. 640.]

நாரம் — நீர்ப்பாசி, நாரத்தை, நீர். [1: பிங். ix, 357. 2: பிங். ix, 35. 3: ௲ாரா: ... நீரயொ:—வி. வ. ர, 22.]

சாரல்—மருதயாழ்ப்பண், தாழ்வரை. [1, 2: பிங். x, 471.]

பீரு—சதாவரி, அச்சமுள்ளோன். [1: ஶதபதீ ஶ்ரீ வஹுஸு-தாவீரு: ...; ... ஶதாவரீ — சு. கொ. II, iv, 100, 101. சுவீரு: என்னும் பெயர்க்கு விளக்கமாக 'ந வீரு: ஷீரவததாக' என்று வியாக்கியாசுதையில் உரைக்கப்பட்டது. ஆயினும், பதத்தை வீரு: என்று கொள்ளவும் இடமிருந் திருக்கலாம். 2: தூஷெ வீருவீரு-கவீஸுகா: —சு. கொ. III, i, 26.]

798\. வீருதங் கிளைசேர் கொடிமிடை தூறு
வாருண மேற்கோர் சலசரம் வாரிதி
தூரடி வேர்பா ரந்தேர் முகப்பாம்
பீர்முலைப் பாலின் றுளிபச லைப்பேர்.

வீருதம் — கிளைசேர் கொடி, மிடைதூறு. [1, 2: வீருஜூதாயாம் விடிவெசவி வ—சு. ஸ. ii, 246.]

வாருணம் — மேற்கு, ஓர் சலசரம், கடல். [1, 3: வாருணு. பிங். x, 1027. 2: வாருணு: —ஸ. அக.]

தூர் — அடி, வேர், பாரம், தேர்முகப்பு. [1: அக. 2: பிங். ix, 169. 3, 4: யூ: ... ஹாரெ யுமாஜெயா: —நா. ர. i, 50.]

பீர்—முலைப்பாலின் துளி, பசலை. [1, 2: சூடா. xi, ர, 15.]

799\. பௌரம் புரோற்பவப் பொருள்காவட் டம்புல்
கௌரவர் குருகுலத் தவர்கன முடையோர்
சௌரியங் கள்ளத் தனம்பராக் கிரமம்
கௌரிள மிரும்புப் பொடிகடு கென்ப.

பௌரம்—புரத்தில் உண்டான பொருள், காவட்டம்புல். [1, 2: வௌரம் வஸ்தெண வருஜெ—சு. ஸ. ii, 431.]

கௌரவர்—குருகுலத்தவர், கனமுடையோர். [1: கௌரவ: — ஸ. அக. 2: சுஹ்ருத்ரம் தா மௌரவ—சு. கொ. II, vii, 34.]

சௌரியம்—கள்ளத்தனம், பராக்கிரமம். [1: வௌரிகா ஷைௗ-நூவௌரெ வ ஷெய்ழ — சு. கொ. II, x, 25. 2: ஶௌரு ..., ... வராகூ8: —சு. கொ. II, viii, 102.]

கௌரிஎம்—இரும்புப்பொடி, வெண்கடுகு. [1, 2: ரௌரிமொ மொஹவஞுெ ஸூரஜௌரிமொ ரௌரஷஷுவெ—வி. வு. ७, 97.

800. வீரட்டா நங்கூத்தின் விகற்பம்வீ ரஞ்செய்தலம்
பாரத்வா சன்வின்னூ லாளன்காட் டுப்பருத்தி
பாரித்தல் வளர்த்தனிய மித்தல்பரப் புதல்பருத்தல்
பூரித்த லுவத்தனிறைத் திடல்பருத்தல் பொங்குதலே.

வீரட்டாநகம் — கூத்தின் விகற்பம், வீரஞ்செய் தலம். [1: திவா. ix, 230. 2: வீரஸூரநழ — அக. சிவன் வீரங்காட்டிய தலம். அட்ட. வீரட்டம் குறிக்கப்படுகின்றன: "பூமன் சிரங்கண்டி யந்தகன் கோவல் புரமதிகை, மாமன் பறியல் சலந்தரன் விற்குடி மாவழுவூர், காமன் குறுக்கை யமன்கட வூரிந்தக் காசினியிற், றேமன்னு கொன்றையுந் திங் களுஞ் சூடிதன் சேவகமே."]

பாரத்துவாசன்—வில்நூலாளன், காட்டுப்பருத்தி. [1, 2: ஹாரஉாஜ: ..., ஜ்ராணெ வ வநகாஹுாஸ்ரம் ஹாரஉாஜீ வ கயரஹெ த— வி. வு. ஐ, 27. வில்நூலாளன் துரோணசாரியர்.]

பாரித்தல்—வளர்த்தல், நியமித்தல், பரப்புதல், பருத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 421.]

பூரித்தல்—உவத்தல், நிறைத்தல், பருத்தல், பொங்குதல். [1-4: அக. வஙிர—ஸ. அக.]

801. தாரா டங்கொய் யுளைப்பாய்மா சாத கப்புள் ளெனவிருபேர்
ஆரா தகஞ்சித் தித்தலுகப் பித்தல் சமைத்தல் பேறடைதல்
தாரா தரங்கை வாள்மேகம் தாராங் கம்வாள் புனற்றுறையாம்
நாரா யணன்சந் திரன்கடற்கு நாதன் பிரமன் சிவன்றிருமால்.

தாராடம்—குதிரை, சாதகப்பட்சி. [1, 2: யாராடஸூாதகெ. ஃஶ்வ வ—சு. ஸ. iii, 153.]

ஆராதகம்—சித்தித்தல், உகப்பித்தல், சமைத்தல், பேறடைதல். [1·4: ஆராயநம் வாகவுாஷ்ரா: ஸாயநெ தொஷணெஃவி வ — சு. ஸ. iv, 159.]

தாராதரம்—கைவாள், மேகம். [1, 2: யாராயரஸ்ரு வயொஃகரவாயயொ:—ஊ. ஸ. iv, 260.]

தாராங்கம்—வாள், நீர்த்துறை. [1, 2: யாராஜஸ்ரீவஜயொ:—ஊ. ஸ. iii, 112.]

நாராயணன்—சந்திரன், வருணன், பிரமன், சிவன், திருமால். [1: 2: 3: நாராயண: — ஸ. அக. 4: 5: விஷ்ணுநாராயண: —ஊ. கொ. I, i, 18.]

802. பாரா வதமே சிலம்பிபுருத் தும்பில் மரம்பற் பதமென்ப
பாரா வதிமுல் லைக்கீதம் புருவின் பெடைமுத் தாபலமாம்
ஆரோ கணமே றுதலேறும் படிநிற் கமமுன் வாயிலெனும்
ஆரோ கம்மே றுகையுயர்ச்சி நீட்சி நிதம்ப மங்குரமே.

பாராவதம் — சிலம்பி, புரு, தும்பில்மரம், மலை. [1: 2-4: வாராவத: கவுரவெ ஒெஶெ ஶூட்டிஷெ—வி. வ்ரு. த, 217.]

பாராவதி—முல்லைக்கீதம், புருவின் பெடை, முக்தாபலம். [1, 3: வாராவதீ ரொவதீதியவரீஷயொரவி—திரு. ஶெ. III, iii, 166. 2: வாராவதீ—ஸ. அக.]

ஆரோகணம்—ஏறுதல், ஏறும் படி, நிர்க்கமம், முன்வாயில். [1, 2: ஆரொஹணம் ஸ்ரொஷாவாநெ ஸாரொஹெ—வி. வ்ரு. ண, 84. 3: 4:]

ஆரோகம்—ஏறுகை, உயர்ச்சி, நீட்சி, நிதம்பம், அங்குரம். [1-4: ஆரொஹொ ஶெஹுவ ..., ஆரொஹணெ நிதமெவ வஶேஹய ... — வி. வ்ரு. ஹ, 17. 5:]

803. நாராச மெனவிரும்புச் சலாகைநீர் யானை
நாரா யணமச்சு வத்தமர மீன்பேர்
பாரா யணமுடித்தல் பற்றுதலு மான
படிப்பெல்லா மங்குசபந் தநங்கரையின் வழிப்பேர்
நாரா யணிதிருக்கோ கநதைதுற்கை கங்கா
நதியோர்பண் ஞேரிரா கஞ்சதா வரியாம்
மாரீசந் தக்கோல மோருபபு ராணம்
மாமாய மிராசமா தங்கம்நாற் பெயரே.

நாராசம் — இரும்புச் சலாகை, நீர்யானை. [1, 2: நாராசொ ஹஸாயகெ, ஜயெஹெ —ஊ. ஸ. iii, 129.]

நாராயணம் — அரசமரம், மீன். [1, 2: அக. ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணுமாறில்லை.]

பாராயணம்—முடித்தல் பற்றுதலுமான படிப்பு, எல்லாம், அங்குசபந்தனம், கரையின் வழி. [1: வாராயணழ — ஸ. அக. 2, 4: வாராயணமவாகஃ, காஜெவாரமதெள—சு. வ. iv, 85. 3: வாராயணம ... சுஜுாஶவ வஹூநெ—வெ. 273, 18.]

நாராயணி—இலக்குமி, துர்க்கை, கங்காநதி, ஓர் பண், ஓர் இராகம், சதாவரி. [1, 2, 6: நாராயணீ ஶதாவரீஸ்ரீ: — சு. வ. iv, 80. 2: திவா. i, 23. 3, 5: அக. 4: பிங். vi, 281. 'ஓர் குறிஞ்சியாழ்த்திறம்.']

மாரீசம்—தக்கோலம், ஓர் உபபுராணம், மாமாயம், இராசயானை. [1, 4: மாரீவ: கக்கோலெ ராஜகஜெவெ—சு. வ. iii, 130. 2: பிங். iii, 133. மாரீவெோவவாணழ—ஸ. அக. 3: அக.]

804\. தீர்க்கம்நிச் சயம்நீ ளப்பேர் மார்க்கணந் தேட லம்பாம்
மார்க்கமார் கழிமான் றேல்மான் மதம்வழி தெருவோர் கூத்து
பார்க்கவன் மழைக்கோள் நல்ல வில்லாளி பரசி ராமன்
பார்க்கவி யறுகம் புல்லோர் சத்திபாற் கடற்பி றந்தாள்.

தீர்க்கம் — நிச்சயம், நீளம். [1: சூடா. viii, 46. 2: தீஜெமாயதழ —சு. கொ. III, i, 69.]

மார்க்கணம்—தேடல், அம்பு. [1, 2: மாஜணம ... கூநெஷெ மாஜணஸ ஶரெ—சு. வ. iii, 210.]

மார்க்கம்—மார்கழிமாசம், மான்றேல், கத்தூரி, வழி, தெரு, ஓர் கூத்து. [1, 3, 4: மாஜொ ஜுஜெ மாவெ ... வயி — சு. வ. ii, 40. 2: 'மான்றேல்' மிருகசிரிட நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும் மான்றலைக்காகத் தவறுபட எழுதுவோரால் எழுதப்பட்டதோ? மற்று இப் பொருள் ஸ. அக., அக., கோசங்களில் காணப்படவில்லை. மிருகசிரிட நட்சத்திரம் அவையனைத்திலும் காணப்படுவது. ஆயினும் மார்கழி மாசத்தையும் அந் நட்சத்திரத்தையும் குறிக்குமென்று சமாதானமுரைக்கலாம். மார்க்கமென்னும் பதம் மிருக சம்பந்தமானதென்னும் பொதுப்பொருளுடைமையின் மான்றேலையும் குறித்தல் கூடும். 5: திவா. v, 128. 6: மாஜ: —ஸ. அக.]

பார்க்கவன் — சுக்கிரன், நல்ல வில்லாளி, பரசுராமன். [1-3: ஹார்கவ: வரஶுக்ராஜெ ஸுயநூநி ..., ஜெதந்ஶ்ரம்ஹாறௌ—சு. ஸ. iii, 701.]

பார்க்கவி—அறுகம்புல், ஓர் சத்தி, இலக்குமி. [1-3: ஹார்கவீ தூ க்ருஷ்ணு-ஞுமொவுாஉயொ: ஶ்ரியாழ—சு. ஸ. iii, 701.]

805. ஊர்ச்சங்கார்த் திகைமா தம்விக் கிரமமுற் சாக முப்பேர்
கூர்ச்சம்ப்ரூ நடுவஞ் சம்பொய்த் துதிகுச முடிச்சு மீசை
மார்ச்சகம் வெள்ளு லோத்ரம் துடைத்தல்தூய் தாக்கல் மன்னும்
கூர்ச்சிகை கெட்ட பால்பூ மொட்டுத்தூ லிகைக்கோ லூசி.

ஊர்ச்சம் — கார்த்திகைமாசம், விக்கிரமம், உற்சாகம். [1-3: உளர்ஜஸ்து காஸ்திகொத்ஸாஹபலெஷு—ஜெ. ஜ, 4.]

கூர்ச்சம்—புருவ நடு, வஞ்சம், பொய்த்துதி, குசமுடிச்சு, மீசை. [1-3, 5: கூர்சொ விகத்யநெ; ஶ்மஶ்ருணி உஹெ ஹ்ருவொ—சு. ஸ. ii, 55, 56. 4: கூர்சு: —ஸ. அக.]

மார்ச்சகம் — வெள்ளுலோத்திரம், துடைத்தல், தூய்தாக்கல். [1, 3: உார்ஜநொ லொயஶாவிநி; உார்ஜநம் ஶுஜிகரணெ — சு. ஸ. iii, 390, 391. 2: உார்ஜந: —ஸ. அக.]

கூர்ச்சிகை—கெட்ட பால், பூமொட்டு, தூலிகைக்கோல், ஊசி. [1-4: கூர்சிகா ஸூவிகாயாஞு தூலிகாயாஞு கூஜ்மெ; ... க்ஷீரவிக்ருதாவபி கூர்சிகா—வி. ரு. க, 171, 172.]

806. சார்த்தஞ்சஞ் சார செட்டித் திரள்சகி தஞ்ச மூகம்
வார்த்தமே பதர்நோ யின்மை வார்த்தைசீ வநம்பேச் சென்ப
ஆர்த்தல்கட் டுதலொ லித்தல் பொருதல்மின் னுதனி றைத்தல்
ஆர்த்தவ மிருது வின்சம் பவம்பூவங் கனைமார் பூப்பாம்.

சார்த்தம் — சஞ்சார செட்டித்திரள், சகிதம், சமூகம். [1, 3: ஸாஜொ வ்ரஜெ வணிஜ்ஜணெ — சு. ஸ. ii, 218. 2: ஸார்ஜம் தூ ... ஸஹ—சு. கொ. III, iv, 4.]

வார்த்தம்—பதர், நோயின்மை. [1, 2: வார்தம் ஹலூநாரொமெ வ—சு. கொ. III, iii, 75.]

வார்த்தை—சீவனம், பேச்சு. [1, 2: வார்தா வ்ருத்தெள ஜநஶ்ருத-தௌ—சு. கொ. III, iii, 75.]

ஆர்த்தல்—கட்டுதல், ஒலித்தல், பொருதல், மின்னுதல், நிறைத்தல். [1: திவா. ix, 143. 2: நிக. 375. 3: திவா. ix, 147. 4, 5: அக.]

ஆர்த்தவம் — இருதுவின் சம்பவம், பூ, ஸ்திரீகள் பூப்பு. [1-3: ஆர்த்தவம் ருதுஸம்பவே, நாரீரஜஸி புஷ்பே—க. ஸ. iii, 688.]

807. தீர்த்தன்மா லருக ஞசான் பரிசுத்தன் குருச்சி வன்பேர்
கீர்த்திவித் தாரஞ் சேறு புகழநுக் கிரக மென்ப
கார்த்திகை யோர்மா தஞ்செங் காந்தளோர் நாளு மாகும்
ஊர்த்துவ முயர்வு மேனோக் கியதுமே லுயர்ந்த தும்பேர்.

தீர்த்தன்—திருமால், அருகன், ஆசான், பரிசுத்தன், குரு, சிவன். [1: 2, 3: சூடா. xi, த, 13. 4, 6: அக. 5: தீர்த்தம் ... ரௌ—க. கோ. III, iii, 86.]

கீர்த்தி — வித்தாரம், சேறு, புகழ், அனுக்கிரகம். [1-4: கீர்த்தி: ப்ரஸாதயசஸோர்விஸ்தாரே கர்த்தமேऽபி ச—வி. ப்ர. த, 66.]

கார்த்திகை — ஓர் மாசம், செங்காந்தள், ஓர் நட்சத்திரம். [1: பிங். x, 325. கார்த்திக: — ஸ. அக. 2: நா. தீ. நி. 320. 3: பிங். x, 325. க்ருத்திகா—ஸ. அக.]

ஊர்த்துவம் — உயர்வு, மேல்நோக்கியது, மேல்உயர்ந்தது. [1-3: ஊர்த்வம் ததா ஸமுச்ரிதே, உபர்யுன்னதயோ:—க. ஸ. ii, 506.]

808. கூர்ப்பர முழங்கை சாறு கூர்ப்பென்ப வுவர்ப்புக் கூர்மை
பார்ப்பரங் கயநோய் நீறு சோற்றவிழ் கடப்பந் தாதாம்
[தேற்றம்
ஆர்ப்புப்போர் சிரிப்பொ லிப்பாம் ஓர்ப்பென்ப பொறுமை
பார்ப்பென்ப தவமுஞ் சாதி குரங்கணிற் பறழ்புட் குஞ்சே.

கூர்ப்பரம்—முழங்கை, முழங்கால். [1, 2: கூர்ப்பரோ ஜாநுநி ப்ரோக்த: கபோணாவபி கூர்ப்பர: —வி. ப்ர. ர, 137.]

கூர்ப்பு—உவர்ப்பு, கூர்மை. [1, 2: அக.]

பார்ப்பரம்—கயநோய், நீறு, சோற்றவிழ், கடப்பந்தாது. [1-4: பர்ப்பரோ யக்ஷ்மணி ... ராஜயக்ஷ்மணி; ... கதம்பபுஷ்பரேணௌ ச பஸ்மனி—வி. ப்ர. ர, 159, 160.]

ஆர்ப்பு—போர், சிரிப்பு, ஒலிப்பு. [1, 2: பிங். x. 111. 3: சூடா. xi, ர, 34.]

ஓர்ப்பு — பொறுமை, தேற்றம். [1: திவா. viii, 156. 2: திவா. x, 38.]

பார்ப்பு—தவழும் சாதியின் பறழ், குரங்குக்குட்டி, அணிற்பறழ், பறவைக்குஞ்சு. [1: திவா. iii, 107. 2, 3: திவா. iii, 101. 4: திவா. iii, 193.]

809. கீர்த்தநங்தோத் திரம்பாட்டாம் பேர்த்தல் பிடுங்கல் கிளப்பற்பேர்
ஈர்த்த லிழுத்தல் போழ்தலுமாம் வார்த்த ளம்வாள் பொல்லா நாள்
தீர்த்தல் தொலேத்தல் முடிவாக்கல் தூர்த்தல் சேத்தல் நிரப்புதலும்
வேர்த்தல் வியர்த்தல் சினக்குறிப்பு ஆர்த்தி துன்பம் விற்குதையே.

கீர்த்தநம்—தோத்திரம், பாட்டு. [1: கீரூநழ — ஸ. அக. 2: அக.]

பேர்த்தல்—பிடுங்கல், கிளப்பல். [1, 2: அக.]

ஈர்த்தல்—இழுத்தல், போழ்தல். [1, 2: அக.]

வார்த்தளம்—வாள், பொல்லா நாள். [1: 2: வாரூயூ உ-ஙூிநெ—வி. வூ. ௭, 89.]

தீர்த்தல்—தொலேத்தல், முடிவாக்கல். [1, 2: அக.]

தூர்த்தல்—சேத்தல், நிரப்புதல். [1: நா. தீ. நி. 709. 2: அக.]

வேர்த்தல்—வியர்த்தல், சினக்குறிப்பு. [1: பிங். vii, 228. 2: பிங். vii, 116.]

ஆர்த்தி—துன்பம், விற்குதை. [1, 2: ஆூூி: வீவாயநஙெஷோ-டெஹ்ரா: —நா. ரு. ii, 147.]

810. தீர்த்தமுபா யம்யோகி பூப்பவதா ரம்பாத்
திரம்நீர்புண் ணியத்தலம்நீர்த் துறைமுநிவர் தோய்ந்த
தீர்த்தமவர் சொல்லிய நூல் விழாவேள்வி குருமக்
திரிகிண ற்றுத் தொட்டிதெரி சகமொழியாக் கொடையாம்
தூர்த்தமிரும் புக்கிட்ட மூமத்தை யென்ப
தூர்த்தன்சூ தாடுவோன் றெட்டுவோன் விடன்பேர்
மூர்த்தமெனல் கடிகமுத்த மாங்கமுகூர்த் தமுமாம்
மூர்த்திகா டியாமுடல் பிரதிவிம்ப மும்பேர்.

தீர்த்தம்—உபாயம்[1], யோனி[2], பூப்பு[3], அவதாரம்[4], பாத்திரம்[5], நீர்[6], புண்ணியத்தலம்[7], நீர்த்துறை[8], முனிவர் தோய்ந்த தீர்த்தம்[9], முனிவர் சொல்லிய நூல்[10], விழா[11], வேள்வி[12], குரு[13], மந்திரி[14], கிணற்றுத்தொட்டி[15], தரிசனம்[16], ஒழியாக்கொடை[17]. [1-5, 7, 9, 10, 12, 13, 16: தீர்த்தம் ஶாஸ்த்ர அத்வரக்ஷேத்ரோபாயநாரீரஜஸ்ஸு ... அவதாரே ருஷிஜுஷ்டஜலே குரௌ — க. வ. ii, 213, 214. 6: ஜலம் ... தீர்த்தம் — நா. ப. ii, 202. 8: ஸலிலாவதாரஸ்தீர்த்தமவதாரஸ்த்ரீ — வை. 155, 40. 11: 14: தீர்த்தே ... மந்த்ரிஷு — ஶா. கோ. 80. 15: உபகூபஜலாஶயே ... தீர்த்தம் — திரு. செ. III, iii, 197, வியாக்கியை. 17:]

தூர்த்தம் — இரும்புக்கிட்டம், ஊமத்தை. [1: தூர்த்தம் ... கயோமலே — வை. 44, 71. 2: தூர்த்தோ தத்தூர: — அ. கோ. II, iv, 77.]

தூர்த்தன் — சூதாடுவோன், வஞ்சகன், விடன். [1: தூர்த்தோ க்ஷிதகித்வ: — அ. கோ. II, x, 44. 2: தூர்த்தஸ்து வஞ்சக: — அ. கோ. III, i, 47. 3: தூர்த்த ... நா விடே த்ரிஷு — மே. த, 28.]

மூர்த்தம்—கடினம், தலை, முகூர்த்தம். [1: கடினம் ..., ... மூர்த்தே — அ. கோ. III, i, 76. 2: உத்தமாங்கம் ஶிர: ... மூர்த்தா — அ. கோ. II, vi, 95. 3: அக. 'இரண்டுகடிகை நேரம்.' முஹூர்த்த: — அ. கோ. I, iv, 11.]

மூர்த்தி—காடினியம், உடல், பிரதிபிம்பம். [1-3: மூர்த்தி: பும்ஸ: ஸ்த்ரியாம் காயகாடின்யயோரபி—க. வ. ii, 185.]

811. தார்க்கியன் குதிரை தேர்மரா மரப்பேர்
தார்க்கியன் கருட னவன்றமை யனுமாம்
வார்த்தக மூப்புத் தொழில்மூப் பினர்திரள்
பார்த்தலா ராய்தல் தேடுத னோக்குதல்.

தார்க்கியம் — குதிரை, தேர், மராமரம். [1-3: தார்க்ஷ்ய: ஸ்யாதஶ்வக்ருக்ஷாஶ்வக்ருக்ஷ ரதகுடஜயோ: —வி. த்ரு. ய, 53.]

தார்க்கியன்—கருடன், கருடன் தமையன். [1, 2: தார்க்ஷ்யஸ்த ... ஸுபர்ண ஸுபர்ணாக்ரஜ—க. ஸ. ii, 354.]

வார்த்தகம்—மூப்புத்தொழில், மூப்பினர்திரள். [1, 2: வார்த்தகம் வ்ருத்தஸங்காதே ... வ்ருத்தகர்மணி—வி. ரு. க, 77.]

பார்த்தல்—ஆராய்தல், தேடுதல், நோக்குதல் [1, 2: அக. 3: சூடா. ix, 8.]

லகர வெதுகை

812. கலசமே குடமும் பாலுங் கலவைதான் கலப்போர் சாந்தாம்
சலசந்தா மரைசங் கென்ப சலநங்கா லலைத லும்பேர்
அலசலே கழுவல் சோம்பல் அலவனே நண்டு பூனை
உலமரல் துயர்துண் ணென்ற லலறல்கத் துதலொ லித்தல்.

கலசம் — குடம், பால். [1: கலஶஸ்து ...; ... கலஶி ..., —ஸ. கோ. II, ix, 31, 32. 2. நிக. 401.]

கலவை—கலப்பு, ஓர் சாந்து. [1: பிங். vii, 552. 2: பிங். vi, 217.]

சலசம்—தாமரை, சங்கு. [1, 2: ஜலஜம் கமலெ ஶங்கே — ஸ. வ. iii, 136.]

சலநம்—கால், அலைதல். [1, 2: சலந: பாதகம்பயோ: — ஸ. வ. iii, 364.]

அலசல் — கழுவல், சோம்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 164. 'அலைசல்.']

அலவன்—நண்டு, பூனை. [1, 2: சூடா. xi, ல, 13.]

உலமரல்—துயர், அச்சக்குறிப்பு. [1: சூடா viii, 73. 2: சூடா. viii, 56.]

அலறல்—கத்துதல், ஒலித்தல். [1: திவா. x, 48. 2: அக.]

813. குலமுடல் வீடோர் சாதித் திரள்நாடு கோத்தி ரப்பேர்
நிலமிடந் தரைபூ மிப்பேர் நிலவொளி மதிநி லாவாம்
புலம்வயல் புலனி டப்பேர் புலனறி வொடுரு பாதி
பொலமென்ப பொலன்பொல் லாங்காம் புலவென்ப முடைபு லாலே.

குலம் — உடல், வீடு, ஓர் சாதித்திரள், நாடு, கோத்திரம். [1-5: குலம் குல்யமணே தேஹே கேஹே ஜநபதேऽந்வயே — ஸ. வ. ii, 469.]

நிலம் —இடம், தரை, பூமி. [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 481. 3: திவா. v, 12.]

நிலவு—ஒளி, மதி, நிலா. [1, 3: அக. நி. 145. 2: திவா. i, 56.]

புலம்—வயல், புலன், இடம். [1-3: அக. நி. 177.]

புலன்—அறிவு, ரூபமுதலியன. [1: திவா. viii, 84. 2: நா. தீ. நி. 601.]

பொலம்—பொன், பொல்லாங்கு. [1: திவா. vi, 1. 2: அக.]

புலவு—முடை, புலால். [1, 2: அக. நி. 175.]

814. மலம்விட்டை யழுக்குக் கிட்டம் பாவம்பன் னிரும லப்பேர்
வலம்வலி யிடம்வ லப்பால் வலனேயோ ரசுரன் வெற்றி
வலயமே வளையங் கண்ட ரோகங்கங் கணம்வட் டப்பேர்
அலரிபூங் கணைக வின்கண் வரிபூவோர் மரம ருக்கன்.

மலம் — விட்டை, அழுக்கு, கிட்டம், பாவம், பன்னிரு மலம். [1, 3, 4: மலொஸ்த்வெ; கிடெ ... விஷ்ஂயாழ் — அ. ஸ. ii, 493, 494. 2: மல: ... மிலெந த்ரிஷு — உ. கொ. 801. 5: ஸஹா ஶாஸ்த்ரமஸ்ரஜ் மஜ்ஜா மூத்ரவிட் க்ராணகர்ணவிட், ஶ்லேஷ்மாஶ்ரு தூஷிகா ஸ்வேதா த்வாதஶைதே ந்ருணாம் மலா: — மநுஸ்ம்ருதி:, v, 135.]

வலம்—வலி, இடம், வலப்பக்கம். [1: பலம் ... ஸ்தாமநி—அ. ஸ. ii, 488. 2: திவா. v, 228. 3: அக. நி. 214.]

வலன் — ஓர் அசுரன், வெற்றி. [1: பலஸ்து ... தைத்யே— அ. ஸ. ii, 489. 2: திவா. viii, 76.]

வலயம் — வளையம், கண்டரோகம், கங்கணம், வட்டம். [1: அக. 2, 3: வலய: கங்கணம் கண்டரூக்—அ. ஸ. iii, 496. 4: திவா. viii, 2.]

அலரி—பூங்கணை, அழகு, கண்வரி, பூ, ஓர் மரம், சூரியன். [1: 2, 3: பிங். x, 63. 4-6: திவா. xi, 17.]

815. புலர்தலே வெடிதல் வாடல் புலியோர்சாந் தோர்விலங்காம்
இலலனை சுகுமா ரப்பெண் பரிகாசத் தினள்நாக் கென்ப
பலலமெட் பொடிசே றானும் பலிபுட்டங் காக்கை கொக்கு
இலவண முவர்ப்புப் பும்பேர் எலிபூர நாளோர் செந்து.

புலர்தல் — விடிதல், வாடல். [1: நா. தீ. நி. 758. 2: நா. தீ. நி. 757.]

புலி—ஓர் சாந்து, ஓர் விலங்கு. [1, 2: பிங். x, 833.]

இலலனை — சுகுமாரப்பெண், பரிகாசத்தினள், நாக்கு. [1, 3: லலநா ... ஜிஹ்வாயாம் வரயோஷிதி — வி. ப்ர. ந, 137. 2: லலநா — ஸ. அக.]

பலலம் — எட்பொடி, சேறு, ஊன். [1-3: பலலம் திலசூர்ணே ஸ்ராக்ஷ பலலம் வஷ்ஹோம்ஸயோ: —வி. வ்ரு. ல, 61.]

பலிபுட்டம்—காக்கை, கொக்கு. [1: பலிபுஷ்: — அ. கோ. II, v, 20. 2: பலிஹஞ்ஜ —ஸ. அக.]

இலவணம்— உவர்ப்பு, உப்பு. [1: லவண: —அ. கோ. I, v, 9. 2: லவணம் —அ. கோ. II, ix, 41.]

எலி—பூர நட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1, 2: பிங். x, 194.]

816. புலவர்பா டுநர்கண் ணுளர் பொருநர்விற் பந்நர் வானோர்
புலவனிந் திரன்கண் ணுளன் புதன்செவ்வே ளறிஞன் கூத்தன்
வலவனே வெற்றி யாளன் றேர்ப்பாகன் வல்ல வன்பேர்
உலவைமா ருதம ரக்கொம் போர்மரந் தழைம ருப்பாம்.

புலவர்—பாடுநர், கண்ணுளர், பொருநர், விற்பன்னர், வானோர். [1, 3-5: திவா. xi, 338. 2: பிங். x, 832.]

புலவன்—இந்திரன், கண்ணுளன், புதன், முருகன், அறிஞன், கூத்தன். [1: பிங். ii, 68. 2: பிங். x, 832. 3: திவா. i, 58. 4: சூடா. i, 24. 5: அக. 6: நிக. 396.]

வலவன்—வெற்றியாளன், தேர்ப்பாகன், வல்லவன். [1: நிக. 396. 2: திவா. ii, 102. 3: அக.]

உலவை — காற்று, மரக்கொம்பு, ஓடைமரம், தழை, விலங்கின் கொம்பு. [1, 2, 5: திவா. xi, 250. 3: பிங். ix, 95. 4: சூடா. xi, ல, 21.]

817. வலவைவல் லவன்வஞ் சப்பெ ணிடாகினி வல்லோ ளென்ப
இலளிதம் பிரிய மோர்சி வாகம மழகிச் சைப்பேர்
இலளிதை யோர்முத் தாரம் பராசத்தி யோரி ராகம்
கலனேயோன் றற்கு வேண்டு முபகர ணங்க லப்பை.

வலவை—வல்லவன், காளியேவற் பெண், இடாகினி, வல்லோள். [1: திவா. ii, 95. 2: பிங். x, 1007. 3: திவா. i, 24. 4: அக.]

இலளிதம் — பிரியம், ஓர் சிவாகமம், அழகு, இச்சை. [1, 4: லலிதம் ... லஸிதேப்ஸித ஸ்ரீப்ஸிதே — நா. ஸ. II, 183. 2: அக. 3: லலிதம் வாரணீ த்ரஷ்ணா—நா. ர. iii. 188.]

இலளிதை—ஓர் முத்தாரம், பராசத்தி, ஓர் இராகம். [1: லலிதம் ஹாரபேதே—வி. வ்ரு. த, 88. 2: லலிதா—ஸ. அக. 3: அக.]

கலனே — ஒன்றற்கு வேண்டும் உபகரணம், கலப்பை. [1: திவா. vii, 156. 2: திவா. vii, 155.]

818. கலனணி கலன்கோ ளன்கீழ் மகன்றுட்டன் கலத்தின் பேராம்
நலனென்ப தழகு நன்மை நலிதலே மெலிதல் நைதல்
விலகுதல் தவிர்த னீங்கல் விலங்கலே விலகல் வெற்பாம்
கிலமற்பம் பாழ்நி லப்பேர் கிலேசம்நோ யாதி துன்பம்.

கலன் — அணிகலன், கோள்சொல்பவன், கீழ்மகன், துஷ்டன், கலம். [1: திவா. vii, 79. 2: ஸ்ரீதுலேநொ உலஜை: வஸ: — சு. கொ. III, i, 47. 3, 4: க்ரூலெ நீவெவஸலெ வஸ: — வி. ஶ. ஸ, 4. 5: இலக்கணப் போலி.]

நலன் — அழகு, நன்மை. [1, 2: நிக. 404. 'நலம்' என்பதன் போலி.]

நலிதல்—மெலிதல், நைதல். [1, 2: நிக. 410.]

விலகுதல்—தவிர்தல், நீங்கல். [1, 2: அக.]

விலங்கல்—விலகல், மலை. [1: அக. 2: திவா. v, 16.]

கிலம்—அற்பம், பாழ்நிலம். [1: கிலஸவு:. ... ஶஂஷிஉவஸாேவெ யயா—"ஸ்ராஹெ உஹெுகெ கில தஸ்ய ஷெவீ." — தி. ஶெ. III, iii, 467, வியாக்கியை. 2: விநாஷஹதெ வலெ— சு. கொ. II, i, 5. 'சுகூஷஸ்ய கெஷுஹாஷெ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

கிலேசம்—நோய் முதலியன, துன்பம். [1, 2: க்லெஶொ ரொமா-ஷெள உஃவெ வ—சு. வ. ii, 533. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ரொமா-ஷெள என்னும் பாடபேதம் உளதென்று குறித்திருத்தலால் ஆசிரியர்க்கு அகப்பட்டது அப் பாடமே போலும்.]

819. அலிநறு விலிவெ ளிற்று மரமலா யுதன்பே டிப்பேர்
ஒலியிடி யோசை காற்றும் ஒலியல்தார் நதிதோல் சேலை
கலியொலி மிடிய மீதம் போர்கடை யுகமோர் பாவாம்
பொலிவுமங் கலமெ ழுச்சி புணர்ச்சியு மிகுதி யும்பேர்.

அலி—நறுவிலி, வெளிற்றுமரம், பலராமன், பேடி. [1: பிங். ix, 126. 2: பிங். ix, 189. 3: ஹலிநு—சு. கொ. I, i, 25. 4: பிங். v, 238.]

ஒலி—இடி, ஓசை, காற்று. [1-3: பிங். x, 211.]

ஒலியல்—பூமாலை, நதி, தோல், சேலை. [1-4: பிங். x, 212.]

கலி—ஒலி, வறுமை, அநீதம், போர், கடையுகம், ஓர் பா. [1, 6: பிங். x, 280. 2: நா. தீ. நி. 626. 3: சூடா. xi, ல, 16. 'வஞ்சம்.' 4, 5: கலி: ... சதுர்யுகமெ யுகப—ச. ஸ. ii, 466.]

பொலிவு—மங்கலம், எழுச்சி, புணர்ச்சி, மிகுதி. [1: திவா. viii, 161. 2: சூடா. ix, 38. 3: அக. 4: நிக. 410.]

820. நிலையமூர் வீடு கோயில் நிலைமைமெய் நிற்குந் தன்மை
உலையன லாற்கொ திக்க வைக்குநீர் கொல்லு லைப்பேர்
குலையம்பின் குதைகாய்க் கொத்துச் செய்கரை விற்கு தைப்பேர்
தலையிடம் பெருமை யாதி சிரசுமேல் தலைமை யென்ப.

நிலையம்—ஊர், வீடு, கோயில். [1, 2: அக. 3: பிங். iv, 217.]

நிலைமை—மெய், நிற்குந் தன்மை. [1: பிங். vii, 51. 2: அக.]

உலை—அனலாற் கொதிக்கவைக்கும் நீர், கொல்லுலை. [1, 2: அக.]

குலை—அம்பின் குதை, காய்க்கொத்து, செய்கரை, விற்குதை. [1, 4: அக. 2, 3: சூடா. xi, ம, 11.]

தலை—இடம், பெருமை, முதல், சிரசு, ஆகாயம், தலைமை. [1, 3-5: சூடா. xi, ல, 16. 2, 6: அக.]

821. இலக்கிய மிலக்க ணத்த துதாரண நிபமி லக்காம்
உலத்தலே கெடுதல் சாதல் புலர்த்தல்பூ சுதலு லர்த்தல்
கலித்தலே பொலிவெ ழூச்சி பெருகல்கக் குதலொ லித்தல்
சலித்தலே யசைதல் சல்லல் சடைத்தல்சஞ் சலித்த லும்பேர்.

இலக்கியம்—இலக்கணத்தது, உதாரணம், அபதேசம், இலக்கு. [1, 2: அக. 3, 4: லக்ஷ்யம் ஸ்யாது³தா³ஹரணே வ்யாஜே லக்ஷ்யம் ப்ரகீர்த்திதம்—மே. ய, 53.]

உலத்தல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

புலர்த்தல்—பூசுதல், உலர்த்தல். [1: பிங். vi, 221. 2: அக.]

கலித்தல்—பொலிவு, எழுச்சி, பெருகுதல், கக்குதல், ஒலித்தல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 16. 2, 5: திவா. xi, 73. 4: அக.]

சலித்தல்—அசைதல், அரித்தல், சடைத்தல், சஞ்சலித்தல். [1, 4: அக. சல —ஸ. அக. 2: வழக்கு. ஜல்லிஞ்சு என்பது தெலுங்குச்சொல். 3: அக.]

822. பலங்கட முருக்க ரத்தை நெருஞ்சிகுற் குலுச்செம் பஞ்சாம்
கலம்பக மோர்ப்ர பந்தம் கலப்புள தளாவு தற்பேர்
புலம்பல்கோ சனேபி தற்றல் புலம்பொலி தனிமை யச்சம்
வலம்புரி பணிலச் சங்கோர் மரம்நந்தி யாவட் டப்பேர்.

பலங்கடம்—முருக்கு, அரத்தை, நெருஞ்சி, குற்குலு, செம்பஞ்சு. [1-5: வலங்கஷா த்ரு கிம்ஶுகே; மோக்ஷ்ரௌ மஹௌஷதௌ லாக்ஷா-ராஸ்நா ... — ச. வ. iv, 320, 321.]

கலம்பகம்—ஓர் பிரபந்தம், கலப்புள்ளது, அளாவுதல். [1: இலக். வி. 812. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 762.]

புலம்பல்—மிக்கொலித்தல், பிதற்றல். [1: திவா. x, 178. 2: அக.]

புலம்பு—ஒலி, தனிமை, அச்சம். [1-3: பிங். x, 831.]

வலம்புரி—ஓர் சங்கு, ஓர் மரம், நந்தியாவட்டம் [1: திவா. iii, 210. பணிலம்-வலம்புரி—அக. 2: சூடா. xi, ல, 12. 3: பிங். x, 1006.]

823. பிலங்குகை யளேதொ ளேப்பேர் பிலவங்கங் குரங்கு தேரை
மலங்கல்நீர் நிலைக லங்கல் மலேயனோர் வள்ளல் வெற்பன்
குலிங்கமூர்க் குருவி காக்கை கொலேஞர்சண் டாளர் வேடர்
புலிங்கந்தீப் பொறிசிட் டுப்புள் புலேநீசத் தனம்பு லாலே.

பிலம்—குகை, வளே, துளே. [1, 3: பிலம் ரந்த்ரே மஹாயாம்—ச. வ. ii, 492. 2: பிலம்—ஸ. அக.]

பிலவங்கம்—குரங்கு, தேரை. [1: ப்லவங்க:—ச. கோ. II, v, 3. 2: ப்லவக: ... பேகே—மே. க, 42.]

மலங்கல்—நீர்நிலே, கலங்கல். [1, 2: நிக. 408.]

மலேயன் — ஓர் வள்ளல், குறிஞ்சித்தலேவன். [1: பிங். v, 32. 2: திவா. ii, 126.]

குலிங்கம் — ஊர்க்குருவி, காக்கை. [1: பிங். viii, 55. கலிங்க:—ஸ. அக. 2: அக.]

கொலேஞர்—சண்டாளர், வேடர். [1: திவா. ii, 51. 2: அக.]

புலிங்கம்—தீப்பொறி, சிட்டுக்குருவி. [1: ஸ்புலிங்கோऽக்நிகண:—ச. கோ. I, i, 60. 2: பிங். viii, 56. 'ஊர்க்குருவி.']

புலே—நீசத்தனம், புலால். [1: அக. 2: பிங். viii, 237.]

824. உலக முயர்ந்தோர் சனம்புவன முலகு திசைவிண் புவிநாடாம்
புலக மணித்தோ டம்வச்ரம் புழுத்தா ளகங்கட் கிண்ணிப்பேர்
அலசங் காலி னோய்சோம்ப லலைய லலைத லாலசியம்
வலசம் பயிர்கோ புரவாயில் வயல்நெற் குதிரங் கீகாரம்.

உலகம் — உயர்ந்தோர், சனம், புவனம். [1: திவா. ii, 17. 2, 3: லொகொ விஷ்வ ஜநெ—கு. ஸ. ii, 16.]

உலகு—திசை, ஆகாசம், பூமி, நாடு. [1-3: பிங். x, 175. 4: திவா. v, 15.]

புலகம்—மணிக்குற்றம், வயிரம், புழு, அரிதாரம், கள்ளுக்கிண்ணி. [1, 3-5: புலகஃ ..., ... ரத்நதோஷெ க்ரிமௌ ஹரிதாலகெ மத்யபாத்ரெ—கு. ஸ. iii, 61. 2: புலகஃ ..., ... வஜ்ரஸாரெ—வி. ஹ. க, 65.]

அலசம்—காலின் நோய், சோம்பல். [1, 2: அலஸஃ ... பாதரோ-கெ க்ரியாஜடெ—கு. ஸ. iii, 739.]

அலையல்—அலைதல், சோம்பல். [1, 2: அக.]

வலசம் — பயிர், கோபுரவாயில், வயல், நெற்குதிர், அங்கீகாரம். [1, 5: வலஜம் ... ஸஸ்யெ ... ஸம்மதௌ—கு. ஸ. iii, 138. 2, 3: வலஜெ க்ஷேத்ரபுரத்வாரெ—கு. கொ. III, iii, 31. 4: தாந்யராசிஸ்து வலஜா—வெ. 128, 130.]

825. வலசை புவிநற் பார்வையுளாள் மலர்த லலர்தல் விரிதலுமாம்
இலய மழிப்புத் தழுவுகையொத் தறுப்பு நாட்டி யத்திரையம்
மலயத் தேச மாராமம் வரையின் பங்கு பொதியமலை
அலர்நீர் பழிச்சொல் விரிந்தமலர் பலரு மறிந்து தூற்றலுமாம்.

வலசை — பூமி, நற்பார்வையுளாள். [1: வலஜா ... வஸுந்தரா-ஸ்வி ஸுரூபா—வி. ஹ. ஜ, 17. 2: வலஜா வல்குதர்சநா — கு. கொ. III, iii, 31.]

மலர்தல்—அலர்தல், விரிதல். [1: சூடா. iv, 50. 2: திவா. xi, 183.]

இலயம் — அழிப்பு, தழுவுகை, ஒத்தறுப்பு, நாட்டியத்திரயம். [1-3: லயொ விநாசெ ஸம்ஸ்லேஷெ ஸாம்யெ தௌர்யத்ரிகஸ்ய ச—வி. ஹ. ய, 5. தௌர்யத்ரிகம் ந்ருத்யகீதவாத்யம் நாட்யமிதம் த்ரயம்—கு. கொ. I, vii, 10. நாட்டியத்திரயம்-நிருத்த கீத வாத்தியம்.]

மலயம் — தேசம், ஆராமம், மலையின் பங்கு, பொதியமலை. [1-4: ஃஆய: வஜுதாநூரெ; ஒெஶஆாஂஶெ ஜெஶ ஞூஅாஒெ — ஊ. ஸ. iii, 490, 491.]

அலர்—நீர், பழிச்சொல், விரிந்த மலர், பலரும் அறிந்து தூற்றல். [1: பிங். i, 57. 2, 4: பிங். x, 64. 3: சூடா. xi, ல, 21.]

826. பலிகங் கும்ப முறிக்கலையங் குலிசம் வயிரப் படையோர்மீன்
மலிதல் மிகுதல் நிறைதலுமாம் மலிந மழுக்கா கியதுகறை
மலிந முகந்தீ பிணமுசுப்பேர் மலிந முகன்றுற் சனிறந்தோன்
கலுழி கலங்க னீர்முல்லைக் கான யாறு கலங்கினேன்.

பலிகம்—கும்பம், உறிக்கலையம். [1, 2: வலிவ: கூாவகுஷெஶ வடெ—ஊ. ஸ. iii, 126.]

குலிசம்—வயிரப்படை, ஓர் மீன். [1, 2: கூவிஶொ ஃஷஜிஷ்- வெஜா: —ஊ. ஸ. iii, 713.]

மலிதல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 470.]

மலிநம்—அழுக்காகியது, கறை. [1: ஃஷிநஷ—ஊ. கோ. III, i, 55. 2: ஃஷிநஷ—ஸ. அக.]

மலிநமுகம்—தீ, பிணம், ஒருவகைக்குரங்கு. [1-3: ஃஷிநஃவஷு- ஒொயாஜ-ஒெ வெஜெதஃநஒெ—ஊ. ஸ. v, 8.]

மலிநமுகன் — துர்ச்சனன், இறந்தோன். [1, 2: ஃஷிநஃவஷு ... வெஜெத ... வஒெ—ஊ. ஸ. v, 8.]

கலுழி — கலங்கல்நீர், முல்லைக்கான்யாறு, கலங்கினேன். [1, 2: திவா. xi, 74. 3: கஷவஷிந—ஸ. அக.]

827. திலகமோர் பரிநீலச் சுவர்ச்சிகைமஞ் சாடி
தேகமறு நுரையீரல் திலதமுரோ மழுமாம்
அலகெனல்கென் மணிதுடைப்பங் கவடிபுள்ளின் மூக்கெண்
ணுயுதக்கூர்ம் புறங்கதுப்பு நுளம்புமகிழ் விதைப்பேர்
இலகுசீ தேவிப்பேர் செங்கழுநீர் சார
மின்மைசுத்த ரங்குறளா னதுகொய்ம்மை யென்ப
இலதைவா லுழுவைமா தவிசீதே விப்பூ
டிளங்கொடிகத் தூரிமரச் சினையறுகு ஞாழல்.

திலகம்—ஓர் குதிரை[1], நீலச்சுவர்ச்சிகை[2], மஞ்சாடிமரம்[3], தேகமறு[4], நுரையீரல்[5], பொட்டு[6], உரோமம்[7]. [1-6: [illegible] — [illegible] iii, 45, 46. 7:]

அலகு—நெல்லின் மணி[1], துடைப்பம்[2], கவடி[3], பறவைமூக்கு[4], எண்[5], ஆயுதக்கூர்ம்புறம்[6], கன்னம்[7], நுளம்பு[8], மகிழின் விதை[9]. [1, 9: திவா. vi, 125. 2: பிங். vi, 587. 3, 8: பிங். x, 61. 4: சூடா. iii, 70. 5: சூடா. xi, ல, 1. 6, 7: அக.]

இலகு—சீதேவிப்பூடு, செங்கழுநீர், சாரமின்மை, அழகு, குறளானது, நொய்ம்மை. [1, 3, 5: [illegible] — [illegible] ii, 53. 2: 4, 6: [illegible] — [illegible] 5.]

இலதை—வாலுளுவை[1], மாதவி[2], சீதேவிப்பூடு[3], இளங்கொடி[4], கத்தூரி[5], மாச்சினை[6], அறுகு[7], ஞாழல்[8]. [1-8: [illegible] — [illegible] ii, 188, 189.]

828. திலபன்னி திருவேட்டப் பிசின்வெண்சந் தனப்பேர்
சிலையொலிவில் வாயிற்கீழ்ப் படிமரங்கல் வெற்பாம்
அலமமையு மெனல்கலப்பை தேட்கொடுக்கு மாகும்
அலங்கார மணிகலன்கட் டழகுவமை யாதி
கலமசீ ரணங்கற்க மரக்கலமட் கலமுண்
கலங்களம்யாழ் படைக்கலமுத் தூணியிந்தி ரியமாம்
சலம்வெட்டி வேர்புனல்வஞ் சனைமுட்பன் றியின்முள்
சளமழுக்கா றலைவதுசீ தனப்பொருளென் றெண்பேர்.

திலபன்னி — திருவேட்டப்பிசின், வெண்சந்தனம். [1, 2: [illegible] — [illegible] 271, 11.]

சிலை — ஒலி, வில், வாயிற்கீழ்ப் படிமரம், கல், மலை. [1: சூடா. xi, ல, 16. 2, 5: திவா. xi, 294. 3, 4: [illegible] ... [illegible] — வி. [illegible] 39.]

அலம்—அமையுமெனல், கலப்பை, தேளின் கொடுக்கு. [1: [illegible] — [illegible] III, iii, 251. 2: [illegible] — [illegible] II, ix, 13. 3: [illegible] — [illegible] அக.]

அலங்காரம்—அணிகலன், கட்டழகு, உவமை முதலியன. [1, 3: ஃஅலங்காரः ஃகலங்கணாஃஷிஷு, உவமாஃஷெள—ஃஅ. ஃவ. iv, 237. 2: சூடா. viii, 26.]

கலம்—அசிரணம்[1], கற்கம்[2], மரக்கலம்[3], மட்கலம்[4], உண்கலம்[5], களம்[6], யாழ்[7], படைக்கலம்[8], முத்தூணியென்னும் ஓர் அளவு[9], இந்திரியம்[10]. [1, 10: ஃஅலம் தஜீணரெதலொः—ஃஅ. ஃவ. ii, 465. 2, 6: வலம் கலெ ...ஃலாஃநெ—ஃஅ. ஃவ. ii, 471. 3, 7: சூடா. xi, ல, 3. 4, 5, 9: அக. நி. 60. 8: அக.]

சலம் — வெட்டிவேர்[1], நீர்[2], வஞ்சனை[3], முட்பன்றியின் முள்[4], பொய்[5], பொருமை[6], அலைவது[7], சீதனப்பொருள்[8]. [1, 2: ஜலம் ..., ஹ்ரீவெரெஃஜ்டி—ஃஅ. ஃவ. ii, 476. 3: ஃஅஜ ... ஃஅலம் — ஸா. கொ. 675. 4: ஸல்யஹ்லொஃமா ஸலீ ஸலம் ஸலம் — ஃஅ. கொ. II, v, 7. 5, 6: அக. நி. 90. அழுக்காற்றுக்கு மாறாக 'வயிரம்' என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 7: வலநம் கஃநம் ... வலம்—ஃஅ. கொ. III, i, 74. 8: ஜலம் —ஸ. அக.]

829. தலம்வின்னாண் முன்கையிற்றாக் காதுகட்டுந் தடைத்தோல்
சமபூமி வாளாதிப் பிடியகங்கை தேவத்
தலம்விரித்த கைபடர்ந்த தாதாரஞ் சொபாவந்
தறைகீழா னதுகாலி னுட்பனையுஞ் சாற்றும்
பலம்வலிமை சமர்த்துருவ மிந்திரிய மேதுப்
பருமையெ லும் பூன்படைவா ளுன்மாக வளவின்
பலமிலா பம்போளம் பயன்சாதிக் காய்காய்
பழம்படைகே டகந்தசமா யுதநுனிகா கமுமாம்.

தலம்—வில்நாண் முன்கையில் தாக்காது கட்டுந் தடைத்தோல்[1], சம பூமி[2], வாள் முதலியவற்றின் பிடி[3], அகங்கை[4], தேவத்தலம்[5], விரித்த கை[6], படர்ந்தது[7], ஆதாரம்[8], சுபாவம்[9], தறை[10], கீழானது[11], உள்ளங்கால்[12], பனை[13]. [1, 3, 6, 9, 11, 13: தலம் ஜ்யாவாதவாரணெ, தலஸ்வெடெ தாலஜெள ஸ்வாவாயாரயொः ஸ்வரெள — ஃஅ. ஃவ. ii, 478. 2: ... தலம் ..., ... ஸ்வஹெஃஅதலெ — நா. ர. ii, 403. 4: வ்ரஹஸ்தः ... தலः — வெ. 179, 153. 5: அக. ஸ்லம். 7: 8: மேற்காட்டிய ஃஅ. ஃவ. ii. 478 ஸ்வஹாவாயாரயொः என்னும் பாடபேதமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10: ஸ்லம் — ஸ. அக. 12: தலம் —ஸ. அக.]

பலம்—வலிமை[1], சமர்த்து[2], உருவம்[3], இந்திரியம்[4], ஏது[5], பருமை[6], எலும்பு[7], ஊன்[8], படைவாள்[9], உன்மான அளவின் பலம்[10], இலாபம்[11], போளம்[12], பயன்[13], சாதிக்காய்[14], காய்[15], பழம்[16], சேனை[17], கேடகம்[18], தனம்[19], ஆயுத நுனி[20], காகம்[21]. [1, 3, 4, 6, 7, 17: ஸைந்ய-ஸ்தா²மரூபேந்த்³ரியஸ்தௌ²ல்யாஸ்தி²ஷு ச பலம் க்லீபே³ — நா. ர. ii, 400. 2, 12, 21: பலம் ... ஸ்தா²ம்நி ...; போலே பலஸ்து ... காகே — அ. ஸ. ii, 488, 489. 5, 15, 16: ஸஸ்யே ஹேதுக்ருதே ஃபலே — அ. கோ. III, iii, 200. 'ஸஸ்யே' "வ்ருக்ஷாதீ³நாம் ஃபலம் ஸஸ்யம்" இத்யுக்தே ஹேதுக்ருதே ஹேதுநா ஜாயதே. யதா² யாகஸ்ய ஃபலம் ஸ்வர்க³:' என்பது மகேசுவரர் உரை. மற்றைய கோசங்களிலும் ஹேதுக்ருதே (அ. ஸ. ii, 487), ஹேதுஸம்பூ⁴தே (ஶா. கோ. 762), ஹேதூத்பந்நே (நா. ர ii, 402) என்று வருகின்றதேயன்றி ஹேது என்று வரவில்லை. 8, 10: பலமுந்மாநமாம்ஸயோ: — அ. ஸ. ii, 484. 9, 14, 18, 19: ஃபலம் ... ஃபலகே ஜாதிஃபலே த⁴நே ஃபாலே—நா. ர. ii, 401. 11, 13, 20: ஃபலம் ..., ... ஶஸ்த்ராக்³ரே வ்யுஷ்டிலாப⁴யோ:—அ. ஸ. ii, 487.]

830. இலலாமந் திலகம்பூ டணமுக்ய மழகு
திவுளியடை யாளம்வால் பதாகைபிர பாவம்
இலவமிலே சம்மேடா தியின்மயிர்வி லாசம்
இருகாட்டைப் பொழுதுபயிர் முதலவரி தலுமாம்
பிலவமடை விற்றுழ்ந்த விலங்குரங்கோ ரொலிநீர்ப்
பெருக்குநீர்க் காக்கையித்தி புணைவிசையிற் றூவும்
பிலவகதி தவளைவா சனைப்புல்கருந் தும்பில்
பெருங்கோரை தாராப்புள் மிலேச்சசா தியும்பேர்.

இலலாமம்—திலகம்[1], பூடணம்[2], முக்கியம்[3], அழகிது[4], குதிரை[5], அடையாளம்[6], வால்[7], துகிற்கொடி[8], பிரபாவம்[9]. [1-9: லலாமோ(அ)ஸ்த்ரீ லலாமாஶ்வே ... சிஹ்நத்⁴வஜகயோ:; ரம்யே ப்ரதா⁴நே பூ⁴ஷாயாம் புண்ட்³ரே புச்ச²ப்ரபா⁴வயோ: — அ. ஸ. iii, 398, 399.]

இலவம்—இலேசம், ஆடு முதலியவற்றின் மயிர், விலாசம், இரு காட்டைப்பொழுது, பயிர் முதலியன அரிதல். [1, 3-5: லவ: காலபி⁴தி³ ச்சி²தி³; விலாஸே ... லேஶே—அ. ஸ. ii, 523, 524. 2: லவம் மேஷாதி³ரோம்ணி — நா. ர. ii, 435.]

பிலவம்—அடைவிற் ருழ்ந்த நிலம்[1], குரங்கு[2], ஓர் ஒலி[3], நீர்ப் பெருக்கு[4], நீர்க்காக்கை[5], இத்தி[6], தெப்பம்[7], விசையிற் ருவும் பிலவகதி[8], தவளை[9], வாசனைப்புல்[10], கருந்தும்பை[11], பெருங்கோரை[12], தாராப்புள்[13], மிலேச்ச சாதி[14]. [1-14: 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌤𑍌 𑌕𑌪𑍌; 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌭𑍇𑌕𑌕𑌪𑍇𑌯𑍋𑌃; 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑌹𑍀𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍇 𑌜𑌲𑌵𑌾𑌯𑌸𑍇; 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍃𑌣𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌲𑌵𑌿 —க. ஸ. ii, 517-519.]

831. சலகரங்க மென்பசங்கு தென்னங்காய் மேகந்
தலையல்புதுப் புனல்வரவு மழைபெய்து விடுதல்
பலிஞாழல் காய்க்குமர நீறுழுப்பை பூத
பலியாதி பூசைபிச்சை குடியிறையோ ரவுணன்
வலியுதர ரேகைசா மரைக்காம்பு வீட்டு
மரவிசே டந்தோலின் றிரைவன்மை நோவாம்
பலிதஞ்சித் தித்ததுதா பஞ்சேறு கேச
பாசம்நரை மயிர்வெண்மை யின்குணங்கற் பூவே.

சலகரங்கம்—சங்கு, தேங்காய், மேகம். [1-3: 𑌜𑌲𑌕𑌰𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌫𑌲𑍇 𑌘𑌨𑍇; 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍇 —க. ஸ. v, 4, 5.]

தலையல் — புதுநீர்வரவு, மழைபெய்து விடுதல். [1: அக. நி. 117. 2: திவா. i, 149.]

பலி—ஞாழல்[1], காய்க்கும் மரம்[2], நீறு[3], உழுப்பை[4], பூதபலி முதலியன[5], பூசை[6], பிச்சை[7], குடியிறை[8], ஓர் அவுணன்[9]. [1: 𑌫𑌲𑍀— க. கொ. II, iv, 55. 2: 𑌫𑌲𑌿𑌨𑍍—க. கொ. II, iv, 7. 3, 6, 7: சூடா. xi, த, 5. 4, 8, 9: 𑌬𑌲𑌿𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃; 𑌕𑌰𑍇—க. ஸ. ii, 489, 490. 5: 𑌕𑌯𑍍𑌯𑌾-𑌪𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌣𑌃, 𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑍌𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌤𑌿𑌥𑌿𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍—𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃, iii, 70.]

வலி—உதரரேகை, சாமரைக்காம்பு, வீட்டுமரவிசேடம், தோலின் திரை, வன்மை, நோ. [1-4: 𑌬𑌲𑌿𑌃 ...; ... 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌕𑌾-𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃, 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌵𑌲𑍀𑌕𑍇 —க. ஸ. ii, 489, 490. 5, 6: அ. வி. நி. 483.]

பலிதம்—சித்தித்தது[1], தாபம்[2], சேறு[3], கேசபாசம்[4], நரைமயிர்[5], வெண்மையின் குணம்[6], கற்பூ[7]. [1: 𑌫𑌲𑌿𑌤—ஸ. அக. 2-5: 𑌪𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕-𑌤𑌾𑌪𑌯𑍋𑌃, 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌪𑌾𑌶𑍇 — க. ஸ. iii, 265. இந்த மேற்கோளில் 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑍇 என்பதும் 𑌕𑍇𑌶𑌪𑌾𑌶𑍇 என்பதும் ஒரு பொரு

ளையே தருகின்றன. கௌஶவாஶ என்பது ஸ. அக. யிற் காணப்படுகின்றது. ஆயின் இந்தச் சுலோகத்திற்கு அப்படி ஒரு பாடம் இருந்திருக்கலாம். 6: வஜ்ஹதஜ—ஸ. அக. 7: வஜ்ஹதம் பௌஶஜெ—ஜ. த, 122.]

832. கலைநிருத்த கீதாதி புறக்கிரியை யாலிங்
கநசும்ப நாதியகக் கிரியைசுரு வெண்ணெண்
கலைகல்வி பாகையினங் கிசமாறைங் காட்டைக்
காலமரக் காழ்மூல தநவிருத்தி களைமே
கலைவண்ணப் பிரபந்தத் தோர்பந்தம் புல்வாய்
கருமானுண் முசுநிவிர்த்தி யாதிமந்தி ராதி
கலைபுடைவை மதியின்சோ டசபாகத் தொன்று
கலனையிடை யாதிசர நடைசிற்பா தியுமே.

கலை—நிருத்தம் கீதம் முதலிய புறக்கிரியை[1], ஆலிங்கனம் சும்பனம் முதலிய அகக்கிரியை[2], சுரு[3], அறுபத்துநாலு கலை[4], கல்வி[5], பாகையின் அம்சம்[6], முப்பது காட்டைக் காலம்[7], மாவயிரம்[8], மூலதன விருத்தி[9], களை[10], மேகலை[11], வண்ணப்பிரபந்தத்து ஓர் பந்தம்[12], புல்வாய்[13], கருமான்[14], ஆண்முசு[15], நிவிர்த்தி முதலிய கலை[16], மந்திர முதலிய கலை[17], புடைவை[18], சந்திரன் பதினாறு பாகத்தொன்று[19], கலனை[20], இடை முதலிய சரநடை[21], சிற்பமுதலியன[22]. [1: 2: 3, 8: பிங். x, 282. 4, 6: கலா — ஸ. அக. 5: திவா. x, 77. 7: கலா ..., ...; த்ரிம்ஶத்காஷ்டாஸ்ரூ காணை — நா. ஶ. i, 54. 9, 19, 20, 22. கலா ... ஶில்பாதௌ கலாநா ..., ஐதௌஷ்ச ஷோடஶெஶ ஹாமெ ஶ்ருதிஸூ-யநவஜ்ஜெ — நா. ர. ii, 418. 10: 11, 12. அக. 13, 14: சூடா. iii, 22. 15: திவா. iii, 52. 16: அக. 17: கலா — ஸ. அக. மந்திரம், திரவியம், சிரத்தை என்பன யாகத்தின் அங்கங்கள். 18: திவா. vii, 274. 21: அக. இடை, பிங்கலை, சுழுனை.]

833. இலக்கணம்வி யாகரண முருவமடை யாளம்
இலக்குமமுக் கியமடையா ளஞ்சிரேட் டமுமாம்
கலக்கமச்சந் துயர்குழப்பங் கலங்கல்தெளி வின்மை
கலப்பையுழு படையொன்றற் கமைந்தவுப கரணம்
இலக்குமண னிராமாநு சன்சீமா னென்ப
இலக்குமிசம் பத்தழகு ஞாழலரிப் பிரியை
வலித்தலோ டஞ்செலுத்த லோர்விகா ரஞ்சம்
மதித்தனே வுறனிணைத்தல் வலிதாக்க விழுத்தல்.

இலக்கணம்—வியாகரணம், உருவம், அடையாளம். [1: நா. தீ. நி. 659. 2: லக்ஷணஓ — ஸ. அக. 3: லக்ஷணம் ... விஹ்ரெ — வெ. 252, 56.]

இலக்குமம் — முக்கியம், அடையாளம், சிரேட்டம். [1, 2: லக்ஷ்ய வ்யாகவிஹ்ரயொ: —சு. ஸ. ii, 277. 3: லக்ஷ் ... வஸிஷ்டயொ: — வெ. 226, 57.]

கலக்கம்—அச்சம், துயர், குழப்பம், கலங்கல், தெளிவின்மை. [1: பிங். vii, 94. 2: பிங். vii, 123. 3: அக. 4: திவா. ix, 79. 5: பிங். vii, 97.]

கலப்பை—உழுபடை, ஒன்றற்கு அமைந்த உபகரணம். [1: திவா. vii, 155. 2: திவா. vii, 156. 'கலப்பையுங் கலனையு மென்ன வரும்பெய, ருரைக்கி லொன்றிற் கமைந்தபல் லுறுப்பே.']

இலக்குமணன் — இராமன் தம்பி, சீமான். [1, 2: லக்ஷணஸ்ஸௌஸிதெள லக்ஷ்ணொ யயா; லக்ஷண: ஸ்ரீயுதெ—சு. ஸ. iii, 213, 214.]

இலக்குமி—சம்பத்து, அழகு, ஞாழல், திருமால் மனைவி. [1-4: லக்ஷ்மீ: ஸ்ரீஸோபாஸம்வத்ருத்தி ஜடிஷ—சு. ஸ. ii, 328.]

வலித்தல் — ஓடம்செலுத்தல்[1], ஓர் விகாரம்[2], சம்மதித்தல்[3], நோவுறல்[4], நினைத்தல்[5], வலிதாக்கல்[6], இழுத்தல்[7]. [1, 7: அக. 2: நன். 155. 3: திவா. ix, 167. 4: நா. தீ. நி. 758. 5: பிங். vii, 22. 6: நா. தீ. நி. 649.]

834. இலங்கைமரச் சினை துட்டை யிலைக்கறியோர் புரியாம்
இலஞ்சிதடா கங்கொப்பூழ் மகிழமர மென்ப
இலம்பகம்நூன் முடிவுறுத லணியுமா லையும்பேர்
இலம்பமென லுயர்வுவிசா லமுந்தொங்கு தலுமாம்
இலிங்கமடை யாளமாண் கோசமநு மானம்
இங்குலிகஞ் சாங்க்யபிர கிருதிசிவ மூர்த்தி
கலிங்கம்வெட்பா லையினரிசி யோர்தேயங் குடுமிக்
கடுவன்புள் ளாயில்மரம் புடைவையைம்பேர் காட்டும்.

இலங்கை — மரச்சினை, துட்டை, இலைக்கறி, ஓர் நகரம். [1-4: லஙா தரு ஸாவா ஸாகிநீ குடா வநீ — சு. ஸ. ii, 16. ஸாகிநீ ஸாகம் பயிராகும் நிலம்—ஸ. அக. சூடா. iv, 32 சாகினி சிறுகீரை யென்னும்.]

இலஞ்சி—தடாகம், கொப்பூழ், மகிழமரம். [1-3: பிங். x, 142.]

இலம்பகம்—நூல்முடிபு, நுதலணிமாலை. [1: திவா. x, 95. நூனுட்பிரிவு. 2: திவா. iv, 256.]

இலம்பம்—உயர்வு, விசாலம், தொங்குதல். [1-3: லம்ப3—ஸ. அக.]

இலிங்கம்—அடையாளம், ஆண்குறி, அனுமானம், சாதிலிங்கம், சாங்கியப்பிரகிருதி, சிவமூர்த்தி. [1-3, 5, 6: லிங்க3ம் சிஹ்நஶிஶ்நயோ:; ஶிவமூர்த்தாவநுமாநே ஸாங்க்2யப்ரக்ருதாவபி—அ. ஸ. ii, 45, 46. ப்ரக்ருதாவபி என்றொரு பாடமுளதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறும். 4: அக.]

கலிங்கம் — வெட்பாலையரிசி, ஓர் தேசம், குடுமிக்கடுவன்புள், ஆயில்மரம், புடைவை. [1-4: கலிங்கோ நீவ்ருத்3பே4தே3; வத்ஸகாக்2யே த்3ரு3மே ..., கலிங்க3ம் கௌடஜம் ப2லே—அ. ஸ. iii, 109, 110. வத்ஸகாக்2ய: மயிலச்செடி யென்று அ. கோ. (II, iv, 48) தமிழுரை கூறுகின்றது. 5: திவா. vii, 274.]

835. கலகங் கடுமைபோர் வாளுறை பந்தகம்
கலிகையாழ் மூல மலர்ந்தபூங் கொத்து
குலகம் பேய்ப்புடோல் புற்றுக் கருந்தும்பில்
குலிக மிருப்பையிங் குலிகம் பந்துமாம்.

கலகம்—கொடுமை, போர், வாளுறை, பந்தனம். [1: சூடா. viii, 60. 2-4: கலஹோ ப4ண்ட3நே யுத்3தே4 கோஶே ஸஹ ... — அ. ஸ. iii, 757. 'பண்டனம்' என்றிருக்கற்பாலதை எழுதுவோர் தவறுபட எழுதியிருக்க வேண்டும். பண்டனம்-குறும்பு, துஷ்டத்தனம்.]

கலிகை — யாழின் அடி, அலர்ந்த பூங்கொத்து. [1: கலிகா—ஸ. அக. 2: கலிகா கோரக: — அ. கோ. II, iv, 16. 'ஈஷத்3விகஸிதவஸ்து' என்னும் மகேசுவரர் டீகையால் கலிகை அரும்பென்று தெரிகிறது. சிறிது அலர்ந்த பூவுமாம். பூங்கொத்து என்பதற்குப் பிரமாணம் கிடைக்கவில்லை.]

குலகம்—பேய்ப்புடோல், புற்று, கருந்தும்பை. [1-3: குலகம் ... படோலகே; குலக: ... வல்மீகே காகதிந்து3கே—அ. ஸ. iii, 23, 24.]

குலிகம்—இருப்பை, இங்குலிகம், பந்து. [1: பிங். ix, 98. குலிக:. 2: பிங். vi, 129. 3: கு3லிகா—ஸ. அக.]

836. பலபத் திரன்பல தேவன் விறலோன்
பலபத் திரைதிராய்ப் பூடுகற் றுழை
கலில மறியொணு ததுபுக வொணுதது
கலுழங் கலங்கின தழுக்குப் பாவமே.

பலபத்திரன்—பலதேவன், விறலோன். [1, 2: ஬லஹத்ரஸ்த்வநஂதே ஬லஶாலிநி—க ஸ. iv, 273.]

பலபத்திரை—திராய்ப்பூடு, கற்றுழை. [1, 2: ஬லஹத்ரா குமாரீ-ஷூ ஸ்த்ராயமாணௌஷதாவபி—க. ஸ. iv, 273.]

கலிலம்—அறியொணுதது, புகவொணுதது. [1, 2: கலிலம் மஹநே—வெ. 259, 61. ஸ. அக. மஹநம் இரண்டு பொருளிலும் வருமென்னும்.]

கலுழம்—கலங்கினது, அழுக்கு, பாவம். [1: கலுஷம்—ஸ. அக. 2, 3: கலுஷம் த்வாவிலம்ஹஸோ: — க. ஸ. iii, 726. ஆவிலம் என்பதே கலங்கினது அழுக்கு என்னும் இரண்டு பொருளையும் தரும்.]

837. சலபதி வருணன் கடலிரு மிச்சையாம்
உலபம் விழற்புல் கிளையுடைக் கொடிப்பெயர்
பலனே பலரா மன்பிர யோசநம்
தலிநம் நீக்க முளதற்பஞ் சயநம்.

சலபதி—வருணன், கடல், இருமிச்சை. [1-3: ஜலபதி: என்னுஞ் சொல்லன்றி ஜலேந்த்ர: காணப்படுகிறது. ஜலேந்த்ரா வருணேऽப்ஜௌ, ஜம்பேऽபி ஜலேந்த்ர: ஸ்ராக—வி. வ்ர. ர, 205.]

உலபம்—விழற்புல், கிளையுடைய கொடி. [1, 2: உலபஸ்த்ரு ஸு-ஷீநீத்ரணஹேதயோ: —க. ஸ. iii, 432.]

பலன்—பலராமன், பிரயோசனம். [1: ஬ல: —க. கொ. I, i, 25. 2: ஬ாஹ: ... ஹலம்—வெ. 128, 140.]

தலிநம்—நீக்கமுளது, அற்பம், சயனம். [1, 2: தலிநம் விரலே ஸ்தோகே—க. கொ. III, iii, 126. 3: தலிநம்—ஸ. அக.]

838. பலிகி ஞாழ லொடுகுப்பை மேனி
சிலிமீ லிகைமின் மினிமின் கண்டிகை
புலுதம் பரியின் விசைக்கதி யளபெடை
அலையே கடற்றிரை நீர்த்திரை யார்கலி.

பலிகி—ஞாழல், குப்பைமேனி. [1: ஷமீநீ — ஊ. கொ. II, iv, 55. 2: ஷமீநீ—ஊ. கொ. II, iv, 136.]

சிலிமீலிகை — மின்மினி, மின், கண்டிகை. [1-3: விஷீமிகா வஜெ௱ாதெ கண்டீஹெஷெ தவிதுவி—ஊ. வ. v, 4.]

புலுதம்—குதிரையின் வேககதி, அளபெடை. [1, 2: வூ-தஶ்வ-வு மதௌ வூ-தாஸ்ரோதூகெ—ஊ. வ. ii, 177.]

அலே—கடற்றிரை, நீர்த்திரை, கடல். [1: பிங். iv, 141. 2: திவா. v, 43. 3: திவா. v, 41.]

839. துலேதுலாக் கோல்துலா மேற்ற மரத்துலே
நிலேமுறை கால மிடந்திரம் நிற்றல்
உலேதல் குலேத லழித னடுங்கல்
மலேதல் பொரல்சூ டுதல்துணி வின்மை.

துலே—துலாக்கோல், துலாம், ஏற்றமரத்துலே. [1: அக. 2: திவா. i, 71. 3: அக. நி. 127.]

நிலே — முறை, காலம், இடம், திரம், நிற்றல். [1, 2: அக. நி. 146. 3: பிங். iv, 272. 4, 5: அக.]

உலேதல் — குலேதல், அழிதல், நடுங்கல். [1: அக. 2: திவா. ix, 140. 3: திவா. viii, 168.]

மலேதல்—பொருதல், சூடுதல், துணிவின்மை. [1, 2: திவா. xi, 184. 3: அக.]

840. விலக்கக முதைய ராசி நுசுப்பாம்
இலக்கங் கணக்கோ டிலக்குநா ருயிரம்
பிலக்கமோர் தீவுகல் லாலர சித்தி
இலக்குக் குறிகிப மெதிரி லக்கமே.

விலக்ககம்—உதயராசி, நுசுப்பு. [1, 2: விலக்நம் உயுவலக்நயோ: — ஊ. வ. iii, 407.]

இலக்கம் — கணக்கு, இலக்கு, நூறுயிரம். [1: அக. 2, 3: லக்ஷம் ஸாவெ௱ ... நியுதெ த- நா—நா. ர. ii, 488.]

பிலக்கம்—ஓர் தீவு, கல்லால், அரசு, இத்தி. [1-4: ப்லக்ஷோ த்வீபெ மஹாஶ்வ: வக்ஷ விஷ்ரீதூ: —நா. ர. ii, 474.]

இலக்கு — குறி, நிபம், எதிர், எண். [1-4: ஶரவ்யஸம்வ்யாவ்யா-ஜேஷு லக்ஷ்யம் சுரமெவ்ய த்வயம் த்ரிஷு — நா. ரு. ii, 324.]

841. உலக்கை சிரவண நாளுர லின்கை
மலர்ச்சி களிப்புப் பொலிவு மலர்ந்தது
சொலித்த லிடத்தல்றீக் கொளுந்தல் சுடர்தல்
உலுத்த னவாவுளோன் வேட னுலோபியே.

உலக்கை—திருவோண நட்சத்திரம், உரலின் கை. [1: திவா. i, 98. 2: திவா. vii, 169.]

மலர்ச்சி—களிப்பு, பொலிவு, மலர்ந்தது. [1: சூடா. viii, 37. 2: திவா. viii, 161. 3:]

சொலித்தல்—இடத்தல், எரிதல், சுடர்தல். [1: திவா. ix, 251. 2, 3: ஜ்வலிதம் ஹாஸ்ரெ உஜ்ஜ்வலெ—வி. வ்ரு. த, 89.]

உலுத்தன் — அவாவுளோன், வேடன், உலோபி. [1, 2: லுப்த சூகாக்ஷிணி வ்யாயெ—சு. வ. ii, 243. 3: லுப்த—வ. அக.]

842. இலங்கநங் கடத்த லுணவின் மையுமாம்
அலங்கல் தளிர் பூ மாலை யொளிசெயல்
கலங்கல் குழம்ப லழுதல் கலங்குதல்
விலங்கு ம்ருகப்பொது விலாங்கு காற்றளே.

இலங்கநம் — கடத்தல், உணவின்மை. [1, 2: லங்நம் ஹொஜநா-த்யாகெ ... க்ரமணெ(அ)பி ச—சு. வ. iii, 398.]

அலங்கல்—தளிர், பூமாலை, ஒளிசெய்தல். [1-3: பிங். x, 62.]

கலங்கல்—குழம்பல், அழுதல், கலங்குதல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 31.]

விலங்கு—மிருகப்பொது, விலாங்கு, கால்தளே. [1, 3: சூடா. xi, ல, 12. 2: விலாங்கு ஒரு மீன். 'விலங்கு' வழக்குப்போலும்.]

843. அலம்பல் கழுவல் ததும்ப லரற்றல்
சிலம்பன் மலையன் செவ்வேற் கடவுள்
சிலம்பு பதத்திடு மோர்பூண் மலையொலி
கலிஞ்சக மென்ப தடுக்கும் பாயுமே.

அலம்பல்—கழுவல், ததும்பல், அரற்றல். [1, 2: நிக. 405. 3: பிங். vii, 356.]

சிலம்பன்—குறிஞ்சித் தலைவன், முருகன். [1: திவா. ii, 126. 2: பிங். ii, 18.]

சிலம்பு—காலி லிடும் ஓர் பூண், மலை, ஒலி. [1-3: திவா. xi, 107.]

கலிஞ்சகம்—தடுக்கு, பாய். [1, 2: கமஞ்ஜ: —ஸ. அக.]

844. சலகுன் மம்நீர்ச் சுழியாமை
செலவு வழிச்செல் லுதல்போக்காம்
பொலிதல் மிகுதல் புணர்தற்பேர்
கலுழ்த லழுதல் கலங்குதலே.

சலகுன்மம்—நீர்ச்சுழி, ஆமை. [1, 2: ജലഗുല്മോ ജലാവർത്ത..., കൂർമേ—ശ. ഖ. iv. 217.]

செலவு—வழி, செல்லுதல், போக்கு. [1: திவா. v, 219. 2: பிங். vii, 431. 3: அக.]

பொலிதல்—மிகுதல், புணர்தல். [1: நிக. 410. 2: அக.]

கலுழ்தல்—அழுதல், கலங்குதல். [1: நிக. 425. 2: பிங். vii, 162.]

845. கலத்தலே விரவல் புல்லல்
வலத்தலே வளைத்தல் பேசல்
தொலைத்தலே யொழித்தல் தீர்த்தல்
மலைப்புப்போர் துணிவின் மைப்பேர்.

கலத்தல்—விரவல், புல்லல். [1: பிங். vii, 552. 2: பிங். vii, 213.]
வலத்தல்—வளைத்தல், பேசல். [1: நா. தீ. நி. 715. 2: நிக. 403.]
தொலைத்தல்—ஒழித்தல், தீர்த்தல். [1, 2: அக.]
மலைப்பு—போர், துணிவின்மை. [1: சூடா. ix, 46. 2: நிக. 422.]

846. வலாகக மேகம் வெற்பா மலிமசங் கசடி ரும்பு
துலாகோடி காற்சி லம்போர் நிறைபத்துக் கோடி சொல்லும்
பலாசமோர் மரமு ருக்குப் பசுப்பிலை கந்த மூலி
இலாடமோர் தேயஞ் சேலை சலாதார மேரி பூமி.

வலாககம்—மேகம், மலை. [1, 2: ബലാഹകോ ഗിരിഭേദേ മേഘേ—ശ. ഖ. iv, 23.]

மலீமசம்—கசடு, இரும்பு. [1, 2: மலீமஸம் ... மலிநாயஸொ: —கு. ஸ. iv, 331.]

துலாகோடி — காற்சிலம்பு, ஓர் நிறை, பத்துக்கோடி. [1-3: துலாகொடிர்நூபுரெமாநெஸ்ங்க்யாஸ்ஸ்ரார்புவங்க்யாவி வ —கு. ஸ. iv, 62.]

பலாசம் — புரசைமரம், முண்முருக்கு, பசுப்பு, இலை, கந்தமூலி. [1: பிங். ix, 12. 2-5: பலாஸ: கிம்ஸுகெ ஸடீர்யாம் ஹரிதெ ...; பத்ரு பலாஸம் — வி. வ்ரு. ஸ, 23, 24. ஸடீ - சிறுகச்சோலம். கந்தமூலியும் அதற்கு ஒரு பெயர்.]

இலாடம்—ஓர் தேசம், சேலை. [1, 2: லாடொ வஸ்த்ரெதஸ்யொ: —கு. ஸ. ii, 95.]

சலாதாரம்—ஏரி, பூமி. [1: ஜலாயார: —கு. கொ. I, x, 25. 2: ஜலம் தங்குதற்கிடம் பூமியாதலின் இப் பொருள் வந்தது போலும். கோசங்களிலும் ஸ. அக. யிலும் இப் பொருள் காணப்படவில்லை.]

847. குலாயம்புட் கூடு வீடாம் குலாவல்கோ ணுதல்கொண் டாடல்
இலேகையே யெழுத்துப் பூமி யிலேபம்போ சனஞ்சாந் தென்ப
கலாஞ்சமர் கொடுமை கோபம் கலாபியே மயில்கல் லாலாம்
இலாங்கலி தெங்கு நீர்த்திப் பலியலா யுதன்செங் காந்தள்.

குலாயம் — பறவைக்கூடு, வீடு. [1, 2: குலாய: பக்ஷிணாம் ஸ்தாநெ கெஹெயொ: —கு. ஸ. iii, 477.]

குலாவல்—கோணல், கொண்டாடல். [1: திவா. viii, 3. 2: பிங். vii, 195.]

இலேகை—எழுத்து, பூமி. [1, 2: லெகா ஜ்யாயாம் லிபாவபி — கு. ஸ. ii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ராஜ்யாம் என்பதற்கு ஜ்யாயாம் பாடபேதமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

இலேபம் — போசனம், சாந்து. [1, 2: லெபஸ்து லெபநெ; அஸநெ வ—கு. ஸ. ii, 294, 295.]

கலாம்—போர், கொடுமை, கோபம். [1: அக. 2, 3: பிங். x, 279.]

கலாபி—மயில், கல்லால். [1, 2: கலாபீ ப்லக்ஷகெகிநொ: —கு. ஸ. iii, 356.]

இலாங்கலி—தெங்கு, நீர்த்திப்பலி, பலராமன், செங்காந்தள். [1, 3: லாஙலீ ஸ்ரீரஜலஹெஉ நாலிகெரெ — சு. ஸ. iii, 400. 2: லாஙலீ ஜலபிப்பல்யாம் — சு. ஸ. iii, 675. 4: பிங். ix, 243. லாஙலம் கா-ஸாரோதுரெ—வி. வ்ரு. ல, 128.]

848. இலாங்கூலம் வாலாண் கோச மிலாக்கைசெம் பஞ்ச ரக்காம்
இலாஞ்சந மடையா ளங்கை காட்டபி நயமு மேற்கும்
சிலீந்திர மோர்மீன் வாழைப் பூக்கவ கஞ்சிற் றேலம்
சிலீந்திரி பறவைப் பெண்மண் பூநாகப் பெண்ணுஞ் செப்பும்.

இலாங்கூலம்—வால், ஆண்குறி. [1, 2: லாஙூலம் ஶிஶ்நபுச்சயோ: —சு. ஸ. iii, 674.]

இலாக்கை — செம்பஞ்சு, அரக்கு. [1, 2: லாக்ஷா ராக்ஷா ... க்ஷதம் —சு. கொ. II, vi, 125.]

இலாஞ்சநம்—அடையாளம், கைகாட்டு அபிநயம். [1. 2: லாஞ்சநம் லக்ஷ்மஸஞ்ஜ்ஞயோ: —சு. ஸ. iii, 399.]

சிலீந்திரம் — ஓர் மீன், வாழைப்பூ, கவகம், சிற்றேலம். [1-4: ஶிலீந்த்ரம் கதலீபுஷ்பெ கவகத்ரவ்யபேதயோ:; ஶிலீந்த்ர: ... மீநபேதயோ: —வி. வ்ரு. ர, 207, 208. கவகம்-நாய்க்குடை.]

சிலீந்திரி—பறவைப்பேடு, மண், பூநாகப்பெண். [1-3: மண்டூகவதூம் ஸ்த்ரீ பொக்தா ஶிலீந்த்ரீ விஹகீஷிதி—வி. வ்ரு. (தெ), ர, 208.]

849. கிலீப னென்ப நபுஞ்சகன்விக் கிரம மில்லான் சனைச்சரனும்
இலீலை பரிகா சம்விளையாட் டின்பத் தொடர்ச்சிக் கிரியையெனும்
உலூகங் கூகை பாரதப்போர் உலூக கம்பிங் நம்பசுவாம்
உலோமமம் பரிப்பூண் பரிமுதன்மை யுளது திலகம் வாலென்ப.

கிலீபன் — நபுஞ்சகன், விக்கிரமமில்லான், சனீச்சுரன். [1, 2: க்லீபொऽபௌருஷஷண்டயோ: — சு. ஸ. ii, 508. 3:]

இலீலை — பரிகாசம், விளையாட்டு, இன்பத்தொடர்ச்சிக்கிரியை. [1-3: லீலா கெலிவிலாஸஶ்ச ஶ்ருங்காரபாவஜக்ரியா—சு. ஸ. ii, 496.]

உலூகம் — கூகை, பாரதப்போர். [1, 2: உலூக: வாயஸாரௌ ... ஹாரதயோதிநி — மே. க, 51. இவ்வாறு உலூக: பாரதப்போர்வீரன் என்ற பொருளைத் தவிர ஸ. அக., கோசங்கள், அக., நிகண்டுகளில் பாரதப்போர் என்ற பொருள் காணப்படவில்லை.]

உலூகலம்—பின்னம், பசு. [1, 2: ...
—அ. வ. iii, 82.]

உலோமம்—குதிரையணி, குதிரை, முதன்மையுளது, திலகம், வால். [1: 2: 3: 4: 5: ...—ஸ. அக.]

850. சலாகைதூ லிகைக்கோல்முட் பன்றிமுள்ளு நாரா
சங்குடைகாந் தக்கலகன் மணிசவள மெலும்பாம்
தலாடகம்நா கப்பூக்காட் டெள்சுழல்காற் றகழ்ந்த
தடங்குருந்தம் வாகைநுரை கரிச்செவிகா விக்கல்
கலாபமயிற் றோகையீ ரெண்கோவை யுளமே
கலைகணைக்கூ டாபரணங் கூட்டமணி வடப்பேர்
துலாம்நூறு பலம்வீட்டுத் திரமோரி ராசி
துலாக்கோலொப் புமைபாண்டந் திராசுநீர்த் துலாவே.

சலாகை — தூலிகைக்கோல்[1], முட்பன்றி[2], முள்[3], நாராசம்[4], குடை[5], காந்தக்கல்[6], அகன்மணி[7], ஈட்டி[8], எலும்பு[9]. [1-3, 5, 9: ... ... — அ. வ. iii, 93, 94. 4: திவா. vii, 28. 6: திவா. vi, 28. 7: திவா. vi, 7. 8: பிங். x, 453.]

தலாடகம் — நாகப்பூ[1], காட்டெள்[2], சுழல்காற்று[3], அகழ்ந்த தடம்[4], குருந்தம்[5], வாகை[6], நுரை[7], யானைச்செவி[8], காவிக்கல்[9]. [1-9: ... ... — அ. வ. iv, 16, 17. குருந்தம் — முல்லைப்பூ.]

கலாபம்—மயிற்றோகை, பதினாறுகோவையுள்ள மேகலை, அம்புக்கூடு, ஆபரணம், கூட்டம், மணிவடம். [1, 3-6: ... ... — அ. வ. iii, 432, 433. 2: திவா. vii, 57.]

துலாம்—நூறு பலம்[1], வீட்டு உத்திரம்[2], ஓர் இராசி[3], துலாக்கோல்[4], ஒப்புமை[5], பாண்டம்[6], திராசு[7], நீர்த்துலா[8]. [1, 3-6: ... —அ. வ. ii, 480. 2, 7: ... ..., ... — ஓ. கொ. 805, 806. இங்கும் மற்றைக் கோசங்களிலும் வீட்டுத்திரமென்னுமிடத்தில் வீட்டுத்திரந் தாங்கும் பீடிகை யென்றபொருளே வந்துளது. 8: அக.]

851. இலாலசம்வே ணவாவுள்ள திரத்தலநு ராகம்
இலாங்கலமோர் பூக்கலப்பை கொடுங்கைமரம் பனைப்பேர்
விலாழிபரி வாயினுரை துதிக்கையுமிழ் நீராம்
விலோமம்நாய் பெருங்கிணறு பாம்புப்ரதி கூலம்
உலோகம்நவ லோகமிரும் பகிலுலகஞ் சநமாம்
உலோகிதஞ்செஞ் சாந்துசெந்நீர் குங்குமம்போர் சிவப்பு
உலோசகங்கண் மணியிருள்காங் காடைநுதற் சுடிகை
யூன்பிண்ட மடமைகா தணிநாணி வாழை.

இலாலசம்—வேணவாவுள்ளது, இரத்தல், அநுராகம். [1-3: லாலஸோ லாலஸாபி ஸ்யாத்ஔத்ஸுக்யத்ருஷ்ணாதிரேகயோ:, ஔத்ஸுக்யே வ—வி. ஸ்ர. ஸ, 18.]

இலாங்கலம் — ஓர் பூ, கலப்பை, கொடுங்கைமரம், பனை. [1-4: லாங்கலம் தாலஹலயோ: புஷ்பக்ருஹதாரூணோ:—சு. ஸ. iii, 674.]

விலாழி—குதிரைவாயின் நுரை, யானைத்துதிக்கை யுமிழும் நீர். [1: அக. 2: பிங். viii, 125.]

விலோமம் — நாய், பெருங்கிணறு, பாம்பு, பிரதிகூலம். [1-4: விலோமோரகஹட்டகே; விலோம: ... ஸர்ப்பே ப்ரதீபே குக்குரேபி வ—சு. ஸ. iii, 465.]

உலோகம்—நவலோகம், இரும்பு, அகில், உலகம், சனம். [1: பிங். vi, 144. லோஹஸ் — ஸ. அக. 2, 3: லோஹம் காலாயஸே ... ஜோங்கேபி வ — சு. ஸ. ii, 588. 4, 5: லோகோ விஶ்வே ஜநே — சு. ஸ. ii, 16.]

உலோகிதம்—செஞ்சாந்து, இரத்தம், குங்குமம், போர், சிவப்பு. [1-5: லோஹித: ..., வர்ணபேதே லோஹிதம் து குங்குமே ரக்தசந்தநே; ... ருதிரே யுத்தே—சு. ஸ. iii, 281, 282.]

உலோசகம்—கண்மணி[1], இருள்[2], கரிய ஆடை[3], நுதற்சுடிகை[4], ஊன்பிண்டம்[5], மடமை[6], காதணி[7], வில்நாண்[8], வாழை[9]. [1-9: லோசகோ நீலவாஸஸி; கஜ்ஜலே மாம்ஸபிண்டேக்ஷிதாரே ஸீமாந்தபூஷணே, நிர்புத்தௌ கர்ணபூரேசாபஜ்யாயாம்—சு. ஸ. iii, 82, 83. இங்கு கஜ்ஜலம் என்பது மையைக் குறிக்கும். நா. ர. iii, 59-ம் லோசகஸ்த்ரஜ்வே என்றது.]

852. புலாகஞ் சுருக்கம் நெற்பதர் சோற்றவிழ்
சிலாகை புகழுகை மெச்சுகை சேவை
விலாசம் விளையாட் டிலீலா பிநயம்
சலாசய மிலாமிச் சம்நீர் நிலையே.

புலாகம்—சுருக்கம், நெற்பதர், சோற்றவிழ். [1-3: வுலாகொ ஹக்தஸிக்தெ ஸஂக்ஷெவாஸாரயாநூயொ: —௬. ஸ. iii, 62.]

சிலாகை — புகழுகை, மெச்சுகை, சேவை. [1: ஶ்லாவா உதா வநுஶஂஸாயாஂ—வி. வு. வ, 6. 2: ஶ்லாவா — ஸ. அக. 3: ஶ்லா-வொவாஷி ... — ௬. ஸ. ii, 54.]

விலாசம் — விளையாட்டு, இலீலாபிநயம். [1, 2: விலாஸொ ஹா-வெ லீலாயாஂ—௬. ஸ. iii, 751. 2: விலாஸவிவ்வொகவிஹ்ரமா லலிதஂ தயா; ஹேலா லீலெத்யமீ ஹாவா: க்ரியா: ஶ்ருங்காரஹாவஜா: — ௬. கொ. I, vii, 31, 32. 'தத்ர ஈராநயநவநுவுநஹ்ருவுஹ்ருதீநாஂ ய: கஶ்சிதுவெஷஉத்பதெ விஶேஷ: ஸ விலாஸ:' என்பது மகேசுவரர் டீகை. இன்னும் இந்த டீகையில், "லீலா விலாஸொ விச்சித்திர்விஹ்ரம: கிலகிஞ்சிதஂ, மொட்டாயிதஂ குட்டமிதஂ விவ்வொகொ லலிதஂ தயா, விஹ்ருதஂ வெதி உஷ்டாஷ்உஶ ஸ்த்ரீணாஂ ஸ்வஹாவஜா:" இதி நாடகஶாஸ்த்ரகொஶ: என்றொரு மேற்கோளும் காணப்படுகிறது.]

சலாசயம் — இலாமிச்சம், நீர்நிலை. [1, 2: ஜலாஶயஉஶீரெ ஸ்யாஜ்ஜலாஶயொ ஜலாஶ்ரயெ—௬. ஸ. iv, 223.]

853. அலாத மரஞ்சுடு கரிகுறைக் கொள்ளி
கலாநிதி கலைபல கற்றோன் சந்திரன்
குலாலங் கூகைகா னுங்கோழி யென்ப
சிலீமுகம் வண்டு பாண முலைக்கண்.

அலாதம் — மரஞ்சுடு கரி, குறைக்கொள்ளி. [1: அலாதஂ — ஸ. அக. 2: அலாதமுல்முகஂ—௬. கொ. II, ix, 30.]

கலாநிதி—கலைபல கற்றோன், சந்திரன். [1: அக. 2: கலாநிதி: —௬. கொ. I, iii, 14.]

குலாலம்—கூகை, கானுங்கோழி. [1, 2: குலாலொ வநகுக்குட-கௌஶிகௌ, குக்குஹெ—௬. ஸ. iii, 634.]

சிலீமுகம் — வண்டு, அம்பு, முலைக்கண். [1, 2: ஈுயிவாணௌ ஶிலீ௧ுவௌ—ஈ. கொ. III, iii, 18. 3: திவா. ii, 183.]

854. உலூகலங் குங்கி லியமுரல் கல்லால்
இலேகநம் பூர்ச்ச மெழுதுகை சேதம்
சுலோக மாரியச் செய்யுள்சொன் மாலை
உலோல மாசைமிக் குளதலை வதுமே.

உலூகலம் — குங்கிலியம், உரல், கல்லால். [1, 2: உ஡ுவெ ஗ுூ஗ுவொஉஶுவெ—ஈ. ஸ. iv, 287. 3:]

இலேகநம்—பூர்ச்சம், எழுதுகை, சேதம். [1-3: ஈுய வெவநழி, ஹஶுஜெ ஜெஷெ ஷிவிநஶ்ாவெ—ஈ. ஸ. iii, 400.]

சுலோகம் — ஆரியச் செய்யுள், புகழ்ச்சி. [1, 2: ஶ்லொகஸ்ஸ வஉஶுவஜெ யஶஸுவி—ஈ. ஸ. ii, 20.]

உலோலம் — ஆசைமிக்குளது, அலைவது. [1, 2: ஷொலஸ்ஸுவெ ஸதஜ்ஷே வ—ஈ. ஸ. ii, 497.]

855. உலூதை சிலம்பி யெறும்போர்நோய்
இலேச மிலேசோ ரணிசடிதி
பிலேச யம்பாம் பெலிகிரி
உலோபக் தொக்க தவாவுடைமை.

உலூதை — சிலம்பி, எறும்பு, ஓர் நோய். [1-3: ஷஶுதா தஉ ரொஶெ விஷீயிகொரு நாஹயொ: —ஈ. ஸ. ii, 189.]

இலேசம் — இலேசு, ஓர் அணி, காலவிரைவு. [1: வெஶ: — ஈ. கொ. III, i, 62. 2: வெஶ: —காவஶ்ாஉஶ:, ii, 265. 3: சூடா. i, 81.]

பிலேசயம் — பாம்பு, எலி, கீரி. [1-3: நகுவெ ஓஶுஷிகெ-ஜஹௌ நா ... ஷிவெஶய: — வெ. 278, 35.]

உலோபம்—தொக்கது, அவாவுடைமை. [1: ஷொவ: — ஸ. அக. 2: ஷொஹ: — ஸ. அக.]

856. அல்விரா மெய்யெ ழுத்தோர் விகுதியன் றெனலி டைச்சொல்
கல்லொலிக் குறிப்பு வெற்போ டதன்பல்பே தங்கா விக்கல்
செல்லிடி கறையான் மேகம் செல்லல்செல் லுதல்துன் பப்பேர்
சொல்புகழ் பேச்சு நெல்லாக் தொல்லைதொக் தரவு தொன்மை.

அல்—இரவு, மெய்யெழுத்து, ஓர் விகுதி, அன்றெனல், ஓர் சாரியை. [1: திவா. i, 117. 2: ஹல் — ஸ. அக. 3: நன். 140. 4: சூடா. xi, ல, 11. 5: நன். 244.]

கல்—ஒலிக்குறிப்பு, மலை, மலையின் பல்பேதம், காவிக்கல். [1, 2: சூடா. xi, ல, 15. 3, 4: அக.]

செல்—இடி, கறையான், மேகம். [1-3: பிங். x, 542.]

செல்லல்—செல்லுதல், துன்பம். [1: பிங். vii, 447. 2: திவா. viii, 174.]

சொல்—புகழ், பேச்சு, நெல். [1-3: பிங். x, 556.]

தொல்லை—தொந்தரவு, தொன்மை. [1: அ. வி. நி. 491. 2: திவா. viii, 189.]

857. மல்வலி வருவாய் கூத்தின் விகற்பமற் போர்மால் கூத்தாம்
வல்வலி விரைவு சூது வல்லரி தளிர்பூங்கொத்து
வில்லொளி தநுசி ராசி மூலநாள் கொடும ரப்பேர்
குல்லக மெளிமை யற்பங் குல்லகன் றாழ்ந்தோ னற்பன்.

மல்—வலி, வருவாய், கூத்தின் விகற்பம், மற்போர், திருமால் கூத்து. [1, 5: பிங். x, 905. 2: சூடா. xi, ல, 9. 'வளம்.' 3: அக. நி. 190. 4: வழக்கு.]

வல்—வலி, விரைவு, சூது. [1-3: சூடா. xi, ல, 10.]

வல்லரி — தளிர், பூங்கொத்து. [1: திவா. iv, 112. 2: வஜ்ரி-ஜுஸி: ஷிரௌ—கு. கொ. II, iv, 13.]

வில்—ஒளி, தனுசு ராசி, மூலநட்சத்திரம், விற்படை. [1, 3, 4: திவா. xi, 223. 2: அக.]

குல்லகம்—எளிமை, அற்பம். [1, 2: க்ஷுல்லகஃ ... ஷஷெ ... உ-ஃ-ஷிதெ—கு. ஸ. iii, 25.]

குல்லகன் — தாழ்ந்தோன், அற்பன். [1, 2: க்ஷுல்லகஃ ... ஷஷெ உஃஷிதெ—கு. ஸ. iii, 25.]

858. வல்லபம் பிரியஞ் சாதிப் பரியதி கார மன்னும்
வல்லப னதிபன் காந்தன் வல்லவர் மடைய ராயர்
இல்லமே வீடு தேற்றும் ஏல்வையே திவசங் காலம்
கல்லஞ்சா தகப்புட் பள்ளங் கடைவாயோர் புடைவை தோலாம்.

வல்லபம்—பிரியம், சாதிக்குதிரை, அதிகாரம். [1-3: வல்லபோ-஽த்யக்ஷே குலீநாச்வே ப்ரியேऽபி ச—அ. ஸ. iii, 449.]

வல்லபன்—அதிபன், கணவன். [1, 2: வல்லபௌ பத்யத்யக்ஷௌ—ஶா. கோ. 599.]

வல்லவர்—மடையர், இடையர். [1, 2: வல்லவ: ஸ்யாத் ஸூபகாரே கோபே கோதுஹி—அ. ஸ. iii, 704.]

இல்லம்—வீடு, தேற்றுமரம். [1: திவா. v, 149. 2: திவா. iv, 43.]

ஏல்வை—தினம், காலம். [1: பிங். ii, 191. 2: பிங். ii, 187.]

கல்லம்—சாதகப்பட்சி, பள்ளம், கடைவாய், ஓர் புடைவை. [1, 2, 4: வல்லோ வஸ்த்ரபேதே ஸ்யாந்நிம்நே ... சாதகே—வி. ப்ர. ல, 33. 3: கல்லோ கல்ல: கபோலாந்தே—வை. 180, 180.]

859. பல்லமோர் தொகைக்க ணக்குப் பாணம்பல் லூக முப்பேர்
மல்லமோர் மீன்க பாலந் தகழிமற் போர்சி ரேட்டம்
சல்லரி மயிரின் வக்ர மோர்பறை குடையின் றொங்கல்
பல்லவர் தூர்த்தர் நீசர் கொல்லியோர் மலையோர் பண்ணும்.

பல்லம்—ஓர் தொகைக் கணக்கு, அம்பு, கரடி. [1-3: திவா. xi, 330. 2, 3: பல்ல: ஸ்யாத் பாணபேதே பல்லூகே ஶஸ்த்ரபேதே பாணநேத்ரயோ: —மே. ல, 42.]

மல்லம்—ஓர் மீன், கபாலம், தகழி, மற்போர், சிரேட்டம். [1-3: மல்ல: கபாலே ... மத்ஸ்யே பாத்ரே — அ. ஸ. ii, 493. 4: அக. 5: மல்ல: ...; ஶ்ரேஷ்டே த்ரிஷு—நா. ர. ii, 413, 414.]

சல்லரி—மயிரின் வக்கிரம், ஓர் பறை, குடையின் தொங்கல். [1, 2: ஜல்லரீ வாத்ய ஜல்லரீ; வாத்யபேதே கேஶவக்ரே — அ. ஸ. 551, 552. கேஶவக்ரே என்பது பாடபேதம்—நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 3:]

பல்லவர்—தூர்த்தர், கீழோர். [1: கல பல்லவ:; ... நா ஷிதே—நா. ர. iii, 434, 435. 2: பிங். v, 147.]

கொல்லி—ஓர் மலை, ஓர் பண். [1: பிங். iv, 67. 2: பிங். vi, 282.]

860. வில்லிமன் மதன்காண் டீவன் வீரபத் திரன்வில் லாளன்
சில்லிகை வெயிலின் சோதி விலேபந மலஞ்சிள் வீடு
மல்லிகை யோர்மட் பாத்ர மோர்மலர்ச் செடியோர் மீன்பேர்
வல்லிகை செவிப்பூண் வல்லி வல்லைமாத் திரைக டுப்பாம்.

வில்லி — மன்மதன், அருச்சுனன், வீரபத்திரன், வில்லாளன். [1, 3, 4: நிக. 423. 2: அக.]

சில்லிகை—வெயிலின் ஒளி, மெய்ப்பூச்சின் அழுக்கு, சிள்வீடு. 1-3: ஸி஖ீகா ஸி஖ீகெவ ஸூராஷ்ரூாம் ரூவூாதவஸூ வ; விமெவ-நஸூ வ உமெ—சு. ஸ. iii, 42, 43.]

மல்லிகை — ஓர் மட்பாத்திரம், ஓர் மலர்ச்செடி, ஓர் மீன். [1-3: உ஖ீகா கூஸூஊாநூமெ; ஜீமெ உஜூாதூஹெஷ வ—சு. ஸ. iii, 73, 74.]

வல்லிகை — காதணி, கொடி. [1: திவா. vii, 71. 2: வ஖ீ தூ ... ஙதா—சு. கொ. II, iv, 9.]

வல்லை—காலவிரைவு, கடுப்பு. [1: திவா. xi, 209. 2: அக.]

861. கல்லிய மிலக்க ணம்வை கறைசன்னத் தங்கள் ளென்ப
குல்லியஞ் சுளகெ லும்பு புலால்குலப் பிறப்புத் தோணி
சில்லைசிள் வீடு தூர்த்தை யல்லோன்சந் திரனல் லாதோன்
சுல்வஞ்செம் பொழுக்கம் வேள்வித் தொழினீரின் சமீப நாற்பேர்.

கல்லியம் — மங்கலம், வைகறை, சன்னத்தம், கள். [1: கஙூ-மங்கலமான — ஸ. அக. கஙூாணீ வாக்கு கஙூாவூா—ஶா. கொ. 24; கஙூா கஙூாணவாஹி — சு. ஸ. ii, 339; கமெூா ...; ... கஙூாணவவ-நெஃவி வ, உவாயவவநெஃவி ஸூாக திூஷூ — மெ. ய, 8, 9. 2-4: கஙூம் வூஹாதம் ஸஜ்ஜம் வ ..., ... கஙூா காஊஷ்வீ உதா—ஶா. கொ. 24.]

குல்லியம்—சுளகு, எலும்பு, புலால், குலப்பிறப்பு, தோணி. [1-5: கூஙூ: கூமொஷுவெ ..., கூஙூம் ஸூாதீகவெஸஃவூஷெஜூாணீ-ஶூநூாஶிஷெஷூ வ — வி. வூ. ய, 46, 47: கஷ்ஜெூாணீ என்பது எட்டுத் துரோணமென்னும் ஓர் அளவு.]

சில்லை—சிள்வீடு, தூர்த்தை. [1: விஜூகா — ஸ. அக. 2: விஜூ —ஸ. அக.]

அல்லோன்—சந்திரன், அல்லாதோன். [1 பிங். ii, 133. 2: அக.]

சுல்வம்—செம்பு, ஒழுக்கம், வேள்வித்தொழில், நீரின் சமீபம். [1-4: ஶுல்வம் தாம்ரே யஜ்ஞகர்மண்யாசாரே ஜலஸந்நிதௌ—சு. ஸ. ii, 527.]

862. அல்கல் நிறைதல் சுருங்குதல்நா ளிரவு வறுமை தங்குதலாம்
சுல்ல மிழிகட் குரீஇயிழிகண் பில்ல மும்மப் பெயர்சொல்ப
புல்ல மெருது மலர்ந்ததெனும் பில்லி யேவற் பேய்பூனை
மல்லல் பொலிவு வலிவளமாம் மல்லை யிரக்குங் கலன்வட்டம்.

அல்கல்—நிறைதல், சுருங்குதல், நாள், இரவு, வறுமை, தங்குதல். [1: அல்கல் நிறைதல் என்னும் பொருளில் வருவதில்லை. 'குறைதல்' என்பது எழுதுவோரால் பிழைபட எழுதப்பட்டதோ? மல்கல்-நிறைதல்—சூடா. viii, 15. அல்கல் - குறைதல் — சூடா. xi, ட, 11. 2: சூடா. xi, ட, 11. 3, 6: பிங். x, 67. 4: திவா. i, 117. 5: திவா. viii, 157.]

சுல்லம், பில்லம் — இழிகட்குருவி, இழிகண். [1, 2: விஜ்ஞேயம் சக்ஷுஷி க்லின்னே பில்லம் சில்லம் ச சுல்லவத், க்லின்னாக்ஷே ப்ராணிநி ப்ரோக்தா பில்லசில்லௌ ச சுல்லகௌ—ஶா. கோ. 128.]

புல்லம் — எருது, மலர்ந்தது. [1: திவா. iii, 19. 2: ஃபுல்ல: ... விகஸிதே—சு. கோ. II, iv, 8.]

பில்லி—ஏவற்பேய், பூனை. [1: அக. 2: அக. நி. 169.]

மல்லல்—பொலிவு, வலி, வளம். [1: சூடா. viii, 46. 2, 3: சூடா. xi, ல, 17.]

மல்லை—இரக்குங் கலன், வட்டம். [1, 2: நிக. 422.]

863. வல்லி வள்ளி காற்றளைபைங் கொடியோர் பூவோ மம்பிரிதல்
எல்லை யவதி பரியந்த மிறுதி யிரன்கூப் பிடுதூரம்
குல்லை வெட்சி துளவென்ப கொல்லை புனம்வீட் டுப்புறமாம்
முல்லை வகமல் விகைவென்றி யோர்பூம் புதல்கற் போர்நிலமே.

வல்லி—வள்ளிக்கொடி, கால்விலங்கு, பைங்கொடி, ஓர் பூ, ஓமம், பிரிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, ல, 8. 3-5: வல்லீ ஸ்யாதஜமோதாயாம் லதாயாம் சாப்ஸாரந்தரே—சு. ஸ. ii, 497. 6: சூடா. ix, 43.]

எல்லை—அவதி, பரியந்தம், இறுதி, சூரியன், கூப்பிடுதூரம். [1, 4: திவா. xi, 50. 2: சூடா. viii, 19. 3: சூடா. viii, 18. 5: பிங். iv, 269.]

குல்லை—வெட்சி, துளசி. [1, 2: சூடா. xi, ண, 3.]

கொல்லை—புனம், வீட்டுப்புறம். [1: திவா. v, 206. 2: நா. தீ. நி. 488.]

முல்லை—வனமல்லிகை, வெற்றி, ஓர் பூம்புதல், கற்பு, காடுசார் நிலம். [1, 2, 4, 5: திவா. xi, 356. 3: திவா. iv, 196.]

864. இல்லிடம்வீ டிராசியில்லா ளின்றெனலோ ரிடைச்சொல்
எல்லிகழ்ச்சிக் குறிப்பிரவி பகலொளிவெய் யிலுமாம்
கொல்லசைச்சொ லையச்சொல் பஞ்சலோ கப்பேர்
குல்லியைகோ முகைவாய்க்கால் மதகுசல தாரை
புல்லநுச நாள்வெட்டைக் கோரையறு காதி
புணர்ச்சிபுலி புன்மைபனை சாமைகம்பா தியும்பேர்
பல்லவஞ்செம் பஞ்சினிறஞ் சிங்காரம் விரிவு
படர்ச்சிதளி ரோர்தேயங் கீர்த்தகத்தோ ருறுப்பே.

இல்—இடம், வீடு, இராசி, மனைவி, இன்றெனல், ஓர் இடைச்சொல். [1-5: பிங். x, 146. 6: நன். 299. 'ஐந்தனுருபு.']

எல்—இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, சூரியன், பகல், ஒளி, வெயில். [1-3: பிங். x, 195. 4: திவா. xi, 49. 5: பிங். ii, 121.]

கொல்—ஓர் அசைச்சொல், ஐயச்சொல், பஞ்சலோகம். [1, 2: சூடா. xi, ல, 10. 3: நா. தீ. நி. 380. 'லோகப்பொது.']

குல்லியை — கோமுகை, வாய்க்கால், மதகு, சலதாரை. [1, 2: கூலஶ்ரீ ஷஸிதி ஷாஙணௌ—கூ. ஷ. ii, 345. கோமுகை யென்பது பசுவின் முகவடிவாய் அபிடேகநீர் வழியும் துவாரம். 3, 4: கூலஶ்ரீ — ஷ. அக.]

புல்—அனுடநட்சத்திரம்[1], வெட்டைக்கோரை அறுகு முதலியன[2], புணர்ச்சி[3], புலி[4], புன்மை[5], பனை[6], சாமை கம்பு முதலியன[7]. [1-4, 6: பிங். x, 835. 5: சூடா. xi, ல, 10. 7: அக. 'சாமை.' நா. தீ. நி. 354. 'கம்பு.']

பல்லவம்—செம்பஞ்சின் நிறம்[1], சிங்காரம்[2], விரிவு[3], படர்ச்சி[4], தளிர்[5], ஓர் தேசம்[6], கீர்த்தனத்து ஓர் உறுப்பு[7]. [1-3, 5: வஜவ: ஸ்ரீாகூ கிஸஆயெ ... விஷரெ ...; ஶ்ரஜ்ஞாரெ ஙக்ஷாமெ வ — வி. ஸ்ரீ. வ, 31, 32. 4, 6, 7: அக.]

865. சல்லிமர வுரிகல்லி ஞெறுங்கல்கிளைக் கொடிசந்
தாநமுலோ கப்பிளவு துணியறைத்தூக் கப்பேர்
சில்லிதே ருருளைவட்டஞ் சூரியன்றன் கிரணஞ்
சிறுகீரை திமிருகைமுன் ருனைசிள்வீ டென்ப
சல்லியமோர் குத்ரவித்தை சலாகைமருட் காரை
சண்டைதோ மரமுளைமுட் பன்றியம்பு கழுமுள்
கல்லியனோ யுற்றொழிந்தோன் சந்நத்தன் சமர்த்தன்
கலியாணி மங்களமு ளாளுமையோ ரிராகம்.

சல்லி — மரவுரி, கல்லி ஞெறுங்கல், கிளைக்கொடி, சந்தானம், உலோகப்பிளவு, துணியறைத்தூக்கம். [1, 3, 4: ஹஹீ ஸந்தாநவீரு-யோ:; வஜ்ஜெ — கூ. ஸ. ii, 475, 476. 2: அக. 3: 6: 'துணையறை தூக்கஞ் சல்லியாகும்'— திவா. vi, 124. 'துணியறை தூக்குத் தானே சல்லி யாஞ் சொல்லு' — சூடா. vi, 34. பின்னதன் உரை துணி, அறை, தூக்கு என்பன சல்லியின் பெயர் என்றுரைக்கும்.]

சில்லி — தேர்உருளை[1], வட்டம்[2], சூரிய கிரணம்[3], சிறுகீரை[4], திமிருகை[5], முன்ருனை[6], சிள்வீடு[7]. [1, 2, 4: பிங். x, 499. 3, 5-7: ஸீஜு தஞ்வநூநாஂஸகெ; வநூ்ாதவரூவொஷீரஹாழ — கூ. ஸ. ii, 477, 478.]

சல்லியம்—ஓர் குத்திரவித்தை[1], சலாகை[2], மருட்காரை[3], சண்டை[4], தோமரம்[5], முளை[6], முட்பன்றி[7], அம்பு[8], கழுமுள்[9]. [1, 4: அக. 2, 3, 7: ஶஷஂ: ஸ்ாநஉநஜுரூெஉ, ... ஶாவியி ... ஶஷாகயொ: — கூ. ஸ. ii, 373. 5, 6, 8: ஶஷஂ ஶஜெள ஶரெ ... தொஉரெ — வி. ஞ. ய, 45. 9: நிக. 421.]

கல்லியன்—நோயுற் றொழிந்தோன், சன்னத்தன், சமர்த்தன். [1-3: கஷஂ ... ஸஜ்ஜ உகெஷ நிராஉயெ—கூ. ஸ. ii, 339.]

கல்யாணி — மங்களமுள்ளாள், உமை, ஓர் இராகம். [1, 3: கஷாணீ—ஸ. அக. 2: கஷாணீ வாரவதீ ... —நா. ரு. iii, 145.]

866. வல்லரம்பூங் கொத்திளம்புற் றறைகீரி லாவயல்வல் லியின்மு
ழைஞ்சாம்
தில்லையோர் மரம்புலியூ ரென்பசெல்வி புத்திரியிந் திரைசீ மாட்டி
உல்லாகன் பரிசுத்த னிபுணன்மகிழ் வுடையோனே யுற்றொ ழிந்
தோன்
வல்லூர முவர்த்தறைவா கரம்புன்செ யுலர்ந்தவூன் வராக வூனே.

வல்லரம்—பூங்கொத்து, இளம்புற்றறை, நீரிலா வயல், வல்லியின் முழைஞ்சு. [1-4: வல்லரம் குஞ்ஜகுஞ்ஜயோ: க்ஷேத்ரே஽நூபவதி ஶாட்வலே —ஶ. ஸ. iii, 591.]

தில்லை — ஓர் மரம், சிதம்பரம். [1: நா. தீ. நி. 347. 2: சூடா. v, 42.]

செல்வி—புத்திரி, இலக்குமி, சீமாட்டி. [1: நா. தீ. நி. 196. 2: திவா. i, 18. 3: அக.]

உல்லாகன்—பரிசுத்தன், நிபுணன், மகிழ்வுடையோன், நோயுற்றெழுந்தோன். [1-4: உல்லாகோ நிபுணே ஹ்ருஷ்டே ஶுசி நீரோகயோரபி—ஶ. ஸ. iii, 124.]

வல்லூரம்—உவர்த்தறை, வாகனம், புன்செய், உலர்ந்த ஊன், பன்றிமாமிசம். [1-5: வல்லூரம் து வநக்ஷேத்ரே வாஹநோஷரயோரபி, ஶுஷ்கமாம்ஸே கோலமாம்ஸே—ஶ. ஸ. iii, 592.]

867\. சில்லமிழி கட்குருவி தேற்றுமர மிழிகண்
வல்லமெனல் பெருமரக் காடுகோ துமையாம்
பல்லியோர் செந்துசே மரக்கொட்டை சிற்றூர்
மல்லியோர் மருந்தோர்மட் பாத்திரமல் லிகையே.

சில்லம் — இழிகட் குருவி, தேற்றுமரம், இழிகண். [1, 3: சில்ல: வமே ... க்லிந்நவர்த்மநி; க்லிந்நாக்ஷி—ஶ. ஸ. ii, 474, 475. 2: பிங். ix, 87.]

வல்லம்—பெருமரக்காடு, கோதுமை. [1: பிங். ix, 199. ‘வல்லை.’ 2:]

பல்லி—ஓர் செந்து, சேமரக்கொட்டை, சிற்றூர். [1: பல்லீ — வை. 150, 60. 2: அக. ‘பல்லிகை.’ 3: க்ஷுத்ரக்ராமே஽பி பல்லீ — வை. 221, 45.]

மல்லி—ஓர் மருந்து, ஓர் மட்பாத்திரம், மல்லிகை. [1: கொத்து மல்லி? 2: மல்லீஶராவதாது ... — வை. 222, 54. 3: மல்லீ — வை. 291, 51.]

868\. ஒல்கல் சுருங்கல் தளர்தல் துவளல்
சல்லகி யானை வணங்கிமுட் பன்றி
புல்லல் புணர்தல் தழுவல் பொருந்தல்
அல்லிவெள் ளாம்பல் காயா வகவிதழ்.

ஒல்கல்—சுருங்கல், தளர்தல், துவளல். [1: அ. வி. நி. 506. 2: திவா. ix, 141. 3: சூடா. ix, 44.]

சல்லகி — ஆனைவணங்கி, முட்பன்றி. [1: ஶஜஹக்ஷ்ஜா ...; ... ஸஜூகீ—சு. கொ. II, iv, 123, 124. 2: ஶஜூகீ ஶ்ராவியி—சு. வ. iii, 94.]

புல்லல்—புணர்தல், தழுவல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 188. 2: 3: திவா. ix, 62.]

அல்லி—வெள்ளாம்பல், காயா, அகவிதழ். [1-3: பிங். x, 68.]

869. வல்லியங் கொல்லி மலையும் புலியும்
சல்லியன் மத்திர ராசன் சுக்கிரன்
ஒல்லை பழமை கடுப்புச் சிறுவரை
கல்லை பாதுகக் குமிழிலைக் கலமே.

வல்லியம்—கொல்லிமலை, புலி. [1: திவா. v, 20. 2: திவா. iii, 2.]

சல்லியன்—மத்திரராசன், சுக்கிரன். [1: ஶஜ்ஜு: ..., ஙூவஹெஷ—சு. வ. ii, 373. 2: திவா. i, 60.]

ஒல்லை—பழமை, விரைவு, அற்பகாலம். [1-3: சூடா. xi, ல, 9.]

கல்லை—பாதகுறட்டின் குமிழ், இலைக்கலம். [1: பிங். vi, 614. 2: அக.]

870. கல்யா ணம்பொன்மங் களம்கண் ணலமாம்
பொல்லாங் கெனல்பொச் சாப்பிடை யூறெனும்
உல்லாச முள்ளக் களிப்புத்த ரீயம்
வல்லார் வல்லவர் மாட்டா தார்பெயர்.

கல்யாணம் — பொன், மங்களம், விவாகம். [1, 2: கஜ்ஜாணம் ஹெஜ்ஜி உஜூவெ—சு. வ. iii, 186. 3: திவா. ix, 10.]

பொல்லாங்கு — மறத்தல், இடையூறு. [1: சூடா. viii, 59. 2: நா. தீ. நி. 631.]

உல்லாசம் — உள்ளக்களிப்பு, உத்தரீயம். [1: உஜூாஸ: — ஸ. அக. 2: பிங். vi, 179. 'அத்தவாளம்.' 'உத்தரா சங்கமே காசமுத்தரீயம்'—பிங். vi, 181.]

வல்லார்—வல்லவர், வல்லுநரல்லார். [1: திவா. ii, 95. 'வல்லோன்.' 2: திவா. ii, 96.]

871. கல்லா ரம்நீர்க் குளிரிசெங் கழுநீர்
வல்லாரை கேட்டை நாளோர் புதலுமாம்
இல்லா ளில்லா தவள்மனை யாட்டிபேர்
கல்லோல மென்ப மகிழ்ச்சி பெருந்திரை.

கல்லாரம் — நீர்க்குளிரி, செங்கழுநீர். [1: திவா. iv, 232. 2: கஹ்லாரம் ... ரக்தஸந்த்யகம் — அ. கோ. I, x, 36.]

வல்லாரை — கேட்டைநட்சத்திரம், ஓர் புதல். [1: திவா. i, 94. 2: நா. தீ. நி. 330.]

இல்லாள்—இல்லாதவள், மனையாட்டி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 79.]

கல்லோலம்—மகிழ்ச்சி, பேரலை. [1, 2: கல்லோலோ ஹர்ஷ உல்லோலயோ—வி. ரு. ல, 100.]

872. வாலகம் வெட்டி வேர்மோ திரங்கரி பரியின் வாலாம்
சீலம்நல் லொழுக்கம் நல்ல செய்கைநல் லியல்பு மேற்கும்
தூலம்பூ வரசு வீட்டுத் திரம்பஞ்சு பருத்த தும்பேர்
நீலமோர் மணியோர் வெற்போர் நிதிவிடம் பனைக றுப்பே.

வாலகம்—வெட்டிவேர், மோதிரம், யானை குதிரையின் வால். [1, 2: வாலகம் ஸ்யாதங்குலீயே ஹ்ரீபேரே — நா. ர. iii, 37. 3: வாலக: ... வாஜிவாரணவாலயோ—வி. ரு. க, 76.]

சீலம் — நல்லொழுக்கம், நல்ல செய்கை, நல்லியல்பு. [1, 3: சீலம் ஸாதுவ்ருத்தஸ்வபாவயோ: — அ. ஸ. ii, 501. 2: சீலய — ஸ. அக.]

தூலம்—பூவரசு, வீட்டுத்திரம், பஞ்சு, பருத்தது. [1, 3: தூலம் ... விசேள, ப்ருஹதாரணி — அ. ஸ. ii, 481. 2: அக. 4: ஸ்தூல: வீநே—அ. ஸ. ii, 504.]

நீலம்—ஓர் மணி, ஓர் மலை, ஓர் நிதி, விடம், பனை, கறுப்பு. [1, 3: நீல: ... கிணௌ ... நிதி ... ஹேதயோ: —அ. ஸ. ii, 483. 2, 6: நீல: ... கரிர்ஹேதே க்ருஷ்ண நா—நா. ர. ii, 410. 4: நீலய—ஸ. அக. 5: அக. நி. 148.]

873. காலல்கொப் புளித்தல் கக்கல் காலைவை கறைகா லப்பேர்
ஆலியோர் பூத ரூபந் துளிமழை யாலங் கட்டி
மாலிகை யோர்புட் கண்டா பரணமோர் நதிமா லைப்பேர்
வாலிசன் சிறுவன் மூடன் மாலிய மாலை புட்பம்.

காலல்—கொப்புளித்தல், கக்கல். [1: திவா. ix, 274. 2: திவா. ix, 276. 'கான்றல்.']

காலே—வைகறை, காலம். [1: நா. தீ. நி. 556. 2: திவா. i, 108.]

ஆலி — ஓர் பூதரூபம், துளி, மழை, ஆலங்கட்டி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 117.]

மாலிகை — ஓர் பறவை, கழுத்தணி, ஓர் நதி, மாலே. [1-4: ஊா஦ிகா; வக்ஷிஊெ஻ ஸஂஊெஹ ஗ெஹ஻வெயெ வ஻ஷஂஊாஊநி—சு. ஸ. iii, 74, 75.]

வாலிசன் — சிறுவன், மூடன். [1, 2: ஬ாஂ஦ிஶஸ஻ ஶஂஶௌ ஊ-ஶுஉெ஻—சு. ஸ. iii, 718.]

மாலியம்—மாலே, புட்பம். [1, 2: ஊாஂஸ்஻ ஊாஂகூஸ஻ஊெயா:—சு. ஸ. ii, 366.]

874. சால்படைச் சானீர்ச் சாலாஞ் சால்புமாட் சிமைபண் பென்ப
பால்வெண்மை யிடம்பண் பேர்கவ் வியம்பக்க முரிமை பங்காம்
மேலிட முபரி முன்மேற் கினியென வுடல்விண் மீதாம்
வால்வெள்ளே மிருகத் தின்வால் புனிதம்புள் ளின்வா லும்பேர்.

சால்—படைச்சால், நீர்ச்சால். [1, 2: அக.]

சால்பு—மாட்சிமை, பண்பு. [1: திவா. viii, 101. 2: பிங். vii, 1.]

பால் — வெண்மை[1], இடம்[2], பண்பு[3], பஞ்ச கவ்வியங்களுள் ஒன்று[4], பக்கம்[5], உரிமை[6], பங்கு[7]. [1: அக. நி. 168. 2, 4, 7: பிங். x, 792. 3, 5: திவா. xi, 335. 6: அக.]

மேல் — இடம்[1], உபரி[2], முன்[3], மேற்கு[4], இனியெனல்[5], உடல்[6], ஆகாசம்[7], மீது[8]. [1: சூடா. xi, து, 20. 2, 3, 5, 6: அக. 4, 7: பிங். x, 966. 8: நா. தீ. நி. 535.]

வால்—வெள்ளே, மிருகத்தின் வால், புனிதம், பறவைவால். [1-3: பிங். x, 1028. 4: வழக்கு.]

875. ஏலம் பஞ்ச வாசத்தோ ரரிசி மயிர்ச்சாந் தெனச்சொல்ப
கீல முழங்கைக் கணுக்குற்றி யாணி முளேயக் கிகிக்கொழுந்தாம்
சேல மாடை பீலிக்கண் சேல னதமன் பொருமையன்பேர்
ஏலல் பொருந்த விணங்குதலாம் ஏலி யாலிங் கஈமிரவி,

ஏலம்—பஞ்சவாசத்து ஓர் அரிசி, மயிர்ச்சாந்து. [1: திவா. xii, 61. 2: திவா. vi, 42.]

கீலம் — முழங்கைக்கணு, குற்றி, ஆணி, முளை, அக்கினிக் கொழுந்து. [1, 2, 4, 5: கீலொ௨ங்ஹிதெஜஸி; கபொணிஷாத்ஹெயொ: ஸஙெள —சு. வ. ii, 468, 469. 3: கீலஸ்து வாஷ௱ு: —வெ. 111, 170.]

சேலம்—ஆடை, பீலிக்கண். [1, 2: செலஂ வாஸ: ... வஹிவ-ந்ரகீ: —வெ. 232, 61.]

சேலன்—அதமன், பொருமையன். [1: செலஂ ... த்ரிவஷயஜெ— ஃ. கொ. 804. 2: செலஂ ... சுஷ்ஃழ—வெ. 232, 61.]

ஏலல்—பொருந்தல், இணங்குதல். [1, 2: அக.]

ஏலி — ஆலிங்கனம், சூரியன். [1, 2: ஹெலிராலிஜநெ ஸ-௵-ரெ௵௨வி—சு. வ. ii, 505.]

876. சாலி வடமீன் புடோல்கள்ளு நெல்லுக் கந்த மார்ச்சாலம்
தாலி பானை மங்கலப்பூண் கீழா நெல்லி பாதிரையாம்
வேலை சமைய மநாயாச விழவீச் சுரபோ சநஞ்செய்யும்
வேலை முந்நீ ரதன்கரைநீர் விருத்தி யெல்லை புதன்றேவி.

சாலி—அருந்ததிநட்சத்திரம், புடோல், கள், நெல், வாசனைப் பூனை. [1, 3, 4: பிங். x, 475. 2: நா. தீ. நி. 307. 5: ஸாலிஸ்து மஜ்ஜாதெள—சு. வ. ii, 500.]

தாலி — பானை, மங்கலநாண், கீழாநெல்லி, பாதிரை. [1, 4: ஸ்தாலீ தா வாடிலொவயொ: —சு. வ. ii, 504. 2: நா. தீ. நி. 438. 3: அக.]

வேலை—சமயம்[1], அநாயாச மரணம்[2], ஈசுவர போசனம்[3], செய்யும் வேலை[4], கடல்[5], கடற்கரை[6], கடல்நீர்விருத்தி[7], எல்லை[8], புதன் தேவி[9]. [1-3, 6-9: வெலா கால மயாதியாஂ காலெ வீசநீஶ்வரஜொஜநெ; சுத்திஷ்டஃலணெ௨ஹ்வாயெஸ்ரநீரவிகாரயொ: —சு. வ. ii, 498, 499. 4: அக. 5: திவா. v, 41. 7: வெலாஸ்பிஜலவ்ரத்தெ—வெ. 222, 71.]

877. சாலகம்புட் கூடரும்புக் கொத்துச்சா ளரப்பேர்
சாலிகையோர் படாங்கவசஞ் சாலையோர் சாலம்
பாலகன்மூ டன்சிறுவன் பாலிப்போ னென்ப
பாலங்கள் குதிரைபுள்ளோ ரிலைக்கறிசல் லகியாம்

கூலம்நீர்க் கரைவரம்பா வணம்பல்பண்ட மணலின்
குன்றுகா ராமணிபிற் படைபாகல் குளப்பேர்
கோலமலங் கரிப்பிரக்தைக் கனிமெழுகி யிடுமாக்
கோலமான் மடிவேடம் பன்றிதெப்பந் தழுவல்.

சாலகம்—பறவைக்கூடு, அரும்புக்கொத்து, சாளரம். [1: அக. 2, 3: ஜாலம் ஜாலகமித்யேதே கவாக்ஷா ... கோரகயோ: — நா. ர. ii, 399, 400. கோரக: சிறிதலர்ந்த பூவைக் குறிக்கும்.]

சாலிகை—ஓர் படாம், கவசம், சாலி, ஓர் சாலம். [1, 4: உஷ்டேஹே ச வஸ்த்ரேஹே ச ஜாலிகா—வி. த்ரி. க, 75. 2: ஜாலிகா ஸ்த்ராஷயோ-ஷயீ—வை. 116, 306. 3:]

பாலகன் — மூடன், சிறுவன், பாலிப்போன். [1, 2: பாலகோऽஜ்ஞ ஶிஶௌ —வி. த்ரி. (தெ), க, 76. 3: பாலக:—ஸ. அக.]

பாலங்கம் — குதிரை, பறவை, ஓர் இலைக்கறி, சல்லகி. [1-4: பாலங்க: ஶாகபேதே ஸ்யாத்ஸல்லக்யாம் வாஜிவக்ஷிணீ — க. ஸ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

கூலம்—நீர்க்கரை[1], வரம்பு[2], ஆவணம்[3], பல்பண்டம்[4], மணலின் குன்று[5], காராமணி[6], பிற்படை[7], பாகல்[8], குளம்[9]. [1, 5, 7, 9: கூலம் தடே ஸைன்யப்ருஷ்டே தடாகஸ்தூபயோரபி — க. ஸ. ii, 470. 2, 3, 8: பிங். x, 389. 4: திவா. vi, 34. 6: திவா. iv, 167.]

கோலம்—அலங்கரிப்பு[1], இலந்தைக்கனி[2], மெழுகியிடும் மாக்கோலம்[3], மான்[4], மடி[5], வேடம்[6], பன்றி[7], தெப்பம்[8], தழுவல்[9]. [1, 3: அக. நி. 85. 2, 4: ஸ்யாத்கோலகு பதரீபலே; ப்லவே — த்ரி. ஶே. III, iii, 387, 388. 5, 7-9: கோலோ போலக உத்ஸங்கேऽங்கபாலிகாம் ... க்ரோடே—க. ஸ. ii, 470. 6: அக.]

878. மாலகமிக் குயர்பூமி மலையின்வயல் வேம்பாம்
மாலியவா னேரரக்க னேர்குலப்பற் பதப்பேர்
தாலம்வட்டில் வாட்பிடிநா நடுவிரற்சாண் பனைகூந்
தற்பனைபார் கராற்போடங் கரதலங்கைம் மாகம்
சாலமரப் பொதுவாச்சா மரமரும்புக் கொத்து
சாளரம்புள் ளிக்கெண்டை சொல்விளம்பி யிக்த்ர
சாலமிடம் பம்விலங்கின் றிரள்கடம்பு கல்வி
சமூகம்வலை ப்ராகாரஞ் செடியெனமூ வைம்பேர்.

மாலகம்—மிக்குயர் பூமி, மலையின் வயல், வேம்பு. [1: மாலமாகாந்தகம: —நா. ஈ. ii, 407. 2: மாலம் க்ஷேத்ரே — வி. ஸ்ர. ல, 15. 3: மாலக: —க. கொ. II, iv, 62.]

மாலியவான்—ஓர் அரக்கன், ஓர் குலபர்வதம். [1: மால்யவந —ஸ. அக. 2: ஹிமவாந்நிஷதோ விந்த்யோ மால்யவாந்பாரியாத்ரக:, கந்தமாதநமேரூ ச ஹேமகூடோதயோ நகா: —க. கொ. II, iii, 3.]

தாலம்—வட்டில்[1], வாட்பிடி[2], நா[3], நடுவிரற் சாண்[4], பனை[5], கூந்தற்பனை[6], பூமி[7], காரற்போடம்[8], கரதலம்[9], கைம்மானம்[10]. [1, 3, 7: திவா. xi, 129. 2, 5, 8-10: தால: ... ஹஸ்தமாநஸ்ரூமஹேதயோ:; கராஸ்போடே கரதலே ... ஸராவகே — க. வ. ii, 479, 480. 4: தால: ... அங்குஷ்டமத்யமாமாநே ஸம்மிதே—வி. ஸ்ர. ல, 16. 6: பிங். ix, 104. 'கூந்தற்கமுகு.' கூந்தற்பனையின் பெயர் தாளி—பிங். ix, 108.]

சாலம்—மரப்பொது[1], ஆச்சாமரம்[2], அரும்புக் கொத்து[3], சாளரம்[4], புள்ளிக்கெண்டை[5], கள்[6], இந்திரசாலம்[7], இடம்பம்[8], விலங்கின் திரள்[9], கடம்பு[10], கல்வி[11], சமுகம்[12], வலை[13], மதில்[14], செடி[15]. [1: வ்ருக்ஷ: ..., ... ஸால: —க. கொ. II, iv, 5. 2, 12: பிங். x, 474. 3, 4, 8-10, 13: ஜாலம் கவாக்ஷ க்ஷாரகே கணே; தம்பாநாயயோர்ஜாலே நீபே — க. வ. ii, 476, 477. 5: ஸால: ... மத்ஸ்யபேதே — க. வ. ii, 499. 6: 7: ஜாலம்—ஸ. அக. 11: திவா. x, 78. 14: ப்ராகார: ... ஸால: —க. கொ. II, ii, 3. 15: அக.]

879. பாலமழுப் படைநதியின் மேற்செய்கரை நெற்றி
பருத்திநூற் புடைவைபடை வாள்கிரணம் பூமி
மூலம்வேர் கிழங்கோர்நாள் காரணஞ்ச மீபம்
முதலுரையி லாநூலோ ராதார மோர்நோய்
நீலனோர் வாநரே சன்சவிநீ ணிறத்தோன்
நீவிகைகுத் திரரோக மவிரிகரு நொச்சி
ஆலயமா னைக்கூடம் வீடுகோ யிலுமாம்
ஆலம்பந் தொடல்பற்றுச் சார்பிடங்கொல் லுகைப்பேர்.

பாலம்—மழுப்படை[1], நதியின்மேற் செய்கரை[2], நெற்றி[3], பருத்திநூற்புடைவை[4], படைவாள்[5], கிரணம்[6], பூமி[7]. [1: சூடா. xi, ல, 22. 2: அக. 3, 6: பாலம் ஸ்யாத்பாடே மஹஸ்யபி — க. வ. ii, 492. 4, 5: பாலம் வீரோபகரணே கார்பாஸாதிகவாஸஸி — வி. ஸ்ர. ல, 20. படைவாள் கலப்பையின் ஒருறுப்பு. 7: பிங். iv, 1.]

மூலம்—வேர்[1], கிழங்கு[2], ஓர் நட்சத்திரம்[3], காரணம்[4], சமீபம்[5], முதல்[6], உரையிலா நூல்[7], மூலாதாரம்[8], ஓர் நோய்[9]. [1, 3, 5, 6: மூலமாத்யே ஶிபாயாம் ச ஸமீபே தாரகாந்தரே — நா. ரு. ii, 399. 2: பிங். x, 960. 4: மூலம்—ஸ. அக. 7, 8: அக. 9: அக. நி. 202.]

நீலன் — ஓர் வானரேசன், சனி, நீலநிறத்தோன். [1, 3: நீல: கபீஶே ... க்ருஷ்ணா தத்வதி த்ரிஷு—நா. ரு. ii, 410. 2: திவா. i, 61.]

நீலிகை — க்ஷுத்திரரோகம், அவிரி, கருநொச்சி. [1-3: நீலிகா நீலீக்ஷுத்ரரோகஶேபாலிகாஸ்வபி—வி. ரு. க, 163.]

ஆலயம்—ஆனைக்கூடம், வீடு, கோயில். [1, 3: பிங். x, 118. 2: ஆலய: —ஸ. கொ. II, ii, 5.]

ஆலம்பம் — தொடல், பற்று, சார்பிடம், கொல்லுகை. [1, 4: ஆலம்ப ஆஶ்ரயஹிம்ஸயோ: —நா. ரு. iii, 296. 2, 3: ஆலம்ப: —ஸ. அக.]

880. சூலிதுர்க்கை காளிசூ லாயுதன்சூ லுடைப்பெண்
தூலிகைசித் திரமெழுதுங் கோல்பஞ்சின் மெத்தை
நீலிபா லைக்கிழத்தி கருங்குறிஞ்சி யவிரி
நீனிறத்தி மனவைரத் தினளீயு மேரும்
பாலியணை கற்பிதபோ சகந்துதியோ ராறு
பசுவின்மடி பிரதேச மெல்லைசீ லைப்பேன்
பீலிபறைப் பொதுவெற்பு விசிறிசிறு சின்னம்
பெருஞ்சவளம் தோகைமயில் மகளிரின்கா லணியே.

சூலி—துர்க்கை, காளி, சிவன், கர்ப்பிணி. [1, 4: சூடா. xi, ல, 23. 2: திவா. i, 22. 3: ஶூலீ—ஸ. கொ. I, i, 32.]

தூலிகை — சித்திரமெழுதும் கோல், பஞ்சின் மெத்தை. [1, 2: ஸ்யாச்சித்ரகூர்சிகா தூலஶய்யாயாமபி தூலிகா — நா. ரு. iii, 25.]

நீலி—பாலைக்கிழத்தி, கருங்குறிஞ்சி, அவிரி, நீலநிறத்தி, மனவைரத்தினள், ஈ. [1: பிங். x, 704. 2, 3: நீலிந்யாம் நீலஸிண்ட்யாம் ச நீலீ—நா. ரு. ii, 411. 4: நீல: ... க்ருஷ்ணா தத்வதி த்ரிஷு—நா. ரு. ii, 410. 5: அக. 6: நீலீ—ஸ. அக.]

பாலி—அணை[1], கற்பிதபோசனம்[2], துதி[3], பாலாறு[4], பசுவின் மடி[5], பிரதேசம்[6], எல்லை[7], சிலைப்பேன்[8]. [1-3, 5, 7, 8: வாலீஸு பிகா ... ; ... ஸ்ராத்தவேலெள கல்பிதவோஜநே, ஸ்ருஸம்ஸா ... உத்ஸங்கே — சு. ஸ. ii, 484, 485. 4: அக. 6: வாலீ: ... ஸ்ரேணிஸயோ: —வி. ஸ்ரு. ௧, 50.]

பீலி—பறைப்பொது[1], மலை[2], விசிறி[3], சிறு சின்னம்[4], பெருஞ் சவளம்[5], மயிற்றோகை[6], மயில்[7], ஓர் மகளிர்காலணி[8]. [1: திவா. vii, 136. 2-6: பிங். x, 816. 7: சூடா. xi, ல, 6. 8: அக.]

881. வேலியூ ரரண்காவல் நிலவளவி னென்றும்
வேலென்ப படைக்கலமோ ராயுதமோர் மரப்பேர்
பாலிகைவட் டம்முதடு படைவாளின் முட்டி
பாலையோர் நிலமிருக சிரகாளோர் மரமாம்
பீலுமதா வளம்புட்ப முகாய்மரங்கோ லம்பு
பின்பெலும்பின் முறிவுபர மாணுநடு விரற்சாண்
மாலைபொன்னிற் பூவின்மணி யிற்சொல்லாற் றொடுத்த
மாலையந்திப் பொழுதிரவோ டொழுங்கியல்பு மாமே.

வேலி—ஊர், அரண், காவல், ஓர் நிலவளவு. [1: திவா. v, 92. 2, 3: திவா. xi, 233. 4: அக.]

வேல்—படைக்கலம், ஓர் ஆயுதம், ஓர் மரம். [1-3: பிங். x, 1082.]

பாலிகை—வட்டம், உதடு, படைவாளின் முட்டி. [1, 2: பிங். x, 791. 3: சூடா. xi, ல, 6.]

பாலை—ஓர் நிலம், மிருகசீரிடநட்சத்திரம், ஓர் மரம். [1, 3: சூடா. xi, ல, 7. 2: திவா. i, 81.]

பீலு—யானை[1], புட்பம்[2], உகாய்மரம்[3], கோல்[4], அம்பு[5], பின் பெலும்பின் முறிவு[6], பரமாணு[7], நடுவிரற்சாண்[8]. [1-3, 5-7: பீலு: பு- ஷ்பே த்ரூமே காண்டே பரமாணௌ த்விபேபி ச, தாலாஸ்திவண்டே — சு. ஸ. ii, 486. பின்பெலும்பின் முறிவு என்னுமிடத்தில் சு. ஸ. த்திலும் பிற கோசங்களிலும் பனைவிதைப்பிளப்பு என்னும் பொருள் வந்திருக்கிறது. 4: மேற்காட்டிய மேற்கோளில் வந்த காண்ட என்னும் சொல்லுக்கு அடிமரமென்றும் ஒரு பொருளுண்டு. கோல் அதனைக் குறித்ததோ? 8:]

மாலை—பொன் பூ மணி சொல் என்றிவற்றிலொன்றிற் றொடுத்த மாலை, அந்திப்பொழுது, இரவு, ஒழுங்கு, இயல்பு. [1-3, 5: திவா. xi, 352. 1, 4: ஶாலா தூ வஜெ்ள வாஷாஷிஷாஶநி—சு. வ. ii, 494.]

882. கால்வழிநெல் முளைநான்கி ளொன்றுமா முளைபூங்
காம்போர்மெய் யுறுப்புத்தேர்க் கால்வாய்க்கா லளக்குங்
கால்பொழுது தாமிடந்தூ ணூற்றுக்கோல் காற்றுக்
காலனெதிர் காலவிடைச் சொற்சுதனு மொக்கும்
கோல்விட்டே றம்பெழுது கோலூற்றுக் கோல்செங்
கோல்முழக்கோல் பரிக்கசையாழ்க் குரல்துலா மரக்கோல்
மால்கருமை வேட்கைமயக் கங்காற்று மேகம்
மாயவனிந் திரனருகன் புதன்சோழன் பெருமை.

கால்—வழி[1], நெல்முளை[2], நான்கிலொன்று[3], அளவு[4], குறுந்தறி[5], பூங்காம்பு[6], ஓர் உடலுறுப்பு[7], தேர்க்கால்[8], வாய்க்கால்[9], அளக்குங் கால்[10], பொழுது[11], தாம்[12], இடம்[13], தூண்[14], ஊன்றுகோல்[15], காற்று[16], காலன்[17], ஓர் எதிர்கால இடைச்சொல்[18], மகன்[19]. [1, 4, 7, 8, 11, 16, 17: பிங். x, 327. 2, 3, 5, 6, 9, 10, 13, 15, 19: சூடா. xi, ல, 19. 12, 14: அக. 18: நன். 140, உரை.]

கோல் — விட்டேறு[1], அம்பு[2], எழுதுகோல்[3], ஊற்றுக்கோல்[4], செங்கோல்[5], முழக்கோல்[6], குதிரைக்கசை[7], யாழ்க்குரல்[8], துலா[9], மரக் கோல்[10]. [1, 5: சூடா. xi, ல, 18. 2, 3, 7-9: திவா. xi, 288. 4: அக. 6: அக. நி. 85. 10: சூடா. iv, 45.]

மால்—கருமை[1], வேட்கை[2], மயக்கம்[3], காற்று[4], மேகம்[5], மாயவன்[6], இந்திரன்[7], அருகன்[8], புதன்[9], சோழன்[10], பெருமை[11]. [1-6, 9-11: திவா. xi, 353. 7: திவா. i, 4. 8: சூடா. i, 4.]

883. கோலகம்வன் மிகங்கமுகின் காய்மிளகு சித்திரந்தக் கோலம் குஞ்சாம்
மாலதியோர் நதிசிந்தி நிலவுபிச்சி பாதிரையெள வசியி ராத்ரி
மாலமுயர் பூமிகிரா மாந்தரக்கா டரிதாரம் வஞ்ச னைப்பேர்
மாலிநிசம் பாபுரமோர் விருத்தமுமை கங்கைபூ மாலை விற்பாள்.

கோலகம்—புற்று, பாக்கு, மிளகு, சித்திரம், தக்கோலம், குஞ்சு. [1, 2, 6: வொலகஃ: வஜ்ரகொஶ ... நாகஷ்வாகயொ: — சு. வ. iii, 31. 3: கொலஓ — வெெ. 129, 160. 4: கஜெ ... மொலகஃ: — நா. ர. iii, 11. 5: தக்கொலம் கொலகஓ—வெெ. 131, 210.]

மாலதி—ஓர் நதி[1], சிந்தி[2], நிலவு[3], பிச்சி[4], பாதிரை[5], யுவதி[6], இராத்திரி[7]. [1-7: மாலதீ யூதிகா காலஸாவ்யோ: ஜாதீவிஶல்யயோ:; ஜ்யோத்ஸ்னாயாம் நிஶி நத்யாம் ச — சு. ஸ. iii, 276, 277. காலஸாவீ ஓர் ஓஷதியென்று டீகை உரைக்கின்றது. அதுவே பாதிரைபோலும்.]

மாலம் — உயர்பூமி, கிராமாந்தரக் காடு, அரிதாரம், வஞ்சனை. [1: மாலமுந்நதஸ்தலம் —நா. ரு. ii, 407. 2, 4: மாலம் க்ராமாந்தரவனே — சு. ஸ. ii, 494. 3: நா. தீ. நி. 396.]

மாலினி—சம்பாபுரம், ஓர் விருத்தம், உமை, கங்கை, பூமாலை விற்பாள். [1-5: மாலினீ வ்ருத்தபேதே ஸ்யாச்சம்பாகௌரீஸ்வர்தரிஷு; ஸ்வர்நதீமாலாகாரஸ்த்ரீஷு மாலினீ — வி. வ்ரு. ந, 128, 129.]

884. மூலகங் கிழங்கு முல்லங்கி யிருபேர் மூலியக் துகில்விலை கூலி [சூலம்
சூலமோர் யோகங் கழுக்கடை யோரா யுதஞ்சூலை நோய்திசைச்
சாலினி தேவ ராட்டிதூ லிகைக்கோல் சித்திர சாலைகள் விற்பாள்
தோலுடற் றோல்கே டகம்பழத் தொலியோர் சொல்லொரு
வனப்பும்யா னையுமே.

மூலகம்—கிழங்கு, முல்லங்கி. [1: மூலகந்த—ஸ. அக. 2: மூலகம்—சு. கொ. II, iv, 157.]

மூலியம் — துகில், விலை, கூலி. [1, 3: மூல்யம் வேதநே வஸ்த்ரே—வி. வ்ரு. ய, 43. 2: மூல்யம் வஸ்த்ரே—சு. ஸ. ii, 367.]

சூலம்—ஓர் யோகம், கழுக்கடை, ஓர் ஆயுதம், சூலைநோய், வார சூலை. [1, 3, 4: ஶூலம் ருக்யோகயோ:, யோதே — சு. ஸ. ii, 502. 2, 5: அக.]

சாலினி—தேவராட்டி, தூலிகைக்கோல், சித்திரசாலை, கள்விற்பாள். [1: பிங். v, 104. 2: 3: ஶாலினீ —ஸ. அக. 4: அக. நி. 92.]

தோல்—உடற்றோல், கேடகம், பழத்தொலி, ஓர் சொல், ஒரு வனப்பு, யானை. [1: பிங். x, 665. 2, 5, 6: திவா. xi, 135. 3: அக. 4: சூடா. xi, ல, 6. 'சொல்.' அழகென்னும் பொருள் அக. யிற் காணப்படுதலின் மூலம் தொலியோர் என்றிருந்ததோ?]

885. ஆலமே புனல்விட மழைய லர்ந்தபூ
வாலமே வெட்டிவேர் கேசம் வாலுமாம்
ஆலையோ ரியந்திரங் கரும்பு கள்ளெனும்
ஆலொரு மரமிடைச் சொல்லசைச் சொல்லே.

ஆலம் — நீர், விடம், மழை, அலர்ந்த பூ. [1, 2: பிங். x, 114. 3: அக. நி. 20. 4: சூடா. xi, ல, 2.]

வாலம் — வெட்டிவேர், கூந்தல், வால். [1-3: வாலः ... கசஹஸ-வாஹயோः; ... ஹ்ரீவேரகவயோः — சு. ஸ. ii, 490, 491.]

ஆலை — கரும்பாலை, கரும்பு, கள். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 286. 3: பிங். vi, 45.]

ஆல் — ஒரு மரம், ஓர் இடைச்சொல், ஓர் அசைச்சொல். [1: திவா. iv, 8. 2: நன். 140, உரை; நன். 297. 3: அக.]

886. தாலவட் டம்பூச் சக்கிரம் யானைவால்
பாலர் புத்திரர் மூர்க்கர்கோ பாலராம்
கால னந்தக னுருபக் கோள்சநி
கோலை செவ்வியந் திப்பலி கூறுமே.

தாலவட்டம் — பூச்சக்கிரம், யானைவால். [1: தாலம்-பூமி — திவா. v, 12. வட்டம் - சக்கிரம். தாலவட்டம் - பூமி — அக. 2: திவா. iii, 116.]

பாலர் — புத்திரர், மூர்க்கர், கோபாலர். [1, 2: பாலோऽர்ப்பகே ...; ஶிஶௌ — சு. ஸ. ii, 490, 491. 3: பாலः — ஸ. அக.]

காலன் — யமன், ஓர் உபக்கோள், சனி. [1: யமः; காலः — சு. கொ. I, i, 61, 62. 2: அக. 'காளக்கோளி னென்று.' 3: காலः — ஸ. அக.]

கோலை — செவ்வியம், திப்பலி. [1, 2: கோலா பிப்பல்யாம் சவி-ஹேஷஜே — சு. ஸ. ii, 471.]

887. கால மரணம் பொழுதென்ப
ஆல லாடல் மயிற்குரலாம்
வேலன் முருகன் வெறியாட்டோன்
வாலை சிறுபெண் சிற்றேலம்.

காலம் — மரணம், பொழுது. [1, 2: காலோ ம்ருத்யௌ ... ஸமயே — வி. ரு. ஓ, 11.]

ஆலல் — ஆடல், மயிற்குரல். [1: சூடா. ix, 48. 2: பிங். viii, 8.]

வேலன்—முருகன், வெறியாட்டோன். [1, 2: அக. நி. 226.]

வாலை—சிறுபெண், சிற்றேலம். [1: பாலா—சு. கொ. I, vii, 14. 2: பாலா த்ருடி ... — சு. வ. ii, 491.]

888. கீலாலம் புனலி ரத்தஞ் சாலூரங் கியாதந் தேரை
காலேய கம்ம ரக்கு மஞ்சள்கத் தூரி மஞ்சள்
ஆலோகம் வெயில்காட் சிப்பேர் மேலோர்விண் ணவர்சி ரேட்டர்
நூலேசாத் திரம்பஞ் சின்னூல் நூலோரந் தணர மைச்சர்.

கீலாலம்—நீர், இரத்தம். [1, 2: கீலாலம் ருதிரே நீரே — சு. வ. iii, 630.]

சாலூரம்—மேன்மை, தேரை. [1: சூடா. viii, 64. 2: ஶாலூர: —சு. கொ. I, x, 24.]

காலேயகம்—அரக்குமஞ்சள், கத்தூரிமஞ்சள். [1: காலேயக: —சு. கொ. II, iv, 101. 'மரமஞ்சள்.' 2: அக.]

ஆலோகம் — வெயில், காட்சி. [1, 2: ஆலோகோ த்ருஷ்டி ஜ்யோதிஷோ:—ஶா. கொ. 733.]

மேலோர் — தேவர், சிரேட்டர். [1: சூடா. i, 42. 2: சூடா. ii, 7.]

நூல்—சாத்திரம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 2.]

நூலோர்—அந்தணர், அமைச்சர். [1, 2: சூடா. xi, ல, 22.]

889. தாலாங்கம் பனைத்துவச மீர்வாளோ ரிலைக்கறிபுத் தகமு மாகும்
பாலாங்கஞ் செங்கீற்று மானேரி லைக்கறிக ரபத்ரங் கூர்மம்
தாலாங்கன் மகேசனிலக் கணநிறைந்த மாபுருடன் றவள வண்
ணன்
பாலாங்க னிறைந்தவிலக் கணமிக்க மாபுருடன் பரமே சன்பேர்.

தாலாங்கம்—பனைக்கொடி, ஈர்வாள், ஓர் இலைக்கறி, புத்தகம். [1: தாலாங்க: —ஸ. அக. 'பலராமன்' பனைக்கொடியை யுடையோன். 2, 3: 'தாலாங்க: க்ரகசே த்ரு ஸாகபேதே ...' நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிக பாடம் எனக் காட்டப்பட்டுளது — சு. வ. iii. 4: தாலாங்க: — ஸ. அக.]

பாலாங்கம்—செங்கீற்றுமான், ஓர் இலக்கறி, கரபத்திரம், கூர்மம். [1-4: ஹாலாங்க: கங்குவெ ...; ... கரபத்ரகெ, ரோஹிதெ ஶாக-ஹேஷெ வ—சு. ஸ. iii, 69, 70.]

தாலாங்கன்—சிவன், இலக்கணம் நிறைந்த மகாபுருடன், பலராமன். [1-3: 'தாலாங்க: ... ஶவ்ரௌதாஜெ, ஈஹாலக்ஷணஸம்பூர்ண-வாரூவெ ... ஹரெ' நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் அதிகபாடம் எனக் காட்டப்பட்டுளது—சு. ஸ. iii.]

பாலாங்கன்—நிறைந்த இலக்கணமிக்க மகாபுருடன், சிவன். [1, 2: ஹாலாங்க: ... ஹரெ; ஈஹாலக்ஷணஸம்பூர்ணவாரூவெ — சு. ஸ. ii, 69, 70.]

890. நீலாம்ப ரன்கொடுங்கண் ணன்சனியி ராக்கதன்வெண் ணிறவி ராமன்
சாலாரம் புரவாயிற் படிச்சுருள்சோ பானம்பஞ் சரக்கூ டும்பேர்
ஆலாலம் விடபேதங் காளகூ டம்பல்லி யரணை வவ்வால்
கோலோமி பூதகேச ம்வசம்பு வெள்ளறுகு மாஞ்சி வேசை.

நீலாம்பரன்—கொடுங்கண்ணன், சனி, இராக்கதன், பலராமன். [1, 3, 4: நீலாம்பரோ ஬லஹேஷ்ரு ராக்ஷஸெ க்ருரலொசனே — சு. ஸ. iv, 265. 2: நீலாம்பர: ... ஶனைஶ்சரெ—மே. ர, 274.]

சாலாரம்—நகர்வாயிற்படிச் சுருள், சோபானம், பஞ்சரக்கூடு. [1-3: ஶாலாரம் பக்ஷிபஞ்ஜரெ; ஸோபாநஹஸ்திநகயோ: — சு. ஸ. iii, 603, 604.]

ஆலாலம்—விடபேதம், காளகூடம், பல்லி, அரணை, வவ்வால். [1: ஹாலாஹலம் ஹாலஹலம் விஷம் — திரி. செ. I, viii, 5. பிங். viii, 298. 'விடம்.' 2: பிங். ii, 219. 3, 4: ஹாலாஹலஸ்த்ஜநிகா ஬்ராஹணீ ரக்தபாலிகா — வெ. 150, 58. ஸ. அக. யில் பல்லிவகை யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 5: பிங். x, 116.]

கோலோமி—பூதகேசம், வசம்பு, வெள்ளறுகு, மாஞ்சி, வேசை. [1-3: கொலொமீ ஶ்வேதடூர்வாயாம் ஸ்ரூப்வாஹ்வதகெஶயோ: — மே. ஓ, 42. 4: கொலொமீ — சு. கொ. II, ix, 111, தமிழுரையில் சடாமாஞ்சி யென்னும் பொருளு முண்டென் றுரைக்கப்பட்டது. 5: கொலொமீ வாரயோஷாயாம்—சு. ஸ. iii, 456.]

891. ஆலா சியமென்ப தாலவா யாண்முதலை
சாலா விருகம் நரிநாய்செந் நாய்குரங்காம்
சாலூகஞ் செங்கழு நீர்க்கிழங்கு சாதிக்காய்
சேலேகஞ் சிந்தூ ரஞ்சந் திரதிலகம்.

ஆலாசியம்—மதுரை, ஆண்முதலை. [1: ஹாலாஸ்யம் — ஸ. அக. 2: ஆலாஸ்யஸ்து ஶிஶுமார:—வை. 152, 106.]

சாலாவிருகம் — நரி, நாய், செந்நாய். [1, 2: ஶாலாவ்ருக: ..., ஸாரமேயே ஸ்ருகாலே ச—அ. ஸ. iv, 37. 3: ஶாலாவ்ருக:—ஸ. அக.]

சாலூகம் — செங்கழுநீர்க் கிழங்கு, சாதிக்காய். [1: ஶாலூகமேஷாம் கந்த:—அ. கொ. I, x, 38. 2: ஶாலூகம்—ஸ. அக.]

சேலேகம் — சிந்தூரம், சந்தனம். [1: சூடா. vi, 17. 2: அக. நி. 108.]

892. சாலேயஞ் செந்நெற் கழனி சதபுட்பை
வாலேய மேசிறுதேக் குக்கோ மளங்கழுதை
ஆலோ சனையோ சனைசெய்தல் காண்டலுமாம்
ஆலோலஞ் சஞ்சல மானதுபுள் ளோச்சொலியே.

சாலேயம்—செந்நெற்கழனி, சதபுட்பை. [1, 2: ஶாலேயம் ஶதபுஷ்பாயாமோஷதௌ; க்ஷேத்ரே ச ஶாலியோக்யகே — அ. ஸ. iii, 500, 501.]

வாலேயம்—சிறுதேக்கு, கோமளம், கழுதை. [1-3: வாலேயஸ்து ராஸபே, ... கோமலேऽங்காரவல்லர்யாம் — அ. ஸ. iii, 496. அங்காரவல்லரீ புன்கு வகை யென்று அமரகோசம் (II, iv, 48.) தமிழுரை கூறுகின்றது.]

ஆலோசனை—யோசனைசெய்தல், காண்டல். [1: ஆலோசநா—ஸ. அக. 2: ஆலோசநம்—ஸ. அக.]

ஆலோலம் — சஞ்சலமானது, பறவையோட்டும் ஒலி. [1: ஆலோல:—ஸ. அக. 2: அ. வி. நி. 503.]

893. பௌலத்தி யன்ற சக்கி ரீவன்புட் பகவி மாநன்
மௌலிசூ டிகைய சோகு மயிர்க்கற்றை குடுமி சென்னி
கௌலீநஞ் சநாப வாதம் பிராணிப்போர் குலோத்துங் கப்பேர்
சௌலேயங் கற்க டாரை யுமிரிசட் பதங்கற் பூவே.

பௌலத்தியன் — இராவணன், குபேரன். [1, 2: பௌலஸ்த்யோ ராவணே ஶ்ரீதே — அ. ஸ. iii, 489.]

மௌலி—கிரீடம், அசோகு, மயிர்க்கற்றை, குடுமி, தலை. [1-5: மௌலி: கிரீடே தம்மில்லே சூடாகங்கேலிமூர்த்தஸு — அ. ஸ. ii, 496.]

கௌலீநம்—சனநிந்தை, பிராணிப்போர், குலமேன்மை. [1-3: கௌலீநம் ஜநவாதேऽபி பஶ்வஹிபக்ஷிணாம் யுதி; ... கௌலீந்யே — அ. ஸ. iii, 361, 362.]

சௌலேயம்—கற்கடாரை, உமிரி, வண்டு, கற்பூ. [1: ஶைலே-யம் — அ. கொ. II, iv, 123. தமிழுரை கல்மரமென்றது. 2: 3, 4: ஶைலேயம் ... ஶைலவல்கலே; ... ஶைலேயஸ்து மதுவ்ரதே — அ. ஸ. iii, 501, 502.]

894. துவசமாண் குறிகட் டங்கந் துகிற்கொடி யடையா ளப்பேர்
அவசிதம் நிச்ச யிப்ப தறிவது முடிப்ப தென்ப
சிவசுதன் கணேசன் கந்தன் சிவணல்நண் ணுதல்பொ ருந்தல்
கவடுகுஞ் சரப்பு ரோசை மரப்பணை கவர்வஞ் சப்பேர்.

துவசம்—ஆண்குறி, கட்டங்கம், துகிற்கொடி, அடையாளம். [1-4: ध्वजः ..., शिश्ने खट्वाङ्गे पताकायां चिह्ने—அ. ஸ. ii, 69.]

அவசிதம்—நிச்சயிப்பது, அறிவது, முடிப்பது. [1, 3: अवसितं स्यान्निश्चितेऽवसिते—நா. ர. iv, 53. 2: अवसितावमते—அ. கொ. III, i, 108.]

சிவசுதன்—கணேசன், கந்தன். [1, 2: शिवसुतः—ஸ. அக.]

சிவணல் — அணுகுதல், பொருந்தல். [1: திவா. ix, 62. 2: திவா. ix, 189.]

கவடு — யானைப்புரோசை, மரப்பணை, கவர், வஞ்சம். [1, 2: பிங். x, 284. 3: அக. 4: அக. कपटः என்னும் ஸ. சொல்லின் தற்பவம்.]

895. குவடென்ப மலைவெற் புச்சி குவைகுப்பை மேடு கூட்டம்
சுவடுபக் கரையின் கட்டுத் தழும்படிச் சுவடு மாகும்
சுவணம்பொற் கலசு பொன்கா ரகில்நற்சுந் தரம்பொ ருட்பேர்
கவசம்வே கங்க ருத்துப் படைகவித் துவங்க லக்கம்.

குவடு—மலை, மலையுச்சி. [1, 2: சூடா. xi, வ, 12.]

குவை — குப்பை, மேடு, கூட்டம். [1: திவா. viii, 5. 2: திவா. v, 39. 3: நா. தீ. நி. 770.]

சுவடு — பக்கரையின் கட்டு, தழும்பு, அடிச்சுவடு. [1: அக. பக்கரை, கட்டு என இரண்டு பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. 2: பிங். v, 356. 3: அக.]

சுவணம்—பொற்கலசு, பொன், காரகில், நற்சுந்தரம், பொருள். [1, 2, 4, 5: सुवर्णं कनके वित्ते कृष्णागुरु च नद्वयोः, सुवर्णे द्रव्ये—நா. ர. iii, 150. 3: सुवर्णं ...; कृष्णागुरुणि—அ. ஸ. iii, 221, 222.]

கவநம்—வேகம், கருத்து, படை, கவித்துவம், கலக்கம். [1: பிங். x, 287. 2: அக. 3: சூடா. ii, 82. 4: கவநஂ; கவ் தாது — ஸ. அக. 5: திவா. xi, 76.]

896. யவநர்சோ னகர்கண் ணாளர் யவையோர்கோ துமையோர் நெல்லாம்
அவரம்பிந் தினதும் யானைப் பின்னங்காற் புறமு மாகும்
வெவகாரம் வழக்குச் சூது சொற்ப்ரயோ கஞ்சம் பந்தம்
அவகீதம் பலர்ப ழித்த தபவாதம் வசைப்பாட் டும்பேர்.

யவநர்—சோனகர், கண்ணாளர். [1: திவா. ii, 35. 2: திவா. ii, 41.]

யவை—ஓர் கோதுமை, ஓர் நெல். [1: அக. 'வாற் கோதுமை.' 2: ஸ்ரீஹிதஶூகயவௌ ஸமௌ — சு. கொ. II, ix, 15. நா. தீ. நி. 350. 'காசி நெல்.']

அவரம் — பிந்தினது, யானைப் பின்னங்காற்புறம். [1, 2: அவரஂ ஜாநுஜஙாதிஷெஶெ வாரௌ த்ரிஷு—மே. ர, 107.]

வெவகாரம்—வழக்கு, சூது, சொற்பிரயோகம், சம்பந்தம். [1-4: வ்யவஹாரோ வாக்யௌமெ ஸஂபந்யே உ்பூத ..., ... வித்தஸஂவா-தெ—வெ. 268, 85.]

அவகீதம்—பலர் பழித்தது, அபவாதம், வசைப்பாட்டு. [1, 2: அவகீதஂ ... நிர்வாதெ முஹுர்தெஷ்வி வ—வெ. 277, 2. 3: அவகீதஃ — ஸ. அக.]

897. அவதாதம் பரிசுத் தம்வெண் ணிறம்பொன்மை யழகு மொக்கும்
அவரோக மரத்தின் வீழ்தோ டதிற்படர் கொடியி றக்கம்
அவரோத மறைவோ டந்தப் புரமரண் மனையு மாகும்
அவவாத மபவா தம்போ லாணைநம் பிக்கை சிந்தை.

அவதாதம்—பரிசுத்தம், வெண்ணிறம், பொன்மை, அழகு. [1-4: அவதாதஂ த்ரி விமலெ மநோஜ்ஞெ ஸிதபீதயோ:—சு. ஸ. iv, 93.]

அவரோகம்—மரத்தின் வீழ்து, மரத்திற் படர்கொடி, இறக்கம். [1-3: அவரோஹஸ்து ஶாகாயாஂ; தரோரபெக்ஷவதாரணெஷ்வி — சு. ஸ. iv, 336, 337.]

அவரோதம்—மறைவு, அந்தப்புரம், அரண்மனை. [1-3: அவரோ-தஸ்து ஶுத்தாந்தெ திரோதாநெ ந்ருபௌகஸி—சு. ஸ. iv, 148.]

அவவாதம் (அபவாதம் போல்)—ஆணை, நம்பிக்கை, நிந்தை. [1-3: அபவாதஸ்து நிந்தாயாமாஜ்ஞாவிஸ்ரம்பயோரபி—மே. ச, 45. அபவாதஸ்து நிர்தேசே நிந்தாவிஸ்ரம்பயோரபி—அ. ஸ. iv, 137.]

898. கவரமிங் கிதமுப் பென்ப கவர்மரக் கப்பு வாழை
சுவருவச் சிரவேல் பாண மகத்தூணின் கண்டம் வேள்வி
சுவரேமட் சுவர்சு வர்க்கம் பரலோகஞ் சுகமா காயம்
தவர்தவத் தினர்வில் லென்ப தவறலே வழுவல் சாதல்.

கவரம்—இங்கிதம், உப்பு. [1: 2: கவரம் லவண ... — மே. ர, 127.]

கவர்—மரக் கப்பு, வாழை. [1: பிங். ix, 149. 2: பிங். ix, 109.]

சுவரு—வச்சிராயுதம், பாணம், யாகத்தூணின் பாகம், யாகம். [1-4: ஸ்வரு: ஸ்யாத்வஜ்ர இவவஜ்ஞகே; யூபே கண்டே ச பாணே — அ. ஸ. ii, 454, 455.]

சுவர்—மட்சுவர், சுவர்க்கம், பரலோகம், சுகம், ஆகாயம். [1: சூடா. v, 53. 2, 3: ஸ்வ: ஸ்வர்க்கபரலோகயோ: — வி. வ்ர. ஸவ்ய. 55. 4: 5: ஸ்வ: —ஸ. அக.]

தவர்—தவத்தினர், வில். [1: சூடா. ii, 2. 2: திவா. vii, 5.]

தவறல்—வழுவல், சாதல். [1, 2: அக.]

899. இவர்தலே றுதனெ ருங்க லெழுதலே குதல்வி ரும்பல்
அவலந்துன் புறலி டப்பால் அவலோர்சிற் றுண்டி பள்ளம்
கவலைசெந் தினைகி லேசம் பயங்கவர் வழிமுச் சந்தி
திவலைநீர்த் துளிம ழைப்பேர் திவிபகல் சுவர்க்கம் விண்ணும்.

இவர்தல்—ஏறுதல், நெருங்கல், எழுதல், ஏகுதல், விரும்பல். [1, 3-5: திவா. xi, 248. 2: திவா. viii, 38. ‘செறிவு.’]

அவலம்—துன்புறல், இடப்பால். [1: அக. 2: அ+வலம். வலமல்லாதது.]

அவல்—ஓர் சிற்றுண்டி, பள்ளம். [1, 2: சூடா. xi, வ, 15.]

கவலை—செந்தினை, கிலேசம், பயம், கவர்வழி, முச்சந்தி. [1, 3: பிங். x, 286. 2, 4: திவா. xi, 77. 5: முல்லைப்பாட்டு, 30, உரையில் ‘நாற்சந்தி’ யென்னும் பொருளில் வந்தது.]

திவலை—நீர்த்துளி, மழை. [1: சூடா. i, 90. 2: சூடா. i, 89.]

திவி — பகல், சுவர்க்கம், ஆகாயம். [1-3: ஷிவம் வெ த்ரிஷிவெ ஷிநெ—சு. வ. ii, 513. ஷிவி ஸப்தமி.]

900. சுவல்பிடர் தோண்மேல் மேடு துரகதக் குசைம யிர்ப்பேர்
உவளக மதிலுள் வீடு பள்ளமுப் பளந்த டாகம்
தவளம்வெள் விடைசி றேட்டம் வெண்மைசுந் தரமுஞ் சாற்றும்
இவறலே யுலோபஞ் செய்தல் விரும்புற விழுக்க லென்ப.

சுவல் — பிடர், தோள்மேல், மேடு, குதிரைக் குசைமயிர். [1-4: பிங். x, 528.]

உவளகம்—மதில், உள்வீடு, பள்ளம், உப்பளம், தடாகம். [1, 3, 5: பிங். x, 178. 2: சூடா. xi, வ, 7. 4: சூடா. v, 21.]

தவளம்—எருதுகளிற் சிறந்தது, வெண்மை, அழகு. [1: யவலா ...; வ்ருஷஶ்ரேஷ்டெ வாரேந — ஜெ. ஔ, 99, 100. 2, 3: யவலு: ... ஸுநூரெ வியெ—சு. வ. iii, 649.]

இவறல்—உலோபஞ் செய்தல், விரும்புறல், மறதி. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

901. சவிகிர ணங்காந் திப்பேர் தவிசுபாய் தடுக்கு மெத்தை
செவியென்ப கேள்வி காதாஞ் செவிலிமுன் பிறந்தாள் தாதி
அவிசுநெய் விண்ணோ ரூணும் அவிதலே கெடுதல் வேதல்
நவியமே மழுக்கு டாரி நவிலலே சொல்லல் கற்றல்.

சவி—கிரணம், காந்தி. [1, 2: ஊவிஷு ரூவி ஶொஹாயாழ— சு. வ. ii, 509.]

தவிசு—பாய், தடுக்கு, மெத்தை. [1: அக. 2, 3: பிங். x, 583.]

செவி—கேள்வி, காது. [1, 2: சூடா. xi, ண, 5.]

செவிலி—முன் பிறந்தாள், தாதி. [1, 2: பிங். x, 544.]

அவிசு—நெய், தேவருணவு. [1, 2: ஹவி: ஸர்பிஷி ஹொதவெ —சு. வ. ii, 582.]

அவிதல்—கெடுதல், வேதல். [1, 2: அக.]

நவியம்—மழு, கோடாலி. [1, 2: பிங். x, 680.]

நவிலல்—சொல்லல், கற்றல். [1: திவா. x, 1. 2: திவா. x, 79.]

902. நவிரமே வெற்புப் புன்மை சிரத்துச்சி மயிலு நாற்பேர்
அவைசவை குழாம்விற் பன்ன ரஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டாம்
சவைவீடம் பலந்தக் கோரின் சமூகம்பண் டிதன்சூ தென்ப
துவைபுளிங் கறிபிண் ணாக்குத் தோணிபரு குவதி றைச்சி.

நவிரம்—மலை, புன்மை, தலையுச்சி, மயில். [1, 2, 4: பிங். x, 681. 3: பிங். v, 338.]

அவை—சபை, குழாம், புலவர், அஃறிணைப்பன்மைச் சுட்டு. [1: திவா. ii, 18. 2: சூடா. ii, 11. 3: திவா. ii, 12. 4: நன். 280.]

சவை—வீடு, அம்பலம், தக்கோரின் சமூகம், பண்டிதன், சூது. [1, 5: സഭാ ... ദ്യൂതേ .. ഗൃഹയോരപി—വി. ശ്വ. ഭ, 21. 2: பிங். iv, 204. 3: திவா. ii, 18. 4: திவா. ii, 12.]

துவை—புளிங்கறி, பிண்ணாக்கு, தோணி, குடிப்பது, இறைச்சி. [1: பிங். vi, 22. 2, 3, 5: சூடா. xi, ர, 30. 4: பிங். vi, 56.]

903. நிவகமே திரளோர் வாயு நுவணையே தினைமா நுண்மை
துவசன்கே தநன்கள் விற்போன் துவரியே துவரை நாயாம்
சவம்வேள்வி பிணம்வே கப்பேர் சவரன்சங் கரன்கி ராதன்
திவம்வநம் விண்சு வர்க்கஞ் சிவிபூர்ச்ச மரமோர் வேந்தன்.

நிவகம்—திரள், ஓர் வாயு. [1: നിവഹഃ — അ. കോ. II, v, 39. 2: നിവഹോ വായുഭേദേഽപി—നാ. ര. iii, 458.]

நுவணை—தினைமா, நுண்மை. [1: திவா. vi, 91. 2: திவா. viii, 33.]

துவசன் — கொடியினன், கள்விற்போன். [1, 2: ധ്വജഃ ..., ... പതാകായാം ... ശൗണ്ഡികേഽപി ച — അ. സ. ii, 69. கொடியினனை ധ്വജവാൻ என்பர்.]

துவரி—துவரை, நாய். [1: ശുനകീ തൂവരീ—വൈ. 127, 96. 1, 2: തൂബ്വരീ യാഢ്യകം ശൂനീ — അ. സ. iii, 555. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் തൂബരീ என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது.]

சவம்—வேள்வி, பிணம், வேகம். [1: യജ്ഞഃ സവഃ — അ. കോ. II, vii, 13. 2: കുണപഃ ശവമസ്ത്രിയാം — അ. കോ. II, viii, 118. 3: ജവോഽഥ ശീഘ്രം—അ. കോ. I, i, 68.]

சவரன்—சங்கரன், வேடன். [1, 2: ശബരോ മ്ലേച്ഛഭേദേ ... ഹരേ—അ. സ. iii, 599.]

திவம்—வனம், ஆகாயம், சுவர்க்கம். [1: திவ்ய—ஸ. அக. 2, 3: திவம் ஸ்வர்கேऽந்தரிக்ஷே ச—வி. ர. வ, 12.]

சிவி—பூர்ச்சமரம், ஓர் வேந்தன். [1, 2: ஶிவிர்பூர்ஜே ந்ருபாந்தரே—சு. ஸ. ii, 527.]

904. விவச்சுவா னிரவி தேவன் சுவர்க்கம்விண் ணுலகங் கொங்கை
துவட்டாவிச் சுவகன் மாவோர் சூரியன் கஞ்ச காரன்
அவத்தைசாக் கிராதி காம வாதைசீ வோபா திப்பேர்
நிவிர்த்தியே மகிழ்ச்சி மீளுகை விட்டு நீங்கல்.

விவச்சுவான்—சூரியன், தேவன். [1, 2: விவஸ்வாந்ஸ்ருதே தேவே—சு. ஸ. iii, 287.]

சுவர்க்கம்—விண்ணுலகம், முலை. [1: ஸ்வ: —சு. கோ. I, i, 6. 2: திவா. ii, 182.]

துவட்டா — விச்சுவகன்மா, ஓர் சூரியன், கஞ்சகாரன். [1-3: த்வஷ்டா வர்த்தகி தேவஶில்பிதக்ஷாணமாதித்யவிஶ்வ — வை. ப, 17. கஞ்சகாரன் செதுக்கு வேலைக்காரன்.]

அவத்தை—சாக்கிர முதலியன, காமவாதை, சீவோபாதி. [1: அவஸ்தாத்ரயம் ஜாக்ரத்-ஸ்வப்ந-ஸுஷுப்தி — ஸ. அக. 2: தஸ்ர: காமாவஸ்தா: ... தத்ர மநோ ... — ஸ. அக. யில் காணும் மேற்கோள். 3: அவஸ்தாசதுஷ்டயம் பால்யம் கௌமாரம் யௌவநம் வார்த்தகம்—ஸ. அக.]

நிவிர்த்தி—மனமகிழ்ச்சி, மீளுகை, விட்டு நீங்கல். [1-3: நிவ்ருத்திர்நவஸ்தோஷே ரோக்ஷே வ்யாபாரவர்ஜநே—நா. ர. iii, 171.]

905. கவந்தநீ ருடற்கு றைப்பேர் கவந்தனோ ரரக்கன் சற்பி
அவந்தியோ ரூர்பின் னேப்பெற் றவள்காய்க்கு மரமீற் றுவாம்
அவந்திகை கிளிய வந்தி நவந்துதி புதுமை யொன்பான்
துவன்றலே நிறைதல் சாதல் துன்னுதல் பொலிவு நாற்பேர்.

கவந்தம்—நீர், உடற் குறை. [1, 2: கபந்தம் ... ரண்டே—சு. ஸ. iii, 336.]

கவந்தன் — ஓர் அரக்கன், இராகு. [1, 2: கபந்த்⁴ோ ராஹு-ரக்ஷஸோ: —ச. ஸ. iii, 336.]

அவந்தி—ஓர் ஊர், பிள்ளைபெற்றவள், காய்க்கும் மரம், ஈற்றுப் பசு. [1: அவந்தீ—ஸ. அக. 2: அவந்த்⁴யா—ஸ. அக. 3: ஸந்தானவந்த்⁴ய: ஹயெறுஹி: —ச. கோ. II, iv, 6. 4: வஶா வந்த்⁴யா—ச. கோ. II, ix, 69. வந்த்⁴யா மலட்டுப் பசு; அவந்த்⁴யா ஈற்றுப் பசு.]

அவந்திகை—கிளி, உஞ்சைநகர். [1: திவா. iii, 155. 2: அவந்திகா —ஸ. அக.]

நவம்—துதி, புதுமை, ஒன்பான். [1, 2: நவோ நவெ ஸ்துதெள—ச. ஸ. ii, 517. 3: நவந்—ஸ. அக.]

துவன்றல்—நிறைதல், சாதல், நெருங்குதல், பொலிவு. [1: திவா. viii, 40. 2: திவா. ix, 136. 3: அ. வி. நி. 557. 4: திவா. viii, 161.]

916. அவடங் கிணறு குழிபிலமாம் அவடு பிடரி கிணறுகுழி
உவணங் கருடன் கழுகென்ப வுவரி கடல்மூத் திரமும்பேர்
அவதி யெல்லை பரிச்சேதங் கால மவதா னங்குழியாம்
சவநம் வேகப் பரிவேக முழுக்குச் சோம லதைப்பாகம்.

அவடம் — கிணறு, குழி, பிலம். [1-3: அவடஸ்யாத்ஹ்ெ மஶ்ரெ கூபெ—நா. ர. iii, 96.]

அவடு—பிடரி, கிணறு, குழி. [1-3: அவடஸ்ரக்ஷ்ஷவாடாவஸ —ச. ஸ. iii, 143.]

உவணம்—கருடன், கழுகு. [1: திவா. iii, 138. 2: திவா. iii, 139. 1 ஸுவர்ண: —ச. கோ. I, i, 31.]

உவரி—கடல், மூத்திரம். [1: திவா. v, 41. 2: பிங். v, 287.]

அவதி—எல்லை, பரிச்சேதம், காலம், அவதானம், குழி. [1, 3-5: அவதி: ஸாவயானெ காலஸீமபிலெஷ்வபி — ச. ஸ. iii, 333. 2: அவதி: —ஸ. அக.]

சவநம்—வேகமான குதிரை, வேகம், முழுக்கு, சோமலதைப் பாகம். [1, 2: ஜவந: ... ஸாதெஷ்மவெகாயிகாஷ்யோ: — வி. ஞ. ந, 64. 3, 4: ஸவநம் யஜ்ஞஸ்நானெ ஸோமநிஷ்பெஷ்வ — வி. ஞ. ந, 26.]

907. குவல மிலந்தைக் கனிமுத்தா பலமும் நீலக் குவளையுமாம்
துவள லசைதல் தொடுதற்பேர் துவறல் துவலை யிடல்விரைவு
தவன்மா நுடனு யகனுள்வோன் தவிர்தல் விலக லொழிதற்பேர்
அவிழ்தல் கட்டு விடலலர்தல் கவிழ்தல் கீழ்மேற் படல்குனிதல்.

குவலம்—இலந்தைக்கனி, முக்தாபலம், நீலக்குவளை. [1-3: குவலம் பதரீபலே; உத்பலமுக்தாபலயோரபி—க. ஸ. iii, 630, 631.]

துவளல்—அசைதல், தொடுதல். [1: சூடா. ix, 22. 2: பிங். vii, 378.]

துவறல்—துவலைவிடுதல், விரைவு. [1: திவா. ix, 166. 2: திவா. ix, 40.]

தவன் — மானுடன், நாயகன், ஆள்வோன். [1, 2: யவோ நரः ... யவோ ஹர்தா வ யோஷிதாம்—ஶா. கொ. 225. 3: யவः—ஸ. அக.]

தவிர்தல்—விலகல், ஒழிதல். [1: பிங். vii, 210. 2: அக.]

அவிழ்தல்—கட்டுவிடல், அலர்தல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 62.]

கவிழ்தல்—கீழ்மேற்படல், குனிதல். [1, 2: அக.]

908. உவட்டல் குமட்டல் பெருக்கெடுத்த லுவர்த்தல் வெறுத்த லோர்சுவையாம்
துவட்டல் துவளச் செயறுடைத்தல் துவைத்த லொலித்த றோய்த்தற்பேர்
கவித்தல் மூடல் சூழ்ந்திறங்கல் குவித்தல் கூப்பல் குவைசெய்தல்
அவித்தை மோக மஞ்ஞானம் அவைத்தல் நெரித்தல் நெற்குற்றல்.

உவட்டல்—குமட்டல், பெருக்கெடுத்தல். [1: 2: அக.]

உவர்த்தல்—வெறுத்தல், ஓர் சுவை. [1: பிங். vii, 44. 2: பிங். vi, 64.]

துவட்டல்—துவளச்செயல், துடைத்தல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 36.]

துவைத்தல்—ஒலித்தல், தோய்த்தல். [1: திவா. x, 171. 2: அக.]

கவித்தல்—மூடல், சூழ்ந்திறங்கல். [1: பிங். vii, 230. 2: அக.]

குவித்தல்—கூப்பல், குவைசெய்தல். [1, 2: அக.]

அவித்தை—மோகம், அஞ்ஞானம். [1: ஃவிஃர்ா—ஸ. அக. 2: ஃஜ்ஞாநஃவிஃர்ா—ஃ. கொ. I, v, 7.]

அவைத்தல்—நெரித்தல், நெற்குற்றல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 34.]

909. அவகார முதலைசம ராதியின்விச் சிராமம்
அழைத்தல்திர வியஞ்சூது களவுபறித் தலுமாம்
அவதானங் கருமசுத்த மபிப்பிராய வியாபிப்
பதிவிருத்தஞ் சமாதானங் கண்டனமென் றைம்பேர்
பவநங்காற் றிராசியில்ல மிராசாலை யந்தாற்
பரியம்வெரு கொடுசுள்ளை துலக்குதல்சுத் தியுமாம்
அவம்வேள்வி யழைத்தல்பய னின்மையா ணையும்பேர்
அவரம்பிற் றினதுயா ணையின்பின்காற் புறமே.

அவகாரம்—முதலை[1], போர்முதலியவற்றின் விசிராமம்[2], அழைத்தல்[3], திரவியம்[4], சூது[5], களவு[6], பறித்தல்[7]. [1-4: யாஹாதிவிஶ்ராமே ஹாஹாவெ் வ யாஃவி, நிஃநணோவஃநதவ்ஞுவெ் ஃர்ாஃவஹாரவாக் — ஶா. கொ. 54. இங்கு 'அழைத்தற்காகக் கொண்டுவரப் பட்ட திரவியம்' என ஒரு பொருள் அழைத்தலையும் திரவியத்தையுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. வி. ரு. (ரு, 257), ஃ. ஸ. (iv, 237), மே. (ரு, 243), நா. ரு. (iv, 121) என்னும் கோசங்களிலும் இவ்வாறே யுரைக்கப்பட்டது. ஃ. ஸ. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் நிஃநணேஃவஃநதவெ் என்றொரு பாடபேதமுளதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிஃநணோவஃநதவ்ஂ ஶநாதிஷாஃ-ஞ்கஂ ஹக்ஷ்ஃ என்பது டீகை. ஸ. அக. யில் ஃவஃநதவ்ஞுவ்ஃ அல்லது உவஃநதவ்ஞுவ்ஃ வரி அல்லது சுங்கம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. 5: ஃவஹாரவாக், ...; ..., ஃ்ஃத ... — நா. ஸ. iii, 27. 6, 7: ஃவஹாரஸ்ஃ ... ஹாஹவெள-ரயோ: — ஃ. ஸ. iv, 236.]

அவதானம்—கருமசுத்தம், அபிப்பிராய வியாபிப்பு, அதிவிருத்தம், சமாதானம், கண்டனம். [1, 3, 5: ஃதிவ்ருஃஃவஃாநஂ ஸ்ாஃஃ-வஞநயோரவி — த்ரு. ஶே. III, iii, 226. 'ஃதிவ்ருஃஃ ஃதிஃ்ஃ' என்பது வியாக்கியை. ஃவஃாநஂ ... ஶ்ாஃகஃணி — ஃ. ஸ. iv, 156. 2: ஃவயாநஃ—ஸ. அக. அஷ்டாவதான முதலியவற்றில் பல காரியங்களிற் கவனஞ் செலுத்துதலைக் குறித்ததுபோலும். 4: ஃவயாநஃ—ஸ. அக.

சமாதாநத்திற்குள்ள பல பொருள்களில் மனவொருமைப்பாடு இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.]

பவநம்—காற்று[1], இராசி[2], இல்லம்[3], இராசாலயம்[4], தாற்பரியம்[5], பூணே[6], சுள்ளே[7], துலக்குதல்[8], சுத்தி[9]. [1, 7, 8: பவநாவரு் ஸ்வாவ-ஸற் வாகஹூாநெஃவி ஶோக்தெ, நிஷூாவெ—வி. வு. (தெ), ந, 35. நிஷூாவ: தானியாதிகளைச் சுத்தஞ்செய்தல். 2: பிங். x, 767. 3, 5: ஹவநம ஸஉநெ ஹாவெ — சு. ஸ. iii, 387. 4: சூடா. xi, வ, 1. 6: திவா. iii, 41. 9: பவநழ—ஸ. அக.]

அவம்—வேள்வி, அழைத்தல், பயனின்மை, ஆணே. [1, 2, 4: ஹவொ யஜெ ஜ்ஞ யயாஹூாநெ நிஜெஶெஃவி ஹவொ ஒத: —வி. வு. வ, 6. 3: நா. தீ. நி. 645.]

அவரம்—பிந்தினது, யானேயின் பின்காற்புறம். [1, 2: இச்சொல்லும் பொருள்களும் முன் 894-ம் செய்யுளில் வந்தன.]

910. சிவம்நன்மை சுகம்வேதம் பசுத்தறியோர் யோகஞ்
சிசுக்குறுணி குங்கிலியம் சிவகதிநீர் புலியாம்
பவமேன்மை சுத்திபிறவிச்சுழற்சி பேறுற்
பவம்பாவம் நெற்பதரைப் போக்கல்சிங்கக் கரணம்
அவிகிரண மூடிககம் பனம்வெற்பு மதில்காற்
றுடுமுகி லிரவிசுர ருணவுநெய்பூப் பினள்பேர்
சிவைபங்கம் பாளேவன்னி மரம்நெல்லி தருமச்
செல்விகடு மரங்கொலுலே முகங்கிழா நெல்லி.

சிவம்—நன்மை[1], சுகம்[2], வேதம்[3], பசுத்தறி[4], ஓர் யோகம்[5], சிசு[6], குறுணி[7], குங்கிலியம்[8], சிவகதி[9], நீர்[10], புலி[11]. [1-6, 8-11: ஶிவம் கஜொகெ கெஷெ ஸுவெ ஜலெ; ஶிவொ யொமாநுரெ வெஜெ மாஹூவெள வாஸுகெ ..., வஷூணீகஜுஷெ கீலெ — சு. ஸ. ii, 525, 526. வாஸுகெ என்னுமிடத்து நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் வாஸகெ என்றொரு பாடபேதங் குறிக்கப்பட்டுளது. வஷூணீகஜுஷெ என்றே இதர கோசங்களிலு முளது. வஷூணீகழ என்பது ஒரு மரத்தைக் குறிப்பதோடு புலியையுங் குறிக்கும். 7: சூடா. xi, வ, 230.]

பவம்—மேன்மை[1], சுத்தி[2], பிறவிச் சுழற்சி[3], பேறு[4], உற்பவம்[5], பாவம்[6], நெற்பதரைப் போக்கல்[7], சிங்கக்கரணம்[8]. [1, 3-5: ஹவ: ... ஶுஜிஜந்ஸு, ... ஶ்ரெயஸி ஸஂஸாரெ—சு. ஸ. ii, 521. 2: பவ: —

ஸ. அக. 7: நிஷ்ாவ: வவநெ வவ: — கு. கொ. III, ii, 24. 8: வவழ —ஸ. அக. 'முதற்கரணம்.' சோதிட வழக்கு.]

அவி — கிரணம்[1], எலிமயிர்க் கம்பளம்[2], மலை[3], மதில்[4], காற்று[5], ஆடு[6], மேகம்[7], சூரியன்[8], தேவருணவு[9], நெய்[10], பூப்பினள்[11]. [1-4, 6, 8, 11: ஆவிரா வஷ்தெ ஸ-மெறா ஜெஷெ உ-ஷிககஸ்வெ; ஷ்ராகாரெ ... ஹாவஸி ஷீத்ரா வஷ்வதீ ... — நா. ர. ii, 438, 439. 5: ஆவி: —ஸ. அக. 7: 9, 10: ஹவி: ஸவிஷி ஹொதவெ—கு. ஸ. ii, 582.]

சிவை—பங்கம்பாளை[1], வன்னிமரம்[2], நெல்லி[3], பார்வதி[4], கடுமரம்[5], கொல்லுலைமுகம்[6], கீழாநெல்லி[7]. [1: 2-5: ஶிவா ஹவெஉாஉெகீ ஹவாநீ ஹாஶீதகீ ஸக்தஹயா — நா. ர. ii, 443. 6: பிங். x, 501. 7: ஶிவா—கு. கொ. II, iv, 127.]

911. அவக்கரமாண் பெணின்குய்யந் தேரினங்கம் விட்டை
யமேத்தியம்யா னையினடித்தூர் கரிக்குடரோ டறுபேர்
அவக்கிரகங் கரியினெற்றி மழைத்தடைதம் பித்தல்
அவிக்ககம்விக் கமின்மை பெருங்களா மரமாம்
சுவத்தியா ரோக்யாதி சுபவாழ்த்துச் சுகிர்தம்
சுவத்திகமங் கலப்பொருளோ ரிராசமனை சதுட்கம்
பவித்திரங்கோ மயந்தருப்பை பூசோப கரணம்
பால்புனல்மந் திரம்பிரம சூத்திரம்பொன் செம்பே.

அவக்கரம்—ஆண்பெண்ணின் குய்யம், தேரினங்கம், விட்டை, அமேத்தியம், யானையின் அடித்தூர், யானைக்குடல். [1, 3: அவஸ்கரொ மஹஜெமஹயொ: — கு. ஸ. iv, 235. 2: ஸாஜூயாஜவெஸ்ர: — கு. கொ. II, viii, 55. 4: அவஸ்ர: — ஸ. அக. 5: 6:]

அவக்கிரகம் — யானைநெற்றி, மழைத்தடை, தம்பித்தல். [1-3: அவக்ரஹஸ்த ... மஜாமிகெ; ஷ்திவஞெ வ்ரஷிரொயெவி—கு. ஸ. v, 335, 336.]

அவிக்கம்—விக்கினமின்மை, பெருங்களாமரம். [1: அவிஷ்ழ— ஸ. அக. 2: அவிஷ: —கு. கொ. II, iv, 67.]

சுவத்தி — ஆரோக்கிய முதலிய சுபவாழ்த்து, சுகிர்தம். [1, 2: ஸ்வஸ்தி ஜெஷநிஷ்ாவகெஷஜெஷாஶீரவஸ்வி—வெ. 286, 58.]

சுவத்திகம்—மங்கலப்பொருள், ஓர் இராசமனை, சதுட்கம். [1-3: ஸ்வஸ்திகோ ரஜமங்கள்யெ ஸ்ரீஹஹெதவ சதுஷ்கயோ: — சு. ஸ. iii, 96. 2: ராஜஸத்ம ..., ஸ்வஸ்திக: — சு. கொ. II, ii, 10. ‹ஸ்வஸ்திகாத்ய ஸம்ஸ்தாநாம் ராஜஸ்ரீஹாணாம் ஸஹெதா: ஸம்ஸ:. சது வசாஸ்ராரமொரண: ஸ்வஸ்திக:' என்பது மகேசுவரர் டீகை.]

பவித்திரம்—பசுவின் சாணம்[1], தருப்பை[2], பூசையின் உபகரணம்[3], பால்[4], நீர்[5], மந்திரம்[6], பிரமசூத்திரம்[7], பொன்[8], செம்பு[9]. [1, 2, 5-9: ... மொமயாஜ்ஸ்ஷ கஸமதார்ஸ்ரஸ்ஸமித்ரஸ்ரைஷ, ஹெ ஸ்ரூ வவித்ரம் — நா. ர. iii, 365. 3: வவித்ரம் ...; கஸ்ராவகரணே — சு. ஸ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு. 4: வவித்ரம் ..., ... வயஸி வ—மே. ர, 177.]

912. சுவகைசிறு செருப்படிப்பூ டரத்தைகரு நொச்சியுஞ்சல் லகியுஞ் சொல்ப
விவசன்றன் மயமல்லா வான்மாக்கோ டுடையதுட்ட மேதை யுள்ளோன்
கவரிமயிர்ச் சொருக்கெருமை சாமரந்தே ரசகந்தி காயப் பத்ரி
கவிகவிதை நாற்கவிபா டிடுங்கவிஞன் குரங்கு சுங்கன் கடிவா ளப்பேர்.

சுவகை—சிறுசெருப்படிப்பூடு, அரத்தை, கருநொச்சி, சல்லகி. [1-4: ஸவஹா ஸஸ்கீரேமே, ராஸ்நாமெஹாரிகாமொயாவதீ ... —சு. ஸ. iii, நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பு.]

விவசன் — தன்மயமல்லா ஆன்மா, கோணலான துட்டபுத்தியுள்ளோன். [1, 2: விவஸ: ஸ்ராத்வஸம்ஸ்ராநிஷ்ருஷ்ட்திஸ்ய: — சு. ஸ. iii, 720.]

கவரி—மயிர்ச்சொருக்கு, எருமை, சாமரம், தேர், அசகந்தி, காயபத்திரி. [1: கவரீ கெஸவெஸ: — சு. கொ. II, vi, 97. 2, 3: சூடா. xi, ன, 9. 4: திவா. vii, 143. 5: கவரீ ... கஜமந்திகா — சு. கொ. II, iv, 139. 6: ராமெம், ததீர் ... கவரீ—சு. கொ. II, ix, 40.]

கவி—கவிதை, நாற்கவிபாடுங் கவிஞன், குரங்கு, சுக்கிரன், கடிவாளம். [1: உரி. நி. xi, 8. 2: கவி: காவ்யகரெவி வ — ஶா. கொ. 772. 3: கவி: —சு. கொ. II, v, 3. 4, 5: கவி: ஶுக்ரோ விஜ்ஞயா வரீநா கவி—ஶா. கொ. 377.]

913. கவசமுடற் கிடுசின்னி மரம்படகப் பறைப்பேர்
அவதஞ்சஞ் செவிமலர்ப்பூண் சூட்டுமா லையுமாம்
யவபலந்தான் வெட்பாலை மூங்கில்சடா மாஞ்சி
தவம்விரதம் நமைமரங்காட் டனல்காடு துதியே.

கவசம்—உடற்கிடு, சின்னிமரம், படகப்பறை. [1-3: கவசஸ்து தநுத்ராணே படஹே நந்திவாதகே — அ. ஸ. iii, 127. அ. கோ. (II, iv, 128) தமிழுரை நந்திவ்ருக்ஷே படுகரணே யென்னும்.]

அவதஞ்சம்—செவிமலர்ப்பூண், சூட்டுமாலை. [1, 2: புஂஸ்யுத்தம்ஸாவதம்ஸௌ த்வௌ கர்ணபூரே ச ஸேகரே — அ. கோ. III, iii, 226.]

யவபலம் — வெட்பாலை, மூங்கில், சடாமாஞ்சி. [1-3: யவபல: ஸ்யாத் வேணௌ மாம்ஸீகுடஜயோரபி—வி. ப்ர. ல, 140.]

தவம் — விரதம், நமைமரம், காட்டுத்தீ, காடு, துதி. [1: தப: க்ருச்ச்ராதிகர்ம ச—அ. கோ. III, iii, 231. 2: தப: — த்ரி. ஶே. II, iv, 13. 3, 4: தவதாவௌ வநாரண்யவஹ்நீ — அ. கோ. III, iii, 205. 5: ஸ்தவ: ... ஸ்துதி: —அ. கோ. I, vi, 11.]

914. அவசர முசித சமயம் வற்சரம்
விவரம் வகைதொளை வெற்பின் முழைப்பேர்
துவர்சிவப் பிந்தநம் பவளம் துவர்ப்பு
கவர்தல் விரும்பல் கடைதல் வவ்வுதல்.

அவசரம்—உசித சமயம், ஆண்டு. [1, 2: அவஸரோ வர்ஷவத்ஸரயோரபி—வி. ப்ர. ர, 233. வர்ஷ மழையுமாம். அவஸர: அப் பொருளிலும் வரும்.]

விவரம்—வகை, துளை, மலைக்குகை. [1: விவரம்—ஸ. அக. 2: விவரம் ...; பிலம்—அ. கோ. I, viii, 1, 2. 3: விவரம்—ஸ. அக.]

துவர்—சிவப்பு, விறகு, பவளம், துவர்ப்பு. [1-4: அக. நி. 128.]

கவர்தல்—விரும்பல், கடைதல், வவ்வுதல். [1: பிங். vii, 141. 2: திவா. ix, 124. 3: பிங். vi, 399.]

915. துவரை யென்பதோர் பயறு துவாரகை
குவலய மெனல்பூச் சக்கிரங் குவளை
சுவவு புள்ளி னலகுமூஞ் சூறு
பவிவச்சி ராயுத மாயுதக் கூர்மை.

துவரை—ஓர் பயறு, துவாரகை. [1: திவா. iv, 166. 2: அக.]

குவலயம் — பூச்சக்கிரம், உற்பலம். [1: கு + வலயம். கு பூமி —சு. கொ. II, i, 3. வலயம் சக்கிரம்—ஸ. அக. 2: ஸ்ரீஜாதக்ஷமம் குவலயம்—சு. கொ. I, x, 37.]

சுவவு—பறவையலகு, மூஞ்சூறு. [1, 2: பிங். x, 529.]

பவி — வச்சிராயுதம், ஆயுதக்கூர்மை. [1: வஜ்ரம் ... பவி: — சு. கொ. I, i, 50. 2: பவி:—ஸ. அக.]

916. கவிகை குடையுதா ரங்கடி வாளம்
குவிதல் குழுமல் கூம்பல் திரளல்
நவிர்வாள் மருத யாழ்த்திற மாண்மயிர்
சுவைநவ ரசவணி யுருசி யினிமை.

கவிகை—குடை, கொடை, கடிவாளம். [1, 2: பிங். x, 289. 3: கவிகா து வல்கோ நாஸத்ரீ—சு. கொ. II, viii, 49.]

குவிதல்—குழுமல், கூம்பல், திரளல். [1: திவா. viii, 5. 2: நா. தீ. நி. 761. 3: திவா. viii, 4.]

நவிர்—வாள், மருதயாழ்த்திறம், ஆண்மயிர். [1-3: பிங். x, 682.]

சுவை—நவரசவணி, உருசி, இனிமை. [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 569. 3: திவா. viii, 244.]

917. அவகா ரன்றிரு டன்சூதுக் காரன்
அவசா நம்மர ணம்முடி வெல்லை
அவதா ரம்பிறங் குதல்தீர்த் தத்துறை
அவலே பம்பழிப் பகங்கரம் பூச்சே.

அவகாரன்—திருடன், சூதுக்காரன். [1, 2: அவஹாரோ ஹவேத்யூரோ த்ருதேச—நா. ரு. iv, 121.]

அவசாநம்—மரணம், முடிவு, எல்லை. [1, 3: அவஸாநம்—ஸ. அக. 2: ஸாத்விஸவஸாநே—சு. கொ. III, ii, 39.]

அவதாரம் — இறங்குதல், தீர்த்தத்துறை. [1, 2: ஊவதாரஸ்து—
ந்ஷ்யாதிதீர்ஜ்வதரணெஃவி வ—ஊ. வஸ. iv, 238.]

அவலேபம்—பழிப்பு, அகங்காரம், பூச்சு. [1-3: ஊவலெவெள
ரஹ்வெவயொ:, ஊ-ஷ்ஷிணெஃவி—ஊ. வஸ. iv, 207.]

918. துவக்குப் பிணக்குத் தோலுடல் சங்கிலி
சவட்டல் குமைத்த லழித்தன் மெல்லுதல்
சுவப்பிர மென்ப குழிநிரை யக்தொளே
உவப்புப் பொலிவு மகிழ்ச்சி யுயர்ச்சி.

துவக்கு—பிணக்கு, தோல், உடல், சங்கிலி. [1: பிங். x, 631. 2:
த்வக் ஷீ வரூணி — ஜெ. வ, 6. 3: பிங். v, 269. 'தொக்கு.' 4: பிங்.
vi, 500.]

சவட்டல்—குமைத்தல், அழித்தல், மெல்லுதல். [1: அக. 2:
திவா. ix, 108. 3: பிங். x, 456.]

சுவப்பிரம் — குழி, நரகம், துளே. [1: ஸ்ரஹு — ஸ. அக. 2:
சூடா. v, 4. 3: ஹிஜூ ... ஸ்ரஹு—ஊ. கொ. I, viii, 2.]

உவப்பு—பொலிவு, மகிழ்ச்சி, உயர்ச்சி. [1: திவா. viii, 161. 2, 3:
சூடா. xi, வ, 8.]

919. சிவப்புச் சினக்குறிப் புச்சின மோர்நிறம்
விவர்த்தந் திருப்புகை கூட்டங் கூத்துமாம்
தெவிட்ட லொலித்த லுமிழ்தல் தேக்கிடல்
பவித்திரன் சுத்தன் பாவ கன்சிவன்.

சிவப்பு—சினக்குறிப்பு, சினம், ஓர் நிறம். [1-3: சூடா. xi, வ, 8.]

விவர்த்தம் — திருப்புகை, கூட்டம், கூத்து. [1: விவஜு: —
ஸ. அக. 2, 3: விவஜு: ஸமூஹாயெ ... ந்ரத்யொ: — வி. வு. த,
81.]

தெவிட்டல் — ஒலித்தல், உமிழ்தல், நிறைதல். [1-3: சூடா. xi,
வ, 8.]

பவித்திரன்—சுத்தன், அக்கினி, சிவன். [1-3: வவிதூ் த்ரிஷு
வஹெெ வஸவி ஸஊவாவகயொ: —நா. ர. iii, 365.]

920\. புவந முலகம் புனல்பூமி
கவலல் வருந்தல் துன்புறலாம்
குவவு திரட்சி திரள்பெருமை
எவனே யாவ னென்னையெனல்.

புவநம்—உலகம், நீர், பூமி. [1-3: ஹுவநம் விஷ்டபெ க்ஷீரம் ஸலிலெ(அ)பி—வி. ப்ர. ந, 25.]

கவலல் — வருந்தல், துன்புறல். [1: திவா. viii, 163. 2: திவா. viii, 174.]

குவவு—திரட்சி, திரள், பெருமை. [1-3: சூடா. xi, வ, 3.]

எவன்—யாவன், என்னை. [1, 2: அக.]

921\. அவாவிறங் குதல்வி ருப்பம் அவாக்கென்ப கவிழ்ந்தோ னூமை
உவாவிள மையினன் யானை யுததிபூ ரணைய மைப்பேர்
திவாகீர்த்தி நாவி தன்கோள சிகப்புட்சண் டாள னென்ப
நிவாதஞ்சார் பிடங்காற் றில்லா விடம்நீங்காக் கவச மும்பேர்.

அவா — இறங்குதல், விருப்பம். [1: சூடா. ix, 55. 2: திவா. viii, 88.]

அவாக்கு — கவிழ்ந்தோன், ஊமை. [1: ஸ்ராக்வாக்வ்ருயோ-ர்வாக்: —அ. கொ. III, i, 33. 2: அவாங் அதோமுக: —அ. கொ. III, i, 13.]

உவா — இளமையினன், யானை, கடல், பூரணை, அமை. [1: வயஸ்தஸ்தருணோ யுவா—அ. கொ. II, vi, 42. 2, 4: பிங். x, 179. 3: திவா. v, 41. 5: அக.]

திவாகீர்த்தி — நாவிதன், கோட்டான், சண்டாளன். [1-3: திவாகீர்த்திர்நாபிதே ஸ்யாச்சண்டாலே(அ)ந்தாவஸாயிநி—அ. ஸ. iv, 110.]

நிவர்தம் — சார்பிடம், காற்றில்லாவிடம், நீங்காக் கவசம். [1-3: நிவாதோ வாதரஹிதே த்ருடஸந்நாஹ ஆஶ்ரயே—அ. ஸ. iii, 261.]

922\. சுவாதுதித் திப்பிட் டப்பேர் சுவாமிநா யகன்செவ் வேளாம்
திவாரணஞ் சிகிற்சை தீர்தல் நிவேசநம் பாடி வீடூர்
நிவேசம்பா சறைவி யூகம் நிகேதநம் நகர்வி வாகம்
குவேடஞ்செவ் வெருக்கங் காய்கஞ் சொலிகோணல் செவியி
னேயே.

சுவாது—தித்திப்பு, இட்டம். [1, 2: ஸ்வாது–ம்ருஷ்டயோரிஷ்டே—வி. வ்ரு. உ, 7.]

சுவாமி—நாயகன், முருகன். [1, 2: ஸ்வாமீ ப்ரபௌ மஹாஸேந—சு. வ. ii, 286.]

நிவாரணம் — சிகிற்சை, தீர்தல். [1, 2: அக. நிவாரணம்—ஸ. அக.]

நிவேசநம்—பாடி, வீடு, ஊர். [1-3: நிவேசநம்—ஸ. அக.]

நிவேசம்—பாசறை, வியூகம், வீடு, நகர், விவாகம். [1: நிவேஶ: ஶிபிரம்—சு. கொ. II, viii, 33. 2, 4, 5: நிவேஶ: ஸேநாந்யாஸேந்யாஸே ... ரஜ்ஜுவிவாஹயோ: —சு. வ. iii, 715. 3: நிவேஶ: —ஸ. அக.]

சுவேடம்—செவ்வெருக்கங்காய், நஞ்சு, ஒலி, கோணல், செவியின் நோய். [1-5: க்ஷ்வேட: ஸ்வர்ணார்கஜே யாஸே நாதே கர்ணாமயே விஷே; லோஹிதார்க்கபலே—வி. வ்ரு. ம, 5, 6.]

923\. விவாதம் வழக்குச் சொற்கலகம் குவாலே குப்பை மேடுகுவை
சுவா து ரசையே காகோளி சொல்வி ளம்பி முந்திரிகை
துவாப ரம்மோர் யுகஞ்சங்கை சுவாத்தி யாயஞ் செபம்வேதம்
துவார முபாயந் தொளைவாயில் துவாந்தம் நிரய மிருட்டும்பேர்.

விவாதம்—வழக்கு, சொற்கலகம். [1: விவாதோ வ்யவஹார: —சு. கொ. I, vi, 9. 2: விஹாஷணம் விவாதே—வை. 33, 48.]

குவால்—குப்பை, மேடு, குவை. [1: பிங். vii, 478. 2: திவா. v, 39. 3: திவா. viii, 5.]

சுவாதுரசை—காகோளி, கள், முந்திரிகை. [1: ஸ்வாதுரஸா —சு. கொ. II, iv, 144. 2, 3: த்ராக்ஷா ஸ்வாதுரஸா ஸுரா — வை. 271, 18.]

துவாபரம் — ஓர் யுகம், சமுசயம். [1, 2: த்வாபர: ஸம்ஶயே யுகே—வி. வ்ரு. ர, 158.]

சுவாத்தியாயம் — செபம், வேதம். [1, 2: சுய ஸ்வாத்யாயோ ஜபவேதயோ: —நா. ர. iii, 325.]

துவாரம்—உபாயம், துளை, வாயில். [1, 3: த்வாரம் மார்கநிர்க- நோபாயயோ—வி. வ்ரு. ர, 23. 2: நா. தீ. நி. 769.]

துவாந்தம் — நரகம், இருட்டு. [1: பிங். iv, 8. 2: அந்தகாரோ(அ)ஸ்த்ரியாம் த்வாந்தம் — அ. கோ. I, viii, 3.]

924. விவேக மென்ற விராசியம்நீர்த் தோணி விசாரித் துணரறிவாம்
சுவேத தாமாக் கடனுரைவெண் சுடரோன் கருப்பூ ரமுஞ்சொல்ப
சுவேதம் வெயர்வோர் தீவுமலை சுல்லு வெள்ளை சமோதகமோர்
சுவேதை வெண்பா திரைதெற்குச் சோகி சங்க புப்பியுமே.

விவேகம்—இராசியம், நீர்த்தோணி, விசாரித்துணர் அறிவு. [1-3: விவேக: ப்ருதகாத்மதா ஜலத்ரோணீவிசாரயோ: — அ. ஸ. iii, 90.]

சுவேததாமா—கடல்நுரை, சந்திரன், கருப்பூரம். [1-3: ஶ்வேத-தாமா அப்திபேநே கர்ப்பூரசந்த்ரயோ: — அ. ஸ. iv, 196.]

சுவேதம்—வியர்வு, ஓர் தீவு, மலை, வெள்ளி, வெள்ளை, சமமாக நீர்கலந்த மோர். [1: ஸ்வேத: ... ஸ்வேதநே — அ. ஸ. ii, 234. 2-5: ஶ்வேதம் ரூப்யே ச ஶ்வேதோ த்வீபே வர்ணே ச ஶைலகே — அ. ஸ. ii, 202. 6: ஶ்வேதம் — ஸ. அக.]

சுவேதை—வெண்பாதிரை, தெற்கு, சோகி, சங்கபுப்பி. [1, 3, 4: ஶ்வேதா வராடிகாகாஷ்டாஶங்கிநீஷு ச — வி. ப்ர. த, 12. 2: திவா. v, 8. 'சிவேதை.' பிங். சூடா. முதலிய நிகண்டுகளிலும் அவ்வாறே.]

925. திவாபீ தங்குமு தாகரங் கூகை
அவீசி நீர்த்திரை யிலதோர் நிரயம்
குவேடை சிங்க நாதம்வேய்ஞ் சலாகை
சுவேல மோர்மலை சாந்தம் வணக்கம்.

திவாபீதம் — குமுதாகரம், கூகை. [1, 2: திவாபீத: காகரிபௌ ... கைரவாகரே — அ. ஸ. iv, 110. கைரவாகர: நீலோற்பலம் நிறைந்த குளம்.]

அவீசி—நீர்த்திரையிலது, ஓர் நிரயம். [1, 2: அவீசிஸ்த்வதரங்கே நரகாந்தரே — அ. ஸ. iii, 127.]

குவேடை—சிங்கநாதம், மூங்கிற் சலாகை. [1, 2: க்ஷ்வேடா ஸிம்ஹநாதவம்ஶஶலாகயோ: — அ. ஸ. ii, 111.]

சுவேலம்—ஓர் மலை, சாந்தம், வணக்கம். [1-3: ஸுவேல: ப்ரணதே ஶாந்தே த்ரிஷ்வபி—அ. ஸ. iii, 686.]

926. எவ்வம்நோ யிழிசொற் றுன்பம் நவ்விமா னெழில்கைம் மீனாள்
பவ்வம்நீர்க் குமிழி முந்நீர் மரக்கணுப் பௌர ணைப்பேர்
அவ்விய மனக்கோட் டம்விண் ணவர்க்குயோக் கியமா மன்னம்
கவ்வியம் வின்னாண் கோபஞ் சகம்பிதி ரர்க்கா மன்னம்.

எவ்வம்—நோய், இழிசொல், துன்பம். [1, 2: அக. 3: திவா. viii, 174.]

நவ்வி—மான், அழகு, அத்தநட்சத்திரம். [1: திவா. iii, 38. 2: திவா. viii, 60. 3: திவா. i, 89.]

பவ்வம் — நீர்க்குமிழி, கடல், மரக்கணு, பௌர்ணிமை. [1-4: சூடா. xi, வ, 14.]

அவ்வியம் — மனக்கோட்டம், தேவர்க்குத் தக்க அன்னம். [1: திவா. viii, 114. 2: ஹவ்யகவ்யே தைவபித்ர்யே அந்நே — அ. கோ. II, vii, 24.]

கவ்வியம் — வில்நாண், ஆனைந்து, பிதிரர்க்காம் அன்னம். [1, 2: கவ்யம் க்ஷீராதிகே ஜ்யாயாம்—அ. ஸ. ii, 346. 3: ஹவ்யகவ்யே தைவபித்ர்யே அந்நே—அ. கோ. II, vii, 24.]

927. சவ்வியம் வலமி டப்பா லகிதஞ்செவ் வியமுஞ் சாற்றும்
திவ்வியஞ் சுவர்க்கத் துள்ள தழகிய திலவங் கப்பேர்
பவ்விய முசிதம் நன்மை பயன்மெய்ம்மை கருத்தெ னும்பாம்
துவ்வுண வநுப வப்பேர் தெவ்வமர் பகையுஞ் சொல்ப.

சவ்வியம்—வலப்பக்கம், இடப்பக்கம், அகிதம், செவ்வியம். [1-3: ஸவ்யம் த்ரி தக்ஷிணே, வாமே ச ப்ரதிகூலே ச — அ. ஸ. ii, 375. 4: சவ்யம்—அ. கோ. II, iv, 98.]

திவ்வியம் — சுவர்க்கத்துள்ளது, அழகியது, இலவங்கம். [1-3: திவ்யம் ஸ்வர்கலவங்கயோ:; ரம்யே—அ. ஸ. ii, 357, 358.]

பவ்வியம் — உசிதம், நன்மை, பயன், மெய்ம்மை, கருத்து, எலும்பு. [1-6: பவ்யம் த்ரி ஶுபே யோக்யே ஶ்ரேஷ்டேऽஸ்துனி; ஸத்யே பாவினி—அ. ஸ. ii, 363, 364.]

துவ்வு — உணவு, அனுபவம். [1: நா. தீ. நி. 726. அனுபவமும் ஊணின் பெயராக வந்துள்ளது. 2: அக.]

தெவ்—போர், பகை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 18.]

928. அவ்வியத்தம் பிரதாநம் தெரியாமை யான்மா
அவ்வியத்தன் சிவன்மாயோ னறிவில்லா னென்ப
அவ்வியயம் விபத்தியுரூப் பதமழிவின் மைப்பேர்
கவ்வியைகோத் திரளிருகு ரோசதூ ரமுமே.

அவ்வியத்தம்—பிரகிருதி, தெரியாமை, ஆன்மா. [1-3: அவ்யக்தம் ப்ரக்ருதாவாத்மந்யவ்யக்தோऽஸ்புடே ... — அ. வ. iii, 230.]

அவ்வியத்தன்—சிவன், திருமால், அறிவில்லான். [1, 2: அவ்யக்தோ ஹரௌ ஹரஹரே வாச்யோ — மே. த, 80. 3: அவ்யக்த: ... மூர்க்க-யோ: —அ. வ. iii, 230.]

அவ்வியயம் — வேற்றுமையுரூச் சொல், அழிவின்மை. [1, 2: அவ்யயோऽஸ்த்ரீ ஶப்தபேதே ... நிரவ்யயே த்ரிஷு — மே. ய, 71.]

கவ்வியை — பசுத்திரள், இரண்டு குரோசதூரம். [1, 2: கவ்யா கோவ்ருந்தகவ்யூதிஜ்யா: —அ. வ. ii, 346.]

929. வவ்வல் வாருத லபகரித் தற்பெயர்
செவ்வந்தி யோர்பூச் செவ்வா னந்தியாம்
செவ்வி யழகோர் பக்குவங் காலம்
தவ்வை முகடிமுன் பிறந்தாள் தாதியே.

வவ்வல்—வாருதல், கவர்தல். [1: திவா. ix, 257. 2: அக. திவா. (ix, 257), பிங். (vi, 399), சூடா. (ix, 31) மூன்றிலும் வௌவுதலும், கவர்தலும் வாருதலின் பெயர்களாக வந்துள்ளன.]

செவ்வந்தி—ஓர் பூ, செவ்வானத்தை யுடைய அந்தி. [1: பிங். ix, 11.
2:]

செவ்வி—அழகு, ஓர் பக்குவம், காலம். [1-3: சூடா. xi, வ, 18.]

தவ்வை—மூதேவி, தமக்கை, செவிலித்தாய். [1: திவா. i, 20. 2: திவா. ii, 145. 3: அக.]

930. சாவகன் சமண னீலன் தாவங்காட் டனல்கா டென்ப
பாவகன் சதாசா ரன்றீக் கடவுள்பா விப்போன் சுத்தன்
ஆவணம் புணர்தம் வீதி விலைமுறி யங்கா டிப்பேர்
வீவதம் வழிதோட் பாரம் விலையிடத் திருக்கும் பண்டம்.

சாவகன்—சமணன், சனி. [1: திவா. ii, 4. ஶ்ராவகஃ — ஸ. அக. 2: திவா. i, 61.]

தாவம் — காட்டுத்தீ, காடு. [1, 2: உவஉாவெள வநாநமெ; வெந—சு. ஸ. ii, 512, 513.]

பாவகன்—சதாசாரன், அக்கினிதேவன், பாவிப்போன், சுத்தன். [1, 2: வாவகொ஽஢ள ஸஉாவாரெ—வி. வு. க, 73. 3: ஹாவகஃ — ஸ. அக. 4: வாவகஃ —ஸ. அக.]

ஆவணம்—புனர்பூசநட்சத்திரம், தெரு, விலைமுறி, அங்காடி. [1: திவா. i, 83. 2: திவா. v, 128. 3: அக. 4: ஆவணஃ — சு. கொ. II, ii, 2.]

வீவதம்—வழி, தோட்பாரம், விலையிடத்திருக்கும் பண்டம். [1-3: விவயொ வீவயொ ஹாரெ வாரஹாராயுநொரவி—சு. ஸ. iii, 341. வாரஹாராஸ்ரணஜயாநாநீநாஂநூத சூநயநூ என்பது டீகை. வாரஹாரஸ்ு ஶாரஸு விவயெள வீவயெள வ தெள — சு. கொ. III, iii, 96. வாரஹாரஃ வர்த்தகன் தேசாந்தாத்திலிருந்து கொண்டு வந்து விக்கிரய ஸ்தானத்தில் வைத்த வஸ்துவுக்கும் காவடிக்கும் என்பது தமிழுரை.]

931. சீவகம் புனல்பி ழைப்புத் தைத்தல்கோத் திடலுஞ் செப்பும்
தாவகங் கமகங் தூய்மை தாவிடம் கடல்பொன் சொற்கம்
சேவகம் சேவை கோத்தல் சேவலாண் பறவை காவல்
ஆவம்வின் னுண்க ணைக்கூ டாவளி யொழுங்கி ரேகை.

சீவகம் — நீர், பிழைப்பு, தைத்திடல், கோத்திடல். [1, 2: ஜீவநம் வுத்திவாரிணோஃ — சு. ஸ. iii, 369. 3: ஸீவநூ — சு. கொ. III, ii, 5. 4: ஸீவநூ—ஸ. அக.]

தாவகம் — போதல், தூய்மை. [1, 2: யாவநம் தஉ மெதள ஶௌவெ—சு. ஸ. iii, 377.]

தாவிடம் — கடல், பொன், சுவர்க்கம். [1-3: தாவிஷோऽப்தி-ஸாவர்ணயோ:, ஸ்வர்கே ச—சு. ஸ. iii, 730.]

சேவகம் — சேவை, கோத்தல். [1, 2: ஸேவகம் ஸீவநேநாவா-ஷேஷ்ரா: —சு. ஸ. iii, 429.]

சேவல்—ஆண்பறவை, காவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

ஆவம்—வில்நாண், அம்புக்கூடு. [1: பிங். vi, 436. 2: பிங். vi. 446.]

ஆவளி—ஒழுங்கு, இரேகை. [1: ஆவளி: வக்த்தி: — சு. கோ. II, iv, 4. 2: ஆவளி: —ஸ. அக.]

932. தாவரம் புவியி டம்பூ தரமர மசரம் நாணி
ஓவர்கம் மியர்பா டற்கீழ் மக்களோ வியரு மோதும்
கோவல னிடையன் கண்ணன் கண்ணகி கொழுநன் முப்பேர்
காவல்காப் பரண்ம திற்பேர் பாவல்பா துகைப ரப்பல்.

தாவரம்—புவியிடம், மலை, மரம், அசரம், நாணி. [1: அக. நி. 122. 2: ஶைலः ஸ்தாவர: — த்ரி. ஶே. II, iii, 1. 3: திவா. xi, 305. 4: ஸ்தாவரோ ஜங்கமேதர: —சு. கோ. III, i, 73. 5: ஸ்தாவரம் ஜ்யா யந்த்ரணீ—த்ரி. ஶே. II, viii, 50.]

ஓவர்—கம்மியர், பாடற் கீழ்மக்கள், சித்திரகாரர். [1: சூடா. ii, 28. 2: திவா. ii, 53. 3: அக.]

கோவலன்—இடையன், கண்ணன், கண்ணகி கணவன். [1: திவா. ii, 131. கோபால:. 2, 3: அக.]

காவல்—காப்பு, அரண், மதில். [1: சூடா. ix, 33. 2: பிங். vii, 67. 3: திவா. v, 191.]

பாவல்—பாதுகை, பரப்புதல். [1: பிங். vi, 613. 2: அக.]

933. நாவல்நா மிழற்றி ரக்க வொலிக்குறிப் போர்ம ரப்பேர்
ஆவிபிட் டுயிர்ப்பு வாவி புகைநாற்ற மான்மா வென்ப
தூவிபுட் சிறகன் னத்தி னிறகொடு மயிலின் றூகை [பேர்.
கோவையோர் ப்ரபந்த மோர்பைங் கொடிகோத்த லணிவ டப்

நாவல்—நாமிழற்று, இரக்கவொலிக் குறிப்பு, ஓர் மரம். [1, 2: அக. 3: திவா. iv, 15.]

ஆவி—பிட்டு, உயிர்ப்பு, வாவி, புகை, நாற்றம், ஆன்மா. [1: திவா. vi, 86. 2-6: சூடா. xi, வ, 12.]

தூவி—பறவைச் சிறகு, அன்னத்தின் இறகு, மயிற்றோகை. [1: திவா. iii, 196. 2: திவா. iii, 169. 3: பிங். viii, 5.]

கோவை — ஓர் பிரபந்தம், ஓர் பைங்கொடி, கோத்தல், அணி வடம். [1, 3: அக. 2: பிங். ix, 257. 4: திவா. vii, 62.]

934. தேவ சேனை யிந்திரகு மாரி தேவர் தம்படையாம்
தேவ மேக மிந்திரியந் தேவ னரசன் வானவன்பேர்
தேவ விருக்கங் குற்குலுவே யழிலையின் பாலை தேவதரு
சீவி தேசன் பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன் ப்ராண நாதனமன்.

தேவசேனை — இந்திரன் மகள், தேவர்படை. [1, 2: தேவஸே-நேந்த்ரகந்யாயாம் ஸேநாயாம் த்ரிவிஷ்டபே—ஸ. வ. iv, 176.]

தேவம்—மேகம், இந்திரியம். [1, 2: தேவம் ஹ்ருஷீகே தேவ-ஸ்த்ர ... தோயதே—ஸ. வ. ii, 514.]

தேவன்—அரசன், வானவன். [1, 2: தேவஸ்த்ர ந்ருபதௌ ... ஸுரே—ஸ. வ. ii, 514.]

தேவவிருக்கம் — குற்குலு, ஏழிலைப்பாலை, தேவதரு. [1-3: தேவவ்ருக்ஷா ஷ்டாராதௌ மந்தாரே விஷ்டபே — ஸ. வ. iv, 318.]

சீவிதேசன்—பிழைப்பூட்டுஞ் செயலோன், பிராணநாதன், யமன். [1-3: ஜீவிதேஶ: ப்ரியே யமே, ஜீவிதவாதி ... —ஸ. வ. iv, 313.]

935. சீவஞ் சீவம் பாலைமரம் சகோரஞ் சிவற்கா டையுமொக்கும்
சீவந் திகைபுல் லுரிஇவன்னித் துருமம் பாலை மரஞ்சீந்தி
சீவன் றேவ குருப்ராண னுயிருள் ளதுசீ விப்பதுமாம்
கோவிந் தன்கண் ணன்பொதுவன் சுரகுருக்கோட் டியத்ததிபன்.

சீவஞ்சீவம்—பாலைமரம், சகோரம், சிவற்காடை. [1-3: ஜீவஞ்ஜீவ: வமாந்தரே, ஊர்ஷ்ஹேதே வகோரே வ—ஸ. வ. iv, 305.]

சீவந்திகை — புல்லுருவி, வன்னிமரம், பாலைமரம், சீந்தி. [1: ஜீவந்திகா — ஸ. கொ. II, iv, 82. 2, 3: ஜீவந்தீ ஶமீ ...; ஜீவந்த்ரம் வ — ஸ. வ. iii, 254, 255. 4: ஜீவந்திகா—ஸ. கொ. II, iv, 83.]

சீவன்—பிருகற்பதி, பிராணன், உயிருள்ளது, சீவிப்பது. [1, 4: ஜீவ: ஸுராசார்ய ..., ஜீவிதேऽபி ச — சு. ஸ. ii, 510. 2: ஜீவ: ... ப்ராண ... — நா. ர. ii, 433. 3: ஜீவ: ... ஜந்தோ: — த்ரி. ஶே. III, iii, 415.]

கோவிந்தன்—கண்ணன், இடையன், பிருகற்பதி, கோட்டத்ததிபன். [1, 3: கோவிந்த ... வாஸுதேவ ப்ருஹஸ்பதௌ—சு. ஸ். iii, 323. 2: கோவிந்த: —ஸ. அக. 4: கோஷ்டாத்யக்ஷேऽபி கோவிந்த: —சு. கோ. III, iii, 91.]

936\. சேவகம்யா னைப்படுக்கை சேவைசெயல் வீரஞ்
சீவநிசஞ் சீவநிசெவ் வழித்திறத்தோர் பண்ணும்
பாவகஞ்செங் கொடுவேலி விழாலரிசி முன்னை
பல்லாத மரங்கனல்பா விப்பதிரா சியும்பேர்
சீவகன்பாம் பாட்டியோர் சமணரசன் பௌத்தன்
சேவிப்போன் சீவதரன் பொலிசையாற் பிழைப்போன்
தேவகஞ்சூ தாடல்கவ றொளிவழக்கி லீலை
செயவிருப்பந் துதிகதிக ணுச்செருக்குப் புலம்பல்.

சேவகம்—யானைப்படுக்கை, சேவைசெய்தல், வீரம். [1, 3: சூடா. xi, வ, 6. 2: ஸேவகம்—ஸ. அக.]

சீவநி—உயிர்தரு மருந்து, செவ்வழித்திறத்து ஓர் பண். [1, 2: பிங். x, 510. 1: ஸஞ்ஜீவநீ—ஸ. அக.]

பாவகம்—செங்கொடுவேலி[1], விழாலரிசி[2], முன்னை[3], சேராமரம்[4], அக்கினி[5], பாவிப்பது[6], இராசி[7]. [1-5: பாவகோऽக்நௌ ... வஹ்நிமந்தே ச சித்ரகே; ஹ்லாதகே பல்லாதகே ச — மே. க, 117, 118. 6: பாவகம் — ஸ. அக. 7: பாவ: —ஸ. அக.]

சீவகன்—பாம்பாட்டி, ஓர் சமணவரசன், பௌத்தன், சேவிப்போன், சீவதரன், பொலிசையாற் பிழைப்போன். [1: ஜீவக: —ஸ. அக. 2: அக. 3-6: ஜீவகோ வ்ருத்திஜீவிநி, க்ஷபணே ப்ராணகே ... ஸேவகயோ: —சு. ஸ. iii, 41.]

தேவகம் — சூதாடல்[1], கவறு[2], ஒளி[3], வழக்கு[4], இலீலை[5], செயவிருப்பம்[6], துதி[7], கதி[8], கணு[9], செருக்கு[10], புலம்பல்[11]. [1, 11: தேவநம் —ஸ. அக. 2-8, 10: க்ரீடா ஸ்வர்க வ்யவஹ்ருதி தேவந:; ஜிகீஷா த்யுதி

... ஸ்ரீ க்ருஷாவிஜிகீஷயோ:, வ்யவஹாரே த்யுதௌ ஸ்துதௌ ஹுதி- மதேஷ்வாஜ்ஞா வஷ: —நா. ஸ. ii, 131. 9:]

937. பாவகஞ்சாந் தபநாதி பிராயச்சித் தம்நீர்
பாவகன்பா வகன்றூயோன் சுசீகரன்வி யாசன்
ஆவரண மறைவாடை யணிகலன்ப்ரா காரம்
ஆவர்த்தஞ் சிந்தகம்நீர்ச் சுழிசுழற்றோர் மேகம்
பாவமநோ விகாரஞ்சிங் காராதி லீலை
பதார்த்தம்நிமித் தஞ்செந்து யோநியபி நயஞ்சொ
பாவமைச்சு வரியஞ்சொல் லின்விருத்தி கருத்துற்
பத்திவினை விகுதிக்ரி யைபாப மும்பேர்.

பாவகம்—சாந்தபனம் முதலிய விரதம், பிராயச்சித்தம், நீர். [1-3: வாவகந்து ஜமெ க்ருவெ..., ... ஷாயஸ்ரிதெ வ வாவகஷ — வி. ஷ. ந, 60.]

பாவகன் — அக்கினி, தூயோன், சுசீகரன், வியாசன். [1: வாவக: ... வஹெள — வி. ஷ. ந, 60. 2, 3: வாவக: வாவகெ ... வாவயிதாரவி — க. ஸ. iii, 383. 4: வாவகந்து ... வ்யாஸெ — ஜெ. ந, 90.]

ஆவரணம் — மறைவு, ஆடை, ஆபரணம், பிராகாரம். [1, 2, 4: வஸெ ... ஆவரணஜெமெ ஊாகெ — ஜெ. கோ. 252. 3: ஆஹரணஷ என்பதன் தற்பவம்.]

ஆவர்த்தம் — சிந்தனம், நீர்ச்சுழி, சுழற்று, ஓர் மேகம். [1-3: ஆவா: வயஸாம் ஹூஜெ, ஆவதெநெ விநெ — க. ஸ. iii, 235. 4: ஆவா: —ஸ. அக. 'ஆவெதா நிஜெமொ ஜெவ:.']

பாவம்—மனோவிகாரம்[1], சிங்கார முதலியன[2], லீலை[3], பதார்த்தம்[4], நிமித்தம்[5], செந்து[6], யோனி[7], அபிநயம்[8], சுபாவம்[9], ஐச்சுவரியம்[10], சொல்லின் விருத்தி[11], கருத்து[12], உற்பத்தி[13], வினைவிகுதிக் கிரியை[14], பாபம்[15]. [1: ஹாவ: — ஸ. அக. 2-14: ஹாவொ$<$விஷாயவஸ்ஹநொ:; ஸஹாவஜநஸதாதுகிரியாலீலாவிஹஷதிஷு, வெஷாயொநெஷு: ... ஜநெள ஶுஜாாஷெஷு — க. ஸ. ii, 521, 522. 15: வாவஷ — க. கோ. I, iv, 23.]

938. தேவிபெருங் குரும்பைநாட் டியராணி மனைவி
சிதேவிச் செங்கழுநீ ரரசிதே வப்பெண்
நீவிசெட்டின் மூலதநஞ் சூதினொட்டப் பொருள்மா
திரியார்த மரையுடைக்கொய் சகம்பொலிசை நாற்பேர்
தீவிரம்வெப் பங்கடுமை கடுப்புமிகு தியுமாம்
தீவிரைகேழ் வரகுகொடி யறுகுகடு ரோணி
சீவையா பரணவொலி பிழைப்பதுவின் னாணி
சிந்தியுயிர் தருமருந்து வசம்புபூ மியுமே.

தேவி—பெருங்குரும்பை[1], நாட்டிய ராணி[2], மனைவி[3], சிதேவிப் பூடு[4], செங்கழுநீர்[5], அரசி[6], தேவப்பெண்[7]. [1, 4, 6: தெவீ ஹ்ருாஸிகா-யாஜு தெஜநீஸூஜகயொாவி — வி. ஜ. வ, 15. 2: 3: சூடா. ii, 79. 5: அக. 7: தெவீ—ஸ. அக.]

நீவி—செட்டின் மூலதனம், சூதின் ஒட்டப்பொருள், ஸ்திரீகள் அரையுடைக் கொய்சகம், பொலிசை. [1-3: நீவீ ஸீகடிவஸுவஹ்நெ, ஊ-முவஊ-வெ) வரிவணெ — க. ஸ. ii, 517. 4: நீவீ வாயூ-ஷி — நா. ஈ. ii, 428.]

தீவிரம் — வெப்பம், கடுமை, கடுப்பு, மிகுதி. [1, 3, 4: தீவ்ரஂ கட-ஷ்ணாத்ஃ)ஜெஷ-—க. ஸ. ii, 418. 2: தீவ்ரு—ஸ. அக.]

தீவிரை—கேழ்வரகு, கொடியறுகு, கடுரோணி. [1: 2, 3: தீவ்ரா தூ கடு-ரொஹிணீ, மணஉ-ஷ்ரா—க. ஸ. ii, 418.]

சீவை—ஆபரணவொலி[1], பிழைப்பது[2], வில்நாணி[3], சிந்தி[4], உயிர் தருமருந்து[5], வசம்பு[6], பூமி[7]. [1-4, 6, 7: ஜீவா தூ வவாயாஂ யநூஷொ மூணெ; ஶிஜ்ஜிதெ க்ஷிதிஜீவந்தெ)ாஜூத்தெள — க. ஸ. ii, 510, 511. 5: ஜீவாதூஜீவநௌஷயு—க. கொ. II, viii, 120.]

[கூறும்

939. கூவரங்கூ னழகியது பார்மரந்தேர்க் கொடிஞ்சிதேர்க் கொடியுங்
சாவரம்வெள் ளுலோத்திரம்குற் றம்பாவஞ் சாவென்ப மரணம்
பேயாம்
கேவலம்நிச் சயிப்பதெல்லாம் படிற்றொழுக்கம் தனிமைஞா
னமுங்கி ளத்தும்
சீவிகைசீ வரஞ்சேவைத் தொழிற்பெயர்சீ விதம்பிழைப் பதுபி
ராணன்.

கூவரம்—கூன், அழகியது, பார்மரம், தேர்க்கொடிஞ்சி, தேர்க்கொடி. [1-3: கூபரஃ வக்ரஃ, கூபஜெ யகூமயரெ ரஜெ—சு. ஸ. iii, 536. 4: பிங். x, 390. 'கூவிரம்.' 5: அக.]

சாவரம்—வெள்ளுலோத்திரம், குற்றம், பாவம். [1-3: ஶாவரொ ரொய்ருவாவயொ:; அவராயெ—சு. ஸ. iii, 602, 603.]

சாவு—மரணம், பேய். [1: சூடா. ix, 20. 2: திவா. i, 35.]

கேவலம்—நிச்சயிப்பது, எல்லாம், படிற்றொழுக்கம், தனிமை, ஞானம். [1-5: கெவலம் த்ெகக்ருத்ஸ்நயொ:, நிர்ணீதெ கூஹநெ ஜ்ஞாநெ—சு. ஸ. iii, 635.]

சீவிகை—சீவனம், சேவைத்தொழில். [1: ஜீவிகா ... ஜீவநே—சு. கொ. II, ix, 1. 2: ஜீவிகா ...; ஸெவிநி—ஜெ. க, 95, 96.]

சீவிதம்—பிழைப்பது, பிராணன். [1: ஜீவிதம்—ஸ. அக. 2: ஜீவஸ்து ஜீவிதம்—வெ. 122, 440.]

940. தேவமணி பரிக்கழுத்தின் சுழிகௌத்து வஞ்சிவன்பேர்
பாவனைவா சனைநினைப்பொப் பனைமுயற்சி பாவிப்பாம்
காவலன்மெய் காப்பாளன் காக்கவல்ல வன்கணவன்
சேவியஞ்சு சீலமிலா மிச்சம்வேர் சேவைசெயல்.

தேவமணி—குதிரைக் கழுத்தின் சுழி, கௌத்துவம், சிவன். [1-3: தெவமணிர்விஷ்ணுவக்ஷோமணௌ ஹரெ; அஶ்வஸ்ய கண்டாவர்த்தெ ச—சு. ஸ. iv, 79, 80.]

பாவனை — வாசனை, நினைப்பு, ஒப்பனை, முயற்சி, பாவிப்பு. [1: பாவநா வாஸநா—சு. ஸ. iii, 388. 2, 4: பாவநா ப்ரயத்நயோ:—நா. ர. iii, 242. 3: அக. 5: பாவநா—ஸ. அக.]

காவலன் — மெய்காப்பாளன், காக்கவல்லவன், கணவன். [1: சூடா. ii, 36. 2: அக. 3: நிக. 468.]

சேவியம் — சுசீலம், இலாமிச்சம்வேர், சேவைசெயல். [1, 2: ஸெவ்யமுஶீரெ ஸெவார்ஹெ—சு. ஸ. ii, 378. 3:]

941. கூவல்புட்கூ வுதலழைத்தல் கிணறுபள்ள மும்பேர்
தூவல்துளி மழைபெய்தல் சிதறுதல்புட் சிறகாம்
பாவன்மன் மதனுட்டி யப்புலவ னுன்மா
காவிகருங் குவளையோர் சாயம்நற்செங் கல்லே.

கூவல் — பறவைகூவுதல், அழைத்தல், கிணறு, பள்ளம். [1: அக. 2: திவா. x, 47. 3: திவா. v, 64. 4: நிக. 462.]

தூவல்—துளி, மழைபெய்தல், சிந்துதல், பறவைச் சிறகு. [1: திவா. i, 154. 2: சூடா. i, 89. 3: திவா. ix, 125. 4: அக.]

பாவன்—மன்மதன், நாட்டியப்புலவன், ஆன்மா. [1: 2, 3: ஹாவ: ... சூத்ர ..., விஜ்ஞ ... — நா. ப. ii, 425. பாவன் புலவன் என்பது நாடக வழக்கு—ஸ. அக.]

காவி — கருங்குவளை, ஓர் சாயம், நற்செங்கல். [1, 3: பிங். x, 328. 2: அக.]

942. சீவகம் வேங்கை திருநாமப் பாலை
சீவத னுயுள் வேதியன் பகைஞன்
சீவநி பாலை மரஞ்சீவ நாடி
தாவநி நரிவாற் புல்வண் ணாத்தியே.

சீவகம்—வேங்கைமரம், திருநாமப்பாலை. [1: ஜீவக:—ஸ. கொ. II, iv, 44. 2: ஜீவக: —ஸ. கொ. II, iv, 142.]

சீவதன்—வைத்தியன், பகைஞன். [1, 2: ஜீவதொ ரிவ—வெ-ஊ்யொ: —ஸ. வை. iii, 324.]

சீவநி—பாலைமரம், சீவநாடி. [1: ஜீவநீ—ஸ. கொ. II, iv, 142. 2: அக. ஷீவநீ—ஸ. அக.]

தாவநி — நரிவாற்புல், வண்ணாத்தி. [1: யாவநீ — ஸ. கொ. II, iv, 93. 2: யாவநீ—வெ. 260, 98.]

943. சீவபுட் பம்மருக் கொழுந்து துளசி
தீவர மிருக்கப் பட்டது கடைத்தெரு
பீவரம் பருத்த தாமை தசைந்தது
ஏவ லனுப்புதல் செய்யென லாணையே.

சீவபுட்பம்—மருக்கொழுந்து, துளசி. [1, 2: ஜீவபுஷ்பம் த—ஊ ஊ்நகெ ஹணிஜ்ஜகெ—ஸ. வை. iv, 208.]

தீவரம் — இருக்கப்பட்டது, கடைத்தெரு. [1, 2: நீவாரஸ்த—வாஸ்வெ்ஃவி வணிஜ்ஃவி—ஸ. வை. iii, 563.]

பீவரம்—பருத்தது, ஆமை, தசைசந்தது. [1, 2: ஷீவரः ஸ்ூலெ-கஷூயொः—ஊ. வ. iii, 572. 3: ஷீவரः—ஸ. அக.]

ஏவல்—அனுப்புதல், செய்யெனல், ஆணை. [1: அக. 2, 3: திவா. xi, 56.]

944. தாவல் பரத்தல் தாண்டல் தழுவுதல்
மேவல் மருவல் விரும்ப லருகுறல்
பாவிதங் கமழப் பட்ட தடைந்தது
நாவிதன் பூர நாள்மயிர் வினைஞன்.

தாவல்—பரப்பு, தாண்டல், தழுவுதல். [1: பிங். vii, 460. 2: பிங். vii, 427. 3: அக. 'எட்டிப்பிடித்தல்.']

மேவல் — கலத்தல், விரும்பல், சேர்தல். [1: பிங். vii, 213. 2: சூடா. viii, 75. 3: அக.]

பாவிதம்—கமழப்பட்டது, அடைந்தது. [1, 2: ஹாவிதஂ, வாஸிதெ ஷூாவெ—ஊ. வ. iii, 275.]

நாவிதன்—பூரநட்சத்திரம், மயிர்வினைஞன். [1: திவா. i, 87. 2: நாவிதः —ஊ. கொ. II, x, 10.]

945. ஓவியர் சித்திர காரர் சிற்பியர்
கோவி லிராசா லயந்தே வாலயம்
தீவினை பாவமுத் தீயின் கிரியை
பூவைநா கணவாய்ப் புட்கா சாமரம்.

ஓவியர்—சித்திரகாரர், சிற்பியர். [1: திவா. ii, 40. 2: பிங். x, 227.]

கோவில்—இராசாலயம், தேவாலயம். [1: திவா. v, 147. 2: பிங். iv, 217.]

தீவினை—பாவம், முத்தீத்தொழில். [1: பிங். vii, 140. 2: அக.]

பூவை—நாகணவாய்ப்புள், காயாமரம். [1, 2: திவா. xi, 339.]

946. வாவல் வவ்வால் தாவ லுமாம்
தீவு முந்நீர்த் திடரினிமை
தூவு விடக்குப் பகையென்ப
நோவு மெலிவு வருத்தப்பேர்.

வாவல்—வவ்வால், தாவல். [1, 2: சூடா. xi, வ, 9.]

தீவு—கடற்குள் திடர், இனிமை. [1: நா. தீ. நி. 483. 2: அக.]

தூவு—மாமிசம், பகை. [1, 2: அக. நி. 130.]

நோவு—மெலிவு, வருத்தம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

947. கைவல் லியமோக் கஞ்சித்தி வைவச் சுதனோர் மநுநமனும்
சைவஞ் சிவசம் பந்தமுள தோர்பு ராணஞ் சிவசமயம் [ளாம்
கௌவை பழிச்சொ லாயிலிய மொலியெள் ளிளங்காய் துயர்கள்
சௌவீ ரங்காஞ் சிகம்யமுநாஞ் சநமி ரக்தைக் கனிமுப்பேர்.

கைவல்லியம்—மோட்சம், சித்தி. [1: கைவல்யம் — க. கோ. I, v, 6. 2: அக.]

வைவச்சுதன்—ஓர் மநு, நமன். [1: வைவஸ்வத: — ஸ. அக. 2: வைவஸ்வதோऽந்தக: —க. கோ. I, i, 62.]

சைவம் — சிவசம்பந்தமுளது, ஓர் புராணம், சிவமதம். [1-3: ஶைவம்—ஸ. அக.]

கௌவை — பழிச்சொல், ஆயிலியநட்சத்திரம், ஒலி, எள்ளின் இளங்காய், துயர், கள். [1, 5, 6: பிங். x, 431. 2: திவா. i, 85. 3: அக. 4: திவா. iv, 177.]

சௌவீரம் — காஞ்சிகம், யமுனாஞ்சனம், இலந்தைக்கனி. [1-3: ஸௌவீரம் காஞ்ஜிகஸ்ரோதோऽஞ்ஜநயோர்ப்பதரீபலே — க. ஸ. iii, 615.]

948. ஆவாபம் விதைத்தல் பாத்தி யோர்பாநம் பாண்ட சுத்தி
மாவீரம் குயில்சிங் கம்வெண் பரிவச்ரம் யாக பாத்ரம்
மாவீரன் கருடன் சிரேட்ட னநலன்மா தேவன் சூரன்
ஆவேச நம்ப்ர வேசம் பணிக்கூடம் பூதா வேசம்.

ஆவாபம்—விதைத்தல், பாத்தி, ஓர் பானம், பாண்டசுத்தி. [1-4: ஆவாப: வாபஹோமாலவாலயோ:; ப்ரக்ஷேபே பாண்டவபநேऽபி— க. ஸ. iii, 430, 431. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் வாபஹோம என்னுமிடத்தில் வாநஹோம என்றிருக்கிறது. அன்றியும் பின் பாண்டவபநே என்றொரு பாடமிருப்பதாகவுங் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

மாவீரம்—குயில், சிங்கம், வெள்ளைக் குதிரை, வச்சிரம், யாக பாத்திரம். [1, 2, 4: ஃஹாவீரः ... வரவாெஷ ..., ... வவெள ... ஸிம்ஹெ—கா. ஸ. iv, 275. 3, 5: ஃஹாவீரோ யஜ்ஞவாதெ ... ஞெஷஸ-ஹயெ—நா. ர. iv, 125.]

மாவீரன்—கருடன், சிரேட்டன், அக்கினி, சிவன், சூரன். [1-5: ஃஹாவீரः ... ஹரௌ; ... கநுெள ஶரேடெ வாம்ஸி த்ருஷா வ்ருஷாஸுரயோः — நா. ர. iv, 125, 126. இங்கும் ஸ. அக. யிலும் விஷ்ணு என்னும் பொருளன்றிச் 'சிவன்' காணப்படவில்லை.]

ஆவேசகம் — பிரவேசம், பணிக்கூடம், பூதாவேசம். [1-3: ஞுவெஶநம் ஸூதாவெஶெ ப்ருவெஶெ ஶிஸ்பிவெஶ்மநி — கா. ஸ. iv, 161.]

ழகர வெதுகை

949. கழகஞ்சூ தாயு தம்மற் பயில்களன் கல்விச் சாலை
குழகனே யழகன் செவ்வேள் குழுமலை குவியல் கூட்டம்
அழல்கன லழுதல் வெப்ப மழலோன்சூ ரியன்செவ் வாயாம்
குழலிசைக் குழலாண் குஞ்சி தொளையுடைப் பொருள்பெண்
கூந்தல்.

கழகம்—சூது ஆயுதம் மல் இவைபயில் களன், கல்விச்சாலை. [1, 2: திவா. v, 168.]

குழகன்—அழகன், முருகக்கடவுள். [1: அக. 2: பிங். ii, 18.]

குழுமல்—குவியல், கூட்டம். [1: அக. 2: பிங். vii, 477.]

அழல்—நெருப்பு, அழுதல், வெப்பம். [1: திவா. i, 44. 2: நா. தீ. நி. 735. 3: பிங். vii, 105.]

அழலோன்—சூரியன், செவ்வாய். [1: திவா. i, 55. 2: பிங். ii, 138.]

குழல்—இசைக்குழல், ஆண்மயிர், துளையுடைப்பொருள், பெண் கூந்தல். [1-4: பிங். x, 377.]

950. சழல்வன மகர மற்சந் தழல்கிளி கடிகோல் தீயாம்
நிழலொளி குளிர்ச்சி நீதி யருள்செல்வம் நீழ லென்ப
கிழிநிதிப் பொதிமு டிச்சுக் கீற்றெழு துறுப டப்பேர்
குழிபள்ளம் நிலம ளக்குங் கோலினெண் பெருக்குக் குண்டம்.

சழல்—வனம், மகரமீன். [1: 2:]

தழல்—கிளிகடிகோல், நெருப்பு. [1, 2: பிங். x, 584.]

நிழல்—ஒளி, குளிர்ச்சி, நீதி, அருள், செல்வம், நீழல். [1: திவா. viii, 56. 2, 5, 6: சூடா. xi, ஞ, 2. 3: பிங். vii, 59. 4: அக. நி. 146.]

கிழி—நிதிப்பொதி, முடிச்சு, கீற்று, எழுதுபடம். [1, 2, 4: திவா. xi, 277. 3: சூடா. xi, ழ, 1.]

குழி—பள்ளம், நிலமளக்குங் கோலின் எண்பெருக்கு, குண்டம். [1: திவா. v, 216. 2-3: அக.]

951. வழியிடம் பழமை மார்க்கம் மரபுசந் ததிபின் னென்ப
பொழிதலே சொரித லீதல் பொழுதுசூ ரியன்கா லப்பேர்
எழிலியோர் வள்ளல் மேகம் எழில்வண்ண மழகு மொக்கும்
பொழில்புவி பெருமை சோலை பூந்தோட்டம் நாடு மாமே.

வழி—இடம், பழமை, மார்க்கம், மரபு, சந்ததி, பின். [1, 6: திவா. xi, 211. 2: அக. 3: சூடா. xi, ழ, 6. 4, 5: பிங். x, 1011.]

பொழிதல்—சொரிதல், ஈதல். [1: திவா. ix, 164. 2: திவா. ix, 81.]

பொழுது—சூரியன், காலம். [1: பிங். ii, 118. 2: திவா. i, 108.]

எழிலி—ஓர் வள்ளல், மேகம். [1: சூடா. ii, 24. 2: திவா. i, 147.]

எழில்—வண்ணம், அழகு. [1: அக. 2: திவா. viii, 59.]

பொழில்—புவி, பெருமை, சோலை, பூந்தோட்டம், நாடு. [1, 3: திவா. xi, 176. 2: பிங். x, 867. 4: திவா. iv, 85. 5: சூடா. v, 9.]

952. இழிவுபள் ளம்ப ழிப்புக் கேடுதாழ் விறக்க மென்ப
தொழுவிரே வதிநாள் தோழம் பசுப்புரை தொழும ரப்பேர்
விழுமேட துலைச்சங் க்ராந்தித் திநம்சீர்மை மேன்மை நன்மை
ஒழுகல்செய் முறைந டத்த லுயர்தனீர் வடித னீளல்.

இழிவு — பள்ளம், நிந்தை, கேடு, தாழ்வு, இறக்கம். [1: திவா. v, 216. 2: சூடா. viii, 69. 3: திவா. viii, 235. 4: பிங். vii, 92. 5: அக.]

தொழு—இரேவதிநட்சத்திரம், பட்டி, பசுப்புரை, தொழுமரம். [1, 2: பிங். x, 660. 3: அக. 4: சூடா. xi, ழ, 3.]

விழு—சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு, சீர்மை, மேன்மை, நன்மை. [1: விஷுவின் தற்பவம். 𑌸𑌮𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍—𑌅. கொ. I, iv, 14. 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑍇𑌷𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌦𑌿𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂: என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2-4: அக. 'விழுப்பம்.']

ஒழுகல் — செய்முறை, நடத்தல், உயர்தல், நீர்வடிதல், நீளல். [1: அ. வி. நி. 567. 2, 4: அக. 3: பிங். vii, 2. 5: சூடா. viii, 13.]

953. விழுதலே வீழ்தல் சாதல் விழுமமே நன்மை துன்பம்
இழுதுநெய் நிணமி னிப்பா மிழுதைபொய் யறிவின் மைப்பேர்
முழுதொருங் குணர்ந்தோன் புத்தன் முநீந்திரன் முக்கண் மூர்த்தி
கொழுநனே யதிபன் கொண்கன் கொழுமையே நிறஞ்செ ழிப்பாம்.

விழுதல்—வீழ்தல், சாதல். [1, 2: அக.]

விழுமம்—நன்மை, துன்பம். [1, 2: திவா. xi, 371.]

இழுது—நெய், நிணம், தித்திப்பு. [1: திவா. vi, 101. 2, 3: அக.]

இழுதை—பொய், அறிவின்மை. [1, 2: அக.]

முழுதொருங்குணர்ந்தோன் — புத்தன், அருகன், சிவன். [1: 2: திவா. i, 11. 3: அக.]

கொழுநன்—அதிபன், கணவன். [1: திவா. ii, 16. 2: பிங். v, 191.]

கொழுமை—நிறம், செழிப்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: பிங். vii, 5.]

954. கழுமுள்மா தளிசூ லத்தோ டாயுதங் கழுக்க டைப்பேர்
அழுவமே நாடு முந்நீர் பெருமைவெற் பரண்ப ரப்பாம்
உழுவலே குணம்வி டாது தொடர்ந்தவன் பொடுமு றைப்பேர்
உழையர்மந் திரிய ரேவல் செய்வோர்பக் கத்துள் ளோரே.

கழுமுள்—மாதுளி, சூலம், ஆயுதம், கழுக்கடை. [1: பிங். ix, 72. 2: திவா. vii, 2. 3: திவா. vii, 31. 4: திவா. vii, 19.]

அழுவம்—நாடு, கடல், பெருமை, மலையரண், பரப்பு. [1, 5: சூடா. xi, ழ, 4. 2: பிங். iv, 137. 3: திவா. viii, 20. 4: அக. நி. 12.]

உழுவல்—குணம், விடாது தொடர்ந்த அன்பு, முறை. [1: திவா. viii, 257. 2: திவா. viii, 92. 3: அக.]

உழையர் — மந்திரியர், ஏவல்செய்வோர், பக்கத்துள்ளோர். [1: திவா. ii, 26. 2: திவா. ii, 65. 3: அக.]

955. கிழமைபண் புரிமை வாரங் கிழக்குக்கீழ்த் திசைகீழ் பள்ளம்
உழவர்கம் பளர்வே ளர்ளர் உழப்புற்சா கம்வ ருத்தம்
ஒழிதல்விட் டகறல் சாதல் ஒழித்தலே தவிர்த்தல் கொல்லல்
முழுகலே யமுங்கல் மூழ்கல் மொழுப்பெண்ப கவின்சி றப்பே.

கிழமை—பண்பு, உரிமை, வாரம். [1-3: பிங். x, 340.]

கிழக்கு—கீழ்த்திசை, கீழ், பள்ளம். [1: திவா. v, 7. 2: அக. நி. 67. 3: திவா. v, 216.]

உழவர்—மருதநில மாக்கள், வேளாளர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 33.]

உழப்பு—உற்சாகம், வருத்தம். [1: சூடா. ix, 57. 2: அக.]

ஒழிதல்—விட்டு நீங்கல், சாதல். [1, 2: அக.]

ஒழித்தல்—தவிர்த்தல், கொல்லல். [1, 2: அக.]

முழுகல்—அமுங்கல், குளித்தல். [1, 2: அக.]

மொழுப்பு—அழகு, சிறப்பு. [1: 2:]

956. எழுவளை தடிதூ ணென்ப இழையணி கலன்பஞ் சின்னூல்
வழுவென்ப தவறு கேடாம் மழைகுளிர் துளிநீர் மேகம்
கழுதுபேய் பரண்வண் டாகும் கழைபுனர் தம்வேய் கன்னல்
பழுதுகுற் றம்பொய் பிக்கம் பழையர்கள் விற்போர் முன்னோர்.

எழு—வளைதடி, தூண். [1: அக. 2: பிங். vi, 530.]

இழை—ஆபரணம், பஞ்சின் நூல். [1, 2: சூடா. xi, த, 7.]

வழு—தவறு, கேடு. [1: திவா. ix, 173. 2: திவா. viii, 235.]

மழை—குளிர், துளி, நீர், மேகம். [1, 2, 4: பிங். x, 907. 3: பிங். i, 57.]

கழுது—பேய், பரண், வண்டு. [1-3: திவா. xi, 267.]

கழை—புனர்பூசநட்சத்திரம், மூங்கில், கரும்பு. [1: பிங். ii, 153. 2: திவா. iv, 76. 3: திவா. iv, 77.]

பழுது—குற்றம், பொய், சிதைவு. [1: திவா. viii, 176. 2: பிங். vii, 131. 3: அக.]

பழையர்—கள்விற்போர், முன்னோர். [1: திவா. ii, 50. 2: அக.]

957. கழித்தலே நீக்கல் போக்கல் விழித்தல்கண் டிறத்தல் பார்த்தல்
தெழித்தல்பே ரொலிப்பு றுக்கல் கொழிப்புத்தெள் ளுகைகுற் றப்பேர்
ஒழுக்கமா சார மார்க்கம் நடையொழுங் குளது யர்ச்சி
குழைத்தலே தளிர்த்தல் சேருக் குதல்நெகிழ்த் திடல்வ ளைத்தல்.

கழித்தல்—நீக்கல், போக்கல். [1, 2: அக.]

விழித்தல் — கண்திறத்தல், பார்த்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 286.]

தெழித்தல் — பேரொலிப்பு, உறுக்கல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 29.]

கொழிப்பு — தெள்ளுகை, குற்றம். [1: திவா. ix, 120. 2: திவா. viii, 177.]

ஒழுக்கம் — ஆசாரம், மார்க்கம், நடை, ஒழுங்குளது, உயர்ச்சி. [1, 2: பிங். x, 213. 3: திவா. ix, 195. 4: 5: சூடா. viii, 8.]

குழைத்தல் — தளிர்த்தல், சேறுக்குதல், நெகிழ்த்திடல், வளைத்தல். [1: பிங். ix, 152. 2-4: அக.]

958. பழங்கணே மெலிவு துன்பங் குழம்புசே றுணம் பாகாம்
அழுங்கல்நோய் வருத்தஞ் சோம்ப லொலித்தல்கே டழுத லென்ப
மழுங்கல்கூர் கெடுதல் மட்கல் ஒழுங்கென்ப வரிசை பந்தி [தோன்.
கொழுந்திளந் தளிர்சு வாலே விழைந்தோன்கொண் டவன யந்

பழங்கண்—மெலிவு, துன்பம். [1, 2: பிங். x, 768.]

குழம்பு—சேறு, ஆணம், பாகு. [1: திவா. v, 74. 2: பிங். vi, 23. 3: திவா. vi, 97.]

அழுங்கல்—நோய், வருத்தம், சோம்பல், ஒலித்தல், கேடு, அழுதல். [1: 2: பிங். vii, 121. 3: திவா. viii, 164. 4: திவா. x, 171. 5: திவா. viii, 235. 6: அக.]

மழுங்கல்—கூர்கெடுதல், மட்கல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 25.]

ஒழுங்கு—வரிசை, பந்தி. [1: நா. தீ. நி. 768. 2: அக.]

கொழுந்து—இளந்தளிர், சுவாலே. [1, 2: அக.]

விழைந்தோன்—கணவன், விரும்பியவன். [1: சூடா. xi, ற, 17. 2: அக.]

959. குழாய்குழ லுடைப்பொ ருட்கு மூங்கிற்பாத் திரத்துக் கும்பேர்
கிழார்பூட்டை யுரியோர் தோட்டங் கெழுவென்ப கிறம்பொ ருத்தம்
எழா லென்ப யாழ்ந ரம்பி னின்னிசை யோர்புள் ளென்ப
துழாவுதல் கலப்பாச் செய்தல் பரப்புதல் துருவல் வெட்டல்.

குழாய்—குழலுடைப்பொருள், மூங்கிற் பாத்திரம். [1: பிங். vi, 580. 2: வழக்.]

கிழார்—பூட்டை, உரியோர், தோட்டம். [1: திவா. vii, 204. 2, 3: அக.]

கெழு—நிறம், பொருத்தம். [1: திவா. viii, 55. 2: நா. தீ. நி. 612.]

எழால்—யாழ்நரம்பின் இன்னிசை, ஓர் பறவை. [1: திவா. x, 140. 2: அக.]

துழாவுதல்—வளாவல், பரப்புதல், ஆராய்தல், வெட்டல். [1: திவா. ix, 190. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 110.]

960. உழலல் சுழல வுலைதற்பேர் கழனி பழன மிடுதிரையாம்
கிழவன் பரணி நாளுரியோன் மருதத் தலைவன் கிழமுடையன்
விழவு மிதுந முற்சவமாந் தொழுவர் விளைஞர் தொழிற்செய்
வோர்
கழும மயக்கம் பற்றென்ப கழுமல் மிகுதல் நிறைதற்பேர்.

உழலல்—சுழலல், உலைதல். [1: பிங். vii, 426. 2: அக.]

கழனி—வயல், இடுதிரை. [1: திவா. v, 204. 2: பிங். vi, 193.]

கிழவன்—பரணிநட்சத்திரம், உரியோன், மருதத்தலைவன், கிழமுடையன். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. ii, 81. 3: திவா. ii, 140. 4: அ. வி. நி. 583.]

விழவு—மிதுனராசி, உற்சவம். [1, 2: பிங். x, 1052.]

தொழுவர்— மருதநில மக்கள், தொழிற் செய்வோர். [1: திவா. ii, 138. 2: திவா. ii, 58.]

கழுமம்—மயக்கம், பற்று. [1, 2: இப் பொருள்கள் சூடா. xi, ழ, 4-ல் 'கழுமல்' என்னுஞ் சொற் பொருள்களாகத் தரப்பட்டன. அக. யினும் அவ்வாறே.]

கழுமல்—மிகுதல், நிறைதல். [1: சூடா. viii, 7. 2: சூடா. viii, 15.]

961. பழக்கம் பயிற்சி பரிசயமாம் பழுப்புப் பழுத்த லரிதாரம் [சல்
முழக்க மேகத் தொனிமுழங்கல் மிழற்றல் முரலல் சொலல்கொஞ்
உழக்கல் பழக வுழுதற்பேர் உழத்தல் வருந்த லநுபவமாம்
சழக்குப் பிணக்குப் பொய்மூட மிழுக்கு மறவி தவறிகழ்வே.

பழக்கம்—பயிற்சி, பரிசயம். [1, 2: அக.]

பழுப்பு—பழுத்தல், அரிதாரம். [1: அக. 2: அ. வி. நி. 577.]

முழக்கம்—மேகத்தொனி, முழங்கல். [1, 2: அக.]

மிழற்றல்—ஒலித்தல், சொல்லல், கொஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. x, 2. 3: திவா. x, 41.]

உழக்கல்—பழகல், உழுதல். [1: அக. 2: பிங். vii, 442.]

உழத்தல்—வருந்தல், அனுபவம். [1, 2: அக.]

சழக்கு—பிணக்கு, பொய், அறியாமை. [1: 2, 3: அக.]

இழுக்கு—மறவி, தவறு, நிந்தை. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். x, 147. 3: அக.]

[மூமை

962. குழப்பல் குழம்பச் செய லுழப்பல் கொழுப்பு மதர்ப்பு நிணங்கொ
அழித்தல் கெடுத்தல் சங்கரித்தல் அழுத்த லழுந்தச் செயல்பதி
த்தல்
மழுக்கல் மழுங்கச் செயலடித்தல் வழுக்குச் சோர்வு வழும்பிழுக்
காம்
புழுக்க லவித்தல் சோறென்ப புழைக்கை யானை தொளையுளகை.

குழப்பல்—குழம்பச்செயல், உழப்பல். [1, 2: அக.]

கொழுப்பு — மதர்ப்பு, நிணம், கொழுமை. [1: அக. 2: பிங். v, 256. 3: திவா. viii, 231.]

அழித்தல்—கெடுத்தல், சங்கரித்தல். [1: திவா. ix, 108. 2: அக.]

அழுத்தல்—அழுந்தச் செய்யல், பதித்தல். [1, 2: அக.]

மழுக்கல்—மழுங்கச் செய்யல், அடித்தல். [1, 2: அக.]

வழுக்கு—மறத்தல், வழும்பு, இழுக்கு. [1: திவா. viii, 115. 2: பிங். v, 258. 3: பிங். vii, 104.]

புழுக்கல்—அவித்தல், சோறு. [1: அக. 2: திவா. vi, 77.]

புழைக்கை—யானை, துளையுள்ள கை. [1: திவா. iii, 4. 2: அக.]

963. கழல்செருப்புக் கழற்கொடிகால் வீரர்தங்கா லணியாம்
கழறல்கழ றுத லுறுதிச் சொற்சொல்ல லும்பேர்
குழவிமான் மரைகடமை மூசுவெருமை யானை
குரங்கணில்யா ளியின்பிள்ளை குழந்தைமரக் கன்றும்

கழிமிகுதி மரக்கழிகோல் நூற்கழிகா யற்பேர்
கழிதல்கழி வுறல்மிகுதல் செலல்கடத்தல் சாதல்
உழையநிருத் தப்பிரியை நிசியருக்க தேவி
யோரிசைமான் பசுப்பக்க மிடமோர்யாழ் நரம்பே.

கழல்—செருப்பு, கழற்கொடி, கால், வீரர்காலணி. [1, 3, 4: திவா. xi, 266. 2: சூடா. xi, ழ, 1.]

கழறல்—கழலுதல், உறுதிச்சொற் சொல்லல். [1: அக. 2: திவா. x, 40.]

குழவி—மான் மரை கடமை எருமை யானை இவற்றின் பிள்ளை, முசுவின் பிள்ளை, குரங்கு அணி லிவற்றின் பிள்ளை, யாளியின் பிள்ளை, குழந்தை, மரக்கன்று. [1: திவா. iii, 103. 2: திவா. iii, 106. 3: திவா. iii, 101. 4-6: அக.]

கழி—மிகுதி, மரக்கழி, கோல், நூற் கழி, காயல். [1: பிங். x, 291. 2-4: அக. 5: சூடா. xi, வ, 10.]

கழிதல்—கழிவுறல், மிகுதல், போதல், கடத்தல், சாதல். [1: அக. 2, 4, 5: திவா. xi, 79. 3: திவா. ix, 39.]

உழை—அநிருத்தன் மனைவி[1], இரவு[2], சூரியன் தேவி[3], ஓர் இசை[4], மான்[5], பசு[6], பக்கம்[7], இடம்[8], ஓர் யாழ்நரம்பு[9]. [1, 2: ஸ்ரீஹர்ஷா நிஸி, வாணவம்ஶ—சு. ஸ. ii, 544. 3, 7: அக. 4: திவா. x, 153. 5, 8, 9: திவா. xi, 44. 6:]

964. உழலை தொழுமர முழற்றும் வியாதி
துழனி யொலிபுள் ளீட்டத் தொனிப்பெயர்
சுழிநீர்ச் சுழிமயிர்ச் சுழிசுன் னையுமாம்
மழுவோ ராயுதங் காய்ந்த விரும்பே.

உழலை — தொழுமரம், உழற்றும் வியாதி. [1, 2: அக. வியாதி - பெருந்தாகம்.]

துழனி—ஒலி, பறவையீட்டத் தொனி. [1: திவா. x, 174. 2: திவா. iii, 197.]

சுழி—நீர்ச்சுழி, மயிர்ச்சுழி, சுன்னம். [1-3: அக.]

மழு—ஓர் ஆயுதம், காய்ந்த இரும்பு. [1: திவா. vii, 3. 2: அக.]

965. தொழுதிபுள் ளொலித்திரள் கூட்டந் திரட்சி
கெழுமல் பொருந்துதல் கற்றல் முளைத்தல்
இழுமென லினிதுற லநுகர ணத்தொனி
செழுமை கொழுமை வளமாட் சிமையெழில்.

தொழுதி — பறவையொலி, பறவைத்திரள், கூட்டம், திரட்சி. [1, 3: சூடா. xi, ழ, 10. 2: சூடா. iii, 70. 4: அக.]

கெழுமல்—பொருந்துதல், கற்றல், முளைத்தல். [1: அக. 2: திவா. x, 79. 3: அக. நி. 77.]

இழுமெனல் — இனிதுறல், அநுகரணத்தொனி. [1: அக. 2: திவா. x, 180.]

செழுமை—கொழுமை, வளம், மாட்சிமை, அழகு. [1, 2: திவா. xi, 114. 3, 4: பிங். x, 546.]

966. குழைதளிர் சேறு காது குண்டலம்
தழைபீ லிக்குடை தளிரிலை யும்பேர்
குழைதல் வளைதல் நெகிழ்தல் வாடுதல்
தழைதல் வளர்தல் வாழ்தல் தழைவுறல்.

குழை—தளிர், சேறு, காது, குண்டலம். [1, 2, 4: திவா. xi, 97. 3: அக.]

தழை—பீலிக்குடை, தளிர், இலை. [1: அ. வி. நி. 583. 2: அக. 3: திவா. iv, 111.]

குழைதல்—வளைதல், நெகிழ்தல், வாடுதல். [1-3: அக.]

தழைதல்—வளர்தல், வாழ்தல், தழைவுறல். [1-3: அக.]

967. இழுக்கல் வழுக்கல் தளர்தல் தவறுதல்
விழுப்பஞ் சிறப்பு மேன்மையும் நன்மையும்
இழைத்த லழுத்த லியற்றனூ லிழைத்தல்
தழைத்தல் செழித்தல் தளிர்த்தல்வாழ் வோங்கல்.

இழுக்கல்—வழுக்கல், தளர்தல், தவறுதல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 141.]

விழுப்பம்—சிறப்பு, மேன்மை, நன்மை. [1-3: அக.]

இழைத்தல்—அழுத்தல், இயற்றல், நூல்இழைத்தல். [1-3: அக.]

தழைத்தல்—செழித்தல், தளிர்த்தல், வாழ்வு, ஓங்கல். [1, 3, 4: அக. 2: அக. 'தழைதல்-தளிர்த்தல்.']

968. வழங்கல் சொல்லுத வுலாவல் கொடுத்தல்
கழங்கு வெறியாட்டுச் சூது கழற்சி
புழுங்கல் சினக்குறிப் புப்புழுக் கியநெல்
அழுந்துதல் பதித லாழ்தல் வருந்துதல்.

வழங்கல்—சொல்லுதல், உலாவல், கொடுத்தல். [1, 3: திவா. xi, 210. 2: பிங். x, 1010.]

கழங்கு—வெறியாட்டு, சூது, கழற்கொடி. [1, 3: சூடா. xi, த, 18. 2: சூடா. vii, 58.]

புழுங்கல்—சினக்குறிப்பு, புழுக்கிய நெல். [1: திவா. viii, 103. 2: அக.]

அழுந்துதல்—பதிதல், ஆழ்தல், வருந்துதல். [1: திவா. ix, 105. 2, 3: அக.]

969. விழலோர்புல் விழுதல் வீணும்
பழிநிந்தை துரோகங் குற்றம்
இழிதல்தாழ் வுறலி றங்கல்
விழைவெண்ப புணர்ச்சி யாசை.

விழல்—ஓர் புல், விழுதல், வீண். [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 735.]

பழி—நிந்தை, துரோகம், குற்றம். [1: அ. வி. நி. 574. 2: அக. 3: திவா. viii, 176.]

இழிதல்—தாழ்வுறல், இறங்கல். [1, 2: அக.]

விழைவு—புணர்ச்சி, ஆசை. [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

970. ஈழஞ்சிங் களம்பொன் கள்ளாம் ஏழைபெண் வறிஞன் மூடன்
வேழமே கொறுக்கை நாணல் கரும்புவல் விலங்கு மூங்கில்
கோழியே யுறையூ ரோர்புள் கூழ்பயி ருணவு சோறும்
பூழியே புழுதி சேரேூர் கொடுந்தமிழ் நாடும் போற்றும்.

ஈழம்—சிங்களம், பொன், கள். [1, 2: பிங். x, 156. 2: சூடா. xi, ழ, 7.]

ஏழை — பெண், வறிஞன், மூடன். [1: அக. 2: சூடா. ii, 49. 3: திவா. ii, 77.]

வேழம் — கொறுக்கைச்சி, நாணல், கரும்பு, யானை, மூங்கில். [1, 3-5: திவா. xi, 374. 2: அக.]

கோழி—உறையூர், ஓர் பறவை. [1, 2: சூடா. xi, ழ, 9.]

கூழ்—பயிர், உணவு, சோறு. [1, 2: திவா. xi, 282. 3: சூடா. vi, 22.]

பூழி—புழுதி, சேறு, ஓர் கொடுந்தமிழ்நாடு. [1: சூடா. vi, 20. 2: திவா. v, 74. 3: நன். 273, உரை.]

971\. கோழையே யிலச்சை கூச்சங் குறைபாடு காசம் நாற்பேர்
தாழையோர் மரந்தெங் கென்ப தாழ்வெனல் குறைவு பள்ளம்
மாழைபொன் புளிமா வோலை வங்கார மடமை புஞ்சம்
மூழையே யகப்பை மத்தாம் மோழைகொம் பின்மை கஞ்சி.

கோழை—இலச்சை, கூச்சம், குறைபாடு, காசம். [1-3: அக. 4: நா. தீ. நி. 602.]

தாழை—ஓர் மரம், தெங்கு. [1, 2: பிங். x, 601.]

தாழ்வு—குறைவு, பள்ளம். [1: சூடா. viii, 56. 2: திவா. v, 216.]

மாழை — பொன், புளிமா, ஓலை, உலோகக்கட்டி, மடமை, திரட்சி. [1-5: திவா. xi, 354. 6: பிங். x, 932.]

மூழை—அகப்பை, மத்து. [1: சூடா. xi, ழ, 9. 2: அக.]

மோழை—கொம்பின்மை, கஞ்சி. [1: அக. 2: அ. வி. நி. 575.]

972\. காழ்கொட்டை கற்ப ரற்சே கொளிமணி வடம்ப ளிங்காம்
கீழடி யிடங்கி ழக்குப் பொச்சாப்புக் கீழ்மை பள்ளம்
கேழொளி நிறமொப் பும்பேர் பாழ்வீண்சூ னியங்கே டென்ப
தாழ்தலே குறைத லாழ்தல் விரும்புத லிறைஞ்சல் சாய்தல்.

காழ் — கொட்டை, கற்பரல், மரவயிரம், ஒளி, மணிவடம், பளிங்கு. [1: சூடா. xi, ழ, 8. 2-5: திவா. xi, 276. 6: சூடா. vi, 12.]

கீழ்—அடி, இடம், கிழக்கு, மறத்தல், கீழ்மை, பள்ளம். [1: அக. 2, 3, 5: சூடா. xi, ழ, 8. 4: சூடா. viii, 59. 6: சூடா. v, 61.]

கேழ்—ஒளி, நிறம், ஒப்பு. [1-3: பிங். x, 398.]

பாழ்—வீண், சூனியம், கேடு. [1-3: அக.]

தாழ்தல்—குறைதல், ஆழ்தல், விரும்புதல், இறைஞ்சல், சாய்தல். [1: அக. நி. 121. 2, 5: அக. 3: பிங். vii, 141. 4: திவா. ix, 91.]

973. காழகங் கடாரஞ் சேலை காழ்ப்பென்ப மரக்காழ் கார்ப்பாம்
பூழிலே யகில்பூ மிப்பேர் பூழ்க்கைகைம் மாவவ் யாளி [பச்சொல்
மாழ்கலே மயங்கல் சோம்பல் வாழ்த்துத்தோத் திரஞ்சு
வீழ்தலே விழுதல் வெஃகல் வீழ்க்கைவீ ழுறுகை சுவாதி.

காழகம்—கடாரதேசம், சேலை. [1, 2: பிங். x, 329.]

காழ்ப்பு—மரவயிரம், கார்ப்பு. [1: சூடா. iv, 46. 2. பிங். vi, 62.]

பூழில்—அகில், பூமி. [1, 2: சூடா. xi, த, 24.]

பூழ்க்கை — யானை, யானையாளி. [1: பிங். viii, 102. 'பூட்கை.' 2: திவா. iii, 3. 'பூட்கை.']

மாழ்கல்—மயங்கல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 151. 2: திவா. viii, 164.]

வாழ்த்து—தோத்திரம், சுபச்சொல். [1: திவா. x, 20. 2: திவா. x, 15.]

வீழ்தல்—விழுதல், விரும்பல். [1: அக. 2: திவா. viii, 88.]

வீழ்க்கை — விருப்பம், சுவாதிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: திவா. i, 91.]

974. ஊழல் நிரையஞ் சீர்கெடலாம் ஊழி யுகாந்தம் நெடுங்காலம்
ஞாழல்பொன்னு விரைகோங்கு புலிந கக்கொன் றையுநாட்டும்
ஆழி தேர்க்கால் கரைகடல்சக் கிராயு தம்மோ திரம்வட்டம்
பூழி யன்பாண் டியன்சேரன் பூழ்தி புழுதி புலவென்னும்.

ஊழல் — நரகம், சீர்கெடல். [1: நா. தீ. நி. 479. 2: அக.]

ஊழி—யுகாந்தம், நெடுங்காலம். [1: திவா. i, 141. 2: அக.]

ஞாழல் — பொன்னுவிரை, கோங்கு, புலிநகக்கொன்றை. [1-3: அக.]

ஆழி—தேர்க்கால், கரை, கடல், சக்கிராயுதம், மோதிரம், வட்டம். [1, 3-6: பிங். x, 121. 2: சூடா. xi, ழ, 2.]

பூழியன்—பாண்டியன், சேரன். [1: அக. 2: திவா. ii, 21.]

பூழ்தி—புழுதி, புலவு. [1, 2: பிங். x, 855.]

975. வாழ்க்கை வாழ்வ தூர்செல்வ மருத நிலத்தூர் மனைவாழ்வாம்
ஆழ்த்தல் புதைத்த லமிழ்த்துதலாம் வாழ்த்தல் துதிசோ பனம்
பாடல்
ஊழ்த்தல் நினைத்தல் மலர்தல்புலா லுதிர்தல் செவ்வி பதனழி
தல்
தாழ்த்தல் புதைத்தல் தாமதித்தல் சாய்த்தல் குறைத்தல் கீழ்ப்
படுத்தல்.

வாழ்க்கை—வாழ்வது, ஊர், செல்வம், மருதநிலத்தூர், மனைவாழ்வு. [1, 5: அக. 2: திவா. v, 92. 3: திவா. viii, 240. 4: திவா. v, 103.]

ஆழ்த்தல்—புதைத்தல், அமிழ்த்துதல். [1: 2: அக.]

வாழ்த்தல்—துதி, சோபனம்பாடல். [1: சூடா. x, 4. 2: அக.]

ஊழ்த்தல்—நினைத்தல், மலர்தல், புலால், உதிர்தல், பருவம், பதனழிதல். [1, 5, 6: சூடா. xi, த, 13. 2, 4: அக. 3: பிங். viii, 239.]

தாழ்த்தல்—புதைத்தல், தாமதித்தல், சாய்த்தல், குறைத்தல், கீழ்ப்படுத்தல். [1, 3, 5: அக. 2: நா. தீ. நி. 562. 4: அக.]

976. சூழல்குறிப் புக்கூட்ட மிடஞ்சுற்றுப் புறமாம்
சூழிநீர் நிலையுச்சி யானைமுக படாப்பேர்
பாழிவலி சொற்பதங்கன் முழைபகைவ ரூர்தா
பதம்பெருமை பாயல்மிருக சயநமரு தத்தூர்
நாழில்கொலை யானைகொடிக் கொத்தான்றன் னுடம்பி
னுழைத்தபடைக் கலம்பறித்து நிற்றல்செக்குக் குவிதல்
கூழைகடைக் குறைசேறு நாப்பண்மயிற் றோகை
கூந்தல்கட்டை புட்சிறகு பிற்படையெண் பெயரே.

சூழல்—குறிப்பு, கூட்டம், இடம், சுற்றுப்புறம். [1: சூடா. viii, 34. 2, 4: அக. 3: திவா. v, 227.]

சூழி—நீர்நிலை, உச்சி, யானைமுகபடாம். [1, 3: திவா. xi, 112. 2: பிங். v, 338.]

பாழி—வலி[1], சொற்பதம்[2], கல்முழை[3], பகைவரூர்[4], முனிவர் இருப்பிடம்[5], பெருமை[6], பாயல்[7], மிருகசயனம்[8], மருதநிலத்தூர்[9]. [1, 7:

திவா. xi, 336. 2: திவா. x, 4. 3, 5, 8: பிங். x, 793. 4: சூடா. xi, ழ, 2. 6: உரி. நி. xi, 20. 9: திவா. v, 103.]

நூழில்—கொலை, யானை, கொடிக்கொத்தான், தன் உடம்பில் நுழைந்த படைக்கலம் பறித்து நிற்றல், செக்கு, குவிதல். [1-3: சூடா. xi, ழ, 9. 4: அக. 5: அக. நி. 150. 6: பிங். vii, 488.]

கூழை—கடைக்குறை[1], சேறு[2], நடு[3], மயிற்றோகை[4], கூந்தல்[5], கட்டை[6], பறவைச் சிறகு[7], பிற்படை[8]. [1: காரிகை, 19. 2, 6: அக. 3: திவா. v, 230. 4. பிங். viii, 6. 5, 7: பிங். x, 391. 8: சூடா. xi, ழ, 5.]

977. தாழி பரணிநா ளோர்மட் கலங்குடம்
நாழி யளக்கும் படிபூரட் டாதிநாள்
மூழி யகப்பைமத் துச்சோறு காதறை
வாழிய முன்னிலை யசைச்சொல் வாழ்கெனல்.

தாழி—பரணிநட்சத்திரம், ஓர் மட்கலம், குடம். [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vii, 263. 3: சூடா. vii, 64.]

நாழி—அளக்கும் படி, பூரட்டாதிநட்சத்திரம். [1, 2: பிங். x, 693.]

மூழி—அகப்பை, மத்து, சோறு, காதறை. [1, 3: சூடா. ii, 83. 2: அக. 4: அக; வழக். 'மூளி.']

வாழிய—முன்னிலை யசைச்சொல், வாழ்க. [1: நன். 440. 2: நன். 338, உரை.]

978. நூழை நுண்மை நுழைவாயில் சாளரம்
ஊழ்விதி பண்பு பழமை வெயிற்பெயர்
யாழ்மிது நத்தோ டாதிரை நாள்வீணை
சூழ்த லெண்ண லாராய்தல் சுற்றுதல்.

நூழை—நுண்மை, நுழைவாயில், சாளரம். [1: திவா. viii, 33. 2: திவா. v, 33. 3: திவா. v, 156.]

ஊழ்—விதி, பண்பு, பழமை, வெயில். [1: சூடா. viii, 39. 2: திவா. viii, 257. 3: பிங். x, 188. 4: திவா. i, 115.]

யாழ்—மிதுனம், திருவாதிரைநட்சத்திரம், வீணை. [1, 3: பிங். x, 975. 2: திவா. i, 82.]

சூழ்தல் — எண்ணல், ஆராய்தல், சுற்றுதல். [1: சூடா. viii, 34. 2: அக. 3: நா. தீ. நி. 715.]

979. நீழல் காற்று நீதிநிழல்
மாழ்கு மிருக சிரமயக்கம்
ஆழ்த லமிழ்த லழுந்தற்பேர்
கீழ்தல் பிளத்தல் கிழித்திடலே.

நீழல்—காற்று, நீதி, நிழல். [1: திவா. i, 37. 2: பிங். vii, 59. 'நிழல்.' 3: அக.]

மாழ்கு — மிருகசீரிடநட்சத்திரம், மயக்கம். [1: திவா. i, 81. 2: அக.]

ஆழ்தல்—அமிழ்தல், அழுந்தல். [1, 2: அக.]

கீழ்தல்—பிளத்தல், கிழித்திடல். [1, 2: நா. தீ. நி. 763. அக.]

980. அளகுகார்த் திகைநாள் கோழி மயில்கூகை யிவற்றின் பெண்
[ணும்
களபமே சுண்ணச் சாந்து கலவைச்சாந் தியானைக் கன்று
களமஞ்செம் பஞ்சி னீர்நென் முளைசெந்நெ லெழுது கோற்பேர்
இளமையோர் தசையுன் மத்த மிளவலே யிளைஞன் பின்னோன்.

அளகு—கார்த்திகைநட்சத்திரம், கோழியின் பெண், மயிலின் பெண், கூகையின் பெண். [1: திவா. i, 79. 2, 4: திவா. iii, 192. 3: பிங். viii, 93.]

களபம்—சுண்ணச் சாந்து, கலவைச் சாந்து, யானைக்கன்று. [1: பிங். vi, 617. 2, 3: பிங். x, 295. 3: கலப: கரிஶாவக: — அ. கோ. II, viii, 35.]

களமம்—செம்பஞ்சின் நீர், நெல், முளை, செந்நெல், எழுது கோல். [1-3, 5: கலமஶ்ஶாலிலேகின்யோ: ... மார்ஜாரவேஶ்மசூஹயோ — நா. ர. iii, 303. 4: ஶாலய: கலமாத்யாஶ்ச ஷஷ்டிகாத்யாஶ்ச பும்ஸ்யமீ — அ. கோ. II, ix, 24.]

இளமை—ஓர் தசை, உன்மத்தம். [1, 2: திவா. xi, 36.]

இளவல்—இளைஞன், தம்பி. [1: பிங். v, 200. 2: பிங். v, 186.]

981. சளம்வஞ்சஞ் சஞ்ச லம்பொய் தளிமழைத் துளிகோ யிற்பேர்
வளம்வரு வாய்பல் பண்டம் நலமாண்பு செழிப்புச் செல்வம்
களரிபோர்க் களம ரங்கங் காடுபாழ் நிலங்கூட் டப்பேர்
விளரியோ ரிசைநெய் தல்யாழ் விளர்நிண மிளமை வெண்மை.

சளம் — வஞ்சம், சஞ்சலம், பொய். [1, 2: சலம் சத்மஸ்கலி-தயோ: — அ. வ. ii, 475. 3: அக.]

தளி—மழைத்துளி, கோயில். [1: சூடா. i, 90. 2: திவா. v, 143.]

வளம்—வருவாய், பலபண்டம், நன்மை, மாண்பு, செழிப்பு, செல்வம். [1: சூடா. viii, 49. 2: சூடா. xi, ள, 15. 3, 6: அக. 4, 5: பிங். x, 1012.]

களரி—போர்க்களம், அரங்கம், காடு, பாழ்நிலம், கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 297. 2, 5: அக. 4: பிங். iv, 130.]

விளரி—ஓர் இசை, நெய்தல்யாழ். [1: திவா. x, 153. 2: திவா. x, 150. 'நெய்தல் யாழ்த்திறன்.']

விளர்—நிணம், இளமை, வெண்மை. [1, 2: பிங். x, 1055. 2: திவா. viii, 51.]

982. களவன்கற் கடக ராசி கரியவன் முசுநண் டியானை
களிகளிப் பினன்க ளிப்பு மாக்களி வெறிம யக்கம்
தெளிதலே துணிதல் தேர்த லுணர்தல்தே றுதல்கொ ழூத்தல்
நளிநம்நீர் தாம ரைப்பேர் நளிர்குளிர் வெறுப்பு நண்டாம்.

களவன் — கர்க்கடக ராசி, கரியவன், முசு, நண்டு, யானை. [1: திவா. i, 68. 2: திவா. ii, 90. 3: பிங். viii, 199. 4: திவா. iii, 221. 5: அக.]

களி—களிப்பினன், களிப்பு, மாக்களி, வெறி, மயக்கம். [1, 3: அக. 2, 4: நிக. 506. 5: திவா. viii, 151.]

தெளிதல்—துணிதல், தேர்தல், உணர்தல், தேறுதல், கொழூத்தல். [1-5: அக.]

நளிநம்—நீர், தாமரை. [1, 2: நளிநம் கமலே ஜலே—வி. வ்ரு. ந, 128.]

நளிர்—குளிர், வெறுப்பு, நண்டு. [1, 3: சூடா. xi, ள, 3. 2: நிக. 503.]

983. நளிநிதா மரைக்கு ளம்தா மரைக்கொடி சுரந திப்பேர்
தளிமங்குட் டிமமேற் கட்டி சயநம்வாள் பஞ்சின் மெத்தை
வளையேகை வளைவிட் டஞ்சக் கிரப்படை சங்கு வங்காம்
வளையமண் டிலமாப் போதல் வட்டந்தா மரைச்சு ருட்டே.

நளிநி—தாமரைக் குளம், தாமரைக் கொடி, ஆகாச கங்கை. [1-3: நளிநீ ... பத்மிநீஷண்டஸரோவரே; நளிகாயாஞ்ச நளிநீ—வி. வ்ரு. ந, 127, 128.]

தளிமம்—கற்படுத்த தரை, மேற்கட்டி, சயனம், வாள், பஞ்சின் மெத்தை. [1-4: தளிமம் தல்பகுட்டிமயோ:; விதாநே கட்கே — ஹ. ஸ. iii, 457, 458. 5: திவா. xi, 123.]

வளை—கைவளை, விட்டம், சக்கிரப்படை, சங்கு, பொந்து. [1, 3, 4: அ. வி. நி. 592. 2, 5: அக.]

வளையம்—மண்டிலமாப் போதல், வட்டம், தாமரைச் சுருள். [1: வலய:—ஸ. அக. 2: வலயழ—ஸ. அக.; அக. நி. 210. 3: அக.]

984. இளித்தலே சிரித்த லீழ்த்த லிணுங்கலோ டுரித்த லென்ப [ளல்
தெளித்தல்நிச் சயித்தல் தூவல் புரோக்கித்தல் விதைத்தல் தெள்
திளைத்தலே யநுப வித்தல் செறிதல்மூழ் குதல்நி ரம்பல்
வளைத்தலே கவர்தல் சூழ்தல் வணக்குதல் தடுத்தல் கட்டல்.

இளித்தல்—சிரித்தல், ஈழ்த்தல், இணுங்கல், உரித்தல். [1: பிங். vii, 239. 2-4: சூடா. xi, ள, 3. 'இளி.']

தெளித்தல்—நிச்சயித்தல், தூவல், புரோட்சித்தல், விதைத்தல், கொழித்தல். [1, 3: அக. 2, 4, 5: நிக. 507.]

திளைத்தல் — அநுபவித்தல், செறிதல், மூழ்குதல், நிரம்பல். [1, 2, 4: சூடா. xi, ள, 9. 3: அக.]

வளைத்தல்—கவர்தல், சூழ்தல், வணக்குதல், தடுத்தல், கட்டல். [1: அ. வி. நி. 607. 2: திவா. ix, 142. 3, 4: நிக. 507. 5: திவா. ix, 143.]

985. களங்கமே பழிப்பு மாசு கறுப்படை யாளங் கிட்டம் [பேர்
களங்கன்சந் திரன்மா சுள்ளோன் விளிம்புகண் ணிமையோ ரப்
களம்பமே கடம்பு பாண மிலைக்கறிக் காம்பு மாகும்
அளிம்பகங் குயிலி ருப்பை தவளையம் புயப்பூந் தாதே.

களங்கம் — பழிப்பு, மாசு, கறுப்பு, அடையாளம், கிட்டம். [1, 4, 5: கலங்கோऽங்காபவாதயோ:, காலாயஸமலெ—க. ஸ. iii, 16. 2, 3: கலங்க:—ஸ. அக.]

களங்கன்—சந்திரன், மாசுள்ளோன். [1: திவா. i, 56. 2: அக.]

விளிம்பு—கண்ணிமை, ஓரம். [1: பிங். v, 330. 2: நா. தீ. நி. 546.]

களம்பம் — கடம்பு மரம், பாணம், இலைக்கறிக் காம்பு. [1-3: கலம்போ நாலிகாஶாகெ வ்ருக்ஷபேதெ நீவவாசகெ—க. ஸ. iii, 439.]

அளிம்பகம்—குயில், இருப்பை மரம், தவளை, தாமரைப் பூந்தாது. [1-4: கலம்பக: மதூகெஸரெ, பத்மகிஞ்ஜல்கெ கோகிலெ ஹெகெ — க. ஸ. v, 2. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் கலம்பக: என்பதற்கு கலிம்பக: என்று காட்டப்பட்ட பாடபேதம் இங்குத் தழுவப்பட்டதுபோலும்.]

986. புளகங் குமிழ்ப்போ டொழுங்கன்னக் கவளம் புடைப்புக் கண்ணாடி
சுளகு விசாக மோர்முறமாம் சுளுக மோர்மட் கலஞ்சிறங்கை
நளதம் பூந்தே னிலாமிச்சம் நளமம் புயம்நெட் டிக்கோரை
வளமை செழுமை வண்மைநலஞ் செல்வப் பொலிவு மாட்சிமையே.

புளகம் — குமிழ்ப்பு, ஒழுங்கு, அன்னக்கவளம், புடைப்பு, கண்ணாடி. [1, 3, 5: பிங். x, 837. 2, 4: புலக: ... ராஜ்யாதி—நா. ர. iii, 15. 4: அக.]

சுளகு—விசாகநட்சத்திரம், ஓர் முறம். [1: திவா. i, 92. 2: அக.]

சுளுகம்—ஓர் மட்கலம், சிறங்கை. [1, 2: சுலுக: ப்ரஸ்ருதௌ பாண்டபேதே பாத்ரே யதா—ஶ. ஸ. iii, 37.]

நளதம்—பூந்தேன், இலாமிச்சம். [1, 2: நலத உசீரகுஸுமதயோ: —ஶ. ஸ. iii, 326.]

நளம் — தாமரை, நெட்டிக்கோரை. [1, 2: நல: ... நலே, ... நலம் து ஸ்யாத்பத்மே—ஶ. ஸ. ii, 482.]

வளமை—செழுமை, கொடை, நன்மை, செல்வப்பொலிவு, மாட்சிமை. [1, 5: சூடா. xi, ள, 1. 2: அ. வி. நி. 605. 3, 4: அக.]

987. குளம்நீர் நிலைசற் கரைநெற்றி குளிய மருந்தின் பொதுவுண்டை
தளம்நாற் படைசாந் திலைமுறிவு சமத லம்பூ விதழ் தாழி
நளனோர் பிதிர்தே வதையோர்வா நரேச னிடத நாட்டிறைவன்
ஒளிபிர தாபம் பிரபைவிளக் கொளிப்பி டம்முச் சுடர்விண்மீன்.

குளம்—நீர்நிலை, சர்க்கரை, நெற்றி. [1: பிங். iv, 157. 2: பிங். vi, 42, 'குல:.' 3: பிங். v, 335.]

குளியம்—மருந்தின் பொது, உண்டை. [1: பிங். ix, 140. 2: அக. நி. 71, 'குலிகா.']

தளம்—நாற்படை[1], சாந்து[2], இலை[3], முறிவு[4], சமதலம்[5], பூவிதழ்[6], தாழி[7]. [1, 6: சூடா. xi, ள, 12. 2, 7: பிங். x, 585. 3, 4: தலம் பத்ரே தலம் பேதே — ஶா. கோ. 705. 5: தலம் ..., ... ஸமஹஸ்ததலே — நா. ர. ii, 403.]

நளன்—ஓர் பிதிர்தேவதை, ஓர் வானரேசன், நிடதநாட்டிறைவன். [1-3: நலோ ராஜ்ஞி கபௌ ..., பித்ருதேவே—ஶ. ஸ. ii, 482.]

ஒளி—புகழ்[1], பிரபை[2], விளக்கு[3], ஒளிப்பிடம்[4], சூரியன்[5], சந்திரன்[6], அக்கினி[7], நட்சத்திரம்[8]. [1, 3-7: பிங். x, 214. 2: திவா. viii, 56. 8: திவா. i, 105.]

988. தெளிவு துணிவு கலங்காமை தேற்ற முணர்வோர் குணவணியாம்
பிளிற லெழுத்தில் லாவோசை கிண்ட லார வாரப்பேர்
களிறு மகர மீனத்த நாளாண் பன்றி மதகயமா [மையே.
அளைமோர் வெண்ணெய் தயிரிடம்புற் றெலியி னளைவெற் பின்மு

தெளிவு—துணிவு, கலங்காமை, தேற்றம், உணர்வு, ஓர் குணவணி. [1, 3, 4: நனவுணர்வு தேற்றந் துணிவு தெளிவாகும்—திவா. viii, 152. பிங். சூடா.-வும் இவ்வாறே. 2, 5: அக.]

பிளிறல்—எழுத்தில்லா ஓசை, கிண்டல், ஆரவாரம். [1: திவா. x, 177. 2: திவா. ix, 241. 3: பிங். vii, 356.]

களிறு — மகரமீன், அத்தநட்சத்திரம், ஆண்பன்றி, மதயானை. [1-4: பிங். x, 298.]

அளை—மோர்[1], வெண்ணெய்[2], தயிர்[3], இடம்[4], புற்று[5], எலிவளை[6], மலைக்குகை[7]. [1: பிங். vi, 35. 2: அக. 3, 5, 6: பிங். x, 78. 4: நன். 302. ஏழனுருபு. 7: சூடா. xi, ள, 6.]

989. கலையோர் தாளப் பிரமாணங் காந்தி யிளைப்புப் பயிர்க்களையாம்
தளைநாற் பாவி னொருறுப்பாண் மயிர்காற் றளையோ டொலிச்சில
ம்பு
முளைகான் முளைநென் முளைமரத்தி னாப்புத் தண்டா யுதமூங்கில்
இளையாள் கமலை பின்பிறந்தா ளிளையோன் முருகன் பின்னுதித்
தோன்.

களை—ஓர் தாளப் பிரமாணம், காந்தி, இளைப்பு, பயிர்க்களை. [1, 4: அக. 2, 3: நிக. 508.]

தளை—நாற்பாவின் ஒருறுப்பு, ஆண்மயிர், காற்றளை, ஒலிச்சிலம்பு. [1: தொல். பொ. 340. 2-4: சூடா. xi, ள, 12.]

முளை—பிள்ளை, நெல்முளை, மரத்தின் ஆப்பு, தண்டாயுதம், மூங்கில். [1, 2, 5: பிங். x. 949. 3: அக. 4: நிக. 509.]

இளையாள் — இலக்குமி, தங்கை. [1: பிங். ii, 50. 2: நா. தீ. நி. 191.]

இளையோன் — முருகன், தம்பி. [1: அக. யானைமுகற் கிளையோன்—பிங். ii, 18. 2: பிங். v, 186.]

990. களவு கள்ளங் களாமரப்பேர் களைதல் களைகட் டிடனீக்கல்
உளியே தறிகை யிடமென்ப வுளைத லுளைச்சல் நோவுறுதல் [மாம்
துளிபெண் ணுமை திவலைமழை தொளையே மூங்கி லோட்டையு
விளிதல் கெடுதல் சாதற்பேர் விளைவு விளைச்சல் மேகமுமே.

களவு—திருட்டு, களாமரம். [1: திவா. ix, 21. 2: பிங். ix, 67.]

களைதல்—களையெடுத்தல், நீக்கல். [1: பிங். vii, 400. 2: அக.]

உளி—தறிகை, இடம். [1: திவா. vii, 26. 2: பிங். iv, 272.]

உளைதல்—உளைச்சல், நோவுறுதல். [1, 2: அக.]

துளி—பெண்ணுமை, திவலை, மழை. [1: కవి ఉ-మీ:—கு. கொ. I, x, 24. 2, 3: பிங். x, 632.]

தொளை—மூங்கில், ஓட்டை. [1: சூடா. iv, 13. 2: நா. தீ. நி. 769.]

விளிதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

விளைவு—விளைச்சல், மேகம். [1: அக. 2: பிங். i, 58.]

991. அளக்கர் பூமி நீள்வழியுப் பளங்கார்த் திகைநாள் கடல்சேறும்
தளர்ச்சி தொய்வோ டசாவுறுகை களிப்பு மகிழ்ச்சி தருக்கென்ப
விளித்த லழைத்தல் மாய்வித்த லிளைத்த லெய்த்தல் மெலிதலு
மாம்
உளைத்த லொலித்தல் கூவுதற்பேர் கிளைத்தல் கிண்டல் கிளைக்கொ
ள்ளல்.

அளக்கர்—பூமி, நீள்வழி, உப்பளம், கார்த்திகைநட்சத்திரம், கடல், சேறு. [1, 5, 6: திவா. xi, 240. 2: பிங். iv, 37. 3, 4: பிங். x, 74.]

தளர்ச்சி—தொய்வு, அசாவுறுகை. [1, 2: அக.]

களிப்பு—மகிழ்ச்சி, தருக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 25.]

விளித்தல்—அழைத்தல், மாய்வித்தல். [1: திவா. x, 47. 2: விளிதல் என்பதன் பிறவினை.]

இளைத்தல்—எய்த்தல், மெலிதல். [1: அக. 2: சூடா. xi, எ, 9.]

உளைத்தல்—ஒலித்தல், கூவுதல். [1: திவா. x, 172. 2: திவா. x, 47.]

கிளைத்தல் — கிண்டல், கிளைக்கொள்ளல். [1: திவா. ix, 242. 2: அக.]

992. வளாக மிடஞ்சூழ்த் திடல்சூழ வளைந்த பூமி தினைப்புனமாம்
தளாட கங்காட் டெள்ளகழ்ந்த தடங்கா விக்கல் நாகப்பூ
அளாவல் கலத்த லளைதற்பேர் வளாவல் வளைவு சூழ்போதல்
அளீகம் வெறுப்புப் பொய்நெற்றி களேப ரந்தே கம்பிணமே.

வளாகம் — இடம், சூழ்தல், சூழ வளைந்த பூமி, தினைப்புனம். [1: திவா. v, 227. 2: நா. தீ. நி. 715. 3: அக. நா. தீ. நி. 488. 4: திவா. v, 207.]

தளாடகம்—காட்டெள், அகழ்ந்த தடம், காவிக்கல், நாகப்பூ. [1, 3, 4: உலாடகொ காஸரண்யாந்திலெ கைரிகெ நாககெஸரெ—அ. ஸ. iv, 16. 2: உலாடகஸ்து ...; ... வாதகெ—வி. ரு. க, 191, 192.]

அளாவல்—கலத்தல், அளைதல். [1, 2: அக.]

வளாவல் — வளைதல், வளைத்தல். [1: திவா. viii, 3. 2: திவா. ix, 142.]

அளீகம் — வெறுப்பு, பொய், நெற்றி. [1-3: அலீகம்த்வப்ரியெ பாலெ விததெ—அ. ஸ. iii, 2.]

களேபரம்—தேகம், பிணம். [1: காய கலெவரம், ... ஶரீரம் —அ. கொ. II, vi, 70. 2: திவா. ii, 166.]

993. களகண்ட மென்பமயில் குயிலன்னம் புறுப்பேர்
களதௌதம் பொன்வெள்ளி யினியமெல்லோ சையுமாம்
குளகமே யளக்குங்கால் பலபாட்டோர் வினையாக்
கொள்ளுமோர் சொல்லணியுங் குறிற்றொடர்செய் யுளும்பேர்
களமதுரத் தொனிமிடறு கறும்பிசின்போர்க் களம்நெற்
களமிடங்கொம் பிலாயானை கறுப்புமனை வியுமாம்
குளவிமலைப் பச்சையோர் தேனீயோர் வண்டாம்
குளிகனட்ட நாகத்தொன் றோருபக்கோ ளென்ப.

களகண்டம் — மயில், குயில், அன்னம், புறு. [1-4: கலகண்ட: பிகெ பாராவதெ ஹம்ஸெ கலத்வநௌ —அ. ஸ. iv, 66.]

களதௌதம் — பொன், வெள்ளி, இனிய மெல்லோசை. [1-3: கலதௌதம் ரூப்யஹெம்நொ: கலதௌத: கலத்வநௌ—அ. ஸ. iv, 106.]

குளகம்—அளக்குங் கால், பலபாட்டு ஓர் வினையாகக் கொள்ளும் ஓர் சொல்லணி, குறிற்றொடர் செய்யுள். [1, 3: பிங். x, 379. 2: கூலகநு ... ஸ்யாத்வாகஸஙயமதகே—வி. ஞ. க, 59.]

களம்—மதுரத்தொனி[1], மிடறு[2], நறும்பிசின்[3], போர்க்களம்[4], நெற்களம்[5], இடம்[6], கொம்பிலா யானை[7], கறுப்பு[8], மனைவி[9]. [1: ஃயஜ-ராஷுடெ, கஷ: — சு. கொ. I, vii, 2. 2, 3: மஷ: ஸஜ ரஸெ கணெ — வி. ஞ. ஷ, 5. 4, 8: திவா. xi, 268. 5: அக. 6: பிங். iv, 272. 7: 9: சூடா. ii, 79.]

குளவி—மலைப்பச்சை, ஓர் தேனீ, ஓர் வண்டு. [1-3: நிக. 500.]

குளிகன்—அட்டநாகத்தொன்று, ஓர் உபக்கோள். [1: கூநெஹா வாஸுகி: வஜெ ஃஹாவஜொவி தக்ஷக:, கஜொடி: குலிக: ஸஹ ஐதஷெள நாமநாயகா:—திரு. ஸெ. I, viii, 7. 2: அக.]

994. குளிர்முழவுப் பறையிலைமூக் கரிகத்தி சீதங்
குடைகூதிர் கவணேகிளி கடிகருவி யென்ப
வெளிலென்ப தயிர்கடைதூண் யானைத்தூ ணணிலாம்
வெளிறென்றல் வெள்ளறிவு வெண்மையவி மரப்பேர்
இளைபுதன்றன் றேவிகா வற்காடு சுற்றி
விடும்வேலி பூதலம்வாக் கிளமைபசு வேம்பேர்
உளைகண்டீ ரவதுரங்கப் பிடரின்மயி ரெழுத்தி
லோசைநொதிச் சேறுபுற மயிருடனாண் மயிர்ப்பேர்.

குளிர்—குடமுழவு[1], இலைமூக்கரி கத்தி[2], சீதம்[3], குடை[4], கூதிர்[5], கவண்[6], கிளிகடி கருவி[7]. [1, 2, 7: திவா. xi, 280. 3, 6: சூடா. xi, ள, 3. 4: அக. 5: அ. வி. நி. 618.]

வெளில்—தயிர்கடை தறி, யானைத்தறி, அணில். [1-3: பிங். x, 1065.]

இளை—புதன்தேவி[1], காவற்காடு[2], சுற்றிவிடும் வேலி[3], பூதலம்[4], வரக்கு[5], இளமை[6], பசு[7]. [1, 4, 5, 7: ஐளொ வாஙயஷு மௌ: — சு. வ. ii, 465. 2: அக. 3, 6: சூடா. xi, ள, 6.]

உளை—சிங்கங் குதிரைகளின் பிடரிமயிர், எழுத்திலா ஓசை, நொதிச்சேறு, புறமயிர், ஆண்மயிர். [1, 3: அக. 2: திவா. x, 177. 'உளைத்தல்.' உளை ... எடுத்தலோசை — சூடா. x, 45. 4: நிக. 508. பிறமயிர் — திவா. ii, 214. 5: பிங். x, 181.]

[காடாம்
995. முளரிநுட்பங் கடைக்கொள்ளி சமித்துவிற கம்புயமுட் செடிதீ
அளவேய ளத்தலெல்லை யெண்ணலா தியுங்காட்சி யாதி யும்பேர்
நளிமஞ்ஞை சிலைபவளக் கொடிசெறிவு குளிர்கூட்டம் நனிதே
ளென்னும்
சுளைபலாப் பழத்தின்வித்தைப் பொதியிதழோர் காயின்விண்
டுறுப ருத்தி.

முளரி—நுட்பம்[1], கடைக்கொள்ளி[2], சமித்து[3], விறகு[4], தாமரை[5], முட்செடி[6], தீ[7], காடு[8]. [1, 5-8: திவா. xi, 357. 2, 3: அக. 4: சூடா. xi, ள, 2.]

அளவு—அளத்தல், எல்லை, எண்ணல் முதலியன, காட்சிமுதலியன. [1-4: அக. எண்ணலாதி: எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல். காட்சியாதி: காண்டல், கருதல், உரை.]

நளி—மஞ்ஞைசிலை[1], பவளக்கொடி[2], செறிவு[3], குளிர்[4], கூட்டம்[5], நனி[6], தேள்[7]. [1: நதீ ஊந:ஶ்யா — ஸ. வ. ii, 482. 2: விஜ்ரும்பேதா ... நதீ—ஸ. கொ. II, iv, 129. 3, 4, 6: திவா. xi, 138. 5: பிங். x, 683. 7: பிங். viii, 230.]

சுளை — பலாப்பழத்தின் வித்தைப் பொதி இதழ், ஓர் காயின் விண்டுறு பருத்தி. [1: அக. 2:]

996. அளகம் நீர்மயிர்க் குழற்சி பெண்மயிர்
உளர்தல் கோதுதல் சிதறுதல் தடவல்
கிளர்த விலங்க லெழுதல் வளர்தலாம்
இளியோ ரசைசிரிப் பவமா னமுமே.

அளகம்—நீர், மயிர்க்குழற்சி, பெண்மயிர். [1, 3: திவா. xi, 239. 2: அலகாஶ்சூர்ணகுந்தலா: —ஸ. கொ. II, vi, 96.]

உளர்தல்—கோதுதல், சிதறுதல், தடவல். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 2.]

கிளர்தல்—இலங்கல், எழுதல், வளர்தல். [1-3: அக.]

இளி—ஓர் இசை, சிரிப்பு, அவமானம். [1: திவா. x, 153. 2: சூடா. ix, 63. 3: சூடா. xi, ள, 3.]

997. அளிகொடை யன்பருள் வண்டுதேன் கள்ளாம்
பளிதங்கற் பூரம் பல்லமென் கணக்கு
ஒளிவட் டங்கண் ணடிசக்கி ராயுதம்
கிளைவேய் சுற்றம்வங் கிசமரக் கிளையே.

அளி—கொடை, அன்பு, அருள், வண்டு, தேன், கள். [1, 2, 4, 5: திவா. xi, 241. 3: நா. தீ. நி. 608. 6: பிங். x, 76.]

பளிதம்—கர்ப்பூரம், பல்லம் என்னும் எண். [1, 2: சூடா. xi, எ, 4.]

ஒளிவட்டம்—கண்ணாடி, சக்கிராயுதம். [1, 2: பிங். x, 215.]

கிளை—மூங்கில், சுற்றம், வம்சம், மரக்கிளை. [1, 2: பிங். x, 342. 3, 4: அக.]

998. விளக்குச் சோதிநாள் விளக்குவ தொளியாம்
களத்திர மனையா ளரைப்புற மரணிடம்
களத்தொனி பாரா வதங்கோ கிலமயில்
அளித்தல் செறித்தல் கொடுத்தல் காத்தலே.

விளக்கு—சுவாதிநட்சத்திரம், தீபம், ஒளி. [1: திவா. i, 91. 2, 3: திவா. xi, 224.]

களத்திரம் — மனைவி, அரைப்புறம், அரணிடம். [1-3: கலத்ரம் ஶ்ரோணிபார்யயோ:, துர்கஸ்தாநே ந்ருபாதீநாம் — வி. ஶ்ரு. ர, 210.]

களத்தொனி — புறா, குயில், மயில். [1-3: கலத்வநி: கோகிலே ஹம்ஸ பாராவதமயூரயோ: — வி. ஶ்ரு. ந, 192.]

அளித்தல்—செறித்தல், கொடுத்தல், காத்தல். [1-3: பிங். x, 77.]

999. துளங்க லசைதல் கலங்க லஞ்சுதல்
தளம்பல் நடுங்கல்தள் ளாடல் ததும்பல்
பளிங்குசுக் கிரனே படிகங் கண்ணடி
துளும்ப லலைதல் திமிறல் துள்ளுதல்.

துளங்கல்—அசைதல், கலங்கல், அஞ்சுதல். [1-3: அக.]

தளம்பல்—நடுங்கல், தள்ளாடல், ததும்பல். [1-3: அக.]

பளிங்கு — சுக்கிரன், படிகம், கண்ணடி. [1, 2: பிங். x, 769. 3: அக.]

துளும்பல்—அலைதல், திமிறல், துள்ளுதல். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ர, 27.]

1000. அள்ளென்ப செறிவு காதோர் விகுதிபற் றிரும்பு கூர்மை
கள்பன்மை விகுதி பாளைக் கண்ணூறு நீர்ம லர்த்தேன்
நள்ளென்ப நடுமா யோணுள் வள்ளென்ப செவிவார் கூர்மை
ஞொள்கலே மெலிதல் கூச லலையல்சோம் பலுநு வற்றும்.

அள்—செறிவு, காது, ஓர் விகுதி, பற்றிரும்பு, கூர்மை. [1, 5 திவா. xi, 19. 2, 4: சூடா. xi, ள, 13. 3: நன். 140.]

கள்—பன்மைவிகுதி, பாளையிடத்து ஊறும் நீர், மலர்த்தேன். [1: நன். 278, 280. 2, 3: பிங். x, 299.]

நள் — நடு, திருவோணநட்சத்திரம். [1: திவா. v, 230. 2: திவா. i, 98.]

வள்—செவி, வார், கூர்மை. [1: பிங். x, 1013. 2, 3, திவா. xi, 212.]

ஞொள்கல்—மெலிதல், அஞ்சல், அலையல், சோம்பல். [1: திவா. viii, 172. 2: திவா. viii, 170. 3: திவா. ix, 275. 4: திவா. viii, 164.]

1001 கள்ளமே களவு வஞ்சம் புள்ளுவர் கயவர் வேடர்
வள்ளமோர் மரக்கைத் தோணி வட்டில்கா ணுழிக் காற்பேர்
வெள்ளம்நீர் நீர்ப்பெ ருக்கு மிகுதிதெண் டிரையோ ரெண்ணும்
மள்ளர்கா னவர்போர் வீரர் திண்ணியர் மருத மாக்கள்.

கள்ளம்—களவு, வஞ்சம். [1: சூடா. ix, 58. 2: அக.]

புள்ளுவர்—கீழோர், பாலைநிலமாக்கள். [1: பிங். v, 147. 2: சூடா. ii, 67.]

வள்ளம்—ஓர் மரக்கைத்தோணி, வட்டில், மரக்கால். [1: அக. 2, 3: சூடா. xi, ள, 16.]

வெள்ளம்—நீர், நீர்ப்பெருக்கு, மிகுதி, கடல், ஓர் எண். [1: அக. 2, 4, 5: பிங். x, 1066. 3: சூடா. xi, ள, 13.]

மள்ளர்—குறிஞ்சிநில மாக்கள், போர்வீரர், திண்ணியர், மருத நில மாக்கள். [1: சூடா. xi, ள, 10. 2-4: பிங். x, 908.]

1002. அள்ளல்வா ருதல்சே றென்ப கிள்ளையச் சுவங்கி ளிப்பேர்
விள்ளலே தழுவல் பேச லலர்தல்வே றுறல்தி றத்தல்
கள்ளிகற் கடகம் நண்டோர் கடைவள்ளல் நண்புள் ளோனும்
புள்ளியொற் றிலக்கப் புள்ளி பொறிபல்லி குறிம திப்பே.

அள்ளல்—வாருதல், சேறு. [1: அக. 2: திவா. v, 74.]

கிள்ளை—குதிரை, கிளி. [1, 2: பிங். x, 343.]

விள்ளல்—தழுவல், பேசல், அலர்தல், வேறுபடல், திறத்தல். [1-4: நிக. 511. 5: அக.]

நள்ளி — கர்க்கடகம், நண்டு, ஓர் கடைவள்ளல், நண்புள்ளோன். [1: திவா. i, 68. 2: திவா. iii, 221. 3: சூடா. ii, 24. 4: சூடா. ii, 53.]

புள்ளி—ஒற்று, இலக்கப்புள்ளி, பொறி, பல்லி, குறி, மதிப்பு. [1: சூடா. x, 31. 2, 3, 5, 6: அக. 4: திவா. iii, 216.]

1003. பள்ளியூர் முனிவர் வாச மருதப்பெண் பாயல் கற்கும்
பள்ளிதா வளஞ்சிற் றூர்கண் படையறப் புறங்கோ யிற்பேர்
வெள்ளியே வெண்பொன் வெண்மை சுக்கிரன் விண்மீ னென்ப
வல்லூர முணக்கு மூன்பாழ் வநத்தறை வராக வூனே.

பள்ளி—ஊர்[1], முனிவர் வாசம்[2], பள்ளுப்பெண்[3], பாயல்[4], கற்கும் பள்ளி[5], மருதநிலத்தூர்[6], சிற்றூர்[7], நித்திரை[8], ஓதும் பள்ளி[9], கோயில்[10]. [1: வஸ்தீ:—ஸ. அக. 1, 2, 4, 7, 10: பிங். x, 770. 3: வழக். 5, 6: அக. 8: திவா. xi, 161. 9: திவா. v, 145.]

வெள்ளி—வெண்பொன், வெண்மை, சுக்கிரன், நட்சத்திரம். [1, 4: பிங். x, 1067. 2: நிக. 510. 4: அக.]

வல்லூரம்—உணக்கும் ஊன், பாழ், வனத்தரை, பன்றிமாமிசம். [1-4: வல்லூரம் து வநக்ஷேத்ரே ... உஷரயோரபி, ஶுஷ்கமாம்ஸே கோலமாம்ஸே—ஸ. வ. iii, 592.]

1004. பிள்ளைபுட் குஞ்சு காரிப் புள்ளுவா யசம்வி லங்கின்
பிள்ளைமைந் தன்கு ழந்தை மரக்கன்று வடுக னெண்பேர்
வள்ளையே யுலக்கை யோச்சு மகளிர்பாட் டோர்கொ டிப்பேர்
வெள்ளைவெள் ளாடு வெண்பா பலராமன் வெண்மை சங்கே.

பிள்ளை — பறவைக்குஞ்சு[1], கரிக்குருவி[2], காக்கை[3], விலங்கின் பிள்ளை[4], மகன்[5], குழந்தை[6], மரக்கன்று[7], வைரவன்[8]. [1: திவா. iii, 193. 2, 6, 8: பிங். x, 808. 3: சூடா. xi, ள, 10. 4: திவா. iii, 97. 5: சூடா. ii, 80. 7: திவா. iv, 106.]

வள்ளை—உலக்கையோச்சும் மகளிர்பாட்டு, ஓர் கொடி. [1: திவா. x, 132. 2: பிங். ix, 273.]

வெள்ளை—வெள்ளாடு, வெண்பா, பலராமன், வெண்மை, சங்கு. [1, 2: திவா. xi, 373. 3-5: பிங். x, 1068.]

[ந்து
1005. புள்வண் டவிட்ட நாள்பறவை பொள்ளல் பொளிதல் மரப்பொ
வெள்கல் வெட்கல் கூசுதற்பேர் வெள்ளில் பாடை விளாமரமாம்
உள்ள மிதைய மநவெழுச்சி யுள்ள லுள்ளான் குரீஇநினைத்தல்
கொள்ளல் வாங்க லுட்கொள்ளல் தெள்ளல் கொழித்தல் தெளி
தலுமே.

புள் — வண்டு, அவிட்டநட்சத்திரம், பறவை. [1-3: பிங். x, 838.]

பொள்ளல்—பொளிதல், மரப்பொந்து. [1: அக. 2: பிங். ix, 204.]

வெள்கல் — வெட்கம், கூசுதல். [1: பிங். vii, 47. 2: பிங். vii, 95.]

வெள்ளில் — பாடை, விளாமரம். [1, 2: சூடா. xi, ள, 16.]

உள்ளம்—இருதயம், மனவெழுச்சி. [1: திவா. viii, 94. 2: அக.]

உள்ளல்—உள்ளான்குருவி, நினைத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ள, 7.]

கொள்ளல் — வாங்கல், உட்கொள்ளல். [1: நா. தீ. நி. 704. 2: நா. தீ. நி. 693.]

தெள்ளல்—கொழித்தல், தெளிதல். [1, 2: அ. வி. நி. 609.]

[தவறல்
1006. தள்ளல் கழித்தல் விட்டிடல்பொய் யியலல் விழப்பண் ணுதல்
துள்ளல் மசகங் குதித்தல்கலிப் பாவி னோசை துருவாடாம்
சுள்ளி மரக்கொம் பின்வறளோர் புதலோ டாச்சா நறவமாம்
வள்ளி கந்தப் பிரியைபடர் கொடியோர் கிழங்கா பரணப்பேர்.

தள்ளல்—கழித்தல், விட்டிடல், பொய், இயலல், விழப்பண்ணுதல், தவறல். [1, 2, 4-6: அக. 3: திவா. x, 11.]

துள்ளல்—சல கொதுகு, குதித்தல், கலிப்பா வோசை, துருவாடு. [1: பிங். viii, 81. 2: அக. 3: காரிகை. செய். 1, 4: சூடா. iii, 16.]

சுள்ளி—மரக்கொம்பின் வறள், ஓர் புதல், ஆச்சா, நறவம். [1: அக. 2: 3: அ. வி. நி. 613. 4: நா. தீ. நி. 281. திவா. iv-ல் நறவஞ் சுள்ளி யிரண்டும் (62) ஞாழலின் பெயராகவும், (66) அனிச்சத்தின் பெயராகவும் காணப்படுகின்றன.]

வள்ளி — கந்தன்தேவி, படர்கொடி, ஓர் கிழங்கு, ஆபரணம். [1: நிக. 522. 2, 4: சூடா. xi, ள, 10. 3: பிங். ix, 259.]

1007. ஞெள்ளல்விரை வுக்குறிப்பு வீதிபள்ள மேன்மை
ஒள்ளியோ னறிவுடையோன் சுக்கிரனல் லவனும்
வள்ளுவன்முப் பானூல்சொற் றவனிமித்தி கன்பேர்
பொள்ளெனல்சீக் கிரக்குறிப்போ டநுகரண வோசை.

ஞெள்ளல்—விரைவுக் குறிப்பு, வீதி, பள்ளம், மேன்மை. [1. திவா. ix, 42. 2, 4: திவா. xi, 117. 3: பிங். x, 564.]

ஒள்ளியோன்—அறிவுடையோன், சுக்கிரன், நல்லவன். [1, 3: அக. 2: திவா. i, 60.]

வள்ளுவன்—திருக்குறளாசிரியர், நிமித்திகன். [1: திருவள்ளுவமாலை, 2. 2: சூடா. ii, 22.]

பொள்ளெனல் — விரைவுக் குறிப்பு, அநுகரணவோசை. [1: சூடா. ix, 40. 2: திவா. x, 180.]

1008. உள்ளென்ப வுள்ள மிடம்வெளி யல்லது
முள்ளென்ப நுண்மை மரத்தின்முட் கூர்மை
கள்ளியுட் கள்ள முடையவ ளோர்மரம்
தொள்ளை மரக்கலந் தொளைப்பட் டதுமே.

உள்—உள்ளம், இடம், வெளியல்லது. [1, 3: அக. 2: திவா. v, 228.]

முள்—நுண்மை, மரத்தின் முள், கூர்மை. [1, 2: அக. 3:]

கள்ளி—உட்கள்ளமுடையவள், ஓர் மரம். [1, 2: அக.]

தொள்ளை—மரக்கலம், துளைப்பட்டது. [1: திவா. vii, 215. 2: அக.]

1009. கூளியே யிடபம் பூதம் பேய்வலி சுற்றங் கூட்டம்
ஞாளியே சுவாநங் கள்ளாம் தாளியோர் கொடிப னைப்பேர்
வாளிகா தணியுங் கம்பி வட்டமா யோட லம்பாம்
காளிங்க மதாவ ளங்கட் செவிசிலப் பூச ணிப்பேர்.

கூளி—எருது, பூதம், பேய், வலி, சுற்றம், கூட்டம். [1-3, 5, 6: சூடா. xi, எ, 14. 4: சூடா. viii, 28.]

ஞாளி—நாய், கள். [1, 2: பிங். x, 562.]

தாளி—ஓர் கொடி, பனை. [1: பிங். ix, 248. 2: பிங். ix, 106.]

வாளி—காதிலணியுங் கம்பி, வட்டமாயோடல், அம்பு. [1: அக. 2: திவா. ix, 57. 3: திவா. vii, 8.]

காளிங்கம் — யானை, பாம்பு, நிலப் பூசணி. [1-3: காலிஙெ்ா ஸ-ஜுகிஸ்ஹரெள உ-ந்ராவஷூ-ஜஜயொ: —வி. வ்ரு. ம, 47.]

1010. கூளியர் குறவர் நண்பர் படர்குறட் பூத வீரர்
கேளிர்மித் திரர்சுற் றத்தார் கேள்வனட் பாளன் கொண்கன்
தாளென்ப முயற்சி பாத முதல்திணைத் தாளுஞ் சாற்றும்
வேள்வியே மகநாள் யாகம் விதாண மோம குண்டம்.

கூளியர் — குறவர், நண்பர், படைவீரர், குறட்பூத வீரர். [1: பொ. நி. ii, 847. 2, 4: சூடா. xi, ள, 17. 3: பிங். v, 146.]

கேளிர்—மித்திரர், சுற்றத்தார். [1, 2: அக.]

கேள்வன்—நட்பாளன், கணவன். [1: திவா. ii, 150. 2: பிங். v, 191.]

தாள்—முயற்சி, பாதம், முதல், திணைத்தாள். [1, 2, 4: பிங். x, 603. 3: பிங். vii, 489.]

வேள்வி—மகநட்சத்திரம், யாகம், ஈகை, ஓமகுண்டம். [1-4: பிங். x, 1087.]

1011. காள பிருட்டங் கருணன்வில் கழுகு முதுகிற் கறுப்புளமான்
காளங் காள விடங்கறுப்புக் காஞ்சி ரங்கா களஞ்சூலம்
கேளி யிலீலை பரிகாசங் கேள்வி கேட்டல் செவிகல்வி
மீளி பெருமை வலியண்ணல் வீரன் பாலை நிலத்தலைவன்.

காளபிருட்டம் — கர்ணன் வில், கழுகு, முதுகிற் கறுப்புள்ள மான். [1-3: காலவ்ருஷ்ஂ த-... கர்ணயநுஷி, காலவ்ருஷொ ஜூமஹெஷெ கஜெக்ஷ—அ. ஸ. iv, 68.]

காளம்—காளவிடம், கறுப்பு, எட்டி, காகளம், சூலம். [1, 2, 4: பிங். x, 330. 3: பிங். ix, 92. 5: பிங். vi, 464.]

கேளி—இலீலை, பரிகாசம். [1, 2: ஊ-வகெலிவரீஹாஸா: க்ரீயா லீலா வ நர்ம வ—அ. கொ. I, vii, 32.]

கேள்வி—கேட்டல், செவி, கல்வி. [1: நா. தீ. நி. 672. 2, 3: திவா. xi, 100.]

மீளி—பெருமை, வலி, அண்ணல், வீரன், பாலைநிலத்தலைவன். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 936. 3: சூடா. xi, ள, 5.]

1012. கோளகஞ்சற் கரைகவள மண்டலிவெள் விழிநீர்க்
குடச்சாலிந் தியத்தான முடைந்தவோ டுண்டை
நாளம்நெல்லா தியின்றண்டுட் டொளைநளினத் தண்டாம்
நாளியே யிலைக்காம்புட் டொளையுள து நெற்றுள்
காளிபுது முகிற்பந்தி பார்ப்பதிகங் காளி
கருநிறத்தி யோர்மாதா நிந்தனையோர் புழுப்பேர்
பாளிநுனி யோரமடை யாளமொத்த வட்டப்
பாறைபந்தி காதின்மடல் மீசையுள பெண்ணே.

கோளகம்—சர்க்கரை[1], கவளம்[2], மண்டலிப் பாம்பு[3], வெள்விழி[4], நீர்க்குடச்சால்[5], இந்தியத்தானம்[6], உடைந்த ஓடு[7], உண்டை[8]. [1, 2: गुडे पिण्डे च गोलकः — ஶ. கொ. 41. 3: பிங். viii, 294. 4: 5, 8: गोलको मणिके पिण्डे कलशे — வை. 241, 46. இங்கு कलशे என்பதற்குப் பிரதிபேதம் कवले யாகி இரண்டாம் பொருளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கலாம். पिण्ड என்பதற்கும் 2, 8 - பொருள்கள் உண்டு. 6, 7: अध्याने ..., ... इन्द्रियस्थाने ... गोलकः — நா. ர. iii, 11.]

நாளம்—நெல் முதலியவற்றின் தண்டு, உட்டுளை, தாமரைத்தண்டு. [1, 3: नालं काण्डे मृणाले च — ஶ. ஸ. ii, 483. 2: नालं त्व ... विवर ... — நா. ர. ii, 416.]

நாளி — இலைக்காம்பு, உட்டுளையுள்ளது, நெற்றுள். [1: नाली शाककलम्बके — ஶ. ஸ. ii, 483. 2: नाली — ஸ. அக. 3:]

காளி — புது மேகபந்தி[1], பார்வதி[2], கங்காளி[3], கருநிறத்தி[4], சப்தமாதருள் ஒருத்தி[5], நிபந்தனை[6], ஓர் புழு[7]. [1-3, 5-7: काली कालिका-क्षारकीटयोः; मातृभेदे गौर्योर्नवमेघावलिवाहयोः — ஶ. ஸ. ii, 467, 468. 4: काली — ஸ. அக.]

பாளி — நுனி[1], ஓரம்[2], அடையாளம்[3], ஒத்த வட்டப்பாறை[4], பந்தி[5], காதின் மடல்[6], மீசையுள்ள பெண்[7]. [1-7: पालिः ... कश्रिवल्लिषु; जातश्मश्रुस्त्रियां प्रान्ते सेतौ ..., ... कर्णलतयोः ... पृथ्वीहयोः — ஶ. ஸ. ii, 484, 485.]

1013. காளிகைவெண் கலம்பொன்னு தியின்கசடு நாளங்
கார்ப்பந்தி முகுளமயி ரொழுங்கோர்யோ கினிமா
காளிகைதூ சரிகள்புடோற் கொடிபண்ட விலையூன்
கரியகுண்ம் நவமேகம் விருச்சிகம்பத் திரப்பேர்

நாளிகைவேய்ங் குழாய்கமல நாளமறு பதுவி
நாடிப்போ துள்ளோட்டை யுளதடுப்பின் றுளையாம்
பாளிதம்பாற் சோறன்னம் குளகண்டம் பட்டாம்
பாளைபனை கமுகுதென்னம் பூக்குலைநெற் பதரே.

காளிகை—வெண்கலம்[1], பொன் முதலியவற்றின் கசடு[2], நாளம்[3], மேகபந்தி[4], அரும்பு[5], மயிரொழுங்கு[6], ஓர் யோகினி[7], மாகாளிகை[8], தூசரி[9], கள்[10], புடோற்கொடி[11], பண்டவிலை[12], ஊன்[13], கரிய குணம்[14], நவமேகம்[15], தேள்[16], பத்திரம்[17]. [1, 2, 4, 6-12, 14-17: காலிகா யோகினீ-பிதி; ஸ்வர்ணாதிதோஷே தேவ்யாஞ்ச ஸூக்ஷ்மரோமாவல்யாம் க்ஷௌத்ரேயவஸ்தூல்யோ: கார்ஷ்ண்யவ்ருஶ்சிகவஸ்த்ரயோ:; ராகாஞ்ச பக்ஷஸ்ரீகாம்ஸ்யோ: ... படோலஶாகயோ: — க. வ. iii, 20-22. காம்ஸ்யோ: என்னுமிடத்தில் காம்ஸ்யோ: என்னும் பாடபேதம் இருப்பதாக நிர்ணயஸாகரப் பதிப்புக் கூறுகின்றது. காம்ஸீ என்பது ஓர் கந்ததிரவியம். இக் கோசத்திலும் டீ. கோசத்திலும் வ்ருஶ்சிகவஸ்த்ரயோ: என்றுளது. வ்ருஶ்சிகவஸ்த்ர என்பது ஒரு செடியின் பெயராயினும் ஸ. அக. யில் தேள் என்னும் பொருள் காணப்படுகிறது. 3, 13: காலிகா; ..., ... நாலே காம்ஸே—நா. ர. iii, 23, 24. 5: கலிகா—ஸ. அக.]

நாளிகை—மூங்கிற் குழாய், தாமரைநாளம், அறுபது விநாடிப் போது, உள்ஒட்டையுள்ளது, அடுப்பின் துளை. [1-5: ஸ்யாத் நாலிகா, நாலே காலே வம்ஶீரந்த்ரே விவரே சுல்லிகாயாம் ச—க. வ. iii, 53.]

பாளிதம் — பாற்சோறு, அன்னம், கண்டசர்க்கரை, பட்டு. [1: அக. 2-4: பிங். x, 794.]

பாளை—பனை கமுகு தென்னம் பூக்குலை, நெற்பதர். [1, 2: அக.]

[ரீஇயாம்

1014. காளகண்டங் கணிமரம்நச் சுப்புள்ளூர்க் குருவிமயில் கரிக்கு
தாளமென லரிதாரங் காலக்கி ரியாமாகஞ் சம்பை யாதி
ஆளிசிங்கம் யாளிசுத்தக் கருத்தொழுங்காள் பவன்சேது வசர்த்தம் பாங்கி
கோளியத்தி யால்கொளுஞ்சி பூவாது காய்க்குமரங் கொள்வோனும்பேர்.

காளகண்டம்—வேங்கைமரம், நச்சுப் பறவை, ஊர்க்குருவி, மயில், கரிக்குருவி. [1-5: காலகண்டோ நீலகண்டோ வீதஸாரே ..., தாத்யூஹே தாத்யூஹே க்ராமசடகே வஞ்ஜுளே ஶிவாவபே—க. வ. iv, 67.]

தாளம்—அரிதாரம், காலக்கிரியாமானம், சம்பை முதலியன. [1, 2: தால: காலக்ரியாமானே ...; ... ஹரிதாலே—க. வ. ii, 479, 480. 3: தால: —வ. அக.]

ஆளி—சிங்கம்[1], யாளி[2], சுத்தக்கருத்து[3], ஒழுங்கு[4], ஆள்பவன்[5], சேது[6], அநர்த்தம்[7], பாங்கி[8]. [1: திவா. iii, 1. 2, 5: அக. 3, 4, 6-8, ஆலி: வயஸ்யாவல்யோஸ்ஸேது நர்த்ரேஷு விஶதாஶயே—க. வ. ii, 464.]

கோளி—அத்தி, ஆல், கொழிஞ்சி, பூவாது காய்க்கும் மரம், கொள்வோன். [1, 3, 4: பிங். x, 428. 2, 5: சூடா. xi, ள, 5.]

[தோன்றும்

1015. சூளிகைமா ளிகைமுகப்புக் கரிச்செவியி னடிநாட காங்கத்
காளைபா லைத்தலைவன் சேங்கன்று புருடன்கட் டிளமை யோன்பேர்
கோளைமனோ சிலைதோழி பத்திராஞ்ச னங்கோதா வரிநீர்ச்சாலம்
கோள்கொள்கை நவக்கிரகங் கொலைதீமை புறங்கூற்றுக் கொள்ள லும்பேர்.

சூளிகை—மாளிகைமுகப்பு, யானைச் செவியின் அடி, நாடகாங்கத்தொன்று. [1: மாட மாளிகை சூளிகை தெற்றி — பிங். iv, 211. 2, 3: சூலிகா நாடகாங்கே; கரிண: கர்ணமூலே ச—க. வ. iii, 39, 40.]

காளை—பாலைத்தலைவன், சேங்கன்று, புருடன், கட்டிளமையோன். [1: பிங். x, 331. 2, 4: சூடா. xi, ள, 17. ‘எருது.’ 3: சூடா. ii, 57.]

கோளை — மனோசிலை, தோழி, பத்திராஞ்சனம், கோதாவரி, நீர்ச்சால். [1-5: கோலா பத்ராஞ்ஜநே கோதாவர்யாம் வயஸ்யாமனஶ்ஶிலயோ; ... கர்கர்யாம்—க. வ. ii, 473, 474.]

கோள்—கொள்கை, நவக்கிரகம், கொலை, தீமை, புறங்கூற்று, கொள்ளல். [1, 2, 5: பிங். x, 429. 3: திவா. xi, 289. 4: சூடா. viii, 67. 6: திவா. xi, 105.]

1016. காளமே டிகையென்ப கருஞ்சிவதை மஞ்சிட்டை
பூளையோர் புதலிலவம் பஞ்சுமலைக் கணவாயாம்
தேள்விருச் சிகராசி யநுசநா வோர்செந்து
நாளிராப் பகலுமூ வொன்பதுகக் கத்திரமும்.

காளமேடிகை — கருஞ்சிவதை, மஞ்சிட்டை. [1: காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 109. 2: மஜ்ஜிஷ்டா ... காலமேஷிகா — ஸ. கொ. II, iv, 90.]

பூளை—ஓர் புதல், இலவம்பஞ்சு, மலைக் கணவாய். [1, 3: பிங். x, 856. 2: திவா. vi. 74.]

தேள் — விருச்சிக ராசி, அனுடநட்சத்திரம், ஓர் செந்து. [1-3: பிங். x, 653.]

நாள்—இராப்பகல், இருபத்தேழு நட்சத்திரம். [1: பிங். ii, 191. 2: அக.]

1017. காளக மெனல்கறுப் புள்ள து புரைகழல்
கோளகை கட்டுறு பூணும் வட்டமும்
ஒளி மதகரிக் கூட மொழுங்காம்
வேள்வி யினர்கொடை யாளர் விப்பிரர்.

காளகம்—கறுப்புள்ளது, புரைகழல். [1: காலகஃ — ஸ. அக. 2: அக. யில் எக்காளம் என்றொரு பொருள் காணப்படுகிறது. புரை குழல் போலும்?]

கோளகை—கட்டும் பூண், வட்டம். [1: பிங். vi, 103. 2: சூடா. xi, ள, 17.]

ஒளி—யானைக்கூடம், ஒழுங்கு. [1, 2: சூடா. xi, ள, 5.]

வேள்வியினர்—கொடையாளர், அந்தணர். [1: சூடா. ii, 48. 2: திவா. ii, 8.]

1018. கோளமே யுண்டை வட்டம்
சோளமோர் தவச மெய்ப்பை
நீளல்நீ ளுதலோ டற்பேர்
வாளமே வளப்பம் வாளாம்.

கோளம்—உண்டை, வட்டம். [1: அக. 2: மொல: —ஸ. கொ. III, v, 20.]

சோளம் — ஓர் தானியம், மெய்ப்பை. [1: திவா. iv, 162. 2: வொல: —ஸ. கொ. II, vi, 118.]

நீளல்—நீளுதல், ஓடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 50.]

வாளம்—வளப்பம், வாள். [1. 'வளம்' என்பதன் நீட்டல் விகாரம்? 2: அக.]

1019. சூளையே வேசை சுள்ளை
வேளையோர் புதல்நே ரப்பேர்
தோள்கையோர் மெய்யு ருப்பாம்
பீளிளங் கதிர்சூ லென்ப.

சூளை—வேசை, சுள்ளை. [1: வேஶ்யா ஸ்தூணா — த்ரி. ஶே. II, vi, 5. 2: அ. வி. நி. 616.]

வேளை—ஓர் புதல், நேரம். [1, 2: அ. வி. நி. 616.]

தோள்—கை, புயம். [1, 2: பிங். x, 666.]

பீள்—இளங்கதிர், சூல். [1: பிங். ix, 331. 2: பிங். viii, 244.]

1020. வேளாண்மை கொடைமெய்ம் மைப்பேர் ஆளாகந் தறிவே ழத்தூண்
காளாநு சாரி யங்கற் கடாரையோ டரக்கு மஞ்சள்
தாளீக தம்பம் வேங்கை கடம்புமா விலிங்குஞ் சொல்ப
நாளீக மம்பி ரும்பின் முளையங்கம் நளிநம் வள்ளை.

வேளாண்மை—கொடை, மெய்ம்மை. [1, 2: பிங். x. 1084.]

ஆளாநம்—தறி, யானைத்தூண். [1: [illegible] ஆலாநம் — வை. 250, 6. 2: ஆலாநம் பந்தஸ்தம்பே — அ. கோ. II, viii, 41.].

காளாநுசாரியம்—கற்கடாரை, அரக்கு மஞ்சள். [1: காலாநுஸார்யம் — அ. கோ. II, iv, 122. 'கல்மரம்.' 2: காலீயகம் ச காலாநுஸார்யம் — அ. கோ. II, vi, 126.]

தாளீகதம்பம் — வேங்கை, கடம்பு, மாவிலிங்கு. [1-3: [illegible] நீபே [illegible] — அ. ஸ. v, 35. திநிசம் வேறு வேங்கை வேறு. அ. கோ. II, 4-ல் இரண்டு மரங்களின் பெயர்களும் அடுத்துக் கூறப்பட்டுள.]

நாளீகம்—அம்பு, இரும்பின் முளை, அங்கம், தாமரை, வள்ளை. [1, 2, 4: நாளீக: ... ஶரே ஶல்யே ... பத்மே ... — அ. ஸ. iii, 52. 3: நாளீக: —ஸ. அக. 5: பிங். ix, 273.]

1021. வேளாட வன்மன் மதவேள் முருகவேள்
வேளாளர் பூவைச் சியரீகை யாளர்பேர்
ஆளோர் விகுதி யடிமையோ ராண்மகன்
வாளோ ராயுதங் கூர்மை யொளியுமாம்.

வேள்—ஆண்மகன், மன்மதன், முருகன். [1: நிக. 516. 2, 3: பிங். x, 1086.]

வேளாளர்—பூவைசியர், ஈகையாளர். [1: பிங். v, 48. 'வைசியர்.' 2: பிங். x, 1085.]

ஆள்—ஓர் விகுதி, அடிமை, ஓர் ஆடவன். [1: நன். 140. 2: திவா. ii, 63. 3: அ. வி. நி. 614.]

வாள்—ஓர் ஆயுதம், கூர்மை, ஒளி. [1, 3: திவா. xi, 218. 2: அ. வி. நி. 612.]

1022. புறணிதோல் குறிஞ்சி முல்லை நிலம்புறத் ததும ரத்தோல்
திறம்வகை குறைந ரம்பின் யாழ்வலி பொருட்டுஞ் செப்பும்
நிறம்வண்ண மார்பு பண்பாம் நெறிவழி முறைமை நீதி
முறம்விசா கம்வேய்க் தட்டாம் முறுவல்பல் லொடுசி ரிப்பே.

புறணி—தோல், குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறத்தது, மரப்பட்டை. [1-3, 5: பிங். x, 839. 4: சூடா. xi, ற, 1.]

திறம்—வகை, குறைநரம்புள்ள யாழ், வலி, பொருட்டு. [1, 4: அக. 2: திவா. x, 142. 3: நா. தீ. நி. 618.]

நிறம்—வண்ணம், மார்பு, பண்பு. [1: திவா. viii, 55. 2: திவா. ii, 181. 3: திவா. viii, 259.]

நெறி—வழி, முறைமை, நீதி. [1, 3: பிங். x, 707. 2: அக.]

முறம்—விசாகம், மூங்கிற் றட்டு. [1, 2: பிங். x, 950.]

முறுவல்—பல், சிரிப்பு. [1, 2: பிங். x, 952.]

1023. அறல்சிறு தூறு நீர்நீர்த் திரைகரு மணலற் றற்பேர்
குறவர்குன் றவர்கி ராதர் குறிகுறிப் படையா ளப்பேர்
மறவர்வா ளுழவர் வேடர் மறவியே மறதி கள்ளாம்
உறவியே யுறவு நீரூற் றுலைக்கள முயிரெ றும்பே.

அறல்—சிறுதூறு, நீர், நீர்த்திரை, கருமணல், அற்றல். [1: பிங். ix, 197. 2-5: திவா. xi, 20.]

குறவர்—குன்றவர், வேடர். [1, 2: அ. வி. நி. 627.]

குறி—குறிப்பு, அடையாளம். [1: அ. வி. நி. 627. 2: அக.]

மறவர்—படைவீரர், வேடர். [1, 2: பிங். x, 911.]

மறவி—மறதி, கள். [1, 2: சூடா. xi, ற, 16.]

உறவி—உறவு, நீரூற்று, உலைக்களம், உயிர், எறும்பு. [1-5: சூடா. xi, ற, 7.]

1024. பறிமீன்பெய் புட்டில் மீனைப் படுக்கின்ற கருவி பொன்னும்
மறியமுங் கிவுளிக் குட்டி யாடுமா னிவற்றின் குட்டி
முறியென்ப கடன்கொள் ளோலை தளிர்தெரு முறிவு மாகும்
செறிதலே மிகல்க லத்தல் நெருங்கல்சே ருதல்கு ளித்தல்.

பறி—மீன்பெய் கூடை, மீனைப் படுக்கின்ற கருவி, பொன். [1-3: அக.]

மறி — அமுங்கு குதிரை இவற்றின் குட்டி, ஆடு மான் இவற்றின் குட்டி. [1, 2: பிங். viii, 279.]

முறி—கடன்கொள்ளும் ஓலை, தளிர், தெரு, முறிவு. [1, 2, 4: அ. வி. நி. 654. 3:]

செறிதல்—மிகுதல், கலத்தல், நெருங்கல், சேருதல், குளித்தல். [1: பிங். vii, 474. 2, 4, 5: அக. 3: பிங். vii, 476.]

1025. மறுவடுக் குற்ற மாசாம் வறுமையில் லாமை துன்பம்
அறுகோர்புல் சிங்கம் யானை யாளியாண் புலிநாற் பேராம்
இறுதலே முடித லுக்கல் கெடுதலோ டிடித லென்ப
பெறுதலூ தியப்ப டல்வாய்த் திடல்பிள்ளைப் பெறலும் பேசும்.

மறு—வடு, குற்றம், மாசு. [1: அக. 'மச்சம்.' 2, 3: நிக. 530.]

வறுமை—இல்லாமை, துன்பம். [1: திவா. viii, 157. 2: திவா. viii, 174.]

அறுகு—ஓர் புல், சிங்கம், யானையாளி, ஆண்புலி. [1, 2: சூடா. xi, ற, 16. 3: திவா. iii, 3. 4: அக.]

இறுதல்—முடிதல், உக்கல், கெடுதல், இடிதல். [1, 3: அக. 2: வழக். 4: நா. தீ. நி. 720.]

பெறுதல்—ஊதியப்படல், வாய்த்திடல், பிள்ளைப்பெறல். [1: அக. 2: திவா. ix, 93. 3: நா. தீ. நி. 759.]

1026. துறுமல்துன் றுதல்தி ரட்சி துறுவலே செறித லுண்டல்
சிறுமைநோய் துன்ப மற்பந் தெரித்திர மெளிமை யைம்பேர்
எறும்தண்டா யுதம்வ லிப்பே ரிறைவனு யகனி ராசன்
அறைசொல்வீட் டரங்க றுப்புண் டதுபாறை முரஞ்சு மாமே.

துறுமல்—நெருங்கல், திரட்சி. [1: சூடா. viii, 14. 2: திவா. viii, 4.]

துறுவல்—செறிதல், உண்டல். [1: திவா. viii, 7. 2: பிங். vii, 240.]

சிறுமை—நோய், துன்பம், அற்பம், வறுமை, எளிமை. [1: பிங். vii, 144. 2: திவா. viii, 174. 3: திவா. viii, 22. 4: திவா. viii, 158. 5: அக.]

எறுழ்—தண்டாயுதம், வலி. [1, 2: பிங். x, 196.]

இறைவன்—நாயகன், அரசன். [1: அக. 2: திவா. ii, 19.]

அறை—சொல், வீட்டறை, அறுப்புண்டது, பாறை, மூரஞ்சு. [1, 2, 4: சூடா. xi, ற, 10. 3: அக. 5: சூடா. v, 14.]

1027. கறையுர லிரத்தங் குற்றங் குடியிறை கறுப்பு மாசாம்
குறைநிறை வின்மை குற்ற மரசிறை குறுவாழ்க் கைப்பேர்
சிறைபக்கஞ் சிறகு காவல் மதில்கரை சிறைப்பெண் ணென்ப
நிறைநிறு வுதனி றுத்தல் துலாமாண்பு நிறைவு நீர்ச்சால்.

கறை—உரல், இரத்தம், குற்றம், குடியிறை, கறுப்பு, மாசு. [1, 2: திவா. xi, 271. 3: பிங். vii, 103. 4-6: பிங். x, 303.]

குறை—நிறைவின்மை, குற்றம், அரசிறை, வறுமை. [1: பிங். vii, 473. 2: திவா. viii, 177. 3: நிக. 534. 4: பிங். vii, 110.]

சிறை—பக்கம், சிறகு, காவல், மதில், கரை, சிறைப்பெண். [1: சூடா. v, 66. 2, 3: திவா. xi, 108. 4: சூடா. v, 43. 5, 6: அக.]

நிறை—நிறுவுதல், நிறுத்தல், துலாராசி, மாண்பு, நிறைவு, நீர்ச்சால். [1, 5: அக. 2, 3: பிங். x, 701. 4: சூடா. viii, 30. 6: திவா. vii, 264.]

1028. பொறைமலை துறுகல் பாரம் புவிசுமை பொறுமை சூற்பேர்
மறைமறை விராசி யச்சொல் லடைக்கல மறுத்தல் வேதம்
முறைமர பொழுக்கந் தொன்மை புத்தக முறைமை பண்பாம்
உறைதலே யிருத்தல் தோய்த லுறையுளூர் சயநம் வீடே.

பொறை—மலை[1], துறுகல்[2], பாரம்[3], புவி[4], சுமை[5], பொறுமை[6], சூல்[7]. [1, 3-6: திவா. xi, 343. 2: திவா. v, 25. 7: அக. நி. 184.]

மறை—மறைவு, இரகசியச்சொல், அடைக்கலம், மறுத்தல், வேதம். [1, 3, 4: அக. 2, 5: திவா. xi, 186.]

முறை—மரபு, ஒழுக்கம், தொன்மை, புத்தகம், முறைமை, பண்பு. [1, 3-5: பிங். x, 953. 2: சூடா. viii, 44. 6: திவா. viii, 257.]

உறைதல்—இருத்தல், தோய்தல். [1, 2: அக.]

உறையுள் — ஊர், சயனம், வீடு. [1, 3: பிங். x, 185. 2: திவா. v, 182.]

1029. விறல்வலி பெருமை வெற்றி மிறையென்ப வருத்தங் குற்றம்
புறவஞ்சீ காழி காடாம் பொறையன்மெய் விரதன் சேரன்
குறளியோர் பேய்தொ மூத்தை குறைவென்ப வறுமை யூகம்
அறிவென்ப வுணர்வு கல்வி யறைதல்சொல் லுதல டித்தல்.

விறல்—வலி, பெருமை, வெற்றி. [1, 3: பிங். x, 1058. 2: திவா. viii, 20.]

மிறை—வருத்தம், குற்றம். [1: சூடா. viii, 64. 2: திவா. viii, 176.]

புறவம்—சீகாழி, காடு. [1, 2: அ. வி. நி. 626.]

பொறையன்—தருமபுத்திரன், சேரன். [1: சூடா. ii, 14. 2: திவா. ii, 21.]

குறளி—ஓர் பேய், அசதி. [1: அக. 2: சூடா. ii, 65.]

குறைவு—வறுமை, ஊனம். [1: திவா. viii, 158. 2: பிங். vii, 472.]

அறிவு—உணர்வு, கல்வி. [1: சூடா. viii, 31. 2: திவா. x, 77.]

அறைதல்—சொல்லுதல், அடித்தல். [1: திவா. x, 2. 2: திவா. ix, 254.]

1030. இறவையே புட்டி லேணி யிறப்புவீட் டிறப்புச் சாவாம்
வெறிதுபா ழறியா மைப்பேர் விறப்பென்ப பயம்நெ ருக்கம்
தொறுநிரை யடிமை கூட்டந் துறத்தல்சார் பறுத்த னீங்கல்
குறுகல்நீட் டன்மை கிட்டல் குறிக்கோளொற் றுமைக ருத்தே.

இறவை—புட்டில், ஏணி. [1: திவா. vii, 195. 2: திவா. vii, 208.]

இறப்பு—வீட்டிறப்பு, சாவு. [1: பிங். iv, 221. 2: பிங். vii, 149.]

வெறிது—பாழ், அறியாமை. [1, 2: அக.]

விறப்பு—பயம், நெருக்கம். [1, 2: திவா. xi, 225.]

தொறு—பசுக்கூட்டம், அடிமை, கூட்டம். [1, 3: பிங். x, 661. 2: சூடா. xi, ழ, 10.]

துறத்தல்—சார்பறுத்தல், நீங்கல். [1: சூடா. viii, 42. 2: திவா. ix, 65.]

குறுகல்—நீட்டன்மை, கிட்டல். [1: அக. 2: திவா. ix, 61.]

குறிக்கோள்—ஒற்றுமை, கருத்து. [1: திவா. ix, 75. 2: திவா. x, 38, 'தேற்றம்.']

1031. பிறக்கமே மரக்கொம் பச்சம் பிறக்கென்ப வழுவ சைச்சொல்
இறத்தலே மிகுதல் சாதல் கடத்தலே கலுமி யம்பும்
பறித்தரோண் டுதல்பூக் கொய்தல் களைகட்டல் கவர்தல் பன்னும்
வெறித்தல்பே துறல்வெற் றென்றல் வெறுக்கைபொன் வெறுப்புச் செல்வம்.

பிறக்கம்—மரக்கொம்பு, அச்சம். [1: அக. நி. 169. 2: திவா. viii, 168.]

பிறக்கு—வழு, ஓர் அசைச்சொல். [1: நா. தீ. நி. 635. 2: நன். 441.]

இறத்தல்—மிகுதல், சாதல், கடத்தல், போகல். [1: அக. நி. 26. 2: திவா. ix, 136. 3: பிங். vii, 425. 4: திவா. ix, 38.]

பறித்தல்—தோண்டுதல், பூக்கொய்தல், களைகட்டல், கவர்தல். [1, 3, 4: அக. 2: நா. தீ. நி. 755.]

வெறித்தல்—மயக்குறல், வெற்றென்றல். [1, 2: அக.]

வெறுக்கை—பொன், வெறுப்பு, செல்வம். [1, 3: பிங். x, 1070. 2: அக.]

1032. உறுக்கல்கோ பக்கு றிப்பு மிதித்தல்வற் புறுத்த லும்பேர்
இறுத்தலே முறித்தல் தங்கல் சொலலிறை தரல்வ டித்தல்
ஒறுத்தல்தண் டித்த லெள்ள லுலைத்திடல் வெறுத்த லென்ப
நிறுத்தலே நிறுவ னாட்டல் நிலைச்செய்த னிறுத்தி டற்பேர்.

உறுக்கல்—கோபக்குறிப்பு, மிதித்தல், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: சூடா. ix, 38.]

இறுத்தல்—முறித்தல், தங்கல், சொல்லல், இறைதரல், வடித்தல். [1: திவா. ix, 25. 2, 3: திவா. xi, 37. 4: அ. வி. நி. 650. 5: அக.]

ஒறுத்தல்—தண்டித்தல், எள்ளல், உலைத்திடல், வெறுத்தல். [1: அக. நி. 46. 2, 3: அக. 4: திவா. ix, 27.]

நிறுத்தல்—நிற்கச் செய்தல், நாட்டல், நிலைக்கச் செய்தல், நிறுத்தல். [1, 2, 4: அக. 3: நா. தீ. நி. 744.]

1033. மறுத்தலே மாறு ரைத்தல் வட்கல்மீட் டுழுத லென்றும்
உறுப்பவை யவம ரக்கொம் புடலதி கம்நெ ருக்கம்
வெறுப்பரு வருப்புக் கோபம் வேண்டாமை செறிவச் சப்பேர்
குறைத்தல்சங் கரித்தல் வெட்டல் சுருக்குதல் குறுக்க லென்ப.

மறுத்தல் — மாறுரைத்தல், வெட்கம், மீட்டு உழுதல். [1: அக. 2: சூடா. viii, 42. 3:]

உறுப்பு—அவயவம், மரக்கொம்பு, உடல், அதிகம், நெருக்கம். [1, 3: சூடா. xi, ச, 11. 2: திவா. iv, 108. 4: அ. வி. நி. 650. 5: பிங். vii, 476.]

வெறுப்பு—அருவருப்பு, கோபம், வேண்டாமை, செறிவு, அச்சம். [1: அக. 2, 3: அ. வி. நி. 630. 4: பிங். vii, 476. 5: பிங். vii, 94.]

குறைத்தல்—சங்கரித்தல், வெட்டல், சுருக்குதல், குறுக்கல். [1-4: அக.]

1034. கறங்கலே யொலித்தல் சூர்த்தல் கறங்கென்ப சுழல்காற் றூடி
பிறங்கலே நிறைவு வெற்புப் பெருமைமிக் கொளியு யர்ச்சி
பிறங்குதல் மிகல்வி ளங்கல் பெருகுத லொலித்த லும்பேர்
இறும்புதா மரைப்பூக் குன்று மிடைதூறு குறுங்கா டென்ப.

கறங்கல்—ஒலித்தல், சுழலல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 12.]

கறங்கு—சுழல், காற்றூடி. [1: பிங். x, 301. 2: அக.]

பிறங்கல்—நிறைவு, மலை, பெருமை, மிகுதி, ஒளி, உயர்ச்சி. [1: சூடா. xi, ற, 2. 2, 3, 6: திவா. xi, 168. 4: பிங். x, 809. 5: அக. சூடா. xi, ற, 2-ல் ஒலி யென்னும் பொருள் காணப்படுகிறது.]

பிறங்குதல்—மிகுதல், விளங்குதல், பெருகுதல், ஒலித்தல். [1-4: அக.]

இறும்பு—தாமரைப்பூ, குன்று, மிடைதூறு, குறுங்காடு. [1: பிங். ix, 359. 2, 3: பிங். x, 151. 4: சூடா. xi, ற, 12.]

1035. பிறழ்தல் வெறுத்த லொளிசெய்தல் பெயர்தல் நடுங்கல் விகற்பி[த்தல்
உறழ்வு பகைபோர் செறிவெண்ணின் பெருக்கோ டிடையீ[டுணர்வுவமை
கறிசா கங்காய் களைச்சுவைத்தாய்க் காயம் பெய்தட் டதுமிளகாம்
தறிதூ ணுப்பு நடுதறியாந் தறிகை யுளிகுந் தாலிப்பேர்.

பிறழ்தல்—வெறுத்தல், ஒளிசெய்தல், பெயர்தல், நடுங்கல், விகற்பித்தல். [1: நிக. 536. 2-5: சூடா. xi, ற, 4.]

உறழ்வு — பகை[1], போர்[2], செறிவு[3], எண்ணின் பெருக்கம்[4], இடையீடு[5], உணர்வு[6], உவமை[7]. [1: திவா. viii, 179. 2: திவா. ix, 147. 3, 5-7: திவா. xi, 45. 4: அக.]

கறி — இலைக்கறி காய் முதலியவற்றைச் சுவையவாகக் காயம் பெய்து சமைத்தது, மிளகு. [1: அக. 2: திவா. iv, 134.]

தறி—தூண், ஆப்பு, நடுதறி. [1: திவா. vii, 158. 2, 3: அக.]

தறிகை — உளி, குந்தாலி. [1: சூடா. vii, 11. 'கணிச்சி.' 2. திவா. vii, 26. 'கணிச்சி.']

1036. வெறிகள் ளாடு கலக்கம்பேய் வாசம் வெறியாட் டச்சமெனும்
அறிஞ னறிவுள் ளோன்புதன்பே ரறிவன் சினனுத் திரட்டாதி
உறுவோ ரோடந் தவமிகுதி உறுவன் முனிவ னசோகமர்ந்தோ
உறுகண் வறுமை நோய்துன்பந் தறுகண் வீர மஞ்சாமை. [ன்

வெறி—கள்[1], ஆடு[2], கலக்கம்[3], பேய்[4], வாசம்[5], வெறியாட்டு[6], அச்சம்[7]. [1: பிங். vi, 45. 2-7: பிங். x, 1069.]

அறிஞன்—அறிவுள்ளோன், புதன். [1: சூடா. ii, 7. 2: பிங். ii, 139.]

அறிவன்—அருகன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: திவா. i, 11. 2: திவா i, 102; பிங். ii, 172. 'அறிவனாள்.']

உறு—ஓர் ஓடம், தவம், மிகுதி. [1: அக. 'உரு.' 2: நா. தீ. நி. 625. 3: திவா. viii, 26.]

உறுவன்—முனிவன், அருகக்கடவுள். [1, 2: பிங். x, 183.]

உறுகண்—வறுமை, நோய், துன்பம். [1-3: சூடா. xi, ற, 7.]

தறுகண்—வீரம், அஞ்சாமை. [1: அ. வி. நி. 649. 2: அக.]

1037. பிறித னீங்கல் பிறிதாதல் பிறித்தல் பிரித்தல் வேறுக்கல் [லரம்
முறுகல் கடுமைப் படல்முதிர்தல் முறுக்கல் திரித்தல் திருகுத
செறுத லழித்தல் கோபித்தல் தெறித்தல் சிதறு படல்சுண்டல்
தெறுதல் செரிதல் கொலைசெய்தல் செறுத்தல் வெறுத்தல்
கொலல்நெருக்கல்.

பிறிதல்—பிரிதல், பிறிதாதல். [1, 2: அக.]

பிறித்தல்—பிரித்தல், வேறுக்கல். [1, 2: அக.]

முறுகல்—கடுமைப்படல், முதிர்தல். [1, 2: அக.]

முறுக்கல்—திரித்தல், திருகுதல். [1, 2: அக.]

செறுதல்—அழித்தல், கோபித்தல். [1, 2: அக.]

தெறித்தல்—சிதறுபடல், சுண்டல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 728.]

தெறுதல் — நெரிதல், கொலைசெய்தல். [1: திவா. ix, 104. 'நெரித்தல்.' பிங். vii, 407. 'தெறுத்த னெரித்தல்.' 2: பிங். vii, 368.]

செறுத்தல் — வெறுத்தல், கொல்லல், நெருக்கல். [1: திவா. ix, 27. 2: பிங். vii, 368. 3: அக.]

1038. குறடுதிண்ணை மரத்துண்டம் பலகையோர் கருவி
குறளிருசீ ரடிகுறுமை யீரடிப்பாப் பூதம்
புறமென்ப முதுகுபக்க முள்ளலதோ டிடப்பேர்
புறவென்ப குறிஞ்சிநில முல்லைநிலம் புறுவாம்
மறமென்றல் வலிதறுகண் சினங்கொலைபா வமுமாம்
மறல்பிணக்கு மயக்கம்போர் மறதிபகை காலன்
பறழ்தவழ்சா தியின்பிள்ளை புலிபூனை நரிநாய்
பன்றிமுயற் குட்டிகுரங் கணில்கீரிப் பிள்ளை.

குறடு—திண்ணை, மரத்துண்டம், பலகை, ஓர் கருவி. [1, 3: சூடா. xi, ற, 1. 2, 4: அக.]

குறள் — இருசீரடி, குறுமை, ஈரடிப்பா, பூதம். [1: யாப்பருங்கலம், 24. 2, 4: சூடா. xi, ற, 16. 3: யாப்பருங்கலம், 58.]

புறம்—முதுகு, பக்கம், உள்ளலது, இடம். [1: திவா. ii, 190. 2: சூடா. v, 66. 3: அக. நி. 177. 4: திவா. v, 228.]

புறவு—குறிஞ்சிநிலம், முல்லைநிலம், புறா. [1, 2: சூடா. v, 33. 3: திவா. iii, 157.]

மறம்—வலி, வீரம், சினம், கொலை, பாவம். [1, 2, 4: திவா. xi, 349. 3, 5: பிங். x, 909.]

மறல் — பிணக்கு, மயக்கம், போர், மறதி, பகை, யமன். [1, 6: சூடா. xi, ர, 1. 2: திவா. viii, 151. 3: திவா. ix, 147. 4: திவா. viii, 115. 5: சூடா. viii, 61.]

பறழ்—தவழ்சாதியின் பிள்ளை, புலி நரி நாய் பன்றி முயல் இவற்றின் குட்டி, பூனைக்குட்டி, குரங்குக்குட்டி, அணில் கீரி இவற்றின் பிள்ளை. [1: பிங். viii, 283. 2: திவா. iii, 98. 3, 5: திவா. iii, 104. 4: திவா. iii, 101.]

1039. பொறியடையா ளந்தேமல் புள்ளிவிதி செல்வம் [·பேர்
பொலிவெழுத்தைம் பொறிதோணி மதிற்பொறிபூ மகள்
எறிதலே யுதைத்தல்குத்தல் வெட்டல்வீ சுதலாம்
இருலெருது கார்த்திகைநா ளோர்மீன்றேன் கூடு
செறிவடக்கம் நெருக்கமோர் குணவணிகூட் டமுமாம்
தெறுவியென்ப துடுப்புச்சட் டுவம்பாம்பின் படப்பேர்
உறுதல்வரல் மிகலடைதல் சம்பவித்தல் பொருந்தல்
உறுதிதிட னுணர்வுகல்வி நிச்சயம்நன் மையுமே.

பொறி — அடையாளம்[1], தேமல்[2], புள்ளி[3], விதி[4], செல்வம்[5], பொலிவு[6], எழுத்து[7], ஐம்பொறி[8], தோணி[9], மதிற்பொறி[10], இலக்குமி[11]. [1, 8, 11: திவா. xi, 342. 2: திவா. ii, 184. 3, 4: அக. நி. 184. 5, 7, 9, 10: பிங். x, 868. 6: பிங். vii, 475.]

எறிதல்—உதைத்தல், குத்தல், வெட்டல், வீசுதல். [1: அக. 2: சூடா. ix, 30. 3: நா. தீ. நி. 756. 4: திவா. ix, 109.]

இருல்—எருது, கார்த்திகைநட்சத்திரம், ஓர் மீன், தேன்கூடு. [1-4: பிங். x, 150.]

செறிவு—அடக்கம், நெருக்கம், ஓர் குணவணி, கூட்டம். [1, 3, 4: அக. 3: தண்டிய. 16.]

தெறுவி — துடுப்பு, சட்டுவம், பாம்பின் படம். [1: ஶ்ரீ தா வ்ரதவைவநீ—வெ. 91, 202. 2, 3: ஶ்ரீ ஹவெகஃ வஜாகாயாம் ஹ-ணாயாரீ ரஹஸ்ய வ—வி. வ்ரு. வ, 6.]

உறுதல் — வரல், மிகல், அடைதல், சம்பவித்தல், பொருந்தல். [1-5: அக.]

உறுதி — திடன், உணர்வு, கல்வி, நிச்சயம், நன்மை. [1: நிக. 535. 2, 4: அக. 3, 5: சூடா. xi, ற, 11.]

1040. உறைமருந்து பாற்பிரைவெண் கலம்வாழ்நாள் விலங்கி
னுணவுபுள்ளி னிரைநீள முயர்வுபைபொன் மூடும்
உறைகருவிப் புட்டில்பொரு ளுறுத்தல்மழை திவலை
யுவர்நீர்நெல் லளவினிலெண் குறித்திறுதி பெய்தல்

இறைகடன்கை வரைசிறுமை சடுதிசிற கிறைவன்
எதிர்மொழிவீட் டிறப்பரச னிறுப்பிறைதங் கலுமாம்
துறைதுறுத்தல் பாவினத்தி னொன்றுபுறப் பொருளின்
சொலவுதொழிற் செயுமிடம்நீர்த் துறைநதிநூற் றுறையே.

உறை — மருந்து[1], பாற்பிரை[2], வெண்கலம்[3], வாழ்நாள்[4], விலங்கின் உணவு[5], பறவை யிரை[6], நீளம்[7], உயர்வு[8], பை[9], பொன்[10], மூடும் உறை[11], கருவிப்புட்டில்[12], பொருள்[13], உறுத்தல்[14], மழை[15], திவலை[16], உவர் நீர்[17], நெல்லளவினில் எண்குறித்து இறுதி பெய்தல்[18]. [1, 2, 16, 17: திவா. xi, 251. 3, 4, 8, 12, 13: பிங். x, 184. 5, 6: சூடா. vi, 32. 7: திவா. viii, 31. 9, 11, 14: அக. 10: திவா. vi, 1. 15: திவா. i, 146. 18: சூடா. xi, ற, 10.]

இறை — கடன்[1], கைவரை[2], சிறுமை[3], சடிதி[4], சிறகு[5], இறைவன்[6], விடை[7], வீட்டிறப்பு[8], அரசன்[9], அரசிறை[10], குடியிறை[11], தங்கல்[12]. [1, 3, 8, 12: திவா. xi, 38. 2, 5, 6, 9: பிங். x, 153. 4: சூடா. i, 81. 7: அக. 10: திவா. ix, 178. 11: சூடா. xi, ற, 11.]

துறை — துறுத்தல்[1], பாவினத்தி னொன்று[2], புறப் பொருளின் சொலவு[3], தொழிற்செயு மிடம்[4], நீர்த்துறை[5], நதி[6], நூற்றுறை[7]. [1, 3-5, 7: அக. 2: இலக்கணவி. 727. 6: திவா. v, 49.]

[கொங்கை

1041. பறந்தலை பிணஞ்சேர் காடுசெம் புலமாம் பறம்பென்ப பருப்பதங்
குறிஞ்சிசெம் மூள்ளி யோர்மர மோர்பண் குன்றுசார் நிலத்தொ
டோ ரிராகம்
குறும்புபொல் லாங்கு கொடுஞ்சமம் பாலை நிலத்தினூர் குறும்பர
ணிருக்கை
குறும்பொறை குறிஞ்சி நிலத்தொடந் நிலத்தூர் குன்றுகா
டென்னநாற் பெயரே.

பறந்தலை—பிணஞ்சேர் காடு, பொருகளம். [1: சூடா. v, 59. 2: திவா. v, 188.]

பறம்பு—மலை, கொங்கை. [1, 2: பிங். x, 771.]

குறிஞ்சி — செம்முள்ளி, ஓர் மரம், ஓர் பண், குன்று சார் நிலம், ஓர் இராகம். [1, 4: திவா. xi, 281. 2: திவா. iv, 128. 3, 5: பிங். x, 382.]

குறும்பு—பொல்லாங்கு, போர், பாலைநிலத்தூர், குறும்பர் அரணிருக்கை. [1: அக. 2: திவா. ix, 147. 3: திவா. v, 102. 4: திவா. v, 107.]

குறும்பொறை—குறிஞ்சிநிலம், குறிஞ்சிநிலத் தூர், குன்று, காடு. [1: பிங். iv, 47. 2-4: பிங். x, 383.]

1042. உறப்புச் செறிவு பிளத்தல் சுருக்கம்
உறழ்ப்பு நெருக்கமோர் பாலை யாழ்த்திறம்
செறித்தல்பா திடு முழுகுதல் சேர்த்தல்
கறுப்புச் சினக்குறிப் புக்கரு நிறங்கறை.

உறப்பு — செறிவு, பிளத்தல், சுருக்கம். [1: திவா. viii, 38. 2, 3: அக.]

உறழ்ப்பு — நெருக்கம், ஓர் பாலையாழ்த்திறம். [1: திவா. xi, 45. 'உறழ்வு.' 2: பிங். vi, 286. 'காந்தார பஞ்சமம்.']

செறித்தல்—பாதிடு, முழுகுதல், சேர்த்தல். [1: திவா. ix, 155. 2: திவா. ix, 213. 3: அக.]

கறுப்பு — சினக்குறிப்பு, கரு நிறம், கறை. [1, 2: பிங். x, 302. 2: அக.]

1043. புறம்பணை குறிஞ்சித் திணைமுல் லைத்திணை
குறும்பர் குறுநில மன்னர் குறும்பினர்
இறும்பூ தாச்சரி யம்பே ருவகை
இறைஞ்சல் குனித லொடுதெண் டனிடல்.

புறம்பணை—குறிஞ்சித்திணை, முல்லைத்திணை. [1, 2: பிங். x, 840.]

குறும்பர் — குறுநில மன்னர், குறும்பினர். [1: திவா. ii, 25. 2: அக.]

இறும்பூது—ஆச்சரியம், பேருவகை. [1: திவா. viii, 107. 2:]

இறைஞ்சல் — குனிதல், தெண்டனிடல். [1: திவா. ix, 29. 2: திவா. ix, 91.]

1044. வறிது சிறுமை பயனின்மை
தெறித னெரித்த லழித்தற்பேர்
நறைகள் வாசம் நறும்புகையாம்
பறைவாச் சியஞ்சொல் விறகென்ப.

வறிது — சிறுமை, பயனின்மை. [1: பிங். vii, 469. 2: பிங். vii, 148.]

தெறிதல் — நெரித்தல், அழித்தல். [1: திவா. ix, 104. 2: திவா. x, 108. அச்சுப்பிரதியில் இரண்டிடத்தும் 'தெறுதல்' என்றுளது.]

நறை — கள், மணம், நறும்புகை. [1: பிங். vi, 45. 2: சூடா. viii, 53. 3: சூடா. i, 51.]

பறை—வாச்சியம், சொல், இறகு. [1-3: பிங். x, 772.]

1045. சிறப்பு மிகுதி சிறந்ததுமாம்
பிறப்புப் பறத்தல் நடுக்கப்பேர்
பொறுத்தல் சகித்தல் சுமத்தலுமாம்
உறைத்தல் கார்த்தல் பெலத்திடலே.

சிறப்பு—மிகுதி, சிறந்தது. [1: திவா. viii, 26. 2: நா. தீ. நி. 614.]

பறப்பு—பறத்தல், நடுக்கம். [1: அக. 2: வழக்.]

பொறுத்தல்—சகித்தல், சுமத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 8.]

உறைத்தல்—கார்த்தல், பெலத்திடல். [1, 2: அக.]

1046. திறல்கொடுஞ் சமமாண் மைப்பேர்
திறிபடிற் றுச்சொல் பாதை
நொறிலென்ப வடக்கம் வேகம்
சிறுகுடி சிற்றில் சீறூர்.

திறல்—போர், வலி. [1: திவா. ix, 147. 2: சூடா. viii, 28.]

திறி—வஞ்சகச் சொல், வழி. [1: அக. நி. 68. 'பொய்.' 2: பிங். iv, 32.]

நொறில்—அடக்கம், வேகம். [1, 2: திவா. xi, 148.]

சிறுகுடி—சிற்றில், சீறூர். [1, 2: அக.]

1047. புற்கசர் புலைஞர் நீசர் புற்கசி மதங்கி நீலி
ஒற்கமே மிடிதளர்ச்சி யுற்சேத முடலு யர்ச்சி
சற்கம்வற் கலைதுண் டப்பேர் சற்பிபெண் பாம்பு நீர்நெய்
சொற்கமே மூலைசு வர்க்கஞ் சுற்பமே கயிறு செம்பாம்.

புற்கசர் — புலைஞர், நீசர். [1, 2: புக்கஸ: ஶ்வபசோ — வி. வ்ரு. ஸ, 42.]

புற்கசி—மதங்கி, நீலிச்செடி. [1, 2: புக்கஸீ காலிகா நீலீ: —வி. வ்ரு. ஸ, 42.]

ஒற்கம்—வறுமை, தளர்ச்சி. [1: திவா. viii, 157. 2: அக.]

உற்சேதம்—உடல், உயர்ச்சி. [1, 2: உத்ஸேதஸ்ஸ்ரோஉஸ்ரயெ காயெ —வி. வ்ரு. ய, 23.]

சற்கம்—வற்கலை, துண்டம். [1, 2: வக்ஷம் ஶகலெ த்வசி ஶக்ஷ்வஃ —க. வ. ii, 16.]

சற்பி—பெண்பாம்பு, நீர், நெய். [1: ஸர்பிணீ—ஸ. அக. ஸர்பிஸ் ஊர்கிற என்று பொருள்படும். 2, 3: ஸர்பிஸ்ஸ்யாத்தெ வ தொயெ வ —வெ. 226, 70.]

சொற்கம் — மூலை, சுவர்க்கம். [1: திவா. ii, 182. 2: ஸ்வர்: —க. கொ. I, i, 6.]

சுற்பம்—கயிறு, செம்பு. [1: ஶுல்வம் ... ரஜ்ஜு: —க. கொ. II, x, 27. 2: தாம்ரகஂ, ஶுல்வ—க. கொ. II, ix, 97.]

1048. முற்கர மிரும்பின் றண்டு முகுளங்கொட் டாப்பு மாகும்
வற்குவெள் ளாடு மெல்லி தழகிய திமைம யிர்ப்பேர்
மற்குணந் தேங்காய் கொம்பி லாயானை மஞ்ச கீடம்
மற்சமீன் விராட தேயம் வற்சகங் கொலைதி யாகம்.

முற்கரம் — இரும்புத்தண்டு, அரும்பு, கொட்டாப்புளி. [1, 2: முத்கர: கொரகயொ: — க. வ. iii, 588. 3: விவஞ: ... முத்கரெ —வெ. 91, 204.]

வற்கு—வெள்ளாடு, மெல்லிது, அழகியது, இமைமயிர். [1, 3: வல்குச்சாகமநொஜ்ஞயொ: — க. வ. ii, 47. 2: வல்கு மநொஜ்ஞெ—வெ. 229, 32. 4: வல்கு ... நேத்ரலோமனி—வெ. 180, 189.]

மற்குணம்—தேங்காய், கொம்பிலா யானை, மூட்டுப்பூச்சி. [1-3: மத்குண: ...; உஷ்ட்ரெ நாரிகெலெ வ நிஸ்விஷாணமதெஜெஃவி—க. வ. iii, 208, 209.]

மற்சம்—மீன், விராட தேசம். [1, 2: மத்ஸ்ய: ... மீநெ விராடாதி-வஷயாதிவெ—வி. வ்ரு. ய, 50. 2: மத்ஸ்யா:—ஸ. அக.]

வற்சநம்—கொலை, தியாகம். [1, 2: வர்ஜநம் த்யாகஹிம்ஸயொ: — வி. வ்ரு. ந, 82.]

1049. வற்சமோ ராட்டைக் கன்று மார்புவற் சரங்கு ழந்தை
மற்சரன் மனத்த ரித்ரன் பிறர்சுபம் பொறும னத்தோன்
உற்சவம் விழாவி யாபிப் புளச்செருக் கிச்சை கோபம்
தற்பண முதுகென் பியானைப் புறந்தருப் பணம்ப ளிங்கே.

வற்சம் — ஓராட்டைக் கன்று, மார்பு, ஆண்டு, குழந்தை. [1-4: வத்ஸஸ்தர்ணகவத்ஸராவிவக்ஷ வத்ஸந வக்ஷஸி—வி. ரு. ஸ, 6.]

மற்சரன்—மனத்தரித்திரன், பிறர் நன்மை பொறு மனத்தோன். [1, 2: மத்ஸரோऽந்யஶுபத்வேஷே தத்வத்க்ருபணயோர்த்ரிஷு—ஈ. கொ. III, iii, 172.]

உற்சவம்—விழா, வியாபிப்பு, உளச்செருக்கு, இச்சை, கோபம். [1-5: உத்ஸவ க்ருத ... வொத்ஸவோऽமர்ஷ மஹோऽவிவ, இத்யாவ்ருஸ உத்ஸேகே—ஈ. ஸ. iii, 689.]

தற்பணம்—முதுகெலும்பு, யானைப்புறம், கண்ணாடி, பளிங்கு. [1, 2: த்ரு நய—ஸ. அக. 3: தர்பண மகராதர்ஶ — ஈ. கொ. II, vi, 140. 4: தர்பண: —ஸ. அக.]

1050. பற்பமே பதுமஞ் சாம்பல் கிற்பிடம் பிழைநோய் பாபம்
கற்பென்ப மகளிர் நெஞ்ச நிலைமுல்லைப் புதல்கற் றற்பேர்
அற்றமே மறைவு சோர்வோ டவகாச மறுதி யென்ப
கொற்றங்கோ வியல்வெற் றிப்பேர் கொற்றியே வடுகி துர்க்கை.

பற்பம்—தாமரை, சாம்பல். [1: பத்மம் நளிநம — ஈ. கொ. I, x, 39. 2: பஸிதம் பஸ்ம பூதி: —வை. 11, 65.]

கிற்பிடம்—பிழை, நோய், பாபம். [1-3: கில்பிஷம்; பாபே ரோகேऽபராதே—ஈ. ஸ. iii, 726, 727.]

கற்பு—மகளிர் நெஞ்ச நிலை, முல்லைப்புதல், கற்றல். [1, 3: நிக. 539. 2: திவா. iv, 196.]

அற்றம்—மறைவு, சோர்வு, அவகாசம், அறுதி. [1-3: சூடா. xi, ற, 6. 4: நிக. 540.]

கொற்றம்—அரசியல், வெற்றி. [1, 2: திவா. xi, 102.]

கொற்றி—காடுகாள், துர்க்கை. [1: திவா. i, 17. 2: அக. நி. 81.]

1051. செற்றமே வைரங் கோபஞ் செற்றல்கொல் லுதனெ ருக்கல்
எற்றலே யெறிதல் கொல்லல் குத்தலெற் றுதல்வெட் டற்பேர்
ஒற்றலொற் றுத லு டுத்தல் ஒற்றுமெய் யெழுத்தொற் றன்பேர்
சுற்றல்சுற் றிடல்சு ருட்டல் சுழ லுதல் கவர்தல் சூழ்தல்.

செற்றம் — மனவைரம், கோபம். [1: திவா. viii, 106. 2: திவா. viii, 102.]

செற்றல்—கொல்லுதல், நெருக்கல். [1, 2: அக.]

எற்றல்—எறிதல், கொல்லல், குத்தல், அடித்தல், வெட்டல். [1: திவா. xi, 52. 2: திவா. ix, 106. 3: திவா. ix, 253. 4: திவா. ix, 254. 5: திவா. ix, 111.]

ஒற்றல்—ஒற்றுதல், உடுத்தல். [1: நா. தீ. நி. 776. 2: நா. தீ. நி. 748.]

ஒற்று — மெய்யெழுத்து, ஒற்றன். [1: சூடா. x, 31. 2: திவா. ix, 76.]

சுற்றல்—சுற்றிடல், சுருட்டல், சுழலுதல், கவர்தல், சூழ்தல். [1-4: அக. 5: திவா. ix, 142.]

1052. துற்றலே நெருங்க லுண்டல் துற்றுண வொடுநெ ருக்கம்
பற்றலே தொடர்த லிச்சைப் படல்கொள்ளல் பிடித்த னற்பேர்
சுற்றுமண் டிலமா வோடல் சுழற்சிசூழ் வொடுசு ருட்டாம்
பற்றென்ப தொடர்ச்சி யாசை பசைபிடிப் பன்பு மாமே.

துற்றல் — நெருங்கல், உண்டல். [1: நா. தீ. நி. 777. 2: திவா. ix, 16.]

துற்று—உணவு, நெருக்கம். [1: சூடா. vi, 22. 2: திவா. viii, 38.]

பற்றல்—தொடர்தல், இச்சைப்படல், கொள்ளல், பிடித்தல். [1-3: அக. 4: சூடா. ix, 23.]

சுற்று — மண்டிலமாக ஓடல், சுழற்சி, சூழ்வு, சுருட்டு. [1: திவா. ix, 57. 2-4: அக.]

பற்று — தொடர்ச்சி, ஆசை, பசை, பிடிப்பு, அன்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 141. 4: அ. வி. நி. 637. 5: சூடா. viii, 33.]

1053. அற்கம் விலைபூ சாவிதிப்பேர் அற்பஞ் சிறுமை நொய்யதுமாம்
புற்க லம்மெய்க் காந்தியுட லான்மா ரூபா தியபொருட்பேர்
உற்க லிகைநீர்த் திரைவிடைய நினைவொள் ளிழையா ரியற்குண மாம்
புற்கு விலக்குக் கபிலநிறம் பொற்புப் பொலிவொப் பனையழகே.

அற்கம்—விலை, பூசாவிதி. [1, 2: அர்க: பூஜாவிதெள ஊ்ஏ. வெ—ச. ஸ. ii, 51.]

அற்பம் — சிறுமை, கொய்யது. [1, 2: அல்பம் ஸூக்ஷ்மேண வ்தோகம் ஊஹ்ம் ஊஹாஸ்ஹஸ்வ—வெ. 212, 271.]

புற்கலம் — உடற் காந்தி, உடல், ஆன்மா, ரூபமுதலிய வுடைய பொருள். [1-4: புத்கல:; காயெ ஜீவாதிஷ்டெள ஸரூபாதி ஜ்ஞஸ்மி—ச. ஸ. iii, 664, 665.]

உற்கலிகை — நீர்த்திரை, விடயநினைவு, மாதர் இயற்குணம். [1-3: உத்கலிகா த்ரஙெ ஹெலாயாம் உத்கண்டயோரபி—ச. ஸ. iv, 4.]

புற்கு—விலக்கு, கபில நிறம். [1: அக. 2: திவா. viii, 50.]

பொற்பு—பொலிவு, ஒப்பனை, அழகு. [1-3: பிங். x, 870.]

1054. குற்சம் நெற்றாள் துணியங்க மோர்முத் தாரம் பூங்கொத்தாம்
குற்றல் களைதல் நெற்குற்றல் தெற்றல் பின்னல் மாறுபடல் [தல்
முற்றல் முகிதல் காழ்க்கொள்ளல் முதிர்தல்வளைத்தல் மூப்பா
முற்றில் விசாக நாள்முறமாம் முற்று முடிவு முழுதுமெனும்.

குற்சம் — நெல்லின் தாள், துணியங்கப்புதல், ஓர் முத்தாரம், பூங் கொத்து. [1-4: குத்ஸ: ஸ்தம்பகுல்மயோ:, ஹாரபெதெ குஙசெ —ச. ஸ. ii, 565.]

குற்றல்—களைதல், நெற்குற்றல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 6.]

தெற்றல்—பின்னல், மாறுபடல். [1: அக. 2: திவா. ix, 268.]

முற்றல்—முடிதல், வயிரங்கொள்ளல், முதிர்தல், வளைத்தல், மூப் பாதல். [1, 2, 4, 5: சூடா. xi, ற, 15. 3: நா. தீ. நி. 747.]

முற்றில்—விசாகநட்சத்திரம், முறம். [1: திவா. i, 92. 2: திவா. vii, 194.]

முற்று—முடிவு, முழுதும். [1: சூடா. viii, 18. 2: திவா. viii, 25.]

1055. கற்கமிடம் பம்விட்டை யயக்கிட்டம் பாவங்
கனல்வெள்ளைக் குதிரைகுடங் கண்ணடி காடாம்
கற்சிதமே கத்துவகி முழக்கமத கயப்பேர்
கற்சூரம் பேரீந்து வெள்ளியோர் புழுப்பேர்

கற்பமயன் வாழ்நாளொத் ததுவேத விதியு
காந்தங்கற் பகங்கள்ளு மந்திர நூல் நியாயம்
சிற்பமெண்ணெண் கலைஞானத் தொழில்சித்தி ராதி
தெசவிதசிற் பத்தொழிலோர் நூல்சுருவை நாற்பேர்.

கற்கம்—இடம்பம்[1], விட்டை[2], இரும்புக் கிட்டம்[3], பாவம்[4], அக்கினி[5], வெள்ளைக் குதிரை[6], குடம்[7], கண்ணாடி[8], காடு[9]. [1-4: கல்கோऽவ-விஷ்யோ:; ஃஜெ ... கிடெ — ஊ. ஸ. ii, 2, 3. 5-8: கஜ: ஶ்வேதாஶ்வ ஃவணெ வடெ; ... கஜெள — ஊ. ஸ. ii, 3, 4. 9:]

கற்சிதம்—மேகத்தொனி, முழக்கம், மதயானை. [1, 3: ஶஜிதொ உதகஙஜெ, ஶஜிதம் ஜஷயாநெ — ஊ. ஸ. iii, 249. 2: அக.]

கற்சூரம்—பேரீந்து, வெள்ளி, ஓர் புழு. [1-3: வஜூரம் ஙு-வஷயொ: வஜூர: கீடெ... — ஊ. ஸ. iii, 541.]

கற்பம் — பிரமன்வாழ்நாள்[1], ஒத்தது[2], வேதவிதி[3], யுகாந்தம்[4], கற்பகமரம்[5], ஓர் கள்[6], மந்திர நூல்[7], நியாயம்[8]. [1-5, 7, 8: கஷெ விகஷெ கஷெள ஸம்வஹு ஶுஹாவாஸெ, ஶாஸெ நயெ விஷெள — ஊ. ஸ. ii, 288. 6: கஷு—ஸ. அக.]

சிற்பம்—அறுபத்துநாலு கலைஞானத்தொழில், சித்திர முதலிய பத்துவிதச் சிற்பத்தொழில், ஓர் நூல், சுருவை. [1: அக. ஶிஷு — ஸ. அக. 'அறுபத்துநாலு கலைகளுள் ஒன்று.' 2: பிங். iii, 129. 3: அக. 4: ஶிஷும் ஸுவெ — ஃஃ. வ, 12.]

1056. கற்கசங் கடினங் கரும்புகாம் பில்ல மரங்காச மத்தக மரமாம்
கற்கசி கொடியோன் சாகசி குரூரன் கடினன்க்ரு பணன்றயை யில்லான்
கற்கர மெனும்பேர் மீன்சலத் துவாரங் கண்ணடி திடமொலி கூடகை
சற்சரஞ் சீன்ற மித்திரன் றுவசஞ் சயகண்டை கலியுக மும்பேர்.

கற்கசம் — கடினம், கரும்பு, காம்பில்லமரம், காசமர்த்தகமரம். [1-4: கஜஶ: ... காஷிஷக ..., ஐக்ஷெள ... காஸஃஜகெ வஶெஷ — ஊ. ஸ. iii, 711.]

கற்கசி — கொடியோன், சாகசி, குரூரன், கடினன், கிருபணன், தயையில்லான். [1-6: கஜஶ: வஶெஷ கூஞெ கூவணெ நிஜயெ ஃயெ; ... ஸாஹஸிகெ — வி. வு. ஶ, 27, 28.]

கற்காம் — எலும்பு[1], ஓர் மீன்[2], சலத்துவாரம்[3], கண்ணுடி[4], திடம்[5], ஒலி[6], கூகை[7]. [1: கஃஷி ...; ..., ... கஃரா:—வெ. 182, 216. 2: மஜூரோ ஃரே — சு. ஸ. iii, 543. 3, 6, 7: வஹுகஹா ..., வமஷாரி ய்வெள வஷி்க—சு. ஸ. iii, 545. 4, 5: கஃரோ கேெரெ உஜ்வே——சு. ஸ. iii, 522.]

சற்சரம்—சிதிலமானது, இந்திரன்கொடி, சயகண்டை, கலியுகம். [1, 2: ஜஜூரஂ த வாஸவயுஜஜீரயோ: — சு. ஸ. iii, 550. 3: வாஜ்-வூஹஷா ஶரெெஷெ்விஜீஸஹரா:—சு. கொ. I, vii, 8. 4: ஸஹர:, ... கலியுமெ—சு. ஸ. iii, 551.]

1057. உற்கடத்தீ விரஞ்சுரா பாசவெறி யிலவங்கம்
கற்கரிகை பறைகொட்டுங் கோல்சதங்கை வறுத்தபொரி
வற்கமர வுரிவருக்கந் துரகதவா யின்வடப்பேர்
அற்புதம்பத் துக்கோடி யாச்சரியந் தசைக்கணுவே.

உற்கடம்—தீவிரம், சுராபான வெறி, இலவங்கம். [1, 2: உக்டு-ஷீவுதயோ: —சு. ஸ. iii, 143. 3: உக்டு—சு. கொ. II, iv, 134.]

கற்கரிகை — பறைகொட்டுங் கோல், சதங்கை, வறுத்த பொரி. [1-3: வஹுரிகா ஹஷயாநெ கிஙிணு்ாஂ ..., வாஜிதுஸ வ உணெ-ஃவி—சு. ஸ. iv, 12.]

வற்கம் — மரவுரி, வருக்கம், குதிரைவாய்வடம். [1: வஜஂ வஜஂ ஷிஹியாஂ — சு. கொ. II, iv, 12. 2: வஜஹோஷா: ஸமெவூ: — சு. கொ. II, v, 41. 3: வஜாவகேஷவணீ கஶா—வெ. 113, 227.]

அற்புதம் — பத்துக் கோடி, ஆச்சரியம், தசைக்கணு. [1, 3: கஹுஜ: ... ஶாஂஸகீஜகெ உஶகொஷ்டெ — சு. ஸ. iii, 317. 2: கஹுதஶாஷு்ஹ—சு. கொ. I, vii, 19.]

1058. உற்கைவிண்வீழ் கொள்ளிகடைக் கொள்ளிவிண்மீ னும்பேர்
பற்சக்கி யம்மேகத் தொனிமுழங்கும் புயலாம்
உற்சருக்கங் கொடைதள்ளி விடுகைபொது நியாயம்
உற்புல்லங் கடுகியதோர் சுரதமலர்த் ததுமே.

உற்கை — விண்வீழ் கொள்ளி, கடைக்கொள்ளி, நட்சத்திரம். [1: சூடா. i, 51. 2: தீவாஜூ காஷுஷெஜா — வெ. 11, 63. 3: சூடா. i, 79.]

பர்ச்சந்யம்—மேகத்தொனி, முழங்கும் மேகம். [1, 2: ... — ஸ. ஸ. iii, 486, 487.]

உற்சருக்கம் — கொடை, தள்ளிவிடுகை, பொதுவிதி. [1-3: ... — ஸ. ஸ. iii, 108, 109.]

உற்புல்லம் — கடுகியது, ஓர் சுரதம், மலர்ந்தது. [1-3: ... — ஸ. ஸ. iii, 621.]

1059. மற்கடங் குரங்கோர் சுரதஞ் சிலம்பி
துற்கதி யென்ப நிரையந் தரித்திரம்
கற்கரி கரகந் தயிர்கடை தாழி
அற்களங் கதவின் ரூழ்பெருந் திரையே.

மற்கடம்—குரங்கு, ஓர் சுரதம், சிலம்பி. [1-3 ... — ஸ. ஸ. iii, 157.]

துற்கதி—நரகம், வறுமை. [1, 2: ... — ஸ. ஸ. iii, 258, 259.]

கற்கரி—கரகம், தயிர்கடை தாழி. [1: ... — ஸ. அக. 2: ... — ஸ. ஸ. iii, 543.]

அற்களம் — கதவின் தாழ், பெருந்திரை. [1, 2: ... — ஸ. ஸ. iii, 615.]

1060. நிற்கிரந் தன்மிடி யாளன் முழுமகன்
நிற்சரை சீந்தி யுமிரிசரை யின்மை
சற்சையே பூசுகை சாமுண்டி சிந்தனை
தற்ப மனைவியட் டாலே சயனமே.

நிற்கிரந்தன்—வறியன், மூடன். [1, 2: ... — ஸ. ஸ. iii, 309.]

நிற்சரை—சீந்தி, உமிரிப்பூண்டு, முதுமையின்மை. [1-3: ... — ஸ. ஸ. iii, 560, 561. ... முறை யென்னுங் கந்ததிரவியம்.]

சற்சை—பூசுகை, சாமுண்டி, சிந்தனை. [1-3: சர்சா ஸ்தாசர்ச்-சிகாயாம் விசாஸாஸகயொரபி—க. ஸ. ii, 56.]

தற்பம்—மனைவி, மேல்வீடு, சயனம். [1-3: தல்பஃ ஶய்யா-கலத்ரயோ: —க. ஸ. ii, 290.]

1061. பிற்படல் பின்னு தலும்பிந் துதலும்
முற்படல் முந்துதல் முன்னு தலுமாம்
உற்பலம் நறுங்கோட் டங்கரு நெய்தல்
நெற்றி படைவகுப் போர்மெய் யுறுப்பே.

பிற்படல்—பின்னுதல், பிந்துதல். [1, 2: அக.]

முற்படல்—முந்துதல், எதிர்தல். [1, 2: அக.]

உற்பலம்—நறுங்கோட்டம், கருநெய்தல். [1, 2: உத்பலம் குஷ்-டேऽபி; இந்தீவரே—க. ஸ. iii, 619, 620.]

நெற்றி—படைவகுப்பு, ஓர் உடலுறுப்பு. [1, 2: அக. நி. 151.]

1062. அற்றவ் வியல்பிற் றெனலோர் சாரியை
இற்றித் தன்மைத் தெனலோ ரிடைச்சொல்
மற்றுப் பிறிது வினைமாற் றசைநிலை
பற்றைசெங் காந்தள் சிறுதூ றென்பவே.

அற்று—அவ்வியல்பிற்று, ஓர் சாரியை. [1: அக. 2: நன். 244.]

இற்று — இத்தன்மைத்து, ஓர் சாரியை. [1: தொல். சொல். 19. 2: நன். 244.]

மற்று—பிறிது, வினைமாற்று, அசைநிலை. [1-3: நன். 433.]

பற்றை—செங்காந்தள், சிறுதூறு. [1: திவா. iv, 124. 2: அக.]

1063. உற்கா தம்பூ ரகமுதன்மூன் றுளயோ காப்பி யாசத்தோ
டுற்கா தங்கா லிடறல்பலிப் பறிந்து தொடங்கல் முற்கரமாம்
உற்சா கஞ்சந் தோடமக வெழுச்சி யுத்தி யோகப்பேர்
உற்பா தம்விண் வீழ்கொள்ளி மாரி நோய்பூ கம்பாதி.

உற்காதம் — பூரக முதலிய மூன்றுடைய யோகாப்பியாசம், உற்காதம், காலிடறல், பலிப்பு அறிந்து தொடங்கல், இருப்புத்தடி. [1, 3-5: உத்காத: ஸமாரம்பே; ஸமாரம்ப ஸ்தாஸயொ மாய குமோகாதிஷு-

யெ௯வி வ, வாஜஸ்வெநெ — சூ. ஸ. iii, 245, 246. 2: வஸிஷ்டெஷொஹ்வாத ... —தி. லெ. III, ii, 24.]

உற்சாகம் — சந்தோடம், மனவெழுச்சி, உத்தியோகம். [1: அக. 2: பிங். x, 187. ஸ்தாயிஹாவா: க்ரோதெஷாம் ரதிஹாஸொ ஜுகுப்ஸநம், உத்ஸாஹொ விஸ்மயொ ஹீதி: க்ரோதயஸ்ரோகஸ்ஸோகவி·ச — வெ. 142, 151. 3: உத்ஸாஹ: ...கயவ்வஸாயவக—வெ. 96, 333.]

உற்பாதம் — விண்வீழ்கொள்ளி, மாரிநோய், பூகம்பமுதலியன. [1: அக. 2: 3: கஜநஂ கூவைகூத உவஸர்க: ஸஜ்ஜம் தூயந் —சூ. கொ. II, viii, 109. அக.]

1064. தாறள விரும்பின் முள்ளு மரக்குலை தறுக்கு தைப்பேர்
தூறென்ப துறுதல் நிந்தைச் சொல்செடிப் புதைசி லும்பல்
நீறென்ப விபூதி சாம்பர் நூறென்ப சுண்ண மோரெண்
வீறென்ப பெருமை வென்றி பெருமிதம் விளக்கம் வேகம்.

தாறு — அளவு, இரும்புமுள், மரக்குலை, விற்குதை. [1, 3: பிங். x, 604. 2: திவா. vii, 29. 4: சூடா. xi, ற, 3.]

தூறு—துறுதல், பழிச்சொல், செடிப்புதை, சிலும்பல். [1, 2, 4: அக. 3: திவா. iv, 91.]

நீறு—விபூதி, சாம்பர். [1: திவா. vi, 65. 2: அக.]

நூறு—சுண்ணம், ஓர் எண். [1: பிங். iv, 168. 2: திவா. viii, 255.]

வீறு — பெருமை, வெற்றி, பெருமிதம், விளக்கம், வேகம். [1: பிங். vii, 467. 2, 3, 5: அக. 4: நிக. 544.]

1065. ஆறு நதியோ ரெண்வழியாம் காறு கொழுவு மளவும்பேர்
கூறு பங்கு பாதிவகை கூறு தல்சொல் லுதல்விற்றல்
சோறு பாணி நாளுண்டி சூறை சுழல்காற் றுக்கொள்ளை
பாறு பருந்து மரக்கலமாம் பேறு பெறுத லிலாபப்பேர்.

ஆறு—நதி, ஓர் எண், வழி. [1-3: பிங். x, 122.]

காறு—கொழு, அளவு. [1: அக. 2: பிங். vii, 465.]

கூறு—பங்கு, பாதி, வகை. [1, 3: அக. 2: பிங். vii, 483.]

கூறுதல் — சொல்லுதல், விற்றல். [1: திவா. x, 2. 2: பிங். vii, 534.]

சோறு—பரணிநட்சத்திரம், உணவு. [1: திவா. i, 78. 2: திவா. vi, 77.]

சூறை—சுழல்காற்று, கொள்ளை. [1: திவா. i, 43. 2: திவா. ix, 258.]

பாறு—பருந்து, மரக்கலம். [1: திவா. iii, 141. 2: திவா. vii, 215.]

பேறு—பெறுதல், இலாபம். [1: அக. 2: திவா. viii, 212.]

1066. மாறல்விற்றல் பிறிதுபட லெண்பெருக்க னடித்தல்
மாறுபகை துடைப்பமிலை யுதிர்மரக்கொம் பென்ப
ஏறுசிங்க மான்மரைபுல் வாய்கவரி சுருச்சங்
கிவற்றினண் கடாவெருதே றுண்டதச்சு வதிநாள்
சாறுபுளிங் கறியாதி யிலைமுதலா மருந்தின்
சாரங்காய்க் குலைகள்ளு முற்சவமுஞ் சாற்றும்
சேறுவிழா வினிமைகள்ளு நீரின்மண்சேர் குழைவாம்
சீறுதல்கோ பித்தல்பெருங் கோபமுரப் பனுமே.

மாறல் — விற்றல், பிறிதுபடல், எண்பெருக்கல், நடித்தல். [1: பிங். vii, 534. 2: அக. 3: 'சடாட்சர மாறல்' என்பதிலுள்ள பொருள். 4: பிங். vi, 364.]

மாறு — பகை, துடைப்பம், இலையுதிர் மரக்கொம்பு. [1, 3: அக. 2: பிங். vi, 587.]

ஏறு — ஆண்சிங்கம்[1], மான் மரை புல்வாய் கவரி இவற்றின் ஆண்[2], சுரு சங்கு இவற்றின் ஆண்[3], எருமைக்கடா[4], எருது[5], ஏறுண்டது[6], அச்சுவதி நட்சத்திரம்[7]. [1, 6: அக. 2, 4, 5: திவா. iii, 67. 3: பிங். viii, 255. 7: பிங். x, 204.]

சாறு — புளிங்கறி முதலியன, இலை முதலா மருந்தின் சாரம், காய்க்குலை, கள், உற்சவம். [1, 2: அக. 3: பிங். x, 478. 4, 5: திவா. xi, 291.]

சேறு — விழா, இனிமை, கள், நீரில் மண் சேர் குழைவு. [1-4: சூடா. xi, ற, 3.]

சீறுதல் — கோபித்தல், பெருங்கோபம், அதட்டல். [1, 3: அக. 2: திவா. viii, 105.]

1067. கீற லெழுதுதல் பிளத்தல் கிழித்தல்
பாறல் பறிதல்பே ரெருதெரு தோடல்
ஊறு கொலைதொட லிடையூ றுறுதல்
தேறுவேர்க் கொம்பா தியதேற் றுமரம்.

கீறல் — எழுதுதல், பிளத்தல், கிழித்தல். [1: பிங். vii, 366. 2: அக. 3: திவா. ix, 241.]

பாறல் — பறிதல், பேரெருது, எருது, ஓடல். [1: அக. 2: பிங். viii. 162. 3: திவா. iii, 19. 4: திவா. ix, 49.]

ஊறு — கொலை, தொடல், இடையூறு, உறுதல். [1, 3: திவா. xi, 46. 2: பிங். x, 189. 4: அக.]

தேறு — வேர்க்கொம்பு முதலியன, தேற்றுமரம். [1: வேர்க் கொம்பு - இஞ்சி சுக்கு — அக. 2: நா. தீ. நி. 314.]

1068. ஊறல் சுரத்தல் நனைதற்பேர்
தூறல் மழைதூ றுதலுமிழ்தல்
தேறல் தெளிதல் தேன்கள்ளாம்
நாறல் முளைத்தல் கமழ்தலுமே.

ஊறல்—சுரத்தல், நனைதல். [1: நா. தீ. நி. 731. 2: அக.]

தூறல் — மழை, தூறுதல், உமிழ்தல். [1: சூடா. i, 89. 2: அக. 3:]

தேறல் — தெளிதல், தேன், கள். [1: பிங். vii, 81. 2: அக. 3: திவா. vi, 109.]

நாறல் — முளைத்தல், கமழ்தல். [1: திவா. ix, 198. 2: திவா. viii, 241.]

1069. ஊற்றமே புகழ்பற் றுக்கோ டொமுணர் வுடைமை யூக்கம்
தேற்றமே திடன்கு றிக்கோள் தெளிவுநிச் சயமு மாகும்
தோற்றமே வலிபி றப்புச் சொன்மாலை யுதயம் நாற்பேர்
தூற்றலே முகிறு ளித்த லலர்தூற்றல் நெற்றூற் றற்பேர்.

ஊற்றம் — புகழ், பற்றுக்கோடு, வலி, அறிவுடைமை, ஊக்கம், [1, 3-5: அக. 2: திவா. viii, 208.]

தேற்றம் — திடன், கடைப்பிடி, தெளிவு, நிச்சயம். [1: அக. 2: சூடா. x, 13. 3: திவா. viii, 152. 4: பிங். vii, 81.]

தோற்றம்—வலி, பிறப்பு, சொன்மாலை, வெளிப்படல். [1, 2: பிங். x, 667. 3: பிங். vii, 296. 4: பிங். vii, 64.]

தூற்றல்—மழைதுளித்தல், அலர்தூற்றல், நெல்தூற்றல். [1-3: அக.]

1070. தோற்றல்கா ணுதல்பி றத்தல் முளைத்தல்தோல் விப்ப டற்பேர்
நோற்றல்நோன் புறல்பொ றுத்தல் கூற்றுச்சொ லியமன் காலன்
போற்றலே பாது காத்தல் புகழ்தல்பே ணுதல்வ ணங்கல்
ஏற்றுத லேறச் செய்த லடுக்குத லுயர்த்த லென்ப.

தோற்றல்—புலப்படுதல், பிறத்தல், முளைத்தல், தோல்விப்படல். [1: அக. 2: நிக. 547. 3: திவா. ix, 198. 4: பிங். vii, 106.]

நோற்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

கூற்று — சொல், இயமன், காலன். [1: பிங். x, 394. 2: திவா. i, 13. 3: திவா. i, 14.]

போற்றல்—பாதுகாத்தல், புகழ்தல், பேணுதல், வணங்கல். [1, 2: சூடா. xi, ற, 5. 3: அக. 4: நிக. 547.]

ஏற்றுதல் — ஏறச் செய்தல், அடுக்குதல், உயர்த்தல். [1, 3: அக. 2: திவா. ix, 245.]

1071. மேற்கோள்மீக் கோள்மே லோர்சொல் லுதாரணஞ் சனிமேற்
கொள்கை
ஆற்போதம் விண்டு க்ராந்தி காட்டுமல் லிகையெ ருக்காம்
ஊற்றுல்மீன் கூடு ரோணி யூற்றுதல் வார்த்தல் பெய்தல்
ஊற்றூன்று கோல்நீ ரூற்றுங் காற்றோர்பூ தம்பே யென்ப.

மேற்கோள் — போர்வை, மேலோர்சொல், உதாரணம், சனி, மேற்கொள்கை. [1-3: அக. 4: திவா. i, 61. 5: திவா. viii, 188.]

ஆற்போதம் — விண்டுக்கிராந்தி, காட்டுமல்லிகை, எருக்கு. [1-3: ஆஸ்போதஸ்து விஷ்ணுக்ராந்தே ..., ஆஸ்போதா கிரிகர்ணிகா வந- மல்லிகா —வை. த, 92.]

ஊற்றால் — மீன்கூடு, உரோகணிநட்சத்திரம். [1: அக. 2: பிங். ii, 150.]

ஊற்றுதல்—வார்த்தல், பெய்தல். [1: நா. தீ. நி. 695. 2: அக.]

ஊற்று—ஊன்று கோல், நீரூற்று. [1, 2: சூடா. xi, ற, 13.]

காற்று — பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்று, பேய். [1: திவா. i, 37. 2: அக.]

1072. ஏற்ற மதிக மேம்பாடு நினைவு துணிவே றுவதும்பேர்
ஆற்றல் வலிவல் லமைபெருமை யதிகந் தணித்தல் செய்தல்பொ [றை
ஏற்ற லொப்புக் கொளலெழுப்பல் எதிர்த்தல் யாசித் தலுமேற் [கும்
மாற்றல் மறுத்தல் வேருக்கல் பாற்கு நம்பங் குனிமருதே.

ஏற்றம்—அதிகம், மேம்பாடு, நினைவு, துணிவு, ஏறுவது. [1, 2, 5: நிக. 549. 3, 4: தொல். சொல். 337.]

ஆற்றல் — வலி[1], வல்லமை[2], பெருமை[3], அதிகம்[4], தணித்தல்[5], செய்தல்[6], பொறை[7]. [1: திவா. viii, 64. 2: பிங். x, 123. 3: திவா. viii, 26. 4: நிக. 547. 5: அக. 6: திவா. ix, 3. 7: திவா. viii, 156.]

ஏற்றல்—ஒப்புக்கொளல், எழுப்பல், எதிர்த்தல், யாசித்தல். [1, 3: திவா. xi, 57. 2: திவா. ix, 171. 4: சூடா. ix, 11.]

மாற்றல்—மறுத்தல், வேருக்கல். [1: திவா. ix, 247. 2: அக.]

பாற்குநம் — பங்குனி, மருது. [1, 2: ஃபால்குநோ ராஶி — த்ரி. ஶே. III, iii, 248. ஃபால்குந: ...; ... ஃபல்குநவ்ருக்ஷ — ஶ. ஸ. iii, 386, 337.]

1073. இனமொரு பொருளின் வற்கங் கிளைஞரோர் வகைத்தி ரட்பேர்
மனவக்குப் பாசி சங்கின் மணிமணிப் பொதுவு மாகும்
துனிநதி புலவி நீட்டம் வெறுப்பொடு துன்ப மென்ப
கனிதல்முன் கோபம் நைத லிரங்கிடல் கனிவு றற்பேர்.

இனம் — ஒரு பொருளின் வர்க்கம், கிளைஞர், ஓர்வகைத் திரள். [1, 3: அக. 2: சூடா. xi, ன, 1.]

மனவு — அக்குமணி, சங்குமணி, மணிப்பொது. [1-3: திவா. xi, 188.]

துனி—நதி, புலவிநீட்டம், வெறுப்பு, துன்பம். [1: யா—நீ — சு. கொ. I, x, 30. 2, 4: பிங். x, 633. 3: அக.]

கனிதல்—முன்கோபம், நைதல், இரங்கல், கனிவுறல். [1: சூடா. viii, 63. 2-4: அக.]

1074. புனிதனே யருகன் சுத்தன் புத்தனிந் திரன்ம கேசன்
சினைகருப் பம்ம ரக்கொம் பவையவ முட்டை செப்பும்
நனைகள்ளு மலர்மொட் டென்ப நனந்தலை நடுவோ டுச்சி
மனையென்ப மனைவி வீடாம் வனைதலே புனைதல் செய்தல்.

புனிதன் — அருகன், சுத்தன், புத்தன், இந்திரன், மகேசன். [1: திவா. i, 11. 2, 5: அ. வி. நி. ணகர வெதுகையில் மிகைப்பாடம் 'புனி தனே றார்வோன் றாயோன்.' 3: திவா. i, 12. 4: திவா. i, 4.]

சினை—கருப்பம், மரக்கொம்பு, அவயவம், முட்டை. [1-3: திவா. xi, 109. 4: பிங். x, 504.]

நனை—கள், மலர்மொட்டு. [1, 2: திவா. xi, 140.]

நனந்தலை—நடு, உச்சி. [1: பிங். iv, 45. 2: அக. நி. 140.]

மனை—மனைவி, வீடு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 17.]

வனைதல்—புனைதல், செய்தல். [1: திவா. ix, 12. 2: திவா. ix, 3.]

1075. குனித்தலே வளைத்த லாடல் சினைத்தல்சூற் கொளல்த ளிர்த்தல்
பனித்தல்துன் புறன டுங்கல் பயப்படல் விடாம யைப்பேர் [லாம்
அனுக்கமே வருத்தம் வாட்டம் அனைத்தேயவ் வளவிற் றெல்
கனைத்தலே யொலித்தல் பெய்த லெருமைகற் கியினர்ப் பென்ப.

குனித்தல்—வளைத்தல், ஆடல். [1, 2: அக.]

சினைத்தல்—சூற்கொளல், தளிர்த்தல். [1, 2: அக.]

பனித்தல் — துன்புறல், நடுங்கல், பயப்படல், விடாமழை. [1: திவா. viii, 174. 2: பிங். vii, 96. 3: பிங். vii, 94. 4: திவா. i, 150.]

அனுக்கம் — வருத்தம், வாட்டம். [1: பிங். vii, 121. 2: பிங். vii, 164.]

அனைத்து—அவ்வளவிற்று, எல்லாம். [1: அக. 2: திவா. viii, 25.]

கனைத்தல் — ஒலித்தல், பெய்தல், எருமை குதிரையின் ஆரவாரிப்பு. [1: திவா. x, 171. 2: 3: திவா. x, 178.]

1076. கனலி கனலோ னிநன்பன்றி கனவு கனுமித் திரையும்பேர்
நனவே தெளிவோ டகலப்பேர் நனியே மிகுதி பெருமையுமாம்
பனியோர் மஞ்சி னீர்குளிராம் பனையோர் மரத்தோ டநுசநாள்
தனியே தநவான் றனிமையெனுந் தனிமை யொற்றை யொப்
பின்மை.

கனலி — அக்கினி, சூரியன், பன்றி. [1, 2: பிங். x, 305. 3: பிங். viii, 192.]

கனவு—கனா, நித்திரை. [1: அக. 2: திவா. ix, 18.]

நனவு—தெளிவு, அகலம். [1, 2: திவா. xi, 139.]

நனி—மிகுதி, பெருமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 20.]

பனி—ஓர் மஞ்சின் நீர், குளிர். [1, 2: திவா. xi, 332.]

பனை—ஓர் மரம், அநுஷநட்சத்திரம். [1: பிங். ix, 106. 2: திவா. i, 93.]

தனி — தனவான், தனிமை. [1: ஸுஜெ்ரா யநீ — கா. கொ. III, i, 10. 'வஹுயநஸெ்ர யநீ' என்பது மகேசுவரர் டீகை. 2: சூடா. xi, ன, 1,]

தனிமை — ஒற்றை, ஒப்பின்மை. [1: சூடா. viii, 65. 2: சூடா. xi, ன, 1. 'தனி.']

1077. புனிதந் தூய்மை புநர்பூசம் புனிறே புதுமை யீன்றணிமை [தல்
புனையொப் பனைகாற் றளைபொலிவாம் புனைதல் பூண லலங்கரித்
முனைபோர் முதன்மை நுனிபகையாம் முனைவு வெறுப்புப் பெரு
ங்கோபம்
வினையே செயல்வெஞ் சமந்தொழிற்பேர் முனைவன் முதல்வன்
மெய்த்தவனே.

புனிதம்—தூய்மை, புனர்பூசநட்சத்திரம். [1: திவா. viii, 216. 2: திவா. i, 83.]

புனிறு — புதுமை, ஈன்றணிமை. [1: சூடா. viii, 45. 2: திவா. viii, 191.]

புனை — ஒப்பனை, கால்விலங்கு, பொலிவு. [1, 3: பிங். x, 843. 2: சூடா. vii, 21.]

புனைதல் — பூணல், அலங்கரித்தல். [1: பிங். vii, 231. 2: பிங். vii, 196.]

முனை — போர், முதன்மை, நுனி, பகை. [1, 4: பிங். x, 955. 2: அக. நி. 200. 3: சூடா. xi, ன, 1.]

முனைவு — வெறுப்பு, பெருங் கோபம். [1: திவா. viii, 89. 2: சூடா. viii, 63.]

வினை — செயல், போர், தொழில். [1: திவா. ix, 1. 2: திவா. ix, 147. 3: அ. வி. நி. 671.]

முனைவன்—முதல்வன், மெய்த்தவன். [1: அக. 2: திவா. ii, 1.]

1078. புனமே குறிஞ்சி நிலங்கொல்லை
சினவல் பொருதல் கோபித்தல்
அனலுட் டணமும் நெருப்பும்பேர்
பனுவல் பஞ்சி னூல்சொன்னூல்.

புனம்—குறிஞ்சிநிலம், கொல்லை. [1, 2: திவா. v, 206.]

சினவல்—பொருதல், கோபித்தல். [1: சூடா. ix, 46. 2: அக.]

அனல்—உட்டணம், நெருப்பு. [1: அக. 2: திவா. i, 44.]

பனுவல்—பஞ்சின் நூல், சொல், நூல். [1, 2: சூடா. xi, ன, 9. 3: திவா. x, 94.]

1079. கொன்னென்ப பெருமை காலம் பயனின்மை பயமுங் கூறும்
சுன்முது மகன்சுன் னைப்பேர் மின்னல்மின் னிடல்து லங்கல்
தென்னழ கிசைக்கு றிப்பாஞ் சென்னியே சிரசு சோழன்
பின்னிடம் வழிபின் பீறும் பின்னலே சடைதெற் றற்பேர்.

கொன் — பெருமை, காலம், பயனின்மை, பயம். [1-4: திவா. xi, 285.]

சுன்—சனி, சுன்னை. [1, 2: அக.]

மின்னல்—மின்னுதல், துலங்கல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 783.]

தென்—அழகு, இசைக்குறிப்பு. [1, 2: பிங். x, 645.]

சென்னி—தலை, சோழன். [1, 2: சூடா. xi, ன, 7.]

பின்—இடம், வழி, பின்பு, ஈறு. [1: திவா. v, 228. 2: திவா. viii, 201. 3: அக. 4: பிங். vii, 492.]

பின்னல்—சடை, பின்னுதல். [1: திவா. ii, 218. 2: அக.]

1080. பொன்னெழி லிரும்போர் தாது பொலிவிலக் குமிவி யாழும்
மன்னிலை பேறி டைச்சொல் பெருமைமன் னவன்மிக் கென்ப
முன்னென்ப பழமை முன்பு முதலிட மேலு மாகும்
கன்மட மழுக்குப் பாவம் புன்மையற் பமுமி ழுக்கும்.

பொன்—அழகு, இரும்பு, ஓர் தாது, பொலிவு, இலக்குமி, வியாழன். [1, 2, 5, 6: பிங். x, 871. 3: திவா. vi, 1. 4: அ. வி. நி. 683.]

மன்—நிலைபேறு, ஓர் இடைச்சொல், பெருமை, மன்னவன், மிகுதி. [1, 2, 4: திவா. xi, 650. 3: அக. 5: அ. வி. நி. 683.]

முன்—பழமை, முன்பு, முதல், இடம், மேல். [1: சூடா. viii, 45. 2, 5: அக. 3: அ. வி. நி. 388. 4: திவா. v, 228.]

கன்மடம் — அழுக்கு, பாவம். [1: கல்மஷ — ஸ. அக. 2: பாபம் ... கல்மஷ—அ. கோ. I, iv, 23.]

புன்மை—அற்பம், இழுக்கு. [1: அக. 2: பிங். vii, 104.]

1081. உன்மத்தம் பேதூ மத்தை யுன்னலே கிளர்த லுள்ளல்
தன்மைதன் னிடம்பண் பென்ப தன்னங்கோக் கன்றூே டற்பம்
கன்னபூ ரந்தான் வாகை கருசெய்தல் செவிம லர்ப்பேர்
சன்னமெல் லியதே காந்தத் தலமூடப் பட்ட தற்பம்.

உன்மத்தம்—பைத்தியம், ஊமத்தை. [1, 2: உந்மத்த: ... ஸ்ரா-த்தப்ரோந்மத்தயோ: —சு. ஸ. iii, 245.]

உன்னல்—கிளர்தல், நினைத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 22.]

தன்மை—தன்னிடம், பண்பு. [1, 2: சூடா. xi, ன, 16.]

தன்னம்—பசுவின் கன்று, அற்பம். [1: பிங். viii, 158. 2: திவா. viii, 22.]

கன்னபூரம்—வாகை, கருநெய்தல், செவிமலர். [1-3: ஶிரீஷோ-த்பலயோ: கர்ணபூரம் நாத்வதம்ஸகே—நா. ர. iv, 127.]

சன்னம்—மெல்லியது, ஏகாந்தத்தலம், மூடப்பட்டது, அற்பம். [1, 4: ஸந்நமல்பே விஶீர்ணாஷேள — நா. ர. ii, 246. 2, 3: ஸ்ராவ்ருதம் ரஹஸி க்லீபே ஸாதிதே தத் த்ரிலிங்கக:—நா. ர. ii, 245.]

1082. முன்னர்முற் பக்க முன்பாம் முன்னவள் முதல்வி மூத்தாள்
இன்னலே தீமை துன்ப மின்னுப்பொல் லாங்கி டுக்கண்
கன்னல்சற் கரைக ரும்பு கரகம்நா ழிகையவ் வட்டில் [தற்பேர்.
பன்னல்சொல் லுதல்யோ சித்தல் பருத்திபன் னுதல்கொய்

முன்னர்—முற்பக்கம், முன்பு. [1: திவா. v, 233. 2: அக.]

முன்னவள்—முதல்வி, மூத்தாள். [1: அக. 2: பிங். v, 188.]

இன்னல்—தீமை, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

இன்னா—பொல்லாங்கு, துன்பம். [1: அக. 2: திவா. viii, 174.]

கன்னல்—சர்க்கரை, கரும்பு, கரகம், நாழிகை, நாழிகை வட்டில். [1: திவா. vi, 106. 2: திவா. iv, 77. 3: திவா. vii, 260. 4: திவா. i, 107. 5: திவா. vii, 97.]

பன்னல்—சொல்லுதல், யோசித்தல், பருத்தி, பன்னுதல், கொய்தல். [1: நா. தீ. நி. 652. 2: அக. 3: திவா. vi, 75. 4: அக. 'பஞ்செஃகுதல்.' 5:]

1083. மன்னனெப் பொருட்கு நாதன் மகீபனுத் திரட்டா திப்பேர்
அன்னைதாய் தமக்கை தோழி என்னையென் றுயை யச்சொல்
பின்னையே பிற்றை நாள்பின் பிலக்குமி பின்பி றந்தாள்
பின்னோர்சூத் திரர்பின் வந்தோர் முன்னோர்தொன் மையர
மைச்சர்.

மன்னன்—எப்பொருட்கும் நாதன், அரசன், உத்திரட்டாதிநட்சத்திரம். [1: சூடா. ii, 10. 2, 3: பிங். x, 918.]

அன்னை — தாய், தமக்கை, தோழி. [1, 2: பிங். x, 86. 3: சூடா. xi, ன, 16.]

என்னை — என் தாய், ஓர் ஐயச் சொல். [1: அக. 2: பிங். vii, 338.]

பின்னை—பிற்றைநாள், பின்பு, இலக்குமி, தங்கை. [1: திவா. i, 110. 2-4: சூடா. xi, ன, 6.]

பின்னோர் — சூத்திரர், தம்பிமார். [1: திவா. ii, 33. 2: சூடா. i, 77.]

முன்னோர்—பழையார், அமைச்சர். [1: அக. 2: திவா. ii, 26.]

1084. கன்மாடங் கருள்பல் வண்ணங் கன்னார்கன் னுவர்கல் லின்னார்
குன்மாடங் காடி நீர்கா ராமணிப் பயறுங் கூறும்
உன்மாதம் பைத்தி யங்கொல் லுகையெலிப் பொறியூ மத்தை
முன்னோன்முன் னவன்மா தேவன் கணேசன்முக் குடைச்செல்
வன்பேர்.

கன்மாடம்—கறுப்பு, பல்வண்ணம். [1, 2: கல்மாஷ: … க்ருஷ்ணே ஶபலயோஸ்த்ரி—அ. ஸ. iii, 726.]

கன்னார்—கன்னுவர், கல்லின் நார். [1: திவா. ii, 43. 2: அக.]

குன்மாடம் — காடிநீர், காராமணிப்பயறு. [1, 2: குல்மாஷம் ஸ்யாத் காஞ்ஜிகே, குல்மாஷோऽர்த்தஸ்விந்நயாவகே — அ. ஸ. iii, 727.]

உன்மாதம்—பைத்தியம், கொல்லுகை, எலிப்பொறி, ஊமத்தை. [1: உந்மாதஶ்சித்தவிப்ரம: — அ. கோ. I, vii, 26. 2, 3: உந்மாதோ தா-ரணே கூடயந்த்ர … — அ. ஸ. iii, 308. 4: உந்மத்தக: — ஸ. அக.]

முன்னோன்—முன்னவன், சிவன், கணேசன், அருகன். [1: அக. ‘தமையன்’—நா. தீ. நி. 191. 2: சூடா. i, 6. 3: சூடா. i, 21. 4: சூடா. i, 3.]

1085. புன்கணோய் மெலிவு துன்பம் பொன்றுதல் கெடுதல் சாதல்
நன்கெழில் மிகுதி நன்றும் நன்றென்ப பெருமை நன்மை
இன்பமே சுகம கிழ்ச்சி யென்பெனப வெலும்பு புல்லாம் [பேர்.
முன்பென்ப பெருமை தொன்மை வலிமைமுன் னென்ன நாற்

புன்கண்—நோய், மெலிவு, துன்பம். [1, 3: பிங். x, 844. 2: திவா. viii, 173.]

பொன்றுதல்—கெடுதல், சாதல். [1: அக. 2: திவா. ix, 136.]

நன்கு—அழகு, மிகுதி. [1: சூடா. viii, 24. 2: அக. நி. 139.]

நன்று—பெருமை, நன்மை. [1, 2: சூடா. xi, வ, 14.]

இன்பம்—சுகம், மகிழ்ச்சி. [1: பிங். vii, 26. 2: திவா. viii, 137.]

என்பு—எலும்பு, புல். [1: திவா. ii, 225. 2: அக. நி. 40.]

முன்பு — பெருமை, தொன்மை, வலி, முன்னிடம். [1: திவா. viii, 20. 2: திவா. viii, 189. 3: திவா. viii, 64. 4: அக.]

1086. மன்றநிச் சயமுண் மைப்பேர் மன்றமம் பலம்நீள் வீதி
கன்றலே மிகுதல் வெம்ப லிரங்குதல் கனன்ற லென்ப
குன்றவர் குறவர் வேடர் குன்றலே கெடுத லெஞ்சல்
இன்றிந்நா ளின்மை யென்ப என்றெந்நா ளிரவி வெய்யில்.

மன்ற—நிச்சயம், உண்மை. [1: திவா. viii, 140. 2: திவா. x, 9.]

மன்றம்—அம்பலம், நீள்வீதி. [1: திவா. v, 167. 2: திவா. v, 130.]

கன்றல்—மிகுதல், வெம்பல், இரங்குதல், சினக்குறிப்பு. [1-3: அக. 4: திவா. viii, 103.]

குன்றவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

குன்றல்—கெடுதல், எஞ்சல். [1: அக. 2: திவா. ix, 139.]

இன்று—இந்நாள், இன்மை. [1: நா. தீ. நி. 561. 2:]

என்று — எந்நாள், சூரியன், வெய்யில். [1: நா. தீ. நி. 561. 2: நா. தீ. நி. 95. 3:]

1087. கன்ற ராசுத் தட்டொடுகல் மன்றல் வாசங் கல்யாணம்
நன்றி நன்மை யறமுதவி யன்றில் மூல நாளோர்புள்
கன்று மரைமான் பசுவெருமை கடமை கவரிப் பிள்ளைமரக்
கன்று கராமொட் டகம்யானைக் குட்டி யற்பங் கைவளையே.

கன்—தராசுத்தட்டு, கல். [1: நன். 217, விருத்தி. 2: சூடா. v, 15.]

மன்றல்—வாசனை, கல்யாணம். [1, 2: பிங். x, 916.]

நன்றி—நன்மை, அறம், உதவி. [1: பிங். vii, 31. 2, 3: அக.]

அன்றில்—மூலநட்சத்திரம், ஓர் பறவை. [1: திவா. i, 95. 2: பிங். x, 84.]

கன்று — மரை மான் பசு எருமை கடமை கவரி இவற்றின் பிள்ளை, மரக்கன்று, கராம் ஒட்டகம் யானை இவற்றின் குட்டி, அற்பம், கைவளை. [1, 3: பிங். viii, 280. 2, 4, 5: பிங். x, 306.]

1088. அன்ன முணவு நீர்சோறோர் புள்ளு மலம்விட் டதுமாகும்
உன்னம் நினைவு மனநீர்ப்புள் தொன்மை பழமை யோர்வனப்பு
மன்ன லடைதல் நிலைபெறுதல் வன்னி சிகங்குங் குமம்குசும்பம்
வன்னி பிரம சாரிகிளி யோர்ம ரம்பா வகன்பரமன்.

அன்னம் — உணவு, நீர், சோறு, ஓர் பறவை, மலம், விட்டது. [1, 3, 6: ௬ൃം ௧ൗ ௩ിഷൗ ജഗ്ഘ ഖ്യാഘൊഊനെ ക്ഷ ജളൈഢഷ്വ — நா. ஸ. i, 46. 4: திவா. iii, 168. 5:]

உன்னம்—நினைவு, மனம், நீர்ப்பறவை. [1: நிக. 562. 2: திவா. viii, 94. 3: நா. தீ. நி. 244.]

தொன்மை—பழமை, ஓர் வனப்பு. [1: திவா. viii, 189. 2: தொல். பொ. 549.]

மன்னல்—அடைதல், நிலைபெறுதல். [1: அக. 2: நா. தீ. நி. 607.]

வன்னிசிகம்—குங்குமம், குசும்பம். [1: வஹ்நிஶிவழ—ஸ. அக. கௌஙுூௗ௧ழ; ... ௬ஹ்நிஶிவழ—௬. கொ. II, vi, 123. 2: ஸ்ராக்ஷௗஸௗ௦ூ௦. வஹ்நிஶிவழ—௬. கொ. II, ix, 106.]

வன்னி—பிரமசாரி, கிளி, ஓர் மரம், அக்கினி, சிவன். [1-3: பிங். x, 1016. 4: ௬ஹ்நி: ... வஹ்நி: —௬. கொ. I, i, 56. 5:]

1089. குன்மமிடப் பாட்டீரல் படைவிகற்பஞ் சுங்கங்
குன்மநோய் பணைகளிலா மரம்புறக்கா வற்பேர்
சின்னமுற்றில் காகளம்ப தாகையடை யாளம்
சிறுமைமரத் தட்டுச்சே திக்கப்பட் டதுமாம்
முன்னஞ்சீக் கரிமரமுள் ளங்குறிப்பு முன்பாம்
முன்னைமுன்பு முன்னைநா ளோர்மரமுன் பிறந்தாள்
கன்னிகா ரங்கொன்றை மரங்கோங்கு மரப்பேர்
கன்னிகைபூப் பொகுட்டுமண மிலாள்கருணி கையுமே.

குன்மம்—இடப்பக்கத்து ஈரல், படைவிகற்பம், சங்கம், குன்ம நோய், பணைகள் இல்லாத மரம், புறக்காவல். [1: ஶாஸ்: ... ஷ்ரீஹி — நா. ா. ii, 271. 2-6: ஶாஸ்: ஸெஸெந்யாவரக்ஷணெ; ராஷெருந்யு-ஷுடஹெஷெஷா ஷுஸெ — சு. ஸ. ii, 314, 315.]

· சின்னம்—முற்றில்[1], காகளம்[2], கொடி[3], அடையாளம்[4], சிறுமை[5], மாத்தட்டு[6], சேதிக்கப்பட்டது[7]. [1, 2, 5: அ. வி. நி. 679. 3, 4: விஹுஜெ வதாகாயாழ—சு. ஸ. ii, 260. 5: நிக. 561, 'தட்டு.' 6: ஷிநு ஷிநெ —சு. ஸ. ii, 261.]

முன்னம் — சிக்கரிமரம், உள்ளம், குறிப்பு, முன்பு. [1, 4: பிங். x, 956. 2: பிங். vii, 15. 3: நா. தீ. நி. 605.]

முன்னே—முன்பு, முன்னேநாள், ஓர் மரம், முன் பிறந்தாள். [1, 3, 4: அக. 2:]

கன்னிகாரம் — கொன்றைமரம், கோங்குமரம். [1, 2: கணிகாரஃஷுா க்ருதமாலெ ஶூமொதுமெ—சு. ஸ. iv, 245.]

கன்னிகை—தாமரைக்கொட்டை, மணமில்லாதவள், கருணிகை. [1, 3: கணிகா கணஹ-ஷெணெ; வீஜகொஸெ ஸஸொஜஸ்ய காமெய்யா-ஜூஷாவவி — சு. ஸ. iii, 16, 17. 2: கூநுகா — ஸ. அக. கூமாரீ கூநுகா கூநுா—வெ. 173, 12.]

1090. பன்றியோர் விலங்கோர் கொடுந்தமிழ் நாடு
அன்றல் லவென லந்நா ளசைச்சொல்
ஒன்று தனிமையெண் ணின்முதல் மோக்கம்
குன்று சதையஞ் சிறுமலே குன்றமே.

பன்றி—ஓர் விலங்கு, ஓர் கொடுந்தமிழ் நாடு. [1: திவா. iii, 35. 2: அக.]

அன்று — அல்ல, அந்நாள், ஓர் அசைச்சொல். [1: அன்று ஒருமை, அல்ல பன்மை யென்பர். 2: அக. 3: திவா. x, 62.]

ஒன்று—தனிமை, எண்ணின் முதல், மோக்கம். [1: திவா. viii, 160. 2: திவா. viii, 253. 3: திவா. xii, 1.]

குன்று—சதயநட்சத்திரம், சிறு மலே, குன்றம். [1, 2: பிங். x, 384. 3: திவா. v, 21.]

1091. புன்காலி காசா மரம்பா திரைமரம்
வன்பால் குறிஞ்சித் திணைபா லைத்திணை
என்றூழ் வெயிலா யிரங்கதி ரோனுமாம்
பின்றை பிறகொடு பிற்றைநா ளும்பெயர்.

புன்காலி — காயாமரம், பாதிரிமரம். [1: பிங். ix, 66. 2: பிங். ix, 32.]

வன்பால்—குறிஞ்சித்திணை, பாலைத்திணை. [1, 2: திவா. v, 87.]

என்றூழ்—வெயில், சூரியன். [1, 2: பிங். x, 197.]

பின்றை—பிறகு, பிற்றைநாள். [1: அக. 2: திவா. i, 110.]

1092. மின்னொளி மேகப் பிரபையோர் விகுதி
துன்மதி பொல்லாப் புத்தியோ ராண்டாம்
துன்முகங் குரங்கோர் நிரையக் துரங்கம்
பின்னக மயிர்முடி யொடுதலைக் கோலம்.

மின்—ஒளி, மேகப் பிரபை, ஓர் விகுதி. [1: பிங். vii, 179. 2: திவா. i, 155. 3: நன். 140.]

துன்மதி — பொல்லாப் புத்தி, ஓராண்டு. [1, 2: ஃ-ஹூதி: — ஸ. அக.]

துன்முகம் — குரங்கு, ஓர் நரகம், குதிரை. [1, 3: ஃ-ஹூ-வ: ... வாஜிநி வாநரெ—சு. ஸ. iii, 103. 2:]

பின்னகம்—மயிர்முடி, தலைக்கோலம். [1: திவா. ii, 217. 2: திவா. vii, 92. 'பிஞ்ஞகம்.']

1093. கன்னந் திராசுகன் னக்கோல் கவுள்செவி
பன்ன மிலைமுண் முருக்குப் பலாசமரம்
துன்னல் பொருந்த லியற்ற னெருங்குதல்
நன்னிலை யுலகம்நன் னிலைமை சுகந்தவம்.

கன்னம் — திராசு, கன்னக்கோல், கதுப்பு, செவி. [1: அக. கன்னம்பொற் கொல்லன் சின்னத் தட்டே—திவா. vii, 225. 2: பிங். vi, 487. 3: அக. 4: கர்ண:—சு. கொ. II, vi, 94.]

பன்னம்—இலை, முள்முருக்கு, புனமுருக்கு. [1, 2: வர்ணம் ஸ்ராகஃ கிம்ஶுகெ வதெ—வி. வு. ண, 14. 3: அக.]

துன்னல்—பொருந்தல், இயற்றல், நெருங்குதல். [1, 3: சூடா. xi, ம, 10. 2: தைத்தல் என்னும் முக்கியமான பொருள் இங்கில்லை. இப்பொருள் நிக. களிலும் அக. யிலும் காணப்படவில்லை.]

நன்னிலை—உலகம், நல்ல நிலைமை, சுகம், தவம். [1, 2: அக. 3: நிக. 562. 4: அக. நி. 140.]

1094. பானலே மருத வேலி பழனம்நீ லோற்ப லப்பேர்
கானவர் குறவர் வேடர் மான்மகன் பிரமன் காமன்
வானவ னுதியன் றேவன் மானுத லொத்தல் வெள்கல்
ஆனியே மூல நாள்கே டோர்மாத மான்பொ ருந்தம்.

பானல்—மருதவேலி, வயல், கருங்குவளை. [1: திவா. v, 84. 2, 3: பிங். x, 795.]

கானவர்—குறவர், வேடர். [1: திவா. ii, 124. 2: அக.]

மான்மகன் — பிரமன், காமன். [1: திவா. i, 3. 2: பிங். ii, 53. 1, 2: மால் மகன்.]

வானவன்—சேரன், தேவன். [1: திவா. ii, 21. 2: திவா. i, 28.]

மானுதல்—ஒத்தல், வெள்கல். [1: நா. தீ. நி. 675. 2: நா. தீ. நி. 625.]

ஆனி—மூலநட்சத்திரம், கேடு, ஓர் மாதம், ஆன்பொருந்த நதி. [1: திவா. i, 95. 2, 3: சூடா. xi, ன, 4. 2: ஹாநி—ஸ. அக. 4: திவா. v, 56.]

1095. வானியான் பொருநை சேனை துகிற்கொடி விதான மன்னும்
ஆனிய மிருது நாளாம் நான்முக னருகன் வேதா
கூனடி முதலி லத்தத் தொடுநிற்குஞ் சீர்கோ ணற்பேர்
மான்மகான் விலங்கின் சாதி யோர்ம்ருக மகர ராசி.

வானி—ஆன்பொருநை, சேனை, துகிற்கொடி, மேற்கட்டி. [1: திவா. v, 56. 2-4: பிங். x, 1031.]

ஆனியம்—இருது, நாள். [1: திவா. i, 138. 2: திவா. i, 119.]

நான்முகன்—அருகன், பிரமன். [1, 2: சூடா. xi, ள, 11.]

கூன்—அடிமுதலில் அர்த்தத்தொடு நிற்கும் சீர், கோணல். [1: தொல். பொ. 361. 2: சூடா. viii, 5.]

மான்—மகான், விலங்கின் சாதி, ஓர் மிருகம், மகர ராசி. [1: அக. 2-4: பிங். x, 933.]

1096. ஈனல் பெறுதல் தருதற்பேர் ஏனை மற்று மலங்குமீன் [தேர்
கானல் வரையைக் கடலினைச்சார் சோலை கழியுப் பளம்பேய்த்
தானை முட்டைப் பொரிசேனை புடைவை யாயு தப்பொதுவாம்
தேன்ம துக்கள் பெண்வண்டாம் மீன்விண் மீனோர் நீர்ச்செந்து.

ஈனல்—பெறுதல், தருதல். [1: நா. தீ. நி. 759. 2: அக.]

ஏனை—மற்று, மலங்குமீன். [1, 2: திவா. xi, 58.]

கானல்—மலையைச் சார்ந்த சோலை, கடலைச் சார்ந்த சோலை, கழி, உப்பளம், பேய்த்தேர். [1-5: பிங். x, 333.]

தானை—முட்டைப்பொரி, சேனை, புடைவை, ஆயுதப்பொது. [1: யாநா ஹ்ஷயவெ—ஈ. கொ. II, ix, 47. 2-4: பிங். x, 606.]

தேன்—மது, கள், பெண்வண்டு. [1: திவா. vi, 105. 2, 3: சூடா. xi, மூ, 3.]

மீன்—நட்சத்திரம், ஓர் நீர்ச்செந்து. [1, 2: சூடா. xi, ன, 14.]

1097. ஆன்ம பூமன் மதன்பிரமன் ஆன்ம யோநி யயன்மதனன்
ஆன்ம வீரன் விறலோன்மைத் துனன்கற் றோன்புத் திரனாகும்
ஆன்மா முயற்சி தைர்யமன மறிவு பிராண னுடல்பரம
வான்மா வாயு வியல்புகதி ராயி ரத்தோன் பாவகனே.

ஆன்மபூ—மன்மதன், பிரமன். [1, 2: ஆத்மபூ: ஸ்மரே வேயமி ச —ஈ. ஸ. iii, 443.]

ஆன்மயோநி—பிரமன், மன்மதன். [1, 2: ஆத்மயோநி: ஸ்மரே வெயஸி—ஈ. ஸ. iv, 163.]

ஆன்மவீரன்—விறலோன், மைத்துனன், கற்றோன், புத்திரன். [1-4: ஆத்மவீரோ பலவதி ஸ்யாலவ—த்ரே விதக்ஷகெ — ஈ. ஸ. iv, 240. நிர்ணயஸாகரப் பதிப்பில் ஸ்யாலெ வ—த்ரே என்றொரு பாடபேதங் காட்டப்பட்டுளது. விதூஷகன் அரசனுக்குத் தோழனாய்ப் பகடி பண்ணும் பிராமணன் என்னும் பொருளில் வரும். விதூஷகன் கல்வியறிவுடையனாயும் புத்திமானாயுமிருக்கவேண்டுவது அவசியமாயினும் அவனைக் கற்றோன் என்று சொல்லும் வழக்கு இல்லை. விதக்ஷ் என்னும் சொல் ஞானமுடைய என்னும் பொருளது.]

ஆன்மா — முயற்சி[1], தைரியம்[2], மனம்[3], அறிவு[4], பிராணன்[5], உடல்[6], பரமான்மா[7], வாயு[8], இயல்பு[9], சூரியன்[10], அக்கினி[11]. [1-11: ஆத்மா யத்நோ த்ருதிர்புத்தி: ஸ்வபாவோ ப்ரஹ்ம வர்ஷ்ம ச — அ. ஸ. ii, 254, 255.]

1098. ஆன்மா தீநன் மைத்துநன்பி ராணு தாரன் சுதன்கற்றோன்
காஸ்மீ ரந்தான் குங்குமம்புட் கரமூ லங்கல் லுளியென்ப
ஆனோர் விகுதி மூன்றனுருபோர்சா ரியையா வெருதெருமை
வானு காயம் பெருமையெதிர் கால விடைச்சொல் மழைமேகம்.

ஆன்மாதீநன்—மைத்துனன், பிராணதாரன், மகன், கற்றோன். [1-4: ஆத்மாதீந: ஸ்யாலே ப்ராணதாரே ஸுதே விசக்ஷணே — அ. ஸ. iv, 162. முன் செய்யுளில் 'ஆன்ம வீரன்' கீழ் விசக்ஷண சம்பந்தமாக எழுதிய குறிப்பு இங்கும் பொருந்தும்.]

காஸ்மீரம்—குங்குமம், புட்கர மூலம், கல்லுளி. [1-3: காஸ்மீரம் குங்குமே புஷ்கரமூலே டங்கே — அ. ஸ. iii, 530.]

ஆன்—ஓர் விகுதி, மூன்றனுருபு, ஓர் சாரியை, பசு, எருது, எருமை. [1: நன். 140. 2: நன். 297. 3: நன். 244. 4, 5: திவா. iii, 17. 6: திவா. iii, 21. 'காரான்.']

வான்—ஆகாயம், பெருமை, எதிர்கால இடைச்சொல், மழை, மேகம். [1, 2, 4, 5: பிங். x, 1032. 3: நன். 343.]

1099. ஏனல் தினைப்புனம் நெற்கதிர் பைந்தினை
கூனி தொழுத்தைசிற் றிறால்கூ னுள்ளவள்
மேனி யுருவஞ் சரீர நிறமெனும்
சேனை படைகடைத் தெருவோர் கிழங்கே.

ஏனல்—தினைப்புனம், நெற்கதிர், பைந்தினை. [1, 3: பிங். x, 205. 2: பிங். ix, 332.]

கூனி — தொழுத்தை, சிற்றிறால், கூனுள்ளவள். [1, 3: அக. 2: நா. தீ. நி. 268.]

மேனி—உருவம், சரீரம், நிறம். [1, 3: சூடா. xi, ன, 15. 2: பிங். v, 269.]

சேனை — படை, கடைத்தெரு, ஓர் கிழங்கு. [1: ஸேநா — அ. கோ. II, viii, 78. 2, 3: அக.]

1100. மோனை யெழுவாய் முதலெழுத் தொன்றுசீர்
கானெழுத் தின்சா ரியைமணங் கானகம்
நோன்மை பெருமை வலிபொறை நோன்புமாம்
ஏனுதி தந்திரி மறவ னுவிதன்.

மோனை—முதல், முதலெழுத்து ஒன்று சீர். [1: அக. 2: தொல். பொ. 404.]

கான்—எழுத்தின் சாரியை, மணம், காடு. [1: தொல். எழுத். 134. 2, 3: திவா. xi, 91.]

நோன்மை—பெருமை, வலி, பொறை, நோன்பு. [1, 4: அ. வி. நி. 690. 2: திவா. viii, 64. 3: திவா. viii, 155.]

ஏனுதி—சேனைத்தலைவன், மறவன், நாவிதன். [1-3: பிங். x, 206.]

[றுத்தல்

1101. நோன்புபண் டிகைத வப்பேர் நோன்றல்நோன் புறல்பொ
ஊன்றலே திரப்ப டுத்தல் நடுதலூன் றுதல்ப தித்தல்
தோன்றலே சிறந்தோன் முல்லைத் தலைவன்றோன் றுதல்கு மாரன்
தோன்றுதல் முளைத்தல் காணல் வெளிப்பட லுதித்தல்
சொல்லும்.

நோன்பு—பண்டிகை, தவம். [1: அக. 2: பிங். vii, 38.]

நோன்றல்—நோன்புறல், பொறுத்தல். [1: அக. 2: பிங். vii, 32.]

ஊன்றல்—திரப்படுத்தல், நடுதல், ஊன்றுதல், பதித்தல். [1-4: அக.]

தோன்றல்—சிறந்தோன், முல்லைத்தலைவன், தோன்றுதல், மகன். [1: திவா. ii, 15. 2: திவா. ii, 133. 3: அக. 4: பிங். v, 195.]

தோன்றுதல்—முளைத்தல், காணல், வெளிப்படல், உதித்தல். [1-4: அக.]

1102. ஆன்றல் மிகுதி யகல மாட்சிமை
ஈன்றங் கிழிந்தது முதிர்ந்தது சிரணம்
ஆன்றவர் மிக்கோ ரறிஞர் பண்புளோர்
சான்றோன் சூரியன் மிக்கோ னற்குணன்.

ஆன்றல் — மிகுதி, அகலம், மாட்சிமை. [1: திவா. viii, 26. 2: திவா. viii, 34. 3: சூடா. viii, 30.]

சீன்றம்—கிழிந்தது, முதிர்ந்தது, சீரணம். [1-3: ஜீர்ண என்பதன் தற்பவம். ஸ. அக. யில் இப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.]

ஆன்றவர்—பெரியோர், அறிஞர், பண்புள்ளோர். [1, 3: அக. 2: சூடா. ii, 7.]

சான்றோன்—சூரியன், அறிஞன், நற்குணமுடையோன். [1, 2: பிங். x, 481. 3: அக.]

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	9	—வாஹோ	—வாஹோ ...
6	4	ƨஹூாத	கூஹூாத
14	24	ஶம்ஹி நிஜிதெ தூ	ஶம்ஹிநிஜிதெதூ
16	19	கூமாயொ	கூமாயொ—
17	4	விகூாஸ.	விகூாஸ:
21	15	ஸஹவஶீ:	ஸஹவஶீ
24	29	ருகழ்த	லிகழ்த
41	2	i	ii
94	4	தாஜ ஷிம்ஹயொ:	தாஜஷிம்ஹயொ:
105	14	ஒெஷதூ ஹெஷெ	ஒெஷதூஹெஷெ
110	29	1: 2:	1, 2:
126	24	2,	2: விஷாணீ.
161	4	1: 2:	1, 2:
179	18	டிருக்கிறது	டிருக்கின்றன
193	23	கூ. கா.	கூ. கொ.
202	24	விதி:	விதி
204	31	லோக்கியாதி	லோக்யாதி
206	6	உண்டு.	உண்டு. 'ஹுஷெ' நிர்ணய ஸாகரப் பதிப்பில் பாட பேதம்.
210	31	வெதநொ	... உ
215	11	மிதித்ர	மித்திர
222	23	1-5:	1, 3-5:
	26	6, 7:	2: 6, 7:
225	26	வாஜூமி,	வாஜூமி, ...
226	8	ஸாஶூவிவெயஸொ:	ஸாஶூ ...
232	6	20.]	20. 2, 5: ஸெதாஹூா ஸம்வரெ; நதீஸூஜெ— கூ. ஸ. ii, 206, 207.]
	34	யாதூ	யாதா:
234	9	அக.	அக. ஶூஷெஶ—ஸ. அக.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
242	3	யானையழகு	யானையலங்காரம்
	25	சிறுகுமிள்	சிறுகுமிழ்
244	19	ஷிංஹூ	ஷிංஹ
249	22	ஸ. அக.	—ஸ. அக.
252	13	... கவி-	...
255	18	1-3:	1-4:
258	25	ப்ருஹ	ப்ருஹூ
268	3	449	450
269	19	447	448
270	15	[illegible]	...
	33	கடு	நடு
272	9	672.	672. 8: 9: [illegible] —ஸ. அக.
281	15	... ஸංநிவெஶெ வ—	—
290	2	56.	56. 2:
	7	ஷிஸதநௌ	ஷிஸதநௌ
292	29	வாந;	வாந:;
307	12	தொஜ்ஞநං	தொ஽ஜ்ஞநං
314	17	4:	5:
316	25	ஸஃ.	ஸஃ:
323	30	வஃவா:	வஃவா
337	16	ஹொஃயதா	...
340	12	வஷவாஸா	வஷவாஸா
358	15	1, 3, 6:	1-3, 6:
409	32	ரவ:	வர:
412	13	பிரவர்த்தி	பிரவிர்த்தி
419	11	யொலியன்மை	யொலியின்மை
436	16	கெஶெ	க்ஷெஶெ
437	24	வேள்வி	கேள்வி
441	19	ரஙட	ரஙட்
455	29	ஶ்ரேயொநி: ஶ்ரேய	ஶ்ரேயொ நி:ஶ்ரேய
460	10	உஷக்ருத்க	உஷக்ருத்க்
462	22	ஸංயா தெ	ஸංயாதெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
494	29	1-3:	1-4:
509	9	தடங்குருந்தம்	தடங்குந்தம்
514	10	புடைவை. [1, 2, 4:	புடைவை, தோல். [1, 2, 4, 5:
	11	...	வாருணி
518	12	3:	5:
533	8	செந்நாய்	செந்நாய், குரங்கு.
	9	3:	3, 4:
566	27	2-3:	2, 3:
582	4	2:	3:
584	7	2, 4:	2:
588	26		வெளிறு — வெள்ளறிவு, வெண்மை, அலிமரம். [1: நிக. 504. 2: பிங். vii, 156 3: திவா. iv, 99.]
589	23	ரசைசிரிப்	ரிசைசிரிப்
592	18	1, 4:	1, 3:
600	26	II, 4.	II, iv.
612	14	2:	3:
625	29	ஜூஷோதவஸ்து	ஜூஷோதவஸ்து
626	23	337	387
633	5	மிகுதி.	மிகுதி, நன்று.
		139.	139. 3: நா. தீ. நி. 610.
634	12	1, 3, 6:	1-3:
	13	5:	5: 6:
635	8	5:	6:
		6:	7:
640	28	சின்றம்	சீன்றம்

பலபொருளொருசொல் அகராதி

[எண்கள் செய்யுளெண்கள்]

அ

அ	1
அக்கதம்	47
அக்கம்	44
அக்கமாலை	42
அக்கரம்	45
அக்கிரம்	45
அக்கு	45
அகடு	23
அகண்டம்	28
அகணி	23
அகப்பா	27
அகம்	30
அகரம்	33
அகரு	33
அகலம்	14
அகலுள்	14
அகவல்	9
அகளம்	15
அகற்றல்	27
அகறல்	15
அகாதம்	21
அகி	15
அகிலம்	15
அகைத்தல்	27
அகோரம்	37
அங்கசம்	80
அங்கசன்	80
அங்கணம்	93
அங்கதம்	93
அங்கதி	80
அங்கபாலி	87
அங்கம்	88
அங்கராகம்	95
அங்காரகம்	92
அங்காரம்	85
அங்காரிகை	92
அங்காரிணி	92
அங்காரிதம்	92
அங்கி	95
அங்கிரி	84
அங்குசு	91
அங்குரம்	91
அங்குலி	98
அங்ஙனம்	84
அச்சம்	133
அச்சு	130
அச்சுதன்	129
அச்சுவத்தம்	137
அச்சுவதரம்	130
அசதி	104
அசந்தி	104
அசநம்	123
அசநி	104
அசம்	104
அசமோதை	121
அசலம்	114
அசன்	118
அசி	106
அசிதம்	114
அசிதன்	118
அசிரம்	107
அசிரன்	114
அசுபம்	104
அசும்பு	116
அசைத்தல்	112
அசைதல்	110
அசோகம்	126
அஞ்சநம்	166
அஞ்சனை	167
அஞ்சம்	175
அஞ்சலி	176
அஞ்சன்	175
அஞ்சிதம்	171
அஞ்சுகம்	172
அஞ்ஞன்	165
அஞர்	165
அட்டம்	241
அட்டாபதம்	244
அடகு	215
அடர்த்தல்	198
அடல்	186
அடவி	186
அடி	215
அடிகள்	190
அடித்தல்	198
அடுக்கல்	208
அடுதல்	208
அடுப்பு	199
அடை	195
அடைத்தல்	210
அடைதல்	207
அண்டசம்	294
அண்டம்	308
அண்டர்	299
அண்டீரன்	299
அண்ணம்	308
அண்ணல்	312
அணங்கு	276
அணவல்	279
அணி	286
அணிதல்	279
அணு	278
அணுகன்	278
அணை	280
அணைத்தல்	288
அணைதல்	279
அத்தம்	373
அத்தன்	375
அத்தி	371
அத்தியயம்	371
அத்திரம்	375
அத்திரி	379
அத்து	367

அத்தை 368
அதம் 342
அதமம் 346
அதர் 346
அதரம் 346
அதிகம் 355
அதிகாரம் 355
அதிட்டாநம் 339
அதிதி 355
அதிமுத்தகம் 360
அதிர்ப்பு 362
அந்தகன் 438
அந்தணர் 438
அந்தம் 450
அந்தரம் 452
அந்தரி 439
அந்தி 440
அந்திகை 440
அந்தியம் 438
அந்தில் 439
அந்து 446
அந்நியர் 463
அநகம் 422
அநங்கம் 436
அநந்தம் 436
அநந்தன் 428
அநந்தை 436
அநயம் 423
அநர்த்தம் 427
அநாகதம் 429
அநிர்தம் 426
அநிருத்தன் 425
அநிலன் 426
அநீகம் 430
அநு 435
அநுகன் 426
அநுசயம் 426
அநுத்தரம் 427
அநுபந்தம் 435
அநுபந்தி 426
அநுபாவம் 435
அநுமதி 426
அநூகம் 437
அநூபம் 437
அநேகம் 430
அப்பிரம் 501
அப்பு 502
அப்புசம் 506
அப்புசன் 506
அபகாரம் 494
அபசயம் 479
அபசவ்வியம் 489
அபசற்பன் 479
அபசிதி 479
அபத்தியம் 483
அபதேசம் 491
அபயம் 494
அபயன் 494
அபரம் 494
அபராசிதன் 486
அபராசிதை 486
அபலம் 487
அபலாபம் 495
அபவர்க்கம் 491
அபவற்சநம் 487
அபாங்கம் 485
அபாவம் 485
அபிக்கியை 483
அபிக்கிரகம் 490
அபிகாரம் 491
அபிசங்கம் 490
அபிசத்தி 480
அபிசநம் 481
அபிசவம் 481
அபிசாதன் 481
அபிதாநம் 481
அபிநீதன் 482
அபிபந்நன் 482
அபிமதம் 481
அபிமர்த்தம் 480
அபிமரம் 489
அபிமாநம் 482
அபியோகம் 495
அபிராமம் 495
அபிரூபன் 487
அபீக்கணம் 483
அபீகன் 498
அம் 546
அம்பட்டை 549
அம்பணம் 549
அம்பர் 552
அம்பரம் 550
அம்பரீடம் 543
அம்பரீடன் 543
அம்பல் 550
அம்பலம் 550
அம்பாலிகை 554
அம்பி 537
அம்பிகை 550
அம்பு 552
அம்புசம் 553
அம்ம 556
அம்மனை 540
அம்மான் 540
அம்மிலம் 556
அம்மை 540
அமதி 518
அமர்தல் 519
அமரர் 518
அமரி 519
அமருடம் 519
அமரை 530
அமலம் 532
அமலல் 520
அமலை 530
அமளி 520
அமிர்தம் 530
அமிர்தன் 526
அமுதர் 521
அமுது 521
அமுதை 533
அமை 522
அமைச்சன் 523
அமைத்தல் 527
அமைதல் 522
அமைதி 522

அமைவன்	526
அமோகை	536
அயநம்	587
அயம்	579
அயர்தல்	578
அயர்வு	578
அயல்	580
அயிர்	594
அயில்	580
அயோகம்	599
அரக்கு	673
அரங்கம்	708
அரங்கு	656
அரசு	719
அரணம்	659
அரணி	632
அரத்தநி	649
அரத்தம்	704
அரந்தை	734
அரம்	688
அரம்பை	734
அராம்	626
அரலை	664
அரவம்	626
அரற்றல்	673
அரன்	688
அராகம்	747
அராளம்	738
அரி	693
அரிசந்தநம்	665
அரிட்டம்	705
அரிணம்	632
அரிணி	694
அரித்தல்	713
அரித்து	674
அரிதம்	666
அரிமந்தகம்	722
அரிமருகன்	738
அரியமா	636
அரியயன்	710
அரியன்	710
அரில்	728
அரு	639
அருக்கம்	674
அருக்கன்	674
அருகன்	640
அருகு	640
அருச்சி	706
அருச்சுநம்	652
அருச்சுநன்	652
அருச்சுநி	652
அருணம்	700
அருணன்	725
அருணை	712
அருத்தம்	676
அருத்தி	706
அருப்பகன்	654
அருப்பம்	707
அருவி	725
அருள்	639
அருளல்	664
அரேணு	761
அல்	856
அல்கல்	862
அல்லி	868
அல்லோன்	861
அலகு	827
அலங்கல்	842
அலங்காரம்	828
அலசம்	824
அலசல்	812
அலம்	828
அலம்பல்	843
அலர்	825
அலரி	814
அலவன்	812
அலறல்	812
அலாதம்	853
அலி	819
அலை	838
அலையல்	824
அவ்வியத்தம்	928
அவ்வியத்தன்	928
அவ்வியம்	926
அவ்வியயம்	928
அவக்கரம்	911
அவக்கிரகம்	911
அவகாரம்	909
அவகாரன்	917
அவகீதம்	896
அவசரம்	914
அவசாநம்	917
அவசிதம்	894
அவடம்	906
அவடு	906
அவத்தை	904
அவதஞ்சம்	913
அவதாதம்	897
அவதாநம்	909
அவதாரம்	917
அவதி	906
அவந்தி	905
அவந்திகை	905
அவம்	909
அவரம்	896
அவர்ம்	909
அவரோகம்	897
அவரோதம்	897
அவல்	899
அவலம்	899
அவலேபம்	917
அவவாதம்	897
அவா	921
அவாக்கு	921
அவி	910
அவிக்கநம்	911
அவிசு	901
அவித்தை	908
அவிதல்	901
அவிழ்தல்	907
அவீசி	925
அவை	902
அவைத்தல்	908
அழல்	949
அழலோன்	949
அழித்தல்	962

அழுங்கல் 958
அழுத்தல் 962
அழுந்துதல் 968
அழுவம் 954
அள் 1000
அள்ளல் 1002
அளக்கர் 991
அளகம் 996
அளகு 980
அளவு 995
அளாவல் 992
அளி 997
அளித்தல் 998
அளிம்பகம் 985
அளீகம் 992
அளை 988
அற்கம் 1053
அற்களம் 1059
அற்பம் 1053
அற்புதம் 1057
அற்றம் 1050
அற்று 1062
அறல் 1023
அறிஞன் 1036
அறிவன் 1036
அறிவு 1029
அறுகு 1025
அறை 1026
அறைதல் 1029
அன்றில் 1087
அன்று 1090
அன்னம் 1088
அன்னை 1083
அனல் 1078
அனுக்கம் 1075
அனைத்து 1075

ஆ

ஆ 2
ஆக்கம் 78
ஆக்கல் 79
ஆக்கிநேயம் 79
ஆக்கிரகம் 76
ஆகசு 66
ஆகதம் 50
ஆகநிகம் 58
ஆகம் 51
ஆகமம் 50
ஆகரம் 53
ஆகருடம் 61
ஆகலநம் 53
ஆகவம் 50
ஆகாரம் 57
ஆகிருதி 55
ஆகு 71
ஆகுலம் 55
ஆங்காரம் 103
ஆங்கு 102
ஆச்சாதநம் 163
ஆச்சியம் 164
ஆச்சிரமம் 163
ஆச்சிரவம் 163
ஆச்சுரிதகம் 163
ஆச்சுவாசம் 162
ஆசந்தி 145
ஆசயம் 154
ஆசாடம் 160
ஆசாபந்தம் 160
ஆசாரம் 157
ஆசான் 161
ஆசி 147
ஆசிதம் 143
ஆசியம் 144
ஆசினி 152
ஆசு 148
ஆசுகம் 144
ஆசுகன் 144
ஆசுசுக்கணி 156
ஆசூ 161
ஆசை 112
ஆஞ்சி 179
ஆட்சி 270
ஆட்டல் 271
ஆடகம் 249
ஆடகி 264
ஆடம்பரம் 256
ஆடல் 261
ஆடவன் 251
ஆடி 252
ஆடை 251
ஆண்டு 326
ஆண்மை 319
ஆணி 321
ஆணை 322
ஆத்தன் 416
ஆத்தி 414
ஆத்திரேயன் 421
ஆத்திரேயி 421
ஆதங்கம் 401
ஆதநம் 403
ஆதம் 342
ஆதரம் 389
ஆதரிசம் 390
ஆதவம் 391
ஆதவன் 413
ஆதன் 412
ஆதாநம் 397
ஆதாரம் 409
ஆதி 406
ஆதித்தர் 391
ஆதித்தியன் 403
ஆதீநவம் 402
ஆதுரம் 413
ஆதேசம் 397
ஆநகம் 464
ஆநர்த்தகம் 467
ஆநாகம் 476
ஆபரணம் 513
ஆபாசம் 515
ஆபாதம் 514
ஆபீலம் 514
ஆபூபிகன் 516
ஆபோகம் 514
ஆம் 565
ஆம்பல் 575
ஆமநாயம் 558
ஆமம் 570

ஆமலகம் 573
ஆமிசம் 569
ஆமோதம் 563
ஆய் 615
ஆய்தல் 611
ஆய்வு 612
ஆயத்தம் 613
ஆயத்தி 613
ஆயதி 609
ஆயநம் 615
ஆயம் 614
ஆயாமம் 618
ஆயில் 617
ஆயோகம் 618
ஆயோதநம் 618
ஆர் 776
ஆர்த்தல் 806
ஆர்த்தவம் 806
ஆர்த்தி 809
ஆர்தல் 784
ஆர்ப்பு 808
ஆர்வத்தர் 780
ஆர்வம் 780
ஆரகன் 784
ஆரணம் 795
ஆரம் 767
ஆரம்பம் 775
ஆரல் 768
ஆராதநம் 801
ஆரிடம் 794
ஆரியம் 771
ஆரியர் 771
ஆரியன் 771
ஆரியை 772
ஆரை 773
ஆரோகணம் 802
ஆரோகம் 802
ஆல் 885
ஆலம் 885
ஆலம்பம் 879
ஆலயம் 879
ஆலல் 887
ஆலாசியம் 891
ஆலாலம் 890
ஆலி 873
ஆலை 885
ஆலோகம் 888
ஆலோசனை 892
ஆலோலம் 892
ஆவணம் 930
ஆவம் 931
ஆவர்த்தம் 937
ஆவரணம் 937
ஆவளி 931
ஆவ்வாபம் 948
ஆவி 933
ஆவேசநம் 948
ஆழ்த்தல் 975
ஆழ்தல் 979
ஆழி 974
ஆள் 1021
ஆளாநம் 1020
ஆளி 1014
ஆற்போதம் 1071
ஆற்றல் 1072
ஆறு 1065
ஆன் 1098
ஆன்மபூ 1097
ஆன்மயோநி 1097
ஆன்மவீரன் 1097
ஆன்மா 1097
ஆன்மாதீநன் 1098
ஆன்றல் 1102
ஆன்றவர் 1102
ஆனி 1094
ஆனியம் 1095

இ

இக்குகந்தை 43
இக்குவாகு 43
இகத்தல் 19
இகல் 14
இகழ்ச்சி 19
இகுத்தல் 20
இகுளை 14
இங்கம் 87
இங்கிதம் 83
இங்கு 97
இங்குலிகம் 98
இச்சியை 138
இச்சை 131
இசித்தல் 111
இசை 109
இசைத்தல் 111
இஞ்சி 174
இஞ்சை 174
இட்டகந்தம் 230
இட்டம் 230
இட்டன் 232
இட்டி 233
இடக்கர் 226
இடக்கை 226
இடங்கம் 219
இடங்கர் 201
இடபம் 215
இடபி 182
இடம் 183
இடி 223
இடித்தல் 209
இடிம்பம் 219
இடிம்பன் 201
இடுதல் 194
இடை 206
இண்டநம் 314
இண்டை 299
இணக்கம் 275
இணர் 277
இணை 282
இணைத்தல் 283
இணைவு 282
இத்துமம் 368
இத்வரன் 368
இதம் 359
இதரம் 330
இதரன் 330
இதழ் 347
இதை 338

இந்தனம்	458
இந்தளம்	460
இந்திரன்	441
இந்திராணி	445
இந்திரியம்	441
இந்திரை	460
இனன்	428
இப்பர்	507
இப்பியை	506
இபம்	499
இமம்	535
இமிழ்த்தல்	527
இமைத்தல்	527
இயக்கம்	584
இயக்கன்	584
இயங்குதல்	585
இயந்தா	595
இயந்திரம்	590
இயம்	579
இயம்பல்	585
இயமம்	591
இயமானன்	593
இயல்	580
இயல்பு	579
இயவர்	592
இயவுள்	596
இயற்றல்	584
இரங்கல்	708
இரசதம்	683
இரசனம்	683
இரசனி	620
இரசனை	683
இரசாலம்	629
இரசாலை	629
இரசிதம்	621
இரசை	658
இரஞ்சனம்	656
இரஞ்சனி	708
இரட்டல்	673
இரட்டை	673
இரண்டை	656
இரணம்	622
இரணியம்	623
இரத்தம்	649
இரதனை	623
இரதம்	685
இரதாங்கம்	691
இரதி	691
இரந்திரம்	655
இரம்மியம்	722
இரமணன்	623
இரலை	687
இரவணம்	687
இரவு	655
இராக்கதி	762
இராகம்	752
இராசராசன்	739
இராசன்	739
இராசாதனம்	748
இராசி	740
இராசிகை	740
இராசீவம்	753
இராட்டிரம்	762
இராதினி	753
இராதை	754
இராமம்	754
இராமன்	754
இராமை	740
இரிட்டம்	705
இரிணம்	666
இரிதல்	666
இரீதி	756
இருக்கம்	705
இருக்கை	648
இருசு	668
இருடி	641
இருத்தியம்	707
இருதம்	701
இருதயம்	641
இருது	725
இருபிறப்பாளன்	701
இருபிறப்பு	648
இரும்பு	734
இருமை	701
இருள்	725
இரேகை	744
இரேசனி	758
இரேணு	743
இரேணுகை	744
இரேபன்	764
இரேவடம்	745
இரேவதி	761
இரேவை	761
இரை	645
இல்	864
இல்லம்	858
இல்லாள்	871
இலக்கணம்	833
இலக்கம்	840
இலக்கியம்	821
இலக்கு	840
இலக்குமணன்	833
இலக்குமம்	833
இலக்குமி	833
இலகு	827
இலங்கனம்	842
இலங்கை	834
இலஞ்சி	834
இலதை	827
இலம்பகம்	834
இலம்பம்	834
இலயம்	825
இலலனை	815
இலலாமம்	830
இலவணம்	815
இலவம்	830
இலளிதம்	817
இலளிதை	817
இலாக்கை	848
இலாங்கலம்	851
இலாங்கலி	847
இலாங்கூலம்	848
இலாஞ்சனம்	848
இலாடம்	846
இலாலசம்	851
இலிங்கம்	834

இலீலை 849
இலேகநம் 854
இலேகை 847
இலேசம் 855
இலேபம் 847
இவர்தல் 899
இவறல் 900
இழித்தல் 969
இழிவு 952
இழுக்கல் 967
இழுக்கு 961
இழுது 953
இழுதை 953
இழுமெனல் 965
இழை 956
இழைத்தல் 967
இளமை 980
இளவல் 980
இளி 996
இளித்தல் 984
இளை 994
இளைத்தல் 991
இளையாள் 989
இளையோன் 989
இற்று 1062
இறத்தல் 1031
இறப்பு 1030
இறவை 1030
இறுல் 1039
இறுத்தல் 1032
இறுதல் 1025
இறும்பு 1034
இறும்பூது 1043
இறை 1040
இறைஞ்சல் 1043
இறைவன் 1026
இன்பம் 1085
இன்று 1086
இன்னல் 1082
இன்னா 1082
இனம் 1073

ஈ

ஈகை 72
ஈச்சுரன் 164
ஈசானம் 157
ஈட்டம் 267
ஈடிகை 265
ஈடு 252
ஈண்டல் 326
ஈண்டு 326
ஈதி 406
ஈநம் 464
ஈநன் 465
ஈர்த்தல் 809
ஈரம் 781
ஈரை 784
ஈழம் 970
ஈனல் 1096

உ

உக்கம் 38
உக்கிரகந்தம் 48
உக்கிரகந்தை 48
உக்கிரன் 43
உகல் 14
உகளல் 14
உகுத்தல் 20
உச்சடை 128
உச்சம் 133
உச்சிதன் 129
உச்சுவலம் 131
உசிதம் 107
உஞற்றல் 165
உஞற்று 165
உட்டணம் 242
உட்டிகை 242
உடு 193
உடுக்கை 210
உடைத்தல் 210
உடைதல் 207
உடைமை 207
உண்டி 304
உண்டை 304
உண்ணீடம் 316
உண்மை 306
உணர்த்தல் 275
உணராமை 277
உணவு 277
உத்தஞ்சம் 373
உத்தமம் 363
உத்தமை 373
உத்தரம் 364
உத்தவம் 363
உத்தாநம் 381
உத்தாலம் 369
உத்தி 371
உத்தியாநம் 372
உத்தியோகம் 384
உத்திரம் 366
உத்துங்கம் 363
உத்துவேகம் 372
உதகம் 329
உதயம் 360
உதரம் 331
உதவி 329
உதாத்தன் 350
உதாநன் 350
உதாரன் 344
உதிதம் 360
உதிரம் 331
உதும்பரம் 357
உந்தல் 459
உந்தி 445
உப்பு 502
உபக்கிரகம் 490
உபக்கிரமம் 490
உபகமம் 489
உபகாரம் 478
உபகுஞ்சிகை 493
உபகுல்லியை 493
உபசத்தி 479
உபசம்பந்நம் 486
உபசல்லியம் 493
உபசற்கம் 493
உபசாரம் 489
உபத்தம் 483

உபத்திதி 483
உபதாநம் 491
உபதாபம் 478
உபதி 478
உபதை 478
உபநாகம் 478
உபநிடதம் 490
உபப்பிலவம் 497
உபராகம் 486
உபலம் 480
உபலை 480
உபாகிதம் 484
உபாகிருதம் 492
உபாசநம் 492
உபாதாநம் 492
உபாதி 492
உம்பர் 543
உம்பல் 544
உம்மை 557
உமாசுதன் 524
உமிழ்தல் 526
உமை 522
உயங்கல் 585
உயவை 582
உயிர் 582
உயிர்ப்பு 589
உரம் 625
உரவோர் 631
உரன் 631
உரி 647
உரு 639
உருக்குமம் 648
உருசகம் 698
உருசி 641
உருத்தல் 647
உருமம் 648
உருவகம் 729
உருவரை 642
உருள் 643
உருளை 643
உரூப்பியம் 763
உரூபகம் 756

உரை 672
உரைத்தல் 672
உரோகிடம் 745
உரோகிணி 757
உரோகிதம் 757
உரோசநை 746
உரோடணம் 757
உரோதநம் 757
உரோபம் 764
உல்லாகன் 866
உல்லாசம் 870
உலக்கை 841
உலகம் 824
உலகு 824
உலத்தல் 821
உலபம் 837
உலமரல் 812
உலவை 816
உலுத்தன் 841
உலூகம் 849
உலூகலம் 854
உலூதை 855
உலூநகம் 849
உலை 820
உலைதல் 839
உலோகம் 851
உலோகிதம் 851
உலோசகம் 851
உலோபம் 855
உலோமம் 849
உலோலம் 854
உவட்டல் 908
உவணம் 906
உவப்பு 918
உவர்த்தல் 908
உவரி 906
உவளகம் 900
உவா 921
உழக்கல் 961
உழத்தல் 961
உழப்பு 955
உழலல் 960

உழலை 964
உழவர் 955
உழுவல் 954
உழை 963
உழையர் 954
உள் 1008
உள்ளம் 1005
உள்ளல் 1005
உளர்தல் 996
உளி 990
உளை 994
உளைத்தல் 991
உளைதல் 990
உற்கடம் 1057
உற்கலிகை 1053
உற்காதம் 1063
உற்கை 1058
உற்சருக்கம் 1058
உற்சவம் 1049
உற்சாகம் 1063
உற்சேதம் 1047
உற்பலம் 1061
உற்பாதம் 1063
உற்புல்லம் 1058
உறப்பு 1042
உறவி 1023
உறழ்ப்பு 1042
உறழ்வு 1035
உறு 1036
உறுக்கல் 1032
உறுகண் 1036
உறுதல் 1039
உறுதி 1039
உறுப்பு 1033
உறுவன் 1036
உறை 1040
உறைத்தல் 1045
உறைதல் 1028
உறையுள் 1028
உன்மத்தம் 1081
உன்மாதம் 1084
உன்னம் 1088

உன்னல் 1081

ஊ

ஊ 5
ஊக்கம் 78
ஊக்கல் 75
ஊகம் 51
ஊங்கு 102
ஊசல் 112
ஊசி 155
ஊட்டல் 268
ஊட்டி 268
ஊதியம் 392
ஊமன் 560
ஊர்ச்சம் 805
ஊர்த்துவம் 807
ஊர்தல் 778
ஊர்தி 778
ஊர்மிகை 780
ஊரணுயு 794
ஊழ் 978
ஊழ்த்தல் 975
ஊழல் 974
ஊழி 974
ஊற்றம் 1069
ஊற்றால் 1071
ஊற்று 1071
ஊற்றுதல் 1071
ஊறல் 1068
ஊறு 1067
ஊன்றல் 1101

எ

எஃகம் 39
எக்கல் 39
எகினம் 26
எச்சம் 128
எச்சன் 129
எண் 290
எண்டோளி 299
எண்ணம் 291
எண்ணர் 290
எண்ணல் 292
எதிர் 336
எதிர்த்தல் 339
எதிர்தல் 336
எதிரி 347
எயிறு 596
எருவை 643
எல் 864
எல்லை 863
எலி 815
எவ்வம் 926
எவன் 920
எழால் 959
எழில் 951
எழிலி 951
எழு 956
எற்றல் 1051
எறிதல் 1039
எறுழ் 1026
என்பு 1085
என்று 1086
என்றூழ் 1091
என்னை 1083

ஏ

ஏககுண்டலன் 49
ஏகம் 51
ஏகன் 54
ஏங்கல் 101
ஏட்டை 232
ஏட்டை 267
ஏடன் 251
ஏடு 251
ஏண் 317
ஏணி 323
ஏதம் 388
ஏதி 411
ஏது 400
ஏந்தல் 473
ஏநம் 466
ஏமபுட்பம் 558
ஏமம் 570
ஏமாங்கன் 567
ஏர் 784
ஏரம்பம் 775
ஏல்வை 858
ஏலம் 875
ஏலல் 875
ஏலி 875
ஏவல் 943
ஏழை 970
ஏற்றம் 1072
ஏற்றல் 1072
ஏற்றுதல் 1070
ஏறு 1066
ஏனல் 1099
ஏனாதி 1100
ஏனை 1096

ஐ

ஐ 7
ஐந்திரம் 472
ஐந்திரி 472
ஐம்பால் 554
ஐமவதி 566
ஐயம் 607
ஐயர் 607
ஐயன் 608
ஐயை 608

ஒ

ஒசித்தல் 112
ஒசிதல் 122
ஒட்டல் 238
ஒட்டு 234
ஒட்டை 247
ஒட்பம் 245
ஒடித்தல் 209
ஒடுக்கம் 209
ஒடுங்கல் 212
ஒண்ணுதல் 315
ஒண்மை 292
ஒதுக்கம் 340
ஒதுங்கல் 340
ஒப்பனை 505
ஒருத்தல் 707
ஒருமை 702
ஒருவந்தம் 702
ஒல்கல் 868

ஒல்லை	869
ஒலி	819
ஒலியல்	819
ஒழித்தல்	955
ஒழிதல்	955
ஒழுக்கம்	957
ஒழுகல்	952
ஒழுங்கு	958
ஒள்ளியோன்	1007
ஒளி	987
ஒளிவட்டம்	997
ஒற்கம்	1047
ஒற்றல்	1051
ஒற்று	1051
ஒறுத்தல்	1032
ஒன்று	1090
ஓ	
ஓ	2
ஓகம்	58
ஓங்கல்	100
ஓசசு	140
ஓசை	144
ஓட்டம்	267
ஓட்டல்	267
ஓடு	253
ஓடை	254
ஓணம்	317
ஓத்து	417
ஓதம்	388
ஓதி	391
ஓதுதல்	392
ஓதை	393
ஓம்	572
ஓம்பல்	576
ஓமம்	570
ஓமி	560
ஓய்தல்	611
ஓர்ப்பு	808
ஓரம்	797
ஓரி	769
ஓரை	789
ஓவர்	932
ஓவியர்	945
ஓளி	1017
ஔ	
ஔசீரம்	158
க	
க	1
கக்கம்	42
ககநம்	29
ககம்	11
ககுதம்	17
ககுபம்	35
கங்கணம்	95
கங்கதம்	87
கங்கபத்திரம்	96
கங்கு	86
கங்குல்	87
கச்சபம்	135
கச்சபி	135
கச்சம்	133
கச்சுரன்	138
கச்சுரை	130
கச்சை	134
கசடு	104
கசம்	105
கசிதல்	107
கசிபு	104
கசியம்	115
கசேரு	126
கசை	109
கஞ்சநம்	166
கஞ்சம்	175
கஞ்சரீடம்	173
கஞ்சன்	170
கஞ்சாரம்	178
கஞ்சாரன்	178
கஞ்சிகை	171
கஞ்சுகம்	172
கஞ்சுகி	172
கஞ்சை	174
கஞறல்	165
கட்கம்	228
கட்கி	237
கட்சி	228
கட்டம்	238
கட்டல்	232
கட்டளை	242
கட்டு	234
கட்டை	247
கடகம்	181
கடத்தல்	197
கடத்துதல்	197
கடப்பாடு	197
கடம்	215
கடம்பம்	219
கடம்பரை	219
கடமை	183
கடமை	203
கடல்வண்ணன்	187
கடவுள்	187
கடவை	203
கடறு	202
கடன்	219
கடா	202
கடாகம்	220
கடாயம்	213
கடாரம்	214
கடாவல்	214
கடி	217
கடிகை	217
கடித்திரம்	198
கடிதல்	191
கடிநம்	205
கடிப்பம்	226
கடில்லகம்	217
கடீரம்	214
கடு	218
கடுகந்தம்	217
கடுகம்	217
கடுத்தல்	198
கடுப்பு	208
கடும்பு	212
கடுமை	208
கடுவன்	205
கடை	195

கடைப்பிடி	200	கதி	334	கம்பலம்	552
கண்	290	கதித்தல்	340	கம்பளம்	551
கண்டகம்	307	கதிரம்	345	கம்பி	537
கண்டகர்	294	கதுப்பு	362	கம்பீரம்	554
கண்டபாசு	300	கதுவல்	333	கம்பு	551
கண்டம்	308	கதை	361	கம்போசம்	555
கண்டல்	299	கந்தநம்	438	கம்மியர்	556
கண்டன்	301	கந்தபலி	459	கமடம்	525
கண்டேம்	311	கந்தம்	450	கமண்டலு	535
கண்டேதி	311	கந்தரம்	451	கமநம்	525
கண்டை	298	கந்தாளம்	461	கமநன்	529
கண்டோலம்	299	கந்தருவம்	452	கமம்	525
கண்ணசாரம்	305	கந்தவதி	444	கமலம்	520
கண்ணாளன்	316	கந்தளம்	448	கமலை	529
கண்ணி	292	கந்தளி	453	கமை	541
கண்ணுதல்	315	கந்தி	445	கயம்	579
கண்ணோட்டம்	316	கந்து	454	கயவர்	586
கண்படை	293	கந்துகம்	451	கயவு	592
கணக்கன்	275	கந்தை	445	கயவாய்	593
கணக்கு	275	கந்நி	443	கயில்	594
கணம்	285	கநகம்	422	கரகம்	681
கணாதிபதி	289	கநம்	434	கரங்கம்	678
கணி	277	கநரசம்	434	கரசம்	716
கணிகை	286	கநாகநம்	429	கரடம்	719
கணிச்சி	288	கநி	424	கரடி	632
கணிசம்	277	கநிட்டன்	427	கரடு	664
கணித்தல்	288	கநிட்டை	427	கரண்டை	657
கணீசி	289	கநீநிகை	437	கரணம்	684
கணேரு	289	கநீயான்	431	கரப்பு	678
கணை	282	கப்பணம்	505	கரபம்	686
கணையம்	279	கப்பரம்	500	கரம்	688
கத்தா	381	கப்பான்	507	கரம்பை	657
கத்துரு	385	கபர்த்தம்	497	கரவீரம்	631
கதகம்	329	கபாலம்	485	கரவு	647
கத்நம்	345	கபி	488	கரளம்	631
கதம்	329	கபிஞ்சலம்	478	கராடம்	740
கதம்பகம்	340	கபிலன்	488	கராளம்	758
கதம்பம்	340	கபிலை	489	கரி	727
கதரம்	359	கபீதநம்	485	கரிப்பு	647
கதவம்	333	கபுரம்	488	கரியவன்	637
கதழ்வு	346	கம்	546	கரில்	632
கதளி	354	கம்பம்	542	கரீரம்	749

கரு 696
கருணம் 724
கருணிகை 711
கருதுதல் 724
கருப்பம் 676
கருப்புரம் 735
கரும்பு 677
கருமகரன் 670
கருமம் 701
கருமான் 664
கருமை 677
கருவி 643
கருள் 644
கரேணு 761
கரை 644
கரைதல் 646
கல் 856
கல்யாணம் 870
கல்யாணி 865
கல்லம் 858
கல்லாரம் 871
கல்வியம் 861
கல்வியன் 865
கல்லை 869
கல்லோலம் 871
கலக்கம் 833
கலகம் 835
கலங்கல் 842
கலசம் 812
கலத்தல் 845
கலப்பை 833
கலம் 828
கலம்பகம் 822
கலவை 812
கலன் 818
கலனை 817
கலாநிதி 853
கலாபம் 850
கலாபி 847
கலாம் 847
கலி 819
கலிகை 835
கலிங்கம் 834
கலிஞ்சகம் 843
கலித்தல் 821
கலிலம் 836
கலுழ்தல் 844
கலுழம் 836
கலுழி 826
கலை 832
கவ்வியம் 926
கவ்வியை 928
கவசம் 913
கவடு 894
கவந்தம் 905
கவந்தன் 905
கவநம் 895
கவர் 898
கவர்தல் 914
கவரம் 898
கவரி 912
கவலல் 920
கவலை 899
கவி 912
கவிகை 916
கவித்தல் 908
கவிழ்தல் 907
கழகம் 949
கழங்கு 968
கழல் 963
கழறல் 963
கழனி 960
கழி 963
கழித்தல் 957
கழிதல் 963
கழுது 956
கழுமம் 960
கழுமல் 960
கழுமுள் 954
கழை 956
கள் 1000
கள்ளம் 1001
கள்ளி 1008
களகண்டம் 993
களங்கம் 985
களங்கன் 985
களத்திரம் 998
களத்தோநி 998
களதௌதம் 993
களபம் 980
களம் 993
களம்பம் 985
களமம் 980
களரி 981
களவன் 982
களவு 990
களி 982
களிப்பு 991
களிறு 988
களை 989
களைதல் 990
களேபரம் 992
கற்கசம் 1056
கற்கசி 1056
கற்கம் 1055
கற்காம் 1056
கற்கரி 1059
கற்கரிகை 1057
கற்சிதம் 1055
கற்சூரம் 1055
கற்பம் 1055
கற்பு 1050
கறங்கல் 1034
கறங்கு 1034
கறி 1035
கறுப்பு 1042
கறை 1027
கன் 1087
கன்மடம் 1080
கன்மாடம் 1084
கன்றல் 1086
கன்று 1087
கன்னபூரம் 1081
கன்னம் 1093
கன்னல் 1082
கன்னர் 1084

கன்னிகாரம் 1089
கன்னிகை 1089
கனலி 1076
கனவு 1076
கனிதல் 1073
கனைத்தல் 1075

கா

கா 3
காகணி 49
காகம் 62
காகரூகன் 64
காகளம் 54
காகளி 54
காகு 55
காகோலம் 73
காங்கேயம் 103
காங்கேயன் 103
காசம் 141
காசறை 155
காசிபி 156
காசு 148
காசூ 161
காஞ்சநம் 179
காஞ்சி 179
காஞ்சியம் 180
காட்சி 270
காட்டை 272
காடு 255
காண்டம் 327
காண்டல் 325
காண்டிவம் 328
காணம் 317
காணல் 318
காணி 321
காத்தியாயநி 418
காத்திரம் 415
காதகன் 412
காதம் 398
காதம்பரம் 401
காதம்பரி 401
காதரம் 399
காதல் 413
காதலன் 390
காதலி 390
காதா 397
காதை 395
காந்தம் 474
காந்தன் 477
காந்தாரம் 475
காந்தாரி 475
காந்தை 477
காநநம் 464
காநம் 465
கானீநன் 471
காப்பு 517
காபாலி 516
காபோதம் 514
காம்பு 576
காம்போசம் 576
காமம் 564
காமர் 541
காமரம் 560
காமலம் 560
காமன் 561
காமி 573
காமிநி 573
காமுகன் 561
காமுகை 562
காய்தல் 612
காயத்தன் 613
காயத்ரி 613
காயத்தை 613
காயம் 615
காயல் 586
காயல் 617
காயாமரம் 619
கார் 776
கார்த்திகை 807
கார்முகம் 783
காரம் 785
காரவி 792
காரி 787
காரிகை 770
காரியம் 783
காரு 772
காருகவினை 772
காருசம் 789
காருடம் 773
கால் 882
காலம் 887
காலல் 873
காலன் 886
காலை 873
காலேயகம் 888
காவல் 932
காவலன் 940
காவி 941
காழ் 972
காழ்ப்பு 973
காழகம் 973
காளகண்டம் 1014
காளகம் 1017
காளபிருட்டம் 1011
காளம் 1011
காளமேடிகை 1016
காளாநுசாரியம் 1020
காளி 1012
காளிகை 1013
காளிங்கம் 1009
காளை 1015
காற்று 1071
காறு 1065
கான் 1100
கான்மீரம் 1098
கானல் 1096
கானவர் 1094

கி

கிசிதன் 24
கிஞ்சற்கம் 170
கிஞ்சாரு 170
கிஞ்சுகம் 172
கிட்கு 245
கிட்டம் 230
கிட்டல் 246
கிட்டாலம் 244
கிட்டி 244

கிடக்கை	226
கிடங்கு	211
கிடுகு	194
கிடை	195
கிடைத்தல்	208
கிண்ணுவம்	305
கிதி	361
கிந்நரம்	447
கிம்புரி	553
கியாதி	600
கிரகசம்	720
கிரகம்	681
கிரகாசன்	681
கிரணம்	720
கிரந்தம்	679
கிரந்தம்	708
கிரந்தி	679
கிரந்திகம்	679
கிரந்திலம்	709
கிரமம்	715
கிரமுகம்	681
கிராகம்	747
கிராணம்	753
கிராதன்	741
கிராதி	741
கிராமணி	754
கிராமம்	755
கிராமியம்	748
கிராவம்	748
கிரி	631
கிரிசம்	694
கிரிசாரம்	694
கிரியை	695
கிரீசன்	753
கிரீடை	747
கிரீவை	748
கிருகவாகு	698
கிருச்சிரம்	713
கிருசம்	640
கிருஞ்சநம்	709
கிருட்டணை	706
கிருட்டி	675
கிருட்டிணம்	706
கிருட்டிணன்	706
கிருணி	737
கிருத்தி	735
கிருத்ரிமம்	654
கிருதம்	668
கிருபணன்	712
கிருபாணி	712
கிருமி	640
கிருமிசம்	698
கிலம்	818
கிலீபன்	849
கிலேசம்	818
கிழக்கு	955
கிழமை	955
கிழவன்	960
கிழார்	959
கிழி	950
கிள்ளை	1002
கிளர்தல்	996
கிளை	997
கிளைத்தல்	991
கிற்பிடம்	1050
கிறி	1046

கீ

கீகசம்	49
கீகடம்	49
கீகடன்	66
கீசகம்	139
கீடம்	250
கீநாசன்	471
கீர்த்தநம்	809
கீர்த்தி	807
கீரம்	768
கீலம்	875
கீலாலம்	888
கீழ்	972
கீழ்தல்	979
கீறல்	1067

கு

கு	1
குக்குடம்	46
குகநம்	24
குகநை	24
குகரம்	24
குகு	16
குகூலம்	37
குகை	18
குங்குமம்	84
குச்சம்	133
குசம்	105
குசலம்	120
குசன்	114
குசாக்கிரம்	125
குசி	106
குசிகம்	122
குசீதம்	127
குசீலவன்	126
குசும்பம்	116
குசுமம்	123
குஞ்சம்	168
குஞ்சரம்	167
குஞ்சி	167
குஞ்சை	177
குட்டம்	230
குட்டன்	237
குட்டி	239
குடங்கர்	201
குடந்நடம்	216
குடபம்	203
குடம்	211
குடம்பை	201
குடாரம்	213
குடி	216
குடிஞை	191
குடில்	190
குடிலம்	192
குடிலை	192
குடீரம்	214
குடும்பம்	212
குடுமி	205
குடை	206
குடைதல்	207
குண்டகம்	293

குண்டகிடன்	307	குய்	606	குலாலம்	853
குண்டம்	300	குய்யம்	605	குலாவல்	847
குண்டலம்	295	குயம்	587	குலிகம்	835
குண்டலி	295	குயவு	587	குலிங்கம்	823
குண்டன்	303	குயில்	583	குலிசம்	826
குண்டு	304	குயிற்றல்	583	குலை	820
குணக்கு	283	குயிறல்	583	குவடு	895
குணங்கல்	284	குரகம்	681	குவலம்	907
குணபம்	281	குரங்கம்	656	குவலயம்	915
குணம்	285	குரங்குதல்	656	குவவு	920
குணன்	281	குரண்டகம்	656	குவால்	923
குணி	287	குரம்	661	குவித்தல்	908
குணித்தல்	283	குரம்பு	657	குவிதல்	916
குணில்	278	குரம்பை	657	குவேடம்	922
குணுங்கர்	276	குரரம்	681	குவேடை	925
குத்தி	376	குரல்	689	குவை	895
குத்திரம்	376	குரவகம்	687	குழகன்	949
குத்திரன்	379	குரவம்	627	குழப்பல்	962
குத்திரை	379	குரவர்	627	குழம்பு	958
குதபம்	352	குரவை	687	குழல்	949
குதபன்	346	குரால்	742	குழவி	963
குதம்	330	குரு	697	குழாய்	959
குதித்தல்	339	குருகு	698	குழி	950
குந்தம்	451	குருசில்	644	குழுமல்	949
குந்தளம்	440	குருத்து	717	குழை	966
குந்தி	440	குருதி	677	குழைத்தல்	957
குந்திரை	460	குருந்து	677	குழைதல்	966
குப்பம்	503	குருவிந்தம்	703	குளகம்	993
குப்பி	500	குருளை	703	குளம்	987
குப்பை	503	குரூரம்	756	குளவி	993
குபேரன்	484	குரூரன்	756	குளிகன்	993
கும்பசன்	552	குரை	644	குளியம்	987
கும்பம்	549	குரோடம்	750	குளிர்	994
கும்பி	551	குரோதி	750	குற்சம்	1054
கும்பிலன்	542	குல்லகம்	857	குற்றல்	1054
குமரன்	519	குல்லகன்	857	குறடு	1038
குமரி	529	குல்லியம்	861	குறவர்	1023
குமாரம்	536	குல்லியை	864	குறள்	1038
குமாரன்	531	குல்லை	863	குறளி	1029
குமாரி	531	குலகம்	835	குறி	1023
குமுதம்	533	குலம்	813	குறிக்கோள்	1030
குமைப்பு	534	குலாயம்	847	குறிஞ்சி	1041

குறுகல் 1030
குறும்பர் 1043
குறும்பு 1041
குறும்பொறை 1041
குறை 1027
குறைத்தல் 1033
குறைவு 1029
குன்மம் 1089
குன்மாடம் 1084
குன்றல் 1086
குன்றவர் 1086
குன்று 1090
குனித்தல் 1075

கூ

கூசல் 151
கூட்டம் 267
கூட்டல் 267
கூடம் 260
கூடல் 257
கூடை 265
கூத்தன் 414
கூதிர் 401
கூந்தல் 473
கூபகம் 511
கூபம் 510
கூம்பல் 577
கூர் 779
கூர்ச்சம் 805
கூர்ச்சிகை 805
கூர்ப்பரம் 808
கூர்ப்பு 808
கூர்மம் 779
கூரல் 768
கூலம் 877
கூவரம் 939
கூவல் 941
கூழ் 970
கூழை 976
கூளி 1009
கூளியர் 1010
கூற்று 1070
கூறு 1065
கூறுதல் 1065
கூன் 1095
கூனி 1099

கெ

கெடவரல் 223
கெடுதல் 208
கெழு 959
கெழுமல் 965

கே

கேகயம் 67
கேசம் 154
கேசரம் 150
கேசரி 139
கேசவன் 154
கேசினி 143
கேட்டல் 268
கேட்டை 268
கேடகம் 249
கேடம் 256
கேடு 250
கேணி 321
கேத்திரம் 418
கேத்திரியம் 420
கேத்திரியன் 419
கேதநம் 387
கேதாரம் 397
கேது 400
கேநாரம் 471
கேயம் 614
கேவலம் 939
கேழ் 972
கேள்வன் 1010
கேள்வி 1011
கேளி 1011
கேளிர் 1010

கை

கை 7
கைக்கிளை 41
கைசிகம் 159
கைசிகி 159
கைத்தல் 383
கைதவம் 396
கைதவன் 396
கைதை 396
கைப்பு 503
கையர் 607
கையறல் 608
கையாறு 607
கைரவன் 774
கைரிகம் 774
கைவல்லியம் 947

கொ

கொக்கு 46
கொங்கு 97
கொச்சை 131
கொட்டல் 232
கொட்டி 246
கொட்டை 235
கொட்பு 237
கொடி 188
கொடிஞ்சி 212
கொடிறு 192
கொண்கன் 293
கொண்டல் 296
கொண்டியம் 296
கொப்பு 504
கொப்புள் 503
கொப்புளித்தல் 504
கொம்பல் 537
கொம்பு 544
கொம்மை 545
கொய்தல் 603
கொல் 864
கொல்லி 859
கொல்லை 863
கொல்லைஞர் 823
கொழிப்பு 957
கொழுந்து 958
கொழுநன் 953
கொழுப்பு 962
கொழுமை 953
கொள்ளல் 1005
கொற்றம் 1050
கொற்றி 1050

கொன் 1079

கோ

கோ 4
கோகநதம் 70
கோகம் 51
கோகருணம் 61
கோகிலம் 55
கோகுலம் 72
கோசம் 149
கோசரம் 146
கோசாதகி 160
கோசிகம் 155
கோட்டம் 273
கோட்டி 274
கோட்டுமுகமா 271
கோட்டை 271
கோடகம் 249
கோடணை 250
கோடம் 260
கோடரம் 250
கோடல் 264
கோடி 262
கோடிகம் 265
கோடிரம் 264
கோடீரம் 214
கோடு 262
கோடை 254
கோண்டன் 326
கோண்டை 326
கோணம் 320
கோணன் 318
கோணி 318
கோணை 322
கோத்தகம் 414
கோத்திரம் 418
கோத்திரை 414
கோதண்டம் 401
கோதி 391
கோது 391
கோதுமம் 397
கோதை 408
கோப்தி 508
கோபம் 510
கோபன் 511
கோபாலன் 515
கோபி 510
கோபுரம் 513
கோமளம் 560
கோமாட்டி 574
கோமான் 563
கோமி 572
கோமுகம் 561
கோமேதகம் 567
கோயில் 617
கோரகம் 766
கோரம் 768
கோல் 882
கோலகம் 883
கோலம் 877
கோலை 886
கோலோமி 890
கோவலன் 932
கோவிந்தன் 935
கோவில் 945
கோவை 933
கோழி 970
கோழை 971
கோள் 1015
கோளகம் 1012
கோளகை 1017
கோளம் 1018
கோளி 1014
கோளை 1015

கௌ

கௌசிகம் 158
கௌசிகன் 158
கௌதமன் 410
கௌதமி 410
கௌதுகம் 410
கௌபீநம் 516
கௌமம் 566
கௌரம் 791
கௌரவர் 799
கௌரி 791
கௌரிளம் 799
கௌலீநம் 893
கௌவை 947

ச

சக்கிரம் 40
சக்கிரி 46
சகசம் 32
சகசரி 29
சகடம் 23
சகத்து 27
சகதி 10
சகநம் 29
சகநியம் 11
சகலம் 30
சகளம் 31
சகன் 9
சகிதம் 31
சகுடம் 16
சகுந்தம் 28
சகுநம் 17
சகுநி 18
சகை 31
சங்ககம் 93
சங்கடம் 93
சங்கதம் 94
சங்கதி 90
சங்கம் 90
சங்கரம் 90
சங்கரன் 94
சங்கருடணன் 94
சங்காசம் 85
சங்காடிகை 99
சங்காதம் 99
சங்காரம் 99
சங்கிதை 83
சங்கிநி 86
சங்கியை 84
சங்கிரகம் 90
சங்கிராமம் 87
சங்கிரணம் 89
சங்கு 91
சங்குகர்ணம் 89

சங்குரம்	84	சத்திரி	377	சநாதநன்	433
சங்குலம்	89	சத்திரை	367	சநாபி	430
சங்கை	94	சத்து	382	சநி	424
சச்சநம்	135	சத்துவம்	380	சப்பியன்	501
சசம்	121	சத்வரம்	368	சபம்	496
சசி	121	சதகோடி	329	சபரியை	478
சசியகம்	115	சதநம்	351	சபலம்	489
சசியம்	107	சதபத்திரம்	345	சபலை	480
சசிவன்	107	சதம்	352	சபேடம்	498
சஞ்சலம்	176	சதாபலம்	341	சம்	547
சஞ்சலை	170	சதி	354	சம்பம்	542
சஞ்சன்	170	சதுக்கம்	340	சம்பர்க்கம்	539
சஞ்சு	171	சதுகம்	348	சம்பரம்	550
சஞ்சை	171	சதுமுகன்	341	சம்பவம்	550
சஞ்ஞை	173	சதுரன்	348	சம்பளம்	537
சட்டகம்	246	சந்தசு	448	சம்பாதம்	539
சட்டம்	231	சந்ததி	438	சம்பாளம்	555
சட்டி	233	சந்தம்	450	சம்பிரமம்	538
சட்டை	236	சந்தாநம்	456	சம்பிரயோகம்	538
சட்பம்	245	சந்தி	453	சம்பீரம்	554
சடகம்	181	சந்திரி	449	சம்பு	551
சடகை	182	சந்திரகாசம்	441	சம்புகன்	539
சடம்	183	சந்திரகாந்தம்	449	சம்பூகம்	555
சடரம்	204	சந்திரம்	441	சம்பூலம்	539
சடன்	183	சந்திரிகை	446	சம்பை	539
சடாயு	202	சந்து	442	சம்போகம்	555
சடாலம்	214	சந்தை	455	சம்மதம்	540
சடிலம்	204	சந்நத்தன்	462	சம்மதி	540
சடை	206	சந்நயம்	462	சம்மூர்ச்சநம்	557
சடைச்சி	227	சந்நதி	463	சம்வதநம்	548
சண்டம்	301	சந்நிதி	462	சம்வர்த்தம்	548
சண்டன்	308	சந்நியம்	447	சம்வித்து	548
சண்டாளன்	311	சந்நியன்	443	சம்வேசம்	539
சண்டிகை	299	சந்நியு	447	சமக்கிரம்	534
சண்டிலன்	313	சந்நியை	463	சமங்கை	535
சண்டை	298	சந்நிவேசம்	447	சமஞ்சமம்	535
சத்தம்	373	சநகன்	422	சமநம்	518
சத்தமன்	364	சநநம்	423	சமப்பால்	534
சத்தி	376	சநநி	423	சமம்	518
சத்தித்தல்	364	சநபதம்	432	சமர்த்தன்	527
சத்தியம்	377	சநம்	432	சமரம்	518
சத்திரம்	378	சநாதநம்	433	சமலம்	520

சமழ்ப்பு 523
சமன் 529
சமாகாதம் 528
சமாசம் 528
சமாதானம் 531
சமாதி 531
சமானன் 528
சமாபங்கம் 531
சமாபனம் 531
சமாயோகம் 524
சமி 520
சமித்து 523
சமிதி 529
சமிர்த்தி 523
சமீரணம் 536
சமீரம் 528
சமுத்திரம் 523
சமுத்திராந்தை 527
சமுதாயம் 521
சமூரு 524
சமைத்தல் 523
சமையம் 530
சய்யம் 605
சய்யை 605
சயந்தன் 590
சயந்தி 590
சயனம் 591
சயம் 591
சயம்பு 585
சயாலு 600
சயை 591
சரகம் 620
சரசி 658
சரசு 622
சரடம் 710
சரண்டம் 678
சரணம் 684
சரணி 632
சரபம் 659
சரம் 688
சராத்து 678
சராளம் 710
சராவம் 747
சரி 658
சரித்தல் 650
சரியை 632
சரு 696
சருக்கம் 705
சருக்கரை 706
சருமம் 644
சருவகன் 642
சருவதோபத்திரம் 714
சருவதோபத்திரை 729
சருவதோமுகம் 726
சருவதோமுகன் 726
சருவரி 642
சரை 644
சரையு 672
சல்லகி 868
சல்லரி 859
சல்லி 865
சல்லியம் 865
சல்லியன் 869
சலகரங்கம் 831
சலகுன்மம் 844
சலசம் 812
சலபதி 837
சலனம் 812
சலம் 828
சலாகை 850
சலாசயம் 852
சலாதாரம் 846
சலித்தல் 821
சவ்வியம் 927
சவட்டல் 918
சவனம் 906
சவம் 903
சவான் 903
சவி 901
சவை 902
சழக்கு 961
சழல் 950
சளம் 981
சற்கம் 1047
சற்சரம் 1056
சற்சை 1060
சற்பி 1047
சன்னம் 1081

சா

சாகசம் 62
சாகம் 51
சாகரம் 70
சாகாமிருகம் 73
சாகி 70
சாகை 56
சாங்கரி 100
சாங்கிகன் 100
சாசனம் 140
சாட்டியம் 236
சாடகம் 249
சாடி 258
சாடு 262
சாணம் 320
சாத்தா 417
சாத்தியம் 418
சாத்திரம் 418
சாத்திரவம் 421
சாத்துதல் 415
சாதகம் 403
சாதகும்பம் 398
சாதனம் 403
சாதம் 398
சாதி 407
சாதியான் 409
சாது 408
சாந்தம் 474
சாந்தன் 477
சாந்தி 474
சாந்து 474
சாந்துவம் 477
சானு 466
சாபம் 513
சாம்பராயம் 577
சாம்பரி 575
சாம்பல் 577
சாம்பேயம் 575

சாமம் 559
சாமளம் 560
சாமன் 571
சாமாதா 563
சாமாநியம் 567
சாமுத்ரம் 569
சாய்தல் 615
சாயகம் 609
சாயம் 615
சாயல் 610
சாயாசீவன் 618
சாயாபதி 619
சாயை 616
சார்ங்கம் 102
சார்த்தம் 806
சார்வரம் 780
சார்வு 780
சாரகம் 766
சாரகன் 795
சாரங்கம் 785
சாரசம் 785
சாரணர் 767
சாரதம் 793
சாரதி 793
சாரம் 786
சாரல் 797
சாரன் 769
சாரி 787
சாரிகை 785
சாரு 772
சால் 874
சால்பு 874
சாலகம் 877
சாலம் 878
சாலாரம் 890
சாலாவிருகம் 891
சாலி 876
சாலிகை 877
சாலிநி 884
சாலூகம் 891
சாலூரம் 888
சாலேயம் 892
சாவகன் 930
சாவரம் 939
சாவு 939
சாறு 1066
சான்ரூேன் 1102

சி

சிக்கம் 44
சிக்கல் 42
சிக்குரு 48
சிகண்டம் 28
சிகண்டி 28
சிகதை 24
சிகரம் 30
சிகரி 13
சிகழிகை 33
சிகி 31
சிகுரம் 26
சிகுவை 26
சிகை 31
சிங்கம் 95
சிங்கல் 81
சிங்காணம் 85
சிங்காரம் 85
சிங்கி 88
சிசிரம் 122
சிசு 108
சிசுகம் 123
சிஞ்சிநி 166
சிட்டர் 232
சித்தம் 374
சித்தன் 375
சித்தாந்தம் 381
சித்தி 371
சித்திரகம் 378
சித்திரகூடம் 383
சித்திரபாநு 378
சித்திரம் 378
சித்திரை 380
சித்து 375
சிதடன் 329
சிதடி 329
சிதம் 330
சிதர் 331
சிதலை 332
சிதி 334
சிதிரம் 335
சிதுரன் 332
சிதை 338
சிந்து 455
சிந்துவாரம் 461
சிந்தூரம் 456
சிந்தூரி 456
சிநவரன் 424
சிநன் 424
சிநீவாலி 431
சிபி 488
சிபிவிட்டன் 495
சிபை 488
சிம்பை 544
சிம்மம் 556
சிமிலி 526
சிமையம் 541
சிரஞ்சீவி 718
சிரண்டி 679
சிரத்தல் 650
சிரத்தை 658
சிரம் 688
சிரவணம் 727
சிரவம் 627
சிராத்தம் 763
சிராமம் 742
சிராயு 748
சிரீ 748
சிரீவாசம் 760
சிருங்கம் 709
சிருங்கலம் 709
சிருங்காரி 734
சிருங்கி 680
சிருட்டி 675
சிரும்பணம் 709
சிரேட்டன் 763
சிரேணி 757
சிரேயசி 758
சிரேயசு 757

சிரை	645	சீமூதம்	563	சுடவி	203
சில்லம்	867	சீமை	562	சுடிகை	191
சில்லி	865	சீர்	776	சுண்டல்	301
சில்லிகை	860	சீரணம்	792	சுண்டன்	302
சில்லை	861	சீரம்	786	சுண்டி	296
சிலம்பன்	843	சீரி	787	சுண்டை	310
சிலம்பு	843	சீரியர்	770	சுண்ணம்	301
சிலாகை	852	சீருள்	787	சுத்தம்	364
சிலிமீலிகை	838	சீலம்	872	சுத்தாந்தம்	369
சிலீந்திரம்	848	சீவகம்	942	சுத்திகை	364
சிலீந்திரி	848	சீவகன்	936	சுத்தி	376
சிலீமுகம்	853	சீவஞ்சீவம்	935	சுதரிசநம்	361
சிலை	828	சீவதன்	942	சுதன்	341
சிவசுதன்	894	சீவந்திகை	935	சுதாகரன்	350
சிவணல்	894	சீவநம்	931	சுதாமநம்	341
சிவப்பு	919	சீவநி	936	சுதை	356
சிவம்	910	சீவரி	942	சுந்தரி	439
சிவி	903	சீவபுட்பம்	943	சுநந்தை	428
சிவை	910	சீவன்	935	சுநாரம்	430
சிற்பம்	1055	சீவிகை	939	சுநீதி	437
சிறப்பு	1045	சீவிதம்	939	சுப்பிரதீகம்	503
சிறுகுடி	1046	சீவிதேசன்	934	சுப்பிரம்	503
சிறுமை	1026	சீவை	938	சுபத்திரை	497
சிறை	1027	சீறுதல்	1066	சுபம்	496
சின்னம்	1089	சீன்றம்	1102	சும்பகன்	542
சினவல்	1078			சும்மை	540
சினை	1074	**சு**		சுமநசர்	518
சினைத்தல்	1075	சுக்கிரம்	46	சுமநசை	518
சீ		சுக்கிரன்	38	சுமநம்	532
சீ	6	சுக்கிலம்	41	சுமாலி	524
சீக்கிரம்	79	சுக்கு	41	சுமுகன்	521
சீகரம்	53	சுக்கை	41	சுமேதை	536
சீத்தல்	416	சுகந்தி	36	சுரசம்	716
சீதம்	388	சுகம்	11	சுரசை	663
சீதை	395	சுகர்மம்	13	சுரபி	625
சீநம்	468	சுகிர்தம்	33	சுராலயம்	756
சீப்பு	517	சுகுமாரம்	35	சுரிகை	665
சீபதி	508	சுங்கி	82	சுரிமுகம்	636
சீபந்நம்	509	சுசமம்	113	சுரியல்	636
சீபலி	508	சுசி	119	சுருங்கை	718
சீமாட்டி	574	சுசிரம்	108	சுருதம்	641
சீமான்	567	சுசீமம்	126	சுருதி	669
		சுடர்	222		

சுரும்பு 680
சுரூபன் 743
சுரை 672
சுரோதம் 746
சுல்லம் 862
சுல்வம் 861
சுலோகம் 854
சுவகை 912
சுவடு 895
சுவணம் 895
சுவத்தி 911
சுவத்திகம் 911
சுவப்பிரம் 918
சுவர் 898
சுவர்க்கம் 904
சுவரு 898
சுவல் 900
சுவவு 915
சுவாத்தியாயம் 923
சுவாது 922
சுவாதுரசை 923
சுவாமி 922
சுவேததாமா 924
சுவேதம் 924
சுவேதை 924
சுவேலம் 925
சுவை 916
சுழி 964
சுள்ளி 1006
சுளகு 986
சுளுகம் 986
சுளை 995
சுற்பம் 1047
சுற்றல் 1051
சுற்று 1052
சுன் 1079

சூ

சூக்குமம் 77
சூகம் 59
சூசகம் 150
சூசகன் 139
சூசனை 150
சூசி 147
சூட்டு 272
சூடு 266
சூடை 254
சூத்திரம் 420
சூதகம் 386
சூதம் 388
சூதன் 406
சூது 400
சூநம் 466
சூநியம் 466
சூநிர்தம் 469
சூநு 467
சூநை 469
சூபம் 510
சூர் 777
சூரணம் 796
சூரன் 769
சூரி 788
சூரியன் 784
சூலம் 884
சூலி 880
சூழ்தல் 978
சூழல் 976
சூழி 976
சூளிகை 1015
சூளை 1019
சூறை 1065

செ

செக்கர் 39
செக்கர்வா
னிறத்தோன் 44
செக்கு 42
செங்கை 98
செச்சை 132
செட்டி 232
செடி 188
செண்டு 297
செந்தநம் 457
செப்பம் 504
செப்பல் 507
செப்பு 504
செம்புலம் 553
செம்மல் 545
செம்மை 557
செய்கை 603
செய்யோன் 603
செயல் 581
செயிர் 581
செருந்தி 655
செல் 856
செல்லல் 856
செல்வி 866
செலவு 844
செவ்வந்தி 929
செவ்வி 929
செவி 901
செவிலி 901
செழுமை 965
செறிதல் 1024
செற்றம் 1051
செற்றல் 1051
செறித்தல் 1042
செறிவு 1039
செறுத்தல் 1037
செறுதல் 1037
சென்னி 1079

சே

சே 3
சேக்கை 77
சேகம் 59
சேகரம் 53
சேட்டம் 271
சேட்டன் 272
சேட்டை 272
சேடன் 257
சேடி 262
சேடு 262
சேடை 259
சேண் 319
சேணம் 317
சேணி 317
சேதகம் 386
சேதநம் 387

சேதநன் 386
சேது 393
சேநாநி 476
சேபாலிகை 516
சேமம் 559
சேய் 611
சேய்மை 610
சேயவன் 610
சேர்வு 780
சேரி 770
சேலம் 875
சேலன் 875
சேலேகம் 891
சேவகம் 936
சேவநம் 931
சேவல் 931
சேவியம் 940
சேறு 1066
சேனை 1099

சை

சைகதம் 65
சைகதிகன் 65
சைந்தவம் 472
சைவம் 947

சொ

சொக்கம் 38
சொட்டை 248
சொப்பநம் 505
சொரம் 689
சொரிதல் 665
சொல் 856
சொலித்தல் 841
சொற்கம் 1047

சோ

சோகம் 69
சோசம் 146
சோணம் 320
சோணிதம் 324
சோத்தியம் 416
சோதி 392
சோபநம் 508
சோபாநம் 515
சோபை 508
சோமம் 559
சோமவற்கம் 565
சோமன் 568
சோர்தல் 788
சோரன் 782
சோளம் 1018
சோறு 1065

சௌ

சௌதாமிநி 401
சௌமியம் 566
சௌமியன் 566
சௌரி 774
சௌரியம் 799
சௌலேயம் 893
சௌவீரம் 947

ஞ

ஞமலி 541

ஞா

ஞாங்கர் 100
ஞாட்பு 270
ஞாநம் 470
ஞாநமூர்த்தி 470
ஞாநி 470
ஞாபகம் 512
ஞாழல் 974
ஞாளி 1009

ஞெ

ஞெகிழி 29
ஞெமிர்தல் 526
ஞெரேலெனல் 744
ஞெள்ளல் 1007

ஞொ

ஞொள்கல் 1000

த

தக்கன் 43
தகடு 23
தகர் 30
தகரம் 32
தகவு 9
தகுதி 16
தகை 35
தங்கிசம் 83
தச்சன் 136
தசநம் 113
தசமி 120
தசும்பு 117
தசை 109
தஞ்சம் 173
தட்டம் 231
தட்டல் 238
தட்டி 231
தட்டு 243
தட்டை 235
தடம் 184
தடவல் 202
தடவு 188
தடாகம் 213
தடி 188
தடித்தல் 227
தடிதல் 224
தண்டகம் 307
தண்டதரன் 300
தண்டம் 302
தண்டயாமி 313
தண்டாரம் 311
தண்டி 296
தண்டு 310
தண்டுலம் 314
தண்டை 299
தண்ணடை 312
தண்ணம் 312
தண்மை 300
தணத்தல் 275
தத்து 367
தத்துவம் 380
தத்தை 367
ததம் 352
ததி 334
ததும்பல் 340
தந்தசடம் 444
தந்தம் 439
தந்தி 460
தந்திரம் 454

தந்திரி 454
தந்திரிகை 459
தந்து 446
தந்துவாயன் 461
தந்நியம் 463
தநஞ்சயன் 428
தநதன் 432
தநம் 436
தநிகன் 425
தநு 435
தநுசர் 432
தநுசாரி 425
தநூருகம் 430
தப்பு 502
தப்புதல் 502
தபதி 487
தபநம் 480
தபம் 488
தபுதல் 499
தம் 547
தம்பம் 549
தமநம் 529
தமநன் 532
தமநி 529
தமம் 519
தமர் 519
தமாலம் 531
தமி 541
தமிசிரம் 521
தமிழ் 520
தமோநுதன் 524
தமோபகன் 524
தரசு 622
தரணம் 684
தரணன் 659
தரணி 716
தரம் 626
தரவு 690
தரளம் 690
தரளன் 627
தரளை 627
தராசு 747
தராதரம் 759
தரி 665
தரிசகன் 634
தரிசநம் 634
தரிசம் 635
தரித்தல் 650
தரீடம் 741
தரு 696
தருக்கம் 717
தருடணம் 729
தருணம் 668
தருப்பணம் 654
தருப்பம் 676
தருமம் 671
தருமராசன் 670
தருமன் 670
தலம் 829
தலாடகம் 850
தலிநம் 837
தலை 820
தலையல் 831
தவ்வை 929
தவம் 913
தவர் 898
தவளம் 900
தவறல் 898
தவன் 907
தவிசு 901
தவிர்தல் 907
தழல் 950
தழை 966
தழைத்தல் 967
தழைதல் 966
தள்ளல் 1006
தளம் 987
தளம்பல் 999
தளர்ச்சி 991
தளி 981
தளிமம் 983
தளாடகம் 992
தளை 989
தற்பணம் 1049
தற்பம் 1060
தறி 1035
தறிகை 1035
தறுகண் 1036
தன்மை 1081
தன்னம் 1081
தனி 1076
தனிமை 1076

தா

தா 5
தாக்கல் 75
தாக்கு 75
தாங்கல் 100
தாசன் 155
தாசி 151
தாட்டியம் 274
தாடிமம் 255
தாடை 258
தாண்டவம் 325
தாணு 319
தாத்தியூகம் 421
தாத்திரம் 415
தாத்திரி 415
தாதன் 398
தாதா 409
தாது 394
தாநம் 468
தாநவன் 466
தாநவாரி 470
தாபதர் 512
தாபநம் 511
தாபம் 510
தாபிதம் 512
தாம்பிரம் 575
தாம்பு 576
தாமசி 541
தாமதம் 573
தாமம் 568
தாமரசம் 569
தாமார்க்கவம் 574
தாயம் 616
தாயாதன் 619

தார்	777
தார்க்கியம்	811
தார்க்கியன்	811
தார்வி	789
தாரகம்	766
தாரகன்	785
தாரகை	795
தாரணி	767
தாரதம்	793
தாரம்	786
தாராங்கம்	801
தாராடம்	801
தாராதரம்	801
தாரு	789
தாரை	790
தாலம்	878
தாலவட்டம்	886
தாலாங்கம்	889
தாலாங்கன்	889
தாலி	876
தாவநம்	931
தாவநி	942
தாவம்	930
தாவரம்	932
தாவல்	944
தாவிடம்	931
தாழ்த்தல்	975
தாழ்தல்	972
தாழ்வு	971
தாழி	977
தாழை	971
தாள்	1010
தாளம்	1014
தாளி	1009
தாறு	1064
தானை	1096
தி	
திக்கு	48
திகம்பரம்	28
திகம்பரன்	36
திகிரி	16
திங்கள்	81
திட்டம்	241
திட்டி	233
திட்டை	247
திடம்	203
திண்ணம்	306
திண்ணியம்	315
திண்ணியன்	315
திண்மை	306
திணை	287
தித்தம்	374
திதி	354
திமிதம்	533
திமிர்தல்	521
திமிரம்	521
தியக்கம்	584
தியாகம்	601
தியு	596
திரங்கல்	679
திரபு	736
திரபை	736
திரம்	689
திரவம்	661
திரவிணம்	689
திரவியம்	690
திராசம்	747
திராணம்	747
திராவகம்	738
திராவகன்	742
திரி	633
திரிகம்	665
திரிகூடம்	638
திரிகை	711
திரிசங்கு	634
திரிசிகம்	648
திரித்தல்	674
திரிதல்	666
திரிதிவம்	633
திரிபுடை	728
திரு	639
திருக்கு	648
திருட்டணை	653
திருட்டாந்தம்	653
திருட்டி	675
திருதராட்டிரம்	642
திருதி	669
திரேதா	765
திரை	672
திரையல்	645
தில்லை	866
திலகம்	827
திலபன்னி	828
திவ்வியம்	927
திவம்	903
திவலை	899
திவாகீர்த்தி	921
திவாபீதம்	925
திவி	899
திளைத்தல்	984
திறம்	1022
திறல்	1046
தீ	
தீ	6
தீக்கணம்	74
தீங்கு	101
தீச்சிகம்	162
தீச்சிகை	162
தீட்டல்	272
தீநம்	465
தீப்பியம்	517
தீபகம்	512
தீபம்	509
தீமான்	567
தீயர்	609
தீர்க்கம்	804
தீர்த்தம்	810
தீர்த்தல்	809
தீர்த்தன்	807
தீர்தல்	779
தீர்வை	780
தீரம்	782
தீரன்	769
தீவிரம்	938
தீவிரை	938
தீவினை	945

திவு 946

து

துகள் 13
துகூலம் 37
துங்கம் 80
துங்கி 80
துங்கீசன் 82
துச்சம் 133
துஞ்சல் 173
துட்டன் 231
துடம் 202
துடாரம் 202
துடி 189
துடித்தல் 198
துடைத்தல் 200
துண்டம் 294
துண்டிகேரி 313
துணங்கறல் 276
துணங்கை 284
துணர் 277
துணி 279
துணிதல் 281
துணை 287
துணைவன் 280
துணைவி 279
துத்தம் 370
துத்தி 365
துத்தை 372
துதம் 342
துந்தி 439
துந்துபி 442
துந்துமாரம் 449
துந்நம் 447
துப்பு 504
துப்புரவு 506
தும்பி 538
தும்பு 553
தும்பை 544
துமுலம் 522
துரகம் 663
துரந்தரம் 733
துரால் 742
துரிஞ்சில் 680
துரிதம் 635
துரியம் 728
துருக்கம் 651
துருகணம் 663
துருகிணன் 737
துருணம் 700
துருணி 737
துருத்தி 654
துருதம் 700
துருவம் 702
துருவல் 663
துருவன் 670
துருவித்தன் 641
துருவை 703
துரோகம் 750
துரோடி 756
துரோணம் 746
துரோணி 750
துரோதரம் 750
துலாகோடி 846
துலாம் 850
துலை 839
துவ்வு 927
துவக்கு 918
துவசம் 894
துவசன் 903
துவட்டல் 908
துவட்டா 904
துவர் 914
துவரி 903
துவரை 915
துவளல் 907
துவறல் 907
துவன்றல் 905
துவாந்தம் 923
துவாபரம் 923
துவாரம் 923
துவை 902
துவைத்தல் 908
துழனி 964
துழாவுதல் 959
துள்ளல் 1006
துளங்கல் 999
துளி 990
துளும்பல் 999
துற்கதி 1059
துற்றல் 1052
துற்று 1052
துறத்தல் 1030
துறுமல் 1026
துறுவல் 1026
துறை 1040
துன்மதி 1092
துன்முகம் 1092
துன்னல் 1093
துனி 1073

தூ

தூ 3
தூக்கம் 78
தூக்கல் 75
தூக்கு 78
தூங்கல் 101
தூங்காமை 103
தூசரம் 154
தூசி 147
தூசு 156
தூடிகை 265
தூண்டல் 328
தூணம் 317
தூணி 323
தூணை 317
தூதன் 400
தூபம் 510
தூம்பு 575
தூமகேது 564
தூர் 798
தூர்த்தம் 810
தூர்த்தல் 809
தூர்த்தன் 810
தூர்வை 784
தூலம் 872
தூலிகை 880
தூவல் 941

தூவி	933
தூவு	946
தூளீகதம்பம்	1020
தூற்றல்	1069
தூறல்	1068
தூறு	1064
தெ	
தெக்கணம்	42
தெக்கணன்	47
தெமம்	525
தெய்வம்	604
தெரித்தல்	674
தெரிதல்	655
தெரு	639
தெருள்	639
தெவ்	927
தெவிட்டல்	919
தெழித்தல்	957
தெள்ளல்	1005
தெளித்தல்	984
தெளிதல்	982
தெளிவு	988
தெற்றல்	1054
தெறித்தல்	1037
தெறிதல்	1044
தெறுதல்	1037
தெறுவி	1039
தென்	1079
தே	
தே	3
தேங்கல்	101
தேசசு	140
தேசநம்	141
தேசி	141
தேசிகன்	143
தேநு	467
தேநுகை	469
தேம்	562
தேம்பல்	577
தேமநம்	541
தேய்தல்	614
தேயம்	609
தேர்	777
தேர்தல்	777
தேவசேனை	934
தேவநம்	936
தேவம்	934
தேவமணி	940
தேவவிருக்கம்	934
தேவன்	934
தேவி	938
தேள்	1016
தேற்றம்	1069
தேறல்	1068
தேறு	1067
தேன்	1096
தை	
தை	8
தையல்	608
தொ	
தொகுத்தல்	27
தொங்கல்	82
தொடர்	222
தொடர்பு	223
தொடலை	223
தொடி	224
தொடு	225
தொடுத்தல்	199
தொடுதல்	194
தொடுப்பு	210
தொடை	195
தொண்டி	296
தொண்டு	296
தொண்டை	298
தொத்து	372
தொந்தம்	439
தொந்துவம்	442
தொய்யல்	604
தொய்யில்	605
தொரிதம்	635
தொல்லை	856
தொலைத்தல்	845
தொழு	952
தொழுதி	965
தொழுவர்	960
தொள்ளை	1008
தொளை	990
தொறு	1030
தொன்மை	1088
தோ	
தோக்குமம்	77
தோகதம்	50
தோகம்	52
தோகளம்	50
தோகை	56
தோட்டி	272
தோடம்	263
தோடு	253
தோண்டல்	325
தோணி	323
தோத்திரம்	420
தோதநம்	342
தோமம்	559
தோமரம்	559
தோய்தல்	612
தோரணம்	766
தோரை	773
தோல்	884
தோள்	1019
தோற்றம்	1069
தோற்றல்	1070
தோன்றல்	1101
தோன்றுதல்	1101
ந	
நக்கன்	45
நக்கிரம்	45
நகம்	11
நகரம்	25
நகுதல்	34
நகுலி	25
நகை	18
நசித்தல்	112
நட்டம்	231
நடம்	216
நடலை	204
நடவை	204

நடி 205
நடு 216
நடுவன் 205
நடை 196
நண்பன் 293
நத்தம் 364
நத்து 364
நதம் 352
நதிகாந்தம் 352
நந்தகன் 457
நந்தநம் 448
நந்தநன் 448
நந்தி 453
நந்தியாவர்த்தம் 449
நந்தை 446
நபச்சரம் 490
நபச்சரர் 490
நபாசம் 484
நம்பல் 544
நமுசி 520
நயத்தல் 584
நயந்தோன் 590
நயம் 579
நரந்தம் 733
நரம்பு 657
நரன் 727
நராங்கம் 751
நரேந்திரன் 751
நரை 672
நலன் 818
நலிதல் 818
நவ்வி 926
நவம் 905
நவியம் 901
நவிர் 916
நவிரம் 902
நவிலல் 901
நள் 1000
நள்ளி 1002
நளதம் 986
நளம் 986
நளன் 987
நளி 995
நளிநம் 982
நளிநி 983
நளிர் 982
நறை 1044
நன்கு 1085
நன்று 1085
நன்றி 1087
நன்னிலை 1093
நனந்தலை 1074
நனவு 1076
நனி 1076
நனை 1074

நா

நா 5
நாகதந்தம் 58
நாகபுட்பம் 58
நாகம் 62
நாகரம் 63
நாகரிகம் 63
நாகாதிபதி 57
நாகு 55
நாகுலி 72
நாசம் 112
நாசிகை 156
நாசீரம் 161
நாஞ்சில் 180
நாட்டம் 268
நாட்டியம் 269
நாட்டை 268
நாடல் 251
நாடி 258
நாடு 251
நாண் 318
நாணல் 318
நாதம் 404
நாதன் 404
நாதேயி 409
நாநம் 465
நாநா 476
நாப்பண் 517
நாபி 511
நாபீலம் 514
நாம் 572
நாமம் 541
நாயகன் 609
நார் 770
நாரதம் 767
நாரம் 797
நாராசம் 803
நாராயணம் 803
நாராயணன் 801
நாராயணி 803
நாரி 770
நாவல் 933
நாவிதன் 944
நாழி 977
நாள் 1016
நாளம் 1012
நாளி 1012
நாளிகை 1013
நாளீகம் 1020
நாறல் 1068
நான்முகன் 1095

நி

நிக்கிரகம் 39
நிகடம் 29
நிகமம் 29
நிகர்த்தல் 27
நிகளம் 29
நிகாயம் 21
நிகாரம் 21
நிகிர்தன் 25
நிகிர்தி 25
நிச்சயம் 136
நிச்சிரேணி 138
நிச்சிரேயசம் 138
நிசம் 105
நிசர்க்கம் 112
நிசாசரம் 127
நிசாசரர் 124
நிசாசரி 124
நிசாடி 125
நிசாதநம் 124

நிசாந்தம் 124
நிசாமநம் 124
நிசாரம் 124
நிசிதம் 115
நிசீதம் 124
நிசுளம் 115
நிசை 105
நிட்கம் 228
நிட்கிரமம் 229
நிட்குடம் 229
நிட்டூரம் 236
நிட்டை 243
நிட்பாவம் 244
நிடங்கம் 211
நிடதம் 202
நிடாதன் 202
நித்தியம் 385
நிதநம் 345
நிதம்பம் 357
நிதரிசநம் 361
நிதாகம் 357
நிதாநம் 358
நிதி 347
நிதுவநம் 345
நிதேசம் 350
நிபம் 496
நிபாகம் 498
நிமித்தம் 534
நிமிர்தல் 526
நியக்கம் 588
நியக்குரோதம் 588
நியதி 586
நியந்தா 595
நியமம் 587
நியமித்தல் 594
நியாமகன் 597
நியாயம் 599
நிரந்தரம் 733
நிரப்பு 673
நிராக்ருதி 739
நிராகாரம் 752
நிரியாணம் 638
நிரியாதநம் 696
நிரியூகம் 715
நிருத்தம் 673
நிருதி 669
நிருமலம் 702
நிருவரம் 702
நிருவாணம் 703
நிரூபணம் 752
நிரை 645
நிரோதம் 750
நிலம் 813
நிலவு 813
நிலை 839
நிலைமை 820
நிலையம் 820
நிவகம் 903
நிவாதம் 921
நிவாரணம் 922
நிவிர்த்தி 904
நிவேசநம் 922
நிவேசம் 922
நிழல் 950
நிற்கிரந்தன் 1060
நிற்சரை 1060
நிறம் 1022
நிறுத்தல் 1032
நிறை 1027

நீ

நீக்கல் 75
நீகாசம் 57
நீங்கல் 101
நீசன் 112
நீட்டல் 236
நீடம் 266
நீத்தார் 417
நீதி 400
நீர் 777
நீலம் 872
நீலன் 879
நீலாம்பரன் 890
நீலி 880
நீலிகை 879
நீவரம் 943
நீவி 938
நீழல் 979
நீளல் 1018
நீறு 1064

நு

நுணங்கல் 284
நுணங்கு 276
நுணுங்கு 284
நுதல் 333
நுதி 333
நுவணை 903

நூ

நூநம் 466
நூல் 888
நூலோர் 888
நூழில் 976
நூழை 978
நூறு 1064

நெ

நெகிழ்தல் 34
நெஞ்சம் 168
நெடில் 192
நெடுமை 192
நெய் 606
நெய்தல் 604
நெய்வான் 606
நெற்றி 1061
நெறி 1022

நே

நேத்திரம் 416
நேமம் 564
நேமி 569
நேயம் 586
நேயம் 610
நேர் 778
நேர்தல் 779
நேர்மை 777

நை

நைகமன் 65
நைதல் 396

நொ

நொச்சி 136
நொடித்தல் 198
நொறில் 1046

நோ

நோக்கல் 76
நோக்கு 76
நோண்டல் 325
நோவு 946
நோற்றல் 1070
நோன்பு 1101
நோன்மை 1100
நோன்றல் 1101

ப

பக்ககம் 47
பக்கணம் 38
பக்கதி 47
பக்கம் 44
பக்குமம் 46
பகடு 23
பகம் 30
பகர்தல் 13
பகல் 14
பகவதி 9
பகவன் 9
பகன் 24
பகன்றை 28
பகிரி 13
பகுத்தல் 20
பகுதி 17
பகுலே 26
பகுளம் 26
பங்கம் 90
பங்காரம் 89
பங்கி 82
பங்கு 97
பங்குரி 97
பங்குரம் 98
பச்சிமம் 136
பச்சை 132
பசநம் 120
பசு 108
பசுங்கதிர் 116
பசுபதி 108
பசும்புல் 116
பசை 110
பஞ்சதம் 166
பஞ்சநகம் 176
பஞ்சம் 168
பஞ்சமம் 167
பஞ்சமி 176
பஞ்சரம் 169
பஞ்சாங்குலம் 178
பஞ்சாசியம் 178
பஞ்சிகை 171
பட்டம் 241
பட்டாங்கு 236
பட்டாரகன் 244
பட்டி 242
பட்டிகை 244
பட்டிமை 233
பட்டினி 234
பட்டு 233
பட்டை 248
படகம் 222
படங்கு 201
படப்பை 197
படம் 184
படர் 185
படல் 187
படலம் 186
படலிகை 186
படலே 186
படாகை 220
படாம் 220
படி 189
படிகம் 224
படித்தல் 197
படிதல் 191
படிவம் 191
படிறு 192
படு 218
படுகர் 193
படுத்தல் 210
படுதல் 221
படுநிலம் 225
படுவி 192
படை 196
படைத்தல் 200
பண் 290
பண்டநம் 294
பண்டம் 294
பண்டர் 301
பண்டாரம் 311
பண்டி 304
பண்டிதன் 304
பண்ணவன் 312
பண்ணிகாரம் 312
பண்ணே 312
பண்பு 293
பணம் 286
பணவம் 287
பணவை 277
பணி 281
பணித்தல் 283
பணிதல் 277
பணே 280
பணேத்தல் 288
பத்ததி 363
பத்தம் 374
பத்தர் 363
பத்தா 374
பத்தி 376
பத்தியம் 384
பத்தியை 384
பத்திரம் 378
பத்திரன் 366
பத்திராங்கம் 372
பத்திரி 379
பத்திரை 380
பதங்கம் 357
பதத்திரி 362
பதநம் 359
பதம் 353
பதலே 332
பதவி 351

பதாகை	350	பயில்	583	பரிமளம்	695
பதாசி	343	பயிலல்	583	பரியகம்	738
பதார்த்தம்	357	பயிற்றல்	589	பரியங்கம்	632
பதாரம்	343	பயின்	586	பரியாயம்	715
பதி	334	பயோதரம்	598	பரிவர்த்தம்	637
பதிகம்	335	பரசு	622	பரிவர்த்தன்	637
பதித்தல்	339	பரஞ்சம்	708	பரிவாதம்	696
பதிதல்	342	பரண்டை	733	பரிவாபம்	714
பதுக்கை	349	பரணம்	632	பரிவாரம்	667
பதுமகம்	337	பரணி	716	பரிவு	637
பதுமம்	356	பரதம்	685	பரிவேடம்	637
பதுமலாஞ்சநன்	337	பரதன்	686	பருக்கை	735
பதுமலாஞ்சனை	337	பரம்	689	பருகம்	667
பதுமன்	348	பரம்பரை	708	பருகி	640
பதுமினி	338	பரமம்	625	பருடம்	641
பதுமை	348	பரமன்	625	பருணம்	664
பந்தகம்	448	பரமேட்டி	622	பருமம்	701
பந்தகி	457	பரர்	626	பருவம்	671
பந்தநம்	444	பரல்	626	பருவரல்	640
பந்தம்	451	பரவல்	664	பல்லம்	859
பந்தி	445	பரவை	719	பல்லவம்	864
பந்து	442	பரன்	685	பல்லவர்	859
பந்துரம்	455	பராக்ரமம்	762	பல்லி	867
பந்தூகம்	455	பராகம்	752	பலங்கடம்	822
பந்நகம்	462	பராபவம்	759	பலபத்திரன்	836
பநசம்	422	பரி	633	பலபத்திரை	836
பப்பரம்	507	பரிக்கிரகம்	674	பலம்	829
பப்புரு	502	பரிக்கிரமம்	732	பலலம்	815
பம்	548	பரிகதம்	633	பலன்	837
பம்பல்	544	பரிகம்	693	பலாசம்	846
பம்பை	539	பரிகம்பம்	647	பலி	831
பயசு	578	பரிகரம்	694	பலிகம்	826
பயத்தல்	584	பரிகலம்	728	பலிதம்	831
பயப்பு	584	பரிகாதம்	695	பலினி	838
பயம்	578	பரிசநம்	634	பலிபுட்டம்	815
பயம்பு	595	பரிசம்	666	பவ்வம்	926
பயல்	581	பரித்தல்	647	பவ்வியம்	927
பயறு	592	பரிதல்	667	பவநம்	909
பயன்	581	பரிதாநம்	638	பவம்	910
பயாநகம்	601	பரிதாயம்	696	பவி	915
பயிர்	594	பரிதி	694	பவித்திரம்	911
பயிர்ப்பு	589	பரிபுரம்	636	பவித்திரன்	919

பழக்கம்	961	பாசநம்	146	பாமம்	570
பழங்கண்	958	பாசம்	149	பாமரன்	561
பழி	969	பாசறை	151	பாமன்	561
பழுது	956	பாசி	147	பாய்தல்	615
பழுப்பு	961	பாசு	148	பாய்மா	586
பழையர்	956	பாசுபதம்	152	பாயசம்	615
பள்ளி	1003	பாஞ்சசந்நியம்	179	பார்	788
பளிங்கு	999	பாஞ்சலம்	180	பார்க்கவன்	804
பளிதம்	997	பாஞ்சாலிகை	180	பார்க்கவி	804
பற்சந்நியம்	1058	பாட்டி	269	பார்த்தல்	811
பற்பம்	1050	பாட்டு	236	பார்ப்பரம்	808
பற்றல்	1052	பாட்பம்	270	பார்ப்பு	808
பற்று	1052	பாடகம்	261	பார்வல்	784
பற்றை	1062	பாடம்	256	பாரசவம்	781
பறந்தலே	1041	பாடல்	257	பாரசவன்	781
பறப்பு	1045	பாடலம்	261	பாரத்துவாசன்	800
பறம்பு	1041	பாடலி	263	பாரதம்	781
பறழ்	1038	பாடி	252	பாரதி	793
பறி	1024	பாடீநம்	220	பாரம்	792
பறித்தல்	1031	பாடீரம்	220	பாராயணம்	803
பறை	1044	பாடு	259	பாராவதம்	802
பன்றி	1090	பாடை	257	பாராவதி	802
பன்னம்	1093	பாண்	324	பாரி	788
பன்னல்	1082	பாண்டம்	327	பாரிசாதம்	788
பனி	1076	பாண்டில்	327	பாரிடம்	784
பனித்தல்	1075	பாண்டு	328	பாரித்தல்	800
பனுவல்	1078	பாண்டூரம்	328	பாரிபத்திரம்	770
பனே	1076	பாணம்	324	பால்	874
பா		பாணி	323	பாலகன்	877
பா	3	பாத்திரம்	419	பாலங்கம்	877
பாக்கரன்	74	பாதபம்	387	பாலம்	879
பாக்கியம்	76	பாதம்	404	பாலர்	886
பாக்கு	79	பாதாளம்	402	பாலாங்கம்	889
பாகதேயம்	68	பாதிடு	402	பாலாங்கன்	889
பாகம்	63	பாதை	342	பாலி	880
பாகல்	69	பாந்தவன்	473	பாலிகை	881
பாகலம்	67	பாந்தள்	473	பாலே	881
பாகன்	54	பாநம்	466	பாவகம்	936
பாகு	56	பாநீயம்	476	பாவகன்	930
பாகூடம்	73	பாநு	467	பாவநம்	937
பாங்கர்	101	பாபி	510	பாவநன்	937
பாங்கு	102	பாம்பு	576	பாவனை	940

பாவம் 937
பாவல் 932
பாவன் 941
பாவிதம் 944
பாழ் 972
பாழி 976
பாளி 1012
பாளிதம் 1013
பாளை 1013
பாற்குநம் 1072
பாறல் 1067
பாறு 1065
பானல் 1094

பி

பிங்கம் 86
பிங்கலம் 86
பிங்கலன் 81
பிங்கலை 86
பிச்சடம் 135
பிச்சம் 128
பிச்சிலை 137
பிச்சை 134
பிசண்டம் 116
பிசு 115
பிசுநம் 123
பிசுநன் 115
பிசுளம் 109
பிஞ்சம் 173
பிஞ்சரம் 169
பிஞ்சலம் 170
பிஞ்சை 170
பிட்சை 229
பிட்டகம் 237
பிடகம் 181
பிடரம் 185
பிடி 190
பிண்டபுட்பம் 307
பிண்டம் 302
பிண்டாரன் 311
பிண்டி 307
பிண்டிகை 314
பிண்டிதம் 314
பிண்டோதகம் 311
பிண்ணியாகம் 305
பிணங்கல் 284
பிணவு 281
பிணா 281
பிணி 278
பிணிமுகம் 278
பிணை 282
பிணைத்தல் 283
பிணைதல் 282
பிணையல் 282
பித்தம் 370
பித்தன் 370
பித்திகை 365
பித்தி 383
பிதா 343
பிதாமகன் 341
பிதிர் 341
பிந்நம் 447
பிநாகம் 429
பிப்பலகம் 505
பிப்பலம் 500
பிரக்கிரகம் 704
பிரக்கிரியை 704
பிரகணம் 711
பிரகரணம் 658
பிரகரம் 682
பிரகாசம் 628
பிரகாடம் 730
பிரகாண்டம் 628
பிரகாரம் 690
பிரகிருதி 682
பிரகீர்ணகம் 662
பிரகோட்டம் 628
பிரசண்டம் 682
பிரசந்நம் 620
பிரசம் 621
பிரசரம் 621
பிரசலாகம் 658
பிரசவ்வியம் 621
பிரசவம் 683
பிரசாதம் 690
பிரசாபதி 662
பிரசாவதி 662
பிரசித்தன் 692
பிரசுரம் 720
பிரசூ 662
பிரசூதம் 629
பிரசூதி 629
பிரசூநம் 662
பிரசேவம் 730
பிரசை 620
பிரஞானம் 730
பிரணதி 622
பிரணயம் 623
பிரணுதம் 629
பிரணிதானம் 659
பிரணிதி 622
பிரத்தம் 649
பிரத்தாரம் 649
பிரத்தியயம் 704
பிரத்தியயன் 704
பிரததி 720
பிரதநம் 721
பிரதமம் 721
பிரதரம் 623
பிரதாநம் 630
பிரதாபன் 662
பிரதி 660
பிரதிக்ரகம் 692
பிரதிகம் 736
பிரதிகாரம் 686
பிரதிகிருதி 660
பிரதிசரம் 686
பிரதிசிரையம் 660
பிரதிட்டை 692
பிரதிபத் 721
பிரதிபத்தி 660
பிரதிமாநம் 661
பிரதிமை 624
பிரதியத்தநம் 624
பிரதிவிம்பம் 710
பிரதீகம் 731
பிரதீதன் 630

பிரதீதி	630	பிராதாமியம்	765	பிறங்குதல்	1034
பிரதேசநம்	661	பிராந்தரம்	751	பிறழ்தல்	1035
பிரதேசம்	730	பிராந்தி	751	பிறித்தல்	1037
பிரப்பு	650	பிராமகன்	744	பிறிதல்	1037
பிரபஞ்சம்	624	பிராமணம்	760	பின்றை	1091
பிரபவம்	687	பிராமணி	760	பின்னகம்	1092
பிரபாதம்	691	பிராமரம்	744	பின்னல்	1079
பிரபாவம்	731	பிராமி	755	பின்	1079
பிரபு	661	பிராயம்	755	பின்னை	1083
பிரபை	682	பிராலம்பம்	755	பின்னோர்	1083
பிரம்பு	655	பிரியகம்	695	**பீ**	
பிரமதம்	711	பிரியங்கு	710	பீசம்	141
பிரமரி	711	பிரியம்	636	பீடிகை	252
பிரமா	691	பிரியன்	636	பீடு	259
பிரமாகம்	710	பிரியை	655	பீடை	259
பிரமாணம்	691	பிரீதி	749	பீதகம்	386
பிரயாகம்	630	பிருகதி	697	பீதநம்	387
பிரயாணம்	630	பிருகு	668	பீதம்	398
பிரயோகம்	686	பிருகுசன்	723	பீதி	411
பிரயோசநம்	731	பிருங்கம்	677	பீதை	398
பிரலம்பம்	692	பிருங்கராசம்	680	பீநம்	466
பிரவகம்	627	பிருசம்	737	பீயூடம்	618
பிரவணம்	687	பிருட்டம்	648	பீர்	798
பிரவணன்	687	பிருதனை	723	பீரு	797
பிரவரம்	721	பிருதி	648	பீலி	880
பிரவாகம்	715	பிருதிவி	712	பீலு	881
பிரவாசநம்	731	பிருது	712	பீவரம்	943
பிரவாரணம்	690	பிரேதம்	755	பீள்	1019
பிரவாளம்	631	பிரேமம்	764	**பு**	
பிரவிர்த்தி	692	பில்லம்	862	புகர்	13
பிரவேணி	691	பில்வி	862	புகல்	15
பிரளயம்	628	பிலக்கம்	840	புகழ்	15
பிராக்ருதன்	739	பிலம்	823	புகழ்ச்சி	19
பிராசநம்	759	பிலவங்கம்	823	புகறல்	15
பிராசம்	739	பிலவம்	830	புகார்	37
பிராசாதம்	752	பிலேசயம்	855	புகை	35
பிராசிநர்	765	பிள்ளை	1004	புங்கம்	80
பிராசேதன்	765	பிளிறல்	988	புங்கவம்	96
பிராணகம்	741	பிற்படல்	1061	புங்கவன்	81
பிராணநாதன்	752	பிறக்கம்	1031	புச்சம்	128
பிராணன்	754	பிறக்கு	1031	புஞ்சம்	168
பிராத்தி	763	பிறங்கல்	1034	புட்கரம்	240

புட்கரிணி 240
புட்கலம் 240
புட்டம் 237
புட்டில் 246
புட்பகம் 240
புட்பம் 245
புட்பாதம் 237
புடக்கிரீவம் 209
புடபேதம் 182
புடம் 216
புடை 207
புடைத்தல் 200
புண் 290
புண்டரம் 309
புண்டரிகம் 309
புண்ணியசநர் 292
புண்ணியம் 305
புணர்ச்சி 275
புணர்தல் 281
புணர்ப்பு 275
புணரி 279
புணை 279
புத்தகம் 373
புத்தன் 373
புத்தி 377
புத்திரிகை 377
புதர் 331
புதவு 333
புதன் 331
புதுமை 347
புதை 351
புதைத்தல் 362
புநர்வசு 423
புயம் 580
புயல் 580
புரத்தல் 732
புரம் 626
புரவலன் 722
புராணம் 753
புரி 693
புரிதல் 635
புரிவு 635

புருடன் 693
புருவை 678
புரூணம் 764
புரை 646
புரோகிதன் 745
புரோடாசம் 750
புரோதம் 758
புல் 864
புல்லம் 862
புல்லல் 868
புலகம் 824
புலம் 813
புலம்பல் 822
புலம்பு 822
புலர்த்தல் 821
புலர்தல் 815
புலவர் 816
புலவன் 816
புலவு 813
புலன் 813
புலாகம் 852
புலி 815
புலிங்கம் 823
புலுதம் 838
புலை 823
புவநம் 920
புழுக்கல் 962
புழுங்கல் 968
புழைக்கை 962
புள் 1005
புள்ளி 1002
புள்ளுவர் 1001
புளகம் 986
புற்கசர் 1047
புற்கசி 1047
புற்கலம் 1053
புற்கு 1053
புறணி 1022
புறம் 1038
புறம்பணை 1043
புறவம் 1029
புறவு 1038

புன்கண் 1085
புன்காலி 1091
புன்மை 1080
புனம் 1078
புனிதம் 1077
புனிதன் 1074
புனிறு 1077
புனை 1077
புனைதல் 1077

பூ

பூ 4
பூகம் 63
பூகேசம் 57
பூச்சியன் 164
பூசல் 151
பூசை 144
பூட்கை 270
பூட்சி 270
பூட்டல் 269
பூட்டு 271
பூட்டை 271
பூண் 321
பூணல் 321
பூத்தல் 414
பூதனை 404
பூதம் 405
பூதவன் 391
பூதான்மா 397
பூதி 407
பூதிகம் 408
பூதிகாட்டம் 404
பூதியம் 392
பூபதி 513
பூபாலர் 515
பூமகள் 558
பூமி 558
பூரணம் 796
பூரணி 796
பூரணை 767
பூரம் 782
பூரி 794
பூரித்தல் 800

BS 2-33

பூரியம் 771
பூருவம் 783
பூவை 945
பூழ்க்கை 973
பூழ்தி 974
பூழி 970
பூழியன் 974
பூழில் 973
பூளை 1016

பெ

பெட்டை 239
பெட்பு 237
பெண்ணை 290
பெய்தல் 604
பெயர் 578
பெயர்தல் 578
பெயல் 578
பெருக்கம் 651
பெருக்கல் 651
பெருகல் 677
பெருமான் 710
பெறுதல் 1025

பே

பேகம் 59
பேகன் 59
பேசகம் 139
பேசலம் 142
பேசி 152
பேடகம் 263
பேடம் 256
பேடு 255
பேடை 259
பேணல் 318
பேதம் 389
பேதை 395
பேநிலம் 469
பேயம் 614
பேர்த்தல் 809
பேருண்டம் 775
பேறு 1065

பை

பை 8
பைத்தல் 396
பைதல் 396
பையுள் 608
பைரவன் 774
பைரவி 774

பொ

பொக்கம் 39
பொக்கு 39
பொகுட்டு 19
பொங்கர் 81
பொங்குதல் 84
பொச்சை 132
பொட்டு 239
பொடி 208
பொடித்தல் 208
பொதி 335
பொதியில் 347
பொதிர்ப்பு 339
பொம்மல் 545
பொய் 605
பொய்தல் 606
பொருந்தல் 678
பொருநர் 642
பொருள் 645
பொல்லாங்கு 870
பொலம் 813
பொலிதல் 844
பொலிவு 819
பொழிதல் 951
பொழில் 951
பொழுது 951
பொள்ளல் 1005
பொள்ளெனல் 1007
பொற்பு 1053
பொறி 1039
பொறுத்தல் 1045
பொறை 1028
பொறையன் 1029
பொன் 1080
பொன்றுதல் 1085

போ

போகம் 60
போகல் 63
போகவதி 61
போகி 64
போகில் 71
போடகளம் 257
போத்திரம் 420
போத்து 419
போதகம் 386
போதம் 399
போதன் 391
போதி 400
போது 392
போர் 778
போர்வை 778
போற்றல் 1070

பௌ

பௌமன் 566
பௌரம் 799
பௌருடம் 791
பௌருடேயம் 791
பௌலத்தியன் 893

ம

மக்கள் 39
மகதி 24
மகம் 12
மகரம் 12
மகன் 12
மகிழ்நன் 34
மகிளை 25
மகிஷி 25
மகுடம் 17
மங்கல் 82
மங்கலம் 96
மங்கலியம் 91
மங்கலியை 91
மங்கலை 96
மங்குல் 82
மச்சை 131
மசகம் 113
மசூரை 126
மஞ்சரி 169
மஞ்சிகை 177

மஞ்சு	174	மதர்வு	331	மரீசி	749
மஞ்சுளம்	177	மதலை	332	மரு	697
மட்கல்	228	மதன்	331	மருகு	723
மட்டு	234	மதாணி	350	மருங்கு	677
மட்டை	235	மதாரம்	344	மருச்சகன்	652
மடக்கு	197	மதி	335	மருச்சுதன்	652
மடங்கல்	212	மதித்தல்	349	மருத்துவன்	713
மடம்	221	மதிதம்	359	மருதம்	669
மடல்	187	மது	355	மருந்து	718
மடி	205	மதுகை	348	மருமம்	655
மடித்தல்	209	மதுபன்னி	354	மருமரம்	723
மடு	205	மதுரசை	351	மருமான்	677
மடுத்தல்	209	மதுரம்	348	மருவகம்	726
மடை	196	மதுரை	356	மருவுதல்	726
மண்	291	மதூலகம்	344	மருள்	697
மண்டநம்	300	மந்தநம்	457	மரூகம்	743
மண்டம்	301	மந்தம்	451	மல்	857
மண்டல்	296	மந்தரம்	452	மல்லம்	859
மண்டலம்	309	மந்தரன்	458	மல்லல்	862
மண்டலி	295	மந்தன்	444	மல்லி	867
மண்டிலம்	297	மந்தாரம்	456	மல்லிகை	860
மண்டை	304	மந்தி	461	மல்லை	862
மண்ணல்	306	மந்திரம்	453	மலங்கல்	823
மண்ணீடு	316	மந்திரி	458	மலம்	814
மண்ணை	306	மந்து	446	மலயம்	825
மணத்தல்	283	மந்நியு	443	மலர்ச்சி	841
மணம்	284	மநு	434	மலர்தல்	825
மணி	286	மநோரதம்	431	மலிதல்	826
மணிமாலை	278	மநோரமம்	431	மலிநம்	826
மணீசம்	289	மம்மர்	545	மலிநமுகம்	826
மத்தகம்	383	மயம்	591	மலிநமுகன்	826
மத்தம்	370	மயல்	581	மலீமசம்	846
மத்தவாரணம்	382	மயன்	580	மலைதல்	839
மத்திகை	366	மயிலை	582	மலைப்பு	845
மத்திமம்	382	மயு	596	மலையன்	823
மத்திமை	382	மயூகம்	602	மழு	964
மத்தியம்	377	மயூரகம்	602	மழுக்கல்	962
மத்து	377	மயூரம்	602	மழுங்கல்	958
மதத்தல்	349	மரக்கால்	673	மழை	956
மதநம்	345	மரபு	624	மள்ளர்	1001
மதம்	353	மராளம்	743	மற்கடம்	1059
மதர்ப்பு	349	மரியாதை	638	மற்குணம்	1048

மற்சம் 1048
மற்சரன் 1049
மற்று 1062
மறம் 1038
மறல் 1038
மறவர் 1023
மறவி 1023
மறி 1024
மறு 1025
மறுத்தல் 1033
மறை 1028
மன் 1080
மன்ற 1086
மன்றம் 1086
மன்றல் 1087
மன்னல் 1088
மன்னன் 1083
மனவு 1073
மனை 1074

மா

மா 2
மாகதம் 66
மாகதன் 50
மாகதி 67
மாகம் 69
மாகாலன் 57
மாசங்கம் 145
மாசலம் 142
மாசலன் 142
மாசாலி 157
மாசி 148
மாசு 144
மாசேனன் 157
மாட்சி 270
மாட்டல் 274
மாடகம் 255
மாடம் 260
மாடரன் 251
மாடி 258
மாடு 253
மாண்டார் 325
மாண்பு 325
மாணவகன் 321
மாத்திரம் 415
மாத்திரை 419
மாதர் 399
மாதவம் 405
மாதவன் 405
மாதவி 406
மாதா 402
மாதிரம் 393
மாது 413
மாதுலம் 393
மாதேவன் 409
மாநதம் 464
மாநம் 468
மாநாதம் 471
மாபற்பம் 509
மாமருந்து 568
மாமாத்ரன் 574
மாமுனி 562
மாமை 564
மாய்தல் 614
மாயம் 610
மாயன் 610
மாயாபுரி 619
மாயை 616
மார்க்கணம் 804
மார்க்கம் 804
மார்ச்சநம் 805
மாரண்டம் 775
மாரி 782
மாரீசம் 803
மாருதி 772
மால் 882
மாலகம் 878
மாலதி 883
மாலம் 883
மாலிகை 873
மாலினி 883
மாலியம் 873
மாலியவான் 878
மாலை 881
மாவீரம் 948
மாவீரன் 948
மாழ்கல் 973
மாழ்கு 979
மாழை 971
மாற்றல் 1072
மாறல் 1066
மாறு 1066
மான் 1095.
மான்மகன் 1094
மானுதல் 1094

மி

மிகிரம் 22
மிகிரன் 22
மிச்சை 132
மிசி 106
மிசை 109
மித்தம் 374
மித்திரன் 367
மிதவை 341
மிதுநம் 360
மிருகதரன் 663
மிருகம் 667
மிருகயு 644
மிருத்தியு 653
மிருதம் 678
மிருதி 699
மிருது 663
மிழற்றல் 961
மிறை 1029
மின் 1092
மின்னல் 1079

மீ

மீ 6
மீக்கோள் 77
மீநத்துவசன் 467
மீநம் 464
மீளி 1011
மீன் 1096

மு

முக்கணன் 38
முகடு 10
முகப்பு 19

முகம் 12
முகிரன் 25
முகுந்தம் 36
முகுரம் 18
முசலி 118
முஞ்சல் 165
முஞல் 165
முட்டல் 238
முட்டி 236
முட்டு 235
முட்டை 248
முடங்கல் 212
முடலை 204
முடவன் 187
முடி 190
முடித்தல் 227
முடிதல் 224
முடுகல் 193
முடுவல் 187
முடை 196
முண்டகம் 293
முண்டம் 295
முண்டன் 310
முண்டி 310
முத்தகம் 363
முத்தம் 375
முத்தன் 365
முத்தாபலம் 369
முத்தி 365
முத்து 365
முத்தை 375
முதல் 332
முதல்வன் 333
முதல்வி 333
முதலை 332
முதிர்தல் 336
முதுமை 336
முதுவர் 348
முநி 424
முயல் 581
முரசு 719
முரண் 647
முரம்பு 680
முரிதல் 736
முருக்கல் 647
முருகன் 698
முருகு 640
முருடு 729
முருந்து 718
முருமுரம் 698
முல்லை 863
முழக்கம் 961
முழுகல் 955
முழுதொருங்
குணர்ந்தோன் 953
முள் 1008
முளரி 995
முளை 989
முற்கரம் 1048
முற்படல் 1061
முற்றல் 1054
முற்றில் 1054
முற்று 1054
முறம் 1022
முறி 1024
முறுக்கல் 1037
முறுகல் 1037
முறுவல் 1022
முறை 1028
முன் 1080
முன்பு 1085
முன்னம் 1089
முன்னர் 1082
முன்னவள் 1082
முன்னை 1089
முன்னோர் 1083
முன்னோன் 1084
முனை 1077
முனைவன் 1077
முனைவு 1077

மூ

மூகன் 52
மூசல் 142
மூட்டல் 236
மூடன் 264
மூடு 266
மூத்தோர் 417
மூர்ச்சிதன் 162
மூர்த்தம் 810
மூர்த்தி 810
மூரல் 781
மூரி 783
மூலகம் 884
மூலம் 879
மூலியம் 884
மூழி 977
மூழை 971

மெ

மெச்சல் 128
மெய் 603
மெய்யர் 603

மே

மேக்கு 77
மேகநம் 67
மேகநாதம் 68
மேகநாதன் 68
மேகபுட்பம் 68
மேகம் 59
மேகலை 64
மேசகம் 139
மேடு 253
மேதி 412
மேதை 395
மேம்பாடு 576
மேல் 874
மேலோர் 888
மேவல் 944
மேற்கோள் 1071
மேனி 1099

மை

மை 8
மைதுநம் 396
மைதுநம் 410
மைந்தர் 472
மைந்தன் 472
மைந்து 472

மைம்மை 557

மொ

மொட்டை 248
மொய் 603
மொய்ம்பு 581
மொழுப்பு 955

மோ

மோக்கம் 74
மோகம் 52
மோகர் 52
மோசகம் 153
மோசாடம் 160
மோசை 142
மோடி 258
மோடு 258
மோதம் 389
மோதுதல் 389
மோரடம் 795
மோழை 971
மோனை 1100

மௌ

மௌலி 893

ய

யட்டி 239
யதி 355
யமகம் 525
யயு 583
யவநர் 896
யவபலம் 913
யவை 896

யா

யா 5
யாசகம் 153
யாசகன் 153
யாண்டு 326
யாணர் 323
யாத்திரை 416
யாதனை 412
யாநம் 464
யாப்பு 517
யாபநம் 508
யாமம் 571
யாமி 571
யாமை 565
யாழ் 978

யு

யுகந்தரம் 36
யுகம் 12
யுத்தம் 385
யுத்தி 384

யூ

யூகம் 69
யூதம் 405
யூதி 405
யூதிகை 411
யூபம் 509

யோ

யோக்கியன் 76
யோகம் 60
யோகி 64
யோகினி 64
யோசநம் 141
யோநி 465

யௌ

யௌதகம் 410

வ

வக்கிரம் 41
வக்கிரன் 41
வகிர் 16
வகிர்தல் 16
வங்கம் 81
வங்காரம் 99
வங்கிசம் 83
வச்சிரம் 129
வசதி 118
வசந்ததூதம் 117
வசந்தம் 117
வசந்தன் 117
வசநம் 120
வசம் 113
வசி 106
வசிரம் 113
வசு 119
வசுகம் 118
வசை 119
வஞ்சகன் 166
வஞ்சனி 167
வஞ்சம் 169
வஞ்சி 174
வஞ்சுளம் 177
வட்கல் 228
வட்டம் 242
வட்டிகை 243
வட்டித்தல் 243
வட்டு 238
வடகம் 222
வடம் 183
வடவை 221
வடி 190
வடித்தல் 227
வடிதல் 225
வடிவு 190
வடு 193
வடுகன் 225
வண்டம் 313
வண்டர் 300
வண்டல் 303
வண்டன் 303
வண்டு 297
வண்டுணுமலர்மரம் 298
வண்ணகம் 306
வண்ணம் 291
வண்மை 306
வணக்கல் 283
வணங்கல் 284
வத்தமானம் 370
வத்தி 377
வத்திரம் 366
வத்து 366
வதரம் 346
வதரை 354
வதாநியன் 343
வதி 342
வதூ 358
வதைத்தல் 349
வந்தி 459

வந்தியர்	458
வந்தை	446
வநசம்	422
வநசுவா	423
வநப்பதி	427
வநம்	436
வநிதை	434
வப்பிரம்	501
வபநம்	499
வபு	482
வபை	482
வம்பலர்	543
வம்பன்	543
வம்பு	538
வமது	532
வயசு	591
வயத்தை	588
வயம்	580
வயமா	593
வயல்	581
வயவன்	592
வயா	600
வயிரம்	582
வயிரியர்	582
வயின்	586
வரடை	664
வரண்டகம்	657
வரணம்	685
வரத்திரை	735
வரதன்	659
வரம்	714
வரம்பு	655
வரவருணிநி	727
வரன்	685
வராகம்	759
வராங்கம்	751
வராடகம்	753
வராடி	753
வரி	633
வரிசை	722
வரிட்டம்	705
வரிட்டன்	732
வரித்தல்	732
வரீயான்	749
வருக்கம்	651
வருடம்	699
வருடை	664
வருணகம்	699
வருணம்	700
வருணன்	699
வருணி	699
வருத்தகம்	705
வருத்தநம்	713
வருத்தமாநம்	675
வரூதம்	741
வரூதிநி	760
வரை	646
வரைதல்	646
வல்	857
வல்லபம்	858
வல்லபன்	858
வல்லம்	867
வல்லரம்	866
வல்லரி	857
வல்லவர்	858
வல்லார்	870
வல்லாரை	871
வல்லி	863
வல்லிகை	860
வல்லியம்	869
வல்லூரம்	866
வல்லை	860
வலசம்	824
வலசை	825
வலத்தல்	845
வலம்	814
வலம்புரி	822
வலயம்	814
வலவன்	816
வலவை	817
வலன்	814
வலாககம்	846
வலி	831
வலித்தல்	833
வவ்வல்	929
வழங்கல்	968
வழி	951
வழு	956
வழுக்கு	962
வள்	1000
வள்ளம்	1001
வள்ளி	1006
வள்ளூரம்	1003
வள்ளுவன்	1007
வள்ளை	1004
வளம்	981
வளமை	986
வளாகம்	992
வளாவல்	992
வளை	983
வளைத்தல்	984
வளையம்	983
வற்கம்	1057
வற்கு	1048
வற்சநம்	1048
வற்சம்	1049
வறிது	1044
வறுமை	1025
வன்பால்	1091
வன்னி	1088
வன்னிசிகம்	1088
வனைதல்	1074
வா	
வாக்கு	74
வாகசம்	49
வாகம்	61
வாகாரம்	63
வாகான்	70
வாகிநி	71
வாகீசன்	73
வாகு	56
வாகுசம்	71
வாகுரை	72
வாகை	56
வாங்கல்	102
வாச்சியம்	164

வாசந்தம் 145
வாசந்தன் 145
வாசந்தி 145
வாசனை 150
வாசம் 146
வாசரை 142
வாசாலை 157
வாசி 150
வாசிகை 143
வாசிதம் 150
வாசிதை 142
வாடம் 250
வாடல் 266
வாடவம் 261
வாடி 261
வாடை 254
வாணன் 323
வாணி 322
வாணிகன் 324
வாணினி 323
வாத்து 417
வாதம் 389
வாதாரம் 390
வாதி 406
வாது 342
வாதூலம் 409
வாதை 399
வாநப்பிரத்தம் 467
வாநம் 468
வாமதேவன் 572
வாமநம் 558
வாமநன் 564
வாமம் 565
வாமன் 568
வாமி 569
வாய் 611
வாய்மை 586
வாயசம் 614
வாயசி 609
வாயில் 616
வாயிலோர் 616
வாயுபலம் 617
வார் 778
வார்த்தகம் 811
வார்த்தம் 806
வார்த்தளம் 809
வார்த்தை 806
வார்தல் 779
வாரணம் 792
வாரம் 787
வாரவாணம் 796
வாரி 788
வாருண்டம் 775
வாருணம் 798
வாருணி 773
வால் 874
வாலகம் 872
வாலம் 885
வாலிசன் 873
வாலை 887
வாலேயம் 892
வாவல் 946
வாழ்க்கை 975
வாழ்த்தல் 975
வாழ்த்து 973
வாழிய 977
வாள் 1021
வாளம் 1018
வாளி 1009
வான் 1098
வானவன் 1094
வானி 1095

வி

வி 1
விக்கிரகம் 45
விக்கிரமம் 45
விககம் 10
விகங்கம் 28
விகசிதம் 32
விகடம் 10
விகநம் 32
விகற்பம் 19
விகாசம் 22
விகாதம் 22
விகாயசம் 22
விகாரம் 21
விகிர்தம் 22
விகிர்தி 34
விகிரம் 22
விகூடம் 22
விச்சித்தி 129
விச்சுவகருமன் 130
விச்சுவம் 137
விச்சுவன் 137
விச்சுவாவசு 131
விச்சை 132
விசதம் 113
விசர்க்கம் 111
விசரம் 113
விசல்லியை 118
விசன் 105
விசாகன் 125
விசாரதன் 125
விசாரம் 125
விசாலை 125
விசி 121
விசிகம் 105
விசிகை 114
விசித்திரம் 111
விசினி 122
விசிரம்பம் 108
விசும்பு 117
விசேடகம் 127
விசேடம் 127
விசையம் 119
விசையன் 110
விசையை 110
விஞ்சையர் 175
விஞ்ஞாநம் 175
விட்கம்பம் 229
விட்கிரம் 228
விட்டாரம் 231
விட்டி 243
விட்டில் 247
விடங்கம் 211
விடாரம் 182

விடபம் 203
விடம் 185
விடயம் 218
விடர் 185
விடலி 221
விடலை 204
விடன் 182
விடாகப்பாயி 213
விடாகபி 220
விடாங்கன் 213
விடாணம் 220
விடாணி 213
விடுத்தல் 199
விடுதல் 194
விடை 216
விடையன் 207
விண் 291
விண்டு 297
விண்டுபதம் 310
விண்டுபதி 310
விண்ணவன் 291
வித்தகன் 363
வித்தம் 375
வித்தாரம் 369
வித்தி 374
வித்துருமம் 385
வித்தை 367
விதண்டை 357
விததம் 330
விதப்பு 349
விதம் 353
விதர்க்கம் 339
விதரணம் 330
விதாதா 341
விதாநம் 358
விதாரணம் 343
விதாரம் 343
விதாரி 357
விதி 347
விதித்தல் 349
விதிதம் 353
விதிர்ப்பு 339
விது 336
விதுதம் 356
விதுந்நகம் 337
விதுரம் 356
விதுரன் 338
விதுளம் 336
விதேயன் 344
விந்து 455
விநதம் 432
விநயம் 432
விநாசம் 429
விநாயகன் 430
விநிபாதம் 425
விநிமயம் 432
விநியோகம் 425
விநீதம் 433
விநீதன் 433
விநேதா 429
விநோதம் 431
விப்பிரமம் 504
விப்பிரலாபம் 501
விபஞ்சி 496
விபணி 479
விபத்தி 483
விபந்நம் 483
விபவம் 487
விபாகம் 484
விபாகரன் 484
விபாவசு 485
விபு 497
விபுதர் 499
விபுலம் 487
விபூதி 498
விம்பம் 549
விம்மல் 545
விமர்த்தநம் 523
விமலம் 533
விமலை 526
விமாநம் 528
வியங்கம் 955
வியஞ்சநம் 585
வியத்தம் 588
வியப்பு 589
வியர்த்தல் 589
வியவன் 587
வியவாயம் 593
வியளீகம் 582
வியாகாதம் 600
வியாகுலம் 597
வியாசம் 601
வியாடம் 601
வியாதன் 599
வியாதி 597
வியாபாரம் 598
வியாமம் 599
வியாயதம் 597
வியாழம் 597
வியாழன் 598
வியுட்டம் 589
வியுட்டி 589
வியூகம் 598
வியூடம் 602
வியோகம் 598
வியோமம் 598
விரகம் 663
விரகு 620
விரசம் 663
விரணம் 620
விரதம் 714
விராட்டு 762
விரித்தல் 650
விரிதல் 635
விருச்சிகம் 675
விருசிநம் 724
விருட்டிணி 653
விருடம் 699
விருடன் 699
விருடை 724
விருத்தம் 707
விருத்தன் 653
விருத்தாந்தம் 653
விருத்தி 717
விருத்திரம் 713
விருத்திரன் 713

விருந்தம் 709
விருந்தாரகன் 709
விருந்து 678
விரை 644
விரோசநன் 745
விரோதம் 746
விரோதி 746
வில் 857
வில்லி 860
விலக்கநம் 840
விலகுதல் 818
விலங்கல் 818
விலங்கு 842
விலாசம் 852
விலாழி 851
விலோமம் 851
விவச்சுவான் 904
விவசன் 912
விவர்த்தம் 919
விவாம் 914
விவாதம் 923
விவேகம் 924
விழல் 969
விழவு 960
விழித்தல் 957
விழு 952
விழுதல் 953
விழுப்பம் 967
விழுமம் 953
விழைந்தோன் 958
விழைவு 969
விள்ளல் 1002
விளக்கு 998
விளர் 981
விளரி 981
விளித்தல் 991
விளிதல் 990
விளிம்பு 985
விளைவு 990
விறப்பு 1030
விறல் 1029
வினை 1077

வீ

வீ 6
வீகம் 59
வீங்கல் 102
வீசல் 147
வீசி 152
வீட்டுமன் 274
வீடு 253
வீணை 319
வீதம் 399
வீதல் 390
வீதி 407
வீதிகோத்திரன் 411
வீபற்சன் 509
வீமம் 571
வீமன் 561
வீரட்டாநம் 800
வீரம் 768
வீரன் 782
வீரி 783
வீரியம் 789
வீருதம் 798
வீரை 790
வீவதம் 930
வீழ்க்கை 973
வீழ்தல் 973
வீறு 1064

வெ

வெகுரூபன் 26
வெட்கல் 228
வெட்சி 237
வெடி 216
வெண்மை 306
வெதநம் 352
வெதிர் 336
வெப்பம் 500
வெம்பல் 537
வெம்மை 545
வெய்துறல் 604
வெய்யோன் 605
வெயில் 587
வெவகாரம் 896
வெள்கல் 1005
வெள்ளம் 1001
வெள்ளி 1003
வெள்ளில் 1005
வெள்ளை 1004
வெளில் 994
வெளிறு 994
வெறி 1036
வெறித்தல் 1031
வெறிது 1030
வெறுக்கை 1031
வெறுப்பு 1033

வே

வேகடன் 66
வேகம் 52
வேங்கை 102
வேசகம் 153
வேசம் 147
வேட்டநம் 267
வேட்டம் 268
வேட்டல் 269
வேட்டுவன் 268
வேடம் 263
வேண்டல் 326
வேணி 322
வேணு 319
வேதண்டம் 401
வேதநம் 404
வேதனை 404
வேதன் 390
வேதா 402
வேதி 408
வேதிகை 392
வேதை 392
வேந்தன் 473
வேய் 614
வேய்தல் 612
வேர்த்தல் 809
வேரம் 794
வேரி 783
வேல் 881
வேலன் 887

வேலி	881
வேலை	876
வேழம்	970
வேள்	1021
வேள்வி	1010
வேள்வியினர்	1017
வேளாண்மை	1020
வேளாளர்	1021
வேளை	1019
வை	
வை	8
வைகல்	65
வைசயந்தம்	159
வைசயந்தி	159
வைசாகம்	158
வைசிகம்	159
வைதல்	396
வைதேகன்	410
வைப்பு	500
வையம்	607